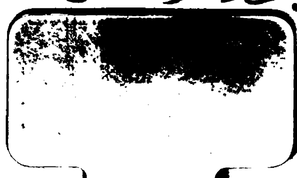

C. Malan.
Helsingfors.
July 1870.

SANAKIRJA.

Suomalais-Ruotsalainen

Sanakirja

kirjoittanut

G. E. Eurén.

Hämeenlinnassa,

Painanut G. E. Eurén 1860.

Finsk-Swensk
Ordbok

af

G. E. Eurén.

Tavastehus,
tryckt hos G. E. Eurén 1860.

Imprimatur:

L. Heimbürger.

Grammatikalisk Inledning

för

Begynnaren.

1. **Bokstäfverna** i Finska språket äro följande 21: *a, d, e, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, r, s, t, u, w, y, ä, ö.* Dessa äro tecknen för de enkla ljud, det finska talorganet förmår uttala. Hvarje bokstaf betecknar alltid samma ljud, så att alldrig sådan förvexling eger rum, som t. ex. i svenskan med ljudet af *k* i *köpa* och *kosta.* — *d* och *g* beteckna ljud, som uppkomma vid andra ljuds (*t, k*) förmildring, hvarföre de aldrig begynna något finskt ord.

2. *Bokstäfvernas uttal* i finskan afviker blott i få fall ifrån de motsvarande svenska, nemligen *e* uttalas alltid såsom rent *e* t. ex. i ordet *egen; g* och *k* hårdt såsom i sv. orden *kan, gå; ä* alltid bredt som i sv. ordet *hänga.* Ingen bokstaf höres dubbel utan att så skrifvas ss. *werka* kläde, *werkka* trög; *kumpu* kulle, *kimppu* knippe, hvaremot i svenskan t. ex. *tänka* höres såsom *tänkka, kämpe* såsom *kämppe.*

3. *Bokstäfverna indelas* a) efter deras egenskaper

	Vokalerna	Konsonanterna
uti hårda:	*a, o, u*	*k, t, p*
milda:	*ä, ö, y*	*g, j, d, w*
lätta:	*e, i*	*h, s, l, m, n, r*

b) efter organerna

	hårda	milda	lätta
uti strupljud	k,	g, j,	h
tungljud	t,	d,	l, n, r, s
läppljud	p,	w,	m.

Denna inledning är af största vigt vid ljudens öfvergång i hvarandra, eller de såkallade bokstafsförvandlingarna.

4. Alla vokaler i finskan äro af naturen korta; lång vokal skrifves med dubbla tecken ss. *antaa* han gifver. Diftongerna äro af två slag, egentliga, bildade en ifrån hvarje af ofvannämnde klasser *uo, yö, ie,* och oegentliga, med *u, y* eller *i* till sednare vokal, *au, ou, eu, iu; äy, öy; ai, oi, ui, äi, öi, yi, ei.* Uti de förstnämnda är det sednare vokalljudet det huf-

hufvudsakliga, uti de sistnämnde det förra, så att vid vokalsammanstötning det mindre väsentliga ljudet bortfaller; således ifrån egentliga diftonger det förra, ifrån de oegentliga det sednare; t. ex. *yö* natt, *öinä* (i st. f. *yöinä*) om nätterna, *suo* kärr, *soissa* i kärren, *tie* väg, *teillä* på vägarna; *soi* ljuder, *soisi* (i st. f. *soiisi*) skulle ljuda. — Af alla diftonger förekomma endast de, som ha *i* till sednare ljud, längre fram i ordet än den första stafvelsen. Derföre stafvar man t. ex. *kau-la* hals, *ta-pa-us* (icke *ta-paus*) händelse, men väl *pa-hoin* illa.

5. **Vokalharmonin** är den egenskap hos vokalljuden i finskan, att de hårda (*a, o, u*) aldrig kunna förekomma tillsammans med de milda (*ä, ö, y*) uti ett sammansatt ord. De lätta kunna förekomma jemte båda, men då de förekomma ensamma, hafva de samma egenskaper som de milda. Deraf följer a) att ändelserna göra dubbla (med hård eller mild vokal), allt efter stammens fordran; och b) att anhangsord likaledes hafva dubbel skapnad, hård eller mild. Den hårda formen väljes naturligtvis när stammen har hård vokal, den milda när stammen har mild vokal eller idel lätta vokaler. Således säges af *maa* jord, [illegible] jord, af *pää* hufvud, [illegible] *pää-[illegible]* hufvud, [illegible]; af *mies* man, *miehen* [illegible] blir man; [illegible] [illegible] du följer (af [illegible]).

6. **Sammandragning**, hvarigenom två stafvelser dragas till en, kan inträffa endast med tvänne stafvelser, nemligen a) då dessa tvänne stafvelsers vokaler äro åtskiljda men [illegible] genom *h*, ss. *vierahan*, *vieraan*; *venehen*, *veneen* och b) då dessa båda stafvelsers vokaler, af hvilka den sednare är *a* eller *ä*, följa omedelbart på hvarandra ss. *siloa* slät, *silea*, *rupean* jag begynner, *rupeen*, *kokoan*, *kokoon* jag samlar. Den förra sammandragningen är i nomina alldeles vanlig; i en del verba förekommer något likartadt, i det att *j* bortlemnas, ss. *halajan*, *halaan* jag längtar. Den sednare sammandragningen är i verba alldeles vanlig, men undvikes vanligen i nomina, som derföre ofta erhålla formen *ia*, *iä* i st. f. *ea*, *eä* ss. *silia*, *karkia*. — Till vanliga sammandragningar hör äfven den, då *e*, som sammanstöter med en föregående vokal, öfvergår till *i* och bildar diftong, ss. *kääntäen*, *kääntäin* vändande, *taloen*, *taloin* gårdarnas.

7. Fördelningen af konsonanter och vokaler i ett finskt ord är mycket regelbunden. Jemförelsevis få ord börjas med vokal, de vida flesta med konsonant, dock blott en, hvarföre äfven vid lån ifrån andra språk begynnelsekonsonanterna bortlemnas alla till den sista ss. *peli* af *spel*. Deremot slutas få ord med konsonant, vanligen blott med *s* eller *n*, sällan med *l*, *r* eller aspiration. Vid fördelningen af vokaler och konsonanter på staf-

velserna inträffar derföre a) att, om slutvokalen bortkastas, af två näst-föregående konsonanter den förra äfven måste uteslutas och den sista förvandlas till ursprlig slutkonsonant, ss: *kysymyksé*, *kysymyks*, *kysymys* fråga; *kannuksé*, *kannuks*, *kannus* sporre; *kolmanté*, *kolmant*, *kolmat*, *kolmas* den tredje; *vierahá*, *vierah*, *vieras* främmande; och b) att endast första stafvelsen, som har den starka accenten, kan slutas med två konsonanter, nemligen de lätta *l*, *n* eller *r* med någon af *k*, *t*, *p* eller *s* efter sig, ss. *nilk-ku* halt, *mint-tu* mynta, *tärp-pää* nappar, *myrs-ky* storm. Af alla andra konsonanter i första stafvelsen och af alla slag af två konsonanter i slutet af följande stafvelser måste den förra bortkastas, ss: *lapsi* barn, *laps-ten*, *las-ten* barnens; *kolmante (kolmas)*, *kolmantta*, *kolmatta* af den tredje.

Ett eget fall företé nomina på *-se*, som byta denna ändelse med *-nen*, om ordet är fritt stående, men bortkasta endast *e* om ordet sammansättes med ett följande, ss. *ihmise*, *ihminen* menniska, *ihmiskunta* menskl-ighet.

3. **Konsonantförmildring** är en inom språket genomgående lag, bestående deruti att de hårda (*k*, *t*, *p*) öfvergå till milda eller lätta (jfr. 3). Förmildring inträffar när de hårda börja en kort öppen stafvelse, som genom böjning eller härledning blir sluten (*), och försiggår enligt följande regler:

a) De hårda fördubblade förenklas, *kk* går till *k*, *tt* till *t* och *pp* till *p* ss. *rakko* blåsa, *rakon*, *soitto* spel, *soiton*, *pappi* prest, *papin*.

b) *k* efter *n* blir *g*, ss. *aurinko* sol, *auringon*, *kuningas* konung, af *kuninkahan*.

c) *k* efter *l*, *r* då *i* eller *e* följer samt efter *h* då *e* följer, blir *j*, men bortlemnas i öfriga fall d. ä. efter vokal och *l*, *r*, *h* då icke nyss-nämnde vokaler följa, ss. *sylki* spott, *syljen*, *särki* mört, *särjen*, *puhkee* spricker, *puhjetkoon* må spricka, *takoo* han smider, *taon* jag smider, *jalka* fot, *jalan* foten.

Anm. Uti *aika* tid och *poika* son slutar sig *i*-ljudet till följande stafvelse och höres derföre såsom *j*, *ai'an*, *poi'an*, *ajan*, *pojan*. Uti ord, som på *u* på ömse sidor om *k*, brukar man för tydlighetens skull ofta inskjuta *v*, *suku* slägt, *su'un*, *suvun* slägtens, *puku* drägt, *pu'un*, *puvun* drägtens.

d) *t* efter *l*, *n*, *r* blir *l*, *n*, *r* men i öfrigt (efter vokal och *h*) *d*, ss. *pelto* åker, *pellon*, *parta* skägg, *parran*, *lanta* gödsel, *lannan*, *tahto* vilja, *tahdon*, *lato* lada, *ladon*.

e) *p* efter *m* blir *m*, men i andra fall *v*, ss. *rampa* lam, *ramman*, *lampaas* af (*lampah*) *lampahan*, *lepo* hvila, *levon*, *leipoo* han bakar, *leivon* jag bakar.

(*) Öppen stafvelse kallas den som slutar på vokal, sluten den som ändas med konsonant.

f) *k* efter *s* eller *t* samt *t* och *p* efter *s* förmildras icke, ss. *laiska* lat, *laiskan, itku* gråt, *itkun, musta* svart, *mustan, pispa* biskop, *pispan*.

g) Flerstafviga ord förmildra äfven, då *i* bildande diftong slutar stafvelsen, ss. *vasikka* kalf, *vasikoita* kalfvar, *aurinko*, *auringoita* solar, *pohatta* af rikedom uppblåst, *pohatoita*, *rakastettu* älskad, *rakastetuita*.

9. **Stafvelsernas** längd, qvantitet, beror af vokalerna. Alla de stafvelser, i hvilka tvänne vokaler ingå, äro långa, de öfriga deremot korta ss. *sāārna* predikan, *sēurāava* den följande. Stafvelsernas tonhöjd, accent, är i finskan tvåfaldig; den starkare, toniska, hvilar alltid på ordets första stafvelse, den svagare, eufoniska, vanligen på de öfriga udda stafvelserna (tredje, femte o. s. v.), stundom på den fjerde, sjette o. s. v. Den andra och sista stafvelsen i ett finskt ord ha alldrig accent, ss. *ópin*, *ópetan, óppimàtoin, ópettàvat, tóttelen, tóttelèvat, tóttelemàtoin.*

10. Finska språket gör i anseende till formen ingen skillnad emellan könen, genus. För lifegande väsenden finnas antingen skilda ord för olika kön ss. *sonni* tjur, *lehmä* ko, *kukko* tupp, *kana* höna, *metso* tjäderhane, *koppelo* tjäderhona, eller också sättes före ordet ett annat, som betecknar könet, för menniskan *mies* (man, mankön), *vaimo, nais* (qvinna, qvinkön), för djur *koiras, uros* (manligt kön), *naaras, imisä* (qvinligt kön), ss. *miesihminen* mansperson, *vaimoihminen* l. *naisihminen* qvinsperson, *koirasteeri* oxhane, *imisäkissa* katthona.

11. **Deklination** (*stoitteleminen*) af nomen (*nimikkö*) sker i finskan genom två numeri, singularis (*yksikkö*) och pluralis (*monikko*), hvardera med femton kasus (*sijat*), t. ex. *maa* jord, land.

	Singularis	Pluralis
Nominativus	*maa* land	*maat* länderna
Infinitivus	*maata* land	*maita* länder
Genitivus	*maan* landets	*maitten, maiden* ländernas
Inessivus	*maassa* i landet	*maissa* i länderna
Elativus	*maasta* ur landet	*maista* ur länderna
Illativus	*maahan* in, till landet	*maihin* in, till länderna
Adessivus	*maalla* vid, på landet	*mailla* på, vid länderna
Ablativus	*maalta* af landet	*mailta* af länderna
Allativus	*maalle* åt, till landet	*maille* åt, för länderna
Abessivus	*maatta* (utan land)	*maitta* utan länder
Prolativus	*maatse* längsmed landet	*maitse* längsmed länderna
Translativus	*maaksi* till land	*maiksi* till länder
Essivus	*maana* såsom landet	*maina* såsom länder
Kommitativus	*maane* jemte landet	*maine* jemte länder
Instruktivus	*maan* medelst landet	*main* medelst länder

Ändelserna äro alltså

	singularis	pluralis
Nom.		-t
Gen.	-n	-ien, -ten
Iness.	-ssa, -ssä	-issa, -issä
Elat.	-sta, -stä	-ista, -istä
Illat.	-n	-in
Adess.	-lla, -llä	-illa, -illä
Ablat.	-lta, -ltä	-ilta, -iltä
Allat.	-lle	-ille
Abess.	-tta, -ttä	-itta, -ittä
Prol.	-tse	-itse
Transl.	-ksi	-iksi
Essiv.	-na, nä	-ina, -inä
Komit.	-ne	-ine
Instr.		-n

12. Dessa ändelser fogas till stammen, som fås af genitivus sålunda att dess ändelse -*n* bortlemnas; om konsonanten förmildrats, bör denna jemväl återställas (jfr. 8), ss. *paimen* herde, *paimenen* st. *paimene*, *isäntä* husbonde, *isännän* st. *isännä*, *lammas* får, *lampahan* st. *lampaha*. Deklinationen består således i förenämnde ändelsers fogande till stammen, ss af *lammas*, adess. *lampahalla* sdr. *lampaalla*, transl. *lampahaksi* sdr. *lampaaksi*. Dervid är att märka: a) ändelserna rätta sig efter vokalharmoniens fordringar (jfr. 5), ss. *talona*, *silmänä* af *talo* gård, *silmä* öga; b) inf. ändelsen förlorar *t*, så snart stammens slutvokal ej bortkastas, utom i enstafviga ord, ss. *taloa*, *silmää*, men *kättä* (af *käte*, *käsi* hand), *lammasta*, *maata*; c) gen. pl. ändelsen förlorar jemväl *t* uti likartade fall, ss. *taloen* sdr. *taloin* l. *taloien*, *talojen*, *lammasten*, men enstafviga ord hafva *tt* och *d*, *maitten*, *maiden*; d) illat. ändelsen får emellan *h*-*n* den närmast föregående vokalen, hvilken efter bortlemnadet af *h* kan sammandragas med föregående om ordet ej är enstafvigt; *maa*, *maahan*, *talo*, *talohon* sdr. *taloon*, *silmä*, *silmähän*, *silmään*; e) uti pl. äro ändelserna, utom nom. och gen. lika med motsvarande i singularis, allenast att *i* sättes förut. Framför detta pluralis kännetecken lida de oföränderliga vokalerna (*o*, *ö*, *u*, *y*) i slutet af stammen inga förändringar, ss. *myrsky*, *myrskyssä*, *myrskyissä* i stormar; men de föränderliga vokalerna (*a*, *ä*, *e*, *i*) förändras eller bortkastas. Sålunda bortkastas i tvåstafviga ord framför pluralens *i* alltid *ä*, men *a* endast då föregående stafvelsen har *o* eller *u* ensamt eller såsom första vokal i en diftong; eljest förvandlas *a* till *o*, ss. *silmä*, *silmänä*, *silminä*, *korva* öra, *korvalla*, *korvilla*, *koira* hund, *koirassa*, *koirissa*, *pata* gryta, *padassa*, *padoissa*, *peura* hjort, *peuralla*, *peuroilla*. Framför samma *i*

bortkastas *e* alltid men *i* kan både bortkastas och förvandlas till *e*. ss. *paimen, paimenelta, paimenilta, pappi, papilta* pl. *papilta* l. *papeilta*.

13. För att visa förhållandet emellan nominativus, genitivus och stammen uti olika ord, må följande anföras såsom exempel:

Nom.	Genit.	Stam
maa land	*maan*	*maa*
työ arbete	*työn*	*työ*
sana ord	*sanan*	*sana*
lumi snö	*lumen*	*lume*
susi varg	*suden*	*sute*
kansi lock	*kannen*	*kante*
varsi skaft	*varren*	*varte*
morsian brud	*morsiamen*	*morsiame*
paimen herde	*paimenen*	*paimene*
sammal mossa	*sammalen*	*sammale*
kovuus hårdhet	*kovuuden*	*kovuute*
vastaus svar	*vastauksen*	*vastaukse*
hevonen häst	*hevosen*	*hevose*
olut öl	*oluen*	*olue*
vieras fremmande	*vierahan* sdr. *vieraan*	*vieraha*
äyräs åbrant	*äyrähän* sdr. *äyrään*	*äyrähä*
ruis råg	*rukihin* sdr. *rukiin*	*rukihi*
kirves yxa	*kirvehen* sdr. *kirveen*	*kirvehe*
vene båt	*venehen* sdr. *veneen*	*venehe*
kevä vår	*kevähän* sdr. *kevään*	*kevähä*

14. **Komparation** sker genom tre grader, positivus, komparativus och superlativus. Komparativen bildas af positiven genom tillägg af ändelsen *-mpi* (stamändelsen *-mpa, -mpä*), hvarvid tvåstafviga ord förbyta *a, ä* framför komparativändelsen till *e*. Superlativen bildas genom tillägg af ändelsen *-in* (stamändelsen *-impa, -impä*), framför hvilken de föränderliga vokalerna (*a, ä, e, i*) bortkastas, ss. *kova* hård.

Singularis.

	Posit.	Komp.	Superl.
Nom.	*kova*	*kovempi*	*kovin*
Inf.	*kovaa*	*kovempaa*	*kovimpaa* l. *kovinta*
Gen.	*kovan*	*kovemman*	*kovimman*
Iness.	*kovassa*	*kovemmassa*	*kovimmassa*
Elat.	*kovasta*	*kovemmasta*	*kovimmasta*
Illat.	*kovahaan*	*kovempahan*	*kovimpahan*
	kovaan	*kovempaan*	*kovimpaan*

o. s. v.

Pluralis

	Posit.	Komp.	Superl.
Nom.	*kovat*	*kovemmat*	*kovimmat*
Inf.	*kovia*	*kovempia*	*kovimpia*
Gen.	*kovien*	*kovempien*	*kovimpien*
	kovain	*kovempain*	*kovimpain*

På [illegible]

huono dålig	*huonompi*	*huonoin*
väkevä stark	*väkevämpi*	*väkevin*
suuri stor (st. *suure*)	*suurempi*	*suurin*
rakas kär	*rakkahampi*	*rakkahin*
(st. *rakkaha*)	sdr. *rakkaampi*	*rakkain*
pitkä lång	*pitempi*	*pisin*
enä	*enempi*	*enin*
(*para* obrukl.)	*parempi*	*paras*, *parahin*

Af *enä* förekommer blott inf. *enää*, illat. *enään* mera; i dess ställe begagnas *paljo* mycket. Posit. till *parempi* bättre är obrukligt, och i dess ställe brukas ordet *hyvä* god. *Moni* mången saknar komp. & superl. i stället för hvilka ordet *usia*, *usiampi*, *usein*, begagnas.

15. **Räkneorden** äro följande [illegible]

Kardinaltal	Ordningstal
1 yksi	ensimäinen
2 kaksi	toinen
3 kolme	kolmas
4 neljä	neljäs
5 viisi	viides
6 kuusi	kuudes
7 seitsemän	seitsemäs
8 kahdeksan	kahdeksas
9 yhdeksän	yhdeksäs
10 kymmenen	kymmenes
100 sata	sadas
1000 tuhannen l. tuhat	tuhannes

Af dessa sammansättas de öfriga såsom:

11 yksitoista	yhdestoista
12 kaksitoista	kahdestoista
13 kolmetoista	kolmastoista
19 yhdeksäntoista	yhdeksästoista
20 kaksikymmentä	kahdeskymmenes
21 yksikolmatta	yhdeskolmatta
25 viisikolmatta	viideskolmatta
30 kolmekymmentä	kolmaskymmenes
31 yksineljättä	yhdesneljättä
36 kuusineljättä	kuudesneljättä
101 satayksi	sadasyhdes
1001 tuhatyksi	tuhatyhdes
2000 kaksituhatta	kahdestuhannes
	o. s. v.

Härvid märkes: a) *yksi*, *kaksi*, inf. *yhtä*, *kahta*, gen. *yhden*, *kahden* (st. *yhte*, *kahte*); b) *viisi*, *kuusi*, inf. *viittä*, *kuutta*, gen. *viiden*, *kuuden* (st. *viite*, *kuute*); c) *seitsemän*, *kahdeksan*, *yhdeksän*, *kymmenen*, *tuhannen* äro eg. genitiver, inf. *seitsemää*, *kahdeksaa*, *yhdeksää*, *kymmentä*, *tuhatta* (st. *seitsemä*, *kahdeksa*, *yhdeksä*, *kymmene*, *tuhante*). d) *yhdes*, *kahdes* nyttjas blott för bildningen af de sammansatta talen

och hafva inf. *yhdettä, kahdetta*, gen. *yhdennen, kahdennen* (st. *yhdente, kahdente*), likaså st. *kolmante, neljänte*, gen. *kolmannen, neljännen*, inf. *kolmatta, neljättä* m. fl. e) uttrycket *yksitoista, kaksitoista* (*kymmentä*) betecknar: en, två af andra tiotalet, *kolmeneljättä* tre af fjerde tiotalet = 34, o. s. v.

16. **Pronomina** äro

a) personella

	Singularis		
nom.	*minä* jag,	*sinä* du,	*hän* han, hon
inf.	*minua*	*sinua*	*häntä*
gen.	*minun*	*sinun*	*hänen*
(st.	*minu*	*sinu*	*häne*)
	Pluralis		
nom.	*me*	*te*	*he*
inf.	*meitä*	*teitä*	*heitä*
gen.	*meidän*	*teidän*	*heidän*
iness.	*meissä*	*teissä*	*heissä*
		o. s. v.	

b) demonstrativa

	Singularis		
nom.	*tämä* denne, det här,	*tuo* den, det der,	*se* den, det
inf.	*tätä*	*tuota*	*sitä*
gen.	*tämän*	*tuon*	*sen*
iness.	*tässä*	*tuossa*	*siinä*
elat.	*tästä*	*tuosta*	*siitä*
illat.	*tähän*	*tuohon*	*siihen*
	Pluralis		
nom.	*nämät*	*nuot*	*ne*
inf.	*näitä*	*noita*	*niitä*
gen.	*näiden*, *näitten*	*noiden*, *noitten*	*niiden*, *niitten*
iness.	*näissä*	*noissa*	*niissä*
instr.	*näin*	*noin*	*niin*
		o. s. v.	

c) relativa

	Singularis	
nom.	*joka* hvilken, hvilket, som	*jompi* hvilkendera
inf.	*jota*	*jompaa*
gen.	*jonka*	*jomman*
iness.	*jossa*	*jommassa*
	Pluralis	
nom.	*jotka*	*jommat*
inf.	*joita*	*jompia*
gen.	*joiden*, *joitten*	*jompain*, *jompien*
	o. s. v.	

d) Interrogativa

	Singularis		
nom.	*kuka* hvilken	*mikä* hvilken, hvad,	*ken* hvem
inf.	*kuta*	*mitä*	*ketä*
gen.	*kunka*	*minkä*	*kenen*
iness.	*kussa*	*missä*	*kenessä*

[illegible] *Pluralis* [illegible] *kutka* [illegible] *mitkä* [illegible] *ketkä* [illegible]
kumpi hvilkendera, deklineras som *jompi*. De äro komparativformer af *joka* och *kuka* eg. *jo, ku*.

e) reflexivt: *itse* sjelf, inf. *itseä*, gen. *itsen*. Utom nominativus förekommer detta vanligen endast med suffix.

f) Obestämda, såsom: *joku* någon, sammansatt af *jo* och *ku*, inf. *jotakuta*, gen. *jonkun*, iness. *jossakussa* o. s. v. 2) *jompikumpi* hvilkendera som helst, af *jompi* och *kumpi*, inf. *jompaakumpaa*, gen. *jommankumman* o. s. v. 3) *jokin* dock någon, *kukin*, *mikin* enhvar, äro *jo, ku, mi* med efterhängdt *kin* i st. f. *ka* l. *kä*. 4) *kukaan*, *mikään* med nekningsord *ei kukaan* ingen, *ei mitään* intet, *ei missään* ingenstädes, äro *ku*, *mi* med part. *kaan*, *kään*. 5) *joka* hvarje, oböjligt. 6) *jokainen* hvarje, inf. *jokaista*, gen. *jokaisen*. 7) *moniahta* l. *monias* någon, gen. *moniahan* sdr. *moniaan*. 8) *muutama* någon, en och annan, *muutamaa*, *muutaman*. 9) *muuan* någon, *muutata*, *muuanen*. 10) *eräs* någon, *erästä*, *erään* illat. *erääsen*. 11) *molempi*, pl. *molemmat* båda.

g) Suffixerna eller efterhängda ändelser betecknande pron. possessiva:

-ni	*-si* l. *-s*	*-nsa*, *-nsä*
min, mitt, mina	din, ditt, dina	hans, hennes sin, sitt dess, deras sina.
-mme	*-nne*	
vår, vårt, våra	eder, edert, edra	

T. ex. *taloni* min gård, *talosi* din gård, *talonsa* hans, hennes, sin gård, *talomme* vår g. *talonne* eder g.

Wid dessa suffixers tillägg till orden märkes: att a) till nominat. sing. alltid begagnas ordets stam, *hevonen*, gen. *hevosen*, *hevoseni* min häst, *kysymys*, gen. *kysymyksen*, *kysymykseni* min fråga, *lammas*, gen. *lampahan*, *lampahani* mitt får. b) alla kasus, som slutas med konsonant, bortlemna denna framför suffixen ss. *talot*, *taloni* mina gårdar, *taloin*, *taloimme* våra gårdars. c) translativus lyktas före suffix på *-kse*, *talokseni*. d) suffixen verkar icke kons. förmildring ehuru stafvelsen också skulle bli sluten; *patanne* eder gryta.

Tredje persons suffix uttryckes också med *h-n* med den vokal emellan, som kommer att stå närmast förut; *taloahan* sdr. *taloaan* = *taloansa*, *silmillehen* sdr. *silmilleen* = *silmillensä*.

17. **Konjugation** af det finska verbet (tehdikkö) är trefalldig, den allmänna, reflexiva och negativa. Alla hafva skild form för det personella och impersonella uttrycket (aktivum och passivum) samt böjas genom sju modi. Blott infinitivus och adjektivus (participium) ha skild form för den

förflutna tiden (imperfectum och adjectivus secundus). För öfrigt uttrycker det finska verbet den närvarande och tillkommande (oförflutna) tiden på samma sätt; t. ex. *saan* jag får.

Aktivum.

Indicativus

Præsens & Futurum

Sing. *saan* jag får
saat du får
saa han får
Plur. *saamme* vi få
saatte i få
saavat de få

Imperfektum

Sing. *sain* jag fick
sait du fick
sai han fick
Plur. *saimme* vi fingo
saitte i fingo
saivat de fingo

Koncessivus

Sing. *saanen* jag tör få
saanet du tör få
saanee han tör få
Plur. *saanemme* vi torde få
saanette i torde få
saanevat de torde få

Konditionalis

Sing. *saisin* jag skulle få
saisit du skulle få
saisi han skulle få
Plur. *saisimme* vi skulle få
saisitte i skulle få
saisivat de skulle få

Optativus

Sing. — — —
saakoos må du få
saakoon må han få
Plur. *saakoomme* må vi få
saakootte må i få
saakoot må de få

Imperativus

Sing. — — —
saa få du
saakaan få han
Plur. *saakaamme* få vi
saakaatte, saakaas få i

Substantivus

I.
Inf. *saada* att få
Transl. *saadaksi* för att få

II.
Iness. *saadessa* uti att få
Instr. *saaden* genom att få

III.
Nom. *saama* (fånget)
Gen. *saaman* få
Iness. *saamassa* i att få
Elat. *saamasta* ifrån att få
Illat. *saamaan* till att få
Adess. *saamalla* medelst att få
Abl. *saamalta* af att få
Abess. *saamatta* utan att få

IV.
Nom. *saaminen* att få
Inf. (*saamista* att få)

V.
Plur.
Iness. *saamaisissa*
Elat. *saamaisista*
Adess. *saamaisilla*
Abl. *saamaisilta*
} uti, ifrån att få

Adjektivus

I. *saava* fående, som får.
II. *saanut* den som fått.
(gen. *saanehen*, sdr. *saaneen*).

Passivum.

Ind. *saadaan* man får
— *saatiin* man fick
Konc. *saataneen* man tör få
Kond. *saataisiin* man skulle få
Opt. *saatakoon* man må få
Imp. *saatakaan* man skall få

Subst. I. *saataa* att fås
saataaksi för att fås
II. *saataessa* uti att fås
o. s. v.
Adj. I. *saatava* den som fås
II. *saatu* som man fått.

18. Personal-ändelserna, utom i opt. och imp. äro följande:

Sing.	1 pers. *-n*	Plur. 1 pers. *-mme*
	2 pers. *-t*	2 pers. *-tte*
	3 pers. —	3 pers. *-vat, vät*

Framför personaländelserna äro kännetecknen för modi och tempora

Ind. pres.	—	Konditionalis	— *isi*
imp.	*-i*	Optativus	— *ko, kö*
Koncess.	*-ne*	Imperativus	— *ka, kä*

T. ex. af *sanon* säger, *kysyn* frågar *sano-mme* vi säga, *kysy-mme* vi fråga, *sano-vat, kysy-vät* de säga, fråga, *sano-i-n* jag sade, *kysy-i-t* du frågade, *sano-ne-vat* de torde säga, *kysy-ne-vät* de torde fråga, *sano-isi-mme* vi skulle säga, *kysy-isi-vät* de skulle fråga.

19. Den reflexiva konjugationen sker genom tillägg af ett *i* framför personal-ändelsen och några få deraf beroende förändringar i den allmänna formen. Af ändelserna lyktas tredje person ind. præsens på *-kse*, imperf. på *-he*; såsom: *muutan* jag förändrar, *muuttain* jag förändrar mig, *muuttait* du förändrar dig, *muuttaikse* han förändrar sig, *muuttaimme* m. m. imp. *muuttiin, muuttiit, muuttihe* m. m. konc. *muuttainnen, muuttainnet, muuttainnee* m. m. kond. *muuttaisisin, muuttaisisit* m. m. opt. *muuttaitkos, muuttaitkaan* m. m. imp. *muuttai, muuttaitkaan* m. m. subst. *muuttaita* att förändra sig. Pass. *muuttaitaan* man förändrar sig.

20. Den negativa konjugationen sker sålunda, att personaländelserna fogas till nekningsordet, men verbet sjelft blir dem förutan. För imperfektum tages dock icke verbets imperfektum, utan adjektivus II uti nominativus. Passivum (impersonella formen) har naturligtvis endast tredje person singularis; såsom:

	Ind. præs.	Ind. imperf.
Sing.	*en saa* jag får icke	*en saanut* jag fick icke
	et saa du får icke	*et saanut* du fick icke
	ei saa han får icke	*ei saanut* han fick icke
Plur.	*emme saa* vi få icke	*emme saaneet* vi fingo icke
	ette saa I få icke	*ette saaneet* I fingo icke
	eivät saa de få icke	*eivät saaneet* de fingo icke
	Konc. *en saane, et saane* jag, du tör icke få m. m.	Kond. *en saisi, et saisi* jag, du skulle icke få m. m.

Optativus

Sing. —

älös saako du må icke få

älköön saako han må icke få

Plur. *älkööt saako* de må icke få

Imperativus

Sing. —

älä saa få icke

älköön saaka han skall icke få

Plur. *älkööt saaka* de må icke få

Passivum, ind. præs. *ei saada* man får icke, imperf. *ei saatu* man fick icke, konj. *ei saatane* man tör icke få, kond. *ei saataisi* man skulle icke få, opt. *älköön saatako* man må icke få.

21. Öfriga tempora bildas genom sammansättning af hjelpverben *olen* är och *lienen* tör samt verbets adj. II.

Indikativus

Perfektum

Sing.	*olen saanut* jag har fått	Plur.	*olemme saaneet*
	olet saanut du har fått		*olette saaneet*
	on saanut han har fått		*ovat saaneet*

Plusqvamperfektum

Sing.	*olin saanut* jag hade fått	Plur.	*olimme saaneet*
	olit saanut du hade fått		*olitte saaneet*
	oli saanut han hade fått		*olivat saaneet*

Konj. *ollen, ollet, ollee* l. *lienen, lienet, lienee saanut* jag, du, han tör, ha fått; *ollemme, lienemme* o. s. v. *saaneet* vi m. m. torde ha fått.

Kond. *olisin, olisit, olisi saanut* jag, du, han skulle ha fått, *olisimme* m. m. *saaneet* vi m. m. skulle ha fått.

Opt. *olkoon saanut* han må ha fått, *olkoot saaneet* de må ha fått.

Passivum till *olen*: *ollaan* man är, *oltiin* man var, *oltaneen* man tör vara, *oltaisiin* man skulle vara, *oltakoon* man må vara; *oltava*, *oltu*, *hyvä oltava* godt att vara, *on oltu* man har varit.

22. Likasom i nomina (12 e) undergå jemväl i verba de föränderliga vokalerna *a, ä, e, i* förändringar framför *i* uti imperfektum hvarjemte *e* och *i* bortkastas jemväl före *isi* uti konditionalis, såsom *otan* jag tager, *otin* jag tog, *keitän* jag kokar, *keitin* kokade, *kaivan* gräfver, *kaivoin* gräfde, *tulen* jag kommer, *tulin* kom, *tulisin* skulle komma, *revin* rifver, *revin* ref, *repisin* skulle rifva.

25. För begagnandet af ordboken är af högsta vigt att känna förhållandet emellan indikativus præsens, infinitivus af subst. I och stammen. Stammen i verba fås sålunda att præs. ind. 1 pers. ändelse *-n* bortlemnas och konsonanten, om denna förmindrats (8), återställes. Uti de olika slagen af verba gestaltar sig detta förhållande på följande sätt:

1 pers. præs. ind.	inf. af subst. I.	stammen
saan jag får	*saada* att få	*saa*
syön „ äter	*syödä*	*syö*
toivon „ hoppas	*toivoa*	*toivo*

leivon	jag	bakar	*leipoa*	*leipo*
kaivan	„	gräfver	*kaivaa*	*kaiva*
taitan	„	bryter	*taittaa*	*taitta*
heitän	„	kastar	*heittää*	*heittä*
puhallan	„	blåser	*puhaltaa*	*puhalta*
kumarran	„	bockar	*kumartaa*	*kumarta*
käännän	„	vänder	*kääntää*	*kääntä*
luen	„	läser	*lukea*	*luke*
kuljen	„	färdas	*kulkea*	*kulke*
tulen	„	kommer	*tulla*	*tule*
menen	„	går	*mennä*	*mene*
puren	„	biter	*purra*	*pure*
pesen	„	tvättar	*pestä*	*pese*
juoksen	„	löper	*juosta*	*juokse*
vähenen	„	minskas	*väheta*	*vähene*
kapenen	„	smalnar	*kaveta*	*kapene*
kaitsen	„	vaktar	*kaita*	*kaitse*
vastaan	„	svarar	*vastata*	*vasta'a*
lupaan	„	lofvar	*luvata*	*lupa'a*
rupean (sdr. *rupeen*)	„	börjar	*ruveta*	*rupe'a*
makaan	„	ligger	*maata*	*maka'a*

Endast *näen* ser och *teen* gör, afvika från de allmänna formerna: st. *näke* inf. *nähdä*; *teke*, *tehdä*.

24. **Ordbildningsläran** är af största vigt för begagnandet af ordboken. Dock bildas jemförelsevis få ord genom sammansättning, i hvilken lätt igenkännas de enkla ord, hvaraf sammansättningen är gjord, st. *kirkkoväki* kyrkfolk, *talonpoika* (gårdsson) bonde, *sisäpuoli* insida, *ulkomaa* utland. Den vigtigaste förändring vid sammansättningar är den, att orden på *-nen* (st. på *-se*) i stället för denna ändelse ha *-s*; såsom: *koiranen* hane (*koirase*) *koirasteeri* orrhane, *vaivainen* fattig (*vaivaise*) *vaivaishoito* fattigvård.

Den för språket och ordboken vigtigaste ordbildningen sker genom härledning, hvaruti finskan utvecklar en stor rikedom.

25. Nomina härledas af nomina förnämligast med följande ändelser.

1) *-nen* (*-se*) och till flerstafviga ord jemväl *-inen* (*-ise*), utmärkande diminutiver; såsom: *kalanen* liten fisk, *palanen* liten bit, *vasarainen* liten hammare, af *kala*, *pala*, *vasara*.

2) *-kka*, *-kkä* med diminutiv betydelse; *silmukka* ögla, *haarikka* stop med två öron, *haarukka*, gaffel, af *silmä* öga, *haara* gren. Stundom fogas härtill ännu ändelsen *-inen*; såsom: *haarikainen* litet stop. Men många ord med denna ändelse finnas, som ej äro härledda; såsom: *silakka* strömming. Likaså begagnas denna ändelse för många andra bemärkelser; såsom: *kahakka* oväsende af *kahisen* susa, prassla, *niljakka* slemmig af *nilja* slem.

3) -ko, -kö [illegible] för diminutiver: [illegible] (st. [illegible]) [illegible], [illegible] [illegible], [illegible], koppa [illegible], koppiko [illegible]. Denna ändelse insjutes ofast före pluralis i, [illegible], [illegible] af [illegible], [illegible].

4) -kainen, -käinen (-kaise, -käise) för diminutiver: lapsukainen litet barn, lyhykäinen kort, kaunokainen vacker af lapsi barn, lyhy kort, kaunis skön.

5) -ut, -yt (-ue, -ye) diminutivändelser: pojut, poikuen liten gosse, veljyt, veljyen liten bror, päivyt, päivyen liten dag, sol, sisarut, sisaruen liten syster. Till enstafviga ord fogas denna ändelse med förelagdt h; kuuhut, kuuhuen liten måne, tiehyt, tiehyen liten väg, af kuu, tie.

Anm. De diminutiva ändelserna äro ofta förenade med en smekande betydelse, ofta äro de till för blotta välljudets skull, hvarföre de också i Finskan förekomma äfven af en stor mängd adjektiver: päivyt [illegible], pojut gosse lilla, sydämyt hjerta lilla, hjertunge, kuuhut måne lilla, sanova, sanovainen sägande, kulkeva och kulkevainen vandrande.

6) -nen för manliga och -tar, -tär för qvinliga namn: Penttinen Bengtsson, Penttitär Bengtsdotter, Karhunen, Karhutar. Denna feminin-ändelse brukas också för qvinliga titlar, sysselsättningar: ruhtinatar furstinna, kuningatar drottning, kehrääjätär spinnerska.

7) -kko, -kkö om rum, ställe; såsom: erakko aflägset ställe, esikko förstuga, sammalikko mossbevuxet ställe, af eri skild, esi framför, sammal mossa, rapakko göl, putt, af rapa smuts. Denna ändelse innebär äfven flera andra bemärkelser, såsom: mesikko åkerbär, nimikko nampne, vesikko vattenödla, af mesi honung, nimi namn, vesi vatten.

8) -sto, -stö för kollektiva nomina, samlingar; leppä al, lepistö alskog, koivu björk, koivisto björkskog, laiva skepp, laivasto flotta, kirja bok, kirjasto bibliothek, raha penning, rahasto penningfond.

9) -la, -lä utmärkande hem, gård; tuonela underjorden, Tuonis hem, pappila prestgård, pappi prest, seppälä smedsgård, seppä smed, Mikkola Mikkos hem, Herrala herrehem, herrgård.

10) -lainen, -läinen för gentilia, folknamn: Wenäläinen Ryss, Wenäjä Ryssland, Ruotsalainen Svensk, Ruotsi Sverige, Karjalainen Karelare, Hämäläinen Tavast, Suomalainen Finne, Lappalainen Lapp, Saksalainen Tysk, Saksa Tyskland; sukulainen slägting, matkalainen resande, rantalainen strandbyggare, luotolainen öbo, af suku slägt, matka resa, ranta strand, luoto holme.

11) -inen (-ise) med intensiv eller materiel betydelse; ilo glädje, iloinen glad, kulta guld, kultainen af guld, rauta jern, rautainen af jern, kalainen fiskrik, fisksoppa, eilän igår, eilinen gårdags, vuosi (st. vuote) år, vuotinen årig.

12) -mainen, -mäinen (-maise, -mäise) utmärkande likhet: karhu björn, karhumainen björnaktig, koira hund, koiramainen hundaktig.

Adjektiva få äfven denna ändelse: *hyvänläinen* tämligen god, *pahanlainen* elakartad, något ond. Denna ändelse återfinnes jemväl i verbernas substantivus: *oli tekemäisillänsä* var i begrepp att göra (*tekemäinen*).

13) *-llinen* (*-llise*) för egande adjektiver: *isä* fader, *isällinen* faderlig, *taivas* (*taivaan*) himmel, *taivaallinen* himmelsk, *maa* jord, *maallinen* jordisk. Af ord, som innebära ett utrymme, fås med denna ändelse en härledning, utmärkande fullhet: *pata* gryta, *padallinen* en gryta full, *koura* näfve, *kourallinen* en näfve full.

14) *-toin*, *-töin* (*-ttoma*, *-ttömä*) utmärkande brist: *isätöin* faderlös, *työ* arbete, *työtöin* arbetslös, *vika* fel, *viatoin* oskyldig, felfri (gen. *isättömän*, *työttömän*, *viattoman*). Af verbets subst. III härledas äfven med denna form adjektiver: *nain* jag gifter mig, *naimatoin* ogift, *syön* jag äter, *syömätöin* en som ej äter.

15) *-va*, *-vä* utmärkande fullhet, rikedom (intensiva adjektiver): *väki* styrka (st. *väke*), *väkevä* kraftfull, *kaula* hals, *kaulava* tjockhalsad, *liha* kött, *lihava* köttfull, fet, *terä* egg, *terävä* hvass, *veri* blod, *verevä* blodfull.

16) *-us*, *-ys* (*-ute*, *-yte*) ändelser för egenskaps substantiva, härledda från adjektiver och motsvarande orden med änd. -het i svenskan: *kova* hård, *kovuus* hårdhet, *tyly* bister, *tylyys* bisterhet, *kalainen* (*-isen*) fiskrik, *kalaisuus* fiskrikedom, *koiramainen* (*-isen*), *koiramaisuus* hundaktighet, *isällinen* (*-ise*), *isällisyys* faderlighet, *isätöin* (*-ttömä*), *isättömyys* faderlöshet, *verevä*, *verevyys* blodfullhet. Af substantiva: *koira*, *koiruus* hundfathet, skälmstycke, *varas* (*varkaan*) tjuf, *varkaus* tjufnad.

17) *-us*, *-ys* (*-ukse*, *-ykse*) med flerahanda betydelse; *kaula* hals, *kaulus* krage, *kanta* hål, *kannus* sporre, *tuli* eld, *tulus* pl. *tulukset* eld-don, *jalka* fot, *jalus* stigbygel, *vanha* gammal, *vanhus* gubbe.

18) *-as*, *-äs* (*-akse*, *-äkse*) ändelser för ord som utmärka ämnet; *terva* tjära, *tervas* tjärved, *harja* borste, *harjas* borst, *viina* brännvin, *viinas* brännvinssäd, *terä* egg, *teräs* stål.

19) *-as*, *-äs* (*-aan*, *-ään*), *-kas*, *-käs*, *-kkaan*, *-kkään*, *-sa*, *-sä*, *-lloinen*, *-lloinen* (*-ise*) med flerahanda betydelse, *kieli* tunga, *kielas* munvig, *työ* arbete, *työläs* arbetsdryg, *juuri* rot, *juurikas* rotfrukt, kålrot, *mieli* sinne, *mieluisa* (= *mieluinen*) nöjaktig, *sato* afkastning, *satoisa* (= *satoinen*) ymnigt gifvande, *kipu* sjukdom, *kivulloinen* sjuklig. Flera af dessa ändelser bilda härledningar äfven af verber.

20) *-ke* (*kkeen*) utmärkande likhet och dermed förenadt begrepp af litenhet, *silmä* öga, *silmäke* kallåder, *nenä* näsa, *nenäke* spets, *saari* ö, *saareke* något liknande ö, holme, *niemi* näs, *niemeke* landtunga.

26. Nomina som härledas af verba, hafva förnämligast följande ändelser:

1) *-ma*, *-mä*, *-minen* (*-se*), egentligen ändelser för verbernas subst. III och IV, men jemväl bildande rena nomina, af hvilka de på *-ma*, *-mä*

betecknar den fulländade handlingen, under på *-minen* den pågående; *sanon* jag säger, *sanoma* sägen, *sanominen* sägandet, *tekee* han gör, *tekemä* verk, *tekeminen* görandet.

2) *-us, -ys* (*-uksen, -yksen*) betecknande handling; *kohtaa* möter, *kohtaus* möte, *palvelen* tjenar, *palvelus* tjenst; *tunnustan* bekänner, *tunnustus* bekännelse. Tvåstafviga verba bilda dessa substantiver helst af *-ma, -mä*; *kysyn* frågar, *kysymys* fråga, *väsyn* blir trött, *väsymys* trötthet.

3) *-os, -ös* (*-oksen, -öksen*) bilda en variation af föregående, isynnerhet om verbet är tvåstafvigt med sista vokalen *a, ä*; *laittaa* inrätta, *laitos* inrättning, *taittaa* bryta, *taitos* brott, *puuttuu* brista, *puutos* brist.

På *-us, -ys*, stundom också på *-os, -ös* bildas nomina, som utmärka ett tillstånd; *puutuu* domnar, *puutus* (*-uksen*) domningstillstånd, *väsyn*, *väsys* (*-yksen*) trötthetstillstånd. Dessa förekomma blott i pluralis.

4) *-o, -ö, -u, -y* äfvenledes betecknande handling; *laittaa* laga, *laitto* lagning, *peittää* täcka, *peitto* täcke, *hakee* söker, *haku* sökning, *syöksee* störtar, *syöksy* störtning.

5) *-nti* betecknande äfven handling och fogad till enstafviga verba; *syö*, *syönti* ätning, *juo* dricker, *juonti* drickning, *käy* går, *käynti* gång.

6) *-nta, -ntä, -nto, -ntö* likasom näst föregående, men efter alla slag af verba; *käyntö* gång, *laulaa* sjunger, *laulanta* l. *laulanto* sång, *vetää* drager, *vedäntä* l. *vedäntö* dragning. Af *emä* moder och *isä* fader bildas *emäntä* värdinna, *isäntä* husbonde.

7) *-e* (*-ehe*) med ungefär samma betydelse som ofvan (4) *o, ö*; *peittää* täcker, *peite* (*-tteen*) täcke, *loistaa* lyser, *loiste* glans, *estää* hindrar, *este* hinder, *kastaa* väter, döper, *kaste* dop, dagg.

8) *-io, -iö* med flerahanda betydelse; *arvaan* uppskattar, *arvio* uppskattning, *tuomitsen* dömmer, *tuomio* dom, *ansaitsen* förtjenar, *ansio* förtjenst.

9) *-ja, -jä, -ia, -iä* utmärkande den som utför handlingen, då *-ja, -jä* sättes efter vokaler, *-ia, -iä* efter konsonanter d. v. s. hos verba med slutvokalen *e* eller *i*, som bortlemnas här liksom öfverallt i språket vid tillkomsten af *i*; *laulaa* sjunger, *laulaja* sångare, *kerjää* tigger, *kerjääjä* tiggare, *ui* simmar, *uija* simmare, *tekee* gör, *tekiä* görare, *etsii* söker, *etsiä* sökare.

10) *-uri, -yri* ändelse för samma begrepp som näst föregående, men ofta i föraktlig mening, ofta äfven med betydelse af redskap; *pettää* bedrager, *petturi* bedragare, *kulkee* vandrar, *kulkuri* kringstrykare, *nulkee* flår, *nulkyri* flåare, *noituu* trollar, *noituri* hexa, *hakkaa* hugger, *hakkuri* hacktråg, *viskaa* kastar, *viskuri* kastskofvel. Af enst. verber bildas denna form

ifrån substantiva: *uni*, *unimari* storsömmare, *juoma*, *juomari* drinkare. — Af några nomina bildas äfven härledda med denna ändelse, *pata* gryta, *patari* grytsmed, *lammas* (st. *lampaa*) får, *lampuri* fårherde, *laiska* lat, *laiskuri* lätting, *pika* fel, *pikuri* istadig, *aita* gärdesgård, *aituri* flöjare.

11) *-in* (*-ime*) betecknande verktyg, *poltan* dopftar, *poltin* dopfta, *avaan* öppnar, *avain* nyckel, *juoksuttaa* har att löpa, *juoksutin* löpa.

12) *-ina*, *-inä* ett fortfarande tillstånd, isynnerhet af ljudlätenr; *kolisen* skramlar, *kolina* skrammel, *kähisen* hväser, *kähinä* hväsning.

13) *-as*, *-äs* (*-aan*, *-ään*), *-las*, *-läs* (*-laan*, *-lään*): *puhelee* talar, *puhelias* pratsam, *potee* sjukas, *potilas* sjukling, *syöttää* göder, *syöttiläs* gödkrak, *joutaa* har ledigt, *joutilas* ledig.

14) *-kas*, *-käs* (*-kkaan*, *-kkään*): *asuu* bor, *asukas* inbyggare, *joutuu* skyndar, *joutukas* skyndsam, *paistaa* steker, *paistikas* stekt fläsk.

15) *-ke* (*-kkeen*): *viilee* skär skifvor, *viileke* tunn skifva, *vanuu* valkas, *vanuke* degälta, *istuu* fastnar, sitter, *istuke* för fröväxt planterad växt, *sytyn* tändas, *sytyke* tände.

27. Verba härledas ifrån verba och nomina; dock bör genast den anmärkning göras att vid alla verba den transitiva betydelsen företrädesvis är fästad vid ändelsen *-an*, *-än*, den intransitiva vid *-un*, *-yn*; såsom: *vaivaan* plågar, *kiusaan* frestar, *heitän* kastar, *vaivaun* plågas, *saavun* ankommer, *viivyn* dröjer. De vigtigaste härledningar af verba från verba äro följande:

1) *-tan*, *-tän* (*-tta*, *-ttä*) med faktiv betydelse d. v. s. att åstadkomma den handling som det ursprungliga verbet bemärker; *syön* äter, *syötän* matar, *juon* dricker, *juotan* gifver dricka, *väsyn* tröttnar, *väsytän* uttröttar, *opin* lär mig, *opetan* lär andra, *synnyn* födes, *synnytän* föder.

2) *-elen* ändelse för freqventativa verba; *kastan* väter, *kastelen* väter fortfarande, *sanon* säger, *sanelen* ordar; af denna finnes äfven en förlängd form på *-eskelen* l. *-ekselen* l. *eskentelen* l. *-eksentelen*, såsom: *olen* är, *oleskelen* l. *olekselen* vistas, *laulan* sjunger, *lauleskelen* sjunger ofta. Vid denna ändelse är äfven den reciproka betydelsen fästad: *tapan* dödar, *tappelen* slåss, *riita* gräl, *riitelen* gräla, *painiskelen* brottas.

3) *-hdan*, *-hdän* (*-hta*, *-htä*) betecknande ögonblicklig, plötslig handling, *helisen* skramlar, *helähdän* skramlar till plötsligt, klingar, *seisan* står, *seisahdan* stannar, *jyrisen* dånar, *jyrähdän* dånar till, skräller till, *muutan* förändrar, *muuttelen* förändrar l. flyttar fortfarande, *muuttelehdan* förändrar fortfarande hastigt, *muutahtelen* förändrar hastigt flera gånger.

4) *-aisen*, *-äisen* ändelse för plötslig handling såsom näst föregående, *kysyn*, *kysäisen* frågar hastigt, *laukee* lossas, *laukaisen* lossa (ett skott), *potkin* sparkar, *potkaisen* sparkar till. Denna form fås äfven af nomina

och partiklar; *auki* öppen, *aukaisen* öppnar hastigt; *läpi* hål, *läpäisen* [illegible].

5) *-in* ändelse för oafbrutet fortsatt handling; *hyppään* hoppar, *hypin* hoppar utan uppehår, *ryyppään* super, *ryypin* sörplar, *lykkään* framskjuter, *lykin* skjuta på oafbrutet.

6) *-on*, *-ön* ändelse för rask, grof handling; *viskaan* kastar, *viskon* kastar raskt, stora kast, *ratkon* sprättar upp groft, *pusken*, *puskon* stångar.

28. Verba, som härledas från nomina, äro ofta endast en förlängning deraf med verbal ändelser, såsom: *saarna* predikan, *saarnaan* predikar, *loppu* slut, *lopun* slutar, *lupa* lof, *lupaan* lofvar, *koko* hel, samling, *kokoon* samlar. Med skilda tillägg härledas af nomina följande:

1) *-nnan*, *-nnän* (*-nta*, *-ntä*) för transitiva samt

2) *-nnun*, *-nnyn* (*-ntu*, *-nty*) och

3) *-nen* för intransitiva betydelser; *paha* ond, elak, *pahennan* försämrar, *pahennun* l. *pahenen* försämras, *vähä* liten, *vähennän* förminskar, *vähennyn* l. *vähenen* förminskas.

4) *-stan*, *-stän* för den transitiva, och

5) *-stun*, *-styn* för den intransitiva betydelsen; *oma* egen, *omistan* tillegnar, *omistun* tillegnas, *vahva* stark, *vahvistan* förstärker, *vahvistun* förstärkes, *läpi* hål, *lävistän* genomborrar, *lävistyn* genomborras, *ahdas* trång, *ahdistan* gör trång, *ahdistun* blir trång,

6) *-tan*, *-tän* (*-tta*, *-ttä*) för transitiva och

7) *-tun*, *-tyn* för intransitiva betydelser; *kuri* aga, *kuritan* agar, *rauha* fred, *rauhoitan* befredar, *rauhoitun* lugnas, *rippi* skrift, *ripitän* skriftar, *kirja* skrift, *kirjoitan* skrifver, *ruoho* gräs, *ruohotun* blir gräslupen.

Dessa derivata betyda i allmänhet, då de härledas från adjektiva, att bringa l. bringas, göra l. göras till det som stamordet betyder, och, då de komma af substantiver, förse med det som stamordet utmärker; *viha* hat, fiendskap, *vihastun* blir arg, *vihoitan* förargar; *seiväs* stör, *seivästän* störa.

8) *-ksun*, *-ksyn*, *-ksin*, ändelse för verba som utmärka tycke; *outo* fremmande, *oudoksun* anse för fremmande, *paha*, *pahaksun*, *paheksin* tycker illa vara, *paljo* mycket, *paljoksun* anse för mycket.

9) *-oin*, *öin*, *-oitsen*, *-öitsen* ändelser som läggas nästan endast till flerstafviga nomina; *satula* sadel, *satuloitsen* sadlar, *viheriä* grön, *viheriöitsen* grönskar, *pisara* droppe, *pisaroitsen* droppar.

10) *-rran*, *-rrän* (*-rta*, *-rtä*) ändelser för färgskiftningar; *puna*, *punertaa* skifta rödt, *sini*, *sinertää* skifta blått, *vihertää* skifta grönt.

29. Räkneorden härledas från kardinaltalen, som äro primitiva, sålunda:

1) *-s* (st. *-nte*) betecknar ordningstal; *kolme*, *kolmas* den tredje (*kolmantena* såsom den tredje), *neljäs* den fjerde, *viides* 5:te, *kuudes* 6:te, *seitsemäs* 7:de.

2) *-sti* ändelse för hvilken gång; *kolmesti* l. *kolmasti* tre gånger, *kolmannesti* för tredje gången, *neljästi* fyra gånger, *neljännesti* för fjerde gången, *ensisti* först, *monesti* l. *monasti* många gånger.

3) *-tan*, *-tän* för verba utmärkande delning; *yksitän* dela en och en, *kaksitan* dela två och två. Af dessa härledas frequentativa på *-ttelen*; *yksittelen*, *kaksittelen*. Af båda fås subst. II. instr. *yksittäin*, *kaksittain*, *yksitellen*, *kaksitellen* en i sender, två i sender. Samma distributiva härledning ha åtskilliga andra nomina, isynnerhet de som beteckna mått, antal o. s. v. *leiviskä* lispund, *leiviskötän* fördela lispundtals, *leiviskötläin* lispundtals, *kannuttain* kanntals, *kapottain* kapptals.

4) *-nainen*, *-näinen* utmärker falldighet; *yksinäinen* ensam, *kaksinainen* tvåfalldig, *kolminainen* trefalldig, *moninainen* mångfalldig. Substantiva af dessa; *yksinäisyys* ensamhet, *kolminäisyys* trefalldighet. Denna härledning uttryckes äfven genom sammansättning med *kertainen*; *yhdenkertainen* l. *yksinkertainen* enkel, enfaldig, *kolmenkertainen* tredubbel m. m.

30. Härledda partiklar med

1) *-sti* såsom ändelse efter alla grader af adjektiver och verbers modus adjektivus; *tarkka* noggrann, *tarkasti* noga, *tarkemmasti* nogare, *tarkimmasti* nogast; *taitava* kunnig, *taitavasti* kunnigt, *taitavammasti* kunnigare, *taitavimmasti* kunnigast; *tuttu* kand, *tutusti* bekant, *tutummasti* mer bekant, *tutuimmasti* mest bekant. I stället för dessa härledningar i komp. och superl. begagnas ofta instr. pl. *taitavammin*, *taitavimmin*, *tarkemmin*, *tarkimmin*, *tutummin*, *tutuimmin*.

2) *-nne* ändelse till pronomina med betydelse hvarthän; *ku*, *kunne* hvarthän, *tä (tämä)*, *tänne* hit, *se*, *sinne* dit, *mi*, *minne* hvart, *joku*, *jonnekunne* någonstädes hän.

3) *-lloin*, *-llöin* likaledes efter pronomina med betydelse af tid; *milloin* när, *kulloin* när, *tällöin* nu här, *silloin* då, *jolloinkulloin* någongång.

4) *-lla*, *-llä* äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarest; *tuolla*, *siellä*, *täällä*.

Förkortningar.

n.	**betyder**	**nomen**
s.	—	**substantivum**
a.	—	**adjectivum**
komp.	—	**komparativus**
sup.	—	**superlativus**
r.	—	**räkneord**
pr.	—	**pronomen**
v.	—	**verbum**
adv.	—	**adverbium**
prt.	—	**partikel**
int.	—	**interjektion**
sdr.	—	**sammandragen**
l.	—	**eller**
frk.	—	**förkortad**
ss.	—	**såsom l. sammansatt**
dim.	—	**diminutiva**
ht.	—	**hörande till**
pl.	—	**pluralis**
fig.	—	**figurligt**
ep.	—	**epithet**
öbr.	—	**obrukligt.**

A.

Å *int.* utrop af öfwerraskning, se! å mitä teet? se, hwad gör du; hwad gör du då?

Aad .... se aat ....

Aakkonen sen *s.* alfabet, abcbok.

Aalto llon *s.* wåg, bölja. –onen sen *dim.* liten wåg. –oinen isen l. –oisa an *a.* wågig, full af böljor, böljande. –oisuus uuden *s.* wågighet, fullhet af böljor. –oisesti *adv.* wågigt, wåglikt. –llokko kon *s.* samling af wågor, sjögång. –llotar ttaren *s.* sjönymf, böljornas drottning. –ltoon llota *v.* bölja, swalla. -oominen isen *s.* swallandet. -oovainen isen *a.* swallande. -oovaisuus uuden *s* swallande egenskap. –oovaisesti *adv.* på swallande sätt. –ltoilen lloilla *v.* swalla smått, gå i små wågor. –oileminen isen *s.* småswallning. –oilevainen isen *a.* småswallande. –oilevaisuus uuden *s.* fortsatt swallning. –oilevaisesti *adv.* på smått swallande sätt. –llotan ltaa *v.* uppröra wågor, bringa i swallning. –llottelen tella *v.* smått uppröra wågor. –llehdin htia *v.* swalla hit och dit, drifwa af och an på wågorna.

Aaluva an, aalua an, aalue een = aluva; aalun ua = aluvoitsen.

Aami in *s.* åm. –illinen isen *a.* en åm full. –in ia l. -itan ttaa *v.* mäta åmwis, aamittain åmtals.

Aamu un *s.* morgon, –rusko morgonrodnad, –kausi l. –päivä l. -puoli morgontid, –kello morgonringning. –saarna ottesång, aamuin illoin morgnar och aftnar. –unen sen *dim.* morgon, aamusin om morgnarna, olla aamusilla wara på frukost. –uinen isen *a.* ht. morgon, aamuinen aika morgontid. –ullinen isen *a.* ht. morgon, *s.* frukost. –miainen isen l. –mujainen isen *s* frukost. -ustan aa *v.* förse för morgonen, gifwa l. äta frukost. –ustelen lla *v.* gifwa något litet för morgonen, frukostera.

Aana aan *s.* tecken till något förestående, isynnerhet förebud till frost, ei aanaakaan icke det ringaste.

Aapelus uksen = aakkonen.

Aapinen sen = aakkonen.

Aappa pan *s.* kraft, förmåga.

Aarna aan = aana.

Aarne een = aarni.

Aarni in *s.* myth. personlighet, skattwaktare, grive, gammalt ofantligt träd, grofhemmad menniska, –hauta nedgräfwen skatt, on oikia aarni är en rigtig Goliath. –io on *s.* grive, urgammalt stort träd, aarniometsä urskog, -koivu mycket gammal björk. –nuun nuta *v.* gå med stora steg, röras groft och klumpigt.

Aarre aarteen *s.* skatt. -rteinen isen *a.* ht. skatt. –rteellinen isen *a.* skattegande. -rtehisto on *s.* skattsammare, samling af skatter.

Aarto rron *s.* grenigt träd för upphängning af något, nothäng.

Aasi in *s.* åsna, aasin tamma åsninna. –inen sen *dim.* liten åsna, *a.* rik på åsnor, åsnelik. –illinen isen *a.* åsneegande. –imainen isen *a.* åsneaktig. –imaisuus uuden *s.* åsneaktighet. -imaisesti *adv.* åsneaktigt.

Aasia an *s.* Asien –alainen isen *a.* asiatisk, *s.* asiat. -alaisuus uuden *s.* asiatiskhet.

Aastaika jan = ajastaika se aika.

Aateli in *s.* adel. –inen isen *a.* adlig. –isuus uuden *s.* adlighet. -isto on *s.* adelsstånd. –loitsen ta *v.* adla. –loitseminen isen *s* adlandet.

Aatkela an *a.* bekymrad, sorgsen. –loitsen ta *v.* wara orolig, bekymrad. –loitan ttaa *v.* oroa, bekymra.

Aate tteen *s.* ide. –tos oksen *s.* tanke.

Imperativus

Sing. —

älä saa få icke

älköön saaka han skall icke få

Plur. *älkäät saaka* de må icke få

Passivum, ind. præs. *ei saada* man får icke, imperf. *ei saatu* man fick icke, konc. *ei saatane* man tör icke få, kond. *ei saataisi* man skulle icke få, opt. *älköön saatako* man må icke få.

21. Öfriga tempora bildas genom sammansättning af hjelpverben *olen* och *lienen* tör samt verbets adj. II.

Indikativus

Perfektum

Sing.	*olen saanut* jag har fått	Plur.	*olemme saaneet*
	olet saanut du har fått		*olette saaneet*
	on saanut han har fått		*ovat saaneet*

Plusqvamperfektum

Sing.	*olin saanut* jag hade fått	Plur.	*olimme saaneet*
	olit saanut du hade fått		*olitte saaneet*
	oli saanut han hade fått		*olivat saaneet*

Kont. *ollen, ollet, ollee* l. *lienen, lienet, lienee saanut* jag, du, han tör ha fått; *ollemme, lienemme* o. s. v. *saaneet* vi m. m. torde ha fått.

Kond. *olisin, olisit, olisi saanut* jag, du, han skulle ha fått; *olisimme* m. m. *saaneet* vi m. m. skulle ha fått.

Opt. *olkoon saanut* han må ha fått; *olkoot saaneet* de må ha fått.

Passivum till *olen*: *ollaan* man är, *oltiin* man var, *oltaneen* man tör vara, *oltaisiin* man skulle vara, *oltakoon* man må vara, *oltava, oltu, hyvä oltava* godt att vara, *on oltu* man har varit.

22. Likasom i nomina (12 e) undergå jemväl i verba de föränderliga vokalerna *a, ä, e, i* förändringar framför *i* uti imperfektum hvarjemte *e* och *i* bortkastas jemväl före *isi* uti konditionalis, såsom *otan* jag tager, *otin* jag tog, *keitän* jag kokar, *keitin* kokade, *kaivan* gräfver, *kaivoin* gräfde, *tulen* jag kommer, *tulin* kom, *tulisin* skulle komma, *revin* rifver, *revin* ref, *repisin* skulle rifva.

25. För begagnandet af ordboken är af högsta vigt att känna förhållandet emellan indikativus præsens, infinitivus af subst. I och stammen. Stammen i verba fås sålunda att præs. ind. 1 pers. ändelse *-n* bortlemnas och konsonanten, om denna förmildrats (8), återställes. Uti de olika slagen af verba gestaltar sig detta förhållande på följande sätt.

1 pers. præs. ind.	inf. af subst. I.	stammen
saan jag får	*saada* att få	*saa*
syön „ äter	*syödä*	*syö*
toivon „ hoppas	*toivoa*	*toivo*

leivon	jag	bakar	*leipoa*	*leipo*
kaivan	„	gräfver	*kaivaa*	*kaiva*
taitan	„	bryter	*taittaa*	*taitta*
heitän	„	kastar	*heittää*	*heittä*
puhallan	„	blåser	*puhaltaa*	*puhalta*
kumarran	„	bockar	*kumartaa*	*kumarta*
käännän	„	vänder	*kääntää*	*kääntä*
luen	„	läser	*lukea*	*luke*
kuljen	„	färdas	*kulken*	*kulke*
tulen	„	kommer	*tulla*	*tule*
menen	„	går	*mennä*	*mene*
puren	„	biter	*purra*	*pure*
pesen	„	tvättar	*pestä*	*pese*
juoksen	„	löper	*juosta*	*juokse*
vähenen	„	minskas	*väheta*	*vähene*
kapenen	„	smalnar	*kaveta*	*kapene*
kaitsen	„	vallar	*kaita*	*kaitse*
vastaan	„	svarar	*vastata*	*vasta'a*
lupaan	„	lofvar	*luvata*	*lupa'a*
rupean	„	börjar	*ruveta*	*rupe'a*
(sdr. *rupeen*)				
makaan	„	ligger	*maata*	*maka'a*

Endast *näen* ser och *teen* gör, afvika från de allmänna formerna: st. *näke* inf. *nähdä; teke, tehdä.*

24. **Ordbildningsläran** är af största vigt för begagnandet af ordboken. Dock bildas jemförelsevis få ord genom sammansättning, i hvilken lätt igenkännas de enkla ord, hvaraf sammansättningen är gjord st. *kirkkoväki* kyrkfolk, *talonpoika* (gårdsson) bonde, *sisäpuoli* insida, *ulkomaa* utland. Den vigtigaste förändring vid sammansättningar är den, att orden på *-nen* (st. på *-se*) i stället för denna ändelse ha *-s*; såsom: *koiranen* hane (*koirase*) *koirasteeri* orrhane, *vaivainen* fattig (*vaivaise*) *vaivaishoito* fattigvård.

Den för språket och ordboken vigtigaste ordbildningen sker genom härledning, hvaruti finskan utvecklar en stor rikedom.

25. Nomina härledas af nomina förnämligast med följande ändelser:

1) *-nen* (*-se*) och till flerstafviga ord jemväl *-inen* (*-ise*) utmärkande diminutiver; såsom: *kalanen* liten fisk, *palanen* liten bit, *vasarainen* liten hammare, af *kala, pala, vasara.*

2) *-kka, -kkä* med diminutiv betydelse: *silmukka* ögla, *haarikka* stop med två öron, *haarukka,* gaffel, af *silmä* öga, *haara* gren. Stundom fogas härtill ännu ändelsen *-inen*; såsom: *haarikkainen* litet stop. Men många ord med denna ändelse finnas, som ej äro härledda; såsom: *silakka* strömming. Likaså begagnas denna ändelse för många andra bemärkelser; såsom: *kahakka* oväsende af *kahisen* susa, prassla, *niljakka* slemmig af *nilja* slem.

3) -io, -iö bruka för diminutiver: *pursi* (st. *purte*) båt, *purtilo* ho, tråg, *koppa* ihålighet, *koppilo* fodral. Denna ändelse inskjutes oftast före pluralis *i*, *mäkilöitä*, *tyllölöistä* af *mäki*, *tyllö*.

4) -*kainen*, -*käinen* (-*kaise*, -*käise*) för diminutiver: *lapsukainen* litet barn, *lyhykäinen* kort, *kaunukainen* vacker af *lapsi* barn, *lyhy* kort, *kaunis* skön.

5) -*ut*, -*yt* (-*ue*, -*ye*) diminutivändelser: *pojut*, *pojuen* liten gosse, *veljyt*, *veljyen* liten bror, *päivyt*, *päivyen* liten dag, sol, *sisarut*, *sisaruen* liten syster. Till enstafviga ord fogas denna ändelse med förelagdt *h*; *kuuhut*, *kuuhuen* liten måne, *tiehyt*, *tiehyen* liten väg, af *kuu*, *tie*.

Anm. De deminutiva ändelserna äro ofta förenade med en smekande betydelse, ofta äro de till för blotta välljudets skull, hvarföre de också i finskan förekomma äfven af en stor mängd adjektiver: *päähyt* litet hufvud, *pojut* gosse lilla, *sydämyt* hjerta lilla, hjertunge, *kuuhut* måne lilla, *sanova*, *sanovainen* sägande, *kulkeva* och *kulkevainen* vandrande.

6) -*nen* för manliga och -*tar*, -*tär* för qvinliga namn: *Penttinen* Bengtsson, *Penttitär* Bengtsdotter, *Karhunen*, *Karhutar*. Denna feminin-ändelse brukas också för qvinliga titlar, sysselsättningar: *ruhtinatar* furstinna, *kuningatar* drottning, *kehräjätär* spinnerska.

7) -*kko*, -*kkö* om rum, ställe, såsom: *erakko* aflägset ställe, *esikko* förstuga, *sammalikko* mossbevuxet ställe, af *eri* skild, *esi* framför, *sammal* mossa, *rapakko* göl, putt, af *rapa* smuts. Denna ändelse innebär äfven flera andra bemärkelser, såsom: *mesikko* åkerbär, *nimikko* namne, *vesikko* vattenödla, af *mesi* honing, *nimi* namn, *vesi* vatten.

8) -*sto*, -*stö* för kollektiva nomina, samlingar; *leppä* al, *lepistö* alskog, *koivu* björk, *koivisto* björkskog, *laiva* skepp, *laivasto* flotta, *kirja* bok, *kirjasto* bibliothek, *raha* penning, *rahasto* penningfond.

9) -*la*, -*lä* utmärkande hem, gård; *tuonela* underjorden, Tuonis hem, *pappila* prestgård, *pappi* prest, *seppälä* smedsgård, *seppä* smed, *Mikkola* Mikkos hem, *Herrala* herrehem, herrgård.

10) -*lainen*, -*läinen* för gentilia, folknamn; *Wenäläinen* Rysse, *Wenäjä* Ryssland, *Ruotsalainen* Svensk, *Ruotsi* Sverige, *Karjalainen* Karelare, *Hämäläinen* Tavast, *Suomalainen* Finne, *Lappalainen* Lapp, *Saksalainen* Tysk, *Saksa* Tyskland; *sukulainen* slägting, *matkalainen* resande, *rantalainen* strandbyggare, *luotolainen* öbo, af *suku* slägt, *matka* resa, *ranta* strand, *luoto* holme.

11) -*inen* (-*ise*) med intensiv eller materiel betydelse; *ilo* glädje, *iloinen* glad, *kulta* guld, *kultainen* af guld, *rauta* jern, *rautainen* af jern, *kalainen* fiskrik, fisksölad, *eilän* igår, *eilinen* gårdags, *vuosi* (st. *vuote*) år, *vuotinen* årig.

12) -*mainen*, -*mäinen* (-*maise*, -*mäise*) utmärkande likhet; *karhu* björn, *karhumainen* björnaktig, *koira* hund, *koiramainen* hundaktig.

Adjektiva få äfven denna ändelse; *hyvänlainen* temligen god, *pahanlainen* elakartad, något ond. Denna ändelse förekommer jemväl i verbernas substantivus: *oli tekemäisillänsä* var i begrepp att göra (*tekemäinen*).

13) *-llinen* (*-llise*) för egande adjektiver; *isä* fader, *isällinen* faderlig, *taivas* (*taivaan*) himmel, *taivaallinen* himmelsk, *maa* jord, *maallinen* jordisk. Af ord, som innebära ett utrymme, fås med denna ändelse en härledning, utmärkande fullhet: *pata* gryta, *padallinen* en gryta full, *koura* näfve, *kourallinen* en näfve full.

14) *-toin*, *-töin* (*-ttoma*, *-ttömä*) utmärkande brist; *isätöin* faderlös, *työ* arbete, *työtöin* arbetslös, *vika* fel, *viatoin* oskyldig, felfri (gen. *isättömän*, *työttömän*, *viattoman*). Af verbers subst. III härledas äfven med denna form adjektiver; *nain* jag gifter mig, *naimatoin* ogift, *syön* jag äter, *syömätöin* (*syömättömän*) som ej äter.

15) *-va*, *-vä* utmärkande fullhet, rikedom (intensiva adjektiver); *väki* styrka (st. *väke*), *väkevä* kraftfull, *kaula* hals, *kaulava* tjockhalsad, *liha* kött, *lihava* köttfull, *terä* egg, *terävä* hvass, *veri* blod, *verevä* blodfull.

16) *-us*, *-ys* (*-ute*, *-yte*) ändelser för egenskaps substantiva, härledda från adjektiver och motsvarande orden med änd. -het i svenskan; *kova* hård, *kovuus* hårdhet, *tyly* bister, *tyluus* bisterhet, *kalainen* (*-isen*) fiskrik, *kalaisuus* fiskrikedom, *koiramainen* (*-isen*) hundaktig, *koiramaisuus* hundaktighet, *isällinen* (*-ise*), *isällisyys* faderlighet, *isätöin* (*-ttömä*), *isättömyys* faderlöshet, *verevä*, *verevyys* blodfullhet. Af substantiva: *koira*, *koiruus* hundfatthet, skälmstycke, *varas* (*varkaan*) tjuf, *varkaus* tjufnad.

17) *-us*, *-ys* (*-ukse*, *-ykse*) med flerahanda betydelse; *kaula* hals, *kaulus* krage, *kanta* hål, *kannus* sporre, *tuli* eld, *tulus* pl. *tulukset* elddon, *jalka* fot, *jalus* stigbygel, *vanha* gammal, *vanhus* gubbe.

18) *-as*, *-äs* (*-akse*, *-äkse*) ändelser för ord som utmärka ämnet; *terva* tjära, *tervas* tjärved, *harja* borste, *harjas* borst, *viina* brännvin, *viinas* brännvinssäd, *terä* egg, *teräs* stål.

19) *-as*, *-äs* (*-aan*, *-ään*), *-kas*, *-käs*, *-kkaan*, *-kkään*, *-sa*, *-sä*, *-lloinen*, *-lloinen* (*-ise*) med flerahanda betydelse, *kieli* tunga, *kielas* munvig, *työ* arbete, *työläs* arbetsdryg, *juuri* rot, *juurikas* rotfrukt, kålrot, *mieli* sinne, *mieluisa* (= *mieluinen*) nöjaktig, *sato* afkastning, *satoisa* (= *satoinen*) ymnigt gifvande, *kipu* sjukdom, *kivulloinen* sjuklig. Flera af dessa ändelser bilda härledningar äfven af verber.

20) *-ke* (*-kkeen*) utmärkande likhet och dermed förenadt begrepp af litenhet; *silmä* öga, *silmäke* kallåder, *nenä* näsa, *nenäke* spets, *saari* ö, *saareke* något liknande ö, holme, *niemi* näs, *niemeke* landtunga.

26. Nomina som härledas af verba, hafva förnämligast följande ändelser:

1) *-ma*, *-mä*, *-minen* (*-se*), egentligen ändelser för verbernas subst. III och IV, men jemväl bildande rena nomina, af hvilka de på *-ma*, *-mä*

betecknar den fulländade handlingen; ända på -minen den påstående; sanon jag säger, sanoma sägen, underrättelse, sanominen sägandet, tekee han gör, tekemä verk, tekeminen görandet.

2) -us, -ys (-uksen, -yksen) betecknande handling; kohtaa möter, kohtaus möte, palvelen tjenar, palvelus tjenst, tunnustan bekänner, tunnustus bekännelse. Tvåstafviga verba bilda dessa substantiver helst af ... -ma, -mä; kysyn frågar, kysymys fråga, väsyn blir trött, väsymys trötthet.

3) -os, -ös (-oksen, -öksen) bilda en variation af föregående, isynnerhet om verbet är tvåstafvigt med sista vokalen a, ä; laittaa inrätta, laitos inrättning, taittaa bryta, taitos brott, puuttuu brista, puutos brist.

På -us, -ys, stundom också på -os, -ös bildas nomina, som utmärka ett tillstånd; puutuu domnar, puutus (-uksen) domningstillstånd, väsyn, väsys (-yksen) trötthetstillstånd. Dessa förekomma blott i pluralis.

4) -o, -ö, -u, -y äfvenledes betecknande handling; laittaa laga, laitto lagning, peittää täcka, peitto täcke, hakee söker, haku sökning, syöksee störtar, syöksy störtning.

5) -nti betecknande äfven handling och fogad till enstafviga verba; syö, syönti ätning, juo dricker, juonti drickning, käy går, käynti gång.

6) -nta, -ntä, -nto, -ntö likasom nästföregående, men efter alla slag af verba; käyntö gång, laulaa sjunger, laulanta l. laulanto sång, vetää drager, vedäntä l. vedäntö dragning. Af emä moder och isä fader bildas emäntä värdinna, isäntä husbonde.

7) -e (-ehe) med ungefär samma betydelse som ofvan (4) o, ö; peittää täcker, peitte (-tteen) täcke, loistaa lyser, loiste glans, estää hindrar, este hinder, kastan väter, döper, kaste dop, dagg.

8) -io, -iö med flerahanda betydelse; arvaan uppskattar, arvio uppskattning, tuomitsen dömmer, tuomio dom, ansaitsen förtjenar, ansio förtjenst.

9) -ja, -jä, -ia, -iä utmärkande den som utför handlingen, då -ja, -jä sättes efter vokaler, -ia, -iä efter konsonanter d. v. s. hos verba med slutvokalen e eller i, som bortlemnas här liksom öfverallt i språket vid tillkomsten af i; laulaa sjunger, laulaja sångare, kerjää tigger, kerjääjä tiggare, ui simmar, uija simmare, tekee gör, tekiä görare, etsii söker, etsiä sökare.

10) -uri, -yri ändelse för samma begrepp som nästföregående, men ofta i föraktlig mening, ofta äfven med betydelse af redskap; pettää bedrager, petturi bedragare, kulkee vandrar, kulkuri kringstrykare, nulkee flär, nulkyri flaare, noituu trollar, noituri hexa, hakkaa hugger, hakkuri hacktråg, viskaa kastar, viskuri kastskofvel. Af enst. verber bildas denna form

ifrån [illegible] *juomari* drinkare. Af några nomina bildas äfven härledda med denna ändelse; *pata* gryta, *patturi* grytsmed, *lammas* (st. *lampaa*) får, *lampuri* fårherde, *laiska* lat, *laiskuri* latting, *vika* fel, *pikuri* istadig, *aita* gärdesgård, *aituri* flöjare.

11) *-in* (*-ime*) betecknande verktyg; *pohtaa* dryftar, *pohdin* dryfta, *avaan* öppnar, *avain* nyckel, *juoksuttaa* lär att löpa, *juoksutin* löpe.

12) *-ina*, *-inä* ett fortfarande tillstånd, isynnerhet af ljudsläten; *kolisen* skramlar, *kolina* skrammel, *kähisen* hväser, *kähinä* hväsning.

13) *-as*, *-äs* (*-aan*, *-ään*), *-las*, *-läs* (*-laan*, *-lään*); *puhelee* talar, *puhelias* pratsam, *potee* sjuknar, *potilas* sjukling, *syöttää* göder, *syöttiläs* gödkräk, *joutaa* har ledigt, *joutilas* ledig.

14) *-kas*, *-käs* (*-kkaan*, *-kkään*); *asuu* bor, *asukas* inbyggare, *joutuu* skyndar, *joutukas* skyndsam, *paistaa* steker, *paistikas* stekt föda.

15) *-ke* (*-kkeen*); *viilee* skär skifvor, *viileke* tunn skifva, *vanuu* valkas, *vanuke* degälta, *istuu* fastnar, sitter, *istuke* för fröväxt planterad växt, *syttyy* tändas, *sytyke* tände.

27. Verba härledas ifrån verba och nomina; dock bör genast den anmärkning göras att vid alla verba den transitiva betydelsen företrädesvis är fästad vid ändelsen *-an*, *-än*, den intransitiva vid *-un*, *-yn*; såsom: *vaivaan* plågar, *kiusaan* frestar, *heitän* kastar, *vaivaun* plågas, [illegible] kommer, *viivyn* dröjer. De vigtigaste härledningar af verba från verba äro följande:

1) *-tan*, *-tän* (*-tta*, *-ttä*) med faktiv betydelse d. v. s. att åstadkomma den handling som det ursprungliga verbet bemärker; *syön* äter, *syötän* matar, *juon* dricker, *juotan* gifver dricka, *väsyn* tröttnar, *väsytän* uttröttar, *opin* lär mig, *opetan* lär andra, *synnyn* födes, *synnytän* föder.

2) *-elen* ändelse för freqventativa verba; *kastan* väter, *kastelen* väter fortfarande, *sanon* säger, *sanelen* ordar; af denna finnes äfven en förlängd form på *-eskelen* l. *-ekselen* l. *eskentelen* l. *-eksentelen*, såsom: *olen* är, *oleskelen* l. *olekselen* vistas, *laulan* sjunger, *lauleskelen* sjunger ofta. Vid denna ändelse är äfven den reciproka betydelsen fästad; *tapan* dödar, *tappelen* slåss, *riita* gräl, *riitelen* gräla, *paineskelen* brottas.

3) *-hdan*, *-hdän* (*-hta*, *-htä*) betecknande ögonblicklig, plötslig handling; *kolisen* skramlar, *kolahdan* skramlar till plötsligt, klingar, *seison* står, *seisahdan* stannar, *jyrisen* dånar, *jyrähdän* dånar till, skräller till, *muutan* förändrar, *muuttelen* förändrar l. flyttar fortfarande, *muuttelehdan* förändrar fortfarande hastigt, *muutahtelen* förändrar hastigt flera gånger.

4) *-aisen*, *-äisen* ändelse för plötslig handling såsom näst föregående; *kysyn* frågar, *kysäisen* frågar hastigt, *laukee* lossas, *laukaisen* lossa (ett skott), *potkin* sparkar, *potkaisen* sparkar till. Denna form fås äfven af nomina

och partiklar; *auki* öppen, *aukaisen* öppnas hastigt; *läpi* hål, *läpäisen* [illegible].

5) *-in* ändelse för oafbrutet fortsatt handling; *hyppään* hoppar, *hypin* hoppar utan uppehåll, *ryyppään* super, *ryypin* sörplar, *lykkään* framskjuter, *lykin* skjuta på oafbrutet.

6) *-on*, *-ön* ändelse för rask, grof handling; *viskaan* kastar, *viskon* kastar raskt, stora kast, *ratkon* sprättar upp groft, *pusken*, *puskon* stångar.

28. Verba, som härledas från nomina, äro ofta endast en förlängning deraf med verbal ändelser; såsom: *saarna* prediken, *saarnaan* predikar, *loppu* slut, *lopun* slutar, *lupa* lof, *lupaan* lofvar, *koko* hel, samling, *kokoon* samlar. Med skilda tillägg härledas af nomina följande:

1) *-nnan*, *-nnän* (*-nta*, *-ntä*) för transitiva samt

2) *-nnun*, *-nnyn* (*-ntu*, *-nty*) och

3) *-nen* för intransitiva betydelser; *paha* ond, elak, *pahennan* försämrar, *pahennun* l. *pahenen* försämras, *vähä* liten, *vähennän* förminskar, *vähennyn* l. *vähenen* förminskas.

4) *-stan*, *-stän* för den transitiva, och

5) *-stun*, *-styn* för den intransitiva betydelsen; *oma* egen, *omistan* tillegnar, *omistun* tillegnas, *vahva* stark, *vahvistan* förstärker, *vahvistun* förstärkes, *läpi* hål, *lävistän* genomborrar, *lävistyn* genomborras, *ahdas* trång, *ahdistan* gör trång, *ahdistun* blir trång,

6) *-tan*, *-tän* (*-tta*, *-ttä*) för transitiva och

7) *-tun*, *-tyn* för intransitiva betydelsen; *kuri* aga, *kuritan* agar, *rauha* fred, *rauhoitan* befredar, *rauhoitun* lugnas, *rippi* skrift, *ripitän* skriftar, *kirja* skrift, *kirjoitan* skrifver, *ruoho* gräs, *ruohotun* blir gräslupen.

Dessa derivata betyda i allmänhet, då de härledas från adjektiva, att bringa l. bringas, göra l. göras till det som stamordet betyder, och, då de komma af substantiver, förse med det som stamordet utmärker; *viha* hat, fiendskap, *vihastun* blir arg, *vihoitan* förargar; *seiväs* stör, *seivästän* störa.

8) *-ksun*, *-ksyn*, *-ksin*, ändelse för verba som utmärka tycke; *outo* fremmande, *oudoksun* anse för fremmande, *paha*, *pahaksun*, *paheksin* tycker illa vara, *paljo* mycket, *paljoksun* anse för mycket.

9) *-oin*, *öin*, *-oitsen*, *-öitsen* ändelser som läggas nästan endast till flerstafviga nomina; *satula* sadel, *satuloitsen* sadlar, *viheriä* grön, *viheriöitsen* grönskar, *pisara* droppe, *pisaroitsen* droppar.

10) *-rran*, *-rrän* (*-rta*, *-rtä*) ändelser för färgskiftningar; *puna*, *punertaa* skifta rödt, *sini*, *sinertää* skifta blått, *vihertää* skifta grönt.

29. Räkneorden härledas från kardinaltalen, som äro primitiva, sålunda:

1) *-s* (st. *-nte*) betecknar ordningstal; *kolme*, *kolmas* den tredje (*kolmantena* såsom den tredje), *neljäs* den fjerde, *viides* 5:te, *kuudes* 6:te, *seitsemäs* 7:de.

2) *-sti* ändelse för hvilken gång; *kolmesti* l. *kolmasti* tre gånger, *kolmannesti* för tredje gången, *neljästi* fyra gånger, *neljännesti* för fjerde gången, *ensisti* först, *monesti* l. *monasti* många gången.

3) *-tan*, *-tän* för verba utmärkande delning; *yksitän* dela en och en, *kaksitan* dela två och två. Af dessa härledas frequentativa på *-ttelen*; *yksittelen*, *kaksittelen*. Af båda fås subst. II. instr. *yksittäin*, *kaksittain*, *yksitellen*, *kaksitellen* en i sender, två i sender. Samma distributiva härledning ha åtskilliga andra nomina, isynnerhet de som beteckna mått, antal o. s. v. *leiviskä* lispund, *leiviskötän* fördela lispundtals, *leivisköttäin* lispundtals, *kannuttain* kanntals, *kapoittain* kapptals.

4) *-nainen*, *-näinen* utmärker falldighet; *yksinäinen* ensam, *kaksinainen* tvåfalldig, *kolminainen* trefalldig, *moninainen* mångfalldig. Substantiva af dessa; *yksinäisyys* ensamhet, *kolminäisyys* trefalldighet. Denna härledning uttryckes äfven genom sammansättning med *kertainen*; *yhdenkertainen* l. *yksinkertainen* enkel, enfaldig, *kolmenkertainen* tredubbel m. m.

30. Härledda partiklar med

1) *-sti* såsom ändelse efter alla grader af adjektiver och verbers modus adjektivus; *tarkka* noggrann, *tarkasti* noga, *tarkemmasti* nogare, *tarkimmasti* nogast; *taitava* kunnig, *taitavasti* kunnigt, *taitavammasti* kunnigare, *taitavimmasti* kunnigast; *tuttu* känd, *tutusti* bekant, *tutummasti* mer bekant, *tutuimmasti* mest bekant. I stället för dessa härledningar i komp. och superl. begagnas ofta instr. pl. *taitavammin*, *taitavimmin*, *tarkemmin*, *tarkimmin*, *tutummin*, *tutuimmin*.

2) *-nne* ändelse till pronomina med betydelse hvarthän; *ku*, *kunne* hvarthän, *tä (tämä)*, *tänne* hit, *se*, *sinne*, dit, *mi*, *minne* hvart, *joku*, *jonnekunne* någonstädes hän.

3) *-lloin*, *-llöin* likaledes efter pronomina med betydelse af tid; *milloin* när, *kulloin* när, *tällöin* nu här, *silloin* då, *jollointkulloin* någongång.

4) *-llä*, *-llä* äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarest; *tuolla*, *siellä*, *täällä*.

Förkortningar.

n. betyder nomen
subst. — substantivum
adj. — adjectivum
komp. — komparativus
sup. — superlativus
räkn. — räkneord
pr. — pronomen
v. — verbum
adv. — adverbium
prt. — partikel
int. — interjektion
sdr. — sammandragen
l. — eller
frk. — förkortad
ss. — såsom i sammansatt
dim. — diminutiva
ht. — hörande till
pl. — pluralis
fig. — figurligt
ep. — epithet
obr. — obrukligt.

A

A *int.* utrop af öfwerraskning, se! a mitä teet? se, hwad gör du; hwad gör du då?

Aad.... se aat....

Aakkonen sen *s.* alfabet, abcbok.

Aalto llon *s.* wåg, bölja. –onen sen *dim.* liten wåg. –oinen isen l. –oisa an *a.* wågig, full af böljor, böljande. –oisuus uuden *s.* wågighet, fullhet af böljor. –oisesti *adv.* wågigt, wåglikt. –llokko kon *s.* samling af wågor, sjögång. –llotar ttaren *s.* sjönymf, böljornas drottning. –ltoon llota *v.* bölja, swalla. –oominen isen *s.* swallandet. –oovainen isen *a.* swallande. –oovaisuus uuden *s.* swallande egenskap. –oovaisesti *adv.* på swallande sätt. –ltoilen lloilla *v.* swalla smått, gå i små wågor. –oileminen isen *s.* småswallning. –oilevainen isen *a.* småswallande. –oilevaisuus uuden *s.* fortsatt swallning. –oilevaisesti *adv.* på smått swallande sätt. –llotan ttaa *v.* uppröra wågor, bringa i swallning. –llottelen tella *v.* smått uppröra wågor. –llehdin htia *v.* swalla hit och dit, drifwa af och an på wågorna.

Aaluva an, aalua an, aalue een = aluva; aalun ua = aluvoitsen.

Aami in *s.* åm. –illinen isen *a.* en åm full. –in ia l. –itan ttaa *v.* mäta åmwis, aamittain åmtals.

Aamu un *s.* morgon, –rusko morgonrodnad, –kausi l. –päivä l. –puoli morgontid, –kello morgonringning. –saarna ottesång, aamuin illoin morgnar och aftnar. –unen sen *dim.* morgon, aamusin om morgnarna, olla aamusilla wara på frukost. –uinen isen *a.* ht. morgon, aamuinen aika morgontid. –ullinen isen *a.* ht. morgon, *s.* frukost. –miainen isen l. –mujainen isen *s* frukost. –ustan aa *v.* förse för morgonen, gifwa l. äta frukost. –ustelen lla *v.* gifwa något litet för morgonen, frukostera.

Aana an *s.* tecken till något förestående, hallan *s.* förebud till frost, ei aanaakaan icke det ringaste.

Aapelus uksen = aakkonen.

Aapinen sen = aakkonen.

Aappa pan *s.* kraft, förmåga.

Aarna an = aana.

Aarne een = aarni.

Aarni in *s.* myth. personlighet, skattwaktare, grive, gammalt ofantligt träd, grofstenimad menniska, –hauta nedgräfwen skatt, on oikia aarni är en rigtig Goliath. –io on *s.* grive, urgammalt stort träd, aarniometsä urskog, -koivu mycket gammal björk. –nuun nuta *v.* gå med stora steg, röras groft och klumpigt.

Aarre rteen *s.* skatt. –rteinen isen *a.* ht. skatt. –rteellinen isen *a.* skattegande. –rtehisto ons. skattkammare, samling af skatter.

Aarto rron *s.* grenigt träd för upphängning af något, notstång.

Aasi in *s.* åsna, aasin tamma åsninna. –inen sen *dim.* liten åsna, *a.* rik på åsnor, åsnelik. –illinen isen *a.* åsneegande. –imainen isen *a.* åsneaktig. –imaisuus uuden *s.* åsneaktighet. –imaisesti *adv.* åsneaktigt.

Aasia an *s.* Asien –alainen isen *a.* asiatisk, *s.* asiat. –alaisuus uuden *s.* asiatiskhet.

Aastaika jan = ajastaika se aika.

Aateli in *s.* adel. –inen isen *a.* adlig. –isuus uuden *s.* adlighet. –isto on *s.* adelstånd. –loitsen ta *v.* adla. –loitseminen isen *s* adlandet.

Aatkela an *a.* bekymrad, sorgsen. –loitsen ta *v.* wara orolig, bekymrad. –loitan ltaa *v.* oroa, bekymra.

Aate tteen *s.* ide. –tos oksen *s.* tanke.

-ttelen tella *v.* tänka. -ttelutan -ttaa *v.* gifwa akt tänka på, göra hufwudbry (jfr. aju).
Aatra an = aura.
Aatra ian *s.* liderlig, lösaktig menniska.
Aatto ton *s.* högtidsafton, dagen före en helg, joulu a. julafton, -koivu högtidsbjörk. -tten sen *dim.* = aatto. -oinen sen l. -tollinen sen *a.* hl. högtidsaften.
Aadun tua *v.* förargas på någon.
Aatun ttua = adun.
Aava an *a.* widöppen, wid, a. selkä öppen fjärd. -vuus uuden *s.* widd, widsträckthet. -asti *adv.* widöppet. -allainen isen *a.* något wid. -vikko kon l. -uu un *s.* öppen fjärd, öppet widsträckt fält.
Aave een *s.* förebud, syn, spöke, synwilla. -vinen isen l. -eellinen isen *a.* spökfull, skrockfull. -vistan aa *v.* förebåda, ana. -vistus uksen *s.* aning. -vistaja an *s.* spåman, förebådare. -vistaminen isen *s.* förebådandet. -vistavainen isen *a.* förebådande, anande. -vistavaisuus uuden *s.* aningsfullhet. -vistelen lla *v.* smått ana, ha förkänning. -vehdin htia *v.* ana, trängta, aavehtiva sydän ånande, trängtande hjerta. -vikoitsen ta *v.* söka tecken, wara twehågsen, famla, trefwa.
Ah . . . se at . . .
Ah *int.* ack. -hkaan kaia l. hkailen lla l. -hkoilen lla *v.* ropa ah, sucka, ängslas. -hkaisen sta *v.* ropa till ah, pusta till.
Aha *int.* jaså. -ahdan htaa *v.* ropa aha, pusta till. -ahtelen hdella *v.* ropa aha flera gånger, pusta l. sucka då och då.
Ahava an = ahva, ahavainen isen *dim.* = ahva, ahavoitun = ahvetun, ahavoitan = ahvoitan se ahva.
Ahd . . . se aht . . .
Ahera an *a.* styf och hård. -ruus uuden *s.* styfhet. -rran rtua *v.* styfna och hårdna. -rran rtaa l. -rrutan ttaa *v.* göra styf och trög, ahertaa lumen blåsten drifwer ihop snön så att den blir hård och swår att befaras. -rikko kon *s.* med snapperstenen blandad styf jordmån.
Ahingas kaan *s.* ljusterjern, harpun.
Ahjo on l. -os oksen *s.* ässja. -onen sen *dim.* liten ässja. -oinen isen *a.* hl. ässja. -ollinen isen *a.* försedd med ässja.
Ahkera an *a.* flitig, idog, nitisk, a. työlle flitig till arbete, ahkeraan flitigt. -ainen isen *dim.* flitig. -ruus uuden l. -aisuus uuden *s.* flit, idoghet, drift. -rasti *adv.* flitigt, ifrigt. -roin ida l. -roitsen ta *v.* beflita sig om, bemöda sig, wara nitisk. -roitseminen isen l. -roitsemus uksen *s.* åflan, stråfwan. -roitsevainen isen. *a.* åflande, driftig. -roitsevaisuus uuden *s.* sträfsamhet, nitiskhet.
Ahkio on *s.* lappsläde, *a.* fyllig, korpulent.
Ahku hun *s.* askklimp, storm.
Ahlainen isen *s.* Hwittisbofjerd.
Ahma au *s.* jerf, filfras (*gulo borealis*), storätare, vesiä. rapning, kärrskäfte (*equisetum palustre*), *pl.* ahmat båswerfällor. -atti tin l. -attu tuu *s.* storätare, frossare. -aan ata l. -muun muta l. -min ta l. -mustan aa *v.* frossa, äta glupskt. -aisen sta *v.* sluka hastigt.
Ahmalo on *s.* ögonswullnad, klöfwer, kuiva a. gulwäpling (*trifolium agrarium*), vesiä. wattenklöfwer (*menyanthes trifoliata*), veria. ängsnejlika (*dianthus deltoides*), hikia. mannablod (*hypericum quadrangulare*), tuulia. dufwägg (*cucubalus behen*).
Ahmena an *s.* kaklöf (*sedum telephium*).
Ahnas aan = ahne, ahnastan aa = ahnehdin, ahnastelen lla = ahneilen.
Ahne een *a.* girig, snål. -eus uden *s.* girighet, snålhet. -eesti *adv.* girigt, snålt. -ein ttia l. -ehdin htia *v.* wara snål, ha begärelse till. -eileh lla l. -eksun ua *v.* snålas, wara smått begärlig. -ehtia an *s.* girig, snålare. -ehtiminen isen *s.* snålandet. -ehtivainen isen *a.* sniken, snålande. -ehtivaisuus uuden *s.* snålande egenskap, snikenhet. -ehtivaisesti *adv.* sniket.
Aho on *s.* öfwergifwet gräs- och ängsteg werande swedjeland, hund, -vieri randen af sådan mark, -janes stor hare (*varietet*).

Ahra, an = aura.
Ahrain amen = ahingas.
Ahdas htaan a. tráng. -htaus uden s. trångbet, trängsel, nöd, sydämen a. hjertängslan, rahan a. penningbrist -htaasti adv. trångt. -dinko ngan s. trångmål, trängsel, paß. -dinkoitsen ta v. bringa i trångmål. -htaan hdata l. -hdan htaa v. göra tráng, fylla, uppsätta (säd i ria, nät på ställningar) för att torka, gillra. -hdos oksen s. rieuppsättning, gillring. -hdin htimen s. gaffel för uppsättning, braß. verkon ahtimet nätställningar. -htopen sen s. gaffel för uppsättning. -htaminen sen s. uppsättning, gillring. -htaja an s. uppsättare, gillrare. -hti hden l. -hde hteen s. uppsatt, gillradt tillstånd, ahteen l. ahdentaus l. -tausta den del af riegolfwet som afskiljes genom ett twärträd (sirkkinen), fonden i rummet. -distan aa v. göra tráng, tränga, ansätta, rintaa ahdistaa har andtäppa. -distus uksen s. trängsel, förtryck, rinnan a. andtäppa. -distaminen isen s. trängandet. -distja an s. trängare, förtryckare. -distelen lla v. tränga småt, fortfarande ansätta. -distun ua v. bli trängd, ansättas, förtryckas.
Ahde hteen s. brant, sluttande strand, backe, -niittu, -pelto äng, åker på hög strand, vasta-a. motbacke, myötä-a. medbacke, -pellava flugblomster (linaria vulgaris). -hteinen sen dim. liten backe, s. backig. -hteisuus uuden s. backighet. -hteellinen isen a. brant, backig. -htolainen isen s. backråi -hturi in s häst som ej will hejdas i backar. -htuuus uuden s. sådan egenskap hos hästar.
Ahder, hteren = ahtera.
Ahtera, an a. gall, ofruktsam.
Ahti hdin s. aft, ahtisaarna passionspredikan.
Ahdon htoa v. ha lust till.
Ahu, an a. flitig, s. flit, ifrig husselsättning -usa an a. flitig. -usti l. -usasti adv. flitigt.
Ahva an s. wårluft, wårwind (hwaraf huden brynes och spricker). -anen sen l. -vo on dim. = ahva. -as aan s. solbrånna. -aineu isen a. ht. wårluft, brynande (huden). -vetun itua l. -voitun itua l. -aannun utua l. -vistun ua v. bli solbränd, få sprucken hud, ahvettuneet huulet spruckna läppar. -voitan itaa l. -vetan itaa v. göra solbränd.
Ahvakka kan a. wådrifwande, trägen. -kasti adv. med drift, träget.
Ahvatta tan l. -tti tin l. -ttu tun a. glupsk, s. storätare, frossare. -ttu ttaren s. frossande qwinna, frosserska.
Ahvena an l. ahven nen s. abborre, Ahvenanmaa Åland, Ahvenmeri Ålands haf, Ahvenkoski Abborfors, ahvenpalko mindre abborunge, ahvenrasin l. -rasikko större abborunge, ahvenmaimanen lekabborre, ahvenrupho l. -hauru abborgräs (potamogeton). -aineu isen dim. liten abborre. -niuen isen a. -nellinen isen a. rik på abborrar. -netoin ttoman a. saknande abborrar. -nttomuus uuden s. abborbrist.
Ai int. Aikaisen sta l. -ikahdan htaa l. -ilahdan htaa v. ropa till ai, uppgifwa ett nödrop. -ikahtelen hdella l. -ilahtelen hdella v. ropa fortfarande ai, jemra sig.
Aih int. -hkaan kata v. ropa aih, jemra sig, pusta. -hkaelen lla v. ropa fortfarande aih, jemra sig.
Aihki = aikki.
Aihe een s. grundtanke, föresats. -einen isen l. -eellinen isen a. full med föresatser, rik på planer, företagsam. -eetoin ttoman a. utan föresats, oföretagsam. -eilen lla l. -hielen lla v. ärna, ämna, ha i sinnet, antyda.
Aika ajan s. tid, fullåndad tid, fullåndning, a. fullwuxen, dugtig, aikanansa på sin tid, i tid, aikaa sitten för längesedan, ennen aikaansa i förtid, siihen aikaan i den tiden, aika voittain med tiden, aika ajalta l. aika ajoin tid efter annan, aikaomaasta emellanåt, ei ajoinkaan icke sällan ens, aikakirja krönika, aikakausi tidrymd, ajanlasku tidräkning, ajan kulu tidsfördrif, saada aikaan l. aikoin få i stånd, tulla aikaan komma till rätta, ilman aikojaan utan mål, för ro skull, aika mies fullwuxen man, aika kala dugtig fisk, ai-

katavalla l. -laille bugtigt, kraftigt. -aanen sen *dim* = aika. -ainen isen *a.* tidig, ht. tid, aikaisin tidigt, a. kevätidig wår, meidän a. ht. wår tid, wår tid, saa aikaiseksi får i stånd, aikaisemmin tidigare, aikaisimmin tidigast. -ailen lla draga ut på tiden, söla, dröja. -aileminen isen *s.* söl, dröjsmål. -ailia an *s.* sölare. -ailevainen isen *a.* sölande. -ailevaisuus uuden *s.* söligbet. -ailavaisesti *adv.* söligt. -audun ntua l. -aannun ntua *v.* träffa på tiden, råka, a. tulemaan råka komma. -alainen isen *s.* samtida. — Ajallinen isen *a.* timlig -isuus uuden *s.* timlighet. -isesti *adv.* timligen. -atoin ttoman *a.* förtidig, a. aika otid. -attomuus uuden *s.* förtidighet. -attomasti *adv.* förtidigt. -astaika ajan (*adv.* af ajasta aika) *s.* år. -astaikainen isen *a.* årig. -jotan ttaa *v.* afmäta l. indela tiden, ajottain l. ajottaisin tidtals, stundom.

Aikahdan, aikahtelen, aikaisen se ai.

Aie, aikeen *s.* afsigt, föresats, on aikeessa l. aikeissa är betänkt på, tupakan aikeella i stället för tobak. — Aikeinen isen *a.* som har föresats, beslutsam, afsigtlig, hyvän a. wälment. -isuus uuden *s.* beslutsamhet, afsigtlighet. -isesti *adv.* afsigtligt. -ikoon ivola l. -ivon ikoa *v.* ämna, årna, föresätta sig. -ikominen isen *s.* årnandet, afsigt. -ikomus uksen *s.* afsigt, uppsåt. -ikovainen isen *a.* tillärnande, sträfwande, papiksi a. som ämnar bli prest. -ikomatoin ttoman *a.* icke tillämnande. -ikoelen lla l. -ikoskelen lla *v.* smått årna, långsamt bereda sig. -ivotan ttaa *v.* ha att ämna sig, bestämma. -ivotus uksen *s.* bestämmelse, föresats. -ivottelen tella *v.* långsamt bestämma, betänka sig på nyt, mitä aivottelet hwad har du för funderingar. -ivottelevainen isen *a.* öfwerläggande, med sig betänksam. -ivottelevaisuus uuden *s.* betänksamhet. -ivottelevaisesti *adv.* betänksamt.

Aiki, kin, se spr. afantlig toll = eikimäntyt.

Aikoinen isen = aikainen.

Ailas aan *s.* plåga, förlust, förnimmelse *pl.* ailaat håll och styng, -heinä = pääskynen hatt. -ahdan htaa *v.* sveitta tillgifwa plötsligt tillfänna oro, nh. sydän ailahti hjertat bewpade till. -ahtelen hdella l. -ahoitsen -ta *v.* smitta till fortfarande, hafwa åtbörder af oro, glädje, smärta, smeka, karessera. -ahdin htia *v.* bete sig förtretsamt, wårdslösa, wanwårda.

Ailo on *s.* telna (aina).

Ailus uksen och aijuk nen = ailas.

Aimo on l. -oinen isen l. -ollinen isen *a.* duglig, förträfflig, bugtig. -ollisuus uuden *s.* förträfflighet. -ollisesti *adv.* förträffligt, bugtigt.

Aina an *s.* tel, telna, *pl.* ainat ställningar, hwarpå nät ifrån telnarna uppshänges, nätställningar.

Aina *adv.* alltid, ainakin åtminstone, stjo ainakin dock redan, ändteligen, kukaan ainakin hwem i all werlden, ei ainakaan ingalunda. -ainen isen *a.* ständig, idkelig, oupphörlig. -aisuus uuden *s.* ständighet. -aisesti *adv.* ständigt.

Aine een *s.* ämne, anledning, huoneen aineet byggnadsmaterialier, byggnadsämnen. -ellinen isen *a.* materiell. -ellisuus uuden *s.* materialitet. -ellisesti *adv.* materiellt. -etoin ttoman *a.* ämneslös, immateriell. -ettomuus uuden *s.* ämnesbrist, immaterialitet. -ehisto on *s.* materialsamling, innehåll. -ehdin htia *v.* ämna sig.

Aineke kkeen *s.* förband, förtwåning.

Ainian = aina alltid.

Aino on = ailo.

Aino on, l. -noa en l. -naan kainen isen l. -nokainen isen l. -nolliern isen l. -nokki kin l. -nikki kin *a.* endestensam, dyrbar, älskad, metsän ainoinen Tapio, skogens älskade Tapio, ajatukset ainollisia tänker på sina föremål, ainoisin aaelen beder wackert, ainoastansa l. ainoastaan allenast. -uus uuden l. -oisuus uuden *s.* egenskapen af hiende, förnämsta. -asti *adv.* allenast.

Ainisto on *s.* winternät, Ersten (en gård wid Åbo).

Airo on *s.* åra, aironlapa årblad, airon pyydys årbandtag, airojalkainen rakbent,

[illegible] gäddor. -onen sen dim. liten [illegible] försedd med åre, [illegible] -iilinen isen s. som har l. hanterar åre, roddare. -os olisen s. årustning, [illegible] airoksille, sätta sig till rodd. -tani ttaa v. förse med årar. [illegible] s. ål.

Airut uen s. sändebud, ambassadör.

Aisa an s. simmerstång, panna aisoihin sätta i rede, förespänna, [illegible] aisoista spänna ur redet, aisavirkko notarm, [illegible] aisa grof simmerstång; fig. [illegible] -anen sen dim. liten simmerstång. -ainen isen a. försedd med simmerstång. -va an s. med tjock, grof simmerstång. -atoin ttoman a. utan simmerstång, tygellös. -attomuus uuden s. brist på simmerstång, tygellöshet. -sotan ttaa v. förse med simmerstänger, förespänna. -otus uksen s. [illegible] af simmerstånget, förespänning. -ottaja an s. förespännare. -aan [illegible] s. [illegible] strimma af barken [illegible] ett träd.

Aisti in s. sinnesförmögenhet, sinne, instinkt. -in imen s. sinnesorgan, yttre sinne. -itoin ttoman a. sinneslös, slö. -ittomuus uuden s. sinneslöshet, slöhet. -in ia v. förnimma. -iminen isen s. förnimmandet. -imus uksen s. förnimmelse. -ilainen [illegible] a. varsam, bli varse. -to oen s. drift, ajaa aistonsa [illegible] sina drifter.

Aita dan s. gärdesgård, panna aitaa gärda, panna aitaan inhägna, aikaaita gärdesgård på långsidan, umpiaita inhägnad täppa. -tuus uuden l. -tau uun [illegible] -tuus uksen s. hägnad. -taan [illegible] v. gärda. -taus uksen s. gärdning. -taaminen isen s. gärdandet. -taaja [illegible] s. gärdare. -tailen lla v. gärda [illegible] -turi in s. flöjare. -tamus uksen s. flöjning, flöjare. -idas aksen s. -gärdsel. -taaminen aa v. skaffa gärdsel, [illegible] gärdesgård.

Aito adv. alldeles, aitopunainen alldeles röd.

Aitta [illegible] visthus, [illegible] visthusbacke. -anen sen dim. liten visthus. -allinen isen a. försedd med visthus, [illegible] gäf- [illegible] över ifrån källhus. -atoin ttoman a. utan visthus. -ala an s. stuff för visthus.

Aivan [illegible] v. frälla till (Gustwern på en [illegible] bärande lo).

Aiva an s. idel, ren, a. armo idel nåd, aivan alldeles, alltför aivan niin alldeles så, aivan suuri alltför stor, aivan hyvä ganska god.

Aivastan aa v. nysa. -aminen isen s. nysandet. -tus uksen s. nysning, -ruoho (achillea ptarmica). -aja an s. nysare. -avainen isen s. som brukar nysa. -amatoin ttoman a. icke nysande. -televa lla v. nysa då och då. -tutan ttaa v. ha ett nyst, bringa till nysning.

Aivena an s. linning (aivo).

Aivina an s. blårfritt lin l. hampa, rent lin, finare linnewäf = aivinakangas. -inen isen a. gjord af rent lin l. af finare linnewäf.

Aivo on s. linning, pl. aivot hjernan, aivokesi hjernmembran. -onen sen dim. liten hjerna. -oinen sen a. hf. hjernd, förståndig. -oisuus uuden s. förståndighet. -oisesti adv. förståndigt.

Aivon, aivotan, aivotus se aie aikeen.

Aivu an = aivo.

Ajallinen se aika.

Ajan aa v. föra, drifwa; a. peltoa föra upp åker, plöja upp, a. kaskea fälla skog; a. partaansa raka, a. raksahin l. ratsahin rida, a. heinia släpa hö, a. takaa förfölja, a. suita jaga warg, a. asian bedrifwa, utföra en sak, a. kansaa uppdrifwa hunden, swälla; a. karvansa fälla sitt hår, a. partaa raka. -aminen isen s. förandet m. m. -aja an s. förare, kusk, drifware, asian a. sakdrifware. -jo on s. förning, försel, drifning, drift, jagt m. m. ajomies kusk, ajomieheu [illegible] kuskbröd, kuskbock, ajohevonen arbetshäst, ajokalut förredskap, pellon a. plöjning, kasken a. swedjhuggning, partan a. rakning, suden a. wargskall, ajokoira jagthund, vene jai ajolle båten kom i drift, ajojää drifis, myriajo hafswrak, ruttnad stuswerk som uppkastas af hafwet, ajotautti sjukdom med kroppens swullnad, wattusot, ajolintu = ajomies [illegible]

-polttonen a. hetsig swullnad, vetinen a. kall swullnad, ajosheinä = hikiahmalo. -jokas kkaan l. -jinki ngin s. åkgäst, jagadt willebråd. -janko ngon = ajo. -jelen lla v. åka af och an, drifwa omkring, wräkas, raka. -jelus uksen l. -lu un s. wräkande, kringdrifwande tillstånd, drift -jeskelen lla v. åka omkring, flacka. -jelehdan itaa v. drifwa, wräkas omkring. -jletan ttaa l. -jelutan ttaa v. låta wräkas. -jatan ttaa v. låta föra, drifwa, rensa qwarnstenen medelst agnar m. m. -jate tteen s. agnar m. m. som man låter gå genom qwarn för att rensa stenarna. -jatar ttaren l. -jattara an l. -jattaro on s. spöke som troddes trycka i sömnen, mara. -jaun uta l. -jaannun ntua v. drifwas, fösas, hopa sig. -jetun ttua l. -jotun ttua v. swullna, swälla, -jttuminen isen s. swullnande. -jetus uksen s. swullnad. -jettuvainen isen a. swullnande. -jettuvaisuus uuden s. benägenhet att swullna. -jettuma'oin ttoman a. icke swullnande. -jetan ttaa l. -jetutan ttaa v. förorsaka swullnad, ha att swullna.

Ajastaika, ajastaikainen se aika.

Ajatoin, ajattomuus se aika.

Ajattelen, ajatus, ajatutan, ajattelutan se aju.

Ajava an s. småskrake (*mergus serratar*).

Aju un s. hjerna, tankekraft, -rako krenssöm, -ruoho backtimjan (*thymus serpyllum*). -unen sen *dim.* = aju. -uinen isen a. ht. hjerna, förståndig. -ukas kkaan a. förståndig, snillrik. -utoin ttoman a. hjernlös, oförståndig. -uttomuus uuden s. hjernlöshet, oförstånd. -uttomasti *adv.* oförståndigt, hufwudlöst. -ullinen isen a. försedd med hjerna, skarpsinnig. -ullisuus uuden s. skarpsinnighet. -ullisesti *adv.* skarpsinnigt. -juun uta v. fatta, begripa, inse. -jatus uksen s. tanke, -kiihko fantasi. -jattelen tella v. tänka, öfwerwäga. -jatteleminen isen s. tänkandet. -jattelia an s. tänkare. -jattelevainen isen a. tänkande, eftertänksam. -jattelevaisuus uuden s. eftertänksamhet. -jattevaisesti *adv.* eftertänksamt. -jattelematoin ttoman a. oeftertänksam. -jattelemattomuus uuden s. oeftertänksamhet. -jattelemattomasti *adv.* oeftertänksamt. -jatutan ttaa l. -jattelutan ttaa v. gifwa att tänka, göra hufwudbry.

Akaa aan s. Akkas socken.

Akana an s. agnar, sådor. -ainen isen a. full af sådor.

Akelma an s. klöfwer.

Akitsa an s. brunnskorg.

Akka kan s. qwinna, hustru, akan hapset flotagräs (*sparganium natans*). -anen sen *dim.* liten qwinna, gumma lilla. -ainen isen a. qwinlig, rik på qwinnor, hustrur. -kallinen isen a. som har qwinna, gift. -katoin ttoman a. som ej har qwinna, ogift. -kattomuus uuden s. ogift tillstånd. -amainen isen a. qwinlig, käringaktig. -amaisuus uuden s. käringaktighet. -amaisesti *adv.* käringaktigt -ala an s. qwinnohem, käringsort. -kotun ttua v. bli qwinlig, käringaktig, taga sig hustru.

Akkiloitsen ta v. sköta, wårda.

Akkuna an s. fönster. -ainen isen *dim.* litet fönster, a. ht. fönster. -noitsen ta v. förse med fönster. -kutin ttimen s. gardin.

Ala an s. stället innunder, areal. *adess.* alalla *adv.* alla under, *allat.* alalle *adv.* alle undertill, *abl.* alalta *adv.* alta nedifrån, *transl.* alas ned, *prol.* alaitse *pl.* alitse fram innunder, seisoo alallansa står på sin plats, är orörlig, itse allansa sjelfmant, tynnyrin ala tunnland, kapan a. kappland, suovan a. äng till en såta hö, isän a fäderns slägt, mieliala sinnesstämning, plan. käsin händers werk, alakerta nedra wåningen, -puoli nedra delen, -kuu nedan, -pää nedra ändan, -maa lågland, Alamaat Nederländerna, -ruhtinus lydfurste, -kärsä med trynet nedåt, ep. för warg. -nenä med näsan nedåt, ep. för drucken, -kivi undre qwarnstenen, -ikäinen isen a. minderårig, -ikäisyys yyden s. minderårighet. -kuloinen isen a. nedslagen, melankolisk, -kuloisuus uuden s. nedslagenhet, -kuloisesti *adv.* nedslaget, -käinen isen a. handfallen, -mainen isen a. under-

-lainen, *s.* undersåte, -maisuus uuden *s.* underdånighet, -maisesti *adv.* underdånigt. -anen sen *dim.* pään a. hufwudkudde, paidan a. nedra delen af särken, huoneen a. litet rum under hus. -ainen isen *a.* under warande, underkastad, hemfallen, *s.* man, maan a. underjordisk, muutoksen a. underkastad förändring, rikoksen a. brottslig, rahan a. betalbar med pengar. -aisuus uuden *s.* egenskap af under warande, hemfallenhet. -asin imen *s.* städ. -anko ngon *s.* sänkning, fördjupning. -ankoinen isen *a.* full af fördjupningar. -allinen isen *a.* ständig. -allisuus uuden *s.* ständighet. -ati *adv.* (eg. utan botten) oupphörligt. -ava an *s.* lågländt, widsträckt, a. verkko långt och djupt nät. -avuus uuden l. -avuu uuden *s.* stor dalsänkning, eg. dalsänkningen emellan Tawastland och Österbotten, Alawo. -anne nteen *s.* dalsänkning. -anteinen isen *a.* rik på dalsänkningar. -astan aa *v.* göra bar, fälla skog, afkläda, göra naken. -astoin oman *a.* naken -astomuus uuden *s.* nakenhet. -astomasti l. -asti *adv* naket. -lus uksen *s.* underlag, farkost, pään a. hufwudkudde, -kivi grundsten, -puu underlagsträd, -housut underbyxor, kalsonger, -väki underlydande folk, underhafwande. -kunta underlydande distrikt, -hirsi första stockhwarfwet i byggnad, -viikko förberedelseweckan för en större högtid. -lusta an *s.* botten, rum under hus, område, jalan a. fotsula, ruhtinan a. furstens område, ahjon a. äßjans botten. -lustalainen isen *s.* underhafwande. -lustan aa *v.* lägga grund, göra det första af ngt, a. peltoa göra första plöjningen, a. taikinaa blanda till deg. -luste een *s.* l. -lustus uksen *s.* grundning. -lustaja an *s.* grundare.

Alalla *adv.* alaa l. alha *obr. i nom.* = ala *iness.* alahalla *adv.* alaalla l. alhaalla nere; *allat.* alahalle *adv.* alaalle l. alhaalle ned; *abl.* alahalta *adv.* alaalta l. alhaalta nedifrån. -lahaltain *adv.* -laaltain *adv.* lågt. -lhainen isen *a.* låg, ringa. -lhaisuus uuden *s.* låghet, ringhet. -lhaisesti *adv.* lågt, nedlåtande. -lho on *s.* låg, sumpig mark, moras, sank däld. -lhoinen isen *a* full med sanka dalar.

Ali len *s.* = ala, *ss.* alipuoli nedra delen, alipää nedra ändan, -oikeus underrätt, -aivo lilla hjernan, alla päin nere med hufwudet d. w. s. nedtryckt till sinnet. -io on *s.* underwarande, underbyggare. -inen isen *a.* låg, under warande. -istan aa *v.* göra låg, fälla skog, underställa. -lennan ntaa *v.* göra låg, nedsätta, förnedra, fälla. -lentaja an *s.* nedsättare, fällare. -lennus uksen *s.* nedsättning, fällning, förnedring. -lentaminen isen *s.* fallandet, förnedrandet. -lentavainen isen *a.* nedsättande, fällande. -lentavaisuus uuden *s.* nedsättande egenskap. -lentavaisesti *adv.* på förnedrande sätt. -lento nnon *s.* förnedring, fallning, förnedradt tillstånd. -lentelen nnella *v.* småningom göra låg, fälla fortfarande. -lennun ntua l. -lenen leta *v.* bli låg, nedsättas, förnedras. -lehdun htua *v.* bli hastigt låg, falla plötsligt. -lituinen isen *a.* ständig. -lituisesti *adv.* ständigt. -linomainen isen *a.* ständig, alinomaa ständigt. -linomaisuus uuden *s.* ständighet. -linomattain l. -linomaisesti *adv.* ständigt. — *Komp.* Alempi lägre, *sup.* Alin lägst. -limainen isen *a.* lågt warande, nedre. -lemmainen isen *a.* lägre warande. -limmainen isen *a.* lägst warande.

Aljo on = alju.

Alju un *a.* tam, *s.* slinka, slyna, a. eläin tamt djur, a. hanhi tam gås.

Alan lkaa *v.* börja, begynna. -ikaja an *s.* begynnare. -lkajainen isen *dim.* *pl.* alkajaiset fest wid början af ngt, vuoden a. årsfest då fordom första nybrödet åts. -lkaminen isen *s.* begynnandet. -lkavainen isen *a.* begynnande, vasta-alkavainen nybörjare -lku lun *s.* begynnelse början, alkusana begynnelseord, -aika urtid, -koti l. -pesä urhem, -aine grundämne, -viikko förra delen af weckan, -raamattu urkund, -kuva urbild, -peräinen isen ursprungs-

lig, -peräisyys, -yyden ursprunglighet, -peräisesti ursprungligen. miehen alku blifwande man, *ep.* för gosse. vaimon a. *ep.* för brud, papin a. blifwande prest; alusta alkein ifrån första början, alkuansa i anseende till sin början, ifrån början. -lkunen sen *dim.* ilman alkusen alutta utan ringaste grund. -lkuinen isen *a.* bt. början, påbegynt. -lkulainen isen l. -lokas lkaan *s.* nybegynnare, nomis. -lje lkeen *s.* början de tillstånd, grundämne, element, työ on alkeella l. alkeilla arbetet är i sin början, aamun alkeeksi till att börja morgonen med. -lkeinen isen *a.* elementär, alkeiskoulu elementarskola. — Alotan ttaa *v.* låta något börja, göra början med ngt, påbörja, a. kangasta upp sätta wäf. -ttaminen isen *s.* påbörjandet. -tus, uksen *s.* början, uppsättning. -ttaja an *s.* påbörjare. -ttavainen isen *a.* påbörjande. -ttelen tella *v.* påbörja småningom, försöka att börja.

Alkia an *a.* beqwäm, tjenlig. -asti *adv.* beqwämt. -lkenen ljeta *i.* -keenmin niua *v.* bli beqwäm, skicka sig efter något.

Alli in *s.* alla, allfogel (*fuligula glacialis*). -itan ttaa *v.* skrika såsom allfogeln, qwida, tala oupphörligt och obeförigt. -ittelen tella *v.* skrika fortfarande såsom allfogeln.

Allikko kon *s.* wattenpuss, pöl.

Almujun *s.* almosa. -uwen sen *dim.* -liten almosa. -uinen isen *a.* bt. almosa, ... på almusor.

Alo ukseu = alus se ala.

Alue uden *s.* underlydande område = ...

Alve ... = alvi, alveen.

Alpi ... = kuisman heinä.

Altaskaan ... trög, ... tröglikt ... (ställ ...).

Altis ... *adv.* ... ofrånkomligt ...

... alltid ... (... *adv.*) ... alti ... återvände. ... färdig, fal, ... mitt lif ... mitt lif, maa

na, altisna landet är öppet, står att tagas i besittning, tämä kalu on, ... detta ting är falt. -tiisti *adv.* benäget, fritt. -istan ... prisgifwa. (...

Alttari in *s.* altare, -väki nattwardsgäster ...

Alue een = alusta se ala.

Aluna an *s.* alun. -ainen isen *a.* af alun, alunblandad.

Alunen sen = alanen se ala.

Alus, alusta, alustan, m. fl. se ala.

Aluva an *s.* rotskott, årskott. -uinen isen *a.* rif på rotskott. -voitsen ... *v.* slå rotskott, uppskjuta efter skördden. -voitan ttaa *v.* briswa rotskott, kasvaa aluvoittain, wärer frodigt, briswande rotskott.

Alve een *s.* fiskyngel, småfisk, ... alvejuuri roten till ormbunke (*polypodium filix mas*).

Alvinkainen isen *s.* marg.

Ame een *s.* warseblifning, -ehdin ... *v.* warseblifwa, förmärka.

Ammatti tin *s.* embete, -kunta skrå, gille.

Ammo een *s.* kar. -eellinen isen *a.* försedd med kar, ett kar fullt.

Ammen nen *s.* ösfat. -nnan ... *v.* ösa. -nnus uksen *s.* ösning. -nnaja an *s.* öfare. -nnelen nnella *v.* ösa småningom.

Ammo an *instr.* ammon *pl.* ammoin längesedan, fordomtima, jo ammon sitte sedan, för längesedan. -oinen isen *a.* urgammal, ammoisilta ajoilta från urminnes tider. a. virsi urgammal sång.

Ammo on *s.* gapning, beslande, ... öppet tillstånd, suu on ammollansa munnen är widöppen. -on, ola l. -oon, ola l. -muun ua *v.* gapa, hölja. -tan ttaa *v.* uppspärra munnen, gapa. -otus uksen *s.* gapning. -ottelen tella *v.* fortfarande uppspärra munnen, stå och gapa.

Ammunnan ntaa, ammuntelen ... = ammennan, ammentelen.

Ammun mmun *s.* skjutning. ammukaari skjutbåge, -mies skytt, -ase l. -newot skjutwerktyg, -seikka skjutäfventyr, -keino skytteri, -tauti trollskott (apoplektisk kreatursjukdom). -munun

-mpuh v. skjuta. -uja uu s. skytt, trollskytt. -umus uksen s. skjutning. -uma lan s. skott; päivän a. (potentilla norvegica). -mmuhta maa = ampumus. -mmuja isen s. skjutandet. -mmus uksen s. skott, trollskott (sjukdomstillstånd), ammuksen sanat trollformler emot samma sjukdom. -piainen l. -pujainen isen s. geting, ampiaispesä getingbo, ampiaisen kukka bäckgröna (veronica beccabunga). -mmujainen isen s. smålom (colymbus septentrionalis). -mpuelen ila l. -mmuskelen ila v. skjuta fortfarande, då och då. -mpasen mmasta l. -mmahdan htaa v. skjuta en gång, spratta till, ila. -mmuttan ttaa v. låta skjuta. -mmutus uksen s. skjuttillställning.

Anastan aa v. bemäktiga sig, tillwälla sig. -tus uksen s. borttagning, maktspråk. -taja an s. som tillwällar sig. -telen ila s. tillwälla sig ett efter annat.

Anekeen s. aflat, aflatsbref = anekirja. -ekki kiu s. aflatsbref, immissionsbref, införselbref.

Anes eksen s. anis.

Angeukeen = ankea.

Angerva an s. ängsruta (thalictrum flavum), a. swår (ankea, ankara). -ainen isen a. hästig, olycksbringande, sp. åt gången. -voinen isen a. swår, olycklig.

Anhi ..in s. grund, afsigt. -itoin ttoman a. grundlös, lottlös, blott och bar.

Ani adv. ganska, alldeles, -varhain mycket tidigt, -vähä ganska litet. -harvoin mycket sällan; transl. aniksi, tulee aniksi kommer wißt.

Anikeukeen = aneke.

Ankara an a. wåldig, stark, swår, sträng, häftig. -ruus yuden s. starkhet, stränghet. -asti adv. strängt, wåldigt.

Ankea an a. trång, swår, omild, asun ankein bor trångt, tarvitsee ankein behöfwer nödwändigt. -asti adv. trångt, swårt. -kenat uen dim. något trång, trånghuset. -ketan ttaa v. göra trång, tränga, wara swår.

Ankelma an s. eggräs (spirhea ulmaria) ...

Ankeainen isen a. trygg, elak.

Ankeria an = ankelma.

Ankerias kaan l. -ainen isen s. ål. -ainen isen s. ålkrik.

Ankka kan s. anka.

Ankkuri in s. ankare. -illinen isen a. försedd med ankare, ett ankare fullt. -roitsen ta l. -roin ida v. ankra.

Ann.... se ant....

Ano on s. begäran bön, -vaimo qwinna som följer bruden wid insamling af brölloppsgåfwor, -kirja böneskrift, supplik. -on oa v. begära, anhålla. -omus uksen s. begäran. -ominen isen s. begärandet. -oja an s. bedjare. -nteen s. bön. -nelen lla v. bedja fortfarande, enträget. -nelias aan a. enträgen i begäran.

Anoppi pin s. swärmoder. -inen isen dim. swärmor lilla, a. ht. swärmor. -ila an s. swärmors hem.

Ansa an s. snara, -mies fogelfängare, -tie wäg till fogelfångst, ställ der snaran ställes.

Ansas aan s. wase, brostock, bjelke.

Ansaitsen ta v. förtjena, ansaittu maa afbingsjord, -sio on s. förtjenst -siollinen isen a. förtjenstfull. -siollisuus den s. förtjenstfullhet. -siollisesti adv. förtjenstfullt. -siotoin ttoman a. utan förtjenst. -tseminen isen s. förtjenandet. -tsevainen isen s. förtjenande. -tsematoin ttoman a. icke förtjenande, oförtjent.

Annan ntaa v. gifwa, medgifwa, låta, -ntavainen isen a. gifwande, medgörlig. -ntavaisuus uuden s. medgörlighet. -ntamatoin ttoman a. icke gifwande, omedgörlig. -ntamattomuus uuden s. omedgörlighet. -ntaja an s. gifware. -nti nnin s. gåfwa, afkastning, antiaasija gifmild skapare, antivaatteet bättre kläder (i hwilka ngn är gifmild), karjan s. ladugårds afkastning. -antias aan a. gifmild. -nnitoin ttoman a. gåfwolös, afkastningslös. -nnittomuus uuden s. gåfwolöshet, afkastningslöshet. -ntiaiset sten pl. -set fest med gåfwor wid brudens afresa, hvar anlaisissa ... efter bruden. -ntias aan a. brud. ...

-anin ntimen *s.* gåfwa, skänk, afkastning. -ntelen nnella l. -nneskelen lla *v.* gifwa ofta, då och då. -ntelias aan *a.* frikostig -nteliaisuus uuden *s.* frikostighet. -nteliaasti *adv.* frikostigt. -ntaun uta l. -ntaudun utua *v.* gifwa sig, slå sig på. -nnatan ttaa och -nnattelen tella *v.* låta gifwa, framlägga.
Antsikas kkaan *a.* fråslig, wäljare af rätter.
Antura an *s.* sula, mede, -nahka sullåder. -roitsen ta l. -roin ida *v.* sula, förse med medar.
Apaja an *s.* notwarp. -ainen isen *dim.* litet warp.
Apa l. apas = appa.
Apakko kon *s.* stenbunden mark.
Aparo on *s.* jäst.
Apea an *a.* sorgsen, bedröfwad, olycklig. -ainen isen *dim.* något sorgsen. -asti *adv.* sorgset, bedröfligt. -eun uta l. -eudun utua *v.* bedröfwas, wara sorgsen. -pioitsen ta *v.* wara illtyckt, ångra.
Apila an l. -as aan *s.* klöfwer, wäpling, punainen l. punapää a. rödklöfwer (*trifolium pratense*), valkia l. valkoinen l. valkopää a. hwitwäpling (*tr. repens*), musta l. mustapää a. brunwäpling (*tr. spadiceum*), saksan a. alsikeklöfwer (*tr. hybridum*), sinia brunellgräs (*prunella vulgaris*), suo a. kråkfötter (*comarum palustre*). -ainen isen *dim.* = apila, *a.* rik på wäpling. -listo on *s.* klöfwerfält.
Apina an *s.* apa. -noitsen ta l. -noin ida *v.* efterapa.
Apo *adv.* alldeles, apoalasti alldeles naken.
Appa (*ss.* af a och pa) *int.* men om, a. jos posito.
Apan ppaa *v.* rycka, draga till sig, a. syödä äta glupskt, appain öfwerflödigt. -ppaja an *s.* som rycker till sig, glupsk ätare.
Ape ppeen *s.* gruta. -patan ttaa *v.* gifwa gruta. -ppunen sen *dim. pl.* -set tillägg till soppa (gryn, rotsaker).
Appi pen *s.* swärfader. -pes eksen *s.* en af swärfäderna (hustruns och mannens). -ppela an *s.* swärfaderns hem.
Aprakka kan *s.* skatt, ränta, pålaga, [illegible]

Aprikoin ida l. -oitsen ta *v.* öfwerwäga, beräkna, öfwerlägga. -oilen lla *v.* smått begrunda, betänka.
Apsatti tin *s.* skoflack.
Apu avun *s.* hjelp, bidrag. -ulainen isen *s.* biträde, adjunkt, pitäjän a. sockneadjunkt. -uri in *s.* medhjelpare. -Avullinen isen *a,* hjelpsam, behjelplig. -isuus uuden *s.* hjelpsamhet, behjelplighet. -isesti *adv.* behjelpligen. -lias aan *a.* hjelpsam. -liaisuus uuden *s.* hjelpsamhet. -liaasti *adv.* hjelpsamt. — Avutoin ttoman *a.* hjelplös. -ttomuus uuden *s.* hjelplöshet. -ttomasti *adv.* hjelplöst. — Avitan ttaa *v.* hjelpa (jfr. autan).
Arastan, aristan se arka.
Arina an *s.* ljusterjern, ugnshäll l. botten, klippa. -allinen isen *a.* försedd med ljusterjern, en ugnshäll full.
Arho on s. maltgräs, natagräs (*stellaria media*).
Arju un *s.* häftig sjögång.
Arka ran *a.* öm, känslig, lättskrämd, hallan arka maa ett för nattfroster utsatt land, a. hevonen skygg häst. -kuus uuden *s.* ömhet, känslighet, skygghet. -rasti *adv.* ömt, känsligt. -rastan aa l. -ristan aa *v.* ömma, wara känslig. -ristun ua l. -rkiuustun ua *v.* bli öm, känslig, skygga. -ristelen lla *v.* smått ömma. -roitan ttaa *v.* göra öm, ha att skygga.
Arki rjen l. arkio on *s.* söckendag = arkipäivä, arkivaatteet hwardagskläder.
Arkki kin *s.* Noaks ark, pappersark, ärke, arkkipispa ärkebiskop.
Arkku kun *s.* kista, ruumiin a. likkista. -unen sen *dim.* liten kista, koffert. -kullinen isen *a.* försedd med kista, en kista full, *pl.* arkulliset gåfwor från kista. -kutan ttaa *v.* förse med kista.
Armas aan *a.* älskelig, käräsklig, benägen. -aus uden *s.* älsklighet, behag. -aasti *adv.* älskeligt, bewåget. -shinen *adv.* -ainen isen *dim.* älskelig, kär. -aisuus uuden *s.* älsklighet. -ahtoin ttoman *a.* saknande [illegible] -ahdan htaa l. -aitsen ta *v.* förbarma sig. -ahtaminen isen *s.* förbarmandet. -htaja an *s.* förbarmare. -ahtavainen

isen a. barmhertig. –ahtavaisuus uuden s. barmhertighet. –ahtavaisesti adv. barmhertigt. –ahtamatoin ttoman a. obarmhertig. –ahtamattomuus uuden s. obarmhertighet. –ahtamattomasti adv. obarmhertigt. –ahtelen hdella v. wara medlidsam, då och då förbarma sig. –ahtelevainen isen a. medlidsam. –ahtelevaisuus uuden s. medlidsamhet. –ahtelevaisesti adv. medlidsamt. –ahtelematoin ttoman a. omedlidsam. –astan aa v. omhulda. –astus uksen s. omhuldning. –astelen lla v. omhulda, smeka.

Armelias aan a. barmhertig. –aisuus uuden s. barmhertighet. –aasti adv. barmhertigt.

Armias aan, armiaasti = armas, armaasti.

Armo on s. nåd, gunst, ynnest, medlidande, armoistuin nådastol, armon välikappaleet l. armoneuvot nådemedlen, minun tule häntä armoni jag har medlidande med honom. –oinen isen a. nådig, gunstig, ynnestfull. –oisuus uuden s. nådighet, gunstighet. –oisesti adv. nådigt, gunstigt. –ollinen isen a. nådig, nådelig, barmhertig. –ollisuus uuden s. nådighet, barmhertighet. –ollisesti adv. nådigt, barmhertigt. –otoin ttoman a. onådig, ogunstig, obarmhertig, utan stöd. –ottomuus adv. armottomuus uuden s. obarmhertighet, hjelplöshet. –ottomasti adv. obarmhertigt. –oitan ttaa v. benåda. –oitus uksen s. benådning. –oitun ttua v. bli benådad. –oittelen tella v. wara öfwerseende, se genom fingrarna.

Aro on s. gräsbewuxet lågland, stepp.

Arpa arvan s. lott, budstaf, flagrunta, heittää, lyödä arpaa kasta, draga lott, arpakapula budkafwel, –kuutinen törning, –heinä tång (*juncus*). –ajainen sen pl. –set lotteri. –pelen vella v. spå.

Arpi arven s. ärr. –inen isen l. –rvellinen isen a. ärrig, rokon arpinen koppärrig.

Arpo arvon = arvo.

Arsnoin ida v. undersöka, utrasna.

Arvo ... [illegible] –ous uden s. brådmogenhet. –osti adv. brådmogt, kasvaa a. wära hastigt.

Artti tin s. gräl, träta, Artjärvi Artsjö.

Arvaan ata v. gissa, förmoda, uppfatta, wärdera. –aus uksen s. gissning, wärdering. –aaminen isen s. gissandet, wärderandet. –aaja an s. gissare, wärderare. –aamatoin ttoman a. icke gissande, oberäknelig, oupphattbar. –aamattomasti adv. oberäkneligt. –vaelen l. –velen lla v. gissa fortfarande, betänka, förmoda. –velo on l. –velu un l. velus uksen s. betänkande, förmodan, uppfattning. –velevainen isen a. betänksam. –velevaisuus uuden s. betänksamhet. –velevaisesti adv. betänksamt. –velutan ttaa l. veletan ttaa v. låta betänka, gifwa att tänka på. –vio on s. uppfattning, taxering, –hinta wärderingspris, –kirja wärderings-instrument, –mies wärderingsman, –rupla skatterubel, arviolta efter uppfattning, ungefärligen. –vo on s. wärde, anseende. –vonen sen dim. litet wärde, ajatukset on arvossa tankarna äro af föga wärde. –voinen isen a. wärd, ansedd, saman a. af samma wärde. –voisuus uuden s. wärde, wigtighet. –voisesti adv. wärdigt, wigtigt. –vokas kkaan l. –vollinen isen a. wärdefull, ansedd. –vollisuus uuden s. wärdefullhet, anseende. –vollisesti adv. wärdefullt. –vollainen isen a. af twifwelaktigt wärde, futtig. –vollaisuus uuden s. futtighet. –vollaisesti adv. futtigt. –votoin ttoman a. wärdelös. –vottomuus uuden s. wärdelöshet. –vottomasti adv. wärdelöst. –von oa v. gissa, wärdera. –voitan ttaa v. ha att gissa, låta wärdera. –voitus uksen s. uppgift till gissning, gåta, olla arvoituksilla täsa i gåtors lösning. –voittelen tella v. förelägga gåtor, läsa gåtor, gissningswis beräkna, arvoitellen gissningswis. –vostelen lla v. uppfatta, granska, kriticera. –vostelu un s. granskning, –vostelia an s. granskare, kritiker.

Ase een s. tyg, rede, redskap, wapen, työase werktyg, sota–ase wapen, aseihin! till wapen! asehuone wapenförråd.

hus, tyghus, asepuu träd hwaraf redskap göres, panna hevosen aseihin l. aseisiin sätta hästen i rede, förespänna. -einen isen *a*. ht. redskap, wapen. -eellinen isen *a*. försedd med redskap, beswäpnad. -eetoin ttoman *a*. redlös, obewäpnad. -eettomuus uuden *s*. redlöshet. -ema an *s*. station, ställning, *pl*. asemat ställningar, -kylä icke flyttad by, on asemillansa är på sin plats, asia saadaan asemillensa saken försättes i sitt förra skick. -ein emen *s*. ställe, miekan esemesta i stället för swärd, käy miehen asemesta går och gäller för man. -ento nnon *s*. ställning, ståndpunkt, station. -etaa ttaa *v*. reda, spänna i rede, ställa, förordna, stifta, nedsätta, jemna, stilla, a. hevosen förespänna en häst, a. paikallensa sätta på sitt ställe, a. asumaan nedsätta att bo, a. virkaan insätta i embetet, installera, a. ehtoollisen instifta nattwarden, a. kapinan stilla uppror. -etus uksen *s*. förespänning, förordning, nedsättning, stillande, asetus-sanat instiftelseorden, trollformler till stillande af djurs wåldsamhet. -ettaja an *s*. förespännare, stiftare m. m. -etin ttimen *s*. bricka. -ettaminen isen *s*. förespännandet, stiftandet m. m. -ettelen tella *v*. småningom förespänna m. m., a. lähtemään bereda sig att afresa. -eun uta l. -etun ttua l. -ettaun uta l. -ettaudun utua l. -eennun utua *v*. ställas, nedsätta sig, stillas, tuuli asettuu winden lugnas, juoma a. drycken sätter sig, upphör att jäsa, rahvas a. folket lugnar sig l. går till hwila. -eva an *s*. stilla, lugn.

Asia an *s*. sak, ärende, mål, asian laita sakens beskaffenhet, asian haarat omständigheter, asian alkain enkom, asian mukainen sakenlig, asianomainen wederbörande. -ioitsen ta *v*. syssla med en sak, bestyra. -ioitseminen isen *s*. sysslande, bestyr. -ioitsia an *s*. syssloman, agent, kommissionär.

Asikainen isen *s*. odugling. -kkala an *s*. Asikkala socken.

Askainen isen *s*. Willnäs kapell.

Askare een *s*. bestyr, hushållssyssla. -rus uksen *s*. göromål. -roitsen ta l. -roin ida *v*. syssla, bestyra. -roitseminen isen *s*. sysslandet. -roitsia an *s*. sysslare.

Askel len l. -le een *s*. steg, fotspår, askele askeleelta steg för steg. -len lla l. -llan ltaa l. -loitsen ta l. loin ida *v*. taga steg, stiga, träda i ens fotspår. -lettain *adv*. steg för steg, stegwis.

Asmalo on *s*. stjernört (*stellaria graminea*).

Asnaan ata *v*. förtjena.

Asso on *a*. weklig, klemig. -ottelen tella *v*. klema, lefwa wekligt.

Astaitsen ta *v*. märka, warseblifwa. -aia amen *s*. sinne (jfr. aisti och astun).

Astalo on *s*. staf, slällträd (för att slå triðsa m. m.), tillhugg. -ollinen isen *a*. försedd med tillhugg.

Asti *adv*. ända till, on pahentumaan asti finnes så mycket att somt förskämmes.

Astia an *s*. kärl, -vesi diskwatten. -allinen isen *a*. försedd med kärl, ett kärl fullt. -ioitsen ta *v*. inlägga i kärl.

Asto on *s*. odugling, wekling, stöka.

Astun ua *v*. stiga, träda, bestiga, astuttava något att bestigas, trappa. -uin umen l. -iin imen *s*. trappsteg, *pl*. astumet trappa, astinlauta fotapall (bibl.) -uminen isen *s*. stigandet, gång. -uja an *s*. gångare. -ujainen isen *dim*. liten gångare, *pl*. -sel gångarlön, bestigarelön. -le een *s*. steg, grad. -uelen l. -uskelen l. -telen lla *v*. stiga smått, spatsera. -utan ttaa *v* låta stiga, ha att bestiga. -uhdan htaa l. -taitsen ta *v*. stiga hastigt, taga ett steg.

Astuva an *s*. harf af trädgrenar. -tuvoitsen l. -tuitsen l. -tuoitsen ta *v*. harfwa.

Asu un *s*. drägt, skick, hållning, saa asuksi får färdigt, hyvässä asussa i godt skick, ei asuksi otillräckligt, soutaa asun mukaan ro ordentligt. -ullinen isen *a*. ordentlig, sedig. -ullisuus uuden *s*. ordentlighet. -utoin ttoman *a*. oregerlig, wild. -un ua *v* wistas, bo, förblifwa, hålla på, bygga, a. kirkkaana hållas blank, a. putoomaan hålla på att falla, a. huonetta bygga hus. -unto unnon l. -unta anan l. -unus uksen l. -uin umen *s*. wistelse, boning,

asuinsia boningsp'ats. -uminen sen s. wistandet, boendet. -uja an l. -ujain amen l. -ukas kkaan s. inbyggare inwånare. -ujatoin ttoman a. utan inbyggare, obebodd. -uvainen isen a. boende, wistande. -uttava an s. beboelig. -umatoin ttoman a. obeboelig. -uskelen l. -ukselen la l. -uskentelen nnella v. wistas, uppehålla sig. -utan ttaa v. låta l. ha att bo, bebygga, kolonisera. -utun ttua v. nedsätta sig att bo. -ustan aa = asun. -ustutan ttaa = -asutan. -ustun ua = asutun.
Ataannun ntua v hårkna.
Ateria an s. måltid, spis. -ioitsen ta l -ioin ida v. spisa.
Ati in s. swärfar. -imo on l. -io on l. -ivo on s. swärföräldrar, swärföräldrars hus, käydä ativoissa besöka egna eller mannens föräldrar, pl. ativot familjekalas, ativoruno lyckönskningssång åt swärfadren. -ivoitsen ta l. -ivoin ida v. besöka slägtingar.
Atkala an a. bitter, ledsam.
Atra an = aura.
Atrain amen = ahrain.
Atria an = ateria, atrioitsen = aterioitsen.
Atu duu s. finn. — Adun tua v. wara finn, bli finnig. -ula an l. -duin tumen s. pl. atulat, atunat, atumet fin tång för att uttaga små hår från ögat. -ulainen isen = musta apilas.
Adun tua v. wånjas, tämjas. -utan ttaa v. wånja, tämja.
Atrio on s. utprickadt fält. -vaan vata utpricka ett fält, utstaka.
Auer auteren = autero, auerran se autero.
Auhto hdon s. lös jordmon.
Auki indekl. öppen, ledig, ovi on auki dörren är öppen, asia on a. saken är ännu oafgjord, virka on a. tjensten är ledig. -in an a. öppen, ledig. -keus uden s. öppet tillstånd, ledighet. -inainen isen a. öppen warande, ledig. -inaisuus uuden s. öppet tillstånd. -io on s. öppet, öde fält. -kko kon s öppning, hål. -kaisen sta v. hastigt öppna. -ukenen l. -ukeen u'eta v. öppna sig, gå opp. -ukeema an s. öppning, remna. -kielen l. -keilen lla v. öppna småningom. -u'on l. -uvon ukoa v. öppna rakt, göra widöppen. -ukoja an s. öppnare. -ukojainen isen dim. pl. -set öppnarelön (avaan).
Aukka kan a. slösaktig.
Auli in l. -is iin l. -leke kkeen a. frikostig, slösande.
Aulu un a. pösig, sur, a. maa wattensjukt land, aulusavi röslera.
Auma an s. sädesstack. -aan ata v. stacka säd.
Aunus uksen s. Olonets. - ulainen isen s. Olonetsare, a. olonetsisk
Aura an s. plog, auran perä plogstjert, auran kurki handwreta, auran lusikka plogskifwa, auran kukka åkerros (agrostemma githago).
Aure een s. solrök, badstuånga. -ria an a. förtorkad, gissnad, läck. -rinko ngon s. sol, auringon sappi wädersol, a. kehä solring, aurinkokunta solsystem, auringon kukka solros (helianthus annuus), a. kokeet solwända (helianthemum vulgare). -rinkoinen isen dim. liten sol, a. ht. sol. -ristun ua l. -riin ita l. -roon rota v. spricka i solwärmen, bli läck, gissna. -ristan aa l. -rotan ttaa v. låta spricka, göra läck.
Aurikka kan = aukka.
Aurto on s. örtug.
Auskari in s. öskar. -sti in s. stället i båten derifrån wattnet öses upp.
Autero on s. solbadd, badstuånga. -rinen isen a. ht. solbadd l. badånga s. badgudomlighet. -retar ttaren s. badnymf. -retoin ttoman a. utan badånga, utan solrök, känslolös för badhetta. — Auerran rtaa v. wara full med ångor, dunster, wara qwalmig, taivas a. luften är uppfylld med solrök, töcken (auro).
Autia an a. öde, öfwergifwen. -tius uden s. ödesmål. -tio on s. öde land, öfwergifwet fält.
Autan ttaa v. hjelpa, bistå, gå an, kylla se siksi auttaa nog går det an dertill, auttava keli behjelpligt före. -ttavasti adv. behjelpligen. ttaja an s. hjelpare, biträde. -ttavainen isen a. hjelpsam, behjelplig. -ttavaisuus uuden s. hjelpsamhet. -ttavaisesti adv. behjelpligen. -ttamatoin ttoman a. ohjelpsam. -tta-

-mattomuus *udr.* -ttamattuus uuden *s.* ohjelpsamhet, hjelplöshet. -ttamattomasti *adv.* hjelplöst, ohjelpligen. -ttaminen isen *s.* hjelpandet, biständ. -ttelen tella *v.* hjelpa småningom, revarera. -ttelia an *s.* hjelpare. -ttelias aan *a.* hjelpsam. -ttelisisuus uuden *s.* hjelpsamhet (apu).

Autto ton *s.* öde land, bakfidan af en åbrant, auttometsä skogsmark bakom en åbrant, -maa skogbewuxet land, -kangas trädlös mo.

Autuas aan *a.* rik, lycklig, säll, salig. -uus uuden *s.* sällhet. -aasti *adv.* sällt, saligt. -allinen isen *a.* lycksalig. -allisuus uuden *s.* lycksalighet. -allisesti *adv* lycksaligt. -uutan ttaa l. -uastan aa l -uoittaa ttaa *a.* saliggöra. -uuttaja aan *s.* saliggörare. -uuttavainen isen *a.* saliggörande.

Auvi in *s.* duglighet (avu).

Auvo on *s.* glädje, fröjd. -otoin ttoman *a.* glädjelös. -ottomuus uuden *s.* glädjelöshet.

Ava an *a.* wid, öppen, flack. -ara an *a.* widsträckt, rymlig. -aruus uuden *s.* widd, rymlighet. -arasti *adv.* widt, rumligt. -aroitsen ta *a.* utwidga. -aan ata l. -an aa *v.* öppna. -auto nnon *s.* öppning i isen, wak. -aaja an *s.* öppnare. -aus ukeen *s.* öppning. -sin imen *s.* nyckel. -aaminen isen *s.* öppnandet. -ailen lla l. -velen lla *v.* öppna ofta. -aun uta l. -aannun atua *v.* öppna sig. -autan ttaa *v.* låta öppna. -vo on *a.* öppen, bar, avopäin med bart hufwud, avojaloin barfota, avorinnoin med bart bröst, avokero öppet gap, avosuu öppen mun. -voi l. -voin omen l. -vojoin omen *a.* öppen, ledig. -vonainen isen *a.* öppen, ledig. -vonaisuus uuden *s.* öppet tillstånd, ledighet. -vonaisesti *adv.* öppet (auki).

Avio on *a.* eg. öppen (motsatt till sala hemlig), äkta, *s.* äktenskap, aviopelto öppen åker, -kylä gammal by (ej skogsby), -sääty äkta stånd, -lapsi äkta barn, -liitto äktenskapsförbund, -mies äkta man, -vaimo äkta hustru. -otoin ttoman *a.* icke ht. äktenskap, ogift, oäkta. -ottomuus uuden *s.* ogift tillstånd, celibat.

Avu un *s.* duglighet, god egenskap, dygd, hyvät avut dygder. -uinen isen *a.* dygdig. -uisuus uuden *s.* dygdighet. -allinen isen *a.* dugtig, tjenlig. -allisuus uuden *s* duglighet, tjenlighet. -allisesti *adv.* dugtigt. -utoin ttoman *a.* odnglig, otjenlig, osedlig. -uttomuus uuden *s.* oduglighet, osedlighet (apu).

E.

Ede .... och edi .... se ete .... af esi.

Edu .... se etu.

Eessä, eellinen = edessä, edellinen.

Eh *int.* ack, we.

Ehd .... se eht ....

Ehevä än = eheä.

Eheä än *a.* hel, ostadad, fullkomlig, förträfflig. -eys yden *s.* helhet, förträfflighet. -ästi *adv.* helt, förträffligt.

Ehkiä än = eheä.

Eho on l. -onen sen = eheä. -osti = eheästä.

Ehkä *prt.* fastän, ehuru, måhända, om än. -äisen stä *v.* hindra, hämma, wägra. -äsiyn yä *v.* förhindras, hämmas, uppehållas.

Ehta hdan *s.* nymåne. -hdastan aa *v.* wara i ny, icke lysa (månen).

Ehdin htiä *v.* ha tid, hinna, skynda, ehtimän takaa l. kautta så mycket man hinner, ehdi avukseni skynda mig till hjelp. -htiminen isen *s.* hinnandet, skyndandet, ehtimiseen så mycket man hinner, af alla krafter. -htivainen isen *a* skyndande, påpaßlig. -htiväisyys yyden *s.* påpaßlighet. -htiväisesti *adv.* påpaßligt. -telen hdellä l. -htielen llä *v.* hinna småningom, skynda lagom. -hdän htää = ehdin. -hditän ttää l. -hdätän ttää *v.* förekomma, få försprång, påskynda, föra fram hastigt. -hdätys yksen *s.* påskyndan, försprång. -dittelen tellä l. -hdättelen tellä *v.* påskynda småningom, hasta. -hdyn htyä *v.* hinna fram i tid, försina, ehdyseuraanne hinner fram till edert sällskap, lehmä ehtyy kon försinar -hdys

yksen *s.* försiningstillstånd. -hdytän ttää *v.* ha att försina.
Ehto hdon *s.* fritt wal, godtycke, willkor, ehtotyö arbete efter fritt wal, sillä ehdolla med det willkor, ehdollansa godwilligt, med flit, se on ehdossas det står i ditt fria wal. -oinen isen *a.* *ht.* fritt wal, vapaehtoinen friwillig, vapaehtoisuus friwillighet, vapaehtoisesti friwilligt. -hdollinen isen *a.* uppsåtlig, willkorlig, ehdollinen työ uppsåtlig handling. -hdollisuus uuden *s.* willkorlighet, uppsåtlighet. -hdollisesti *adv.* uppsåtligen, willkorligen, sjelfmant. -hdotoin ttoman *a.* owillkorlig, ouppsåtlig. -dottomuus uuden *s.* ouppsåtlighet, owillkorlighet. -oisa an *a.* friwillig, beredwillig, benägen, wälwillig. -hdotan ttaa *v.* uppgöra willkor, betinga, föreslå. -hdotus uksen *s.* förslag. -hdottaja an *s.* förslagsman. -dottelen tella *v.* föreslå. -hdottelija an *s.* förslagsmakare. -hdottelevainen isen *a.* förbehållsam. -hdottelevaisuus uuden *s.* förbehållsamhet. -hdottelevaisesti *adv.* förbehållsamt. -hdottelematoin *a.* oförbehållsam.
Ehtoo oon *s.* afton, ehtoopuoli eftermiddag. -puolinen eftermiddags, -likka ett slags lek. -toinen isen *s.* *ht.* afton, *e.* vieras afton fremmande. -toollinen isen *a.* *ht.* afton, *s.* qwällsward, Herran e. Herrans nattward, ehtoollisviern. nattwardsgäst. -tounnun utua l. -toudun utua *v.* bli afton, bli till aftonen.
Ehyt yen l. -ynäinen isen = eheä.
Ehätän ttää *v.* sätta öfwer (flod, paß). -tys yksen *s.* öfwerfärjning, färgställe.
Ei je en.
Eijailen lla *v.* wara twehågsen, säga nej och ja (ei och ja).
Eikailen lla *v.* säga emot, twista (ei och kai).
Eilän *adv.* igår. -ättäin *adv.* under gårsdagen. -äinen isen l. -linen isen *a.* gårdags, e. päivä gårdagen.
Eine een *s.* det första l. grundämnet till något, frukost, einetten emät *myth.* grundämnenas alstrarinnor, ei einettäkään icke det minsta, olla einealla wara på frukost, einepala tilltugg om morgonen innan man går ut till arbete. -einen isen *a.* födande, närande. -ehdin htiä *v.* frukostera. -ehtiminen isen *s.* frukosterandet. -ehtimätöin ttömän *a.* ofrukosterad, med fastande mage.
Eistän, eistelen = edistän, edistelen.
Eivaro on *s.* twehågsenhet, obetänksamhet (ei och varo).
Eksyn yä *v.* fara wilse, förwillas, förwirras. -ys yksen *s.* förwillelse, irring. -yminen isen *s.* wilsefarandet. -ysäinen isen *a.* wilsefarande. -ymätöin ttömän *a.* icke wilsefarande. -ymys yksen *s.* förirring. -ytän ttää *v.* föra wilse, förwilla, förirra, wilseleda. -ytys yksen *s.* wilseledning, förwillelse. -yttäjä än *s.* wilseledare. -yttäväinen isen *a.* wilseledande, förwillande. -yttelen tellä *v.* smått wilseleda, förwilla.
Elamoitsen ta = elämöitsen se elän.
Elanto, elantejo, elanne se elän.
Elaska an *s.* tånglake (*searcaeus viviparus*).
Eli, elikä *prt.* eller (mellan twå liktydiga begrepp) motf. taikka.
Elimäki Elimä socken.
Elki ljen *s.* lynne, lynne, myck, egensinne, onnen eljet lyckans nycker, emän eljet tyttarella dottern har modrens lynne. -iä än *a.* stygg. -inen isen *a.* ht. lynne, lynne, pahane.kinen styggf. -kennän ntää *v.* begripa (illi).
Ellen, ellet, ellei, elemme, ellette, elleivät winkorlig konjunktion, om icke, derest icke jag, du, han m. m.
Ellennän ntää = elkennän.
Ellostan aa = ellustan.
Ellustan aa *v.* qwälja, wämjas, minua ellustaa jag har qwäljningar.
Eltaannun ntua *v.* härsna.
Elän ää *v.* lefwa, lifnära sig, uppehålla sig. -lake kkeen l. -läke kkeen *s.* underhåll, fyrning, pension. -lanto nnon *s.* lefnadssätt, näring. -lanne nteen *s.* *pl.* -lanteet språr efter wilddjur, spår efter wåldsam framfart. -lanteja an *s.* obändigt djur, wilddjur. -lamoitsen ta *v.* föra ett obändigt lefwerne. -leen *s.* lefwande tillstånd, *pl.* eleet egendomliga seder, åtbörder, åtbörder

·hos djur, onhan sillä elettä han har besynnerliga åtbörder. -lin imen s. uti sammansättningar elinaika lifstid, elinkausi hela lifstiden, elinkautinen hela lifstidens, elinkeino näringsfång, lefnadsyrke, elinomainen lifegen, elinomaisuus lifegenskap. -likko kon l. likkö kön l. -lukka kan s. födkräf, boskap. -lio on l. liö ön s. djur, kreatur. -lo on s. lif, lifsmedel, megen tåd, husdjur, förmögenhet. -jää eloon blir wid lif, elosia wistelseort, elon aika skördetid, elokuu augusti månad, elonkerainen rik på lifsmedel, mäktig. elopuu ståndträd, fröträd, elohiiri mus, skelryckning, kaitsee elon waktar boskap, eloherne wicker (vicia sativa), elokukka blåklint (centaurea cyanus). komp. elompi lifligare. -lokas kkaan s. lefnadsskrift, s. inbyggare. -loinen isen a. lifaktig, liflig, ht. såd m. m. -loisuus uuden s. lifaktighet. -loisesti adv. lifaktigt. -lotoin ttoman a. liflös. -lottomuus uuden s, liflöshet. -lottomasti adv. liflöst. -los oksen s. lifsmedel, egendom, wistelse. -lostan aa s. tillbringa lifwet, wistas. -äjä än s. som lefwer, wistas, har medel, person, inwånare, bemedlad person. -ävä än a. lefwande, wäbnadende, s. djur, elävä hopia qwicksilfwer. -äin imen s. djur, eläinkunta djurriket. -äiminen isen s. djurisk, ht. djur. -ämä än s. lif, lefnad, elämäkerta lefwernesbeskrifning, biografi, pitää elämää gör owäsende. -ämöitsen tä v. göra owäsende, bullra. -lelen llä l. -leskelen llä l. -lekselen llä v. tillbringa tiden, wistas, uppehålla sig. -lemelen ldellä v. bete sig lifligt, bo lifliga rörelser. -ähinen l. -äinen isen a. bedagad, förålderad. -ähdän htää v. förådras, bli bedagad. -ätän ttää a. låta lefwa, föda, underhålla. -ätäminen isen s. föduubet, underhåll. -ättäjä än s. födare, underhållare. -ätö tteen s. underhåll, sylning. -ätys yksen s. underhållning, fyrning, wälning, elätyskunta socken som om wintern är lätt. -ätys yksen s. underhåll, förplägning, elättäjä fosterfader. -ätti tin s. det som födes, hwilket wid lif, lifskalf, pwill. -ätteleminen tellä v. föda fortfarande. -ähytän tää v. upplifwa, lifwa. -ähdän htää v. upplifwa, hastigt qwicka till. -ähdyn htyä v. upplifwas. -ästän ää v. lefwa ett eländigt lif. -lvyn lpyä v. qwicka till, få lif.

Empä av. af en och på, dock icke jag. -mmin mpiä v. heftera, krusa, wägra.

Emä än s. moder, emäkirkko moderkyrka, -seurakunta moderförsamling, -puu stomträd, -tauti moderpassion, -sika sugga, -lammas tacka, -hopo sto, fullwuren häst, -kala fiskhona, fullwuxen fisk, -putki (angelica sylvestris l. archangelica). -mi imi l. -mo on l. -mu un l. -onen sen dim. moder, mor lilla. -äinen isen l. -äkas kkään l. -ällinen isen l. -moinen isen a. moders, moderlig. -ällisyys yyden s. moderlighet, -ätöin ttömän l. -motoin ttoman a. moderlös. -ättömyys yyden l. -mottomuus uuden s. moderlöshet. -mis iksen l. -isä än l. -musa an l. -ätu un s. hona, sugga. -mästa an s. nedra delen af särken. -äntä nnän s. wärdinna, husmoder. -ännällinen isen a. husmoderlig. -ännällisyys yyden s. husmoderlighet. -ännällisesti adv. husmoderligen. -äntelen nnellä l. -ännöitsen tä v. wara wärdinna, sköta en husmoders åligganden. -ännyys yyden s. husmoderskap, toffelstyrelse. -mintimä än s. styfmoder, emintimän kukka styfmorsblomma (viola bicolor). -mintimäinen isen a. styfmoderlig. -mios oksen s. begklimp, ämne till ett bröd. -ätin ttimen l. -ätys yksen s. maskrupe. -ään ätä v. slå under sig, tilegna sig. -myri in s. moderpassion.

En, et, ei, emme, ette, eiwät neg. konj. icke jag, du, han o. s. w. emmä se. af en och mä icke jag, empä av. af en och på dock icke jag.

Enempi, enenen, enennän se enä.

Enn se ensi.

Eno on s. morbroder, wattenfall, ström, Enontekiäinen Enontekis boende.

-su s. moderbroders ...

-s. brant, brådstörtande.

Ensi (st. enne) ... den första, ...

-maude, -kerta första gången, -muona nästa år, ennen minua före mig, ennen aikaansa i förtid, ennen muinen fordomtima, ennen kuin förr än, ennällänsä wid sitt förra skick, ennestään af fordom, pl. transl. ensiksi för det första, instr. ensin först, ei ensinkään alldeles icke. -imäinen isen s. den förste, ensimäiseksi för det första. -ntinen isen a. förutwarande, tuli entisellensä kom till sitt förra igen. -ntisyys yyden s. fordomtid, förtid. -nta nnan l. -ntä nnän l. -nna an s. förspråug, förwäg, on ennalla har försprång. -nnakko kon l. -nnäkkö kön l. -nnakkous uuden s. försprång, förwäg, ennakolta l. ennalta l. ennältä i förwäg. -nnakoitsen ta v. sträfwa i förwäg. -nnähdan htaa l. -nnähdän htää v. ha litet försprång, hinna litet förut. -nnätän ttää l. -nnähytän ttää v. förekomma, hinna förut, hinna till målet, nå, ennättävä armo den förekommande nåden. -nnätys yksen s. förekomst. -nnättäminen isen s. förekommandet, hinnandet, ennättämiseen så mycket man hinner. -nnättäväinen isen a. förekommande, hinnande. -nnättämätöin ttömän a. icke hinnande, e. jyvä sädeskorn som ej hinner mogna. -nnättelen tellä v. hinna småningom, påskynda, e. pilvi tulästä påskynda ett moln från söder. -ntuus uuden s. den förflutna tiden, entuudesta ifrån fordom. -nne nteen pl. enteet förebud, bådande tecken. -nnus uksen s. förebud, spådom, ennusmies spåman, ennuspappi orakelprest. -nnustan aa v. förebåda, förespå, profetera. -nnustus uksen s. förebåd, spådom. -nnustaja an s. förebådare, profet. -nnustaminen isen s. förebådandet. -nnustavainen isen a. förebådande. -nnustelen lla v. förebåda fortfarande, förespå. -nto nnon s. det förra wanliga tillståndet, en ole ennollani jag är ej mer wid mitt förra; tekee ennolta gör förfördwis. -nnollinen isen a. wid sitt förra wanliga skick warande. -nnollisuus uuden s. forbna tillståndet. -nnotan ttää v. förutsätta. — Komp. enempi(?) tidigare, ennemmin tidigare för-ut, snarare. — Sup. ensin immän tidigast, ensimmäisä i försiene.

Entä, entäs prt. men om, entä sitten hwad sen.

Enu un s. elf.

Enä än s. mer, mycken, enä rahaa kuin ruokaa mer penger än mat, enäpuoli större hälft, ei enää l. enään icke mer. — Komp. Enempi mer, prol. enemmilen merendels. instr. enemmän l. enemmin mer. -nemmyys yyden s. mertal, pluralitet. — Sup. Enin störst, prol. eniinmiten mestendels, instr. enimmin l. enimmästi adv. mest. -nimmyys yyden s. mesta delen, största antalet. -nenen netä l. -nennyn ntyä v. föröka, tillwäxa, tilltaga. -nennys yksen s. tillwäxt, förökning. -neneväinen l. -nentyväinen isen a. tillwäxande. -nentymätöin l. -nenemätöin ttömän a. icke tilltagande. -nennän ntää v. förmera, föröka. -nentelen nnellä v. förstora fortfarande, smått föröka.

Epalto ton l. -peli in l. -pistö ön l. -peloin ttoman a. trög, odnglig, fräng-lig s. odugling.

Epä s. fåfäng, onyttig, älä epää tee gör ej onyttigt, fåfängt, epähuomio oaktsamhet, obetänksamhet, -jumala afgud, -jumalinen afgudisk, -kelpo l. -pätö l. -pätöinen odnglig, -kuollut skenbod, -luku tallöshet, -lukuinen otalig, -lukuisuus otalighet, -lukuisesti otaligt, -luulo misstanke, swartsjuka, -luuloinen misstänksam, -neuvoinen willrådig, -suunta missrigtning, -taito okunnighet, -taitoinen okunnig, -tasainen ojemn, -tasaisuus ojemnhet, -tasaisesti ojemnt, -tieto owißhet, osäkerhet, -tietoinen osäker, owiß, -toivo förtwifslan, -toivoinen förtwislad, -turva misströstan, -usko wantro, -uskoinen widskeplig, -vakainen ostadig, obeständig, -vakaisuus obeständighet, -vakaisesti obeständigt, -voipa l. -voipainen illamående, opaßlig, -pään välä v. wägra, afslå, wara twehågsen, -äys yksen s. wägran, afslag, twehågsenhet, olla epäyksissä wara twehågsen. -äämiuen isen s. wägrandet, -ääväinen isen a. wägrande, twehågsen. -äilen llä v. twefla,

twifla, misstro, epäilemättä utan twifwel. -äilys yksen s. twifwel. -äileminen isen s. twiflandet. -äiliä än s. twiflare. -äileväinen isen a. twiflande, twekfam. -äileväisyys yyden s. twekfamhet. -äileväisesti adv. twekfamt. -äilemätöin itömän a. otwifwelaktig, otwekfam. -äilemättömyys yyden s. otwifwelaktighet. -äilemättömästi adv. otwifwelaktigt. -vin piä v. fortfarande twifla, förneka, åtra. -po von s. epokirja återkallelsefkrift. -puutan itaa v. återkalla, upphäfwa, affkaffa. -puutus uksen s. återkallelse, affkaffning. -puuttamatoin ttoman a. icke återkallande, oåterkallelig. -ärö ön a. twehågfen, obeslutsam. -äröin idä l. -äröitsen tä v. betänka sig, wara obeslutsam, misstänka.

Erakko, erakkoinen se eri.

Eraun uta = eriän, eranto nnon = eriäminen.

Ereys yksen = erheys, erehdyn htyä = erhetyn, erehdys yksen = erhetys, erehdytän ttää = erhetytän.

Erhe een l. -eys yksen s. misstag, willfarelse. -etyn ttyä v. misstaga sig, wilsefara. -etys yksen s. willfarelse, irring. -ettyväinen isen a. wilsefarande. -eilen llä v. irra, förirra sig. -etän ttää l. -etytän ttää v. wilseleda, missleda.

Eri in a. skild, ovat erinänsä l. erillänsä äro skilda från hwarandra, eriasia skild sak, -purainen oenig, trätgirig, -puraisuus oenighet, -puraisesti oenigt, -seura sekt, parti, -seurainen sekteriskt, -seuraisuus sekterism, -seuraisesti sekteriskt, erinomainen egendomlig, besynnerlig, erinomaisesti egendomligen, besynnerligen. -ituinen l. -ityinen isen l. -inäinen isen a. särskild. skild. -inäisyys yyden s. särskildhet. -näisesti adv. särskildt, skildt. -ikoinen isen a. enskild, s. enskildt person. -illinen isen s. inbyggning. -rakko kon s. afskildt ställe, enslig ort. -rakkoinen isen a. enslig, s. eremit. -rakkoisuus uuden s. ensligshet, eremitlif. -iän adv. -iin itä v. skiljas, åtskiljas. -iäminen isen s. skilsmässa. -itän ttää v. särskilja, åtskilja, söndra, erittäin l. erittäisin adv. särskildt.

Erki = eri, erkenen l. erkeen eretä l. erkanen erata l. erkaun uta l. erkaannun ntua l. erkeyn ytä = eriän, erko eron = ero.

Ero on s. skilnad, skilsmässa, afsked, erokirja afskeds l. skiljebref, -laulu afskedssång, -merkki skiljetecken. -on oa l. -oon ota v. skiljas, åtskiljas. -ominen isen s. skilsmässa. -ovainen isen a. afwikande. -ovaisuus uuden s. afwikelse. -ovaisesti adv. på afwikande sätt. -omatoin ttoman a. icke afwikande, oåtskiljelig. -mattomuus uuden s. oåtskiljelighet. -omattomasti adv. oåtskiljeligt. -oilen lla l. -oskelen lla v. smått skiljas, wilja skiljas. -tan ttaa v. åtskilja, särskilja, söndra. -otus uksen s. skilnad, åtskilnad, erotusvesi skänkewatten. -ottaminen isen s. särskiljandet. -ottaja an s. skiljoman. -ottelen tella v. smaningom särskilja (ero).

Erä än s. aflägsen resa för jagt l. fiske, fångst, andel i fångsten. aflägsen ort, afskild gång, resa, erämies jägare l. fiskare, -vene båt för sådan färd, -maa aflägset fiskeläge, obebodd ort, ödemark, jospa saalis saataisihin, erän toimi tuotaisihin om blott byte skulle fås, jagtens ändamål (wildbråd) skulle hemtas, jopa yhdyn erääni sekä saatun saalihini redan når jag min fångst samt winner mitt byte, kuoleman erissä på wäg till (nära) döden, i dödens käftar, akka tuopi eränsä qwinnan framföder sitt foster, tällä erällä denna gången, denna resan, yksi erältänsä en i sender. -äinen isen a. ht. resa, gång, s. resande, ehtoo tuopi eräisen aftonen hemtar resande med sig, keskeneräinen icke fullfärdig, s. fullgången, puolieräinen halffärdig, halfgången, som fått hälften, tämän eräinen den här gångens.

Eräs ään pron. någon. -ähitse adv. någon gång.

Esi.... se etc.

Esko on a. uppblåst, högdragen. -ottelen tella v. högfärdas.

Este een s. hinder, förhinder, företmånding, ursäkt, jäf. -ellinen isen a. hinderlig, full med ursäkter, jäfwig.

-eellisyys yyden *s.* hinderlighet. -eellisesti *adv.* hinderligt -eetöin ttömän *a.* hinderlös, obehindrad, ojäfwig. -eettömyys yyden *s.* hinderlöshet, ojäfwighet. -eettömästi *adv.* hinderlöst, ojäfwigt. -tän ää *v.* hindra, förhindra. -tämminen isen *s.* hindrandet. -täväinen isen *a.* hindrande. -tämätöin ttömän *a.* icke hindrande. -telen llä *v.* hindra fortfarande, ursäkta, förewända. -telys yksen l. -telmys yksen *s.* urskuldande, ursäkt, förewändning. -telö ön = estelys. -tätän ttää *v.* ha att hindra, låta jäfwa. -tättelen tellä *v.* söka hindra, göra ursäkter. -tyn yä l. -täyn ytä l. -täydyn ytyä *v.* bli hindrad, förhindras, jäfwas. -tytän ttää *v.* sätta hinder i wägen.

Etana an *s.* snigel (*limax agrestis*). -ainen isen *a.* full af sniglar, ht. snigel.

Esi eden (st. ete) *s.* stället framföre, den yta l. teg som hwarje liekarl afmejar för sig på ängen, niittävät esiänsä afmeja sina tegar, *allat.* edelle framåt, edelleen i fortsättning, *adess.* edellä framföre, *abl.* edeltä ifrån framför, edeltäkäsin l. -päin på förhand, tuo eteen l. esiin hemtar fram, framställer, on edessäni är framför mig, vie edestäni för undan för mig, *transl.* edes framåt, edespäin frambeles, vähä edes litet helst, edestakaisin fram och tillbaka, *prol.* editse framom, *instr.* eden, etenki isynnerhet, esihuone förrum, tambur, isi-isät förfäder, -kuva förebild, beläte, -liina förkläde, -merkki exempel, esimerkiksi till exempel, -nahka förhud, -puhe företal, -valta öfwerhet, -vanhemmat första föräldrarna. — *Komp.* edempi, vie edemmäksi l. edemmäs l. edemmä l. edemmälle för längre bort, edemmältä längre ifrån. — *Sup.* esin främst, esinnä såsom främst, först. -ikko kon *s.* förstling, förstfödd, förstuga. -ikoinen isen *dim.* förstfödd. -ikoisuus uuden *s.* förstfödslorätt. — Etehinen *sdr.* eteinen l. etinen *a.* framför warande, *s.* förstuga. — Eteva än *a.* framskjutande, fördelaktig, förmonlig. -vyys yyden *s.* fördelaktighet, förmonlighet. — Edellinen isen *a.* den förre, föregående. -isyys yyden *s.* främre läge. — Edellimmäinen (= eellimmäinen) isen *a.* närmast föregående. — Etenen edetä *v.* framskrida, göra framsteg. — Edennän ntää *v.* föra framåt. — Edistyn yä *v.* framskrida, göra framsteg. -tän ää l. -telen llä *v.* föra framåt, få försprång. -tys yksen *s.* framsteg. -täminen isen *s.* framskridande. -tytän ttää *v.* låta framskrida, befordra framsteg. — Esine een *s.* föremål, objekt. -einen isen *a.* objektiw.

Etelä än *s.* söder. -äinen isen *a.* sydlig.

Etennän ntää *v.* begripa.

Etkäsen stä *v.* göra till behag, tillfredsställa.

Etsin iä *v.* söka, besöka, hemsöka, e. päätä lösfa. -so on l. -sikko kon l. -sinko ngon *s.* sökande, besök, hemsökelse, Marian etsikkopäivä Marie besökelsedag. -into nnon l. -iminen isen *s.* sökandet, besökandet. -iä än *s.* besökare. -ielen llä l. -iskelen llä *v.* ofta söka, besöka. -itän ttää *v.* låta söka. -ittelen tellä *v.* låta ofta söka l. besöka l. hemsöka.

Etsone een *s.* middagshwila.

Etsällinen isen *a.* hemsk.

Että *prt.* att, på det att, sekä . . . . että både . . . . och, etten, ettet, ettei, ettemme, ettette, etteivät att icke jag, du o. s. w. *ss.* af että en, että et o. s. w.

Etu dun *s.* stället framför (= esi), fördel, etuhammas framtand, -huone förrum, tambur, -jalka framfot, -puoli framsida, -sormi pekfinger, -voite något i förwäg, -mainen framom warande, främst, etsii etuansa söker sin fördel, etu ja elämä allt hwad man äger. -uisa an l. -dullinen isen *a.* främre, fördelaktig. -uisuus l. -dullisuus uuden *s.* fördelaktighet. -uisasti l. -dullisesti *adv.* fördelaktigt, med fördel. -dus uksen = etu, esi, edusmies den som står för en, ställföreträdare. -dusta an *s.* rummet framföre, ruumiin e. bröstdelen af kroppen. -dustan aa *v.* bereda för sig, förbereda. -dustus uksen *s.* förberedelse. -dustelen lla *v.* småningom förbereda. -dustaminen l. -dusteleminen isen *s.* för-

beredandet. -dustaja an l. -dustelia an *s.* förberedare.
Etää ään *a.* aflägsen, fjerran, on etäällä är fjerran. -äkkäin l. -äkkäli *adv.* fjerran borta. = *Komp.* -äämpi längre aflägsen. — *Sup.* -tin längst borto. -äinen isen l. -äällinen isen *a.* aflägsen. -äisyys yyden *s.* aflägsenhet. -tenen deiä *v.* aflägsna sig. -ämä än *s.* aflägsen ort, skog m. m. (esi).
Eukko kon *s.* gammal qwinna, gumma, mor, mormor, *myth.* väljan, eukot alstrarinnor af säd och willebråd, mannun eukot jordens alstrande nymfer, elfwor.
Eura an *s.* Eura socken, Eurajoki Euraåmiune.
Evä än *s.* fena, eväperäinen långsam. -äinen isen *a.* *ht.* fena, fenig. -ätöin ttömän *a.* fenlös.
Eväs ään *s.* wägkost, bykaka. -äällinen isen *a.* försedd med wägkost. -stän ää *v.* förse med wägkost, prowiantera.

H.

Ha *int.* utrop wid fråga, hwad? (=hä)
Haahka an = hahka.
Haahkia an *a.* lätt till finnes.
Haahmo on = haamo, hahmo.
Haahti hden = haaksi, hahti.
Haaksi sen *s.* fartyg, skepp, -rikko skeppsbrott, -rikkoinen skeppsbruten (hahti).
Haalea an *a.* ljusgrå, black, ljum. -eus uden *s.* blackhet, ljumhet. -asti *adv.* blackt, ljumt. -lahka kan *a.* något black. -ljun uta l. -listun ua *v.* bli ljum. -lotan ttaa *v.* skifta ljusgrått, skymta på afstånd (halea, haleva).
Haali in *s.* strömming = haalikala (haili).
Haali in *s.* utsträckning, istui tässä haalin aikaa satt här en lång stund, kahteen haaliin kävivät täällä twå skilda gånger gingo de här. -in ia *v.* sammanskrapa, raffa ihop.
Haalu un *s.* hälsning med omarmning. -uun uta *v.* hälsa med famntag (halaan).
Haamatti tin *s.* förstånd. -illinen isen *a.* förståndig.
Haamia an *a.* dunkelt framskymtande, hemsk. -mahdan htaa *v.* hastigt framskymta, skimra. -mo on *s.* skymt, obestämdt drag, målnad. -moinen isen *a.* otydligt skymtande, målnadslik. -motan ttaa *v.* skymta, tindra, skimra. -molin ltimen *s.* haukan haamoltimet höfens wingar (haara).
Haamu un, -uinen isen, -uun uta, -uilen llaa = hahmu m. fl.
Haani in *a.* tokig, småtassig.
Haapa van *s.* asp, -päätä stennärd (*motacilla*, *fringa*), -anen sen *dim.* liten asp. -ainen isen *a.* af asp, asprik, -aikkasuus uuden *s.* asprikedom. -pio on *s.* ekstock af en aspstam. -vikko kon l. -visto on *s.* asplund, aspskog.
Haapana an *s.* bläsand (*anas penelope*).
Haappaan l. haappajan pata *v.* gripa tag, hastigt fatta uti, famla. -pou ppoa *v.* fatta uti rasst, famla omkring. -poilen lla *v.* famla efter.
Haapsailen lla *v.* famla efter, kapa åt sig.
Haapsainen isen *s.* timmerman (*cerambyx*).
Haapuilen lla l. -puroin ida l. -uroitsen ita = haapoilen, haparoitsen.
Haara an *s.* gren, tien haara wägaskilnad, joen h. ågren, haaraniekka grenmätare d. w. s. mycket grenig, asian h. omständighet i en sak, joka haaralta från alla håll. -anen sen *dim.* liten gren, haarasiin asti ända till midjan. -ainen isen *a.* grenig. -aisuus uuden *s.* grenighet. -aisesti *adv.* grenigt. -allinen isen *a.* grenförsedd, grenad. -allisuus uuden *s.* grenrikedom. -akas kkaan *a.* storgrenig, månggrenig. -rikko kon l. -rikas kkaan *s.* trädkanna med twå öron (handtag), rukin haarikko grenarna på reckrullen. -ru un *s.* grenigt träd till hängare m. m. -rukka kan *s.* gaffel. -rre een *s.* grenigt tillstånd, olla haarreellansa wara utspärrade från hwarandra. -raan ata *v.* utgrena. -railen lla *v.* bilda små grenar, utwika från ämnet. -roon ota *v.* utgrena sig. -rotan ttaa *v.* utgrena, förse med grenar, utspärra, utbreda. -rotus uksen *s.* grenbildning, utgrening, utbredning. -motin ttimen *s.* med tyg att utbreda, haukan haarottimet

höjmd-flor. -rottaminen isen s. ut-gurnandet, utbredandet. -rottelen tella v. utspärra småningom, stå utspärrad, -grenste.
Haarniska an s. harnesk. -koitsen ta l. -koitan ttaa v. forse med harnesk.
Haasio on s. häsja, torkställning för ärter, säd m. m. aflång höjsäta. -ion on l. -ioitsen ta v. häsja.
Haaska an s. luder, as, afskrap. -aan ata v. förderfwa, förskamma. -aus uksen s. förderf, förskämning. -kio on l. -ku un l. -ko on s. förderfwadt l. förskämdt tillstånd, förskämning. -aelen adv. -ailen lla v. småningom förderfswa. -aun uta l. -aannun ntua v. förderswas, bli förskämd.
Haaso on s. släpig menniska, gående gäsaktigt, drummel. -otan ttaa v. tulta, stulta.
Haastan aa v. tala, samtala, tala trotsigt, trotsa, utmana, stämma till rätta, hota, under hotelser förbjuda. -amminen isen s. trotsandet, utmanandet m. m. -oja an s. utmanare, m. m. -to on l. -te een s. utmaning, hot, stämning, sakon haastolla med hot af plikt, wid äfwentyr af plikt. -avainen isen a. talande, trotsande, utmanande. -avaisuus uuden s. trotsighet m. m. -avaisesti adv. trotsigt. -telen lla v. samtala, stämma flera m. m. -tatan ttaa v. tilltala, låta stämma, utmana. -tattelen tella v. talas wid, låta utmana.
Haatta tan s. koja.
Haava an s. sår, slag, gång, yhtää haavaa på en gång, yksi haavallansa en i gången, haavan lehti daggstålar (*alchemilla vulgaris*). -anen sen dim. litet sår. -ainen isen a. sårig. -aisuus uden s. sårighet. -aisesti adv. sårigt. -allinen isen a. som har sår, sårad. -van ata l. -voitan ttaa v. såra, kuu on haavatlu månen är i aftagande. -voittaminen isen s. sårandet. -voitus uksen s. sårandet. -vaus uksen s. sårning, kuun h. månens aftagning, början af nedan. -voittelen tella v. såra smått. -voitun ttua v. bli sårad.
Haavaan ata v. -hafta till; börja med,

fästa. -ve een s. fantasi. -veksin ja v. fantisera.
Haavi in s. håf. -in ia v. håfwa. -vitsen ta v. håfwa. -vittelen tella v. håfwa smått, fika efter.
Haavo on s. säck. -onen sen dim. liten säck, påse.
Hae.... se hako....
Hahajan hata l. hahisen sta v. fusa, hwäsa, prassla. -hina an s. fus, prassel. -hahdan htaa v. fusa till, prassla till, uppgifwa ett gapskratt.
Hahka an s. eidergås (*fuligula mollissima*).
Hahlo on s. rörlig twärslå på brandjern, pl. hahlot grythängare öfwer elden.
Hahmin ia v. snappa med läpparna, begärligt äta, eftersika. -maisen sta v. glupskt swälja, wräka i sig.
Hahmo on s. skymt af något, kontur, skugga, wålnad. -oinen isen a. otydligt skymtande, skenbar. -oisuus uuden s. skenbarhet. -oisesti adv. skenbart. -oon ota l. -oilen lla v. göra yttre dragen, konturerna, göra osäkert, swäswande (haahmo, hahmu).
Hahmu un = hahmo. -uun uta l. -uilen lla v. göra osäkert, famla, hamla efter något.
Haho on s. fackare, gapskrattare. -otan ttaa l. -ottelen tella v. fackla, gapskratta. -oilen lla v. gapa (hahajan).
Hahti hden s. stepp, hahden hammas anfare, hahden pieli mast, hahden kärki spröt, hahden haljakka med stepp hemtad och derföre kostbar klädnad. -inen sen dim. litet stepp, a. rik på stepp, ht. stepp (haaksi).
Hahtu hdun s. den kufna ändan på swinborst, fint hår, rugg, fnas. -uinen isen a. fjunig, ruggig. -ua an l. -uva an s. ullflaga, fardning, lumina snöflinga. -um umen s. fardning.
Hai-luoto Karlö.
Haikaan ata v. swäfwa, irra. -katan ttaa v. låta swäfwa, sladdra. -kattelen tella v. låta fortfarande swäfwa, sladdra. -kahdan htaa v. hastigt swäfwa, försvinna. -kaittelen della v. swäfwa upp då och då, förirrad gång efter annan.
Haihdun htua v. förflyga, afdunsta, för-

gås, förswinna, förirra sig. h. kadesta omärkligt förswinna från händerna på en. -hto hden s. förbunstning, förswinnande, irring. -hdotan ttaa v. låta förflyga, ha att afdunsta.
Haika an s. widrig luft, os, swäfwande rykte. -ahdan htaa v. ropa till haj, ropa till med skarp röst, bli hastigt mißmodig. -ahtelen hdella v. ropa till då och då skarpt. -ailen lla v. ropa fortsatt haj, jemra sig (haikea).
Haikara an s. häger (*ardea cinerea*).
Haikea an a. bitter, skarp, skärande, smärtsam. -eus uden s. bitterhet, mißmod. -asti adv. bittert, skarpt, smärtsamt. -ku un s. swag obehaglig luft, os, bitter känsla, paan h. hufwudwärk. -kuan aa s. bitter, smärtsam, osande. -kun ua v. osa. -keroitsen ta v. wara mißmodig, oroas. -kistan aa l. -keutan ttaa l. -kutan ttaa v. förbittra, bedröfwa, oroa. -kistelen lla l. -koitelen tella v. fortfarande förbittra, wisa sig orolig. -keudun utua v. förbittras, bedröfwas.
Haikka kan s. näs.
Hailaannun utua v. förflyga, bliand fallen, smaklös.
Haili in s. strömming (haali).
Haima an s. bimage hos idislande djur.
Haimi in l. -io on s. swag luft, doft, aning. -mennan ntaa v. dofta, skymta.
Hainoon ota v. eftersika med stort begär.
Haira an a. irrig, mißledande, -usko willfarande tro, -uskoinen willfarande. -aan ata v. taga felt, gripa efter, famla, göra hemligen. -aus uksen s. irring, mißtag. -aelen lla v. wara twehägsen, wara osäker, ångra. -aun uta v. mißledas. -autan ttaa v. hastigt taga fel, låta mißledas, låta famla efter. -aisen sta v. hastigt famla efter. -ahdan htaa l. -ahdun htua v. förirra sig hastigt, taga engång felt. -ahdus uksen s. hastigt felsteg, plötslig irring. -ahtelen hdella v. förirras då och då. -astelen lla v. irra omkring, snafwa.
Haiska an s. förflingring, wräkning, haiskan apila = valkopää apila, haiskin haiskin kastadt omkring hit och dit, huller om buller. -aan ata v. kringströ, kasta omkring. -ke een s. ströhalm. -ku un s. luftande os.
Haisen sta v. lukta, stinka, haiseva nukulainen röd plister (*lamium purpureum l. amplexicaule*). -sia an l. -suri in s. som luktar, stinker. -su un s. luft, stank, -ruoho wårbrodd (*anthoxanthum odoratum*). -seminen isen s. luftandet. -sevainen isen a. luftande, stinkande. -sevaisuus uuden s. stinkande egenskap. -sematoin ttoman a. icke luftande, stanklös. -sematlomuus uuden s. brist på luft, stanklöshet. -skahdan htaa v. gifwa hastig stank l. luft från sig. -stan aa v. lukta på. -staminen isen s. luftandet. -staja an s. luftare. -stavainen isen a. luftande. -stamatoin ttoman a. icke luftande. -stin imen s. luftorgan, luftrör. -sto on s. luftsinne, luftning. -stelen lla v. lukta fortfarande, nosa på. -statan ttaa l. -statutan ttaa v. låta lukta på. -suun uta v. lukta. -stullan ttaa v. lukta på då och då, genom luftande undersöka. -sukka kan s. honingsklöfwer (*melilotus officinalis*) (haju).
Haitta tan s. förhinder, skada, -rako inskärning i nyckelar. -anen sen dim. litet hinder, sprint. -tan ttaa l. -ttaan tata v. förhindra, skada, ei haita skadar icke. -te tteen s. olägenhet. -avainen isen a. hindrande. -amatoin ttoman a. icke hindrande, oskadlig. -aelen lla v. hindra l. skada smått.
Haitu dun l. -uva an s. finn, tunt mola, mjölk och wattenblandning (huitu). -ukka kan s. som föbes med sådan dryck, nyfrygg, stackare. -dun tua v. förswinna, förflyga (haihdun).
Haivale een l. -are een s. glest hår. -verran rtaa v. lugga, gripa tag, rycka.
Haiven enen = haivale.
Haja an s. smältugn.
Haja an s. utbredt tillstånd, kringspridning, on hajalla är kringspridt, förbradt, hajareisin grenfle, hajan hajan huller om buller. -ainen l. -anainen isen l. -allinen isen a. kringspridd; i stycken. -aisuus l. -anaisuus l. -allisuus uuden s. kringspridt d. förbrigt

tillſtånd. -anaisesti *adv.* kringſpridt, utbredt. -jaan uta l. -jaannun ntua l. -jaun uta l. -jounnun ntua l. -joon jota *v.* ſpridas, utbredas, ſönderfalla. -joovainen isen *a.* ſönderfallande. -joomatoin ttoman *a.* icke ſönderfallande. -joelen lla *v.* ſmåningom ſönderfalla. -jotan ttaa *v.* kringſprida, utbreda, nedriſwa, ſkingra. -jotus uksen *s.* utbredning, nedriſning. -joitaja an *s.* nedriſware, utbredare. -jottaminen isen *s.* utbredandet, nedriſwandet. -jottelen telia *v.* utbreda l. nedriſwa ſmåningom (haju).

Haju un s. lukt, -ruoho luktgräs, myſkegräs (*hierochloa odorata*). -uinen isen l. -ullinen isen *a.* luktande. -ullisuus uuden *s.* luktande egenſkap. -uisesti l. -ullisesti *adv.* på luktande ſätt. -utoin ttoman *a.* luktlös, luktfri. -uttomuus uuden *s.* luktlöshet. -uttomasti *adv.* utan lukt, luktfritt. -juun uta l. -jaan jata *v.* lukta, dofta. -jahdan htaa *v.* gifwa haſtig lukt, ſprida en doft. -jahtava an *a.* doftande. -jasen sta *v.* dofta ſtarkt.

Haka haan *s.* hake, hage. -anen sen *dim.* liten hake l. hage. — Hakaan haata *v.* haka faſt, inſtänga i hage.

Hakahdan htaa *v.* ropa till ſom ſkatan, gapſkratta. -htelen hdella *v.* ropa ſåſunda fortfarande.

Hakana an *s.* ſkägglaf (*usnea hirta l. barbata*).

Hakara an *s.* gadd, tagg, retelſe. -ainen isen *a.* taggig. -aisuus uuden *s.* taggighet. -roin ida l. -roitsen ta l. -roitan ttaa *v.* ſticka, reta, ſwida. -rran rtaa l. -rtelen rrella *v.* ſticka ſmått, reta, ruoto h. kurkussa fiſkbenet ſticker i halſen.

Haen hakea *v.* ſöka, uppſöka, anſöka. — Haku aun l. hae akeen l. hakunen sen *dim.* l. hakusa an *s.* ſökning, uppſökning, anſökning, on hakeilla l. hakusilla är under ſökning, ſökes ſom bäſt, on hakusalla är på ſökning, ſöker. -kemus uksen *s.* ſökning, anſökning, färoſmål. -kia an *s.* ſökare, ſökande. -keminen isen *s.* ſökandet. -kelen haella l. -kkiselen lla l. haeskelen l. haeskelen lla *v.* ſöka fortfarande. -etan ttaa l. -etutan ttaa *v.* låta ſöka, låta utſöka.

Hakeri in *s.* ſkjul af gärdſel.

Hakkaan kata *v.* hugga, ſlå. -aaminen sen *s.* huggandet. -aus uksen l. -kkuu uun *s.* huggning. -aaja an *s.* huggare. -kkuri in *s.* hackbo, hacktråg. -kkaelen lla l. -kkelen kella l. -kaskelen lla *v.* hugga ſmått. -kkaun uta l. -kkaannun ntua *v.* huggas, bli huggen. -kkuuttan ttaa l. -kkautan ttaa *v.* låta hugga.

Hakki kin *a.* flitig, werkſam.

Hakkinen sen *s.* kaja = kirkkohakkinen (*corvus monedula*).

Hakkula an *s.* forswis ſtående ſtör, -aita = sarkka-aita.

Hako haon *s.* ris af gran, tall, en, ruska, kuusen hakoja granris, -rastas björktraſt (*turdus pilaris*), -tianen tallbit (*corythus enucleator*). -oinen isen *a.* full med ruskor, gjord af barrträds ris, vastahakoinen motſträfwig, vastahakoisuus motſträfwighet, vastahakoisesti motſträfwigt. -olikko kon *s.* ſamling af ruskor. -eva an *a.* myckel riklig, yfwig, bred. -aotan ttaa *v.* granriſa, beſtrö med granris. -aotus uksen *s.* granrisning. -oilen lla *v.* wara motſträfwig (havu).

Hakula an *s.* nytt framkommet hår på ſpäda barn. -ainen isen *a.* hårig.

Hakuli in *s.* pålwerk kring en ſtad, förſtad.

Hakuri in = hakula.

Halapaju = halaja an *s.* grönpil (*salix fragilis*).

Halaan ata *v.* omfamna, omarma. -aus uksen *s.* omarmning, omfamning. -aaminen isen *s.* omfamnandet. -aelen *adv.* -ailen lla *v.* omfamna då och då, ſmeka. -atan ttaa l. -atutan ttaa *v.* låta omfamna, ha att omarma (halu).

Halakka kan *a.* fylig (halea).

Halava an = halaja, halavan keuhko tunderſwamp (*polyporus igniarius*)(hala).

Halaisen sta, halaistus uksen = halkaisen, halkaistus ſe halki.

Halea an l. -eva an *a.* ljusgrå, gulgrå, black, ljum, h. mieli trumpet; mißlynt ſinne, h. aika tråkig tid. -eus uden *s.* blackhet, ljumhet. -asti *adv.* blackt, ljumt.

-ahka han s. något blackt. -sua uta l. -eunnun ntua v. bli blackt; bli ljum.

Halia an = halea, halistun = haleun. -ikka kan s. blackt djur. -ikko kon s. Halikko socken.

Halja an = halea, haljastun = haleun. -akas kkaan a. blackt. -akka kan s. hwit wadmal, klädnad af hwit wadmal, sortut. -akkainen isen dim. = haljakka.

Halki prt. itu, klufwen, halki taivaan twäröfwer himmelen, halki maan twärs igenom landet, jorden. -inainen isen a. klufwen. -inaisuus uuden s. klufwenhet. -lkeen ljeta v. remua itu, klyfwas, spricka, syö haljetakseen äter sig sprängmätt. -lkeeminen isen s. remnandet. -lkeevainen isen a. sprickande. -lkeematoin ttoman a. icke sprickande. -lje lkeen l. -las aksen s. hälften af ett klufwet trädblock. -lkeema an l. ljenne (= halenne) nteen s. remna. -kein innen l. -kia an l. -kio on l. -kioin omen s. spricka, remna. -keinen isen a. sprucken, remnad. -keisuus uuden s. spruckenhet. -keun uta = halkeen. -keilen lla l. -kielen lla v. remna l. spricka fortfarande. -kaisen sta v. klyfwa. -kaistus uksen s. klyfning. -kaiseminen isen s. klyfwandet. -kaisin imen s. klyfningswerktyg, kil. -lon lkoa l. -lkoon lota v. klyfwa i stora stycken. -lko lon s. fastwed. -lkoinen isen a. ht. fastwed. -lkola an s. wedgård. -koelen sdr. -koilen lla v. fortfarande klyfwa stora stycken.

Halla an s. nattfrost. -ainen isen a. froslöm, frostig. -aisuus uuden s. froslömhet. -aannun ntua l. -astun ua v. skadas af frost. -lliainen isen s. bröd af frostskadad säd.

Hallava an l. halleva an a. ljusbrun, black. -vuus uuden s. ljusbrunhet, blackhet. -lli in s. ljusbrunt, blackt djur, oxe, hund, gråskäl. -llistun ua v. bli ljusbrun; blackna. -llas aksen s. ljusbrun ko (halea).

Hallu un s. sorg, bekymmer.

Hallukka kan s. fröhus på hampa.

Halme een s. swed. -ehdin hiin s. ... -ehtia an s. swedjare.

Haloinen isen a. ljum. -isuus uuden s. ljumhet. -isesti adv. ljumt. -itan ttaa v. göra ljum, uppwärma. -itus uksen s. uppwärmning. -oitun ttua l. -eunnun ntua v. bli ljum (halea).

Halpa van a. billig, af ringa wärde, pitää halpana ringakta. -ainen isen s. något billig, ansenlig. -aus uden l. -aisuus uuden s. billighet, ringhet. -penen l. -venen veta l. -vennun ntua v. bli billig, falla i pris, wärde. -vennen ntaa v. fälla priset, nedsätta, förringa, förklena. -vennus uksen s. nedsättning af pris, wärde, anseende. -pelen vella v. ringakta, smått nedsätta. -veksin ia l. -veksun ua v. lågt uppskatta, ringakta, försmå.

Haltu llun s. wärd, skydd. Jumalan haltuun farwäl, adieu. -uinen isen a. ht. skydd, i wärd warande, s. pupill. -tia an s. skyddsgenius, skyddspatron, skyddare, wärdare, makthafwande, kotohaltia l. huoneen h. tomtegubbe. -tiatar ttaren s. skyddsgudinna. -tiallinen isen a. som har skyddsgenius, makthafwande. -tiatoin ttoman a. saknande skyddsgenius. -tio on s. skyddsgenius, skydd, wälde, pl. haltiot extatiskt tillstånd, olla haltioissa wara i extas. -tiokas kkaan l. -tiakas kkaan a. extatisk, magisk, rasande. -tioin idä v. wara i extas, idka magiska konster. -llitsen ta v. hafwa wärd, makt, beherrska, regera, styra. -llitus uksen s. styrelse, regering. -muoto l. -kaava styrelseform, regeringsform. -llinto nnon s. förwaltning, styrelse. -llitsia an s. styresman, regent, herrskare. -llitar ttaren s. regentinna.

Haltto ton l. haltattu = halvattu se halvaan.

Halu un s. lust, böjelse, längtan, åtrå. -sana favoritord. -rako sp. för qwinnans genit. -vesi trånarswatten, sp. för tårar. -ukas kkaan l. -uinen isen a. begärlig, lysten, willig, längtande. -ukkaisuus l. -ullisuus uuden s. lystenhet, lystnad, lust. -ukkaasti l. -ullisesti adv. med lust, begärligt, gerna, benäget. -utoin ttoman a. obenägen, owillig, motwillig. -utto-

-auton uuden s. obenägenhet, motwillja. -aittomasti adv. obenäget, ogerna, motwilligt. -luan adv. -luun uta l. -lajan adv. -laan ata v. ha lust, längta. -luaminen l. -lajaminen isen s. längtan, lust. -uilen lla v. ha fortsatt längtan, tråna. -utan ttaa v. wäcka längtan, göra lysten, haluttaako mennä har man lust att gå? -ustan aa = haludan.

Halvaan ata v. förlama, göra slagrörd, halvattu slagrörd, hän halvattiin han fick slag. -aus uksen s. slaganfall, förlamning. -vuu uun s. slag. -audun utua få slag.

Halveksun ttua l. -vistun ua = halvennun se halpa.

Hama an s. fångredskap, krok m. m. yttersta målet, kuoleman hamassa i dödens käftar, hama äänestä huolii hin må bry sig om honom, hamaan viimeisen päivään allt ända till yttersta dagen, hamasta maailman alusta allt ifrån werldens begynnelse.

Hamara an s. yxhammare, kuisörygg.

Hame een s. kjortel, klädning, hiiren hameet daggskålar (alchemilla vulgaris). -monen sen dim. liten kjortel. -mekka kan s. kolt. -einen isen a. bl. kjortel. -ellinen isen a. kjortelbeklädd, en kjortel full. -ehdiu htia v. påkläda sig kjortel. -etan ttaa v. förse med l. påkläda kjortel.

Hamila an l. -as aan l. -lo on s. hösäte af twänne störar, hamilapuoli den ena af dessa störar, op. för tam på ena sidan.

Hamina an s. årtulle med widja, hamn, Fredrikshamns stad. -noitsen ta v. hamna, ligga i hamn. -isen sta v. ljuda som årtullarna under rodd, knaka, knarra. — Hamina an s. knakning.

Hamotta ttan = hamutsa.

Hammas mpaan s. tand, kugg, hammasharja tandborste, hammaskiristys tandagnisslan, hammasluu tandstycke, hammasheinä knafwel (scleranthus annuus), -ruoho bolmört (hyoscyamus niger), -korjun hammas mjöldrygort (spermodia clavus), -sian hammas ... (antirrhinum linaria). -mpainen, -mpahinen ... dim.

liten tand. -mpainen isen a. tandad, gjord af tand. -mpaisuus uuden s. tandighet. -mpaallinen isen a. som har tänder, kuggar. -mpaatoin ttoman a. tandlös. -mpaaminen isen s. tandspricking. -mpailen lla v. begagna tänderna, tugga. -stan aa v. förse med tänder l. kuggar, tanda, wisa tänderna, gråla. -stelen lla v. förse småningom med tänder, kuggar, bitas.

Hamppu pun s. hampa, martoh l. kitkoh. hanståud, siemenh. honstånd af hampa, -liinu l -varpunen hämpling. -unen sen s. hämpling (fringilla cannabina). -uinen isen a. gjord af hampa, aaa hamppuista får dagg.

Hampsin ia v. stutta.

Hamsi in = hapsi.

Hamu un s. stoj, buller. -uan uta v. stoja, wäsnas, syö hamuu äter mumsar. -uilen lla v. stoja smått (hamisen, hamina).

Hamutsa an s. rankbyna, halswalk för hästar.

Han enkl. prt. ju, dock, otithan sinä du tog ju, tottahan tulee han kommer ju dock (hän).

Hana an l. -nikka kan s. kran, tapp.

Hanpitsen ta = hankin.

Hanhi hen s. gås, metsäh. wildgås, kiljuh. l. kilpih. blåsgås (anser albifrons), kaulush. prutgås, (a. torquatus), hanhenjalka gåsfot, gåsgräs, fingerört (potentilla anserina), hanhenkaura losta (bromus secalinus), hanhenpaju sälg (salix viminalis l. rosmarinifolia), hanhenpolvi bitterblad (polygonum hydropiper). -honen sen l. -hut uen dim. liten gås. -hinen isen a. gåsrik, s. gåsunge. -ho on l. -hikko kon s. trädskop med twå breda handtag.

Hanka ngan s. krok, grepe, årtulle, -rauta kröki jern i wäggen för slinnberedning, -vitsa tullwidja, -niekka roddare l. båt med goda tullar, peukalohanka kröfningen emellan tummen och pekfingret, ylih. styrbord, alih. babord, hankapurjetmaa sida medwind, hankavastainen sida motwind, on hywänä hankagassa har goda tullar, är i godt skick,

vetää yhtä hankaa ee samma åre, hålla ett, sotahanka krigsfartyg. -anen sen dim. liten tulle. -aus uden s. tullarnes beskaffenhet, stick. -ain amen s. tulle. -ainen isen a. försedd med tullar, -kaksih. vene båt med twå par årar. -ava an a. försedd med starka tullar, stark, hållbar. -avuus uuden s. styrka i tullar, starkhet, hållighet. -ngatoin ttoman a. utan tullar. -ngattomuus frk. hangattuus uuden s. brist på tullar. -ngas nkaan s. björngiller af ett nedböjdt träd. -nkaan ngata v. bereda skinn, skafwa, guida, streta e: met. -aus uksen s. skinnberedning, hankausrauta = hankarauta. -aelen lla v. bereda småningom.

Hankala an a. ewig, obeqwäm, beswärlig. -luus uuden s. ewighet, beswärlighet. -lasti adv. owigt, beswärligt. -ngallan ltaa v. röras owigt = liikkuu hangaltain.

Hanki ngen s. snödrifwa med skara. -ilas aan l. -kelo on = hankisuorsa gräsand (anas boschas).

Hankki kin s. hank, hängare. -ilus uksen s. bärrem, gehäng, hängsel.

Hankän kkia v. tillrusta, föranstalta bereda sig, h. ruumista swepa lik, hankittu sotaan stridsfärdig. -ke kkeen l. -kkio on s. förberedelse, plan. -kinto nnon s. förberedning, tillrustning. -kkiminen isen s. förberedandet. -kkeilen keilla v. smått tillrusta, ämna sig.

Hanko ngon s. grepe, tjuga, twå l. treuddig gaffel på wäfstol, sian hangot gaffeln på swinhals, rukin hanko grenträd på rullen i en rock, Hankoniemi Hangöudd. -ngon nkoa l. -koon ngota v. med grepet uppkasta hö. -ngotan ltaa l. -ngottelen tella v. handtera grepe, förse med gaffel, trefwa med grepe, söka komma åt, röras klumpigt.

Hannon oa l. -oitsen ta = hennon.

Hantela an a. slagrörd på ena sidan, swigtande, osäker. -luus uuden s. slagrördhet, swigtning, osäkerhet. -asti adv. wacklande, osäkert.

Hapaa aan s. ett slags nät, perähapaat bakdelen af nät.

Hapan se happa.

Haparo on s. kringströdt tillstånd, strå här och der. -oin ida l. -oitsen ta v. ihopskrapa, samla.

Hapea an a. stor, wälbig. -eus uden s. wälbighet. -asti adv. wälbigt.

Hapena an l. hapen nen s. hårstrå, hårtofs, skägglaf, puhurin hapen (lichen ventosus).

Hapera an a. spröd, skör. -ruus uuden s. spröd.het, skörhet. -asti adv. sprödt. -errun rtua v. bli spröd, skörna.

Hapistelen lla v. skaka wingarna, skara.

Hapla an s. torka, eldsångdhet, haplan aika eldsångd tid om wåren.

Hapoitan ttaa l. -ttelen tella v. begärligt eftersträfwa (happa).

Happa pan s. syra ingeamne, bottenmjölk. -pain ppamen l. -poin ppomen a. sur, hapain lohko rätt af sonderskurna rofwor med surdeg l. rofwer med ärter och surkål. -amuus uuden s. surhet, sur egenskap. -patoin ttoman a. icke sur. -pattomuus uuden s frihet från syra. -poinen isen a. syrlig. -poisuus uuden s. syrlighet. -ppo pon s syre. -pe ppeen s. syrlighet. -pos oksen s. sur tillblandning, surnande tillstånd. -ppanen pata l. -ppaun ata l. -ppaannun ntua v. sarna. -anemi-nen isen s. surnandet. -anevainen isen s. benägen att surna, surnande. -anevaisuus uuden s. benägenhet att surna. -anematoin ttoman a. icke surnande. -anemattomuus uuden s. obenägenhet att surna. -patan ttaa l. -putan ttaa v. syra. -patus uksen s. syrning, surdeg. -patin ttimen l. -pake kkoen l. -pate tteen s. syrningsmedel. -pistun ua l. -poistun ua v. bli syrsatt. -amustun ua v. surna, smaka surt.

Hapras aan = hauras.

Hapsi sen s. hår, långt och gleſt, hapsenkatkiainen timmerman (cerambyx maximus), akan hapset flotagräs (sparganium natans), hapsiheinä hundtunga (cynoglossum officinale). -sellinen isen a. lång- och glesbårig. -sellisuus uuden s. lång- och glesbårighet. -sikko kon s. med hundtunga bewärt ställe.

-sin ia *v.* beröra det yttersta af något, komma ytligt, slå topparna af hö, slå wårdslöst, raffa ihop, hapsii lukea läser wårdslöst, oredigt. -su un *s.* wårdslös menniska. -sulaa ttaa l. -sutte-len tella *v.* raffa, klamsa, slarfwa, fjeska.

Hapu un *s.* gripande ställning, käsi on hapuilla handen är färdig att fatta uti. -unen sen *dim.* käsi on hapusilla handen är i gripande ställning, meni hapusille intet en gripande ställning. -uili n lla *v.* famla efter, söka. -uroitsen ta = haparoitsen.

Hara an *s.* harf af qwistig gran, dragg, blandning af watten och mjölk, harahuuli som har öfra läppen klufwen. -ras aan l -rikko kon l. -rukka kan l. -ranen sen *dim.* liten harf. -ainen isen *a.* bt. harf, mjölk- och wattenblandad. -aan ata *v.* harfwa med hara, harfwa in utsädet i swed, räffa. -ava an *s.* räffa, haravan pii tagg, haravan lapa twärträd, h. varsi skaft i räffa. -avoitsen ta l. -avoin ida *v.* räffa. -avoitseminen isen *s.* räffandet. -vaitsia an *s.* räf are.

Harakka kan *s.* skata, harakkamylly wädergwarn med lada innunder, harakan haasikka l. -mustikka kråkbär (*empetrum nigrum*), -hattu styfmorsblomma (*viola tricolor*), -kukka l -kauno l. -krekale l. -nunnu prestkrage (*chrysanthemum leucanthemum*), -marja kråkfötter (*comarum palustre*), -varpaat mattegräs (*lycopodium clavatum*) -ruoho höfblomster (*hieracium pilosella*). -ainen isen *dim.* liten skata, *a.* rik på skator.

Harha an *a.* wille, mißledande, harhatie willowäg, mennä harhaan gå wilse, förwillas. -aan ata l. -aelen *adv.* -ailen lla *v.* irra, gå wilse. -aus uksen *s.* willfarelse, mißtag. -aun uta l. -aannun ntua *v.* råka wilse, råka i willfarelse.

Hari in *s.* utspärradt tillstånd, instrument att samla med (hara), kynnet ovat harillansa klorna äro utspärrade. -in ia *v.* samla härifrån och derifrån, räffa ihop. -itan ttaa *v.* utspärra, börja uträtta något *ss.* barn. -istan aa *v.* ämna. -ine een *s.* omdömes kraft. -ikas kkaan *s. ep.* for ösverifolie wärter.

Har.kka kan *s.* mjölk- och wattenblanda (hara).

Harja an *s.* kam, ås, man, borste, harjakangas mo som bildar en ås, vuoren h. bergkam, kirkon h. takkammen på kyrka, ka'on h. takkam, harjahirsi takås, kukon h. tuppkam, kypärin h. hjelmbuske, hevosen h. hastman, kuloh. gulman, liin h. hwit man, savi h. lerfärgad man, *ep.* för hästar, harjakaunu traktering wid hästköp; sian h. ryggkammen på swin, vaateh. klädesborste, harjalintu hårfågel (*regulus cristatus*), -kukka jernört (*centaurea scabiosa*), -heinä ängsnejlika (*dianthus deltoides*). -anen sen *dim.* liten kam, liten borste. -anne nteen *s.* landtås, rygg på mark, äng, åker, sandref i sjö med djupt watten på ömse sidor. -as aksen *s.* swinborst, *pl.* harjakset ett slags barnsjukdom, börst. -ainen isen *a.* bt. ås, man, borste, tasah. med jemn ås, man, pystöh. med uppstående ås, man. -alliuen isen l. -akainen isen *a.* försedd med ås, man, kam. juoda harjaisia l. harjallisia l. harjakaisia dricka wid hästkör. -akas kkaan *a.* försedd med stor, stark man, kam. -aan ata *v.* borsta. -aus uksen *s.* borstning, *pl.* harjaukset finare blår som erhålles genom borstning. harjauskangas tyg af sådana blår = harjauinen isen. -aaja an *s.* borstare. -aaminen isen *s.* borstandet. -aelen *adv.* -ailen lla *v.* borsta smått, långsamt. -ju un *s.* borsthandlare, ås. -jus uksen *s.* öfra dragremmen i ranfor, -lohi laxöring (*salmo trutta*), -lakki rock med snören i nacken, -kala = harri. -justan aa *v.* draga till ranfremmen, spänna på ranfor. -justin imen *s.* ranfrem, want.

Harjaun uta l. -aannun ntua *v.* öfwa sig, wänja sig. -joitan ttaa *v.* öfwa, utöfwa, wänja. -joitus uksen *s.* öfning, utöfning. -joittaminen isen *s.* öfwandet. -joittaja an *s.* öfware. -joittelen tella *v.* öfwa småningom.

Harkka kan *s.* stickord, strängt tilltal.
Harkki kin *s.* laxfett.
Harkin kkia l. -kitsen ta *v.* uttänka, pröfwa, uppstatta.
Harkkinen isen *s.* mindre sädesstyl.
Harkko kon *s.* klump af osmidt jern, jernsmälta, rynka, frane, klase, kivih. stenklump, harkkorauta tackjern. -oinen isen *a.* porös. -kotan ttaa *v.* rynka.
Harkku kun *s.* klump, klase, grupp, h. hanhia flock af gäss.
Harmaa aan *a.* grå. -ma an *s.* grå häst. -mio on *s.* grå hund. -aan ata l. mennan ntaa *v.* gråfärja, göra grå. -aus uksen *s.* gråfärjning. -aun uta l. -aannun antua l. -mennun ntua *v.* gråna. -mahdan htaa *v.* skifta grått.
Harmi in *s.* harm, förargelse. -ia an l. -ias aan l. -ikas kkaan l. -illinen isen *a.* förarglig. -illisuus uuden *s.* förarglighet. -illisesti *adv.* förargligt. -istun ua *v.* förargas. -itan ttaa *v.* förarga, minua harmittaa det förargar mig
Harmin ia *v.* snarka.
Haro on *s.* utspärradt tillstånd, -piika lösaktig flicka. -on oa *v.* utspärras, grena sig, räfsa. -otan ttaa *v.* utspärra, utbreda.
Harppaan pata *v.* skutta. -aus uksen *s.* skutt. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* skutta fortfarande, gå med långa steg.
Harppi pin *s.* passare (*instr.*)
Harppu pun *s.* harpa.
Harri in *s.* harr.
Harsi in *a.* gles, -vaate flor. -seikko kon *s.* gles skog. -in ia *v.* göra glest, sy, så glest m. m. (harsu).
Harsti in *s.* slipsten, brynsten.
Harsu un *a.* gles, -metsä gles skog.
Harras rtaan *a.* ihärdig, trägen, andäktig. -rtaus uden *s.* ihärdighet, andakt. -rtaasti *adv.* ihärdigt, andäktigt. -rtaannun ntua *v.* bli trägen, bli andäktig. -stan aa *v.* ifra för, sträfwa, längta, trängta. -stus uksen *s.* ifran, sträfwan. -staminen isen *s.* ifrandet, sträfwandet. -staja an *s.* ifrare. -stavainen isen *a.* ifrande, sträfsam, trängtande. -stavaisuus uuden *s.* sträfsamhet. -stelen lla *v.* ifra fortfarande. -stelia an *s.* ifrare i smått. -stun ua *v.* bli ifrig, bli intresserad. -stutan ttaa *v.* göra ifrig. intressera f:r.
Hartio on l. -tia an l. -te een *s.* skuldra. -oinen isen *dim.* skuldra, *a.* ht. skuldra. -teus uksen *s.* ryggstycke på kläder. -tiokas kkaan l. -teva an *a.* axelbred. -tevuus uuden *s.* axelbredd. -oilen lla *v.* ywas.
Hartola an *s.* Gustaf Adolfs socken.
Hartsina an *s.* krog.
Haru un *s.* kall och torr wind.
Harus uksen *s.* stag.
Harva an *a.* gles, sällsynt, få, on harvassa är glest, lyö harvaan slår med uppehåll, harvo:n sällan, -hammas glestandad, -puheinen fåordig, -lukuinen fåtalig. -vuus uuden *s.* gleshet, fåtalighet, sällsynthet. -asti *adv.* glest. -vinainen isen *a.* något gles, sällsynt. -vinaisuus uuden *s.* gleshet, sällsynthet. -as aksen *s.* glest tillstånd, on harvakselta finnes sällsynt. -venen veta l. -vennun ntua *v.* glesna. -vennan ntaa *v.* göra gles. -ventelen nnella *v.* göra småningom gles. -vikko kon *s.* flor. -vittelen tella *v.* göra sällan, harvitellen sällan.
Harvus uksen *s.* ett slags nät.
Has *int.* rop för att hetsa hundar. -sitan ttaa *v.* hetsa. -situs uksen *s.* hetsning. -sittaja an *s.* hetsare. -sittelen tella *v.* hetsa smått.
Hasaan ata *v.* hwäsa, wäsnas, ordwexla. -se een l. -su un *s.* hwäsning, stoj, fjäs, ordwexling. -suinen l. -seinen isen *a.* hwäsande, susande, stojande, h. nahka för starkt barkadt läder. -sailen lla. *v.* stoja smått. -sahdan htaa *v.* hastigt susa, göra plötsligt stoj. -sahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastig susning, ei hasaustakaan icke knäpp eller gny. -serran rtaa *v.* wara i susande rörelse.
Hasea an *a.* öfwerflödig, särdeles mycken.
Hasi in l. -ilo on = hassa.
Hassa an l. -ssi in l. -sso on l. -ssu un *s.* lurfwighet, *a.* rubbad, -pää lurfwigt hufwud, hassallansa l. hassollansa i ruggigt tillstånd, karvahassu som har lurfwigt hår t. ex. möss

björn, äijähassu förrydt gubbe. -ssusti *adv.* fånigt, oförwäget. -ssukka kan *s.* stimmöška. -ssotan ttaa *v.* gå med lurwigt hår, lurwiga kläder, tala oredigt, läspande. -ssutus uksen s. oredigt tal, läspning. -ssottelen l. -ssuttelen tella *v.* bära sig tokigt åt. -ssahdan *v.* bli konsternerad, bringas ur fattning.

Hasu, hasuinen se hasaan.

Hataa aan *s.* första brodden, ohra on hataalla kornet skjuter den första brodden.

Hata dan *s.* utbredt, löst, poröst tillstånd. -ainen isen *a.* löslig, porös. -aisuus uuden *s.* lösslighet, porositet. -astun ua *v.* lossna, slå sekt. -tistun ua *v.* upplösas, aftyna. -tistan aa *v.* strämma bort. -tistelen lla *v.* småningom lösa, utbreda, h. siipiänsä utbreda sina wingar. -ara an *a.* gles, otät, läck, -pilvi strömoln, -silmäinen swagögd, -akka lösaktig qwinna, -pää dåligt hufwud, -vaate gles, kall klädnad. -aroitun ttaa *v.* glesna, gissna, bli läck. -tera an l. -terainen isen *a.* lös, porös, -tie lös, moddrig wäg. -tikko kon l. -tikka kan *s.* fjeskig menniska. -tikoitsen ta *v.* fjeska.

Hatikas kkaan *s.* ormögon (*asperugo procumbens* l. *spergula arvensis*), niitun hatikas stjernört (*stellaria graminea*).

Hatkahdan htaa *v.* lätt och hastigt göra något. -kon oa *v.* göra hastigt.

Hato don *s.* pladdrare. -otan -ttaa *v.* pladdra.

Hattara an *s.* trasa, slarfwa, varvash. fottrasa, pilven h. strömoln, paha h. odugligt, elak warelse. -roitsen ta l. -roin ida *v.* slarfwa, fjeska, förwirra, blanda om hwartannat, käy hattaroi går ostadigt. -roittelen tella *v.* fjeska, strädera.

Hatti tin l. hattiainen isen l. hatikka kan *s.* watteubinda (*gnitum aparine*).

Hattu tun *s.* hatt, -lahko hattpartiet. -plainen isen *s.* en af hattpartiet. -llinen isen *a.* hattegande, en hatt [illegible] -tutoin ttoman *a.* hattlös. -ttomuus uuden *s.* hattlöshet.

Hatu dun *s.* fjun, mugg, späd brodd (hataa), -sarvi horn med hår i roten, -pää klufna ändan på swinborst. -uinen isen *a.* fjunig finhårig, ruggig. -uisuus uuden *s.* fjunighet, ruggighet. -ulainen isen *a.* något luden. -dullinen isen *a.* som har fjun, hårig, luden (äfven om wärter). -ustan aa *v.* lugga, misshandla.

Haud .... se haut....

Hauho on = hahka, Hauho socken.

Hauki hauen *s.* gädda, -sulikko gäddunge, -likä stor muskel i öfwerarmen, -maa oplöjd jord emellan plogfårorna, -rastas sångtrast (*turdus musicus*), hauen vita abborgräs, wattennate (*potamogeton*). -inen isen l. -inainen isen l. -kuinen isen l. -keroinen isen *dim.* liten, nätt gädda. -inen isen *a.* rik på gädda. -keinen isen = haukiliha.

Haukka kan = havukka se havu.

Haukkaan kata *v.* bita. -aus uksen *s.* bitning, munsbit. -aelen *sdr.* -ailen lla l. -kkelen kella l. -keskelen lla *v.* bita smått, då och då. -kahdan htaa l. -kaisen ata *v.* bita hastigt. -kon kkoa *v.* bita groft, stora bitar, öppna garet. -kko kon *s.* garets l. munnens öppnande, gäspning. -kostelen lla *v.* fortfarande öppna garet, gäspa. -kotan ttaa *v.* förmå att öppna munnen, gäspa. -kotus uksen *s.* gäspning. -kotutan ttaa *v.* ha att gäspa. -kottelen tella *v.* gäspa. -kottelia an *s.* gäspare (haukun).

Haukku kun *s.* skall, hund, -sana skällsord, -nimi öknamn. -kun kkua *v.* skälla. -uminen isen *s.* skällandet. -uja an *s.* skällare. -uvainen isen *a.* skällande. -uvaisuus uuden *s.* skällande egenskap. -uvaisesti *adv.* skällande, skymfligt. -uma an *s.* skall. -umatoin ttoman *a.* icke skällande. -kunto nnon l. -kunta nnan *s.* skällning, skall, -nimi öknamn. -uu uun *s.* skall. -kkio on *s.* skällare, skälm. -uelen *sdr.* -uilen lla l. -uskelen lla *v.* skälla smått, gläfsa. -kutan ttaa *v.* locka att skälla, låta skälla, locka, förleda. -kutus uksen *s.* retelse till skällande, lock. -kuttelen tella *v.* locka småningom, tubba. -kuttelia an *s.* lockare, förledare. -kutteleminen isen *s.* lockandet. -kuttelevainen isen *a.* lockande, förförisk. -kut-

televaisesti *adv.* förskrift. -kahdan htaa *v.* uppgifwa ett hastigt skall, glafs (haukkaan).
Haula an = haili.
Hauli in *s.* hagel.
Haulia an *s.* windspel.
Hauppo pon *s.* berguf (*strix bubo*).
Haura an *s.* tång (*fucus vesiculosus*).
Hauraan ata, haurailen lla, haurahdan htaa, hauraisen sta, hauraus uksen = hairaan mfl. se haira.
Hauras aan l. -rea an *a.* skör, mör, full med sprickor, läck, ofyst. -reus uden *s.* skörhet, skörlefnad. -aasti *adv.* skört. -relias aan l. -reinen isen l. -reellinen isen *a.* skörakti*g*, otuktig, -reliaisuus uuden l. -reellisuus uuden *s.* skörakt*i*ghet, otuktighet. -reliaasti l. -reellisesti *adv.* skörakt*i*gt, otuktigt. -ristan aa l. -rastan aa *v.* göra skör. -ristelen lla *v.* lefwa otuktigt. -rastun ua l. -ristun ua *v.* bli skör, skörna, bli otuktig.
Haus uksen *s. pl.* haukset bäfwerpungar. -sta an *s.* bäfwergäll = majan hausta.
Hauska an *a.* luder, ätel, -tainen lägrad och sedan öfwergifwen qwinna. -aan ata *v.* rifwa sf. wargen, göra as, förderfwa (haaska).
Hauska an l. -as aan *a.* flyktig, förgänglig, angenäm, lätt förstörd, slösaktig. -kuus uuden *s.* flyktighet, trefllighet, slösaktighet. -asti *adv.* flyktigt, angenämt, slösaktigt. -kenen keta *v.* gå snart åt, bli nöjsamt. -kutan ttaa *v.* göra snart åtgående, förströ. -kutus uksen *s.* förströelse, tidsfördrif. -kuttelen tella *v.* förströ fortfarande, ha förströelse.
Hauta dan *s.* grop, graf, tervah. tjärdal. panna hautaa inlägga tjärwed i tjärdal, haudan paltto wallen omfring tjärdalen, naurish. grop för rofwor, hautanauris i grop stekt rofwa. -tikas kkaan l. -tikkainen isen *s.* i grop stekt rotfrukt. -taan data *v.* begrafwa, nedgräfwa. -taus uksen *s.* begrafning. -lehmä likstolfo. -tiainen isen l. -tajainen isen *s. pl.* -set graföl. -taaminen isen *s.* begrafwandet. -taaja an *s.* begrafware. -taelen *sdr.* -tailen lla *v.* begrafwa en efter annan. -datan ttaa *v.* låta begrafwa.
Hautera an = haura.
Haudon toa *v.* genom wärme uppmjuka, badda, basa, ligga på ägg. -tominen isen *s.* baddandet m. m. -toja an *s.* baddare, wakt wid tjärbränning. -deteen *s.* baddning, mielih. suuneslindring. -dun tua l. -toun uta l. -teun uta l. -tounnun nua *v.* bli baddad. -toelen *sdr.* -toilen lla l. -telen della l. -doskelen lla *v.* badda småningom. -dotan ttaa *v.* låta badda. -dottelen tella *v.* låta långsamt badda.
Havaan l. -vajan vata *v.* wakna. -vaitsen ta *v.* warseblifwa, märka. -vaus uksen l. -vanto nnon *s.* uppwakning, warseblifning. -vaitsevainen isen *a.* warsnaude, uppmärksam. -vaitsematoin ttoman *a.* ouppmärksam. -vaitsemattomuus uuden *s* ouppmärksamhet. -vahdan htaa *v.* hastigt wakna, bemärka. -vahdun htua *v.* hastigt wakna, bemärkas. -vahtelen hdella *v.* wakna hastigt då och då. -vahutan *sdr.* -vautan ttaa *v.* wäcka, göra uppmärksam.
Havas hapaan *s.* ett slags nät (hapaa).
Haven penen = hapena.
Havi in *s.* täflan, kapp, annan havilla ger täflände, gerna, päätähavin halsöfwerhufwud. -illinen isen *a.* ringa, billig, af sämre slag. -in ia l.-itsen ta *v.* täflande eftergifwa, göra förfång. -ittelen tella *v.* gripa efter, göra fortsatt förfång. -ia an *a.* glupsk. -vellan ltaa l. -vallan ltaa *v.* sluka glupskt. -velias aan *a.* fripratig. -veliaisuus uuden *s.* fripratighet. -verran rtaa *v.* äta med tillslutna läppar, mumsa.
Havisen sta *v.* hwäsa, susa. -ina an *s.* hwäsning, susning, prasel. -inne nteen l. -inta nnan *s.* susning, prasel.
Havu un *s.* ruska af barrträd, barr, -hattu granrishatt, -sata hundragrenig, -linna granrisborg, *ep.* för skog, -kirkko *ep.* för kreg som har granruska till skylt. -uinen isen *a.* rik på l. gjord af granruskor. — Havukka *sdr.* haukka kan

s. hök, falk, wråk. -ainen isen *dim.* liten hök, *a.* rik på hökar, af hök.
He *int.* utrop wid twekan, fråga, he mitä on se hwad är det då?
He heidän *pron.* *3:e pers. pl.* de.
Hed.... se het....
Hehka an = hehku, hehkaannun ntua = hehotun.
Hehko on *s.* qwiga, ungnöt. -onen sen *dim.* liten qwiga, wanl. årsgammal. -oinen isen *a.* ht. qwiga, qwigas. -oisuus uuden *s.* egenskap af qwiga, kofthet.
Hehku kun l. hun *s.* låga, glöd, glans, brinnande lust. -un ua *v.* glöda, låga, brinna af begär, längta otåligt. -uja an *s.* som lågar, brinner. -uminen isen *s.* glödandet, lågandet. -uvainen isen *a.* lågande, passionerad. -uvaisuus uuden *s.* lågande egenskap, passion. -uvaisesti *adv.* på lågande sätt, passioneradt. -hotan ttaa *v.* sprida låga, wäcka passion för. -hotun ttua *v.* upplåga, uppeldas.
Hei *int.* utrop af beundran, glädje, hej. -ikkaan kata *v.* ropa hej. -ikahutan ttaa l. -ijahutan ttaa *v.* ropa hastigt hej. -ijatan ttaa *v.* ropa hej åt någon, öfwerraska, öfwerkomma. -ijattaminen isen *s.* öfwerraskning.
Heid.... se heit....
Heijaan ata *v.* wagga, lulla (jfr. hei).
Heijakko kon *s.* tobak.
Heijasen sta *v.* skimra, blända syn. -stan aa *v.* återkasta solstrålarna. -stus uksen *s.* återkastning af ljuset, ätersken. -staminen isen *s.* ljusåterkastning, skimmer. -stavainen isen *a.* ljusåterkastande, skimrande.
Heikaan heiata l. heikasen heiasta = heijasen, heika an l. heikuu uun = heijastus.
Heikkaan, heikahutan se hei.
Heikko kon *s.* swag, -päinen l. -mielinen sinnesswag, swagsinnt, afwita, -päisyys l. -mielisyys sinnesswaghet, swagsinnthet. -ous uden *s.* swaghet. -kosti *adv.* swagt. -kkonen kota l. -kkenen ketä l. -konnun ntua l. -kennyn ntyä *v.* försmagas, sakta sig, aftaga. -kennys yksen *s.* afmattning. -konnan ntaa l. -kennän ntää *v.* försmaga. — *Komp.* heikompi swagare. -kommuus uuden *s.* större swaghet, öfwerwägande swaghet.
Heikkuruus uuden *s.* sodomiteri, tidelag.
Heikuttelen tella *v.* trippa, hoppa.
Heilu un *s.* gungning, waggning, swajande ting, gunga, jouhinen h. hjelmbuske af tagel. -un ua *v.* gunga, swaja, swänga, kastas hit och dit. -uke kkeen *s.* swängande ting, pendel. -uminen isen *s.* swajandet, gungandet. -uvainen isen *a.* swängande. -uvaisuus uuden *s.* swängande egenskap. -uelen lla l. -uskelen lla *v.* swänga smått, swäswa. -utan ttaa *v.* bringa i swängning, ha att swaja, sätta i gungande rörelse. -utus uksen *s.* gungning. -uttaminen isen *s.* gungandet. -uttaja an *s.* gungare, swängare. -uttelen tella *v.* fortfarande swänga, gunga smått. -lahdan htaa *v.* hastigt swänga l. swängas, hetki heilahti stunden inbröt oförmodadt. -lahdus *sdr.* -heilaus uksen *s.* hastig swängning, infall. -lahutan *sdr.* -lautan ttaa *v.* swänga engång, gifwa stöt till en swängning. -lahtelen hdella *v.* då och då hastigt swänga l. swängas.
Heimo on *s* slägt i widsträcktare mening, stam, -kunta slägten i sin helhet, -kansa beslägtadt folk ht. samma stam, olla heimoissa wara på besök hos anförwandter. -ola an *s.* slägtingshem. -olainen isen *s.* anförwandt, stamförwandt. -olaisuus uuden *s.* förwandtskap, slägtskap. -makoilen lla l. -mailen lla l. -mahtelen hdella *v.* besöka anförwandter. -mos oksen *s.* en af anförwandterna, *pl.* -okset samslägtingar. -osto on *s.* familj i naturens riken.
Heimon oa *v.* blomma.
Heinä än *s.* hö, -kuu julimånad, -mies flotterkarl, tehdä heinää berga hö, heinän teko höbergning, heinän terä höaffall, heinäsirkka trummande gräshoppa (*oedipeda stridula*), heinäsuorsa gräsand (*anas boschas*), heinäkuusi kallgräs (*pedicularis palustris*). -änen sen *dim* litet höstrå. -äinen isen *a.* hörik, höblandad. -äisyys yyden *s.* hörikedom.

-ävä än *a.* hörik. -nikko kon l. -nikkö kön l. -nistö ön *s.* gräsbewuren plats, höſamling. -ään ätä *v.* odla hö, insamla hö. -äyn ytä l. -neityn tiyä *v.* taga höwärt, bli gräslupen
Heipakka kan = hepohierikkä..
Heisi in *s.* band, binikeband, -mato binikemask, -juuri bandlik l. trådig rot, -puu hålstry (*viburnum opulus*).
Heiskaan ata *v.* gå ståtligt, lång och rak. -kari in *s.* reslig och ståtlig person. -karoitsen ta l. -karoin ida *v.* bete sig ståtligt, swänga på sig, göra wäsende af sig.
Heiskun ua *v.* glindra, blänka, skimra. -una an *s.* blänkning, skimmer. -utan ttaa *v.* ha att skimra, swänga.
Heide teen = hede, heidin tiä = hedin.
Heitän ttää *v.* kasta, bortkasta, förkasta, öfwergifwa, lemna, h. henkensä uppgifwa andan, h. kuorman tielle lemna lasset på wägen. -tto ton *s.* kast, öfwergifning. -ttolas aan *a.* öfwergifwen. -ttolainen isen *s.* affällning. -täntö nnön l. -täntä nnän *s.* kastning, förkastelse. -tos oksen *s.* ett kast, något utkastadt. -te tteen *s.* utkastadt ting, afskrap, wägens lutning derwid släden kastas, slingring å wäg. -tänne nteen *s.* slingrande wägkant. -tiö ön *s.* afskrap, wrak, utskott, -kuningas erkonung, jää heittioksi blir wrak. *komp.* heittiömpi mer förkastlig, sämre wrak. -täminen isen *s.* kastandet. -ttämys ykseen *s.* kastning, uppgifning. -ttäjä än *s.* kastare. -ttelen tellä *v.* kasta fortfarande. -ttäyn ytä *v.* kastas, slå sig på. -tätän ttää *v.* låta kasta, slunga. -ttäytän ttää *v.* låta slå sig på, låta kastas. -tattelen tellä *v.* låta kasta fortfarande, kasta sig af och an. -ttayttelen tellä *v.* kasta sig af och an.
Heitukka kan *s.* slank, wek. -ainen isen *dim.* liten och slank. -aisuus uuden *s.* slankhet, smidighet.
Heidyn tyä *v.* swindla. -ytän ttää *v.* förorsaka swindel. -ytys yksen *s.* swindel.
Hekkaloitsen ta *v.* lunka, löpa sakta.
Hekkelehdän htää *v.* låga upp då och då, brinna af längtan.
Hekun kkua = hehkun.
Hekotan ttaa *v.* kackla, gapskratta. -tus uksen *s.* gapskratt, kackel. -ttelen tellä *v.* fortfarande gapskratta.
Hekuma an *s.* wällust. -ainen isen l. -allinen isen *a.* wällustig, kräslig. -allisuus uuden *s.* wällustighet, kräslighet. -allisesti *adv.* wällustigt.
Helä an *s.* beslag, isl. gläusande, -silmä glansöga, wackert öga, piipun h. pipbeslag. -anen sen *dim.* litet beslag. -aan ata *v.* forse med beslag. -aaja an *s.* beslagare.
Helä an *s.* wårfest hos ferustuuarna, firad om natten i skog med eldar (helavalkiat) och lekar (hippa), -tuorstai Kristihimmelsfärdsdag (helu).
Helahdan htaa = helähdän.
Helakka kan *a.* ljus, klar, gladlynt, frimodig.
Hele een *s.* halswalk, rankdyna.
Hele lkeen = helke.
Heletän ttää, helettelen tellä = helketän, helkettelen.
Helevä än = heleä, helevän punainen hjertröd.
Heleä än *a.* klar (om ljud, ljus), gäll, klingande, hjert, lysande, prydlig. -eys yden *s.* klangfullhet, klarhet. -ästi *adv.* klangfullt, klart, hjert.
Helisen stä *v.* klinga. -inä än *s.* klang. -stän ää *v.* låta klinga, ringa, skramla. -stys yksen *s.* klingning. -stin imen *s.* klinginstrument, klocka. -stelen llä *v.* klinga fortfarande.
Heljun ua = helkun.
Helkin kkiä = helkyn.
Helkun kkua *v.* wagga, röras af och an, guppa. -ke kkeen *s.* guppning, lätt rörelse af och an. -ketän ttää *v.* röras fort och lätt, swäfwa framåt. -kettelen tellä *v.* fortfarande röras lätt framåt, ila. -kutan ttaa *v.* sätta i waggande rörelse, gunga. -kutus uksen *s.* gungning, waggning. -kuttelen tellä *v.* wagga smått, horpa, trippa, dansa lätt och ledigt, h. helmalasta wagga sakta ett skötebarn.
Helkyn kkyä *v.* röras af och an under klang, klinga, skramla, pingla. -ytän ttää *v.* sätta i swängande och klingande rörelse, skramla, ringa. -ytys ykseen *s.* swängning, l. klingning. -ytelen tellä *v.* fortfarande swänga l. klin-

ga, juoksee helkyttelee springer i lunk, laulaa h. sjunger trallande, drillande.
Helkkä kän *a*. tättrörlig, lätt, -maitoinen lättmjölkad.
Helkäjän l. helkään lätä = heläjän, helkähdän htää = helahdan, helkäytän ttää = helahytän, helkäys yksen = heläys.
Helle se helte, helteä.
Helli.... se helti.
Hellä än *a*. skär, öm, warm, -mielinen ömsinnt, -varainen lindrigt widrörande. -ästi *adv*. skärt, ömt. -llyys yyden *s*. skörhet, ömhet. -ään ätä *v*. omma för. -llytän ttää *v*. göra öm, blidka. -llytys yksen *s*. ömgörning, blidkande. -llyttelen tellä *v*. blidka småningom, mildra.
Helma an *s*. bräm, fåll, sköte, vetää helmasta draga från fållen, -nuora lik (sjöterm), -lapsi skötebarn. -ari in *s*. roderkult (sjöt.). -allinen isen *a*. fållad, famnen full, *pl.* helmalliset månadsreglor. -mus uksen *s*. fåll, famn, kjol. -aan ata l. -ailen lla *v*. famla i famn. -mottelen tella *v*. sladdra (om kjolar).
Helmi men *s*. perla, -kuu februari månad, -ruoska med kulor l. knutar försedd piske, -letku perlsnärt, perlfläta, perlband. -inen isen *dim*. liten perla, *a*. med perlor försedd. -meilen llä l. -mehdin htiä *v*. perla, slå perlor.
Helmon oa = heimon.
Helo on *s*. glans, klang. -otan ttaa *v*. glänsa, skina, sjunga, skratta högljudt. -otus uksen *s*. sång, skratt med klar stämma. -ottelen tella *v*. fortfarande sjunga, skratta gällt.
Helve lpeen *s*. wärthinna, sönderfmulade fröhus, blad m. m. på gräs, säd, hyfwelspån. -lpeinen isen *a*. med hinna försedd. -lpehetöin ttömän *a*. saknande hinna. -vehdin htiä *v*. fälla hinner, fjellas. -vistyn yä *v*. gulna, få torkade hinnor, heinät ovat helvistyneet, ruohot kaikki ruostunehet höet har gulnat, allt gräset blifwit rödt.
Helpiä än *a*. lätt, snabb, flink, lislig.
Helppi pin *s*. tryckpinne..
Helppo pon *a*. slapp, icke spänd, lätt, lindrig, Herra helpon tekee Herren ger lindring. -ous uden *s*. slapphet. eftergifwenhet. -posti *adv*. lätt, lindrigt. -potan ttaa *v*. släppa efter, lindra. -potus uksen *s*. nedspänning, lindring. -pottaminen isen *s*. lindrandet. -pottaja an *s*. lindrare. -pottavainen isen *a*. lindrande, eftergifwen. -pottamatoin ttoman *a*. icke eftergifwande, uthållande. -pottelen tella *v*. släppa efter då och då, lindra småningom
Helskyn yä = helkyn, helskytän ttää = helkytän, helskyttelen tellä = helkyttelen.
Helsto on *a*. lös, skör, icke hållfast.
Helta llan = helteä, on helloillansa är lös, rörlig.
Helle lteen *s*. solhetta, qwalm, öppning uti isen till följe af wårsolens inwerkan. -lteinen isen *a*. qwalmig. -lteisyys yyden *s*. qwalmighet. -lteesti l. -lteisesti *adv*. qwalmigt.
Helteä än *a*. lös, *s*. torsk hos barn, munskolla. -eys yden *s*. löshet, skörhet. -ästi *adv*. löst. -lteen l. -ltenen lletä *v*. lossna, gifwa efter. -llyn ltyä l. -lletyn ttyä *v*. lösas lossna, gifwa efter, bli skör, hellennyt joutsi nedspänd båge hampaat heltyvät tänderna mjukna och bli lösa (af sura), ilma heltyy wädret slår sig, lapsen kaula on hellettynyt barnets hals är ömt af skärhet.
Helti llen = helteä, on hellellänsä är lös, rörlig. -iäinen isen *a*. lös warande. -ltiin llitä = helteen. -llityn ttyä = helletyn. -llitän ttää *v*. släppa efter, lösa, göra wek, öm, hellittää köyden släppa lös repet, kylkeäni hellittää det ömmar mig i sidan, pakkanen h. kölden slår sig. -llitys yksen *s*. lösning, skärhet. -llittelen tellä *v*. gifwa småningom efter, lösa smått då och då, wara eftergifwen, wara öfwerseende, smeka. -llikko kon *s*. skötebarn (hellä).
Heltta tan *s*. tuppskägg.
Helttu tun *s*. krans, *a*. pjunkig (helteä).
Helу un *s*. klingel, skoj, larm, skrandet af wårfesten (hela), heluntai pingst, *pl.* helut bjellror, klockor m. m. på

häftredet, flacklor. -uun uta *v.* fira wårfest, stoja, larma.
Helun lkua = helkun.
Helve, helvehdin, helvistyn se helpe.
Helvetti tin *s.* helfwete. -tillinen isen *a.* helfwetisk.
Hely yn *s.* sakta klingel, prassel, -heinät egentliga gräs (*gramineae*), *pl.* helyt = helut, helyyn ytä = heluun.
Heläjän l. lään lätä *v.* klinga, skramla. -läelen *sdr.* -läilen llä *v.* klinga smått. -lähdän htää *v.* klinga hastigt, helähti hopialanka silfwertråden klang till (och brast). -lähdys *sdr.* -läys yksen *s.* plötslig klang. -lähtelen hdellä *v.* klinga hastigt då och då. -lähytän *sdr.* -läytän ttää *v.* ha att klinga (helisen).
Hemiä än *a.* klar, prydlig.
Hemmiä än = hempeä.
Hempeä än *a.* mjuk, weklig, ömsinnt, nysiken, förweten, fin, behaglig, fager, on hempeimmällään är som fagrast. -eys yden *s.* wekligheet, fagerhet. -ästi *adv.* wekligt. -einen isen = hempeä. -eisyys yyden = hempeys. -eisesti = hempeästi. -mpi mmin *a.* prydlig, fager, *s.* skönhet. -mme mpeen *s.* weklighet, fagerhet. -mpu mmun *s.* medel till ett wekligt lif, wekling, grannlåt, prydnad, -raitaat statkärra. -mpunen sen *dim.* liten nätt grannlåt, nätt skönhet. -pulainen isen *s.* wekling, artig, dåjelig, fin, snäll person. -pujainen isen l. -pukka kan *s.* som bär grannlåt, fint fruntimmer. -mpaan mmata, *v.* ömma, kännas ömt. -mmin mpiä *v.* omhulda. -mpeilen llä *v.* förwekliga klema, lindra. -mmun mpua l. -mmuttelen tella *v.* lefwa wekligt, klema, umgås l. bete sig ledigt, artigt.
Henki ngen *s.* ande, lif, person, tuulen henki winddrag, pääsee hengissä slipper med lifwet, hengen rikos lifssak, hengen hätä lifsnöd, on hengen meneyksissä är i själtåget, kolme henkeä tre personer, henkikurkku luftstrupe, -laita trångbröstad, -luku folkräkning, antal af personer, -kirjoitus l. -pano mantalsskrifning, -raha mantalspenning, koppskatt, -patto sjelfmördare, -pide lifsuppehälle, -reikä andhål, draghål, -vartia lifwakt. -inen isen *a.* som har ande, lif. -ngellinen isen *a.* andelig. -ngellisyys yyden *s.* andelighet -ngellisesti andeligen. -ngetöin ttömän *a.* andelös, liflös. -ngettömyys yyden *s.* liflöshet. -ngettömästi *adv.* liflöst. -ngeti *adv.* utan lif. -nkään ngätä l. -ngin nkiä l. -ngitän ttää *v.* andas, draga andan. -nkäys yksen *s.* andetag, andedrag. -ngitys yksen *s.* andning. -nkäelen *sdr.* -nkäilen llä l. -ngittelen tellä *v.* draga lätt efter andan, andas lätt. -nkäisen stä l. -ngähdän htää *v.* draga hastigt efter andan. -ngähdys yksen *s.* hastigt andetag. -ngähtelen hdellä *v.* draga då och då ett hastigt andetag, flämta, snyfta. -ngistyn l. -ngestyn yä *v.* bli andtruten. -ngestys yksen *s.* antrutet tillstånd. -nkämystyn yä *v.* storkna. -ngästän ää *v.* wara full af anda, wara ostyrig (häst).
Hennon oa = hennoitsen se hento.
Hento nnon *a.* tunn, swag, böjlig, blöd. -oinen isen = hento. -ous uden l. -oisuus uuden *s.* tunnhet, swaghet, feghet. -oun uta *v.* förtunnas, förwekligas. -nnoitsen ta *v.* täckas, nännas, wara i stånd oaktadt. -nnoitan ttaa *v.* göra wek, böja, spänna båge. -noittelen tella *v.* göra småningom wek, wisa sig söt, wara artig.
Henttu tun *a.* tunn, wek, huld.
Hentu nnun l. -uva an l. -uinen isen l. -ukainen isen *a.* tunn, weklig, böjlig. -uus l. -uisuus l. -ukaisuus uuden *s.* tunnhet, böjlighet. -unen sen *s.* fint behagligt ting, älskling *pl.* hentuset bakelser.
Hepakka kan *a.* lättsinnig, flyktig.
Hepalo on *s.* fåll.
Hepenä än *s.* foster.
Hepo von *s.* häst, bock af träd till underställning, -harakka lafskrika (*garrulus infaustus*), hevon marja njupon (*rosa canina*), hevon hiira l. -hiirakka l. -hierikkä l. -hierake ängsyra (*rumex*), hevon häntä hästswans (*hippuris vulgaris*), hepohörä = kärpäsen kukka, hepomatara = kiroruoho, hepopuola = kannukka. -vonen sen *dim.* häst, hevosväki rytteri, hevoslanko hästprång-

lare, hevosaasi mulåsna, hevosen kavio håsthof (*tussilago farfara*), hevosen kengän kukka (*parnassia palustris*).
Heppi pin *s.* knapp, knopp, stopp, -pää som har knopp i ändan, tulee h. eteen det blir stopp.
Hepsaan ata l. -sun ua *v.* guppa, röras lätt, fladdra. -su un *s.* frans, flik, guppning. -sutan ttaa *v.* låta guppa, röra af och an. -sutus uksen *s.* gungning, guppning. -suttelen tella *v.* låta fortfarande guppa. -sahdan htaa *v.* guppa hastigt, spritta till. -sahdus *sdr.* -saus uksen *s.* hastig guppning, sprittning.
Hepäisen stä = heritän.
Hera an *s.* waßla, -silmä glesögd, heran karvainen waßlefärgad. -ainen isen *a.* gjord af l. blandad med waßla. -aan uta l. -aannun nnua *v.* bli waßleaktig, ystas.
Herah .... se herun.
Here se herään.
Herevä än = hereä, herevyys yyden = hereys.
Hereä än *a.* swällande, ymnig, wek, otålig. -eys yden *s.* ymnighet, otålighet. -ästi *adv.* ymnigt, otåligt. -ristyn yä *v.* swälla till, utwecklas, utbildas. -ristän ää *v.* utweckla, utbilda. -ristys yksen *s.* utbildning, utweckling.
Herhiläinen isen *s.* bålgeting, gullmansstekel (*crabro*), *ep.* Hiiden lintu.
Heri *adv.* nästan.
Heritän ttää *v.* höja handen för att hota, höta till, laga sig i ordning till. -tys yksen *s.* hotelse med åtbörd, handens höjande. -ttelen tellä *v.* hota fortfarande med höjd hand.
Herja an *a.* smädlig, ömklig, lätting, wekling, stackare, -sana skymford, skällsord, -nimi öknamn, o herjaa o den stackaren! -aan ata *v.* skymfa, smäda. -aus uksen *s.* skymfning, smädelse. -aaminen, isen s. skymfandet. -aelen *sdr.* -ailen lla l. -astelen lla *v.* skymfa fortfarande, utösa skällsord. -jittelen tellä *v.* bete sig skymfligt.
Herjä än = herja, herjään = herjaan.
Herkeen rjetä l. heretä *v.* upphöra, herkeemättä oupphörligen.
Herkiin rjitä l. heritä = herkeen.
Herkiä än *a.* grof, ansenlig.
Herkka kan *a.* lättrörd, färdig till, slapp, ömtålig, -luontoinen lättrörd af naturen, -luuloinen lättrogen, -tuntoinen finkänslig, skrupulös. -kkuus uuden *s.* lättrördhet. -kasti *adv.* lättrörligt. -kotan ttaa *v.* göra fortfarande lättrörd, bjuda till att röra.
Herkku kun *s.* läckerhet, läckerbit. -uinen isen *a.* *ht.* läckerhet, läcker. -kullinen isen *a.* yppig, fräslig. -kullisuus uuden *s.* fräslighet, yppighet. -kullisesti *adv.* fräsligt, yppigt. -kuttelen tella *v.* lefwa fräsligt, föra ett yppigt lif.
Herkkä kän = herkka. -kkyys yyden = herkkuus. -kästi = herkasti. -kähdän htää *v.* komma plötsligt i rörelse, swigta.
Herko-silmä *s.* listigt, rullande öga. -ottelen tella *v.* spela med ögonen, tala ögonspråk (herkka).
Herkotun ttua *v.* ystas.
Hermo on *s.* nerf, sena. -oinen isen *a.* senig, nerfstark. -oisuus uuden *s.* senighet, nerfstyrka. -otoin ttoman *a.* nerflös, wanmäktig, nerfswag. -ottomuus uuden *s.* nerflöshet, wanmakt. -ottomasti *adv.* nerflöst, handlöst. -otun ttua *v.* digna, domna.
Hermu un = hermo. -us uksen *s.* wanmäktigt tillstånd, wanmäktighet, on hermuksissa är wanmäktig.
Herna an = hernä.
Herne een *s.* ärt, eloh. wicker (*vicia sativa*), hiiren h. kråkwicker (*v. cracca*), vesih. wattendroppe, bubbla, hernevartinen hevonen ärtskaftsfärgad häst. -einen isen *dim.* liten ärt, *a.* ärtrik, gjord af ärter. -eisyys yyden *s.* ärtrikedom. -eellinen isen *a.* som har ärter.
Hernä än *s.* salskrake (*mergus albellus*).
Herpo von = hermo. -votoin ttoman = hermotoin. -vottomuus uuden = hermottomuus. -vottomasti = hermottomasti. -poon vota *v.* digna, domna. -vahdan htaa *v.* hastigt digna, afmattas plötsligt. -vahdus *sdr.* -vaus uksen *s.* plötslig afmattning. -vehdin htiä *v.* småningom afmattas, aftyna.
Herra an *s.* herre, -mainen herreaktig,

-maisuus herraktighet, -maisesti herrelikt, herrasväki ståndspersonsklassen. -rruus uuden s. herraktighet, herremanna uppförande. -aus uden s. herradöme, herrawälde, herrewäsende. -auen sen dim. herre lilla. -ainen isen a. ht. herre, herres. -astun ua v. bli herre, bli herreaktig. -astan aa l. -astelen lla l. -rrottelen tella l. -ailen lla v. lefwa som herre, agera herre. -atan ttaa v. göra herre, häntä herrattaa han har böjelse för att bli herre.

Hersku un s. gurmangd, matwäljare. -kähdän htää v. wälja rätter.

Hersun ua v. wara behagsjuk, kokettera.

Hersyn yä v. swaja, waja.

Hertta tan s. hjerter i kortspel, -rauta skylt på nyckelhål. -anen sen dim. litet hjerta, hjertunge. -ainen isen a. hjertlig. -aisuus uuden s. hjertlighet. -aisesti adv. hjertligt. -tastelen lla v. wara hjertnupen.

Hertto ton adv. nästan, nära att.

Herttua an s. hertig, -kunta hertigdöme. -allinen isen a. hertiglig.

Herun ua v. rinna sakta, drypa. -ukka kan s. solögon (*ranunculus acris*), musta h. swart winbär, punainen h. rödt winbär, lehmän h. kalfleka (*caltha palustris*), vuohen h. hwitsippa (*anemone nemorosa*). -utan ttaa v. beforbra rinnandet, mjölka ut. -utin ttimen l. -uke kkeen s. medel till mjölkförökning l. mjölkning, lehmän h. = lehmän herukka. -utus uksen s. utmjölkning, utpreßning. -uttelen tella l. -ustelen lla v. mjölka sakta. -rahdan htaa v. rinna hastigt, falla rinnande. -rahtelen hdella v. droppa då och då, falla droppwis.

Herv .... se herpo.

Herään ätä v. wakna, bli wäckt. -äys yksen l. -ääminen isen s. waknandet, wäckelse. -re een s. waket tillstånd, on hereillä är waken. -retyinen isen a. liflig, frisk. -äävainen isen a. waknande, lättsöfd. -ääväisyys yyden s. lättsöfdhet. -äämätöin ttömän a. icke waknande. -ännäinen isen a. wäckt, pietist. -ännäisyys s. wakenhet, pietism. -äyn ytä v. wäckas. -äelen sdr. -äilen llä v. wakna då och då. -ähdyn htyä v. wakna plötsligt. -ätän ttaa v. wäcka. -ätys yksen s. uppwäckelse. -ättäjä än s. wäckare. -ättäminen isen s. wäckandet. -ättelen tellä v. wäcka fortfarande, hålla på att wäcka.

Hetale een s. slarfwa, trasa.

Hetara an s. dopping (*podiceps*).

Hede heteen s. könsdelarna på wärter. -din tiä v. blomma (om arwärter). -elmä än s. arblomma, frukt. -elmäinen isen a. blommande, fruktsam. -elmäisyys yyden s. fruktsamhet. -elmäisesti adv. fruktsamt. -elmällinen isen a. fruktbar. -elmällisyys yyden s. fruktbarhet. -elmällisesti adv. fruktbart. -elmätöin a. ofruktbar. -elmättömyys yyden s. ofruktbarhet. -elmöitsen tä l. -elmöin idä v. blomma, wara fruktsam. -elmöitän ttää v. befrukta.

Heti adv. strart, hetimiten med det snaraste.

Hetkaan ata v. röras långsamt, längta ifrigt. -ahdan htaa v. dimpa, knycka.

Hetki ken s. stund, hetkeksi till en stund, -inen isen dim. liten stund, a. ht. stund, stundens. -itän ttää l. -ittelen tellä v. dela i stunder, hetkittäin l. hetkitellen stundtals.

Hetkun ua v. röras gungande, guppa, swänga. -una an s. guppning, swängning. -utan ttaa l. -uttelen tella v. ha att guppa, sätta i waggande rörelse. -utus uksen s. skakning, swängning.

Hetas ttaan a. böjd för, siken, brå, -uskoinen lättrogen, hetas uusille nysiken. -ttaus uden s. sikenhet, bråuad.

Hete tteen s. källåder, gungfly, pöl, kärr. -tteinen isen a. rik på källådror, kärrig. -ttiö ön s. wattenputt.

Hetuli in s. frans, trasa, slarf, trasig person. -lus uksen s. pelsfrage. -leinen isen a. trasig, fransig. -lehdan htaa v. trasa, släpa. -lehtelen hdella v. fransa, wara slarfwig.

Hevi in s. lätthet, ei hevillä swårligen. -iä än a. lätt, lättfärdig. -vellän ltää v. smickra sig fram, smeka.

Hevonen, hevos se hepo.

Hia an s. ärm = hiha, on hioillansa är i skjortärmarna, -puoli plagg med en ärm. -anen sen dim. liten ärm.

-ainen isen *a.* ht. ärm. -allinen isen *a.* försedd med ärmar. -ioitan ttaa *v.* förse med ärmar (jfr. hiki).
Hid.... se hit....
Hiehkaan *s.* glöd. -aanata *v.* glöda (hehka).
Hieho on *s.* qwiga (hehko).
Hiekka kan *s.* sand. -ainen isen *a.* sandig. -aisuus uuden *s.* sandighet. -koitan ttaa *v.* sanda. -koitun ttaa *v.* bli sandig, sandas.
Hiema an *s.* ärm. -moitan ttaa l. -moittelen tella *v.* förse med ärmar.
Hiemailen lla *v.* ställa sig in, smickra, smeka.
Hieno on *a.* len, fin, -helma *ep.* för qwinna i fina kläder, -helmi slät perla, *ep.* för den som är yrydd med sådana. -onen sen l. -okainen isen l. -nukainen isen *dim.* len, fin och nätt. -ous uden *s.* lenhet, finhet. -osti *adv.* lent, fint. -onen ota l. -oun uta l. -onnun ntua *v.* bli len, förfinas. -onnan ntaa l. -nennän ntää *v.* förfina. -ontelen nuella l. -nentelen nnellä *v.* småningom lena, göra fin. -oksun ua l. -ostun ua *v.* anse för len, fin.
Hiepsin iä *v.* skafwa smått, rista.
Hieputan ttaa *v.* skafwa, gnida, röra omkring, swänga rundtomkring, wifta, röras långsamt, h. puuroa rör om gröt, kana h. hönan krafsar grep åt sig. -tus uksen *s.* gnidning, swängning rundtomkring, omröring. -ttelen tella *v.* gnida fortfarande, swänga smått omkring. -evahdan htaa *v.* plötsligt gnida, åstadkomma en omswängning, sätta lätt och hastigt i rörelse.
Hiera an = hierikkä se hepo.
Hieron oa *v.* gnida, pruta, nedsöla. -ous uksen *s.* gnidning, smutsning. -rukka kan *s.* hårlock, grannlåt. -rikkä kän se hepo. -rin imen *s.* kräkla. -oun uta l. -raun uta l. -onnun ntua l. -raannun ntua *v.* bli gniden, nedsölas. -oelen *sdr.* -oilen l. -relen llä l. -roskelen lla *v.* långsamt gnida l. smutsa. -otan ttaa l. -ostan aa *v.* låta gnida l. smutsa. -ottelen tella l. -ostelen lla *v.* låta långsamt gnida l. smutsa.
Hierrän rtää *v.* gnida, rulla, omröra. -rre rteen *s.* hwad som genom gnidning och rullning uppkommit, lumih. snörulle, snöflaga, paperin h. hoprullad pappersbit. -rrin rtimen *s.* redskap att gnida l. omröra med, ställe der någon wrider sig, lägerställe, -puu l. -varsi grötkräkla. -rta rran *s.* flipsten. -rryn rtyä l. -rreennyn ntyä *v.* bli gniden, omröras. -rtelen rrellä *v.* omröra l. gnida småningom. -rrätän ttää *v.* låta gnida, omröra.
Hieprukka kan = hierukka se hieron.
Hies eksen = hiki, hieskoivu = hikiäiskoivu.
Hiestain amen l. -ana an *s.* swart winbär.
Hiestan aa *v.* skubba, skafwa.
Hiester reen *s.* en art pil.
Hiesu un *s.* sand, -poro lös sand. -ukko kon *s.* sandfält, mullfält.
Hieta dan *s.* fin sand, sandmylla, -jyvä sandkorn, -rinta sandbröst, hwitbröst, *ep.* för den som har klar stämma, -särkkä sandås, sandref. -ainen isen *a.* sandig. -aisuus uuden *s.* sandighet. -tikkö kön *s.* sandfält, sandtägt.
Hietra an l. hietras aan *a.* spetsig, snabb.
Hieveri in *s.* swaghetstillstånd, swag tråd, hengen hieveri lifshank. -räinen isen *a.* swag.
Hievukka kan *a.* swag, tunn.
Hiha an = hia, hihoitan = hioitan.
Hihd.... se hiht....
Hihi *int.* utrop af grin, löje. -itän ttää l. -ittelen tellä *v.* vara hihi, grina, flina.
Hihja an *a.* trög, långsam.
Hihna an *s.* rem, *pl.* hihnat remtyg, hevonen on hihnoissa hästen är förespänd, poron hihna rentygel. -anen sen *dim.* liten rem. -ainen isen *a.* gjord af rem, rik på rem. -nustan aa *v.* förse med rem, spänna bälte, förespänna. -nustus uksen *s.* remspänning, förespänning. -nustelen lla *v.* förse småningom med rem.
Hihnun ua *v.* wrida sig på samma ställe, söla. -utus uksen *s.* gnidning, söl. -ttelen tella *v.* fortfarande wrida sig, söla smått.
Hihdun htua *v.* kikna, digna.
Hihdän htää *v.* skida, gå på skidor. -hto hdon l. -hdanto nnon l. -hdäntö nnön l. -hdanta nnan l. -hdäntä nnän *s.* skidlöpning, hihtoneuvot redskap för

skidlöpning. -hdin htimen *s.* skida. -htäminen isen *s.* skidlöpandet. -htäjä än *s.* skidlöpare. -htelen hdellä *v.* löpa smått l. lätt på skidor. -hdätän ttää *v.* ha att löpa på skidor, påskynda skidlöpning.
Hiisan ata *v.* swika, beswika is. wid häst-byte, hindra. -ari in *s.* prånglare, häst-bytare. -aus uksen *s.* prångel, swek. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* beswika fort-farande, hindra smått, fördröja. -aun uta l. -aannun ntua *v.* bli beswiken, fördröjas.
Hiihdattelen tella *v.* röras långsamt (hihdun).
Hiihdän htää m. fl. = hihdän och följ.
Hiilakka kan l. -lava an *a.* glödfärgad, skimrande, het (hiili).
Hiili len *s.* kol, -hanko eldgaffel, ungs-raka, -hauta kolmila, -koha kolhäck. -inen isen *a.* af kol, kolhaltig, kolbe-sudlad. -ikko kon l. -isto on *s.* kolhop, glödhop. -ikka kan *s.* på kol stekt rof-wa l. gräddad kaka. -lo on *s.* swart oxe, kolbränd rofwa. -los oksen *s.* kol-eld. -lus uksen l. -lusta an *s.* grop l. plats för glöden wid ugnen, kamin, glödhop. -lustan aa *v.* omröra glöd. -lustin imen *s.* ugnsraka. -lustus uksen *s.* kolomrörning. -lustun ua l. -listyn yä *v.* nedbrinna till glöd, bli glöd. -lun ua *v.* glimma. -lutan ttaa *v.* blåsa upp koleld. -lutus uksen *s.* antändning af eld i kol. -llyn ltyä *v.* kolna, förkolna.
Hiipenen vetä *v.* afmattas, digna.
Hiivin piä *v.* smyga sig fram, sakta rö-ras framåt, sakta och ytligt beröra. -von poa *v.* röras fortare, beröra yt-ligt men raskare. -pistelen l. -vistelen llä l. -vuttelen tella *v.* smyga små-ningom, beröra längre tid ytligt.
Hiippa pan *s.* hög mössa, biskopsmös-sa, -kunta biskopsstift.
Hiipon ppoa = hiivon se hiivin.
Hiipsin iä l. -son oa l. -sotan ttaa l. -sutan ttaa l. -sottelen l. -suttelen tella *v.* smyga, sakta röras fram.
Hiivun pua *v.* öfwerdragas med aska såsom slocknande kol.
Hiivyn pyä = hiivun.

Hiiri ren *s.* mus, hiirenlauta mösskälla, kotohiiri husmus (*mus musculus*), isoh. råtta (*m. rattus*), karjah. näbbmus (*sorex vulgaris*), hiirihaukka ormwråk (*buteo vulgaris*), hiiren hameet daggskålar (*alchemilla vulgaris*), hiiren herne se herne, hiiren häntä musrumpa (*myosurus minimus*), hiiren korvan lehti ickornbär (*convallaria bifolia*), hiiren ruis björnmossa (*polytricum commune*), hiiren nokka (*geranium sangvineum l. sylvaticum*), hiiren näkä = kurjen papu l. nätkin, hiiren karvainen musblad, lehti on hiiren korvalla bladet har storlek af ett musöra. -inen isen *dim.* liten mus, *a.* rik på möss. -relä än *s.* mössbo, mösshål. -ikko kon *s.* stolpun-derlag under wisthus. -rakko kon l. -rikka kan l. -ro on *s.* musblad häst. -rokas kkaan *a.* musblad.
Hiisi se hiite.
Hiiskun ua *v.* knysta, knysa, mucka, röra sig sakta. -uminen isen *s.* knystandet. -kahdan htaa *v.* hastigt knysta, smyga sig plötsligt. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* knystning, plötslig hwiskning. -utan ttaa *v.* ha att knysta, smyga. -utus uksen *s.* knystning. -uttelen tella *v.* knysta fortfarande, smyga sig sakta.
Hiistakka kan *s.* stensqvätta (*saxicola oenanthe*).
Hiistän ää *v.* tinga, pruta, förbereda. -sto on l. -ste een *s.* prutning, förbere-delse. -telen llä *v.* långsamt pruta, förbereda.
Hiisi den *s.* myth. ond genius, bergsrå, skogsrå, vesihiisi wattenrå, hiiden väki hiisis folk, hiisis tjenstandar, mene hiiteen gå åt fanders, hiiden kiukaat l. -pesät l. -luolat stenrös som ansågos härröra af hiisisfolket. -tola an *s.* hii-sis hem. -tolainen isen *s.* en af hiisis folk. -tinen sen *s.* Hiitis kapell.
Hiiva an *s.* utkokad humla, jäst, olla hiivassa wara öfwerlastad. -ainen isen *a.* med humle l. jäst bemängd, drucken. -aisuus uuden *s.* humlebemängdt l. öf-werlastadt tillstånd. -aan ata *v.* blanda humla och jäst i brygd. -atti tin *s.* humleblandning, drucken menniska, hiivatin vauhtia rasande fart. -aelen *sdr.*

-ailen lla *v.* fortfarande inblanda humla, lefwa i sus och dus.
Hiivin, hiivistelen, hiivon, hiivuttelen se hiipiä.
Hiivistän = hivistän se hipiä.
Hiki hien *s.* swett, on hiessä är swettig, swettas, -liha köttet i hästhof, -viina sprit, -heinä luftgräs (*milium effusum*). -inen isen *a.* swettig. -isyys yyden *s.* swettighet. -isesti *adv.* swettigt. -iäinen isen *a.* swettig, swettande, hikiäiskoivu en art björk (*betula odorata*), hikiäisleppä en art al (*alnus incana*). — Hietöin ttömän *a.* swettlös. -ttömyys yyden *s.* swettlöshet. — Hies eksen l. hios oksen *s.* swettbad. — Hikoon iota *v.* swettas. -koilen lla *v.* swettas småningom. -koun uta l. -koonnun ntua *v.* bli swettig, slå sig fuktig. — Hiotan ttaa l. Hiostan aa *v.* drifwa till swettning. — Hiottavainen isen *a.* swettdrifwande. — Hiotus uksen *s.* swettdrifning, swettning. — otun ttua l. -stun ua l. Hiestyn yä *v.* bli swettig, slå sig fuktig.
Hila an *s.* grind af rörliga spolar, häst-brag, rede *pl.* hilat stacklor, hilareki släde som begagnas med stacklor.
Hilaan l. hilajan hilata *v.* släpa, hala, stuffa, stimma, släpa sig fram, sträfwa efter. -aus uksen *s.* släpning, stuffning, stoj, sträfwan. -aelen *adv.* -ailen lla *v.* släpa småningom, långsamt anskaffa, wäsnas, skalkas, leka. -astan aa *v.* stimma, skalkas, förlusta sig, leka. -astus uksen *s.* stimm, stoj, ras, förlustelse.
Hilas aan *s.* glatt, slipprig.
Hile een *s.* söndrig wäris.
Hileä än *a.* klingande, gäll. -ästi *adv.* gällt.
Hilja an *s.* tillstånd af lugn, stillhet, sen-het, tulla hiljaan komma sent, sakta, hiljain varhain bittida och sent, olla hiljallansa l. hiljaksensa wara stilla. *Komp.* hiljempi stillare, senare, tuli hiljemmin kom saktare, senare. -asti *adv.* sakta, sent. -ainen isen *a.* saktlig, sen. -aisuus uuden *s.* saktlighet, senhet. -aisesti *adv.* saktligt. -akko kon *s.* nyssförfluten tid, hiljakkoin nyligen. -jenen *v.* stillna, lugnas. -jennän ntää *v.* bringa till stillhet, lugna, nedtysta. -jennys yksen *s.* lugnande, nedtystning. -astun ua *v.* bli sen, försenas. -aksun ua *v.* anse för sen. -altain l. -attaisin l. -altain *adv.* för icke länge sedan, nyligen, sakta. -jakainen isen = hiljainen.
Hiljun ua *v.* gnägga gällt, flina. -unta an *s.* gäll gnäggning, flin.
Hilkku kun *s.* hufwa, barn- l. qwinno-mössa, *a.* snabb, qwick. -kun kkua *v.* röras snabbt, ljuda gällt. -ke keen *s.* snabb rörelse, klapper. -kutan ttaa *v.* röra qwickt, klappra. -kutus uksen *s.* klapper. -kasen sta *v.* röra plötsligt, klappra till.
Hilla an *s.* moget hjortron, snösörja, stöp. -ainen isen *a.* rik på hjortron, af hjortron, moddrig. -aannun ntua *v.* mogna (hjortron), bli moddrig, stöpig.
Hillikka kan *s.* lärftshufwa, jungfrubär, kåringbär (*rubus saxatilis*).
Hilli in *a.* saktlig, namn på hund. -itöin ttömän *a.* oregerlig. -ittömyys yyden *s.* oregerlighet. -ittömästi *adv.* oreger-ligt. -itsen tä *v.* hejda, tygla, stilla, dämpa. -itys yksen *s.* tyglande, hejd. -itsiä än *s.* tyglare, hejdare. -imätöin l. -itsemätöin ttömän *a.* icke hejdande, hejdlös. -imattömyys l. -itsemättömyys yyden *s.* hejdlöshet. -imättömästi l. itsemättömästi *adv.* hejdlöst.
Hillo on *s.* bärmos, sylt, issörja. -oon ota *v.* sylta, inlägga, krossa, packa. -oonnun ntua *v.* krossas, syltas.
Hillukka kan = hillikka.
Hilo on *s.* underlag på sumpigt ställe, bro.
Hilpa van *s.* fjun, snöflinga.
Hilpeä än *a.* liflig, fry, rask, munter, mies on hilpeimmällänsä mannen är wid sin raskaste ålder. -eys yden *s.* liflighet, raskhet, munterhet. -ästi *adv.* lifligt, raskt. -eyn ytä l. -eynnyn ntyä *v.* bli liflig, bli fry. -eilen llä *v.* bete sig raskt, wara fry. -paisen sta *v.* raskt göra något, klippa till, skära hastigt. -von poa *v.* fortfarande göra raskt något, syödä l. äta glupskt, be-gärligt. -potan ttaa *v.* göra muntert. -pottelen tella *v.* fortfarande bete sig

kry, göra fortfarande muntert, juosta h. springer lifligt och lätt. -vistyn yä v. bli kry, muntras upp.
Hilpu vun s. den tunna lamellen på inre sidan af näfwer.
Hilse een s. flaga, fint flagg, isskorpa.
Hilskaan ata v. stoja.
Hilsina an s. små fjäll. -ainen isen a. småfjällig.
Hilukainen isen a. något stilla, lugn, långsam. -aisuus uuden s. långsamhet. -aisesti adv. långsamt (hilja).
Hilve een s. flaga, flagg, fnas, de tunna delarna af gräswärter, ss. såsom torra, hilveheinä tandgröe, ängsgröe (poa).
Hilv.... se hilp....
Himarran rtaa l. -rtelen rrella v. kittla, locka, smeka. -rre rteen s. lockelse, smek, bergsöta (polypodium vulgare). -rtelia an s. lockare, smekare. -merryn rtyä v. bli lockad, retas, luo syödä miehen nälkähisen, hilpoa himertyneheen, haukata halun alaisen hemta att äta åt en hungrig man, att sluka åt en (af matlust) retad, att tugga åt en med aptit.
Himen nen s. doft.
Himeä än a. dunkel, oklar. -eys yden s. dunkelhet. -ästi adv. dunkelt, otydligt. -mitän ttää v. fördunkla. -mu un s. dunkelhet, skymning. -mahdan htaa v. fördunkla plötsligt, glesna, förstöras. -mahtelen hdella v. fördunkla då och då hastigt, glesna, förstöras en efter annan.
Himmi in s. dunkelhet, försagdhet. -mmi mmen a. dunkel, försagd. -mmesti adv. dunkelt. -mmennän ntää v. fördunkla, göra försagd. -mmennys yksen s. fördunkling. -mmentelen nnellä v. fördunkla småningom. -mmenuyn ntyä v. fördunklas, häpna. -mmastun ua v. bli rådlös, häpna, barna. -mmastelen lla v. fördunkla småningom, göra försagd, göra rådlös, bete sig rådlöst.
Himo on s. begärelse, lusta, -ruoka lystmäte, sockerrot (sium sisarum). -oinen sen l. -okas kkaan a. som har begärelse, lysten. -ollinen isen a. lysten, längtande. -ollisuus uuden s. lystenhet. -ollisesti adv. lystet, begärligt. -otoin ttoman a. utan begärelse, utan lustar. -oon ota l. -oitsen ta v. ha begärelse, längta efter. -oilen lla v. längta. -otan ttaa v. wäcka längtan, reta.
Himpi mmin a. försagd, s. matwäljare.
Hina an s. bastrep. -aan ata v. släpa, långsamt framskrida. -aus uksen s. släpning, långsamt framskridande.
Hinkaan ngata = hinkkaan.
Hinkalo on s. spilta, bås, lår. -oitsen ta v. sätta i bås, klafbinda.
Hinkka kan s. larf som fräter kålplantor.
Hinkkaan kata v. skubba sig, skafwa, gnaswa, släpa sig fram, träffa.
Hinkki kin s. trådslaffa.
Hinku ngun s. kikhosta, -ruoho stålgräs (nardus stricta). -uinen isen a. kiknande, sjuk af kikhosta. -ngun nkua v. hafwa kikhosta, kikna, ropa hest (såsom tjuren). -kaisen sta v. ropa till hest, hastigt kikna. -ngotan ttaa v. rora hest, sjunga l. tala hest.
Hinta nnan s. pris, wärde. -ainen isen a. wärd, ht. pris, minkäh. till hwad pris. -nnallinen isen a. som har pris, wärd. -nnatoin ttoman a. utan pris, wärdelös. -nnattomuus uuden s. wanpris. -nnattomasti adv. utan pris, gratis. -nnasto on s. priskurant. -nnoittan ttaa v. älägga pris. -nnoittelen tella v. göra sig underrättad om priset.
Hintelä än a. swag, eftergifwande. -löitsen ta v. förswaga, slita. -löityn ttyä v. förswagas, nötas. -teröinen isen a. något tunn, sliten (hintu).
Hintsaan ata v. framsläpa, mödosamt bära.
Hintu nnun a. fin, tunn, sliten, -saha fintandad såg (hintelä, hentu).
Hion oa = hivon, hiotan = hivotan, hioin = hivoin.
Hios, hioitan, hiostun, hiotun se hiki.
Hipakka kan a. snäll, flink.
Hipale een = hipe.
Hive peen s. fläkt, tuulenh. windfläkt.
Hiperrän rtää l. -rtelen rrellä v. skrida fram långsamt, fräla.
Hipiä än s. hud, hy, kropp, tagg. -iistän ää v. ömma.
Hipiö ön = hippi.

Hiplu un *a.* späd, tunn, klen (hilpu).
Hipokkainen isen *s.* åkerbär.
Hipotielen tella = hipertelen.
Hippa pan *s.* skogsrå, lek i skog, metsän hippa halliparta skogens brunskäggige hippa (hela).
Hipe ppeen *s.* liten bit, smula, ruan hippeet desert.
Hippi pin *s.* huswa, -kerttunen kungs-fogel (*regulus cristatus*).
Hippiä än *a.* snabb, munter, artig. -ppoinen isen = hippiä.
Hipsun ua *v.* gunga upp och ned (*om coit. fem*). -utan ttaa *v.* ha att gunga, trippa.
Hiron pua *v.* glida, skrida långsamt, klia (hiivin).
Hirmu un *s.* rysning, skräck, -työ ryslig gerning, -valta skräckwälde. -uinen isen I. -ulinen isen I. -ukas kkaan *a.* förskräcklig, ryslig. -uisuus uuden *s.* ryslighet, förskräcklighet. -uisesti I. -ulisesti *adv.* förskräckligt. -uian ttaa *v.* injaga skräck, minua hirmuttaa jag ryser, fasar. -utus uksen *s.* förskräckelse. -ustun ua *v.* bli förskräcklig, forgrymmas.
Hirnu un *s.* gnäggning. -un ua *v.* gnägga. -unto nnon I. -unta nnan *s.* gnäggning. -uminen isen *s.* gnäggandet. -uja an *s.* gnäggare. -uvainen isen *a.* gnäggande. -umatoin ttoman *a.* icke gnäggande. -uskelen lla I -uskentelen nella I. -nakoitsen ta *v.* gnägga fortfarande, wrenskas. -utan ttaa *v.* ha att gnägga. -utus uksen *s.* retelse till gnäggning.
Hirsionen sen = hirvonen.
Hirsu un *s.* råmning af saknad. -un ua *v.* råma af saknad t. ex. efter kalf.
Hirsi rren *s.* stock, galge, -metsä timmerskog, joutua hirteen komma i galgen, -puu galge, hirsipuun mäki galgbacke. -inen isen *dim.* liten stock, *a.* stockrik, gjord af stock. -rtehinen *sdr.* -rteinen isen *s.* galgfogel, skarprättare. -sikko kon *s.* timmerskog. -rtan ttää *v.* hänga upp i galge. -rttäjä än *s.* hängare. -rtäntö nnön *s.* hängning. -rttelen tellä *v.* hänga en efter annan.
Hirvas aan *s.* treårig renoxe (ostuten).
Hirvi ven *s.* elg, hirven juuri ålands-rot (*inula helenium*), hirven takku stålgräs (*nardus stricta*). -vinen sen I. -vo on I. -vonen sen *dim.* liten elg. -vinen isen *a.* elgrik, af elg. -veinen isen *a.* elglik, *pl.* hirveiset elglek.
Hirveä än *a.* fasllig, gräslig, wederstygglig. -eys yden *s.* fasllighet. -ästi *adv.* fasligen. -vio ön *s.* faslig sak, wederstygglig menniska. -vin iä I. -viin itä I. -veen vetä *v.* fasa, rysa, töras. -vitän ttää *v.* injaga fasa. -vitys yksen *s.* injagning af fasa, förfäran. -vittelen tellä *v.* fortfarande injaga fasa, förfära.
Hissutan ttaa *v.* tassla, göra i mjugg, gå sakta. -ttelen tella *v.* fortfarande tassla, gå tassande. -utus uksen *s.* tassel.
Hidas taan *a.* trög, långsam, sen. -taus uden *s.* tröghet. -taasti *adv.* trögt, långsamt -tainen isen *a.* något långsam. -taisuus uuden *s.* långsamhet. -taisesti *adv.* något långsamt. -turi in *s.* långsam menniska, trög häst, sölare, drönare. -turainen isen *a.* drölig, komlig. -turoitsen ta *v.* dröla, dra sig, bete sig söligt. -taun uta I. -dastun ua *v.* bli sen, fördröjas. -dastan aa *v.* fördröja, försena. -dastelen lla *v.* något fördröja, lemna sig efter, söla. -den *adv.* långsamt, trögt.
Hitiä än *s.* trädben, *pl.* styltor. -din tiä *v.* gå på styltor.
Hitta tan *s.* hynda, tik.
Hittaru an = hitto.
Hitto ton *s. myth.* rå, ond genius (hiisi), mene hitolle gå åt fanders, tervah. stickig tjärbrännare som ansågs med hittes bistånd få mycket tjära. -ola an *s.* hittes hem. -olainen isen *s.* en af hittes folk. -ttavainen isen = hittolainen.
Hitu dun *s.* fruktskal, snas, fin tråd, ei hituakaan icke snasken engång. -unen sen *dim.* litet skal, småsnas. -uinen isen *a.* af skal, snasig. -uisuus uuden *s.* snasighet. -de teen *s.* snasigt I. trådigt tillstånd, raiti on hiteellä lakanet är slitet så att trådarna synas. -ustan aa I. -ustelen lla *v.* göra till snas, hieroo h. gnuggar till snas. -unainen isen *a.* något snasig, sliten.

Hiura an = hiluri se hidas.
Hiuka hiuan l. hiuvan *s.* litenhet, hwarje smått ting, snöflinga, sandkorn, fläkt, qwal i hjertgropen af hunger eller swaghet. -ainen isen *a.* sandig, qwäljande. — Hiue hiukeen *s.* sandig jord. — Hiukaan hiuata l. hiuon hiukoa l. hiukoon hiuota l. hiukoilen lla *v.* kasta slingor, känna qwal under hjertat, ha sugning, wara hungrig. -kaus uksen *s.* qwal, sugning. = Hiukaisen sta l. hiuasen sta *v.* känna hastigt qwal, ha sugning. — Hiuotan ttaa *v.* förorsaka qwal l. sugning l. hunger. — Hiukeen l. hiukenen hiueta l. hiukeunun ntua *v.* försmäkta, digna, förtwina. -kahdun htua *v.* försmäkta hastigt, digna ned. — Hiu'un hiukua l. -kaun uta *v.* förtwina, försmäkta långsamt, aftyna.
Hiuki *adv.* alldeles, hiuki kulunut vaate utsliten klädnad. -ioin omen *a.* gles af slitning.
Hiukka kan *s.* litet af något, smått ting, lumen h. snöflinga, tuulen h. windfläkt, meren h. hafssand, hiukka leipää litet bröd. -anen sen *dim.* = hiukka, anna hiukkanen gif helt litet. -ke kkeen *s.* sandjord. -ainen isen *a.* något liten, obetydlig, sandig (hiuka).
Hius uksen *s.* hufwudhår, -lakki peruk, -käkkärä papiljott, -marto hårfäste, -heinä (*ranunculus aquatilis*). -uksinen isen *a.* af hår, hårig. -ksellinen isen *a.* behårad. -ksetoin ttoman *a.* hårlös. -uksettomuus uuden *s.* hårlöshet. -ukseva an *a.* hårstark.
Hiude teen *s.* fnas, flinga. -dun tua *v.* försmäkta, förtwina (hiuka).
Hiuti = hiuki.
Hiutu dun *a.* glänsande till huden, däjelig.
Hiuve een = hiue, hiuvaisen sta = hiuasen, hiuvotan ttaa = hiuotan se hiuka.
Hive een *s.* hastig och lätt rörelse, fläkt. -vahdan htaa *v.* röras plötsligt och lätt, gifwa en fläkt. -vahdus *adv.* -vaus uksen *s.* fläkt. ögonblick, oli täällä hivaukselta war här som hastigast, ei hivaustakaan icke en fläkt ens, icke knäpp eller gny. -vaisen sta *v.* sätta i plötslig och lätt rörelse, slå till. -vahutau *adv.* -vautan ttaa *v.* sätta i hastig rörelse, slänga, slå till. -vitän ttää *v.* sätta i fortfarande hastig och lätt rörelse, slunga.
Hivellyn ltyä *v.* förswagas, sättas ur stånd att göra något, wrickas, silmät hiveltyvät ögonen äro förswagade, tåla ej att ses med, hampaat h. tänderna ömma, tåla ej att bita med, jalka hiveltyy foten wrickas. -ys yksen *s.* wrickning, försättning i owerksamhet, hivellyslanka tråd som bindes omkring en wrickad led, -sanat trollformler öfwer en wrickad fot såsom läkemedel, -tauti lifssjuka. -llän ltää *v.* förorsaka stickning i kroppen, lisma.
Hiviä än *s.* renadt lin, blårfritt lin. -äinen isen *a.* gjord af sådant lin (hipiä, iho).
Hivon oa *v.* gnida, slipa. -oin imen *s.* slipwerktyg, slipsten. -oja an *s.* slipare. -ominen isen *s.* slipandet. -onta nnan *s.* slipning. -velen vellä *v.* slipa smått, polera. -votan ttaa *v.* låta slipa. -uu un *s.* gnidning, glattning, afmagring, förtwining, -tauti twinsjuka. -vun ua *v.* gnidas, glattas, förtäras, förtwina. -vutan ttaa *v.* fortfarande gnida, slipa, utslita, glatta, skura, utmatta. -vutus uksen *s.* fortsatt gnidning, skurning. -vuttaja an *s.* skurare, polerare. -vuttavainen isen *a.* gnidande, förtärande, utmattande. -uttelen tella *v.* långsamt och smått gnida, skura sakta, utmatta långsamt, framskrida trögt.
Ho l. **hoho** *int.* utrop af förundran, smärta, förtrytelse. — Hohon oa *v.* säga hoho, flåsa, blåsa. — Hohotan ttaa *v.* blåsa på, draga andan djupt. -tin ttimen *s. pl.* -met blåsbälg.

Hoe . . . . se hoke . . . .

Hohisen sta *v.* susa, flåsa. -hina an l. -hu un *s.* flåsning, susning, löst rykte.
Hohka an *a.* swampig, pirig, lös, lucker, -multa lös kärrmylla, -nauris swampig rofwa, -närhi nötskrika (*garrulus glandarius*). -ainen isen *a.* swampig. -aisuus uuden *s.* swampighet. -aisesti *adv.* swampigt. -aan uta l.

-aannun ntua *v.* bli swampig. -kero on l. -ko on *s.* wåp.
Hohku un *s.* låga. -uinen isen *a.* lågande. -un ua *v.* låga, lysa (hehku).
Hohdan htaa *v.* låga, lysa, blänka, värma. -hde hteen l. -hto hdon *s.* låga, glans. -datan ttaa *v.* blanka. -datus uksen *s.* blankning.
Hohdin htimen *pl.* -met hofstång.
Hohto hdon *s.* flor, tyll (hohdan).
Hoi *int.* utrop för att påkalla uppmärksamhet, suckan. -ikkaan kata *v.* ropa hoj. -ikin kkia *v.* ropa hoi fortfarande. -ikkina an *s.* fortsatt hojropande. -kasen sta *v.* ropa hastigt hoj.
Hoih *int.* = hoi. -hkaan ata *v.* ropa hojh, pusta, flåsa, sucka. -hkin ia *v.* ropa fortsatt hojh, wara enträgen. -hkailen lla *v.* pusta, sucka. -hotan ttaa *v.* ropa hojh, stånka, stöna. -hotus uksen *s.* hojh-ropning, suckan.
Hoikka kan *a.* späd, smärt, spenslig. -kkuus uuden *s.* spensligher. -anen sen *dim.* något spenslig. -kkenen keta l. -kennun ntua *v.* bli spenslig. -kennan ntaa *v.* göra smal, göra spenslig. -kennus uksen *s.* smalgörning. -aroitsen ta *v.* rulta, stulta fram.
Hoikuinen isen *a.* lågande (hohkuinen).
Hoila an *a.* mycket spenslig, lång och böjlig. -aan ata *v.* röras af och an, wackla, skrika, larma. -aus uksen *s.* waggning, skrik med full hals. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* wagga af och an, fortfarande skrika på. -lo on *s.* skrikhals. -lotan ttaa *v.* röras af och an, skrika fortfarande med full hals. -lotus uksen *s.* waggning, skri. -lottelen tella *v.* wagga smått, skrika smått. -ahdan htaa *v.* stängas, kastas, utstöta ett skri.
Hoilu un *s.* watten- och surmjölksblanda.
Hoimi men l. -me een *s.* skydd, hägn. -in ia *v.* skydda, hägna.
Hoipa van = hoiva.
Hoipaan vata *v.* stappla, stulta. -perran rtaa l. -peroin ida l. -peroitsen ta l. -pertelen rrella *v.* ragla. -perrus uksen *s.* ragling.
Hoiska an *s.* lång och smärt menniska.
Hoidan taa *v.* sköta, wårda. -ito don *s.* skötsel, wård. -into nnon l. -itanto nnon *s.* skötning, omwårdnad. -itokas kkaan *s.* skötebarn, pupill. -itaminen isen *s.* skötandet. -itaja an *s.* skötare. -itelen della l. -intelen nnella *v.* sköta fortfarande, pyssla med.
Hoitan ttaa = hoidan, hoitto ton = hoito, hoittelen tella = hoitelen.
Hoiva an *s.* hwila, lindring, refreation, hjelp. -aan ata *v.* återhemta krafter genom hwila, slå till. -aus uksen *s.* wederqwickelse, slag, smäll. -aisen sta *v.* wederqwicka, gifwa ett slag. -anto nnon *s.* wederqwickning. -ahutan *sdr.* -autan ttaa *v.* gifwa ett hastigt slag, wederqwicka.
Hokaisen sta *v.* glupa, sluka hastigt (hokellan).
Hokara an *a.* dum. -rasti *adv.* dumt. -ri in *s.* dumhufwud. -roitsen ta *v.* bete sig dumt, galnas.
Hoen hokea *v.* prata ett och detsamma, skräfla, wara enträgen i tal. — Hokema an l. -kemainen isen l. -ku houn *s.* talämne, prat, löst rykte. — Hoeskelen lla *v.* prata fortfarande ett och detsamma, pladdra. -kistan aa *v.* pladdra mycket, hotande l. enträget fordra.
Hokellan ltaa l. -keltelen llella *v.* äta glupskt.
Hoki in *a.* ihålig af röta, genomborrad, *adv.* alldeles, ei hoki vanha icke lastgammal. -inen isen *a.* ihålig.
Hokki kin *s.* flacken på hästsko, ajaa täyttä hokkia åker i fullt galopp.
Hoksaan ata *v.* hastigt warseblifwa, märka. -aus uksen *s.* warseblifning, uppmärksamhet. -ailen lla *v.* märka ett efter annat. -sin ia *v.* fortfarande märka, aktgifwa. -sahdan htaa *v.* blifwa hastigt uppmärksam. -sallan ltaa *v.* warsna.
Holajan *sdr.* -laan lata = holisen.
Holhon oa l. -oon ota *v.* skydda, wårda, beskydda. -o on l. -ous uksen *s.* skydd, wård, förmynderskap. -oja an *s.* skyddare, wårdare, förmyndare. -omus uksen *s.* skydd, förmynderskap. -otar ttaren *s.* beskyddarinna, förmyndarinna. -oelen *sdr.* -oilen lla l. -oskelen lla *v.* fortfarande wårda.

Hölisen sta *v.* gifwa ett ihåligt, löst ljud, forla groft. -ina an *s.* forl. -otan aa, l. -otelen lla *v.* åstadkomma forl. -lahdan htaa *v.* gifwa ett hastigt forl. -lahdus *adv.* -laus uksen *s.* hastigt forl. -lahtelen hdella *v.* gifwa då och då ett hastigt forl.

Holjamoinen isen *a.* lång och spåd (hoila).

Holkki kin *s.* pråm, lommel, drank, lank.

Holkun, kkua *v.* röra hit och dit med skrammel, skramla. runka. -utan ttaa *v.* röra af och an med skrammel, runka. -utus uksen *s.* runkning, skrammel. -uttelen telle *v.* runka fortfarande.

Hollaan ata *v.* pladdra. -astaa aa *v.* pladdra hårdt, larma.

Hollakko kon *s.* dynghög.

Holli in *s.* hållskjuts, olla hollissa wara på hållskjutsning.

Hollo on *s.* groft hundskall. -otan ttaa *v.* skälla groft, tala med grof röst, blånka.

Holma an l. -me een *s.* skydd för wind på sjön, lä. -aan ata *v.* skydda för wind.

Holmin ia *v.* sluka begärligt.

Holo on *s.* ihålighet, vuoren h. grotta. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* gifwa fortfarande ett ihåligt ljud, skråla, pladdra. -otus uksen *s.* skrål, pladder. -ottaja an *s.* som talar hårdt och ihåligt, dest.

Holoppa pan *a.* oduglig, ömklig.

Holppa pan. *s.* söt- och surmjölk sammanfokta.

Holu un = holina.

Holvaan ata *v.* öfwergjuta, öfwerskölja, beslå, öfwerdraga, hwälfwa, slösa. -aus uksen *s.* öfwerspolning, beslagning, hwälfning. -aaja an *s.* öfwergjutare, hwälfware. -vin ia *v.* skölja, spola bort. -vi in *a.* hwalf (holvin).

Holvin ia *v.* skräfla, bakla, förtala. -vasen sta *v.* sladdra, baktala. -vasti in *s.* skräflare, bakdantare (holvaan).

Home een *s.* mögel. -einen isen *a.* möglig, af mögel. -eisuus uuden *s.* mögligbet. -ehdun htua l. -etun ttua *v.* mögla, möglas. -ehdutan ttaa l. -etutan ttaa *v.* låta mögla.

Homme an *s.* bestyr, åtgärd. -aan ata *v.* beställa, uträtta, tillrasta, uppmuntra, on ollut hommassa l. hommattu har warit rådänkt.

Hommasti in l. homo on *s.* stor qwinna.

Homppa pan l. hompo mmon *s.* tafatt, enfaldig menniska. -amainen isen *a.* lättregen.

Hompun spun l. hompu mmun *s.* stumpbröd.

Honsu un *s.* wärdslös, slarfaktig menniska. -saan ata l. -sutan ttaa *v.* bete sig wärdslöst, slarfwa.

Honka ngan *s.* furu, fullwuxen tall. -onen sen *dim.* liten furu. -ainen isen *a.* af furu, rik på furu. -aisuus uuden *s.* fururikedom. -amainen isen *a.* furulik. -amaisuus uuden *s.* furulikhet. -ava an *a.* furustark. -avuus uuden *s.* furustarkhet. -nkio on *s.* furustock. -ngisto on l. -ngikko kon *s.* furuskog. -ngatar ttaren *s.* furans genius.

Honkelo on = hontelo.

Hono on *s.* talande i näsan. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* tala i näsan.

Honto nnon *a.* ihålig *s.* stummet på stenar i fors, honto mies storätare, ajaa hontoonsa wräker i sig. -ous uden *s.* ihålighet. -oinen isen *a.* ihålig. -oisuus uuden *s.* ihålighet. -talo on *a.* oduglig, -telo on *a.* ihålig, oduglig.

Hopakka kan l. -pero on *s.* dumhufwud. -peroitsen ta *v.* bete sig dumt.

Hopia an l. pio on *s.* silfwer, elävä hopia qwicksilfwer, hopiapää silfwerskaft, -kahva silfwerfäste, -rinta silfwerbröst, silfwerklingande stämma, -heinä fingerört (*potentilla argentea*). -piainen l. -pioinen l. -peinen isen *a.* af silfwer. -piaan ata l -pioin ida l. -pioitsen ta l. -pioitan ttaa *v.* försilfra, silfwerbeslå.

Hopisen sta *v.* mumla, pladdra. -ina an *s.* pladder, mummel (höpisen).

Hopitan ttaa = hoputan.

Hopotan ttaa = hopisen, hopotus uksen = hopina.

Hoppu pun *s.* hast, fjesk, tråta. -pusti *adv.* skyndsamt. -uinen isen *a.* skyndsam, fjeskig. -uisuus uuden *s.* fjeskighet -uisesti *adv.* fjeskigt. -ppuun pütä *v.* skynda, fjeska, tråta. -putan ttaa *v.* påskynda, mana på. -putus uksen

s. pådrifning, påskyndan. -puttaja an s. pådrifware, -puttelen tella v. fortfarande pådrifwa, smått mana på.
Hopso on l. -su un a. dum, fåne. -sotan ttaa l. -sutan ttaa v. bete sig fånigt.
Horajan sdr. -raan rata l. -risen sta v. sorla, kollra. smattra, yra, tala i yrsel. -rina an s. fortsatt sorl, smattrande. -aelen sdr. -ailen lla v. smått sorla, kollra m. m. -ahdan htaa v. sorla hastigt. -ahdus sdr. -aus uksen s. hastigt sorl -ahtelen hdella v. sorla hastigt då och då, smattra. -ristan aa v. ha att sorla, åstadkomma smattrande.
Horhattelen tella v. bjuda till, tåta.
Horho on s. lund.
Horjun ua v. wackla, ragla. -uminen isen s. wacklandet, raglandet. -uja an s. raglare. -umus uksen s. ragling. -uvainen isen a. wacklande, raglande. -uvaisuus uuden s. rankighet. -uvaisesti adv. rankigt. -umatoin ttoman a. icke wacklande, stadig. -umattomuus uuden s. stadighet. -mattomasti adv. utan att ragla, stadigt. -uelen lla l. -uskelen lla v. wackla smått. -utan ttaa v. ha att wackla, runka, skaka. -utus uksen s. skakning, runkning. -uttaja an s. skakare. -uttelen tella v. skaka fortfarande, gå wacklande. -ja an s. trollkarl med wacklande rörelser. -jakka kan a. ostadig, wacklande. -jaun uta v. stapla, snafwa. -jaus uksen s. snafning. -jahdan htaa l. -jahdun htua v. wackla hastigt, snafwa, slinta, wricka, taga ett felsteg. -jahdus sdr. -jaus uksen s. snafning, felsteg, förseelse. -jahtelen hdella l. -jeksin ia v. wackla hastigt då och då, stapla.
Horkka kan s. frossa, -heinä häftklocka (*gentiana amarella*).
Horma an l. -mi in l. -mu un s. weck, spjellöppning i ugn, windrör i äßja, verka on hormalla klädet är weckigt, illa walkadt, maitohormi mjölkkanal hos kor, mjölköppning. -muinen isen a. weckig. — Hormukukka = horsma.
Horna an s. myth. ond genius (hiisi), snarkning, slummer, snokning, mene hornaan gå åt fanders, hornan lailla förfärligt. -aan ata v. snarka, snoka. -aus uksen s. snarkning, snokning. -aelen lla v. snarka smått, snoka smått. -nin ia v. snoka, snarka fortfarande, qwälja, beswära. -nia an l. -nisko on a. ljum.
Horo on = horho.
Horros oksen s. dwala, on horroksissa är i dwala.
Horsasen sta v. frusta till, andas starkt.
Horsin ia v. lunka, trafwa.
Horsma an s. råmjölke, himmelsgräs (*epilobium angustifolium*).
Horu un = horina, horuun uta = horisen.
Hosi in s. brunstighet hos får, lörskhet.
Hosia an = huosiain, hosiainen = huosiainen.
Hosin ia = hosun, hositan l. hosotan ttaa = hosutan.
Hoska an l. -ke een = hospi, hoskaan ata = hospin.
Hospi in s. näfwerfyllnad till skoläst, hospiheinä styfmorsblomma (*viola tricolor*). -in ia v. slå fyllnad till läst.
Hossi in s. lurfwighet. -inen isen a. lurfwig. -itun ttua v. bli lurfwig.
Hossotan ttaa v. piska lindrigt (kläder). -ssakoitsen ta v. försöka att slå, slå efter någon.
Hosu un s. prygel. -un ua v. slå med ris, gißla, prygla. -umus uksen s. prygling, risning. -uja an s. risare, gißlare. -uminen isen s. risandet. -utan ttaa v. låta risa, låta prygla. -utus uksen s. slag med ris, prygeltillställning.
Hotaisen sta v. slå till, slå af, sluka hastigt, sanoa hotaisi högg till och sade. -akka kan s. gåpåare.
Hode teen s. pl. hoteet förwar, wård, elää omissa hoteissaan lefwer af egna tillgångar, ottaa hoteisinsa taga i sin wård.
Hodin tia l. hotikoitsen ta = hotkin.
Hoti adv. dock, kun hoti vähä annettaisi om dock litet skulle gifwas.
Hotisen sta l. -stan aa v. föja bort, drifwa bort.
Hotkaisen sta v. sluka hastigt, glupa. -aus uksen s. hastig slukning. -kin ia

v. skuka fortfarande. -kina an *s.* fortsatt skukning. -ka an l. -ko on *s.* glupsk ätare. -koinen isen *a.* glupsk. -koisuus uuden *s.* glupskhet.
Hoto on *a.* ihålig, rutten inantill, *s.* pladdrare, glupsk menniska. -otan ttaa *v.* pladdra med dof stämma (hotaisen).
Hotti tin *s.* förwaringsrum för småsaker, hylla, buk, liten muikka ifrån föregående sommar, ajaa kaikki hottiinsa smörjer allt i kråset. -inen isen *s.* gråsparf, gråspink (*fringilla domestica*); groda.
Hotuilen lla *v.* pladdra (hoto).
Houhattelen tella *v.* slåsa, åslas.
Houhteun uta = houteun.
Houkka kan l. -kkio on l. -kko kon *s.* dumhufwud, såne. -kkeus uden l. -kkuus uuden *s.* fånighet, enfald. -kkaan kata *v.* narra, drifwa gäck. -kkeen keta *v.* narras, bli narrad. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* narra, locka. -kutus uksen *s.* lockande, narri. -kuttelia an *s.* lockare, förledare. -kahdan htaa *v.* narras, bli narr. -kistun ua *v.* bli förryckt.
Houna an = houkka.
Hourin ia *v.* glupa, skuka glupskt.
Houraan ata l. -ailen lla l. -reilen lla l. -reskelen lla l. -rin ia l. -reksin ia *v.* yra, tala i yrsel. -raus uksen l. -re een l. -ru un *s.* yrsel, hourupäinen yrande, befatt, förryckt, hourumainen dårlik. -rio on *s.* galning.
Houste een *s.* swindel.
Housu un *s. pl.* -sut byxor, roimahousut widbyxor. -un ua *v.* kläda sig i byxor. -utan ttaa *v.* förse med byxor. -uttelen tella *v.* förse småningom med byxor, pråla i byxor.
Houtere een = hautera.
Houteun uta *v.* bli ihålig, swampaktig.
Hovahdan htaa *v.* hastigt inträffa, sana hovahti suusta ordet undföll. -hutan ttaa *v.* göra hastigt.
Hovi in *s.* hof, herregård, -oikeus hofrätt, -piti hofhållning.
Hu *int.* utrop af afsky.
Hud . . . se hut . . . .
Huhka an l. -aja an *v.* berguf (*strix bubo*). -anen sen *dim.* liten uf. -kaan ata *v.* ropa såsom en uf, tjuta, bete sig fånigt.
Huhmar ren l. -ri in l. -ro on *s.* stamphö, trädmortel. -roitsen ta *v.* stöta, stampa i mortel.
Huhta hdan *s.* swed, -harakka = hepoharakka, -sieni murkla (*morchella esculenta*). -hdin htia *v.* swedja, huhtikuu april månad.
Huhdon htoa *v.* slå, klappa, byka. -htominen isen *s.* klappandet. -hdin htimen *s.* klappträd. -htelen hdella *v.* klappa smått. -htelo on *s.* klappning, bykning. -dotan ttaa *v.* låta klappa. -hdotus uksen *s.* klapptillställning.
Huhu un *s.* huhurop, hwiskning, löst rykte. -un ua l. -uun uta *v.* ropa huhu, susa, tassla, hwiska, sprida rykte. -uilen lla *v.* ropa fortfarande och gällt huhu. -uskelen lla *v.* ropa fortsatt huhu. -hahdan htaa *v.* ropa hastigt huhu.
Hui *int.* tillrop för att wäcka uppmärksamhet, hör hit, tillrop af afsky, huihihkaan immerfort, alltjemnt, hui hai ingalunda. -ikkaan kata l. -ikaan iata *v.* ropa hui, skria. -ikaus l. -kkaus uksen *s.* huiropning, skri. -ikarlen *sdr.* -ikailen lla *v.* ropa fortfarande hui. -iautan ttaa *v.* ropa hastigt hui. -iauttelen tella *v.* ropa hui då och då hastigt.
Hui in *s.* spole. -itan ttaa *v.* spola.
Huidon toa = huhdon.
Huijaan ata *v.* byta, prångla, slösa. -ari in *s.* prånglare, hästbytare, liderlig sälle. -aus uksen *s.* prångleri, slöseri.
Huikea an *a.* häftig, skärande, huikea ääni hjertskärande stämma. -eus uden *s.* häftighet. -ki l. -keasti *adv.* häftigt, alldeles, i botten. -ikenen l. -ikeen ieta *v.* förswagas, mattas, swindla. -kasen sta *v.* förswaga, bli att swindla.
Huikka an *s.* lätt, tunn. -ana an *s.* lättsinnig krabat.
Huikki kin l. -kku kun *s.* repgunga. -kun kkua *v.* gunga, fara fram lätt, wara flyktig. -kkelen kella *v.* gunga sakta, wara ostadig, skalkas. -kentelen nnella *v.* wara ostatig, wankelmodig,

wara styktig. -kentelemus uksen s. wankelmod, ostadighet. -kentelevainen isen a. wankelmodig, lättfärdig. -kentelevaisuus uuden s. wankelmodighet. -kentelevaisesti adv. wankelmodigt.
Huikku kun s. spets, wadställe, panee huulet huikkuun tillspetsar läpparna. -kseutelen nella v. föra öfwer wad, låta simma (huikki).
Huikaan ata v. skrida nedför en brant, surra, slinta, fara lätt fram, hwila. -aus uksen s. skridning, surrning, hwila. -ailen lla v. skrida l. skrinna sakta.
Huilu un s. pipa, flöjt, skalmeja. -unen sen dim. liten pia. -uinen isen a. hl. pipa. -utan ttaa l. -uttelen tella v. blåsa på pipa.
Huima an a. yster, obändig, ostyrig, -päinen öfwerdådig, bångstyrig, -päisyys bångstyrighet, -päisesti bångstyrigt. -muus uuden s. ysterhet, öfwerdåd. -asti adv. ystert, öfwerdådigt. -menen meta v. bli yster. -mennan ntaa v. göra yster. -aan ata v. göra yr, ha att swindla, swänga, slå. -aus uksen s. swindel, slag, swängning. -aun uta v. få swindel. -ailen lla v. göra smått yr, ha att småningom swindla. -aisen sta v. förorsaka hastig yrhet, hastig swindel, slå till. -min ia a. slå fortfarande, pissa, dånga. -mitan ttaa v. förorsaka yrsel, dånga. -merrun rtua v. få swindel.
Huinaan ata l. -nin ia v. wråka sig, skentra.
Huippaan pata v. skutta. -aus uksen s. skutt, hyvä h. matkaa ett godt stycke wäg. -ari in s. skuttare, sprätt. -pin ppia v. skutta fortfarande, taga långa steg.
Huippu pun s. topp, spets, gunga.
Huipukka kan = huippu.
Huipälkä än s. spatt.
Huiri in s. ringärla (motacilla alba). -ruun uta v. stånga, flyga öfwer bord och bänkar. -ruttelen tella v. drifwa omkring, flösa. -ruttelia an s. dagdrifware, flösare.
Huis int. rop till att bortdrifwa djur.
Huiskaan ata v. stånga, swänga. -ka an l. -kin imen s. wiska, twaga, damborste. -kaus uksen s. swängning, wiftning, kringkastning. -ke een s. kringströdt tillstånd. -kin adv. huiskin haiskin kringströdt, här och der i oordning. -kahdan htaa l. -kasen sta v. hastigt slunga, kasta omkring. -kahdus uksen s. hastig slungning. -kin ia v. fortfarande kasta, wifta. -kina an s. fortsatt wiftning, slungning. -ku un = huiska. -kun ua v. wiftas, swänga af och an, stritta. -kutan ttaa v. kringkasta, wifta omkring. -kutus uksen s. kringkastning. -kuttaja an s. kringkastare. -kuttelen tella v. fortfarande kasta omkring, wifta af och an.
Huitti tin = huittu, -hapeli l. -hapuli l. -lipa ostadig, lättsinnig menniska.
Huittinen sen s. Hwittis socken.
Huittu tun s. spets, yttersta ändan, -päinen tillspetsad. -uinen isen a. spetsig, pitkäh. långspetsig.
Huitu un s. mjölk- och wattenblanda, tunnt strå. -ukka kan s. som födes med wattenblanda, ynkrygg, stackare. -uva an s. tunnt dåligt lin l. hampa, slarfwa.
Huivaus uksen s. hufwudbindel, qwinnohatt.
Huivi in s. duk.
Huja an s. omdömeskraft. -aan ata v. förstå (hujaa).
Hujaa int. häftigt skallande rop. -aan ata v. ropa hujaa, hwina, flyga lätt. -aus uksen s. skallande rop, hwin, flygt, långt stycke wäg. -ahdan htaa v. ropa hastigt hujaa, åstadkomma hastigt skallande ljud, slå till, uppgifwa skri. -ahutan ttaa v. åstadkomma skallande ljud genom slag, rop, m. m. huusi hujahutti ropade så det skallade.
Hujakka kan s. öfwerlastadt tillstånd.
Hujan hajan huller om buller.
Hujellan ltaa v. ropa, pipa, hwina, gnälla.
Huju un = huja och hujaus.
Hukka kan s. förderf, förloradt tillstånd, warg, menee hukkaan går förloradt, tekee työtä hukkaan gör arbete förgäfwes, hukkatyö fåfängt arbete, hukka on edessä förderfwet förestår, hukkalako -sijans liggning, så att den går

förlorad, syöttää hukille mataa, fär=
derfwad, hukkakaura flyghafra, landt=
hafra (avena fatua). -kkaan kata v.
förlora, tappa, förslingra, förgöra, göra
sig af med. -aus uksen s. förderf, för=
lust, förslingring. -aun uta l. -audun
utua l. -aannun utua v. tarpas, för=
loras. -kun kkua v. gå förlorad, om=
komma, förgås, drunkna. -kutan ttaa
v. förgöra, bringa om lifwet, dränka.
-kuttaminen isen s. förgörandet. -ku-
tus uksen s. förgörning, bringning om
lifwet, dränkning. -kuttaja an s. för=
görare, tillintetgörare, dränkare. -kut-
telen tella v. förgöra småningom, ett
efter annat.

Hula an s. stort kärl, rum.

Hulajan sdr. -laan lata v. sorla (rin=
nande watten). -lahdan htaa v. sorla
hastigt. -lahdus sdr. -laus uksen s.
hastigt sorlande.

Hulappa pan = ulappa.

Hulas aan s. hörn i rum, wrak.

Hulhava an s. förderf, ruin, a. slösaktig.

Hulikka kan s. degtina, större kärl. -ai-
nen isen dim. liten degtina, a. ht. deg=
tina. -kallinen isen a. som har deg=
tina, en tina full.

Hulisen sta v. sorla. -ina an s. sorl.
-stan aa v. låta sorla (hulajan).

Hulivili in s. ostyrig sälle, putsmakare.

Hulja an s. slankt sjö. -ju un s. slak=
ning, slankighet. -jun ua v. wara slan=
kig, wagga af och an. -jutan ttaa v.
skaka, runka. -jutus uksen s. skakning.
-juttaminen isen s. skakandet. -juttaja
an s. skakare. -juttelen tella v. skaka
fortfarande.

Hulkka kan s. hop, flock, stock.

Hulkki kin s. ring kring mynningen af
slidan.

Hulkko kon s. fåne.

Hulkun kkua = hylkyn, hulkutan ttaa
= hylkytän, hulkutus uksen = hyl-
kytys.

Hullu un a. galen, skämtsam, -heinä l.
-ruoho bolmört (hyoscyamus niger),
puhua hulluja tala galenskaper, skäm=
ta, hullumainen något galen. -uus
uuden s. galenskap, skämtsamhet. -usti
adv. galet, på tok. -utan ttaa v. göra
galen, inbilla, skämta, gyckla. -utus
uksen s. inbillning, gyckel. -uttaja an
s. gycklare. -uttelen tella v. göra smått
galen, gyckla, galnas. -ustan aa =
hullutan. -ustelen lla = hulluttelen.
-ustutan ttaa v. bedåra.

Hulmi in a. glupsk. -in ia l. -mutan
ttaa v. glupa, sluka.

Hulpa van = hulpio.

Hulpakko kon l. -atta tan s. pratmaka=
re. -patan ttaa v. pruta i wädret.

Hulpio on l. -ilo on s. klädlist, skoning,
brädlist. -oitan ttaa v. förse med list
l. skoning.

Hulttio on s. kringstrykare, wräkling.

Hulva an = hulas.

Humajan sdr. -maan ata v. susa, dåna.
-ahdan htaa v. hastigt susa, dåna till.
-ahdus sdr. -aus uksen s hastig sus=
ning, dån. -ahtelen hdella v. dåna till
då och då.

Humala an s. humla (humulus lupulus),
dryckesrördt tillstånd, -käpy l. -pälmä
humlear, -salko humlestör, -tappo l.
-tarha humlegård, -heinä l. koiran
humala binda (polygonum convolvulus).
-vieras l. nukulaishumala humlebinda
(cuscuta europaea), maah. jordrefwa
(glechoma hederacea), merih. pors (my-
rica gale), tulee humalaan blir öfwer=
lastad. -ainen isen l. -linen isen a.
af humla, humlestark, berusad. -likko
kon l. -listo on s. humlegård. -loitsen
ta l. -loitan ttaa v. blanda, förse med
humla. -llun ltua v. bli humleblandad,
berusas. -llutan ttaa v. försätta med
humla, berusa. -atoin ttoman a. utan
humla. -miloitsen ta v. antaga hum=
lefärg, gulna, förwissna, torka.

Humisen sta v. susa, dåna. -ina an s.
sus, dån, huminahauta flöjare (hy-
mnjan).

Humma an s. häst, tillrop för att skjuta
tillbaka. -aan ata v. tygla tillbaka l.
skjuta tillbaka. -atan ttaa v. hasatt
skjuta tillbaka. -asti in s. gammal märr,
kraike, fig. stor, wräklig qwinna, noult

Humpelo on l. -pio on l. -ppa pan s.
tölp, hurk. -ppamainen isen a. tölpig l.
hurkaktig. -ppamaisuus uuden s. tölp=
aktighet.

Humu uhun heiniä.
Hunaja an *s.* honing. -ainen isen *a.* af honing.
Hunkaan hupata *v.* stöka, böka.
Hunkala an l. -lo on *a.* osticklig, opaßlig, odnglig. -luus uuden *s.* otjenlighet. -lasti *adv.* opaßligt.
Hunkka kan *s.* twärbrant.
Hunakko kon l. -nnikko kon l. -ninko ngon *s.* försummadt stick, kalut ovat hunningolla sakerna äro wind för wäg. -nnikkola an *s.* förfallet ställe.
Hunnu un *s.* käpphäst.
Huntio on l. -ntalo on = hulttiö.
Huntu nnun l. -nturi in *s.* lärftshufwa, särk. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* förse med hufwa l. särk. -nnustan aa *v.* betäcka brudens hufwud efter wigseln. -nnustus uksen *s.* hufwudets betäckning. -nnustelen lla *v.* betäcka fortfarande, hunnustetaan hänellä betäckes d. w. s. bortgiftes åt honom.
Huo *int.* tillrop för att driswa på.
Huohdan htaa = hohdan.
Huohotan ttaa *v.* stånka, stöna. -tus uksen *s.* stånkning. -ttelen tella *v.* stöna, flämta.
Huojaa aan *a.* lätt, lindrig. -jennan ntaa *v.* lätta, lindra. -jennus uksen *s.* lindring, lättnad. -jentaja an *s.* lindrare. -jennus -nina l. -jenen jeta *v.* lindras, lättas. -jentelen nnella l. -jellan llaa *v.* lätta småtl. -jellun llua *v.* bli smått lindrad. -jestun ua l. -jeksun ua *v.* anse för lätt, lindrig.
Huojun ua *v.* swaja, wackla. -u un l. -una an *s.* swajning. -uminen isen *s.* swajandet. -utan ttaa *v.* ha att swaja, skaka. -utus uksen *s.* skakning.
Huokaan huokata l. huoata *v.* suckа, pusta, draga andan. -aus uksen *s.* suck, pustning. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* sucka då och då. -aisen ata *v.* draga en suck. -ahdan htaa *v.* draga en djup suck. -autan ttaa *v.* komma att sucka, låta pusta. -yin kia *a.* sucka ofta.
Huokea an *a.* lätt, lindrig, huokia hinta billigt pris. -keus uden *s.* lätthet, billighet. -asti *adv.* lätt. -kenen jeta *v.* bli lätt, falla i pris. -huoitan ttaa *v.* lätta, lindra, smälta föda. -itus uksen *s.* lättnad, lindring, matsmältning. -istaan ua = huokenen.
Huoko huovon *s.* öppning, hål, remna, vesih. wattenremna på isen, wattenåder i jorden, huokovesi framspyrande watten, tulih. remna i eldstad, derifrån eld utströmmar. -onen sen *dim.* litet hål, por. -oinen isen *a.* full med hål, porös, pipig. -oisuus uuden *s.* porositet, pipighet. — Huoku vun *s.* utströmning, sprytning, källsprång, -reikä hwalfiskens andhål. -uinen isen *a.* pösig, framsprytande. -uisuus uuden *s.* pösighet. -vun kua *v.* pösa, porla, putta. -vunto unon *s.* utspryting, transpiration. -uelen *sdr.* -uilen llä *v.* pösa, porla fortfarande. -vahdan htaa *v.* pösa fram hastigt, porla upp, utbrista. -vahutan ttaa *a.* låta hastigt pösa, utbryta, kussa huudan huovahutan hwar skall jag låta mitt rop utbryta, hwar skall jag ropa till.
Huokottelen tella = haukottelen.
Huolain amen = huole.
Huole een l. -eina an *s.* aflång skåra, torrt ingröpt ställe på sidan af wärande träd, huolehonka en fura med skåra på sidan, honfuru, huolainniekka träd med många torra ingröpta ställen. -llan ltaa *v.* göra skåror, tömma (magen). -llun llua l. -leennun nlua l. -eun uta *v.* bli skårad, ingröpas på sidan, tömmas, förtorka, magra (huolo).
Huoli len *s.* bekymmer, sorg. -leinen isen *a.* bedröfwad, sorgsen. -leisuus uuden *s.* sorgsenhet, bedröfwelse. -llinen isen *a.* bekymrad. -llisuus uuden *s.* bekymmersamhet. -llisesti *adv.* med bekymmer. -letoin ttoman *a.* bekymmerslös, sorglös. -lettomuus uuden *s.* bekymmerslöshet. -lettomasti *adv.* bekymmerslöst. -lehdin htia *v.* wara bekymrad, sörja. -lestun ua *v.* bli bekymrad, sorgsen. -lestutan ttaa *v.* göra bekymrad, sorgsen. -len lla *v.* wara bekymrad, sörja, giftas (om qwinnan). -letan ttaa *v.* bedröfwa, bekymra, bortgifta. (huole).
Huolin ia *v.* ha omsorg, om, bry sig

om. -ikas kkaan *a.* omsorgsfull, sorgfällig. -imatoin ttoman *a.* likgiltig, försumlig. -imattomuus uuden *s.* likgiltighet, försumlighet. -imattomasti *adv.* likgiltigt, försumligt, wårdslöst. -ittelen tella *v.* ha lust till, göra med omsorg, utsira, pryda.

Huolo on = huole och huoli. -otun ttua = huoleennun.

Huolukka kan = juovukka.

Huoma an *s.* wård, beskydd, uppsigt, försyn, Jumalan huomaan i Guds försyn, i Guds beskydd. -aan ata l. -aitsen ta *v.* beskydda, ha uppsigt öfwer, warseblifwa, bli uppmärksam på. -aus uksen *s.* warseblifning. -aavainen isen *a.* märkande, uppmärksam. -aavaisuus uuden *s.* uppmärksamhet. -aavaisesti *adv.* uppmärksamt. -aamatoin ttoman *a.* uppmärksam. -aamattomuus uuden *s.* uppmärksamhet. -aamattomasti *adv.* ouppmärksamt, utan att märka, omärkligen. -mio on *s.* uppmärksamhet, eftertanke, epähuomio bristande eftertanke, oaktsamhet. -ailen lla *v.* småningom warseblifwa, warsna. -ahdan htaa *v.* hastigt märka, uppsnappa. -aannun ntua *v.* bli bemärkt. -autan ttaa *v.* göra uppmärksam på, wäcka uppmärksamheten.

Huomen nen l. -nes eksen l. -mi men *s.* morgon, morgondag, *ess.* huomenna i morgon, tois- l. ylihuomenna i öfwermorgon, huomenlahja morgongåfwa. -meltain l. -meneltain *adv.* om morgonen. -meninen l. -minen isen *a.* ht. morgon l. morgondag, huomispäivä morgondag, huomiseen till morgonen, huomiselta ifrån morgonen.

Huone een *s.* hus, rum, huonekunta familj, hushåll, huonekuntainen l. huonemies inhysing. -einen isen *a.* ht. hus, rum. -eellinen isen *a.* husegande, ett hus fullt. -eetoin ttoman *a.* saknande hus, rum. -eettomuus uuden *s.* husbrist. -nus uksen *s.* litet hus, byggnad.

Huono on *a.* dålig, swag, ringa. -ous uden *s.* dålighet, swaghet. -osti *adv.* dåligt. -oinen isen l. -oluinen isen *a.* något dålig, usel. -oisuus uuden *s.* mera dålig beskaffenhet. -omainen isen l. -oläntä nnän l. -oläntäinen isen *a.* mera dålig. -omaisuus uuden l. -oläntäisyys yyden = huonoisuus. -omaisesti *adv.* mera dåligt. -onen ota l. -onnun ntua *v.* bli dålig, försämras. -oneminen isen *s.* försämring. -onnan ntaa *v.* försämra. -ostun ua l. -oksun ua *v.* anse för dålig, försmå. — *Komp.* huonompi sämre. -ommuus uuden *s.* sämre beskaffenhet.

Huopa van *s.* filt, filthatt, filtmössa. -anen sen *dim.* liten hatt, mössa. -ainen isen *a.* af filt, ht. hatt. -vallinen isen *a.* hattegande, en hatt full. -van paa *v.* walka till filt. -penen veta *v.* walkas, uppmjukas, mildras. pakkanen huopenee köldeu slår sig. -poitan ttaa *v.* uppmjuka, päivä h. lumen solskenet uppmjukar snön. -vepeen *s.* solwärme wår och höst, lättnad, lindring, lätt sömn, slummer (huove).

Huopaan vata *v.* mynna, ro baklänges, upprepa ett och detsamma, huopasi mennä lofwade idkeligen gå. -aus uksen *s.* mynnande. -aaja an *s.* mynnare. -ari in l. -puri in *s.* fortare åre till sådan rodd, bakåre. -ailen lla *v.* sakta mynna. -vin pia *v.* fortfarande mynna.

Huoppaan pata *v.* ärna, ämna, lofwa.

Huoppi pin *s.* tåppa.

Huora an *s.* hora, sköka, tehdä huoria göra hor, huorintekiä som gör hor. -ruus uuden *s.* horeri. -amainen isen *a.* horaktig. -amaisuus uuden *s.* horaktighet. -allinen isen *a.* horisk. -allisuus uuden *s.* horiskhet. -rimus uksen *s.* horkarl. -rikas kkaan *s.* horunge, horbarn. -aan ata l. -rin ia l. -ailen lla *v.* hora.

Huosia an l. -ain amen l. -sio on *s.* qwast, wiska, skurgräs, skafgräs, (*equisetum hiemale*) = huosiokorte (hosia).

Huoskelen lla = huokoilen.

Huoski in *s.* läskfyllnad (= hospi).

Huosta an *s.* beskydd, wård.

Huotava an *a.* billig.

Huotra an *s.* skida, foderal.

Huovahdan, huovahutan, huovun se huoko.

Huove een *s.* solwärme wår och höst, brodd sent på hösten. –ennan ntaa l. –etan ttaa *v.* wärma, upptina, uppmjuka snön. –ennus uksen *s.* uppwärmning, uppmjukning. –ennes nteen *s.* uppmjukadt ställe, uppmjukning. -vin ia *v.* wärma, bländas af wårsolens inwerkan på snön (huopa).

Hupa van *a.* flyktig, förgänglig, nöjsam, angenäm, hupa matka nöjsam resa, hupahauta l. –hulikka slösare. –ainen isen l. -asa an *a.* flyktig, nöjsam. -aisuus uuden *s.* nöjsamhet. –asti l. –aisesti *adv.* flyktigt, nöjsamt. –penen veta *v.* gå ihop, förminskas, gå åt. –paan vata *v.* göra tiden kort, förnöja, roa. –palus uksen *s.* tidsfördrif, förlustelse. –pi vin *s.* tidsfördrif, hupihauta = hupahauta. –pilainen isen *s.* sällskap till tidsfördrif. –vin pia *v.* roa, fördrifwa tiden, magra, gå till kost (huvi).

Hupajan aa *v.* bära sig tokigt åt. –pakko kon l. -pelo on l. –pero on l. –pio on *s.* fåne, dumhufwud. –peroitsen ta *v.* galnas, wrida sig.

Huppana an = huppelo.

Huppelo on l. –oinen isen *a.* tokig, yr, fjollig, ruggig. –oitsen ta l. –oin ida *v.* tokas, yras, spritta, hoppa, fjeska. –lehdan htaa *v.* spritta l. hoppa till då och då, stritta.

Huppu pun *s.* kläderuas samling öfwer hufwudet, hufwudbetäckning med klädfällar. –putan ttaa *v.* samla klädfällar öfwer hufwudet.

Huppuri in *s.* huggborr.

Huppuroin ida l -itsen ta = huppeloin.

Hupsa an l. –akko kon l. –su un *s.* fåne, dumhufwud. *a.* tokig, fånig -sunen sen *dim.* liten toka, fjolla. –ahdan htaa *v.* göra tokig, förwrida. –suun uta *v.* fånas, bli tokig. –sutan ttaa *v.* göra tokig, bete sig fånigt. –suttelen tella *v.* fånas, tokas (höpsä).

Hura an *s.* rubbadt, förwirradt skick, sällsamhet, hurin kurin hullerombuller.

Hurajan *sdr.* –raan ata l. –risen sta *v.* forsa, porla. –rina an *s.* fortsatt forl. –rahdan htaa *v.* forla hastigt, skorra. –rahhus *sdr.* -raus uksen *s.* hastigt forl, skorr. -rahtelen hdella *v.* forla hastigt då och då, skorra tid efter annan. -ristan aa l. –ristelen lla *v.* låta forla. –ahutan ttaa *v.* framkalla ett plötsligt forl, spruta ut.

Hurja an *a.* förryckt, rasande, ursinnig, lättsinnig. –juus uuden *s.* förrycktbet, raseri. –asti *adv.* ursinnigt, hufwudlöst. –aan ata *v.* göra ursinnig. –aus uksen *s.* anfall af ursinne, raseri. –aelen *sdr.* -ailen lla l. –antelen nnella *v.* bete sig rasande, drifwa omkring, slentra.

Hurma an *s.* tankekraft, omdöme. –me een *s. pl.* hurmeet yttre sinnen. -aan ata *v.* bedåra, förtrolla, förwirra. –aus uksen *s.* förtrollning, förwirring. -aun uta *v.* förtrollas, bedåras, förwirras. -mio on *s.* förwirring, oreda, oskick, oordentlig mennifka. –mos oksen *s.* tillstånd af förwirring, swindel, förtrollning, willerwalla. –mon oa *v.* bedåra, hänrycka. –moitun ttua *v.* bedåras, hänryckas. -moitus uksen *s.* hänryckning.

Hurme een l. –etas aan *s.* stelnad blod. –einen l. –ehinen isen *a.* blodig. –inikko kon *s.* blodflöde, blodputt (hurma).

Hurmo on *s.* wårdslös mennifka, slarf.

Hurotan ttaa = huristan se hurajan.

Hurri in *s.* tordmule (*alca torda*), *ep.* för get, utrop för att drifwa getter, maitohurri surmjölksblanda. -ikas kkaan *s.* fremmande som första gången besöker ett hus.

Hurska an = hyrskä, hurskun ua = hyrskyn.

Hurskas aan *a.* rättwis, from, rättfärdig = vanhurskas. –aus uden *s.* rättwishet, fromhet, rättfärdighet. -aasti *adv.* rättwist, fromt. -autan ttaa *v.* rättfärdiga. –auttaminen isen *s.* rättfärdiggörelse. –auttaja an *s.* rättfärdiggörare. -auttavainen isen *a.* rättfärdiggörande.

Hursti in *s.* säckwäf, fyrskäftadt hamptyg, groft lakan. –inen isen *a.* af säckwäf. –tu un *s.* brokig kjortel med ullinslag. –tus uksen l. –tuin umen *s.* kort regnkappa.

Hurtan ttaa = hurahdan.

Hurtta tan *s.* slöfware, swinpels, *ep.* för

warg, hurtan korvat hjertöron. -tallinen isen *a.* ht. stöfware m. m.
Hurtti tin *s.* hårigt ting, -mato hårig larf.
Huru un *s.* landtunga, smal wik, forl (hurina). -uun uta = hurisen.
Hurvio on *s.* slösare. slarf. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* slösa, slarfwa. -itus uksen *s.* slöseri, dårskap. -ittelia an *s.* slösare. -ittelemus uksen *s.* slöseri.
Husa an *s.* skeck.
Husu un *a.* ömklig, liten, *s.* stackare.
Husutan ttaa *v.* ropa huß, hetsa (hundar), tußa.
Hutajan aa l. -tisen sta *v.* darra, skälfwa, wackla, wara rankig.
Hutale een = hutilus.
Hutelo on = hutilus.
Hutera an *a.* swag i lederna, rankig, bräcklig. -roitan ttaa *v.* göra rankig. -roitun tua *v.* bli rankig, bli ostadig.
Hutia an = huiska.
Hudin tia *v.* slå med spö. -tikka kan *s.* långt smalt spö. -telen della *v.* rappa, slå ofta (hutkin, hutja).
Hutilus uksen *s.* hutlare, skeck, lättsinnig menniska. -loitsen ta *v.* hutla, slösa, lefwa lättsinnigt, fuska.
Hutja an *s.* långt smalt spö. -akka kan *a.* spenslig, slank. -jukka kan *s.* långt spensligt spö, poika h. lång och smärt gosse. -jun ua *v.* wara slankig, swaja af och an. -jutan ttaa *v.* skaka.
Hutkin ia *v.* slå med spö, slå hit och dit. -kuri in *s.* risare. -ielen lla *v.* slå fortfarande (hudin, hutelen).
Hutra an *a.* bräcklig, skör. -aan ata *v.* kläpa, kludda.
Huttu tun *s.* mjölgröt. -uinen isen *a.* grötig.
Hutu dun = hutilus. -uinen isen *a.* ringa, swag, lätt. -ukka kan *s.* swag, obetydlig menniska.
Huuh *int.* utrop, tillrop, *s.* gast, spöke. huun purema fläck på kroppen. -huun ua *v.* ropa huuh. -huilen lla *v.* ropa gällare huuh. -hatan ttaa *v.* ropa hastigt huuh. -hattelen tella *v.* ropa huuh då och då. -hkaan ata *v.* ropa huuh, ropa såsom uf. -hkaaja an *s.* huuhropare, berguf (strix bubo). -hkäisen äta *v.* ropa hastigt huuh, susa. -hittelen tella ropa fortfarande huuh, susa (öron). -hottelen tella *v.* ropa högljudt, rinna med starkt sorl (om).
Huud .... se huut ....
Huuhdon htoa = huhdon.
Huukei sen *s.* jern för att slå hål i lädret.
Huuli len *s.* läpp. -inen isen *a.* läppig, ht. läpp. -letoin ttoman *a.* utan läpp. -itoin ttoman *a.* utan läppar.
Huumajan *sdr.* -maan ata, -mahdan htaa, -mu un = humajan, humahdan, humu.
Huume een *s.* swindel, förwirring. -elo on *s.* swindel, förwirrad menniska. -makehdan htaa *v.* gå i yrsel, mumla för sig sjelf. -ahdun htua *v.* förwirras, döfwas.
Huuppa pan *s.* klunga, grupp, not. -pahdan htaa *v.* hänga i hop uti klunga.
Huuppo pon *s.* berguf (hauppo), dumhufwud.
Huurre rteen = huuru.
Huuru un *s.* rimfrost, dunst, os, yrsel, -pää l. -päinen småtossig, förryckt, yrande. -ron oa l. -un ua *v.* yra, ånga, ryka. -rahdan htaa *v.* gå i yrsel, bilda rimfrost.
Huusaan ata *v.* furera djur.
Huuska an *s.* slösare. -aan ata *v.* slösa, wara ostyrig.
Huussa an *s.* agnshus.
Huudan taa *v.* ropa, rösta, votera. -taminen isen *s.* ropandet, röstandet. -danto nnon l. -danta nnan l. -dannes nteen *s.* ropning, röstning. -to don *s.* rop, omröstning, ryckte. -tolainen isen *a.* röstande, röstegande. -taja jan *s.* ropare, röstare. -telen della *v.* ropa fortfarande, skria. -datan ttaa *v.* ha att ropa, låta rösta. -dahdan htaa *v.* ropa hastigt. -dahdus *sdr.* -dahdus uksen *s.* hastigt rop. — Huuskasen ata *v.* ropa en gång.
Huude teen *s.* rimfrost, sublimat. -etun ttua *v.* öfwerdragas med rimfrost, sublimeras.
Huuti *int.* hut, rop åt närgångna hundar och menniskor; huutijärvi ställe der man låter sig veta hut. -tein ttoman *a.* hutlös. -ittomuus nuden *s.* hutlös-

hyt. -ttömasti adv. hutlöst. -itan ttaa v. rofwa hut, drifwa bort, utskämma.
Huuvaan ata, -vattelen tella = huokkaan, huokaelen.
Huuve veen = huude.
Huuvistun ua = huoistun se huokis.
Hüves eksen s. tunnt skinn, membran. -eksinen isen a. af skinn, ht. membran.
Huvi in s. nöje, nöjsam tillställning (hupa, hupi), arpahuvi lotterinöje, huvipäivä fridag, huviksi för tv' skull. -ila an s. förlustelseort, lustgård. -ike kkeen s. tidsfördrif. -itan ttaa v. göra tiden kort, förnöja, roa, slösa. -itus uksen s. förnöjelse, nöje, slöseri. -ittaja an s. den som roar, rolighetsmakare, slösare. -ittelen tella v. roa smått, förlusta sig. -vennan ntaa v. förminska, ha att gå åt. -vennus uksen s. förminskning. -ventelen nnella v. förminska småningom, snappa med läpparna. -vetan ttaa v. ha att gå åt, smälta mat. (hupa.)
Hyd.... se hyt....
Hye een s. dyning.
Hyh int. utrop af afsky.
Hyhmä än s. snöförja, snöglopp. -äinen isen a. full af snöförja, ht. snöglopp.
Hyhyn hkyä v. huttra.
Hyhmöittelen tellä v. darra, skälfwa, sappi h. gallan är i rörelse, wreden uppslågar.
Hyis int. utrop af afsky, fy.
Hykerrän rtää l. -kertelen rrellä v. gnida, gnugga, förorsaka ett knarrande ljud.
Hykytän ttää l. -ttelen tellä v. skaka, bära tungt, springa beswärligt. -tys yksen s. skakning, tungt lopp. -kähdän htää v. skaka hastigt, hoppa upp, spritta till.
Hyle = hylje.
Hyljyn yä v. skakas, gunga. -jäytän ttää v. ha att skakas, omröra, öfa (huljun).
Hyljään ätä v. öfwergifwa, försköta, förkasta. -äys yksen s. förkastelse, afslag, öfwergifning. -ääminen isen s. öfwergifwandet. -ljys yksen s. öfwergifwet tillstånd, minsk för wägn. -äelen sdr. -ailen llä l. -jelsin ia v. öfwergifwa den ena efter den andra, förkasta, nedsätta. -äyn ytä v. öfwergifwas, förskjutas (hyljyn).
Hylje lkeen s. skäl, hylkeen rasva tran. -lkeinen isen a. af skäl, rik på skälar.
Hylkyn kkyä v. skakas, skwalpa, guppa. -kky kyn s. skakning, guppning. -kkyminen isen s. skakandet, guppandet. -kytän ttää v. skaka, skuffa. -kytys yksen s. skakning. -kyttäminen isen s. skakandet -kyttäjä än s. skakare. -kyttelen tellä v. skaka småningom (hölkyn).
Hylkään hylkiä = hyljään. -äys yksen = hyljäys. -lky lyn s. förkastadt, öfwergifwet ting, utskott, affkräp, wrak, -lkyläinen isen s. förkastad menniska, wrak. -lkäelen sdr. -lkäilen llä l. -lkelen ljellä = hyljäilen. -lin lkiä v. fortfarande förskjuta, afsky, nedsätta, -lkiö ön s. afskydd warelse, utskott.
Hylly yn s. gungning, waggning, hyllysavi pösslera, -maa gungande mark, -jää gungis. -yinen isen a. gungande, pösig. -yn yä v. gunga, wara pösig.
Hylättelen tellä = hylkäilen.
Hymeytän ttää = hymistän, hymeyttelen tellä = hymistelen.
Hymisen stä = humisen, hyminä äa = humina, hymistän ää = humistan, hymistelen llä = humistelen.
Hymmi in s. jungfru, skönhet (hymy, impi).
Hympyrä än a. krokbent, linkande.
Hymy yn s. småleende, myning, fnå, -huuli småleende läpp, -pää = hömöpää. -ynen sen = hymypää. -ylä än s. skamwrå. -yyn ytä l. -yelen sdr. -yilen llä v. susa, mysa, småle.
Hymäilen llä = hymyilen.
Hynky ngyn l. -nkä ngän s. löpskhet, brunst (swinens), on hyngyllänsä är brunstigt. -käinen isen a. brunstig. -käisyys yyden s. brunstighet. -nkyyn ngytä v. wara brunstig, brunstas.
Hynkähdän (i st. f. hymkähdän) htää v. småle hastigt, gifwa ett småleende. -äytän ttää v. förmå att småle, framkalla ett småleende. -käyttelen tellä v. framkalla fortsatt småleende, smeka, roa, småskratta.
Hyve peen = hyppi, hypeellinen isen = hyppinen (tiyvä).

Hype ppeen = hyppi, hypeilen llä = hypistelen. -perrän rtää l. -pertelen rrellä = hypistelen.
Hyppi pen *s.* fingerspets. -inen isen *dim.* liten fingerspets, nypa, pris. -pistän ää *v.* handtera med fingerspetsarna, gnugga emellan fingrarna, fingrera. -pistelen llä *v.* fingrera. -pisteliä än *s.* klådfingrig. -pistys yksen *s.* fingrering, petning.
Hyppy yn = hyppi, hyppynen sen = hyppinen, hyppysen täysi nypa, pris. -pyllinen isen l. hyppysellinen isen *s.* nypa, pris (hyppään).
Hyppylä än *s.* hympel.
Hyppään pätä *v.* hoppa, dansa. -äys yksen *s.* hoppning, hopp. -ääjä än *s.* hoppare, dansare. -ääminen isen *s.* hoppandet. -ppy pyn *s.* hopp, dans. -pin ppimen *s.* hoppinstrument, hypinlauta hoppbräde, hypinkengin trippande. -äelen llä l. -ppelen pellä l. -peskelen llä *v.* smått hoppa. -pätän ttää *v.* låta hoppa, ha att dansa. -äyn ytä *v.* hoppa upp, studsa. -äytän ttää *v.* ha att hoppa upp, ha att studsa. -äyttelen tellä *v.* låta då och då hoppa upp. -pin ppiä *v.* hoppa uthållande. -ppinä än *s.* fortsatt hoppande. -pikkä kän *s.* ett slags dans. -pitän ttää l. -pytän ttää *v.* ha att hoppa fortfarande, wagga upp och ned. -pitys yksen l. -pytys yksen *s.* waggning (t. ex. på armarna). -pittelen tellä l. -pyttelen tellä *v.* wagga fortfarande, låta sakta hoppa upp och ned. -ppelöittelen tellä *v.* springa ledigt, trippa. -pähdän htää *v.* hoppa till, plötsligt hoppa, spritta till. -pähdys *sdr.* -päys yksen *s.* sprittning.
Hypristelen llä = hypistelen.
Hypästelen llä l. -pöstelen llä = hypistelen.
Hyrisen, hyrinä, hyreksin se hyräjän.
Hyrkki kin l. -käles een *s.* klump, klimp.
Hyrky ryn = hyry.
Hyrmin iä *v.* brumma, gorma, bannas. -inä än *s.* brummande, banner. -my yn *s.* brummande, sorl, stor mängd.
Hyrrä än *s.* snurra, kastskiswa. -ään ätä surra, fara fram snurrande. -ätän ttää l. -rrytän ttää *v.* kasta snurra, låta fara surrande. -rrytys yksen l. -rry yn *s.* surrande fart. -rryttelen tellä *v.* fara smått surrande, kasta sakta snurra.
Hyrskä än l. -ky yn *s.* fräsande ljud. -kin iä *s.* fortfarande fräsa. -ähdän htää *v.* fräsa hastigt, frusta, prusta till.
Hyrsy yn *s.* ölkanna, dricksstånka.
Hyrsähdän htää = hyrähdän se hyräjän.
Hyrtikäs kkään *s.* horkrympt, wissnad rofwa. -istyn yä *v.* krympa i hop.
Hyräjän *sdr.* -rään ätä l. -risen stä l. ryyn ytä *v.* surra, gnola. -rinä än l. -ry yn *s.* surrning, gnolande. -äelen *sdr.* -äilen l. -yelen *sdr.* -yilen *v.* gnola smått, surra sakta. -ähdän htää *v.* hastigt surra, brista ut. -ähdys *sdr.* -äys yksen *s.* plötsligt surrande, hastigt sorl. -ähtelen hdellä *v.* surra hastigt då och då. -rytän ttää *v.* ha att surra, låta gnola. -yttelen tellä *v.* låta sakta surra, gnola, ajaa hyryttelee åker stromlande, trallande. -ätän ttää *v.* ha att surra, framskrida lätt. -reksin iä l. -rehdin htiä l. -rehtelen hdellä *v.* surra, gnola fortfarande. -yyn ytä l. -äydyn ytyä *v.* slå sig på gnolande, börja att surra, h. itkulle utbrista i sakta gråt.
Hysy yn *s.* stoj, buller.
Hyssään ätä *v.* wyssja, sakta röra, behandla föraktligt. -ssytän tää l. -ssyttelen tellä *v.* wyssja, skaka sakta, lunka. -ssytys yksen *s.* sakta waggning.
Hytelmä än *s.* flotagräs (*sparganium natans*) = konnan hytelmät.
Hyde teen = hytiinen.
Hytistyn yä *v.* krympa i hop, huka sig ned.
Hytistän ää = hytäjän.
Hytkyn yä l. -kän ää *v.* guppa, gunga. -ytän ttää *v.* ha att guppa, wagga. -ytys yksen *s.* guppning, waggning. -yttelen tellä *v.* guppa fortfarande, wagga sakta. -kähdän htää *v.* guppa hastigt, knycka till. -kähytän ttää *v.* ha att guppa hastigt, knycka till. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* knyck.
Hyttinen isen l. -ttynen sen *s.* mygga.

Hytyri in l. -rä än s. mössa, hatt.
Hytylän ttää v. ägga, reta.
Hytäjän ää v. klappa sakta, barra, picka. -täytän ttää v. ha att klappa, låta barra.
Hytälö ön = hyytelö.
Hyve se hype och hyvä.
Hyvä än a. god (*Komp.* parempi, *Sup.* paras, sällan hyvempi, hyvin), on hyvällä päällä l. hyvillänsä är wid godt lynne, hyvän päiväinen utmärkt, hyvää päivää god dag! kuka hyvänsä hwem som helst, hyväntekiäiset belöning för en wälgerning, hyvin wäl, hyvin kylmä ganska kall. -vyys yyden s. godhet. -ästi *adv.* wäl, farwäl, hyvästijättö afskedstagning, jää hyvästi må wäl! -äinen isen a. något god, wän, o dock, *pl.* hyväiset afsked, sanoa jäähyväiset taga afsked, o hyväinen o min wän! o dock! -välä än l. -velä än l. -völä än s. behaglig ort. -äkäs kkään a. något god, ofkadlig. -ve een s. dygd. -vään ää l. -väilen llä v. bemöta wäl, smeka, tycka om. -väily yn s. smekning. -väiliä än s. smekare, amant. -vin iä v. hylla, tycka om. -vitän ttää v. bemöta wäl, tilltala wänligt, ersätta. -vitys yksen s. godt bemötande, ersättning. -vittäjä än s. som bemöter wäl, ersättare, godtgörare. -ästyn yä l. -äksyn yä l. -veksin iä v. anse för god, gilla, antaga, wisa sig god, låta sig behaga.
Hyy yyn s. isförja, snömos, rimfrost. -yinen isen a. full af isförja, rimfrostig. -yydyn tyä v. stelna, frysa till. -yydän tää v. låta stelna, tillfrysa, isas, bli isbelagd. -yytymys yksen s. stelning. -yytyväinen isen a. stelnande. -yytymätöin ttömän a. icke stelnande. -yyde teen s. isförja, isbeläggning, rimfrost. -yydin timen s. afkylningsmedel, -vesi kylwatten, -astia kylkat. -yytäjä än s. som låter stelna l. isas, -päivä dag då watten tar is. -dänne nteen s. isbeläggning, isbildning. -yytämöinen isen a. som har att stelna, stelnande. -yytelen dellä v. låta småningom stelna l. frysa. -yytelö ön s. stelnad spad, gelee. -yydelmöinen isen a. som har att småningom stelna, smått stelnande. -yydytän ttää v. låta stelna, afkyla. -yydytys yksen s. afkylning, stelnings befordran. -yydyttelen tellä v. småningom afkyla, låta stelna. -yydätän *adr.* hyytän ttää = hyydytän. -yyttö tön = hyydytys. -yyhämöittelen tellä v. gå med rimfrost på sig, gå såsom stelnad, trakka. -yyhäröinen isen s. lindrig stelning.
Hyylä än s. wilddjurskula, tillhåll.
Hyypittelen tellä v. trippa, wara beställsam, åflas.
Hyyppiö ön s. berguf (*strix bubo*).
Hyyppä pän s. spetsig mössa, hympel, tofswipa (*vanellus cristatus*). -änen sen *dim.* liten spetsig mössa, liten hympel. -äinen isen a. ht. mössa, rik på tofswipor.
Hyypynyinen isen a. stel, styf.
Hyysi in l. -ikkä kän l. -skä än s. afträde, latrin.
Hyysä än s. koja af trädgrenar.
Hyyvyn hyykyä v. sammandraga sig, krympa ihop.
Hyö = he.
Hyöd.... se hyöt....
Hyökkään kätä l. -kköön kötä v. rusa på, störta på, öfwerfalla, kasta sig öfwer någon. -äys yksen l. -kkö kön s. öfwerfall, häftigt anfall, påmusande. — Hyökyyn vytä v. nappa efter.
Hyöky yn s. dyning, sakta swall. -yn yä v. gå i dyningar, blåsa sakta. -ytän ttää v. ha att gå i dyningar, drifwa fram. -yttelen tellä v. bringa i swallning, gå swallande.
Hyömään ätä l. -min iä v. fatta uti, angripa. -my yn l. -minä än s. angrepp. -äisen stä v. hastigt fatta uti, rusa till.
Hyöntein temen s. smolk, snas. -einen isen s. insekt.
Hyöpyräinen isen a. rundaktig.
Hyörin iä l. -ryn yä v. löpa af och an, wara i fläng, wara beställsam. -iväinen isen a. kringslängande, fjesande, bestyrsam. -iä än s. fjesare, slängare. -iäinen isen s. bestyrsam menniska. -inä än l. -ry yn s. fläng, fjes, bestyrsamhet. -itän ttää l. -rytän ttää v. ha att löpa af och an, låta fjesa, påskynda.

-ryläinen isen *a*. som har listiga rörörelser, *sp*. för orm.
Hyöstyn yä se hyödyn.
Hyödyn tyä *v*. tillwäxa, förkofras, hafwa nytta. -ty dyn *s*. tillwäxt, förkofran, nytta, hyötymansikka jordgubbe, -metsä frodigtwäxande skog, -vesa rotskott om höften, -ruoho frodigt gräs på åker, egräs. -tyminen isen *s*. tillwäxandet. -tyväinen isen *a*. frodig, afwelsam, sig förkofrande. -tyväisyys yyden *s*. frodighet, afwelsamhet. -tyväisesti *adv*. frodigt, med förbel. -tyinen isen *s*. frodig. -tyisyys yyden *s*. frodighet. -tyisesti *adv*. frodigt. -dyllinen isen *a*. nyttig. -dyllisyys yyd n *s*. nyttighet. -dyllisesti *adv*. nyttigt. -dytöin ttomän *a*. utan skott, onyttig. -dyttömyys yyden *s*. onyttighet. -dyttömästi *adv*. onyttigt, gagnlöst. -tö dön *s*. rotskott. -tiäinen isen *s*. skott, telning. -dykki kin l. -vykki kin *s*. nytta, bätnad. -dytän ttää *v*. ha att frodas, gagna. -dyttäjä än *s*. gagnare. -dyttäväinen isen *a*. gagnande, gagnelig. -dyttäväisyys yyden *s*. gagnelighet. -dyttäväisesti *adv*. gagneligt -dyttämätöin ttömän *a*. gagnlös. -dyttämättömyys yyden *s*. gagnlöshet. -dyttämättömästi *adv*. gagnlöst. -dyttelen tellä *v*. småningom gagna. -dän tää *v*. skjuta fram, drifwa upp. -telen dellä *v*. småningom tillwäxa, repa sig. -Hyöstyn yä *v*. hastigt tillwäxa, forkofras.
Hä, häh = ha.
Häd .... se hat ....
Hähyn yä *v*. fnysa, fräsa af wrede.
Häihkenen keta *v* sakta sig, stillas, dämpas.
Häijy yn *a*. stygg, led, gemen, nedrig. -yys yyden *s*. stygghet. -ysti *adv*. styggt, nedrigt.
Häikerä än *s*. röklukt (häkärä).
Häikis *int*. utrop till att reta afwundsjukan, ser du! -sian ää *v*. ropa häikis, reta. -stys yksen *s*. retelse. -stelen llä *v*. wisa hwad man fått (för att reta), reta fortfarande, begabba, gäcka. -stelevainen isen *a*. retande, gäckande.

Häikiö ön *a*. ond, stygg, led, elak. Haikka kon *s*. owäsende, larm, ... de sändref. -kitän ttää l. -kytän ttää *v*. stilla, hejda, lugna. -kytys yksen l. -kitys yksen *s*. stillande. -kkenen l. -kkeen ketä *v*. stillas, upphöra.
Häikäisen stä *v*. bländа, skimra för (heikaisen).
Häily yn, -yn yä, -ytän ttää = häälyn m. fl.
Häilään ätä, häilästän ää = häälään.
Häiritsen tä l. -rään itä l. -ritän ttää l. -ritän ttää *v*. rubba, förwirra, uppwigla. -itsiä än l. -ittäjä än *s*. uppwiglare, fridsstörare. -itys yksen *s*. förwirring, uppwigling. -iö ön *s*. oordning, uppehåll, mißtag. -ryn yä l. -räyn ytä l. -rityn ttyä l. -ristyn yä l. -räännyn ntyä *v*. rubbas, förwirras, komma i oordning, mißtaga sig. -räys yksen l. -ristys yksen *s*. förwirring, mißtag. -rähdän htää l. -rähdyn htyä *v*. rubbas hastigt, taga ett felsteg, fela målet, gå miste. -rähdys yksen *s*. hastig rubbning, felsteg. -räytän ttää *v*. störa, hindra, uppehålla.
Häivä än *s*. hinna, stor fiskhåf, gäddkrok, ei häiväakään icke skymten ens.
Häkellän ltää *v*. stappla, stamma. -llyn llyä *v*. komma af sig.
Häin häkis *v*. hosta hest, neka, motarbeta.
Häkilä än *s*. häckla. -löin idä l. -löitsen tä *v*. häckla. -löitsiä än *s*. häcklare. -löitsemys yksen *s*. häckling. -löitän ttää *v*. låta häckla.
Häkki kin *s*. häck, skrinda, galler. -källinen isen *a*. häckegande, en häck full.
Häkkyrä än *s*. knagg.
Häkkäri in *s*. cylinderstocken i wäfstol. -röitsen tä = hattaroitsen.
Häky häyn = häkä.
Häkylä än, häkylöitsen tä = häkilä m. fl.
Häkä hä'än *s*. os, stick, häkävihma fel lauk. -äinen isen *a*. osig, stickig. -äisyys yyden *s*. osighet, stickig egenskap. -Häkään häätä *v*. osa. -käys yksen *s*. osning. -käntelen nnellä l. -käntelen llä *v*. ha qwäljningar, tvekas af os, puhua häkäntelee talar obetydligt. -kytän ttää l. -kyän ttää *v*. osa, ...

[illegible], dämpa, pådrifwa (hälytään). -hytys yksen s. dämpning, pådrifning. -käyttäjä än s. dämpare. -kin kkiä v. hämta fortfarande, utöfwa ett fortsatt [illegible]. -käsen stä v. höta till. -käisen stä v. sticka i ögonen, bländа (häikäisen).

Häkärä än s. brunst, kättja, röklukt, obehagligt dimma. -röitsen tä v. haudla oförsigtigt, förhasta sig.

Häkätän ttää v. wara orörlig, tölpig.

Hälisen stä = hälyyn, hälinä = häly, hälistän ää = hälytän.

Hälkyn kkyä l. -kkyilen llä v. röras af och an, fjeska.

Hälppä pän s. menniska med stora läppar l. stor mun, storskräflare. -ppään ttä v. skräfla, förtala, chikanera.

Hälvenen vetä v. stillas, hämmas, sakta sig. -väisen stä v. gifwa en knäpp, knuffa till, ge på truten, chikanera (hälppään).

Häly yn s. buller, larm, skrål. -yyn ytä v. skråla, stoja. -ytän ttää l. -ysiän ää v. åstadkomma stoj, ha att skråla.

Häme een s. Tawastland, Hämeenlinna Tawastehus. -mäläinen isen s. Tawastländning, a. tawastländsk.

Hämeräinen isen = hämmähäkki.

Hämi in s. beståring, förwirring, tulla hämille bli bestört, komma af sig, olla hämillä wara bortblandad.

Hämmennän ntää v. blanda, hopblanda, trassla, hämma. -nnys ykseu s. hopblandning, hinder, hejd. -mminki ngin l. -mmekki kin s. oreda, trassel, hinder, uppehåll. -ntelen nnellä v. litet hopblanda, trassla, fubbla. -nnyn ntyä l. -mmenen mmetä v. hopblandas, hämmas, upphöra.

Hämmähäkki kin s. spindel, hämmähäkin siima, spindeltråd, h. verkko l. kiна spindelwäf.

Hämmästyn styä v. häpna, förwånas, bli bestört. -ys yksen s. häpnad, förwåning, beståring. -yminen isen s. förwånandet. -yväinen isen a. lätt förwånad, häpen. -yväisyys yyden s. häpenhet. -ymätöin töinän a. obestört, ohäpen, behjertad. -ymättömyys yyden s. obestörthet, behjertenhet.

Hämy yn l. -märä än s. skymning. -ynen sen dim. liten skymning, hämysellä i skymningen. -yinen isen l. -märäinen isen l. -meliäs ään a. skum, skymmande. -yisyys yyden l. -märäisyys yyden s. skumhet, dunkelhet. -yisesti l. -märäisesti adv. skumt, dunkelt. -mään ätä v. fördunkla, förmörka. -märrän rtää l. -märöitsen tä v. skymma, bli skymning, dagas. -märtelen rrellä v. skymma smått. -märryn styä l. -merryn rtyä v. mörkna, fördunklas.

Hämyyn ytä l. -yilen llä v. stoja, stöka, snyla (humu).

Hämä än = hämö.

Hämähäkki kin = hämmähäkki.

Hämäläinen se Häme.

Hämö ön l. -önen sen dim. åttaradigt foru (hömö).

Hän prt. ju, dock, wäl, ethän sinä mene icke går ju du, syöthän du äter wäl (han).

Hän hänen pron. han, hon.

Hängän nkää l. -ngin nkiä l. -ngerrän rtää v. hindra, afwärja, stilla. -nkäisen stä v. hårdt tilltala, bestraffa med ord. -nkälä än a. hinderlig.

Hänni in s. swart måse, sillmåse?

Häntä hänläs prt. då, ju, dock. häntä sitte hwad sen då? tuleeko? tulee häntä, kommer han? kommer wißt (entä, entäs).

Häntä nnän s. swans, -rumppu l. -luu swansben, rumpetång. -vyö swansrem, -vieras objuden gäst, juoksee hännässäni springer tätt efter (i swansen på) mig. -änen sen dim. liten swans. -äinen isen a. beswansad, af swans. -nnällinen isen a. beswansad. -nnätöin ttömän a. swanslös. -nnättömyys yyden s. swanslöshet. -nnäkäs kkään l. -nnikäs kkään l. -ntavä än l. -ntevä än a. långswansad. -nti nnin l. -ntiö ön l. -ntiläinen isen l. -ntsi in a. långswansad, ep. för warg. -ntyri in s. påhänge, som hänger i hälarna på en. -nnikka kan s. pl. hännikät repstumpar hwarmed notdelar sammanbindas. -mmin ntiä v. swansa. -nnitän ttää v. beswansa, löpa tätt efter, spänna swansremmen.

Häperä än *a.* skum, dunkel. –rryn rtyä *v.* fördunklas.

Häpeän *sdr.* häpeen vetä *v.* skämmas, blygas. –eemätöin ttömän *a.* skamlös, oförskämd. -eemättömyys yyden *s.* skamlöshet. –eemättömästi *adv.* skamlöst, utan att skämmas. –piä än *s.* skam, on häpeissänsä skämmes, häpiän kannus springkorn, swinört (*impatiens noli tangere*). –piällinen isen *a.* skamlig. –piällisyys yyden *s* skamlighet. -piällisesti *adv.* skamligen. -py vyn *s.* blygsel, blygd. –vytöin ttömän l. –vitöin ttömän *a.* skamlös, fräck. –vyttömyys yyden *s.* skamlöshet. –vyttömästi l. –vittömästi *adv.* skamlöst. –veliäs ään *a.* blygsam –veliäisyys yyden *s.* blygsamhet. –veliäästi l. –veliäisesti *adv.* blygsamt. -peilen llä *v.* wara blygsam. –vähdän htää *v.* hastigt skämmas, rodna. –vetän ttää *v.* uppwäcka blygsel. -päisen l. –väisen stä *v.* skämma ut, bringa på skam, häda. –väisiä än *s.* hädare, skändare. -väistys yksen *s.* hädelse, utskämning. –ventelen nuellä *v.* utskämma småningom, blygas.

Häppä pän *s.* dricka. -ppään pätä *v.* dricka. –pin ppiä *v.* dricka uthållande.

Häpäs ppään *s. pl.* häppäät mank.

Häpsin = hapsin.

Häpsähdän htää *v.* spritta till. –säytän ttää *v.* ha att spritta. –sästyn yä *v.* häpna.

Härevä än l. häreä än = herevä, hereä.

Härhään hätä l. härhäilen llä *v.* widröra, oroa.

Härine een = harine.

Härisen stä *v.* morra. –inä än *s.* morrande. –stän ää *v.* ha att morra, höta (heritän). -sytän ttää *v.* ha att morra, reta. -stelen llä l. –syttelen tellä *v.* reta småningom, höta med handen för att reta. –stys yksen *s.* retelse, hötande.

Härkki kin l. –kin kkimen *s.* wisp, fräkla, härkin heinä (*spergula*), härkinrauta skafjern till skinnberedning. (härkälö, härkäin).

Härkyli in = punapää aplias och virna.

Härkylä än l. –äinen isen *s.* ormris, bräken (*pteris aqvilina*).

Härkä rän *s.* ore, –viikko wecka utan helgdag, –mies oxdrifware, –tuuli wexlig wind, -jyvä mjöldryga, -papu bondböna (*faba*) = härkipapu, –vasikka tjurkalf, –puu oxel (*sorbus hybrida*), härän silmä = harakan kukka och luuvana, härkäheinä jordrök (*fumaria officinalis*), puna härän kieli oxtunga (*anchusa officinalis*), härkäkukka kungsljus, oxgräs (*verbascum thapsus*), lehmä on härissänsä kon är löpsk. -äinen sen l. –rkö ön l. –könen sen l. -kynen sen *dim.* liten oxe. -äinen isen l. –köinen isen l. –kyinen isen *a.* af oxe, oxrik, hane, härköinen vasikka tjurkalf. –kämäinen isen *a.* oxaktig. –kämäisyys yyden *s.* oxaktighet. –kämäisesti *adv.* oxaktigt. -rin rkiä *v.* wara löpsk (ko), taga tjur.

Härkäin ämen l. –kälö ön l. wisp, fräkla (härkki).

Härmä än *s.* rimfrost. –äinen isen *a.* rimfrostig. –äisyys yyden *s.* fullhet af rimfrost. –äännyn ntyä *v.* öfwerdragas med rimfrost. -min iä *v.* perla, fräsa.

Härnään ätä l. –nytän ttää *v.* reta t. ex. en hund. -nöitän ttää *v.* skrämma, narra (barn).

Härppään pätä *v.* sörpla. -pin ppiä *v.* sörpla fortfarande.

Härskyn yä l. –kän ää l. –kään kätä *v.* gräla, käbbla, skråla.

Härsy yn *s.* retelse, retning. –ytän ttää l. –yttelen tellä *v.* reta, tussa. -ytys yksen *s.* retning, tussning, härsytyskappa ölstop som bruden hemtar åt gästerna (härisen).

Härtsikäs kkään *a.* qwistig.

Hässin iä l. –iskelen llä *v.* ha samlag.

Häsy yn *s.* owäsende, trafa. –yn yä l. –säjän sätä *v.* uppröra, blanda, wäsnas. –ytän ttää *v.* uppwäcka owäsende, afhålla, hindra. –sähdän htää *v.* uppwäcka hastigt owäsende. –sähdys *sdr.* –säys yksen *s.* hastigt owäsende. -säköitsen tä *v.* skeska. –sitän ttää l. -sötän ttää *v.* jaga efter med larm, eftersätta.

Hätki en *s.* rund tid. –kestyn yä *v.* dröja något.

Hätkötän ttää = hötkötän.

Hättärä än *s.* stöka.
Hätystän ää *v.* dämpa, stäcka.
Hätä dän *s.* brådska, nöd, nödfall, olla hädissänsä fjeska, -huuto nödrop -housu fjeskare, -kaste nöddop, -leipä nödfallsbröd, hastigt tillagadt bröd, -pakko nödtwungenhet, -tila nödfall, -vara nödfallsförråd, hädintuskin med njuggan nöd, hätähätää i största hast, hätimmästi som knappast, hätimmiten som hastigast. -äinen isen *a.* brådskande, fjeskig. -äisyys yyden *s.* brådska. -äisesti *adv.* brådskande. -dällinen isen *a.* brådskande, nödig, nödlidande. -ti din *a.* bråd, ilande. -din tiä *v.* ha brådt, skynda, fjeska. -timinen isen *s.* brådskandet. -äilen llä *v.* brådska, skynda, ha brådtom. -äiliä än *s.* brådskare. -tiköitsen tä *v.* fjeska, fuska. -täytän l. -tyytän l. -tytän l. -töitän ttää *v.* förorsaka brådska, nödga, ansätta, briswa på, skrämma, förfölja. -tyyttelen tellä *v.* fortfarande nödga, ansätta då och då. -täyn ytä l. -täydyn ytyä l. -täynnyn nyä l. -täännyn nyä *v.* bli påskyndad, nödgas, råka i nöd, ansättas. -täys yksen l. -täännys yksen *s.* nödställd betägenhet, nödtwungenhet, teki hätäyksissään gjorde i sin nöd.
Hätärä än *s.* surt, rinnande öga. -äinen isen *a.* surögd. -äisyys yyden *s.* surögdhet. -röitsen tä *v.* wara surögd, ha rinnande ögon.
Häveliäs, häveliäisyys, häveliäästi, hävitöin, hävittömyys, hävähdän, häventelen, häväisen, häväistys m. fl. se häpeän.

Hävenen vetä l. -veyn ytä = hävin.

Hävin iä l. -viin vitä *v.* förfalla, förswinna, råka i armod. -intö nnön l. -iö ön *s.* förfall, förlust, ruin. -ikki kin *s.* förlust. -verikki kin *s.* utarmad menniska, bankrottspelare. -itän ttää *v.* förstöra, förslösa. -ittäminen isen *s.* slösandet. -ittäjä än *s.* förstörare. -itys yksen *s.* förstörelse, förödelse, hävityksen kauhistus förödelsens styggelse. -ittelen tellä *v.* förstöra ett efter annat, småningom föröda. -vellyn ltyä *v.* förstöras, förgås.

Hävähdän htää *v.* blinka, göra i en blink (havahdan) jfr. häpeän.
Hävällän ltää *v.* sluka glupskt. -väliäs ään *a.* glupsk. -väliäästi *adv.* glupskt.
Häyhyn yä l. -yilen llä l. -hellän ltää l. -höilen llä *v.* hugga efter, bitas. -hähdän htää l. -hähtelen hdellä *v.* hugga till hastigt med tänderna, rusa på.
Häynin iä = häyhyn. -näisen stä = häyhähdän.
Häyry yn *s.* os. -yinen isen *a.* osande, full med os. -ytöin ttömän *a.* osfri. -yn yä l. -yyn ytä *v.* osa. -ytän ttää *v.* göra os, nedosa. -ytys yksen *s.* osgörning. -räytän ttää *v.* göra hastigt os, bränna ytligt, göra hastigt, häyräytä höyhenesi låt dina wingar hastigt osa, *fig.* skaka stoftet af dina wingar.
Hää ään *s. pl.* häät bröllopp, hääpäivä bröllopsdag, -vaatteet bröllopskläder, -vero bröllopsafgift, häviää hääveroni min bröllopsafgift går om intet d. ä. jag får ej biwista mitt bröllopp, jag blir ej gift, olla häissä wara på bröllopp. — Häinen isen l. -äällinen isen *a.* ht. bröllopp, bröllopps, harvoin häisiä päiviä bröllopsdagar äro sällsynta.
Hääd .... se häät ....
Häälin iä l. -lään lätä *v.* löpa bestyrsam omkring, bestyra. -li in l. -linä än l. -ly yn *s.* beställsamhet, bestyrsamhet, stoj (häärin).
Häällyn ltyä *v.* unkna, bli andfallet.
Hääly yn *s.* waggande rörelse, swängning af och an, skakning. -yn yä *v.* röras af och an, skakas, wackla. -ymys yksen *s.* rörelse af och an. -yväinen isen *a.* rörlig. -yväisyys yyden *s.* rörlighet. -ymätöin ttömän *a.* orörlig. -ymättömyys yyden *s.* orörlighet. -ytän ttää *v.* röra af och an, runka, ruska på, skaka. -yttäminen isen *s.* skakandet. -ytys yksen *s.* skakning, -uhri weftoffer. -yttäjä än *s.* skakare, wiftare. -yttelen tellä *v.* skaka l. wifta fortfarande. -lään ätä *v.* röras af och an. -lähdän htää *v.* hastigt röra l. röras. -lähtelen hdellä *v.* röras hastigt då och då (häälin).

Häärin iä *v.* springa bestyrsam omkring, wara beställsam. -inä än *s.* spräng hit och dit, bestyrsamhet. -rähyttelen tellä *v.* wara fortfarande på bestyr. -rään ätä *v.* springa af och an (häälin, hyörin).

Häärrän rtää = häärin.

Häädän tää *v.* afhålla, afwärja, fördrifwa, öda. -läjä än *s.* fördrifware. -dyn tyä *v.* afhållas, afwärjas, hindras, häätyy häpinän kommer på skam. -dytän ttää *v.* sätta hinder i wägen.

Höhtö hdön *s.* häftighet, fart, höhtölöyly starkt bad, antaa höhtöä gifwa fart.

Hökke kkeen *s.* bestyr, naimisen hökkeet giftastapkar, olla hökkeillään wara brucken.

Hökkeli in *s.* usel hydda, ruckel.

Hökkylä än *s.* ystad mjölk.

Hökkä kän *s.* narg (hukka).

Hökkärä än *a.* dum.

Hökkörä än *s.* kawaljersparoll (smörblommans frömippa).

Hökä än *s.* qwarka, torrhosta, hökäheinä (*verbascum nigrum l. fumaria officinalis l. campanula glomerata*). -äisen stä *v.* hosta till, frusta, öfwerfalla med ord. -kin kkiä *v.* hosta starkt (köhä).

Hölkkä kän *s.* lunk, traf, guppande rörelse. -kkään kätä *v.* lunka, trafwa. -kyn kkyä *v.* guppa, sätta i sqwalpande rörelse. -kytys yksen *s.* skakning, guppning. -kyttelen tellä *v.* skaka smått, sqwalpa smått. -kin kkiä l. -kehdin htiä *v.* guppa fortfarande, stutta, trafwa, hölkki kotiin packa dig hem. -käelen *sdr.* -käilen llä *v.* guppa smått, stolka.

Höllia än = höllä.

Höllä än l. -llö ön *a.* lös, slapp, lucker. -llyys yyden *s.* löshet, luckerhet. -ästi *adv.* löst. -llyn llyä l. -llenen lleta *v.* lösas, bli lösare, lossna, -llitän ttää l. -llotän ttää *v.* lösa, göra lösare, släppa efter. -llötin ttimen *s. pl.* höllöttimet widbyror. -lättelen tellä *v.* slå sig lös, kävelee li. går högfärdigt.

Hölmä än *s.* myrmalm, tackjern.

Hölmö ön *s.* dumhufwud. -öys yden l. -myys yyden *s.* dumhet. -mäydyn ytyä *v.* förplumpa sig, begå dumhet. -mäyn ytä l. -mäilen llä *v.* begå dumheter, bete sig tåpigt. -mästyn yä *v.* bli hastigt dum, betagas af stum förwåning.

Hölppä pän *a.* pladderaktig. -änä än *s.* dumhufwud. -pästi *adv.* pladderaktigt. -pä än ttää l. -pötän ttää l. -pöttelen tellä *v.* pladdra, skräfla. -ppenen petä *v.* bli pladderaktig.

Hölpsä än = hölppä. -älän ttää l. -sytän ttää *v.* pladdra, lunka.

Hölse een *s.* mörja, modder.

Hölskän ää *v.* sqwalpas.

Hölvään wätä *v.* öfwerskölja, kludda, sudda, smutsa. -äys yksen *s.* öfwersköljning, kluddning.

Hölö ön *s.* skrål, skrålare, fåne. -ölän ttää *v.* skråla, skräna, bete sig fånigt. -läjän *sdr.* -lään ätä *v.* skråla öfwerljudt.

Hömyri in *s.* stampbröd.

Hömö ön = hämö.

Höngin nkiä l. -ngyn nkyä l. -nkäilen llä l. -ngistelen llä *v.* brumma, knota, tala wresigt, snäsa. -käisen stä *v.* snäsa till. -ngähdän htää *v.* ryta till, brumma hastigt (hönkä).

Hönkkö kön *s.* lunk. -kötän ttää *v.* lunka. -kötys yksen *s.* lunk.

Hönky ngyn *s.* kättja, brunst (hos swin). -ngyn nkyä *v.* kättjas, brunstas (hynkä).

Hönkä ngän *s.* hafsluft, liten fwallning. -käsen stä *v.* fläkta, pusta till, hosta tillgjordt. -käys yksen *s.* tillgjord hostning. -ngin nkiä *v.* hosta tillgjordt fortfarande.

Hönni in *s.* ruckel.

Höpelö ön l. -perö ön *s.* fåne.

Höpisen stä *v.* mumla. -pinä än *s.* mummel.

Höplä än *s.* pladdrare. -lötän ttää *v.* pladdra.

Höpsä än *s.* fåne, tok, *a.* fånig. -sin iä l. -sään ätä *v.* bete sig fånigt, pusta, fjeska. -ähdän htää *v.* begå en dumhet. -äkkö kön *s.* fåne.

Höpäkkä kän = höpsä.

Höpötän ttää = höpisen. -tys yksen = höpinä.

Hörhiäinen l. hörhiläinen l. hörhöläinen isen = herhiläinen.

Hörkötän ttää = hörkötän. -tys yksen = hörkötys.
Hörisen stä *v.* surra, brumma. -inä än *s.* surrning, brumning. -stän ää *v.* åstadkomma surrning, ha att brumma. -stys yksen *s.* brumning. -rähdän htää *v.* hastigt surra l. brumma, snarka. -rähdys *sdr.* -räys yksen *s.* hastig brumning, snarkning. -rähtelen hdellä *v.* brumma till då och då, snarka fortfarande.
Hörkyn kkyä *v.* brumma, snäsa, tilltala wresigt. -kötän ttää *v.* brumma, sakta gnägga ss. hästen som will ha foder. -kötys yksen *s.* brummande, sakta gnäggning.
Hörppä pän *s.* något uppstående, -korva uppstående öra, *ep.* för möß.
Hörsky yn *s.* stöka.
Hörskä än *s.* frasande ljud. -kyn yä *v.* frasa. -kytän ttää l. -kyttelen tellä *v.* åstadkomma ett frasande ljud, ha att frasa, ajaa hörskyttelee för frasande.
Hörtsikäs kkään = härtsikäs.
Hörtsä än *s.* rik bjeße.
Höryn yä *v.* brumma, surra, skada, hörymättä utan att brumma, utan gny, lätt, säkert. -ymätöin ttömän *a.* icke surrande, ostadlig, säker. -ymättömyys yyden *s.* ostadlighet, säkerhet. -yyn ytä *v.* stillas, upphöra.
Hörö ön *a.* sällsam, käy höröksi blir sällsamt, fasligt. -östelen llä l. -ristelen llä *v.* lyßna, sätta upp öronen ss. hästen. -ös öksen *s.* slummer. -östyn yä *v.* bli andtruten efter starkt lopp (hästen).
Hössö ön *s.* lunk. -ötän ttää *v.* lunka.
Höty yn *s.* skarf. -ytän ttää *v.* göra skarfwigt.
Hötäkkö kön *a.* taßig, lättfärdig.
Hötkötän ttää *v.* lunka, nauraa hötkötää skrattar högt och med afbrott. -kötelen tellä l. -kelytän ttää *v.* lunka. -ke een *s.* lunk, lunkande rörelse. -kähdän htää *v.* hastigt röras från sin plats, dimpa, slinta m. m.
Höty tyn *s.* dam, stoft, fjun, flaga, -mää, -lumi lös jord, snö. -ytän ttää *v.* skaka af dam, stoft m. m.
Hötö dön *a.* lös, spröd.

Höyhen nen *s.* fjäder, -kenkä lättfotad, höyhenheinä = hökköra. -heläinen isen *a.* fjäderartad. -heninen isen *a.* befjädrad, af fjäder. -henetöin ttömän *a.* fjäderlös. -henettömyys yyden *s.* fjäderlöshet. -hennän ntää *v.* afplocka fjädrar. -hentelen nnellä *v.* afplocka småningom, resa fjädrarna, pösa, högfärdas.
Höyhettelen tellä = höyhöttelen.
Höyhö ön *a.* lätt, tanklös. -öttelen tellä *v.* springa lätt, bete sig tanklöst.
Höykkä kän *a.* rask, *s.* raskhet, liflighet. -kin kkiä *v.* wara rask, yrka på.
Höykky kyn *s.* skakning, guppning. -kyn kkyä *v.* skakas, guppa. -kytän ttää *v.* skaka, ha att guppa. -kytys yksen *s.* skakandet, guppning.
Höyly *s.* mjölkhår, glest hår. -yn yä *v.* sladdra. -ytän ttää *v.* låta sladdra (löyhyn).
Höylä än *s.* hyfwel, huulihöylä spunthyfwel. -ätöin ttömän *a.* utan hyfwel. -ään ätä *v.* hyfla. -ääjä än *s.* hyflare. -äys yksen *s.* hyfling. -äilen llä *v.* hyfla smått. -ätän ttää *v.* låta hyfla.
Höynä än *a.* fåwitsk, oklok. -ähdän htää *v.* begå en dumhet, bli fåwitsk. -ähtelen hdellä *v.* begå dumheter, bete sig fåwitskt.
Höyry yn *s.* ånga, ångare, -laiva ångfartyg. -yinen isen *a.* ångande, full med ånga, af ånga. -yn yä l. -yyn ytä *v.* ånga, afdunsta. -ytän ttää *v.* låta ånga, låta afdunsta, förse med ånga, skaka, ruska om (så att damm, stoft yrar omkring). -räytän ttää *v.* göra ångande.
Höyse een *s.* afskaf, sågspån. -einen isen *a.* snaskig, af sågspån.
Höysi in *s.* binikemask, blodwar, koiran höysipuu olwon, hälstry (*viburnum opulus*) (heisi). -nen isen *a.* warig.
Höyskä än *a.* lös, oduglig.
Höyssyn yä *v.* guppa. -ytän ttää *v.* ha att guppa.
Höystö ön *s.* pylsa, finhugget kött och fett, krydda, läkemedel, fett, gödning. -tövä än *a.* mustig, kryddande. -tän ää l. -töän ttää *v.* stufwa, krydda, göda. -töys yksen *s.* stufning, kryddning, göd-

ning. -te een *s.* pölsa, kryddning, kryddmedel. -ty yn *s.* kryddning. -tyn yä *v.* bli tillswad, kryddad, bli fet, taga till. -tytän ttää = köystötän.
Höysy yn = höyse.
Höyty dyn l. -täle een l. -tö dön l. -de teen *s.* fjun, snas, flinga, rakkauden höytäleet kärleksgnabb. -tyvä än l. -tyinen isen l. -töinen isen l. -teinen isen *a.* snasig, fjunig. -tyelen llä *v.* sprida snas, fjun, kasta flingor, wara snasig.

I.

Id .... se it .....
Ies m. fl. se ike ....
Iha an *a.* glad, munter, *s.* behag. -aan ua *v.* wara glad, fägna sig. -aus uksen *s.* fägnad, förtjusning. -aun ua *v.* bli glad. -astun ua *v.* glädjas, lifwas, bli förtjust. -autan ttaa l. -astutan ttaa *v.* lifwa, glädja, förtjusa. -aelen *adv.* -ailen lla l. -astelen lla *v.* fägna sig åt, njuta.
Ihala an *a.* owanlig, sällsam, underbar. -llan ltaa *v.* beundra, med beundran åskåda, längta efter. -llus uksen *s.* beundran, längtan.
Ihana an l. -nainen isen *a.* intagande, ljuslig, förtjusande. -nuus uuden l. -naisuus uuden *s.* ljuslighet, förtjusande egenskap, täckhet. -asti *adv.* ljusligen, på förtjusande sätt. -nnes nteen *s.* intagande föremål, täckt ting, förtjusning. -nnan ntaa *v.* göra förtjusande, förtjuswa, ihantava pittoresk. -ntelen ntella *v.* göra smått förtjusande, bete sig förtjust, smickra, smeka. -noitan ttaa *v.* göra förtjusande. -nnun ntua l. -noitun ttua *v.* bli förtjusande.
Ihan se ihka
Ihdan se ihta.
Ihistän ää *v.* öfwerswämma. -tys yksen *s.* öfwerswämning, -jänkä kärr som öfwerswämmas.
Ihka *gen.* ihan *prol.* ihkaten idel, alldeles, ihka uusi l. ihan uusi l. ihkaten uusi alldeles ny, ihan iltasella sent på aftonen.
Ihki (= ihka) *gen.* ihen någonsin, fordom.
Ihkaan kata l. -kun ua *v.* knysta, gnälla, begära lipande. -kku kun *s.* knystning.
Ihko = ihka.
Ihme een *s.* under. -einen isen l. -eellinen isen *a.* underlig, underbar. -eellisyys yyden *s.* underlighet, underbarhet. -eellisesti *adv.* underligen, underbart. -ettelen tellä l. -eksin iä *v.* förundra sig, beundra. -etys yksen *s.* förundran. -maan ata *v.* förtrolla, förhexa.
Ihmeno on = ihminen.
Ihminen isen *s.* menniska, ihmiskunta menniskoslägtet, menskligheten, ihmisen sieni riska (*agaricus deliciosus*). -isyys yyden *s.* menskligheten. -meninen isen *a.* ht. menniska. -isellinen isen *a.* mensklig. -isesti l. -isellisesti *adv.* menskligen. -istyn yä *v.* bli menniska, bli folklik.
Ihmus uksen *a.* karg, girig.
Iho on *s.* hull, hud, ihovaatteet kläderna närmast kroppen, underkläder, ihonkarvainen likfärgad, ihohiiri muskelryckning = elohiiri, *pl.* ihot linttåga renadt från blår. -oinen isen *a.* ht. hull, gjord af tåga. -okas kkaan *s.* likstycke, skjorta, *a.* med godt hull. -oan, oamaan = ihaan, ihaamaan se iha.
Ihra an *s.* ister, ihrakupu isterbuk. -ainen isen *a.* af ister, smord med ister. -aan ata *v.* smörja med ister. -aus uksen *s.* smörjning med ister.
Ihta dan *s.* lust, begärelse, ihdan = ihan se ihka.
Ihven nen *s.* *ep.* för abbore, ihvenia ahvenia = ihan ahvenia idel abborar.
Ihvi ven *s.* swett, swettlukt, stank af brunstighet, den inre fidan af näfwer som tages sednare, mjölkhår, ihvisammal kärrmossa. -inen isen *a.* swettluktande, swettig, gjord af den inre fidan af näfwer.
Ii Iin *s.* Ijå socken, Iisalmi Idensalmi socken.
Iilakka kan *s.* kart, kyllä mina hänelle

iilakan näytän nog skall jag gifwa ho- nom skjuts.
Iili in l. -liäinen isen s. blodigel.
Iiliskotti tin s. igelkott.
Iitti tin s. Ithis sorken.
Ijan se ikä.
Ijäinen isen a. ewig, ewärdelig. -isyys yyden s. ewärdelighet. -isesti adv. ewärdeligen. -ällinen isen l. -äkäs kkään a. åldrig, ålderstigen. -ällisyys yyden s. ålderighet, hög ålder. -ätöin ttömän a. utan ålder, minderårig. -attömyys yyden s. minderårighet. -ästyn yä v. föråldras (ikä).
Ijäti adv. ewigt, ewärdeligen (ikä).
Ie iken s. ringen i klockan till att fästa klappsträngen.
Ies ikeen s. ok. -stän ää v. spänna i oket, wara motsträfwig, kifwas. -stelen llä v. spänna småningom i oket, wara mot- spänstig. -stys yksen s. spänning i oket, kif.
Iken nen s. pl. ikenet tandkött.
Iki uti ss. ewig, ewärdelig, alldeles, ikipäiviksi för ewigt, för alltid, ei ikipäivinä alldrig i werlden, -rannoja ewärdelig fångare, -hyvä ewigt god, -vanha urgammal (ikä).
Ikitän ttää l. -ttelen tellä v. rowa li såsom tjuren under brunsttiden, stamma, snyfta.
Ikiä än a. häftig.
Ikkuna an = akkuna, ikkunainen isen = akkunainen.
Iku = iki, ikusovinto ewig förlikning. -uisa an l. -uinen isen a. åldrig, ewärdelig, ijän ikuinen gammal som tiden, uråldrig. -uisuus uuden s. ålderighet, ewärdelighet. -uisesti adv. ewärdeligen. -uustan l. -uustutan ttaa v. förewiga. -uustun ua v. bli ewig, odödlig.
Ikä i'än l. ijän s. lifstid, ålder, obegränsad tid, ikäpäivät lifsdagar, -kaudi lifwet igenom, -veli jemnårig, -veitto på äldre dagar, -puoli hunnen till halfwa åldern, -loppu lastgammal, ijän täyttäjät op. för wishetständerna som framkomma wid full ålder, ei ikänä l. ikinä alldrig, niin ikään alldeles så, helt nyligen, ikään kuin just såsom, ei ikään ingalunda, wist icke, ijankaikkinen (i st. f. ijänk.) ewig, ijankaikkisuus ewighet, ijankaikkisesti ewigt. -äinen isen a. lyt. ålder, ålderig, årig, alaikäinen minderårig, saman l. yhden ikäinen jemnårig. -äisyys yyden s. ålderhet. -äisesti adv. årigt. -äännyn ntyä v. föråldras.
Ikävä än a. långsam, tråkig, ledsam (motf. hupa, hauska), minun on ikävä jag har ledsamt, i. ruoka mat som ej går åt, istun ikävissä sitter och långledes, odotti ihäviin asti wäntade ända till ledsnad, ikävän kukka förgät mig ej (*myosotis scorpioides*). -vyys yyden s. ledsnad, tråkighet. -ästi adv. ledsamt, tråkigt. -vöin idä l. -vöitsen tä v. tråna, längta, ha ledsamt. -vöiminen isen s. trånandet, längtandet. -vöitsemys yksen s. trånad, längtan. -vöitsiä än s. som längtar. -vystyn yä l. -vöistyn yä v. ledsna wid, få tråkigt, utträkas, ikävystyi aikojansa ledsnade wid sina förhållanden.
Ilaan ata v. förtala.
Ilahdan, ilahdun, ilakoitsen se ilo.
Ilet.... se ilki.
Ilja an l. -ama an l. -ain amen l. -anko ngon, l. -anne nteen l. -en nen l. -annes eksen l. -jen nen s. halka, slipprighet. -akka kan l. -akainen isen a. hal, slipprig, glanst. -ana an s. slem, slipprighet.
Ilka = ilki. -amainen isen a. skälmaktig, tekee ilkamaisiansa bedrifwer sina skälmstycken. -amoitsen ta l. -amoin ida l. -astelen lla v. drifwa gäck, begabba, förhäfwa sig, fägna sig öfwer andras olycka. -astelia an s. bespottare, skälm.
Ilki = elki, ilkipintainen illparig, -pintaisuus illparighet, -pintaisesti illparigt, -valtainen sjelfswåldig, -valtaisuus sjelfswåldighet, -valtaisesti sjelfswåldigt. -inen isen a. pahanilkinen stygg. -isyys yyden s. pahanilkisyys stygghet. -ilkisesti adv. pahanilkisesti styggt. -iä än a. led, stygg, wederstygglig, wämjelig, ilkiä ilma fult wäder. -keys yden s. stygghet, wederstygglighet, wämjelighet. -iästi adv.

styggt, wämjeligt. -iö ön s. stygg, gemen warelse. -ikeen l. -ikenen letä l. ljetä v. icke sky, icke afsky, ilkeätkö tehdä skyr du ej att göra? ei ilkene tarttua han skyr att fatta uti. -letän l. -lhtän ttää v. wäcka afsky, minua i-lettää jag wämjes. -letys yksen s. styggelse, afskywärd warelse. -istelen llä = ilkastelen (ilka).

Ilkka kan l. -kas kkaan a. något stygg, obehaglig. -kan kkaa v. wara stygg, begabba, wämjas, fräkas.

Ilkku kun s. styggelse, spe. -uinen isen a. spefull, satirisk. -kun kkua v. wara stygg, skryta öfwer egen framgång wid andras olycka, håna. -kutan ttaa v. wäcka afsky = iletän (ilki).

Ilko prt. spefullt, hånfullt, wämjeligt. -kon kkoa v. wara stygg, begabba, wämjas, fräkas. -kotan ttaa v. wäcka afsky. -kottelen tella v. wäcka fortsatt afsky, bete sig styggt, hånfullt, skryta öfwer egen framgång wid andras olycka (ilka, ilki, ilkka, ilkku).

Illitän ttää l. -ttelen tellä v. gråta smått, lipa.

Illistän ää l. -telen llä = ällistelen.

Illitsen tä v. locka, reta.

Illo on s. icke spetsig winkel, illokirves yxa med bettet i trubbig winkel mot skaftet.

Illukka kan = lillukka.

Ilma an s. luftkrets, allt emellan himmel och jord, wind, wäder, tomhet, wäderstreck, paha ilma dåligt wäder, ilma nousi idästä owädret uppgick i öster, ilman puuskat wäderilar, ilman rikkeet giftfänningar af wäderwerling, ilman kansi himlahwalf, ilmakehä atmosfer, ilman ranta horisont, ilman kulmat l. pielet wäderstrecken, tätä ilmaa åt detta håll, tuo ilmaan l. ilmoille hemtar i dagen, drager i ljuset, elää ilmalla lefwer af luft, af intet, ilman utan, sitä utan det, desutom, ilman mitään för intet. Ilmajoki Ilmola socken, ilmahaukka glada (*milvus regalis*). -anen sen dim. antaa ilmaseksi gifwer för intet, gratis. -ainen isen a. ht. luft, luftig. -aisuus uuden s. luftighet. -aisesti adv. luftigt. -ari in l. -arinen isen s. som har att göra med luft, ep. för smed m. m. -atar ttaren s. luftens genius, nymf. -asto on s. klimat. -aan ata v. draga i dagen, uppenbara, wisa, wädra. -aun uta l. -aannun utua v. komma i dagen, uppenbaras, framträda. -aus uksen l. -aunninen isen l. -aantuminen isen s. framträdandet i dagen, fenomen. -aisen sta v. hastigt uppenbara, wisa, upptäcka (ilme, ilmi).

Ilme l. ilmei prt. uppenbart, klart. -meen s. uppenbarning, fenomen, luonnon ilmeet naturfenomenerna, näki ilmeissä såg tydligt. -einen isen a. uppenbar, tydlig, uppenbart liknande. -eisesti adv. uppenbarligen, klarligen. -estyn yä v. uppenbaras, wisa sig. -estys yksen s. uppenbarelse, -kirja uppenbarelseboken. -etty tyn l. -etyinen isen a. alldeles lik, hän on ilmetty isänsä han är lifslefwande sin far, ilmetty piru sjelfwa fan (ilma).

Ilmi = ilme, antaa ilmi angifwa, yppa, ilmityö uppenbar gerning, bar gerning, ilmivalkia lågande eld, tulee ilmi kommer i dagen, blir uppenbar, uppdagas.

Ilmoinen isen = ilmeinen, ilmoinen Jumala den uppenbare Guden, ei sinä ilmoisna ikänä alldrig under solen, alldrig i werlden. -oitan ttaa v. uppenbara, kungöra, bekantgöra. -oitus uksen s. tillkännagifwande. -oittaja an s. angifware, uppdagare. -oittelen tella v. fortfarande uppenbara, bekantgöra (ilma, ilme, ilmi).

Ilo on s. glädje, on iloissansa är glad, ilomielin med gladt sinne. -oinen isen l. -ollinen isen l. -oisa an a. glad. -okas kkaan a. glad, glädtig. -oisuus uuden s. glädtighet. -oisesti l. -oisasti adv. gladt. -okkaasti adv. glädtigt. -oke kkeen s. glädjeämne. -oton ttoman a. glädjelös. -ottomuus uuden s. glädjelöshet. -ottomasti adv. glädjelöst. -oon oa l. -oon ota l. -oitsen ta v. glädjas, wara glad. -oitan ttaa l. -lahutan adv. -lautan ttaa v. glädja, minua iloittaa jag känner glädje, jag ler. -oitus uksen s. glädjandet, uppmuntring, lustighet. -oittavainen isen

v. glädjande. -oittelen tella I. -ostelen lla v. smått glädja, bete sig glädtigt, muntert. -lahdan htaa v. göra hastigt glad. -lahdun htua v. bli hastigt glad, spritta till af glädje. -lahdus uksen s. glad öfwerraskning. -lahtelen hdella v. spritta till af glädje ofta, wara glädtig. -lakoitsen ta v. ha glada upptåg, hoppa af glädje.
Ilta llan s. afton, -rusko aftonrodnad, -puoli eftermiddag, -päivä aftonqwist, illoin aamuin morgon och afton. -anen sen dim. = ilta, iltasella om aftonen. -ainen isen l. -llallinen isen a. hf. afton, s. qwällswärd. -aun uta l. -aannun nlua l. -llastun ua v. bli afton, bli till aftonen. -llastan aa v. förse för aftonen, gifwa qwällswärd, spisa qwällswärd. -llastelen lla v. spisa aftonward. -llastutan ttaa v. ha att dröja till qwällen, gifwa qwällswärd. -llatsun ua v. dröja inpå qwällen, hamna till natten.
Ilikkä kän s. hal is.
Ilti tin s. öfwerläder på skoplagg, nautti ilmaiseksi njuter på köpet, gratis.
Ilve een s. åtbörd is. eqviwok, wäsende, oljud. -en nen a. skamlös, skämtsam. -etöin ttömän a. stygg, hånande. -ehdin htiä l. -eilen llä l. -ehtelen hdella v. hafwa upptåg, puts för sig, göra narr, drifwa gäck. -ehdys yksen l. -eily yn s. upptåg, puts, gäck. -ehteliä l. -eilia än s. putsmakare, upptågsmakare. -voitan ttaa v. förorsaka wämjelse, wäcka leda. -voitus uksen s. wämjelse, afsky.
Ilves eksen s. lo, lodjur.
Imakka kan a. sötaktig, något söt.
Imannes nteen a. söt, ljuf, angenäm, teki haavan imanteeksi tillsade såret smärta. -ntelen nnella v. tycka om sötsaker, wara läcker, grina i wädret (hingst, tjur). -ntelia än s. läckermun, gurmand.
Imara an l. -rea rean a. täck, söt, angenäm. -rat uen dim. liten och täck, totmlige. -rûus uuden s. täckhet. -rrän ttää l. -rtelen rrella v. smickra, smeka, se gnomme fingrarna, berömma sig, skryta. -rtus uksen s. smicker, flemighet. -rtelia an s. smickrare. -rtti tin s. stensöta, bergsöta (polypodium vulgare).
Ime een = ihme; imehdin htia = ihmettelen.
Imeinen isen l. imehnen en l. ilmeinolainen isen = ihminen.
Imelä än l. -liäs ään a. sötig, sötaktig, gäll, imelä ääni gäll stämma. -lyys yyden l. -liäisyys yyden s. sötighet. -asti l. -liäisesti adv. sötigt. -llyn ltyä v. bli förig, mältas. -llän ltää l. -llytän ltää v. göra sötig, försötma, mälta. -llys ksen s. sötgörning, mältning. -löitsen tä v. antaga sötma, bli sötig.
Imen eä v. suga, di, imee sormesta suger af fingret, fig. diktar, fingerar. -eminen isen s. sugandet. -entä nnän s. sugning. -eväinen isen a. sugande, diende. -emätöin ttömän a. icke sugande. -eke kkeen s. sugor, plister (juleopsis), sugrör, munstycke. -mi in s. sug, imihuoko sugrör. -miä än s. sugare, diare. -miäinen isen s. wäpling. -mo on l. -mu un s. sugande ställning, sugning, suu on imussa munnen är i sugande ställning, imulaitos sugapparat, imukukka wäpling. -muke kkeen s. sugrör, munstycke. -misä än l. -mosa an s. hona, imisä kissa katthona, i. sika sugga. -elen llä l. -mielen llä l. -eskelen llä l. -eksin iä v. suga smått, suga fortfarande, hålla på att di. -etän ttää v. gifwa att suga, dia, dägga, amma. -ettäjä än s. digifware, amma. -ettäminen isen s. digifning, ammandet. -etys yksen s. digifning, däggning. -ettäväinen isen a. digifwande, däggande. -ettämätöin ttömän a. icke digifwande. -etin ttimen l. -rin ttimen s. spene. -eyn ytä v. bli sugad, utsugas.
Imeno on l. -nto nnon = ihminen.
Impi mmen s. jungfru, immen tuska nymfomani. -mmyt mpyen dim. liten jungfru, flicka lilla. -mmikko kon s. jungfrå, möbi. -mpeys yden s. jungfrudom, jungfrustånd. -pinen isen a. jungfrulig. -piyys yyden s. jungfrulighet.
Ina an s. ett slags mindre not. -aan ata v. draga sådan not.

Inajan aa = inisen.
Inari in *s.* Enare.
Inehmo on l. inihmino on = ihminen.
Inha an *a.* elak, stygg. -akka kan *a.* något stygg, wämjelig, äcklig. -ho on *s.* afsky, wämjelse. -hoon ota *v.* styggas, wämjas wid, beswäras. -hotan ttaa *v.* wäcka afsky, förorsaka motwilja, motbjuda, beswära, plåga. -hotus yksen *s.* anledning till afsky, wämjelse, beswär, plåga. -hottelen tella *v.* smått wäcka afsky, beswära fortfarande. -hakoin ida *v.* bete sig styggt, wara swår.
Inhiminen isen = ihminen. -illinen isen *a.* mensklig. -illisesti *adv.* menskligen.
Inisen stä *v.* qwida, pipa.
Inkeri in *s.* Ingrid, Inkerin maa Ingermanland. -ngrikko kon *s.* Ingermanländare.
Inkko kon *s.* ilska, lapsi on inkollaan barnet ilskas.
Jnguu nkua *v.* gnälla, pipa.
Innin iä *v.* pipa, hwina (insekter).
Insakka kan *a.* trög, lat, istadig.
Intainen isen *a.* fåt.
Into nuon *s.* själskraft, fantasi, hänryckning, extas, vihan innossa i wredesmod, intomies trollkarl, schaman, mager, olla innossa l. innoissa wara i extas, wara hänryckt. -oinen isen l. -oisa an *a.* begåfwad med själskraft, hänryckt, extatisk. -oisuus uuden *s.* hänryckning, extatiskt tillstånd. -oisesti *adv.* hänryckt, med extas. -nnollinen isen l. -nnokas kkaan *a.* begåfwad med själskraft, snillrik. -nnollisuus uuden *s.* snillrikhet. -nnollisesti *adv.* snillrikt. -ntoon nnota l. -ntoilen lla l. -nnotan ttaa l. -nnottelen tella *v.* gifwa själskraft, göra hänryckt, bringa i extas, enthusiasmera -ntoun uta l. -ntoudun utua l. -nnostun ua *v.* bli hänryckt, komma i extas, bli ifrig. -nnoitsen ta *v.* ådagalägga själskraft, wara hänryckt. -nnoksin ia *v.* ifra, fantisera.
Inttara an *s.* trollmedel.
Intän ttää l. -ttään tätä l. -ttelen tellä l. -tätän ttää *v.* streta, pruta, gräla emot, disputera, förneka. -tti tin *s.* stretande, prut, genströfwighet.
Inun ua *v.* qwida, pipa, (inisen). -utan ttaa *v.* ha att qwida.
Ir ir *int.* utrop till retelse. — Irritän ttää *v.* reta.
Ira an = iha.
Irjanne nteen *s.* stark winterköld.
Irjun ua *v.* grina, flina.
Irki = irti, irkinäinen = irtonainen, irkamoitsen ta = irtonen; irkitauti hypochondri, hysteri (irrallinen).
Irmaska an *s.* grinig warelse, grinolle. -stelen lla *v.* göra grimacer, grina.
Irstas aan l. -tain amen l. -tainen isen l. -tallinen isen *a.* lättsinnig, lösaktig, utswäfwande, liderlig. -taus uden l. -taisuus uuden *s.* lättfärdighet, lösaktighet, liderlighet. -taasti l. -taisesti *adv.* lättfärdigt, liderligt. -tailen lla *v.* lefwa öfwerdådigt, wara utswäfwande.
Irta rran *s.* obundet, fritt tillstånd, laskea irralle släppa fri, lös. -rti *pr.* obundet, löst. -rras rtaan l. -rtain amen l. -rtainen isen l. -rtonainen isen l. -rtinäinen isen *a.* lös, ledig, irtain omaisuus lösegendom, irtain nainen ogift qwinna, irtain kalu möbel. -rrallinen isen *a.* lös, *s.* hypochondri. -rtaus uden l. -rtaisuus uuden l. -rtonaisuus uuden *s.* frihet, ledighet, obundenhet. -aasti l. -rtonaisesti l. -rtaisesti *adv.* löst, fritt, obundet. -rtaun uta l. -rtonen rrota l. -rrotun ttua *v.* lossna, bli lös. -rrotan ttaa *v.* göra lös, befria, lösslåppa.
Irujain amen *s.* husdjur.
Irvi in *a.* halföppen, grinande, irvisuu l. -hammas grinare, bespottare, ovi on irvillänsä dörren är halföppen. -in iä *v.* wara halföppen, grina. -istän ää l. -itän ttää l. -votan ttaa *v.* halföppna, grina. -itys yksen l. -istys yksen *s.* halföppning, grin, spe. -ittäjä än l. -istäjä än *s.* som gör halföppen, grinare. -ittelen tellä l. -istelen llä *v.* fortfarande wara halföppen, grina. -isteliä än *s.* grinare, bespottare. -istyn yä l. -ityn ttyä *v.* öppna sig litet, spricka, remna, gistna. -istytän ttää

v. ha att öppna sig litet, ha att grina. -vo on s. grin, kläfwa l. klyka för herrklost (pihti).

Isken eä v. slå hastigt, i. tulta slå upp eld, blixtra, i. suonta slå åder, åderlåta, i. mieltäni träffa mitt sinne, iske pilvi idästä slå upp ett moln från öster, iski silmänsä itään kastade ögonen åt öster. -eminen isen s. slående. -kiä än l. -kuri in s. som slår, snäppare. -ku un s. slag, silmän isku blinkning, suonen i. åderlåtning, iskulintu fogel som slår sina klor i rofwet, pl. iskut åkommor genom smitta. -elen l. -eskellen v. slå fortfarande hastigt. -elään ttää v. låta slå, -ettelen tellä v. låta ofta slå, isketellä sanoja pladdra.

Isku an a. klibbig, unken, smaklös, leipä on iskulla brödet är klibbigt, maltaat ovat iskulla maltet är klibbigt, unket. -kos otsen s. klisteraktig deg. -keyn ytä v. klibba, häfta wid. -kostan aa v. fastklibba, täppa. -kostun ua v. bli klibbig, osmaklig. -kutan ttaa v. klistra, limma.

Iso on a. stor, isoisä farfar, morfar, iso äiti farmor, mormor, isokumppani nagelkrång, isojuuri sbört (*cicuta virosa*), isoyrtti (*conium maculatum*), isolänta l. isomainen l. isondainen något stor, ansenlig. -ous uden s. storhet, storlek. -osti adv. stort, storligen. -ohko on l. -ohkolainen isen a. något stor. -oun uta l. -onen ota l. -oonnun ntua v. förstoras, tillwära. -onnan ntaa l. -ontelen nnella v. förstora, utwidga. -oilen lla l. -ottelen tella v. wara stor på sig, yfwas, bröstа sig, förhäfwa sig. -oksun ua l. -oksin ia v. anse för stor (isä).

Isoon ota v. hungra (bibl.). -oominen isen s. hungrande. -oovainen isen a. hungrande. -oovaisuus uuden s. hungrighet, längtan.

Ispinä än s. pylsa.

Istun ua v. sitta, sätta sig ned, fästa sig, istua pöydässä sitta till bords, i. saveen fastna i leran, tauti istuu sinkdomen smittar, nousee istualta stiger upp ifrån att sitta, on istualla är i sittande ställning. -uminen isen s. sittandet. -uja an s. sittare, bisittare, -uin umen s. sits, stol, säte, tron, istuintalo sätesgård. -unto nnon l. -unta nnän s. sittning, session, besittning, istuntamies besittare, -oikeus besittningsrätt, -työ sittarbete. -unnainen isen a. sittande, s. aflägg, fröwärt. -ukka kan s. moderkaka -uelen l. -uskelen lla v. sitta dröjande. -tahdan htaa v. sätta sig hastigt, som hastigast, fastna plötsligt. -tahtelen hdella v. hastigt sätta sig då och då, fastna ofta. -tuudun tua v. komma att sätta sig, slå sig ned. -utan ttaa v. låta sätta sig, fästa, plantera, ympa. -utus uksen s. plantering, istutuslava drifbänk. -uttaminen isen s. planterandet. -uttaja an s. planterare, ympare. -ukas kkaan l. -uke ukkeen l. -uttajainen isen s. aflägg, fröwärt, istukasmaa plantskola, ukon istukas åkerrättika (*raphanus raphanistrum*), istukasheinä odladt hö. -ukasto on s. plantskola. -utti tin s. plantage. -uttelen tella v. plantera småningom. -taannun ntua v. fästa sig, smitta.

Isä än s. fader, isäpuoli styffader, isänmaa fädernesland, tulee isäänsä liknar sin fader. -änen sen l. -so on l. -sonen sen dim. god fader, far lilla. -äinen isen a. ht. fader, faders, isäinen valta faderswälde, i. lapsi äkta barn, i. jylisee åskan går, i. kuuro plötslig regnskur (af åska). -äisyys yyden s. faderskap. -ällinen isen a. faderlig. -ällisyys yyden s. faderlighet. -ällisesti adv. faderligen. -ätöin ttömän a. faderlös. -ättömyys yyden s. faderlöshet. -ättömästi adv. faderlöst. -äntä nnän s. husbonde, husfader, wärd. -ännyys yyden s. wärdskap. -nnöitsen tä v. utöfwa husbondewäldet, handhafwa wärdskapet. -sinti nnin l. -sintimä än s. styffadet.

Itara an a. karg, njugg. -ruus uuden s. karghet, njugghet. -asti adv. kargt, njuggt. -darran rtaa l. -dartelen rrella l. -roitsen ta l. -roin ida l. -rakehdan htaa v. wara karg, wara njugg, knoga.

Itikka kan s. kräk, insekt, husdjur.

Itisen stä *v.* qwida, pipa, lipa.

Itken eä *v.* gråta, begråta. -eminen isen *s.* gråtandet. -eväinen isen *a.* gråtande, gråtig, gråtfärdig. -eväisyys yyden *s.* gråtighet. -emätöin ttömän *a.* icke gråtande. -kiä än *s.* gråtare. -ku un *s.* gråt, itkuluu tårbenet i käften, -lehti daggört, marie tårört (*drosera rotundifolia*). -uinen isen *a.* ht. gråt, gråtig, i. aika gråtotid. -utoin ttoman *a.* gråtfri. -ullinen isen *a.* gråtfull, tårfull. -eilen llä l. -kielen llä l. -keskelen llä *v.* gråta småtl. -etän ttää l. -kutan ttaa *v.* framkalla gråt, minua itkettää jag är gråtträngd.

Itra an = ihra. -ainen isen = ihrainen.

Itse en *pron. refl.* sjelf, itsekukin en hwar, itse olevainen inhysing, itsemielinen, -pintainen, -päinen egensinnig, itsepintaisuus, -päisyys egensinnighet, -pintaisesti, -päisesti egensinnigt, -valtias sjelfherrskare, -valtainen egenmäktig, -valtaisuus egenmäktighet, -valtaisesti egenmäktigt, -viisas sjelfklok, itseksensi för mig sjelf, itseksensä för sig sjelf, itseestänsä af sig sjelf, sjelfmant. -eys yden *s.* sjelfhet, egenhet, -ekäs kkään *a.* egennyttig. -ellinen isen *s.* inhysing. -eläinen isen *a.* egendomlig. -elö ön *s.* sjelfständigt wäsende. -enäinen isen *a.* för en sjelf warande, subjektiv. -enäisyys yyden *s.* subjektivitet. -enäisesti *adv.* subjektivt. -sanainen isen *a.* af sig sjelf warande, i. kasvain af sig sjelf wärande planta. -sanaisesti *adv.* sjelfmant, af sig sjelf, hevonen juoksee i. hästen springer friwilligt. -etyinen isen *a.* sjelfständig. -etyisyys yyden *s.* sjelfständighet. -etyisesti *adv.* sjelfständigt. -etöin ttömän *a.* medellös, beroende af andra. -estän ää *v.* hålla af sig, rosa sig sjelf.

Itä dän *s.* öster, itäkako ostsydost, idän korvainen pohjatuuli nordnordostlig wind, itämaa österland, -mainen österländsk, -maalainen österländing. -äinen isen *a.* östlig. -älä än *s.* östlig ort. -äläinen isen *a.* österländsk, österut boende *s.* österländing.

Idän tää *v.* gro. -täminen isen *s.* groendet. -täväinen isen *a.* groende, som håller på att gro, grobar. -äväisyys yyden *s.* grobarhet. -tämätöin ttömän *a.* icke groende, ogrobar. -tämättömyys yyden *s.* ogrobarhet. -de teen *s.* groende tillstånd. -tu dun *s.* grodd, on idulla l. itusuulla är wid grodd-sprickning. -tunen sen *dim.* liten grodd. -tuinen isen l. -uisa an *a.* ht. grodd, som har grodd, full med grodd. -tuisuus uuden *s.* groddrikedom. -dutoin ttoman *a.* utan grodd. -duttomuus uuden *s.* groddbrist. -dätän ttää *v.* låta gro, mälta, ha att uppspira, idätä idästä pilvi låt ett moln gro upp (uppkomma) från öster. -dätys yksen *s.* mältning, groddbildning. -däte tteen *s.* tillfälle till att gro, panna idätteelle sätta att gro. -dättelen tellä *v.* låta småningom gro.

Iva an *v.* gäck, hån, spe. -ari in *s.* gäckare, bespottare, hånare. -aan ata *v.* göra spe, bespotta, begabba. -aus uksen *s.* hån, begabberi. -ailen lla *v.* driswa gäck, skämta groft.

J.

Ja *prt.* och. — Jaahaan hata *v.* säga ja (och), tala ett och detsamma, sladdra. -haus uksen *s.* sladder.

Jaakea an *a.* styf. -eus uden *s.* styfhet. -asti *adv.* styft.

Jaakkiinaa aan *s.* Jakimwaara socken.

Jaakkura an *s.* kubb, klotz.

Jaalaan ata *v.* skämsa.

Jaama an *s.* allmän stråtwäg, landswäg, dröjsmål, mies on jaamassa mannen dröjer. -aan ata *v.* dröja, söla.

Jaamehdun htua *v.* stelna, styfna (jämehdyn).

Jaan se jaka.

Jaara än *s.* gumse, bagge (jäärä).

Jaarikka kan *s.* kubb, knubbig, undersätsig menniska.

Jaarin *prt.* kringspridt, widt och bredt utförligen, juurin jaarin med rubb och stubb. -itan ttaa l. -ittelen tellä *v.*

utförligen berätta, prata, sladdra. -itus uksen *s.* berättelse, prat, snack. -ittelia an *s.* berättare, pratmakare. -ituinen isen *a.* sagolik, bestående af prat.

Jad, . . . se jat.

Jahka *prt.* om blott, så snart som, om bock, -aan ata l. -kin ia l. -ailen lla *v.* säga jahka, göra förbehåll, inwända, wara emot.

Jahmaan ata l. -an aa *v.* gnida emot med hest ljud, röras mödosamt, widlåda, mylly jahmaa qwarnen går långsamt gnidande.

Jahnaan ata l. -nustan aa *v.* släpa, trassla. -nus uksen *s.* luns, släpig menniska. -nun ua *v.* gnida, skubba. -utan taa *v.* gnida, skubba.

Jahti hdin *s.* jagt, jahtivoudi ställfogde. -htaan hdata *v.* jaga, larma. -taus uksen *s.* jagning, larm.

Jakaan jaata f. jaan jakaa *v.* dela, utdela, skifta, bena. -aminen isen *s.* delandet. -aus uksen *s.* delning, utdelning, hiusten jakaus hårbena. -aja an *s.* delare. -ainen isen *s. pl.* jakaiset delningsgåfwor, delningsalas, fätöl. -akajainen isen *s. pl.* jakajaiset delningskalas. -ain amen *s.* delning, utgrening, joen jakamessa wid åns grening, tien jakain wägaskillnad. -ako a'on *s.* delning, skifte, isojako storskifte, perintöjako arfskifte, jakokirja skiftesinstrument, jakomies skifteman, vesijako wattendelning så att aflopppet är åt twå håll, koppajako delning derwid hwar taget hwad han hinner. -koinen isen *a.* delad, skiftad. -kailen lla l. -kelen ella l. -aeskelen lla *v.* dela småningom. -aun uta l. -aannun ntua *v.* bli delad, delas, skiftas, utgrena sig, sönderfalla. -akoon a'ota l. -koilen lla *v.* sönderfalla i delar. — Jaotan taa f. -ttelen tella *v.* låta sönderfalla, dela, stingra, nedrifwa. -tus uksen *s.* nedrifning. -ttaja an *s.* stingrare, förstörare. -ttaminen isen *s.* nedrifwandet.

Jakkara an *s.* liten bänk, stampall.

Jakkaricka *s.* steppsanfare.

Jaksan aa *v.* förmå, orka, arbeta tingt, utförligen berätta, plundra. -aminen isen *s.* orkandet. -aja an *v.* den som förmår. -avainen isen *a.* orkande. -amaton ttoman *a.* orklös. -amattomuus uuden *s.* orklöshet. -amattomasti *adv.* orklöst. -anto nnon l. -anta annan *s.* förmåga. -au un *s.* berättelse, l. anekdot. -elen lla l. -eskelen lla *v.* orka smått; fortfarande berätta. -aun uta l. -aannun ntua *v.* bli plumdrad, afslåbb. -so on *s.* förmåga, så mycket man för gången orkar med, afdelning, berörwande, ajan jakso tidsafdelning, tidsrymd. -sotan taa *v.* göra afdelningar, jaksoittain afdelningswis. -sottelen tella *v.* göra små afdelningar, jaksotellen afdelningswis. -sottelen tella *v.* försöka sin förmåga l. styrka (tysta, slå m. m.).

Jalaja an l. -lava an *s.* (*ulmus campestris*). -ainen isen *a.* af alm, almvik. -lavisto on *s.* almskog.

Jalka lan *s.* fot, jalka jalalta fot för fot, kaivin jaloin torrskodd, torrfotad, paljain jaloin barfota, jaloin till fots, pyvään jalka sockel under pelare, jalan alusta l. antura fotsula; jalansyten på afwäg, jalkaelo den förstaförstägna säden i mittbos, bewaringssäd, -juoni fötternas bewär, fyrångarbete, -kala wattenödla (*triton punctatus*), -lapsi äkta barn, -mies fotgångare, -mylly sqwaltqwarn, -patukka gång till fots, -puoli enfotad som förlorat andra foten, -pöytä fotlag, -raha grundfond, -rauta fotbojor, -rinta fotwrist, -terästä ifrån grunden, ifrån första början, -vaimo frilla, mätress, -väki fotfolk, infanteri. -anen sen *dim.* liten fot, fotsocka, jalkasin till fots. -ainen isen *a. ht.* fot, fotad, kaksijalkainen twåfotad. -ava an *s.* långfotad, lättfotad. -avuus uuden *s.* snabbhet. -avasti *adv.* snabbt. -ain ämen *s.* stigbygel. -ilkimen *s.* tramp. -kuin uinen l. -kine een *s.* fotbeklädning. -ku lun *s.* bänk på fötter, långbänk. -le lleen *s.* stående ställning, paasi jalkeille slapp till fötters. -kein oinen *s.* fotsocka, strumpsfot. -kuri *s.* balja med fot. -lallinen isen *a.* försedd med fot, sockel, påsut stående, *s.* sädesärfwe

som sättes till underlag, fot, för styl, socka, sockel. -lollinen isen *a.* försedd med fötter. -las aksen *s.* mede. -laste een *s.* ställning på medar, reki on jalasteella släden är i rörelse, på resa, i bruk. -aksinen isen *a.* Ht. mede, med medar försedd. -lastan aa *v.* förse med medar, göra medar. -los oksen *s.* fotstället i bädd. -lus uksen l. -lustin imen *s.* stigbygel, skot (sjöt). -lutsi in *s.* strumpfot, socka. -latoin ttoman *a.* utan fot, sockel. -lattomuus uuden *s.* brist på fot, sockel. -lotoin ttoman *a.* utan fötter. -lottomuus uuden *s.* fotlöshet. -lkaan kata *v.* löpa. -lkailen lla *v.* röras på fötterna, försöka att gå ss. barn, sjuklingar. -loitan ttaa *v.* förse med fot l. fötter. -loituksin l. -loitusten *adv.* fot mot fot. -loittelen tella *v.* förse småningom med fötter, röras på benen, motionera sig. -lostelen lla *v.* wara i rörelse.

Jallikka kan *s.* liten häst.

Jalo on *a.* ädel, förträfflig, jalopeura lejon, jalomielinen ädelsinnad, jalosukuinen ädelbördig. -ous uden *s.* ädelhet, förträfflighet. -osti *adv.* ädelt, herrligt. -nen sen *dim.* ädel. -ostan aa l. -outan ttaa *v.* förädla, förherrliga. -ostelen lla *v.* bete sig ädelt, wärdigt, ha en ädel hållning.

Jama an *s.* fogning, hopfogning, sammanfogad del, stark strand emellan swagare ställen. -me een *s.* fogning, led, söm wid hopfogning. -makka an *a.* sammanhängande, seg, *s.* klimpig mjölk, jamakka noriheinä ögontröst (*euphrasia officinalis*). -aan ata l. -mon oa l. -moon ota *v.* hopfoga, hopbinda, hopknyta. -maus uksen l. -mous uksen *s.* sammanfogning. -mominen isen *s.* sammanfogandet. -moja l. -maaja an *s.* hopfogare.

Jamelehdan htaa *v.* kälta fortfarande, träta på, giswa stickord.

Jammaan ata l. -ailen lla *v.* lätsa arbeta, göra utan drift.

Jana an *s.* rad, serie, streck. -akka kan *a.* full med streck, ombunden, styf, stark. -aan ata *v.* rada, lägga i rad. -atan ttaa *v.* låta rada. -nattain *adv.* radwis (jono).

Janhus uksen l. -hos oksen *s.* den af kåda genomträngda hårda delen af barrträd (lyly). -ukainen isen *a.* gjord af sådant träd.

Jankka kan *s.* gräl, träta. -kkaan kata l. -kutan ttaa *v.* kälta, träta på. -aus uksen *s.* trätning, gräl. -kutus uksen *s.* käitning, kält.

Jankki kin *s.* rätt af bröd, kött, ost, smör sammankokta.

Jankko kon *s.* alf, bottenjord.

Jannakka kan *s.* giller. -nnahdan htaa *v.* råka l. gå i giller.

Jano on *s.* törst, minun on jano jag är törstig, on janoissansa är törstig, ajaa janolle wäcker törst. -oinen isen *a.* törstig. -oisuus uuden *s.* törstighet. -oisesti *adv.* törstigt. -oon ota *v.* törsta. -oominen isen *s.* törstandet. -oovainen isen *a.* törstande. -oomatoin ttoman *a.* icke törstande. -otan ttaa *v.* wäcka törst, minua janottaa jag törstar.

Jannun ntua *v.* uttöjas, uttänjas.

Janttaan tata l. -ailen lla = jankkaan, janttaus uksen = jankkaus. -tturi in *s.* käbblare, kältare, knubbig, undersätsig menniska (jaarikka).

Jantukka kan *s.* stor skopa.

Jarajan l. -raan ata l. -risen sta *v.* darra, dallra. -raus uksen *s.* darrning, dallring. -rahdan htaa *v.* darra hastigt, skrälla till. -rahtelen hdella *v.* darra till flera gånger (järäjän).

Jarho on *s.* isbill, jernstör.

Jarkasuola bergsalt.

Jarmakka kan *s.* bred mössa.

Jarnutan ttaa *v.* kälta, marra på.

Jarru un *s.* hämsko, hämhake l. -kedja.

Jartailen lla *v.* hånfullt skämta, driswa gäck.

Jaskutan ttaa l. -ttelen tella *v.* berätta långsamt, diskurera. -tus uksen *s.* diskurs.

Jassakka kan *s.* blandad hop, hoptraßling, hinder, liten kista, ovat yhdessä jassakassa äro hoptraßlade, äro i en hög. -koitsen ta *v.* wara hår ihop, träta.

Jata dan *s.* rad, skede, verkkojata rad af

flera hopfästade nät, kangasj. wåfränningen utdragen, hammasj. tandrad, tervasj. lång rad af tjärwed. -dan taa l. -taan data *v.* rada, sätta i rad, utsätta nät så att den ena fästes wid den andra i en följd.

Jatkan aa *v.* tillfoga, skarfwa, fortsätta. -aminen isen *s.* tillfogandet. -aja an *s.* skarfware, fortsättare. -anto nnon *s.* fogning, skarfning. -ko on *s.* fogning, skarfning, skarf, fortsättning, högre afbarkning af tjärwed, sanan jatkoksi till talets fortsättning, jatkorauta knif till högre afbarkning. -ke een *s.* litet tillägg, fortsättning. -keinen isen *a.* bestående af flera fogningar, afbruten. -kos oksen *s.* skarf, tillskarfwadt stycke. -kelen lla l. -keskelen lla *v.* tillfoga fortfarande, skarfwa små stycken. -kaan uta l. -kun ua *v.* bli tillskarfwad, förlängas, fortsättas. -kaus -uksen *s.* tillökning, tillfogning. -katan ttaa l. -kautan ttaa *v.* låta tillfoga, låta skarfwa. -kutan ttaa *v.* tillfoga, kälta, kåbbla. -kon oa *v.* skarfwa större stycken, afbarka högre upp. -koskelen lla *v.* skarfwa större stycken fortfarande, afbarka småningom.

Jatustan aa l. -telen lla *v.* släpa med tänderna, handskas, tuffla, mödosamt arbeta. -tus uksen *s.* tufflande, mödosamt arbete. -taja an *s.* tufflare.

Jauhan aa l. -hon oa *v.* mala. -haminen isen *s.* malandet. -haja an *s.* malare. -hin imen *s.* qwarn, -kivi handqwarn. -he een *s.* mäld. -hanto nnon *s.* malning. -ho on *s.* mjöl, pienet jauhot fint mjöl, suuret jauhot groft mjöl, jauhoturpa mjölig mule, hwitmule, jauhopuola mjölon (*arbutus uva ursi*). -hoinen isen *a.* mjölig. -hoisuus uuden *s.* mjölighet. -hokas kkaan *a.* mjölstark, mjölrik. -hotoin ttoman *a.* utan mjöl, mjölfri. -hottomuus uuden *s.* mjölbrist. -hoelen lla l. -helen lla l. -heskelen lla l. -hoskelen lla *v.* mala smått. -hatan ttaa *v.* låta mala. -hattelen tella *v.* låta smått mala. -hotan ttaa *v.* beströ med mjöl, inblanda mjöl. -hotun ttua *v.* bli mjölbestänkt. -haun uta l. -houn uta *v.* bli malen. -hallan ltaa *v.* mala hastigt och lätt, låta gå genom qwarnen.

Jaukka kan *s.* träta, gräl, -hammas grälmakare, heittää jaukkaa gräla hastigt. -kutan ttaa *v.* träta, gräla.

Javin pia *s.* paras lått (humb).

Jelmä än *a.* kylig, kallsinnig.

Jesus uksen *s.* Jesus, Jesus tänne Guds frid! Jesuksen kämmen mariehand (*orchis maculata l. latifolia*).

Jo *prt.* redan, jopa redan ju, jopahan ju dock redan, ju dock, joko monne redan, joko .... taikka l. joko .... eli antingen .... eller.

Jo jon *pron. relat.* med partikeln ka, wanligen efter enstafwiga kasus, joka hwilken, som, med part. ki l. kin, jokin någon helst, med ku sammansatt joku någon, *prol.* joten i enlighet hwarmed, jotenkin på något sätt helst, jotenkuten på något sätt, något så när, joksikin l. jotensakin l. joksensakin l. johonki määrään l. joinki määrin någorlunda, temeligen, joinki på något sätt, jossakin *sdr.* jossain l. jossaan någonstädes helst, jonakin *sdr.* jonain l. jonaan på någon helst (dag, tid), jon lainen *sdr.* jollainen, jon moinen *sdr.* jommoinen sådan som. *Komp.* jompi hwilkendera, jompikumpi hwilkendera som helst. — Jolloin *prt.* på hwilken tid, då, jolloinkulloin stundom, då och då. — Jonne *prt.* hwart, jonnekin helst någonstädeshän, jonnekunne någonstädeshän.

Joeksin se joki.

Johdan htaa *v.* leda, lotsa, anföra, härleda. -htaja an *s.* ledare, lots. -taminen isen *s.* ledandet. -htavainen isen *a.* ledande. -htamatoin ttoman *a.* icke ledande, oledande. -danto nnon *s.* ledning, härledning. -hde hteen *s.* ledande föremål, ledande tillstånd, ledstång, gärdesgård som leder ned i watten, on lasten johteella har wård om barn. -hto hdon *s.* ledning, härledning, johtomies lots, johtoväki följe, procession, johto-aita = johde. -htoinen isen *a.* ledande. -hdotoin ttoman *a.* utan följe, utan ledning. -htelen hdella *v.* leda småningom. -htaan hdata *v.*

leda, lotsa. -htaus uksen *s.* slutledning, slutsats. -hdatan ttaa *v.* leda, handleda, beledsaga, anföra. -hdattaminen isen *s.* ledandet. -hdattaja an *s.* anförare. -hdatus uksen *s.* ledning, wägledning. -hdun htua *v.* inträffa, råka, johtuu mieleen falla i sinnet.

Joikun ua *v.* sjunga enformigt (swanen). -unta nnan *s.* enformig sång.

Joka *indekl.* l. jokainen isen *pron.* hwatje, joka l. jokaisessa paikassa på hwatje ställe, jokapäiväinen leipä dagligt bröd, jokahinen l. jokahainen hwarenda, jokaikinen hwarendaste (jo).

Joki joen *s.* elf, å, jokiryyttäri glutt-snäppa (*totanus glottis*). -kinen l. -konen sen *dim.* liten elf. -kinen isen *a.* ht. elf, elfrik, -kela an *s.* hem wid elf, åbo. -kelainen isen *s.* inbyggare wid elf. -kioinen isen *s.* Jockis församling. — Joeksin imen *s.* swan (joutsen).

Jokin se jo.

Jokkelo on *s.* största slaget af laimen.

Jokki kin *s.* warg.

Jokas joaksen *s.* ett slags kläde.

Joksahdan htaa *v.* dimpa ned.

Joku se jo.

Jola an *s.* skåra, ingröpning.

Jolahdan htaa *v.* ske hastigt, j. mieleen falla i sinnet.

Jolakka kan *a.* trilig.

Jole een *s.* fin krusning wid iskanten, isträd. -einen isen *a.* finkrusad (iskant), full af isträdar. -eilen lla *v.* bilda krusning, bli slidare.

Jolkka kan *a.* mager, glupsk, *s.* warg. -kahdan htaa *v.* förfalla, magra hastigt, bli utmärglad, jolkahtaneet kasvot afmagradt, glåmigt ansigte. -kun kkua *v.* lunka, stryka fram.

Jolli in *s.* gråtare med hög röst. -llitan l. -llotan ttaa l. -llottelen tella *v.* gråta.

Jolma an *s.* sund emellan twänne träsk.

Jolo on *s.* lång och mager i ansigtet, jolonaama långt wargliskt ansigte.

Joloppi pin *s.* stympare, odåga, oduglings. -pittelen tella *v.* slentra, dröna.

Jolsa an *a.* ful, oduglig.

Joltinen isen *a.* sådan som en tall wara, något så när sådan, någorlunda (jo).

Jolu un *s.* häfstång. -uun uta *v.* skrida fram lätt, röras med sakta buller, gnola.

Jommoinen se jo.

Jomotan ttaa *v.* bulta, dunka på, wärka.

Jompi se jo.

Jonkelo on *s.* ett träd som wäxer krokigt efter deß naturliga wridningar, som har rygg på alla sidor. -kailen lla l. -kelvitsen ta *v.* rulla, trilla som ett sådant träd, osäkert åt hwilken sida.

Jongun nkua *s.* ljuda dofst.

Jonne se jo.

Jono on *s.* linje, rad, fåra, yhdessä jonossa i en rad, efter hwarandra. -otan ttaa *v.* draga linje, fortsätta i rad. -otus uksen *s.* streckdragning, fortsättning i rad, enformighet. -otun ttua *v.* bli enformig, stadna i ett wid handa.

Jonttari in *s.* klunga, käydä jonttarissa gå tätt efter hwarandra.

Jorajan *sdt.* -raan ata l. -risen stä *v.* morra, knorra, brumma. -rina an *s.* morr, knorr, brummande. -rahdan htaa *v.* gifwa ett hastigt knorrande ljud, sköta emot. -ro on *s.* knarrig, brummande menniska, tölp. -rotan ttaa *v.* åstadkomma ett brummande ljud, göra något brummande, wråka sig, itkea jorottaa gråta högljudt, makaa j. ligger och wråker sig. -rottaja an *s.* brummare, wråkling. -otar ttaren *s.* pladdersta. -rotin ttimen *s.* enformigt brummande ljud, långsamt knarrande rörelse, wråkling. -rotus uksen *s.* brummande, wråkning. -rottelen tella *v.* åstadkomma ett fortsatt brummande ljud, gråta, åka med sådant ljud. -ru un *s.* brummande ljud, långsam rörelse, jagt. -rus uksen *s.* trög menniska, wråkling. -rutan ttaa *v.* brumma, pladdra, skräsla.

Jorentainen isen *a.* owanligt lång.

Jorkahdan htaa *v.* göra hastigt, gå förbi i en blink, dimpa.

Jorkotan ttaa = jorotan se jorajan.

Jorpotan ttaa l. -ttelen tella *v.* röras långsamt, slinta.

Jorri in *s.* brummel, tymmel. -ttelen tella *v.* brumla, slabbla, tala stragt.

Jortti tin = jorri. -ttelen lla = jorrittelen.

Jorva an *s.* lårstycke.

Jos *prt.* om, josan = jos minä, josas = jos sinä, joska l. jospa, om blott, o att, joskus någon gång (jo).

Jotkale een *s.* långt stycke, skiwa, rimsa, lång menniska, strykare. -kellun ltua *v.* bli lång, löpna, tjockna.

Joto den *s.* lätting, wrakling.

Jotta *prt.* på det att, för att, jotten = jotta en att icke jag, jottet = jotta et att icke du m. m.

Joud.... se jout....

Jouhi hen *s.* tagel, jouhimato, tagelmask (*gordius aquaticus*), -lintu sidenswans (*bombycilla garrula*), -suorsa stjertand (*anas acuta*), -puu l. -mänty tall med fina fibrer, -hinen isen l. -hut uen *dim.* litet tagel. -hinen isen *a.* af tagel. -heva an l. -hellinen isen *a.* tagelrik, tagelstark. -hikka kan l. -hikas kkaan *s.* tagelwant l. socka. -hetoin ttoman *a.* utan tagel. -hettomuus unden *s.* tagelbrist.

Joukahdan htaa l. -kahdun htua *v.* hastigt inträffa, j. mieleen riuua i hågen. -kahdus *adv.* -kaus uksen *s.* infall, träff, påhitt.

Joukea an l. -kka kan *a.* smal (soukka).

Joukko kon *s.* hop, mängd, skara, samling, häajoukko bröllopsskara, sotaj. krigshär. -onen sen *dim.* liten skara. -kotan ttaa *v.* göra hopar, dela i skaror, joukottain hoptals, i gross. -koltelen tella l. -kkoilen lla *v.* samla sig i skaror, hopa sig. -kkio on *s.* samlad hop.

Joulu un *s.* jul, -kuu december månad. -ullinen isen l. -uinen isen *a.* ht. jul, viettää joulullista fira julhelg, v. joulua fira jul.

Jousi sen = joutsi.

Joudan taa *v.* ha tid, wara ledig, hinna, kunna, böra, jouten ledigt, obehindradt, fåfängt. -to don *s.* ledighet, -päivä fridag, -mies ledig, icke lejd man, -karja icke mjölkande l. arbetande boskap, ungboskap, -maa icke besådd mark. -ti din = jouto. -tiainen isen *s.* ledigwarande, -tilas aan *a.* sysslolös, owerksam. -tilaisuus uuden *s.* sysslolöshet. -tilaisesti l. -tilaasti *adv.* sysslolöst. -tain amen *s.* ungboskap. -tio on *s.* dagdrifware. -lava an *a.* ledig, sysslolös, onyttig, fåfäng, lumpen, puhua joutavia tala onyttiga saker, lumpenheter. -lavuus uuden *s.* sysslolöshet, fåfänga, småaktighet, lumpenhet. -tavasti *adv.* onyttigt, lumpet. -telen della *v.* ha smått tid, hinna gång efter annan. -telias aan *a.* smått ledig, då och då obehindrad. -teliaisuus uuden *s.* ledighet. -taannun ntua *v.* råka ha ledighet. -datan ttaa l. -dahutan *adv.* -dautan ttaa *v.* skaffa ledighet, gifwa tid till, påskynda. -dahdan htaa *v.* hastigt hinna, ha en stunds ledighet, joudahtaa mieleen rinna i hågen.

Joutsen nen *s.* swan.

Joutsi sen *s.* båge, stråke, -mies bågskytt, konstellation skytten, jalkajoutsi stor båge med fotttramp, viinij. större båge med skaft, käsij. mindre båge utan skaft, lukun j. bågformig fjäder i lås, viulun j. fiolstråke, montako jousta talossa huru många bågar d. w. s. män med förmåga att handtera båge, finnas på hemmanet, hwad är hemmanets mantal? -ittain *adv.* efter bågtal, d. ä. mantal. -stan aa *v.* fjädra.

Joudun tua *v.* hinna, skynda, råka uti, bli färdig, joudu avuksi skynda till hjelp, joko joudut työhön hinner du redan till arbete? vilja joutuu säden mognar, blir färdig, joutua köyhyyteen råka i fattigdom, joutuin skyndsamt. -tu dun *s.* skyndsamhet. -tuisa an l. -dukas kkaan *s.* skyndsam. -tuisuus uuden l. -dukkaisuus uuden *s.* skyndsamhet. -tuisesti l. -dukkaasti *adv.* skyndsamt. -dukki kin *s.* påskyndande medel, påskyndan. -duskelen lla *v.* smått hinna, skynda m. m. -dutan ttaa *v.* påskynda, brådska på, pådrifwa. -dutus uksen *s.* påskyndan. -duttaja an *s.* påskyndare, pådrifware. -duttaminen isen *s.* påskyndandet. -duttavainen isen *a.* påskyndande. -duttelen tella *v.* smått påskynda.

Jovahdan htaa = joudahdan.

Jovajan aa *v.* susa. -veun uta *v.* börja susa l. prassla.

Juhke een *s.* sorl, gräl, twist. -ku un

s. smäll. -kaan ata *v.* smälla.
Juhkura an *s.* klump.
Juhla an *s.* högtid, fest, -retki procession, -menot högtidsceremonier. -ainen isen l. -allinen isen *a.* ht. högtid, högtidlig. -allisuus uuden *s.* högtidlighet, festiwitet. -allisesti *adv.* högtidligen. -aan ata *v.* fira högtid, tillställa gästabud. -ailen lla *v.* tillbringa tiden med fester, gå omkring på gästabud. -lin ia *v.* tillbringa högtiden hos någon. -litan ttaa *v.* emottaga l. förpläga under högtider, tillställa gästabud för någon. -litus uksen *s.* undfägnad, kalasering.
Juhmaan ata l. -min ia l. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v.* bulta, uppwäcka dån. -mahdan htaa *v.* smälla till dost, dimpa. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* dånande smäll. -mu un *s.* dost buller. -muilen lla *v.* bullra.
Juhnaan ata l. -nustan aa *v.* göra långsamt, söla, wräka sig. -nus uksen *s.* dröl, wräkling.
Juhta dan *s.* ök, dragare. -dallinen isen *a.* som har ök.
Juhti din *s.* juftläder. -inen isen *a.* af juft.
Juhu un *s.* gräl, prat, löst rykte.
Juka juan *s.* wattenfall.
Jukea an l. -eva an l. -einen isen *a.* tjock, stadig, oböjlig. -eus uden l. -evuus uuden l. -eisuus uuden *s.* tjockhet, oböjlighet. -evasti *adv.* starkt, oböjligt. -erran rtaa *v.* arbeta groft, grofhugga, tillyxa, wrida till.
Jukka kan *s.* gnabb, gräl, styllande på andra. -kkaan kata l. -kitan ttaa l. -kutan ttaa *v.* kälta, mana idkeligen på. -kitus l. -kutus uksen *s.* kältning, pådrifning. -kin kkia *v.* gnabbas, streta, skjuta skulden på andra. -kkia an *s.* grälmakare, benägen att skylla på andra.
Jukkaroin ida *v.* göra ofta och lätt (jukka).
Jukkeroinen isen *a.* kär, ljuf (smekningsord).
Jukko kon *s.* tufwa, puckel, -maa tufwigt land, -selkä puckelrygg. -ova an *a.* tufwig, knölig. -ovuus uuden *s.* tufwighet, knölighet.

Juko ju'on *s.* ok, dragtänk i skäde, harf m. m. -lauta i arbetsskäde främsta twärbrädet hwari länken är fästad.
Jula an *s.* djerf, dristig. -leus uden *s.* dristighet.
Julakka kan *a.* ful, wanskaplig, fräck (julkka).
Julehdun htua *v.* bli andtruten, förlora andan, kikna. -us uksen *s.* andtäppa, kikning.
Julki *prt.* uppenbarligen, offentligen, julkisuu l. -suinen fritalig. -inen isen *a.* uppenbar, offentlig, ansenlig, förträfflig. -isuus uuden *s.* offentlighet. -isesti *adv.* offentligen. -inainen isen l. -isa an = julkinen. -ia an *a.* uppenbar; i ögonen fallande, ansenlig, ståtlig, framfusig, fräck. -keus uden *s.* öppenhet, offentlighet, framfusighet, fräckhet. -iasti *adv.* öppet, framfusigt, fräckt. -ikenen l. -ikeen ljeta l. leta *v.* bli uppenbar, wåga, icke draga i betänkande, djerfwas, icke sky, täckas, ei julkee sanoa han skäms att säga, täcks icke säga, julkee lyödä styr ej att slå, drager icke i betänkande att slå. -kaisen sta *v.* hastigt uppa, offentliggöra. -kaisia an *s.* offentliggörare, förkunnare. -listan aa *v.* kungöra, förkunna. -listaminen isen *s.* förkunnandet. -listaja an *s.* förkunnare. -listus uksen *s.* kungörelse.
Julkka kan *sdr.* af julakka.
Julku lun *s.* lång stör, lång menniska, *a.* ofatt stor, julkurauta spjutjern. -kahdan htaa *v.* bli lång och smal, magra hastigt. -kottelen tella *v.* taga långa steg, fara fram ståtligt.
Julma an *a.* grym, ful, stygg. -päinen wildhjerna. -muus uuden *s.* grymhet, fulhet. -asti *adv.* grymt, fult. -menen uta l. -menen meta *v.* bli ful. -mistun ua *v.* förgrymmas. -mistelen lla *v.* wisa sig förgrymmad, bete sig bistert. -mistutan ttaa *v.* göra förgrymmad.
Julmu un *s.* kawaljersparoll (smörblomman efter blomningen).
Julmus uksen *s.* det yttre fina lagret på näfwer.
Julo on *a.* swal, kylig, öppen (julkia).
Jumala an *s.* gud, Jumalan haltuun i

gubs beskydd; abien, jumal-auta gud hjelp, wid gud, epäjumala afgud. -atar ttaren s. gudinna. -luus uuden s. gudom, gudomlighet, epäjumaluus afguderi. -ainen isen a. gudaboren. -allinen isen a. gudomlig. -allisuus uuden s. gudomlighet. -allisesti adv. gudomligen. -linen isen a. gudelig, gudfruktig. -lisuus uuden s. gudelighet, gudaktighet. -lisesti adv. gudeligen, gudaktigt. -listi adv. wid gud. -atoin ttoman a. gudlös, ogudaktig. -attomuus uuden s. gudlöshet, ogudaktighet. -attomasti adv. gudlöst, ogudaktigt. -loitsen ta v. förguda. -loitseinus uksen s. förgudning. -loitsia an s. förgudare. -loitan ttaa v. förse med gudar, befolka med gudomligheter.

Jumajan adr. -maan ata l. -misen sta v. dåna, susa hårdt. -mi in l. -mo on s. stöt, wäggsmed (*cerambyx*), störe. -mina an l. -mu un s. dån, buller. -mahdan htaa v. dåna till hastigt. -mahdus adr. -maus uksen s. hastigt dån l. buller. -mahtelen hdella v. stråla till då och då. -mitan ttaa l. -motan ttaa v. bulta på, dunka, stöta. -mistan aa v. ha att dåna, skaka med dån.

Juma esn s. isträd på kanterna af frysande watten (jule). -moon ota s. frysa till på kanterna, wära till wid kanterna, hopkrympa. -mokselen lla v. hopdraga småningom.

Jumppa pun s. stampning, dunkning. -putan ttaa v. dunka på, bulta, stampa, guppa. -putus uksen s. stampning, guppning.

Juna an = jono, jana.

Junka ngan v. fullborda.

Junki ngin s. mindre knif. -ngin nkia v. sticka med knif, knifwas.

Junkka kan s. wälterstock, åkerwält (jyrä). -kkaan kata v. wälta, föra med wälterstock, puttra mot, kära.

Junkkari in s. junker, småherre, klippare. -roitsen ta v. bete sig junkeraktigt, wara sjelfswåldig. -ruus uuden s. junkeraktighet, sjelfswåld. -rus uksen s. [illegible] junkrarna.

Junkki kin s. [illegible]rot.

Junkos oksen s. bågformigt wärande träd, nedböjdt t. ex. af snö.

Junnin ntia v. knuffa. -nnittelen tella l. -nnoittelen tella v. röras långsamt, pösa.

Juntsakka kan a. trög, owig, lat.

Juntta tan s. pålningsmaskin. -ttaan tata v. påla med maskin.

Juntti tin s. klump, kålrot. -ttura an s. klumpigt ting, dröl, töök. -tturoitsen ta l. -tturoin ida v. röras lunsigt, wara genstråswig. -tus uksen s. luns. -tustan aa v. lunsa. -tutan ttaa v. röras långsamt med dån, dunka, stampa.

Juntukka kan s. spanskflugа.

Juohdan htaa = johdan, juohdun htua = johdun.

Juokahdan htaa = joukahdan.

Juoksen juosta v. springa, löpa, löpna, rinna. -sia an s. löpare. -siain amen l. -suri in s. kringstrykare. -seminen isen s. löpandet, rinnandet. -su un s. lopp, traf, rinnande, flöde, juoksuolmu löpknut, -lauta skottbräde, -poika springgosse, -puhe sqwaller, veren juoksu blodflöd, valkian j. hwitflus, lihan j. köttsflöd, maidon j. mjölkens löpnande. -suke kkeen s. löpe, bottenmjölk. -sulainen isen l. -sulas aan s. löpare, springgosse, kringstrykare. -selen lla l. -sentelen nnella l. -seskelen lla v. löpa smått, löpa af och an. -sutan ttaa v. ha att löpa, låta rinna, ha att löpna, aftappa, juoksuttaa juoruja löpa med sqwaller. -sutus uksen s. föranledning att löpa, aftappning, löpning. -sutin ttimen s. löpe. -suttaja an s. den som låter löpa, löpna. -suttelen tella v. ha att fortfarande löpa, låta springa l. rinna.

Juolahdan htaa v. råka, j. mielen rinna i hågen (juon).

Juolas aan s. qwickrot, hwitrot (*triticum repens*) = juolasvehnä (juon).

Juolia an a. långwarig, träkig (juolahdan), prydlig, präktig. -leus uden s. prydlighet. -asti adv. prydligt.

Juolo on s. stenöre = juoloikko kon. -leinen isen a. stenig, ojändig.

Juolukka kan = juovukka se juon.

Juoma an *s.* djupaste stället i wiken, fisk-ra (juon).
Juomat, aksen *pl.* juomakset, swålwrand, list.
Juominen, juominki se juon.
Juominki ngin *s.* larfwan som ej får skydd i wåra säker.
Juomu un *s.* springa, spricka, strimma, rispa.
Juomus, uksen *s.* winternät, ring på watten efter fiskens slag, juomuskala fisk fångad med winternät. -stan ma *v.* fiska med winternät. -muun uta *v.* slå ringar, röras sakta (watten efter fiskens rörelser).
Juomukka kan, -kinen isen = juovukka, juovukkainen se juon.
Juon, juoda *v.* dricka, juotava drickbar, att drickas. -nti, -nio l. -nto, non *s.* drickning. — Juominen isen *s.* drickande, dryck. -ma an l. -menne *s.* dryck, juomalalli l. -lalla fyllbult, krabat. -rahat drickspengar, -laskia mansstånd, -uhri drickoffer, -vasikka kalf som födes med dricka. -mari in *s.* drinkare, fyllhund. -maus uuden *s.* anlag för drickande. -matoin ttoman *a.* icke drickande, utan dryck. -minki ngin *s.* dryckeslag. — Juoskelen lla l. juoskentelen nnella *v.* dricka ofta, pläga dricka. — Juoksaan *a.* begifwen på drickande, fylsig. -lahdan htaa *v.* dricka litet och hastigt, ta en klunk. — Juotan ttaa *v.* låta dricka, wattna (häst), supa en full, sammanlöda. -tto tton *s.* drickgifning, wattning, lödning, juottovasikka, -porsas kalf, gris som födes med dricka. -tto on *s.* drinkare. -to tteen *s.* drickgifning, lödning. -tos oksen *s.* lödning. -tti tin *s.* swalg, fungeådra. -tin ttimen *s.* lödkolf, medel att gifwa dricka med, dricksrör, drickshorn. -tikas kkaan *s.* igel. -ttelen tella *v.* gifwa smått dricka, wattna fortfarande, löda fortfarande, ett efter annat. -dun ttua *v.* bli wattnad, lödas. — Juodatan ttaa *v.* framkalla törst. — Juopa pan *s.* swalg, kanal, mynningsarm af en flod. -porpo *s.* drinkare, fyllhund. -poisuus uden *s.* fylleri. -pottelen tella *v.* supa emellanåt, rusa, ranla. — Juovun pua *v.* bli drucken, juopunut berusad. -puminen isen *s.* drucken-blifwandet, fylleri. -pumus uksen *s.* dryckenskap. -puvainen isen *a.* som lätt blir drucken, begifwen på fylleri. -pumaton ttoman *a.* som ej blir drucken. -vuke kkeen *s.* berusningsmedel. -vukka kan l. -vukkainen isen *s.* Ibis (*Ibis falcinellus*). -vus uksen *s.* berusadt tillstånd, on juovuksissa är full. -vutun ua *v.* bli drucken. -vutan ttaa *v.* göra drucken, berusa. -vuttelen tella *v.* småningom berusa.
Juoni nen *s.* lång rad, sträcka, streck, nyck, konstgrepp, ränker, juoneessa i rät linje, juoni joutsenia en sträcka swanor, verkkojuoni rad af nät, kolran j. stämpelhylle, sotaj. krigslist. -ninen isen l. -nellinen isen *a.* strimmad, randig, ränkfull, nyckfull, pahan juoninen wanartig. -nisuus uuden l. -nellisuus uuden *s.* streckighet, randighet, nyckfullhet. -nesti *adv.* streckigt, nyckfullt. -nikas kkaan l. -nikainen isen *a.* konstig, nyckfull, kränglig, krikig. -nittoin ttoman *a.* ostreckad, okonstlad, rättfram. -nittomuus uuden *s.* strecklöshet, rättframhet. -nitan ttaa *v.* draga streck, linjera, spänna ut streck, gillra. -nitus uksen *s.* linjering, gillring, kränget. -nittelen tella *v.* linjera långsamt, använda konstgrepp, konstla, krångla, wara nyckfull. -nittelia jan *s.* krångelmakare. -nnan ntaa *v.* draga en fåra, fåra, härleda. -nne nteen *s.* fåra, fåra, härledning, sukuj. slägtledning, slägtskap. -nteinen isen *a.* full med fåror, fårad, randig. -nteisuus uuden *s.* fårighet, randighet. -nnun ntua *v.* fåras, härledas.
Juoniainen isen *s.* golfwase.
Juopa se juon.
Juopon on l. -pun ua l. -potan ttaa l. -putan ttaa *v.* förleda, bedraga. -potus uksen l. -putus uksen *s.* bedrägeri. -pottelen l. -puttelen tella *v.* småningom bedraga, bete sig bedrägligt.
Juoppo, juoppous, juopumus se juon.
Juorotan ttaa *v.* sträcka ut halsen, stirra bistert, jämra sig, gråta högljudt. -tta

[illegible] a. lång hals, grof stämma. -tus uksen s. halsutsträckning, jämmer, gnät. -ttelen tella v. klaga jämrande.

Juoru un s. pladder, ſqwaller. -kontti ſqwallerbytta. -uinen isen a. pladdraſjuk, ſqwallrande. -uun uta l. -uelen lla v. pladdra, ſqwallra. -uttelen tella v. ſqwallra, ſkämta, narras.

Juotan, juottelen, juotto m. ſl. ſe juon.

Juova an s. fåra, linje, reſla, djupaſte fåran i wattudrag. -ainen isen a. fårad, reſlad. -vikas kkaan l. -vikkainen isen l. -villinen isen a. fårad, full med reſlor. -aan ata v. fåra, reſla. -vitan ttaa l. -vitutan ttaa v. låta fåra, reſla. -yun ua v. gå i ſamma linje, följa efter löſ (om renar).

Juovun, juovujan, juovukka, juovus, juovustun ſe juon.

Jupakka kan s. twiſt, gräl, larm, ſträt. -koitsen ta l. -koin ida v. gräla, larma.

Jupin pia v. pare ſig (lätt).

Jupisen sta v. mumla. -ina an s. mummel. -stan aa v. åſtadkomma mummel. -stus uksen s. framkallandet af mummel. -sutan ttaa v. mumla, ha att mumla. -suttelen tella v. mumla ſmått.

Jupka an s. kjortel.

Juppa pan s. framlutad ſtällning, juppaiska krumhals, ep. för haren.

Juppahdan htaa v. dimpa ned.

Jupsuttelen tella v. ſkutta, rulta, guppa, linka.

Jura an a. trumpen, djerf, hångſtyrig, tyſt och tjock. -akka kan a. trumpen, fåtalig. -reun uta v. draga ſig undan, bli fåtalig, trumpen.

Jurisen sta v. dallra doft, brumma. -ina an s. brummande. -rahdan htaa v. brumma till.

Jurmu un s. brådjup.

Jurnia ia v. knuffa, ſtöta, ſtånga. -naisen sta v. ſkuffa till, gifwa en ſtöt. -

[illegible] = [illegible] [illegible] trumpen, [illegible] -olen ttaa v. [illegible] trumpen, [illegible] -ous uksen s. trumpenhet, brummande. -ottelen tella v. brumma fortfarande, bete ſig trumpet.

[illegible] [illegible] begifwen på något, tupakkajuuri [illegible] -itan ttaa v. ens ſtändigt begära, gnälla efter något.

Jurtti tin s. kålrot.

Juruus aan = juurakko ſe juuri.

Juska an s. ugnsdörr.

Jussikko kon s. ſtålgräs (*nardus stricta*).

Juta dan s. trögt framſkridande, menföre. -taan data l. -telen della v. trögt framſkrida, arbeta långſamt. -aus uksen l. -de teen s. trögt framſkridande, långſamhet. -tustan aa l. -tustelen lla v. ſyſsla långſamt, handſkas länge med något.

Jutajan [illegible] -taan data l. -taisen sta v. ljuda doft, mumla. -tina an s. döft ljud, mummel. -tan ttaa v. gläffa.

Jutka an s. rep till att ſläpa något, ſläp. -kaan ata l. -koon ota v. ſläpa, ogerna gifwa. -ahdan htaa v. haſtigt draga, dimpa. -kutan ttaa v. hala, draga ryckwis.

Jutko on = julko.

Juto don s. wäfwerns tåg.

Jutta tan s. ofrem, mörkt ſtreck längs med ryggen på djur.

Juttu tun s. ſamtal, prat, rättegångsmål; -mies l. jutun kantaja advokat, velkajuttu fordringsmål, panna juttuun göra anhängig wid domſtol. -uri in s. proceſsmakare. -ttuun tuia l. -ttuilen lla v. prata, berätta, proceſsa. -ttelen tella v. tala, prata, berätta. -telma an s. berättelſe.

Jutuutan ttaa = jutustan ſe juta.

Juudas taan l. daksen s. Judas, pl. juutaat onda wäſenden. -dalainen isen s. Jude, a. judiſk. -dalaisuus uuden s. judendom.

Juudun tua = juutun; juudutan ttaa = juututan.

Juuhma an s. djup.

Juumakka kan a. trög, lat.

Juumiaki agin s. farkans utan krok på hafen (juomioki).

Juumotan ttaa v. bida, wänta. -tus uksen s. bidning, wäol (juoni).

Juuri ren s. rot; urſprung, egendad deg, grund, pl. rötſaker, adv. juſt, ganſka, olemuksen juurikuwa wäſendets tätta belätę (bibl.), juuriruoho = valkia juuri hwitrot (*triticum repens*); luo juuri lodört (*cicuta virosa*), vereva l.

-juunajuuri; herkkä; iminjuuret (smaajuuret); juuta-juuri (nim-juuret); papelojuuri (antes-juuret); pohjajuuret i stunes kus, jalkaini jounessa mid föttarna, juurijuuri l. juurta jaksain grundligt, i grunden, juuret jaetu omständigen; juuri niin alldeles så. -rutaiuen liten rot. -rinen, isen a. rotig, gjord af rot; -rekinen a. -raineu a. rotväxt. -rus, uksen s. rotväg. -rellinen, isen a. rotgande, -retoin tomen a. rotlös, -rettomuus uuden rotbrist. -reva an a. rotstark, rotfast. -rakko, kon l. -rikko kon a. med rötter upprückt stubbe. -rikka, kan a. kålrot, stapelsnä. punajuurikka rödbeta. -riaka an l. -mkas, kkaan a. kålrot. -rruan, rtua, en, rota sig. -rrutan, ttaa v. inrota, inplanta. -rran, rtaa v. inrota, göra rot, slå rot. -rtaleu, rella v. småningom inrota, inplanta, slå rötter. -rin ia a. bortsfära rötter, uthöja rotem. -ritan itaa v. uttota. -ritus, uksen s. utrotning.

Juurikki kin s. rörelse på händer och fötter såsom hjul, lyödä juurikkia kasta sig omkring på händer och fötter.

Juusto on s. ost. -onen, sen dim. liten ost. -oinen isen a. ostrik, af ost. -okas kkaan a. ostrik, ostgifwande. -ollinen isen a. försedd med ost. -otoin ttoman a. utan ost. -ottomuus uuden ostbrist.

Juutiin a. Dansk. Juutinmaa Danmark. Juutin salmi Öresund. -tila an a. Danahem. -lainen isen a. Dansk.

Juutun ttua v. fastna, klibbas, digna, storkna. -ttumus uksen s. mammakt, klibbning. -tuksentelen, nnella v. af-mattas, långsamt qwäfwas. -tutan ttaa v. ha att fastna, låta digna. -tus uksen s. qwäfning, utmattning. -tuttaja an s. qwäfware. -tuttelen, tella v. klibba småningom, qwäfwa långsamt.

Juuvan, juuwatan, juusuttelen m. fl. Juu-taan m. fl. och mavun, m fl.

Juva en s. Judas, fasten.

Jybmin ää l. -mään ätä v. bulta, dunka. -minä än s. bultning. -mpeleu llä v. bullra.

Jykerrän rtää v. skära dåligt.

Jykevä an a. jykeä.

Jykeää än v. tiod. v. basiant, tung. -eys yden s. säkerhet, tyngbet. -eästi adv. säkert, tungt. -rtan Jykeen, l. jykenen jyetä v. bli sinån tung. -Jyin, öykiä v. bli fortsarande swår, förenlighet... tighet.

Jyrkeä an a. orat, ...

Jyksytän ttää v. skala, dunka.

Jylhä än a. tiod. skogig, dunen, stenig, oländig. -tiod skog, mindre mattens fall. -kkö kön s. tiod skog. -hyys yyden s. oländighet, dusterhet, starililet.

Jylisen sta v. dundra, mullra. -inä än s. dunder. -ly yn s. dån. -ajän an l. -stelen llä v. fromlalla, dån. -lähdän htää v. dundra hastigt.

Jyliä än a. snoslig. -itän ttää v. skoba utan, göra snoslig, göra oländig (jylhä).

Jylkiä än l. -kkä kän l. -kimen aan a. motsaulig, stor, ståtelig. -keys yden s. ståtlighet. -ästi adv. ståtligen.

Jylkyn, kkyä v. skakas med buller. -ytän ttää v. skaka. -yttelen tella v. skaka fortsarande. -ytys ykseu s. skakning, skrammel. -kähdän htää v. hastigt skaka.

Jylmy yn s. stenig mark.

Jylmään ätä v. bullra.

Jylsiä än a. sträf, streslig.

Jyly yn se jytisen.

Jymisen stä l. -myyn ytä v. dåna, dosa. -inä än l. -my yn s. dån, dosa, buller. -mähdän htää v. dåna till, hastigt. -mähdys ksen s. -mäys ykseu s. hastigt dån. -mähtelen hdellä v. dåna till hastigt flera gånger. -mään ätä v. förorsaka dån. -stys ykseu s. framkallande af dån. -stelen llä v. förorsaka fortsarande dån.

Jymiä än == jämiä.

Jynkä ngän l. -kkä kän == jylhä.

Jynnin iä == inmin.

Jyvin piä == juvin.

Jyrsä än == jyrkeä.

Jyrisen stä l. -räjän, ätä; -rään rätä l. -ryyn ytä v. dåna, bullra, hårdt. -inä än s. dån. -ry yn s. starkt dån, dunder. -rähdän htää v. dundra till, starkt, knalla till. -rähdys ksen s. -räys ykseu s. starkt hastigt dunder, knall. -rähtelen hdellä v. dundra, dåna och hårda.

stigt. -stän ää v. framfalla bunden, bundet gå. -stys yksen s. framfallan det af bunden, gäpa. -stelen lla v. bun- den fortfarande. -rähytän sdv. -säytän ttää v. framfalla hastigt bunden, gif- wa ett smäll.

Jyrkeä än a. grof, bastant, ostätad, obe- arbetad, hel; jyrkeä puu rundt obe- arbetadt träd, j. viikko hel wecka utan helgdag; j. leipä stort refebröd, limpa, j. mies korpulent man. -eys yden s. grofhet, helhet. -äsli adv. grofi, plumpt. -ä rää s. stort refebröd, stor limpa. -ky kyn v. helfast wäxa. -kylä än s. rundt ting, kulle. -kyläinen isen a. rund, cylindrisk; icke bukig, el liten kulle.

Jyrkkä kän l. -kkä kkään a. brant, brad, (om wäg) enwis, stursk, j. vastä twärt, skarpt svar. -kkyys yyden l. -kkäys yden s. branthet; halsstarrighet, oginhet, skarp- het. -kästi adv. brant, twärt. -vki adv. owettigt, stursk. -kistelen lla v. en- wisas, sturskas. -källinen isen a. nå- got brant. -kämä än s. litet wattenfall.

Jyrsin in s. gnaga. -jä än s. gnagare. -iskelen lla v. gnaga smått. -ittyän ttää v. låta gnaga.

Jyrskään ätä l. -kin iä v. krusta, kratsa.

Jyrä än s. brant, brunn, djup dal.

Jyräkkä kän a. grof, tjock.

Jyräänän l. -äkseen s. wälterstock (jun- kar). -äksin imen s. pl. jyräksimet tillbehör till wälterstock. -stän ää v. wälta. -stys yksen s. wältning. -ste- len lla v. wälta småningom.

Jyrään, jyrähdän, jyrähtelen, jyräys se jyrisen.

Jyskin iä l. -kään ätä l. -kää ää l. -kyn yä v. braka, skrälla, bulta så det brakar. -inä än l. -ke een l. -ky yn s. brak, buller. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. förorsaka brakande, ha att bullra, bul- ta starkt. -kytys yksen s. bultning. -kyttäjä än s. bultare. -kähdän htää v. skrälla till, braka hastigt. -kähdys yksen l. -käys yksen s. hastigt brak. -käh- telen hdellä v. braka till då och då. -kähytän sdv. -käytän ttää v. ha att hastigt braka.

Jysän adv. hyssen, fastig.

Jysää än s. genast hugg kroppa, lemna.

Jyskyän adv. -sään ätä = jyskään. -säh- dän htää = jyskähdän. -säys yksen = jyskäys. -sähtelen hdellä = jys- kähtelen. -säytän ttää = jyskäytän.

Jytenä än a. dugtig, bastant.

Jytisen sta l. -tyjän adv. -tänn ätä v. bullra, dåna, braka. -inä än l. -täkkä kän l. -ty tyn s. dån, buller, brak. -tynen sen dim. litet buller, olla jy- tyillä wara i bullrande lek. -tyisen isen a. dånande, bullrande. -stän ää v. förorsaka buller, stata så det dånar.

Jytkyn yä v. guppa, hoppa. -ytän ttää v. ha att hoppa, låta braka. -ytys yksen s. skakning, brakning. -kän ää v. braka. -ke een s. brak. -kähdän htää v. braka l. hoppa till hastigt.

Jytty tyn s. sätt, wis. -yinen isen a. (i s.) sätt, slags, kaiken jyttyinen alle- handes. -tyä ttyen = jytty.

Jyvä än s. sädeskorn, korn, jyvän väki gruta, pl. jyvät spannmål. -änen sen dim. litet korn. -äinen isen a. kornig, sädesrik, gjord af säd. -ällinen isen a. försedd med säd. -äsä ön s. sädes- binge, spannmålsförråd. -ätöin ttömän a. utan säd. -ättömyys yyden s. sä- desbrist. -ään ätä v. sena säd, wanna. -äilen llä v. smått sena säd, samla säd. -ästän ää v. tigga säd.

Jyyvän ää = jystän och jyrsin.

Jähdyn htyä v. swalna, kallna. -htymi- nen isen s. afswalnandet. -htymys yksen s. afswalning. -hdytän ttää v. affyla, swalka. -hdytys yksen s. af- kylning. -hdyttäjä än s. affylare. -hdy- tin ttimen s. kylapparat; afkylningsme- del. -hdyttelen tellä v. affyla små- ningom (jää).

Jähmeä än a. stel, styf. -eys yden s. stelhet, styfhet. -äsi adv. stelt, styft. -etyn ttyä v. bli styf, tjockna, lefras, löpna. -ettyminen isen s. styfnandet, tjocknandet. -etytän ttää v. ha att styfna, låta stelna l. tjockna. -mikkö kön s. styf menniska, slåpare. -mike kkeen s. styfningsmedel, stärkelse. -mis- tyn yä = jähmetyn. -mistän ää = jähmetytän. -mä än s. stelhet, styfnad. -mäkkä kän l. -mäkäs kkään a. styf, tafatt, slåparaktig.

Jäkkä än = jäykkä.

Jäkki kin s. ett däbbutte, stelgräs (*nardus stricta*) = jäkin parta. -kkö kön s. stelgräs.

Jäkälä än s. laf; peuran j. renmossa, kangas j. islandsmossa, lampaan jäkälä kattfot (*gnaphalium dioicum*) l. höfblomster (*hieracium pilosella*). -llyn llyä v. bli öfwerdragen med lafwäxter, bli lafaktig. -llän llää v. samla lafwar. -llytän ttää l. -löitän ttää v. göra lafbelupen l. laflik.

Jälki ljen l. -ken s. spår, fotspår, stället bakom eller efter, spillning, jälkimuisto åminnelse, jälkimenot efterbörd, huonolla jäljellä l. jälellä på dålig fot, jälkeen jäänyt efterbliswen, jälkeen tämän päivän efter denna dag, on jäljillä är på spåren, är qwar, on jällellä är qwar, on jälessä är efter, tulee jälestä l. jälistä kommer efterifrån, jälestäpäin efteråt, ihmisen jälki menniskans exkrementer. — *Komp.* jälempi senare, längre efter, on jälempänä är längre efter, jäi jälemmaksi blef längre efter. — *Sup.* jälin senaste, jäi jälimmaksi blef längst efter. -kimäinen isen a. sednare. -lemmäinen isen a. mera efter warande. -limmäinen isen a. längst efter warande, efterst. -keinen *adv.* -keinen isen a. i spåren gående, efterkommande, *pl.* jälkeiset efterbörd. -keisyys yyden s. efterlif, efterwerld. -ljetöin ttömän a. spårlös. -ljettömyys yyden s. spårlöshet. -ljettömästi *adv.* spårlöst. -liste een s. efterrätt. -ltelen llä v. efterapa. -lkeilen llä v. gå i spåren, gå efter, efterapa. -lettäin l. -lettäisin l. -littäin l. -littäisin l. -letysten l. -letyksin l. -leksyttä *adv.* efter hwarandra.

Jälkytän ttää v. gnaswa, tugga.

Jälkäre een s. stort stycke, klump.

Jällen l. jälleen *adv.* åter, ånyo = jällensä. -llitän ttää v. upprepa efter någon, härma.

Jälsi llen l. -lta llän l. -ltta ltan s. saswa. -llän ttää l. -ltän ltää v. taga saswa, åderlåta, jäljää naurista saswa en roswa till mos. -ltto tön s. saswning. -ltäjä än s. saswåre, blodtagare.

Jämä än s. stem, -änen isen a. stemig. -misyys yyden s. stemighet. -äisesti *adv.* stemigt. -letyn ltya v. stelna, klubba, stelna.

Jämeä än a. styf, tjock; baswlig, ståndaktig, uthållande, wigtig; jämeä talvi stadig winter, j. sana maktpåliggande ord. -eys yden s. styfhet m. m. -ästi *adv.* styft, stadigt. -miäinen isen *dim.* = jämeä. -mitän ttää v. wara stadig, bete sig styft. -mistyn ya v. styfna, tjockna, bli stadig.

Jämsi in s. stafjern, rasp, fil. -in in l. -sään ätä l. -sytän ttää v. raspa, tala oredigt, sorra.

Jämsä än s. klocksträng, klockstöre.

Jämyräinen isen = jämeä.

Jämäjän *adv.* jämään ätä v. bäswa, bära bånande. -mahdan htaa v. bäswa häftigt, snalla till. -mändys *adv.* -mäys yksen s. bäsning, häftigt bän. -mähtelen htelellä v. bäswa till då och då, snalla ofta.

Jänes eksen s. hare, jäneksen kääpä hwitticka, korkticka (*boletus suberosus*), jänesruoho darrgräs (*briza media*), jäneksen kaali kalköl (*sedum telephium*), jäneksen leipä l. kakkara l. kaali harsyra (*oxalis acetosella*), jäneshaukka kärrhök (*circus*). -nö ön liten hare, jänön jäkälä (*[illegible]*). -neksinen isen a. harlik, af hare. -stän ää v. springa såsom haren, snutta, fånga harar.

Jänis iksen = jänes.

Jänkiä än = jämeä.

Jänkkä kan s. stort stycke, klump. -kkylän ttää l. -kyttelen tellä v. tälla l. äta styft, stamma, stapla, mumsa. -kytys yksen s. stamning, mumsning.

Jänkä kän s. wid horisonten uppstigande moln (lonka); stort kärr, sumpig dal.

Jänkötän ttää v. spänna ut. -tin timen s. utspänningsinstrument, plog, slunga, oredigt uttal.

Jänne nteen l. -nner nteren l. -nnere nnereen l. -nni nnin s. sena, sträng, bågsträng, spänne, jousi on jänteessä l. jänniessä bågen är i spänning, jännesuoni sena i kroppen, kielen jänne tungband, tungspets, haneljänne

-jänne kielessä. han har tunghäfta. -nievä än a. nerfstark, senfull. -nie= vyys yyden s. senfullhet, styrkhet. -nie= västi adv. senigt, starkt. -nnin nittimen s. spännare, twisten l. låset i bågen. -nteinen isen a. senig, bt. sträng. -nteisyys yyden s. senighet. -nteisesti adv. senigt. -ntäne een s. muskel. -nni= tän ttää v. spänna, anstränga. -nni= tys yksen s. spänning, ansträngning. -nnittäjä än s. spännare. -nnittelen tellä v. spänna småningom. -nnistän ttää v. försöka med sena l. sträng, fatta styrka. -nsiä än a. spänstig. -nsieys yden s. spänstighet. -nsiästi adv. spänstigt.

Jänterä än a. tjock, bastant, grossemmad, satt.

Jänte tteen s. starkaste strömfåran.

Jäntterä än = jänterä.

Jäntti tin s. sena, kraft, ei ole jänttiä har ej nerf, kraft.

Jänttyy tyn s. stor och tjock, plump. -yrä än a. klumpig, tafatt, drölig.

Jänttärä än a. tjock, stark, robust, wid= sträckt.

Jänsä än a. uthållande, segsliten.

Jätti tin s. jätte; mese. -ilä än s. jätt= slott, jättegård. -iläinen isen s. en af jättens familj.

Jäppä pän a. krusbårig, s. böjd ställ= ning. seisoo kintut jäpässä står med jätterna krokiga t. ex. af köld. -pistyn yä v. krokna, styfna af köld.

Järis se järkinen.

Järisen siä l. -räjän adv. -rään ätä v. darra, dallra, skallra. -inä än s. skalf, skallrande. -rähdän htää v. skallra ha= stigt, skrälla. -rähdys adv. -räys yksen s. skräll. -rähytän adv. -räytän ttää v. åstadkomma en skräll. -rähyttelen adv. -räyttelen tellä v. åstadkomma skräl= lor. -ristän ää v. låta darra, ha att skallra. -ristys yksen s. skalf, maan= järistys jordskalf, jordbäfning. -riste= len llä v. ha att fortfarande skälfwa. -ristytän ttää l. -ristyttelen tellä v. ha att skallra, skaka så det skallrar.

Järitän ttää v. mätära.

Järjä än a. grof, grofformig. -ryys yden s. grofhet, grofformighet. -ästi adv. groft.

Järjiä än = järkiä.

Järki rjen s. tillbörligt skick, ordning, förnuft, adv. alldeles, alltför, järjes= tänsä i ordning, efter hwarandra, puut= tua järkeä saknar förnuft, tulla jär= keensä komma till besinning, till sitt förnuft, järkiviisas mycket wis, järki= suuri alltför stor, järkirikas alldeles rik, insr. järin med förnuft, alldeles, järin rikas = järkirikas. -inen isen a. förnuftig, i st. järis (adv. af järki= se, järkis), wähäjärkinen inskränkt, min= dre wetande, järiskummainen alldeles besynnerlig. -kevä än a. utmärkt för= nuftig. -kevyys yyden s. förnuftighet. -kevästi adv. förnuftigt. -rjellinen isen a. förnuftig, förståndig. -rjellisyys yy= den s. förnuftighet, förståndighet. -rjel= lisesti adv. förnuftigt. -rjetöin ttömän a. oförnuftig. -rjettömyys yyden s. oförnuft. -rjettömästi adv. oförnuftigt. -rjetöinen isen = järjetöin. -reksyttä l. -reksyttäin adv. i ordning. -rjes= tys yksen s. ordning. -rjestän ää l. -rjestelen llä v. ordna, bringa i ord= ning. -rjestäjä än s. ordnare. -rjestyn yä v. komma i ordning. -rjestymätöin ttömän a. oordnad. -rjestytän ttää v. bringa i ordning. -rittelen tellä v. göra i ordning, i rad, i linje (gå, resa).

Järkiä än a. grof, tjock, hel, idel, järkiä lanka grof tråd, järkiäleipä adv. jär= kileipä groft hwardagsbröd, järkiään l. järkiänsä efter hwarandra, helt och hållet, strart. -keys yden s. grofhet, tjockhet. -ästi adv. tjockt, groft, helt. -inäinen isen a. grof, alldaglig, fort= farande, epäj. owanlig, utomordentlig. -äinen isen a. öfwer året wärande (frörofwa).

Järkki kin a. stor, klumpig, s. klump. -kky kyn s. klumpigt stycke, groft werktyg.

Järkyn kkyä v. darra, skakas, runka, wara rankig. -ytän ttää l. -yttelen tellä v. skaka, runka. -kähdän htää v. skaka hastigt, rubbas från stället. -kähdyn htyä v. skakas, rubbas, wric= kas. -kähtymätöin ttömän a. orubblig. -kähtymättömästi adv. orubbligen. -käh= dys yksen s. rubbning, wrickning. -kä= hytän adv. -käytän ttää v. rubba ha=

figt. -kähtelen hdellä *v.* rubba hastigt flera gånger. -kähyttelen *str.* -käyttelen tellä *v.* rubba hastigt flera gånger.
Järkäle een l. -kalo ön *s.* grofft stycke, klump.
Järsi in *v.* skarpsinne.
Järsytän ttää *v.* gnaga.
Järsin iä l. -sään ätä *v.* gnaga. -isken llä *v.* gnaga smått. -siä än l. -sääjä än *s.* gnagare.
Järskä än *a.* hård och seg.
Järsä än *a.* envis, obevekelig, omedgörlig.
Järvi ven *s.* insjö, träsk. -inen isen *dim.* litet träsk. -inen isen *a.* rik på insjöar, pl. sjö. -vetöin ttömän *a.* utan insjö. -vitöin ttömän *a.* utan insjöar. -vettömyys yyden *s.* brist på insjöar.
Jäsen nen *s.* led, ledamot, lem. -inen isen *a.* pl. led, bestående af leder. -nellinen isen *a.* med ledet försedd. -nyys yyden *s.* ledamotskap. -nistö ön *s.* samling af ledamöter, kollegium. -netöin ttömän *a.* lemmalös. -nnän ntää *v.* gå lem för lem.
Jäsevä än *a.* frodig, stark.
Jäkyn yä *v.* braka. -kähdän htää *v.* braka hastigt, skaka till. -kähdys *str.* -käys yksen *s.* hastigt brak. -ke een *s.* fortsatt brak. -kahytän *str.* -käytän tää *v.* skaka hastigt, åstadkomma hastigt brak. -kytän ttää *v.* fortsatt braka, ha att braka.
Jäsähdän htää = jaskähdän. -säytän ttää = jaskäytän. -säys yksen = jaskäys.
Jäsäkkä kän *a.* fradig, styf, barmnt.
-säynnyn *str.* -sännyn ntyä *v.* domna, styfna, förtröttas.
Jäsäppä pän *a.* groflemmad.
Jätisen stä *v.* knaka, skakas. -inä än *s.* knakning, skakning. -stän ää *v.* ha att knaka, skaka.
Jätkytän ttää l. -ttelen tellä *v.* göra betkomma flera gånger, kikta, tugga, efterapa. -tys yksen *s.* tuggning, omtuggning, efterapning.
Jätti tin = jäppi, jättilä än = jäppilä, jättiläinen isen = jäppiläinen.
Jätän, jattö m. fl. se jään.
Jävin piä = javin.
Jäyhä än *s.* käbblare, korpratare, *a.* trumpen, ogin, styfsint. -ään ätä *v.* bli ...
... nas, käbbla, grubbas.
Jäykkä kän *a.* styf, hård, tvär, styfsint. -käyys yyden *s.* styfhet, styfsinnighet. -kasti *adv.* stift, obösligt. -käkispää l. -kkaus liota l. -käkistyn yä ... bli styf, stelna, styfna, bli oböjlig. -kistän ... göra styf, oböjlig.
Jäynään nätä ... gnagga på.
Jäytä än *s.* vattenbränkt, ...
... vattenbränd ... svälla, ... jäytää hagtör bäst, har fugning efter sätt. -dyn tyä *v.* bli vattenbränkt, svälla.
Jää jään *s.* is, *pl.* jäät isstycken. meneejähän blir isbelagd, fryser till, jääkalle isgata, jäänsula Grobb till ... sko, jääpuikko l. -kynttilä istapp, jääsilut frostad is, jäätelö isbelöt ... jää silmässä hinna l. starr i ögat. -inen isen *a.* isig, af is, kulkee jäinässä isledes, på isen. -adyn tyä ... frysa till, bli isbelagd. -ätymys yksen *s.* tillfrysning. -ätyväinen isen *a.* tillfrysande. -ätymätöin ttömän *a.* ej ... tillfrysande. -ädyttää ttää *v.* ... isbelägga, göra att tillfrysa. -ädän ... bildar is, håller på att isbeläggas. -atäjä än *s.* isbildare, ... dag på hwilken watten fryser, ... före på isgata ... göra. -ädee teen *s.* isbildning, ... lupet stäke. -ädikko ... isslagg. -ätäys *s.* isbeläggning, tillfrysning. -ätöin ttömän *a.* isfri ... yyden *s.* isbrist.
Jäähdyn htyä = jähdyn, jäähdyttää ttää = jähdytän, m. fl.
Jääkiö kön = jäykkä.
Jäähsin iä *v.* lofwa; göra löfte åt Gud l. helgon. -intäinen inen *s.* löfte.
Jäähkehdän htää *v.* ... fram, tränga.
Jään jäädä *v.* blifwa qwar, qwarsittna, blifwa öfrig, jää hywästi farwäl. jää tielle blir på wägen, jää työstään blir qwar l. efter för att äta, jää jälille blir öfrig l. qwar, ei syöpä jäänjäänaatse den ... där ... afskenbe ... som blir öfwer, jää ... blir derwid, lemnas beroende. -nös

-ääsen a. qwarlefwa, rest, lemning, res liqwie. — Jätänsitä w. qwarlemna, lemna; hywästi taga afsked. -ttämi nen qwarlemning, hywästijättö afskedstagning. -ttöö ätten w. qwarlefwa, qwarlemnadt l. efterlemnadt till hälften. -ttö ttön s. qwarlefwa, rest, återstod. -ttelen tella w. qwarlemna småtl. -ttäyn ytä w. qwarlemnas, öfwergifwas. -ttäytän ttää l. -ttäytelen tella w. lämna qwarlemna, öfwergifwa, förekomma, hinna förut. — Jäänyn yyä w. jää efter, lemna sig efter.

Jäärä än s. gumse (jaara).
Jääki ken s. Iskaft, sorken, -kelainen isen s. Rädsloseg.
Jähmään ätä l. -ilen llä w. bete sig trögt l. tåpigt, dröla.
Jönkelöitsen tä w. slingra, ströfwa.
Jönkytän ttää w. skaka, guppa. -kähdän -tää w. skaka hastigt, guppa till. -kahytän ttää l. -kahyttelen tellä w. ha att guppa till.
Jörö ön s. enstöring, halsstarrig menniska. -mäinen isen a. halsstarrig, dum.

K.

-ka, ke prt. ss. joka, kuka, kuin-ka (ko).
Ka. int. se kah, kaa.
Kaa ... se kaat.
Kaahin ... löpa, bestyrsam omkring, bestyrsa, ärga. -itan ttaa w. försöka. -tus uksen s. försök, försiktig, bestyr, ansträngning. -haittelen tella w. löpa omkring, swärma.
Kaahkio een w. kaahe, kaah'in, hkia = kaahin, -kainen isen a. bestyrsam, swärmande, on kaahkeisillensa är som är stadd i rörelse på bestyr.
Kaahotan ttaa = kaakotan. -tus uksen = kaahotus.
Kaakatan aa w. kackla, kämma.
Kaakki kin s. kål, stemnälle, hästkrake. -mainen l. -inen isen a. hästmäsig, gelegogl.
Kaakko kon l. -kkuri in s. lom (colymbus). -onen sen dim. smålom, kaakkoon huoku l. ruoho johannisört (hypericum perforatum) (kakkuri, kuikka).
Kaakko kon s. sydost, päivänkaakko = s. kakkara (kako).
Kaakku kun = kakku.
Kaakotan ttaa w. kackla. -tus uksen s. kackling. -ttaja an s. kacklare. -ttelen tella w. kackla fortfarande. -kahdan htaa w. kackla till hastigt.
Kaala an s. 50 famnar långt snöre. a. ungefärlig. kaalalta ungefärligen, på måfå, utan afsigt. -lan aa l. -lin ia göra på måfå, wäligt beröra, fresta, raffa ihop. -laalen adv. -laileu lla w. småningom, wäligt beröra, smått hopraffa. -laisen ata w. hastigt slryka i hop, raffa hastigt.
Kaali in s. kål, kaalin kerä l. kupu kålhufwud, sinikaali blåkål (brassica sabellica), ruusukaali blomkål. -inen isen a. af kål, kålsik. -isto on s. kålland.
Kaalo on s. ingröpning, ihålighet, låda.
Kaamaan ata w. gripa blindt uti. -maseu sta w. gripa hastigt, rycka till.
Kaamia an a. byster, saktig. -itan ttaa w. göra faktig, ingifwa ryçning, drifwa bort.
Kaamuun uta = kaamaan.
Kaan encl. prt. wid nekning, ei kukaan ingen, ei minullakaan icke heller hos mig (kään).
Kaan kata = kaadan. -kaanto nnon = kaadanto.
Kaapin ppia w. skrapa, skafwa, krafsa. -pe ppeen s. pl. kaappeet skrapor. -ppiainen isen s. skrapbröd. -piskelen lla l. -pistelen lla w. långsamt skrapa, l. krafsa. -ppaan pata l. -pasen sta w. krafsa hastigt, gripa efter. -ppaelen adv. -ppailen lla w. krafsa fortfarande, bjuda till att gripa efter. -putan ttaa l. -puatan aa w. skrapa, skafwa, skubba. -putus uksen s. skrapning, skafning. -puttaja an s. skrapare. -puttelen tella w. långsamt skrapa. -pitan ttaa w. låta skrapa, röras hastigt och lätt. -pitus uksen s. föranstaltning om skrapning, skafning. -pin adv. njuggt, noga.

Kaapsahdan, htaa v. smyga med, smyga sig obemärkt fram.
Kaapu un s. kåpa, nöthång.
Kaara an s. tåg. -ranen isen diminutivt tråg, koskikaaranen = koskikaara.
Kaarre ekaen s. snö, stort vis. -rtaan v. jaga efter med snö, stoja, wäsnas.
Kaari ren s. båge, böjning, taivaan kaari regnbåge. veneen k. båtwrang, kaarihirsi kroppåå, lakikaari loghalk, käy kaareen går i båge. -ranen liten båge. -rinen l. -rimainen l. -rellinen, isen a. bågig, böjd, med wrängar försedd. -rova an s. bågstark, omhöljet böjd. -ritan, ttaa l. -rittelen, tella v. förse med båge l. wränger, böja i bågform, hwälfwa, göra omwägar, enträget begära. -tadaa. -ritus uksen s. böjning, hwälfning, omgång (kaarta).
Kaaristan taa v. förespänna en (wen) -te een s. dragtem för en släde.
Kaaritsen ta v. lutta.
Kaarma un = kaarna -inen isen = kaarnainen.
Kaarna än s. tallbark, flarn, -kynsi fartinget, -pohja rakt nort, kaarnan karistaja barkskrakare, ep. för hastig nowwak, emedan barken är tjockast på norra sidan af trädet. -ainen isen a. af flarn, försedd med tallbark. -as aksen s. närföte af flarn. -dan ata v. beklä med tallbark. -atus uksen s. beklädning med tallbark.
Kaarne een s. korp. -einen isen a. af korp, korprik.
Kaarta rran l. -rto rron l. -rtes ekseen s. kröfning, böjning, hwälfning, omwäg. -rran rtaa l. -rratan ttaa v. böja, hwälfwa, göra omwägar, kringgå. -rtaminen isen s. böjande, kringgående. -rtaus uksen s. böjning, omgång. -rre rteen l. -rranne nteen s. bugtigt ställe, omwäg som bör göras, ställe som måste kringgås. -rteinen isen a. bugtig, full med omwägar. -rteisuus uuden s. bugtighet, rikedom på omwägar. -rteisesti adv. bugtigt, med omwägar. -rtelen tella l. -rrattelen tella v. böja småningom, göra fortfarande omwägar, småningom kringgå, omwäga. -rrun rtua v. omtagas, böjas, krökas, böjas (kaari).
Kaarto rron s. pasman (förkaarta).
Kaasia = kaasa.
Kaaso sen s. brudsäte, brudfrämma.
Kaaskanen sen = kaskanen.
Kaasu un s. gasor, dimma, mist. -mainen isen a. full med gas, gasig, dimmig.
Kaadan, kaataa v. fälla, stjelpa, hälla ut, undanröja. -to don l. -dauto -auden l. -adanta annan s. fällning, stjelpning, hällning. -taminen isen s. fällandet, hällandet. -taja ajan s. fällare, hällare.
-de teen s. fall, afhälla, sluttning, stjelpigt ställe. -lva -isinen isen a. full med sluttningar, stjelpig. -tealliinen isen a. sluttt, stjelpande. -taudun s. falla omkull, stjelpa, stupa, kaatuma-tauti fallandesot. -tuminen isen s. stupandet. -tuvainen isen a. stupande, fallande, stjelpande. -tuvaisuus uuden s. benägenhet att falla, ostadighet. -tumaton tomaa a. icke fallande. -tumattomuus uuden s. icke benägenhet att falla, bestånd. -tumus uksen s. fall, stjelpning. -tuelen -ila l. ... -dukseen ... falla-dåm ... bruka falla.
Kaatio on s. höft, höftben. -ollinen isen a. ... höftig.
Kaatra an = kakkara.
Kaatti tin s. halsduk, förkläde.
Kaattuliitu ...
Kaattu fr. af kaadella (kaadan, kaata).
Kaava an s. form, mönster, föreskrift. -aan ... v. formera. -ilen lla v. småningom forma, ... konturer ... formulär, ... formning.
Kaavasen ... = kaavaseen.
Kaavasteleen lla s. snafwa.
Kaavi den l. -vi ven s. ... spöke, -einen isen ... spökfull.
Kaavinpia ...
Kaavitsen ta v. ... isen s. ...
Kable een s. ... repel, kabelkoils ...
Kad. ...
Kah int. ... (kas).
Kaha ...

[illegible] (kahnu). [illegible] dim. liten korg [illegible] -[illegible] a. [illegible]

Kaha an s. [illegible] prassel. -akka[illegible] -haan [illegible] prassla [illegible] [illegible] tappa [illegible] till [illegible] prassla i [illegible] hastig [illegible] prassla till [illegible] (kahisen, kaha).

Kahara an a. [illegible] -[illegible] bli [illegible] (kahara, kaharo).

Kahdeksan [illegible] åtta. [illegible] åttonde [illegible] åtta [illegible] i [illegible]

Kahinen [illegible] kaha [illegible] (af slag, flösåd) jfr. kahu.

Kahjo [illegible] -inen [illegible] hon l. -listo [illegible]

Kahjo [illegible] kaha [illegible] prassla [illegible] prassla [illegible] korr[illegible], kahjaleipa = agnbröd.

Kahjo [illegible] fogelkatta (kaha).

Kahlaan [illegible] vada [illegible] fram. -aaminen [illegible] vadning. -aja an s. vadare. -lo on [illegible] vadställe. -latin l. [illegible] [illegible] till [illegible]. -ailen lla v. [illegible] [illegible] låta [illegible]

Kahle een s. kedja, notsida närmast [illegible] repet, kahlekoira bandhund, pl. kahleet bojor. -etan ttaa l. -estutan ttaa l. -ehdin htia v. slå i bojor, fastkedja. [illegible] kedja.

Kahlo [illegible] s. [illegible] (kahtaan).

Kahma an s. något frusen, [illegible] liten frost. -me een s. liten frost. -maun uta l. [illegible] ttaa l. -metun ttaa v. frysa [illegible] [illegible] af köld [illegible]

Kahmalo [illegible] dubbelgöpen. -ollinen [illegible] dubbelgöpen, dubbelgöpen [illegible] med fulla göp[illegible] [illegible] l. utdela med fulla göpnar, kahmaloittain dubbelgöpentals, med fulla händer.

Kahme [illegible] kahmu.

Kahmin ia l. -muun uta l. -uilen llä v. snappa efter med läpparna, gripa efter, taga begärligt. -mon oa v. gripa rafft, [illegible]

Kahmu [illegible] ttaa = kahmaun [illegible]

Kahna an s. [illegible] l. [illegible] infattning, omfång, [illegible] fogelkatta (kaha).

Kahnaan ata [illegible] l. -nelen lla l. -nielen lla v. gnida, glida, [illegible] -ttaa l. -ttelen tella v. låta gnida, låta gnugga. -nutan ttaa v. gnida, [illegible]

Kaho on s. liten frost, rimfrost på marken. -otun ttua v. litet tillfrysa, [illegible] -otan ttaa v. låta tillfrysa litet, låta [illegible] -otus uksen s. frysning, [illegible]

Kaht [illegible] se kaksi.

Kahu un = kaha [illegible] och kaho [illegible] frost, pl. kahut agnblandad säd, flösåd, säder. -uun uta v. [illegible] prassla. -utan ttaa l. -uttelen tella = kahistan och kahotan (kahe).

Kahva an s. handtag, fäste, fotfäste [illegible] [illegible] kring [illegible] för kreatur som [illegible] [illegible] -anen isen dim. litet handtag. -inen isen [illegible] handtag l. fäste, hopiakahvainen [illegible] svärd med silfverfäste. -llinen isen a. försedd med handtag. -aton ttoman a. utan handtag.

Kahvi in s. kaffe, kahvijuuri [illegible] [illegible]

Kahvi [illegible] med [illegible]

Kai [illegible] nog [illegible] kai han [illegible] [illegible] kai [illegible]

Kaidi [illegible]

Kaihe un = kaihe.
Kaihe een *s.* halfdunkel, skuggig, dyster, fulenhet, [illegible]; kaiheet, hälsige nomstinliga ting, syn, [illegible] haiheet [illegible]. -eesti *adv.* dunkelt, afwegt, katsoa kaiheesti se snedt, mis-unna. -eksun ua *v.* se dunkelt, tycka sig se, se afwegt, misstänka. -entelen mella *v.* se otydligt, wara halfdunkel, uppklarnad, taivas kaihentelee himlen uppklarnar. -elma an *s.* dunkel syn, hemligt hat, groll. -hi hen *s.* skymma för ögat, starr; *a.* halfdunkel. -hdan htaa *v.* göra halfdunkel, skymma, gå lönnwägar; käy kaihtain l. kaihten går lönnligen, smyger sig. -hin htia *v.* se otydligt, skygga, undwika. -hdin htimen *s.* skyggklapp (kaiho, kaihu).
Kaihila *adv.* kaihila un = kahila. -hilikko *adv.* kaihlikko kon = kahilikko.
Kaihkeri in *s.* [illegible] (kaihe).
Kaiho on *s.* skuggigt, dystert ställe, dysterhet, saknad, grämelse, menniska med bedröfwadt, magert utseende, *a.* smärt. -oinen isen l. -okas kkaan *a.* dyster, bedröflig, lång och mager, smärt. -otoin ttoman *a.* icke bedröfwad, utan saknad. -oon ota l. -oelen *adv.* -oilen lla *v.* wara nedslagen, gräma sig, sakna, fråga efter. -ostun ua *v.* taga illa åt sig, bli nedslagen. -otan ttaa *v.* skymta dunkelt, göra nedslagen, fråga efter, juoksee kaihottaa, springer skymtande, med långa steg, flär. -otus uksen *s.* skymtning.
Kaihten = kaihtain (kaihe) och [illegible].
Kaihu un *s.* skogbewuxen ås. -ura an *a.* halfdunkel, mager, smärt. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* låta skymta, göra halfdunkel, förse med skyggklappar, tämja (kaihe, kaiho).
Kaija an *s.* fiskmåse (*larus canus*) = kalakaija = kitukaija, hallikaija hafstrut (*larus marinus*).
Kaikale een *s.* stort stycke.
Kaikan kkaa = kaikkan.
Kaikatan ttaa = kaakottaa.
Kaikerran rtaa l. -rtelen rtella l. -roitsen ota l. -rehdan htaa *v.* bråka, skorra sig, gnola, gnola. -roitan ttaa *v.* -ha att bräka, jämra sig (kaikuna).

Kaikki kon *a.* all, -hel, kaikki [illegible] ihoppa, kaikkiwaltias allmakt, kaikkivaltiaaminen l. -waltias allsmäktig, -tietäwä allwetande, kaikki ihmiset alla menniskor, kaikkeen päiwät hela dagarna, kaikeen päiwän hela dagen, kaikenlaiset allehanda, kaikellainen alle-handa, kaikella tuolla [illegible] för all del, nödwändigt, kaikkein paras allrabäst, kaihiten enligt allt, wist, kaikkinensa alltsammans, öfwerhufwud. -kkeus uden *s.* allhet, alltet. -kesti l. -kisti l. -kisti *adv.* alla gånger, alltid, des-sutom. -koti *adv.* allbeles, wist, wäl (kai). -kia en *s.* allhet, allt, kaikkiansa inalles, kaikkialla öfwerallt, kaikkialta öfwerallt ifrån, ifrån alla håll. -kinen isen *a.* hel, allt, ijankaikkinen ewig (ika). -kinainen isen *a.* allehanda. -kinaisuus uuden *s.* allehanda beskaffenhet. -kinaisesti *adv.* på allehanda sätt.
Kaikko kon *s.* skytt för skrik, ropa-kkona kota *s.* skria, ropa, sky för ropa; -kotan ttaa l. -kottelen tella *v.* fram-kalla rop, förjaga genom rop. -kotus uksen *s.* förjagning genom rop (kaikka).
Kaikku kun *s.* återskall, genljud, eko. -uinen isen l. -uwa an *a.* genljudande, återskallande, rytbar. -kuu kkua *v.* skalla, återskalla, genljuda. -uminen isen *s.* återskallandet. -uwainen isen *a.* återskallande. -uwaisuus uuden *s.* genljudande egenskap. -uwaisesti *adv.* på återskallande sätt. -umaton ttoman *a.* icke återskallande. -umattomuus uuden *s.* brist på genljud. -kuhainen isen *a.* skallande, genljudande. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att skalla, låta återskalla, skria, ropa. -kutus uksen *s.* framkallandet af genljud, ropning.
Kaiko on = kaikko.
Kaiku un = kaikku.
Kailova an l. -lia an *a.* gråsprängig. -lasen sen *a.* strimmig. -lo on *s.* gråspräcklig, *a.* stammel. -don dun *s.* strimma, streck.
Kaima an *s.* namne, kamrat. -mas aksen *s.* en namne af flera. -mailen lla *v.* beledsaga, sällskapa, förleda, förswinna. -maisuus uden *s.* [illegible]

[illegible] l. [illegible], -matkalan [illegible] v. [illegible] efter, [illegible] ge sitt namn.

Kainalkuu [illegible] februari månad (helmikuu), [illegible].

Kaipen [illegible] den [illegible] minnesaf [illegible] hvad [illegible] fört i sitt, [illegible] erinring, [illegible] hum, [illegible] ei [illegible] icke [illegible] ringaste erinring, icke hum om. [illegible] sig [illegible], [illegible] [illegible] dagen.

Kainalo [illegible] armhåla, [illegible] kirja [illegible] under armen; kainalo-heiniä höbörda under armen, kainalovitsa widja som [illegible] af [illegible] med [illegible] -oinen [illegible] armhåls [illegible] kainaloinen [illegible] min lilla [illegible] som jag bar med min [illegible] -ampi [illegible] armhåla, [illegible] armhålan [illegible].

Kaino [illegible] blyg, blygsam, [illegible], [illegible] likgiltig. [illegible] blyghet m. m. -sti adv. blygt m. m. [illegible] blygas, bete sig blyg (skämt.).

Kainu [illegible] lågland; lågländet emellan [illegible] och [illegible] fjällen, [illegible] nidrig, låglänt. -lainen [illegible], quenländsk.

Kaipa [illegible] sakna, begära [illegible], [illegible] -aus [illegible] saknad, [illegible], [illegible] [illegible] -kirja [illegible] [illegible] [illegible] saknad, förvärv, [illegible] -pu [illegible] l. -pu [illegible] [illegible] förmål. [illegible] saknadt [illegible] [illegible] saknad. [illegible] sakna, smått, [illegible], [illegible]. [illegible] l. [illegible] misstänka, [illegible].

Kaippa [illegible] [illegible] af mindre [illegible]

Kaira [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] löse, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] behåll.

Kairu [illegible]

Kairo [illegible] [illegible] [illegible]

Kaisila [illegible] kahila. -lainen [illegible] = kahilainen. -likko l. -listo [illegible] = kahilikko.

Kaiskan [illegible] braka, knaka, smälla. -ke [illegible] knak.

Kaiskera [illegible] smal, [illegible] -ku [illegible] landtunga. -kurainen [illegible] = kaiskera.

Kaisla [illegible] af kaisila.

Kaista [illegible] [illegible], [illegible], långt spö, [illegible] -ale [illegible] l. -are [illegible] [illegible], långt spö.

Kaita [illegible] smal, snäf, trång. -tuus [illegible] smalhet, snäfhet. -dasti adv. smalt, snäft, sparsamt. -anen [illegible] något smal. -ainen [illegible] = kaita. -aisuus [illegible] smalhet, snäfhet, trånghet. -aisesti adv. smalt, snäft. -li [illegible] smal, tunn, mager, [illegible] -to [illegible] [illegible], [illegible], misstänkt. -kurainen [illegible] smal, snäf, späd; tunn, mager, [illegible] -ale [illegible] l. -are [illegible] lång [illegible], smal [illegible], landtunga (kaistale). -tenen [illegible] smalna, bli snäf. -taa [illegible] l. -dentaa [illegible] göra smal. -dennus [illegible] smalgörning.

Kaide [illegible] [illegible], kaidepuu [illegible] [illegible] [illegible].

Kaitsen [illegible] l. [illegible] walla, wårda, hägna; [illegible] kaittu wallad, wårdad, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -sia [illegible] wallare, wårdare. -[illegible] [illegible] wallning. -seminen isen s. wallandet. -[illegible] l. [illegible] walla [illegible] [illegible] imen [illegible] [illegible] (kaihdin se kaihe).

Kaidan [illegible] [illegible] -ntaa [illegible] [illegible].

Kaivan [illegible] gräfwa, [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] hufwudet. -aminen isen s. gräfwandet. -aja [illegible] gräfware. -amus uksen s. gräfning. -anto [illegible] s. graf, kanal. -annos [illegible] l. -annos [illegible] något utgräfwet, graf. -vin imen s. gräfningsmedel, spade, kaivinrauta grafstickel. -vo [illegible] brunn. -vos [illegible] s. gräfningstillstånd, gräfning. -vaslen adv. -[illegible] l. -valen, l. [illegible] [illegible] l. -vistelen [illegible] l. -vaksin [illegible] gräfwa [illegible], [illegible], utgräfwa. -valan [illegible] låta gräfwa, utgräfwa, vesi kaivattaa [illegible] wattnet [illegible]

ter strandern. -vatus uksen s. gräfningsföranstaltning, urhålkning. -väitellen tella v. smädligen utskälla. -verran ttaa v. gräfwa smått, gravera. -vertaja an s. gravörare (kaiputtaa).
Kajhani in s. Kajana stad.
Kajan an l. -aan ata v. återkasta ljudet l. ljuset, skalla, lysa, klarna, kajava återskallande, lysande, skinande, skimmande = kaija. -akka kas s. återskallande, lysande, skimmande, hwit nackros (nymphaea alba) = kajakan ulpukka. -annes uksen l. -je een s. återskall, genljud, ljudåterskan; klarhet. -jes än s. klar, molnfri. -jela än s. lugn så att ljudet wäl höres. -jerkko kon s. återskallande föremål. -jeroinen isen a. återskallande, qwidande, klingande. -aun uta v. skalla, ljuda. -jaalen lla v. skalla smått. -ahdan htaa l. -asen sta v. skalla till, ryta till, skrälla, skräla i en blink. -ahdus uksen s. hastigt återskall, plötsligt återsken. -ahtelen hdella v. återskalla då och då, ljudlika ofta. -ahutan ttaa v. framställa ett hastigt återskall, ropa plötsligt. -auttelen tella v. åstadkomma återskall flera gånger, ropa hastigt då och då. -astan aa v. uppklarna, skrälla, skina, högra. -astus uksen s. uppklarning, högning (kaikku, kajo, kaju).
Kajo on = kaje. -os oksen s. återskall, återsken, klarhet, molnfrihet. -oon ota v. återkasta ljuset l. ljudet. -ostan aa = kajastan. -ostus uksen = kajastus. -otan ttaa v. återskalla, uppklarna, lysa på afstånd. -otus uksen s. återskall, sken på afstånd (kaikko, kajan, kaja).
Kajoon ota l. -joilen lla v. widröra, befatta sig med. -jous uksen s. widröring.
Kajostelen lla = kainostelen.
Kaju un = kaje. -utoin tomun a. icke återskallande. -uun uta = kajaan.
Kakara an s. kaka, klimp, klapp (ärnaeun på bast).
Kakari in = kakkaro.
Kakaisen sta l. -kastan aa l. -kisten aa l. -ostelen lla v. ostentap hoista,
kratta, skräda. -kastus l. -kistus uksen s. handling, oqwittring, skräfning. -kastaja l. -kistaja an s. swadare, skorfluan. -katan ttaa v. kaka (kaakotan). -korran ttaa v. snattra, göra väsligt, waru swåfer. -korttaja an s. snattrare, en som för loss (nebulus).
Kakkaran an s. kaka, bulla, limpa, päiwän k. prestkrage (chrysanthemum leucanthemum) keltakakkara, hästingsgräs (gnaphalium arenarium) -inen isen a. liten kaka, bulla, klimp, a. full med bulsor, klimpig.
Kakko kon l. -kku kun s. kaka, smek-namn åt lamm, småhetsor till fåller. -onen sen l. -unen nen d. liten lilla ka (se kaksi).
Kakkula an s. fönsterglas, pl. kakkulat glafiar.
Kakkuri in s. konto (cantharus), kakkurin manna konwäg, brödk (lycoperdon decoleta).
Kakkulan = kaula.
Kako on s. skydd; etelakako sydskydd, -itäkako ostskydd. -onen sen a. kako. -oinen isen a. skyddslig.
Kakoon ota = kakaisen.
Kakotan ttaa = kaakotan. -tus uksen = kaakotus.
Kaksi kahden räkn. twå, twänne, kaksimielinen twehågsen, dubbelsinnad, kaksikielinen twetalig, med twå tungor l. strängar, kaksineuwainen hermaphrodit, kaksi kertaa twå gånger, kahdesti kerrein dubbelt, kahden puolin på båda sidor, kahden kesken l. kahden kahtuunstansa på tu manna hand, mellan fyra ögon, kaksin käsin med twå händer. -hdesti adv. twå gånger. -hdes annen ta den andre, kahdestoista den tolfte, eg. den andra af andra (tiotalet), kahdeskymmenes den tjugonde. -hdennesti adv. för andra gången. -htia an l. -htaja adv. -htia ain s. twå delar, twå håll, meni kahtia gick itu, meni kahtialle de kahtaalle gick åt twå håll, tulivat kahtaalta kommo ifrån twå håll. -hto kahdon s. tudelat l. ettsidigt tillstånd, oli on kahdaksissa dörren stå widöppen, på wid gafwel, kahdankeskeinen kahdakkoin

[illegible] ilman [illegible] -kainen [illegible] dåt [illegible] till[illegible] -htamoinen [illegible] tvåfaldig, dubbel. -kko [illegible] -kko[illegible] en [illegible] tvåa, [illegible] tvåsillammat; tvåkrig. -kaksinen isen [illegible] tvilling; kaksoismohu [illegible] (*[illegible]*) -nos [illegible] tvillingstar. [illegible] -aisuus [illegible] -keitaa [illegible] -keitelen [illegible] tvåmen tvåa; kaksittain l. [illegible] tvåom tvåa [illegible] parwis.

Kala an *s.* fisk, mennä kalaan gå på fisk, olla kalassa wara på fiske, [illegible] fiskfarm, -mies fiskare, -niek[illegible] fiskare, [illegible] -lammikko fisk-damm, -sääski fiskljuse (*pandion [illegible]*), -[illegible] (*[illegible] cilla*), -lokki l. -kaija fiskmåse (*larus [illegible]*), [illegible] (*cyprinus [illegible]*), [illegible] fiskring, -heinä watten-mynta (*mentha aquatica*). -anen [illegible] *dim.* liten fisk. -ainen [illegible] fiskaff, [illegible], fiskblod. -aisuus [illegible] fiskrikedom. -allinen isen [illegible] fisk-egande. -atoin [illegible] utan fisk. -attomuus *[illegible]* [illegible] -austo [illegible] fiskmängd, fiskmassa. -astan aa l. -astelen [illegible] fiska. -as-taja [illegible] -astelia [illegible] fiskare. -as[illegible] [illegible] fiskragd. -astaminen isen [illegible] fiskandet. -astus [illegible] fiskning, [illegible] -aannistaa [illegible] [illegible] fiskeri [illegible] fiska.

Kalajan [illegible] [illegible] kala [illegible]

Kal [illegible]

Kaleva [illegible] Kalevanmiek-[illegible] Orions bälte, [illegible] [illegible] kalevan kuusi helig [illegible]

Kalho [illegible]

Kalho [illegible] rymlig, bålig, [illegible] (kale, kalo).

Kalhu [illegible] [illegible] fotens [illegible]

Kali [illegible] glätta, [illegible] kalipää [illegible] [illegible] kalasa [illegible] glatt. [illegible] (kalisen).

Kalikka [illegible] [illegible] [illegible] sidning.

[illegible] [illegible] med [illegible]

Kaliso [illegible] kapinta [illegible]

Kalisen. sta l. -lajan [illegible] -laan [illegible] -skramla, skalla. -lin [illegible] -lina [illegible] skrammel; kalipilli [illegible] med skramlan-[illegible] ljud; barnskramla. -le [illegible] skram-[illegible] [illegible] kaleet [illegible] ef. [illegible] -lah-dan htaa *v.* skramla [illegible] hastigt, gå [illegible] [illegible] med en skräll. -lahdus *sdr.* -laus [illegible] skrällig [illegible] -lahtelen [illegible] *v.* skrälla [illegible] -listan aa *v.* [illegible] [illegible] skrammel, skallra på. -listus [illegible] skallring, skramling. -listelen [illegible] *v.* skramla på fortfarande. -lahu-[illegible] *sdr.* -lautan [illegible] åstadkomma hastigt skrammel, gifwa skräll (kala).

Kalja an *s.* swagdricka, spisöl. -amas [illegible] l. -amainen isen [illegible] swagdricks-aktig, andfallen, osmaklig. -jaannun [illegible] l. -jahdan htaa *v.* bli swagdricks-aktig, andfallen, smaklös, bli nykter.

Kalja aa l. -ama aa l. -ain [illegible] l. -ju [illegible] glatt, hal, halkig, glansfull, [illegible] halka, kaljapää flintskalle. -akka [illegible] -kal, slipprig, -amikko [illegible] hal-kigt l. slipprigt ställe. -ahdun [illegible] *v.* bli hal l. halkig, bli slipprig. -ahdan htaa *v.* glatta, halka (ifr. kalja, kalen).

Kaljaan ata l. -aun uta *v.* [illegible] -jun [illegible] *v.* [illegible] -jahdan htaa *v.* [illegible] till (kiljua).

Kaljanen sen *s.* millefolieblomma (*achil-lea millefolium*).

Kalju un *s.* tjock häfstång, domkraft.

Kalju [illegible] *s.* fulen, sträf. -jahdun [illegible] *v.* slå sig fulen, bli [illegible]. -jahutan *sdr.* -jautan ttaa *v.* göra fulen, [illegible] till (ifr. kalja glatt).

Kaljuu ukeen [illegible] kälya.

Kalka lan *s.* ett slags ysa.

Kalki l. -inen isen [illegible] olycklig.

Kalkas kkaan *s.* ejdergås (*fuligula mol-lissima*), kalkkaan [illegible] ejderdun.

Kalkka kan [illegible] -kku [illegible] l. -kkio on l. -ko kkeen l. -kkuna an *s.* slamring, bultning, hamring, klappring, kalkka-markkinat slagmarknad, *sp.* för auktion, kalkkulapsi [illegible] barn, [illegible] [illegible] motträfning. -kan kkaa l. -kan kkua *v.* slamra, klappa, klinga. -ku-tan ttaa *v.* ha att slamra, bulta, ham-ra, klappa. -kutus ukseen *s.* hamring, bultning. -kuttaja an *s.* hamrare, bul-

tuwa. -kahtelen tella v. hämta l. bulta på fortfarande, klappra. -kahdan htaa v. hastigt bulta, smälla till. -kahdus uksen s. hastig klappning, smäll. -kahtelen hdella v. smälla till då och då. -kahuton adv. -kautan ttaa v. åstadkomma ett hastigt klappert, bulta till. -kön kkoa v. bulta på starkt, skramla dugtigt. -kkalo an l. -kkara an l. -kkale een l. -kkare een l. -kkana an s. skramlande ting, skramla, nedhängande och pinglande saker, hänge, klingel, kullan kalkkareet guldhängen, kaulus on kalkkaroissa pakkasessa kragen har i kölden piggar (af is, rimfrost). -kkaroh-dan ttaa l. -kastan aa v. hänga ned skramlande. -kkaloinen isen a. skramlande, ruggig. -kkaloitsen ta v. rugga.

Kalkki kin s. kalk. -inen isen a. kalkig, kalkhaltig. -isuus uuden s. kalkighet, kalkhalt. -kitoin ttoman a. kalkfri. -kittomuus uuden s. kalkbrist. -kitsen ta v. kalka, blanda med kalk, bestryka med kalk.

Kalkkoon koa v. tilltaga, tillwäxa.

Kalkku kun s. luktsinne (kalkka).

Kalkkuma an s. lukton (kalkka).

Kalla an s. isbygg öfwer en rennan, isgata, snöl i hästfoten.

Kallas kallaan = kallas kaltaan.

Kallistan, kallattelen, kallistan, kallistun, kallistelen, kallen se kalla sned.

Kallero on = kalla beskaffenhet.

Kallio on s. klippa, hälleberg, kallion karsku l. jäkälä (baeomyces pyxidatus). kallion yrtti = himarre, kalliomaksa taklöf (sedum telephium). -oinen isen dim. liten klippa, a. gjord af klippa, full med klippor. -olliness isen a. som har l. består af hälleberg. -otoin ttoman a. utan klippa.

Kallis iin a. dyr, dyrbar, kostbar, kostlig, kallis kivi ädelsten. -illeus uuden s. dyrhet, dyrbarhet. -iisti adv. dyrt. -iihko on a. något dyr. -iinnun nnua l. -stun ua v. bli dyr, fördyras. -stan aa v. fördyra (kalta sned).

Kallitsen ta v. tillhämta, härda, hwässa lie.

Kallo on s. skalle, huden af renhufwudet, swart winbär, pääkallo hufwudskalle, hufwudskål, jaskello rögeln, kallon potkottaja guläcla (motacilla flava). -okas kkaan a. sko af renhufwudets skinn, lappsko. -oinen isen a. st. skalle, belagd med is, halkig.

Kallotan ttaa l. -ttelen tella v. gråta högljudt, tjuta (kollotan).

Kalma an s. likluft, lik, död, grafwens beherrskare, graf, underjorden, -kella dödsblekhet l. gulhet, -lintu rödstjert (motacilla phoenicurus), kalmatrikka = katrikka, kalmakoiru = kalmanmaa. -makka kan l. -mia an a. dödsblek, likblek, likfärgad. -mus uen s. dödsblekhet, likfärg a. likblek. -mettu ttaa v. få likfärg. -misto on s. begrafningsplats. -malainen isen a. spöke på begrafningsplatser, wålnad, underjordens innehare. -tnanos oksen s. född efter faderns död (posthumus).

Kalmusi in s. kalmusrot (acorus calamus).

Kalo ohon på kalohet adv. kallot = kaloot.

Kalpa van s. klafjern, kättkniif, slagswärd, sabel, stridsyxa, kalpaveljet swärdsbrödernas orden. -vin pia v. skafwa, fäkta. -pimittain adv. fäktande, gnidande, njuggt. -vin pimen s. skafkniif, skafwerktyg (kaivan).

Kalpi vun s. flat. -itsen ta v. utskära orar.

Kalpia an a. kylig, kall, blek, ofälle, -ave peen s. kylighet, stuggrikt ställe. -istun ua v. bli kylig, bli kött, återsnudsa (kilpistyn). -istutan ttaa v. afstyta, stöta ifrån sig. -istan ua v. stöta på, befwa på, ge fart. -istelen llä v. stöta på fortfarande, klinta efter. -paan vata och -valtelen tella = kalpistan, kalpistelen (kalvas).

Kalpoon vota l. -poelen lla v. hålla före, befara, misstänka.

Kalsia an a. styf, sträf, grof. -sous uden s. sträfhet, grofhet. -asti adv. sträft, groft. -sennun ntua l. -aistan staa v. bli sträf, grof. -so on s. slö yxa, knif flinta m. m. slutt. -su un s. slö menniska, öfwermage, strumphenling.

Kalskun ua v. smattra, smälla. -koon

-in hwattawa, -hrat, -minkan kaltaiset, snarlikt...
Kalta ilen l. -lti ilen a. beskaffenhet, sätt, art. tekee siihen kaltaan går på det sättet, i den formen, sillä kalteella hvilken kvan, kyntää stärdar på samma sätt som han plöjer. -ainen isen a. beskaffad, dylik, samaan kaltainen lika beskaffad, ihmisen kaltainen menniskolik. -aisuus uuden s. beskaffenhet, likhet, saman kaltaisuus samma beskaffenhet. -aisesti adv. beskaffadt.
Kalte ilen l. -lei, l. -lti ilen, l. -llas itaan, s. sned, sluttande, s. lutning, sluttning, kalten på sned, lutande, hanhen kalleella, på grafwens rand, on kallellaan l. kallellansa är lutande, lutar, heiken kallella kypärin med hjelmen ellidelet på sned. -lle lteen s. sluttning, lutning. -lteinen isen a. full med sluttningar, slingrig (wäg). -ltey an uta v. bli sluttande l. lutande. -lleutua l. -lleun ttua, v. få en lutande ställning, gå i full, stjelpa. -llen l. -lleta ttaa v. göra sluttande, böja att luta, stjelpa, kallata tie stjelpningsväg, kallava ranta sluttande strand. -llio ion s. sluttande ställe, a. slutt, sned, kalliopää snedhufwud. -llistaa ttaa v. göra slutt, sned. -llatenttaa l. -llatten tella, l. -llaten ttaa l. -llattelen tella v. göra långsluttande, wika af på wägsluttningen, wäja, kallattava, långsluttande, något lutande. -llistaa aa v. böja på sidan, nedböja, luta ned, kallisti päätänsä nedböjde sitt hufwud, kallistaa vettä astiasta lutar ned kärlet att watten utrinner, hälla watten ifrån kärlet. -llistelen lla v. böja hit och dit, hit och dit, hålla fortfarande. -llistus ukseen s. nedböjning. -llistun ua v. nedböjes, bli lutande.
Kallis an l. -ainen isen a. osyrad, a. osyradt bröd.
Kalto ton v. hälla med kallt watten, hälla på marer. -taikka kan s. källwift ställe ...
Kalto llon l. fned, lutande, kaltoin på sned (kalteen) ...
Kalta tan ... kaltai beskaffenhet. -ainen isen = kaltainen.

Kalttaan, tala, v. ställa, slå, stämma, preja. -aus ukseen s. ställning, prejning.
Kalu un s. ting, sak, redskap, husgeråd, sjökalut söfnedskap, kauppakalu handelswara, ruokakalu matwara, viktualier, huonekalu möbel, kalunkirjoitus bouppteckning, kalunin aika, torgtid, panna kaluun, taxla. -uinen isen a. ht. ting m. m. -ullinen isen a. som har saker och ting, behållen. -utoin ttoman a. utan ting l. redskap, medlös. -uttomuus uuden s. medlöshet, -uttomasti adv. redlöst.
Kalun ua l. -uun uta = kalvan.
Kalvan aa l. -aan ata v. skafwa, gnaga, skäfta. -aus ukseen s. skafning, gnagning, skäftning. -aja an s. gnagare. -vin imen s. skafwerktyg. -velen lla v. gnaga smått (kalpa).
Kalvas aan l. -via aa l. -vainen isen a. skuggig, kylig, blek, utmärglad. -vaen s. skuggrik plats, kyla. -akka kan a. blekaktig. -vehdin htia v. beskugga, blå kylig, kalvehtiva l. -vehtivainen isen a. skuggrik. -veen veta l. -vetun ttua v. blekna. -vistan aa v. göra blek.
Kalvo on s. hinna, mydämen kalvo mellangärdet (diaphragma), silmän k. ögonhinna, starr, harmaa k. gråstarr, makkaan k. mätet öfwer lefwern, veden kalvo mattenyta. -oinen isen a. hinnaktig, försedd med hinna, gjord af hinna. -oisuus uuden s. hinnaktighet. -otoin ttoman a. utan hinna.
Kalvoin oman l. -vosin imen l. -onen sen s. handlofwa, nätkafle, maskstick. -oinen isen a. ht. handlofwe, s. pl. kalvoiset pulswärmare, manschetter.
Kasvostelen lla = kalvelen se kalvan.
Kama an s. dån, doft, buller, skräp, blandade saker. -akka kan a. dof, dyster. -ahdan htaa v. knalla doft. -ahdus, adv. -aus ukseen s. dof knall. -ahtelen hdella v. knalla till doft då och då, -ahutan adv. -autan ttaa v. åstadkomma en dof knall, dånga, slå med sådant ljud.
Kamala an a. fälsam, hemsk, hiskelig. -ainen isen a. något fälsam. -luus uuden s. fälsamhet, hemskhet. -asti

adv. fällsamt, hemskt. -loitsen ta *v.* anse för sällsamt. -llun ltua *v.* bli sällsam, hemsk, mulna.
Kamana an *s.* twärbalk öfwer dörren, fals. -no on *s.* grotta, håla. -noitsen ta *v.* falsa.
Kamara an *s.* swål, den öfwersta hårda ytan af något, maan k. jordswål.
Kameikko kon *s.* berg fullt med hålor, grottor.
Kamellan ltaa l. -erran rtaa *v.* slå bugter, slingra sig, skifwa sig. -llun ltua *v.* krokna, slå sig i bugter, bli qwar på sin plats.
Kameudun utua *v.* börja hastigt.
Kamia an *s.* dof, widrig. -isen sta *v.* dåna, doft ljuda. -ina an *s.* doft buller (kama, kamu).
Kammahdan, -ahdun, -ahutan, -astun, -ahdan se kammo.
Kammakko kon *s.* skulle, öfre wåning, gömställe.
Kammaska an *s.* war.
Kammi in *s.* långbänk.
Kammio on *s.* kammare, lepok. hwilo-rum, sängkammare.
Kammitsa an *s.* band omkring foten, bojor.
Kammo on *s.* rysning, fasa, förfäran, afsky. -on oa l. -oon ota *v.* rysa, fasa, afsky. -oun uta *v.* få rysning, hissna, förfäras, få afsky. -oksun ua l. -ostun ua *v.* anse för ryssligt, hissna åt. -otan ttaa l. -outan ttaa *v.* wäcka rysning, injaga fasa, komma att afsky. -otus uksen *s.* injagning af fasa, afsky. -ottelen tella *v.* fortfarande injaga fasa, bete sig faslig. -mmenen meta *v.* bli faslig. -mmahdan htaa l. -mmahdun htua l. -mmastun ua *v.* bli intagen af hastig fasa, hissna. -mmahdus *sdr.* -mmaus uksen *s.* hastig fasa. -mmastelen lla *v.* intagas fortfarande af fasa, gå fasande. -mmahutan *sdr.* -mmautan ttaa *v.* injaga hastig fasa, förskräcka.
Kamo on = kammo. -okas kkaan *a.* afskräckande. -oon ota = kammoon. -otan l. -ostutan ttaa = kammotan. -oksun ua = kammoksun.
Kampa mman *s.* kam. -anen sen *dim.* liten kam. -mpaan mmata l. -mpailen lla *v.* kamma. -aus uksen *s.* kamning. -aaja an *s.* kammare.
Kampean *sdr.* kampeen mmeta *v.* draga åt sidan, draga i krok, hindra, försvåra. -ela an *s.* sned, skef, *s.* skundra (*pleuronectes platessa*), kampela kieli styf tunga, trögt tal. -eluus uuden *s.* snedd, skefhet. -elasti *adv.* snedt. -elias aan = kampela.
Kampi mmin *s.* krokigt handtag på skäran, wef, fotsteg till åkdon, tramp i kyrkklockor, arm i klockor deri strängen är fäst, kampirauta wefjernet i spinnrockshjul l. sågqwarnsaxel. -ihtaihdan *s.* klocksträng. -iainen isen *pl.* -iaiset skördkalas då skäran får bortläggas. -mmin mpia *v.* klifwa, klättra (wefwa?). -mmertelen rrella *v.* slingra sig, kasta sig hit och dit, sätta sig till motwärn.
Kamppaan pata *v.* kämpa, sticka foten för en för att få honom att stupa. -ppaus uksen *s.* kämpning. -ailen lla *v.* kämpa smått, stråfwa, åflas.
Kamppi pin *s.* jerf = kamppikarhu (ahma), slyngel, horkarl.
Kampura an *a.* krumböjd, krokig, tölpig, kampurajalka krokbent. -roitsen ta l. -roin ida *v.* gå krokbent, wara trög.
Kamsu un *s.* palt, blodkorf.
Kamu un = kamina. -un ua *v.* dåna, doft ljuda, klifwa, klättra. -uun uta = kamisen. -ulainen isen *s.* spöke, hin onde.
Kana an *s.* höna, dufwa (smekord), kananpoika kyckling, kanan varas hönstjuf, barhufwad, kanan marja smörbär, swinbär (*cornus suecica*), kanan jalka = sananjalka, kananjalat twåhjulig kärra = rapphöna, kanan kaali (*barbarea vulgaris*), on kanan kaalina är ohjelpligt sönder, kanan ruoho trampgräs (*polygonum aviculare*), kanan nokkimisen ruoho stjernört (*stellaria media*), kanan silmä stjernört (*stellaria graminea*), metsäkana dalripa (*lagopus subalpina*), peltokana rapphöna (*perdix cinerea*). -anen sen *dim.* liten höna. -ainen isen *a.* rik på höner, af höna. -allinen isen *a.* hönsegande. -atoin ttoman *a.* utan höns. -attomuus muuden *s.* hönsbrist.

Kan prä ... st. perässä efter hwar= andra, å rad ...

Kanahka an l. -akka kan l. -appa pan l. -nas aksen l. -anen sen s. watten= blomning (oscillatoria flos aquæ), mögel på wåta wator. -ainen isen l. -as an a. blommande på watten, möglig. -hdun htua l. -koitun ttua v. bli möglig.

Kanava an s. kanal.

Kanerva an s. ljung (erica vulgaris) = kangaskanerva, suo- l. nevakanerva swattram, getpors (ledum palustre), peltokanerva rödtuppy (euphrasia odontites). -ainen isen a. full af ljung. -vik- kokonen -visto on s. ljungsnår, ljung= bewuxen mark.

Kang ... se kank ...

Kanhela an a. stef, wacklande, motsträf= wig. -haus uuden s. stefhet, motsträf= wighet. -asti adv. steft, motsträfwigt.

Kani ... s. kanin, fned ställning, a. sned, on kanissa är stef, mieles kaniin blir ... mies on kanissa mannen är bort= blandad, kanisiko getpors (ledum palustre).

Kanin ... v. göra nätt och prydligt, ja- lehaartansa kanit pryder sin ädla bädd.

Kangas nkaan s. mo, kangaskorte fräs= gräs, stafgräs (equisetum hiemale), -ku- mina bockrot (pimpinella saxifraga), -jakala ... -mänty metall med långa barr, -vieri backsluttning l. kanten af en mo, -arvia ljung. -nkai- nen isen a. ... -mo, ...

-nkallius uuden s. ... egenskap ...

-nkare sen l. -nkari ren l. -nger nkaren l. -nkarb ... sandmo, sand= backe, -ngastun ... -ngasian ... -ngastelen ... vara hedlik, hå= gen, -ngastus uksen s. högring.

Kangas nkaan s. wäf, tyg, -puut l. -meunat l. -asent wäfstol, harmaa kan- gas wadmal, -nkaksia ... -nkainen isen a. gjord af tyg, ... -nkari ... -nkastoin ttoman ... tyg. -nkastionsuus uu- den s. tygbrist.

Kanki ngen s. stång, stake, rautaka jern= stör, jernstång, ... kankirauta stångjern. -nkeen ngeta l. -nkeun uta v. böja sig.

Kankia an a. styf, trög. -keus uden s. styfhet, tröghet. -asti adv. styft, trögt. -nnainen isen a. styfaktig. -ikenen l. -nkeen ngeta l. -kiudun utua l. -nge- tua ttua l. -ngistun ua v. styfna, bli styf. -nkiutan ttaa l. -ngistutan ttaa v. göra styf. -nkerä an a. trög, obö= lig, beswärlig. -ngerran rtaa v. göra trögt, trussa, beswära, stappla wid läs= ning, ovi kangertaa dörren är trög, häftar wid.

Kankka kan s. ordwexling, tif.

Kankku kun a. halt, s. hästkrake, klim= märe, stakka, kankkulun helgdekker. -kuttelen tella v. linka, halta, gå haltande.

Kanko ngon s. stor stång, häfstång, mel= lanbalk i sädestorkhus. -nkoon ngota l. -ngotan ttaa v. med stör uppbryta, upplyfta med häfstång. -ngotus uksen s. uppbrytning l. lyftning med häf= stång. -ngottelen tella v. småningom lyfta l. uppbryta, bjuda till att upp= bryta.

Kann ... se kant ...

Kannu un s. kanna. -ullinen isen a. en kanna full. -utan ttaa v. bela kann= tals, kannuttain kanntals.

Kansa an s. folk, kansakunta ett folk i sin helhet, nation. -ainen isen a. folk= lik. -aisuus uuden s. folkrikedom. -al- linen isen a. hf. folk, folkelig. -alli- suus uuden s. folkelighet, nationalitet. -allisesti adv. folkeligt, nationelt. -alai- nen isen s. medborgare, a. medbor= gerlig. -alaisuus uuden s. medborga= reskap, medborgerlighet, medborgare= rätt. -soitan ttaa v. beselka.

Kansi se kante ...

Kanssa prt. med, jemte, tillika med. -al- linen isen l. -ssollinen isen s. kamrat, följeslagare.

Kanta nnan s. häl, stam, rot, grund, beskaffenhet, den yttersta framstående kanten l. spetsen, kantapää hälspetsen, -kimmot hälsena, akillessena, -kirja stam= tafla, kielen kanta tungband, kengän kanta klack, kannan takainen l. -tausta bakläder, bakstyf, asian kanta sakens

grund, on hyvällä kannalla är på god fot, samalla kannalla på samma fot, i samma skick, pitää kannallansa håller på samma fot, i samma skick, i stånd, olla kannoilla wara på hälarna, på bakmedarna, olla samaa kantaa höra till samma art, slag, race, luoda kesken kantaa få missfall, kasta fostret. sormuksen k. kladden på en ring, nappin k. fäste på en knapp, kuun k. månens horn, leivän k. brödkant, nuolen k. fjäder på en pil, kaksikanta nuoli twåfjädrad pil, med fjäder på twå sidor, viisikanta femhörning (magisk figur), kuoselin k. stolen på spinnrockskap, kantasieni murkla (*morchella esculenta*). -anen sen *dim.* häl, flack m. m. seisoa reen kantasilla stå bakom på slädmedarna. -nnikka kan *s.* det yttersta af något, rand, kant, slut, bakända, stuss, leivän k. brödkant, puolen ikäkannikkaa halfwa lifwet igenom, katoova kannikka förswinnande kant, annalkande slut. -nnas aksen *s.* bakändan af slädmeden, smalt näs, ås. -nnatoin ttoman *a.* utan häl, kant, i grund slut, alldeles åtgången. -nnus uksen *s.* sporre, larpskt trollinstrument (bärs i påse), -ruoho daggskålar, kåpgräs (*alchemilla vulgaris*), kukon kannus turpsporre, riddarsporre (*delphinium consolida*), seisoo kannuksilla står bakom på medarna. -nnustan aa *v.* sporra, gifwa sporrar, fåra. -nnustin imen *s.* bakremmen på skidor. -nnustaja an *s.* sporrare. -nnustelen lla *v.* smått sporra.

Kannan ntaa *v.* bära, föra, gå hafwande, framföda, anklaga, beskylla, vaimo kantaa lasta hustrun bär ett barn l. går hafwande med barn, lehmä k. kon bär l. framföder, kantaa hänestä sitä beskyller honom för det. -tama än *s.* börda. -tamoinen isen *s.* börda, frukt. -taminen isen *s.* bärandet. -taja an *s.* bärare, föderska, anklagare. -tavaipen isen *a.* bärande, hafwande. -tamatoin ttoman *a.* icke bärande, gall. -tamus uksen *s.* börda, förlösning. on kantamuksissa är i bärning, håller på att föda fram. -nto nnon *s.* bärning, håll, kantolapsi ett barn som bäres på armen, silmän k. synhåll, synwidd, pyssyn k. bösshåll. -nnanto nnon l. -nnanta nnan *s.* bärning. -nnin ntimen l. -ntuin tumen *pl.* kantimet l. kantumet bärremmar, bår. -nnikka kan l. -nnike kkeen *s.* band hwari något hänger, gehäng. -nne nteen *s.* bärning, anklagelse, käromål, kannekirja klagoskrift, kanteen alainen anklagad. kannettu tun *part. pass.* buren. -nnettuinen isen *dim.* buren, född af. -ntelen nnella l. -nneskelen lla l. -nnekselen lla *v.* bära smått, beskylla, sqwallra. -ntelemus *sdr.* -nnelmus uksen *s.* börda, anklagelse, sqwaller. -nnelma an l. -lmoinen isen *s.* börda. -ntelia an *s.* anklagare, sqwallrare. -nnatan ttaa *v.* låta bära, föra, uppbära, upprätthålla, uppehålla, tåla. -nnattaja an *s.* uppbärare, upprätthållare, uppehållare. -nnatus uksen l. -nnate tteen *s.* uppehållning, understöd, housuin kannatus hängsel. -nnatin ttimen *s.* uppbärande ting, understöd, pelare. -nnattavainen isen *a.* bärande, uppehållande, sig bärande, lönande. -nnattamatoin ttoman *a.* icke bärande, icke lönande. -nnattelen tella *v.* smått uppbära, uthärda, kåbblas. -ntaun uta *v.* bäras, bli buren. -nnatutan ttaa *v.* låta bära, låta understödja (kanta).

Kantele een *s.* harpa, kanteleen kieli harpsträng, kanteleen joutsi harpsträke, soittaa kanteletta spela på harpa. -ntelo on l. -nteloinen isen l. -ntervo on *dim.* liten harpa.

Kansi nnen *s.* lock, taivaan l. ilman kansi himlahwalf, sillan kansi brogång, brobotten, kurkun kansi tungspen, mennä kanteen bli betäckt, öfwerdragen. -nnellinen isen *a.* med lock försedd. -nnetoin ttoman *a.* utan lock. -nnettomuus uuden *s.* lockbrist, locklöshet.

Kanto nnon *s.* stubbe, -isä stamfader. -onen sen *dim.* liten stubbe. -oinen isen *a.* stubbig. -oisuus uuden *s.* stubbighet. -nnisto on l. -nnikko kon l. -nnos oksen *s.* stubbrik plats (kannan).

Kantsaan ata *v.* gräla, träta.

Kanttaan tata v. sjunga chorsång. -ttaus, uksen s. chorsång, -viikko gångweckan, bönweckan, -päivät gångdagarna. -ttori ja s. chorsångare.
Kanttara an = inttara.
Kanttura an s. med rötter uppryckt stubbe, dröl, dufweägg (cucubalus behen), a. böjd hit och dit, mångkrokig. -ainen a. mångkrokig. -tus uksen s. krokfot, ep. för bockap. -roitsen ta v. gå l. löpa krökt.
Kanukka kan s. smörbär, swinbär (cornus svecica).
Kapa van a. torr så det skramlar, soltorkad, -kala torrfisk. -ajan vata v. skramla. -ahdan htaa v. skramla hastigt, smälla doft, fryja l. torka plötsligt så något skramlar. -ahdus adv. -aus uksen s. plötsligt skrammel, rassel. -aunnun adv. -aannun ntua v. bli torr, hårdna (kapisen och kapuun).
Kapakka kan s. krog.
Kapalo een s. trädbit, trädstump, klabb. -ehdan htaa v. tungt framsläpa, framskrida.
Kapalo on s. linda, -ryö lindeband. -oitsen ta l. -oin ida v. linda.
Kapastelen lla v. snaswa, slinta.
Kapelo on s. brist. -iikko kon s. trångmål, swårighet.
Kapelu un l. -us uksen s. kamp, kättning.
Kave peen s. warelse, kreatur, ep. för menniskor och djur utmärkande förträfflighet. -po von l. -ponen sen dim. = kave, kavon kipu barnsnöd.
Kapera an a. pigg, lisslig.
Kaperran rtaa v. knappra, sysla med något smått. -pertelen rrella v. knappra smått. -rrus uksen s. knappring. -rtaja an l. -rtelia an s. knapprare.
Kapetan ttaa v. fara lätt, skryka fram med fart (kapitan).
Kavin pia v. klifwa (kapuun).
Kapia an a. smal, trång, snäf. -peus uden s. smalhet, trånghet. -asti adv. smalt, snäft. -ahka an a. något smal. -poinen isen a. smal. -penen veta l. -peennun ntua l. -pistun ua l. -vetaan ttua v. smalna, bli trång. -vennan ntaa l. -ventelen nnella v. göra smal.
Kapine een s. småsak, effekter, olla hyvissä kapineissa wara wäl ekiperad.
Kapines een s. iltken menniska, djur som gerna bites, ,spjuswer (kave).
Kapio on s. hjelm, stormhatt, hästhof, pl. kapiot brudgåfwor. -oinen isen dim. liten hof. -otoin ttoman a. utan hof, utan hjelm (kavio).
Kapisen sta v. skramla doft, knarka, prassla, larma. -ina an s. doft skrammel, larm, uppror. -inainen isen a. larmande, upprorisk. -inallinen isen a. upprorisk. -inallisuus uuden s. upproriskhet. -inallisesti adv. upproriskt. -inoitsen ta l. -inoin ida v. göra uppror. -inoitsia an s. upprorsmakare. -inoitsevainen isen a. upprorisk. -inoitsevaisuus uuden s. upproriskhet. -inoitsematoin ttoman a. icke upprorisk. -inoitsemus uksen s. upprorsmakeri. -istan aa l. -isutan ttaa v. åstadkomma skrammel, ha att prassla. -istus uksen s. framkallandet af prassel, skallning, buller. -istelen lla v. prassla smått.
Kapitan ttaa v. trippa, fara lätt fram.
Kapla an s. slädsjättra. -as aan s. slädsjättra, kaplaskoivu till sjättra duglig björk. -as aksen s. ämne till slädsjättra. -abinen adv. -ainen isen a. försedd med sjättra, kaksikaplainen reki släde med twå sjättrar. -astan aa v. förse med sjettrar, gråla, tråta.
Kaplo on s. brudgåfwa.
Kaplukka kan s. stoklack.
Kapo, kaponen se kave.
Kapoinen se kapia.
Kappa pan s. kappe, raittaan kappa hjulnaf på kärra. -anen sen dim. liten kappe, litet mått, liten bytta. -pallinen isen a. kappegande, en kappe full. -ppalainen isen s. kapptagare, kapellan. -potan ttaa v. mäta med kappe, sikta kapptals, kapoittain kapptals, kappwis.
Kappale een s. stycke, bit, kappale kappaleelta stycke för stycke, bit för bit, kappale matkaa ett stycke wäg, pääkappale hufwudstycke. -lettain adv. styckewis, styckstals.

Kappeli in *s.* kapell, -kunta. kapellområde, kapellgäll. -ilainen isen *s.* kapellbo.
Kappera an *s.* snäll, flink.
Kappi pin *s.* käflan. -ppailen lla *v.* käfla, kappas.
Kaprakka kan = kapera.
Kaprehdan htaa *v.* hoppa upp.
Kapsan aa l. -sun ua *v.* slamra, knappra; knarka. -ahun ua l. -ahdan htaa *v.* slamra hastigt, dimpa, falla med slammer. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* plötsligt slammer. -ahtelen hdella l. -attelen tella *v.* slamra hastigt då och då. -sin ia *v.* slamra fortfarande, knarka immerfort. -siainen isen *s.* wäggsmed (*cerambyx*). -sina an *s.* fortfarande slammer. -si sen l. -se een *s.* slammer, *pl.* kapseet småslamrande ting, torra wärtdelar. -sutan ttaa *v.* ha att slamra. -suttelen tella *v.* åstadkomma smått slammer. -sahutan *sdr.* -sautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt slammer.
Kapu vun *s.* liten kägla till lek, kapulauta brädspel, -mitta kubikmått, rymdmått, -lehti troligen ss. af kapu (= kapo, kave) och lehti skapadt blad, det stönaste i skapelsen, hjertunge. -ula an *s.* käfling hwarmed kägla slås, kastas, slädstolpe, slädsjättra (kapla), krokig kafle hwarmed släden förenas med rebet, arpakapula budkafwel, väkikapula handkafwel. -uloitsen ta *v.* slå l. kasta med påk, förse med sjättrar.
Kapukainen isen *s.* något smal (kapia).
Kapukka kan *s.* wäderil. -koin ida *v.* torka i blåsten, wädra.
Kapusta an *s.* slef, wåffstolstramp. -allinen isen *s.* med slef l. tramp försedd, en slef full.
Kapuun vuta *v.* klifwa, klättra, stryka fram. -puelen *sdr.* -puilen lla *v.* klättra, ränna efter, löpa omkring. -pahdan htaa l. -pahdun htua *v.* skynda hastigt, ränna. -putan ttaa *v.* låta klättra, ha att ränna, skrapa (kaaputan).
Kara an *s.* sink, dymling, pinne, rigel, auran kara plogås, laivan k. bogspröt, koskikara strömstare (*cinclus aquaticus*), karakuusi gårgran, karaheinä nålbynor (*thlaspi bursa pastoris*), karasammal (*polytricum juniperinum*). -anen sen *dim.* liten dymling, liten rigel. -ainen isen *s.* försedd med rigel m. m. -roitan ttaa *v.* sinka, förse med rigel m. m.
Karaan ata *v.* springa. -aaja an *s.* springare. -aaminen isen *s.* springandet. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* springa smått, hit och dit. -atan ttaa *v.* låta springa, ha att fly. -ahdan htaa *v.* springa hastigt till, karahti kaulaan sprang hastigt om halsen. -hdun htua *v.* bli utsprungen, bli utförd, stadna, fastna hastigt, hevonen karahtui hästen blef utförd, siihen karva karahtuu, missä hevonen pehtaroitsee der fastnar håret hwarest hästen wältrar sig. -ahutan *sdr.* -autan ttaa *v.* låta hastigt springa, ha att löpa (karajan, karkaan).
Karaisen sta, karaistus uksen = karastan, karastus.
Karahka an *s.* ung gran (karakka), *s.* något stråf.
Karajan *sdr.* karaan ata *s.* prasla, rossla, röras skramlande. -rahdan htaa *v.* hastigt prasla, rossla, karahti alas kurkusta rosslade ned genom strupen. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* hastig rossling, prasel. -rahutan *sdr.* -rautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt skrammel, rossla till, karahutti ruoskalla slog till med piskan, karahutti poikki ryckte utaf så det knastrade, kirves karautti kiveen yxan tog skramlande i sten (karaan, karisen).
Karakka kan *s.* ung gran, ruska, ysmig qwist. -ainen isen *s.* af ung gran, af ruska. -kisto on *s.* skogsdunge af unga granar.
Karanka ngan *s.* strömstare (kara).
Karanko ngon *s.* hård, qwistfri gren, stång, lång och störlik menniska, -kuusi hård gran, hongran med mindre qwistar.
Karappi pin *s.* fartyg (karpaso, karpaa).
Karas aan = karakka.
Karastan taa *v.* härda. -tus uksen *s.* härdning. -aminen isen *s.* härdandet. -aja an *s.* härdare. -tin imen *s.* härdningsmedel, sl. -telen lla *v.* härda smått. -tun ua *v.* härdas.

Kare een s. praßel, knastring, swärm, stimm, extas, brusande wåg, strandwrak, swärmande tillstånd, olla kareissansa wara swärmisk, halfrusig, pl. kareet affall. -ea an a. swärmande, modig, kärf, ogin. -ehdin htia v. swärma, tillbringa ett sorglöst lif, wara wårdslös, löpa ilande, röras med prasßel, läsa trollrunor, wara i extas. -ehtia an s. praßlare, taßlare, swärmare, sångare, trollkarl (i extas). -ehtelen hdella l. -ettelen tella v. röras med praßel, swärma, löpa omkring, sjunga, drilla. -ehtelia an = karehtia. -ehdun htua l. -etun ttua v. komma i extas, bli modig, berusas, bli kärf (karajan, karisen).

Karhea an l. -hia an a. sträf, grof, småtaggig. -eus uden s. sträfhet. -asti adv. sträft. -hi in s. harf af qwistig gran. -illinen isen a. harfegande. -hitsen ta l. -hin ia v. harfwa, räffa i strängar. -hinto nnon l. -hinta nnan s. harfning, räfsning i strängar. -hikko kon s. ett i strängar räffadt fält. -hin imen s. harf. -hi hen l. -he een s. hösträng, hop, stimm, kalainen karhi fiskstimm. -hetan ttaa l. -hettelen tella v. lägga i strängar. -hielen lla v. räffa l. harfwa småningom. -hon oa v. harfwa rafst, samla i hopar, reta. -ho on l. -hos oksen s. harfwadt fält, hö i strängar, kol i hög. -hiainen isen s. tistel (*carduus palustris*).

Karhu un s. björn, gåsfotsplog, karhun loukku björnfälla, karhun kaali bolmört (*hyoscyamus niger*), k. kukka wintergrön (*pyrola umbellata*), k. kämmen björnram, björnfloka (*heracleum sphondylium*), k. putki helgeandsört (*angelica silvestris*), k. sammal björnmossa (*polytricum commune*), k. marja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*). -unen sen dim. liten björn, olla karhusilla leka björnlek. -uinen isen a. af björn, björnrik. -umainen isen a. björnaktig.

Kari in s. klippa i hafwet, skär, skrammel, roßling, raßel, salakari blindskär, karimaa stenbunden mark, Karijoki Bötom, karin kaukalo snäcka (*mya margaritifera*), kariperä ruoska piske med skramlande snärt, med kulor i snärten, pl. karit skramlande ting, lemningar, qwarlefwor, ruiner. -inen isen a. klippig, stenig, stenbunden. -ilainen isen s. på klippor wistande, klipprå. -ikko kon s. klippfullt ställe, stenig ort. -isen sta v. skramla, praßla, knastra, omenat karisevat puusta äpplen nedfalla med praßel från trädet. -ina an s. prasßel, roßling. -ine een s. affall. -istan aa l. -isutan ttaa v. åstadkomma prasßel, nedskaka, drifwa bort med raßel. -istaja an s. praßlare, skakare, drifware. -istaminen isen s. praßlandet. -istus uksen s. praßling, raßel, bortdrifning, skakning. -iste een s. affall wid höstackning m. m. -istelen lla v. praßla smått, nedskaka småningom. -istun ua v. bli praßlande, få roßling, bli hes, lampaat karistuvat fåren stingras till följe af raßel. -itan ttaa l. -ittelen tella v. göra raßel, skramla, ajaa karittelee åker skramlande (karajan, kare).

Kari in = karitsa.

Karikka kan s. swets (tyg).

Karilas aan s. utlefwad gubbe.

Karitsa an s. lamm, kiven k. handtag i handqwarn. -ainen isen a. lammrik, af lamm, lik lamm. -soin ida v. lamma.

Karja an s. hjord, boskap, Karis, Karjalohja Karislojo, karjapiika ladugårdspiga, karjan anti ladugårdsprodukt, karjapiti boskapsskötsel, karjakoira wallhund, karjapiha l. -tarha ladugård, käydä karjassa gå i wall, karjankäyntö wallgång, käy ensimäistä karjaa går första sommarn i bete, är på andra året, karjahiiri näbbmus (*sorex araneus*), karjaruoho wendelört (*valeriana officinalis*). -inen isen a. ht. wallgång, boskapsrik, s. wallherde, kaksikarjainen andra sommarn på bete gående, på tredje året gammal. -allinen isen a. som har boskap. -atoin ttoman a. utan boskap. -attomuus uuden s. boskapsbrist. -ala an s. boskaprik ort, Karelen. -alainen isen s. nomad, karelare, a. karelsk. -alatar ttaren s. herdinna, nomadqwinna, ka-

Karva an *s.* hår, färg, hiuskarva hår=strå, käy karvoille wäcker ryening, karvalakki luden mössa, karvakenkä luden sko, kalman karva liksärg, karvakorte råkrumpa (*eqvisetum arvense*), karvakello stick= l. styngggräs (*gentiana campestris*), karvakellukka djurpungar, fårpungar, orlägg (*geum rivale*), karvaruoho nunneört (*fumaria corydalis*), -pallukka (*scrotum*), -hassu ludet, lurswigt ting. *ep.* för björn, skinnmössa m. m. -pää obrunnet ställe på swed, -halli gråbrunt djur, kaunis karvalta wacker till håret, färgen, kaksikarva skymmel, -sammal rödmossa (*sphagnum latifolium l. capillare*). -anen sen *dim.* litet hår. -sinen isen *a.* hårig, luden, färgad, mustan karvainen swarthårig, swartfärgad, sateen karvainen taivas regnbådande himmel, maksan k. lef=werfärgad. -aisuus uuden *s.* ludenhet, hårighet, färg. -allinen isen *a.* hår=beklädd, färgad. -atoin itoman *a.* hår=lös. -attomuus uuden *s.* hårlöshet, hårbrist. -atti tin *s.* luden sko l. want. -akas kkaan *a.* hårig, hårstark, *s.* luden sko. -ve een *s.* hår på träd, laf, kangaskarve islandsmossa. -aan ata *v.* garfwa, taga bort håret. -ari in l. -aaja an *s.* garfware. -voitun ttua l. -vetun ttua *v.* bli luden, håras. -viainen isen *s.* krusbär. -vikko kon *s.* stickelbär.

Karvas aan *s.* korg, båt som kan bäras. -vahdan htaa *v.* bära l. släpa båt öf=wer land, draga åt sig, flöta (karpaa).

Karvas aan *a.* icke söt, bitter, karvas mieli illtyckt sinne, k. papu lupin. -aus uden *s.* bitterhet, mielik. illtyckt=het, sinnessmärta. -aasti *adv.* bittert, smärtsamt. -stun ua *v.* bli bitter, kän=na smärta. -astutan l. -autan ttaa *v.* förbittra. -stan aa l. -stelen lla *v.* förorsaka smärta, swida.

Karve se karva.

Karvin ia *v.* skafwa, skrapa, fila. -in imen *s.* skafwerktyg, karvinkirves yxe för att bila bugtig yta. -itsen ta *v.* afskära blaster och rötter på rotfruk=ter (listin).

Karvoon ota = karvaan se karva.

Kas *int.* se! *adr.* af katso.

Kasa an *s.* något uppstående, hög, stack, hörn, skyl, wedtrak som legat öfwer året, kirveen kasa hörnet på yxbettet, -puu träd som legat öfwer året, torrt träd, -halko åregammal kastwed, -leipä åregammalt l. äldre bröd. -anen sen *dim.* liten hög. m. m. -aan ata *v.* lägga i hög, hopa, samla, sätta i för=war öfwer året, kasattu keko l. auma öfwer året stående skyl, kasattu leipä = kasaleipä, kasattu pukki treårig bock, kasattu nurmi öfwer året oplöjd b. å. hårdnad linda, kasattu neiti här=dad slicka. -atun ttua l. -sotun ttua l. -aannun ntua l. -audun utua *v.* hopas, läggas i hög, länge förwaras, torka, härdas.

Kasakka kan *s.* dräng, dagswerkare, le=gohjon, kosack.

Kasari in *s.* kopparmalm, liten kittel, kasarivaski gårkoppar.

Kasarmi in *s.* kasern.

Kasi in *s.* wätska, dagg, sofwel till gröt, sås. -sea an l. -seva an *a.* wätande, stark, ansenlig, kasea piimä tjock, seg surmjölk, k. sade tätt, ymnigt regn. -seasti l. -sevasti *adv.* starkt, rundligt. -serran rtaa *v.* göra tjock, seg. -serros oksen *s.* tjockt ämne, tjockt slem. -serrun rtua *v.* tjockna, segna.

Kasi in *s.* katt.

Kaska an l. -kas aan *s.* bladlus på är=ter, heinäk. gräshoppa. -anen sen *dim.* = kaska.

Kaskaan ata = kassaan.

Kaske een *s.* lång stång wid larfänge.

Kaski ken *s.* swed af löfskog, ung löf=skog, löfträds telning, hakata, kaataa, sortaa kaskea fälla skog till swed. -inen isen l. -kellinen isen *a.* bt. swed, bewärt med ung löfskog. -isto on *s.* till swed nedhuggen skog, ung löfskog, lund. -kes eksen *s.* swedjeskog. -kuri in *s.* swedjeplog. -keen keta *v.* swedja. -kuritsen ta *v.* plöja swed.

Kaskeli in *s.* wäska.

Kaskonen sen *s.* tallstrunt.

Kaskotan ttaa *v.* sträcka sig, gäspa. -tus uksen *s.* sträckning af kroppen, gäspning.

-ttelen tella v. fortfarande stråcka kroppen.

Kasku un s. fabel, myth. -uri in s. fabelberättare. -uun uta v. berätta (kaski).

Kasna an s. hop, hög, skattkammare.

Kaso on = kasa. -oon ota = kasvan. -otan ttaa = kasvatan. -oinen isen = kasvoinen.

Kassa an s. kassa, skatt, rikedom, prakt, kassapää rikt prydt hufwud (ogifta qwinnors i motsats till de giftas), hårfläta med prydnader, krusigt hår.

Kassaan ata v. rista upp, göra inskärningar. -ara an l. -ari in s. rotyxa, rothacka, qwistyxa. -aroin ida l. -oitsen ta v. hugga l. afskära med kassara, qwista.

Kassi in s. kass, påse af not. -illinen isen a. kassegande, en kass full.

Kassina an s. blygsam, tuktig. -asti adv. blygsamt.

Kastari in s. klockstapel, dårrepe (*bromus secalinus*), messuk. messhake, laivan k. kajuta.

Kastan aa v. wäta, begjuta, döpa, löda. -aja an s. begjutare, döpare. -aminen isen s. begjutandet, döpandet. -anto nnon s. wätning -te een s. fuktighet, dagg, dop, döpelse, hätäkaste nöddop, kasteheinä l. -korsi tåtel, kastekorte (*molinia aquatica*). -tikka kan l. -tikas kkaan l. -tikainen isen l. -tike kkeen s. tåtel (aira) l. åkerhwen (*agrostis spica venti*). -take kkeen v. medel att fukta med l. doppa uti, sås. -telen lla v. wäta smått, fukta. -telu un s. wätning, fuktning. -tun ua v. bli wåt, wätas, fuktas. -tumus uksen s. wåtblifning. -tuminen isen s. wåtblifwandet. -tutan ttaa v. göra wåt, wäta. -tuttelen lla v. wäta smått.

Kasu un s. strå, dåligt hö.

Kasukka kan s. lång fotsid klädnad, pels, messuk. messhake.

Kasuan = kasvan. -uinen = kasvoinen.

Kasvan aa v. wäxa, tillwäxa, tilltaga. -ain amen s. wäxt, planta, kasvainkunta wäxtrike. -vi in l. -vo on l. -vu un s. wäxt, tillwäxt, ränta. -voinen l. -vuinen isen l. -vusa an a. wäxande, afkastande, täysik. fullwuxen. -vos oksen s. wäxande tillstånd, wäxt. -vin imen s. medel till wäxt, fostran, kasvinkumppani fosterkamrat, fosterbror. -vavainen isen a. wäxande. -vavaisuus uuden s. wäxtlighet. -vas aksen s. wäxt såsom ännu wäxande, *pl.* kasvakset grönsaker. -vanto nnon l. -vanta nnan s. wäxt, utwäxt, kaunis kasvannoltansa skön till wäxten. -vannainen isen s. utwäxt, knöl, a. wuxen. -vannes eksen s. tillwäxt, utwäxt, årets tillwäxt. -atan ttaa v. låta wäxa, uppdraga, uppfostra. -atus uksen s. uppdragning, uppfostran. -attaja an s. framalstrare, uppfostrare. -atar ttaren s. uppfostrarinna. -atti tin l. -ates tteen s. fosterbarn, pupill. -attelen tella v. småningom uppdraga, uppfostra en efter annan.

Kasvo on s. kind, *pl.* kasvot ansigte, kasvoluu kindben.

Kata dan s. flätad wäfränning (letti), tak, katasia ställe der kitteln betäckes, der täckta kärl stå.

Kataja an s. en, punakataja idegran (*taxus baccata*), katajapilvi enesmör (*tremella juniperina*), katajapyöri l. -tianen swartmes (*parus ater*). -ainen isen a. af en, rif på en. -jikko sdr. -taikko kon s. enskog, ensnår.

Katala an a. erbarmelig, ful, faslig. -luus uuden s. elände. -asti adv. eländigt, fasligt.

Katan, kate se katto.

Katava an = kataja. -ainen isen = katajainen. -visto on = katajikko.

Kade teen a. afundsjuk, katein med afund. -teus uden s. afund, afundsjuka. -teesti adv. afundsjukt, njuggt. -teellinen isen a. afundsjuk. -teellisuus uuden s. missunsamhet. -teellisesti adv. missunsamt. -ehdin htia v. afundas, missunna. -ehtia an s. afundsman, missunnare. -ehtiminen isen s. missunnandet. -ehtivainen isen a. missunnande, afundsam. -ehtivaisuus uuden s. afundsamhet. -ehtivaisesti adv. afundsamt. -ehtelen della v.

afundas smått. -li dia *s.* afundsgenius (kato).
Katiska an l. -titsa an *s.* katsa.
Katkeen eta *v.* brista, gå af, afbrytas, itku katkee gråten upphör, henki k. andedrägten afbrytes, hämmas, katkeematta utan afbrott. -ke een *s.* brott, afbrutet stick. -keinen isen *a.* full med brott. -kennainen isen *a.* afbruten, *s.* afbrutet stycke, stump. -kana an *s.* afbrutet stycke, *a.* alldeles mager, utlefwad, hepok. hästkrake, akkakatkaua utlefwad gumma, taudin k. sjukling. -ko on *s.* afbrott, stump, odört (*cicuta virosa*). -konainen isen *a.* afbruten. -kiainen isen se hapsi. -keillen l. -kielen lla *v.* smått brista, afbrytas då och då. -kelma an *s.* mindre afbrutet stycke, lumen k. afbrott i snödrifwa, pellon k. afbruten åkerteg, maan k. holme, kärmeen k. ormgift. -kaisen sta *v.* afbryta hastigt, lösslita, katkaisee hevosen spränger hästen. -kaisu un *s.* hastigt afbrott, afskärning. -kon oa l. -koon kota *v.* wara fysjelsatt med att afskära l. bryta, afbryta rakt, sönderslita, sydäntä katkoo känner slitningar, har wämjelse. -kotan ttaa *v.* låta afbryta, wäcka wämjelse. -koskelen lla *v.* fortfarande afbryta rakt, känna fortfarande slitningar. -konnainen isen *s.* råka i isen.
Katkera an *s.* bitter, -ruoho l heinä (*gentiana amarella*). -ruus uuden *s.* bitterhet. -asti *adv.* bittert -umainen isen *a.* något bitter. -roitan ttaa *v.* göra bitter, förbittra. -roitsen ta *v.* antaga bitter smak. -roitun ttua *v.* bli bitter, förbittras.
Katku un *s.* brandlukt, os. -uinen isen *a.* osande. -uun uta *v.* gifwa brandlukt, osa, katkuu katajalta l. katajalle luktar bränd enris.
Katkutan ttaa l. -ttelen -tella *v.* röras långsamt, lunka med sakta doft ljud (kitkutan, kutkutan).
Kato don *s.* förlust, undergång, mennä katoon gå förlorad, perikato undergång i grund, katovuosi misswärtår. -onainen isen *a.* förlorad, förswunnen, tappad. -don toa l. -toon dota *v.* förswinna, gå förlorad, förgås, tappas. -toominen isen *s.* förswinnandet. -toovainen isen *a.* förgänglig. -toovaisuus uuden *s.* förgänglighet. -toovaisesti *adv.* förgängligt. -toomatoin ttoman *a.* oförgänglig. -toomattomuus uuden *s.* oförgänglighet. -toomattomasti *adv.* oförgängligt. -de teen l. -dos oksen *s.* förswunnet tillstånd. -toelen *sdr.* -toilen lla *v.* förswinna smått, ett efter annat. -dotan ttaa *v.* låta förswinna, förlora, förstöra, fördeterswa, förtappa, kadottaa sukkaa taga ihop, göra smalare strumpan wid stickning. -dotus uksen *s.* förlust. förderf, förtappelse. -dottaja an *s.* förderfware, förlorare. -dotin ttimen *s.* medel att förgöra. -dottelen tella *v.* småningom förgöra, förlora smått, ett efter annat.
Katra an = karja.
Katrikka kan *s.* gulärla (*motacilla flava*).
Katson oa *v.* se, skåda, betrakta, se efter, ha uppsigt, wårda, inspektera, k. lasta se efter, wårda ett barn, k. ylön l. ylen förakta, k. muotoa ha anseende till personen. -oja an *s.* åskådare, betraktare, wårdare. -ominen isen *s.* skådandet. -omus uksen *s.* skådning, uppsigt, förityn. -omatoin ttoman *a.* icke skådande, som ej ser efter. -omattomuus uuden *s.* owålighet, förseelse. -omattomasti *adv.* owåligt, utan att se efter. -onta nnan l. -santo nnon l. -santa nnan *s.* beskådning, uppsigt, uppsyn, kaunis katsannoltansa skön till utseendet. -sannainen isen *dim.* utseende, uppsyn, *a.* beskådad. -se een *s.* skådande, wårdande, haavan katse magiskt betraktande d. ä. läsande af sår, *pl.* katseet trollmedel till läsning, ylenkatse förakt. -sin imen *s.* medel att beskåda med, *pl.* katsimet = katseet. -selen lla l. -seskelen lla *v.* åskåda, beskåda, besigtiga. -selu un l. -selo on l. -selmus uksen l. -selus uksen *s.* beskådning, besigtning, undersökning. -selia an *s.* beskådare. -sentelen nnella *v.* smått beskåda, gå omfring betraktande. -sahdan htaa l. -sasen sta *v.*

besköda hastigt, kasta ögonen, taga i ögnasigte. -sahdus uksen *s.* hastig beskådning, en blick, ett ögonkast på något. -saslan aa *v.* taga öfwersigt, öfwerskåda, granska. -sastus uksen *s.* öfwersigt. -sastaun ula *v.* synas, besigtigas. -sastelen lla *v.* taga småningom öfwersigt. syna. -solan ttaa *v.* låta bese, hålla besigtning. -sotus uksen *s.* besigtningshållande. -sotutan ttaa = katsotan.

Kattara an *s.* swingel (*bromus secalinus*).

Kattava an *s.* högra fotens sida.

Kattelus uksen *s.* stoppnål.

Kattila an *s.* kittel, kattilakunta matlag, hemmansrök. -ainen isen *dim.* liten kittel. -allinen isen *a.* kittelegande, en kittel full.

Katto ton *s.* tak, -laukka taklök (*sempervivum tectorum*), -sonta takspillning, välikatto mellantak. -tollinen isen *a.* takförsedd. -totoin ttoman *a.* taklös. -tottomuus uuden *s.* taklöshet. -tos uksen *s.* skjul, takqwist, koja. -te tteen *s.* betäckning, däck, hölje. -tan ttaa *v.* täcka, lägga tak, k. haavaa ombinda sår, k. peltoa lägga takspillning på åker, k. pöytää duka ett bord. -ttaminen sen *s.* betäckandet. -ttaja an *s.* taklöggare, takfeltäckare. -take kkeen *s.* täckningsmedel. -tanto nnon *s.* takläggning. -ttelen tella *v.* täcka småningom.

Kattunen sen *s.* ullhandske, want.

Katu dun *s.* gata, laskea katua stenlägga gata. -dutoin ttoman *a.* utan gata.

Katukka kan *s.* fäll, täcke öfwer ranforna.

Kadun tua *v.* ångra. -tuma an *s.* ånger, katumoiksi kaunis vaimo till ånger länder en skön hustru. -tumus uksen *s.* ånger. -tuvainen isen *a.* ångrande, botfärdig, ångerfull. -tuvaisuus uuden *s.* botfärdighet, ångerfullhet. -tuvaisesti *adv.* botfärdigt. -tumatoin ttoman *a.* obotfärdig. -tumattomuus uuden *s.* obotfärdighet. -tumattomasti *adv.* obotfärdigt. -tuelen lla *v.* ångra smått.

Katvi in *s.* skugga, skuggrikt ställe.

Kauha an *s.* slef, skopa. -anen sen *dim.* liten slef. -allinen isen *a.* slefegande, en slef full. -atoin ttoman *a.* utan slef. -attomuus uuden *s.* slefbrist.

Kauhia an *a.* faslig, hisklig, afskywärd. -heus uden *s.* hisklighet, afskywärdhet. -asti *adv.* hiskligen, fasligen. -ainen isen *a.* något hisklig. -hu un *s.* skräck, förfäran, vesik. wattuskräck -hdun htua *v.* bli faslig, bli skrämmande, bli grym. -histun ua l. -hitun ttua *v.* fasa, rysa, bäfwa, hissna, afsky. -histus uksen *s.* fasa, rysning, styggelse. -histan aa l. -hitan ttaa l. -hoitan ttaa l. -histutan ttaa *v.* injaga fasa, förskräcka, wäcka rysning. -histavainen isen *a.* förfärlig, rysning ingifwande.

Kauhdan htaa *v.* synas litet, skymta, vielä kauhtoi suksen jälki af skidans spår syntes ännu tecken till.

Kauhtana an *s.* lång fotsid rock, kaftan.

Kauka kauan l. kauvan *s.* afstånd, fjärran, kaukamaa. -metsä aflägsen mark, skog, kaukaa långtifrån, kauaksi *adv.* kauas långt bort, kaukana långt borta, på afstånd, fjärran, kauan länge. — *Komp.* kauempi l. kaukempi längre bort belägen, kauempana längre bort, kauempaa längre bortifrån, kauemmaksi *adv.* kauemmas längre bort hän, kauemmin längre. — *Sup.* Kauin längst aflägsen, kauimpana längst borta, kauimpaa längstifrån, kauimmaksi *adv.* kauimmas längst bort hän, kauimmin längst. -uko uon *dim.* = kauka, kaukomieli fjärran längtande, kaukoniemi aflägset beläget näs, -vieras långwäga främmande. -kola an *s.* fjärran beläget hem. -kainen isen *a.* aflägsen, långwäga. -kaisuus uuden *s.* aflägsenhet. -kaisesti *adv.* aflägset. -kalainen l. -kolainen l. -kulainen isen *a.* fjärran boende, långwäga resande. -uallinen isen *a.* långwarig. -uallisuus uuden *s.* långwarighet. -uaksun ua l. -uastun ua *v.* anse för långt, anse för fjerran, långledas.

Kaukalo on *s.* tråg, karin k. snäcka. -oinen isen *dim.* litet tråg, *a.* ht. tråg. -ollinen isen *a.* trågegande, ett tråg fullt.

Kaula an *s.* hals, maan k. näs, kaulaliina l. -vaate l. -huivi halsduk. -paita halswalk, -villa halsull, *fig.* strupsnöre, lifsfak, teki kaulavilloiksensa gjorde till sitt förderf, kaulakerta en omgång kring halsen, kaulapää en art starrgräs. -ahinen *sdr.* -ainen isen *a.* ht. hals, halsig, halsad, *s.* halsduk. -aisuus uuden *s.* halsens beskaffenhet. -atoin ttoman *a.* halslös, utan hals. -attomuus uuden *s.* halsbrist. -ain amen *s.* klafwe, koppel, reen kaulamet slädsjättrar. -lus uksen l. -lusta an *s.* krage, linning. -luri in *s.* tjockhalsig menniska, halswalk. -atin ttimen *s.* krage, linning, bakdelen i skor. -aan ata l. -ailen lla *v.* halsa, omfamna halsen.

Kaulaan ata *v.* kafla. -aus uksen *s.* kafling, kaulauskapula kafwelstock. -ailen lla *v.* kafla smått.

Kauna an *s.* agn, sådd, snärp, lumen kauna liten snöflinga, vihan k. groll, agg. -ainen isen *a.* agnblandad, af sådor. -aan ata *v.* rena från agnar, ringakta, klandra, wisa agg. -aus uksen *s.* rening från agnar, klander, hädelse. -aaja an *s.* wannare, hädare.

Kaunis iin *a.* skön, däjelig, keltakaunis färglummer (*lycopodium complanatum*). -neus uden *s.* skönhet. -iisti *adv.* skönt. -no on *dim.* skön, skönhet, punakauno gulklint (*centaurea iacea*), sinikauno blåklint (*cent. cyanus*). -noinen isen l. -nokas kkaan l. -nokainen isen l. -nukainen isen l. -neuinen isen *a.* skön, täck, prydlig. -ni in *s.* grannlåt. -istan aa *v.* förskönа, pryda. -istus uksen *s.* förskönіng, prydning, prydnad. -istelen lla *v.* smått förskönа, smicka, undskylla, ursäkta. -istelemus uksen *s.* förskönіng, ursäkt. -istun ua *v.* bli skön, förskönas. -nenen neta l. -nennun ntua *v.* bli wacker. -nnan ntaa *v.* göra wacker, göra grann. -ne een *s.* grannlåt, prydnad. -neilen lla *v.* göra smått grann, gå med grannlåter, pråla.

Kauppa pan *s.* köp, handel, -kalu handelsartikel, -kirja köpebref, tehdä kauppaa handla, käydä kauppaa drifwa handel, rikkoa kaupan uppsäga köpet, hengen k. lifsfara. -punki ngin *s.* stad. -punkilainen isen *s.* stadsbo. -pos oksen *s.* handelswara. -ppaan pata *v.* utbjuda till salu. -ppaus uksen *s.* utbjudning. -ppaelen *sdr.* -ppailen *v.* utbjuda småningom. -pin ppia l. -pitsen ta l. -pittelen tella *v.* idka handel, kräma, köpslaga. -ppia an l. -pitsia aan l. -ppias aan *s.* handlande. -ppi pin *s.* krämare. -ppila an *s.* köping. -pus uksen *s.* framhandel. -pustan aa l. -pustelen lla *v.* idka småhandel. -pon ppoa *v.* handla i stort, raskt.

Kaura an *s.* skock, hjord (katra).

Kaura an *s.* hafra, ukon k. flyghafra, landthafra (*avena fatua*), hiiren kaura = virna, koiran k. qwickrot (*triticum repens*), revon k. = karaheinä. -ainen isen *a.* af hafra, hafwerblandad. -atoin ttoman *a.* utan hafra. -attomuus uuden *s.* hafwerbrist.

Kauris iin *s.* bock, metsäkauris råbock, mäkikauris stenbock, kauriin vaha sjelfkrätsten.

Kaurran rtaa *v.* taga en gång med lian l. skäran.

Kaurn un *s.* storspof (*numenius arquata*).

Kausta an *s.* sidobräde i slädbotten, kust.

Kausti in l. **Kaustinen** isen *s.* Kaustby församling.

Kauskaan ata *v.* klaffa. -kin ia *v.* klaffa fortfarande, gå klaffande.

Kausi kauden *s.* omgång, omlopp, vuosikausi året om, kuukausi månad, eg. månens omloppstid, vuorokausi dygn, päiväkausi dagen om, pellon kautta genom åkern, kauttaaltansa öfwer det hela. -ittain *adv.* omgångtals, kuukausittain månadtals, vuorokausittain dygntals.

Kauta dan = kauto.

Kautiainen isen *s.* drifsern.

Kauto don l. -tu dun *s.* öfwerläder. -kenkä sko med öfwerläder. -onen sen *dim.* öfwerläder, *pl.* kautoset öfwerläderskor.

Kautua an *a.* trång.

Kauvan, kauvas se kauka.

Kava an *a.* krokig. -astun ua *v.* bli kro-

tig, snafwa. -astelen lla v. snafwa ofta.
Kavaan ata v. resa sig. -ahdan htaa v. hoppa upp hastigt, spritta, af rädsla undwika, undfly, akta sig, kavahti seisoelle reste sig hastigt för att stå, kavahti vastaan reste sig emot, (med ord) swarade hastigt. -ahdus uksen s. sprittning, undwikning. -ahtavainen isen a. försigtig, undwikande, aktsam. -ahtavaisuus uuden s. aktsamhet. -ahtavaisesti adv. aktsamt. -ahtamatoin ttoman a. icke undwikande, oaktsam. -ahtamattomuus uuden s. oaktsamhet. -ahtamattomasti adv. oaktsamt. -ahutan ttaa v. ha att spritta till, slå till. -atan ttaa v. wara försigtig, akta sig.
Kavala an a. listig, falsk, bedräglig. -luus uuden s. listighet, bedrägligheт. -asti adv. listigt, bedrägligt. -loitsen ta v. bete sig slugt, öfwerlista, intrigera. -llan ltaa v. bedraga, förråda, kavaltava förfåtlig. -ltaja an s. förrädare. -llus uksen s. förräderi, försåt. -ltaminen isen s. förrädandet. -ulikas kkaan a. illslug, illistig. -llutan ttaa v. med list åstadkomma.
Kave se kape.
Kavea an l. -velias aan s. stack af 4 torn- l. hafreskylar.
Kaverran rtaa v. skafwa, urhålka. -rtelen rrella v. urhålka småningom, tälja, förtälja, puhua kaverteli lapsilleki talade berättande åfwen åt barn.
Kavia an = kavea.
Kavin pia = kapuun.
Kavio on s. hof, hevosen kavio hästhof (*tussilago farfara*), varsan k. wintergrön (*pyrola rotundifolia*). -oinen isen a. hofwad, af hof. -iaan ata v. springa på hofwar, löpa.
Kavuun uta = kapuun.
Ked ... se ket ...
Keheä än = kehiä. -etän ttää = kehitän. -etys yksen = kehitys. -etyn ttyä = kehityn.
Kehi in = kehä.
Kehiä än a. lös, lucker, lättfärdig, brå. -heys yden s. löshet, luckerhet, lättfärdighet. -ästi adv. löst, lättfärdigt. -itän ttää v. lösa, uppluckra, uppweckla, utreda något trassligt. -itys yksen s. lösning, uppluckring, utredning. -ittelen tellä v. småningom lösa, uppluckra. -iin itä l. -ityn ttyä v. bli lös, uppluckras, utredas, utwecklas, utmattas (kehä).
Kehjo on a. wårdslös, odunglig.
Kehkiä än = kehiä. -hkiin hitä l. -hkenen hetä l. -hkeydyn ytyä = kehiin. -kura an s. lös hårfwa, nystan m. m.
Kehlo on s. bunke.
Kehne een = kehnä.
Kehno on a. swag, dålig, skröplig, odunglig. -ous uden s. swaghet, dålighet. -osti adv. dåligt. -oinen l. -okainen isen a. något dålig, slapp. -oisuus l. -okaisuus uuden s. usel beskaffenhet. -onen ota l. -oun uta l. -ostun ua l. -otun ttua l. -onnun nua v. bli dålig, försämras, förslappas. -onnan ntaa l. -outan ttaa v. försämra, förslappa. -oksun ua v. anse för dålig, försmå, förakta.
Kehnä än s. snas, snask, skrunt, pl. -ät skeswor, skofwor. -äinen isen a. snaskig, skabbig. -ään ätä v. gå snaskig, förhäfwa sig, skryta, pråla.
Keho on s. trakt, landskap.
Kehoitan ttaa v. uppröra, uppmana, förmå, inråda, uppmuntra. -tus uksen s. uppmaning, uppmuntran, -ttaminen isen s. uppmanandet. -ttaja an s. uppmanare. -ttavainen isen a. uppmanande. -ttavaisuus uuden s. uppmanande egenskap. -ttavaisesti adv. på uppmanande sätt. -ttelen tella v. småningom uppmana (kehiä).
Kehrä än s. trissa i ändan på spinnrulle, ring i ändan på slända, spindel för spånad, kehräkontti skeuden, spinnerska, -luu ankel, fotknöl, -puu l. -varsi slända, -pää l. -sarvi ring på slända, -silmä rullöga. -ään ätä v. spinna. -ääjä än s. spinnare, nattskärra (*caprimulgus europaeus*). -ääminen isen s. spinnandet. -äys yksen s. spinning, spånad. -rin imen s. spinnmaskin, -puu slända. -ro on l. -ru un l. -ruu uun s. spinning, spånad, kehrosilmä rullöga. -rus uksen s. spånad, spinningstillstånd.

-üelen *sdr.* -äilen llä *v.* spinna smått. -rin iä *v.* spinna fortfarande. -äyn ytä *v.* spinnas, wara spinnbar, gå att spinnas, twinna sig. -äytän ttää l. -älän ttää *v.* låta spinna. -ättelen tellä *v.* låta smått spinna. -älys yksen *s.* utgifwen spånad. -rotan ttaa *v.* slinga, sno. -rotin ttimen *s.* slingelwerktyg som hänger ned och sättes i rörelse med handen för att sno snören, liten borr.

Kehtaan data *v.* icke blygas, icke draga i betänkande, täckas, idas, en kehtaa sanoa jag blygs att säga, hevonen ei kehtaa juosta hästen är för lat att springa.

Kehto hdon *s.* wagga. -onen sen *dim.* liten wagga, litet sofrum. -htoon hdota *v.* wagga. -hdon htoa *v.* skydda, omringa.

Kehun un *s.* skryt, berömmelse, oma kehu haisee eget beröm luktar. -un ua *v.* skryta, berömma sig. -uminen isen *s.* skrytandet. -uja an *s.* skrytare. -uvainen isen *a.* skrytsam. -uvaisuus uuden *s.* skrytsamhet. -uvaisesti *adv.* skrytsamt. -uskelen llä l. -uskentelen nnella *v.* skryta smått.

Kehä än *s.* stomme, timra, resningen till en byggnad = huoneen kehä, auringon k. solring, kuun k. ring kring månen, rattaan k. ringen kring kärrhjul, seulan k. kanten kring ett såll, juuston k. ostform, kankaan k. ränningen till wäf stående på kehäpuut, warpor, ställning hwarpå wäfwen ränes l. warpas. -änen sen l. -hyt yen *dim.* liten stomme l. ring, form. -hikko kon *s.* fyrkantig stomme, kubisk fyrkant. -hin iä *v.* uppföra stommen, ränna l. warpa wäf, bilda ring kring sol l. måne. -hitän ttää *v.* omgifwa med ring, omringa. -ään ätä *v.* göra utkast. -äys yksen *s.* utkast.

Keid.... se keit....

Keihäs ään *s.* spjut, lans, lehtikeihäs fortspetsigt spjut, putkikeihäs mindre spjut, keihään lehti lansspets, pilört, skäktegräs (*sagittaria sagittifolia*). -hoon l. -honen sen l. -hyt yen *dim.* litet spjut. -äsen sen *dim.* litet spjut, *pl.* keihäset lansfäktning. -stän ää *v.* kasta ett spjut, förse med lans, sticka, kylkeä keihästää har styng i sidan.

Keijaan jata l. -jatan ttaa *v.* ligga lätt, wara lätt, röras lätt. -jailen llä *v.* ligga fortfarande lätt, swäfwa i luften, kotka keijailee örnen swäfwar (i luften). -jahdan htaa *v.* lägga sig hastigt och lätt, falla hastigt och lätt, hända oförmodadt.

Keijo on *s.* lätt ting, swäfwande warelse. -onen sen *dim.* liten swäfwande warelse. -olainen isen = keijo. -jotan ttaa = keijatan (keiju m. fl.)

Keiju un *s.* gunga, swäfwande lätt warelse. -unen sen l. -ulainen isen = keiju, *pl.* keijuset *myth.* små warelser som föreställdes wistande i jorden wanligen af god egenskap (maahiset). -un ua *v.* swäfwa, gunga. -utan ttaa *v.* låta swäfwa, gunga (keijaan).

Keijään ätä = keijaan. -äilen llä = keijailen.

Keikka kan l. -kko kon l. -kku kun *a.* krum, kroft, böjd, *s.* gunga, gungstol, keikkapää mycket upprätt l. bakåtlutadt hufwud, högdragen menniska, keikka-elkä swankrygg, kuperkeikka l. kuperkeikko l kuperinkeikka kullerbytta. -kun kkua *v.* gunga, röras af och an, leka gunga, kevä keikkuen tuleepi wåren kommer lekande, med lekar. -kutan tta l. -kuttelen tella *v.* gunga, ha att gunga, röras gungande, keikuttaa hevosta ha hästen att dansa. -kutus uksen *s* gungning. -kkaan kata l. -kkoon kota *v.* böja sig bakåt, högfärdas, sprätta. -kkari in *s.* menniska med bakböjdt hufwud, högdragen, sprätt, gyckelmakare. -kkaelen *sdr.* -kkailen l. -kkoelen *sdr.* -kkoilen lla *v.* böja sig fortfarande bakut, gå bakåtböjd, gå och sprättas, wagga bakut. -katan ttaa l. -kotan ttaa *v.* böja bakut, gunga, hoppa lätt. -kattelen tella l. -kottelen tella *v.* böja småningom bakut, gå bakåtlutad, hoppa, dansa lätt, sprättas. -kkasen kasta *v.* kröka l. böja hastigt, slå så något böjes, drifwa hastigt bort. -kahdan htaa *v.* göra hastig böjning, dimpa baklänges, dimpa omkull, böjas

upp, fjädra upp, stiga upp lätt och ledigt, böjligt, keikahtaa päätänsä stöta hufwudet bakut, sätta näsan i wädret. -kahdus *sdr*. -kkaus uksen *s*. hastig böjning bakåt, dimpning, böjlig swängning. -kahtelen hdella *v*. böjas hastigt flera gånger, dimpa då och då, gå med näsan i wädret. -kkahu'an *sdr*. -kkautan ttaa *v*. låta hastigt böja, göra hastig böjning, swinga upp, swänga upp. -kin kkiä *v*. gå med upprätt hufwud, högfärdas, sprättas, gyckla. -kkine een *s*. konstgrepp. -kkiä ä.i *s*. sprätt, gycklare, *a*. utsträckt, bakåtböjd. -kki kin *s*. upprätt l. utsträckt ställning. -kistän ää = keikatan, keikistää polvia böja knän. -kistelen llä = keikattelen. -kistyn yä *v*. böja sig, falla ryggtänges, falla ned med böjda knän. -kellehdän htää *v*. gå wacklande på knäna; wackla, gå och swänga sig sysslolös omkring.

Keila an *s*. fågla. -anen sen *dim*. liten fågla, olla keilasilla fasta fåglor. -aan ata *v*. fila, aga, skada, bedraga.

Keimiä än *s*. inbillsk, högdragen, narraktig, sprättig. -mailen lla *v*. wara inbillsk, agera sprätt. -men enen *s*. konst, konstgrepp, knep.

Keino on *s*. sätt, wis, utwäg, medel, yrke, konst, sillä keinolla l. keinoin på detta sätt, genom detta medel, elinkeino lefnadsyrke, kirjakeino bokligt yrke, pahat keinot onda konster l. medel, käypää keinoa ei ollut intet anwändbart medel fanns till, ansakeino l. keinolie fogelstig för giller. -oinen isen *a*. ht. yrke, sätt m. m. -ollinen isen *a*. hafwande yrke, konstfärdig, konstgjord. -ollisuus uuden *s*. konstfärdighet, näringsflit. -ollisesti *adv*. konstfärdigt. -ottelen tella *v*. skaffa sig utwägar, spekulera, sträfwa, sköta affärer, idka konster, intrigera. -ottelia an *s*. spekulant, intrigant.

Keinu un *s*. gunga. -un ua *v*. gunga, swänga sig. -utan ttaa *v*. gunga, låta swänga. -utus uksen *s*. gungning. -uttaminen isen *s*. gungandet. -uttaja an *s*. gungare. -uttelen tella *v*. gunga fortfarande.

Keiro een *s*. litet företag. -etyinen isen *a*. oansenlig, ringa.

Keisaan ata *v*. taga hemligen, uppsnappa, utforska, spionera, baktala, jäfwa domare. -aus uksen *s*. hemlig borttagning, spionering, baktal.

Keisanputki *s*. odört, sprängört (*cicuta virosa*).

Keisari in *s*. kejsare, -kunta kejsaredöme. -illinen isen *a*. kejserlig.

Keiskahdan htaa = keikahdan se keikka.

Keisti in = kensti.

Keistän ää *v*. plumsa, drifwa fisk i bragder medelst slag i watten (tarpoa)

Keidas taan *s*. högländt ställe i kärr. -itolainen isen *s*. boende wid l. under kullar, *ep*. för erm.

Keito don *a*. lätt, billig, af ringa wärde, arm.

Keitän tiää *v*. koka, utkoka. -ttäjä än *s*. kock, kuhankeittäjä göökokare, jamwargylling (*oriolus galbula*). -ttäminen isen *s*. kokandet. -tti tin l. -tikäs kkään *s*. helkokt refwa. -ttiö ön *s*. kok. -tto ton *s*. kokning, kok. -tos oksen l. -te tteen *s*. kokningstillstånd, färdigt kok, urkok, dekokt. -tin ttimen *s*. ämne till kokning, koksak. -ttelen tellä *v*. koka smått. -tätän ttää *v*. låta koka. -tätys yksen *s*. koktillställning.

Kekka kan *s*. tillbakaböjd (keikka), -nenä uppnäsa, pää on kekassa hufwudet är bakböjdt, näsan i wädret. -kin kkiä *v*. röras med bakböjdt hufwud, röras lätt -kkiä än *s*. som rör sig lätt, sprätt. -kki kin *a*. rörlig, kesän oli kekkinä war hela sommaren rörlig, wig. -kkaan kata *v*. upplyfta hufwudet, bli warse.

Kekkeröinen isen *a*. kraftig.

Keko keon *s*. stack, muikeko sjusofware. -onen sen *dim*. liten stack. — Kekoon keota l. -oilen lla *v*. stacka, göra stackar.

Kekri in *s*. *myth*. gudomlighet, boskapens beskyddare, fest till dess ära wid allhelgonatiden. -itär ttären *s*. Kekris dotter.

Keksi in *s*. båtshake, uppfinningsförmåga. -in iä *v*. med båtshake uppfånga, uppdraga ur wattnet, påträffa, uppfinna, begripa. -iä än *s*. uppfångare, uppfinnare. -intö nnön l. -intä nnän l. -imys yksen *s*. uppfångning, upp-

kunning (handling). -imä än s. uppfinning (sak).
Kekäle een s. brand, eldbrand.
Kela an s. haspel. -aan ata v. haspla, sno med wef. -aus uksen s. haspling. -aaja an s. hasplare. -ailen lla v. låta haspla. -alehdan htaa v. wältra sig.
Keletti tin s. pladdrare, storpratare. -tin ttiä v. pladdra, skryta.
Kelho on s. qwicke i horn, söndrigt kärl.
Kelhä än a. skral, usel, s. torrländt ställe, stagg (*nardus stricta*).
Keli in s. före, eg. slädföre, kelirikko l. -rike l. -riite l. -riitto menföre. -itöin ttömän a. utan före, k. aika tid utan före. -ittömyys yyden s. föreslöshet. -iä än a. som har godt winterföre, glatt, hal, k. aika tid med halt före. -in iä v. bilda före. -itän ttää v. låta bilda före, göra hal.
Kelkka kan s. kälke. -kallinen isen a. kälkegaande, s. kälklaß. -katoin ttoman a. kälklös, utan kälke.
Kelkki kin l -kkä kän s. tallstrunt, tallskott, kelkkipyssy rör af tallskott med utwriden kärna, lekbössa för gossar. -iä än a. skottrik, frodig, rask.
Kelkun kkua v. hänga ned ss. klocka, klinga. -ke kkeen s. klingel. -kutan ttaa v. röra något nedhängande, ha att klinga, ringa, käy kelkuttaa går wacklande af och an, går klingande (ss med skälla). -kutus uksen s. klingning, wacklande l. klingande rörelse. -kuttelen tella l. -kyttelen tellä v. röra fortfarande af och an, klinga smått, pingla, springa med pingel, springa lätt. -kutin ttimen = kellotin se kello.
Kelles eksen l. kelles lteen s. bake, spint. -lli llen s. baksidan af en bake, afwigsida, liggande ställning, kelliliha köttet i slaksida, on kellellänsä ligger på sida, om full, silmät menivät kellelleen ögonen gingo afwiga. -stän ää v. planka en stock, tälja bort den runda ytan på motstående sidor. -styys ykseen s. plankning. -llistän ää l. -llystän ää v. wända på sida, slå omkull, wända upp och ned. -llistelen llä v. wända sig på ena och andra sidan, wräka sig, rulla ögonen. -llistyn ya v. falla l. wräkas omkull, upp och ned, bli afwig (öga). -llehdin htiä v. wända l. wrida sig hit och dit. -llerehdän htää v. wända sig hastigt och ofta, sprättla med benen i wädret. -llitän ttaa v. sätta lösmedar (af halfrundt träd) under släden. -lletän ttää l. -lettelen tellä l. -llikoin ida l. -llikoitsen ta l. -llotan ttaa v. wältra sig på rygg, wräka sig, ligga sorglöst (kello, kelta).
Kello on s. klocka, skälla, ur, kellon kieli kläpp, lyömäk. slagur, plakkarik. l. taskuk. fickur, lemmen k. strupknöl, adamsäpple, Kellokoski Mariefors, vesik. wattenbubbla, kellokukka klockor (*campanula*), sini l. harakan l. kissan l. kurjenkello blåklocka, ängsklocka (*c. rotundifolia*), leviälehden k. näßelklocka (*c. trachelium*), pääskyn k. toppklocka (*c. glomerata*), iso sinikello skogsklocka (*c. persicifolia*), sirkkusen k. ettergräs (*linnæa borealis*), pyörä- l. peltok. åkerwinda (*convolvulus arvensis*). -oloin ttoman a. utan klocka l. skälla. -ottomuus uuden s. klockbrist. -okas kkaan l. -lluri in s. försedd med klocka, skälla. -llun llua v. hänga och röras som en klocka, af och an, swäfwa l. wagga på wattnet. -llutan ttaa v. röra på något hängande, ringa. -lluttelen tella v. röra långsamt något hängande, wagga på watten, gå waggande. -llotin ttimen l. -llutin l. -llus uksen l. -llukka kan s. hwad som hänger och röres, bjellra, berlock, wräkling, pl. -llottimet l. -lluttimet l. -ukset tuppstägg, kalkonstägg, karvakellukka testiklar, hummelblomster, fårpungar (*geum rivale*) = lampaan kellottimet, karvakellotin nejlikrot (*geum urbanum*).
Kellään ätä v. förebrå, gå åt, med förtäckta ord angripa, skymfa.
Kelme een l. -mu un s. hinna.
Kelmä än s. fradga af lifssjuka.
Kelo on s. förtorkad furu, -sarvi hårlöst renhorn. -okko kon s. uttorkad furuskog.
Keloilen lla v. sprattla, roa sig ss. fisken i wattenbrynet.
Kelosin imen = kela.
Kelpaan vata v. duga, passa, behaga,

k. Jumalalle wara Gudi behagelig. -po von *a.* duglig, *s.* duglighet, k. mies duglig, utmärkt man, kelpoisilla dugtigt. -poinen l. -voinen isen *a.* duglig. -vos oksen *s.* duglig person, *iron.* odugling. -vollinen isen *a.* duglig, förträfflig. -vollisuus uuden *s.* duglighet. -vollisesti *adv.* dugligt. -votoin tioman *a.* oduglig. -vottomuus uuden *s.* oduglighet. -vottomasti *adv.* odugligt.

Kelsi in *s.* fölswin, fjällig hinna. -setyn tiyä *v.* bli öfwerdragen med hinna, bli hinnaktig.

Kelsäkkä kän *a.* sträf (kalsia).

Kelta llan *s.* gulfärg, färglummer (*lycopodium complanatum*) = maankelta, -tauti gulsot, kukka färgkullor, gulkullor (*anthemis tinctoria*), -ruoho l. keltataudin yrtti swalört (*chelidonium majus*), -kakkara gulmåra (*galium verum*), -lumme gul näckros (*nymphaea lutea*), -nätkelmä vial, wedelhö, gigalsärter (*lathyrus pratensis, sylvestris, palustris, heterophyllus*), -takiainen brunskära (*bidens tripartita*), -lintu sommargylling (*oriolus galbula*), -sirkku gulsparf (*emberiza citrinella*), -varpupunen grönsiska (*fringilla spinus*), -horma guldris (*solidago virgaurea*), keltakärme esping. -ainen isen *a.* gul. -aisuus uuden *s.* gulhet. -aisesti *adv.* gult. -ltaan llata *v.* gulfärga, bestryka med gult. -ltailen lla *v.* smått gulfärga. -ltaus uksen *s.* gulfärgning. -llastun ua *v.* gulna. -llahdan htaa *v.* gifwa ett gult sken, skifta gult, kellahtava gulaktig, gulskiftande. -llerrän rtää *v.* skifta gult. -tiäinen isen *s.* rödgul myra (*formica rufa*).

Kelteä än l. -eäinen isen l. -einen isen *a.* lätt, olla kelteisillään wara lätt klädd.

Keltti tin *s.* weka lifwet, slaksida, kyllä minä hänen kelttinsä luen nog skall jag säga hwad han går för.

Keltto ton = kelhä.

Keltto tun *s.* trasa.

Keltu llun *s.* isterskinn.

Kelve een l. -en enen l. -viä än *a.* torr, lätt, lös, billig, usel. -enen elä *v.* bli lätt, billig. -ehdyn htyä *v.* torkas af wädret, bli lätt.

Kelvele een *s.* näs.

Kema an *a.* upprätt, baklutad, -pää baklutadt hufwud, stolt menniska. -ajan ata *v.* högfärdas.

Kemi in *s.* åbrant som instörtat, twärbrant, Kemi socken. -iö ön *s.* Kimito socken.

Kemmaan ata = kellään.

Kemmellyn ltyä = kimmellyn.

Kemotan ttaa = lamon.

Kemmin mpiä = kämmin.

Kemppi pin *a.* högfärdig, prålande i kläder, utmärkt, *s.* kämpe. -ppailen lla *v.* högfärdas, pråla.

Kemputin ttimen *s.* börda på skullror.

Kemu un *s.* kalas, gästabud, stoj.

Kemura an *a.* wriden.

Ken nen *pron.* hwem? med *part.* kenkä = ken.

Kena an = pilppu.

Kenetti tin *s.* brist, *a.* swankryggig.

Kenetän ttää l. -nitän ttää = kenotan.

Kenkku kun *s.* kulle, hympel.

Kenkä ngän *s.* sko, jordskorpa, sauvan k. doppsko, maston k. fölswin (kelsi). -änen sen *dim.* liten sko. -äinen isen *a.* ht. sko, rik på skor. -ngällinen isen *a.* skoegande, skodd, en sko full. -ngäs äksen *s.* det undre stycket uti pjeksa, sula, *pl.* kengäkset skotillbehör. -ngin nkiä *v.* sko sig, påtaga skor, kenkiä matkaan rusta sig till resa. -kiyn ytä l. -kiydyn ytyä *v.* bli skodd, påkläda sig skor. -ngitän ttää *v.* sko. -ngitys yksen *s.* beskoning. -ngittäjä än *s.* som besko r. -ngittelen tellä *v.* besko småningom. -äyn ytä *v.* bli skodd, skorpna, hårdna.

Kennitän ttää *v.* putsa sig, pryda sig, göra sin toalett.

Kenno on *s.* honingscell.

Kennä än l. -äs ään *s.* liten ås.

Keno on *a.* snedt uppböjd l. tillbakalutad, -pää tillbakaböjdt hufwud, -parta, -leuka uppstående skägg, haka, on kenollansa är sned, baklutad, istuu selkä kenossa sitter med ryggen rak l. bakåtböjd, käy kenossa kauloin går med rak hals, högmodig, kenoselkä smaak-

rygg. -okas kkaan a. snedt uppskådande, gående med upprätt hufwud, med näsan i wädret, högmodig. -otan ttaa v. tillbakaböja, uppresa i lutande ställning, gå rak och styf, yfwas. -otus uksen s. bakåtböjning, uppresning af hufwudet, högmod. -ottelen tella v. gå l. röras upprätt, yfwas.

Kensti in a. galant, nätt, snyg.

Kenttä tän s. hård gräsbewuxen jordwall, fält, platsen efter en öfwergifwen bostad. -tetyn ttyä l. -tyn ttyä v. förfalla i brist på skötsling, öfwergå i linda, bli ofruktbar. -ttelen tellä v. kämpa.

Kepeli in a. bålig.

Kepeä än l. -eäinen isen a. snäll, qwick, listig, lätt på foten. -po won l. -ponen sen dim. nätt och lätt, liten och qwick, skälmsk. -peys yden s. qwickhet, listighet, lätthet. -ästi adv. lätt, listigt, qwickt. -penen vetä v. bli lätt. -pitän ttää v. göra lätt, påskynda. -pajän wätä v. wara lätt på foten, skynda.

Kepla an a. bålig tand.

Keplottelen tella v. förwärfwa, förskaffa sig.

Kepperehdän htää v. sprattla med benen, wända sig af och an.

Keppo pon a. slug, listig. -onen sen dim. något listig, skälmsk, s. spratt (kepeä).

Keppu pun s korg.

Keppurehdan htaa = kepperehdän.

Kepsi in a. qwick, listig. -in iä v. skynda, springa (kiepsin).

Kera an s. följe, sällskap, med, jemte, toisten keralla med andra. -ahinen l. -allinen isen a. följaktig. s. följeslagare. -amo on s. stämma, folkförsamling.

Kerettiläinen isen s. kättare, kätterist.

Kerho on s. krets.

Keri in s. krets, rand, kant omkring något, fig. dwerg, kerinkanta korgkant af yerta, keripää ferradigt foenar, -hatta skiftbatt.

Keriä se kerä.

Keritsen tä v. klippa. -sin imen pl. keritsimet fårsax. -siä än s. klippare. -tytän ttää v. låta klippa. -ro on s. som har afklippt hår, -pää afklippt hufwud, -lakki rund mössa.

Keritän, kerittelen, keritys se kerkiä.

Keriä än = kerkiä (kerä).

Kerjään ätä v. tigga. -ääjä än l. -jäläinen isen s. tiggare, bettlare. -jäys yksen s. tiggning. -jääminen isen s. tiggande. -ju un l. -juu uun s. tiggeri. -jus uksen s. tiggande belägenhet. -jäolen adv. -jäilen llä v tigga fortfarande.

Kerkiä än a. lucker, pösig, lös, redig, icke trasslig, lätt, snäll, qwick. -keys yden s. löshet, redighet, snabbhet. -ästi adv. löst, qwickt, wigt. -rkiin ritä l. -rkeen retä v. pösa, lösa, reda, uppwеckla, skynda, komma i tid, hinna, ha ledighet, taikina, juoma kerkii degen, drygden jäser, aika k. tiden haštar, kerkee tekemään hinner göra, k. kirkkoon hinner till kyrkan. -ritän ttää v. ha att pösa, utreda, uppwеckla, upplucka, påskynda. -ritys ykseen s. pösning, löst, påskyndan. -rittelen tellä v. ha småningom att pösa, uppwеckla, lösa, upplucka fortfarande.

Kerkko kon s. löfskära.

Kerkkä kän = kelkkä.

Kerma an l. -mä än s. tunn skorpa, skal, grädde. -mon oa v. aftaga den tunna skorpan, skumma.

Kermi in s. rundel, ring, yttre skorpa (kerma).

Kernas aan a. beredwillig, willig, böjd för. -aus uden s. beredwillighet. -aasti adv. gerna, willigt.

Kerni in s. hudutslag. -inen isen a. full med utslag, skorfwig.

Kerno on = kernas, antokerno frikostig.

Kero on s. strupe, swalg, gap (keritsen).

Kerpo von l. -pu vun l. -ppu pun s. kärfwe, 30 st. nejonögon. -votan ttaa v. sätta i kärfwar, kerwottain kärfwals.

Kersa an s. horbarn, understucket barn.

Kerskaan ata v. skryta, berömma sig. -aaja an s. skrytare. -aus uksen s. skryt. -aaminen isen s. skrytandet. -aavainen isen a. skrytsam. -aavaisuus uuden s. skrytsamhet. -aavaisesti adv. skrytsamt. -aamatoin ttoman a. icke skrytsam. -aamattomuus uuden s. oskrytsamhet. -aamattomasti adv. oskrytsamt. -aden adv. -ailen lla v. skryta smått.

Kerstakki kin s. förkläde.

Kerta rran s. hwarf, lager, wåning.

gång, kirsikerta stockhwarf, ylikerta öfre wåning, alik. nedre wåning, tuli kerran keskimmainen elden i ordningen l. lagret den mellersta, kerta l. kerran en gång, kaksi kertaa twå gånger, kerrallaan l. kerrassaan på en gång, med ens; monin kerroin mångdubbelt, pl. kerrat gåfwor åt bruden på bröllopp, junda kertaa dricka brudens skål och derwid förära något, kerrat l. kertajauhot stampmjöl. -ainen isen a. falldig, yksin- l. yhdenkertainen enfel, enfaldig, -monen l. monink. mångfalldig, mångdubbel. -aisuus uuden s. falldighet. -aisesti adv. falldigt, keskon- l. keskinkertaisesti medelmåttigt. -ava aa a. faldig, twinnad, fördubblad. -rtaan rrata v. göra andra gången, förrätta andra plöjningen på trädesåker, twinna, upprepa. -taus uksen s. upprepning, andra plöjningen, twinning. -rratan tlaa l. -rtautan ttaa v. låta upprepa, låta plöja andra gången, låta twinna. -rrattelen tella v. låta ofta upprepa. -rron rtoa l. -rtoon rrota v. lägga hwarfstals, upprepa, berätta, förtälja. -rtomus uksen s. upprepning, berättelse. -rronto nnon l. -rronta nnan s. förtäljning. -rtoja an s. berättare. -rros oksen s. hwalf, skifte, wåning. -rtoelen lla v. småningom berätta. -rtoelma an s. afgifwen berättelse. -rrotan ttaa l. -rtoutan ttaa v. låta lägga hwarfstals, låta berätta, kerrottain hwarfstals. -rrostan aa s. upprepa, klara brännwin (distillera för andra gången). -rrostutan ttaa v. låta klara. -rryn rtyä v. lägga sig hwarfstals.

Kerttu tun s. sångfogel (sylvia, luscinia, ficedula), satakerttu bladmage hos idisslande djur, satakielikerttu nordlig näktergal (luscinia philomela), leppäkerttu rödstjertsångare (l. phoenicurus), nyckelpiga (coccinella).

Kerus uksen l. -ustin imen == kero swalg.

Keri än s. nystan, kaalin k. kålhufwud, kerän alainen l. alunen nystbotten. -inen sen dim. litet nystan. -äinen isen a. pl. nystan. -rin iä v. nysta, kaali kerii kålen bildar hufwud. -rin imen s. nystinstrument, kerinjalka l. -puut l. -kakko l. -nakka nystfot. -riä än s. nystare. -imys yksen s. nystning. -riskelen llä v. nysta smått.

Kerään ätä v. samla. -äys yksen s. samling. -äämineni s. samlandet. -ääjä än s. samlare. -ruu uun l. -ru uun s. samling. -äelen adv. -äilen llä v. samla småningom. -äyn ytä l. -äynnyn adv. -äännyn ntyä l. -äydyn ytyä v. samlas.

Kerähtä hdän l. -hdin htimen s. brödspade.

Keräjä än s. offentlig sammankomst, ting, välikeräjät urtima ting, kihlakunnan keräjät häradsrätt, pispan keräjät biskops wisitation. -jöitsen tä v. tinga.

Kesanto nnon == kesäntö.

Kesas aan s. halsring af läder för dragrenar. -stan aa v. påsätta halsring, förespänna.

Kesi se keto.

Keski ken s. midt, keskiviikko onsdag, -kesä midsommar, -ikä medelålder, -rinta center, midten af en slagtordning, -taivas zenith, -aika medeltid, -määrin i medeltal, ungefärligen, -määräinen i medeltal beräknad, kesken midt i; i förtid, kesken eräinen ofullgången, ofullbordad, keskentekoinen halfgjord, midt i görningen, kahden kesken på tu man hand, mellan fyra ögon, keskenänsä sinsemellan, inbördes, keskitse midt igenom. Komp. keskempi mmän mer i midten, mene keskemmälle gå mer i midten. Sup. keskin immän medlerst, prol. keskimmiten långsmed det mellersta, i medeltal. -inen isen l. -imäinen isen a. i midten warande. -kemmäinen isen a. mer i midten warande. -kimmäinen isen a. medlerst. -keinen l. -kuinen l. -koinen isen a. i midten warande, ofullgången, saada keskoisia få missfall. -koisuus uuden s. ofullgångenhet, medelmåtta. -koisesti adv. ofullgånget, medelmåttigt. -kinäinen isen a. ömsesidig. -kinäisyys yyden s. ömsesidighet. -kinäisesti adv. ömsesidigt. -kellinen isen a. central, innehafwande midten. -keyn ytä l. -kennyn ntyä l.

-keynyn ntyä l. -kaunnun ntua v. stadna i midten, komma halfwägs, upphöra midt i, komma emellan, inblandas. -keytän ttää l. -koitan ttaa l. -kuutan ttaa v. lemna i midten, afbryta, hindra fullbordan. -keyttelen tellä v. afbryta då och då. -kin iä a. bemedla. -kin imen s. medel. -kitän ttää v. ställa i midten, bringa halfwägs. -kittelen tellä v. ställa fortfarande i midten, hålla sig i midten. -ku un s. midt. -kuus uuden l. -kus uksen s. midt, centrum, samqwäm. -kusta an s. rummet i midten, inbördes förhållande, pitää keskustaa hålla med. -kustan aa v. göra rum i midten, rådslå, rådpläga, öfwerlägga. -kustelen tella v. rådslå, rådpläga, rådgöra. -kustus l. -kustelemus uksen l. -kustelo on s. rådplägning, öfwerläggning. -kutsu un s. mellanrum, näs.

Keso on s. paufa, björkna (*abramis bjoerkna*). staden Rewal, sommar (kesä), a. tam (kesu).

Kesoilen lla v. bada i sjön, löga sig.

Kesrä an = kehrä. -ään ätä = kehrään.

Kesseli in s. korg, rensel.

Kessu un s. korg, skrin.

Kesti in s. gäst, gästabud, kestkiivari gästgifweri, gästgifware. -taan ata l. -titän ttää l. -tytän ttää v. förpläga, undfägna (kestän, kesu).

Kestän ää v. uthärda, hålla ut, räcka till, ei kestä kiittää l. kiitosta intet att tacka för. -äntö nnön s. uthärdning. -tyn yä v. bli uthållande. -tytän ttää v. göra uthärdande, ha att hålla ut (kesu).

Kesu un l. -so on l. -sy yn a. tam, tillgifwen, icke skygg, framfusig. -utoin ttoman a. otam, otämjelig, wild. -uttomuus uuden s. otämjdt tillstånd, wildhet. -un ua l. -syn yä l. -soun uta l. -senen etä l. -styn yä v. bli tam, tämjas, bli eftergifwen, stillas. -utan ttaa l. -sytän ttää l. -stytän ttää v. tämja, göra tillgifwen. -styttelen tellä l. -syttelen tellä v. tämja småningom. -stymätöin ttömän v. otämjelig, otämjbar. -stymättömyys yyden s. otämjbarhet (kesä).

Kesuin unen s. sliten l. tunn klädnad, söndrigt plagg.

Kesä än s. sommar, träde, -kuu juni månad, -pelto trädesåker, -koti sommarbostad, -orava ekorn i sommardrägt. -änen sen l. -so on l. -sonen sen l. -syt yen *dim.* sommar, kesyt- l. kesyenkanto gammalt kådigt omurket träd. -äinen isen l. -älliuen isen a. ht. sommar. -ään ätä l. -ätän ttää l. -ännän ntää v. medföra sommar, bilda sommar, lägga i träde, träda. -äntö nnön s. träde. -säys yksen s. trädning, -maa swedjemark som för andra gången plöjes och besås. -sakko kon s. sommarfödt lamm, fräkne. -äilen llä v. bli sommar. -soitun ttua v. bli wäderbiten, bli träde. -äyn ytä v. bli öfwer sommaren, surna.

Ketale een l. -tane een = kesuin.

Ketara an s. klädsjättra, utstående spets, dopping (*podiceps cristatus*), -luu fotknöl. -ainen isen a. ht. sjättra, olla ketaraisillaan ligga på rygg med benen utsprängda. -roitsen ta v. förse med sjättrar.

Kesi keden s. den yttre huden = marraskesi, fin hud, membran, narf. -tinen isen a. ht. hud, med fin hud betäckt, af tunn hud gjord. -sin iä v. fälla den yttre huden, kjällas. -tin iä l. -tän ttää v. förse med hud, flå. -tistän ää v. flå bort den yttre huden, skinna.

Ketjahdan htaa v. slinta, hastigt begifwa sig.

Ketka an a. nedåtböjd, swankig, -selkä swankrygg. -kistän ää v. böja nedåt. -kistys yksen s. nedåtböjning. -kistelen llä v. böja småningom nedåt. -kistyn yä v. böjas nedåt, bli swankig. -kun ua v. wara nedåtböjd, swigta. -kutan ttaa v. låta swigta, sätta i swigtande rörelse. -kuttelen tella v. sätta småningom i swigtande rörelse, lunka, guppa.

Keto don s. fält, linda, gräswall. -oinen isen a. ht. fält, gräslupen. -olainen isen s. på fält boende, fältbo. -dotan ttaa v. öfwergå i linda, bli gräslupen.

Ketra an = keträ. -as aksen = ketrās.
Ketrin iä = kerin.
Ketros oksen l. -sin imen = ketara.
Ketrā än *s.* triſſa, polvik. knäſtål. -äs äksen *s.* polviketräs knäſtålsſtället. -äksinen isen *a.* bt. triesſa, *s.* knäſtål.
Ketterä än *a.* ſnäll, wig, ſnabb. -ryys yyden *s.* wighet, ſtinkhet. -ästi *adv.* ſnabbt, wigt.
Ketto ton *s.* oſtåladt bett, fin hud (kesi). -ttoon tola = kesin.
Kettu tun *s.* räf, fin hud (kesi), ketun kides l. luola l. liesu räfhåla, räfbo, ketun raudat räfſax, päistärkettu ljusgul, ljusröd räf, punakettu röd räf. ketun koukku l. juoni räfkrek, ſwek, ketun leipä harſyra (*oxalis acetocella*) ketun häntä räfſwans, fräken (*eqvisetum arvense*), ketun ruis björnmosſa (*polytricum commune*). -umainen isen *a.* räfaktig. -umaisuus uuden *s.* räfaktighet. -umaisesti *adv.* räfaktigt. -unen sen *dim.* liten räf. -uinen isen *a.* räfrik, räflik, liſtig. -ttuun tuta = kesin.
Ketu dun = kesi. -una an = ketale.
Ketvennän ntää *v.* löpa lätt, ſmyga ſig, lunka.
Keuhko on *s.* lunga, lungmosſa (*lichen pulmonarius*), maan k. ſtenmosſa (*lichen saxatilis*), keuhkolehti blåſtyra (*anemone hepatica*), -tauti lungſot, -tautinen lungſigtig, käy keuhkolle tar på gollan. -onen sen *dim* liten lunga.
Keukoin omen *s.* ſkadesſlyſten menniſka, belackare.
Keula an *s.* framſtam = esikeula, peräkeula bakſtam, reen k. den uppböjda framändan af ſläden. -anen sen *dim.* = keula. -ava an *a.* med framſtam förſedd, ſom har ſtor framſtam.
Keuru un *s.* krum, böjd, förſlagen *s.* Keuru ſocken (kouru).
Kevia än *a.* lätt, -mielinen lättſinnig, -mielisyys lättſinnighet, -mielisesti lättſinnigt. -vyt yen l. -vyinen isen l. -ykäinen isen *dim.* lätt. -veys yden l. -vyisyys yyden l. -vykäisyys yyden *s.* lätthet. -ästi l. -vyiesti l. -vykäisesti *adv.* lätt. -venen etä l. -veynnyn *adr.* -veennyn ntyä l. -vetyn ttyä *v.* bli lätt. -vennän ntää l. -vitän ttää *v.* göra lätt, lätta. -vennys yksen l. -vitys yksen *s.* lättnad. -ventelen nnellä l. -vittelen tellä *v.* göra ſmåningom lätt, lindra. -veksyn yä *v.* anſe för lätt.
Kevä ään l. -äin ämen *s.* wår. -äinen isen *a.* bt. wår, wårs. -äällinen isen *a.* ſom har wår, om wåren. -ätyn ttyä l. -äyn ytä *v.* bli wårnämd, afmagra om wåren. -ättymys yksen *s.* afmagring om wåren. -ätti tin l. -äkkö kön *s.* ett om wåren magert djur.
Ki l. kin *prt.* äfwen, tillochmed.
Kia an *s.* ſwart hackſpett (*picus martius*). -anto nnon = Suomussalmi.
Kid ... ſe kit ...
Kied ... ſe kiet ...
Kiehiin itä = kehiin.
Kiehkerä än *a.* ſnabb, ſnäll.
Kiehkiä än = kehkiä. -hkiin hitä = kehkiin.
Kiehko on *s.* hjul.
Kiehkura an *s.* ring, krans, hårlock. -roitsen ta l. -roin ida *v.* kranſa, wrida lockar.
Kiehdon htoa *v.* hwirfla, wingla, inveſtla ſig. gå omkring beſtyrſam. -htoja an *s.* winglare. -htominen isen *s.* winglandet. -hde hteen *s.* hwirfwel, wingleri. -htomus uksen l. -htous uksen *s.* wingleri.
Kiehun ua *v.* koka, ſjuda, pöſa, kiehuva kokande, kokhet. -uminen isen *s.* kokandet. -unto nnon l. -unta nnan *s.* kokning, pösning, orolighet. -umus uksen *s.* kokning. -uvainen isen *a.* kokande. -uvaisuus uuden *s.* kokande egenſkap. -umatoin ttoman *a.* icke kokande. -umattomuus uuden *s.* kokningslöshet. -he een *s.* kokande tillſtånd, hwirfwel, buller. -uelen *adr.* -uilen lla *v.* koka ſmått. -utan ttaa l. -ututan ttaa *v.* ha att koka, låta koka. -utus uksen *s.* kokningstillſtällning. -uttelen tella *v.* låta ſmått koka. -hahdan htaa *v.* haſtigt koka, pöſa till. -hahdun htua *v.* bli haſtigt kokad. -hahdus *adr.* -haus uksen *s.* haſtig uppkokning. -hautan ttaa *v* låta haſtigt koka upp. -hauttelen tella *v.* låta haſtigt då och då koka upp. -hastun ua *v.* haſtig kokas.

-hitän ttää *v.* låta småkoka. -hittelen tellä *v.* låta fortfarande småkoka, tina upp (kehkiä).

Kiekara an *s.* trissa, snurra.

Kiekero on = kiekerö.

Kiekerä än *s.* trissa. -rrän rtää *v.* rulla.

Kiekerö ön *s.* renens betesplats om wintern, porot ovat kiekerössä renarna äro på bete, så att en är tjudrad och de öfriga hålla sig i dess närhet.

Kiekka kan l. -kko kon *s.* trissa, snurra, *a.* lättrörlig, rullande, ranglig, kiekka-aura ett slags plog, kiekko ihminen en flöjel till menniska. -kkun un *s.* trissa, gunga, kiekkumainen flyktig, lättsinnig. -kun kkua *v.* hänga ned gungande, gunga. -kkuja an *s.* gungare, hängare. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* sätta i gungning, swänga. -kutus uksen *s.* gungning, swängning. -kon kkoa l. -kkoon kota *v.* rulla omkring, swänga l. löpa omkring. -kkara an l. -kkura an *s.* frans, ring, lock, *a.* rund, rullande, snabb (kiehkerä, kiehkura). -kkurasti *adv.* snabbt. -kkurainen isen *a.* rund och rullande, ringlad, *ap.* för orm. -kkalehdan htaa *v.* gå l. swänga omkring i oregelbundna rörelser. -kahdan htaa *v.* göra en hastig swängning l. rullning, dimpa lätt.

Kielamusta an *s.* ullflaga, fardning.

Kieli len *s.* tunga, språk, sträng uti instrument, kläpp i klocka, det trekantiga locket på näfwerwäska = kontin kieli, kielikerta muntlig berättelse, budskap, kielipalku l. -palko tungsliba, sladdrare, kielen kanta tungfästet (*periglottis*), kieliniekka språkmästare, tolk, kielikello sqwallerbytta, pohtimen k. öfre kanten i wanna, kielen kantaja sqwallrare, pieksen kieltä pladdra, kielen pieksemys pladder, kielilakkari baktalare, kosken kieli sjelfwa fallet i en fors, on kuoleman kielissä är i själtåget, lehmän k. liljekonwalje (*convallaria majalis*). -lo on *dim.* liten tunga, litet mått, åtting. -lonen sen *dim.* liten tunga m. m. -linen l. -leinen isen *a.* ht. tunga, språk m. m. umpikielinen som förstår blott ett språk. -lellinen isen *a.* som har tunga, språk, kielelliset sljöfäd (som stannar främst wid pohtimen kieli). -lelisyys yyden *s.* munwighet. -lellisesti *adv.* munwigt. -levä än l. -lekäs kkään l. -las aan l. -lakas kkaan *a.* munwig, pratsam, sqwalleraktig. -leväisyys yyden l. -lakaisuus uuden l. -laisuus uuden *s.* munwighet, pratsamhet. -levästi l. -lekkäästi l. -laasti *adv.* munwigt. -letöin ttömän *a.* utan tunga, utan en sträng. -litöin ttömän *a.* utan strängar. -lettömyys yyden *s.* tunglöshet, stränglöshet. -lukainen isen *dim.* liten tunga, *a.* tunglik, tungformig. -leke kkeen *s.* liten tunga, skaft. -lake kkeen *s.* näs, flik, sunt. -liin iä l. -liitelen tellä l. -lastan aa l. -lastelen lla *v.* wara munwig, ha tungan på skaft, sqwallra, baktala, lisma. -lastaja an l. -littelia än *s.* som ljuger sig till något, ljugare, baktalare, rapportör. -lastelia an *s.* lismare. -laiten llaa *v.* lisma, smickra, smila. -lakoitsen ta *v.* pladdra, förnöta tiden med prat.

Kiellän ltää *v.* neka, förneka, förbjuda, wägra. -ltämys yksen *s.* förnekning. -ltäjä än *s.* förnekare, förbjudare. -ltäminen isen *s.* nekandet. -llo llon *s.* förnekning, förbud, kiellon alainen förbjuden. -lle lleen *s.* förnekningstillstånd, förbud. -llelen llellä *v.* småningom förneka, förbjuda gång på gång. -llätän ttää *v.* låta förbjuda. -llättelen tellä *v.* småningom låta förbjuda.

Kielu un *s.* flik, lump. -us uksen *s.* rensnara.

Kiemaan ata *v.* inweckla, wira, wrida omkring, oförmodadt gripa, slå, snärta m. m. -aus uksen *s.* släng. -as aan *a.* oförmärkt gripande, kåt. -aus an *s.* kringfarande ting, lättrörlig menniska. -aisen sta *v.* narra hastigt, slänga till. -ari in *s.* ringärla (*motacilla alba*). -arran rtaa l. -rtelen rrella *v.* slingra sig, wrida sig, wältra, kräla. -moon ota l. -mon oa *v.* inwecka, hastigt gripa, lura. -muun uta *v.* gå rullande, lunka, trippa. -mu un *s.* inweckling, kringlöpande menniska. -mura an

s. hopflingring, ringling, krökning, krusning. -muraimen isen s. wriden som krus, ringlad. -murran staa l. -muroitsen ta v. slingra, ringla, kräla i ringlar, slå ringlar.

Kieppaan pata v. hastigt gripa, rycka bort, nappa bort, följa i hälarna. -ppa pan s. hoprulladt ting, härfwe, lynga, efterhängsenhet, sladdrare. -pahdan htaa v. hastigt rulla, trilla, dingla, nappa uti. -pe ppeen s. efterhängsenhet, tyttö on miehen kieppeessä flickan är efterhängsen efter karlar. -pin ppiä v. swänga omkring. -ppi pin s. rulle, lynga, bundt, hål i snö för hare l. fogel, lumikieppi hoprulladt blidsnö, lawin. -pitsen ta v. wifta omkring, hwirfla. -pon ppoa v. rycka hastigt, wifta. -ppo pon s. en som hänger i hälarna, smickrare, pladdrare. -pun ppua v. trilla, rulla omkring, löpa omkring. -ppura an s. kringlöpande, qwick, lätt.

Kiepsi ia = kieppi. -siä än = kieppura. -sin iä = kiepin. -sahdan htaa = kiepahdan.

Kierin iä l. -run ua v. rulla omkring, rulla framåt, wältra sig. -ra an l. -rä än l. -ro on l. -ru un a. wriden, snodd, twinnad, rullad, sned, wind, s. omlopp, halka, kierävillainen krusullig, knottrig, kierosilmä skeföged, lanka on kierossa l. kierussa tråden är starkt twinnad så att den slår i lyngor, rattaan kieru hjullet, rahan kiero penningnöd, kieran aika halkig tid, syyskiera höstiegata, kieronokka korsnäbb (loxia), kierorouho snärjgräs (galium spurium), kierot astumet windeltrappa, kielet kierohon tulivat strängarna hoptrasslades, hoptwinnades, kierolnu knäckråk. — *Komp.* kierempi mer rullad, mer twinnad. -rempäinen isen = kierempi. -ras aan s. hwalf, båge. -rikka kan s. trissa, rylle, klot, surra. -rin imen s. qwistigt l. krokigt träd till upphängning af något, hängare. -riä än a. rund, rullande, trillande, lättrullande. -rous uden s. rulladt l. twinnadt tillstånd. -ros oksen s. böjning, krökning, omwäg, trasslight l. twinnadt tillstånd. -rukka kan s. hopwriden l. trasslig bundt, snodd, hårlock. -runa an s. fjällripa (*lagopus alpina*). -rielen l. -relen l. -reskelen l. -riskelen llä v. rulla smått, trilla, gå ledig omkring. -ritän ttää l. -rutan ttaa v. låta rulla, ha att gå omkring, twinna, wrida omkring. -rutin ttimen s. liten borr, nafware. -ritys yksen l. -rutus uksen s. omwältring, wridning, twinning. -rittäjä än l. -ruttaja an s. wältrare, wridare, twinnare. -rittelen tellä l. -ruttelen tella v. wrida l. rulla småningom. -rrän rtää v. wrida, twinna, gå omkring, ringa (björn), göra omwäg, göra ett omlopp. -rtäjä än s. wridare, ringare, löpare, som gör omwäg. -rto rron s. twinning, wridning, omgång, omlopp, omswep, kiertopuhe kringspridt rykte, löst rykte, aidan kierto = kieruruoho = pyöräketlo. -rtolainen isen s. kringstrykare, wridare, plågare, knipning i mage, rödsot, kiertolaisheinä hummelblomster, fårrnugar (*geum rivale*). -rtolaisuus uuden s. kringstrykande lif. -rrin rtimen s. wef, *pl.* kiertimet utborrade l. wridna stycken. -rre rteen s. wridet tillstånd, snodd, omwäg, hwirfwel, teki suuren kierteen gjorde stor omwäg, terä meni kierteelle bettet böjde sig dubbelt t. ex. wid slipning, herneen k. klänge på ärtskaft. -rros oksen s. böjning, bugt, omwäg, wägens slingring. -rtämys yksen s. wridning, kringlöpning. -rtelen rrellä l. -rreskelen llä v. småningom wrida l. twinna, göra slingringar. -rtelijä än s. wridare, kringlöpare. -rtelemä *adr.* -rrelmä än s. kringwridet l. rulladt föremål, bugt, slingring, slingerbult. -rryn rtyä v. bli twinnad, wridas. -rrätän ttää l. -rrättelen tellä v. låta wrida, ha att twinna. -rrähdän htää v. wrida hastigt, göra en slingring, göra en swäng.

Kiestin iä v. borttaga, bortskära.

Kiesus uksen = Jesus.

Kietale een s. starfwa. -ana an s. starfwa, starfwig l. hassig qwinna.

Kiedon toa v. inweckla, snärja, intrassla.

-töja an *s.* snärjare. -ttu tun l. -tti tin *s.* bundt, knippe, sammanrullad hop, lumik. snörrulle, lawin. -to don *s.* bundt. -tous uksen *s.* snärjning, inweckling, trasslingg. -toonnun nua *v.* bli insnärjd, intrasslas. -dotan ttaa l. -dottelen tella *v.* intrassla, ha att snärja sig. -dotus uksen *s.* inweckling, trassel.
Kievas aan *a.* flink, qwick, behändig, slug, listig, lismande. -ahdan htaa *v.* slinka undan, smyga sig hastigt bort. -ahtelen hdella *v.* småningom slinka undan, söka gömslen. -astelen lla *v.* wara behändig, bete sig slugt, lisma (viekas).
Kievotan-ttaa *v.* wrida omkring, wränga. -vos oksen *s.* wridet tillstånd, wrängning. -oksinen isen *a.* full med wridningar, inwecklad, krånglig. -otus uksen *s.* wridning, wrängning.
Kihajan *sdr.* -haan ata *v.* hwäsa, susa, sjuda, hwimla, swärma. -hakoitsen ta *v.* hwäsa fortfarande, swärma, skratta till en annans förargelse. -hahdan htaa *v.* hwäsa till hastigt, sjuda upp, fräsa. -hahdus *sdr.* -haus uksen *s.* hastig hwäsning. -hahtelen hdella *v.* hwäsa hastigt flera gånger. -hautan ttaa *v.* åstadkomma hastig hwäsning, låta som hastigast sjuda.
Kihara an = kiherä. -ruus uuden = kiheryys. -asti = kiherästi.
Kiheliän ltää *v.* klia, kittla. -elen llä l. -eltelen llä *v.* klia smått, kittla litet, ha kliningar. -ellys yksen *s.* kittling, stickning. -elehdän htää l. -elmöitsen tä l. -elvöitsen tä *v.* kittla fortfarande, ha kliningar.
Kiherä än *a.* krusig, knottrig. -ryys yyden *s.* krusighet. -ästi *adv.* krusigt. -ryn rtyä *v.* bli krusig, knottrig, intrasslas. -rmä än *s.* lock, trassel, röra.
Kihisen stä = kihajan. -inä än *s.* fortsatt hwäsning. -stän ää *v.* låta hwäsa. -stys yksen *s.* hwäsnings förorsakande. -stelen llä *v.* låta smått hwäsa.
Kihkeä än *a.* häftig, ifrig, eldig, kihkeä keli trögt före så att släden will fastna. -keys yden *s.* häftighet. -ästi *adv.* ifrigt. -hka han l. hkan *s.* ifwer, häftighet. -hko hon l. hkon *s.* ifwer, ifrande menniska *a.* ifrig, eldig. -hkämastun ua *v.* bli ifrig, förifra sig. -hkun l. -hun hkua *v.* förifras, uppläga.
Kihla an *s.* fed, band, samband, förening, wad, förlofning, *pl.* kihlat fästnings-gåfwor, kihlasormus förlofningsring, kihlakunta härad, kihlakuusi helig gran. -ainen isen l. -ajainen isen *s.* *ht.* förlofning, *pl.* kihlaiset l. kihlajaiset förlofningskalas. -aan ata l. -loon ota l. -loon ota *v.* förlofwa. -aus uksen *s.* förlofning. -aja an *s.* förlofware.
Kihlo on *s.* katt.
Kihnaan ata *v.* gnida, skafwa, trögt släpa, söla. -aus uksen *s.* gnidning, släpning. -aaja an *s.* gnidare, släpare. -nu un *s.* gnidning, dröl. -nuri in *s.* gnidare, dröl. -nun ua *v.* gnidas, skafwas. -nutan ttaa *v.* gnida, stubba. -nutus uksen *s.* gnidning, stubbning. -nuttelen tella *v.* gnida smått. -nautan ttaa *v.* gnida hastigt.
Kiho on *s.* hwäsning, sjudning, kihokivi sten kring hwilken wattnet brusar, kihokynnet klåfingrar, kihoheinä daggört (*drosera longifolia l. rotundifolia*). -otan ttaa *v.* låta hwäsa, ägga, reta. -otus uksen *s.* äggelse, retning. -otun ttua *v.* äggas, bli retad (kihajan, kihisen).
Kihtelys yksen *s.* timmer, 40 skinn.
Kihu un = kiho.
Kiiaan ata *v.* skrika (t. ex. såsom örn).
Kiid .... se kiit.
Kiies eksen *s.* djup grotta.
Kiihkeä än = kihkeä. -hko hon *a.* ifrig, eldig, *s.* ifrig menniska, kiikkovesi trånadswatten, *ep.* för bränwin. -keys yden l. -kous uden = kihkeys. -keilen llä *v.* åtrå, trängta. -hkotan l. -hotan ttaa *v.* ägga, reta, underblåsa, drifwa på. -hkotus l. -hotus uksen *s.* äggelse, retning. -hkenen hetä *v.* äggas, retas, bli ifrig. -hkotin l. -hotin ttimen *s.* retmedel. -hkottajainen l. -hottajainen *a.* retande *s.* aptitsup, *pl.* -iset mellanmål wid wiss tid.
Kiihtu hdun = kiihtymys. -hdun htua = kiihdyn.
Kiihdyn htyä *v.* retas, äggas, upplifwas. -htymys yksen *s.* retelse, äggelse, ifran.

-ltiä än *a.* retlig, retsam, ifrig. -ytän ttää *v.* reta, uppägga. -ytys yksen *s.* retning, uppäggning.
Kiihytän ttää = kiihdytän. -tys yksen = kiihdytys.
Kiikka kan *s.* trångmål, brådska, -valkia eld som framkallas genom gnidning, nakata kiikkaa kasta i båge. -kastan aa *v.* häfta wid, fastna.
Kiikku kun *s.* gunga. -kun kkua *v.* gunga, swänga sig af och an. -uja an *s.* gungare. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* gunga, sätta i swängande rörelse, wagga. -kutus uksen *s.* gungning, waggning. -kuttaja an *s.* gungare. -kahtan htaa *v.* stöta till en gunga, låta hastigt swänga. -kahtelen hdella *v.* swänga plötsligt flera gånger.
Kiila an *s.* brunst. -lin iä *v.* wara brunstig, wara lörsk, löpa omkring. -liäinen isen *s.* styng (*oestrus*).
Kiillän ltää *v.* glänsa, blänka, glimma. -lto llon *s.* glans, sken, -mato lysmask, ulkokiilto yttre glans, -voide blanksmörja. -ltelen llellä *v.* glänsa smått. -llyn ltyä l. -listyn yä *v.* bli blank, uppklarna. -listelen llä *v.* blicka med glindrande ögon, plira. -lo on l. -lu un *s.* glans, skimmer, -silmä pliröga, lisöga, *a.* skrlåten, kåt (kiila, kilo). -lotun ttua *v.* bli glänsande, bli kåt. -lun ua *v.* glimma, glittra, plira. -lutan ttaa *v.* låta glimma, ha att glittra, plira. -lostan aa *v.* blanka, skura blank. -lustan aa *v.* glänsa smått, tindra.
Kiima an *s.* brunst, lek, kiiman aika lektid, parningstid, kiimaheinä daggört (*drosera rotundifolia*). -ainen isen *a.* löpsk, brunstig. -aan ata l. -ailen lla *v.* para sig.
Kiimasen sta *a.* blänka hastigt, wifta, slå till i en blink. -motan ttaa l. -mottelen tella *v.* lysa, blänka.
Kiini *prt.* fast, fästad, tillsluten. -itän ttää l. -istän tää *v.* fästa, fastgöra, stadfästa, kiinittää kanteleen kielet spänna harpans strängar, kiinitetty kivi infattad sten, kiinittää juosta hålla på med att springa, k. sanansa bekräfta sina ord. -itys yksen *s.* fastgörning, stadfästelse. -ittelen tellä *v.* smått fästa. -itin ttimen *s.* fäste, medel att fastgöra med. -nnyn ntyä *v.* bli fastgjord, fästas, bli beständande, maa kiintyy marken blir kompakt, savi k jalkoihin leran fäster sig wid fötterna, sade kiintyy regnet tätnar, pakkanen kiintyy kölden blir skarpare. -ntiä än *a.* fast, kompakt, orörlig, uthållande, k. omaisuus fast egendom. -nteys yden *s.* fasthet. -ntiästi *adv.* fast, uthållande. -nne nteen fast, orörligt stick, -kirja fastebref, laga fasta. -ntiän iää *v.* bli fast, spännas. -nnän ntää l. -nnytän ttää l. -itytän ttää = kiinitän. -nnyttelen tellä = kiinittelen.
Kiipeen veta l. -piän vitä l. -vin piä *v.* klifwa, klättra. -pelen vellä *v.* klifwa, klättra småningom. -vetän ttää l. -vettelen tellä *v.* låta klifwa, klättra. -pasen sta *v.* klifwa upp plötsligt.
Kiira an l. -ras raan *a.* häftig, blank, kiirastuli skärseld. -astan aa *v.* blanka. -ro on *s.* häftig smärta, *a.* glossig, kiiron koski, neiti (*myth*) smärtans fors, flicka, kiirosilmä glesöga. -rotan ttaa *v.* glosa. (jfr. kiiris). -raasti *adv.* häftigt. -rin iä l. -iskelen llä *v.* wrida sig i smärtor. -astun ua *v.* bli häftig.
Kiire een *s.* hjässa, kiireestä kantapäähän asti ifrån hjässan till fotabjället, kiireen rako pilsöm i hufwudskål, kiireennisä tinningbenets andra utskott.
Kiire een l. -ru uun *s.* brådska, *a.* brådskande, kesän kiireet sommarns brådskande arbeten, kesken kiiruun l. -reen midt i brådskan. -reesti l. -ruusti *adv.* hastigt. — *Komp.* -ruumpi mer brådskande, kiiruummin hastigare. — *Sup.* -ruin mest brådskande, kiiruimmin hastigast, kiiruimmittain l. -miten som hastigast. -reellinen isen l. -reinen isen l. -ruinen isen l. -ruisa an *a.* brådskande, ilande. -ruisuus uuden *s.* brådskande egenskap. -rusasti *adv.* skyndsammeligen. -rehdin htiä l. -ruhdan htaa *v.* skynda, brådska på. -ruhdus uksen *s.* skyndsamhet, påskyndan. -rehtelen hdellä l. -ruttelen tella *v.* skynda småningom, påskynda fortfarande.
Kiiro, kiirotan se kiira.
Kiiseli in = kisseli.

Kiiski in l. -kinen isen *dim.* girs, flyngel, insekt, kiita kiiskistä kesää, mäkäräistä vuoden päätä berömm en insektrik sommar, ett på flygsä rikt årsslut.
Kiiskotan ttaa, -tus uksen, -ttelen tella = kaskotan, -tus, -ttelen.
Kiisseli in *s.* kräm, sur wälling, mustikan k. blåbärskräm.
Kiistä an *s.* täflan, åflan, kamp, trots, sanan k. ordwexling, -karku l. -juoksu kapplöpning, -kenttä wädjoban, kiistalla i kapp, på trots. -taan ata *v.* täfla, åflas, kappas, trotsa, disputera, twista, kiistaten *adv.* kiisten i kapp, skyndsamt, snabbt, wäl. -tän tää l. -telen llä *v.* kappas, täfla, åflas, kämpa, försäkta, kifwas, häftigt tilltala, gräla, k. kipuja bortmana sjukdomar (om schamaner). -te een *s.* åflan, kif, disput. -tö ön *s.* kif, häftigt tilltal, gräl, -sanat stränga ordalag (wid beswärjelser). -tos oksen *s.* ordwexling, disputation.
Kiistakka kan *s.* stensqwätta.
Kiitsu un *s.* torkad småsisk.
Kiitän ttää *v.* tacka, lofwa, prisa, ei ole kiittämistä förtjenar icke tack. -ttelen tellä *v.* tacka upprepadt, lofprisa. -tos oksen *s.* tack, tacksägelse, lof, pris, suuri kiitos l. kiitosta stor tack, paljo kiitoksia mycken tack, Jumalan kiitos Gudi ware lof! -virsi lofsång. -tollinen isen *a.* tacksam. -tollisuus uuden *s.* tacksamhet. -tollisesti *adv.* tacksamt. -ttämätöin ttömän *a.* otacksam. -ttämättömyys yyden *s.* otacksamhet. -ttämättömästi *adv.* otacksamt.
Kiidän tää *v.* flyga utan att röra wingarna, ila fram, swäfwa i luften. -täelen l. -telen dellä *v.* flyga småningom, swäfwa fortfarande i luften. -dätän ttää *v.* låta flyga, ha att ila, drifwa på i flygande fart, föra framåt, skynda. -dättelen tellä *v.* småningom låta flyga, ila l. flyga hit och dit. -dähdän htää *v.* flyga hastigt upp, ila hastigt. -dyn tyä *v.* bli ilande.
Kiivas aan *a.* ifrig, nitisk. -aus uden *s.* ifwer, nitälskan, nit, misstanke, swartsjuka, kiivausuhri misstankeoffer. -aasti *adv.* ifrigt, häftigt. -aan ata l. -stun ttaa l. -voitun ttaa *v.* ifra, åflas, beifra. -vaus uksen l. -voitus uksen *s.* ifwer, åflan, beifran, kiivauksessa i ekstas. -vaelen *adv.* -vailen l. -voittelen tella l. -vattelen tella l. -vastelen lla *v.* brinna af ifwer, wara hetsig, swartsjuk, kiivoittelee vaimoansa misstänka sin hustru, kiivaitelee kiviä i sin hetta kasta stenar, älä kiivoittele sitä harmas icke beröfwer, älä kiivoittele pahaa miestä förifra dig icke så att du följer en elak man. -voittelia an *s.* nitälskare, swartsjuk menniska. -vastun ua l. -vaannun ntua *v.* bli ifrig, förifra sig. -vastus uksen *s.* förifran, hetsighet. -vastutan ttaa *v.* förifra, wäcka ifwer, eldighet. kiivan kaavan med njuggan nöd.
Kiian, kiiutan, kiiattelen, kiiahdan = kiidän m. fl.
Kikahdan se kikotan.
Kikama an *s.* tröfning i en fors.
Kikitän ttää *v.* skina.
Kikka kan *s.* bråd, brant, kikkanokka brådnäbba, obetänksam.
Kikkara an = kakara.
Kikkerä ään *s.* rank, *s.* slinga, lynga. -äinen isen *a.* rankig. -ryys l. -räisyys yyden *s.* rankighet. -ästi *adv.* rankigt. -röitsen itä *v.* wara rankig, rulla, ringla.
Kikkura an *s.* ring, krusning.
Kikotan ttaa *v.* fackla, skratta som skatan. -tus uksen *s.* fackel, skratt. -ttaja an *s.* facklare, skrattare. -kahdan htaa *v.* hastigt fackla, skratta plötsligt, fixna.
Kikuli in *s.* råga, hög.
Kila an *s.* brunst. -loilen lla *v.* wara brunstig.
Kilahdan, kilaus se kilisen.
Kilappa pan l. -lappi pin *s.* syrlig. -poitsen ita *v.* göra syrlig, antaga syrlig smak.
Kileä än = kiliä.
Kilha an *s.* gattens lem.
Kilhon oa = kilmon.
Kili in *s.* kid, killing (kilii).
Kilikka kan *s.* stapel af nyskuppradt lin deri hwarje handfull är lagd i kors på hwarandra.
Kilisen stä *v.* klinga. -inä än *s.* klingel,

klart flimmer. -iä än a. klar, klingande, gäll, flimrande. -leys yden s. gällhet, klarhet. -iasti adv. gällt, klart. -lahdan htaa v. klinga hastigt (t. ex. då ngt går sönder), flimra plötsligt (t. ex. då ngt blänkande faller i wattnet). -lahdus sdr. -laus uksen s. plötslig klang, flimmer. -lahutan ttaa v. åstadkomma hastigt klang, flimmer, slå till. -listän tää l. -listelen llä v. låta klinga, återkasta klart flimmer.

Kilja an s. höftben.

Kiljaan ata = kiljun.

Kiljannun ntua v. bli feg (som tråd i watten).

Kiljun ua v. ryta, skrika. -u un s. ryt, rytande, -hanhi blåsgås (anser albifrons), -siipi knipa (fuligula clangula). -una an l. -unto nnon s. rytning, skrik. -uskelen lla l. -uelen lla v. ryta smått, skrika fortfarande. -jahdan htaa l. -jaun uta v. skrika, ryta till, hwina hastigt. -jahtelen hdella v. skrika till flera ggr. -jautan ttaa v. åstadkomma ett plötsligt skrik, ryt, klang. -jasen ata v. ryta till skarpt en gång. -jutan ttaa v. åstadkomma rytande. -jutus uksen s. wäckelse till skrik. -juttelen tella v. uppwäcka långsamt skrik.

Kilka lan s. hin onde, kilkavalkia = kiikkavalkia.

Kilkiä än a. gäll, flimrande. -lkaan kata v. klinga. -lkistän tää l. -lkehdän htää l. -lkatan ttaa l. -lketän ttää v. klinga, blinka, blicka. -lkahdan htaa v. klinga till, flimra fram plötsligt. -lkutan ttaa v. låta klinga, flimra, kastra. -lkostan taa s. låta flimra, blänka.

Kilkka kan v. cymbal. -kkaan kata v. slå cymbaler, klinga.

Kilkula an s. märkt trädbit som hänger om halsen på får, getter, samt wid nycklar.

Killa an = kila.

Killi in s. kid (kili), a. yster, munter, strålande, -vatsa utstående buk, silmät ovat killillään ögonen äro plirande. -itän iitää l. -istän ää v. låta framlysa, plira, framskräda. -ittelen tellä v. stirra.

Killun ua v. nedhänga lös. -utan ttaa v. upphänga.

Kilmon oa l. -moon mota l. -muun uta v. kasta, slå, kämpa. -moilen lla v. kasta småningom, slåss, kämpa.

Kilo on s. kid, get wid löffällningstiden (kilon aika), sken, glans, reflex, a. syrlig, kilosarvi bart, hårlöst horn, -haili waßbuk, -ruoho syrgräs (rumex), -ukko rask gubbe, -puu friskt, rent, omurket träd. -otan ttaa l. -ostan aa v. flimra, blända. -ostun ua v. reflektera, återstudsa. -ostelen lla v. flimra, skutta, göra språng. -oilen se kila.

Kilpa lvan s. täflan, kappning, ajaa kilpaa åka i kapp, olla kilvalla wara i täflan, kilpakosia l. kilpaylkä riwal, kilvan l. kilvoin i kapp. -lpanen sen dim. olla kilpasilla wara i täflingslek l. strid. -lpaan vata v. täfla. -lvoitan ttaa v. täfla, äflas, ifra för. -lvoittelen tella v. täfla fortfarande, sträfwa, kämpa för ngt. -voitus uksen s. täflan, äflan, sträfwan. -poinus uksen s häst som ej släpper förbi.

Kilpakka kan a. uppmärksam, syrlig (kilappa).

Kilpi lven s. sköld, -hanhi blåsgås (anser albifrons), -kungas bräll, -lehti neckblad (nymphæa), -konna sköldpadda. kantaa nurjaa kilpeä bära afwog sköld. -lpinen isen dim. liten sköld, a. sköldrik. -lvellinen isen l. -lvekäs kkään a. sköldförsedd, sköldbewäpnad. -lpiö ön s. sköldpadda, näckros.

Kilpistyn yä v. återstudsa, slinta, bli efter i täflan. -telen llä v. slinta, wara slö, tanklös. -peen vetä v. slinta.

Kilpiä än = kilpakka.

Kilpukka kan s. näckros (kilpi).

Kilsanpöhkö v. kattuggla (strix aluca).

Kilse een s. snas, flut fjäll. -einen isen a. finfjällig.

Kilsetun ttua s. bli hård, härdig.

Kilta llan s. kappning, kapplöpning, löpskhet, brunst (hundars).

Kilto llon = kilse. -oinen = kilseinen.

Kiltta tan *s.* gransångare (*Regulus abietina*).
Kiltti tin *a.* snäll, hurtig, stolt. –lteilen llä *v.* stoltsera, pråla.
Kilttu tun *s.* en laxart.
Kilu un *s.* brunst, kissa on kilullansa katten har sin brunsttid. -luun uta l. –luilen lla *v.* wara löpsk (kila).
Kima an l. –makka kan l. –miä än *a.* skarp, het, gäll, glänsande, kylmä kima kallt och skarpt luftdrag. –miästi *adv.* skarpt, gällt, klangfullt. –ajan ata *v.* pipa, hwina. –ajanta nnan *s.* pipning. –mallan ltaa l. –maltelen llella l. -marteleu rrella l. –melteleu llellä *v.* glänsa, glimma. –mailen lla l. -moilen lla *v.* känna smärta, swida. –alainen isen *s.* bi, kiven kimalainen brudbröd, galtbröd (*spiræa filipendula*). -misen stä *v.* ljuda skarpt, gällt, pipa. –minä än *s.* gällt ljud. –mahdan htaa *v.* skrälla till plötsligt och gällt. –mahdus *sdr.* –maus uksen *s.* gällt och plötsligt ljud. –mahutan *sdr.* –autan ttaa *v.* åstadkomma ett hastigt, gällt ljud, göra ngt med åtföljande sådant ljud, aukasi parahan arkun, kimahutti kirjokannen öppnade hastigt den bästa kistan, slängde upp (så att det klang) det brokiga locket. –mistän ää *v.* åstadkomma pipning, ha att ljuda skarpt.
Kimma an *s.* elasticitet, återstudsning, sprittning, hoppning, *a.* elastisk, hoppande, lätt. -akka kan *s.* hoppning, buller. –akoin ida *v.* bullra, hoppa. –ahdan htaa l. –ahdun htua *v.* spritta till, studsa hastigt, hoppa upp, stöta mot. -astun ua *v.* bli studsande, studsa för någon, bli stött. –ahutan *sdr.* –autan ttaa *v.* ha att hastigt stöta, göra något hastigt, slå, rycka o. s. w.
Kimmellyn llyä *v.* bli swängd uppåt, krokna, studsa tillbaka, tilldraga sig. –llän ltää *v.* böja uppåt, swänga upp. -ertelen rrellä *v.* böja l. wrida sig hit och dit (kammertelen, kimmel).
Kimmo on *s.* elasticitet, sprittning, hopp, konamn, mythologiskt namn (kammo). –os oksen *s.* elastiskt tillstånd. -oinen isen *a.* elastisk, spänstig. –oisuus uuden *s.* spänstighet. -oisesti *adv.* spänstigt. –oon ota *v.* studsa tillbaka, wara spänstig. –otun tua *v.* spännas, bli spänstig (kimma).
Kimo on = himo.
Kimoilen lla *v.* swida.
Kimoitan ttaa *v.* glänsa, skimra.
Kimpale een *s.* klimp, oformad bit.
Kimmel mpelen = kampela.
Kimpi mmin l. -mmen *s.* kim, tunnstaf.
Kimpoon mmota = kimmoon. -mpoilen mmoilla *v.* spritta l. studsa tillbaka fortfarande.
Kimppu pun *s.* knippa, bundt, –haute tjärugn i hwilken tjäran beredes af knippade tallgrenar, ovat yhdessä kimpussa äro i en hög, käy l. tulee kimppuun går i hop med, anfaller. -putan ttaa *v.* sätta i knippor, dela knippwis, kimputtain knippwis. -puttelen tella *v.* sätta i mindre knippor, knippa fortfarande. –pustelen lla *v.* tagas med hwarandra, brottas.
Kimpsa an *s.* yttersta ansträngning.
Kimpura an *a.* syrlig, härsken, obehaglig till smak (som drar munnen i rynkor). –roitun ttua *v.* bli bitter, syrlig, dragas i rynkor.
Kimura an *a.* ringlad, krusig. –roitsen ita l. -roin ida *v.* ringla, kröka, bli krusig, wrida sig hit och dit.
Kin *prt.* äfwen (ki).
Kina an *s.* segt slem som kan dragas i lång sträng, skum, spindelwäf, trögt framskridande, twist. –akas kkaan l. –akkainen isen *a.* slemmig, skummande, grälig. –ahmi men *s.* skum, hwirfwelns midt i ström. –aan ata l. -ailen lla *v.* mödosamt släpa, tungt framskrida, gräla, disputera enwist. –aus uksen *s.* tung släpning, dispyt. –astan aa l. –astelen lla *v.* trögt framsläpa, kiswas, enwisas. –astus uksen *s.* trög släpning, enwis ordwerling.
Kine een *s.* doft (kino).
Kinka ngan *s.* knippa, bundt, kulle. –nkaan ngata *v.* binda i knippor. -ama an *s.* backe.
Kinkeri in *s.* folkförsamling, –kunta område som bildar en samling, läsförhörsområde, nattbol, lukuk. läsförhör, elok. skördekalas.

Kinko ngon l. -kko kon s. knippa, liten häststång. -ngotan l. -nkotan ttaa v. knippa, bryta upp långsamt, arbeta mödosamt. -ngotin ttimen s. bräckstör.
Kinnahainen isen s. förhatlig menniska, bof.
Kinnaan ata l. -nnitän ttää v. spänna, sträcka, töja. -nneröitsen l. -roitsen ita l. -nnistelen llä v. spänna, sträcka, känna smärta, plåga. -ahdan htaa v. dimpa.
Kinnünki ngin s. windspel.
Kino on s. spindelwäf, fint damm, doft, -tauti katarrhal feber. -oinen isen a. full af spindelwäf, findammig.
Kinos oksen s. snödrifwa. -ostan taa v. hopa drifwor, bilda drifwor. -ostelen lla v. bilda smått drifwor.
Kinnas ntaan s. handske, kirjakintaat brokiga handskar. -tahatoin ttoman a. utan handske. -nnastan taa l. -stelen lla v. förse, bekläda med handskar.
Kinner nteren s. bakfenan på foten, kantak. hälsena, polvik. knäsena, on kinteressä l. kinterällä är nära i hälarna, on kintereillä wara i närheten, -puu träd som instjutes bakom knäsenan på slagtadt djur för att upphissas och flås, -koukku knäweck. -nterys yksen s. pl. -rykset knäets bakdel. -rrän rtää v. lägga i kinnerpuu, wara i hälarna (kinnaan).
Kintsaan ata v. brettas, bullra.
Kintu tun s. knäweck, bakdelen af foten, has, häl, -suoni = kinner. -ura an a. motspänstig, swårmjölkad, drölig, s. wräkling. -roitsen ita v. tredska, wara motspänstig.
Kinttä tän a. motsträfwig, motbjudande, minulle käy kintäksi det blir mig motbjudande.
Kinturi in s. fälla för djur.
Kinu un = kina och kokka.
Kipa van s. språng, häftig rörelse, stor efterfrågan. -pajan vata v. springa, göra språng, wäsnas (jfr. kippaan). -akka kan a. hastig, häftig, s. häftigt språng. -akasti adv. lätt, snabbt. -akoitsen ta a. springa häftigt.
Kiperä än a. mycket böjd, hoprullad, knottrig. -ryys yyden s. krokighet, knottrighet. -ästi adv. uppböjdt, krokigt. -rikinen isen dim. smått uppböjd. -rrän rtää v. kröka mycket, böja starkt. -rtelen rrellä v. kröka, böja fortfarande. -rrys yksen s. böjning, hoprullning. -rryn rtyä v. bli krum, starkt böjd, hoprullas. -rroitsen itä v. böja sig krum, ringla sig, slingra sig.
Kipinä än s. gnista. -nöitsen itä l. -nöin idä v. gnistra. -nätär ttären s. myth. gnistans gudomlighet.
Kipiä än a. sjuk, illamående, smärtande, häftig. -peys yden s. smärta, plåga, illamående. -ästi adv. smärtsamt, ömt. -peynnyn ntyä v. sjukna, bli smärtsam. -peyn ytä v. sjukna. -peilen llä v. ömma. -paisen sta v. swida hastigt. -vennän ntää l. -ventelen nnellä v. skärpa till. -peelöitän ttää v. göra sjuk, göra smärtande, förorsaka stickningar. -vistän ää v. plåga, smärta, wärka. -vistys yksen s. plåga, wärk. -wistäjä än s. plågare, pään k. hufwudwärk. -vistelen llä v. wärka smått. -pu vun s. smärta, plåga, sjukdom, -sanat beswärjelseord mot sjukdom, -kinnas plågohandske, -känkä pinbänk, -vyö pinbälte, -tyttö l -neiti l. -emäntä = kivutar, -mäki l. -vuori = kipula. -puinen isen l. -puisa an a. plågande, pinsam, smärtande, sjuk, swidande. -puisuus uuden s. smärtsamhet, plågfullhet. -pula an s. plågohem, sjukdomshem. -vutar ttaren s. myth. plågans gudinna. -vulias aan l. -vullinen l. -vulloinen isen a. sjuklig. -vuliaisuus l. -vulloisuus uuden s. sjuklighet. -vuliaasti l. -vulloisesti adv. sjukligt. -vun pua l. -puun vuta l. -puilen llä v. känna plåga, lida af sjukdom. -vutan ttaa v. tillfoga smärta, plåga. -vutus uksen s. plågning. -vuttaja an s. plågare. -vuttelen tella v. plåga långsamt, jemra sig, qwida (kivi).
Kiplinki ngin ep. för häst, som är twå- l. tre-färgad. -lo on s. skymmel.
Kipo von l. -ponen sen = kippo, -pponen se kippaan.
Kippa pan s. litet kärl, kopp. -ppanen sen l. -ppo pon l. -pponen sen dim. liten kopp, was. -pallinen sen a. st. kopp, en kopp full (kippaan).

Kippasen pata v. hoppa, göra språng, -aus uksen s. språng. -ppa pan s. språng, stutt, a. lättrörlig. -ppo pon l. -pponen sen dim. små stutt, a. lättrörlig, trippande, kiittää kipposiaan tacka att slapp undan. -pistelen llä v. hoppa lätt omkring, flänga, trippa.

Kipperä än a. kiperä. -röitsen tä = kiperöitsen.

Kippura an l. -ainen isen l. -roinen isen = kiperä.

Kiprakka kan a. flink, qwick, eldig.

Kipristän tää, -telen llä, -ristyn yä = kiperrän, -pertelen, -ryn.

Kipru un s. flöte af näfwer (kipura).

Kipsahdan htaa v. hoppa upp, spritta. -htelen hdella v. hoppa ofta, spritta fortfarande.

Kipuna an = kipinä, kipunoitsen = kipinöitsen.

Kipura an (=kiperä) uppböjd, -renäinen uppnäst. -roitsen ita v. wrida sig. -rehdan htaa v. slingra sig hit och dit.

Kiri in = kiima, kiriheinä = kiimaheinä.

Kipuun vuta v. klättra, flänga, hastigt röras (kapuun). -puutan ttaa v. drifwa på, påskynda (kipiä).

Kirisen stä v. qwida, knarra. -rinä än s. qwidande, knarr. -rahdan htaa l. -htelen hdella, v. qwida till hastigt, knarra till. -raisen ista v. skrika till hastigt qwidande. -rahdus sdr, -raus l. -raistus uksen s. hastigt qwidande, knarr. -riä än a. qwidande, knarrande, k. -lapsi oroligt qwidande barn, k. keli knarrande, trögt före om wintern, k. koski strid fors, k. pakkanen knarrande, häftig köld om wintern, k. kuiva stark torka. -re een s. knarrande före i stark winterköld, pakkasen kireet snöslingor l. rimfrost. -ristän tää v. åstadkomma ett qwidande, knarrande, gnissla, pressa, klämma, knipa, snörpa, bita ihop, k. hampaita bita ihop, gnissla med tänderna, k. kurkkua klämma till om strupen, qwäfwa, k. rahaa pressa ut pengar. -stys yksen s. gnisslan, sammanpressning, utpressning. -ristelen tellä v. gnissla fortfarande, utpressa småningom. -ristyn yä v. bli hoppressad, qwäfwas. -ris blott i. sk. kiristuorstai skärthorsdag, kiristuli skärseld (kiiras).

Kirja an s. brokighet, streck, sirat, skrift, bok, bref, -kangas brokigt tyg, -kansi brokigt lock, kirjat oli kirihin kirjatta strecken, fårorna woro dragna i steuar, vaskikirjat kintahissa kopparprydnader i handskarna, kirjan neulominen brodering, wirkning, kirjapaino, boktryckeri, kirjamies bokkarl, bokhållare, käsikirja handbok, kiinnekirja fastebref, ostokirja köpebref, velkakirja skuldebref, päästökirja orlofssedel, erok. skiljobref. -jain amen s. bokstaf. -jaimisto on s. alfabet. -jaimellinen isen a. alfabetisk. -je een s. bref, -vaihto brefwexling, kirjekontti brefwäska postwäska. -anen sen dim. liten bok, broschyr. -asto on s. boksamling, bibliothek. -ainen isen a. brokig. -jo on dim. brokighet, fläckig ko, oxe, kirjokansi brokigt lock, kirjokangas brokigt tyg, kirjokala prickig fisk, kirjotikka stor hackspett. -ju un s. fläckig häst, oxe. -jas aksen s. brokig ko. -ava an l. -avainen isen a. brokig, k. kärme huggorm, k. tikka större hackspett (*picus major*). -avoitan ttaa l. -avoittelen tella l. -javoitutan ttaa v. göra brokig, fläckig. -avoitun ttua v. bli brokig. -allinen isen s. boklig, skriftlig, boksynt. -allisuus uuden s. skriftlighet, litteratur. -allisesti adv. bokligt, skriftligen. -aan ata l. -aelen lla v. göra brokig, fåra, strecka, brodera, måla, läsa litet, beskrifwa. -joitan ttaa l. -ttelen tella v. göra brokig, måla, pryda, skrifwa, författa. -joitus uksen s. skrifning, ulkokirjoitus utanskrift, kaluin k. bouppteckning. -joittaja an s. skrifware, författare. -joitutan ttaa l. -joituttelen tella v. låta skrifwa, författa. -joitanta nnan s. skrifning, skrifarbete. -atoin ttoman a. boklös, icke beksynt. -attomuus uuden s. bokbrist (kirjon, kirjun).

Kirjon joa l. -joon jota v. ordna och leda boskapen (kirja).

Kirjun ua v. skrika, ryta, wråla. -jaan sta v. wråla till.

Kirki in s. hymen, kärlekens genius,

-vuosi friareår, -ruoho ettergräs (*linnaea borealis*).

Kirkas kkaan *a.* klar, blank. -kkaus uden *s.* klarhet. -kkaasti *adv.* klart. -stan taa *v.* göra klar, förklara. -stelen lla *v.* småningom förklara, blanka. -stus uksen *s.* förklaring. -stun ua *v.* bli klar, klarna. -stutan ttaa *v.* låta förklara, låta blanka.

Kirkki kin *a.* snabb, snäll, flink. -kistän tää l. -telen llä *v.* wara snabb, passa på, lura, titta.

Kirkko kon *s.* kyrka, -herra kyrkoherde, -kunta kyrkogäll, -tarha kyrkogård, begrafningsplats, -hiiri kyrkrotta (*mus decumanus*), -haukka tornfalk (*falco tinnunculus*), -väki kyrkfolk, kirkon väki kyrkans folk, *myth.* små wäsenden som troddes ha sitt tillhåll under kyrkor, kirkon menot gudstjenst, ceremonier, kirkon kokous kyrkostämma. -onen sen *dim.* liten kyrka. -oinen isen *a.* rik på kyrkor, ht. kyrka. -kollinen isen *a.* kyrklig, som har kyrka. -kollisuus uuden *s.* kyrklighet. -kotan ttaa *v.* kyrktaga = ottaa kirkkoon. -kotus uksen *s.* kyrktagning. -kottelen tella *v.* kyrktaga, dröja länge på kyrkfärd.

Kirkun kkua l. -run rkua *v.* skrika. -rkasen sta *v.* skrika till häftigt (kirjun). -kahdun htua *v.* kikna af skrik. -una an *s.* skrik.

Kirma an *s.* inre tunna lamellen på näfwer, slädskärm.

Kirmaan ata l. -maelen lla *v.* leka, wäsnas. -maus uksen *s.* lek, larm. -makka kan *a.* skarp, bäsk. -moilen lla *v.* rista, wärka, swida.

Kirnu un *s.* tjärna, -piimä tjärnmjölk. -ullinen isen *a.* tjärnegande, en tjärna full. -ujainen isen *s.* *pl.* -set smörgåswer wid tjärning. -un ua l. -uun uta *v.* tjärna. -uus uuksen *s.* *pl.* -set hwad som på en gång tjärnas. -uja an *s.* tjärnare. -uminen isen *s.* tjärnandet. -uelen lla *v.* smått tjärna. -naun uta l. -naunnun untua *v.* bli tjärnad, låta tjärna sig.

Kiro on *s.* förbannelse, beswärjelse, swordom, -kala förbannad fisk, *ep.* förgirs, -kapeet förbannade warelser, -kurkku menniska som brukar förbanna, swära, *pl.* kirot l. kiron kivut trollskott, sjukdom som anses påkomma genom beswärjelser, -ruoho fantpirk, mannablod (*hypericum quadrangulum*), -raauheinä renfana (*tanacetum vulgare*). -oon oota l. -on oa *v.* swära, förbanna. -ous uksen *s.* swordom, förbannelse. -oilen lla *v.* swära forbanna upprepadt. -oilija an *s.* swärare, förbannare. -ominen isen *s.* swärandet. -oostan aa *v.* swära mindre häftigt.

Kirpa van *s.* en art bladlus.

Kirpas ppaan = kirppa.

Kirpilä än *s.* liten bubbla, perla, åkerbär. -löitsen itä *v.* perla, slå små bubblor.

Kirpitsä än *s.* tegel.

Kirpiä än *a.* skarp, stickande (t. ex. brännwin), häftig. -peys yden *s.* skarphet. -ästi *adv.* skarpt, häftigt. -pas ppaan l. -pakas kkaan l. -pinen isen *a.* inarstiken, häftig. -rpelen vellä l. -rpelöitsen tä *v.* sticka smått, swida. -paiseen ista *v.* hastigt sticka, swida, bränna (om krydder, bränwin). -pellehdan htaa l. -pellehtelen hdella *v.* gnaga, reta, kittla.

Kirpoon vota l. -von poa *v.* rispas upp, sprättas, lossna, falla lös. -poilen lla *v.* rivas upp småningom. -votan ttaa *v.* lösa, rispa upp, förlossa. -votus uksen *s.* upprisning, förlossning -votin ttimen *s.* medel l. ställe att lossa l. lösa. -vottaja an *s.* förlösare. -vottelen tella *v.* småningom lösa. -poun uta l. -pounnun *v.* lösas, förlossas.

Kirppa pan *a.* liflig, yster, *s.* fjäder i fällor, käsling att leka med. -anen sen *dim.* liten käsling, *pl.* kirppaset kirppalek. -ppaan pata *v.* fjädra, studsa upp, sprätta till. -asin imen *s.* fjäder i bössa (kirpiä, kirppo).

Kirppo pon *s.* käsling, käpp. -onen sen *dim.* liten käpp, *pl.* kirpposet kirppalek. -oilen lla *v.* leka kirppa (kirppa).

Kirppoon pota, -oilen lla, -rvun rpua = kirpoon.

Kirppu pun *s.* loppa, *a.* hastig, flink, päivän kirput solrök, hampun kirput hampfrö, kirppuheinä backklöfwer (*tri-*

(*trifolium arvense*). -unen sen *dim.* liten loppa. -uinen isen *a.* full af loppor. -puun puta = kirppaan. (kirppa).

Kirpula an *s.* fräkne. -ainen isen *a.* fräknig.

Kirra an *s.* fisktärna (*sterna hirundo*). -rri in *s.* fisktärna, *a.* skrikande, knarrig, gnidande, -pääsky tornswala, ahvenkirri liten abbore. -rreys yden *s.* knarrighet. -rriäinen isen *s.* lärka (*alauda arvensis*). -rraan rata *v.* knarra, gwida.

Kirro on *s.* en liten lärart.

Kirsahdan htaa *v.* spritta till, uppwakna hastigt, gnissla.

Kirsi, kirrän, kirsin se kirte.

Kirskun ua *v.* gnissla, knarra. -una an *s.* gnissel, knarr. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* låta gnissla, knarra. -utus uksen *s.* gnissling. -kahdan htaa *v.* gnissla hastigt till. -kahtelen hdella *v.* gnissla till hastigt då och då.

Kirso on *s.* tryne, mule, mun, öppning.

Kirsto on *s.* knopp på en staf.

Kirstu un *s.* kista, fängelse. -unen sen *dim.* liten kista. -ullinen isen *a.* kistegande, en kista full.

Kirsi rren *s.* käle, -kukka blåsippa (*anemone hepatica*), hästhof (*tussilago farfara*), -heinä ängdun, ängsull (*eriophorum latifolium*), -partti alfogel (*fuligula glacialis*), -suorsa gråsand (*anas boschas*), -lanka brodergarn, -lövhä kamlott. -inen isen *a.* kälig, kälfull. -sillinen l. -rrellinen isen *a.* kälfull. -iäinen isen *s.* ett slags insekt. -siin iä *v.* afskala ytan så att kälen l. det frusna kommer i dagen, göra käle. -rrän rtää *v.* göra käle, frysa, göra fiel. -rrättelen tellä *v.* upptina käle, badda med omslag.

Kirtsakka kan *s.* plötslig tillfrysning. -sahdan htaa *v.* plötsligt tillfrysa.

Kirttiliin l. -ilä an *s.* fertel.

Kirvelen llä l. -ventelen nnellä l. -vellän ltää l. -vistän tää l. -vistelen llä l. -veloitsen itä l. -veloitän ttää *v.* smärta, swida, sticka, göra ondt (kirpiä).

Kirveli in *s.* körfwelstoka (*cerefolium sativum*).

Kirves een *s.* yxa, kirveen lapa yxblad, k. silmä yxöga, k. hamara l. -pohja yxhammare. -eellinen isen *a.* försedd med yxa. -eetöin ttömän *a.* utan yxa. -eettömyys yyden *s.* yxbrist.

Kirvinen isen l. -viäinen isen *s.* fånglärka (*alauda arvensis*).

Kirvo on = kirvinen.

Kirvotan, -votus, -votin, -vottelen se kirpoon.

Kirvohdun htua, -voun uta, -voonnun ntua = kirpoun.

Kirvu un *s.* Kirwus socken.

Kisa an *s.* lek, dans, ras, larm. -saan ata *v.* leka, dansa, rasas. -selen llä -ailen lla *v.* leka, dansa. -aus uksen *s.* lekning, dansning, stoj. -autan ttaa l. -uttelen tella *v.* låta dansa, ha att leka, wäsnas.

Kisallan llaa *v.* behandla wåldsamt, illa, mörbulta. -allutan ttaa *v.* låta wåldsamt behandla (jfr. kiskallan).

Kisko on *s.* beslag, skolla, spjäle, palt. -oinen isen *a.* spjälig, beslagen, pahakiskoinen elak, konstig. -oton ttoman *a.* utan beslag, obeslagen, utan skolla. -os oksen *s.* ett lösryckt tunt stycke, splint, lösryckt tillstånd. -kon oa *v.* lösriswa, splita näfwer, spjälka, rycka ut, aftwinga, plundra, utpressa. -kaisen ista *v.* bortrycka hastigt. -kallan ltaa *v.* lösrycka l. plundra lindrigt och hastigt. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* låta rycka bort, rycka med sig, beslå, sätta beslag.

Kismitän tää, -telen tellä = karkoitan -ttelen.

Kis *int.* lockord åt katt.

Kissa an *s.* katt. kissan juusto l. käpälä kattfot (*gnaphalium dioicum*), k. kynttilä kungsljus (*verbascum thapsus*), k. minttu kattmynta (*nepeta cataria*), k. kello = kurjen kello, k. kaljunen = pellon vanha, k. parta morrhår. -aannun ntua *v.* bli från, illaluktande. -astun ua *v.* bli från, wresig. -ahdan htaa *v.* bli något från, gifwa elak lukt ifrån sig. -anen sen *dim.* liten katt. -amainen isen *a.* kattlik.

Kisu un *s.* kättja, lukt af brunstighet. -uinen isen *a.* kåt, kättjefull.

Kisura an *s.* liten, mager ren-kota.

Kita itan *s.* gap, trut, swalg, -laki gom, -puikko l. -kapula spenamn på skeb. -anen sen *dim.* litet gap, *pl.* kitaset gälar. -dus uksen l. -duksin imen *s.* gäl. -ainen isen *a.* bt. gap, med gap försedd, isokitainen stor i truten.
Kitajan data = kitisen. -tautan ttaa = kitistän. -tauttelen tella = kitistelen.
Kide teen *s.* snöflinga, pakkasen kiteet snöflingor i stark köld.
Kides teen *s.* afdelning uti bikupa, bistock. cell, Kides socken.
Kitisen sta *v.* qwida, knarra. -inä än *s.* qwidande, knarr. -iä än *a.* knarrande, trög, kitiä keli knarrande trögt före. -teys yden *s.* knarrighet, tröghet. -teyn ytä l. -testyn yä l. -tistyn yä *v.* bli knarrande, hopdragas, rynkas, klämmas. -din timen *s.* klämma, medel att rynka, on kitimissä är i klämma, saa kitimiin får i klämma, i saggorna. -tistän ää l. -tisjtän ttää *v.* ha att qwida, låta knarra. -tistelen llä *v.* ha småningom att qwida. -teroitsen ta = kituroitsen (kitu).
Kitka kan *s.* gnidning, friktion, knarr, -valkia eld framkallad genom gnidning, -kivi ett slags sten, använd till slipning. -kan kaa l. -kun ua *v.* gnidas hit och dit, knarra. -kutan ttaa l. -ttelen tella *v.* gnida, slipa, åstadkomma knarr, nauraa kitkuttaa skrattar stinande, elää k. framsläpar sitt lif. -kutus uksen *s.* gnidning. -kuttaja an *s.* gnidare, birslare.
Kitken eä *v.* upprycka, rensa bort ogräs, skäfa. -elen llä *v.* upprycka, rensa småningom. -ko on *s.* upprycking, rensning, badstuos, -hamppu hanstånd af hampa (som bortplockas), -pellava wildlin, ängelin (*linum catharticum*), -ihminen knarrig menniska.
Kitkera an *a.* bitter, skarp (katkera).
Kitku un = katku.
Kitsas aan *a.* snåf, njugg, nidsk, snål. -uus uden *s.* snåfhet, njugghet. -aasti *adv.* snåft, snålt. -aan ata *v.* göra snåf, trång, utpressa, drifwa på. -astan aa l. -astelen lla *v.* wara snåf, bete sig snålt. -astun ua l. -sistyn yä *v.* bli snåf, bli snål.
Kitsepuu wigeltorn, gettorn (*rhamnus cathartica*).
Kitsku un = katku.
Kitsu un *s.* norr.
Kitti tin *s.* pisinkitti gulärla (*motacilla flava*).
Kitu dun *s.* långwarig sjuklighet, kraslighet, ömklighet, *a.* njugg, -pellava = kitkopellava, kituspiikki stötspigg (*gasterosteus aculeatus*). -ulainen isen l. -uloinen isen *a.* kraslig, sjuklig, swag, konvalescent, *s.* sjukling. -dun tua *v.* krasla, sjukas, jemra sig. -una an *a.* kraslande lif, elände. -dutan ttaa l. -ttelen tella *v.* plåga, pina. -dutus uksen *s.* plågande, marter. -uroitsen ta *v.* framsläpa ett eländigt lif.
Kitveli in = kitkopellava.
Kiuhkaan ata *v.* bullra, gräla.
Kiukka kan l. -kas kkaan *a.* häftig, bråd, snabb, wred, kiukkaan hastigt, kiukkamainen owan, okunnig. -kahdun htua *v.* bli häftig, bli het.
Kiukku kun *s.* häftig wrede, hetsighet, wredesmod, -ruoho bolmört (*hyoscyamus niger*), -vahto etter, ormgift, -päinen hetlefrad. -uinen isen *a.* wredig, häftig, arg. -uisuus uuden *s.* wresighet, arghet. -uisesti *adv.* wresigt, argt. -kkuun kuta l. -kuitsen ta *v.* wara arg, ilskas, rasa i wrede. -kkuilen kuilla *v.* bete sig wresigt, ilskas. -kustun ua l. -kuhdun htua l. -kkuunnun ntua *v.* bli upptänd af wrede. -kustutan ttaa *v.* uppreta till wrede.
Kiukoa an = kiuas kiukaan.
Kiuas ukaan *s.* ugn af gråsten, badstuugn. -kainen isen *dim.* liten gråstensugn, *a.* försedd med sådan ugn. -astan aa *v.* förse med sådan ugn.
Kiukelo on l. -ero on l. -eroinen isen l. -kura an *a.* krökt, böjd, mångbugtig, krusig.
Kiulakka kan l. -kko kon *s.* njupon.
Kiulu un *s.* stäfwa. -ullinen isen *a.* en stäfwa full, med stäfwa försedd.
Kiunki ngin *s.* haulax uppgående om höften med krokig näbb.

Kiuru run s. lärka (kirvinen), lättsinnig menniska.
Kiusa an s. förtret, förargelse, retelse, tekee kiusalla gör på förtret. -allinen isen a. förtretlig, retsam, frestande. -aan ata v. förtreta, reta, fresta, plåga. -aelen skr. -ailen lla v. reta småningom, fresta smått. -aus uksen s. retning, frestelse, plåga. -aaja an s. frestare. -aisen ista v. reta hastigt. -autan ttaa v. låta reta, fresta, plåga.
Kiuskaan kata v. gläffa. -kasen sta v. gläfta till hastigt.
Kiusta an s. trots, yttersta ansträngning.
Kiuttu tun s. pung, eldbonswäska.
Kiuvas ... = kiuas.
Kiva an l. -as aan l. -akka kan a. hastig, snabb, raubt. -vertelen rrellä v. ila.
Kivakko kon s. korsört (senecio vulgaris).
Kivennapa navan Kiwinebb socken.
Kiverä än a. böjd, rullad, weckad, ringlad. -rys yyden s. böjdhet, tillskärnd af ringlar. -erran rtää v. böja ihop, rulla, weckla. -rryn rtyä v. bli böjd, rullad, ringlad. -ertelen rrellä v. ringla sig, hoprullas (kiva). -rrin rtimen l. -rys yksen s. knåweck. -rö ön s. böjdt l. krökt ting, båge (kiperä).
Kivi ven s. sten, handqwarn = jauhokivi, -härkkö stenklump, -riippa stenbörda, stensänke, ankare, -pyykki stenrös, kivenviha lärka, -tasku l. -takkinen l. -täkkinen l. -tassi l. -rastas stenskwätta (saxicola oenanthe), kiven nahkiainen linål (petromyzon branchialis), kivennuoliainen hornstagg, stimnåling (gasterosteus pungitius), kivinuttinen tångsnake, ålkusa (zoarcaeus viviparus), kiven tiera l. -tiira l. -tassu stenmossa (lichen saxatilis), kiven makiainen l. -kimalainen bergsöta, stensöta (polypodium vulgare), kiven sieni (helvella mitra), kivipiira kräfwa, kivilauti stenbastion, kivikontti wäska med sten, jää kivikonttia kantamaan säges om äldre syster l. bror, när den yngre blir gift. -vinen isen l. -vö ön l. -vonen sen dim. liten sten. -vinen isen a. stenig, af sten. -vikko kon l. -vistö ön s. stenig mark, stenhop. -valo on l. -veliö ön s. ödemark. -vikkainen isen s. med heta stenar stekt rofwå. -vias aksen s. stensänke i fiskbragder, pl. kivekset testiklar. -vestän tää v. förse med sänken. -vestys yksen s. utrustning med sänken. -vekäs kkään s. partigängare, eg. stenkastare. -vitan ttaa v. stena. -vittelen tellä v. kasta stenar, wara på stenkastning. -vitys yksen s. stenkastning. -vittäjä än s. stenkastare. -vamen vetä l. -vetuyn utya v. bli sten, förstenas. -vestyn yä l. -vestun ua l. -vetyn ttyä l. -veydyn ytyä v. förstenas, petrificeras, förhärdas. -vettynäinen isen s. pettiskfat. -verrän rtää v. gnida ihop stenar, gnissla, qwittra (jfr. kirpiä, kiverä).
Kivotan ttaa v. reta, ägga.
Klanipää skalligt hufwud.
Klasi in s. glas. -inen isen a. af glas. -sillinen isen s. ett glas fullt.
Kleini in s. flygande gift, sten, -ruoho möja, sologon (ranunculus); vähä k. = piisku, lasten k. = vaivaisten kukka.
Klihta hdan s. häkta. -aan ata v. häkta. -aus uksen s. häktning.
Klivi in s. gluttsnäppa (totanus glottis).
Klunsio on = suopursu.
Klupu pun s. klubba.
Kläppään pätä v. klämta.
Knappi pin s. knapp.
Ko (= kö) prt. för fråga, monne? onko är han? joko monne redan?
Kod ... se kot...
Koe .. se koke ...
Kohaan l. -hajan hata l. -hisen ista v. susa, brusa, pösa. -hina an s. brus, sus, sorl. -hailen lla v. susa, brusa smått. -histan taa l. -histelen tella v. åstadkomma sus, låta brusa, pösa. -histus uksen s. brusning, susning, pösning, larm. -hahdan htaa l. -hahtelen hdella v. plötsligt susa till, brusa till. -hahdus skr. -haus uksen s. plötslig brusning (koho).
Kohennan ntaa v. uppresa, uppräta, omröra, laga om (eld), reparera. -nnanto nnon s. uppresning, omrörning, ugnsraka, brandstake. -nnus uksen s. uppresning, omrörning, upprättelse. -en-

-sin nämen s. medel, werktyg att resa upp, röra om, ställe för omrörning. -entelen nuella v. uppresa småningom, omröra fortfarande. -ennun nlua v. bli upprest, omröras -ennutan ttaa l. -ennuttelen tella v. låta uppresa, omröra (kohaan, koho).

Kohin ia = kohennan.

Kohio on s. istlimp under hästfötter (tiloa, tiera).

Kohisen, -ina, -istan, -istelen se kohaan.

Kohittelen tella v. begabba, le åt andras ofärd.

Kohjo on s. torrhosta, brock. -otan ttaa v. hosta.

Kohko hon s. torrhosta.

Kohlin ia v. slå wårdslöst, piska uttröskade sädeskärfwar. -lu un s. omskakning, pl. -lut omskakade och uttröskade sädeskärfwar. -listan taa v. slå, förstöra.

Kohma an l. -me een s. stel, styf, s. styfhet. -melo on s. stelhet, styfhet, förwirring, rus, bakrus, tafatt menniska. -metan ttaa s. göra stel, styf. -metun ttun l. -mennun ntua v. styfna, stelna, bli förwirrad.

Kohnin ia l. -mon oa l. -muun muta v. låta till, treswa, handtera oaktsamt, göra blindtwis, snilla undan, stjäla. -nia an s. försnillare. -muri in s. treswate, försnillare.

Kohnin ia v. göra ngt wårdslöst, skafwa, stubba, böka, treswa. -na an l. -nuri in s. bökare, stubbare. -nuun nuta v. raffa ihop, skrapa tillsamman. -nutan ttaa v. låta göra wårdslöst, stubba, böka. -nutus uksen s. bökning, stubbning.

Koho on s. pösigt, uppblåst tillstånd, flöte bak i not, hohojää dubbel is på flödwatten, -vesi flödwatten, -kuori uppöst skal, -kuorinen leipä bröd med pösigt skal, -piimä pösig surmjölk, kohovaatteet pösiga kläder, -tauti fosslik, -heinä silen (*silene noctiflora*), -ruoho bufwegg (*cucubalus behen*). -oon -ota v. höja sig, resa sig, pösa. -oelen lla v. höja sig, pösa småningom. -huun huta v. pösa, flumma. -otan ttaa v. upphöja, uppresa, pösa, swälla. -ottelen tella v. höja småningom, uppswälla långsamt. -otus uksen s. upphöjning, pösning. -otin ttimen s. pösmedel, jäst. -otun ttua v. bli upprest, pösig, swälla till. -hitan ttaa = kohistan. -histun ttua v. bli pösig (kohaan, kohisen).

Kohta hdan s. stället gentemot, ungefärliga stället l. tiden, omständighet, förhållande, moment, punkt; strart, täli kohtaani kem emot mig, kirkon kohta stället wid l. jemte kyrkan, kirkon kohdalla gent emot kyrkan, suoria kohta puusta det rakaste stället af trädet, kapein kohta joesta smalaste stället af ån, asian kohta sakens beskaffenhet, toinen kohta en annan omständighet, punkt, moment, tulee kohta kommer strart, kohta silloin l. sillansa l. heti kohta l. kohta pikaan l. kohta päätä strart på stund, kohtaniittu rakt framför belägen äng, pysy kohdallas håll dig på din plats, asia on kohdallansa saken är i sin ordning, kohdastaan strart, minä teen kohdastani jag gör å mina wägnar, för min del, kukin kohdastansa en hwar för sig, sitä kohtaa i den rigtning, minua kohtaan i rigtning åt mig, i förhållande till mig, mot mig, kohtalainen isen medelmåttig, kohtalaisuus uuden medelmåtta, kohtalaisesti medelmåttigt. -hdakkoin l. -hdakkoon adv. snarligen. -hti hden s. stället gentemot, rigtning åt, moneesa kohden på många håll, yhdessä kohden på ett ställe, minua kohti l. kohden i rigtning åt mig, pane kaikki kohden sätt allt i (rigtning) ordning, kohden hänelle rigtadt, lämpligt åt honom. -hdallinen isen a. ht. behörig ort och tid, symmetrisk, till saken hörande. -hdallisuus uuden s. symmetri. -hdatoin ttoman a. ej till saken hörande. -htalo on s. motswarande, tillbörlig del, lott, föremål för ngt. -htu hdun = kohta. -htulainen, -htulaisuus, -htulaisesti = kohtalainen o. s. w. -htuus uuden s. mätta, mörtlighet, billighet. -htuullinen isen a. måttlig, medelmåttig, billig. -htuullisuus uuden s. måttlighet, billighet. -htuul-

lisesti *adv.* medelmåttigt. -htuutoin Kohman *a.* utan måtta, omåttlig, obillig. -htuuttomuus uuden *s.* omåttlighet, obillighet. -htuuttomasti *adv.* omåttligt, obilligt. -htaan hdata *v.* träffa, möta, bemöta, tauti kohtasi sjukdomen träffade, kohdattu lehmä af sjukdom träffad ko, asia kohtasi niin saken föll sig så. -htaus uksen *s.* träff, fall, åkomma, möte. -hdatus uksen *s.* symmetri. -hdatusten *adv.* symmetriskt, mot hwarandra. -htelen hdella *v.* träffa ofta, bemöta. -htelo on l. -htelus uksen *s.* möte, bemötande. -htelias aan l. artig. -hteliaisuus uuden *s.* artighet. -hteliaasti *adv.* artigt. -htailen lla *v.* syfta på, ha till mål. -htaisen ista *v.* fatta hastigt till mål, ha syftning åt. -htuntan ttaa *v.* ha måtta, hejda sig. -hdennan ntaa *s.* ställa på sin plats, ordna.

Kohtu hdun *s.* qwed, moderlif. -uinen isen l. -hdullinen isen *a.* hafwande (kohtra).

Kohu un = kohina och koho. -un ua = kohaan och kohuun.

Kohva an l. -hvannes nteen *s.* isskorpa, den lösa isen undan hwilken wattnet bortrunnit. -aan vaja *v.* tala toma ord, pladdra, slöta till blindtwis.

Koi koin l. -isa an l. -iso on l. -ihka an l. -iska an *s.* mal, qwesa, fullslag, koiruoho malört (*artemisia absinthium*), koinpuu l. koisonpuu bosört, qwesling (*solanum dulcamara*), koisohumala humlebinda (*cuscuta europæa*). -isso on l. malört. -inen isen *a.* malfull. -itelen idella *v.* gnaga som mal. -idun itua *v.* bli maläten, frätas. -istun ua *v.* bli full af mal.

Koi koin *s.* gryningstimma, första ljusningen om morgonen, kointähti morgonstjerna. -ttar ttaren *s.* aurora. -itan ttaa *v.* gry. -itto ton *s.* gryning. -idun itua l. -itun ttua *v.* gry, lysa fram, uppgå, uppstiga, hinna, hända, k. rannalle nå stranden, k. taudista tillfriskna. -illinen isen *s.* nordost, *a.* nordostlig (koi mal, koke).

Koikka kan *a.* långbent och kraftig, k. polvi *sp.* åt hären. -kale een *s.* långoch kraftbent. -kkaan kata *v.* taga ett långt steg, göra en swängning, kressa. -kkaelen lla l. -kkelen kella l. -kellan ltaa l. -kellehdan htaa l. -kkeloin ida *v.* taga långa steg (som tranan), gå på styltor. -kkahutan ttaa *v.* taga ett skutt, göra en hastig swängning, antui koikkahutti steg med ett skutt. -kua kkua *v.* gå waggande, swängande, skrika som tranan l. korpen, kraksa. -kattelen l. -kottelen tella *v.* gå långsamt waggande, kraksa förtfarande.

Koinau naa l. -aan ata l. -nin ia *v.* ha coitus. -nu un l. -naus uksen *s.* coitus. -nuri in *s.* löpsk mansperson.

Koipi iven *s.* ben, benling, -kenkä sko gjord af benling. -inen isen *a.* gjord af benling, kolmik. af tre benlingar gjordt (koger). -ivikas kkaan *s.* handske l. sko af benling. -ipeen iveta l. -vin pia *v.* sliga på benen, gå, röras långsamt fram. -pelen vella l. -pielen lla *v.* begagna benen, löpa. -pahdun htua *v.* falla på benen; stupa. -puttelen tella *v.* begagna benen, stryka fram, skjuta fart. -ivetan ttaa *v.* förse med ben l. benling, sätta fötterna under någon, råskynda, öfwerdraga med benling. -perrun rtua *v.* stupa (af slag, konwulsioner).

Koippura an *s.* stång. påk.

Koira an *s.* hund (wanl. hane, narttu, naulu hynda), smädefull menniska, skälm, hundsvott, pidän koirana behandlar som en hund, koiran juoni skälmstycke, koiran hammas spefegel, koiranlaiinen l. -parinen skälmaktig, k. kurinen illparig, makaa koiran unta låtsar sofwa, veden k. wattnets hund *sp.* för gäddan, koiran humala binda (*polygonum convolvulus*), humlebinda (*cuscuta europæa*), koiran höysipuu = heysipuu, koiran kieli hundtunga, hundtöß (*cynoglossum officinale*), k. juolukka = juovukka, k. korva skörnbär (*convallaria bifolia*), k. kulli l. k. pellava nåldyner (*thlaspi bursa pastoris*), k. kusiruoho åkerrök (*fumaria officinalis*), k. nauris åkerkål (*brassica campestris*), k. putki l. k. kumina hundkummin, hundloka (*chærophyllum sylvestre*) l.

-lattarä binda (*polygonum convolvulus*), k. ruoho hundhering (*dactylis glomerata*), k. silmä binka (*erigeron acre*), koiramainen isen *a.* hundaktig, -maisuus uuden *s.* hundaktighet, -maisesti *adv.* hundaktigt. -amas aan *a.* hundaktig, stygg. -rus uksen *s.* skalk, skälm. -ruus uuden *s.* hundaktighet, elakhet, stygghet. -anen asen *a.* rik på hundar, hane (*adr.* koiras), koirasleeri orrhane, k. humala hanhumla. -as aksen *s.* hane, hanblomster. -ain amen *s.* ståndare i wärter. -rin ia l. -riin rita *v.* bortplocka hanblomster. -astun ua *v.* bli hundaktig, elak, stygg, härskna, unkna. -ristelen l. -rittelen tella *v.* bete sig hundaktigt, sjelfswåldigt, wara stygg.

Koirio on *s.* ett slags winternät.

Koiso l. -sa l. -iska, -istun se koi.

Koitan ttaa *s.* hänmaes (se koi, kokea).

Koito don *a.* beklaglig, eländig, usel, koito kuona (eg. uselt slagg) myrmalm, råjern, -maa ocdladt land.

Koivu un *s.* björk. hikiäisk. l. ihiäk. l. hiesk. l. suokkokoivu klibb-björk (*betula odorata*), rauvask. l. rautiaisk. wårtbjörk (*betula alba verrucosa*), vaivaisk. l. mataraisk. dwergbjörk (*betula nana*), hyötyk. lång och grenig björk, ahok. l. arok. kort och tjock björk, alak. l. korpik. lång och rak men skör björk, pahkak. masur, riippak. l. kangask. hängbjörk (*betula pendula*), aattok. helgdagsbjörk, koivun kansä l. kääpä björkticka, snöskticka (*boletus fomentarius*), k. terva rysolja. -unen sen l. -vahainen isen *dim.* liten björk. -uinen isen *a.* björkrik, gjord af björk. -vikko kon l. -visto on *s.* björkskog, Koivisto Björkö socken. -vio on *s.* hwit oxe. -vas aksen *s.* hwit ko.

Kojahdan htaa *v.* ljuda doft, dimpa. -jaus uksen *s.* doft ljud, dimp, klump.

Kojamo on *s.* stor hoplar (jfr. kiuuki), stor sikt i allmänhet.

Kojo on *s.* kallt luftdrag. -oinen isen *a.* kylig. -otan ttaa *v.* kyla, bröfta sig, gå fram lång och rak.

Kokamus l. -kalmus uksen *s.* hakstång (*fastera marina*), kenstigt werktyg.

Kokar karrun se kokkare.

Kokatsu un *s.* njupon.

Koen kokea l. kokeen koeta *v.* försöka, pröfwa, sträfwa, undersöka, witja, ösa, kokenut kaikki tietää, mutta vaivainen kaikki kokee den som försökt känner allt, men olycklig den som allt försöker. — Koe kokeen l. Kokiain amen *s.* försök, prof, witjning. Kokemäki Kumo socken (eg. witjebacke). -kemus uksen *s.* försök, erfarenhet, witjning. — Koelma an *s.* det försökta, det witjade. — Koetan ttaa *adr.* koitan ttaa *v.* låta försöka, skämpa, bjuda till. -ete tteen *s.* försök, koetteeksi på försök. -etus uksen *s.* försökning, pröfning, undersökning, erfarenhet. -ettelen tella *adr.* koittelen lla *v.* försöka, pröfwa småningom. -ettelemus uksen l. -ettelu un l. -etelus uksen *s.* försök, pröfning, erfarenhet.

Kokka kan *s.* något uppstående, spetsen af fram- och bakstammen på en båt, galjon, det uppstående stöket på bakstycket af en not, skämt, kokkahonka furu som duger till båtstam, furu med yswig topp, -puu stamträd, pilven k. molntapp, munak. äggröra, kokkapiimä i ugn ystad surmjölk, kokkapuhe infall, skämt, -puheinen skämtsam, -mainen skälmaktig, putslustig. -kkeli in ss. maitokokkeli = kokkapiimä, munakokkeli = munakokka. -aus uksen *s.* skalkhet, skälmstycke. -ainen isen *a.* skalkaktig, skämtsam. -kastelen lla *v.* gå med hufwudet upprätt, reja sig, stoltsera. -kkajan l. -kkaan kata *v.* sveka puts åt någon, göra skälmstycken, bliga med skälmsk min.

Kokkali in *s.* tölp, owig till kropp och själ.

Kokkara an, -ainen isen = kokkare, -einen.

Kokkare een *adr.* kokar kkaren *s.* koka, klimp, bulla. -reinen isen *a.* full med kokor, klimpar. -kkaroitun ttua l. -karrun rtua *v.* bli klimpig, kokig.

Kokko kon *s.* kegelformig upphöjning, wårdkase, kummel, den uppstående pyramidformiga öfre delen af hus, wind, ruisk. rågskyla, polttaa kokkoa bränna kokko d. w. s. uppstaplad trädhög

wissa helgaftnar, -linlu gullörn (*Aquila chrysaëtos*), kokkonaito = kokkapiimä. -onen sen *dim.* liten hög. -ola an *s.* höjd för wårdkasar, Gamla Karleby.
Koko koon *s.* samling, hop, helhet, o-vat koossa äro tillsammau, tulla kokoon komma tillsammau, ruumiin koko eg. kroppens helhet, kroppsstorlek, kokonansa helt och hållet, koko talo hela gården, koolta ymnigt, koommin ymnigare, mera. -oinen isen *a.* ht. storlek, munan kokoinen af äggs storlek. -onainen isen *a.* hel. -onaisuus uuden *s.* helhet. — Kookas kkaan l. Koolias aan l. Kokoisa an *a.* något stor, storwärt, reslig. — Kokoon koota *v.* hopa, samla. -ous uksen *s.* samling. -ooja an *s.* samlare. -oelen *sdr.* -oilen lla *v.* samla småningom. -oun uta l. -ounnun *sdr.* -oonnun -ntua *v.* samlas, komma tillsamman. — Ko'on kokoa *v.* samla, hopa. — Koonnun ntua *v.* samlas, helna. — Kooskentelen nuella *v.* samla, helna småningom. — Kokoonnutan ttaa *v.* låta samlas, sammanfalla.
Kokoi in *s.* fornbröd.
Kokotan ttaa *v.* utsträcka, peka, stå och wänta. -tus uksen *s.* utsträckning, wäntning. -ttelen tella *v.* sträcka fortfarande, wänta fortfarande.
Koksahdan htaa *v.* dimpa, hoppa, skutta med dån. -hutan ttaa *v.* kasta, dänga, slänga. -sennan ntaa *v.* hoppa, swänga sig upp.
Kola an *s.* stör med jernspets, ugnsraka = hiilik. brandstake, hirsik. steckfälle (en i form af skida gjord kälke, hwarpå wid släpning bakändan af stocken hwilar), stängsel i sjön för fiskbragder, käpp med twärslå för att utdraga såd från qwarntratten.
Kolaan l. -lhjaa lata l. -lisen sta *v.* skramla, skallra, slamra. -lina an *s.* skrammel. -ahdan htaa *v.* skrälla, smälla till hastigt. -ahdus *sdr.* -ous uksen *s.* skräll, smäll. -ahtelen hdella *v.* skrälla till flera ggr. -ahutan *sdr.* -autan ttaa *v.* smälla till, ge en smäll. -listen taa *v.* bulta, skramla, knacka. -listaja an *s.* bultare, knackare, hongan k. *ep.* för hackspett. -listus uksen *s.* bultning, knackning. -listia imen *s.* bultningswerktyg, instrument för rengörning af hästars tänder. -listelen lla *v.* knappra. -lakka kan *a.* skrällande, doft ljudande.
Kolehdin htia = komehdin, loitsin.
Koleikko, -einen, -eus se kolia.
Kolhaan hata l. -hin ia l. -hon oa *v.* slå wårdslöst, hugga grofst -haisen sta *v.* slå groft och hastigt, slå sönder, såra. -haus uksen *s.* stöt, slag. -hoon *s.* söndrigt kärl, murket stående träd (kohlin).
Kolhos oon *s.* rentåg, sammanbundna renar. -stan aa *s.* förena renar till ett tåg.
Koli in *a.* kal, skallig, *s.* folmila.
Kolia an *a.* ojemn, backig, gropig, skarp, fylig, krokig. -leus uden *s.* ojemnhet. -asti *adv.* gropigt. -leinen isen *a.* ojemn, fylig, krokig. -leisuus uuden *s.* gropighet. -leikko kon *s.* stenig, kroklig wäg. -listun ua *v.* bli skarp, fylig, eländig. -leudun utua *v.* bli skarp, qwickna till.
Kolikko kon *s.* silfwerrubelsstycke, twättkauna waul. af metall.
Kolin in *v.* omröra, orena. -ine een *s.* konst, intrig.
Kolisen, -ina, -istan se kolaan.
Kolisutan ttaa = kolistan se kolaan.
Koljaus uden *s.* krake (koleus).
Koljo on *s.* lång stryfare, jättelik. -ju un *s.* höjd, hög plats, twärträd på sadel. -jumi in *s. myth.* jätte.
Kolkistun ua = kolistun och kolkostun.
Kolkka kan *s.* regel, stöt, fort äre. trubbig pil, kant, hörn, sälla, sätt att fiska då fisken klubbas under nya is, -kala under isen klubbad fisk, -mies man som klubbar fisk l. framstöter båten med en stör, kolkkapoika l. kolkkipoika gosse som hemtar pilar, lehmaa k. kosfälla. -ainen isen *a.* försedd med rigel, hörnig, kolmik. trehörnig. -aisuus uuden *s.* hörnighet. -kistan taa *v.* göra kantig. -kistun ua *v.* bli kantig (kolkkaan).
Kolkas kkaan *s.* ett slags björnfälla.
Kolkkan kata l. -kan kkaa *v.* klappa, klämta, bulta. -kke kkeen l. -aus uksen *s.* klappning, bultning, klämtning.

-naan -aan s. pl. -neet klubbor, skramlande ting som hänga wid ngt. -aelen lla v. klappa, skramla fortfarande. -ahdan htaa v. skramla, dåna till hastigt. -ahuksen adv. -autan ltaa v. åstadkomma ett hastigt dån, klappa till. -kia kkia v. klappa fortfarande. -kinto nnon s. klappning, skramling. -kon kkoa v. klappa dosk, dunka på. -kottelen tella v. röras med dosk skrammel. -kuu kkua v. skramla, dunka, knaka. -kutan taa v. dunka på, bulta, klappa. -kutus uksen s. klappning, bultning. -kuttaja an s. klappare. -kuttelen tella v. klappa fortfarande (kolkka).

Kolkki kin s. snaswande häst (kolkka).

Kolkko kon a. dyster, hemsk, ryslig, kuslig, kärf, skräslig, k. korpi dyster skog, k. ilma, k. sää dyster, kylig wäderlek, k. maa oländig, stenig mark, k. mies dyster, kärf, trumpen man. -ous uden s. dysterhet. -kosti adv. dystert, hemskt. -kostun ua v. blir dyster, fördystras, anse för dyster. -konnun ntua v. bli dyster, kylig (kolia, kolkka).

Kollaan lata v. slå, hägra, niin minun silmistäni kollaa så förekommer det mig. -ahdan htaa l. -ahtelen hdella v. slå till, hamra, laga, förbättra, hela. -ahdun htua v. bli slagen, lagas, helas.

Kollastan aa l. -telen lla v. roa sig med besök.

Kolli in s. lörft katt l. hund, kollin marja swart winbär. -ittelen tella v. waka på nattlopp.

Kollo on s. svets, hymvel. -otan ttaa v. göra ngt enformigt, katsoa k. stirra orörligt, seisoa k. stå störas orörlig, itkeä k. gråta enformigt högljudt.

Kolkos oon s. band att fästa renar den ena efter den andres släde. -stan aa v. fästa sålunda renar (kolkos).

Kolme l. -lmi men a. tre, kolmikanta nuoli trefjädrad pil, -laita vene trebördings båt, -kukka styfmorsblomma (viola tricolor), -yhteinen treenig, -yhteisyys treenighet, kolmin tre i sender. -mälli l. -masti adv. tre gånger. -mas nnen a. tredje, kolmannekai för det tredje. -mannesti adv. för tredje gången. -mannes aksen s. tredjedel. -mia an a. trekantig figur, katson kolmialle ser åt tre håll, suloo kolmialta kommer från tre håll, hajoo kolmiaa går sönder i tre delar. -mio on a. trekantig figur. -minainen isen a. trefaldig. -minaisuus uuden s. trefaldighet. -minaisesti adv. trefaldigt. -mikko kon s. triangel. -mno on l. -monen sen s. trea (i kortspel). -moinen isen s. trilling. -mittaa ttaa v. dela i hopar, flera om tre hwar, kolmittain tre och tre i sender. -mennan ntaa v. tredubbla.

Kolo on s. urhålkning, håla, kolopuu bleckadt träd, puun kolo ihålighet l. afskaladt ställe i träd, vuoren k. bergsrefwa, pl. kolot afskalade trän till kjärwed, koloruuta jern hwarmed kjärwed afskalas. -lon loa l. -loon lota v. blecka, urhålka, göra inskärningar, afskala trän till kjärwed. -otan ttaa v. skala, afbarka, gnaga, wärka. -ottaja an s. afbarkare, gnagare, wärk, gikt. -otus uksen s. bleckning, afbarkning, wärk. -ottelen tella s. afskala småningom, wärka fortfarande.

Kolpakko kon s. bägare, skål.

Kolpi lven s. gammal stor tall.

Kolpitsa an s. källare under golfwet.

Kolppaan pata v. loma, släpa fötterna efter sig, wada. -pus uksen s. lömig, drölig menniska. -puslelen lla v. bete sig dröligt. -pasin adv. wadande.

Koltsas aan s. ring. -sanen sen dim. liten ring.

Koltti tin s. madrass, dyna fylld med hö.

Koltio ton s. skrynkla, fals, weck, ingrepning. -onen sen dim. spratt.

Kolttu tun l. -ttuska an s. öronprydnad, örhänge. -kainen isen dim. små örhängen, s. ht. örhänge.

Kolu un s. stenhölster. -uinen isen a. stenig, ojemn, oländig. -uutan ttaa. l. -uuttelen tella = kolistan, kolistelen (kolia).

Kolve an s. slag. -vin ia v. slå, prygla.

Kolvennan ntaa l. -vin ia s. dröja, wänta. -enti nnin s. dröjsmål, dröl (kopiva).

Komaan l. -majan mata l. -misen ata v. doft ljuda, skalla ihåligt. -mina an l. -mu un s doft ljud. -mo on s.

-itällä. -mahdan htaa v. falla till doft. -mahdus adv. -maus uksen s. plötsligt doft fall, stöt, knuff. -mahtelen hdella v. falla till doft flera ggr. -mahutan adv. -mautan ttaa v. slå till med doft ljud, dunka (komia).

Komehdin htia v. trolla, förhexa. -mineen pl. -neet s. trollkonster, förhexning.

Komehikko kon s. öde skog med kullfallna träd.

Komento nnon s. främre kant i ugn.

Komero on s. skåp, skafferi, nisch.

Komestun ua v. bli wred, förargas.

Komi in s. reskista upptagande helt lass, fur.

Komia an a. ståtlig, präktig. -meus uden s. ståtlighet. -asti adv. ståtligt, präktigt. -mennan ntaa l. -mistan taa v. göra ståtlig, försköna. -makka kan s. stolt, prydlig. -mu un s. ståt. -istun ua v. bli ståtlig.

Komma an s. snäcka, mussla, komman kynsi snäckskal.

Kommakko kon s. litet rum, gömma.

Kommana an l. -no on l. -nos oksen s. hydda i skogen.

Kommeliainen isen s. stundra (kampela).

Kommelus uksen s. stöt, tillstöt, motgång.

Kommio on = kommana (kammio).

Komnottelen tella v. beröra.

Komo se komaan.

Komotan ttaa v. blänka, skina (kumotan).

Kompailen lla v. wara ränkfull, ställa försåt. -pele leen s. försåt, ränk. -mpe mpeen s. knep, gömsle (komppa).

Kompain mpia v. fråla, trassa fram. -mpelo on s. klumsig, trögt framskridande. -mpura an s. spratt. -mperoitsen l. -mperoitsen ita v. stappla, fräsa fram. -mperoitan ttaa v. låta stappla.

Kompotti tin s. skogshydda (kommana).

Komppa pan s. stöt, infall, komppasana glåpord, [illegible] -pakko kon s. ställe den man lätt stöter mot, snafwar, stening, ojemn mark. -po ppeen s. anstöt, motgång. -pas ppaan s. snafwande, [illegible] -paatun l. -mpistun ua v. snafwa mot ngt, stupa. -pastus uksen s. snafning, stupning. -pastelen tella v. snafwa ofta.

Komppeli in s. hög wäggfast säng.

Komppi pin s. stickord. -pin ppiä v. säga stickord (komppa).

Komsu un s. blockorf (kamsu), dans. -sis int. hopps! -sahutan ttaa v. falla l. hoppa med dån. -suttelen tella v. dansa, leka.

Komu un s. stadkur (komi), domm, -unsen tuft, haisee komulta luftar unket. -uinen isen a. unken. -uisuus uuden s. unkenhet. -isesti adv. unket (komauma, komia).

Konakka kan s. kraftkula i flebstr[illegible]

Kone een s. redskap, maskin, konstgrepp, konepaja maskinwerkstad. -ellinen isen a. försedd med redskap, maskin-, konstmässig, konstig. -ikas kkaan a. konstig, krånglig. -ehdin htiä l. -neilen lla v. göra puts, krångla. -elus uksen s. krångel. -ellutan ttaa v. krångla genom en annan, ha en att krångla.

Konehdin htia v. hägra, skulla.

Konelo on = kopakka och koni.

Koni in s. hästkrake. -novala an l. -novoli in s. hästsnöpare.

Konia an s. spratt.

Koniska an s. uthuggen upphöjning på ugnsbänk.

Konkelo on s. bugt på träd l. gren, st. björk, grön hackspett (picus viridis) = konkero.

Konkka kan l. -ke kkeen s. något uppstående, uppåtböjdt, -nenä örnnäsa, romersk näsa, -luut framskjutande ben på extremiteterna.

Konkin kkia v. stappla fram, trögt gå framåt. -kuttelen tella v. röras sakta framåt. -kuutan ttaa v. draga med sig samt, slära.

Konko ngon = konkka.

Kongon nkon = kankoon af kankin.

Konna an l. -naikka kan l. -naikainen isen s. groda, skälm, [illegible] konnan juonet, konnat skälmstycken, konnan poika l. -vietävä förbannad, [illegible] -hyteimet [illegible]. -konnamainen skälmaktig, -maisuus uuden s. skälmaktighet [illegible]

-uus uuden s. ställaktighet, furt- -allinen isen s. stålmaktig. -allisuus uuden s. stålmaktighet. -naittelen tella v. bete sig stålmaktigt. -naah- -dun htsa v. ha likhet med en groda.
Konninkainen isen s. fläbbus.
Konoo on = kontio.
Konolainen isen s. geting.
Konossaari s. än Konewits.
Konovala, -novoli se koni.
Konsa när (koska) konsanaan alldeles, ei konsanaan alldrig (ei koskaan), konsa än ... än.
Kontio on l. -ikainen isen s. björn, kontion villa tofslikt gräs.
Kontsaan sata v. stå, hugga.
Kontta tan s. stelhet af köld, kädet ovat kontassa händerna äro stela af köld. -inen isen l. tas ttaan a. stel af köld, trög, tafatt. -aannun ntua l. -ntistun on k. -aun uta v. bli stel, styf (kontti).
Kontti tin s. foten ända till knäet, näst ... , om kontillansa ligga på knä (berära marken med foten till knäet), kantaa kontti löra med swaller, kontin kantaja l. konttimies sqwallertaska, baktalare ii. af förlesmade. -tta tan s. ställning på knä, lapsi on kontallansa barnet är i krypande ställning. -ttaan tata l. -tin ttia v. krypa såsom barn. -ttaus uksen s. krypning. -ttari in s. krypare. -ttailen lla l. -ttikoitsen ita v. krypa långsamt. -ttisen ita l. -tin tia v. baktala, sqwallra, söka förhindra åtlensfap, löra med sqwaller. -ttiminen isen s. baktalandet, krypandet.
Konturinnus s. hemman, kreatursfoder. -nnullinen isen s. hemmansegare.
Kontuinen isen a. rik på foder.
Kontustan taa = konttaan.
Konttari tan s. piste (koni).
Kookas, koolias, koota se koko.
Koomaan mata v. gripa med full hand.
Kopajan patan l. -pisen ista v. ljuda dost, ihåligt, flamra. -pina an s. dost ljud, flammer. -pakka okan s. flammande larm. -pistan taa v. åstadkomma ett dost ljud t. ex. genom att ... -pistus uksen ... -puhdas ... taa ... smällande ... dost.
-pahdus ... s. plötsligt ... -pahutan ... v. åstadkomma ett plötsligt ... -pano on s. ihålig, wid slag ... ljudande trädstubbe. -pio on s. ihålig, -pää dumhufwud.
Kopera an s. hof, klöf.
Kopero oen l. -pero on s. ... för rofwor.
Kopekka kan s. kopek.
Kopelo on a. oskicklig, ohändig, tafatt. -oitsen ita v. trefwa, famla (kopera).
Kopera an a. urgröpt, urhålkad, tomtan, fröst genom urhålkning. -errun rtua v. bli fröst, hopkrympa, krekna (ss. fingrarna af köld), bli stel, fomlig, tafatt. -ero on a. oskicklig, tafatt, famlande. -roitsen ita v. famla, trefwa (kovera).
Kopeun uta v. tillfälligtwis inträffa, råka, hända.
Kopia an a. högfärdig, brug. -p us uden s. högfärd. -asti adv. högfärdigt. -peen peta l. -peilen lla v. högfärdas.
Kopia an s. afskrift. -pioitsen ita v. taga afskrift, afkopiera.
Kopisen, -pina, -pistan, -pio se kopajan.
Koplaan ata = kopeloitsen.
Koplikko kon s. surmjölk (hokkyla).
Koppa pan s. urhålkadt, urgröpt ting, korg, kanteleen k. harpaus stomme, pääpun k. piphufwud, hattu k. hattkulle, -mato skalbagge, -reki kurskäde, -nokka örnnäbb. -pallinen isen a. korgegande, en korg full. -patoin ttoman a. korglös.
Koppa pan s. slag, hopp, -sana ... heittää koppaa göra bockspräng, hopan heitto bockspräng, koppalouve ... (*larus marinus*), -verkko nät hwari fisken drifwes genom pulsning. -ppaan pata v. smälla, slå, fasta med smäll k. kättä smälla i hand, k. kontsiin ... ga i wässan. -aus uksen s. smällslag. -ppan ppaa v. smälla hastigt, slänga, hänga.
Koppana an = koppansjako s. delning efter ögonmått.
Koppeli ... = koppi.
Koppelo on s. tjäderhona. -oinen isen dim. liten tjäderhona; s. pl. tjäderhönor.

Koppi pin *s.* litet rum, koja, bolk, lyön koppia slår boll, otti koppiin omenoita tog hyra äpplen, vesikoppi rum för dem som äro dömde på watten och bröd, on vesikopiossa är på watten och bröd. -io on *s.* koja. -ilo on *dim.* liten koja, liten lubdånad, koiran k. hundkoja, hautak. grafrum, veneen k. båtrum l. låda, niitun k. liten ängstäppa.

Koppo pon *s.* dumhufwud (kopio se kopajan).

Koppuloitsen ta = kopsin.

Koppura an *a.* skroflig, k. kynsi fartnagel.

Kopra, -allinen, -aan, -rin, ristan = koura m. fl.

Kopru un *s.* wattenfall, hwirfwel.

Kopsa an *s.* korg, noskorg (koppa).

Kopsaan sata *v.* gifwa ett hest ljud, slå, slänga med ljud, dänga. -sahdan htaa *v.* gifwa plötsligt hest ljud, slå, slänga, dimpa ned, k. korvalle ge en smäll mot örat, k. maahan dimpa till marken. -sahdus *sdr.* -saus uksen *s.* plötsligt fall, slag. -sahtelen hdella *v.* slå l. slänga l. falla med hest ljud flera ggr. -soutan ttaa *v.* åstadkomma hastigt ett hest ljud genom slag, fall m. m. -sin in l. -sutan ttaa *v.* klappa fortfarande, slara. -sutus uksen *s.* klappning, slamning.

Kopu vun *s.* buller, slammer, knack. -utan ttaa *v.* knacka, bulta sakta. -utus uksen *s.* knackning. -uttaja an *s.* knackare. -uttaminen isen *s.* knackandet. -uttelen tella *v.* knacka fortfarande, knarra (kopajan, koppa)

Kopuli in *s.* träta, trätosam käring.

Kopura an = kopera.

Kopuri in *s.* istadig häst. -roitsen ita *v.* wara istadig, motspänstig.

Kora an *s.* rassel, harkling, trolleri, elände, olycka, swårighet, korassa eläminen on pahempi kuolemaa eländigt lif är wärre än döden. -ahinen isen *a.* eländig, eländig, öfwerhopad med swårigheter. -ajan *sdr.* -aan ata *v.* harkla, rossla, trolla. -ahdan htaa *v.* hastigt harkla, rossla till. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastig harkling, rossling, trollsom. -ahtelen hdella *v.* harkla, till flera gånger, rossla upprepadt. -ahtuin *adv.* -autan ttaa *v.* åstadkomma hastig rossling, slå l. rycka m. m. så det rosslar. -annus uksen = kora (korisen).

Korento nnon *s.* stång, bärstång. -olainen isen *a.* stånglik *ep.* för orm, suden korento trollslända. -nnottain *adv.* stångswis, i rad.

Korentelen = korottelen se korkia.

Korho on *s.* höstráng. -onen sen *dim.* liten höstrång. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* räffa i strängar, omröra torkande hö.

Kori in *s.* korg, koripaja korgwil (salix viminalis). -illinen isen *a.* en korg full.

Koria an *a.* grann, wacker, präktig. -eus uden *s.* grannhet, prakt. -asti *adv.* grannt, wackert. -ru un l. -re een *s.* grannlåtssak, smycke, nipper. -roen rda *v.* bli grann. -reilen lla *v.* pryda, gå grann, grannas. -retan l. -ristan aa *v.* göra grann, utsira, pryda. -ritus l. -ristus uksen *s.* prydning, prydnad. -rittelen l. -ristelen lla *v.* pryda smått, smycka. -ristutan ttaa *v.* förse med grannlåter, göra grann.

Korilo on *s.* ugnsraka.

Korisen sta *s.* rossla fortfarande, skorra. -ina an *s.* rossel, skorr. -istan staa *v.* åstadkomma skorrande. -ristus uksen *s.* rosslingstillställning. -ristelen lla *v.* ha att fortfarande rossla l. skorra (kora).

Korjaan jata *v.* berga, ordna, lägga i förwar, reparera, städa. -aus uksen *s.* bergning, städning, reparation. -ju un l. -juu uun *s.* wård, förwar, gömställe. -autan l. -jautan ttaa *v.* låta berga, låta sköta l. laga l. städa. -jaelen *sdr.* -jailen lla *v.* berga småningom, reparera smått. -jelo on *s.* bergning, hopsamling, städning.

Korkia an *a.* hög Korkiakoski Högfors, korkeintaan på sin höjd, högst. -kiasti *adv.* -kuus uden *s.* höghet. -asti *adv.* högt. -ko kon *s.* höjd, förhöjning, accent, ränta, korkonimi hedersnamn. -kuinen l. -kuinen lla -kainen l. -kainen *dim.* något hög -kapää hjelta

1. -rkoaan rota l. -rkoenuun nuu v. bli hög, förhöjas. -rotan ttaa l. -rottelen tella v. upphöja, förhöja. -rotus uksen s. upphöjelse, förhöjning, märdsfälla. -rote tteen l. -roke kkeen s. förhöjning, höjningsmedel. -rotiamus uksen s. upphöjning, promotion.
Korkko kon s. flack. -rkotan ttaa v. flacka, förse med flack.
Korlu un s. prydnad.
Kormanto nnon l. -mane on l. -meno on s. byxficka.
Kormu un s. foret, tadel, klander. -mutan ttaa s. tadla, brumma, gorma.
Korniitsa an s. fremmantrum.
Kornutan ttaa v. qwäka som grodan, gorma. -tus uksen s. gorm, qwäkning (kornutan).
Kornuun uta v. gorma, begära enwist.
Koro on s. inskärning, ränna, grön hackspett (*picus viridis*) = honkakoro. -roinen isen a. försedd med inskärningar, rännor.
Koroska an s. olikfärgad rand på kläder ifrån midjan ned.
Korotan, -otus, -ottelen m. fl. se korkia.
Korpi rpen s. djup wild skog, ödemark, -kuusi gårgran, -koivu rak men skör björk, -haukka gullörn (*aquila chrysaëtos*), -metsäs rackelhane (*tetrao hybridus*). -peippo en art sikka, -rastas björktrast (*turdus pilaris*), -sammakko flockgroda (*bombinator igneus*), -loikko ormbunke, skogsbräken (*polypodium filix mas*). -visto on s. djup aflägsnare skog. -pela an s. hem l. boning uti djup skog. -pilainen isen s. skogsbo, swedjerag. -pinen isen a. full af öde skogar. -piainen isen s. stäm (*leuciscus grislagine*). -vetun tiua v. bli ödemark, öfwerwäxas med djup skog.
Korppi pin s. korp.
Korppu pun s. swatt, skälmstycke, skorpa.
Korpu ruh s. skelhetta.
Korraan rata v. qwäka (som grodor).
Korri in s. dopping (*podiceps*).
Korrotelen: lla v. snarka.
Korsaan sata s. snarka. -asen ata v. snarka hastigt.
Korsahdin - htia v. taga ett och annat [illegible] (om [illegible] kreatur) (korsi).
Korska an l. -kia an a. prålande, prålig, stolt. -kuus uuden l. -keus uden s. prålighet, prakt, stolthet. -asti l. -kiasti adv. prålig, grannt. -allinen isen a. stolt, högfärdig. -allisuus uuden s. praktfullhet, högfärdighet. -allisesti adv. stolt, högfärdigt. -ailen lla v. tala grannt, skryta, pråla. -ahdan htaa v. fräsa till, frusta, skryta fort. -ahtelen hdella v. frusta då och då, gå skrytsam l. prålande. -kun ua v. frusta, snarka, skryta.
Korsnaan nata v. snarka.
Korste een s. hårdnad skorpa på något.
Korsu un s. koja, hydda, liten låda, stort twåbottnigt kärl, syrkar.
Korsua an s. litet wärdshus, krypin.
Korsi rren s. strå, kastekorsi tätel. -inen isen a. stråfull. -in ia v. samla ihop strån. -rtun ttua l. -rteun uta v. bilda strå, wära upp, utwecka sig.
Kortan ttaa = kortin.
Korte tteen s. fräken (*equisetum*), kangask. rautak. skafgräs, skurgräs (*e. hiemale*), karvak. räfrumpa (*e. arvense*), suok. färrstöfte (*e. palustre*), veelk. fräken (*e. fluviatile*), kortemato en slags mask begagnad till agn. -tehikko adr. -teikko l. -teisto s. fräkenäng.
Kortin ttia l. -tilsen ila v. snatta, roffa, undansnilla.
Korto rron s. buldan.
Kortti tin s. kort, krafs, lyödä korttia spela kort, korttiu lyönti kortspel, pipuuk. ripkrafs.
Kortto toa s. wräkling, skamlös menniska.
Koru un s. brandlukt. -utan ttaa v. afge brandlukt, bränna (koria).
Korues eksen = korves.
Korva an s. öra, handtag, stället inwid, lyödä korvalle slå på örat, korvakuulo hörsägen, saarin k. handtag på en så, kosken korvalla wid sidan af forsen, -lukki en serts bindmössa, -nies tinningbenets första utskott, -luu tinningben, kengän k. skosnibb, ovik. stället inwid dörren, -niekka stop, kanna, (som är försedd med öron). -anen sen dim. litet öra. -ainen isen a. försedd med öra, handtag, närbelägen, pitkäk.

långörad, kaksik. tudörad (Kiel), ko- vak. ohörsam. -aisuus uuden s. kovak. ohörsamhet. -aisesti adv. kovak. ohörsamt. -allinen isen a. försedd med öra, handtag, närbelägen, kosken k. wid forsen belägen. -atusten l. -atuksin adv. öra wid öra, wid hwarandra, jemförelsewis. -atoin ttoman a. utan öra. -vätoin ttoman a. utan öron. -as aksen l. -vus uksen s. örlapp, snibb, stället inwid, -niekka mößa med örlappar. -ake kkeen s. örlapp, snibb. -akko kon s. stötta på båda sidor om en fågelsnara, stället inwid, lumikosken korvakolla wid randen af snöfollet. -vo on s. kärl med öra, så. -vollinen isen a. en så full. -aan vata v. sätta wid sidan, jemföra, wedergälla, ersätta. -aus uksen s. jemförelse, ersättning. -ailen lla v. långsamt jemföra, ersätta, låna sitt öra.

Korvaan vata v. förminska, stympa (korva).

Korvanto unon = kormano.

Korvennan ntaa l. -vetan ttaa v. swe- da, steka, bränna, smärta, minua korventaa jag har halsbränna, rintaani k. jag har sweda i bröstet. -vennus uksen s. sweda, brännande, halsbränna. -vennun ntua l. -vetun ttua v. bli swedd, stekt, megen. -vehdun htua v. hastigt brännas, brynas (koru).

Korves eksen s. stämm (leuciscus grislagine) = korpiainen.

Kosana an s. läderkyller.

Kosauna an s. garfweri.

Kosen ea, -etan ttaa = kosken, -ketan.

Kosi in s. frieri. -in ia v. fria. -ia an s. friare, talman. -io on s. friare, talman. -ioinen isen ht. frieri, pl. -iset, olla kosioisilla wara på frieri. -ioin ida v. fria, wara talman.

Kosinkka kan s. trekantig buk.

Kosjo on, -jon oa = kosio, -in.

Koska prt. när? emedan, ei koskaan aldrig, koska ikään, ikänänsä, hyvänsä, tahtonsa närsomhelst. -aineu isen a. till hwad tid hörande?

Kosken ea v. widröra, angå, handtera. -ento nnon s. beröring. -etan ttaa v. låta widröra, handtera. -eva an l. -evainen isen a. kännbar, angående. -ettelen telle v. widröra litet, komma åt, hesla.

Koski ken s. fors, kosken niska stället ofwanför en fors, kosken laskia forsfarare, forsferman, -harakka l. -kara strömstare (cinclus aquaticus). -inen isen a. full med forsar. -kelo on s. skrake (mergus), isok. l. uuk. l. lohimäk. storskrake (m. merganser), joukik. l. ajok. l. karik. småskrake (m. serrator), hernek. l. karväsk. salskrake (m. albellus). -kellinen isen a. ht. fors, en fors full. -ketoin ttoman a. utan fors. -kitoin ttoman a. utan forsar.

Koskus uksen l. -ut uen dim. granbark, -katto tak af bark, -vene båt af bark, -torvi lur af bark, -kota hydda af granbark. -uinen isen a. af bark. -un ua v. afbarka.

Koso on l. -onen sen dim. ymnig, riklig, kosokauppa großhandel, kosoita ymnigt, i stort, kosommalta, kosommin rikligare. -ous uden s. ymnighet. -outan ttaa v. göra ymnigt.

Kosotus uksen s. femårig ren, -vaadin femårig renko.

Kossa an s. hårfläta.

Kosseli in s. en slags plog.

Kossi in s. liten lax.

Kostan taa v. wedergälla, hämnas, wända bort. -to on s wedergällning, hämd, kostoon förgäfwes, koston himo hämdbegär, hämdgirighet. -taja an s. hämnare. -telen lla v. wedergälla småningom (kosti).

Kostaan ata v. leda, afleda. -te een s. led, wägledning till fogelsnara, stilla watten i en ström (kostun).

Kostannan, -nnus = kustannan, -nnus.

Kosti in l. -sto on s. fyrskaftigt hamptyg, säckwäf. -inen isen a. af säckwäf (piikko).

Kostikka kan s. bennål, hwarmed näswerskor göras.

Kostun ua v. bli fuktig, dåfwen, swälla till, tillwära, bli frisk, kostu korpi ..... blif rik, frisk (på wildbråd) -tia an a. fuktig, dåfwen. -teus uden s. fuktighet, dåfwenhet. -te een s. fuktighet, tillwärt, läkedom. -tuke kkeen s. fukten-

ke, wederqwickande medel, bricka. -umi-
nen isen s. wätblifning, wederqwickelse.
-umatoin tuinnen a. som icke blir wät,
som icke tar sig. owederqwicklig. -utun
ttaa v. fukta, wederqwicka, göda. -utus
uksen s. befuktning, wederqwickning. -ut-
telen tella v. fukta småningom, lindra.
Kosuli in s. qwinnoreck.
Kosutan ttaa v. fräsa.
Kota dan s. hydda, litet hus för hus-
hållsgöromål, moderlif, -halko kökss-
klabb, -hiisi ep. för brännwinspanna,
nälpeen-k., vasikan k. säck hwari fo-
stret befinner sig i moderlifwet. -anen
sen dim. liten hydda, moderlif, läpi-
kotasin mitt egenom lifwet, rakt ige-
nom. -telo on l. -tero on dim. litet
hus, nålhus. -ti din l. -to don s.
hem, kotivävy måg som flyttat att bo
hos swärföräldrarna, kotona hemma,
tulla kotia l. kotiin komma hem, ko-
toa l. kodosta l. kodista hemifrån.
-perä födelseort, on sieltä kotoperää
är hemma derifrån, -mies hemkarl,
-elain l. -oma husdjur, -kana hem-
höna, smekord för hustru -tonen sen
l. -tinen isen dim. litet hem, olla ko-
tosella wara hemma. -toinen isen l.
-tinen isen a. ht. hem, egande hem,
isok. med stort, prydligt hem, Suo-
mesta kotoisin från Finland hemma.
-tolainen isen a. hemmawarande, s.
gårdsmakt. -tolaisuus uuden s. wistel-
se hemma. -dis iksen l. -diksin imen
s. hemgård, gårdsplan, inhägnad wid
hemmet. -dikas kkaan a. huslig, hus-
warm. -turi in s. inhysing, gråsparf,
gråspink (*fringilla domestica*), gråbo
(*artemisia vulgaris*). -tos oksen s.
hydda af ris, qwistar m. m., kafsel.
-tus uksen s. hydda, stuga, makik.
backstuga, täckt snara. -teun uta v.
bli huswarm, huswan. -teudun l. -tiu-
dun utua v. hemkomma. -ditun ttua
v. komma hem, bli hemwan. -tilo on
... plädd.
Kotjo jon a. fylig.
Kotka an s. örn (*aquila chrysaëtos*), Swart-
... meriki. l. kalak. hafsörn (*a. al-
bicilla*), kotkan siipi örnwinge, ep. för
... -di-

-sen isen a. ht. örn, rik på örnar. -ala
an s. örnnäste, uppehållsort för örnar
(kokko, kokkola).
Kotkaan kata l. -kon oa v. nåda. -kaus
uksen s. nådning. -kas aksen s. den
frökta, nådade änden på spik.
Kotkelo on s. seg surmjölk, stummad kli-
bunke, surmjölksklimp.
Kotkotan ttaa v. snattra. -tus uksen
s. snatter.
Kotku un = katky.
Koto, -tos, -toinen se kota.
Kotta tan s. toffel.
Kottarainen isen s. stare (*sturnus vulga-
ris*), ruusukottarainen rosenfärgad bräs-
sel (*gracula rosea*).
Kottelo on s. ihålighet, håla.
Kotti tin s. rundt bylte, hylsa, räkak.
slembylte ep. för groda, siemenk. frö-
hus (holti).
Kotu .... se kota.
Kotva an s. tidslängd, kotvan en stund,
kotvan aikaa lång tid, ei kotvaan ai-
kaan, ei kotvilleen icke på lång tid,
kotvaksi för obestämd tid. -anen sen
dim. liten tidslängd, kotvasen aikaa
en kort stund, kotvaselta i hast. -vin
ia v. bida. -vitan ttaa v. afbida, wän-
ta på. -vittelen tella v. wänta fortfa-
rande, dröja. -vennan ntaa = kotvitan.
Kouhkia an a. lös, lucker. -keus uden
s. luckerhet. -asti adv. löst, luckert.
Kouhkoo n = keuhko.
Kouho on s. löst tillstånd, fåne, on kou-
hollansa är pösig. -otan ttaa v. upp-
lucka, pösa upp. -ottelen tella v. upp-
lucka småningom. -otun ttua v. upp-
luckras.
Koukaro een s. krokigt ting.
Koukero on s. liten krok, krokigt ting.
-rtelen rrella v. kröka sig, slingra
sig. -roinen l. -rvoinen isen a. krokig.
Kouki = kouko.
Koukku kun s. krok, bugt, krev, tullik
brandstake, konnan koukut skälmstycken,
koukkupolvi krokknä ep. för haren. -unen
usen dim. liten krok. -uinen isen a.
krokig, bugtig, krånglig. -kullinen isen
a. försedd med krok, bugtig, krånglig.
-kakas kkaan a. full med krokar, upp-
fyll. -ura an a. krumbugtig. -kkari in

s. stång med krok i ändan, båtshake, ett slags plog. -kkaan kata l. -kin kkia *v.* söka, gripa efter med krok l. båtshake, gripa efter. -kennan ntaa l. -kistan taa *v.* kröka. -kun kkua l. -kkuun kuta l. -kistun ua *v.* böja, kröka sig. -kkuilen lla *v* göra krokar, slingra sig, göra slingerbuktar. -kutan ttaa *v.* förse med krok. -kuttelen tella *v.* konstla, wara nyckfull, göra krumbugter.

Kouko on *s.* stort rofdjur, ulf, buse, spöke.

Koulu un *s.* skola, käydä koulua gå i skola. -utan ttaa *v.* låta gå i skola, underwisa. -uttaja an *s.* skolmästare. -utus uksen *s.* skolgång; underwisning. -uttelen tella *v.* skola upp småningom.

Kouni in *s.* trollkarl, häxeri.

Koura an *s.* näfwe, tulik. l. kourarauta linsterhalster, vasaran k. den klufna ändan af hammaren för att utdraga spik, kuolleen k. ormbunke (*polypodium filix mas*), tuulen koura ställe på träd derifrån en mängd grenar utgå, ruumiin k. länke (*asplenium viride*). -anen sen *dim.* liten näfwe. -allinen isen *a.* försedd med näfwe, en näfwe full. -asn ata *v.* taga i med näfwen, grabbla efter, kourataan få slaganfall. -aus uksen *s.* grabbling med näfwen, konwulsion. -ailen lla *v.* känna kafta med näfwen. -asen sta *v.* gripa hastigt uti med näfwen. -rin ia *v.* känna fortfarande med näfwen. -ristan taa l. -ristelen lla *v.* klämma med näfwarne, klämma efter. -ristus uksen *s.* klämning med näfwen (kouru).

Kouri in *s.* ruda (*cyprinus carassius*).

Kouru un *a.* rännformig, böjd, *s.* ränna, takränna. -lehti groblad (*plantago major*). -ristun ua *v.* böja sig i rännform, bli kupig. -ristan taa *v.* göra rännformig, kupig, ränna, springa af alla krafter. -ristelen lla *v.* göra något rännlikt, kröka sig, böja sig krum (kouru).

Kouma an l. -si in l. -sikka kan *s.* skopa, öskärl, ordning. -sikas kkaan *a.* ordningsälskande. -sitoin ttoman *a.* oordentlig, ordningslös. -saan ata *v.* hålla ordning.

Kousa an *s.* namnsdagskalas.

Koutere een *s.* en art forell.

Kouto don = koito

Kova an *a.* hård, -kuorinen hårdskalig, skalbagge, k. onni olycka, k. yrtti gulklint (*centaurea jacea*), k. pää hålligt hufwud, k. ääni stark röst, k. raha klingande mynt, olla kovalla ha förstoppning. -vuus uuden *s.* hårdhet. -asti *adv.* hårdt. -anen sen *dim.* något hård. -asen sta l. -astan taa *v.* hwäßa, härda, slipa, säga strängt, hota. -asin imen *s.* brynsten. -venen veta l. -vennun ntua l. -vetun ttua *v.* härdna, förhärdas, bli sträng. -vettunainen isen *a.* härdad, hårdnad. -vettunaisuus uuden *s.* härdighet, hård egenskap. -vennan ntaa l. -vaan vata l. -vitsen ita, l. -ventelen ntella *v.* härda. -vitan ttaa l. -vutan ttaa *v.* strängt tilltala, warna. -vittelen tella l. -vuttelen tella *v.* strängt behandla. -vistan taa *v.* strängt behandla. l. -vistus uksen *s.* hård behandling. -vistelen lla *v.* något strängt behandla. -vennus uksen *s.* härdning, den hårda maten (motsats till supanmat), plågoande.

Kovela an *a.* ingröpt, kupig, konkav. -luus uuden *s.* kupighet. -llan ltaa *v.* ingröpa, tälja en ingröpning med krokig knif. -li in l. -lin imen *s.* krokig knif, skafknif.

Kovera an l. -verias aan *a.* urgröpt, inböjd, kupig. -ruus uuden *s.* kupighet. -rran rtaa l. -rtelen rrella *v.* urgröpa, inböja. -rrus uksen *s.* urgröpning, inböjning. -ri in = koveli.

Kraakku kun *s.* kråkbär (*empetrum nigrum*).

Kraapin ppia *v.* skrapa. -pasen sta *v.* skrapa till hastigt. -putan ttaa l. -ttelen tella *v.* låta skrapa, skrapa fortfarande, skafwa.

Kraatari in *s.* skräddare. -roitsen ita *v.* wara skräddare, sy kläder.

Krantti tin *s.* flera rum under samma tak, kursad åbyggning.

Krapisen sta *v.* smattra. -ina an *s.* smatter. -puhdan htaa *v.* smattra till

[illegible]ſtigt. -pahteken hdella v. ſmattra till flera gånger. -istan taa v. låta ſmattra. -istus uksen s. ſmattring. -itella lla v. ſmattra ſmått. -puun puta v. knappra.

Krapu pua l. -vun a. kräfta.

Krassi in s. åkermönja (*agrimonia eupatoria*), winterkraſſe (*barbarea vulgaris*), maan k. ängskraſſe (*cardamine pratensis*).

Krassina an s. hög hufwudprydnad hos qwinnor.

Kravatti tin s. wäggfast säng.

Kreivi in s. grefwe, -ikunta grefſkap. -illinen isen a. greflig.

Krippa pan s. rättſälla.

Kriipu pua s. riſpa, ſtreck. -pasen eta v. ſkrapa haſtigt. -ustan taa v. draga riſpor, riſpa.

Kriitu tun s. krita.

Kristus uksen, i ſſ. Kristi tin s. Kriſtus, kristikunta kriſtenhet, kristiveli, -sisar broder, ſyſter i Kriſto. -tillinen isen a. kriſtlig. -tillisyys yyden s. kriſtlighet. -tillisesti adv. kriſtligt. -titöin ttömän a. okriſtlig. -tittömyys yyden s. okriſtlighet. -tittömästi adv. okriſtligt. -tityn ttyä v. bli kriſten. -titsen itä v. göra till kriſten, kriſtna (ristitsen, ristin).

Kropisen ista v. ſkramla doft. -ppa pan s. ihåligt ting ſom ger ett doft ljud. -pina an s. doft ſkrammel. -istan taa v. åſtadkomma doft ſkrammel. -istus uksen s. doft ſkramlande.

Kropsin ia v. baſa, ſlå med raſſel. -sutten taa v. ſlå fortfarande med raſſel, ſkara med wingarnu. -sahdan htaa v. falla ned med raſſel, dimpa.

Krouvi in s. krog. -vaan vata v. kröga. -vari in s. krögare. -vaus uksen s. krögeri.

Kryppana an s. palt.

Kruttu tun s. traſſligt, hopſkrynkladt tillſtånd. -ttaan tata v. hopſkrynkla. -ttaannun ntua v. bli hopſkrynklad.

Kruuhu un s. glödgrop framför ugn.

Kruunu un s. krona, kruunun talo kronohemman, k. maksu kronoupphörd. -nean ata v. kröna. -naus uksen s. kröning.

-naaja aan s. krönare. -nautan ttaa v. låta kröna.

Krunti tin s. krut. -inen isen a. krutshaltig, krutſölad.

Kryyni in s. gryn (suurima). -inen isen a. af gryn.

Kräki in s. torr qwiſtig gren.

Kränä än s. torr qwiſtig ruſka.

Kräpistyn l. -pästyn yä v. ſkrynklas, bli hopſkrumpen.

Krääna en s. kram.

Ku kun *pron. int.* efter enſtafw. ſtafwas wanligen med *part.* ka, kuka hwilken, hwem? kuka ikänänsä l. tahtonsa l. hyvänsä l. vaikka k. hwem ſom helſt, kuten hurudedes, kun, kuin när, då, emedan, parempi istua kuin seisoa bättre ſitta än ſtå, niinkuin ſåſom, kukaan någon, ei kukaan ingen, ei kauna (*sür.* af kunakaan, kunaan) päivänä på ingen dag, aldrig någonſin, kukin en hwar, kuitenkin åtminſtone, likwäl, dock, itsekukin enhwar, hwar för ſig. — *Komp.* kumpi minan hwilkendera af twå, kumpikaan någondera, ei kumpikaan ingendera, kumpikin båda twå, kumminkin åtminſtone, dock, ei kumminkaan dock icke, kumpainen = kumpi, kummoinen, kunlainen l. kullainen hurudan, kulloin när?, kulloinen hwilken tid?, kunne hwarthän? kunnes till deſſ, kukali minä sikäli sinä hwareſt jag, der åfwen du, kuinma *adv.* af kuin minä, kuinsa = kuin sinä.

Kud... ſe kut...

Kuha an s. gös, kuhan keittäjä ſommargylling (*oriolus galbula*). -ainen isen a. göörik.

Kuhaan l. -hajan hata l. -hisen sta v. hwäſa, ſuſa, hwimla. -hina an l -hu un s. hwäsning, ſus, hwimmel, kuhu ohrat ſämſta korn, kuhut ſlöſäd och agnar (kahut, kahajan). -huinen isen a. hwäſande, hwimlande. -hahdan htaa v. hwäſa haſtigt, bruſa fram. -haus uksen s. haſtig hwäsning, brusning. -hahteken hdella v. hwäſa haſtigt flera ggr. -hautan ttaa v. ha att haſtigt hwäſa. -histan taa l. -histelen lla v. låta ſuſa, hwäſa, hwiſſla.

Kuherran rtaa *v.* kuttra. -rtelen rrella *v.* kuttra fortfarande. -rrus uksen *s.* kuttring, kutter. -rtaja an *s.* kuttrare.

Kuhila an l. -is aan *s.* skyl. -loitsen ta *v.* uppsätta skylar.

Kuhjo on *s.* höstack (kring en stör). -onen sen *dim.* liten stack. -jaan jata *v.* stacka hö. -jaus uksen *s.* höstackning.

Kuhjus uksen *s.* slyngel. -stan aa l. -stelen lla *v.* wara slyngelaktig.

Kuhlo on *s.* bulnad, böld. -onen sen *dim.* liten bulnad. -oinen isen *a.* full med bulnader.

Kuhmaus uksen *s.* doft slag. -min ia *v.* bulta med doft ljud.

Kuhmu un *s.* knöl, bulnad. -unen sen *dim.* liten bulnad. -uinen isen l. -uva an *a.* knölig, full med bulnader (kuhlo).

Kuhnu un *s.* trög menniska, dröl. -us uksen *s.* dröl, wrâkling. -nin ia l. -naan nata *v.* gå och dröla, snuska. -nittelen lla l. -nuilen lla l. -ustan aa *v.* gå drölig och långsamt omkring, snoka, snuska.

Kuhuri in *myth.* smärtans hem.

Kuihkaan l. -kajan kata *v.* ropa såsom herdarna i skogen. -kasen sta *v.* ropa hastigt (huhun).

Kuihkon oa *v.* smeka. -ke een *s.* swagt rykte. -hko kon l. -onen sen *dim.* hwiskning emellan älskande, smekning.

Kuihdun htua *v.* förtalla, afmagra.

Kuihu un *s.* äckande.

Kuihutan ttaa l. -ttelen tella *v.* tala sakta med hwarandra, hwiska, rådslå hwiskande. -hautan ttaa *v.* locka med sakta röst. -hauttelen tella *v.* locka småningom.

Kuihuun huta *v.* fräsa (kiehun).

Kuikka kan *s.* (eg lång hals) lom, suokuikka spof. -ana an *s.* långhalsig, *s.* eländig warelse. -kistan taa l. -telen lla *v.* sträcka ut den långa halsen, titta långt fram (jfr. kurkku, kurki, kurkistan). -kin kkia l. -kun kkua *v.* pipa, qwida. -kkina an *s.* pipande, qwidande. -kutan ttaa l. -ttelen tella *v.* pipa, qwida fortfarande. -kutus uksen *s.* fortsatt pipning, qwidan, klagan. -kertelen rrella *v.* pipa, qwida, kuttra.

Kuilu un *s.* swalg, wattenhwirfwel, fåll-språng med fors. -uun uta l. -uo ua *v.* uppwälla, sluka med porlande ljud. -lin -ia *v.* sörpla. -listan taa *v.* swälja. -listelen lla *v.* swälja småningom. -lasen sta l. -lahutan ttaa *v.* sluka hastigt, uppsluka.

Kuin se ku.

Kuinen se kuu.

Kuippana an *myth. ep.* åt Tapio, skogens konung.

Kuira an *s.* fiskblåsa.

Kuirahdan htaa = kuilasen.

Kuiri in *s.* storspof (*numenius arquata*).

Kuiri in l. -ilo on *s.* sked.

Kuiru un *s.* lång och smal båt.

Kuiruutan ttaa *v.* enträget begära.

Kuiskaan kata *v.* hwiska, tassla. -aus uksen l. -ke een *s.* hwiskning, tassel. -asen sta *v.* hwiska hastigt. -ailen lla l. -kentelen noella *v.* hwiska fortfarande. -kina an *s.* tassel. -kutan ttaa l. -ttelen tella *v.* hwiska, tassla. -kutus uksen *s.* hwiskning, tassel. -kuttaja an *s.* hwiskare, tasslare.

Kuisma an *s.* blodböld, naispuolen kuisman heinä gullspiror, lysing, (*lysimachia vulgaris*), miespuolen kuisman heinä getnos (*scutellaria galericulata*).

Kuisti in *s.* förstugugwist.

Kuitare een *s.* slik, landtunga (kaitare).

Kuitenkin se ku.

Kuittaan tata *v.* qwitta. -aus uksen *s.* qwittning. -tti tin *s.* qwitto, qwitt, kuittikirja qwittobref, qwittence. -ailen llaa *v.* qwitta småningom.

Kuittu tun l. -tu dun *s.* tåga (af lin, hampa). -uinen isen *a.* tågig, trådig. -tuunnun ntua *a.* få tåga.

Kuiva an *a.* torr, mager, -tanti twinsot, kuivan peräinen torrländt, juoksee kuiviin rinner torr. -vuus uuden *s.* torrhet, torka. -asti *adv.* torrt. -aan vata *v.* torka, göra torr. -aus uksen *s.* torkning. -aelen *adr.* -ailen l. -velen lla *v.* torka småningom. -ahdan ktaa *v.* torka hastigt. -atan ttaa *v.* -attelen tella *v.* låta torka. -atus uksen *s.* torkning. -allan ltaa *v.* torka hastigt och lätt, torka småningom. -ung

ui l. -vun ua *v*. bli torr. -vetun ttua *v*. förtorka, förtwina. -vetus uksen *s*. förtorkning, förtwining. -vin ia *v*. bli torr, öfwergå i torrhet. -ve een *s*. allt som är under torkning (byke, bark). -vineh veta *v*. bli småningom torr. -visto on *s*. torrwedsskog.

Kuja an *s*. gränd, tåg, skjul, juosta kujaa springa gatlopp, kujan juoksu gatlopp. -anen sen *dim*. liten gränd, litet skjul. -ari in *s*. löpare i tågen. -ahdan htaa *v*. plötsligt förfoga sig, swinga sig.

Kuje een *s*. upptåg, puts, skälmstycke, kujeet månens skiften. -eellinen isen *a*. skalkaktig, putslustig. -eilen lla l. -ehtelen hdella *v*. begå puts, göra upptåg, wara illpatig.

Kujehdin htia = kujeilen och ku'otan.

Kujerran rtaa l. -rtelen rrella *v*. kuttra, kwida, jämra sig. -rko ron *s*. qwidande menniska. -roinen isen *a*. jämrande, klagande.

Kuhun ua *v*. aftyna, sjukas (kuihdun).

Kuhahdan se kukku.

Kukerikku ur *ep*. för höna.

Kukerran rtaa l. -rtelen rrella *v*. kuttra. -rus uksen *s*. kutter. -rtaja an l. -rtelija an *s*. kuttrare.

Kuki *int*. kom hit! hör!

Kukis l. kuis *int*. utrop wid foglars förjagande. -kistan taa *v*. förjaga foglar, kasa bort.

Kukistan taa *v*. wända upp och ned, nedriswa, upphäfwa. -tus uksen *s*. nedrifning, förstöretse. -taja an *s*. nedrifware. -telen lla *v*. nedrifwa småningom. -tun ua *v*. nedrifwas, förfalla, ramla (kukis).

Kukka kan *s*. blomma, -latva blomtopp. -anen sen *dim*. blomma. -katar ttaren *s*. blomstergudinna. -kasto on *s*. blomsterhalling, blomsterfält. -kkea an *a*. blomstrig, blomstrande, lysslig, *Sup*. kukkein blomsterande. -kas kkaan l. -aisa an *a*. blomrik, blomstrande. -kin kkia *v*. plocka blommor, blomma. -koistan taa l. -telen lla *v*. blomstra. -koistus uksen *s*. blomstring. -koistun ua *v*. bli blomstrande, blomma ut.

Kukkaro on *s*. pung, -heinä penningpung (*thlaspi arvense*), -mies trollkarl. -oinen -sen *dim*. liten pung, *s*. ht. pung, med pung försedd. -ollinen isen *a*. en pung full, med pung försedd.

Kukkilo on = kukkula.

Kukki kin *s*. warg.

Kukko kon *s*. tupp, kukon kannus tuppsporre, riddarsporre (*delphinium consolida*), -kuusi kärrkäfte (*equisetum palustre*), -marja fetknoppar (*sedum acre*), kukon nuora uppfastning af surt watten, verkon k. uppstående märke för utsatta nät, kukon kusi l. kukon viina es i hufwudet. -onen sen *dim*. liten tupp. -oinen isen *a*. tupprik, ht. tupp.

Kukku kun *s*. kegelformig topp, spets, råga på mått, on kukulla är rågad. -unen usen *dim*. råga, on kukkusilla är rågad. -kkuun kuta *v*. sätta råga på. -ula an l. -ura an *s*. råga, topp, spets, kulle. -ulainen l. -urainen isen *a*. full med toppar, kullar.

Kukku kun *s*. kukkurop, gökrop. -kun kkua l. -uilen lla *v*. ropa kukku. -kunta nuan l. -kunto nnon *s*. kukkuropning. -uja an *s*. kukkuropare, gök. -ulainen isen *s*. kukkusångare. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v*. ha att ropa kukku, ha att ställa. -kahdan htaa *v*. ropa hastigt kukku. -kahdus *adv*. -kaus uksen *s*. hastigt kukkurop. -htelen hdella *v*. ropa hastigt kukku flera ggr.

Kuksina an *s*. skäkta.

Kulaan l. -lajan lata l. -lisen sta *v*. sorla, porla. -lina an l. -lu un *s*. sorl, porl. -aelen lla *v*. sorla smått. -ahdan htaa *v*. gifwa plötsligt sorlande ljud. -ahutan ttaa *v*. låta hastigt sorla, porla t. ex. wid brickande. -as aan l. -ainen isen *a*. sorlande t. ex. flödande watten, kulasvesi l. kulaisvesi flödwatten.

Kulea an *a*. glänsande. -ahka ahan *v*. något glänsande.

Kules eksen *s*. cylinder wid spinnrocken hwaromkring linet fästes.

Kulha an l. -lho on *s*. fat. -ari in *s*. fatswarfware, gycklare, taskspelare.

Kuli in *s*. wals, rulle, trissa, mjölmattа af bast. -ikka kan *s*. längre rund stör, lång wals, käfle.

Kulina an *s*. flösäd (kulaan).

Kulisen se kulsan.
Kuljaan l. -jailen se kulju.
Kulje ... se kulke ...
Kulju un s. djupt watten, källåder, afgrund, a. skallig, umpik. ställe utan aflopp. -uinen isen a. full af wattengropar l. puttar. -jaan jata l. -jutan ttaa l. -juttelen tella v. upprröra watten, sqwalpa, kludda. -jailen lla v. sqwalpa, gå waggande.
Kuljen lkea v. färdas, fara, wara i rörelse, gå. -jeskelen l. -leskelen l. -lekselen lla v. färdas långsamt, stacka. -lkia an s. wandrare, maan kulkia landsflyktig. -lkiain amen l. -lkuri in s. landsstrykare. -lkeus uden s. wandringstillstånd, maan k. landsflykt. -lje lkeen s. tillstånd af rörelse framåt, on kulkeella l. kulkeilla wara på färd. -ljin lkimen s. fordon, flöte, ongen k. metrefsflöte. -lku lun s. färd, wandring, rörelse, elämän k. lifslopp, -tauti farsot, -mies, -poika kringstrykande man, gosse, -tie besökt wäg, tiellä on hyvä kulku på wägen är god rörelse l. wägen är farbar. -lkulainen isen s. kringstrykare. -lkuinen isen a. farbar. -lokas kkaan l. -lokki kin a. kringstrykande. -leksin ia v. färdas hit och dit. -ljetan ttaa v. forsla, släpa, framföra. -jetus uksen s. forsling. -ljettaja an s. forslare, forman. -ljetin ttimen s. forslingsdon. -jettelen tella v. forsla sakta, smått, ofta. -jetutan ttaa v. låta forsla. -lkeun uta s. bli forslad, framförd.
Kulkku kun s. strupe. -lkutan ttaa v. gurgla (kurkku).
Kulkku kun s. linknopp, pellava on kulkulla linet knoppas. -unen sen *dim.* liten knopp. -uinen isen a. knoppig, af knoppar bestående. -lkullinen isen a. med knoppar försedd. -kutoin ttoman a. utan knopp. -kuttomuus uuden s. knoppbrist.
Kulkotin ttimen s. fähus.
Kulku lun l. -unen sen *dim.* bjellra (kuljen).
Kulku un s. liten höstnot. -uus uuden s. nät med olika stora maskor.. -utan ttaa v. fiska med sådant nät (kulkku).
Kullero on s. rund, trind, s. rör, tut. -rran rtaa l. -rtelen rrella l. -roin ida l. -roitsen ita l. -roittelen tella l. -rvoin ida l. -rvoitsen ita l. -rvoittelen tella v. tuta, blåsa i lur. -rvointa nnan s. tutning.
Kulli in s. manslem, suolik. brock.
Kulloin, -lloinen se ku.
Kullotan ttaa l. -ttelen tella s. tuta, blåsa i lur (se kullero).
Kulma an s. hörn, sida, -kivi hörnsten, joka kulmalta från alla kanter, silmäk. tinning, katsoo kulmain alta sneglar, kulmakarvat ögonbryn, kulmaluu tinningsben, taivaan k. en sida af himmeln, pitäjän k. en afskild trakt af socken, kulmakunta sammanfattningen af sådan afskild trakt, kulmakunnittain traktwis. -ainen isen l. -allinen isen a. hörnig, ht. hörn, sida.
Kulmehio don s. snödriswa.
Kulmu un s. strå, sopor.
Kulo on s. fjolårigt stående gräs, smolk, -niittu äng som slås hwartannat år, -valkia eld i det fjolåriga gräset, skogseld, -perä det understa bortskämda höet i stacken, aflägsen ängstrakt som blir oslagen, -harja man till färg gulaktig som torrt gräs, -rastas dubbeltrast (*turdus viscivorus*). -okko kon s. ett med fjolårigt gräs bewuxet ställe. -oinen isen a. rik på sådant gräs, alakuloinen melankolisk. -oisuus uuden s. rikedom på fjolårigt gräs, alakuloisuus melankoli, alakuloisesti melankoliskt. -otan ttaa v. bränna fjolårigt gräs, göra skogseld. -otun ttua v. bli förbränd. -oun uta v. gulna af fjolårigt gräs.
Kulokas, -lokki se kulke ...
Kulokka kan s. bastpåse (kuli).
Kulpanne nteen s. grop l. djupt ställe i åar.
Kulppa pan s. åkerros (*agrostemma githago*).
Kulppi pin l. -ppo pon s. skål, ösekar.
Kulta llan s. guld, dyrbar, älskad, -kahva guldsäfte, -vaippa guldstickadt täcke, -laita guldkant, leipäk. det dyrbara brödet, velik. söta bror. -ainen isen a. af guld, gyllene, kostbar, älskad. -ltaan llata v. färgylla. -aus uksen s. förg

gyllning. -aaja an s. förgyllare. -aun uta v. bli förgylld, öfwerdragas med guld. -aumatoin ttoman a. oförgylld.
Kulle lteen s. djupt laxnät, kullekunta nätlag, alla som ha del i ett nät.
Kulu se kulaan och kulun.
Kulun ua v. nötas, slitas, gå åt. -u un s. nötning, slitning, åtgång, kostnad, ajan k. tidsfördrif, hevoisk. häftkamp, lopen k. knutwrak, skräp, tulisi kulta kuluksi skulle det bli guld så att det wräktes, -maa lågland, slätt. -uinen isen a. förkastad, föraktad, kostsam. -unki ngin l. -ukki kin s. kostnad, expens. -uke kkeen s. hwad som förtäres, går åt, kostnad. -utan ttaa v. nöta, förtära, påkosta. -utus uksen s. nötning, bekostnad. -uttelen tella v. småningom nöta, förtära, påkosta. -uvainen isen a. åtgående, slitbar. -umatoin ttoman a. oslitbar. -uttavainen isen a. förtärande.
Kulve een l. -ehus uksen s. mindre drifwa. -ehutan ttaa v. bilda drifwa.
Kuma an s. hwalf, a. blank (kumia).
Kumaan l. -majan ata l. -misen sta v. susa, dåna, återskalla. -mailen lla v. bullra. -mina an l. -mu un s. dån, skall. -mia an v. susande, återskallande. -mahdan htaa v. dåna till hastigt, klämta. -mahdus sdr. -maus uksen s. hastigt dån, klämt, smäll. -mahutan sdr. -mautan ttaa v. åstadkomma hastigt dån, smälla till.
Kumaro on s. bugande ställning, olla kumaroissaan hålla på att buga. -rran rtaa l. -rtelen rrella v. buga, ära, tillbedja. -rrus uksen s. bugning, böjd ställning, tillbedjan, käy kumarruksissa går i bugande ställning. -rtaja an l. -rtelia an s. bugare, krypare. -rrun rtua v. böja sig framåt, framluta.
Kumia an a. blank. -motan ttaa v. blänka, skina (kumaan).
Kumina an s. kummin, ihmisen k. (*carum carvi*), kangask. bockrot (*pimpinella saxifraga*), koiran k. hundkummin (*chærophyllum sylvestre*). -ainen isen a. af kummin (kumaan).
Kumina, -misen se kumaan.
Kumiska an s. halftäckt lappstäde.
Kumma an a. besynnerlig, underlig, s. sällsamhet, under. -asti adv. sällsamt, besynnerligt. -memmasti adv. mer besynnerligt. -amlainen l. -allinen isen a. något besynnerlig, sällsam. -ainen isen a. besynnerlig, erisk. l. erink. särdeles besynnerlig. -aan ata l. -aelen sdr. -ailen lla v. förwåna. -astan taa l. -astelen lla l. -astun ua l. -mistun ua v. förwånas. -astus uksen s. förwåning. -aksun ua l. -meksin ia v. häpna, bli slagen af förwåning. -mitsen ita l. -mitan ttaa v. utspöka, göra underlig. -mittelen tella v. bete sig besynnerligt, spöka, inbilla sig. -mitus uksen s. besynnerligt ting, spöke, inbillning.
Kummi in s. fadder, kummin lahja faddergåfwa, sylik. famnfadder.
Kumminki, -moinen se ku.
Kummuras aan s. gumriksforn, twäradigt forn.
Kumo on s. kurstäde (kumiska), rigård, förgård.
Kumo on s. fullstjelpt tillstånd, on kumossa är ikull, kaataa kumoon stjelpa i kull. -oon ota v. fullstjelpa, upphäfwa, omhwälfwa. -ous uksen s. fullstjelpning, upphäfning, omhwälfning.
Kumotan se kumia.
Kumpahun, -pare, -pele se kumpu.
Kumpi, -painen se ku.
Kumppani l. -ali in s. kamrat. -nuus uuden s. kamratskap. -nus uksen s. en af kamraterna.
Kumppu pun s. kompliment.
Kumpu mmun s. holme i kärr, kulle, hympel. -pare l. -pele een s. liten hympel, kummel. -pahun ua v. pösa upp hastigt, droppa fram. -mpuun mmuta l. -mmun mpua v. uppwälla, framwälla, pösa upp, höja sig.
Kumsi in s. liten rödlett fisk i åar.
Kumu se kumaan.
Kumuri in s. litet moln.
Kunehdun htua v. stelna, försina, domna, bli slut.
Kuni prt. såwida, såsom (ku).
Kunin ia v. stöka, wårdslöst söka.
Kuningas nkaan s. konung. -ngatar ttaren s. drottning. -nkuus uuden s. konungawärdighet. -nkaallinen isen a.

konungslig, kunglig. -nkaallisuus uuden *s.* kunglighet. -nkaallisesti *adv.* kungligt.
Kunnas aan *s.* kulle. -ainen isen *a.* full med kullar. -ake kkeen *s.* hympel.
Kunno se ku och kunte.
Kunnia an *s.* heder, åra, kunnian pyyntö årelystnad, -verkko l. -verho jungfrudom, mödom. -allinen isen *a.* hederlig, ärlig. -allisuus uuden *s.* hederlighet. -allisesti *adv.* hederligen. -ioitan ttaa l. -ioitsen ita *v.* hedra, åra. -ioitus uksen *s.* hedersbewisning, högaktning. -ioittelen tella *v.* hedra, åra fortfarande, prisa. -ioitutan ttaa *v.* låta hedra, åra, göra årad.
Kunta nnan *s.* omfång, område, kommun, lag, bolag, seurakunta församling, kansakunta folket i sin helhet, kyläk. byalag, kymmenk. wid paß tio, kirkkok. fyrkogäll, lautak. nämd, perhek. familj, valtak. rike, kihlak. härad. -nnitan ttaa *v.* afdela i lag, områden, kunnittain lagwis, traktwis. -ainen isen l. -nnallinen isen *a.* ht. lag, trakt, kommunal. -aisuus uuden l. -allisuus uuden *s.* kommunalande, gemensamhetsande. -alainen isen *s.* boende i kommun, distriktsbo.
Kunne nteen *s.* intryckning, spår efter tryckning (ku).
Kunto nnon *s.* duglighet, förmåga, dugtighet. -nnotar ttaren *s.* förmågans gudinna. -oinen isen *a.* duglig, skicklig, förmögen. -nnollinen isen l. -nnokas kkaan *a.* duglig, dugtig, ansenlig. -nnollisuus uuden *s.* duglighet. -nnollisesti *adv.* dugligt. -nnotoin ttoman *a.* dålig, oskicklig, oförmögen, otymplig. -nnottomuus uuden *s.* odnglighet, oskicklighet. -nnottomasti *adv.* odugligt. -nnostun ua *v.* bli duglig.
Kuntsahdan htaa *v.* dimpa ned.
Kunturi in *s.* renbenling.
Kuntus ntuun *s.* 4årig ren, 3årig båfwer, kuntusvaadin 4årig renko.
Kuoha an *s.* testikel, kådd. -hitsen ita *v.* snöpa, gälla. -hari in l. -hitsia an *s.* snöpare. -hitus uksen *s.* snöpning. -hilas aan *s.* snöping, kastrat, -kukko kapun. -ho on *s.* kastreradt får. -hitin ttimen *s.* ljumske. -hitutan ttaa *v.* låta snöpa.
Kuohaan ata, -ailen lla = kuohun, -uilen.
Kuohahdan, -hakka se kuohun.
Kuohastan aa *v.* hägra.
Kuohkia an *a.* pösig, lucker. -keus uden *s.* pösighet.
Kuohku un *s.* fradga.
Kuohlaan lata *v.* löddra. -lakka kan *a.* löddrig. -laisuus uuden *s.* löddrighet, skummighet. -loitan ttaa *v.* låta löddra, skumma.
Kuohun ua *v.* pösa, sjuda, swälla, fradga, skumma. -u un *s.* skum, fradga, bränning, -savi pöslera, kuohusammal = rahkasammal. -unto nnon *s.* pösning, skumning. -uma an *s.* stribaste stället i en fors. -hina an *s.* pösning, fräsning. -hio on *s.* pösigt med hwitmossa bewuxet kärr. -uilen lla *v.* pösa, swälla småningom. -utan ttaa *v.* låta pösa, sjuda. -utus uksen *s.* framkallandet af pösning. -uttelen tella *v.* låta småningom pösa upp. -hahdan htaa *v.* pösa, fräsa till hastigt. -hahdus *adv.* -haus uksen *s.* hastig pösning. -hakka kan *v.* pösig, mör.
Kuojus uksen *s.* ylling, slyngel.
Kuokka kan *s.* gräfta, åkerhacka, -vieras golfståndare, snyltgäst. -kin kkia *v.* gräfta, hacka upp mark, krafsa till (med hofwar, horn), wara golfståndare. -kinto nnon *s.* gräftning. -kiskelen lla *v.* gräfta smått. -kaisen sta *v.* taga ett gräftlag, kraffa till hastigt. -kkelen kella *v.* kraffa småningom, en efter annan. -kko kon *s.* gräftland. -kos oksen *s.* uppgräftadt tillstånd, gräftland.
Kuokku kun *s.* fradga.
Kuoksa an *s.* årsgammal båfwerunge.
Kuola an *s.* dregel, -suu dregeltrut. -ainen isen *a.* dreglig. -aan ata *v.* dregla. -ain amen *s. pl.* -met munlag i betsel. -asin .imen *pl.* -met nåsborrar på håsten. -astan aa *v.* neddregla.
Kuolen lla *v.* dö, aflida, jalka kuolee foten domnar, sydän k. hjertat smärtas, ruoho k. gräset förwißnar, pakkanen k. kölden slår sig, kuollut lika dödtött,

-kuollut veri under huden stelnad blod, kuolleen koura ormbunke (*polypodium filix mas*). -ema an *s.* död, kuoleman kukka = sammakon kukka, kuoleman marja = kärmeen marja. -evainen isen *a.* dödlig, döende -evaisuus uuden *s.* dödlighet. -lo on *s.* död. -ento nnon *s.* döendet. -lin imen *s.* dödsnärhet, -vuode dödsbädd, -tauti dödssjukdom, -hetki dödsstund, -uhri dödsoffer, -huokaus dödssuck. -lia an *s.* den som dör, döende, lyö kuoliaksi slår i hjäl. -lio on *s. ae*, dödt, onyttigt ting, skräp, neulan k. nål med afbrutet ögа. -lus uksen *s.* dödstillstånd, on kuoluksissa är i dödstillstånd, puolikuoluksissa halfdöd. -eskelen l. -ekselen lla *v.* dö långsamt, ha fallandesot. -eskelemus uksen *s.* fallandesot. -eun uta l -eennun ntua *v.* bli wanmäktig, domna, wissna. -etan ttaa *v.* döda, sköta en dödssjuk, k. lain upphäfwa lagen, k. voimat krossa krafterna.

Kuolkuna an *s.* gles tallskog.

Kuoma an l. -anen sen *dim.* kamrat, fadder.

Kuomen enen *s.* lege. -ennan ntaa *v.* skaka ut säden ur halmen. -enoitan ttaa *v.* låta skaka, wäggslå säd. -mina an *s.* lege.

Kuomi in *s.* kurskäde.

Kuomikko kon *s.* tyg, wäf.

Kuomu un = kuomi.

Kuomuelen lla *v.* roda, ställa.

Ku'on oa *v.* kräkas. -olan ttaa *v.* framkalla kräkning, wämjas. -otus uksen *s.* kräkning, wämjelse. -ottelen tella *v.* kräkas småningom.

Kuona an *s.* slagg, myrmalm. -anen sen *dim.* slagg. -ainen isen *a.* slaggig.

Ku'onnutan ttaa = ku'otan.

Kuono on *s.* nos. -oinen isen *a.* nosad, pitkäk. långnosig. -ollinen isen *a.* med nos försedd. -okas kkaan *a.* stornosig, högnosig. -olainen isen *s.* menniska med utstående mun, Kalmuck.

Kuontalo on *s.* lintott, ulltott (hwad som på en gång sättes på tocken till spinning).

Kuonnun ntua *v.* tillfriskna, uppstiga från bädden, wakna. -utan ttaa *v.* uppwäcka.

Kuopa van *s.* soda (huopa).

Kuoppa pan *s.* grop. -anen sen l. -ppo pon l. -pponen sen *dim.* liten grop. -ainen isen *a.* gropig. -po on l. -pus uksen l. -puinen sen *dim.* sista barnet af en moder. -ppero on *s.* låg grop, gropaktighet. -pallinen isen *a.* som har grop, en grop full. -ppaan pata l. -pitsen ita l. -ppaelen lla *v.* nedgräfwa, sätta i grop. -ppaus uksen *s.* nedgräfning. -pin ppia *v.* göra gropar, kläffa i jorden, skubba. -putan ttaa *v.* krafsa i jorden (ss. hönan), skubba sig (ss. hästen). -paisen sta *v.* krafsa till en gång.

Kuore een *s.* nors (kuori).

Kuori ren *s.* skal, bark, boett, -kisko afbarkning. -inen isen *a.* skalig, barkig. -rellinen isen *a.* med skal, bark, boett försedd. -ikko kon *s.* skaldjur, mussla. -rinkainen isen l. -riainen isen *s.* skalbagge. -in ia *v.* skala, afbarka, utfläcka. -re een *s.* grädde, -kokkare grädbkaka. -ritan ttaa *v.* låta skala. -rrun rtua *v.* bilda skal l. bark, öfwerdragas med grädde.

Kuori in *s.* chor.

Kuorma an *s.* lass, -kirje forsedel. -allinen isen *a.* med lass försedd, ett lass fullt. -ava an *a.* skrymmande. -asto on *s.* samling af lass, transport. -aan ata l. -ailen lla *v.* göra lass. -mitan ttaa *v.* dela lasswis, kuormittain lasstals.

Kuorre rteen *s.* nedersta sömmen i skoplagg.

Kuorsaan ata l. -sun ua *v.* snarka, frusta.

Kuorskan kaa l. -snaan nata = kuorsaan.

Kuoru un *s.* urgröpning, urgröpt ting, skål. -us uksen *s.* puppa. -ustan taa *v.* urgröpa, urhålka (kouru).

Kuoseli in *s.* spinnredskap, bestående af 1) kanta sätet, 2) varsi skaftet, 3) lupa på hwilken totten bindas, 4) värttinä snurran, spolen, sländan, 5) keerä ringen fästad i ändan på wärttinä för att underhjelpa rullningen.

Kuosi in *s.* form, mönster, fason. -ikas

kkaan a. wälbildad, fasonerad. -io on s. i ss. tyttök. slicksnärta.
Kuoska an s. fådor.
Kuoste een s. halfmulet, aurinko on kuosteessa solen skiner icke klart, -ilma halfmulet wäder.
Kuosu un = kousa, ojan kuosu upphöjning emellan plogfåror.
Kuotta tan s. slam, äfja, hinna, oansenligt ting. -tto ton l. -ttu tun s. hinna, skynke. -tus uksen s. stackare, smuslare.
Kuova an s. ett slags skoplagg (kuopa).
Kuovi in s. spof, windspole.
Kuovin pia = kuopin.
Kupaan l. -pajan ata l. -pisen sta v. slamra, wäsnas. -pastan taa l. -pastelen lla v. slamra, snoka omkring. -pistan aa v. låta slamra, åstadkomma buller.
Kuvas paan s. nätflöte. -vahinen isen dim. litet flöte.
Kupari in s. koppar. -inen isen a. af koppar. -roitsen ita v. koppra.
Kuve peen s. ljumske, sida, närhet, -liha weka köttet emellan refben och höft, käsi kupeessa hand i sidan, vuoren kupeet bergets sluttande sidor, närhet. -ves eksen s. köttet i weka lifwet, slaksida. -peudun utua v. lägga sig på sidan. -erran rtaa v. spänna bälte kring weka lifwet, högfärdas (kupia).
Kupera an a. kupig, hwälfd, utåtböjdt gröpt, konver, kuperkeikka kullerbytta, backhumla (*achillea millefolium*). -ruus uuden s. kupighet. -asti adv. kupigt. -rehdan htaa v. smyga fram krokryggig. -pertelen rrella v. tumla om (kuvera).
Kuperias aan l. -ainen isen = kupera.
Kupia an a. kupig, hwälfd, -leipä pösig, wäl jäst bröd. -peudun utua v. bli hwälfd, hwälfwa sig, pää kupeutui häneltä han fick stora ögon, wißte ej hwad han skulle tänka (kuve).
Kupina an s. klåda.
Kupinas aan s. fiskblåsa.
Kupisutan tta = kupistan se kupaan.
Kupittaa aan s. Kuppis källa wid Åbo.
Kupla an s. blåsa, bläddra. -lu un s. blåsa, källåder, klabbkrok. -lukka kan l. -luska an s. bubbla, klocka. -lakka kan a. full med blåsor, -sana qwickhet. -laan lata l. -lin ia v. slå blåsor, bläddror. -listan aa v. åstadkomma bläddror, t. ex. simma, dyka så att wattnet slår bläddror. -lus uksen s. gungfly.
Kupo von s. kärfwe, band. -votan ttaa v. dela kärftals, kuvottain kärftals.
Kuppa an s. knöl, bula, flöte, kuppatautti syphilis, kuppaheinä = karvakellukka. -ppelo on l. -ppeloinen isen s. liten knöl, a. knölig. -ainen isen a. knölig, full med bulor. -ppelehdan htaa l. -pellehdan htaa v. guppa.
Kuppaan pata v. koppa. -aus uksen s. koppning. -ari in s. koppare. -autan ttaa v. låta koppa. -ailen lla v. koppa smått.
Kuppi pin s. kopp. -inen isen dim. liten kopp. -pillinen isen a. koppegande, en kopp full.
Kuppo pon l. -ppu pun = kuppa.
Kuppuroitsen ta v. slå kullerbytta.
Kupsaan sata v. stupa, studsa. -ahdan htaa v. dimpa ned. -ahtelen hdella v. dimpa en efter annan, studsa flera ggr. -ahdus sdr. -aus uksen s. dimp, stöt. -sutan ttaa l. -ttelen tella v. låta stöta, studsa.
Kupsin ia = kupaan.
Kupsu un s. fiskblåsa, en som med list l. wåld beröfwar lönen af ngn, spratt.
Kupu vun s. kräfwa, knöl, kaalin k. kålhufwud, kupukaali hufwudkål, kuputakki rock med rynkor öfwer rona. -unen sen dim. liten kräfwa, knöl. -uinen isen l. -uva an l. -vukas kkaan a. knölig, kupig, bukig. -uri in s. storbuk. -ula an l. -ulainen isen l. -ura an l. -urainen isen dim. liten knöl, buckla, kupulaselkä puckelrygg. -ukka kan s. klotformigt, buckligt ting, rund dosa, näckros (*nymphaea*).
Kura an s. träck, äfja, lort, -tauti diarrhe, -puoli wenster, -käsi wenstra handen, on kuralla har diarrhe. -ainen isen a. träckig, gyttjig. -atti tin s. diarrhe, on kuratilla har diarrhe. -rittu tun a. wensterhändt.
Kuraan l. -rajan ata l. -risen sta v. kurra, porla, bullra. -rina an s. porl, buller. -rimus uksen s. hwirfwel i

ström. -rahdan htaa *v.* hastigt kurra t. ex. då watten hastigt afrinner. -rahdus *sdr.* -raus aksen *s.* hastigt yrl, buller. -rahtelen hdella *v.* hastigt kurra flera ggr, snarka, knysta. -ristan taa *v.* låta kurra, yorla, knyta, hopspreßa, qwäfwa, strypa. -ristus uksen *s.* åstadkommande af kurrning, qwäfsning, strypning. -ristelen lla *v.* hopspreßa småningom, qwäfwa långsamt (kure). -ristun ua l. -ristaun uta l. -ristaudun utua *s.* bli qwäfd, stryyas.

Kuras aksen l. -asin imen *s.* slagwerktyg, klubba, stöt, swärd, knif. -aksut uen *dim.* litet slagwerktyg.

Kure een *s.* rynka, skrynkla, tillsnörpning, -nuora dragband, snörpband, -suu tillsnörpt mun, mynning med dragband (t. ex. i yung), -liivi snörlif. -einen isen *a.* rynkig, skrynklig. -eisuus uuden *s.* rynkighet. -eisesti *adv.* rynkigt. -ehdun htua l. -eennun utua *v.* rynkas, skrynklas, sammanskrumpna. -etin ttimen *s.* snörpningswerktyg. -ro on *s.* rynka, tillsnörpning, -nuora = kurenuora. -ron oa *v.* träckla, rynka i hop. -ronen sen *s.* träcklare, skräddare (sveord). -raan rata *v.* rynka. -rasen sta *v.* rynka hastigt, snörpa (kuraan).

Kuri in *s.* sätt att handla och lefwa, behandlingssätt, tukt, aga, sillä kurin på sådant sätt, monet kurit många sätt, knep, pitää kurissa hålla i tukt, joka kurilta från alla håll. -inen isen *bt.* sätt, sen kurinen såartad, pahan kurinen elakartad. -reellinen isen *a.* konstig, nyckfull, egensinnig. -rielen l. -reilen lla *v.* bete sig nyckfullt, konstladt, gyckla. -itan ttaa *v.* tukta, aga. -ittaja an *s.* agare. -itus uksen *s.* tuktan, aga. -ittelen tella *v.* tukta småningom. -itutan ttaa *v.* låta aga, låta tukta.

Kurikka kan *s.* klappträd, klubba, poikak. pojkknyffel. -ainen isen *dim.* litet klappträd, liten klubba. -koitsen ita l. -koin ida *v.* klappa, bulta.

Kurisen, -imus, -istan, -istus se kuraan.

Kuritan, -itus se kuri.

Kuritta se kura.

Kurja an *a.* arm, eländig, beklaganswärd. -juus uuden *s.* elände. -asti *adv.* eländigt. -anen sen *dim.* något eländig. -allinen isen *a.* eländig. -allisuus *s.* eländighet. -allisesti *adv.* eländigt.

Kurki rjen *s.* trana (*grus cinerea*), auran k. handtaget i plogen, plogstjert, kurjen sääret jern som förena plogblankarderna (ojakset) med gaffeln (ahrat), -hirsi kroppås, kurjen herne wicker (*vicia cracca*), kurjen kello blåklocka (*campanula*), kurjen kukka bockblad (*convallaria polygonatum*), kurjen käpäle l. -jalka kråkfötter, hummelfötter (*comarum palustre*), kurjen miekka swärdslilja (*iris pseudacorus*), k. nokka storknäbb (*geranium*), k. papu l. k. riista = virna, k. pilli blindnäßla (*betonica stricta*), kurjensiipiaita = pystöaita, Kurkijoki Kronoborgs socken. -iainen isen *s.* tokås. -istan taa l. -telen lla *s.* utsträcka den långa halsen, titta ut, lura. -kistus uksen *s.* halsutsträckning, tittning, lurning (kurkku).

Kurkio on *s.* stark fors.

Kurkku kun *s.* strupe, hals, väärä k. wrångstrupe, meren k. smalt ställe i hafwet, Qwarken, kurkun kansi l. kannin tungspänn, kurkun solmu strupknöl, adamsäpple. -uinen isen *a.* halsig. -kullinen isen *a.* med hals utrustad, en hals full. -kutan ttaa *v.* gurgla (kurki).

Kurko hänen tiesi knåsweln wet.

Kurkotan ttaa, -ttelen tella, -tus uksen = kurotan, -ttelen, -tus.

Kurmistelen lla *v.* morra, gorma.

Kurmitan ttaa *v.* märka, sätta märke. -mu un *s.* märke.

Kurmo on *v.* glupsk, omättlig, matwäljare, mißnöjd, trätosam, -lehmä ko som stångar andra, -akka trätlysten käring. -oon ota *v.* äta glupskt, sluka. -otan ttaa *s.* skrämma bort, tukta.

Kurmu un *s.* enårig get.

Kurnu un *a.* morrande, trätosam, on kurnullaan är wresig. -nan aa l. -nin ia *v.* morra, knorra, kurra (såsom halsen wid drickning, dödsfall). -nahdan

htaa v. kurra till hastigt. -nuun nuta v. morra, wara trätosam. -nutan ttaa v. marra på, träta på. -nutus uksen s. morrande, trätande.
Kuro on s. utsträckt ställning, korva on kurolla örat är utsträckt, katsoo kurolta ser med framräckt hufwud. -otan ttaa v. sträcka sig efter ngt. -ottelen tella s. sträcka sig fortfarande. -otus uksen s. utsträckning efter ngt (kure).
Kuron se kure.
Kurppa pan s. (*scolopax*) lehtok. l. mäkik. morkulla (*sc. rusticola*), isok. dubbel beckasin (*sc. major*), keskik. enkel beckasin (*sc. gallinago*), pienik. halfenkel beckasin (*sc. gallinula*), suokurppa spof, suokurpan nokka spofnäbb, kamnäbb (*erodium cicutarium*).
Kurpponen sen s. luden sko.
Kurppuinen isen a. skrynklig.
Kurrikas kkaan = kärrike.
Kurritan ttaa v. pipa.
Kurru un s. kastskifwa, trissa.
Kursaan sata l. -saelen lla l. -sastelen lla v. krusa, wara ceremoniös. -saus uksen s. krusning.
Kursin ia v. träckla.
Kurska an s. slufsig qwinna.
Kurskun ua v. knastra, knappra. -utan ttaa v. knastra på ngt.
Kurso on s. sankt ställe bewuxet med buskar. -sikko kon s. busksnår, rishög.
Kurtta tan s. rock. -tikka kan s. tröja. -ttaan tata v. träckla, snörpa ihop. -tun ttua l. -tistun ua v. bli hopskrumpen, snörpt, träcklas i hop. -tutan ttaa v. hopsnörpa, hopträckla. -ttu tun l. -tti tin s. skrynkla. -ttunen sen *dim.* liten skrynkla. -ttuinen isen a. skrynklig s. luden sko. -ttuisuus uuden s. skrynklighet.
Kuru un s. djup fåra, mindre bugt, spetsigt hörn, öst, kurujuuri rot som sammanbinder kölen med stäfwen på fartyg.
Kurva an s. hora.
Kurvi in l. -ilo on = kuovi.
Kusi sen s. piss, mennä kuselle gå att pissa, tervan k. tjärwatten, kusinurmi l. -ruoho = pihannurmi, koiran kusipuu = paaltain. -inen isen a. urinhaltig, k. terva wattenhaltig tjära. -iainen l. -ilainen isen s. myra, kusiaispesä l. -keko myrstack, kusiaisnokkonen etternässla (*urtica urens*), hevosen kusiainen knoppar, mortåg (*polygonum viviparum*). -sen sta v. pissa. -seskelen lla v. pissa smått. -setan ttaa v. driswa på urin. -itin ttimen s. ändtarm hos fiskar.
Kussakka kan s. bälte.
Kustannan ntaa v. påkosta, bekosta. -annus uksen s. kostnad, bekostnad, omkostnad. -antaja an s. bekostare, förläggare.
Kutain aman l. -ama an *pron.* hwilken, hwem som (ku).
Kutaisen se kudon (kuto).
Kutale een s. trasa, lump, wräkling.
Kuten se ku.
Kuden tea v. leka (om fisk). -tu dun s. fisklek, käy kudulla besöka lekplats, kudulla käynyt fem återwänder från lekplats, romtom, tom. -ti din s. mängd af lekfisk, större samling. -detan ttaa v. låta fisken leka, alstra fisk, fånga lekfisk.
Kuteudun utua = kutistun.
Kuti din s. fasthet, ståndaktighet (kuden).
Kutilas aan = kutale.
Kutin ia l. -tiin tita v. klia, känna kittling. -isen sta v. kittla, röras kittlande ss. loppan, surra. -ina an s. klining, kryppande l. surrande rörelse. -inen isen a. kittlig. -isuus uuden s. kittlighet. -itan ttaa v. kittla ngn. -itus uksen s. kittling. -ittelen tella l. -teloitan ttaa v. kittla litet, fortfarande. -telehdan htaa v. kittla hastigt och litet (kuti *int.*)
Kuti, kutti *int.* utrop af kittlande, af skadefröjd. -titan ttaa v. säga kutti. -ittelen tella v. glädjas öfwer annans motgång (kutin).
Kutis *int.* utrop wid bortdrifning. -stan taa v. ropa kutis, bortdrifwa, sammantrycka, krympa ihop. -stun ua v. bortdrifwas, sammanpressas, hopskrumpna.
Kutisko on s. skogssnår, ungskog.
Kutjakka kan s. lymmel, skälm.
Kutjale een = kutjakka.
Kuiju un s. gungfly, -savi gunglera, -maa gungande mark. -un ua v. gunga. -utan ttaa v. låta gunga, gunga på fly.

talen tella v. gunga långsamt, fortfarande, gå waggande, långsamt. -ustelen lla v. söla, draga sig fram. -jehdin htia v. söla, göra släpigt, långsamt. -jahdan htaa v. böja sig hastigt, gifwa efter (för slag, stöt ss. en böjlig qwist m. m.), -us uksen s. sölare.
Kutka an s. slinka, kittling (kutku).
Kutku un s. kittling, klåda. -un ua v. klia. -utan ttaa v. kittla. -utus uksen s. kittling. -uttelen tella v. kittla smått. -kelma an s. kittling, brånad. -tritsen ta v. klia af brånad, wara brå.
Kudon toa v. wäfwa, sticka, binda nät, bygga. -tous uksen s. wäfning, stickning. -toja an s. wäfware. -de teen s. inslag i wäf, under wäfning, stickning, kangas on kudesuulla wäfwen är uppsatt och färdig till wäfning. -din timen s. wäfnads l. stickarbete, sukan k. under stickning warande strumpa. -telen della v. wäfwa, sticka makligt. -delma an s wäf, stickadt. -dotan ttaa v. låta wäfwa, sticka. -taisen sta v. wäfwa, sticka hastigt, kutaisniekka fjortel (kuden).
Kutri in s. lock, hårlock. -inen isen dim. liten lock (kutku).
Kutsistun ua = kutistun.
Kutsun ua v. kalla, benämna, inbjuda. -umus uksen s. kallelse. -uja an s. kallare, bjudare. -umes eksen s. kallelseord, benämning. -u un s. kallelse, bjudning, bjudare, -vieras bjuden gäst, pl. -ut bjudningar, kalas. -uinen sen a. bjuden, kallad. -unto nnon s. bjudning. -si in s. bjuden gäst, fadder. -uelen lla v. bjuda flera ggr. -ulo on s. bjudning, kalas. -utan ttaa l. -uttelen tella v. låta kalla.
Kutti se kuti.
Kuttu tun s. get.
Kutus ttuen l. -tulsinen isen = kummoinen se ku.
Kutuli in s. muika (*coregonus albula*).
Kutu se kutee.
Kutus uksen s. sölare (kutjus), lurk.
Kutvana an s. trasa, wräkling, lymmel.
Kutveikko kon s. kärr.
Kuu kuun s. måne, fett, ylikuu ny, alakuu nedan, uusikuu nymåne, täysikuu fullmåne, kuu pimenee månen förmörkas, kuun vaihe månskifte, kuukausi månad, kuukautinen l. kuutiainen månads gammal, månadsrasande, pl. kuukautiset l. kuun menot l. kuutauti månadsregler, kuukausittain månadtligen, kuut l. munaskuut njurar, njurtalg, paljo kuuta myckel talg, syö kuiksensa åter sig till fett, kuukupu isterbuk (kuuksi päiväksi, kuuna valkeana se ku). — Kuuhut uen dim. liten måne, måne lilla. — kuinen isen a. månadsgammal, fet, talgig. — Kuutar ttaren s. månggudinna. -tama an l. -tamo on s. månsken (= kuun valo), kuutaman kujeet månphaser. — Kuullinen isen a. månadtlig, ht. månad.
Kuuja an s. fet fisk, insjölax. -anen sen dim. liten lax, laxöring (kuu).
Kuukainen isen s. lafskrika (*garrulus infaustus*).
Kuukeli in s. kåringfis, afkfis (*lycoperdon bovista*).
Kuukka kan a. halt. -kkaan kata v. halta, linka. -aus uksen s. haltning. -kun kkua v. bli halt, stupa. -kahdan htaa v. slinta mot. -kahtelen hdella v. stappla. -kistan taa v. böja ned.
Kuukuna an = kuukeli.
Kuula an s. bula, böld, kula. -lema an s. hwalf. -letun ttua v. få blåsor, bulna, swälla till (kuhlo).
Kuulas aan l. -akka kan l. -akas kkaan l. -lea an l. -ava an a. dunkelt skinande, halft genomskinlig. -leus uden l. -lavuus uuden s. dunkelt sken, halfgenomskinlighet. -llan ltaa v. skymta, skina igenom. -loitan ttaa v. skina på afstånd, skymta igenom. -llo llon s. genomskinlighet, glans. -lletun l. -loitun ttua v. bli genomskinlig (kuu, kuulen).
Kuulen lla v. höra, hörsamma. -lia an s. hörare, sanank. åhörare. -liainen isen a. hörsam, pl. -set lysningskalas. -liaisuus uuden s. hörsamhet. -liaisesti adv. hörsamt. -lo on s. hörsel. -loinen isen l. -lova an a. hörande. -lematoin ttoman a. ohörsam, döf. -lemattomuus uuden s. ohörsamhet, döfhet. -lemattomasti adv. ohörsamt, döft. -ento nnon l. -enta nnan s. hörsel.

-ltelen llella l. -leskelen lla l. -leskentelen nnella *v.* lyßna, höra på. -ltelia an l. -leskelia an *s.* lyßnare. -ltelo on *s.* lyßning. -lun ua *v.* höras, höra till, kello kuuluu klockan höres, kylä kuuluu pitäjään byn hör till socken. -lu un *s.* ryktbarhet. -luminen isen *s.* egenskapen att höras, *pl.* -set uphheter. -luisa an, l. -luinen isen *a.* ryktbar, namnkunnig. -luisuus uuden *s.* ryktbarhet. -luisasti l. -luisesti *adv.* ryktbart, namnkunnigt. -lustan taa l. -lustelen lla *v.* höra efter, förhöra. -lustus l. -lustelemus *s.* uksen *s.* efterfrågning, förhör. -lutan ttaa *v.* låta höra, kungöra, lysa på, gifwa uppbud. -lutus uksen *s.* kungörelse, utlysning, pålysning, uppbud. -luttaja an *s.* kungörare, pålysare, härold. -luttelen tella *v.* kungöra, lysa på flera ggr. -lututan ttaa *v.* låta kungöra, lysa på. -loitan ttaa *v.* bringa till hörsel, uppbjuda. -loitus uksen *s.* uppbud.

Kuulla *adv.* af kudulla (se kuden) wid skiklek. — Kuullan ltaa *v.* fånga sig under lektid (kuulas).

Kuuma an *a.* het. -akka kan *a.* het. -me een *s.* hetta, -tauti hetsig feber. -muus uuden *s.* hetta. -asti *adv.* hett. -maan mata *v.* gifwa hetta ifrån sig. -mennan ntaa *v.* upphetta. -mennus uksen *s.* upphettning. -motan ttaa *v.* åstadkomma hetta, utstråla hetta. -motus uksen *s.* utstrålning af hetta. -menen meta l. -mennun ntua *v.* bli het.

Kuume een *s.* matt glans. -metan ttaa l. -motan ttaa *v.* skina matt, hägra. -metus l. -motus uksen *s.* matt sken, hägring, sken på afstånd (kuuma, kumia).

Kuuna (päivänä, kullan valkiana) se ku.

Kuumnun ntua *s.* domna, mattas. -ntumus uksen *s.* domning.

Kuuntelen nnella, -ntelo on = kuultelen, -ltelo af kuulen.

Kuupahdan htaa *v.* snafwa. -pastun l. -pistun ua *v.* snafwa, stupa.

Kuupakka' kan *s.* galopp. -kko kon *s.* gångare. -koitsen tu l. -koin ida *v.* galoppera.

Kuupano on *s.* höstack. -oitsen ta *v.* stacka.

Kuura an *s.* rimfrost. -ainen isen *a.* rimfrostig. -roitun ttua *v.* bli öfwerdragen med rimfrost.

Kuuraan rata l. -raelen lla *v.* polera, göra glänsande. -ranen sen *s.* glänsande, lysande.

Kuuri in *s.* Kurland = Kuurin maa. -ilainen isen *s.* Kurländare, *a.* kurländsk.

Kuuristan taa l. -telen lla *v.* nedböja, böja sig. -tun ua *v.* böja sig, huka ned.

Kuurna an *s.* rännformigt kärl wid brygd, ränna, viinak. winpreß. -nitsen ta sila, filtrera, preßa (win). -nitan ttaa *v.* reffla.

Kuurne een l. -nes eksen *a.* döf.

Kuuro on *a.* döf. -ous uden *s.* döfhet. -osti *adv.* döft. -olun ttua *v.* bli döf, bedöfwas (kuura).

Kuuro on *s.* skof, skur, pitää kuuroa hålla uppskof, lapsen kuurot födslomärkar, sadek. regnskur, -sade regn skoftals. -otan ttaa *v.* göra något skåftals, kuurottain skoftals.

Kuuronen se kuuraan.

Kuuru un *s.* gömsle, köttwin, nedhukad ställning, on kuurullansa är nedhukad. -uinen isen *a.* i gömsle warande, gömd, *pl.* -set gömlek.

Kuusa an *s.* kosa, stråt, tulla kuusalle komma på stråten, komma under fund med.

Kuusama an l. -sain amen *s.* benwed, try (*lonicera xylosteum l. coerulea*). -mikko kon l. -mo on *s.* ställe der benwed wärer, Kuusamo socken. -minen isen *a.* af benwed.

Kuusava an *s.* pertkorg i form af kontti.

Kuusi sen *s.* gran, Kuusoja Peterhoff, konkak. hårdare gran, hyötyk. som wärer fort och är lösare, kangask. mogran, karak. l. korpik. gårgran, karankok. gran med antingen kärnan eller toppen torr, repak. l. rääkk. gernig gran, norek. wärande i dal med grön frisk barr, kalevan k. och kiklek. högtigsgran, kukon kuusi hästswans (*hippuris vulgaris*). -sonen sen *dim.*

liten gran. -inen isen *a.* granig, af gran. -ikko kon l. -isto on *s.* granskog. -sahainen isen *a.* ung, grenig gran (näre). -iainen isen *s.* granskogsbo, *ep.* för björn.

Kuusi uuden *a.* sex. -desti *adv.* sex gånger. -des dennen *a.* den sjette. -dennesti *adv.* för sjette gången. -tinen isen l. -to don l. -tonen sen l. -tikko kon l. -uuppelo on *s.* sexa. -sinainen l. -tiainen isen *a.* sexfaldig. -sia an *s.* sexkant, kuusialta från sex håll, kuusialle åt sex håll. -sianne *adv.* åt sex håll. -dennus uksen l. -dennes eksen *s.* en sjettedel, kuudennusmies sexman.

Kuutelo on l. -tilo on *s.* flygfjäder (lekkak), -kivi hwit kiselsten.

Kuutiainen se kuu och kuusi.

Kuutta tan *s.* kastkilswa, triska.

Kuutti tin *s.* skålunge, liten båt, ekstock (med tullar utom båtsidan).

Kuva an *s.* bild, afbild, figur, form, skoläst, esik. förebild, beläte, kuvan veistäjä bildhuggare. -anen sen *dim.* liten bild, skugga af lefwande warelser. -ainen isen *a.* efterbildad, lifnande, kohdan kuvainen asia sak efter ens sinne. -atoin ttoman *a.* wanskaplig, oformlig, otäck, sinä k.! du otäcke! -aan ata *v.* bilda, afbilda, forma, formera. -aus uksen *s.* bildning, formering. -aaja an *s.* formare, bildare. -aun uta *v.* bli afbildad, forma sig. -aelen *adr.* -ailen lla *v.* afbilda, forma, agera, skildra, föreställa sig. -aelma an *s.* skildring, föreställning. -atan ttaa l. -vitan ttaa *v.* låta bilda, belägga med bilder, afbilda. -attelen l. -vittelen tella *v.* afbilda smått, bjuda till, inbilla, spöka, ha skälmstycken för sig. -atus uksen l. -atos oksen *s.* afbildning, inbillning, fantasi, spöke. -astan taa l. -astelen lla l. -aitselen lla *v.* återgifwa bilden, återspegla, skulla. -astin imen *s.* spegel. -astun l. -vistun ua *v.* afspeglas, återspeglas, formas efter. -ahdan htaa l. -ahtelen htella *v.* bilda hastigt, antaga hastig form, rörelse, röras plötsligt. -ahdun htua *v.* hastigt bilda sig, förfoga sig.

Kuvas, -vahainen se kupaa.

Kuvaja an *s.* falkfar.

Kuve, -ves se kupe.

Kuvera *a.* urgröpt, urhålkad, hwälfd, kupig. -ruus uuden *s.* kupighet. -asti *adv.* kupigt. -erran rtaa *v.* urgröpa, hwälfwa, kupa. -ertelen rrella *v.* urhålka, hwälfwa småningom. -rias aan l. -riainen isen *a.* kupig, konvex. -riaisuus uuden *s.* kupighet (kupera, kupia).

Kuvon, -votan, -vetan = ku'on, ku'otan.

Kyherrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* kuttra, tralla, göra ngt i sakta mak (kuherran, kyhään).

Kyhky yn *s.* dufwa, kyhkyhaukka dufhök (*astur palumbarius*). -ynen sen l. -läinen isen *dim.* liten dufwa.

Kyhläs lään = kuhila.

Kyhmy yn l. -yinen isen = kuhmu, -uinen.

Kyhmästelen llä *v.* röras trögt, arbeta långsamt.

Kyhnytän ttää l. -yttelen tellä *v.* skafwa, skubba.

Kyhään hätä l. -häilen llä *v.* stöka, hafsa ihop, göra wårdslöst, fuska. -häys yksen *s.* hoprafsning, fusk. -he een *s.* stök, fuskwerk, tillstymmelse. -häyn ytä bli hoprafsad, bli färdig.

Kykenen kyetä *v.* mäkta, orka, förmå. -yky y'yn *s.* förmåga, kraft. -kyinen isen l. -keneväinen isen *a.* förmående, mäktig till, af. -enemätöin ttömän *a.* oförmögen, orklös. -kittelen tellä *v.* försöka, fresta, begynna.

Kykertelen rrellä = kuhertelen (kykky).

Kykky kyn *s.* nedhukad ställning. -yinen isen *a.* nedhukad. -kyn kkyä *v.* sitta nedhukad. -kin kkiä *v.* nedhuka sig ofta, sitta nedhukad. -kytän ttää l. -kyttelen tellä l. -kistän tää l. -kistelen llä *v.* nedhuka, sitta nedhukad. -kytys l. -kistys yksen *s.* nedhukning. -kähdän htää *v.* nedhuka hastigt. -kerrän rtää l. -kertelen rrellä *v.* nedhuka, nedböja, nedtrycka. -kerryn rtyä *v.* bli nedböjd, nedtryckas.

Kykkä kän = kyäs kykään.

Kykkäre een l. -rä än *s.* böjning, trasslig knut.

Kykyrä än *s.* krympling.

Kyä kykään *s.* skyle. — **kykäinen isen** *a.* full med skylar. **-stän tää** *v.* göra skylar.

Kylki ljen *s.* sida, **-luu** refben, **puun k.** det yttre af trädet, **kyljin** sidlänges, **kyljellän-ä** på sidan, **kyljitse** förbi, **-rakennus** sidobyggnad, utsprång. **-lyt lkyen** *dim.* liten sida. **-inen isen** *a.* med sider försedd. **-ljellinen isen** *a.* widsidan belägen. **-keinen isen** *a.* wid sidan belägen, *s.* mindre rum wid sidan af ett större. **-iäinen isen** *s.* sidokamrat. **-ljes eksen** *s.* en af sidorna, sidcämne. **-ljitän ttää** *v.* sätta sida wid sida, **kyljittäin** l. **kyljetysten** l. **kyletysten** *adv.* sida wid sida.

Kyllä än *a.* nog, tillräckligt, **yltäkyllä** l. **yltäkyllin** öfwernog, **syö kylläänsä** l. **kylliksensä** äter sig mätt, **on kyllältä** finnes rikligt, **antaa kyllä** gifwer nog, gifwer wißt, *komp.* **kyllempi** rikligare, **on kyllemmältä** finnes mer, **kyllemmin** rikligare. **-llyys yyden** *s.* nogsamhet, tillräcklighet, mätthet, **sydämen k.** öfwerfullt hjerta. **-äinen isen** *a.* nogsam, tillräcklig, mätt, fet, **yltäk.** öfwerflödig. **-äisyys yyden** *s.* nogsamhet, **yltäk.** öfwerflödighet. **-äisesti** *adv.* nogsamt, tillräckligt, **yltäk.** öfwerflödigt. **-äyn ytä** l. **-äyyn yä** l. **-äännyn ntyä** l. **-ästyn yä** l. **-ämystyn yä** l. **-llyn ltyä** *v.* få nog, bli mätt, få leda, ledsna. **-äymätöin** l. **-ästymätöin** l. **-ltymätöin ttömän** *a.* som ej får nog, omättlig. **-llytän** l. **-ästytän** l. **-llitän** l. **-llistytän ttää** *v.* gifwa nog, tillfredsställa, göra öfwermätt, göra led wid. **-llytys yksen** *s.* öfwermätthet, leda wid, wämjelse. **-llittelen tellä** *v.* småningom gifwa nog, förnöja, **kyllitellen** småningom nog. **-llikki kin** *s.* qwitto, **talon k.** fastebref.

Kylmä än *a.* kall, obebodd, oodlad, **minun on k.** jag har kallt, **-kiskoinen** kallsinnig, **-kiskoisuus** kallsinnighet, **-kiskoisesti** kallsinnigt, **huone on kylmillä** huset är obebodt, **kylmän vihat** kallbrand, **kylmäkukka** kalfleka (*caltha palustris*), **-myys yyden** *s.* köld. **-ästi** *adv.* kallt. **-ähkö kön** *a.* något kall, kylig. **-äyinen isen** *a.* kylig, *s.* kyla, frosta. **-änen sen** *dim.* liten kyla, liten frost. **-än ää** l. **-ään ätä** *v.* kyla, frysa. **-min iä** *v.* frysa, sprida köld. **-mennän ntää** *v.* affyla, swalka. **-menen metä** l. **-mennyn ntyä** *v.* kallna, affylas, swalna. **-metän** l. **-metytän ttää** *v.* låta kallna, låta frysa. **-metyn ttyä** *v.* frysa till. **-mistän tää** *v.* göra kallsinnig. **-mistyn yä** *v.* bli kallsinnig. **-metys yksen** *s.* fruset tillstånd.

Kylven lpeä *v.* bada, lega sig. **-lpy lvyn** l. **-lpö lvön** *s.* bad. **-lpiä än** *s.* badare. **-lpemys yksen** *s.* badning. **-lpelen lvellä** *v.* bada långsamt, ofta. **-lvin lpiä** *v.* bada fortfarande, taga bad. **-lvetän ttää** *v.* låta bada, bada ngn. **-lvettajä än** *s.* badare. **-vettelen tellä** *v.* bada någon ofta, prygla (skämt). **-lvetys yksen** *s.* badning.

Kylvän ää *v.* så, strö. **-äjä än** *s.* såningsman. **-vy yn** l. **-vö ön** *s.* såning, sådd, **-heinä** oblandt hö, **-aika** såningstid, **-mies** såningsman, **kevä k.** wårsådd, **-pelto** till sådd beredd åker, **-kone** såningsmaskin. **-vös öksen** *s.* sådd mark. **-vin imen** *s.* såningswerktyg, **-vakka** såningswacka. **-äyn ytä** l. **-äännyn ntyä** *v.* bli besådd, så sig sjelf. **-velen llä** *v.* så småningom. **-ätän ttää** *v.* låta så, låta beså.

Kyly yn = **kylpy**.

Kylys yksen *s.* en af syskonbarnen.

Kylä än *s.* by, **-kunta** byalag, **-kunnittain** byalagswis, **meni kylään** l. **kylälle** gick till byn l. till granngården. **-lyt yen** l. **-änen sen** *dim.* liten by. **-inen isen** *a.* ht. by, granngård, full med byar, **-ruoka** fremmande mat. **-läinen isen** *s.* bybo. **-ällinen isen** ht. samma by, fremmande, *pl.* **-set** brygäswor. **-lään ätä** l. **-äilen llä** l. **-ästän tää** *v.* göra besök i byn, besöka grannar. **-littelen tellä** *v.* gå från by till by, **kylitellen**, **kylittäin** by för by, byawis. **-likki kin** *s.* bygåswa.

Kymi men *s.* hufwudflod, Kymmeneelf.

Kymmen enen *s.* tio, **-kunta** wid paß tio. **-enesti** *adv.* tio gånger, **-nes nennen** *a.* tionde. **-enennesti** *adv.* tionde gången. **-nes eksen** l. **-nys yksen** *s.* tiondedel, skattetionde, **-ninen isen** *a.*

tiofalldig, wärd tio, vuosik. årtionde. -mikkö kön *s.* tiotal, style af tio kärl-wår, hufwudman för tio. -nitän ttää *v.* dela i hopar af tio, kymmenittäin tio i gången, tio i sender. -myppi pin *s.* tia i kortspel.

Kympyrä än l. -äinen isen *a.* trög, tafatt.

Kymärä än *a.* framåtböjd. -rrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* böja framåt. -rrys yksen *s.* framåtböjning, framåtbejd ställning. -rryn rtyä *v.* böjas framåt.

Kymehdyn htyä l. -etyn ttyä *s.* stadna i werken, styfna.

Kynkkä kän *s.* kort spets, stump, siipik. wingbrest, -luu wingben, kasik. armbåge, -jalka fot som är kortare än den andra, piippuk. pipsnugga.

Kynneppää ään *s.* alm. -ppäinen isen *a.* af alm.

Kynnys yksen *s.* tröskel. -stän tää *v.* fastna i tröskeln.

Kynnäppäs ppään, -äinen isen = kyneppää, -ppäinen.

Kynnän se kyntä.

Kynsi nnen *s.* nagel, klo, fals, soljen k. häfta i spänne, k. silmässä hinna i ögat, -jyvä rostkorn, -laukka hwitlök, kynnen oas nagelrot, -ruoho wårrågsblomma (*draba verna*), -tauti hjertl. mjeltsjukdom, kardialgi, rapak. kartnagel, -permanto spiltgolf (högre än det öfriga golfwet), vanteen kynsi fals i trådband. -ntyinen l. -ntymöinen isen *dim.* fingerspets l. -stump. -inen isen *a.* med nagel, klo försedd. -illinen isen *a.* med nagel, klo försedd, mjeltsjukdom, kardialgi, kynsillisen ruoho renfana (*tanacetum vulgare*). -in iä *v.* klösa, klå, springa på klor. -ielen l. -iskelen llä *v.* klösa långsamt, widröra med fingerspetsarna, handtera ytligt, wårdslöst. -säsen stä *v.* klösa till plötsligt. -nteyn ytä *v.* lida af sårad nagel, klo, hof. -nnistelen llä *v.* känna smärta (såsom i naglarna af köld), minua kynnistelee jag har inwertes plågor, sormia k. fingrarna swida. -nsiöitän ttää *s.* uppwäcka nagelsmärta, ss. köld.

Kynttilä än *s.* ljus, -jalka ljusstake, -päivä kyndelsmessa, -heinä kungsljus (*verbascum thapsus*). -äinen isen *dim.* litet ljus.

Kynnän ntää *s.* plöja. -ntäjä än *s* plöjare. -ntö nnön *s.* plöjning, -lintu morkulla (*scolopax rusticola*), -rastas björktrast (*turdus pilaris*). -nnös öksen *s.* uppplöjd mark. -nne nteen *s.* plöjningstillstånd. -ntelen nnellä *v.* plöja långsamt. -nnelys yksen *s.* plöjning. -ätän ttää *v.* låta plöja, k. härkää wänja oxen wid plogen.

Kyntän nttää *v.* falsa (kynsi).

Kynnäs ntään *s.* ås, kulle (kännas).

Kynyrä än *a.* kort till werken, undersätsig.

Kynä än *s.* fjäderskjelf, penna, ränna, ränuformigt bryggkärl, ho, kort stump, kaivon k. brunnsho, siipik. winge utan fjädrar, luutak. sliten qwast, piippuk. pipsnugga. -änen sen *dim.* litet fjäder, liten penna. -äinen isen *a.* fjäderrik, bt. penna. -ällinen isen *a.* försedd med fjäder, penna. -nin imen *s.* fjäderbeklädnad. -ään ätä l. -äilen llä *v.* befjädra, skrifwa. -äiliä än *s.* skrifware, skribler. -nin iä *v.* plocka bort fjädern af skjelkarna, plocka fjäder, rugga. -nitän ttää *v.* låta plocka fjäder, låta rugga, befjädra, lentää, juoksee kynittää flyger, springer som en fjäder. -ähdän htää l. -ähdyn htyä *v.* styfna (kynehdyn).

Kypenä än *s.* gnista (kipinä), fallaska.

Kyperi in *s.* finger.

Kyperä än = kypärä.

Kypristyn yä *s.* krympa ihop, bli hopskrumpen.

Kypsi sen. l. -sä än *a.* mogen, kokt. -seen setä l. -syn yä l. -sennyn ntyä *v.* mogna, gräddas. -symätöin ttömän *a.* som ej mognar l. blir kokt, omogen. -sy yn l. -syys yyden *s.* mogenhet, kokt tillstånd. -sytöin ttömän *a.* omogen. -sän ää l. -sennän ntää l. -sytän ttää l. -setän ttää *v.* grädda, låta mogna. -sennys yksen l. -sytys yksen *s.* gräddning.

Kypärä än. l. -ri in *s.* hjelm, hög mössa.

Kyrmy yn *a.* krumböjd, -niska krokuackt, *ep.* åt abborre.
Kyrpä rvän *s.* manslem.
Kyrsä än *s.* hålkaka, smal båt. -änen sen *dim.* liten kaka. -sin iä *s.* baka hålkakor.
Kyrtty tyn *s.* rynka. -yinen isen *a.* rynkig.
Kyrä än *s.* puckel, *a.* kröft. -ään ätä *v.* kröka, wrida.
Kyrö ön *s.* Kyrö socken. -öläinen isen *s.* Kyröbo.
Kyskin iä *s.* löpa ilande.
Kyssä än *s.* puckel.
Kysyn yä *v.* fråga, begära. -yjä än *s.* frågare. -ymys yksen *s.* fråga. -selen llä *v.* fråga flera gånger, fråga efter. -selmys yksen *s.* efterfrågning. -seliä än *s.* frågare, efterfrågare. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* låta fråga, förelägga frågar. -säsen stä l. -sähdän htää *v.* fråga hastigt, infalla. -sähtelen hdellä *v.* fråga hastigt flera gånger, infalla ofta i talet.
Kytjys yksen *s.* harsnara.
Kytky yn *s.* klafwe, mäkik. en inrättning af widjor i ändan på släden för att hindra farten i backar, hämkedja. -yn yä l. -ken eä *s.* klafbinda. -yttelen tellä *v.* klafbinda långsamt. -ytän ttää l. -ketän ttää *v.* låta klafbinda (kytkyn).
Kytkyn yä *v.* gunga som fly, sydän k. hjertat klappar af längtan. -käisen stä *v.* röras hastigt, rycka till (kytky).
Kytlyrä än *s.* puckel, *a.* böjd uppåt.
Kyty dyn *s.* mannens eller hustruns bror, köttslig swåger. -ylä än *s.* swågershem.
Kytö dön *s.* glöd, icke lågande eld, kytte. -dön töä l. -den teä *v.* glöda, kytta, brinna utan låga. -töelen llä *v.* brinna långsamt utan låga, ryka föga. -dötän l. -detän ttää *v.* låta bränna utan låga, kytta. -dötys l. -detys yksen *s.* kyttning. -döttelen llä *v.* bränna småningom, afswedа. -täisen stä *s.* löpa som fareld, framskrida skyndsamt.
Kyven penen = kypenä. -enen etä *v.* förwandlas i fallaska. -ennän ntä *v.* bli afklupen.
Kyvetän, -väisen = kydetän, -täisen.
Kyy kyyn *s.* huggorm. -yyhyt yen *dim.* liten orm. -yinen isen *a.* ormrik, omsölad, kyiset kintaat i ormwatten doppade handskar -yytäläinen isen *s. myth.* ormpatron. -yynäläinen isen *s.* ormpatron, ormbeswärjare.
Kyyhky, -yinen, -yläinen = kyhky m. fl.
Kyyhään hätä, -hätän ttää, -hättelen tellä *v.* gå lutad, stöka, raffa ihop (kyhään).
Kyykky kyn *s.* nedhukad ställning (kykky). -yinen isen *a.* nedhukad. -kistän tää *v.* nedhuka, nedböja. -kistyn yä *v.* nedhuka sig. -kkään kätä *v.* hoppa nedhukad, idka kråkdans. -kkäilen llä *v.* trippa nedhukad. -kkäys yksen *s.* hoppning i nedhukad ställning, kråkdans. -kähdän htää *v.* nedhuka sig hastigt. -kähtelen hdellä *v.* nedhuka sig hastigt flera ggr, nedfalla droppwis. -käyhytän ttää *v.* böja ned hastigt. -kerryn rtyä *v.* nedhuka sig, nedsigna.
Kyylyn yä *v.* känna äckel, äckla. -ytän ttää *v.* uppwäcka äckel, qwälja, minua kyylyttää jag will kräkas. -ytys yksen *s.* kräkningslust, äckel. -lin iä *v.* wämjas.
Kyymi in *s.* skum, fradga.
Kyynel len l. -ele een *s.* tår, -lehti daggört (*drosera rotundifolia*), -vieri l. -vieres l. -vierus tårsäck. -ny yn *s.* tår, droppe, -silmä rinnande öga. -eilen llä l. -ellän ltää *v.* tåras. -ltäväinen isen *a.* som tåras, kyyneltäväiset silmät rinnande ögon. -löityn ttyä *v.* bli tåruppfylld, börja tåras. -löitsen tä *v.* tåras, fälla tårar. -lehdän htää *v.* fälla en tår då och då. -löitän ttää l. -lytän ttää *v.* förorsaka tårar.
Kyynnän ntää (*adr.* af kyventää se kyven) *v.* öfwerdragas med aska, bli afklupen.
Kyynärä än *s.* aln, kyynärpuu alnsticka, kyynärpää armbåge, -varsi nedra delen af armen från armbågen, -koukku armweck, -luu stora armpipan. -äinen isen l. -rinen isen *a.* alnslång. -röin idä *v.* afmäta i alnar, löpa. -rittäin *adv.* alntals.
Kyynään ätä *v.* briswa, jaga bort.
Kyynö ön = kyyny se kyynel.
Kyyry yn *s.* krumböjd, *s.* nedböjdt tillstånd, on kyyryssä är krumböjd, on kyyryllään är i nedböjd ställning. -rä

än *s.* böjning uppåt, puckel. -ristän tää *v.* nedböja, kröka sig. -ristys yksen *s.* nedböjning, nedkrökning. -ristelen llä *v.* wara i nedböjd ställning, kissa kyyristelee katten går l. lurar nedhukad. -ristyn yä *v.* nedböja sig, bli nedböjd. -ymöinen isen *a.* något nedböjd, on kyyrymöisillään är som bäst nedböjd.
Kyysä än *s.* liten upphöjning, dwerg, puckel, ukko kyysä gubbe lilla! -kyysä nokka höjd näbb, näsa, -selkä puckelrygg.
Kyyti din *s.* skjuts. -ditsen tä l. -ditän ttää *v.* skjutsa. -ditys yksen *s.* skjutsning. -ditsiä än l. -dittaja än *s.* skjutsare. -täisen stä *v.* fara hastigt, ila. -ttään tätä *v.* jaga efter.
Kyyttö tön *a.* krokig, krumböjd, -selkä = kyyryselkä, -silmä windöga.
Kyytö dön *s.* streck långsmed ryggen på djur. -tiä än *s.* oxe med streck långsmed ryggen. -ttä tän l. -täs äksen l. -tö dön *s.* ko med dylikt streck.
Kyyättelen = kydöttelen af kytö.
Kyäs, kyästän se kykä.
Kyö ön = kyöpeli.
Kyökkä kän = kiekka.
Kyökkään kätä t. -kin kkiä = kyylyn.
Kyölään lätä, -läys yksen, -läytän ttää = kyylyn m. fl.
Kyömä än *s.* böjning, -nenä örnnäsa.
Kyönnös öksen l. -nys yksen = köynnös.
Kyöpeli in = kööpeli.
Kyöri in l. -rä än *s.* klot.
Kä = ka.
Käe . . . se käk . . .
Käes oksen *s.* handnät (käsi, käden l. käen). -stän ää *v.* fiska med handnät. -stys yksen *s.* handnätsfiske.
Käherä än *s.* lock, *a.* krusig.
Käherrän rtää *v.* hänga efter, orva.
Kähisen, -inä, -istan se kähäjän.
Kähläs ään, -lö ön, -lään lätä, -lästelen llä = kähmiä, -mys, -mystän, -mystelen.
Kähmiä än *a.* trög, drölig. -mys yksen l. -mö ön *s.* trög, tafatt menniska. -mä än *s.* tröghet, dwala, oredighet, tafatthet, dunkel. -min iä *v.* tafsla, göra ngt oredigt, trefwa, snatta. -mystän l. -mystelen llä *v.* wara trög, smussla.
Kähmin iä, -mys yksen l. -nyt yen, -nystelen llä = kähmin, -mys, -mystelen.
Kährys yksen *s.* qwistigt träd för upphängning, hängare.
Kähäjän hätä l. -hisen stä *v.* hwäsa, hwimla, wara hes. -hinä än l. -hy yn *s.* hwäsning, hest ljud. -hö ön *a.* hes. -hä än *s.* hes hosta, torrhosta, os (häkä). -häelen llä *v.* hwäsa fortfarande. -hähdän htää *v.* hwäsa till hastigt. -hähtelen hdellä *v.* hwäsa hastigt flera ggr. -hytän ttää l. -histän ää *v.* åstadkomma hwäsning, låta hwäsa, fräsa. -histö ön *s.* stark hwäsning, larm.
Kähäri in *s.* cylinder i wäfstol hwarpå wäfwen rullas.
Kähärä än, -herrän rtää, -rryn rtyä = kihara, -herrän, -rryn.
Käivärä än *s.* rulle, lock, *a.* krusig. -räinen l. -röinen isen *dim.* något hoprullad. -vertelen rrellä *v.* ringla sig, wrida sig.
Käkeen käetä *v.* erna, lofwa, stunda, hinna. -keys yksen *s.* afsigt, lofwen, plan. -kiä än *s.* lofware. -keilen llä *v.* erna småningom (käyt).
Käki äen *s.* gök, käen piika göktyta (*tynx torquilla*), käen apila l. kakko l. leipä l. käpäle harsyra (*oxalis acetosella*), k. kukka wintergrön (*pyrola rotundifolia*), käen heinä l. vaippa mariehand (*orchis maculata*), käen nisu l. petkel björnmossa (*polytricum commune*), Käkisalmi Kexholm. -kö käön l. -könen sen *dim.* gök. -kinen isen *a.* rik på gökar. -kerrän rtää l. -kertelen rrellä *v.* ropa som gök.
Käkkerä än *a.* krusig, lockig.
Käkkiä än, -äs ään, -äinen isen, -kkyrä än *s.* qwistig och nödwuxen *s.* dwergtall.
Käkristyn yä *v.* wända, wrida sig.
Kälkki kin *s.* tallstrunt, strunt, uselhet (kelkki).
Kälkkä kän *a.* trög, dum. -äinen isen *a.* trög, motstretande, stridig. -äisyys yyden *s.* motstridighet. -kkö kön *s.* trög, dum, torr, mager menniska.
Kälkkään kätä, -kytän ttää, -kytys yk-

sen, -kähytän ttää = kalkan, -kutan, -kutus, -kahutan.
Kälkö lön *s.* dum menniska (kälkkä).
Källerö ön l. -öinen isen *a.* rund, fyllig, trind, lättrörlig. -öitsen tä *v.* rulla, trilla, röras lätt.
Källötän ttää *v.* wräka sig.
Kälpiä än l. -ppä pän *a.* bortträuad, förwissnad. -peys yden *s.* trånande tillstånd, magerhet. -vin lpiä *v.* tråna, förtwina (kälviä).
Kälsekkä kän *a.* sträfwande, sträfsam.
Kälviä än l. -väkkä kän l. -väkkäinen isen *a.* bortträuad, wissnad. -vehdyn htyä *v.* tråna, förtwina (kälpiä).
Käly yn *s.* swägerska. -ys yksen *s.* en af swägerskorna.

Kämmen enen *s.* flata handen, handlaget, karhun k. björnram, björnfloka (*heracleum sphondylium*), päivän k. prestkrage (*chrysanthemum leucanthemum*), kämmenkukka yrne (*orchis maculata l. latifolia*), kämmenselkä yttre sidan af flata handen, kämmenpöytä inre sidan af flata handen. -nyinen isen *dim.* liten flathand. -nys yksen *s.* handsbredd. -ekkä kän *a.* handlik, *s.* yrnewärt (*orchileæ*). -nnän ntää *v.* widröra med handen, gifwa hand åt någon. -ntelen nnellä *v.* handtera, gifwa hand åt hwarandra. -elnys yksen *s.* inrehands sidan i en want.
Kämmerryn rtyä *v.* krokna, bli wind, kasta sig.

Kämmin mpiä *v.* streta med händer och fötter.
Kämpyrä än l. -äinen isen, -röitsen tä = kampura, kampuroitsen.
Kämpä mmän *a.* plump, grof, klumsig. -äle een *s.* större stycke, klump.
Kämy yn l. -yrä än *s.* resknyte, packning, linhästa, garnslinga.
Kämäjän mätä *v.* stoja, wäsnas. -mähtelen hdellä *v.* stoja plötsligt, göra hastigt owäsende.
Kämärä än *a.* skrumpen, *s.* skrumpenhet. -rrän rtää *v.* göra skrumpen. -rtelen rella *v.* göra småningom skrumpen, skrumpna småningom. -rryn rtyä *v.* skrumpna (kymärä).

Kämöinen isen = kyynsläinen.
Känisen stä *v.* wäsnas af ilska, nyck, wara illparig, ilskas (känä).
Känitän ttää *v.* gå på med något, oupphörligt göra detsamma (känä).
Känkkyrä än *s.* mångbugtigt träd. -äinen isen *a.* mångkrokig, olämplig.
Känkytän ttää = känisen och känitän.
Kännelmys yksen l. -mä än = kämmelnys.
Kännä än *s.* sjuprickig gullhöna (*coccinella septempunctata*). -äilen llä *v.* fortskrida långsamt.
Känsä än *s.* den undre sidan af swampen på träd, swamp, walk i händer eller fötter, dalk, koivun k. björkticka (*boletus fomentarius*), maitok. sopp (*boletus cellulosus*). -äinen isen *a.* swampig, walkig, dalkig. -äisyys yyden *s.* swampighet. -äyn ytä l. -seyn ytä l. -äännyn ntyä l. -setyn tyä l. -ästyn yä *v.* bli swampig, walkig. -sin iä *v.* afskära swamp ifrån träu, samla swamp, afskära walkar, operera liktornar. -sitän ttää *v.* göra swampig, walkig.
Käntti tin *s.* större bit.
Käntty tyn *a.* styf i lederna, owig. -yrä än *a.* owig, obäklig. *s.* knöl i träd, ilsken menniska. -ttä tän *s.* styf ställning, -käydä käntällänsä gå i rak ställning, yfwas. -ttään tätä = kähmin.
Känä än *s.* nyck, ilska (känisen, känitän).
Känä *prt.* = kään.
Känäjän nätä = känitän och känisen.
Käperrän rtää *v.* hoprulla, kröka. -rryn rtyä *v.* bli hoprullad, krökt, intrasslas.
Käpi vin = käpy.
Käpisen stä, -inä än, -isytän ttää = kapisen m. fl.
Käplin iä *v.* fingrera, widröra, tackla.
Käppyrä än *a.* rullad, wecklad *s.* rulle, sormet ovat käppyrässä fingrarna äro krokiga, t. ex. af köld, terä kääntyi käppyrään bettet böjdes. -röitsen tä *v.* rulla, böja, weckla.
Käppäjän l. -ppään pätä *v.* slå sakta, slå nätt, k. kättä slå hand.
Käppärä än = käpy.
Käppönen sen *s.* barnwant.
Käpäs ppään = kepiä.

Käpry yn s. näfwerrulle (till flöte), cigarr. -ristyn yä v. bli hoprullad.
Käpsiu iä v. trefwa, twefa, betänka sig. -sytän tää v. låta trefwa, twefa, göra ngt långsamt. -sään sätä l. -sän ää v. widröra hastigt, knäppa, knappra. -säys yksen s. knäpp, knapper. (kapsan).
Käpy vyn s. kotte, hylsa, bindnål, näfwerrulle, nätflöte, taß (käpäle), -lintu l. -nokka korsnäbb (*loxia*), -niilo l. -niiles ep. för ekorre, kävyn kanta hylsa, tiggare, sydänk. hjertunge (smekord), kärmeen k. ormtagg? käpyliha det knöliga köttet under taßen, qwicke i hänhof, käpylauta = käpälelauta. -pönen sen l. -pynen sen *dim.* liten kotte m. m. sydänk. hjertunge lilla. -yinen isen a. full med kottar m. m. -pyyn vytä v. widröra med taßen, träda på bindnål. -yelen l. -yilen llä v. träda på bindnål, gå sakta på taßarna. -vystän ää v. träda på bindnål, binda nät. -yrehdän htää v. slingra l. wrida sig hit och dit.
Käpä i ss. käpäluu pannbenet ofwan näsan.
Käpäkkä kän a. snåk, otillräcklig.
Käpäle een l. -älä än s. taß, ram, käpälelauta l. käpylauta räfklipa, räfklyka, tana. -löitsen tä v. löpa på taßarna, krafsa, klösa.
Käpärrän rtää, -pärryn rtyä = käperrän m. fl.
Käpään vätä l. -peen vetä v. sträfwa med händer och fötter, klifwa. -äelen itr. -äilen llä v. trefwa, famla.
Kärhi hen s. klänge. -hennän ntää v. klänga, haka sig fast, enträget begära, pläga. -iä än l. -häkkä kän a. trätgirig, retlig, som hakar sig wid allt. -hennys yksen s. klängning, fasthakning. -hentelen nnellä v. hänga fast, wara efterhängsen.
Kärhys yksen = kährys.
Käri in s. omkrets, rundel. -iläs ään s. krok af tallgren l. rot. -iläinen isen s. nödwuxen tall (keri).
Käritys yksen s. ett slags rätt af kött m. m.

Käriä än a. hes, sträf. -reys yden s. heshet. -ästi adv. hest, sträft. -isen stä v. ljuda hest, fräsa, brumma, morra. -inä än s. hest ljud, brummande, morrande. -istän ää v. åstadkomma hest ljud, enträget begära, nödga. -istys yksen s. brummande, enwis begäran. -istelen llä v. fortfarande brumma, fordra enträget.
Kärki rjen s. udd, spets, palok. hackspett (*picus*). -inen isen l. -könen sen *dim.* liten, skn spets. -inen isen a. uddig, spetsig. -isyys yyden s. uddighet, spetsighet. -rjellinen isen a. med udd, spets försedd, så mycket udden bär, veitsen k. en knifsudd. -kevä än l. -kiä än a. uddstark, spetsig. -rjetöin ttömän a. uddlös. -rkeen rjetä l. -rjennän ntää l. -rjestän ää v. tillspetsa, förse med udd.
Kärkki kin, -kkä kän = kelkki, kelkkä.
Kärkyn kkyä v. intränga i hus ss. föld l. snyltgäst, häfta wid, hänga efter ngn, snålas, ska efter läckerheter. -kin kkiä v. wara begärlig, gripa begärligt efter ngt. -kky kyn s. inträngande hos ngn, begärligt sikande, -vieras snyltgäst. -käs kkään a. begärlig, snål, nyssken. -kkäys yden s. snålhet, nyssikenhet. -kkäästi adv. snålt, nysskeet, begärligt. -kkäisyys yyden s. snålhet. -kästän ää l. -kästelen llä l. -kkäilen llä v. snålas, wara nysken.
Kärkkö kön = vesuri.
Kärme een s. orm, kärmeen sanat beswärjelse ord mot ormbett, kärmeen marja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*), k. kieli yxne, mariehand (*orchis maculata*, *latifolia*), k. heinä ormbunke (*polypodium filix mas*), k. sylky (*spumaria mucilago*), k. piston juuri ängwädd (*scabiosa succisa*). -einen isen a. ormrik, full af ormar. -eilen llä v. kråla, slingra sig såsom orm.
Kärnystän ää v. glida, röras trögt.
Kärnä än s. yttre barken (kaarna).
Kärpistelen llä v. darra i föld, häfta wid.
Kärpiäinen isen s. den klara stjernan i hundens konstellation.
Kärppä pän s. hermelin.
Kärpä rvän s. brunst, löptid. -rväs rpään

a. brunstig, löpsk. -rvin rpiä *v.* wara brunstig (kärväs).
Kärpänen, -päilen, = kärvänen, -västelen.
Kärres een = kärpä och kärväs.
Kärry yn *s.* ett slags liten lar, skallra, skramla, *a.* skarp, grälig, brummande. -ynen sen *dim.* liten skallra. -yinen isen l. -yläinen isen l. -ykäs kkään *a.* skarp, grälig. -ys yksen *s.* brummare, puttrare, wresigt tillstånd. -yke kkeen *s.* skarpt, qwistigt ting. -ytän ttää *v.* röra på skallra, bortskrämma med skallra, puttra, brumma.
Kärrä än *s.* liten skjutbåge, sprättbåge.
Kärsin iä *v.* lida, tåla. -imys yksen *s.* lidande, plåga. -iväinen isen *a.* tålsam. -iväisyys yyden *s.* tålsamhet. -iväisesti *adv.* tålsamt. -imätöin ttömän *a.* otålsam. -imättömyys yyden *s.* otålighet. -imättömästi *adv.* otålsamt, otåligt. -ivällinen isen *a.* tålig. -ivällisyys yyden *s.* tålighet. -ivällisesti *adv.* tåligt. -ielen llä l. -iskelen llä *v.* lida smått, tåla fortfarande.
Kärstän ää *v.* steka lindrigt, stå för stark eldbrasa.
Kärsä än *s.* tryne, pipsnugga, -heinä backhumla (*achillea millofolium*). -ällinen isen *a.* trynförsedd. -äkäs kkään *a.* stortrynig. -ätöin ttömän *a.* utan tryne.
Kärty rryn *a.* otålig, wresig, *s.* os. -yinen isen l. -yisä än *a.* wresig. -yisyys yyden *s.* wresighet. -rrän rtää l. -rtän ttää *v.* gnällande tigga, marra på. -rryn rtyä *v.* bli wresig, otålig, bli osande. -rrytän ttää *v.* osa (käry).
Kärvennän ntää *v.* sweda, steka, bränna. -nnys yksen *s.* swedning, bränning. -entelen nnellä *v.* sweda, bränna litet. -ehdän htää *v.* sweda hastigt, ytligt. -nnyn ntyä *v.* bli swedd, brännas.
Kärvin se kärpä.
Kärvänen sen *s.* fluga, kärväsen sieni flugswamp. -äs äksen *s.* maskägg, flugkarf i fisk, kött m. m. -ästelen llä *v.* fika, snålas.
Kärväs ään *s.* qwistigt träd till ställning, underlag (kärpä, kärvänen).
Käry yn *s.* brandluft. -yinen isen *a.* osande. -ytän ttää *v.* gifwa brandluft, sweda, lindrigt bränna, steka.
Kärähdän htää *v.* fräsa till hastigt, snäsa till (käriä), osa litet, brinna hastigt (käry).
Käräjä = keräjä.
Käräjän rätä = kärisen.
Käräkkä kän = käriä.
Käsi se käte.
Käsken eä *v.* befalla, bjuda, stämma. -kiä än *s.* befallare, bjudare. -ky yn *s.* befallning, bud, käskynhaltia = käskyläinen. -kyläinen isen *s.* befallningshafwande, uppwaktare. -etän ttää *v.* låta befalla, låta instämma.
Käsnä än, -äinen isen, -äännyn ntyä = känsä, -äinen, -äyn.
Kässikkä kän *a.* tjock, grott, oformligt stor.
Kässä än *s.* puckel, knöl. -äilen llä *v.* gå krokig, gå trögt.
Kässälä än *s.* fiskarehake, nåthake.
Kässö ön = kässikkä.
Käste een l. -tö ön *s.* spånad af lin l. hampa.
Käsäs ään l. -säte tteen *s.* renrankor.
Käsi äden *s.* hand, -varsi arm, -puoli enhändt, -puu ledstång, -ala händers werk, -työ handtwerk, -työläinen handtwerkare, -kivi handqwarn, käden sia handtag, fäste, käsimäärältä ungefär, på fri hand, -paikka handduk, -mielin famlande, trefwande, kädestä käteen ur hand i hand, on käsillä är till hands, käy käteen aflöper, käy käsiksi lägger hand wid, salakättä hemligen, paljain käsin med bara händer, kättä l. kädestä l. käsin pitäin handledande, isynnerhet, synnerligen, sinnekäsin ditåt, käsi kädessä l. käsikkähä hand i hand. -ätö dön l. -tönen sen l. -dyt tyen l. -tyläinen isen *dim.* liten hand. -tinen isen *a.* ht. hand, omak. egenhändig, omakätisesti egenhändigt. -teinen isen *a.* ht. hand, till hands warande. -sillinen isen *a.* med händer försedd, händig. -dellinen isen *a.* som har l. anwänder en hand. -tevä än l. -sikäs kkään *a.* långhändt, *ep.* för tjuf. -dyn tymen *s.* ärm. -tyri in *s.* handtlangare. -ttö tön l. -ttyri in *s.* enhändt menniska. -detöin ttömän *a.* utan ena handen. -sitöin ttömän *a.* utan båda

händerna, handlös. -seliäs ään *a*. tjufaktig. -sine een *s*. want, handske. -teliäs ään *a*. händig. -teliäisyys yyden *s*. händighet. -sitän tiää *v*. fatta med handen, handtera, sammanfatta, begripa, bestå. -sitin ttimen *s*. halswalk för ren. -sittämätöin ttömän *a*. som ej begriper, obegriplig. -sittämättömyys yyden *s*. obegriplighet. -sittö tön *s*. begrepp. -sitys yksen *s*. begrepp, fattning. -sittäjä än *s*. gripare, begripare, förföljare. -sittelen tellä *v*. fatta småningom, söka att fatta. — Kätän ttää *v*. gifwa hand, ingå öfwerenskommelse. -ttäjä än *s*. den som ger hand. -ttäjäinen isen *dim. pl.* -jäiset öfwerenskommelse, trolofning. -ättelen tellä *v*. slå hand, skaka hand. -ttelys yksen *s*. handslag, hadskakning, helsning. -teyn ytä *v*. komma i hand, inhändigas. -teytän ttää *v*. gifwa i hand, uppdraga åt ngn. -tilöin ömen *s*. barnmorska.

Kästö ön *s*. linknopp.

Käsäys yksen *s*. renens halswalk. -säsiän ää *v*. förespänna ren (käsitin).

Kätken eä *v*. gömma, förwara. -kiä än *s*. gömmare. -kö on l. -kös öksen *s*. gömsle. -ky yn l. -emys yksen *s*. gömning. -elen llä *v*. gömma långsamt. -etän ttää *v*. låta gömma. -eyn ytä *v*. gömma sig. -kyn kyä *v*. undangömmas.

Kätkyt yen *s*. wagga. -yn yä *v*. lägga i waggan. -ytän ttää *v*. wagga (kätken).

Käväisen stä *v*. sopa. -stys yksen *s*. sopning, sopor. -siä än *s*. sopare. -seminen isen *s*. sopandet (käyn).

Käv .... se käp .... och käyn.

Käyhötän ttää *v*. wisa sig hastigt.

Käykämä än = köykkä.

Käykkä kän *a*. utstående, -leuka utstående, spetsig hake. -ke kkeen *s*. utstående till stånd, on käykkeellä är i utstående stick.

Käylään ätä *v*. ha att wißna, förderfwa.

Käyn ydä *v*. gå, wandra, jäsa, k. kauppaa idka handel, k. sotaa föra krig, k. päinsä gå för sig, gå an, k. tulta gå efter eld, mieli käy pahaksi sinnet blir illtyckt, k. karvalle wäcka ryoning, käy kolmannella l. kolmatta är på tredje året, käytävä att gås, gång, fortidor, läpikäytävä genomgång. -äviä än *s*. wandrare. -ymäri in *s*. gångare. -ymistö ön *s*. promenadplats med gångar. -äymys yksen *s*. gående tillstånd, gång. -ypäläinen isen *s*. fotgångare, tiggare, kringstrykare. -ynti nnin l. -yntö nnön *s*. gång. -äviännys yksen *s*. gäst. -ävelen llä *v*. gå, promenera. -äveliä än *s*. en gående person, promenerare. -ävely yn *s*. promenad. -ävelys yksen *s*. gång, wandring. -äyskelen l. -äyskentelen nnellä *v*. gå, wanka, flacka. -äväsen stä *v*. gå som hastigast. -äväbytän ttää *v*. sätta hastigt i gång. -ytän ttää l. -äyttelen tellä *v*. låta gå, låta jäsa, uppföra sig, leda, anwända, bruka, k. jyviä mala säd, k. lasta lära barnet att gå, k. itsensä pahoin bete sig illa, k. rahat turhaan anwända pengarna till fåfängt, k. kättänsä orättwist tillegna sig, käytti se siinä kättänsä der skodde han sig wäl. -ytös öksen *s*. ledning, jäsning, bruk, anwändning, åtbörd, beteende, väärä k. mißbruk. -yte tteen *s*. ämne för rörelse, jäst, måld. -ytin ttimen *s*. jäst. -yteliäs ään *s*. gångare, *ep.* för orm l. ödla. -ytäytän ttää l. -ytätän ttää *v*. låta gå, sätta i gång. -ytäntö nnön *s*. anwändning, malning. -ytännöllinen isen *a*. praktisk. -yännöllisesti *adv.* praktiskt.

'Käyrä än *a*. krum, krokig, böjd, *s*. böjdt ting, stolstråke, käyräselkä krokrygg. -äinen isen l. -reiyinen isen *dim.* något krokig, böjd, *ep.* åt björn. -ryys yyden *s*. böjning, krökning. -ästi *adv.* böjdt, kröft. -rennän ntää *v*. böja, kröka. -ristän ää *v*. kröka, kröka sig. -ristys yksen *s*. böjning. -renen retä l. -ristyn yä *v*. bli krokig, böja sig. -ristelen llä *v*. böja l. kröka långsamt, wrida sig hit och dit.

Käyssä än *a*. litet kröft, käyssäleuka kröft haka.

Käyt käkyen *s*. affigt (käkeen).

Käähestän ää *v*. drifwa fisk i bragder med pulsning. -tys yksen *s*. fiskeri med pulsning.

Käähkänä än *s*. fängelse.

Kääkistän ää *v*. med swårighet upphosta, förqwäfwa. -tys yksen *s*. swår upp-

hostning, qwäfning, nedbignande. -lyn yä v. förqwäfwas, digna.
Kääkkä kän s. handtag på dörr. -änen sen dim., litet handtag.
Käämehdin htiä v. blomma (om fäd).
Käämi in l. -my yn s. wäffpole, käämikela l. -kota spolningswerktyg, käämypuu wäfflofwe, flagbom. -in iä l. -itsen tä v. spola.
Käämäröittelen tellä v. gå lunfigt, traffa fram.
Kään = kaan.
Käännän ntää v. wända, omwända, förwända, öfwersätta. -ntäjä än s. wändare, öfwersättare, silmän k. taffspelare. -ntö nnön s. wändning, -lauta l. -siipi plogstifwa, wändstifwa. -nnös öksen s. wänd mark, öfwersatt stycke, wändning på wäg. -nne nteen s. wändningstillstånd, wägkrökning, on käänteissä wänder sig som bäst. -nnin ntimen s. wändpunkt, wändwerktyg. -ntäle een s. tyngd l. stycke som kan wändas. -ntelen nnellä l. -nneskelen llä v. wända fortfarande, af och an. -nnelmä än s. liten wändning. -noyn ntyä v. wända sig, bli omwänd. -ntymys yksen s. omwändelse. -ntyväinen isen a. som wänder sig, ångerfull. -ntymätöin ttömän a. som ej wänder sig, oomwänd. -nnätän ttää v. låta wända. -nnättelen tellä v. låta småningom wända, wända sig hit och dit. -nnytän ttää v. omwända ngn. -nnyttelen tellä v. omwända småningom, wända hit och dit. -nnähdän htää l. -nnähytän ttää v. wända hastigt. -nnähtelen hdellä v. wända hastigt flera ggr. -nnällän ltää v. wända hastigt och lätt.
Kääppy = käpy.
Kääppä pän s. gripande hand a. krokig, tåpig, -jalkainen krokfotad, ep. åt gås. -ppäjän l. -ppään pätä v. gripa med handen, gripa, fatta uti. -ppäelen llä v. gripa långsamt, gå stultande. -pin ppiä v. kraffa. -ppäsen pästä v. gripa hastigt, snappa i, nappa fast. -päröitsen tä v. famla, tumla.
Kääpä vän s. trädswamp, tunder (med skal försedd), koivun l. -taulakääpä fnöfftička (*boletus fomentarius*), jänön l. jäneksen k. korktička (*bol. suberosus*), raidan k. lukttička (*bol. suaveolens*). -äinen isen a. af swamp, full med swamp.
Käärin iä v. inweckla, linda, swepa. -ielen l. -iskelen llä l. -rällän ltää v. inweckla, linda, swepa småningom. -rien s. omslag, omlindning, -lauta wäfbom, -liina swepduk, pl. käärilöt, kädet kullan käärilöissä på händerna gyllene armband. -re een s. omlindadt, hopweckladt tillstånd, omslag. -ry yn l. -rö ön s. bundt, knyte, rannek. uppslag på ärmen. -rönen sen dim. liten bundt, bylte. -rä än l. -rämä än l. -rämöinen isen s. något hopweckladt, ringladt, ep. för orm. -riyn l. -reyn ytä l. -ityn ttyä v. bli inweckladt, inswepas. -ritän ttää l. -rytän ttää l. -ttelen tellä v. låta inweckla, bylta ihop. -räisen stä v. hopweckla, linda hastigt.
Käärme een, -ehinen sdr. -einen l. -mehyinen isen = kärme, kärmeinen.
Käärti in s. för andra gången sådd swed, -jyvät räntespannmål.
Käärö ön s. paltbröd (käärin).
Kääsi in s. pl. -it s. chaise.
Kääveröittelen tellä v. stulta.
Kö = ko.
Köhkä hän = köhä, köhkäruoho = köhäruoho.
Köhmin iä v. bete sig klumpigt, stöta, stöta på. -mäys yksen s. oaktsam stöt. -myys yyden s. klumpighet, tafatthet, grofhet. -mö ön l. -mys yksen l. -meli in s. tölp, drummel. -metyn ttyä v. bli tölpig, stel. -mystelen llä v. bete sig tölpigt.
Köhnin iä v. stubba sig, böka, röras trögt. -näys yksen s. stubbning, trög rörelse. -nä än s. stabb, fnas, skorf. -näinen isen a. stabbig, fnasig. -nys yksen s. stubbare, trög menniska. -ni in s. den som har fnas, fnaslund.
Köhä än s. torr hosta, qwarka, -ruoho kungsljus (*verbascum thapsus*), -heinä = hökäheinä. -hin iä v. hosta hest, rackla. -hisen stä l. -häjän hätä v. rossla. -hinä än s. hest ljud, rossling.
Kökkä kän s. spinnsällskap.

Kökäri in *a.* mager och krokig. -röitsen tä *v.* gå krokig. -ähdän htää *v.* böja sig hastigt.
Kökötän ttää *v.* sitta upprätt och orörlig, sitta som enstöring.
Kölli in *s.* titel.
Köllä än *a.* lugn, stilla.
Köllähdän htää *v.* falla handlöst, dimpa. -lläys yksen *s.* dimp.
Köllötän ttää *v.* wräka sig, dra sig. -llehdin htiä l. -llättelen tellä *v.* wräka sig fortfarande.
Kölpys yksen *s.* kläpare.
Kölsä än *s.* hydda, koja, skjul.
Kömitän ttää *v.* drifwa bort.
Kömmin mpiä *v.* stulta, krypa, ragla fram. -mpelys yksen l. -mpelö ön *s.* stultare, snaswåre, hänglare. -mpsäkkä kän *a.* owig, komlig. -mperöitsen tä l. -röin idä l. -mpiköitsen tä l. -mpyröitsen tä *v.* krypa, kråla fram, stulta. -mperryn rtjä *v.* stulta ned, fastna l. stadna under stultning (kommin).
Kömä än *s.* kort och tjock käpp. -ähdän htää *v.* smälla till dost, slå hastigt.
Könkyn kkyä *v.* gunga, wagga. -kytän ttää *v.* gunga ngn, sätta i waggande rörelse.
Köngäs nkään *s.* wattenfall. -nkö ngön *s.* böjning, -nenä romersk näsa.
Könnös öksen = köyunös.
Könnin ntiä *v.* kråla, krypa. -istö ön *s.* styf, stråf menniska. -nnökäs kkään *a.* puckling. -nnyn ntyä *v.* styfna.
Köntty tyn *s.* styfhet i lederna, fyrfota tillstånd, klump, on köntyllänsä är på alla fyra. -ttö tön l. -tys yksen l. -ttyrä än *s.* som är styf i lederna, owig. -nttyri in *s.* boskapssjuka. -ntyn ttyä l. -ntistyn yä *v.* bli styf i lederna (af köld, ålder), dö. -ntystän tää l. -ntistän tää *v.* göra styf, släpa mödosamt. -nttä tän *s.* styfhet, klump, lihak. köttklump. -ntän ttää l. -nttään tätä *v.* gå styft, klumsigt, gå på alla fyra, krypa. -nttärä än *s.* traskare, som går på alla fyra, *ep.* för björn. -ttyilen llä *v.* krypa smått (kontta).
Könä än *a.* utlefwad, jäädä könäksi dö.

Könö ön *a.* uppåtböjd, -nenä rak, hög näsa. -ötän ttää l. -ttelen tellä *v.* sitta upprätt, yswas, wisa sig högdragen.
Köpisen stä *v.* ljuda dost, mumla. -inä än *s.* dost ljud, mummel. -pähdän htää *v.* smälla dost.
Köppä pän *s.* hydda, -viuhka lättrogen, lättsinnig menniska. -äläinen isen *s.* hyddinnewånare. -änä än *a.* enfaldig, tölpig, owig.
Köpsän ää, -sähdän htää = köpisen, köpähdän.
Köpytän ttää = kömitän.
Köpäkkö kön *a.* owig, komlig.
Köpälys yksen *a.* slappfingrad.
Köri in *s.* surmjölk.
Körnä än, mennä körnälleen = körnähdän htää gå knall och fall, dö.
Körri in l. -rrä än *s.* spöke.
Körtti tin *s.* skörte, öfwerrock. -iläinen isen *s.* som går med skörtkläder, separatist.
Körötän ttää l. -ttelen tellä *v.* hängla, göra ngt owåligt, slentra, sitta l. ligga raklång.
Kössi in *s.* bylte, börda, makaa kössinensä ligger i full rustning, med kläderna på.
Kötehikkö kön? (rötehikkö) skog full med kullfallna träd m. m.
Köteä än *a.* seg, samsig. -eydyn ytyä *v.* bli seg, samsa sig.
Kötkäle een *s.* klimp, klump.
Kötkötän ttää l. -ttelen tellä *v.* hängla, göra ngt owåligt (körötän). -kähdän htää *v.* kasta sig handlöst.
Kötäisen stä *v.* smälla till, göra något ofsickligt.
Köyhkiä än = kehkiä.
Köyhä än *a.* fattig, köyhäläntä något fattig. -hyys yyden *s.* fattigdom. -ästi *adv.* fattigt, njuggt. -hdyn htyä *v.* bli fattig. -htymys yksen *s.* fattigblifning. -hdytän ttää *v.* göra fattig.
Köykelö ön *a.* krokig, hopkrympt, mies käypi köykelöksi mannen blir hopskrumpen.
Köykky kyn *s.* kort och krokigt ting, krokighet. -yinen isen *a.* krokig. -kistän ää *v.* böja. -kistyn yä *v.* böjas. -ky-

tän ttää v. böja fortfarande, guppa. -kyttelen tellä v. guppa, trippa.
Köykkä kän s. fulle.
Köykäinen isen l. -kkäs kkään (= keviä) lätt. -isyys yyden s. lätthet. -isesti adv. lätt. -kähdän htää v. resa sig lätt, hoppa upp. -kähtelen hdellä v. trippa, dansa.
Köynnös öksen s. ranka, refwa.
Köyri in = kekri.
Köyry yn l. -rä än s. krokighet, a. krokig, -selkä krokrygg, on köyryllänsä är krokig. -ys yksen s. krokigt tillstånd, on köyryksissä är i krokigt skick. -ytän l. -yttelen tellä v. göra krokig, böja i krok. -ristelen l. -ystelen llä v. kröka ofta, gå kröft. -räiyinen isen a. krokryggig, wanskaplig, förhatlig.
Köysi yden s. rep, -atrain harpun. -inen isen a. reprik, af rep. -in imen s. fastgjordt rep, päälliköysin repet der notdraget l. warpet börjar, alaköysin der warpet slutar. -ytän ttää v. binda fast med rep, twinna. -ytös öksen s. bindning, något ombundet, pl. -ökset hummerefwor. -ttäjä än s. bindare. -ttelen tellä v. binda småningom. -yty stän ää v. låta binda, sammanbinda.
Köyliö ön l. -lii iin s. Kjulo socken.
Kööpeli in s. spöke, skogsrå, bergsrå.

L.

Laadin se laatu.
Laaha an s. halka, slipprighet. -hinen isen s. halka, a. halkig. -hastun l. -histun ua v. slinta, wißna. -astus uksen s. slintning, förwißning (laho).
Laahaan hata v. släpa, skafwa. -haus uksen s. släpning. -ho on s. släp, wårdslös menniska. -haaja an s. släpare. -hailen lla v. släpa fortfarande, bete sig släpigt. -hon oa v. släpa sig, bete sig släpigt. -hottelen tella v. bete sig wårdslöst.
Laahitsen ta v. tadla, förebrå.
Laahko on s. balk, planka.
Laahti hden = lahti.
Laaja an a. wid, utbredd, förstörd, laajon l. laajoin widt, utförligt. -juus uuden s. widd. -asti adv. widt. -jenen jeta v. bli wid. -jennan ntaa l. -jentelen nnella v. utwidga. -juinen isen a. som har widd l. bredd. -jennus uksen s. utwidgning.
Laaka laa'an s. skifwa, plåt, a. platt, flat, låggrund, tuohil. näfwerskifwa, rautal. jernplåt. -kia an l. -aako aa'on a. platt, flat, långgrund. -keus uden s. flathet, låghet. -aakenen aa'eta l. -aannun ntua v. blir platt, flat, bli långgrund, jemnas, stillas.
Laakistan aa v. böja ned längsefter.
Laaksi = lahti.
Laakso on = lakso.
Laama an a. ymnig, laamalta l. laamalti adv. ymnigt. -aisen aista v. bestryka med flata handen.
Laamu un s. sjöwrak.
Laana = lana.
Laanisko on s. grop.
Laannun se laaka och lakkaan.
Laantala an = karsina.
Laanti nnin s. utrymme.
Laapi prt. i mängd.
Laapotti tin s. näfwerskо utan snibb, laskee laapottia sladdrar.
Laappa pan a. slak. -pastun ua v. slakna, domna. -pastutan ttaa v. låta slakna.
Laapuri in = keihäs.
Laapustan aa l. -telen lla l. -putan ttaa l. -ttelen tella v. bete sig wårdslöst, sladdra. -tus uksen s. wårdslöst beteende, sladder.
Laari in s. lår, bastulafwe. -illinen isen a. med lår försedd, en lår full.
La'as se laka.
Laasi in l. -io on s. agio i myntwerling.
Laaska an l. -kana an a. höflig, wänlig, frikostig.
Laasti in s. murbruk. -tan aa v. öfwerdraga med murbruk, rappa.
Laatikka kan l. -kko kon s. låda.
Laatta tan s. plåt, plätt, laivan l. skeppsplanka, laattarokko wattenkoppor.
Laattia an s. golf. -ainen isen a. med golf försedd, kaksil. twåwånings. -allinen isen a. med golf försedd, ett golf fullt (t. ex. sädeskärfwar wid tröskning).

Laatu dun *s.* skick, ordning, beskaffenhet, -mies en ordningens man, lintu laulaa laadullensa fogeln sjunger på sitt sätt, käy laatuun går för sig. pane laadulle sätter i ordning, laaduin ordentligen. -dullinen isen l. -tusa an *a.* ordentlig, passande. -dullisuus uuden *s.* ordentlighet, skick. -uinen isen *a.* beskaffad. -uisuus uuden *s.* beskaffenhet, egenskap. -uisesti *adv.* beskaffadt. -din tia *v.* ordna, laga, göra, berga, mieli laati har lust, l. -sanoja förtälja. -dinta nnan *s.* lagning, görning. -tia an *s.* lagare, görare. -telen della l. -deskelen lla l. -diskelen lla *v.* ordna, laga, göra långsamt. -tiun uta l. -tiudun utua *v.* laga sig, bereda sig. -ditan ttaa l. -dittelen tella *v.* låta laga, låta bereda.
Laatustan aa l. -telen lla = laapustan, -telen.
Laava an *s.* slem, slagg, lafwa. -ainen isen *a.* slemmig, slaggig, af lafwa.
Laavu un, -venen veta = lavia, lavenen.
Laavusnikka kan *s.* långhylla (se poltsa).
Ladon toa se lato.
Laes se lake.
Lahia an *a.* mjuk, len. -henen heta *v.* bli milsdare. -histun ua *v.* uppmjukas.
Lahanka ngan *s.* twättbunke.
Lahastun ua = laahastun, jfr. laho.
Lahitsen ta = laahitsen.
Lahja an *s.* skänk, gåfwa, *pl.* -at mutor, -lahjakoira l. kontti mutfolk. -jus uksen *s.* gåfwa, mutor. -jaan jata l. -jon oa l. -joitan ttaa l. -joittelen tella *v.* skänka, muta, besticka. -joitus uksen *s.* skänkning, mutning. -joittaja an *s.* begåfware, mutare. -joksentelen nnella *v.* skänka smått, fortfarande.
Lahje hkeen *s.* byra, byrben.
Lahko on *s.* stor afdelning, stam, parti, sekt, golftilja, -kunta sammanfattningen af alla till en stam, ett parti hörande, kansan l. folkstam. -oun uta *v.* söndra sig i partier, stammar.
Lahmaan mata *v.* göra ngt hastigt, äta glupskt, bestylla o. s. w.
Lahna an *s.* braxen, lahnan kukka hästhof (*tussilago farfara*), kalfleka (*caltha palustris*), -lisu l. -litukka l. -litturi l. -pasuri l. -partti braxenpanka. -ainen isen *a.* braxenrik, af braxen beredd.
Laho on *a.* murken, *s.* murkenhet. -on oa l. -oon ota l. -oun uta *v.* murkna, förfalla, bli om intet. -ous uksen *s.* murket tillstånd. -otan ttaa *v.* låta murkna, röta. -otus uksen *s.* rötning. -outan ttaa l. -outtelen tella *v.* låta murkna. -hastun ua *v.* förfalla, förtwina, afmattas. -hastus uksen *s.* förtwining, afmattning.
Lahti hden *s.* wik, leikata lahdelle skära l. klippa till bugtigt. -hdellinen isen l. -hteinen isen *a.* ht. wik, bugtig. -hdeke kkeen l. -hdukka kan l. -hdelma l. -hderma an l. -htema an *s.* liten wik, bugt.
Lahtia an *a.* fuktig, wek, lindrig. -hdun htua *v.* bli fuktig wätskas, lindras, stillas, slå sig. -hdutan ttaa l. -hduttelen tella *v.* fukta, lindra. -hdutus uksen *s.* befuktning, lindring.
Lahto hdon *s.* snara i trädtopp, sointalahto snara för spelfågel.
Lai in *s.* slägt, stam, art, beskaffenhet, -virsi slägtsång, sillä lailla på sådant sätt, ei lainkaan allsicke, on lailta pois är ifrån det sedwanliga, är förwänd. -inen isen *a.* beskaffad, artad, senlainen l. sellainen så beskaffad, kahdenlainen twåslags, on laisin härstammar (on kotosin), ei laisinkaan alldeles icke. -isuus uuden *s.* beskaffenhet egenskap, kahdenlaisuus twåslags beskaffenhet. -isesti *adv.* beskaffadt, kahdenlaisesti på twå sätt.
Laidun se laitume.
Laiha an *a.* mager, kraftlös. -huus uuden *s.* magerhet. -asti *adv.* magert. -hdun htua l. -henen heta l. -hennun ntua l. -hetun ttua *v.* magra. -htunainen isen *a.* utswulten. -htunaisuus uuden *s.* utswultenhet. -hdutan ttaa l. -hennan ntaa l. -hetan ttaa *v.* låta magra, försmaga, göra kraftlös. -hdutus l. -hetus uksen *s.* förswagning.
Laihia an *s.* Laihela socken.
Laiho on *s.* wärande säd. -oinen isen *a.* säd wärande. -oon ota *v.* wära säd.

-otoin ttoman *a.* utan säd. -ottomuus uuden *s.* sädesbrist.
Laikka kan *s.* flisa, splittra, -pää petäjä tall med bred topp så att qwistarna äro jemnhöga med stammen. -ana an *s.* splittra, lång gänglig menniska. -kon kkoa *v.* slå ut flisor, splittra. -kahdan htaa *v.* slå hastigt en splittra, slå sig på, slå sig lös.
Laikkaelen, -kahdan, -kahutan, -kuttelen = läikkäelen m. fl. under läikkä.
Laikko kon *s.* tarm, takal. ändtarm.
Laikkuroitsen ta *v* skaffa sig medelst brännwin.
Lailattelen tella *v.* swalla.
Laimi men *s.* windstilla, dyning, nedtryckt, öfwergifwet tillstånd, on laimissa är öfwergifwen, jättää laimille lemna derhän, lyö laimin försumma, wårdslösa. -ia an *a.* stilla, lugn, flat, eftergifwen, jemn, lagom. -makka kan *a.* stilla, lugn, långsluttande, l. mäki långsluttande backe. -meus uden *s.* flathet, wårdslöshet, försummelse. -miska an *s.* wattenputt. -menen meta *v.* bli lugn, stilla sig. -mennan ntaa l. -mistan aa *v.* lugna, stilla, förminska kraften. -masen sta *v.* lugna hastigt, slå ned kraften, släppa efter. -mistun ua l. -mehdun htua *v.* förlora kraften, bli andfallen.
Laina an *s.* lån, on lainassa är på lån, antaa lainaksi gifwa till låns, -kalu långods. -no on *s.* lån, hyra. -naan nata l. -non oa l. -noon nota *v.* låna, swälja. -naus l. -nous uksen *s.* låning, klunk. -nos oksen *s.* klunk. -naaja an *s.* lånare. -naelen lla *v.* låna ofta. -nautan ttaa *v.* låta låna. -nasen sta *v.* klunka hastigt. -noskelen lla *v.* klunka flera ggr.
Laine een *s.* swallwåg. -nonen sen *dim.* liten wåg. -einen isen *a.* wågig, böljande. -ehdin htia *v.* swalla, bölja, wagga, swigta, laki lainehtii lagen swigtar, tillämpas icke. -ehtelen hdella *v.* swalla smått, bölja.
Laipio on *s.* mellantak. -oin omen *s.* mellantakssparre.
Laira an l. -ro on *s.* råka (rairo).
Laiska an *a.* lat, laiska kerta första hwarfwet. -kuus uuden *s.* lättja. -asti *adv.* lättjefullt. -kuri in *s.* lätting. -kus uksen *s.* lättjefullt tillstånd. -kuun ua *v.* bli lat. -kutan ttaa *s.* plågas af lättja. -kuttelen tella l. -kistelen lla *v.* lättjas. -kuttelemus uksen *s.* dagdrifweri. -kuttelia an *v.* dagdrifware. -kiainen isen *s.* latdjur, sengångare.
Laistan aa *v.* försöka, bjuda till, bekänna färg i kortspel, pruta, gifwa med sig.
Laista an l. -to on = laes och laikka.
Laita idan *s.* sida, bord, strät, kosa, skick, beskaffenhet, -reki (= laitio) släde med sidor, -tuuli sidawind, bidewind, meren l. hafskust, purjel. segelled, rajal. rålinje, asian l. sakens beskaffenhet, -mies en ordningens man, panna laitaan l. laidallansa sätta i skick, astian l. kim, kolmil. trebörding. — *Komp.* laidempi mer på sidan belägen, laitimmainen närmast wid sidan belägen. -ide iteen *s.* sida, brädgång. -anen sen *dim.* sida. -ainen isen *a.* beskaffad, sidig, kolmil. vene trebördings båt. -te een *s.* sida. -tio on *s.* resfläde (med sidobräder). -idotan ttaa *v.* förse med sidor, sidbräder. -idehdin htia *v.* fara sidlänges. -datusten *adv.* sida wid sida. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* laga, sätta i skick, klandra. -itto ton l. -ittamus uksen l. -ittelo on *s.* reparation, klander. -ite tteen *s.* tadel. -ittelias aan *s.* tadelsjuk. -tos oksen *s.* inrättning, anstalt, oppilaitos läroanstalt. -tila an *s.* ort på sidan l. wid kusten, Letala socken. -turi in *s.* landningsbrygga, bråbänk. -ttamatoin ttoman *a.* oklanderlig. -ttamattomuus uuden *s.* oklanderlighet. -ttamattomasti *adv.* oklanderligt.
Laitikas kkaan *a.* eftergifwen.
Laito don *a.* låggrund, icke djup (loitto).
Laitto ton *a.* widsträckt, rymlig (laita).
Laidun itumen *s.* betesmark, bete. -unnan ntaa *v.* föra på bete, beta på mark.
Laiva an *s.* skepp, sotal. örlogsskepp, kauppal. handelsskepp, airol. brigantin, galer. -vut uen *dim.* farkost. -as aksen *s.* skeppswirke. -asto on *s.* flotta.

-vuri in *s.* flеppare. -anen sen *dim.* litet flepp. -atan ttaa *v.* fleppa, lasta, med flepp transportera.

Laivitan ttaa *v.* wäggslå säd.

Laje = laes.

Laju = latu, tola.

Lajuun juta l. -jun ua *v.* förderfwa, gifwa till spillo, spilla.

Laas lakaan = luoko (lakastuu).

Lakaisen sta *v.* sopa. -sia an *s.* sopare. -stus uksen *s.* sopning, *pl.* -ukset sopor.

Lakastun ua *v.* förwissna, förfalla.

Laes lakeen *s.* slåtterkarls slagwidd, afmejad sträcka efter en karl, lakeen selkä l. harja midten af en sådan sträcka.

Laki laen *s.* mellantak, hwalftak, huoneen laki wind, suun l. kital. gom, vuoren l. bergstopp, lakikuola munskolla, taivaan l. himlahwalf. -keinen l. -kehinen isen *s.* rökhål i tak. -inen isen. *a.* ht. mellantak.

Laki lain *s.* lag, -kunta lagsaga, -raamattu lagbok, lain kaaret lagens balkar, rikkoo lain bryter mot lag, mennä lakiin gå till rätta, -laatinus lagstiftning, -laatia lagstiftare. -aillinen isen *a.* laglig. -aillisuus uuden *s.* laglighet. -aillisesti *adv.* lagligen. -aitoin ttoman *a.* olaglig, laglös. -aittomuus uuden *s.* olaglighet. -ittomasti *adv.* olagligen, laglöst.

Lakia an *a.* öppen, plan, flät, jemn, beskedlig. -keus uden *s.* flätt, jemnhet, beskedlighet. -asti *adv.* flätt, jemnt, beskedligt. -akenen seta *v.* bli flät, jemnas.

Lakka kan *s.* takqwist, utbyggnad ifrån taket, skärmtak, wind, moget hjortron, lack, lakkapuu stödjepelare för takqwisten, -pää petäjä en tall med yfwig krona, lummig, sontal. mjuk dynga af hornboskap. -kkaan kata *v.* lacka, försegla. -aus uksen *s.* försegling.

Lakkaan lakata *sdr.* laata *v.* upphöra, sluta, l. laulamasta upphör att sjunga. -kkaus uksen l. -kkaamus uksen *s.* upphörande, slut. -kahdan htaa *v.* upphöra hastigt, för en stund. -katan l. -kautan l. -kkautan ttaa *v.* låta upphöra, hämma, stilla. -katus uksen l. -kauttamus uksen *s.* stillande, hämning. — Laannun ntua *v.* stilla sig, sakta sig, domna.

Lakkari in *s.* ficka, kielil. förtalare, sqwallertaska, baktalare.

Lakin kkia *s.* läppja. -kkia an *s.* läppjare, slickare -kkelen kella *v.* läppja smått (latkin).

Lakki kin *s.* mössa, lakkipää laine swallwåg med fradgande topp. -killinen isen *a.* med mössa försedd, en mössa full. -kitoin ttoman *a.* mösslös. -kittomuus uuden *s.* mössbrist.

Lakla an *s.* gråsand (*anas boschas*), handtaget i handqwarn. -lut uen l. -lönen sen *dim.* gråsand.

Lako aon *s.* sädens liggning. -oinen isen *a.* liggande, nedslagen. -akoon aota l. -aotan ttaa *v.* slå med gröda. -oun uta *v.* bli nedslagen.

Laksahutan ttaa *v.* smacka med tungan.

Laksi lahden = lahti.

Lakso on *s.* dal. -oinen isen *a.* full med dalar, ht. dal.

Lakutan ttaa *v.* smacka.

Lallatan ttaa = lällätän.

Lalli in *s.* fyllhund = juoppolalli. -llo on *s.* höstack. -llu un *s.* fyllhund, liten mjuk hög, karval. hårtott, *ep.* för björn. -llokki kin l. -llonen l. -llunen sen *dim.* liten hårtott, *ep.* för björn. -llotan ttaa l. -llutan ttaa l. -ttelen tella *v.* bete sig som en öfwerlastad, tralla, gråta klagande.

Lama an *s.* utswultet, förfallet tillstånd, lehmä on lamassa kon är utmagrad så att den ej kan stå på benen, kartano on lamassa herrgården är på förfall, -ruoho liggande gräs, -aita gärdesgård af nästan horisontelt liggande gärdsel, lauta on lamalla brädet är på kant, lamanansa öfwer en kam. -ainen isen *a.* utswulten, utmärglad, förfallen, liggande. -aan ata l. -autan ttaa *v.* utswälta, nedslå, göra förfallen. -mon oa *v.* ligga, wräka sig. -aannun ntua l. -aun uta l. -audun utua *v.* bli utswulten, förfallen, liggande. -akka kan *a.* litet sluttande. -ahdan

htaa v. hastigt nedslå, förödmjuka. -ahdun htua v. förödmjukas, nedsjunka.

Lammas mpaan s. får, lampaan randat fårskar, saksalainen l. får af utländskt race. -mpahuus uuden s. fåraktighet, enfald. -mpahuinen isen dim. litet får. -mpuri in s. fårherde. -mmon mpoa v. lamma. -painen isen a. fårrik, ht. får.

Lammi in = lampi.

Lamniska an l. -ko on s. ett större utländskt ärtslag, wattenputt (lampi).

Lammuke kkeen s. stör på sidan af laß för att utbreda det.

Lampi mmen l. mmin s. träsk, liten insjö utan aflopp, Lammin pitäjä Lampis socken. -mmikko kon l. -mmikkoinen isen l. -mpare een l. -mpero on l. -mpelo on l. -mperoinen isen dim. litet träsk, putt.

Lampo mmon = lampuoti.

Lamppu pun s. lampa.

Lampsu un = lamsi.

Lampuoti odin s. landbonde.

Lamsi in s. större åkerteg, ställe der fångad björn slagtas, fångst.

Lamu un s. stort fält, skymning a. långsluttande.

Lamuska an s. korg på ett par stötingar.

Lana an s. säcklik fiskbragd, snöplog, sladd.

Lanka ngan s. garn, tråd, jäneksen langat harsnara, -pakla l. -paula trådsnara, -solmu snara. -anen sen dim. liten fin tråd. -ainen isen a. trådfull, gjord af tråd. -ngatoin ttoman a. trådlös, trådfri. -ngattomuus uuden s. trådbrist, garnbrist.

Lankeen ngeta v. falla, stupa, ääni lankee rösten blir hes, langennut fallen. -ngennuinen isen dim. fallen, sjunken, förfallen. -eemus uksen s. fall, synnin l. syndafall. -eevainen isen a. fallande, felande. -eevaisuus uuden s. fallande egenskap. -eilen lla v. falla ofta. -eilemus uksen s. upprepadt fallande. -ngetan ttaa v. låta falla, fälla, nedstörta, l. tuomion fälla dom, förkunna utslag. -ngetus uksen s. fällning, störtning. -ngettelen tella v. fälla ofta.

Lanko ngon s. frände, syßling, swåger, langon heinät illa bergadt hö. -nkous uden s. swågerlag, syßlingskap, fräntskap. -ngos oksen s. en af syßlingarna. -koutan ttaa v. beswågra. -nkoudun utua v. bli beswågrad, befryndas.

Lankku kun s. hästkrake. -kutan ttaa l. -kuttelen tella v. gå linkande.

Lansa an a. djup. -sia an a. djup, låg. -aan sata v. göra låg, lansattu petäjä aftoppad tall.

Lansuun uta v. gå stapplande.

Lanta nnan s. dynga, gödsel, a. lös, jemn, -maa slät mark, -savi gäslera, lannan laiska alldeles lat. -nnoitan ttaa v. gödsla. -nnoitus uksen s. gödsling, dyngning.

Lannas ntaan s. grund strand, wad.

Lanne nteen s. länd, sida. -ntehuinen isen dim. länd. -nteinen isen a. ht. sida, länd. -ntere een s. sida.

Lantia an a. låg, l. maa lågländ mark. -ntto ton s. dal, a. sumpig (lansia).

Lantio on l. -ntion omen s. bäckenet hos menniskan (lanne).

Lanttu tun s. kålrot.

Lannun ntua v. långsamt sjunka, bli kraftlös, digna, förlora modet. -nnistan aa l -nnitsen ta v. förtrampa, underkufwa, kränka. -nnistun ua v. bli undertryckt, qwäfwas. -nnistus uksen s. undertryckning, kufning. -nnutan ttaa v. undertrycka, skända.

Lanu un = lana.

Lapa van s. bog, sölja i bältet (lappa) hevonen on lavallansa hästen är bogbruten, lavantauti nerwfeber, lapamato binnikemask, airon lapa årblad, lapaluu skulderblad, sukan lapa strumpfot, rukin l. rockarm, lapaheinä penninggräs (*thlaspi arvense*). -anen sen dim. liten bog, pl. -set wantar. -ainen sen a. ht. bog. -puri in l. -potin ttimen l. -pakka kan l. -pakkainen isen s. want. -akko kon l. -atto ton s. rockarm. -aun uta l. -aunnun ntua l. -aannun ntua v. bli bogbruten. -auttan ttaa v. bogbryta, spränga en häst.

Lapahdan htaa s. hastigt draga, spruta ut hastigt (lapon).

Lapatta tan *s.* fäste för handqwarnshandtaget. -ainen isen *dim.* = lapatta.
Lapikas kkaan *s.* sko med skaft af samma stycke som sulan.
Lapio on *s.* spade. -oinen isen *dim.* liten spade. -oin ida l. -oitsen ta l. -oitan ttaa *v.* skyffla. -ollinen isen *a.* spadegande, en spade full, ett spadtag.
Lapitan ttaa = laputan.
Lapo von *s.* -onen sen *dim.* hö så myцket med räffan lyftas, liten fåte, laposillen aallot lasken sätter wågorna i högar, högtals, lapokyy ringlad orm? mask? -ova an *a.* hög
Lapan ppaa l. -ppaan pata *v.* hala, draga in med båda händerna, skinna, sluka, tulla lappasi kom som ett rep, oafbrutet. -panto nnon *s.* halning, indragning, -vesi flödwatten. -audun utua *v.* bli indragen, halad, gå åt, förbrukas. -ppelen pella l. -ppaelen *sdr.* -ailen lla *v.* hala småningom. -pe ppeen *s.* nystan l. ring af tråd, rep, som skall utdragas, garndocka, tott till spinning, lapsen lappeet barnlindor, Lappeen pitäjä Lappweſi socken, Lappeenranta Willmanstrand (lappa).
Lappa pan *s.* plåt, följa, skiſwa. -alainen isen *s.* liten stoppad dyna emellan häſtrauckerna, trådlist emellan plogens skalmar. -ppia an l. -ppio on l. -pe ppeen l. -ppeinen isen l. -ppi pin *a.* platt, *s.* den flata, breda sidan på ngt, panna lappeelle lägga på flata sidan, lappehin med flata sidorna, miekan lappi swärdsklinga, lappiomiekka bredklingadt swärd, lappia käsi flata handen, lappiat hartiot breda skuldror (lapan).
Lappi pin *s.* Lappland, Lapin pitäjä Lappo socken i Åbo län, lapin pöllö lappuggla (*strix lapponica*), lapin sirkku lappsparf (*emberiza lapponica*), lapin sara lappſtogräs (*carex vesicaria*). -ppalainen isen *s.* Lapp *a.* lapſk (lappa).
Lappo pon = lapo.
Lappu pun = lappa.
Lapsi sen *s.* barn, -puoli styfbarn, -vaimo barnföderska, lasten ämmä l. päästäjä l. kirvoittaja barnmorska, katsoa lasta sköta, wårda barn, lapsempi mera barn, yngre. -sut uen l. -suinen isen l. -sukainen isen *dim.* litet barn. -seus uden *s.* barnaſkap -suus uuden *s.* barndom. -sekas kkaan l. -sillinen isen *a.* barnslig. -illisuus uuden *s.* barnslighet. -illisesti *adv.* barnsligt. -selias aan *a.* som lätt blir hafwande. -sellinen isen *a.* som har barn, barnslig. -in ia *v.* få barn. -setan ttaa *v.* wara barn l. barnslig, häntä lapsettaa vielä han har ännu barnsligheter för sig. -ittelen tella *v.* bete sig som barn, tilltala som barn. -setoin ttoman *a.* barnlös. -settomuus uuden *s.* barnlöshet. -sestun ua *v.* bli som barn. -sehdan htaa *v.* wara barnaktig.
Lapsutan ttaa l. -uttelen tella *v.* klaffa, slamſa.
Lapua an *s.* (= lappio), Lappo socken i Österbotten.
Lapuri se lapa.
Laputan ttaa l. -ttelen tella *v.* smacka. -tus uksen *s.* smackning. -ttaja an *s.* smackare.
Laru un *s.* pladdrare. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* pladdra. -utus uksen *s.* pladder (loru).
Lasi in, -inen isen = klasi, -inen. -serran rtaa *v.* glasera.
Laskaan kata *v.* sy med twå trådar mot hwarandra. -kaus uksen l. -ko on *s.* sådan söm, laskolanka skomakartråd.
Laskeli in *s.* fiskmåſe.
Lasken ea *v.* släppa, släppa efter, tappa ut, sätta ut fiskbragder, låta (åder), fara l. styra nedför (backe, fors, ström), skurra, skrida, lägga (grund, gata), framlägga (ord), berätta, besjunga, lägga sig, päivä laskee solen går ned, vesi l. wattnet faller, poro laskee pohjaan grumset faller på botten, laskee veistä slipar en knif, laskea lukua räkna, l. maalle landa, l. rannasta lägga ut från strand, l. veroa skattlägga. -ku un *s.* släppning. m. m. se lasken, laskumies forsstyrman, -ojä utfallsdike, -paikka utloppsställe, fall, -lohi nedgångslax, -oppi räknelära, juoman l. aftappning af drycker, suonen l. åderlåtning, laskusuoni blodåder, arter, kadun l. gatläggning, päivän l. solnedgång, luvun l. räkning, sa-

nalasku ordspråk, veron l. skattläggning, vaatteen l. weck i kläder. -kema an s. det som släppes, stället derför, kos-ken laskemilla wid forsfallet, laske-masia landnings- l. strandningsställe. -kia an s. den som släpper, gifwer ef-ter, juoman l. munskänk, kadun l. gatläggare, suonen l. åderlåtare. -ki-ainen isen a. släppande, nedfarande, s. fastlag. -kin imen s. werktyg för att släppa, stället för nedsläppning, hål i isen för nätutsättning. -kus uksen l. -kos oksen s. nätutsättning, weck. -keun uta l. -keennun ntua v. sjun-ka, nedgå, sätta sig. -keus uksen s. nedsläppt, sjunket, fallande tillstånd, vesi on laskeuksissa wattnet håller på att falla, ääni on laskeuksissa rösten är hes. -ketan ttaa v. låta släppa, låta lägga ut, kasta (stenar). -ketus uksen s. nedsläppning, kastning, skrid-ning nedför. -kettelen tella v. låta fortfarande släppa, lägga ut, kasta, skriba nedför, skrinna, l. maata gradera jord.
Lassi in s. Lars.
Lasta an s. liten spade, slef, murslef, förbindningsträd mellan slädbotten och meden, rintal. bröstben. -anen sen dim.
Lastaan tata l -tan taa v. förklena. -te teen s. förklenande, klander, on las-teella är föraktad, försmådd. -taja an s. klandrare. -teetoin ttoman a. klanderfri.
Lasti in s. last. -taan tata v. lasta. -ta-us uksen s. lastning.
Lastikko kon s. skifwa, kim.
Lastu un s. spån, -huone spånhus, kort-hus. -unen sen dim. litet spån. -uinen isen a. spånig, full med spån, gjord af spån. -ukas kkaan a. spånrik. -ukko kon s. spånhög. -uun uta v. spåna, göra spån.
Lata dan s. fladd. -taan data v. fladda. -akoitan ttaa v. platta, jemna.
Latelen se latoa.
Latikoitsen ta v. skyffla bort.
Latina an s. latin. -ainen isen a. la-tinsk. -noitan ttaa v. öfwersätta till latin.
Latinkainen isen s. en art skalbagge.
Latisen sta v. knarra.
Latiska an a. flat, platt. -koitan ttaa v. afplatta, jemna. -ainen isen a. platt. -ko on s. flat karl, platt fat.
Latistan aa v. afplatta. -tun ua v. bli afplattad. -tus uksen s. afplattning.
Latjaan jata = latoa.
Latkin ia v. läppja, slicka. -kaisen sta v. läppja hastigt. -ku un s. tunn dålig mat l. dryck. -kielen l. -kelen l. -kis-kelen lla v. läppja smått.
Lato don s. lada, -kartano ladugård, bakgård. -onen sen dim. liten lada. -oinen isen a. rik på lador. -dollinen isen a. ladegande, en lada full. -dotoin ttoman a. utan lada. -dottomuus uu-den s. ladubrist.
Ladon toa v. rada, upprada, sätta bok-tryck. -tomus uksen s. radning, sätt-ning. -toja an s. radare, sättare. -de teen s. rad, hwarf, något radadt, färdigsatt. -telen della v. hålla på att rada, prata, berätta.
Latsakka kan s. platt fat.
Latson oa v. släta, blanka, hasa. -otan ttaa v. hasa, taşa.
Lattia an = laattia.
Latu dun s. spår efter skida i snön, -kunta skidparti, slädparti, menee la-tuun (lakoon) går i ligg. -uinen isen a. spårig, släpig. -uska an l. -ukka kan l. -uskainen isen l. -ukkainen isen a. platt, latukkaheinä penninggräs (*thlaspi arvense*). -ustan aa l. -ustelen lla v. afplatta, tugga som en tand-lös (latiska, latistan). -us uksen s. fölare.
Latva an s. topp, joen latva öfwersta loppet af en flod, joen latvat källarmarna till en flod, *Komp.* latvempi mer åt top-pen till. -vut uen l. -anen sen *dim.* liten topp. -allinen isen a. toppig. -aan ata l. -vistan l. -vustan aa v. aftoppa. -vas aksen s. toppstycke. -atoin ttoman a. topplös. -viainen isen a. bt. toppen, *pl.* -viaiset toppblår, säm-sta blår.
Laude uteen = lava.
Lauden l. laudee *adv.* alldeles, helt och hållet, öfwerallt. -utinainen isen a. öfwerallt förekommande, allmän. -uti-naisesti *adv.* allmänt, wanligt.
Lauha an s. allmän benämning på

gräs, ogräs, råg innan den gått i ax. -ainen isen *a*. full med ogräs, gräsrik.
Lauha an l. -hia an l. -hka an l. -hkia an l. -htia an l. -hto hdon *a*. dåfwen, wek, len, silmät ovat lauhallaan ögonen äro tunga af sömn, lauha katsanto mild uppsyn, l. ilma mildt wäder. -huus uuden l. -hkeus uden *s*. dåfwenhet, wekhet, lenhet. -asti *adv*. dåfwet, lent. -hdun htua *v*. bli dåfwen, wekna, slå sig, gifwa efter. -hdon htoa l. -hdutan ttaa *v*. göra dåfwen, wek, lindra. -hdutus uksen *s*. lindring. -hduttelen tella *v*. lindra småningom. -histaan aa *v*. förmildra.
Lauka an *s*. spegellugn, nurmikasl. grö (poa).
Laukasen sta *v*. afskjuta, lossa (t. ex. skott). -u'on ukoa *v*. skjuta af fortfarande, låta afskjuta. -ukeen l. -ukenen ueta *v*. explodera, brinna af, bli afskjuten, bli flokig, kukka laukee blomman flofnar (raukee). -keilen lla *v*. ofta lossna. -keennun ntua *v*. lossna af sig sjelf.
Laukia an *a*. wek, böjlig. -keus uden *s*. wekhet. -asti *a*. wekt, mildt (laukeen).
Laukka kan *s*. skutt, galopp, lök, sallate, kynsil. hwitlök, purjul. l. piirtol. l. ruohol. gräslök. -kkaan kata l. -kon kkoa *v*. galoppera.
Laukki kin *s*. bläs.
Laukko kon *s*. hål, öppning.
Laukku kun *s*. wäska, rensel, -heinä penninggräs (*thlaspi arvense*), laukun kieli trekantigt lock på wäskan, laukkumies gårdfarihandlare. -unen sen *dim*. liten wäska. -ullinen isen *a*. försedd med wäska, en wäska full.
Lauku la'un *a*. långsluttande, l. lanka löstwinnad tråd. -uelen l. -uilen l. -koelen l. -koilen lla *a*. swäfwa i luften med orörliga wingar, fara omkring på lustfärder, lefwa lustigt.
Laulan aa *v*. sjunga. -aja an *s*. sångare. -ajainen sen *pl*. -set sångtillställning, konsert. -ajisto on *s*. sångkör. -anta nnan l. -anto nnon l. -lu un *s*. sång. -lelen lla l. -leskelen lla *v*. sjunga smått. -lelo on *s*. sång. -lelma an *s*. sång, sångstycke. -atan ttaa *v*. låta sjunga, ha att sjunga. -lennan ntaa *v*. sjunga drillande.
Lauma an *s*. hjord, flock, mängd, laumoin i hjordar. -anen sen *dim*. liten hjord. -motan ttaa *v*. dela i hjordar, laumottain hjordwis.
Launi in l. -nis iin *s*. stor fiskkrok (af tråd).
Laupias aan *a*. barmhertig. -pius l. -peus uden *s*. barmhertighet. -aasti *adv*. barmhertigt. -aallinen isen *a*. mildelig. -peun uta *v*. bli mild, bli barmhertig.
Lauri in = Lassi.
Laus uksen *s*. maska, ett slags nät.
Lauskutan ttaa *v*. smacka.
Lausu un *a*. långsluttande.
Lausun ua *v*. uttala, yttra, nämna, prisa. -umus uksen *s*. yttrande. -se een *s*. yttrande, witsord, utsaga. -sehellinen isen *a*. som kan tala. -unto nnon l. -unta nnan *s*. yttrande, yttring. -uelen lla l. -uskelen lla l. -ukselen lla *v*. uttala långsamt. -sin ia *v*. beswärja (loitsin). -utan ttaa l. -uttelen utella *v*. förmå att tala, samtala med. -utus uksen *s*. samtal. -sahdan htaa *v*. yttra hastigt. -sahtelen hdella *v*. yttra hastigt flera gånger.
Lauta dan *s*. bräde, -mies nämdeman, -kunta nämd, -suorsa gräsand (*anas boschas*), ketun l. räffälla. -anen sen *dim*. litet bräde, tallrick, hermelinfälla. -ainen isen *a*. af bräder gjord, rik på bräder. -udus uksen *s*. stort flöte på not af brädlapp. -udustan aa *v*. förse med sådana flöten. -udun utua *v*. utbreda, grena sig. -utuilen lla *v*. utbreda sig småningom. -udutan ttaa *v*. låta utbreda sig. -uduttelen tella *v*. låta småningom utbreda sig. -distan aa *v*. bila en stock på motsatta sidor. -udotan ttaa *v*. brädslå, brädfodra. -udotus uksen *s*. brädfodring. -anen sen l. -asin imen *s*. ryggkorset på hästar. -aelen lla *v*. widröra länderna, bestiga, tala widlyftigt i en sak.
Lautikka kan = litukka.
Lautinainen se lauden.
Lautsa an = lavitsa.
Lautta tan *s*. färja, stockflotta, liderlig

qwinna. -ttaan tata *v.* färja, flotta öfwer l. utför wattudrag. -aus uksen *s.* flottning. -tturi *s.* färja, brygga, färjkarl.
Lautti tin *s.* lafwe. -te tteen *s.* sittställe på lafwe.
Lauvantai in *s.* lördag. -inen isen *a.* ht. lördag.
Lava an *s.* lafwe, sädesstack, taimil. drif-bänk, lavantauti nerwfeber lavantauti-heinä = pellon vanha (lapa). -vut uen *dim.* pall. -aan ata *v.* stacka.
Lavasen sta = lakaisen.
Lavannes eksen l. -vasin imen *s.* liten spade till omrörning wid bryggd.
Laveri in *s.* bädd på golf för flera personer, pladdrare. -roitsen ita l. -rran rtaa l. -rtelen rrella *v.* bädda på golf för flera, pladdra. -rrus uksen *s.* bäddning, pladder. -rtaja an *s.* pladdrare.
Lavi in l. -in imen *s.* klafwe.
Lavia an *a.* wid, widsträckt. -veus uden *s.* widd, widsträckthet. -asti *adv.* widt. -venen veta l. -vennun ntua l. -vistun ua *v.* utwidgas. -vennan ntaa *v.* utwidga. -ventelen nnella *v.* utwidga småningom. -vennus uksen *s.* utwidgning.
Lavikas kkaan *s.* binnikemask.
Lavitsa an *s.* wäggfast bänk, långbänk.
Lavo on = lava.
Lavos oksen = lappo.
Lavut se lava.
Lehajan hata *v.* fladdra (om lågan). -hitän ttää *v.* susa (om wind), glimma. -hahdan htaa *v.* fladdra upp hastigt, fläkta hastigt. -hahtelen hdella *v.* fläkta då och då, darra fläktande.
Lehko-silmä *s.* pliraude, kärlätet öga.
Lehmus uksen *s.* lind. -uksinen isen *a.* af lind, rik på lind.
Lehmä än *s.* ko, lehmän kieli kotunga, bockblad, liljekonwalje, lehmän sieni matsopp (*boletus edulis*), lehmän herukka kalfleka (*caltha palustris*), lehmän herulin solögon, gullblomster (*ranunculus acris*). -mo on l. -myt yen *dim.* liten ko. -myinen isen *s.* qwiga. -äinen l. -moinen l. -muinen isen *a.* ht. ko, lehmäinen vasikka kokalf. -ällinen l. -millinen *a.* som har ko, mjölkmat. -miloinen isen *s.* mjölk-mat. -älä än *s.* koplats. -atöin ttömän *a.* utan ko. -mättömyys l. -mittömyys (*sdr.* -mityys) yyden *s.* kobrist.
Leho, -onen = lehto se lehti.
Lehtaus uksen *s.* råjern.
Lehti hden *s.* blad, löf, tehdä lehtiä bryta löf, lehtikerpo l. -kerppu löf-knippe, löfband, löfkärfwe, lehtiheinä bredbladigt gräs, -kahila rörwass (*arundo phragmites*), -keihäs bredspetsigt spjut, lehtimajanjuhla löfhyddohögtig, lehtisalo l. -saari Löfö, lehtilintu kungsfogel (*regulus cristatus*). -hyt htyen l. -htyinen l. -htykäinen l. -htinen isen *dim.* litet blad, löf. -inen isen *a.* löfrik, bladrik, af löf gjord. -htiäinen isen *s.* på blad grädbadt bröd. -hdistö ön *s.* bladrikedom, -hdellinen isen *a.* bladförsedd. -tevä än l. -hdekäs kkään l. -hevä än *a.* löfrik. -hdikko kon l. -hdikkö kön l. -hto hdon l. -hon l. -htonen sen *s.* löfskog, lund, lehtorupsale löfgroda. -hdes eksen *s.* löf, löfbrott. -hdin htiä *v.* bryta löf. löfwa, belöfwa, pryda med löfblad. -hditän ttää *v.* bryta löf, pryda med löf. -hditys yksen *s.* löfbrytning, löfprydning. -hdityn ttyä *v.* löfwas. -hotan ttaa *v.* wara löfwig, wära frodigt, frodas. -hottelen tella *v.* löfwas, frodas. -hun ua *v.* darra som löf, fläkta, wifta, flara, glo fräckt. -huttelen tella *v.* fläkta, flara. -hdetöin ttömän *a.* utan ett blad. -hditöin ttömän *a.* utan blad, bladlös.
Lehdän htää = lehitän se lehajan.
Lehvä än *s.* lummigt träd, löfrik gren, löfruska. -änen sen l. -vyt yen *dim.* liten ruska. -väkkä kän l. -vakas kkaan *a.* löfrik, full med ruskor. -äköityn ttyä *v.* bli lummig.
Leiha an l. -ake kkeen *s.* bullerbas. -hun ua *v.* bullra, wäsnas. -haan hata *v.* bullra, sqwallra, föra ut.
Leijaan jata *v.* swäfwa i luften med orörliga wingar, fladdra, fara omkring på förlustelser, förlusta sig, ränna omkring. -jas aan *s.* gungsly. -jun ua *v.* swäfwa i luften, gunga på fly.
Leijona an *s.* lejon, aklej (*aquilegia vulgaris*).

Leikari in *s.* tygellös häst, flöjare, putsmakare.

Leikka kan *s.* wattenstäfwa med långt skaft.

Leikkaan kata *v.* skära, skörda, obducera, haavaa l. såret swider, leikkaa vatsaa magen kniper. -kkaus uksen *s.* skärning, skörd, obduktion, -huone anatomisal. -aaja an *s.* skärare, skördare. -kanto nnon l. -kanta nnan l. -kkuu uun l. -kku kun l. -kkoo oon *s.* skärning, skörd. -kkaelen lla l. -kkelen kellä *v.* skära smått, långsamt. -kkelys yksen *s.* småskärning. -kkaun uta l. -kkaudun utua *v.* bli skuren, skära sig. -kkautan l. -kkuutan ttaa *v.* låta skära, skörda. -kon kkoa *v.* skära wåldsamt, i stora stycken. -kko kon *s.* storskärning. -kkoilen lla *v.* skära flera stora stycken.

Leikki kin *s.* skämt, lek, lyö, tekee, laskee leikkiä skämtar, leikin teko skämt, leikkilavo skådeplats. -inen isen l. -killinen isen l. -isä än *a.* skämtsam, lekande. -isyys l. -killisyys yyden *s.* skämtsamhet. -isesti l. -killisesti *adv.* skämtsamt. -kin kkiä l. -kitsen tä l. -kitän ttää l. -kittelen tellä *v.* leka, skämta. -kitys yksen *s.* lek, skämtande. -kkari in *s.* skämtare, spelkung, speleman. -kku kun *s.* leksak, barnskallra (leikkaan).

Leikko kon *s.* läderlapp, flädermus = yöleikko (leikkaan).

Leikuttelen tella *v.* gunga, hoppa, tansia l. dansar gungande, lätt.

Leili in *s.* trädflaska. -illinen isen *a.* med flaska försedd, en flaska full.

Leima an *s.* stämpel, sigill.

Leimaan mata l. -muun muta l. -mun ua *v.* flamma upp, låga, ljunga, blixtra. -aus uksen l. -akka kan *s.* låga, blixt. -ahdan htaa *v.* hastigt blixtra, låga upp. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastig blixt, låga. -ahtelen hdella *v.* hastigt blixtra, låga upp flera ggr. -ahun ua *v.* blänka fram. -ahutan ttaa *v.* låta blänka, blixtra, swänga l. slå med ngt blänkande.

Leini in = kleini.

Leino on *a.* olycklig, usel, swag *s.* solsting.

Leiponen sen l. -ojainen isen = leivonen.

Leipä ivän *s.* bröd. -änen sen *dim.* litet bröd. -äinen isen *a.* brödrik, af bröd gjord. -ivällinen isen l. -iväkäs kkään *a.* brödförsedd, wälmående. -ivätöin ttömän *a.* brödlös. -ivättömyys (*sdr.* -ivätyys) yyden *s.* brödlöshet, brödbrist. -iväs äksen l. -ive peen *s.* brödämne. -ivon ipoa *v.* baka. -poja an *s.* bagare. -puri in *s.* bagare, brödkrämare. -pomus uksen l. -pous uksen l. -ivonto nnon, *s.* bakning. -ivin ipimen *s.* brödspade = leivinlapio. -eivoin ipomen *s.* baktråg. -päre een *s.* degklimp ämne till ett bröd (emos). -ivas aksen *s.* bakwerk. -poelen lla *v.* baka smått, hålla på med bakning. -päydun ytyä *v.* bli fullmatad. -pään vätä *v.* äta.

Leiri in *s.* läger.

Leisio on *s.* hop, följe.

Leiska an *s.* låga. -aan ata *v.* låga, flamma. -ahdan htaa *v.* upplåga hastigt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastigt upplågande. -kun ua *v.* låga, gnistra, flöja. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att gnistra, låta blänka (lieska).

Leissaan ata *v.* låga, flamma, wara ifrig, hoppa, bestyra.

Leitsaan sata *v.* wisa wäg, wägleda. -saus uksen *s.* wägwisning. -sari in *s.* wägwisare (lietsaan).

Leitsotan ttaa l. -ottelen tella *v.* blomstra, wara präktig.

Leiviskä än *s.* lispund. -äinen isen *a.* lispunds. -köitän ttää *v.* dela lispundswis, leiviskoittäin lispundtals.

Leiv... se leipä.

Leivo on l. -onen sen *dim.* lärka. -otan ttaa *v.* ila, springa starkt.

Lekka kan *s.* lättja, lyö lekkaa lättjas.

Lekkaan kata *v.* ränna, störta fram. -katan ttaa *v.* låta ränna, skaka, gunga. -kattelen tella *v.* låta fortfarande ränna, gunga, swigta, swäfwa. -kahdan htaa *v.* hastigt röras, störta fram plötsligt, spritta upp.

Leke kkeen *s.* werktyg.

Lekkeri in *s.* litet ankare, kutting. -illinen isen *a.* egande kutting, en kutting full.
Lekki kin *s.* soppa, sås.
Lekko kon *s.* solhetta, stark wärme, brasa. -kotan ttaa *v.* hetta, öka på brasan. -kotus uksen *s.* upphettning. -kottelen tella *v.* hetta småningom, masa sig i solhetta l. för brasan.
Lekku kun *s.* något fritt hängande, pendel. -kun kkua *v.* fritt hänga, röras fritt, swigta, hoppa, waggas. -kutan ttaa *v.* låta hänga, wagga af och an. -kutus uksen *s.* waggning, gungning. -kuttelen tella *v.* låta fortfarande hänga, wagga af och an, sladdra, swäfwa.
Leksahdan htaa *v.* spritta upp, flyga hastigt upp. -sutan ttaa *v.* låta flyga upp, wifta.
Leksi in *s.* gräftlik yra (karvinkirves).
Leletän ttää *v.* jollra, jämra sig, beklaga sig. -tys yksen *s.* joller, jämmer, klagan.
Lellehdin htiä = lelletän (lelli).
Lelli in *s.* klemadt barn, morsgris, fötunge. -lletän ttää l. -ittelen tellä *v.* pyssla, klema. -itys yksen *s.* pyssling, klemning. -ikki kin *s.* pyssling, klemadt barn.
Lello on = lelli.
Lellu un *s.* mjuk massa, gungfly, slapp menniska, -lähde källa på gungfly. -un ua *v.* gunga, wagga. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* gunga, wagga, pyssla, klema.
Lelly yn, -yn yä = lellu, lellun.
Lellätän ttää = lellutan.
Lelostelen lla = lelustelen.
Lelu un *s.* leksak. -ustelen lla *v.* leka.
Lemahdan htaa *v.* upplåga (leimahdan), sprida hastig lukt (lemu), skingra sig.
Lemehdyn htyä *v.* unkna, bli andfallen.
Lemerrän rtää *v.* ställa sig krokig (ss. katten wid slåtning).
Lemetti tin *s.* bröd af såd med agnarna, stampbröd.
Lemi in *s.* sankt kärr, äng, Klemis socken.
Lemmes = lempi.
Lemmikko kon *s.* öfwergifwet tillstånd.
Lemmotan ttaa = leivotan (leivo).
Lempi mmen *s.* kärlekens, behagens, wälwiljans gudomlighet, kärlek, behag, wälwilja, giftaslycka, lempilahti älskogswik, lempilehti l. lemmen lehti täckt löfblad, -lapsi täckt, älskadt barn, -vasta kärleksqwast, badqwast som uppwäcker kärlek, -suoja kärleksfullt skydd, -kukka styfmorsblomma. -mpinen isen l -mmyt mpyen *dim.* = lempi. -mmetär tiären *s.* kärleksgudinna, behagens gudinna. -mmikki kin l. -mminki ngin *s.* älskling. -mmellinen isen *a.* kärlig, ljuflig, behaglig, täckelig. -mmetöin ttömän *a.* utan kärlek, utan behag. -mmettömyys (*sar.* -mmetyys) yyden *s.* kärleksbrist. -iä än *a.* mild, gunstig, bewågen. -peys yden *s.* mildhet. -ästi *adv.* mildt, bewåget. -mmin mpiä *v.* omfatta med mildhet, bewågenhet, tycka om. -mmittelen tellä *v.* wisa ömhet. -mmetyinen *s.* älskling.
Lempiö ön *s.* dyngbår.
Lempo mmon *s.* ond warelse.
Lemsukka kan *s.* ögla.
Lemu un *s.* stark lukt, wällukt, doft, Lemo socken. -uinen isen *a.* starkt luktande. -muun muta l. -maan mata *v.* gifwa lukt, wällukt. -maus uksen *s.* luktutbredning, -astia kärl för wällukter, -vesi luktwatten. -maddan htaa *v.* utbreda plötslig lukt, sprida sig hastigt (lemahdan).
Lenkka kan = lenko.
Lenko ngon *s.* bugt, böjning, krokigt träd *a.* swankig, böjd, -jalka krokfot, ovi on lengolla dörren är halföppen. -oun uta *v.* böjas, krökas. -ngotan ttaa *v.* göra något i böjd ställning. -oilen lla *v.* bogna.
Lenninkäinen isen *s.* sjuprickig gullhöna (*coccinella septempunctata*).
Lenssahdan htaa l. -htelen hdella *v.* häfwa sig, röras långsamt och stort.
Lensiä än *a.* ljum.
Lentta tan *s.* sidenklädning, herrskapsklädning, bredt band.
Lentto ton *a.* lislös, kraftlös, orklös.
Lennän ntää *v.* flyga. -nto nnon *s.* flygt, tulen lentoheinä backull (*filago arvensis*). -ntolainen isen *s.* bewingadt djur, flygkräk. -ntämä än *s.* flygande, tytär lentämä styfdotter. -nnin ntimen *s.*

flygwerktyg. -nnos oksen s. flygande tillstånd, hastigt åkommen kreatursſjuk- dom, trollskott, lehmä on lennoksissa kon har trollskott. -ntelen nnellä l. -nneskelen llä v. flyga ofta, af och an. -nnatan ttaa l. -nnätän ttää v. låta flyga, kasta l. föra ilande, fara snabbt. -nnatos oksen l. -nnätys yksen s. skyndsam hemtning, framskaffning, hastig boskapssjuka. -nnätin ttimen s. hastigt framskaffningsmedel, telegraf, pl. -met snabba fötter. -nnotin ttimen s. werktyg till att låta flyga (båge, pil, slunga m. m). -nnalto ton l. -nnates tteen s. sprätt i fogelsnara, ryggbörda. -nnättelen tellä v. låta flyga fortfarande, framskaffa hastigt och ofta. -ähdän tää v. flyga hastigt, framskaffa i en blink.

Lepakka kan s. bestyrsamhet, beställsamhet. -koitsen ta v. wara i bestyr, låtsa mycket arbete, smickra ifrigt.

Lepakko on = leikko.

Lepore een s. lätt rörelse. -rtelen rrellä v. göra något lätt, springa lätt, swäswa, prata lätt, lisma, innästla sig med tal.

Lepinkäinen isen s. törnskata (*lanius*).

Lepo von s. hwila, ro, lugn, lepokammio hwilorum, sängkammare -vollinen isen a. lugn, stilla. -vollisuus uuden s. lugnhet, stillhet. -vollisesti adv. lugnt, stilla. -väs pään s. inhägnad hwilplats för boskapen på betesmark. -votoin ttoman a. orolig. -vottomuus uuden s. orolighet. -vottomasti adv. oroligt. -pään l. -vään vätä v. hwila, besofwa. -päys l. -väys yksen s. hwilandet. -päelen sdr. -päilen llä v. hwila smått. -vähdän htää l. -väytän l. -vähytän ttää v. taga sig en hastig hwila, låta hwila. -vätän l. -vätytän ttää l. -vättelen tellä v. låta hwila. -vätys yksen s. tillstånd af hwila. -votan ttaa l. -vottelen tella v. lugna, gifwa ro, levottava rogifwande. -votus uksen s. rogifning, lugnande.

Leppiä än l. -iäs ään l. -iäinen isen a. mild, blid, försonlig. -ppeys yden s. mildhet. -ästi adv. mildt, försonligt.

-pyn ppyä v. blidkas, försonas, stilla sin wrede. -ppyinen isen l. -ppyisä än l. -pyllinen isen a. försonlig, mildsinnt. -ppyisyys yyden l. -pyllisyys yyden s. försonlighet, mildsinnthet. -ppyisesti l. -pyllisesti adv. försonligt. -pytän ttää v. blidka, stilla. -pytys yksen s. blidkning, försoning. -pyttelen tellä v. blidka småningom. -pyttäjä än s. blidkare, tröstare. -pyttäjäinen isen s. pl. lepyttäjäiset försoningsoffer, blidkningsmedel. -ppymätöin ttömän a. oförsonlig. -ppymättömyys yyden s. oförsonlighet. -ppymättömästi adv. oförsonligt.

Leppä pän s. al, blod, leppä juoksee bloden rinner, leppäkisko palt, -lintu l. kerttu rödstjert (*lusciola phoenicurus*), -terttu l. -tiro nyckelpiga, gullhöna. -äinen isen a. af al, alrik, blodig. -pikkö kön l. -pistö ön s. alskog.

Lepsin iä v. fortskrida. -sun ua v. dallra, röras darrande. -sahutan ttaa l. -sähdän htää v. röras plötsligt. -sutan ttaa l. -suttelen tella v. sätta i dallrande rörelse, skaka.

Leraelen lla v. moja sig.

Lerja an s. flytande l. mjukt ämne. -ahdan htaa v. bli hastigt mjuk, gifwa plötsligt efter.

Lerkki kin s. slickning. -kin kkiä v. slicka.

Lerkku kun s. kläpp, pendel. -kun kkua v. hänga rörlig, swänga. -kutan ttaa l. -kuttelen tella v. swänga en kläpp l. pendel, runka. -kahdan htaa v. göra en swängning. -kahdus sdr. -kkaus uksen s. hastig swängning, en pendelswängning.

Lerne een se lintu.

Lero on s. pladdrare. -otan ttaa l. -ottelen tella v. pladdra. -otus uksen s. pladder.

Lerppu pun, -putan ttaa, -puttelen tella = lerkku m. fl.

Lerska an s. knopp på kläpp (terska).

Lesen eä v. skräda. -se een s. något skrädt. -etän ttää v. låta skräda. -ettelen tellä v. låta skräda småningom, göra ngt makligt (lesi).

Lesi l. lesipää s. -ferradigt kornar (keripää). -in iä v. tröska, fråuskilja ag-

narna medelst slag, prygla, piska. -lainen isen v. wäggsmed. -se een s. fli, flädor.

Leska an a. bytta.

Leski ken s. enka, -mies enkling, lesken lehti häfthof (*tussilago farfara*), lesken heinä styfmorsblomma (*viola*), lesken tuohi nytt näfwer som wurit i stället för det först borttagna. -keys yden s. enklinge- l. enkostånd. -inen isen a. ht. enka, rik på enkor. -ketöin ttömän a. utan enka. -kitöin ttömän a. utan enkor.

Lessinki ngin s. flißing, schlesiskt lärft, fint lärft.

Lesso on s. näfwerdosa.

Lessu un s. bäst lätting. -utan ttaa l. -uttelen tella v. gå och lättjas.

Lesti in s. läst.

Lesty yn *part. pass.* af lesen. -ytän ttaa = lesen. -te een s. skrädningstillstånd, *pl.* lesteet skrädor.

Letka an s. snärt. -aan ata v. snärta. -aus uksen s. snärtning. -asen sta v. snärta hastigt till. -kä än a. slank, s. slang, piipun l. pipslang. -ku un s. snärt, wälling af talkkunamjöl och surmjölk, kylän letku sqwallerkaska. -kun na v. swigta, wara slankig. -kuttelen tella v. snärta ofta, piska med tungan, löpa med swaller.

Letkin ia = latkin.

Letti tin s. fläta, -mato binnikemask, kangasl. fläta af wäfränning. -tin ttiä v. fläta. -titan ttaa v. fläta, låta fläta.

Letti tin s. Lett. -iläinen isen s. Lett, a. lettisk, puhua lettiä l. lettiläistä tala lettiska.

Letto ton a. sank, s. äfja, dy, flottmossa, klippa, trollskott (lennos se lentää), lätting, -niittu sank äng, -made nißöga (*cobitis taenia*). -tus uksen s. lätting. -tustan aa l. -tustelen lla v. gå waggande ss. gåsen. -tty tyn l. -ttä tän s. trollskott, hastigt påkommen boskaps-sjukdom. -tos oksen s. hastigt påkommet sjukdomstillstånd. -tyn ttyä v. få trollskott, tråna bort, förtwina.

Letty tyn s. jernögla i ändan på timmerstång, rotskott.

Leuhka an = reuhka.

Leuhun ua l. -hon oa l. -hotan ttaa v. flyga omkring som löf, swäfwa. -hahdan htaa v. flyga, swäfwa upp hastigt. -hahtelen hdella v. flyga af och an, swäfwa hit och dit. -hautan l. -hatan ttaa v. låta swäfwa, swinga hastigt. -haltelen tella v. swäfwa lätt fram, fjäsa. -hakko kon l. -hake kkeen s. fjäsk.

Leuka uan s. haka, käk, -pieli käkwinkel, -ruoho swinknyl, thorsgräs (*scrophularia nodosa*). -ainen isen a. hak- l. käkförsedd. -uakas kkaan a. långhakig. -ailen l. -koilen lla v. grina, flina, tala ekivoka saker.

Leuto don l. -ösa an a. lindrig, saktlig, blid, mild, lös, sorglös. -tonen dota v. bli mild, blida.

Levahko s. lättsinnig menniska. -htelen hdella v. wara lättsinnig, ha nycker.

Leviitta tan = levätti.

Leviä än a. bred. -veys yden s. bredd. -ästi *adv.* bredt. -vy yn s. bred skifwa, plåt, flisa, rimsa. -vyys yyden s. bredlek. -vyinen isen a. bred som ngt, sormen l. fingersbred. -vyt yen l. -ähkö ön l. -ähkä än a. något bred. -ve een s. flisa, flaga, fardning. -viä fä l. -viin vitä l. -veen l. -venen velä l. -veyn yiä l. -vennyn ntyä v. utbreda sig, bli bred. -vitän ttää l. -vennän ntää v. utbreda, göra bred. -vitys l. -vennys yksen s. utbredning. -vittelen tellä l. -ventelen nnellä v. utbreda småningom. -vite tteen l. -vike kkeen s. utbredningsmedel. -vaun uta v. utbreda sig hastigt, ila ifrån. -vahutan ttaa v. utbreda hastigt, slå upp på bredden. -vytän ttää v. belägga med skifwor l. plåt, fodra, förhyda. -vitytän ttää v. låta utbreda.

Levo on s. wind, loft, tak, kreaturs hwiloplats (lepo).

Levä än s. utbredt tillstånd, försinkring, sank mark, sly, sump, alg, vei levälle förde widt och bredt, skingrade, leväperäinen långsam, efterlåten, senfärdig, -peräisyys senfärdighet, -peräisesti senfärdigt. -äinen isen a. sumpig. -äisyys yyden s. sumpighet. -äl-linen isen a. sent färdig, ofulländad.

Levälli lia *s* kappsrock, öfwerrock.
Lev .... se lepo.
Leyhkeä än *a.* lös, lätt. -kä än *s.* windsläkt, windpust. -kään kätä *v.* pusta, fläkta, fryta. -käelen llä *v.* fläkta fortfarande, röras löst och ledigt, swäfwa fram.
Leyhyn yä, -yttelen tellä = leuhun, leuhuttelem.
Lieha an *s.* smicker, smekning, kareß. -he een *s.* smil, småleende min. -hiä än *a.* smilande, kareßerande. -akka kan *s.* lättsinnig, ostadig. -aan ata l. -aelen *idr.* -ailen lla l. -hin iä l. -akoitsen ta l. -akoin ida *v.* smickra, smila, kareßera, smeka. -ailia an l. -akoitsia an l. -hitteliä än l. -akko kon *s.* smickrare, lismare. -akoitsemus uksen *s.* smekning, kareßering, lismeri (liehun).
Liehko on = liekko.
Liehme een = liekki.
Liehdon htoa l. -histän ää *v.* pusta, fläkta. -histös öksen *s.* pustning. -hotin ttimen l. -hdin htimen *s.* pust, fläkt, bälg.
Liehtaan tata, -htari in = lietsaan, lietsari.
Liehun ua *v.* fladdra, swaja, fläkta, flacka, åflas. -uin umen *s.* fladdrande sak, leveät liehumet widbyxor. -u un l. -una an *s.* swajning, fladder, åflan. -hon oa *v.* fladdra, åflas, wäsnas. -utan ttaa l. -hotan ttaa *v.* låta fladdra, wifta, fläkta. -utus uksen *s.* wiftning, fläktning. -uttelen tella *v.* wifta fortfarande, flacka omkring. -hautan ttaa *v.* låta hastigt fladdra, göra i en blink (lieha).
Lieju un *s.* pösjord, *a.* pösig. -uinen isen *a.* pösig. -uisuus uuden *s.* pösighet. -un ua *v.* wagga, bogna, swigta. -utan ttaa *v.* wagga, gunga på sly, ha att swigta.
Lieka liean l. lian *s.* påle, tjuder. -iekaan lieata l. liata *v.* tjudra. -eotan l. liotan ttaa *v.* hålla tjudrad.
Liekahdan, -karoin, -kittelen, -kaselen se liekku.
Liekki kin *s.* låga. -inen isen *a.* lågande, full af lågor. -kin kkiä l. -kitsen tä *v.* låga. -kitys yksen *s.* upplågande.
Liekkiö ön *s.* gast, ond ande, utsatt och mördadt barn (liekku).
Liekko kon *s.* låga, *a.* flat, icke djup. -onen sen *dim.* liten låga, eldsken, solsken (liekki).
Liekku kun *s.* gunga, wagga. -kun kkua *v.* gunga, wagga sig. -kutan ttaa *v.* gunga, wagga. -kuttelen l. -kittelen tella *v.* gunga smått, röras waggande. -kkiö ön *s.* kringrännande och sqwallrande menniska, bof. -kahdan htaa *v.* swänga hastigt. -kahtelen hdella l. -kattelen tella *v.* röras hit och dit, wara beställsam. -kaselen lla l. -karoin ida l. -kartelen rrella *v.* röras hit och dit, wara beställsam, smickra.
Lieko lieon *s.* wattendränkt träd. -oinen isen *a.* ht. sådant träd. -oun uta *v.* bli wattendränkt. -otutan ttaa *v.* wattendränka.
Lieksa an *s.* grannt utstyrd flicka, Pielis socken.
Liekoilen lla *v.* swäfwa hit och dit, wara falsk.
Liekuroitsen ta *v.* kråla slingrande, göra slingringar.
Liemen enen *s.* första ullen, lammull, tunnt moln, liemenet lampaista förstlingen af ullen, liemenparta första tunna skägget. -minka ngan l. -minkä ngän *s.* första ullen, hwitt tunnt moln. -miäinen l. -minkäinen isen *dim.* liten förstling af ull, litet tunnt moln. -menellinen isen *a.* med tunnt hår, ull försedd. -mennän ntää l. -metän ttää l. -mentelen nnellä l. -mettelen tellä *v.* öfwerdraga med tunnt hår l. med tunna moln. -mennyn ntyä *v.* få första ullen, håret, bli öfwerdragen med moln.
Liemi men *s.* spad, soppa. -inen isen *a.* spadig. -metöin ttömän *a.* utan spad. -mettömyys yyden *s.* spadbrist.
Liemu on *s.* stillwatten.
Liemu un *s.* låga, -valkia lågeld. -muun uta l. -moon mota *v.* låga, flamma. -muilen lla *v.* låga, fladdra fortfarande, röras hastigt. -mahdan htaa

v. upplåga hastigt. -mahutan ttaa v. låta hastigt låga (leimaan).
Lienen net nee nemme nette nevät v. def. tör, lienee ollut torde ha warit, sdr, lien liet lie o. s. w.
Lieno on a. lindrig, len. -ous uden s. lenhet. -osti adv. lindrigt, lent.
Lientiä än a. len, tunn, blid, l. terä mjukt bett. -nnän ntää v. lena, uppweka, blidka. -ntelen nnellä v. lena, blidka småningom, lientelee (sdr. af liementelee) sateeksi bereda sig småningom till regn, mulna litet. -nnyn ntyä v. bli len, wekna, blidkas, bli halfmulen (sdr. af liemennyn). -nnytän ttää v. göra len, wek, blidka.
Lienä än s. hinna på ögat.
Lieo ... se lieka.
Liepahdan htaa v. upplåga (lieppo).
Liepakka kan s. fart, skjuts.
Liepe ppeen l. -eve epeen s. fåll, rand. -piö ön s., rand. -peys yksen s. garnering.
Liepiä än = lievä.
Lieppo pon = liekko.
Liepsahdan htaa v. flinta, flinka, flyga hastigt. -htelen hdella v. flinta ofta, wara rörlig, ostadig. -sahdus sdr. -saus uksen s. flintning, hastig flygt. -sutan ttaa l. -suttelen tella v. låta flinta, flyga, swänga. -sutus uksen s. swängning, wiftning.
Lieri in s. swängel, pendel, kläpp, flygge, brätt. -ro on s. mask, orm. -ru un s. wickande rörelse, pendel, jonglör, upptågsmakare. -riu iä l. -run ua v. swänga, wicka. -rukka kan s. rund kardning, ringlande l. rullande ting. -rukoin ida v. rulla, trilla, ringla sig. -rutan ttaa l. -ritän ttää v. swänga, wifta, låta wicka, dallra, jonglera, wara instställsam, laulan lieritän sjunger med drillande stämma. -rutus uksen s. swängning, wickning, drillande, smicker. -ruttelen l. -rittelen tellä v. swänga ofta, drilla, tralla.
Liesi eden s. härd, spis. -in iä v. sora spisen l. ugnen -ikkö ön s. spishäll. -ikäs kkään s. i spisen stekt bröd. -etonen sen dim. liten härd. -etos oksen s. härd.
Lieska an s. ugnslåga, flamma, spis. -aan ata v. låga, flamma. -aus uksen s. hastigt upplågande.
Liesku un s. gunga.
Liestyn yä v. löstwinnas, bli tillbakawriden. -ytän ttää l. -yttelen tellä v. upptwinna, återwrida. -ytys yksen s. löstwinning. -ymätöin ttömän a. som ej upptwinnas, oupplöslig.
Liestän ää v. sy bräm till klädnad, fålla, uppweckla kanten (sdr. af lievästän se liepe), upptwinna.
Liesu un s. håla, ormbunke, ketunliesu räfhåla, räfkula.
Liete tteen l. -ede teen s. tillandad strand, uppswämmad dy, äsja, sand, källäder, lieteselkä sdr. lietselkä af wågorna uppkastad sandås, sandbank. -tteinen isen a. flammig, sandig, full af källdrag. -to don a. gyttjig, sank, moddrig, mjuk, wek, lättsinnig, blid, s. gyttjig strand, flammig grund, Lundo socken. -tonen sen l. -tukainen isen dim. något flammig, slipprig, mjuk, lättsinnig. -tän ttää v. göra moddrig, flamma, uppblöta. -tyn ttyä l. -dyn tyä v. bli flammig, uppblötas, fastna i dy.
Lietsaan sata v. wisa wäg. -sari in s. wägwisare -aus uksen s. wägwisning (leitsaan).
Lietson oa v. pusta, fläkta (liehdon). -se een l. -sin imen s. pust, blåsbälg.
Lietsukka kan s. kärl för wåta warer.
Liedän lietää = liidän se liide.
Lieve peen se liepe.
Lieve een s. lärka (leivo).
Lievinko ngon s. mjölkhår, första ullen på lamm (liemen).
Lievä än a. lös, löslig, lätt, litet twinnad. Komp. -vempi mmän l. -vempäinen isen dim. mera lös, mera lätt twinnad. -viin vitä l. -venen vetä l. -vennyn ntyä v. bli lös, lindras, upplösas. -vitän ttää l. -vennän ntää v. lindra, lösa, löstwinna. -vitys yksen l. -vennys yksen s. lindring, lättnad. -vittelen tellä l. -ventelen nnellä v. lindra småningom, göra lättnad.
Liha an s. kött, -suoni muskel, -jankki ett slags kötträtt, -kari köttstycke i en hud, kuollut l., hika l., paha l. dödkött. -as aksen s. muskel. -ainen isen

a. köttig, af kött. -aisuus uuden *s.* köttrikhet. —aan ata *v.* göra till kött, flagta. -allinen isen *a.* köttslig, sinnlig. —allisuus uuden *s.* köttslighet. -allisesti *adv.* köttsligt, sinnligt. —ava an *a.* fet. -avuus uuden *s.* fett, fettma. —akas kkaan *a.* köttrik, korpulent. -hoon hota l. -hon oa *v.* bli fet. —hotan ttaa *v.* göra fet, göda. —hotus uksen *s.* gödning.

Lihiä än *a.* dukande under, nedsjunkande. -hjeen jetä *v.* duka under, nedsjunka af matthet.

Lihta hdan = klihta m. fl.

Lihti hdin *s.* medelstort fartyg, skuta.

Lihvoitan ttaa l. -ttelen tella *v.* wara frikostig, öfwerhopa med skänker.

Liia ... se liika.

Liid ... se liit ...

Liie ... se liika.

Liihaan hata = liikkaan.

Liihe een *s.* menföre. -estyn yä *v.* bli menföre. -ennän ntää *v.* röras sakta, smyga. -ennäyn ytä *v.* smyga sig, röra sig. -hytän ttää l. —hyttelen tellä l. —hottelen tella *v.* sakta framskrida, swäfwa fram. -hättelen tellä *v.* framila.

Liika liian *s.* utwärt, öfwerlopps, för mycket, öfwerskott, koivun liika utwärt på björk, liika otsassa utwärt i pannan, liian suuri för stor, liikapaljo för mycket, saa liiaksi får för mycket, liikanimi tillnamn, liikavieras objuden gäst, liikahiukset löshår, liikahampaat skälltänder hos hästen, liikatalo stomhemman, liikamaa öfwerloppsjord, liioin l. liion för mycket, öfwerflödigt, liiatenkin l. liioitenkin åtminstone, isynnerhet, *Komp.* liiempi mer öfwerskjutande, öfwerflödigare, liiemmältä l. liiemmin mera för mycket, liiemmäinen *dim.* något mer öfwerskjutande. -ainen isen *a.* full med utwärter, kulor, gjord af utwärt. -iiallinen isen l. -iikanainen *a.* som har utwärt, öfwerflödig, onödig, skadlig. -iiallisuus l. -iikanaisuus uuden *s.* öfwerflödighet, onödighet. -iiallisesti l. -iikanaisesti *adv.* öfwerflödigt, onödigt. —iiaksun l. —iiastun ua *v.* anse för öfwerflödigt, onödigt. -iikenen iietä *v.* wara öfwer, till öfwerlopps.

Liike kkeen *s.* tillstånd af rörelse, vene saatiin liikkeelle man fick båten i rörelse, on liikkeellä l. liikkeillä är i rörelse. -kkaun uta l. -kahdun htua l. —kahdan htaa *v.* röras plötsligt, en gång.-kahdus *sdr.*-kkaus uksen *s.* plötslig rörelse. —kahtelen hdella *v.* röras hastigt flera ggr. -kkautan ttaa *v.* röra på ngt hastigt. —kun kkua *v.* röras, röra sig. —kunto nnon l. —kenne nteen *s.* rörelse. -kos okseen *s.* rörligt tillstånd. —kkuva an l. —kkuvainen isen *a.* rörlig. -kkuvaisuus uuden *s.* rörlighet. —kkuvaisesti *adv.* rörligt. -kkumatoin ttoman *a.* orörlig. —kkumattomuus uuden *s.* orörlighet. -kkumattomasti *adv.* orörligt. -kuskelen lla *v.* röras smått. -kutan ttaa *v.* röra, sätta i rörelse. -kutus uksen *s.* försättning i rörelse. —kuttelen tella *v.* röra fortfarande, röras af och an. -kehdin htiä *v.* röras, manöwrera. -kehdys yksen *s.* manöwer, rörelse.

Liikiö ön *s* klimp.

Liikkaan kata *v.* halta, linka. -kanto nnon *s.* haltning.

Liikkiö ön *s.* swinskida, skinka.

Liima an *s.* lim. —aan ata *v.* limma. —aus uksen *s.* limning. -aaja an *s.* limmare. —aun uta l —aannun ntua *v.* hoplimmas, hopklibbas (liimu).

Liimu un *s.* ung tät björkskog. —make kkeen *s.* långt björksvö. —motan ttaa *v.* skymta hwitt på afstånd.

Liina an *s.* lärft, lin, hampa, esil. förkläde, käsil. handduk, pöytäl. bordsduk, liinaharja linborste, hwit man, liinapää hwitlugg, ruumiin liinat swepning. —anen sen *dim.* duk. -ainen isen *a.* af lärft, lin. -aan ata *v.* swepa. —audun utua *v.* blekas. -ahdan htaa *v.* skymta hwitt. —nikki kin *s.* hwit häst. -nakko kon l. -nikkö kön *s.* hwitmanig häst.

Liininki ngin *s.* smörgås.

Liipaan vata l. -ppaan pata l. -ppoelen llä *v.* slinta, glida, släpa efter, bedraga. —ppaus uksen *s.* slintning, bedrägeri. —panne nteen l. -pannus uksen *s.* fullrighet och halka på winterwäg.

skjelpigt ställe. -ppa pan l. -ppu pun *s.* slipsten, brynsten, liippajalka haltande fot, liipin laapin huller om buller. -ppoon pota l. -pun ppua l. -vin piä l. -pastun ua l. -pastan aa l. -pastelen lla *v.* slinta, slinka, halka, gå lös. -pastus uksen *s.* slintning. -potan ttaa *v.* låta slinta, ha att glida, slänga bort, bedraga. -potin ttimen *s.* tramp i spinnrock. -pottelen tella *v.* låta fortfarande slinta, glida oafbrutet, swäfwa fram, flara. -pukka kan l. -pukkainen isen *dim.* flaxare, *ep.* för fjäril. -pahdan htaa *v.* slinta hastigt, begå ett skälmstycke, nahka liipahti hyden afsletS. -pasen sta *v.* aftrycka, aflossa ett skott. -pasin imen *s.* tryckpinne.

Liipkainen isen *a.* ht. örringar, kolmil. örting med tre tillsatser, *s.* krimskrams.

Liippi pin *s.* pulshof. -pin ppiä *v.* sicka med pulshof.

Liiru un *s.* fisktärna (*sterna hirundo*), drill. -utan ttaa l. -uttelen tella l. -retän ttää l. -rettelen tellä *v.* drilla. -utus uksen *s.* drillande.

Liisin iä *v.* löstwinna, wrida upp, wika åt sidan, wika undan.

Liiska an *s.* mjölke, mjuk massa, tunn skifwa, rimsa.

Liista an l. -to on *s.* spjäle, liistoreki släde af spjälar. -are een *s.* liten spjäle, paljett. -te een *s.* tunn spjäle (till slädar, ryssjor), rand, infogning. -tan aa l. -tän ää l. -ton oa *v.* spjäla, spjälka. -akko kon *s.* spjäle hwaraf pertor rifwas.

Liide teen l. -tene een *s.* kullrighet och halka på winterwäg. -teen detä l. -dän tää *v.* skjelpa på halka och kullrig wäg. -telen dellä *v.* skjelpa ofta. wända sig ofta, swäfwa, skifwa sig, liiteleikse laateleikse (fogeln) flyger långsamt swäfwande, wändande sig på ena och andra sidan.

Liite tteen *s.* öster (liitän).

Liitta tan *s.* slem, kieli on liitassa tungan är oren (på sjuka). -ainen l. -tallinen isen *a.* slemmig.

Liitti tin *s.* spishäll.

Liitän ttää *v.* foga, tillfoga, hoppassa, liittäen skiftewis, *adr.* liiten passligt.

-te tteen *s.* fogning, liitesana efterhängdt ord. -tteinen isen *a.* bestående af fogningar, ht. fogning. -tos oksen *s.* hopfogadt stick, fogning. -tinki ngin *s.* fogning. -tin ttimen *s.* fogningsmedel, fogningsställe. -tto ton *s.* fogning, öfwerenskommelse, förmodan, förbund, aviol. äktenskap, kirkkol. kamratskap på kyrkfärd, -kunta förbund af flera, liittomato en mystiskt mask l. snigel som finnes till tusendetal och widrörd är endast slem, anses utwisa stället der skatter ligga nedgräfda. -ttolainen isen *s.* bundsförwandt. -ttolaisuus uuden *s.* bundsförwandtskap. -totoin ttoman *a.* utan öfwerenskommelse, öfwer förmodan, förbundslös. -tollinen isen *a.* ht. förbund. -ttäyn ytä l. -tyn ttyä *v.* fogas i hop, förenas med ngt. -ttiäinen isen *s.* pl. -set förbundsfest.

Liiva an *s.* grötig, slemmig massa, gele, fras, müserran liivaksi krossar till en smörja, liivalako fådens liggning så att den ruttnar, liivin laavin huller om buller, ei liivin swårligen. -ainen isen *a.* slemmig. -vin iä *v.* slinta, aflossa, glida, wara hal, falsk. -vitän ttää *v.* ha att slinta, glida, swinga. -vettelen tellä *v.* flara omkring. -ästun ua *v.* slinta. -vastelen llä *v.* slinta ofta. -vistelen llä *v.* bete sig halt, dra sig undan, ej stå wid sina ord (liipaan).

Liivi in *s.* Liivin maa Liffland.

Liivi in *s.* wäst. -inen isen *a.* ht. wäst, on liivisillänsä är i skjortärmarna.

Liiv . . . se liipaan.

Lika ian *s.* smuts, slask, -kukka kalkkeka (*caltha palustris*). -ainen isen *a.* smutsig. -aisuus uuden *s.* smutsighet. -aisesti *adv.* smutsigt. -ikaan iata, l. -aisen sta *v.* smutsa, nedsöla. -aun uta l. -aunnun l. -aannun ntua *v.* bli smutsad, nedsölas. -ala an *s.* smutspöl.

Liki *s.* närhet, on liki l. likellä är nära, tuli likeltä kom från närheten, meni likelle gick nära till, likipaikoilla, likimailla, likitienoilla i närheten, ungefärligen, likipitäin ungefärligen, nästan, likimäärin approximatiwt, likimääräinen approximatiw, li-

kisattu l. -sattunut l. -sattuinen ställbakad. — *Komp.* likempi större närhet, meni likemmäksi l. likemmäs l. likemmälle gick närmare, asuu likempänä bor närmare, tuli likemmältä l. likempää kom från närmare håll. *Sup.* likin närmast, on likimpänä l. likinnä är närmast, likimmiten, likittäin nästan, något så när. -keys yden *s.* närhet. -kimäinen l. -keinen l. -kinen isen *a.* närbelägen. -keisyys yyden *s.* närbelägenhet. -kemmäinen isen *a.* närmare belägen. -kimmäinen isen *a.* närmast belägen. -kenen ketä l. -kennyn ntyä *v.* närma sig, nalkas. -kenеminen isen l. -kenemys yksen *s.* närmandet. -kennän ntää *v.* närma. -kennys yksen *s.* närmandet. -kentelen ntellä *v.* närma småningom. -ite tteen *s.* närhet. -itys ttyen *dim.* stor närhet. -itysten *adv.* nära hwarandra.

Likistän ää *v.* trycka, klämma, krama, pressa. -tys yksen *s.* tryckning, klämning. -täjä än *s.* klämmare. -telen llä *v.* trycka smått. -tyn yä *v.* bli tryckt, klämmas. -tymätöin ttömän *a.* som ej klämmes, okramad. -tytän ttää *v.* låta klämma, låta krama.

Likka kan *s.* flätad wäfränning = kangaslikka (letti), ehtoolikka ett slags aftonlek.

Likoon iota *v.* blötas. -kous uksen *s.* uppblötning. -iko ion *s.* blötning, on liossa är i blöt, likokala lutfisk, pellavaliko linröta, likomato linål (*petromyzon branchialis*). -koun uta l. -koonnun ntua *v.* blötna, bli blött. -iotan ttaa *v.* blöta, röta. -iottelen tella *v.* blöta småningom. -iotus uksen *s.* blötning. -iotutan ttaa *v.* låta blöta.

Lilli in *s.* fiskunge.

Lillin iä *v.* flyta på ytan. -itän ttää *v.* lätt framskaffa. -ittelen tellä *v.* drillo, qwittra.

Lillikka kan l. -llukka kan *s.* jungfrubär, färingbär (*rubus saxatilis*).

Lillu un *s.* lillun marja = lillukka.

Lilu un *s.* barnleksak.

Lima an *s.* gyttja, äfja, pilört, skäktegräs (*sagittaria sagittifolia*), kafwelbun (*tufa*), jää limapuoleen blir på efterkälken, limalehti-koivu hängbjörk. -ainen isen *a.* gyttjig, slammig. -akoitsen ta *v. v.* wisa sig hal, wara falsk. -akka kan l. -aska an *s.* slem, äfja, wattenblomning, lonkemossa (*fontinalis antipyretica*), *a.* klibbig. -askainen isen *a.* gyttjig, klibbig.

Limi in *s.* klink, fogning med kanterna l. ändarna på hwarandra. -itysten *adv.* med ändarna l. kanterna dubbelt öfwer hwarandra.

Liminka ngan *s.* Limingo socken.

Limma an *s.* andmat (*lemna polyrrhiza*).

Limo on *s.* ungt löfträd. -okisto on *s.* skog af unga löfträn. -ottelen tella *v.* småningom bli molnbetäckt l. antaga annat utseende, öfwertala, locka.

Limpare een = kaistare.

Limppa pan *s.* ngt snedt, skeft, -jalka snedfot.

Limppu pun *s.* limpa.

Limsiö ön *s.* sliuta.

Linkerö ön *a.* slingrande, *s.* slingerbult. -öitsen tä *v.* slingra, rulla, springa rullande.

Linkka kan l. -nka ngan *s.* brant klippa utför hwilken wattnet faller i fors.

Linkku kun *s.* klinka, -veitsi fällknif.

Linko ngon *s.* slunga. -ngon nkoa l. -nkoon ngota *v.* slunga. -oja an *s.* slungare. -oilen lla *v.* slunga fortfarande. -ngotan ttaa *v.* slunga, kasta långt, gå snabbt. -ngotus uksen *s.* slungning. -ngottelen tella *v.* slunga fortfarande, lunka snabbt. -oun uta l. -ounnun ntua *v.* bli slungad, slungas.

Linkutan ttaa *v.* linka.

Linna an *s.* slott, fäste, fästning. -anen sen *dim.* litet fäste, olla linnasilla leka ett slags bollspel. -nnoitan ttaa l. -nnoitsen ta *v.* befästa. -nnoitus uksen *s.* befästning, fäste. -alainen isen *s.* slottsbo, slottsinnewånare. -nnue een *s.* befästning.

Linnikko kon *s.* slöja, flor.

Linta nnan *s.* tjock mjölkwälling, kalfdryck.

Lintti tin *s.* hjortron. -ntikkä kän *s.* jungfrubär = lillukka = lintukka.

Lintu nnun *s.* fogel, linnun rata win-

tergata, l. koto sydwest (dit flyttfoglarna fara), l. kotolainen dwerg, linnun lerne åkerrök (*fumaria officinalis*), linnun herne kråkwicker (*vicia cracca*), linnun silmä ängsnejlika (*dianthus deltoides*), linnun tattari trampgräs (*polygonum aviculare*), lintuhaukka falk. –unen sen *dim.* liten fogel. -uinen isen *a.* fogelrik. –nnusto on *s.* fogelstock, fogelställe. -nnustan aa *v.* fånga l. skjuta foglar. -nnustus uksen *s.* fogelfänge. -nnustaja an *s.* fogelfångare. –nnustelen lla *v.* idka fogelfänge.

Lintukka kan = lillukka = lintikkä.

Liperi in *s.* libsticka (*ligustrum vulgare*), Libelits socken.

Lipas se lippaa.

Lipisen stä *v.* darra, dallra.

Lipiä än *s.* lut, *a.* hal, slipprig, smidig, rörlig, listig, lipiä terä hwaßt skarpt bett, lipiäsuola alkali, -kielinen smickrande, smilande. -äinen isen *dim.* lut, *a.* hal o. s. w. –piöitän ttää *v.* luta. –pakka kan *a.* slipprig, flygtig, ostadig, *s.* gyttja, halka, slinka, yölipakka läderlapp. -pakkainen isen l –ponen sen *a.* slipprig, hal. -ilaari in *s.* pladdrare, smilare. –vin piä l. -peen vetä *v.* slinta, halka. -pimätöin ttömän *a.* som ej slintar eller bedrages. -pasen sta *v.* snutta wid, widröra lätt. –vetän ttää *v.* wara slipprig, hal, förorsaka slintning. -itän ttää *v.* kasta med kraft, gå löst på. -patan ttaa l. –potan ttaa l. -pottelen tella *v.* pladdra, sjunga (lipaan, liva, lippo).

Lipo *prt.* eller, lipo . . . lipo antingen . . . eller.

Lipokas kkaan *s.* qwinnosko af ett stycke läder med söm blott i hälen och täändan.

Lippa pan *s.* prestkrage, hattskärm.

Lipperoinen isen *a* hal, smidig, skälmsk (lipiä).

Lippi pin *s.* näfwerslef, dryckeskärl af näfwer.

Lippo pon *s.* håf. –pon ppoa *v.* håfwa. –pasen sta *v.* håfwa hastigt, sluka, slicka hastigt, lipasee suuta skjäl sig en kyß (lipiä).

Lippu pun *s.* wimpel, flagga, fana. –ulainen isen *s.* hörande under fana l. flagga. -pun ppua l. -puun vuta *v.* fladdra. –putan ttaa *v.* låta fladdra, wifta, tuli liputtaa lågan fladdrar, kieli liputtaa tungan pladdrar. -puttelen tella *v.* fortfarande ha att fladdra, wifta. –putus uksen *s.* fladder, wiftning (lipu).

Liprakka kan = lipakka.

Lipsaan sata *v.* halka. –sahdan htaa *v.* slinta. -sahutan ttaa *v.* komma att slinta.

Lipsu un *s.* skäkta (klihta, lihta). –uun uta l. –utan ttaa *v.* skäkta.

Lipu vun *s.* halka, lipukieli hal, qwick tunga. –vun pua l. -puun vuta *v.* glida, skrida, halka (lippu).

Lirppu, -pun, -putan = lerppu m. fl.

Lirajan l. -raan rata l. –risen stä *v.* rinna sakta sorlande. -ru un l. –rinä än *s.* sakta sorl. -ristän ää l. –ritän l. –ristytän ttää l. -ristelen tellä *v.* åstadkomma sakta sorl. –rahdan htaa l. -rahutan l. –ratan ttaa *v.* åstadkomma plötsligt ett sakta sorl. –raus uksen *s.* plötsligt sakta sorl (liiru).

Liro on *s.* ett slags beckasin.

Lirpakka kan *s.* tanklös pladdrare.

Liska an *s.* mårdfälla.

Liskin imen *s.* skopa, skoswel (viskin).

Lisko on *s.* skida.

Lisma an *s.* hampkli (listin).

Lissinki ngin = lessinki.

Lista an l. –te een l. –to on l. -takko kon *s.* list (liista), suuliste efterrätt, desert.

Listin imen *s.* kli (lisma).

Listin iä l. –ton oa *v.* skära bort blaster och rötter af roswor.

Lisu un *s.* braxenpanka.

Lisä än *s.* tillökning, tillwärt, panna lisään lägga till. -ään ätä *v.* föröka, tillägga, fortsätta. –äys uksen *s.* tillägg. -äämys yksen *s.* förökning. –äelen *sdr.* -äilen llä *v.* föröka småningom. –äyn ytä l. -äydyn ytyä l. -äännyn ntyä l. –senen setä *v.* tilltaga, förökas. -ääntymys yksen *s.* tillwärt. –ännän ntää l. -ätän ttää *v.* låta förökas, ha att tilltaga, föröka. –äämys l. -ätys yksen *s.* tillägg, fyllnad, fur-

plement. -äntäinen isen a. tillsatt, supplementarisk.
Litkain amen s. osädd åkerteg.
Litkon oa v. sluka glupskt. -kasen sta v. sluka hastigt och glupskt. -kaus uksen s. hastig slukning.
Lito don s. knippe, bundt. -don toa l. -toon dota v. lägga i knippor. -ous uksen s. knippning.
Litsa an s. mårdfälla (liska). -aan ata l. -son oa v. klämma, krossa. -sotan ttaa v. låta klämma, krama. -saudun utua v. bli klämd, krossad, plattas. -tska an a. stålbakad.
Litsotan ttaa v. smacka.
Littiä än a. platt. -tteyn ytä v. afplattas. -tistän ää v. platta, krysta, sammantrycka. -tistys yksen s. hopplattning, sammantryckning. -tistelen llä v. hopplatta småningom. -tistyn yä v. bli hopplattad. -tteys yden s. platthet.
Littu tun = littiä.
Litturi in = lisu.
Litu dun l. -ukka an s. platt ting, flik, rimsa, braxenpanka (lisu), tunn omogen skida, näckrosblad, pikkulitukka andmat (*lemna polyrrhiza*). -uskainen isen a. platt (latuskainen, littiä).
Litustelen lla v. handtera ngt mjukt.
Litva an s. Littauen.
Liuahutan ttaa v. gifwa fart, låta fara ilande. -htelen hdella v. fara lätt, skrida fram, kräla (liukahutan).
Liud... se liut...
Liuha an s. öskar. -aan ata v. ösa.
Liuhahdan htaa = livahdan.
Liuhailen lla v. wrida munnen och tralla, gå sorglös omkring.
Liuhastelen lla l. -hakoitsen ta v. smila, smeka. -hastus uksen s. smekning.
Liuhki in s. grädde.
Liuhon oa v. rifwa, klösa. -haisen sta v. rifwa, klösa hastigt, rycka ett stycke ifrån ngt. -huun uta v. rifwas, klösas, förfalla.
Liuhdon htoa v. slå omkring sig, smälla till.
Liuhun ua v. fladdra, flyga omkring, illfänas. -uainen isen a. swäfwande, fladdrande, ep. för asphlad. -utan ttaa v. låta fladdra, ha att swäfwa (liehun, liuhon).

Liukeen l. -kenen liueta l. -iukennun ntua l. -iukuun iu'uta v. blötna, wekna, upplösas, försmäkta, förfalla, liha liukee luista, niini puusta köttet lossnar ifrån benen, bastet ifrån trädet.
Liukas kkaan a. hal, glatt, snabb, smidig, listig. -kkaus uden s. halhet. -kkaasti adv. halt, qwickt. -ahdan htaa l. -ahdun htua l. -astun ua v. slinta, halka. -ahdus l. -astus uksen s. slintning, halkning, fotwrickning. -astelen lla v. halka fortfarande, tala med hal tunga, smila, smickra. -astelia an s. smickrare. -ahutan l. -autan ttaa v. göra hal, låta slinta, halka hastigt, slänga med fart. -kun kkua v. glida på halka, skrinna.
Liukkoon kota v. ströfwa omkring.
Liuku liu'un s. skridsko, näfwerdrickskärl, näfwerlur, laskea liukua skrinna. -iu'on iukoa l. -iu'un iukua v. skrinna (liukas).
Liula an s. liten bit.
Liuma an = lauma.
Liuottelen tella = liuahtelen.
Liuru un s. lakunge.
Liuska an s. flik, skifwa, -kivi skifferslen -anen sen l. -ale sen *dim* liten rimsa. -sinen isen a. flikig, rimsig, fransig, af rimsor. -kon oa v. skära rimsor, spjälka.
Liuskahdan htaa v. slinta. -htelen hdella v. halka, slinta ofta. -kahutan l. -kautan ttaa v. låta slinta, göra ngt snabbt, liiton liuskahutti slöt ett hastigt förbund (luiskahdan).
Liustin ia = luistin.
Liusu un a. sluttande, menee liusuun går på sned. -un ua v. bli slutt, slutta.
Liuta dan s. sena = liutasuoni; liutaihminen smickrare.
Liuto don a. liutojää utsliten swag is.
Liutu dun s. trekantig halsduk.
Liudun utua v. wekna, uppmjukas, utmattas, förtäras, förfalla.
Liuvutan ttaa = liukahutan.
Liuvennan ntaa v. upplösa (liukeen).
Liva an s. slem, slipprighet. -akka kan a. hal, slipprig. -akasti adv. halt, slipprigt. -ahdan htaa v. slinta, ila, fly blixtsnabbt. -vaus uksen s. slint-

ning, ögonblicklig framfart. -aatun na l. -vistyn l. -vestyn yä v. slinta. -venen vetä v. bli hal, slipprig. -akas kkaan a. halkig, blixtsnabb. -astelen lla l. -vistelen llä v. slinta ofta, wara hal, falsk. -vautan ttaa l. -vauttelen tella v. göra hal, ögonblickligt ila förbi (liukas, liiva).
Liveri in a. alldeles smal och lång.
Liverrän rtää l. -rtelen, rrellä l. -röitsen tä v. qwittra. -rrys yksen s. qwitter.
Livitän ttää = lipitän se lipiä.
Livosniekka kan s. gräddsnäcka.
Livotan ttaa l. -ttelen tella = liotan, liottelen se liko.
Livutan ttaa v. skrinna, glida, göra lätt.
Lohdun htua v. wederqwickas, hugswalas, tröstas. -ullinen isen a. huguelig. tröstlig. -ullisuus uuden s. hugnelighet. -ulliseati adv. tröstligt. -utoin ttoman a. otröstlig. -uttomuus uuden s. otröstlighet. -uttomasti adv. otröstligt. -utan ttaa v. trösta. -utus uksen s. hugnad, tröst. -uttelen tella v. trösta fortfarande. -uttaja an s. tröstare, hugswalare.
Lohi hen s. lax, lohikärme drake, nousul. uppgångslax, laskul. nedgångslax. lohikukka kalfleka (*caltha palustris*), kärrspira, liewarg (*pedicularis palustris*), lohenniekko laxforell. -inen isen a. laxrik, af lax. -hetoin ttoman a. utan lax.
Lohja an s. Lojo socken.
Lohko hon s. lösgjordt stycke, soppa med rotstycken uti, lohkojako storskifte, lohkokunta skifteslag. -kare een s. stort afskildt stycke, klump. -hon hkoa v. afskära, spjälka, utbryta stycken. -kaisen sta v. afskilja hastigt ett stycke. -kaistus uksen s. styckes hastiga afskiljning, utsprängning. -hkoon hota v. utspränga stycken. -koilen l. -kailen l. -koskelen lla v. utspränga, spräcka flera stycken. -hkeen hjeta v. lossna i stycken, sprängas, spräckas, lohkee rinnasta l. rinta lohkee slem lossnar från bröstet. -keilen l. -kielen lla v. spricka i många stycken, smulas, falla i stycken, den ena efter den andra. -hjennainen isen a. spräckt, s. lossnadt stycke, fragment.

Lohmu un s. wräkling. -min ia v. göra wårdslöst, slå, skära m. m.
Lohna an l. -nikko kon s. ett slags släde.
Loho on s. öppet gap, lohosuu öppet gap, ep. för den som sitter och gäspar. -otan ttaa v. tala med widöppen mun, göra wårdslöst. -otus uksen s. sådant tal.
Lohtaan hdata = hohdan htaa.
Lohtaja an s. Lohteå socken.
Loi in a. trög, lättjefull (lojo). -inen isen a. lättjefull, s. inbyssing (loisi).
Loihdin htia v. trolla. -hde hteen pl. -teet trollformler. -htu hdun l. -hto hdon s. trolleri, trolldom, loihturuno trollsång, loihtosanat beswärjelseord, loihtojuoma trolldryck. -htia an s. beswärjare (loitsia).
Loihe imp. 3 p. af luon refl. sleg sig på, började.
Loihkaan kata v. swänga, wifta.
Loikka kan a. lågsluttande.
Loikkari in s. lång strykare, wräkling, politiekarl.
Loikki kin s. piske, antaa loikkiin l. loikkia gifwa på ryggen.
Loikin kkia v. spotta klunsar. -kun kkua v. hänga ned släpigt, kuola loikkuu suusta dräglet hänger ned från mun. -kutan ttaa v. låta nedhänga släpigt, sqwalpa, spotta klunsar. -kahdan htaa v. hastigt spotta en kluns, häfwa, hälla, falla. -kahtelen hdella v. spotta ofta, häfwa fortfarande, liekki loikahteli ovesta maßor af lågor häfde sig ur dörren. -kastan aa v. häfwa fram, sätta fram hastigt.
Loikko kon s. öskärl af näfwer, riswa. -onen sen dim. litet öskärl.
Loiko on s. långsträckt wräkande ställning, loikonansa långsträckt. -oon ota l. -oilen lla v. wräka sig långsträckt. -kero on l. -kare een l. -kuri in s. lång wräkling, lång strykare, ep. för orm, laskea loikuria prata historier. -kerran rtaa l. -kerrehdan htaa l. -kertelen rrella v. skrida långsträckt framåt, kräla, slingra sig fram.
Loikkoon kota v. springa med långa steg, skutta.
Loilo on s. däld, lullande sång. -otan

ttaa = loilutan. -ottelen tella = loiluttelen.
Loilu un *s.* lallande sång. -un ua *v.* sjunga lullande. -utan ttaa *v.* åstadkomma sådan sång. -utus uksen *s.* lullande sång. -uttelen tella *v.* lalla.
Loima an *s.* hed, Loimaa Loimijoki socken (loimauun).
Loimi men *s.* rånning, hästtäcke, loimipuut *sdr.* loinpuut rånningsredskap (luon). -meva an l. -mekas l. -mikas kkaan *a.* som har grof, stark rånning. -illinen isen *a.* försedd med hästtäcke. -inen isen *a.* ht. rånning. -metoin ttoman *a.* utan rånning l. hästtäcke.
Loimuun uta *v.* låga starkt. -mottelen tella *v.* låga, flamma fortfarande. -mahdan htaa *v.* låga upp hastigt, kasta sig, störta (leimaan).
Loira an *s.* lårigel, stolstall.
Loiraan rata *v.* stöka, wräka sig. -ramoinen sen *s.* wräkling. -rotan ttaa *v.* släpa l. hänga efter. -rottelen tella *v.* wräka sig, stryka lat omkring.
Loiro on *s.* grof sand, grus.
Loisi in *s.* inhysing = loismies (loinen, loi). -io on *s.* snyltgäst, parasit.
Loiskaan kata *v.* plaska, sqwalpa. -kaus uksen *s.* plask. -kahdan htaa *v.* plaska till hastigt, plumsa. -kahtelen hdella *v.* plaska hastigt flera ggr. -kin ia l. -kun ua *v.* plaska fortfarande, skramla. -ke een l. -kina an *s.* fortfarande plask, skrammel. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* åstadkomma plask, skramla på. -kutus uksen *s.* plaskande, skramlande.
Loistan aa *v.* tysa, skina, trifwas, lyckas. -to on l. -te een *s.* glans, sken. -tossa an l. -teinen isen *a.* lysande, glansfull. -tun ua *v.* trifwas, antaga glans. -telen lla *v.* glänsa smått.
Loitio on *s.* wräkling.
Loitsin ia *v.* trolla. -ia an *s.* trollkarl, beswärjare (loihdin).
Loittava an *a.* skadlig, *s.* skadlig sak.
Loitin ttia = lonin.
Loitti tin = loikki.
Loitto ton *a.* långsluttande, löstwinnad, aflägsen. *pl.* -tot trån på hwilka säden i rior torkas, loitos långt bort (= kaukas), loittona (= kaukana) fjerran, loittoa fjerran ifrån, *Komp.* loitompi mer sluttande, mer aflägsen. -tokali *adv.* aflägset. -osa an l. -ova an *a.* mycket långsluttande, aflägsen.
Loiva an *a.* långgrund, sluttande. -vaan vata *v.* göra slutt, slutta, göra ngt med lätthet.
Lojo on *a.* långsträckt, liggande af lättja. -ju un *s.* wräkande ställning. -otan ttaa l. -ottelen tella l. -jun ua *v.* ligga långrak, göra ngt enformigt, wräka sig. -otus uksen *s.* sådant liggande. -juun juta *v.* stricka med full hals.
Loka oan *s.* smuts, träck, lokakuu oktober månad, lokaheinä bollerblomster (*trollius europaeus*). -ainen isen *a.* smutsig, träckig. -aisuus uuden *s.* smutsighet, träckighet. -aisesti *adv.* smutsigt. -okaan oata *v.* smutsa, träcka. -aisen sta *v.* smutsa hastigt.
Lokero on *s.* gömsle, wrå, kula. -oinen isen *a.* full med kulor, gömslen. -oitsen ta *a.* släpa sig fram långsamt.
Lokerran rtaa *v.* skära, wärka, gnaga, skafwa.
Lokka kan = lokki.
Lokki kin *s.* fiskmåse. -kotan ttaa *v.* skrika som en fiskmåse.
Lokko kon *s.* tofs, hamppu on lokolla hamparet hänger, lutar.
Loko lo'on *a.* ihålighet, lokolsuoriuen leipä ihåligt bröd.
Loksa an *s.* wrå, trångt ställe.
Lolli in *s.* bortklemad menniska, tölp. -llo on *a.* klemad, länge diad. -llotan ttaa l. -llottelen tella *v.* klema, wagga på armarna, gråta tjutande. -llotus uksen *s.* waggning, tjut.
Loma an *s.* mellanrum, springa, grop, falls, mellantid, ledighet, grufwa, lomalauta falsadt bräde, ei ole lomaa har ej grop, ledighet, loma-aika mellantid, ledighet, asia käy lomiansa myöten saken går i sin ordning, sormet sormien lomahan fingrarna i fingrars mellanrum l. i fingrars ingröpning, luojan sormien lomitse genom skaparns fingrar, aikalomasta l. lomittain l. lomapäästä underslundom, lomittain, lomatusten, lomaksutten, lo-

matuksin fals mot fals, kant mot kant, skåra mot skåra. -mo on l. -monen osen *dim.* lomolauta falsadt bräde. -makko kon l. -makka kan l. -me een *s.* håla, kivien lomakka stenbrott, pane laudat lomakkoon l. lomakkoin sätt bräderna sida wid sida, lomakkohon loukahuta stöt emellan, kasta in i mellanrummet. -mainen l. -moinen l. -meinen isen *a.* falsad, urhålkad, försedd med springor, gropig. -mistun ua *v.* få springor, gropar, gisna. -meen meta l. -mistan aa *v.* göra springor, göra bulig, urhålka. -mahdan htaa *v.* plötsligt komma emellan.
Lomajan aa *v.* bullra, tala högt, ramla på.
Lommaan ata = lompaan.
Lommotan ttaa *v.* öppna, utbreda, utsträcka.
Lompaan mmata *v.* tadla, baktala. -paus ukeen *s.* tadel, baktal.
Lompalo on *s.* bredt och strömfritt ställe uti floder, sund.
Lomperi in l. -mppi pin l. -pus uksen *s.* lätting, wräkling. -pottelen l. -pistelen l. -mpustelen lla *v.* gå och wräka sig, dröla, söla, wara lat.
Lompakka kan *s.* plånbok.
Lomputan ttaa *v.* lunka.
Lonikka kan *a.* dålig, lat. -ikki kin *s.* dålig häst.
Lonin ia *v.* wälja ur hopen, tadla, nedsätta.
Lonitan ttaa *v.* skräfla, wäsnas.
Lonka ngan l. -nkka kan l. -nkko kon *s.* höft, moln wid horisonten bebådande regn, sned lutande ställning, halföppen, lonkkoparta långt nedhängande skägg, lonkalaine långslutt wåg, lugn wåg, dyning, lonkkopuoli lam i ena ron. -ngas nkaan *s.* höft. -ngun nkua l. -nkun nkkua *v.* hänga löst, wara halföppen, skrika som korpen (rönkun), skräfla, knacka. -gutan l. -nkutan ttaa *v.* åstadkomma knackning, knacka på, spränga, gunga något nedhängande. -nkaan ngata l. -nkkaan kata *v.* gå lutad mot ena höften, halta, draga långsamt åt sig. -kkaelen *sdr.* -nkkailen lla *v.* halta smått på ena höften, linka. -ngahdan l. -kahdan htaa *v.* luta hastigt på höften, snaswa, öppna hastigt litet, knacka till hastigt. -ngon nkoa l. -kon kkoa l. -ngotan l. -nkotan ttaa *v.* gå stultande lutad på höften, öppna på dörren. -nkotus l. -ngotus uksen *s.* stultning, öppning. -ngottelen l. -nkottelen lla *v.* rycka af och an, öppna och tillsluta, longottele luomia blinka med ögonlocken. -nkahutan l. -nkautan ttaa *v.* rycka hastigt på dörren till öppning, skjuta åt sidan. -kehdin htia *v.* öppna smått, linka.
Lonotan ttaa *v.* göra ngt i en sträcka, fortfarande.
Lonsa an *s.* ställe för att undanlägga ngt, packe, hög.
Lonsun ua *v.* röras af och an.
Lontto nnon *s.* häfstång.
Lonttaan tata l. -ttailen lla *v.* blanda, lägga ihop. -ntto ton *s.* liten upphöjning, gropigt ställe.
Looja an *s.* låda.
Loonatti tin *s.* hästmånglare.
Lopatan ttaa l. -perran rtaa l. -rtelen rrella *v.* pladdra. -pisen sta *v.* snacka, smattra. -pina an *s.* snack, smatter.
Lopotti tin *s.* förstad.
Loppa pan *s.* ngt hängande, -korva hängande öra, -huuli hängläpp (luppa).
Loppailen lla *v.* regna blidsnö. -pakka *s.* blidsnö med snöglopp.
Loppi pen *s.* hörn, knut, Lopen pitäjä Loppis socken. -inen isen *a.* hörnig. -ppiainen isen *s.* trettondag (loppu).
Loppu pun *s.* slut, ände, lopuksi till slut, *pl.* loput lemningar, rest. -pullinen isen *a.* slutlig. -pullisesti *adv.* slutligen. -putoin ttoman *a.* utan slut, ändelös. -puttomuus uuden *s.* ändelöshet. -puttomasti *adv.* ändelöst, utan slut. -puska an *s.* qwarblifwen rest, återstod. -pun ppua *v.* bli slut, ändas. -uvainen isen *a.* ändelig, slutande. -uvaisuus uuden *s.* slutande egenskap, ändelighet. -umatoin ttoman *a.* icke slutande, oändelig. -umattomuus uuden *s.* oändelighet. -umattomasti *adv.* oändeligen, utan att sluta. -pen *adv.* öfwermåttan, alltför, alldeles. -pen ppea l. -pin ppia *v.* komma till än-

dan, få l. göra slut. -petan ttaa v. göra slut, sluta, afsluta. -petus uksen l. -pete tteen s. afslutning, slutgörning. -pettaja an s. afslutare. -pin ppimen s. slutningswerktyg, lopinpuut hwarmed wäfningen afslutas.
Lopsu un s. pladdrare. -utan ttaa v. smacka, snacka, gläfsa. -utos oksen s. pladder. -sahdan htaa v. gläfsa hastigt, smacka en gång.
Lorisen sta v. sorla, prata tanklöst. -ina an s. sorl, löst prat. -rahdan htaa v. sorla hastigt (lorun).
Loritan ttaa l. -ikoitsen ita v. banna med smädande, knota. -ittaja an s. bannare. -tus uksen s. knot, bannande. -ttelen tella v. knota smått, träta på ngn.
Lorotan ttaa l. -ttelen tella s. göra något enformigt. -tus uksen s. enformigt görande.
Lorpottelen tella = lorputtelen.
Lorpun ppua, -putan ttaa, -puttelen tella, -putus uksen = lerpun m. fl.
Lortti tin s. trindt aflångt stycke, ep. för elakt barn (kläpp), odugling.
Lorun ua v. sorla, rinna, glida utför. -ru un s. sorl, sladder, prat, saga, profan wisa, laskee loruja skämtar, sladdrar, sjunger, lorun laskia skämtare, gycklare. -uinen isen l. -ullinen isen a. pratsam, skämtsam. -uun ruta v. skämta, prata, sjunga. -utan ttaa v. låta sorla, rinna, rulla utför, sladdra. -utus uksen s. sladder, prat. -uttelen tella v. låta sorla smått, sladdra fortfarande, tralla.
Lorvi in s. odugling, wekling.
Losa an, -aan ata, -ahdan htaa, -ahtelen hdella = lusa m. fl.
Losainen isen a. skroflig.
Loskaan kata v. smälla, klafsa, plaska, prata tanklöst, syö loskaa äter glupskt (så att det ljuder klafsande). -kennan ntaa v. smacka, plaska. -kahdan htaa v. åstadkomma en smäll, plaska till hastigt. -kun ua v. smälla, plaska fortfarande. -kutan ttaa v. åstadkomma ett fortfarande smällande, plaska, klafsa, gläfsa.
Loso on s. reswa, klyfta, ymnighet, losopaikka dalsänkning emellan backar, losolta ymnigt. -okka kan s. lönnspringa, losokka-pihka kåda i en springa, fin, god kåda, losokka-rihma fint, godt band.
Losos oksen s. tilja, balk.
Lossa an s. snöglopp.
Lossero on s. kista, koffert.
Lossi in s. färja, färjställe, pråm.
Losu un s. pladdrare. -uun uta v. pladdra.
Lotakko kon s. wattputt.
Lotaan l. -tajan aa l. -tisen sta v. rassla, skramla, klassa, rattaat lotajavat kärran rasslar (t. ex. af lösning i fogningar), lotasi rantoja for skrapande, klassande långsmed stränderna. -tasen sta v. rassla hastigt, en gång, stöta emot med rassel, laulas lotasi röt till med sång. -tina an s. rassel, skrammel.
Lotea an a. glupsk, rask. -asti adv. glupskt.
Lotikko kon s. stenig, ojemn, dålig mark, odugling. -koitsen ta v. fara öfwer sådan mark, göra ngt odugligt, raffa ihop, fuska.
Lotja an s lastbåt. -aan ata v. föra med lastbåt.
Lotka an l. -ko on s. lös, ospännd, löst hängande. -kerran rtaa v. wara lös och rörlig. -kistan aa v. göra lös, nedspänna, släppa efter. -kistun ua v. bli lös, förslappas, släppas efter. -kotan ttaa v. gå, röras lös, swankig, slapp. -kottelen l. -kuttelen tella v. wara i långsam swankig rörelse, släkta långsamt. -kotus uksen s. långsam rörelse, släktning.
Lotkaisen sta v. swälja glupskt och hastigt. -kin ia v. swälja glupskt fortfarande.
Lotma an s. dälb.
Lottero on s. återtäppa i skogen.
Lotti tin, -tto ton = lotka, lotko.
Lotukka kan s. låg hydda.
Lotvo on l. -vana an = lotka.
Loue een = louve.
Louhi hen l. -he een s. stor sten, Louhisaari Willnäs. -hikko l. -heikko kon s. ställe fullt med större stenar, stenhölster. -hinen l. -heinen l. -hikoinen isen a. full med stora stenar, stenig. -hos oksen s. stenbrott.

Louhia ia *v.* gnaga (såsom hund), krossa, bryta. -ina an *s.* gnaguing, krossning.
Louhkia an *a.* godwillig, försonlig.
Louhdun htaa *v.* upplösa. -hdun htua *v.* upptina, upplösas (lauhdun).
Loukaan kata *v.* återfalla. -kaus uksen *s.* återfall. -kahdan htaa *v.* hastigt påkomma, träffa oförmodadt. -kahtelen hdella *v.* skramla, gifwa fortfarande dof ljud. -kautan ttaa *v.* stöta, krossa tillsammans (loukkaan).
Loukero on = louhikko.
Loukas kkaan *s.* fälla för större djur (björn, warg).
Loukas kkaan l. -kko kon *s.* wrå, hål, öppning.
Loukkaan kata *v.* stöta, genom stötning skada, förnärma, halla loukkaa frosten skadar, kunniaa loukkaava ärerörig. -kkaun uta l. -kkaannun nlua *v.* stöta sig, bli stött, förolämpas. -kkaus uksen *s.* stöt, anstöt. förolämpning. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* stöta smått, förnärma. -kkautan l. -kkahutan ttaa *v.* låta stöta, stöta hastigt, stuffa emot, plötsligt förnärma. -kon kkoa *v.* stöta hårdt, starkt, ofta.
Loukkeinen isen = louhikoinen.
Loukki kin = lokki.
Loukku kun *s.* lin l. hampbråka, skäkta, (loukko). -unen sen *dim.* liten bråka, olla loukkusilla leka enslags lek. -kun kkua *v.* klassa såsom en linbråka. -kutan ttaa *v.* bråka. -kutus uksen *s.* bråkning. -kuttelen tella *v.* bråka småningom, krossa, söndra. -kuttaja an l. -kuttelia an *s.* bråkare.
Louna an l. -as aan *s.* middag, sydwest, pidän lounaa håller middagsro, lounatuuli sydwestwind, paivä on lounaalla solen är i sydwest. -ainen isen *a.* sydwestlig, middags. -allinen isen *a.* ht. middag, sydwest, syö lounallista äter middag. -aan ata l. -ailen lla *v.* hålla middagsro. -ahdan htaa *v.* taga sig hastig middagsro, middagslur. -nehdin htia *v.* ha middagsro.
Loune een *s.* ersättning.
Louru un *s.* smalt, trångt ställe.
Louskun ua *v.* skramla, klassa. -utan ttaa *v.* åstadkomma skrammel, klafs.
-uttaja an *s.* skramlare, louhsluiden louskuttaja käkbenens skramlare, *sp.* för frossa.
Loude teen *s.* flygd (kläde, segel m. m. som på windsidan uppresas l. under sådeshäßjor utbredas).
Louve een *s.* hafstrut (*larus marinus*).
Loverran rtaa, -rtelen rrella, -rus uksen = lopstan m. fl. (lovi).
Lovi ven *s.* skåra, såra, ekstas, langeta loveen falla i ekstas. -inen isen *dim.* liten skåra. -veinen l. -vinen isen *a.* full af skåror. -vellinen isen l. -vikas kkaan *a.* som har skåror. -vistan aa l. -verran rtaa *v.* göra skåror. -vistus l. -verrus uksen *s.* skårning af skåror. -vistelen lla l. -vertelen rrella *v.* göra små skåror. -venen veta *v.* få skåra, förminskas, aftaga. -vaus uksen *s.* förlust, skada. -veikko kon *s.* hålfullhet, berg fullt af grottor.
Luaslauta *s.* foderbräde utanpå ugn.
Lud .... se lut ....
Lue .... se luke.
Luha an *s.* wäffskedsklåfwa.
Luhi in l. -ho on *s.* krossadt ting, hästkrake. -isen sta *v.* skramla och förfalla, krossas med dof ljud. -istun ua *v.* krossas, förfalla.
Luhjaan jata *v.* gå och stöka, bröla. -ja an l. -jus uksen *s.* bröl, tölp (nuhjaan, nuhjus).
Luhmostelen lla *v.* wräkas.
Luho on *s.* skada.
Luhta hdan *s.* starräng, -heinä starrhö (*carex*), luhtakaali ängkrasse (*cardamine pratensis*). -ainen isen *a.* starrig, starrbewärt. -hdikka kan l. -kas kkaan *s.* åkerbär (*rubus arcticus*).
Luhti hdin *s.* loft. -hdin htia *v.* besöka l. wistas i loft.
Luhhon htoa *v.* krossa (luhi).
Luihahdan htaa = luikahdan (luikaa).
Luihkaan kata *v.* skrika, ropa högt. -aus uksen *s.* skri. -kin ia *v.* skrika fortfarande. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* skrika smått, då och då. -kasen sta *v.* skrika hastigt.
Luihu un *a.* hemlighetsfull, illparig, bolsk.
Luijaan jata *v.* slutta, skåda ned med utsträckt hals. -jottelen tella *v.* skåda ned.

-jokas kkaan *a.* nedstådande med utsträckt hals.

Luika = luiko.

Luikka kan *s.* kylig wind, ångdull (*eriophorum*), piirtol. ångdun (*er. vaginatum*).

Luikas kkaan *a.* hal. -kaasti *adv.* halt. -kkaan kata l. -kkaelen lla *v.* smyga sig sakta framåt, inmånga sig, skrida (luihkaan). -kahdan htaa *v.* hastigt framsmyga, slinta, slinka. -kahtelen hdella l. -kin kkia *v.* smyga fram fortfarande, slinta. -kki kin *s.* smygare, smilare slinkare. -kuilen lla l. -kistelen lla *v.* glutta, smila, bete sig listigt, halt. -koen eta *v.* slinta. -koon ota *v.* slinta, glida. -kerran rtaa l. -kertelen rrella l. -kerrehdan htaa *v.* krypa lätt, skrida framåt slingrande, slå slingerbuktar. -kastan aa *v.* göra hal, lätt, luikastihe lumpeheile flank l. swingade sig lätt på näckbladet. -kon kkoa *v.* göra ngt lätt och raskt. -kutan ttaa *v.* röra lätt l. sakta på ngt. -kuttelen tella *v.* fortfarande göra ngt med lätthet, gå i skridande fart. -kahutan l. -kkahutan l. -kautan l. -kkautan ttaa *v.* göra ngt hastigt och lätt, lukon luisen luikahutti stötte lätt (upp) benläset (liukas, luikku).

Luikki kin = luikka.

Luikku kun *s.* lång lur. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* blåsa på lur (luikas).

Luiko on *s.* swan.

Luiku, -uroin ida = luikku, luikutan.

Luimin ia *v.* slå, piska. -mahutan ttaa *v.* slå till hastigt, gifwa ett starkt slag.

Luimu un *s.* ngt nedböjdt, *a.* slankig, lömsk, korvat luimussa öronen slokade såsom på en arg häst. -mistan aa l. -mistelen lla *v.* sloka öronen såsom en bitas färdig häst, wisa wresiga åtbörder, bete sig arglistigt.

Luinen se luu.

Luippa pan *s.* ångdull (*eriophorum*).

Luiska an *a.* glatt, sluttande, *s.* lång slipsten, slyngel. -kaan kata *v.* fara nedför, halka, glida, nappas om. -kelen lla *v.* skrida lätt, fara glidande fram. -kahdan htaa *v.* slinta. -kahtelen hdella *v.* slinta ofta. -kahutan ttaa *v.* låta slinta, hastigt och lätt göra ngt, lempo tielle luiskahutti hin onde slank hastigt in på wägen. -kin ia *v.* glida, skrida lätt fram. -ke een *s.* halkning, glidning, hastig och lätt framfart. -kia an *a.* glatt och böjlig, smidig (luikas).

Luisti in l. -in imen *s.* skridsko. -in ia l. -tan aa *v.* skrinna, löpa på skridsko, reki luistaa släden skrinner, far lätt på halka. -telen l. -taelen lla *v.* åka skridsko af och an, fara på glatt is. -to on *s.* skridskoåkning, halka, on luistossa är på skridskoåkning l. är sluttande, luistoreki ett slags släde. -tun ua *v.* slinta, glida undan.

Luisu un *a.* sluttande *s.* utfall ur ett träsk, mede till forsling. -un ua *v.* bli l. wara sluttande (liusu).

Luitelen lla = luistelen.

Luittu tun = loitto.

Luidun tua = liudun.

Luitun ttua *v.* (liudun) utmattas, förtäras, (luistun) slinta, (luu) bli benig, afmagra.

Luja an *a.* fast, stark, tillförlitlig, massiv, lujasta kullasta af massivt guld. -juus uuden *s.* fasthet, starkhet, hållbarhet. -asti *adv.* fast, starkt, hållbart. -jitan ttaa l. -jistan aa l. -joitan ttaa l. -jennan nta *v.* göra stark, befästa. -jitus l. -joitus uksen *s.* befästning, stärkning. -jittelen tella *v.* göra småningom stark. -jenen jeta l. -jennun ntua l. -joitun ttua l. -juinnun ntua *v.* bli stark, fast.

Lukava an *a.* förbehållsam, inbunden.

Luen lukea *v.* tälja, räkna, läsa, uppräkna, tillräkna, akta, hålla före, taxera, wärdera, skatta, lukenut mies litterärt bildad man. -ukia an *s.* läsare, lukiakunta läsewerld, läsande allmänhet. -uento nnon l. -uenta nnan l. -ukemus uksen *s.* läsning. -uku uvun *s.* räkning, antal, räkenskap, läsning, kapitel, lasken lukua räknar, henkiluku folkräkning, census, folknummer, teen lukua gör räkenskap, pidän lukua tar i akt, wähä luku siitä stor sak i det! otan lukuun tar i beräk-

ning, vanha, uusi luku gamla, nya stylen i kalender, lukusiat läsförhör, ruokaluku bordsbön, kärmeen luku trollord mot ormbett. -unen sen *dim. pl.* -set läsförhör. -uvutoin ttoman *a.* tallös, wårdslös. -uvuttomuus uuden *s.* tallöshet, wårdslöshet. -uvuttomasti *adv.* tallöst, wårdslöst. -ukevainen isen *a.* som kan läsa, i läsåren. -kematoin ttoman *a.* som ej läser, än ej hunnit läsåren. -ueskelen lla *v.* smått räkna, läsa. -uetan ttaa *v.* ha att räkna, ha att läsa, förhöra. -uettaja an *s.* förhörare. -uetus uksen *s.* uppräkning, förhör, examen. -uettelen tella *v.* uppräkna. -uettelemus uksen *s.* uppräkning. -uettelo on *s.* förteckning. -uetutan ttaa *v.* låta förhöra.

Lukka kan *s.* lingon.

Lukkaan kata *v.* förebrå, tubba.

Lukkari in *s.* klockare, lukkaripuu i wäfstol cylinderträdet kring hwilket den färdiga wäfwen lindas.

Lukkara an l. -ro on *s.* slåthyfwel.

Lukki kin *s.* husspindel, spårhund, spion, bränwinstillmäskning (plukki).

Lukko kon l. -kku kun *s.* lås, esilukkolukku utanlås, lukon marja fetknoppar (*sedum acre*), lukkuruoho låsgräs (*botrychium lunaria*). -onen sen *dim.* litet lås. -kullinen isen *a.* med lås försedd. -kutoin ttoman *a.* utan lås, olåst. -kin kkia l. -kitsen ta *v.* låsa, försegla. -kitus uksen *s.* låsning, försegling. -kkimatoin ttoman *a.* icke låsande, olåst.

Luko uon *s.* liten djup däld, damm.

Luksutan = luskutan.

Lulla an *s.* ängsull (*eriophorum*).

Lulli in *s.* lullinkukka kalfleka (*caltha palustris*).

Lullonen l. -llunen sen *s.* jernplåt för dörrhake, *ep.* för björn = lallunen.

Lumi men *s.* snö, -reki l. -aura snöplog, lumen karvainen hwit, lumitirkka = lumikko, lumitykky snöflock, lumikukka mjeltört, guldpudra (*chrysosplenium alternifolium*). -inen isen *a.* snöig, snörik, af snö gjord, lumisilla olo snöbollskastning, olla lumisilla snöbollas. -metoin ttoman *a.* snölös. -mettomuus uuden *s.* snöbrist. -itsen ttaa *v.* snöa, kasta snö. -ittelen tella *v.* kasta snö, snöbollas. -itun tuua l. -meudun utua *v.* bli nedsnöad, öfwersnöas. -ikki kin l. -ikko kon *s.* små weßla (*mustela nivalis*).

Lumikka kan *s.* backsippa (*anemone pulsatilla*).

Lummaan ata *v.* baktala.

Lumme se lumpe, lumpi.

Lumo on *s.* öronsusning, döfhet. -on oa l. -oon ota l. -oitsen ta l. -ohutan ttaa *v.* tjusa, bedöfwa, göra känslolös, bedåra, förtrolla. -ous uksen *s.* bedöfning, tjusning, förtrollning. -oja an *s.* förtrollare, tjusare. -oun uta *v.* bli bedöfwad, tjusad, förheras.

Lumme mpeen *s.* näckblad (*nymphaea*). -mpehikko l. -mpeikko kon *s.* ställe bewärt med näckrosor.

Lumpi mmen *s.* öronsusning, döfhet. -mpeus l. -mmehdus uksen *s.* bedöfning.

Lumpio on *s.* rund knopp, trißa i spinnrock, knäskål, juustolumpio rund ost. -ioinen isen *s.* liten knopp.

Lumputan ttaa *v.* hoppa, dunka.

Lunastan aa *v.* återlösa, utlösa, lösa sig till ngt. -aja an *s.* återlösare. -tus uksen *s.* återlösning, utlösen. -tin imen *s.* lösen. -telen lla *v.* lösa småningom, ett efter annat. -nnas aan *s. pl.* -aat lösen.

Lungan nkaa *v.* lossna lätt t. ex. näfret af björken.

Lunkaan ngata *v.* drifwa på sjö.

Lunki ngin *s.* sykkonebarn.

Luntio on l. -oin omen *s.* länd (lantio), lycka, tur, luntiomarkä genomwåt.

Luntti tin *s.* lymmel.

Luo luon *s.* närhet, grannskap (tykö), menee kirkon luo l. luokse l. luoksi går till kyrkans närhet, on luona är nära, hos, syö luotansa lihaa äter kött ifrån sin närhet, bredwid sig. -otanen sen *dim.* närhet, luotaselta ifrån närheten. -ontelen nnella l. -uodun tua *v.* närma sig, sälla sig till, nalkas.

Luode se luote.

Luohkana an *s.* litet träg hwari hafrebröd formas.

Luoho on *s.* åkerhwen (*agrostis spica venti*) (kastikainen), paha luoho = luste.
Luoju un = luisu.
Luokare een *s.* långt och smalt stycke.
Luokka kan *s.* loka, klaß, on lasten luokassa räknas till barn. –kki kin *s.* loka, luokkinäköinen som har godt utseende. –kastan aa *v.* lyckas, ha framgång.
Luoko luovon *s.* hö på slag, luokopäivä höupptagningsdag efter slag, wacker dag. –koon vota l. –koilen lla *v.* räfsa hö efter slag. –koomatoin ttoman *a.* oräfsad. –kooja an *s.* räfsare. –koun uta *v.* bli uppräfsad, ligga länge på slag, förderfwas på slag. –koudun utua l. –kounnun ntua *v.* bli förderfwad på slag. –koutan ttaa *v.* låta räfsa.
Luola an *s.* kula. –likko kon *s.* stenhölster, ort med många grottor. –anen sen *dim.* liten kula. –ainen isen *a.* full med grottor, gropar.
Luon luoda *v.* göra början, ränna (wäf), skapa, bestämmas af ödet, kasta, l. sukkaa, verkkoa göra utkast till strumpa, nät, l. kangasta ränna wäf, jumala loi taivaan ja maan gud skapade himmel och jord, luotu vika naturfel, luotu minulle af ödet bestämd för mig, luon silmäni kastar mitt öga, l. ojaa, kuoppaa uppkasta dike, grop, l. navettaa utkasta dyngan från fähus, l. sontaa måka dynga, kärme luo nahkansa ormen affastar sitt skinn, luo varsansa kastar sitt föl, luotu vasikka kastad kalf, luon löylyä kastar bad, l. suovaa uppkasta en höstack, luon lautalla färjar öfwer; *reflex. praes.* luome, luote, *Imp.* loime, loihet, loihe slå sig på, laga sig till. –uoja an *s.* skapare. –uojainen sen *dim.* *pl.* –set kalas då något afslutas, bortlägges, vikahteen luojaiset kalas då lian bortlägges efter sista höslagningen. –uominen isen *s.* skapelse, uppränning, kastning m. m. –uonta nnan *s.* skapelse. –uontainen isen *a.* naturlig (ej konstgjord), medfödd. –ntia an *a.* naturenlig. –nteus uden *s.* naturenlighet. –ntiasti *adv.* naturenligt. –uoma an *s.* början, uppränning, skapadt ting, stickelse, födelsemärke, fastning, luomaruoho = ramparuoho. –uomanen sen *dim.* början m. m. = luoma. –uomatoin ttoman *a.* oskapad, oräunad. –uomi men *s.* födslomärke, silmän luomi ögonlock. –uode teen *s.* stickelse. –uoti den *s.* mißfoster, kastadt foster, luoden kanto l. kannettu mißfoster, understucket barn, byting, af risen sjukt barn (hwilket anses såsom tecken till att wara understucket). –uodin timen *s.* öskärl, skyffel, plogfjöl, mullsköfa. –uotikainen isen *dim.* = luodin. –tikas kkaan = luodin. –ontus uksen l. –uotos oksen *s.* färjeställe, wad. –uonti nnin *s.* utkast, kast, silmän luonti ögonkast. –uonto nnon *s.* natur, naturlig beskaffenhet, naturkraft hos beswärjaren, luontokappale kreatur, luontolähde naturlig källa, luonnon väärä, musta af naturen krokig, swart, nouse luontoni blif werksam min trolldomskraft. –uontoinen isen *a.* af natur, af beskaffenhet, artad, pahanluontoinen elakartad, af dålig beskaffenhet. –uontoisuus uuden *s.* beskaffenhet, fallenhet. –uonnikas l. –uonnokas kkaan l. –uonteva an l. –uontevainen isen l. –uonnas ntaan *a.* af naturen paßlig, lämplig. –uontevuus uuden *s* .naturlig paßlighet. –uontevasti l. –uonnikkaasti *adv.* lämpligt, paßligt. –uonnollinen isen *a.* naturlig. –uonnollisuus uuden *s.* naturlighet. –uonnollisesti *adv.* naturligt. –uonnotoin ttoman *a.* onaturlig, opaßlig, olämplig. –uonnottomuus uuden *s.* onaturlighet, olämplighet. –uonnottomasti *adv.* onaturligt, olämpligt. –uonnistan aa l. –uonnitan ttaa l. –uonnitsen ta l. –uonnistun ua *v.* lämpa sig, lyckas. –uontoun uta l. –uonnun ntua *v.* arta sig, lämpa sig till, luontuva fallen för ngt. –uonnutan ttaa l. –uonnuttelen tella *v.* lämpa ngt efter ngt, paßa efter ngt. –uonnotar ttaren *s.* naturens dotter, naturens alstringskraft hwilken betraktades såsom qwinnlig. –uonta nnan = luonto, luonnan l. luonnain naturligen, ei luonnankaan l. luonnainkaan alldeles icke, luonnain

l. luonnainkin isynnerhet. -uonne nteen s. lynne, öde, omaan luonteen väkeen i ens eget ödes l. lyckas wälk. på slump, på sin hals. -uonteinen isen a. af lynne. -uonteisuus uuden s. sinnesart, temperament. -uonnos oksen s. ränning, utkast till strumpa, nät, strumpmynning. -uotan ttaa v. låta göra utkast, låta ränna, ha att kasta m. fl. af luon. -uote tteen s. öde pl. -tteet trollord. -uotti tin s. plogknif, mönster. (luode, luotan).

Luoppaan pata v. göra långsamt. -ppaelen lla v. röras l. göra långsamt. -ppio on s. sölare.

Luovun uopua v. skilja sig, öfwergifwa, affalla. -uopio on s. affälling. -uopumus uksen s. affall, öfwergifning. -uopuisa an a. skild, eftergifwande, lämplig, behaglig. -vutan ttaa v. afskilja, afwända, lösgöra, l. virasta entlediga från tjensten, luovutan luoteheni mildrar mitt öde, luovuttaa sateeksi båda regn. -vutus uksen s. lösgörning, afskiljning. -vuttelen tella v. lösgöra småningom skilja sig.

Luosa an v. smutspöl. -aan ata v. tala oblygt om skamliga ting. -su un l. -se een s. skamligt tal.

Luoska an l. -kio on l. -ko on s. smutsig, snuskig qwinna.

Luoso on = luoska.

Luostari in s. kloster, öde hus.

Luosto on a. af näfwer, luostokylki hwit sida.

Luota dan l. -anen sen dim. tallrik.

Luotane een a. mißbildad (luon).

Luode teen s. nordwest, flödwatten, luodepohja nordnordwest, luodelänsi westnordwest, luodevesi flödwatten, luode ja vuoksi ebb och flod. -teinen isen a. nordwestlig (luon).

Luoto don s. ö, holme, klippa, Karlö (Hailuoto). -onen sen dim. liten holme. -oinen isen a. full af holmar, klippor. -dollinen isen a. holmrik, ht. holme. -ola an s. ort på en holme. -olainen isen s. holmbo, öbo, roskarl (*strepsilas collaris*).

Luotan ttaa v. luta mot, stödja sig på, förtrösta, förlita sig på, luotettava tillförlitlig. -tettavuus uuden s. tillförlitlighet, tillit. -tettavasti adv. tillförlitligt. -ttamus uksen s. stödjande, tillförsigt. -te tteen s. tillit. -ttilas aan s. klient. -ttelen tella v. stödja sig lindrigt, förlita fortfarande. -ttaun ula l. -tun ttua v. stödja sig på, wid, sluta sig till (luon).

Luotti tin l. -io on = luoska (luon).

Luov .... se luop ....

Luove een = luode.

Lupa van s. lof, tillstånd, tillåtelse, lupaaika ferietid, permissionstid, omin luvin egenmäktigt. -vallinen isen a. loflig, tillåten. -vallisuus uuden s. lofligbet. -vallisesti adv. lofligen, med tillstånd. -vatoin ttoman a. oloflig. -vattomuus uuden s. olofligbet. -vattomasti adv. olofligt, utan tillstånd. -paan vata v. lofwa, bewilja. -paaja an s. lofware. -paus ukson s. löfte. -paelen sdr. -pailen lla v. lofwa smått, lofwa flera ggr.

Lupatan ttaa se luppa.

Lupi adv. alldeles.

Lupisen sta = lupatan.

Lupitan ttaa = lupatan.

Lupoi in s. näckros (*nymphæa*).

Luppa pan s. hänge (på wext), trädmossa (*lichen sepincola*), moget hjertron, luppakorva hängande öra, luppakuuli hängläpp, luppakoira pudel. -ppainen isen l. -anainen isen a. hängande, full med hängen, mossa. -pakko kon s. skog med mossiga träd. -patan ttaa v. hänga nedåt, pladdra. -amastun ua v. bli hängande.

Luppikastikainen s. thimoteigräs (*phleum pratense*).

Luppo pon s. skägglaf (*usnea hirta l. barbata*). -oinen isen = luppainen. -pakko kon = lupakko.

Luppu pun = luppa. -pukko kon = lupakko.

Lupsa an s. tobakspung.

Lupsu un s. läspning. -utan ttaa v. läspa. -uttelen tella v. läspa smått. -sahdan htaa v. läspa till hastigt, falla ned med doft ljud.

Lupu vun (= klupu) s. klubba. -puun vuta v. klubba.

Lupukka kan = ulpukka.
Lurajan l. -raan rata l. -risen sta v. sorla, drilla. -ru un l. -rina an s. sorl, drill. -rahdan htaa v. sorla till hastigt, göra en drill. -raus uksen s. hastig drill, sorl. -rahutan ttaa v. åstadkomma hastigt sorl, drilla plötsligt.
Luritan ttaa v. drilla. -tus uksen s. drill. -ttelen tella v. drilla smått.
Lurjus uksen s. slyngel, skurk. -stelen lla v. bete sig slyngelaktigt.
Lurkin kkia v. hamla, plocka.
Lurppu pun s. obestånd, uskick. -putan ttaa v. löpa wårdslöst.
Lurtin ttia = lurputan.
Lusa an s. utnött, förfallet ting, wrak, gammal skoka. -aan ata v. förfalla, falla ihop. -ahdan htaa v. förfalla hastigt, falla ned med mjukt ljud. -ahtelen hdella v. falla småningom ihop.
Lusin ia v. gnaga, fråta.
Lusikka kan s. sked, lusikkaruoho nålbynor (*thlaspi bursa pastoris*). -ainen isen *dim.* liten sked. -kallinen isen a. en sked full, med sked försedd. -koitsen ta v. ösa med sked.
Luskan aa l. -kaan kata l. -kon oa -kun ua v. skallra, klassa, krossas. -ku un s. gläss, glässare. -ke een s. fortsatt klafs, gläfs. -kaelen *sdr.* -kailen lla v. klassa smått, bullra, wäsnas. -kutan ttaa v. gläfsa. -kuttelen tella v. gläfsa fortfarande. -kutus uksen s. gläfsning.
Luste een s. dårrepe (*lolium perenne l. temulentum*), lusteheinä qwickrot (*triticum repens*). -einen isen a. full med dårrepe.
Lusto on s. trädfiber.
Lustu un = luusto.
Lustut nun s. widjeband hwarmed liebettet fästes wid skaftet.
Lusu un = lusa.
Luta dan s. lieband (lustut), pinne hwarmed näfwerrifwor hopfogas.
Lutakko kon s. putt, pöl.
Lude teen s. wägglus, vesilude gråsugga (*oniscus asellus*). -teinen isen a. full af wägglöss.
Lutikka kan = lude. -tikkainen isen *dim.* liten wägglus.
Ludin timen s. swart winbär.
Lutisen sta v. wara lös, slamsa, darra. -istan aa v. klämma ihop ngt löst l. eftergifwande, krama, pressa. -istelen lla v. klämma småningom. -istun uu v. bli hopklämd, pressas, hopfalla.
Lutjana an s. halka, försumlig menniska, slamsa.
Lutka an s. halka, luder, slinka.
Lutkotan l. -kutan ttaa v. smacka.
Lutnikka kan s. wäp.
Luto don a. ihålig, tom, s. hål, nisch.
Lutsake kkeen s. fogelfälla.
Lutsu un s. sugga.
Lutta tan = lutsake.
Luttero on l. -oinen isen a. trind, fyllig.
Lutti tin s. dryckeslag.
Luttu tun a. lös, lospänd, löst hängande, korvat lutussa öronen slokiga. -tus uksen s. tossa, lunsig qwinna. -tustan aa v. hasa, slamsa.
Lutukka kan = lusikkaruoho.
Luu uun s. ben, luutarha benhus, luuranko skelett, luuvalo gift, luuvalollinen isen a. giftfull, luuvalon kukka = luuvana, luuvalon heinä harfötter (*trifolium arvense*), brunwäpling (*trifolium spadiceum*), pellavan luu linståga, luumärkö benröta, sura ben. -uusto on s. bensamling, benharnesk. -uinen isen a. benig, af ben. -uuton ttoman a. benlös, benfri. -uuttomuus uuden s. benlöshet. -uudun tua l. -uutun ttua v. förbenas, bli benhård, afmagra. -uistan aa l. -telen lla v. åstadkomma benwärk, känna giftplågor, afskala den mjukare yttre delen af en wärt (luisti).
Luuha an s. käydä luuhalla besöka sin fästmö. -aan ata l. -aelen lla l. -atan ttaa v. besöka fästmö, besofwa. -atus uksen s. besök af fästmö. -attaja an s. besökare af fästmö, besofware. -attelen tella v. löpa omkring, gläffa (luskuttelen).
Luujastelen lla v. gå, röras trögt.
Luukka kan a. halt. -anen sen *dim.* halt, linkande, luukasluu fotknöl. -kkaan kata v. halta, linka. -aus uksen s. haltning. -kahdan htaa v. halta hastigt, wricka foten (kuukka).
Luukko kon s. möffa af skinn l. kläde.

Luukkonen sen l. -osin imen s. fot-
hwöl, trissa, rulle.
Luulaja an s. Luleå stad.
Luulen lla v. mena, förmoda, anse, swartsjukas, luulteni l. luullakseni enligt mitt förmenande. -lia an s. förmodare, swartsjuk. -eskelen lla v. halft förmena, ha aflägsen förmodan. -lo on s. förmenande, förmodan, tycke, epäluulo mißtanke, swartsjuka. -lemus uksen s. inbillning. -letan l. -lotan ttaa v. inbilla. -letus l. -lotus uksen s. öfwertalelse, inbillning. -lettelen l. -lottelen tella v. inbilla småningom. -lostan aa l. -lostelen lla v. uppkasta hypotheser. -lostus uksen l. -lostelu un s. hypothes.
Luuppa pan s. owanligt lång klädnad (luppa).
Luuse een l. -si sen s. tjusningskonst, tjusningsmedel, trollkonst, bestickningsmedel. -sin ia v. tjusa, fjäsa, bedåra, besticka.
Luuska an s. kamp, dålig häst (lusa).
Luusu un a. långsluttande. -ua an s. öfwersta loppet af en flod.
Luuta dan s. sopqwast. -tanen l. -tonen sen dim. liten qwast, wispel, linstott. -ainen isen a. ht. qwast, qwastrik. -din tia v. sopa med qwast. -tustan taa v. sopa, rengöra, wispa.
Luuti in s. dålig qwinna.
Luutnantti tin s. löjtnant.
Luuva an s. loge.
Luuvana an s. flotterblomma (*parnassia palustris*) se luu.
Lyhd .... se lyht ....
Lyhmistän ää v. nedböja. -tyn yä v. bli nedböjd.
Lyhnähdän htää v. hastigt böja.
Lyhde hteen s. halmband, kärfwe. -hteinen dim. liten kärfwe, a. full af kärfwar. -hdin htiä v. sätta i band.
Lyhty hdyn s. drillhjul i qwarn, lykta.
Lyhy yn l. -yt yen a. kort, lyhimmittäin som kortast. -yinen l. -ykäinen isen dim. kort. -yys l. -ykäisyys yyden s. korthet. -ysti l. -yesti l. -ykäisesti adv. korteligen. -henen hetä l. -hennyn ntyä v. bli kort, förkortas. -hennän ntää v. förkorta. -hennys yksen s. förkortning. -hentäjä än s. förkortare. -hentelen nnellä v. förkorta småningom.
Lyhyttelen tellä v. klara, fladdra.
Lyhään hätä = lyyhään
Lyijy yn s. bly. -yinen isen a. af bly.
Lykky kyn s. lycka, lykkyvaate klädnad som medför lycka, god fångst, kova lykky olycka. -yinen isen a. ht. lycka. -kyllinen isen a. lycklig. -kyllisyys yyden s. lycklighet. -kyllisesti adv. lyckligt. -kästyn yä v. lyckas.
Lykkään kätä v. framskjuta, stöta fram, uppskjuta. -kkäys yksen s. framskjutning, uppskof. -ääjä än s. framskjutare. -kkäelen sdr. -kkäilen llä l. -kkelen kellä v. framskjuta småningom. -kin kkiä v. framskuffa. -kkiäinen isen a. framskuffande, pl. -iset utskjutningskalas. -kkäyn ytä l. -kkäydyn ytyä v. bli framskjuten, uppskjutas. -kkäytän ttää l. -kkäyttelen tellä v. låta framskjuta, låta taga uppskof. -kyttelen tellä v. framskrida fortfarande litet och hastigt, trippa.
Lylly yn a. trind och kort, knubbig. -lleröinen isen l. -llyräinen isen dim. knubbig, äggformig.
Lyllyn yä v. skramla, tralla. -ytän ttää l. -yttelen tellä v. drilla.
Lyly yn s. den hårdare sidan i tall, (janhus), wenstra fotens skida (gjord af sådan tall), lylykuusi, lylykoivu hård gran, björk, lylypaikat = lyylipaikat. -yinen isen a. gjord af hård tall, wuxen hård.
Lymy yn s. gömställe, gömsle, on lymyssä är gömd. -ynen sen dim. gömsle, pl. -set gömlek, olla lymysillä leka gömma. -yn yä v. gömma sig, wara på lur. -yyn ytä v. gömma sig. -yelen sdr. -yilen llä v. leka gömlek, söka ställen att gömma sig, hålla sig gömd. -ynnyn ntyä v. bli gömd, läggas i lönn. -ytän ttää l. -yttelen tellä v. undangömma, förborga. -ytys yksen s. undangömning, lönnläggning.
Lynkkä kän l. -nkä ngän l. -nkys l. -ngys yksen a. nedböjd ställning, istuu lynkkäpäillään sitter lutande stödd mot båda armbågarna, lynkyspuu l. lyngyspuu ett wärande-träd, som med

toppen är nedböjd mot jorden (icke afbruten), kyllä lynkkä linnun saapi, kampura kalan vetääpi nog får ett nedböjdt (gillradt) träd en fogel, ett krokigt (träd som fiskkrok) drager upp en fisk, sade löi pellon lyngälle regnet nedslog åkern så att säden lutar, riihi ahdettiin lyngälle rian lösvackades, säden uppladeds lutande. -nkäyn ytä v. böja sig ned. -ngistyn yä v. nedböjas.

Lynnähytän ttää l. -ttelen tellä v. åstadkomma dån, klang (t. ex. med slag).

Lypsän ää v. mjölka. -sy yn s. mjölkning, lypsylehmä mjölkande ko, hyvä lypsylle god att mjölka. -äjä än s. mjölkare. -sin imen s. mjölkningskärl. -sys yksen s. mjölkningstid. -säntö nnön l. -sintä nnän s. mjölkning. -syin ymen s. mjölkningskärl, kohyra. -sätän l. -sytän ttää v. låta mjölka. -sikki kin s. mjölkko.

Lyrrä än, lyrrään ätä = hyrrä, hyrrään.

Lysmä än s. brottet i en böjning der delarna ännu hänga ihop, bugt, lysmäpolvi krokknä, ep. för björn. -mistyn yä v. afbrytas så att delarna ännu hålla ihop. -mistän ää l. -mätän ttää v böja l. bryta sålunda. -mähdän htää v. böjas och bräckas. -mähtelen hdellä v. swigta och smått bräckas, swigta och braka.

Lysti in s. lust, nöje, förnöjelse, skämt. -inen l. -illinen isen a. lustig, nöjsam, skämtsam. -tään tätä l. -tännän ntää v. ha lust, förmå. -täilen llä v. förlusta sig.

Lysy yn, -sähdän htää = lusa, lusahdan.

Lytistän tää, -tyn yä, -tys yksen = litistän m. fl. l. lutistan m. fl.

Lytsykkä kän s. kjortellinning.

Lytty tyn = luttu.

Lyyhä än a. halt. -ään ätä v. halta. -histyn yä v. böja sig ned. -häyttelen tellä v. halta då och då, göra ngt afmätt, gång på gång, lyödä lyyhäyttelevi slår slag på slag.

Lyyky yn s. nedhukad ställning med böjda knän (kyykky), lutande usel hydda, kunnes lyömme lyykyämme, sysäjämme syykyämme medan wi (twå sångare) böja oss mot hwarandra, göra wåra böjningar (under sången). -kkä kän s. nedhukad warelse, ep. för haren. -kistän ää v. nedböja, huka sig ned. -kistyn yä v. nedhuka sig. -kistelen llä v. nedhuka ofta, wara i nedhukad ställning. -kähdän htää v. hastigt huka sig ned, nedrinna, flyta ned.

Lyyli in s. fart, själsdrift, lyylipaikka heligt ställe i skogen under hedendomen, offerplats, begrafningsplats (= vattu- l. vastaraunio). -iin itä l. -itän ttää v. anställa offer. -lättelen tellä v. ge fart, ha själsdrift, ana, förmoda.

Lyypähdän htää v. springa hoppande (såsom haren), undslippa.

Lyypöttelen tellä v. göra ngt nedhukad, i nedböjd ställning.

Lyyrytän ttää l. -ttelen tellä v. löpa sakta, drilla.

Lyyrä än s. saktlig menniska. -ättelen tellä v. wara lätt, wara förnöjd, göra ngt med nöje.

Lyyskä än s. gömsle.

Lyysään sätä v. niga.

Lyytistän ää, -telen llä, -tyn yä = lyykistän, kyykistän m. fl. och lytistän m. fl.

Lyökistyn yä v. krokna, nedbigna.

Lyökkyyn kytä v. störta fram. -kky kyn s. framstörtning, starkt lopp, det första utstörtande bränwinet, förlauk (syöksen, syöksy).

Lyön lyödä v. slå, lyödä laivaa timra ett skepp, lyö maata kastar sig att ligga, lyö leikkiä lekar. -yöjä än s. den som slår, laivan lyöjä skeppstimmerman. -yömä än s. det slagna, slag. -yöntä nnän l. -yönti nnin l. -yömö ön l. -yömy yn s. slag, piskning. -yötän ttää v. låta slå, göra skär, skafwa, stampa, bryta (häst), göra öm (om skor), kenkä lyöttää skon skafwar, satula lyöttää sadeln bryter, marjat lyöttävät hampaat bären göra tänderna ömma. -yöttö tön s. att låta slå, skärhet, (sabel) brott. -yöttäjä än s. den som låter slå, uppsyningsman wid afstraffning, exekutor. -yötin ttimen l. -yötti tin s. stamp, walk. -yöttäyn ytä l. -tyn ttyä

v. slå sig på ngt, bli stär, stafwas, sadelbrytas.
Lyöppään pätä v. hopwälla, förwälla. -äys yksen s. förwällning.
Lyörytän ttää, -ttelen tellä = hyörytän och lyyrytän, -ttelen.
Lädin se läti.
Lähd.... se läht....
Lähi hen s. def. närhet, lähipaikka närbeläget ställe, on läsnä (sdr. lässä) är nära l. närwarande, on lähellä är nära, tulee lähes (sdr. af läheksi) l. lähelle kommer till närhet, lähtee läheltä går från närheten, lähin nära, nästan, tästälähin härnäst, lähitse nära förbi, lähiten, lähes nästan. Komp. lähempi mer nära. Sup. lähin närmast. -hinen l. -heinen l. -hinäinen l. -hellinen isen a. närbelägen. -heisyys l. -hinäisyys yyden s. närhet, närbelägenhet. -himäinen (lähi och mäinen) isen a. något närbelägen. -hemmäinen isen a. mer närbelägen. -himmäinen isen a. närmaste, s. nästa. -helä än s. granngård. -heläinen isen s. granne. -hekäs kkään s. granne. -hite tteen s. ungefärlig närhet. -heksyttä l. -hetysten adv. nära hwarandra. -hetyt ttyen l. -hettyvä än s. stor närhet. -henen hetä l. -hennyn ntyä v. närma sig, nalkas. -hestyn yä l. -histyn yä v. nalkas, tillstunda. -hennän ntää l. -histän ää v. närma, föra till närhet. -hentelen nnellä l. -histelen llä v. närma småningom, närma sig (lähden).
Lähmin iä = kähmin.
Lähmähdän htää v. falla handlöst.
Lähden hteä v. begifwa sig, fara ut, uttåga, lossna, läksin l. lähdin kirkkoon begaf mig till kyrkan, lähti laulamaan begaf sig, började att sjunga, lika lähtee vaatteista smutsen lossnar ifrån kläderna, ei lähde kynsistä får ej från fingrarna, juoksi mitä käpäleestä lähti sprang så mycket han fötter hade. -htö hdön s. afresa, afgång, lähtöpäivä fardag. -hdentö nnön s. afresa, affärd. -htiäinen l. -ksiäinen sen s. ht. afresa, pl. -set afskedskalas, hemföljd åt en brud, hemgåfwa wid afresan. -äksiäin ämen s. inhysing, uppsagd åbo. -htiä än s. afresande. -hteväinen isen a. som afgår, lossnar (fläck). -htemätöin ttömän a. som ej afreser, outplånlig (fläck). -hteten hdellä v. hålla på att afresa, dröja wid afresan. -hdetän ttää v. låta afgå, sända l. kasta bort. -hdetys yksen s. afsändning, bortkastning. -hetän (af lähdetän) ttää v. afsända, utsända, skicka. -hetys yksen s. utsändning, skickning, mission, lyhetyskirja sändebref. -hetti tin l. -hettiläs ään l. -hettiläinen isen s. sändebud. -hete tteen s. ngt skickadt, skänk. -hettelen tellä v. sända ofta. -hettäjäinen isen s. pl. -set beskickningsafgift, försändningsafgift.
Lähde hteen s. källa, lähteen silmä l. suoni l. huoko källåder, luontol. naturlig källa. -hteinen isen dim. liten källa, a. full med källor.
Lähtemä än l. -tevä än s. qwiga, ung ko.
Lähetän ttää = lähetän se lähden.
Lähöön ötä v. röras trögt.
Läihyttelen tellä = läyhyttelen.
Läijään ätä v. smälla, bullra, slå.
Läikyn kkyä v. röras wågformigt, sqwalpas, genom sqwalpning spillas, flamma, flimra. -kky kyn l. -kkymys yksen s. sqwalpning. -kkä kän s. swall. -ke kkeen s. sqwätt. -kkäyn yiä v. sqwalpas. -kkäys yksen s. sqwalpning. -kähdän htää v. hastigt sqwalpas, spillas. -kytän l. -kötän ttää v. åstadkomma sqwalpning, sqwalpa, flimra. -kytys yksen s. sqwalpning, flaksning. -kyttelen tellä v. sqwalpa fortfarande, drifwa af och an, swalla. -kkäytän l. -kkähytän ttää v. hastigt sqwalpa. -kehdin htiä v. skifta, läikehtivä wattrad.
Läilyn yä v. gunga, swaja.
Läimiskä än = laimiska.
Läimään mätä v. slå, dänga. -mä än s. slagwerktyg, tillhygg. -mähdän htää l. -mäsen stä v. skifta färg, uppblossa. -mähytän ttää v. slå till hastigt (lähmähdän, lämäjän).
Läiskään kätä v. röras wågformigt med plaskande. -kyn yä v. plaskas. -ke een s. plask. -kytän ttää v. plaska. -kyt-

läjä än s. plaskare.
Läjä än s. hög, hop. -äoen sen dim. liten hög. -äinen isen a. full med högar. -ään ätä v. lägga i högar. -äys yksen s. högläggning, sammanhopning. -äelen sdr. -äilen llä v. lägga småningom i hopar l. i små hopar.
Läjähys yksen s. slag. -hytän ttää v. smälla till. -hyttelen tellä v. smälla fortfarande (läijään).
Läkerrän rtää v. blanda.
Läkerä än s. liten pung, börs.
Läkkäri l. -illinen = lekkeri, lekkerillinen.
Läkkäynnyn ntyä v. bli tung, dosig, däst.
Läksiäin, -äinen se lähden.
Läksy yn s. lexa, lektion, tillrättawisning. -ynen sen dim. liten lexa. -ytän ttää v. lexa upp, tillrättawisa. -ytys yksen s. upplerning, tillrättawisning.
Läkä än s. fradga af lifssjukas mun. -ähdyn htyä v. storkna, qwäswas. -ähtymys yksen s. storkning, qwäsning. -äytän l. -ähytän ttää l. -ähdän htää v. qwäswa, hämma. -ähdys yksen s. förqwäfning, hämmande.
Läkärrän rtää v. träla.
Läkätän ttää v. tala oredigt, älä läkätä håll munnen på dig.
Lälli in = lallu.
Lällykkä kän s. owanligt kort menniska, dwerg.
Lällätän ttää v tala blött.
Lällötän ttää = lallotan.
Lämmyyn mytä l. -mähdyn htyä v. böja sig.
Lämmin l. -mpimä än wärme, a. warm. -mpiä än s. warm ort, a. warm. -mpömmön l. -mpönen l. -mpynen sen dim. wärme, a. warm. -mmyys yyden l. -mpeys yden s. warmhet, wärma. -mpiästi l. -mpösesti adv. warmt. -mme mpeen s. wärme. -mpimäinen l. -mpymäinen dim. d. t. wärme, pl. -set warmgåswa (t. ex. warmbröd). -mpiin mmitä l. -mpeen mmetä l. -mpenen mmetä l. -mminnyn ntyä v. bli warm, uppwärmas, eldas. -mmike kkeen s. ämne till wärmning. -mmitän ttää v. uppwärma, elda. -mmitys yksen s. uppwärmning, eldning, warm mat, älsupa.
-mmittäjä än s. wärmare, eldare. -mmite tteen s. uppwärmnings l. eldningsämne. -mmittelen tellä v. wärma småningom, wärma sig. -mpilä än s. warm ort, solbaddad ort.
Lämpsä än s. klockskräng, dragsnöre, draglina. -än ää l. -sin iä v. gå taßande, hasa.
Lämsi sen s. kastsnara. -sä än s. kastsnara, laßo, ögla, klaff, byxlucka, tunnt och bredt stycke, bröstspänne, rimsa, slik, sqwallertaska, ovi on lämsällään dören är på glänt. -syys yyden s. sqwaller. -sään ätä v. sqwallra.
Lämä än s. stöka.
Lämäjän mätä v. skina, skimra, glänsa.
Länkeen ngetä v. wetta åt.
Länki ngen s. ranka, länkiluu bogben. -ngellinen isen a. som har, bär rankor. -ngitän ttää v. pålägga rankor. -nkä ngän a. krökt som en ranka, länkäpuinen af krokigt träd. -kämöinen isen a. något böjd, länkämöisilläni i min krokiga ställning. -ngän nkää v. huka, böja sig. -nkäilen llä v. göra böjningar, swänga sig. -kky kyn s. kröfning. -ngittelen tellä v. taga på rankorna, bjuda till att draga, göra böjningar. -keilen llä v. slänga, slingra sig, gå på sned. -ngistyn yä v. wrida sig, gå på sned.
Länkäytys yksen s. sqwaller, tomt prat.
Länkä ngän s. molntapp = lonka.
Länsä än s. harpun.
Länsi nnen s. wester, länsiluode westnordwest. -sinen l. -ntinen l. -ntëinen isen a. westlig. -ntän ttää v. luta mot wester, bli afton (läntti).
Läntsäkkä kän a. kort och tjock, korpulent.
Läntti tin s. plump, fläck, -ihminen kort och fet menniska. -tittäisin adv. fläckstals. -tän ttää v. plumpa, fläcka (länsi).
Länttänä än s. luder, dumling.
Läntymys yksen s. slackt mjölkkärl.
Läntystän ää v. slå dank.
Läntä nnän l. -äinen isen a. anhangsord med modererande bemärkelse, isoläntä l. isoläntäinen något stor, mustaläntä swartaktig, något swart. -äisyys yyden s. mustaläntäisyys swartaktighet.

-äisesti *adv.* vähäläntäisesti smått, småaktigt.
Läpi ven *s.* hål, *adv.* igenom, läpitse l. lävitse l. läpitte igenom, läpikäytävä förhus utanför kyrkor, läpimilen i medeltal, i genomskärning, här och der. -vittäisin l. -vittäin l. lävitellen *adv.* hål för hål, igenom, i medeltal. -pyyen l. -pönen sen *dim.* litet hål, fingerhål på blåsinstrument. -vistän ää l. -vistelen llä *v.* borra hål, genomtränga. -vistys yksen *s.* genomborrning, håll och styng. -päsen l. -väsen stä *v.* släppa igenom, swälja, genomtränga. -päsiä än *s.* som släpper wåta waror igenom, sil. -piin vitä *v.* genomtränga. -vytän ttää l. -vitän ttää *v.* göra små hål, spela med fingrarna på blåsinstrument. -vytys yksen *s.* fingertag. -vähytän ttää *v.* hastigt låta genomgå, swälja hastigt.
Läppiä än *a.* flat, käsiläppiä flata handen (lappee).
Läppä pän *s.* klaff, kläpp, klocka, lentää siivet läpällään flyger utan att röra wingarna.
Läpsähdän htää *v.* klaffa hastigt.
Läpytän ttää *v.* klappa mera sakta, smacka, slicka.
Läpäjän pätä l. -pätän ttää *v.* pladdra sladdra. -päkkö kön l. -pätti tin *s.* pladdrare, -kieli lösaktig, oredig tunga.
Läritän ttää, -tys = lärpytän, lärpytys.
Lärppä pän *s.* pladdrare, sqwallertaska. -pätän ttää *v.* pladdra.
Lärpytän ttää l. -pähytän ttää l. -ttelen tellä *v.* stänka. -tys yksen *s.* stänkning.
Lärpäke kkeen *s.* klaff, hänge, pladdrare.
Lärsä än *s.* sträfflare.
Lärvenä än *s.* blodrot (*potentilla tormentilla*).
Läsi in *s.* sjukdom, feber. -in iä *v.* ligga, masa sig, ligga sjuk. -ivä än *a.* sjuk.
Läsikkö kön = lätäkkö.
Läsiäinen isen *s.* wäggsmed.
Läsnä *adv.* lässä se lähi.
Läsä än *a.* lös, otät.

Läsähdän l. lässähdän htää = läpsähdän.
Läsö ön *s.* fähus.
Lädin tiä *v.* kråla.
Lätisen sta *v.* plaska, pladdra. -tinä än *s.* plask, pladder.
Lätistyn yä *v.* falla ihop.
Lätkä än l. -ky yn = letku.
Lätsin iä *v.* plaska. -intä nnän *s.* plask.
Lätskä än *a.* låg och platt.
Lätsä än *a.* flat, lätsällään på flatan.
Lättä än *s.* platt, lättänenä plattnäsa.
Lättö tön *s.* moget hjortron, sämre näswerskor (virsu).
Lätykkä kän *s.* förfallen hydda.
Lätystän ää *v.* släpa, hasa, smutsa, krama.
Lätäkkö kön *s.* wattenputt, pöl. -öinen isen *a.* full af pölar.
Lävähdän htää *v.* hoppa till, spritta. -hytän ttää *v.* ha att spritta.
Läv .... se läpi.
Läyhkä än, -kään kätä = löyhkä, löyhkään.
Läyhyttelen = löyhyttelen.
Läyhä än *a.* sorglös. -äilen llä *v.* gå sorglös omkring, gnälla, lipa (linhailen).
Läykyn kkyä *v.* sqwalpas. -kky kyn *s.* swall. -kytän ttää *v.* åstadkomma swall, sqwalpa, uppröra. -kytys yksen *s.* sqwalpning, upprörning. -kyntö nnön *s.* swall, sqwalpning, öfwerflödigt tal. -kistelen llä *v.* brösta sig, förhäfwa sig (läikyn).
Läyli len *a.* swår, beswärlig, tråkig, olustig. -lä än *s.* swårmodighet, olust, wämjelse, *a.* utbredd, lös. -lennän ntää *v.* göra swårmodig, olustig, uttråka, utmatta.
Läyly yn *s.* starkt brännande imbad (löyly).
Läyse een *s. pl.* -seet trollmedel, trollkonst (lause).
Läyskä än *s.* långt och tjockt stycke, läyskäleuka lång och tjock hake.
Lääd .... se läät....
Läähötän ttää *v.* flåsa, stånka. -tys yksen *s.* flåsning, flämtning.
Lääke kkeen *s.* läkemedel, hundklocka, näselklocka (*campanula trachelium*). -käri

in *s.* läkare. -kitsen itä *v.* läka, bota. -kitys yksen *s.* läkning, bot. -käröitsen tä *v.* agera läkare, idka läkareyrke.
Laakkään kätä *v.* trensa (sjöt). -kkäys yksen *s.* trensning. -kös öksen *s.* trens, trensad snodd. -kentäinen isen *s.* vart som trensas l. omwiras.
Lääkistyn yä *v.* hopfalla, ramla.
Lääkkänä än *s.* förfallen hydda (lätykkä).
Lääkötän ttää = läikötän (läikyn).
Läämä än *a.* ymnig, flytande, som talar med widöppen mun, som ej kan tiga, läämältä rundeligen, flödande, lämävesi flödwatten (laama).
Lääni in *s.* län, distrikt. -in iä *v.* fördela i län, ordna, sköta, syssla med ngt. -iä än l. -iäinen isen *dim.* ordnare, skötare. -itän ttää *v.* låta dela i län, bortgifwa län, förläna. -itys yksen *s.* länsfördelning, förläning. -ittäin *adv.* länswis, efter län.
Läännän ntää *v.* uppwäcka ädel.
Lääppään pätä l. -pin ppiä l. -ppäelen *sdr.* -ppäilen llä l. -pöttelen tellä l. -piköitsen tä *v.* gå wacklande, draga tungt andan. -pästyn yä *v.* få andtäppa. -pästys yksen *s.* andtäppa. -pästytän ttää *v.* förorsaka andtäppa.
Lääskänä än *s.*
Läässötän ttää *v.* röras med frasande, hasande ljud.
Läästän ää *v.* glänsa, skina.
Lääteyä än *a.* äcklig (läänsään).
Läätikkö kön *s.* litet rum, liten ihålighet.
Lääde teen *s.* åkertistel (*serratula arvensis*).
Läädän tää *v.* borra, riswa, wärka.
Läätti tin *s.* swinstia.
Läävä än *s.* fähus, slem, *a.* widöppen, läävässuu slemtrut, widöppen mun, slamslöst talande, ovi on läävällä dörren är öppen, lääväluvut trollord för boskap. -äinen isen *a.* ht. fähus, slemmig. -ällinen isen *a.* ht. fähus, ett fähus fullt.
Löhkä än, -kään kätä, -kähdän htää = löyhkä m. fl.
Löhöttelen tellä *v.* lefwa wekligt.
Löihe *imp. reflex. 3 p.* af lyön, slog sig på, började.

Lökistyn yä *v.* gå nedåt, förswagas, förfalla.
Löksin iä *v.* röras lunsigt. -sähdän htää *v.* dunka, dimpa.
Lökä än *s.* slem, smuts, lökätauti slemfeber. -äinen isen *a.* slemmig, smutsig.
Lökö ön *s.* lököhousut lågt nedsläppta byxor. -ötän ttää l. -öttelen tellä *v.* sladdra, gå wårdslöst. -ötys yksen *s.* sladdring, wårdslös gång.
Lölli in l. -lly yn *s.* wekling, odugling. -lläkkö kön *s.* fågelunge utan fjädrar. -llittelen tellä *v.* lefwa wekligt, lättjefullt. -llöinen isen *a.* weklig, *pl.* -set mogna bär.
Lölvä än *s.* gungfly (lellu, lelluva).
Lömy yn = lemu, löyhkä.
Lömö ön *s.* oredigt, oordnadt tillstånd.
Lönkkä kän *s.* lunk. -kytän ttää l. -keröitän ttää *v.* lunka. -kys yksen *s.* lunkare.
Löntäre een *s.* klump. -tyke kkeen *s.* klump, luns. -tykehdän htää l. -tystän ää *v.* lunsa, hasa, gå l. släpa tungt.
Löntönen sen *s. pl.* -set hasor.
Lönö ön *s.* lutande ställning.
Löpisen stä l. -perrän rtää *v.* pladdra. -pertelen rrellä *v.* jollra.
Löpäjän pätä *v.* röras l. komma oredigt, bli traßlig.
Löpöi in *s.* sämre näfwerssko (löttö).
Löpö ön *a.* slapp, lös, löpökäsinen slapphänkt. -ötän ttää l. -öttelen tellä *v.* göra slappt, sladdra. -ötys yksen *s.* sladder.
Löpörö ön = löpö.
Löpöstän ää *v.* smutsa.
Lörpötän ttää *v.* sladdra. -tys yksen *s.* sladder. -ttelen tellä *v.* sladdra fortfarande.
Lörö ön *s.* wräkling. -ötän ttää *v.* wräkas.
Lössittelen tellä *v.* = lessuttelen.
Lötistyn yä *v.* bli genomblött, mjukna, falla ihop.
Lötky yn, -yn yä, -ytän ttää, -ytys yksen, -yttelen tellä = letku m. fl.
Lötkä än *a.* förwänd, tokig, mycket wåt, slibbrig, meni lötkälleen på sned, förwändt. -ästi *adv.* förwändt.
Lötkänä än *s.* lätting, wräkling.

Lötkö ön *s.* wekling. -ölän ttää *v.* wräka sig.
Lötto tön *s.* tunn näfwerskko. -önen sen *dim.* sko, skotrasa.
Lötäjän l. -tään tätä, -tisen stä = lotajan, lotisen.
Lötö ön *s.* lätting. -östän ää l. -östelen llä *v.* röras makligt, hasa (lötto).
Löyd .... se löyt ....
Löyhkä än *a.* lös, löyhkämielinen sjollig. -kö ön *s.* sjollig menniska.
Löyhkä än *s.* stank. -kään kätä l. -kyn yä *v.* stinka. -kähdän htää *v.* gifwa hastig stank. -käys yksen *s.* stankutbredning. -äilen llä *v.* stinka smått.
Löyhä än *a.* lös, slapp, löyhämäinen isen ostadig, något lös. -ästi *adv.* löst, slappt. -hö ön *s.* sjollig menniska. -häkkä kän *a.* sjollig, sjäskig. -hään hätä *v.* lösa. -häys yksen *s.* lösning. -hyn yä *v.* flyga löst omkring, fladdra. -hytän ttää l. -hötän ttää l. -hitän ttää *v.* göra lös, släppa efter, låta fladdra. -hyttelen tellä l. -höttelen tellä l. -hittelen *v.* göra småningom lös, låta sakta fladdra, fladdra omkring. -hytys yksen *s.* lösgörning, fladdrande. -hätän ttää *v.* swänga. -häytän ttää *v.* swänga hastigt, swinga sig upp. -hähdän htää *v.* swänga hastigt upp, släkta hastigt. -hy yn *s.* lätt, lös bit, fladdrande stycke, flaga, flisa, paperin löyhy pappersrimsa. -hdyn htyä *v.* bli lös, förslappas, gifwa efter, lossna.
Löykkä kän, -kään kätä, -kähdän htää = löyhkä m. fl.
Löyly yn *s.* imbad, swettbad = hihilöyly, löyly haavassa inflammation i sår, löylyn lyöty l. lyömä småtäsig. löylyn sanat trollord för bad. -ynen sen *dim.* litet bad. -yinen isen *a.* het, swettdrifwande. -ytän ttää *v.* gifwa bad, palwa med bad, tukta. -ytys yksen *s.* badgifning, badpalwning, tuktan. -yttelen tellä *v.* gifwa fortfarande bad, palwa, tukta smått.
Löysi in *s.* termin.
Löysä än *a.* lös, slapp.
Löydän tää *v.* hitta, finna, uppfinna. -tö dön *s.* hitt, fynd, löytölapsi hittebarn, löytöpalkka hittarelön. -tty tyn (*sdr.* af löydetty) ngt funnet, meren löytty hafswrak (isynnerhet skälspäck). -tykäinen isen *s.* hittgods. -täjä än *s.* upphittare, finnare. -täjäinen l. -tiäinen l. -tyläinen isen *pl.* -set hittarlön. -dyn tyä *v.* hittas, bli funnen, befunnen. -dytän ttää *v.* låta hittas, laga så att något blir funnet. -teliäs ään *a.* wan att finna, hittog, uppfinningsrik, fyndig. -teliäisyys yyden *s.* hittoghet, fyndighet. -teliäästi *adv.* fyndigt.

M.

Ma (= mä) *sdr.* af minä.
Maa aan *s.* jord, land, mark, maa kunta landskap, prowins, olla maalla wara på landet, olla maassa wara i landet l. jorden, panna maahan lägga ned, jorda, maahan paniaiset grafől, begrafning, maakivi l. maaperäkivi jordfast sten, maajyvät l. -jyväset jordränta i spammål, maarahat jordränta i pengar, maaherra landshöfding, guwernör, maan herra landets herre l. egare, maan ala jordområde, maanala *sdr.* manala underjorden, maahaltia tomte, maan haltia jordegare, maasydän inre landet. maan piiri jordkrets, maapihka asfalt, maan juoksia landsstrykare, maankulkia landsflyktig, maankulkeus landsflykt, maamittari landtmätare, maatie landwäg, maantie landswäg, maamies landtman, maanmies landsman, mennä maille gå ned (solen), maan muna l. maukku bofist (*lycoperdon bovista*), maan nousemaruoho backkrasse (*lepidium ruderale*), maan omena jordschock, maan suuntainen nåldynor (*thlaspi bursa pastoris*), maan päkkinä liten swalört (*ranunculus ficaria*), maapääsky strandswala (*hirundo riparia*), maailma *sdr.* mailma werld, mailmallinen werldslig, mailmallisuus werldslighet, mailmallisesti werldsligt, mailmanen *ht.* werlden i

dess helhet, idel, Maalahti Malaks socken. -aahut uen *dim.* jord, land. -ainen isen *a.* ht, jord, land, kotomainen inhemsk, ulkomainen utländsk, maisin (= maitse, maiten) landwägen, myötämainen sluttande medföre, vastamainen sluttande uppföre. -aallinen isen *a.* jordisk, timlig. -aallisuus uuden *s.* jordiskhet. -aallisesti *adv.* jordiskt. -aalainen isen *s.* landsbo. -aadun tua *v.* bli jord, landa, tillanda, bli jordisk l. jordlik, maadun maalle landa, maadun maahan falla till jorden, taivas maatuu himmelen blir öfwerdragen med moln. -aatuma an *s.* tillandning. -aanto nnon *s.* jordlager. -aadutan ttaa *v.* låta bli jord, låta landa, tillanda o. s. w. -aadutus uksen *s.* tillandning, mullenhet. -aadan taa l. -aitan ttaa bilda jord, öfwerdraga med moln. -aatelen della *v.* bilda småningom jord. -aahiun uta *v.* af jordutdunstning förderfwas, få hudutslag. -aahi in *s.* jordtroll. -aahinen isen *dim.* jordtroll, hudutslag, vesimaahinen, tulimaahinen, maamaahinen, lentomaahinen troll som wistas i watten, elden, jorden, luften, *pl.* maahiset små wäsenden som trodes ha sin wistelse i jorden (menninkäiset). -aahisto *sdr.* maisto on *s.* hudutslag, frisel. -aahite tteen *s.* jordutdunstning. -aatiainen isen *a.* lågwext (virokas), maatiaispellava lin af hemwuxet frö. -aisema an *s.* trakt, nejd, -aaleva an *a.* luktande l. smakande af jord. -aatoin ttoman *a.* utan jord.

Maajas aan *a.* snål, läcker (maku).

Maakaan ss. af maa och kaan.

Maakan l. maakas se maaria.

Maakkale een *s.* hoptrasling, hopgyttring, hiukset, pellavat ovat maakkaleissa håret, linet är hoptrasladt. -loitan ttaa *v.* hoptrasla, hopgyttra.

Maakkana an l. -kkina an *s.* skråtig ren.

Maalaan lata *v.* måla. -laus uksen *s.* målning. -lari in *s.* målare. -li in *s.* färg, mål. -linen isen *a.* färgbesudlad. -linki ngin *s.* målning, färg. -linkinen isen *a.* ht. målning. -laelen *sdr.* -lailen lla *v.* måla småningom. -lautan ttaa *v.* låta måla. -lauttelen tella *v.* låta småningom måla.

Maalinen isen *s.* rofwa som första året går i frö. -liainen isen *s.* rofwa som wäxer af sådant frö.

Maaliskuu *s.* Mars månad.

Maamiotima an *s.* styfmor.

Maammo on *s.* moder. -mmut uen *dim.* mor lilla.

Maanantai in *s.* måndag. -inen isen ht. måndag, måndags.

Maaniu ia *v.* locka. -itan ttaa *v.* låta locka, smeka. -ittelen tella *v.* locka småningom, lirka.

Maanto nnon *s.* skum, grädde. -oinen isen *a.* skummig, gräddig (maa).

Maarama an *s.* hallon, maan maarama åkerbär (muurama).

Maaria an *s.* Maria, en maaria *sdr.* en maar, en maariakaan *sdr.* en maakaan, en maarin ingalunda, maarian jää alun, maarian kala skundra, maarian sänkyruoho = hajuruoho.

Maata se makaan och maa.

Maatkoi in *s.* swärmor.

Maatun se makaan.

Mad .... se mat....

Maha an *s.* buk, mahapaita maghinna, isterhinna, mahalaukku magsäck. -akas kkaan l. -alikas kkaan *a.* bukig, hafwande.

Mahala an = mahla.

Maharainen isen *s.* stråfmåra (*galium uliginosum*).

Mahd.... se maht.....

Maheudun utua l. -henen heta *v.* bli förlegad, unkna, murkna (mahi).

Mahjehdun htua = mahitun.

Mahi in *s.* ugt murket, *a.* murken, sarven mahi qwicke i horn. -iun uta l. -in ia l. -iin ita l. -istun ttua *v.* murkna.

Mahikas kkaan = mahakas.

Mahikki kin se mahdan.

Mahka an l. -ko on l. -kura an *s.* swulst, knöl.

Mahkio on = maha.

Mahla an l. -aja an *s.* safwa, björklake. -ainen isen *a.* safwig, af björlake gjord. -laan ata l. -lin ia *v.* safwa, taga safwa, tappa björklake.

Mahle een *s.* lemning af sjukdom.

Mahlikas kkaan s. wid stöfwel.

Maho on a. gall, maho pelto trädesåker. -ova an l. -oinen isen a. gall.

Mahdan htaa v. höfwas, anstå, låta sig göra, må, förmå. -dollinen isen a. höfwisk, tillbörlig, wärdig, möjlig. -dollisuus uuden s. wärdighet, möjlighet -dollisesti adv. wärdigt, möjligen. -dotoin ttoman a. otillbörlig, owärdig, omöjlig, ofantlig. -dottomuus uuden s. owärdighet, omöjlighet. -dottomasti adv. otillbörligen, omöjligen, ofantligt. -htava an a. förmående, kunnig, mäktig. -htavuus uuden s. förmåga, makt. -htavasti adv. mäktigt. -hti hdin s. makt, mod, method, laulun mahti sångmethod, sångargåfwa, mahtipontinen (se ponsi). -hdillinen isen l. -hdikas kkaan a. mäktig, skicklig. -hdattelen tella l. -htaelen lla v. sträfwa, winnlägga sig om. -hikki kin (sdr. af mahdikki) mästare.

Mahdun htua v. rymmas, få rum. -utan ttaa v. inrymma, gifwa rum. -uttelen tella v. gifwa småningom rum, twinga i sig småningom. -utus uksen s. inrymning, rumgifning.

Maibia an a. fyllig, fet.

Maikaan kata v. smaka litet, smutta, gifwa swag lukt. -kailen lla v. smeka.

Maila an s. sällträ, käpling för att slå trissa, boll m. m.

Mailinki ngin s. dyning, swallning.

Mailma se maa.

Mailuva an s. liten blomma.

Mäima an s. agn, bete, romm. -anen sen dim. lekfisk.

Mainen isen a. (= mäinen) efterhängdt ord betydande likhet, koiramainen hundaktig, karhumainen björnaktig, sikamainen swinaktig (maa). -maisuus uuden s. -aktighet. -maisesti adv. -aktigt.

Maini in s. mennä mainille gå ned. -in ia v. gå ned (se maa).

Maininki ngin = mailinki.

Mainin la l. -itsen ta v. nämna, förmäla, mainittava som bör omtalas, ryktbar. -ne een s. rykte, förmälan. -neellinen isen a. ht. rykte, beryktad. -neetoin ttoman a. oberyktad, oomtalad. -ninnainen isen a. som nämnes, omtalas, utsäges. -nio on s. förmälan, beryktad gerning, idrott, a. ryktbar. -niollinen isen a. ryktbar, betydlig. -nioisuus uuden s. egenskapen att omtalas, åberopas, auktoritet. -nelma an s. förmälan. -nittelen tella v. förmäla fortfarande, omtala. -nutus uksen s. uppmaning.

Maire een a. söt, ljuf. -railen lla l. -rittelen tella v. smila, smickra, locka. -rotan ttaa v. smaka. -rottelen tella v. smeka, locka.

Maiskin ia v. smacka. -is iin s. smack, läckerbit, kyss. -kutan ttaa v. smacka, snaska. -kutus uksen s. smackning. -kuttelen tella v. smacka sakta. -kaan kata v. smacka, klatscha, sakta smälla. -kahdan htaa v. hastigt smacka, klatscha. -koelen lla v. fortfarande smacka, klatscha.

Maista an = maisto se maa.

Maistan aa v. smaka. -to on l. -ti in s. smak. -tiainen isen s. pl. -set litet af ngt till påsmakning. -telen lla v. smaka smått. -tun ua v. smaka, wara smaklig. -tatan ttaa v. låta smaka. -tattelen tella v. låta smått smaka (maisto).

Maiteheinä = nätkin.

Maiteroinen isen = maitosieni.

Maito don s. mjölk, rieskamaito sötmjölk, maidon päällinen (kuore, taale) grädde, maitosuu mjölkmun, föl på första året, maitosieni ett slags ätlig swamp, maitoheinä fettistel (*sonchus arvensis*), mjölktistel (*sonchus oleraceus*), maitokänsä sopp (*boletus cellulosus*). -oinen isen a. af mjölk, mjölkstark. -dollinen isen a. mjölkegande, mjölkmat (lehmiloinen). -ti din s. mjölke. -tilas aan s. grädde. -tilainen isen a. af grädde, barnslig. -tiainen isen s. smörblomma, lejontand (*taraxacum officinale*). -tikko kon = nätkin och voiheinä.

Maitsan aa = maitan.

Maitti tin s. matlust, aptit. -tan ttaa v. smaka, ha matlust. -tun ttua v. få matlust, bli smaklig (maa).

Maiva an s. småfisk, fiskbete (maima). -aan ata v. slå i wattnet ss. fisken. -ve een s. fiskens slag i wattnet, wattenring. -vin ia v. slå fortfarande.

Maja an *s.* hydda, herberge, pitää majaa hålla hus, bo, majamies en som bor i herberge. -anen sen *dim.* liten hydda. -alainen isen *s.* gäst, hyddinnewånare. -akas kkaan *s.* gäst, *a.* gästwänlig. -anne nteen *s.* ringare herberge. -allinen isen *a.* som har hydda l. herberge, gästgifware, herbergerad. -ari in *s.* gästgifware. -atoin ttoman *a.* utan hydda, utan herberge. -attomuus uuden *s.* brist på herberge. -aan ata *v.* hamna, råka in, logera. -ailen lla *v.* ha bostad, logera. -astun ua *v.* taga qwarter, taga in. -aun uta l. -udun utua *v.* lägra sig, nedsätta sig, slå ned sina bopålar. -joitan ttaa *v.* inqwartera. -joitus uksen *s.* inqwartering. -joittaja an *s.* inqwarterare, furir. -ahdan htaa *v.* inträffa, falla in. -jokas kkaan *s.* inqwarterad person.

Maja an l. -ava an *s.* bäfwer, majan haju l. majahausta bäfwergäll.

Majakka kan *s.* bäk.

Makaan maata *v.* ligga, wara belägen, lägra. -kaus uksen *s.* liggning, lägring, makausvaatteet sängkläder, *pl.* -set sängkläder. -koo oon l. -kuu uun *s.* liggning, lägring, liggande tillstånd. -kaaja an *s.* liggare, lägrare. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* ligga då och då, ligga wårdslöst. -kaun uta l. -kaannun ntua *v.* bli liggfärdig, bli förlegad. -kautan *sdr.* -kuutan ttaa l. -katan ttaa *v.* låta ligga, ha att ligga, insöfwa. -kuuttelen tella *v.* insöfwa småningom. -Maatun ttua *v.* bli förlegad. -Maattuma an *s.* ngt förlegadt, maistaa maattumalle smakar af förlegadt.

Makale een *s.* trasa, trashank. -loitan ttaa *v.* trasa, göra trasig.

Makanen sen *s.* pasman i en härfwa, makaslanka märketråd för pasman.

Makia, makeus se maku.

Makkara an *s.* korf, makkaraheinä = kärpäsen kukka. -rus uksen *s.* korftillbehör, groft mjöl till korf.

Makki kin *s.* afträde, latrin.

Mako aon *s.* mage, löpe. -onen sen *dim.* liten mage. -oinen isen *a.* magig, afmage gjord, *s.* löpe -aollinen isen *a.* som har mage, löpe, en mage full.

Maksa an *s.* lefwer, maksan karvainen lefwerfärgad, maksaheinä kaklök (*sedum telephium*), maksalehti blåsippa, maksaohdake sikorie (*cichorium intybus*). -anen sen *dim.* liten lefwer. -ainen sen *a.* lefwerstark, af lefwer. -atoin ttoman *a.* utan lefwer.

Maksan aa *v.* betala, kosta. -so on l. su un *s.* betalning, utgift, utlaga. -saja an *s.* betalare. -soinen isen *a.* ht. betalning, vähämaksoinen billig. -savainen isen *a.* betalande, kostsam. -savaisuus uuden *s.* kostsamhet. -samatoin ttoman *a.* icke betalande, icke kostande. -samattomuus uuden *s.* betalningslöshet, okostsamhet. -samattomasti *adv.* okostsamt. -selen lla l. -sailen lla *v.* betala småningom. -atan ttaa *v.* ha att betala, låta betala. -attaja an *s.* uppbördsman.

Maku aun *s.* smak, makupala läckerbit, makujuoma läcker dryck, *ep.* för öl. -uinen isen l. -akuisa an l. -aukas kkaan l. -aullinen isen *a.* smaklig. -akuisuus l. -aullisuus uuden *s.* smaklighet. -akuisesti l. -aullisesti *adv.* smakligt. -autoin ttoman *a.* smaklös. -auttomuus uuden *s.* smaklöshet. -auttomasti *adv.* smaklöst. -aus uksen *s.* krydda. -austan aa *v.* göra smaklig, krydda. -austelen lla *v.* krydda, smaka på, pröfwa med smaken. -kia an *a.* wälsmakande, söt, makia juuri = makiainen. -keus uden *s.* wälsmaklighet, söthet. -kiasti *adv.* sött. -kiainen isen *s.* stensöta (*polypodium vulgare*), *pl.* makiaiset sötsaker. -keinen isen *a.* söt, *pl.* makeiset sötsaker. -keutan ttaa *v.* göra söt, försötma. -akenen aeta *v.* bli söt. -kustan aa l. -kustelen tella *v.* smaka på, pröfwa med smaken (maistan).

Malaan ata *v.* behaga, passa (malli).

Maleksin ia *v.* slacka omkring.

Mali in *s.* malört.

Malja an *s.* skål. -anen isen *dim.* liten skål. -allinen isen *a.* med skål försedd, en skål full.

Malju un *s.* spänne.

Malka lan l. -lko lon s. takwed. -anen sen dim. takwed. -ainen l. -koinen isen a. ht. takwed, af takwed. -lon lkoa l. -lkoon lota v. hugga takwed, belägga med takwed. -kuri in s. takwedsborr.

Malkia an a. len, icke stark, icke skarp, icke bitter. -kaisen sta v. göra len, utblanda.

Malkio 'on a. halfduglig (melkiä).

Malkki kin s. fat, bunke.

Malla lan = mansikka.

Mallea an a. rund, klotformig.

Malli in s. utskuret mönster, modell, form. -inen isen a. ht. form, minkä mallinen huru formad. -llaan ata v. forma, gestalta sig, miltä mallaa huru gestaltar det sig?

Mallo on s. hästhalswalk, stoppning i rankor.

Mallu un s. höjäck knuten af rep.

Mall.... se malt....

Malo on l. -lu un s. spricka, maan malo långdal, rantamalo liten hafswik, miesten malulla emellan män, suumalo munöppning. -onen l. -unen sen dim. liten spricka. -oinen l. -uinen a. sprucken, full med sprickor. -oun uta v. spricka. -lous uden s. notwak.

Mallas ltaan s. malt, panna maltaita mälta, mallasruoho = maltta. -ltainen isen dim. pl. -set mältning, a. af malt.

Malto llon s. lugnwatten, maltoliha det magra l. köttet i fläsk.

Maltsa an = maltta.

Maltta tan s. gårdsnarf, fogelgräs (*stellaria media*).

Maltan ttaa v. ha insigt, kunna, nännas, beherrska sig, malttaa mielensä hejda sig, en malta lyödä jag nännes icke slå. -ttamus uksen s. sjelfbeherrskning, måtta, tålamod. -ttamatoin ttoman a. bråd, obetänksam, otålig. -ttamattomuus uuden s. otålighet, öfwerilning. -ttamattomasti adv. brådt, otåligt. -ttitin s. insigt, besinning, sjelfbeherrskning. -te tteen s. sinneslugn, måtta. -tun ttua v. hejda sig, stillas, lugnas.

Malttina an s. ung gran (mantila).

Mamma an s. spene, bröst, moder (smekord). -mmo on l. -mmonen sen l. -mmut uen dim. mor lilla. -mmelainen l. -mmolainen isen s. underjordiskt qwinligt wäsende. -mmotar ttaren s. underjordiskt qwinligt wäsende i den förenämndes tjenst. -mmin ia v. sofwa wid modersbröst. -mmerehden htaa v. smeka. -mmotan ttaa l. -mottelen tella v. klema.

Mana an l. -alainen isen s. underjordens herre. -ala an s. hans hem, underjorden. -alatar ttaren s. underjordens wärdinna. -aan ata v. önska en underjorden, önska förderf, förbanna, förmana, stämma. -aus uksen s. förbannelse, förmaning, stämning. -nuu uun s. stämning. -naaja an s. förbannare, förmanare, stämmare. -natan ttaa l. -nattelen tella l. -nautan ttaa l. -nuutan ttaa v. låta förbanna, förmana, instämma.

Manki ngin s. sämre klädesplagg.

Mangin kia v. krypa.

Mangun nkua l. -ngutan ttaa v. gnälla, enträget tigga, omsäga detsamma.

Manna an s. mannbar yngling. -aan ata v. göra manlig, handla manligt.

Mannikas kkaan = mantila.

Mannu un s. jord, underjorden, deß beherrskare (mana).

Mansikka kan s. smultron. -ainen isen s. dim. litet smultron, a. smultronrik, af smultron.

Manner nteren s. fastland. -ntereinen isen a. ht. fastland, kontinental.

Mantelas aan l. -nnel ntelen l. -ntila an s. ett slags gran (qwistig och rik på kottar).

Manto nnon s. saft, must, kärna, maltaan mannot grottrådar i malt, mantorauta bräckligt jern. -oinen isen l. -nnollinen isen a. saftig, mustig, kärnfull.

Mantsi in = mansikka.

Manu un, manulainen isen = mana, -alainen. -uu, -uutan se mana.

Mara an s. mara, marakatti markatta.

Maraan ata v. gå tidt och ofta, fram och tillbaka, smutsa. -ratun ttua v. smutsas.

Marasto on s. kuperad trakt bewärt med björkar.

Maratti tin *s.* mabra (*asperula*).
Mare een *s.* yttre tunna huden, narf (marras).
Mareksin ia *v.* spriga af och an (marraan).
Marhain amen *s. pl.* marhamet tyglar till ridbetsel. -haminta nnan *s.* grimma.
Mari in *s.* mål, slutmål, marispuut långa twärträn under watten wid pator.
Marja an *s.* bär, mennä marjaan gå på bärplockning, tulla marjasta komma från bärplockning. -anen sen l. -jut uen *dim.* litet bär. -ainen isen *a.* bärrik, af bär. -akko kon l. -jikko kon l. -jasto on *s.* bärbewuxen plats. -aillen lla *v.* plocka, samla bär. -atoin ttoman *a.* utan bär. -attomuus uuden *s.* bärbrist.
Marjos oksen *s.* larhona.
Markailen lla *v.* tumla, wältra sig.
Markenen rjeta l. -kinnun ntua *v.* wissna, bli andfallen, förfalla, förswinna.
Markka kan *s.* mark. -koittelen tella *v.* utdela markwis.
Markkina an *s. pl.* -at marknad. -ainen isen *a.* ht. marknad, *pl.* markkinaiset marknadsgåfwor.
Marmatan ttaa *v.* morra, brumma.
Marmu un *s.* ränsel, wäska, gnällande, enträget tiggande. -un ua l. -nuun uta l. -nin ia *s.* gnälla, enträget tigga (mangun).
Marraan rata l. -rrin ia l. -rritan ttaa *v.* marra på, morra, knarra, kissa marraa katten spinner.
Marskenn uta l. -kenen eta *v.* skörna, förtorka (marras).
Marsti in *s.* hugg, stöt, rintamarsti filen emellan lästen och skowristen.
Marras rtaan *a.* bräcklig, feg, trånande, tinande, marraskivi skör sten, marraskesi l. -kettu narf, den yttre tunna huden (mare, orvas), marraskieli en utskafwad slik af yttre huden, marraskuu nowember. -rtio on l. -rtioin omen *a.* bräcklig, *s.* narf. -rto rron l. -rta rran *a.* bräcklig, ofruktbar, gall, martokamppu hanhampa, martotamma ofruktsamt stod, rääpyksen marto muikunge, liten muika. -rtous uden *s.* bräcklighet, förfallenhet, aning. -rrastuen ua *v.* skörna, förskina, tråna. -rrun rtua *v.* skina.
Martti tin *s.* Mårten, Martin. -ila an *s.* S:t Mårtens socken.
Maru un *s.* ister, flott, smickrare, lismare, hyckläre. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* lisma. -utus uksen *s.* lismeri.
Maruke kkeen, -kehdan htaa = makale, makaloitan.
Maruna an = mali.
Marut uen *s.* jufwer, romhylsa (maukku).
Masaan sata l. -sennan ntaa *v.* späka, qwäsa, dämpa. -saus l. -sennus uksen *s.* späkning, qwäsning. -sia an *a.* spak, qwäst, stilla, lugn. -senen seta l. -sennun ntua *v.* späkas, qwäsas, stilla sig, hejdas. -sentelen nnella *v.* späka, hejda småningom.
Masikka kan = massi.
Maskin ia l. -kutan ttaa = maiskin.
Masmalo on *s.* tunn hud, ljumske, rödwäpling.
Masnalo on = masmalo.
Masseli in = massi.
Massi in *s.* pung (för tobak och elddon).
Masto on *s.* mast, isomasto, keulamasto, perämasto stor-, för-, aktermast.
Masuuni in *s.* masugn, basugn.
Matajainen isen *s.* böld.
Matakka kan *s.* bedragare, gatstrykare.
Matala an *a.* låg, låggrund, satt, undersätsig, *s.* bank. -luus uuden *s.* låghet. -asti *adv.* lågt. -ainen isen *a.* låg. -loitsen ta l. -lennan ntaa l. -lutan ttaa l. -dallan ltaa *v.* göra låg. -loitan ttaa *v.* låta göra låg. -llun ltua l. -loitun ttua *v.* bli låg. grundas (mato).
Matara an *s.* färggräs (*galium boreale l. verum*). -ainen isen *a.* full af färggräs, gjord deraf, mataraiskoivu dwergbjörk (*betula nana*).
Made teen *s.* lake, merimade = elaska. -teinen isen *a.* lakrik, af lake. -teetoin ttoman *a.* utan lake. -teettomuus uuden *s.* lakbrist.
Matikka kan l. -kkainen isen *dim.* = made och mato.
Matka an *s.* resa, wäg, matkamies resande, mene matkaas gå din wäg, matkakunta resesällskap, karawan, kello on matkassa klockan är i gång, saada

matkaan få i gång, åstadkomma. -anen sen *dim.* liten resa. -ainen isen *a.* dt. resa, pitkämatkainen långwäga. -alainen isen *s.* resande. -kue een *s.* ressällskap. -kuu uun l. -kuus uuden *s.* resa, ressällskap. -kaan kata l. -kon oa *v.* resa. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* resa småningom, göra resor. -astun ua l. -aannun utua *s.* bli restrött. -kustan taa l. -kustelen lla *v.* resa. -kustus uksen *s.* resa, färd. -kautan ttaa *v.* skicka på resan. -kaudun utua *v.* komma på resa, komma till wägs (matkin).

Matkin ia l. -kitan ttaa l. -kutan ttaa *v.* smacka, sluka med swårighet och flera ggr, härma upprepande någons ord. -kiskelen l. -kuttelen tella *v.* långsamt upprepa, härma. -kaisen sta *v.* hastigt upprepa härmande.

Mato don *s.* krälande djur, mask, orm, insektlarw, madon lakki ett slags swamp (*agaricus*), madon häntä thimothei (*phleum pratense*), madon siemenkukka renfana (*tanacetum vulgare*). -onen sen *dim.* liten mask. -oinen isen *a.* maskfull. -dan taa l. -don toa l. -din tia l. -telen della *v.* krypa, kräla. -teli in l. -telia an l. -teliainen isen *s.* krypare, mask, orm. -televainen isen *a.* krälande. -televaisuus uuden *s.* egenskap att kräla. -televaisesti *adv.* på krälande sätt.

Matto ton *s.* matta.

Matustan aa *v.* tugga.

Maukas, maullinen se maku.

Maukia an *a.* kupig.

Maukku kun *s.* romhylsa, mjölkehylsa, blåsa, påse.

Mauru un *s.* kattens löptid, kissa on maurullansa katten har sin löptid. -uun uta *v.* skrika såsom en löpsk katt, spinna (katten), morra, jämra sig. -riainen isen *a.* skrikande, morrande o. s. w. (mäyrä).

Maus, maustan, maustelen se maku.

Mauskin ia = maiskin.

Mausun ua *v.* smacka (maiskin), snaska. -siainen isen *a.* smackande, snaskare, *ep.* för björn.

Mautoin, mauttomuus se maku.

Me meidän wi, *pl.* af minä. -eikälä än *s.* wårt hem, wår trakt. -eikäläinen isen *s.* en af de wåra, från wår ort.

Mehe een *s.* rost i säd.

Mehi in *s.* saft, honing (mesi). -inen isen *a.* honingsfull, besmord med honing. -iläinen l. -iäinen isen *s.* bi, mehiläisemä wise, mehiläiskukka honingsgräs, mariesänghalm (*galium verum*), mehiläiskanerva bergmynta (*clinopodium vulgare*). -hevä än *a.* saftig, smaklig. -hevyys yyden *s.* saftighet. -hevästi *adv.* saftigt, ymnigt. -hestyn yä *v.* bli saftig. -hestän ää *v.* framskyrra (mehu).

Mehin iä *v.* gisna.

Mehko on *s.* warg.

Mehdän htää *v.* framskyrra (mehestän).

Mehtä, mehto o. s. w. = metsä m. fl.

Mehu un *s.* saft, must, mehumaa lös och fet jord. -uinen isen l. -uisa an l. -ukas kkaan *a.* saftig, mustig. -un ua l. -uun uta *v.* wara saftig, wara frodigt, lefwa gladt, wara munter. -ustun ua *v.* bli saftig. -utoin ttoman *a.* saftlös. -uttomuus uuden *s.* saftlöshet. -uttomasti *adv.* saftlöst.

Meiju un *s.* ungt löfträd, helgdagslöf.

Meikaan kata *v.* smickra. -kailen lla *v.* smila.

Meikäläinen se me.

Meiskaan kata *v.* larma. -ke een *s.* larm. -kahdan htaa *v.* bunka till, plumsa in. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* bullra.

Meisti in *s.* modell, mönster.

Mejakka kan *s.* buller.

Mekko kon *s.* öfwerrock, paletå. -onen sen *dim.* liten rock. -kollinen isen *a.* med öfwerrock försedd. -kotoin ttoman *a.* utan öfwerrock.

Mekuun kuta *v.* tala högljudt.

Mela an *s.* styrblad, melamies styrman. -lon oa l. -laan lata l. -loon lota l. -lin iä *v.* ro l. skjuta med styrbladet, styra med styrblad. -astan taa l. -astelen lla *v.* ro med styrblad, wricka båt (melu).

Melkiä än *a.* temmelig, ansenlig, lagom, melkiä ilma starkt wäder, melkiä mies

ansenlig man, melkein, melkiään, melkiästi, melkeittäin nästan, temmeligen on melkiällänsä är fl och så, af ringa wärde. -kiäinen l. -keinen l. -koinen isen l. -lko = melkiä

Melkku kun s. storätare.

Mellehdin htiä v. wäsnas, sjunga skrällande, wara bestyrsam. -llikoitsen ta v. larma och wara bestyrsam. -llastan aa v. husera, ragasa. -llastelen lla v. husera smått. -llastus uksen s. husering, larm.

Melska an l. -ke een s. buller, larm. -aan ata v. bullra, larma. -ahdan htaa v. hastigt bullra, plumsa.

Melto llon s. smälta, smidbart jern. -ous uden s. den smidda eller slipade sidan af knifryggen (sarvi).

Melu un s. buller, stoj. -lin iä l. -luun luta l. -uelen lla v. stoja.

Menaan nata v. förstöra, slösa.

Menen nnä v. gå, fara, afresa, åtgå, henki menee lifwet förgår, menee paljo går åt myctet, viinaan menevä begifwen på bränwin, mennyt vuosi förlidet år, olkoon menneeksi må gå, sormen mentävä dit ett finger rymmes, menee papiksi blir prest, menee pahaksi blir dålig, menee häntä kohtaan pahasti beter sig illa mot honom. -ne een s. gång, gående tillstånd, on meneillä är i gående. -no on s. gång, åtgång, beteende, sed, ceremoni, rikkimeno söndergång, söndring, rahan meno åtgång af pengar, paha meno dåligt beteende, owäsende, kirkonmeno l. -menot gudstjenst, kyrkoceremonier, vaimon menot qwinnans reglor, yhteen menoon med ens, pitää pahaa menoa hålla owäsende. -niä än s. den som går. -nekki kin l. -nenki ngin s. åtgång, utgift. -nemätöin ttömän s. som ej går l. åtgår, viinaan m. icke begifwen på bränwin. -neys yksen s. gående tillstånd, henki on meneyksissä lifwet är på sitt yttersta, lapsi meni meneyksiin barnet tiknade af, förlorade andedrägten. -neväinen isen a. som går l. åtgår, gångbar. -neväisyys yyden s. gångbarhet, åtgång. -neskelen llä v. gå småningom, bete sig, falla i wanmakt, ha fallandesot. -neskeleväinen isen a. som har fallandesot, epileptisk. -neskeleväisyys yyden s. fallandesot, m. lapsissa hjertspräng. -netän ttää v. låta gå, låta fara, förgöra, bete, menettää henkensä förlora sitt lif, menettää aikansa förnöta sin tid, menettää ihmisiä behandla menniskor. -nettäjä än s. som låter fara, förgörare, förstörare. -netys yksen s. förfarande, beteende, förgörning, förlust. -nettelen llä v. låta småningom fara, förgöra smått, bete sig. -nehdyn htyä l. -netyn ttyä l. -neyn ytä v. förgås, råka i lägerwall, förswagas, aftyna, falla i ekstas, afdåna. -nehdys yksen s. förlust, wanmakt, undergång. -nestyn yä v. trifwas, lyckas, ha framgång. -nestys yksen s. framgång, trefnad. -nestytän ttää v. befordra framgång, låta trifwas. -noon nota l. -nostan aa v. ha owäsende för sig, larma, behandla illa.

Menkävä än = tukeva.

Menkutan ttaa v. tala oredigt, stappla.

Menninkäinen isen s. pl. -set små wäsenden wanligast af god art, som ansågos hafwa tillhåll wid kyrkor, döbas själar (keijunen, maahinen).

Mento nnon = melto.

Mera an s. märr. -atin ttimen s. hora. -rottelen tella v. falla till märr.

Meras aan l. -asin imen s. fil wid yrsmide.

Meresi in = rysä.

Meri ren s. haf, syd (i södra Finland), west (i norra Finland), meriajo hafswrak, ruttnad skälspäck, -hätä sjönöd, -härkä brushane (*machetes pugnax*), -harakka strandskata (*haematopus ostralegus*), -kaija hafstrut (*larus marinus*), -kivi bernsten, -kotka hafsörn (*falco albicilla*), -komma snäcka l. musla, -koskelo storskrake (*mergus merganser*), -krotti hafspadda (*lophius piscatorius*), -maa kustland, -made = elaska, -mies sjöman, -metsäs l. -metso ålkråka, storskarf (*phalacrocorax carbo*), -neulainen hafsnål (*syngnathus ophidion*), -sika delfin, marswin, -siika gräsik, -suorsa ejder (*fuligula mollissima*),

-teeri swärta (*fuligula fusca*), -tiiro fisktärna (*sterna hirundo*), -tähti sjöstjerna (*asterias rubens*), merentakainen på andra sidan hafwet belägen, transmarinsk, meren napa l. -silmä hafshwirfwel, Merikarvia Sastmola. -rinen l. -reinen l. -rellinen isen *a.* ht. haf, wid haf belägen, sydlig, *s.* hafswrak, skälspäck. -riläinen l. -reläinen isen *s.* öbo, kustbo, sjöorre (*fuligula nigra*). -ryt yen *dim.* litet haf.

Merkki kin *s.* märke, tecken. -killinen isen *a.* märkelig, utmärkt, märkwärdig. -killisyys yyden *s.* märkwärdighet. -killisesti *adv.* märkwärdigt. -kitöin ttömän *a.* omärklig, outmärkt. -kitsen tä *v.* märka, utmärka, betyda. -kintö nnön *s.* utmärkning, betydelse. -kitys yksen *s.* definition, beteckning. -kityinen isen *dim.* af merkitty märkt.

Merta rran *s.* mjärda, nätformig wäska. -anen sen *dim.* liten mjärda. -rrallinen isen *a.* mjärdegande, en mjärda full. -rratoin ttoman *a.* utan mjärda. -rrattomuus uuden *s.* mjärdbrist.

Meru un *s. pl.* -rut de osmältbara delarna af talgen. -uun uta *v.* skira.

Mesi se mete.

Messinki ngin *s.* messing. -nkinen isen *a.* af messing.

Messu un *s.* messa. -uun uta *v.* messa.

Mestaan tata *v.* halshugga. -taus uksen *s.* halshuggning. -taaja an *s.* halshuggare, skarprättare.

Mestari in *s.* mästare. -roitsen ta l. -roin ida *v.* mästra, drifwa handtwerk, bemästra. -ruus uuden l. -rus uksen *s.* mästerskap.

Mesuun suta *v.* wäsnas sjelfswåldigt.

Metaloitsen ta *v.* krassa.

Mesi eden *s.* honing, mjöd, mesiheinä rödwäpling, -juuri stensöta, -kämmen honingstass, *ep.* för björn, -leipä honingskaka, -mansikka l. -marja åkerbär, -nukka honingsgräs, af honingsrika wärter bestående linda. -eto don l. -etonen sen *dim.* honing. -siä än *s.* honingsätare, *ep.* för björn. -sinen l. -etinen isen *a.* af honing, honingsrik. -ettilä än *s.* bistock, honingsrikt ställe. -sikki kin l. -sikkinen isen l. -siäinen isen l. -ettiäinen isen *s.* bi. -sikko kon *s.* honingsrikt ställe, åkerbär.

Meteli in *s.* buller, uppror. -löitsen tä *v.* larma, göra uppror.

Metinen, -tonen se mesi.

Metsä än *s.* skog, metsän eläin wilddjur, metsän kaali tornört (*turritis glabra*), metsän aivena l. äivenä kungsfogel (*regulus cristatus*), metsähanhi wildgås, -aasi wildåsna, -härkä wildoxe, -hiisi skogsrå, -hiiri skogsrotta, skogsmus, -kana l. -riekko dalripa (*lagopus subalpina*), -kauris råbock, -kyyhky skogsdufwa (*columba oenas*), -mies jägare, -närhi lafskrika (*garrulus infaustus*), -pukki toffsmes (*parus cristatus*), -rastas björktrast (*turdus pilaris*), -sika = mäyrä, -sirkka en art gräshoppa, -tianen swartmes (*parus ater*), -varpunen pilfink (*fringilla montana*), -vuohi råget, stenget, -riista wildbråd. -so on l. -sonen sen *dim.* liten skog, tjäderhane. -si in = metsä i sk. metsimies = metsämies. -äinen isen *a.* ht. skog, skogig. -ällinen isen *a.* skogegande, skogig, wild. -äläinen sen *s.* skogsbo. -älö ön *s.* skogstrakt. -äs äksen *s.* tjäderhane. -sola an *s.* skogsgård. -solainen isen *s.* inwånare i metsola. -sistö ön *s.* park. -sistyn yä *v.* bli skogbewärt. -sin iä l. -sään stä l. -sästän ää *v.* gå i skog, jaga. -sinkäinen isen *s.* wilddjur. -sikkö kön *s.* skogsdunge. -sätyn ttyä *v.* bli i skogen (om kor som förwillas). -ähinen isen l. -äsolainen isen *a.* ht. skog, *s.* skogsrå, i skog sådd råg (mettä).

Mettilä, -ttiäinen se mesi.

Mettuli in *s.* yrwäder.

Mettä tän, l. -tto ton *o.* s. w. = metsä, metso m. fl. -ttinen isen *s.* skogsdufwa (*columba oenas*) = toukomettinen. -ähinen l. -äläinen l. -ttolainen isen *a.* ht. skog, -ruis råg som sås i fyttländer in i skogar och har mindre korn. -tturi in *s.* ko som skiljer sig från hjorden.

Metu dun, metuun duta = metsä, -löitsen.

Metäs äksen = metsäs.

Meuhaan = möyhään.

Meuruun ruta l. -rustan aa l. -ruelen

lla *v.* larma, rasa. -re een *s.* larm, förwirring.

Miin *pron.* efter enstafw. kasus wanligen med *part.* kä, mikä, *gen.* minkä hwilken, hwad? mikä siellä mikä täällä l. mikä missäkin den ena här den andra der, mitäs *sdr.* af mitä sinä, mitästä = mitäs, mihin hwarthän, mistä hwarifrån, missä hwarest, miksi hwarföre, miten l. mitenkä huruledes, på hwad sätt, miltä af hwem, miltei föga fattas att icke, minkälainen l. millainen l. millinen l. mimmoinen hurudan, mikin hwarje, enhwar, ei mikään ingen, ei mitäkään *sdr.* mitään intet, ei ole millään l. minään bryr sig icke om. -ikäli *adv.* såwida. -illoin *adv.* när? mitä milloinki l. milloin sitä milloin tätä än ett än annat. -illoinen isen *a.* när skeende, hwilken tids. -inne *adv.* hwarthän? -itätöin ttömän *a.* odnglig, officklig. -itättömyys yyden *s.* odnglighet, offickliget. -itättömästi *adv.* odngligt. -ittyinen isen l. -itys yksen l. -ittymä än *a.* hurudan. -ityys yyden *s.* hurudanhet, ei niin mityyttä icke det ringaste.

Miehaan ata *v.* wäsnas, stoja.

Mies miehen *s.* man, karl, miehitse l. miehiten långsmed män, man för man, miehenpuoli mankön, tulla miehissä komma manstarka, mieskunta en trupp af män, mieskuntainen manbar, mieskuti förening af män, mieskuitta anseende till personen, miespolvi mansålder. -hinen l. -hunen l. -hukainen isen l. -hut uen *dim.* ung man, liten man, yngling. -huus nuden *s.* mandom. -hinen isen *a.* manstark, gift. -hekäs l. -hikäs kkään l. -hukas kkaan *a.* giftwuren, manbar, manlig. -hevä än *a.* manstark, käck. -hevyys yyden *s.* manstarkhet, käckhet. -hevästi *adv.* manstarkt, käckt. -hellinen isen *a.* som har man, gift. -hetöin ttömän *a.* utan man. -hettömyys yyden *s.* mansbrist. -helä än *s.* manshem. -huisa an l. -hullinen isen *a.* manlig, manhaftig. -hullisuus uuden *s.* manhaftighet. -hullisesti *adv.* manhaftigt. -husta an *s.* lifwet på kläder, bål af kroppen. -hustelen lla *v.* bröfta fig. -himys ykseu *s.* folkilsken häst. -histyn l. -hestyn *sdr.* miestyn yä *v.* bli man, bli manlig. -hitän ttää *v.* bemanna, ordna man för man, miehittäin man för man. -iestän ää l. -iestelen llä *v.* göra med mankraft. -iestytän ttää l. -iessutan ttaa l. -iessytän ttää *v.* besofwa.

Miehka an *s.* säckpåls.

Miekka kan *s.* swärd, miekkaruoho l. kurjen miekka l. vuohen m. (*iris pseudacorus*). -anen sen *dim.* litet swärd, olla miekkasilla kämpa med swärd, miekkasilla olo swärdskamp. -kallinen isen *a.* swärdsförsedd. -katoin ttoman *a.* swärd saknande. -kattomuus uuden *s.* swärdsbrist. -kkailen lla *v.* fäkta med swärd. -kahdan htaa *v.* slinta, störta.

Miekkoinen isen *a.* lycklig, säll, *s.* broder.

Mieli len *s.* håg, sinne, lust, wett, panna mieleensä lägga på minnet, pidä mielessäs haf i åtanke, som ihåg, ei ole mieltä har ej wett, mieleni tekee jag har lust, noutaa mieltä göra till wiljes, mielinoude görandet till wiljes, willfarighet, on hyvällä mielellä l. hyvin mielin är wid godt lynne, mielellänsä gerna, mielellämmin hällre, ylenmielin egerna, mieltä myöden, l. mielin määrin l. mielen perästä efter behag, on mielissänsä är förnöjd, pahoittaa mielen göra illtyckt, sillä mielellä i den afsigt, med det sinnelag, puhua mielin kielin tala en till lags, smickra, mielillä mielin med flit, uppsåtligen, mieliala *sdr.* mielala det som ligger på sinnet, upptar hågen, sinnesrörelse, bekymmer, -arvio godtycklig uppfattning, -hyvä nöje, behag, -paha illtycthet, -johde hugskott, infall, -juoksu tankegång, idegång, -karvaus grämelse, -kauppa friwilligt köp, -pito tycke, -puoli rubbad till sina sinnen, wansinnig, -suosio gunst, wälbehag, fägnad, -teko lust, längtan, -tekoinen l. -tehtoinen omtyckt, lysten, -valta godtycke, sjelfswåld, -valtainen godtycklig, sjelfswåldig, -valtaisuus sjelfswåldighet, -valtaisesti sjelfswåldigt. -lehti-

nen isen *a.* förståndig, klok, willig, förnöjsam. -lellisyys yyden *s.* förståndighet, klokhet. -lellisesti *adv.* förståndigt, klokt, gerna. -leinen l. -luinen isen l. -luisa an l. -llas aan l. -lus uun l. -lu un l. -lityinen isen *a.* behaglig, gunstig, beredwillig. -leisyys yyden l. -luisaus uuden *s.* gunstighet, beredwillighet. -leisesti l. -luisesti l. -luisasti *adv.* gerna, beredwilligt. -levä än *a.* tankediger, tänkande. -levyys yyden *s.* förstånd, wett. -levästi *adv.* förståndigt. -lukas kkaan *a.* efter sinne, lust, behaglig, nöjsam. -lukkaasti *adv.* behagligt, gerna. -linen isen *a.* sinnad, sinnig, keviämielinen lättsinnig, heikkomielinen swagsinnt, pitkämielinen långmodig, itsemielinen enwis. -lisyys yyden *s.* sinnthet, heikkomielisyys swagsinnthet. -lisesti *adv.* sinnt, sinnigt, ylimielisesti öfwermodigt. -letöin ttömän *a.* oförnuftig, fåkunnig, oskälig, tanklös. -lettömyys yyden *s.* fåkunnighet, tanklöshet. -lettömästi *adv.* oförnuftigt, tanklöst. -lin iä *v.* wara sinnad, ha lust, erna, tycka om. -litän ttää l. -littelen tellä l. -listän ää l. -listelen llä *v.* gifwa i sinnet, göra gunstig, önska, erna, mielistelein ställa sig in. -listys yksen *s.* lockelse. -listyn yä *v.* samtycka, ha behag för. -llän ltää *v.* tänka på, besinna, göra bewågen. -llyn ltyä *v.* bli willig, gunstig, fatta tycke, samtycka. -llytän ttää l. -listytän ttää *v.* göra bewågen, locka. -llytys yksen *s.* lockelse. -llyttelen tellä *v.* göra småningom bewågen, lirka. -llyke kkeen *s.* förnöjelse, förlustelse. -lustan aa l. -lustelen lla l. -lystän ää = miellän, miellytän.

Miemo on *a.* wanmäktig. -os oksen *s.* wanmäktigt tillstånd, on miemoksissa är domnad.

Miero on *s.* socken, distrikt, allmoge, käydä mieroa l. mierolla tigga, mieron kävijä l. mieronkierto tiggare, mieromies arrendator af socken l. distrikt, förman för ett distrikt, joutua mieron tielle komma till tiggarstafwen. -olainen isen *s.* församlingsbo, tiggare. -oilen lla *v.* gå kring socken, tigga. -oun uta *v.* komma till tiggarstafwen, nödgas tigga.

Mieru un *s.* hal menniska, som innästlar sig, smickrare.

Mies se miehe.

Mietin ttiä *v.* eftertänka, besinna, reflektera. -te tteen *s.* eftertanke, reflexion, plan. -tintö nnän *s.* eftertanke, öfwerläggning, diskussion. -ttielen llä l. -tiskelen l. -tikselen llä *v.* besinna fortfarande, grubbla.

Mieto don *a.* lindrig, swag, andfallen. -onen sen *dim.* lindrig, blid. -dotan ttaa *v.* lindra, förswaga.

Mietto ton = mieto.

Mikkeli in *s.* Michael, S:t Michel.

Mikä se mi.

Millainen, -lloin, -lloinen se mi.

Milma = minua.

Mimmoinen se mi.

Minaan nata *v.* förtenna. -naus uksen *s.* förtenning (tinaan).

Miniä än *s.* sonhustru, swärdotter.

Minkka kan *s.* wattenbinda (*galium*).

Minne se mi.

Minnä än = miniä.

Minno on = miniä.

Minttu tun *s.* mynta, kissanm. kattmynta (*nepeta cataria*), käenm. harmynta, hartimjan (*calamintha acinos*), maamintta gökblomma (*veronica chamaedrys*), rantam. klöört (*lycopus europæus*). -uinen isen *a.* full af mynta.

Minä nun *pron.* jag. *pl.* me wi. -nuinen isen *a.* för mig paßlig.

Mirri in *s.* katt, swagdricka.

Miten se mi.

Mitta tan *s.* mått, mittapuu l. -riuku mätstång, mittapuikko mätsticka. -ainen isen *a.* *ht.* mått, kyynärän mittainen alnslång. -ava an *a.* långsträckt. -avuus uuden *s.* långsträckthet. -avasti *adv.* långsträckt. -ttaan tata *v.* mäta. -aaja an *s.* mätare. -aus uksen *s.* mätning. -ari in *s.* mätare, maamittari landtmätare. -aelen *sdr.* -ailen l. -ttelen tellä *v.* mäta fortfarande. -ttelö ön *s.* mätning, miekan mittelö swärdmätning, enwig. -tteliä än *s.* mätare, miekan mitteliä enwigskämpe. -ton ttoa *s.* mäta i stort. -autan ttaa *v.* låta mäta.

Mittomari l. mittumari *s.* midsommardag.
Mittyinen se mi.
Mittyys se mi.
Mitys ttyen = mittyinen.
Mitätöin, -ttömyys, -ttömästi se mi.
Moihkari = muihkari.
Moikka kan *s.* skogshydda, swärd (miekka).
Moiliainen l. -linen isen *s.* morot, lång roswa.
Moina an (= moinen), mennä moinaan duga som sådan.
Moinen isen *a.* like, make, en sådan, dugtig, en ole konsaan mointa nähnyt jag har alldrig sett maken (deß like), kahta mointa kaunihimpi dubbelt skönare, voi moinen mies ack hwilken karl! toivot kuin mointaki hyvää du wäntar något bättre till och med, moinen morsian duglig brud, mest i ss. semmoinen (sen moinen) sådan, kummoinen (kun moinen) hurudan. -nnan ntaa *v.* göra lik, forma, gestalta (möinen).
Moisio on *s.* ingärdad odling i skogen, myåker, nybygge, herrgård. -sikki kin *s.* herrgårdsegare, herreman.
Moiskahdan htaa *v.* klatscha.
Moitin ttia *v.* klandra, tadla, lasta, reta. -ite tteen *s.* klander, tadel. -ittia an *s.* tadlare, häcklare. -itos oksen *s.* tadel, tadelwärdt stick. -itteetoin ttoman *a.* klanderfri. -ttivainen isen *a.* klandrande, klandersjuk. -ttivaisuus uuden *s.* klandersjuka. -tiskelen lla *v.* klandra smått.
Mojahdan htaa *v.* smälla doft, skalla, dåna till. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* doft skall. -ju un *s.* dån, owäsende. -juun juta *v.* dåna, brumma. -jautan ttaa *v.* åstadkomma dån, dänga till. -jakka kan *s.* buller, owäsende.
Mojotan ttaa *v.* wärka. -tus uksen *s.* wärk.
Mokka kan l. -kko kon *s.* något utstående, istuu mokolla huulin sitter och och hänger läpp. -kotan ttaa *v.* wara utstående, istuu mokottaa sitter rak.
Mokoma an *pron.* den, det, sådan, sådan der, utmärkt, förträfflig (nästan alltid ironiskt), sen mokoma deß like, sådan, kaiken mokomin för all del, mitä mokomia hän teki hwad för storwerk gjorde han, mene mokoma gå din slyngel, virka mokomampi hög syßla, mokompana morsiana såsom en prydlig brud.
Molempi mman, *pl.* molemmat båda, molemmin puolin å båda sidor, tehdä molemmin göra båda tillsammans.
Molitan ttaa l. -lotan ttaa l. -lin ia l. -lisen sta *v.* mumla. -lahdan htaa *v.* hastigt mumla till. -laus uksen *s.* mummel, forl. -loksun ua *v.* mumla, brumma, tadla.
Moljotan ttaa = molitan.
Molli in *s.* malfisk (*silurus glanis*), korg.
Mollotti tin = molempi.
Monakka kan *a.* hal.
Monakko kon *s.* munk.
Moni nen *a.* mången, monenkarvainen mångfärgad, monenlainen, monenkaltainen mångahanda, monenkertainen mångfalldig, monin kerroin l. monta kertaa många gånger. -nasti l. -nesti *adv.* många gånger, ofta. -inainen l. -ituinen isen *a.* mångfalldig, mångahanda, monta monituista kertaa många många gånger. -inaisuus l. -ituisuus uuden *s.* mångfalldighet. -inaisesti l. -ituisesti, *adv.* mångfalldigt. -ikahta l. -iahta han l. -ias aan, *a.* någon (*indef.*), åtskillig. -iaasti *adv.* en gång. -iaa aan *s.* mångsidig figur, menee moniaalle går åt många håll, näkyy moniaalla synes på flera håll, tulevat moniaalta de komma från flera håll. -nes ennen *a.* mångte, kuinka mones hwilken i ordningen. -ikko kon *s.* flertal, pluralis numerus. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* dela i hopar af flera, monittain l. monitellen flera i sender. -istan aa l. -istelen lla *v.* upprepa, mångdubbla, multiplicera.
Mongun nkua l. -ngitan ttaa *v.* enträget begära, tjuta (mangun).
Monjas l. -jat l. -jaa aan = monias. -jaasti = moniaasti.
Monkki kin *s.* trut, pisti monkkiinsa stack i truten på sig, åt upp.
Monna an *s.* gammal fru, matrona.
Monni in *s.* mal (*silurus glanis*).
Monnin ntia = moitin.

Montoinen isen s. underjordiskt fängelse.
Moona an = muona.
Morakka kan s. stämm (seipi).
Mora an (moro), morajuuri palsternacka.
Morisen sta v. mumla, morra. -rina an s. mummel, morrande. -rahdan htaa v. morra hastigt. -rahtelen hdella v. morra fortfarande, mumla till flera gånger.
Morkkaan kata v. nedsätta, tadla, skymfa. -aus uksen s. skymfning, tadel.
Moro on s. lös, förwittrad, murken, morokivi = rapakivi.
Morsian amen s. brud. -ius uden s. brudstånd, morsiusvaatteet brudkläder, morsiuslahja brudgåswa, hemgift. -sio on s. brud.
Morski in s. murkla (*morchella esculenta*).
Moska an s. mischmasch, röra, mölja. -kaan kata v. hopröra, fösa tillsamman. -kennan ntaa v. hopröra, pladdra. -kali in s. smutsig menniska.
Moskuri in s. klubba.
Mossaan sata v. hopfösa, kyssa.
Mosuun suta v. mumsa, tala oredigt.
Mouhe een l. -hi hen s. fiskfungel.
Mouhia an a. lös, mör, lucker. -heus uden s. luckerhet. -asti adv. löst, luckert.
Mouhu un = mouhe.
Moukari in s. slägga. -roitsen ta v. arbeta med slägga.
Moukka kan, -kkaan kata = moukari, moukaroitsen.
Moukki kin s. fornmjölsdeg till att bereda skinn, beta (rapa).
Moukku kun s. fiktarm, romhylsa (maukku).
Moukutan ttaa = möykytän.
Mouri in s. liten warelse. -iainen isen s. en insekt.
Mouru un, -rin ia, -ruun ruta, -rutan ttaa = mauru m. fl.
Mua = minua af minä.
Mualle, mualta se muu.
Mudatse adv. fordom.
Mue een = muihe.
Muha an a. lös, lucker, s. blandning, sahan muha sågspån, jäämuha issörja, muhamaa kärrjord. -hia an a. lös, lucker. -hajan l. -haan hata l. -hisen sta v. pösa, mysa. -he een l. -hi hen s. lös. -heva an a. lös, fet. -hehdin htia v. wara lös, mysa. -aus uksen s. mysning, småleende. -ho on a. lös, mysande, småleende. -honen sen dim. lös, mysande, förnöjd. -hoilen lla l. -hotan ttaa l. -hottelen tella v. mysa, småle. -hu un s. lösa ting, jäämuhu issörja. -ahdan htaa v. mysa till hastigt. -ahtelen hdella v. mysa hastigt då och då, kasta småleende blickar.
Muhju un, muhjuinen isen = muha, muhia.
Muhka an s. knöl, romhylsa (maukku).
Muhkia an a. fyllig, mullig, präktig. -keus uden s. fyllighet, präktighet. -asti adv. präktigt. -keilen lla v. brösta sig.
Muhkura an = muhka.
Muid .... se muit ....
Muihari in = muihkari.
Muihe een s. ormgift, etter.
Muihaelen lla = muihkaelen.
Muihkaelen lla v. wrida på kroppen, slänga sig, gå högfärdig, wara trumpen, barsk. -kari in s. högfärdig, barsk menniska.
Muihuttelen tella = muihkaelen.
Muija an s. gumma, gammal qwinna. -jittelen tella v. kalla till muija.
Muikailen lla = muihkaelen.
Muikale een s. långt slankt stycke.
Muikava an a. swängande, skyndande.
Muikera an a. motbjudande.
Muikia an a. syrlig, amper. -keus uden s. syrlighet. -asti adv. syrligt, ampert. -ikenen l. -ikeen keta l. mujeta l. -koon jota v. göra sur, bli sur, swida. -kistun ua v. bli syrlig, hänga läpp. -ikaisen sta v. göra syrlig, åstadkomma smärta. -kistan aa l. -kistelen lla v. wrida på munnen (såsom af sur l. amper smak), göra miner, glo, låtsa wara emot.
Muikkaan kata = muiskaan och mujotan.
Muikkari in = muihkari.
Muikku kun s. muika (*coregonus albula*).
Muikottelen tella, -kuttelen tella = muihkaelen.
Mui'un ikua = muihkaelen.
Muikula an l. -lainen isen a. owal, lång och rund, ep. för orm, aflång potatis.

Muila an *s.* twål.
Muime een = muihe.
Muina an *s.* fordomtid, muinoin fordom. -nainen l. -noinen l. -nallinen isen *a.* fordom warande, muinaisaika fordomtid. -aisuus uuden *s.* forntid.
Muinen *adv.* fordom, ennen muinen i fordomtid.
Muiska an *s.* smack, smackande kyss, axelbrodering på qwinnors skjortärmar. -kaan kata *v.* smäcka en kyss. -kaelen l. -kelen lla *v.* smäcka kyssar. -kasen sta *v.* smäcka en hastig kyss. -kaus uksen *s.* hastig smäckande kyss. -ku un *s.* smack, kyss. -kulan llaa *v.* smacka. -kuttelen tella *v.* smacka fortfarande.
Muistan aa *v.* minnas, muistettava minneswärd. -sto on l. -ti in *s.* minne, muistopatsas minneswärd, muistoruoho backtimjan (*thymus serpyllum*). -toinen isen *a.* hft. minne, hyvämuistoinen med godt minne, ylimuistoinen som man ej mer minnes, mycket gammal. -tava an l. -tavainen isen *a.* minnesgod. -tamatoin ttoman *a.* minneslös. -tamattomuus uuden *s.* minneslöshet. -telen lla *v.* erinra sig, draga till minnes. -telo on *s.* erinring. -lia an *s.* erinrare. -teliainen iseu *pl.* -set gåfwor wid begrafni g. -telma an *s.* erinring, minne af ngt. -tun ua *v.* komma i åtanke, falla i minnet. -tutan ttaa *v.* påminna, erinra. -tutus uksen *s.* påminnelse, erinran. -tuttelen tella *v.* påminna ofta.
Muidin itia *v.* fara, färdas.
Muittera an l. -tera an *a.* prydlig, präktig.
Muja an *s.* lös jord.
Mujakka kan *a.* lös (muja), något syrlig, *s.* tunn och syrlig deg (muikia).
Muje een *s.* lös, lucker (muja) *s.* ormgift, etter (muihe), skärpa, syrlighet (muikia), småfisk, fiskyngel (muikku).
Mujotan ttaa *v.* göra sur, hänga läpp (muikia), swänga sig.
Muju un *s.* lös jord (muha, muja), grus, sand, skarp wätska, ormgift, etter (muihe). -uinen isen *a.* stenig, grusig.

Mujunen i talesättet: mujuseni muotoseni = minun muotoseni.
Mujustelen lla = muihkaelen.
Muka uan *s.* närhet, likhet, enlighet, såsom, *prt.* när, hos, jemte, kantänka, nemligen, mukamies följeslagare, on muassa är med, hos, sen mukaan i enlighet dermed, mielen muka öfwerensstämmelse med tycket, on muka olevinaan låtsar kantänka wara något, niin muka sanottiin så nemligen sades, menoä mukiin göra till wiljes, aflöpa efter önskan. -ainen isen *a.* öfwerensstämmande, enlig med, passlig, mielen mukainen enlig med tycket. -aisuus uuden *s.* öfwerensstämmelse, enlighet, passlighet. -aisesti *adv.* lämpligt, passligt. -ava an *a.* beqwäm, lämplig, mukava tuuli medwind. -avuus uuden *s.* lämplighet, anwändbarhet. -avasti *adv.* beqwämt, passligt. -ama an l. -koma an *a.* (mokoma) enlig, medgifwande, ansenlig, mukama mäki brant backe, mukama mies ansenlig man. -amatoin ttoman *a.* oansenlig. -ukaan ata *v.* forma, gestalta efter ngt, imitera, passa. -kaama an *s.* imitation, efterbildning. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* efterbilda småningom. -kaelma an *s.* efterbildning, imitation. -kaisen sta *v.* efterbilda en gång. -kahdan htaa *v.* hastigt efterbilda, säga hastigt efter, swara hastigt, mucka. -kaun uta l. -kaannun ntua l. -kaudun utua *v.* bilda sig, foga sig efter ngt, eftergifwa, lämpa sig till. -kinen isen *a.* till wiljes görande.
Mukellan llaa *v.* dyka, hemligen undandraga sig. -llun llua *v.* dyka hastigt, förswinna plötsligt.
Mukeroitan ttaa *v.* mumsa.
Mukisen sta *v.* mumla.
Mukitan ttaa *v.* slå, bulta, tufla om.
Mukkiloin ida *v.* kasta, bulta, tufla.
Mukonen sen = mukainen.
Muksu un = maukku.
Muksahdan htaa *v.* dimpa ned, falla med dån, knuffa. -saus uksen *s.* dånande fall l. stöt, knuff. -sautan ttaa *v.* låta dimpa ned, åstadkomma ett dånande ljud, knuffa.

Mukola an *s.* knöl, lapsi mukula barnkläpp, mukulakivi klapperstein, mukulajuuri blodrot (*tormentilla erecta*), mukulamatara smörblomma (*taraxacum officinale*). -loitsen ta *v.* klappa på, bulta.
Mukuliainen isen *s.* näßla.
Mukura an = mukula. -roitsen ta *v.* göra knölar, bulta, hugga.
Mukuutan ttaa *v.* tugga som haren.
Mulahdan htaa l. -htelen hdella l. -lailen lla *v.* plaskande dyka, simma under wattnet.
Muli in = mulipää hornlös.
Mulistan aa *v.* wältra, wrida, rulla. -tun ua *v.* wältras, wridas, bli wresig. -tus uksen *s.* wältring, omhwälfning.
Muljakka kan = nuljakka.
Muljuun juta *v.* wända upp och ned, kasta öfwer ända, nedstörta. -jailen lla *v.* wända småningom upp och ned. -jahdan htaa *v.* nedstörta hastigt, falla öfwer ända. -jautan ttaa *v.* wända hastigt upp och ned, rulla hastigt omkring. -jotan ttaa l. -jottelen tella *v.* nedstörta efter hwart annat, remna, se med utstående ögon, glo. -je een *s.* omkastning, omstörtning. -ju un = mulko.
Mulkkaan kata *v.* kasta om hwart annat, wända upp och ned, förwrida, rubba. -kkaus uksen l. -kka kan l. -ke kkeen *s.* förwridning, rubbning, omhwälfning. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* swåningom omhwälfwa, skaka om hwart annat. -kkaun uta *v.* bli omkastad, rubbas, omhwälfwas.
Mulko on *s.* menniska med utstående ögon = mulkosilmä. -oinen isen *a.* som har utstående ögon. -koilen l. -kailen lla *v.* se med utstående ögon, wrida ögonen, glo.
Mulkku kun *s.* testikelpung, *pl.* -kut testiklar, suoli- l. kohjomulkku bräck, majavan m. bäfwergäll, maan l. maahisen m. bofist (*lycoperdon bovista*), -heinä nåldynor (*thlaspi bursa pastoris*), -silmä = mulkosilmä. -kutan ttaa *v.* kastrera, mulkutettu kastrerad l. försedd med testiklar.
Mulleroinen isen *a.* hopwältrad, uppstaplad, hopraffad. -roitsen ta l. -roitan ttaa l. -rmoitan ttaa *v.* wältra ihop, hopstapla.
Mulli in l. -inen isen l. -ikka kan l. -ikas kkaan l. -llukka kan *s.* ungnöt, stut, *fig.* en fullwuxen menniska som ej kan läsa, mullivarsa årsgammal käle (multa).
Mullistan aa *v.* omkasta, omhwälfwa, omstörta. -telen lla *v.* omhwälfwa fortfarande. -tus uksen *s.* omhwälfning. -tun ua *v.* omhwälfwas, omstörtas. -llinmallin *adv.* huller om buller, om hwartannat. -llahdan htaa *v.* hastigt omhwälfwas, falla öfwerända. -llahdus *sdr.* -llaus uksen *s.* hastig omstörtning, stöt.
Mullo on *s.* laxöring, forell. -onen sen *dim.* forell.
Mulloon llota, -ostan aa, -ostelen lla = mullistan, mullistelen.
Muloksun ua = moloksun.
Multa llan *s.* mull, mylla, multaseinä jordwall, -pääsky strandswala (*hirundo riparia*). -ainen isen *a.* af mull, mullrik. -ava an *a.* mullrik, mullstark. -ltaan llata l. -llitan ttaa *v.* mylla, betäcka med mull. -llin ltia *s.* uppkasta mull, rena från mull. -ltioin omen *s.* plogbill. -lturi in *s.* plogfjöl, mullsösa. -ltimus uksen *s.* mullbänk. -llos oksen *s.* mullsamling, åkern i uppluckradt tillstånd. -llikko kon *s.* mullhög. -tiain amen *s.* som uppkastar mull från diken, dikesrensare, golfwase. -llatoin ttoman *a.* utan mull. -llattomuus uuden *s.* mullbrist.
Mummu un *s.* mormor, gammal gumma. -ula an *s.* mormors l. farmors hem.
Muna an *s.* ägg, munan ruska l. ruskia äggula, munan valkia l. valkoinen ägghwita, kana on munassa hönan är äggstinn, silmän muna ögonsten, maan muna bofist (*lycoperdon bovista*), Munapirtti Mogenport. -anen sen *dim.* litet ägg, ögonsten. -nuainen l. -nuinen l. -nonen *dim.* litet ägg, njure, testikel. -nas aksen *s.* njure = munaskuu. -ainen isen *a.* af ägg, äggrik. -nin ia *v.* wärpa, lägga ägg. -nitan ttaa l. -nitutan ttaa *v.* ha att

wärpa, låta wärpa. -nukka kan l. -nukkainen isen *s.* litet ägg, munukkani, munukkaiseni min lilla (smekord). -atoin ttoman *a.* utan ägg. -attomuus uuden *s.* äggbrist.
Munkki kin *s.* munk. -ilainen isen *s.* ht. munkpartiet, *s.* en art fluga.
Munni in *s.* tum.
Munnottelen tella *v.* mumsa, tugga med slutna läppar.
Muod .... se muot....
Muoju un *a.* etterfull, illsken (muju, muihe).
Muokea an *a.* lucker.
Muokkaan kata *v.* uppmjuka, möka, mödosamt bearbeta, behandla. -kka kan *a.* bearbetad, nätt, bildad. -kkaus uksen *s.* bearbetning, ansträngdt arbete, preß. -kkaelen *adr.* -kkailen lla *v.* bearbeta småningom, putsa l. pryda sig. -kkautan ttaa *v.* låta bereda, låta bearbeta. -kkaroitsen ta *v.* bereda, bearbeta. -kistun ua *v.* bli bearbetad, bli putsad.
Muolla, muolta, muolle = muualla m. fl. se muu.
Muona an *s.* kost, stat i wiktualier, muonatrenki statdräng, vanhan muona spysning, olla muonalla ha spysning.
Muonen sen = moinen.
Muori in *s.* mor, gammal qwinna. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* benämna till muori. -itus uksen *s.* benämning till muori.
Muoto don *s.* utseende, gestalt, sätt, muodoksi för skens skull, ei muotoakaan icke det ringaste, kaikella muotoa för all del, ei millään muotoa för ingen del, ingalunda, niin muodoin på sådant sätt, sålunda, således, samalla muotoa på samma sätt, sammalunda. -onen sen *dim.* utseende, gestalt. -oinen isen *a.* af utseende, lik, gestaltad, isän muotoinen af fadrens utseende, kanniin muotoinen skön till utseendet. -oisuus uden *s.* gestaltning, likhet till utseendet, isän muotoisuus faderslikhet. -oisesti *adv.* likt. -dollinen isen l. -dollainen isen *a.* med utseende, temmelig, ej att förakta. -dollisuus uuden *s.* medelmåttighet, temmelig duglighet, behjelplighet. -dotoin ttoman *a.* utan utseende, oformlig, omåttlig. -dottomuus uuden *s.* oformlighet. -dottomasti *adv.* oformligt, öfwermåttan. -dokas kkaan *a.* wacker, nätt. -dokkaasti *adv.* wackert, täckt. -toun uta *v.* få utseende, danas. -dostan aa *v.* gifwa utseende, forma, bilda. -dostaja an *s.* bildare, formare, aftecknare. -dostama an *s.* afbildning. -dostelen lla *v.* afteckna, afbilda småningom. -dostun ua *v.* få utseende, gestalta sig, formas. -dostuma an *s.* formation.
Muotti tin *s.* gjutform, formulär.
Mura an *s.* grus, grusig dy. -ake kkeen *s.* smula, fint grus. -akka kan *a.* mör (muria).
Murajan l. -raan rata l. -risen sta *v.* morra, knorra, puttra, brumma, knota. -rahdan htaa l. -rahtelen hdella *v.* morra hastigt, puttra till. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* hastigt morrande. -ristan aa l. -ristelen lla *v.* åstadkomma morrande, lätt brumma.
Muratti tin *s.* murgrön.
Mure een, -ehinen isen, -ehdin htia, -ehdun htua, -ehdutan ttaa, -eksun sua, -eksin ia = murhe m. fl.
Murenen, -rennan se muria.
Murha an *s.* mord, murhamies mördare, murhanainen mörderska, murhapalo mordbrand. -allinen isen *a.* mordisk. -aan ata *v.* mörda. -aus uksen *s.* mördning. -aaja an *s.* mördare.
Murhe een *s.* omsorg, bekymmer, sorg, pitää murhetta ha omsorg, on murheissansa är bekymrad, sorgsen, murhevaatteet sorgkläder. -eellinen isen *a.* bekymrad, sorgsen, bedröfwad. -eellisuus uuden *s.* sorgsenhet. -eellisesti *adv.* sorgset. -einen isen *a.* bedröfwad. -eetoin ttoman *a.* obekymrad, obedröfwad, sorglös, icke sorglig. -eettomuus uuden *s.* sorglöshet. -eettomasti *adv.* sorglöst. -etin ttia l. -ehdin htia *v.* sörja, wara bekymrad. -ehdun htua *v.* bedröfwas, domna. -eksun ua l. -eksin ia *v.* anse för sorglig, bedröfwas. -etutan ttaa *v.* göra sorgsen, bedröfwa.
Murhu un *a.* storbukig, korpulent.
Muria an *a.* mör, bräcklig, lätt krossbar. -in ia *v.* krossa, tugga. -rikka kan *s.* större bit. -renen reta l. -rennun ntua

v. smulas, krossas, försvagas, aftaga. -rennan ntaa l. -retan ttaa v. krossa, smula, dela i små delar. -rennus uksen s. sönderfmulning, krossning. -rentaja an s. krossare, smulare. -rentelen nnella v. krossa småningom. -ru un s. bit, skärfwa, kylän muruja lapsille bygåfwor åt barn. -ruuen sen *dim.* liten bit. -ruinen isen a. ht. bit, full af bitar. -rutan ttaa v. söndra i bitar. -reno on s. smula. -renoinen isen *dim.* liten smula.

Murisen, -ristan se murajan.

Muristan (= mulistan) aa v. wältra, muristan kulmia rynka ögonbrynen, muristain *refl.* se fur och twär ut. -tun ua v. mulna (murajan).

Murjaadun tua v. skrynklas, hoptryckas.

Murju un = murska.

Murkina an s. frukost, middag. -ainen isen a. ht. frukost. -noitsen ta l. -noin ida v. frukostera.

Murmattelen tella v. morra till då och då.

Murnin ia v. surra, brumma. -istan aa v. brumma, puttra.

Muro on s. smula, rosk, gråsik (*coregonus lavaretus*), gårdsnarf, fogelgräs (*stellaria media*). -okka kan l. -okas kkaan s. småsikk, muika, a. lucker (muria).

Murotan ttaa, -ttelen tella = murutan se muria.

Murran, -rre, -rrokko, -rros, -rrun se murta.

Murrutan ttaa v. brumma, knorra, qwida. -rrus uksen s. wresigt, bedröfwadt tillstånd.

Murska an s. krossadt, splittradt tillstånd, lyö murskaksi slår i spillror, i kras. -aan ala v. krossa i spillror. -aus uksen s. sönderkrossning. -kelen l. -kailen lla v. krossa småningom i spillror. -ahdan htaa v. krossas hastigt, gå i plötsligt i spillror.

Mursu un s. hwalroß. -uinen isen a. af hwalroß.

Murran rtaa v. bryta, böja, murtaa palasiksi bryta i bitar, murti suuta wred på munnen. -rre rteen s. brytning, böjning, krossanfall, krossbrytning, murreruoho = viluruoho, kasvojen murteet ansigtsdrag, kielimurre munart, taudin murre sjukdomsfris, ilman murre wäderwerling. -rto rron s. brytning, brott, skog af windfällen, murtopuu windfälle. -rrekko l. -rrikko l. -rokko kon s. skog af windfällen. -rros oksen s. brutet tillstånd, skog af windfällen. -rtoinen isen s. full med brott. -rrotoin ttoman a. utan brott, obrytlig. -rrin rtimen s. medel att bryta med, bräcka, murbräcka. -rtaja an s. brytare. -rtelen rrella v. bryta småningom. -rtelo on s. fortsatt brytning. -rtaun uta v. utbrytas. -rratan ttaa v. låta bryta. -rrun rtua v. bryta sig, brytas, murtuu murheesta krossas af sorg. -rtumatoin ttoman a. obrytlig, obräcklig. -rtumattomuus uuden s. obräcklighet. -rtuvainen isen s. bräcklig, som lätt brytes. -rtuvaisuus uuden s. bräcklighet. -rteun uta v. få missfall. -rteutan ttaa v. låta få missfall.

Muru, -unen, -utan se muria.

Musa an s. grost grus, musakivi klapperften.

Musera an s. grus.

Muserran rtaa v. krossa, sönderkrossa, förkrossa. -rrus uksen s. krossning. -rtelen rrella v. krossa småningom. -rrun rtua v. krossas, bli sönderkrossad. -rtuvainen isen a. krossbar. -rtuvaisuus uuden s. krossbarhet. -rtumatoin ttoman a. okrossbar. -rtumattomuus uuden s. okrossbarhet.

Museva an a. mörk, swartaktig.

Muskula an s. stycke, bit, loihtian muskulat allehanda bitar, såsom af dödas ben m. m. hwilka trollkarlen anwänder till sina läkemedel.

Musta an a. swart, s. swärta, musta kärme huggorm (*vipera berus, var.*) -rastas koltrast (*turdus merula*), -suorsa swärta (*fuligula fusca*), -tiiro l. -tiira swart tärna (*sterna nigra*), -tikka swart hackspett (*picus martius*), mustapää ängdun (*eriophorum latifolium*), mustapää apilas brunwäpling (*trifolium spadiceum*), musta tauti swartsjuka, mustan verevä mörklett, brunett, mustan pintainen swartmuskig, musta teeri rackelhane (*tetrao hybridus*), mustalintu sjöorre (*fuligula nigra*). -tuus uuden s.

swarthet. -asti *adv.* swart. -ainen l. -tukainen isen *dim.* något swart, swartaktig, kynnen mustukainen swarta randen på naglar. -amainen isen *a.* swartaktig. -alainen isen *s.* Zigenare. -te een l. -tos oksen *s.* swärta. -tuke kkeen *s.* swart ämne, färgämne. -anema l. -telma an *s.* swart fläck, blånad. -ti in *s.* swart hund. -tike kkeen l. -tikki kin *s.* swart ko. -tikka kan l. -tikas kkaan *s.* blåbär. -tio on *s.* Swartå. -aan ata *v.* swärta. -aus uksen *s.* swärtning. -tun na l. -tenen teta l. -tetun ttua *v.* bli swart, swartna. -tutan ttaa *v.* swärta, baktala. -tus uksen *s.* swart färg, mustuslähde källa med jernhaltig gyttja hwarmed läder swärtas. -tei in *s.* blåbär.

Muta dan *s.* dy, äfja, grums. -ainen isen *a.* äfjig. -aun uta *v.* bli äfjig, grumlas. -aannun ntua *v.* bli gyttjig, besudlas af gyttja.

Mutakka kan *s.* röfware.

Mutasen sta *v.* hastigt störa, m. mielen stöta någon. -telen della *v.* afstöra sakta, warsamt. -teloitsen ta *v.* afstöra fortfarande.

Muti din *s.* klädnad af renskin, lappmudd.

Mutisen sta *v.* tala sakta, mumla, mucka. -ina an *s.* mummel, taßel (mötisen).

Mutistan aa = muikistan.

Mutjutan ttaa *v.* trilla, drilla.

Mutka an *s.* bugt, krångel, knep. -anen sen *dim.* liten bugt. -ainen isen *a.* bugtig, krånglig. -aan ata *v.* bugta, böja, förwända. -aelen lla *v.* förwända, förwrida. -kin ia *v.* slå bugter, röras i bugter, mutkiten l. mutkien genom bugter, genom krångel. -kitan ttaa l. -kittelen tella *v.* göra bugter, mutkittain l. mutkitellen bugtwis, i bugter. -kistan aa l. -kistelen lla *v.* göra bugter, slå bugter. -kistus uksen *s.* böjning, bugtning. -kistun ua *v.* krokna, bugta sig. -kistutan ttaa *v.* låta bugta sig, slå i bugter. -aun uta l. -aannun ntua *v.* böja sig, wika af wägen.

Mutsakka kan *a.* blid, kuktig, oikein kalan mutsakka rigtigt fiskwäder.

Mutso on l. -onen sen *s.* ung hustru, prydlig qwinna.

Mutsoi in *s.* blåbär (musta).

Mutsutan ttaa = mutjutan.

Mutta *prt.* men, men dock.

Mutti tin *s.* rätt af mjöl och pylsa.

Mutu dun *s.* elritza (*leuciscus phoxinus*) = mutukala (tuikiainen).

Mutuilen lla *v.* tugga mödosamt. -ustan aa l. -ustelen lla *v.* tugga som ett tandlöst barn.

Muu uun *a.* annan, en annan, muuten annerledes, annars, yksi muuna kaksi än en än twå, muullainen (muun lainen) af annan beskaffenhet. -uutoin *prt.* annars, eljest, kuinka muutoin huru eljest. -uunne *prt.* annorstädes hän. -uulloin *prt.* en annan gång. -uulloinen isen *a.* ht. annan tid. -uuan amen *pron. indef.* någon. -uutama an l. -uutamainen isen *pr. indef.* någon, en och annan. -uutamasti *adv.* någongång, fordom. -uutamisti *adv.* iblaud, någragånger. -uukalainen isen *s.* fremling, utlänning. -uukaloitsen ta l. -uukaloitan ttaa *v.* göra fremmande. -uunainen isen *a.* ht. annan tid. -uua an *s.* annan ort, muualle åt annat håll, muualta från annat håll, muualla annorstädes. -uunnun ntua *v.* bli en annan, förändras, förbytas (muunnun, muutan).

Muuja an = muija.

Muulehdun htua l. -uurehdun htua *v.* härskna. -lehdan htaa l. -lehutan ttaa *v.* låta härskna.

Muuli in *s.* mulåsna.

Muunnun ntua *v.* förlora känseln, domna. -ntumus uksen *s.* domning, känslolöshet. -ntelen nnella *v.* qwäljas, ha qwal i magen. -nnutan *sdr.* muutan ttaa *v.* låta domna, göra känslolös.

Muurainen l. -ahinen l. -riainen l. -rahainen isen *s.* myra, muurahaiskeko l. -pesä myrstack.

Muurain amen l. -ama an *s.* hjortron = suomuurama, maamuurain l. maamuurama åkerbär, olla muuramessa wara på hjortron- l. åkerbärsplockning.

Muuraan rata *v.* mura. -aus uksen *s.*

murning. -ari in l. -aaja an s. murare. -ri in s. mur, muuripääsky ladusvala (*hirundo rustica*).
Muurehdun htua v. förlora känseln, domna.
Muurikki kin s. kouamn.
Muuroi in s. hjortron (moget).
Muutama se muu.
Muutan ttaa v. förändra, förbyta, flytta, ömsa (muunnun). -ttaja an s. förändrare, flyttare. -tto ton s. förändring, flyttning, muuttoaika flyttningstid. -tollinen isen a. flyttbar, förändring underkastad. -tollisuus uuden s. flyttbarhet. -tollisesti adv. flyttbart. -ttolainen isen s. emigrant, utflyttare. -ttolaisuus uuden s. emigration. -tte tteen s. ombyte, omwexling, muutteen alainen ombyte underkastad. -tteinen isen a. föränderlig, förändring underkastad. -tos oksen s. flyttning, förändring, wexling, föränderligt tillstånd. -tin ttimen s. flyttningsmedel, extremitet, muutinvaattet bytesklåder. -ttelen tella v. småningom förändra, ömsa. -ttelo on s. ömsning, ombyte. -tallan ltaa v. förändra litet och lått. -ttelehdan htaa v. förändra litet och hastigt, förändras l. flyttas plötsligt. -ttun ttua v. förändras, flyttas. -ttuvainen isen v. föränderlig, ombytlig. -ttuvaisuus uuden s. föränderlighet. -ttuvaisesti adv. föränderligt. -ttumatoin ttoman a. oföränderlig. -ttumattomuus uuden s. oföränderlighet. -ttumattomasti adv. oföränderligen (jfr. muu).
Muvakas kkaan = mukava.
Myhin hkiä l. -hyn hkyä v. tassla, mumla. -hky hyn s. klimp, hopgyttring, tassel, myhinmähkin om hwartannat. -hkä än s. tassel, salamyhkää hemligen under tassel.
Myhisen stä l. -häilen llä l. -höttelen tellä v. tassla, göra tasslande.
Myhkyrä än = mahkura.
Mykellän se mykärä.
Mykerrän se mykärä.
Mykevä än a. knypig.
Mykky kyn l. -ylä än l. -yrä än s. sammanrullad l. hopgyttradt tillstånd, hympel. -yri in s. förbehållsam, tystlåten menniska. -ylöitän ttää l. -yröitän ttää v. fösa ihop, uppkasta en hympel.
Mykkä kän a. stum, dumbe. -käisen stä v. förstumma, tillstoppa munnen. -kistyn yä v. twärtystna.
Mykrä än = myyrä
Mykyä än l. -yrä än a. kullrig. -yöitän ttän l. -yröitän ttää v. göra kullrig. -yöttelen l. -yröittelen tellä v. göra småningom kullrig (mykky).
Mykärä än sammanrullabt tillstånd. -kärrän l. -kerrän rtää l. -kellän llää v. hoprulla, skrynkla, hopgyttra, göra kullrig, mumla. -kärrys l. -kerrys yksen s. hoprullning, hopgyttring, mummel. -kärryn l. -kerryn rtyä v. bli kullrig, skrynklas.
Mykävä än = mukava.
Mylhyyn hytä v. fösa ihop.
Myljyn yä = mylvin.
Myllikköinen isen a. trind, äggformig (lyllyräinen).
Myllermöitsen tä l. -rmöitän ttää l. -röitän ttää v. fösa om hwartannat i hög, wältra, omstörta.
Myllistän ää = mullistan.
Mylly yn s. qwarn. -lläri in s. mjölnare. -ytän ttää v. mala, låta gå genom qwarnen.
Myllyyn ytä v. upprörа (myllistän).
Myllään ätä v. böka upp, upprörа, hopfösa. -äys yksen s. uppbökning, röra, willerwalla. -ähdän htää v. blifwa hastigt utstående (t. ex. ögat). -lläbytän ttää v. hopfösa hastigt, göra hastigt framstående. -llästän l. -llöstän ää = myllään.
Mylvin iä v. böla, wråla. -vä än s. bölare, wrålare, buffel. -vinä än s. wrål, tjut.
Mylä än a. trubbighet, slöhet.
Mynä än s. ett slags swamp, Mynämäki Wirmo socken.
Mynnyn ntyä = myrryn rtyä.
Mynnähdyn htyä v. dufna, få mögel.
Myntti tin s. mynt, wattenmynta (*mentha aquatica*), johanneksen m. mannablod (*hypericum quadrangulare*). -ttään tätä v. mynta. -ttäys yksen s. myntning. -ttääjä än s. myntare.

Myriä än *a.* skör (muria).
Myrisen, -rinä se myrään.
Myritän ttää *v.* breda fram för att gäcka.
Myriäinen isen = myrä.
Myrkky kyn *s.* förgift, myrkkyputki l. -ruoho odört (*cicuta virosa*), -sieni flugswamp (*agaricus muscarius*). -yinen isen *a.* giftfull, förgiftad. -yisyys yyden *s.* giftfullhet. -kyllinen isen *a.* giftig. -kyllisyys yyden *s.* giftighet. -kyllisesti *adv.* giftigt. -kytän ttää *v.* förgifta. -kytys yksen *s.* förgiftning. -kyttäjä än *s.* förgiftare. -kistyn l. -kystyn yä *v.* bli giftblandad, förgiftas, insupa förgift. -kynnytän ttää *v.* giftdränka, försätta med förgift.
Myrkkä kän *s.* stank. -kähdyn htyä *v.* storkna af stank.
Myrri in *s.* qwidande barn. -rryinen isen *a.* qwidande, knarrig, wresig, butter. -rrytän ttää *v.* qwida, brumma, knarra, wara wresig. -rrytys yksen *s.* knarrning, qwidan. -rrys yksen *s.* qwidande, brummande tillstånd, magiskt ekstas, myrysmies trollkarl, on myrryksissä är i ekstatiskt tillstånd. -rryttelen tellä *v.* qwida l. brumma fortfarande. -rryttäjä än l. -rrytteliä än *s.* qwidare, brummare, trollkarl.
Myrryn rtyä *v.* taga syra (dricka, öl), bli förskämd (häällyn), bli ledsen, wresig. -rrästyn yä *v.* antaga förskämd smak, t. ex. såsom för litet saltadt.
Myrsky yn *s.* storm, -lintu stormfågel (*procellaria glacialis*). -ylä än *s.* Mörkstom socken. -yinen isen *a.* stormig. -yisyys yyden *s.* stormighet. -yn yä l. -yyn ytä *v.* storma. -ytän ttää *v.* uppwäcka storm, rasa såsom storm.
Myrskä än = murska och myrskyinen.
Myrteyn ytä *v.* löpna.
Myry yn *s.* framstående tillstånd, myryllänsä såsom utstående. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* låta framstå. -ytys yksen *s.* framskjutning.
Myrä än *s.* skymning.
Myrään l. -räjän rätä l. -risen stä *v.* brumma. -ry yn l. -rinä än *s.* brumning. -rö ön *s.* brummande warelse. -rähdyn htyä *v.* rossla, snarka. -ryyn ytä l. -ryn yä *v.* brumma, dåna (myry).
Myssy yn *s.* mössa. -yläinen isen *a.* hörande till mösspartiet. -ynen sen *dim.* liten mössa. -yinen isen *a.* rik på mössor. -yllinen sen *a.* med mössa försedd, en mössa full. -ytöin ttömän *a.* mösslös, oförståndig.
Myteyn ytä l. -tinnyn ntyä *v.* murkna, bli förskämd (myrryn).
Mytisen stä *v.* mumla, surra sakta. -inä än *s.* sakta surrning. -iäinen isen *s.* liten mygga (mutisen).
Mytistän ää *v.* skrynkla, rynka. -tys yksen *s.* skrynkling (mytty).
Mytkähdän htää = nytkähdän.
Mytty tyn *s.* bylte, paqwett, myttyposti paqwettpost, on mytyssä är i bylte. -tytän ttää *v.* lägga i bylte. -yri in *s.* krångelmakare, bylte.
Mytyri in = hytyri.
Mytyyn tytä = myteyn.
Mytäynnyn ntyä = myteyn.
Mytöstelen llä = mytytän.
Myydyn se myyty.
Myymi in *s.* brudens gåfwa åt swärföräldrarna.
Myyn yydä *v.* sälja, myytävä som är till salu, säljbar. -yynti nnin l. -yyntö nnön *s.* försäljning. -yyjä än *s.* säljare. -yyskelen l. -yyskentelen nnellä *v.* sälja smått, utbjuda, hålla salt. -yyksentelen nnellä *v.* utbjuda, utprängla. -yytän ttää *v.* låta försälja. -yymätöin ttömän *a.* icke säljande, osåld.
Myyni in = myymi.
Myyrä än l. -ri in l. mullwad, myyrän mätäs mullwadshög, -korva mullwadsöra, wintergrön (*pyrola chlorantha*). -riäinen isen *dim.* liten mullwad, myra, gråsugga. -rään rätä *v.* gräfwa som mullwad.
Myysy yn *s.* not l. nät utan telnar.
Myyvyn yykyä l. -yyvin yykiä *v.*böla. -yykynä än *s.* bölning. -yykiä än *s.* bölare.
Myydyn yytyä *v.* försina (ehdyn).
Myö = me.
Myö *n. def.* myös (*sdr.* af myöksi) äfwen, ocksä, myösperä benägen, böjd för, myöten l. myöden långsmed, i enlighet med, antaa myöden gifwa ef=

ter, miekka miestä myöden swärdet efter mannen, käy myöden har framgång, myötä tillika, jemte, medföre, tulee myötä kommer med, on myötä är i följe, myötävirta, -tuuli medström, medwind, käy myötäkättä l. -sulkaa l. -sukaan går medföre, lyckas, puhuu myötä kielin talar en till wiljes, smickrar, myötäkäyminen medgång, myötä myösiin med allt sitt, myötäperä medgift, hemgift, myötä päivää med solen, myötäpäiväinen solwind, myötämaa medföre sluttande mark, menee myösiin är eftergifwande. -täinen l. -täjäinen isen *a.* medsluttande, gynnsam, positiv, *pl.* -set medgåfwa, hemgift. -täisyys yyden *s.* sluttning, förlighet. -täisesti *adv.* förligen, gynnsamt, efter önskan. -dyn tyä l. -nnyn ntyä *v.* eftergifwa, foga sig efter, gå in på, swigta. -ntyväinen isen *a.* eftergifwande, medgörlig. -ntyväisyys yyden *s.* medgörlighet. -ntyväisesti *adv.* medgörligt. -ntymätöin ttömän *a.* omedgörlig. -ntymättömyys yyden *s.* omedgörlighet. -ntymättömästi *adv.* omedgörligen. -nnän ntää *v.* medgifwa. -tään dätä *v.* hålla med, wara med, fara medwind. -stän ää l. -distän ää l. -ditän ttää *v.* medgifwa, foga sig efter. -distyn yä *v.* bli medgifwande, bli foglig. -dytän ttää l. -nnytän ttää *v.* böja l. foga ngt efter ngt, willfara, medgifwa. -dytys l. -nnytys yksen *s.* medgifwande, eftergift. -stytän ttää *v.* göra fogsam, wara medgifsam. -tähytän ttää *v.* wara hastigt med, gifwa hastigt efter. -tyri in *s.* medgång, medwind, den som bär allt sitt hos sig.

Myöhiä än = möyhiä, mouhia.

Myöhä än *s.* sen, tuli myöhään kom sent. -äinen isen *dim.* sen. -ästyn l. -histyn yä *v.* bli sen, bli efter. -äksyn yä *v.* anse för sentida. -ästytän ttää *v.* göra sen, låta bli sen.

Myöläinen isen *a.* ringa aktad.

Myön myödä, myöskelen, myöskentelen o. s. w. = myyn, myyskelen m. fl.

Myösin iä *v.* klandra, tadla, förkasta. -iä än *s.* tadlare, förkastare. -stän tää *v.* åtra, återkalla. -stelen llä *v.* förkasta, ogilla (myö).

Mä = minä.

Mäd .... se mät....

Mähe hkeen *s.* askhög efter en brasa, askbetäckt glödhop. -hin hkiä *v.* öfwertäcka glödande kol med aska, skänka, flämta, stöna, obäka sig. -hkinä än *s.* stön, skänkning, obäkning. -hkä än *s.* stön, böld, lyslummer, riswmossa (*lycopodium selago*), umpimähkään på måfå. -hkiö ön *s.* stönande menniska, obäklig persen, obäke.

Mähehdyn htyä = mädännyn.

Mähisen stä = mähäjän.

Mähla än *s.* dumhufwud.

Mähnä än *s.* fiskrom.

Mähy yn *s.* krossadt, mjukt tillstånd, buller, skrål (murska). -hävä än *a.* krossad, mjuk, wek, smaklig. -häjän hätä *v.* stoja, skråla.

Mähö ön, -ötän ttää = mähkiö, mähin.

Mäihä än *s.* safwa, den inre mjuka barken på träd. -äinen isen *a.* safwig, full af mjuk bark. -hin iä l. -hään ätä *v.* afdraga den inre barken, mäihään naurista skafwa rofwa till en saftig massa. -äelen *sdr.* -äilen llä *v.* afdraga småningom barken, skafwa smått. -äys yksen *s.* barkens afdragning, skafning.

Maikin kkiä l. -kkään kätä *v.* föra ett ljudeligt buller, skrika och larma. -kkikin l. -kkinä än *s.* skrik och larm. -kyn kkyä *v.* återskalla uf larm. -kytän ttää *v.* åstadkomma skrik och larm, bulta på, bullra. -kähytän ttää *v.* åstadkomma hastigt larm, bullra hastigt på. -käsen stä *v.* skrika till en gång. -kähdys yksen *s.* hastigt larm, doft skall.

Mäinen isen (= mainen) efterhängdt ord betydande likhet, härkämäinen oxaktig. -äisyys yyden *s.* -aktighet. -äisesti *adv.* -aktigt.

Mäiskän, -kään, -kähdän, -ke, -kytän = maiskin m. fl.

Mäjällän ltää *v* wäsnas, larma, skalla.

Mäki äen *s.* backe, kulle, myötämäki medbacke, vastamäki motbacke, mäen kallo l. mäkivaate renmossa, mäkikurppa

morkulla (*scolopax rusticola*), mäen makia l. makiainen stensöta, bergssöta, (*polypodium vulgare*), mäkikukka hunds tunga, munkleß (*synoglossum officinale*). mäkikaura flyghafre, landthafre (*avena fatua*), mäkikupu = nutterva, mäkivehka bockblad (*convallaria polygonatum*), mäkivyö swansrem (häntävyö), mäkihihnat hindertyg, mäkivuoto fuktigt ställe nedanom en backe. -inen isen *a.* ht. backe, backig. -isyys yyden *s.* backighet. -kelä än *s.* bostad på backe. -keläinen isen *s.* backbo. -kimäs äksen l. -kimys yksen l. -kyri in *s.* på backar stenande häst. -äyksitta l. -äyksiten *adv.* nedför backe. -äys yksen *s.* twärband på skidor. -äystin imen *s.* hindertyg. -äystän ttää *v.* förse skidan med twärband.

Mäkkäleitän ttää *v.* slänga sig.

Mäkrä än = mäyrä.

Mäksähdän htää, -hdys yksen = mätkähdän, matkähdys.

Mäkuska an *s.* brödkaka.

Mäkähdän htää *v.* gifwa ett hastigt och doft ljud, bräka till, böla hastigt (määkyä). -käisen stä *v.* slå en gång, dänga till, dunka till. -kätän ttää *v.* bräka (geten). -kätys yksen *s.* bräkning.

Mäkärä än *s.* flygfä, yrfä, insekt, mygga, knått, gråtande barn, bylte. -äinen isen *s.* litet yrfä, *a.* full af yrfän. -kärryn rryä *v.* byltas ihop, digna (mykärä).

Mälkennän ntaä *v.* mumla, brumma, smått gråla.

Mälkin kkiä, -lke kkeen, -kkinä än, -kki kin = mäikin m. fl.

Mällittelen tellä l. -llöttelen tellä *v.* tala ljudeligt och oredigt, wäsnas gällt.

Mälä än *s.* oredigt, horgyttradt tillstånd, sekamälää huller om buller. -äjän ätä *v.* sorla, tala oredigt.

Mämmi in *s.* memma, af rågmalt beredd i nåfwerrifwor grädbad söt kaka till påsken. -inen isen *a.* ht. memma, sötig, hyckande, smilande, weklig. -ittelen tellä *v.* låtsa, hyckla, wara weklig.

Mänen nnä o. s. w. = menen m. fl.

Mängin nkiä *v.* pressa, stöta, genom slag bereda, larma. -nkki kin *s.* press till skinnberedning, bundtmakare, stöt, buller. -nge nkeen l. -nkkinä än *s.* stötning, bultning, larm. -ngitän ttää *v.* låta stöta, låta bulta, låta bereda (skinn). -ngyn nkyä *v.* tala ljudeligt, larma. -ngistän tää *v.* pladdra, skräsla.

Männinkäinen isen = menninkäinen.

Mäntti tin *s.* hwitgarfwadt läder. -ttään tätä *v.* bereda sådant läder, bulta, proppa full. -ttäys yksen *s.* hwitläders beredning, bultning.

Mänty nnyn *s.* tall, aikkimänty tall som wäxer till största höjd, mastträd, hyötym. som wäxer frodigt, jouhimänty qwistfri ända till toppen och fin i weden, lylym. hård tall, raitam. l. kangasm. som wäxer på mo och har längre barr, rapam. l. räkäm. gårtall, martall. -ynen sen *dim.* liten tall. -yinen isen *a.* af tall, tallbewuxen. -nnykkö l. -nnikkö kön l. -nnistö ön *s.* tallskog.

Mäntä nnän *s.* tjärnstake, pumpstång, mäntäpää *ep.* för millefoliblomma.

Märe een *s.* idislan, tugg till att idislas. -ehdin htiä *v.* idisla. -ehtiä än *s.* idislare. -ehdys yksen *s.* idisling, mat som idislas. -ehtiväinen isen *a.* idislande. -ehtimätöin ttömän *a.* icke idislande.

Märisen stä *v.* marra, morra. -inä än *s.* marrande.

Märkä rän *a.* wåt, märkäpää warböld, tule marille öfwergår till suppuration, ei märkääkään icke en droppe, märkä vetiä en droppe, sqwätt, veden märkä wattenblomning. -kyys yyden *s.* wåthet, fuktighet. -rästi *adv.* wått, fuktigt. -rin rkiä *v.* waras, blomma (om watten). -rkenen retä l. -rennyn ntyä *v.* bli wåt. -rkäyn ytä *v.* bli wåt, fuktas. -rännän ntää *v.* göra wåt, fukta, låta suppurera. -rännys yksen *s.* befuktning, suppuration.

Märsky yn, -kyn yä = myrsky m. fl.

Märsy yn *s.* som ständigt gråter = märsylaukku. -yn yä *v.* gråta oupphörligt.

Märy yn *s.* owäder. -ryyn yta *v.* storma.

Märä än = mera.

Märänen, -nnys se märkä.

Mäski in *s.* mäsk. -kään kätä *v.* mäska.
Mässään sätä l. -säilen llä *v.* bullra, stoja. -äys yksen *s.* bullrande lek, stoj. -sinä än *s.* fräckt l. stålt beteende.
Mäsä än = murska.
Mäti din *s.* fiskrom, mätimaha romstinn, stormage, lyön mädiksi slår till en smörja. -inen isen *s.* full med rom, af rom, rombesuddlad. -inki ngin *s.* storbuk (mätä). -ditöin ttömän *a.* utan rom. -dittömyys yyden *s.* rombrist.
Mätikkö kön = mätäikkö se mätäs.
Mätkin iä *v.* klappa, dunka på, kasta fortfarande. -kään kätä l. -käelen llä *v.* slå l. kasta wårdslöst. -kähdän htää *v.* gifwa ett plötsligt dunkande ljud (t. er. genom fall, kast), dimpa ned. -kähdys yksen *s.* plötslig dunkning, dimp. -kyn yä *v.* gunga af stötar.
Mätin ttiä *v.* fortfarande kasta, smäcka, wräka ihop, fullproppa. -ttään tätä l. -tän ttää *v.* wräka, kasta wårdslöst. -ttö tön *s.* kast, smitta.
Mätäs ttään *s.* tufwa, meni mättääsen gick under tufwan (i grafwen), mätässara tufstarr (*carex caespitosa*), kalamätäs granruskor till fiskfänge. -ttäinen isen *dim.* liten tufwa, *a.* tufwig. -ttähikkö kön *sdr.* -täikkö l. -ttähistö ön *s.* tufwig mark. -ttäynnyn ntyä *v.* bli tufwig.
Mätä dän *a.* rutten, murken, mätähaava rötsår, mätäkontti surt ben, mätäkuu rötmånad. -ti din l. -täinen isen l. -tikkö kön *a.* rutten, rött. -tänen dätä l. -dännyn ntyä *v.* ruttna, bli rött. -tänemys yksen *s.* förruttnelse. -dätän ttää l. -dännän ntää *v.* röta, låta ruttna. -dännys yksen l. -dätys yksen *s.* rötning, förruttning.
Mäyhyyn hytä *v.* pösa.
Mäykky kyn = maukku.
Mäyrä än *s.* gräfswin, gräfling.
Mäys, mäystin, mäystän se mäki.
Mäyskin iä = mäiskin.
Määhnä än mähnä.
Määhä än, -äinen isen, -hään hätä, -hin iä, -häys yksen = mäihä m. fl.
Määky ääyn l. -ynä l. -kinä än *s.* bölning, bräkning. -ääyn ääkyä *v.* böla, bräka. -käsen stä *v.* bräka, böla en gång. -ääin ääkiä *v.* böla l. bräka fortfarande.
Määlin iä *v.* garfwa, bereda läder. -ikki kin *s.* garfware. -ikkä kän l. -itsä än *s.* garfweri.
Määnne nteen *s.* drägg, skum (maanto).
Määrä än *s.* mål, mått, bestämmelse, päämäärä slutmål, määräpäivä förfallodag, jobonki määrään någorlunda, ylimäärin öfwermåttan. -äinen isen *s.* d. ht. mått, mål, liikamääräinen öfwerskjutande måttet, öfwermålig, alam. undermålig. -ällinen isen *a.* afmätt. -ätöin ttömän *a.* obestämd, obegränsad. -ättömyys yyden *s.* obestämdhet. -ään ätä *v.* bestämma måttet l. målet. -äys yksen *s.* bestämning. -äelen *sdr.* -äilen llä *v.* bestämma småningom. -ritän ttää l. -rittelen tellä *v.* låta bestämma, determinera. -ritys yksen *s.* bestämning, determination.
Määssä än *s.* hög.
Määvyn = määyn se määky.
Möhin hkiä *v.* stöta, slå häftigt (mähin).
Möhitän = möhötän.
Möhjä än *s.* mjuk massa, modder.
Möhkä än l. -äle een l. -äre een *s.* klump.
Möhkiäinen isen *s.* brudgum, möhkiäiset förlofningskalas.
Möhkönen sen *s.* spratt.
Möhliä än *a.* dåsk, pluskig.
Möhnin iä *v.* bära sig afwigt åt, klåpa.
Möhy yn *s.* smått, onyttigt ting, sopor, on möhynä är i smulor.
Möhörä än l. -rö ön *s.* smutsig menniska. -röilen llä *s.* smutsa sig, besudla, bete sig osnyggt.
Möhötän ttää *v.* bräka hest (som bocken), stollas, bete sig fånigt.
Möinen isen = moinen; tämmöinen = tän möinen.
Möke een *s.* trumpenhet, istuu mökeissänsä sitter trumpen, arg (mökö).
Mökerrehdän htää l. -kellän ltää l. -ketän ttää *v.* tugga långsamt, mumsa, rukki mökerrehtää rocken drar ej in tråden.
Mökisen se mökä.

Mökki kin *s.* hydda, stuga. -ilä än *s.* stället för hydda. -iläinen isen *s.* backstuguhjon, inhysing.
Mökkö kön *s.* af stamp och mjöl gjordt på näfwer stekt bröd.
Möksin iä *v.* bulta, prygla. -sähdän htää *v.* dunka, dimpa, plumsa.
Möksä än *s.* kysse.
Möka än *s.* buller, skrän, skräl. -kisen stä l. -äjän ätä *v.* göra oljud, skräna, knorra, knota.
Mökö ön *s.* en som sitter och mumlar, ser trumpen ut. -ötän ttää *v.* sitta och mumla då och då, bråka, makaa mököttää ligger och stönar. -ötys yksen *s.* bråkning, stönande. -öttäjä än *s.* bråkare, stönare, *ep.* för beckasin. -kötin ttimen *s.* trumpen, tillgjordt allwarsam menniska.
Mölisen stä l. -läjän l. -lään lätä *v.* wråla, böla, råma, wäsnas. -lä än l. -linä än *s.* wrål, larm. -läytän ttää l. -hdän htää *v.* wråla till hastigt.
Möljyn yä = mölisen.
Mölkö ön *s.* mumlare. -ötän ttää *v.* mumla.
Mölläke kkeen l. -äkkä kän *a.* swart, dunkel, mörk.
Mölsä än *a.* slö.
Mölyyn ytä = mölisen.
Mölö än *s.* lurk.
Mönkerä än *s.* herdelur af träd omwirad med näfwer. -ngyn nkyä *v.* tuta med lur, ropa hårdt, ryta, wråla. -nkäisen stä *v.* ryta till. -ngerrän rtää *v.* göra ngt med wrålande, knorrande ljud.
Mönkäre een *s.* stort stycke, klump.
Mörisen stä, -rinä = mölisen m. fl.
Mörkäle een = möhkäle.
Mörkö ön *s.* buse, *ep.* åt björn, spöke.
Mörköinen sen *s.* strömstare (*cinclus aqvaticus*).
Mörnin iä = möyrään.
Mörri in *s.* spöke (myrri).
Mörrinkäinen isen = möyrinkäinen.
Möry yn *s.* brölare.
Mörö ön *s.* warg.
Mössitän ttää *v.* tassa (om björnens gång).
Möyhiä än *a.* lös, mör, lucker. -heys yden *s.* mörhet, luckerhet (mouhia).
Möyhkä än = möhkä.
Möyhään hätä l. -hin iä *v.* wäsnas, skråla, larma. -he een l. -hinä än l. -hy yn *s.* skrål, larm.
Möykky kyn *s.* limpa, romhylsa (maukku, moukku). -kyn kkyä *v.* baka limpa, knåda, ifrigt tillaga. -kytän ttää *v.* tugga som tandlösa, mumsa.
Möykkään kätä *v.* skråla, larma (möyhään).
Möykäri in *s.* obändig menniska, larmare.
Möyrinkäinen isen *s.* surrande insekt.
Möyrään rätä l. -rästän ää *v.* bölande uppkasta jord (som tjuren). -ryyn rytä *v.* ryta, wråla. -ry yn *s.* wrål, möyrymies = myrrysmies.

N.

Naakin kkia *v.* krypa för att komma på willebråd.
Naakka kan *s.* kaja (*corvus monedula*).
Naakku kun = nartta.
Naala an *s.* naturlig form, skepnad, läksi naalaltansa rubbades ifrån sitt rätta skick. -ainen isen *a.* beskaffad, kaikennaalainen = kaikenlainen. -akas kkaan *a.* underlig till utseendet. -ailen lla *v.* kråma sig, kokettera, gå grann. -ailevainen isen *a.* kokettérande.
Naali in *s.* fjällräf, fjällracka (*canis lagopus*), *a.* glupsk, snål. -leus uden *s.* snålhet, glupskhet.
Naalikko kon, naalo on = neulikko.
Naama an *s.* ansigte, näsa, tuohinaama näfwermask, naamasarvi renhorn betäckt med hud. -ari in *s.* mask. -ailen lla *v.* gapa, wisa ansigtet.
Naantali in *s.* Nådendal.
Naappaan pata *v.* fastnagla.
Naappo = nappo.
Naapuri in *s.* granne. -isto on *s.* grannskap: -rus uksen *s.* en af grannarna.
Naara an *s.* hona, hora, bragg, krok l. håf att upptaga från sjöbotten, naaran nappi l. näppi wagel. -as aksen l. -as aan *s.* hona. -anen sen *dim.*

hona. -ainen isen *a.* ht. hona. -aan ata *v.* dragga, loda, upptaga från sjöbotten.
Naappu pun = lyhde.
Naarma an l. -mi in l. -mu un *s.* skråma, blodrisra. -ainen l. -uinen isen *a.* skråmig. -atoin ttoman *a.* utan skråma.
Naarmaus uksen *s.* underarmsbörda.
Naarttu = narttu.
Naasti in *a.* snygg, hyffad, konstfärdig, *s.* taklage å fartyg. -ius uden *s.* renlighet, snygghet, konstfärdighet.
Naati din *a.* behändig, skicklig, förståndig. -aiainen isen *dim.* behändig.
Naatta tan *s.* hinna, kärpän naatta torkadt hermelinkött. -tun ttua *v.* öfwerdragas med hinna, förtorkas.
Naatti tin *s.* blaster, blad och stängel på rotwärter. -inen isen *dim.* liten blaster, *a.* blasterrik, af blaster.
Naattu tun = narttu.
Naava an *s.* trädmossa, laf. -ainen isen *a.* lafwig. -vikko kon *s.* lafrik skog.
Nahisen sta *v.* småwäsnas, fnysa. -ina an *s.* tassel, fnysning. -hin hkia *v.* knastra. -ikoitsen ta *v.* knysta. -stun ua *v.* bli swampig. -stutan ttaa *v.* låta bli swampig, låta wissna (nahka).
Nahjaan jata *v.* gnida, bete sig senfärdigt. -jus uksen *s.* drölare, tafatt. -justan aa *v.* söla, göra långsamt. -justus uksen *s.* sölning, tafatt beteende. -justelen lla *v.* bete sig dröligt.
Nahka han l. hkan *s.* hud, skinn, läder, *pl.* nahat pels, nahkahevonen mycket mager häst, -muna windägg, -pilvi tunnt moln, -siipi läderlapp, -lappulainen torskmossa (*peltidea aphthosa*), -paju gråwide (*salix cinerea*). -anen sen *dim.* litet skinn, *pl.* -set fäll, pels. -ainen isen *a.* af skinn, af läder. -hallinen isen *a.* som har skinn l. läder. -kuri in *s.* körsnär, bundtmakare. -kia an *a.* mjuk och seg, skinnaktig, swampig. -kiainen isen *s.* nejonöga, flädermus, läderlapp, windägg. -hkenen hjeta l. -hkeennun ntua *v.* bli skinnaktig, swampig. -hoitan ttaa *v.* öfwerdraga med skinn, förse med skinn. -hatoin ttoman *a.* utan skinn. -hattomuus uuden *s.* skinnbrist. -hoitun ttua *v.* öfwerdragas med hud (nahisen).
Nahlaannun ntua *v.* bli swampig, wissna.
Nahturi in *s.* sudd.
Nahuutan ttaa = nahisen.
Nain ida *v.* gifta sig, äkta, taga till äkta, naipa giftwuren man, naitava l. naitavainen giftwuren qwinna, on naitavissa är giftwuren. -iminen isen *s.* gifte, giftermål. -ima an *s.* giftermål, naimaikä giftotid, on naimoissa är sysellsatt med giftermålsfrågor. -imatoin ttoman *a.* ogift. -imattomuus *s.* ogift tillstånd. -inen isen *s.* qwinna, slicka, hustru, liikanainen konkubin, nainen mies gift man, naiseläjä qwinsperson, naispuoli qwinnokön, naiskoira tik, naisvalta qwinnowälde, naisjumala gudinna, naislaulaja sångarinna, naisopettaja lärarinna. -isekas kkaan l. -isellinen isen *a.* gift. -isela an *s.* qwinnohem. -ittilas aan *a.* giftwuren, *s.* friare. -itio on *s.* manbar slicka. -iskelen l. -ikselen lla l. -iskentelen nnella *v.* fria. -itan ttaa *v.* bortgifta, förmäla. -ittaja an *s.* giftoman. -ittajainen isen *s.* bortgiftning, *pl.* -set förmälnings l. förlofningskalas, möqwäll. -ittelen tella *v.* bortgifta, förorda giftermål. -itatan ttaa *v.* låta bortgifta.
Naka na'an *s.* hål i båtbotten.
Nakerran rtaa *v.* gnaga. -rrus uksen *s.* gnagning. -rtaja an *s.* gnagare. -rtelen rrella *v.* gnaga smått.
Nakka kan *s.* liten hammare. -kkaan kata *v.* slå, kasta. -kkaus uksen l. -kkuu uun *s.* knackning, kastning. -kkaaja an *s.* knackare, kastare. -kkaelen lla l. -kkelen kella *v.* knacka smått, kasta fortfarande. -kkelo on *s.* kastning. -kin kkia *v.* knäppa, klappa, kasta fortfarande. -kutan l. -kitan ttaa *v.* hamra, knacka. -kutus uksen *s.* knackning. -kuttelen tella *v.* knappra. -kkaunuta l. -kkaudun utua *v.* kasta sig, kastas. -kkelutan ttaa *v.* låta hamra, ha att kasta.
Nakki kin *s.* fälla, råttfälla.
Nakkia an *a.* snäll, rask.
Nakla an = naula.
Nakotan ttaa *v.* kakla.
Nakran aa = nauran.
Naksutan ttaa *v.* knappra, smacka.

Naku-herra *s.* småherre. -uri in *s.* snyltgäst, golfståndare.
Nakutan, -tus, -ttelen se nakka.
Nali in *s.* utstående tillstånd, silmät ovat nalillaan ögonen äro utstående.
Nalikka kan *s.* tapp, poikanalikka pojkknyffel.
Nalja an *s.* skämt, ei naljalla icke gerna, swårligen. -akas kkaan *a.* skämtsam. -ailen lla *v.* skämta. -juri in *s.* skämtare, gycklare.
Naljun ua, -utan ttaa, -jahdan htaa = nuljun m. fl.
Nalkki kin *s.* kil till att klyfwa med, poikanalkki pojkknyffel, puu on nalkissa trädet är sådant att barken kan hel afdragas (för att göras till pipa, flöjt), koirat ovat nalkissa hundarna hänga ihop. -kin kkia l. -kitsen ta *v.* kila.
Nalkutan ttaa *v.* knacka. -ttaja an *s.* knackare. -tus uksen *s.* knackning. -ttelen tella *v.* knappra.
Nalli in *s.* ung björn, liten man. -inen isen *dim.* liten nalle.
Nalpa lvan = nalva.
Nalva an *s.* slem. -aannun ntua *v.* bli slemmig (näljä).
Nami in *s.* prut, ei namin l. namilla icke gerna, swårligen.
Namu un *s.* namnam, sötsak.
Napa van *s.* nafle, medelpunkt, axel, napakaira nafware, myllyn napa hålet midt i qwarnsten, -rauta jernaxel hwarpå öfra qwarnstenen hwilar, napakivi sten hwarpå denna axel hwilar, nauriin napa den rakt nedgående roten på rofwan, meren napa hafshwirfwel, naparuoho nafwelgräs (*cotyledon umbilicus*), maan napa jordaxel, jordens medelpunkt, taivaan napa zenith, rattaan n. hjulaxel, kärraxel, pyörän napa hjulsnaf, navan puhkeema nafwelbräck. -anen sen *dim.* liten nafle, axel. -ainen isen *a.* ht. nafle, medelpunkt. -puri in *s.* en för hwilken nafweln swäller. -paun uta l. -paannun ntua *v.* fastna i axeln, stadna genom fastnande i axeln som qwarn. -pakka kan *s.* rofwa med lång rot, poikanapakka pojkknyffel, glunt. -poon vota *v.* afskära rofrötter (listin).

Naperoitsen ta l. -rran rtaa l. -pertelen rrella *v.* knappra. -rrus uksen *s.* knappring. -rtaja an *s.* knapprare.
Napi in = narttu.
Napisen sta *v.* skramla, knorra, knota, kälta. -pina an *s.* knot, skrammel. -stan aa *v.* skramla. -stus uksen *s.* skrammel.
Napoa an *s.* granne.
Napoon se napa.
Nappa pan *s.* knöl, syfilis, nappapoika pojkknyffel.
Nappaan l. -ppajan pata l. -pan ppaa *v.* gripa hastigt, nappa uti, wara i handgemäng. -ppaus uksen *s.* nappatag, handgemäng. -ppaelen *sdr.* -ppailen lla *s.* gripa småningom uti. -pin ppia *v.* fortfarande nappa, plocka.
Nappi pin *s.* blemma, knapp, sarven n. wårta på horn med hwilka små barn födas, nappiherra = nakuherra, nappiheinä höskallra (*rhinanthus crista galli*), nappikukka renfana (*tanacetum vulgare*). -pitan ttaa *v.* förse med knappar.
Nappo pon *s.* litet kärl med handtag, kopp. -pollinen isen *a.* ett sådant kärl fullt.
Nappula an *s.* pinne, tapp, plugg. -ainen isen *dim.* liten pinne, *a.* försedd med pinnar, pluggar.
Napsan aa *v.* knäppa. -ahdan htaa *v.* knäppa till hastigt. -sutan ttaa l. -suttelen tella *v.* åstadkomma knäppning, knappra. -sutus uksen *s.* knappring. -sahutan ttaa *v.* knäppa till hastigt.
Napu vun *s.* napulauta damspel.
Napukka kan *a.* liten och kort, knubbig, *s.* tapp, plugg (nappula).
Napuri se napa.
Naputan ttaa *v.* knacka. -tus uksen *s.* knackning. -ttelen tella *v.* knacka smått.
Nara an *s.* trångt, knarrande, bräckligt tillstånd, njugghet, pitää naralla hålla wid dålig kost, naraskettu = marraskesi, nurin narin upp och ned, huller om buller. -raan l. -rajan rata l. -risen sta *v.* knarra. -rina an *s.* knarrning. -rahdan htaa *v.* knarra till hastigt.
Narikka kan *a.* knubbig (napukka).
Narka ran *a.* trång, arm. -kutan ttaa *v.* knarra, brumma. -kutus uksen *s.* knarrning.

Narri in *s.* narr, gäck, gyckelmakare, puts, narrinparta l. -parinen skämtsam, raljerande, narrin karvat håren i nacken mot hårfästet. -rraan rata *v.* narra, skämta. -rraus uksen *s.* narrning, skämt. -ittelen tella *v.* tokas, galnas, gyckla.

Narsku un *s.* knastring, åkerkål (*brassica campestris*), ukon narsku = karaheinä. -kan kaa *v.* knastra, gnissla. -kahdan htaa *v.* knastra till hastigt. -kun ua *v.* knastra. -kutan ttaa *v.* åstadkomma knastrande. -kutus uksen *s.* knastring.

Narsu un = naaras.

Nartsu un *s.* trasa, slarfwa, lump. -sakas kkaan *a.* trasig.

Narttu tun *s.* tik, hynda.

Nasa an *s.* yxhammare, nasakuja yxa med hammare, nasanenä plattnäsa, plattnos. -akka kan *a.* fast, stark, swårrörlig.

Nasahdan htaa *v.* gifwa ett hastigt doft ljud. -saus uksen *s.* doft ljud.

Naseva an *a.* stadig, tjenlig, passande.

Nasia an l. -ain amen l. -ainen isen *s.* tibast, källarhalsbär (*daphne mezereum*).

Nasina an = nasia.

Naskaan kata *v.* smacka, smäcka. -kahdan htaa *v.* smacka till hastigt. -kun ua *v.* smacka, klaffa. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* smacka fortfarande, äta smackande, klaffa. -kutus uksen *s.* smackning. -kin ia *v.* smacka. -ki in l. -ku un *s.* smackning, smackare, *ep.* för gris. -kula an *s.* smackare, poikanaskula pojkknyffel.

Naskaan kata *v.* laska. -kuu uun *s.* laskning, naskuulauta brädet hwarpå laskas. -kali in *s.* syl. -lin imen *s.* syl, *pl.* -imet laskwerktyg, sylar m. m.

Nassakka kan *s.* fagg.

Nassu un *s.* stensqwätta (*saxicola oenanthe*).

Nasta an *s.* bubbla, prydnads nål, nagel på wågbalans, spänne. -aan ata *v.* förse med nasta. -te een *s.* utstående prydnad = nasta.

Nasti in *a.* snygg, nätt, hygglig. -isti *adv.* hyggligt, nätt (naasti).

Nasu un *s.* lockningsord för grisar.

Nata dan *s.* swingel (*festuca ovina, elatior* m. fl.)

Natajan = natisen.

Nati din *s.* brokista, korswirke.

Natisen sta *v.* knastra, knaka. -ina an knak. -tistau aa l. -tistelen lla *v.* bringa att knarka, tuffla om, pina. -istan ttaa = natistan.

Nato don l. -onen sen *s.* mannens syster, swägerska. -ola an *s.* swägerskans hem.

Natta tan *s.* slem, mögel. -aun uta l. -tun ttua l. -aannun ntua *v.* bli förlegad, fara illa, mögla, nattunut inrotad.

Natu dun l. -unen sen *s.* tik, hynda, sköka.

Natustan, -telen = natistan, natistelen.

Nauha an *s.* band, rem. -anen sen *dim.* litet band. -aineu isen *a.* af band. -allinen isen *a.* som har band l. rem. -atoin ttoman *a.* utan band. -attomuus nuden *s.* bandbrist. -hotan ttaa *v.* förse med band l. remmar. -aan ata *v.* slår med rem, nauhaa poikki slår så nyt går af, syö nauhaa äter glupskt. -aaja an *s.* pryglare, storätare. -hin ia *v.* fortfarande slå, piska, äta glupskt.

Nauhia an *a.* sölig, slapp.

Nauka an *s.* fiskslem. -ainen isen *a.* slemmig.

Naukia an *a.* söt, angenäm.

Naukka = niukka.

Nauku un *s.* jamning. -un ua *v.* jama. -una an *s.* jamning. -kasen sta *v.* jama engång, tala fint, förnämt. -uilen lla *v.* jama smått, gällt. -utan ttaa *v.* ha att jama. -unto nnon *s.* jamning.

Naula an *s.* spik, nagel, skålpund, mark. -anen sen *dim.* liten spik. -ainen isen *a.* af spik, full med spikar, af skålpunds wigt. -aan ata *v.* spika, nagla. -aaja an *s.* spikare. -aus uksen *s.* spikning. -lin ia l. -litsen ta *v.* spika fast, fastnagla, ristiin naulita korsfästa. -loitan ttaa *v.* förse med spikar, naglar, förnagla. -laelen l. -lelen lla *v.* spika småningom. -litutan ttaa *v.* låta fastspika, låta förnagla. -litsia an l. -loittaja an *s.* fastspikare, förnaglare.

Nauma = naama.
Nauran aa *v.* skratta, utskratta. -ru un l. -ro on *s.* skratt, åtlöje, naurusana gläpord, pitää nauruna hålla till åtlöje. -ruinen isen *a.* skrattsjuk, löjlig. -ruisuus uuden *s.* skrattsjuka. -rullinen isen *a.* löjlig. -rullisuus uuden *s.* löjlighet. -rullisesti *adv.* löjligt. -relen l. -raskelen l. -reskelen lla *v.* le, skratta smått. -ahdan htaa *v.* skratta hastigt, ge till ett skratt. -ahtelen hdella *v.* skratta hastigt då och då. -atan ttaa l. -rutan ttaa *v.* uppväcka skratt, bringa att skratta, minua naurattaa jag har skrattlust.
Nauris iin *s.* rofwa, katin nauris kattost (*malva rotundifolia*), koiran n. = narsku, nummin. = rätvänä, ukon nauris åkerrym (*erysimum cheirantoides*). -iinen sen *a.* af rofwa, full med rofwor. -iitoin ttoman *a.* utan rofwa. -iittomuus uuden *s.* rofbrist.
Nauska an (=nassu) *s.* stensqwätta. -kutan ttaa *v.* sqwattra såsom stensqwättan. -ahutan ttaa *v.* slå med liten flatsch, flatscha.
Nauta dan *s.* nötkreatur. -anen sen *dim.* litet nöt. -ainen isen *a.* ht. nötkreatur. -dallinen isen *a.* som har nötkreatur. -datoin ttoman *a.* utan nöt. -dattomuus uuden *s.* nötbrist.
Nautin ttia l. -titsen ita *v.* njuta, nyttja. -into innon *s.* njutning, bruk, -oikeus nyttjorätt. -ttio on *s.* njutning, nyttjande, vanha nauttio besittningsrätt af häfd. -te tteen *s.* njutning, njutbar produkt. -ttia an *s.* nyttjare, njutare.
Navakka kan *a.* kraftfull, häftig, stark.
Naverran rtaa *v.* borra, gnaga igenom. -rtaja an *s.* borrare, gnagare. -veri in *s.* borr (näverrän).
Navetto ton l. -tta tan *s.* fähus. -tollinen isen *a.* som har fähus, ett fähus fullt. -tun ttua *v.* få smak l. lukt af fähus.
Navi in *s.* hynda, lätthet, olla navissa wara löpsk, para sig, olla navilla wara lätt, ei navin swårligen, navin lätt. -ia an *a.* lätt, fast, stadig.
Navo on *s.* Nagu socken.

Ne l. net *pl.* till se den.
Nehkiä = nihkiä.
Nehto hdon *a.* litet sluttande, panen vesinehdolle sätter på sned så att wattnet afrinner.
Neiti eiden *s.* flicka. -inen isen *dim.* liten flicka, *a.* ht. flicka (neitiä).
Neitiä än *a.* fuktig, däfwen. -teys yden l. -ti den l. -ide iteen *s.* fuktighet, däfwenhet. -idyn tyä *v.* bli däfwen, fuktas. -idytän ttää *v.* göra fuktig. -idytys yksen *s.* befuktning.
Neito idon *s.* flicka. -onen sen l. -okainen isen l. -idyt ityen *dim.* liten flicka. -oinen isen *a.* ht. flicka (neiti, neitsy).
Neitoinen isen *s.* mört. -turi in *s.* liten id.
Neitsy yn l. -si sen l. -se een *s.* jungfru. -yt yen l. -ynen sen l. -ykäinen isen *dim.* liten täck jungfru. -yys yyden *s.* jungfrudom. -yinen isen *a.* ht. jungfru. -yllinen isen *a.* jungfrulig. -yllisyys yyden *s.* jungfrulighet.
Neiveä l. neivä = näivä.
Nekla an = neula.
Nekosa an *a.* beqwäm. -kottelen tella *v.* sitta rak och förnöjd.
Neljä än *a.* fyra, neljin l. nelin fyra i gången, fyra på en gång. -ästi *adv.* fyra gånger. -li in *s.* fyra, täyttä neliä i fullt galopp, nelijalkainen fyrfotad. -äs ännen *a.* den fjerde. -ännesti *adv.* för fjerde gången. -ännes eksen l. -ännys yksen *s.* fjerdedel, qwartal. -likko kon *s.* fjerding. -liö ön l. -liä än *s.* fyrsidig figur, tulla neliältä komma från fyra håll. -ästän ää l. -listän ää *v.* galoppera. -litän ttää l. -littelen tellä *v.* dela i hopar af fyra, nelittäin l. nelitellen fyra i sender. -lo on l. -lonen sen *dim.* fyra i kortlek. -ää ään = neliä, tulla neljäältä. -äkkö kön l. -jönen sen *s.* fyrling.
Nenka *adv.* så der. -ainen isen *a.* sådan.
Nenä än *s.* näsa, ända, udde, spets, nenäklasit glasögon (att ställas på näsan), nenäliina näsduk, istuu seipään nenässä sitter i spetsen på en stör, veneen nenässä i båtfören, nenävastainen stick i stäf emot, panna nenällä förtrolla. -änen sen *dim.* liten näsa, *pl.* nenä

set halfsockor betäckande allenast tårna. -äkäs kkään *a.* som har stor näsa, näswis. -ävä än *a.* stornäst. -ävyys yyden *s.* stornästhet. -ällinen isen *a.* som har näsa, i ändan l. fören fittande. -ätöin ttömän *a.* näslös. -ättömyys yyden *s.* näslöshet. -nitän ttää *v.* pålägga näsa, förse med för, med spets, med ända, nenitän saappaita förssko stöflor. -ästän ää *v.* passa ändan, spetsen, fören, nenästän venettä lägga fören i land, fastgöra båtfören i land. -ään ätä l. -äelen llä *v.* widröra med näsan, sticka näsan i, närma sig näswist, draga båtfören i land. -nistelen l. -nittelen tellä *v.* gifwa stickord, näswisas, blanda sig uti, taga åt sig. -äyn ytä l. -äydyn ytyä *v.* möta, stöta emot, bli stött. -nusta an *s.* tåbandet på skida. -nustelen lla *v.* snoka, utspionera. -ästi in *s.* backhumla (*achillea millefolium*).

Nepas aan *s.* syskonbarn, kusin. -ppo pon l. -pain amen *dim.* = nepas. -painen isen *s.* brylling.

Nepsiä än *a.* fuktig.

Nepsä än *a.* smaklig.

Nerkko kon l. -rko ron *a.* swag, späd, ringa.

Nero on *s.* snille, förstånd, omtanke. -ollinen isen l. -okas kkaan l. -osa an *a.* snillrik, förståndig, skarpsinnig, klok, omtänksam. -ollisuus uuden *s.* skarpsinne, omtänksamhet, drift. -ollisesti l. -okkaasti *adv.* snillrikt, förståndigt, omtänksamt. -oon ota *v.* urskilja. -otoin ttoman *a.* oförståndig, oomtänksam. -ottomuus uuden *s.* oomtänksamhet, slöhet. -ottomasti *adv.* oförståndigt, oomtänksamt.

Neste een *s.* fukt, saft. -tän ää l. -tytän ttää *v.* befukta. -tyn yä *v.* bli fuktig, saftig. -teinen isen *a.* fuktig, saftig. -teisyys yyden *s.* fuktighet, saftighet. -eetöin ttömän *a.* saftlös. -eettömyys yyden *s.* saftlöshet.

Net = ne.

Netka an *a.* böjd.

Neula an *s.* nål, silmä l. silmineula synål, verkon n. nätnål (käpy), neularuoho stor wårlök (*gagea lutea*), paimenen neula herdenål, kammnäswa (*erodium cicutarium*), neulaomena spikklubba (*datura stramonium*), neulakota l. -kotelo nålfoderal hängande i qwinnors gördel, kuusen neula granbarr, neulaseppä nålmakare. -anen sen l. -lonen sen *dim.* liten nål, gadd, barr. -ainen isen *a.* ht. nål l. barr. -liainen isen *s.* geting. -atoin ttoman *a.* utan nål. -attomuus uuden *s.* nålbrist. -lon oa *v.* sy. -loja an *s.* sömmare. -lous uksen *s.* sömning. -le een *s.* sömarbete, sömtråd (silmäinen). -los oksen *s.* sömarbete. -likko kon *s.* nålbössa, nåldyna. -loskelen l. -loelen lla *v.* sy smått. -lotan ttaa *v.* låta sy. -lotun ttua *v.* få stickningar af domning, domna.

Neuvo on *s.* råd, utwäg, medel, redskap, pitää neuvoa rådpläga, löysin neuvon hittade på en utwäg, kulkuneuvot redskap att färdas med, juomaneuvot, syömäneuvot tillgång på dryck, mat, hyvät neuvot goda redskap, goda utwägar. -okki kin *s.* råd. -oinen isen *a.* som har råd, utwäg, epäneuvoinen rådlös, twehågsen, kaksin. hermafrodit. -ollinen isen l. -okas kkaan *a.* rådig, som har utwägar, medel. -ollisuus uuden *s.* rådighet. -ollisesti l. -okkaasti *adv.* rådigt. -otoin ttoman *a.* rådlös. -ottomuus uuden *s.* rådlöshet. -ottomasti *adv.* rådlöst. -os oksen *s.* råd, valtioneuvos statsråd, kauppaneuvos kommerseråd. -on oa *v.* råda, underwisa. -oja an *s.* rådare, underwisare. -oelen *sdr.* -oilen l. -oskelen lla *v.* råda småningom. -otan ttaa *v.* låta råda, låta underwisa. -ottelen tella *v.* rådslå, rådpläga. -otus uksen l. -ottelu un *s.* rådplägning.

Neva an *s.* flackt trädlöst kärr, Nevajoki Newafloden, en flod som rinner genom ett flackt kärrland. -ainen isen *a.* kärrig, sumpig. -aisuus uuden *s.* sumpighet. -voitun ttua *v.* bli kärrig, bli sumpig.

Neveska an *s.* swärdotter.

Nevä än l. neviä än = neivä, näivä.

Ni *prt.* alls, ei ni mitään allsicke, alldeles intet.

Niake kkeen = nietos.
Niatus uksen l. -tos oksen = neitos.
Nidon, nide se nito.
Niedän se nietä.
Niehän ää v. plocka, afplocka.
Niekka kan s. lutande ställning, kävelee niekalleen går framlutad. -kkaan kata v. nicka. -kkaisen l. -kaisen sta v. nicka en gång, soutaa niekaisee ror och nickar, ror framlutad. -kautan ttaa v. nicka hastigt. -kutan l. -kotan ttaa l. -kuttelen tella v. nicka fortfarande. -kutus uksen s. nickning.
Niekka kan s. måstare, konstnär, runoniekka skald, voitton. segerwinnare, kielin. språkmästare, språksam, mätäsniekka niittu tufwig äng, kansiniekka försedd med lock, tornin. försedd med torn.
Niekla an = neula.
Nielen llä v. swälja. -liä än s. swäljare. -lu un s. swalg, ingång (i ryssjor), nieluaika tid då fisken tar på bete. -lunen sen l. -luke kkeen dim. litet swalg. -la an s. hwad på en gång nedswäljes, swäljning. -laus uksen s. hastig swäljning, klunk. -lentä nnän l. -lentö nnön s. swäljning. -eskelen llä v. swälja fortfarande. -etän ttää v. låta swälja. -lasen sta l. -läsen stä v. swälja hastigt, sluka. -lasin imen s. swalg. -llyn ltyä v. bli uppswäljd, gå i strupen. -llytän ttää v. låta bli uppswäljd.
Nielukainen isen a. aflångt rund, slinkande, ep. för orm, wessla.
Niemi men s. landtunga, udde. -meke kkeen l. -mes eksen l. -myt yen dim. liten landtunga. -meläinen isen s. boende på udde l. landtunga. -minen isen a. full af uddar. -metöin ttömän a. utan landtunga.
Nieputtelen tella v. flara och pipa ss. geting.
Nieri rin l. -riä än l. -riäinen isen s. röding.
Nieta dan s. mörkbrun häst.
Nietiä än a. fuktig, blid, n. ilma töwäder.
Nietto ton l. -tos oksen l. -te tteen s. snödrifwa. -tostan aa v. samla drifwor.
Niettu tun s. niminiettuun wid namn, så att intet glömmes.
Nietän ttää = nietostan och niedän.
Niedän tää v. gnaga, kälta på.
Niherrän rtää v. skrida framåt.
Nihervä än a. tät, lummig, qwistrik.
Nihiä än s. det minsta, ei nihiääkään icke det ringaste.
Nihka han l. -hku hun s. utmattadt tillstånd, olla nihalla wara utmattad, ej wilja röras. -ki adv. alldeles noga, trött, fuktigt. -kiä än a. utmattad, trög, däfwen. -keys yden s. tröghet, däfweuhet. -kiästi adv. trögt, däfwet. -aun uta l. -aunnun adr. -aannun ntua l. -audun utua v. utmattas, bli trög. -kistyn yä v. bli däfwen.
Nihku hun l. -hvun s. hicka, snyftning. -hun l. -hvun hkua v. snyfta, gråta hickande. -han hkaa l. -hkaan hata v. snyfta, snyftande begära, knysta (nihka).
Niiaan ata v. niga. -aus uksen v. nigning. -askelen lla v. niga fortfarande.
Niikutan ttaa = nikutan.
Niin se se.
Niini nen s. bast, niinipuu lind. -istö ön s. lindskog. -inen isen a. af bast, bastrik. -iloinen isen s. bastrep. -itöin ttömän a. utan bast. -ittömyys yyden s. bastbrist.
Niippo pon, -pollinen sen, -pokas kkaan, -pastun ua = nippo m. fl.
Niippu pun = nippu.
Niisi se niite.
Niisaun uta = nipastun.
Niiska an s. mjölke, niiskakala mjölkfisk. -ainen isen a. mjölkig.
Niiskun ua v. snyfta. -utan ttaa v. åstadkomma snyftning, snyfta. -utus uksen s. snyftning.
Niisti in a. snuk.
Niistän ää v. snyta, aftaga ljus, snåsa. -telen llä v. snyta fortfarande. -tin imen s. snytwerktyg, pl. niistimet ljussax. -täjä än s. snytare. -tätän ttää v. låta snyta.
Niisu un = nirsu.
Niisi den s. wäfskaft. -sinen l. -tinen isen a. skaftig, neliniitinen fyrskäfta. -in iä l. -itän ttää v. träda i skaft.
Niitti tin s. band, garn.

Niittu tun *s.* äng. -unen sen *dim.* liten äng. -uinen isen *a.* ängsrik, ht. äng. -tullinen isen *a.* med äng försedd. -tän ttää *v.* slå hö. -ttelen tellä *v.* slå smått och fortfarande. -ttäjä än *s.* slåtterkarl l. qwinna. -tto ton l. -täntä nnän l. -tänne nteen *s.* hö-slåtter. -tos oksen *s.* slaget tillstånd, höslag, ängsarbete. -te tteen *s.* höslåtter. -tätän ttää *v.* låta slå, hålla höslåtter. -ttäjäinen isen *s. pl.* -set slåtteröl.
Niitty tyn = niittu.
Nikalmo on = nikara.
Nikara an *s.* litet wattenfall.
Nikelä än *a.* skarp.
Nikerrän rtää *v.* skära dåligt.
Nikistän ää *v.* qwäfwa, strypa. -tys yksen *s.* strypning. -kahdun htua *v.* qwäfwas, strypas.
Nikitän ttää = nikerrän.
Nikka kan *s.* snyftning, hicka, nikan yrtti l. ruoho ängsskära (*serratula tinctoria*). -kotan ttaa l. -kutan ttaa *v.* wäcka hickning, snyftning, snyfta. -kottelen tella *v.* beswäras af hicka l. snyftning. -kotus uksen l. -kutus uksen *s.* hickning, snyftning. -kotutan ttaa l. -kostutan ttaa *v.* låta hicka, ha att snyfta.
Nikki kin *s.* ett slags kärl,
Nikula an l. -li in *s.* ett par sammanbundna kornkärfwar.
Nikutan, nikutus se nikka.
Nila an *s.* något slipprigt, slem, koivun nila björkflake, nilan aika björkflakestid, mensörestid, elää toisen nilalla leswa på andras bekostnad, *pl.* nilat gälar.
Nilaan ata *v.* jollra, fördrifwa tiden.
Nilja an *s.* slem, slipprighet. -akas kkaan l. -akka kan *a.* slipprig, hal. -astun ua *v.* slinta, halka, wrickas. -astus uksen *s.* slintning, halkning, wrickning. -ahdun htua l. -aannun ntua *v.* bli slipprig, halka hastigt, wrickas. -akoitan ttaa *v.* göra hal, slipprig. -akoitun ttua *v.* bli hal, bli slipprig.
Nilki len *s.* skärhet, olla nilellä wara skär, nilelle palanut kaski en alltför starkt bränd swed. -lon lkoa l. -lkoon lota *v.* afslå narfwen, skinna, utsuga. -ko *adv.* alldeles, nilko nimetöin alldeles namnlös. -konainen l. -lkinäinen isen *s.* liggsår, *a.* skär, naken, slipprig. -koinen isen *a.* slipprig, hal, listig. -kas kkaan *s.* slipprigt, halt ställe på wäg (nilkka).
Nilkka kan *s.* wrist, fotknölsled, hasled, -luu fotknöl. -anen sen *dim.* fotknöl. -kahdan htaa l. -kahdun htua *v.* halta hastigt, wricka hasleden. -kastun ua *v.* wricka, slinta. -kku kun *a.* halt, slipprig. -kkuri in *s.* wristbeklädnad, yllestrumpa för wristen. -kun kkua l. -kutan ttaa *v.* halta. -kuttelen tella *v.* linka. -kutus uksen *s.* haltning. -kautan ttaa *v.* låta halta, låta wricka.
Nilos oksen *s.* halka, slipprighet, slät klippstrand, -kivi underwattensstén i forsar öfwerwärt med mossa. -on oa l. -oon ota *v.* lossna (barken). -ostan aa *v.* slinta (nila, nilki).
Nilppu pun l. -ppainen isen *a.* slipprig, hal, glatt.
Nilvakka kan = niljakas.
Nilvehdin htiä *v.* smutta, förvla litet.
Nimi men *s.* namn, ristinimi kristningsnamn, förnamn, liikaniemi tillnamn, sukunimi familjenamn, nimikirja matrikel, nimiloppu nioårig l. äldre renoxe, nimen- l. niminomainen enkom, nimenomaisesti l. nimenomaan l. nimenomattain enkannerligen. -ikko kon *s.* namne, på ens namn, nimikkopuu träd planteradt i någons namn. -inen isen *a.* med namn, benämnd, sen niminen så benämnd, nimismies länsman. -mellinen isen *a.* som har namn, ansedd. -metöin ttömän *a.* namnlös. -mettömyys yyden *s.* namnlöshet, namnbrist. -mikkö kön *s.* nomen. -mentö nnön *s.* nominativ. -meen metä l. -men eä *v.* säga wid namn, säga uttryckeligen, yttra. -itän ttää *v.* benämna, nimittäin nemligen. -itys yksen *s.* benämning, nimitysmies länsman. -itysten *adv.* namn för namn. -ittelen tellä *v.* benämna fortfarande, gifwa namn, öknämna.
Nimpiäinen isen *s.* bålgeting (*vespa crabro*).
Nion oa = nidon se nito.
Nie een = nide se nito.
Nios oksen = nietos.

Nipistän, -pistys, -pistelen se nippu.
Niplinkäinen isen = nimpiäinen.
Nippa pan l. -ppi pin s. ett slags fingerspel emellan könen, flut, lyödä nippaa spela nippa, nippatauti wenerisk sjukdom.
Nippo pon a. snarsticken, s. snarstickenhet. -pollinen isen a. ömtålig, grannlaga. -pastun ua v. bli snarsticken. -ppuri in s. som plägar bli snarsticken.
Nippu pun s. snibb, spets. -pistän ää v. med fingerspetsarne gripa l. knipa, nypa. -pistys yksen s. knipning. -pistelen llä v. knipa, klämma. -pistytän ttaa v. låta knipa.
Nippula an = nyppylä.
Nipsan saa v. knipsa, knipa med dofst ljud, smacka litet.
Nirajan rata = nirisen.
Nirha an s. kräftbete. -hoitsen ta v. fånga kräftor på bete.
Nirhan haa l. -haan hata v. gnaga, skafwa. -haus uksen s. gnagning. -hain amen s. skafwerktyg.
Nirisen stä v. sorla, porla sakta, sippra fram, qwida. -rinä än s. sakta sorl. -rahdan htaa v. porla till hastigt, spruta fram fint. -ristän ää v. åstadkomma fint sorl, hålla ut sista droppen.
Nirkas kkaan = nirssi.
Nirkko kon s. udd, spets. -kka kan a. spetsig, skarp i spetsen, sticken, nirkoin skarpt, wresigt. -kastan aa v. spetsa, göra wresig. -kastun ua l. -kkamastun ua v. bli wresig.
Nirppa pan s. småweßla (*mustela nivalis*).
Nirppa pan l. -anen sen l. -pakka kan a. mißlynt. -pistän ää v. snörpa, rynka (på näsan). -pistelen llä v. ofta rynka, wisa sig mißlynt.
Nirppi pin = nirso.
Nirso on l. -su un a. matgrann, matwäljande, fint ätande. -sutan ttaa l. -suttelen tella v. äta litet och fint.
Nirskan aa l. -kun ua v. gnißla. -kahdan htaa v. gnißla hastigt. -kahtelen hdella v. gnißla hastigt flera gånger. -kutan ttaa v. ha att gnißla. -kutus uksen s. gnißlan.
Nirssi in s. spenslig, i ansigtet mager menniska.
Nirun ua = nirisen.
Nisellyn ltyä = nivellyn.
Niska an s. nacke, öfre och närmaste delen till något, niskatuuru nackgrop, nurin niskoin l. ylenniskaan l ylenniskoin l. ylenniskojaan hals öfwer hufwud, niskapuut l. niskat åsar, wasar, kosken niska stället närmast ofwan en fors. -ainen isen a. nackig, nackad, uppiniskainen hårdnackad, halsstarrig. -aisuus uuden s. nackens beskaffenhet, uppiniskaisuus hårdnackenhet, halsstarrighet. -aisesti adv. nackadt. -allinen isen a. med nacke försedd, ofwanom belägen. -atoin ttoman a. utan nacke. -ava an a. tjocknackig, halsstarrig. -kuri in s. halsstarrig, enwis menniska, nackstyfhet (sjukdom). -kuristi adv. halsstarrigt. -kuruus uuden s. halsstarrighet. -kuroitsen ta l. -koittelen tella l. -kuttelen tella v. wara halsstarrig, enwisas. -kaan ata v. göra nacke, göra inskärning omkring något, t. ex. stock.
Nissi in s. tiggare.
Nisu un s. hwete. -unen sen dim. litet hwetebröd. -uinen isen a. af hwete. -utoin ttoman a. utan hwete. -uttomuus uuden s. hwetebrist (nisä).
Nisä än l. -su un s. spene, bröst, nisälapsi dibarn. -änen l. -sunen dim. spene. -sus uksen s. en af spenarna. -äkäs kkään l. -ällinen isen a. som har spenar. -ätöin ttömän a. utan en spene. -sitöin ttömän a. som saknar flera spenar, spenlös.
Nidon toa v. häfta fast, binda. -de teen s. häfte, band. -toja an s. häftare, bindare, kirjannitoja bokbindare. -telen dellä v. häfta l. binda fortfarande.
Nitska an a. stålbakad (litska).
Nitu dun, nitunen sen = nisä, nisänen.
Niuha an a. bitande, arg, karg, matgrann, niuhat silmät hotande uppsyn, -pyssy bössa som ej sprider haglen. -akka kan a. bitande, ilsken, wresig. -haan hata l. -hoon hota v. bitas, wara arg (om djur), tilltala hotande, klösa l. skära hastigt. -hotan ttaa l. -hottelen

tella l. -hostelen lla *v.* bitas, hota att bitas. -haus uksen *s.* bett, hotfullt tilltal, hastig skärning.
Niuka u'an *s.* kardialgi.
Niukahdan htaa, -kahdus uksen, -kahutan ttaa = liukahdan m. fl.
Niukeen niueta = hiukeen
Niukia an *a.* slapp.
Niukka kan *a.* karg, knapp, *s.* knapphet, brist. -kkuus uden *s.* njugghet. -kasti *adv.* kargt, knappt. -kistun ua *v.* bli knapp, affnappas. -kallinen l. -kallainen isen *a.* något knapp. -silen lla *v.* lida mot slutet, wara sjuklig, wara motwillig.
Niukoon uota = niukeen och niuvetan.
Niu'un ukua *v.* pipa, gnälla (naukun).
Nius uksen = nivus.
Niuskan kaa *v.* bitas, gläffa.
Niuvetan ttaa *v.* reta, wäcka smärta i hjertgropen, ha kardialgi (niuka).
Niva an *s.* trång, af täta snår öfwerwuren bäck, strömdrag i floder. -ainen isen l. -veä än *a.* starkt strömmande.
Nivala an l. -ara an l. -arainen isen *a.* wriden, krusig (niverä).
Nivelä än l. -vel len *s.* led, handled. -leinen isen *a.* ledfull, ledad. -llän ltää l. -llytän ttää *v.* sträcka leden. -llyn ltyä *v.* bli sträckt, wrickas, gå ur led. -llys yksen *s.* ledsträckning, ledwrickning.
Nivellän ltää *v.* tälja med slö knif, göra inskärning (nivelä).
Niveri in = niverä.
Niverrän rtää *v.* genomborra (näverrän).
Niverä än *s.* masur, *a.* wriden. -äinen isen *a.* af masur, wriden (nivara).
Nivo on *s.* bristande matlust, äckel, leda.
Nivon oa *v.* binda, häfta. -oja an *s.* bindare. -ve een *s.* band, binda, häfte. -vuli in *s.* sädesband. -voskelen l. -velen llä *v.* binda, häfta småningom. -voun uta l. -vetyn ttyä *v.* bli bunden, häftad, bli seg (nidon).
Nivoon ota *v.* fälla hår, släppa hår. -votan ttaa *v.* ha att fälla hår. -votus uksen *s.* hårfällning.
Nivus uksen *s.* höft och ljumske, nivusliha slaksida. -unen sen *dim.* lampaan nivuset bakdel'n af ett slagtadt får.

No, noh *int.* utrop af förundran, till uppmuntran, pådrifning. -hotan ttaa l. -hitan ttaa *v.* ropa noh, pådrifwa. -hotus l. -hitus uksen *s.* tillrop af noh, pådrifning.
Nohko hon *s.* tölp.
Nohova an *a.* grof, stark.
Nohvas aan = nohova.
Noiden, noitten, noita m. fl. *pl.* af tuo.
Noikkaan kata *v.* nicka på hufwudet. -aus uksen *s.* nickning.
Noita dan *s.* trollkarl, hera, noidan nuoli förhexning af boskap, hastig boskapssjuka, trollskott, stjernfall, noidan henki spådomsande, noitakeinot trollkonster, trollredskap. -anen sen *dim.* trollkarl, hexa. -ainen isen *a.* trollsk, full med hexor. -tu dun *s.* trolleri, noitumarja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*). -dun tua *v.* trolla, förbanna, swära. -tuus uuksen l. -tumus uksen *s.* trollning, hexeri. -turi in *s.* trollkarl, hexa. -tia an *s.* trollare. -tuelen lla *v.* bruka trolla, swära ofta. -dutan ttaa *v.* låta trolla. -duskelen lla *v.* trolla smått, idka trolleri.
Noja an *s.* lutande l. stödjande ställning, pöydän nojalla stödd mot bordet, oman onnensa nojassa förtröstande på egen lycka, olla rohtojen nojassa medicinera, nojatuoli länstol, karmstol. -ainen isen *a.* stödjande, *pl.* nojaiset karm. -aan ata *v.* luta l. stödja sig mot, låna på, nojaa lupauksiin lita på löften. -aus uksen *s.* lutning, stödjande. -jo on *s.* lutning, böjning, on nojossa är lutande, teki nojon gjorde en bugning. -jun ua l. -joon jota l. -jotan ttaa *v.* luta, stödja sig mot, swigta. -stutan ttaa *v.* låta luta, ha att stödja sig.
Nokare een *s.* klump.
Noki oen *s.* sot, nokipää brandar, nokikolari sotare, nokipoika sotargosse, nokiukko sotargubbe, nokikana sothöna (*fulica atra*). -imus uksen *s.* sotare. -inen isen *a.* sotig. -isuus uuden *s.* sotighet. -isesti *adv.* sotigt. -oen okea *v.* borttaga sot, sota. -kia an *s.* sotare. -oento nnon *s.* sotning. -oentolainen isen *s.* sotswart menniska, so-

tig, fotare. –okeen oeta v. bestryka med fot, fota ned. –keun uta v. bli fotig. -keutan ttaa v. göra fotig, fota ned. –oetoin ttoman a. utan fot. -oettomuus uuden s. fotbrist, fotlöshet.
Nokka kan s. näbb, udde, spets, veneen nokka framstam, nokkahauki näbbgädda, nokkaviisas försmädlig, näswis. –anen sen dim. liten näbb m. m. nokkastilli sup. –ainen isen a. näbbig, näbbad. –ava an a. långnäbbig, wresig. –aun uta l. –aannun ntua v. bli långnäbbig, bli stött, dra på näsan. -kkaan kata v. slå med näbben. -kkailen lla v. dra på näsan, taga åt sig. -kin kkia v. plocka med näbben, hacka, picka. –kasen sta v. knäppa till en gång med näbben. -kiskelen lla v. plocka fortfarande med näbben. -kittelen tellä v. näbbas, gnabbas, retas.
Nokkeinen sen = nokkonen.
Nokkela an a. näbbig, qwick, klok, snabb, flink.
Nokkera an = nokkela.
Nokko kon s. droppe, liten höfåta. -onen sen dim. liten droppe. –kun kkua a. droppa. –kutan ttaa l. -kotan ttaa v. låta droppa.
Nokkonen sen s. nässla, kusiais- l. siera- l. rautanokkonen etternässla (nokko).
Noko, i ss. nokonokka lång näbb. -otan ttaa v. sitta med näbben lång, sitta och hänga näsa (nokko).
Nok lvainen l. nokulainen isen = nokkonen.
Nolkki kin s. manslem, ss. hundens.
Nolo on a. tafatt, trög. –osti adv. tafatt, bakwändt. –otan ttaa v. sitta tafatt, gapa sysslolös.
Nolpotan ttaa v. droppa. –ppu pun s. droppe.
Nolva an s. ändan på timmerstock utom timran, t. ex. för att uppbära ställningar.
Noperran rtaa l. –pertelen rrella v. knappra, göra småsaker. -rrus uksen s. knappring.
Nopia an a. snabb, snäll, qwick. –peus uden s. snabbhet. -asti adv. snabbt.
Noppa pan s. droppe, ett slags spel, heittää noppaa spela noppa, kasta tärning. –anen sen s. liten droppe, tärning. –ppaan pata v. droppa, plocka, knäppa. –aus uksen s. droppning, plockning, knäppning. -pahdan htaa v. droppa hastigt, knäppa till, knapsa bort. –pin ppia v. plocka fortfarande.
Noppo pon s. fågla, lyö noppoa spelar l. kastar fåglor. –onen sen dim. liten fågla. –ppula an s. pinne (nappula).
Nopsa an = nopia.
Nopsahdan htaa = nopahdan.
Noputan ttaa l. –ttelen tella v. klappa, knäppa. –tus uksen s. klappning, knäppning (noppa).
Noraan, norajan m. fl. se noro.
Norha an s. twågrenig stör för att upplyfta fädesfärfwar.
Nori in s. anses betecka nio slags sjukdom, i mun och hals, i spenar med swulst, rödsot (verinori), då mjölken i förtid will ysta (jamakkanori), twinsot (kuivanori), norijoubi l. norinuora hank, norikontti surbent, noriheinä = kärmeen marja l. vilkka l. orpolapsen kukka l. sydänmarjan kukka, jamakka noriheinä = pistosruoho l. vaivaisten kukka l. äitipuoli, kuivanoriheinä ehrenpris (*veronica officinalis*) l. = ikävän kukka l. mäkivehka, miespuolen eläimen kuiva noriheinä hundviol (*viola canina*), lehmännoriheinä = karaheinä, punanoriheinä = kellokukka, tervanorih. = suopillike, virumanorih. = angerva, verinoriheinä = hiirenkorvanlehti l. karvakellukka l. koisonpuu l. pääskynkukka, papunoriheinä backluta (*silene rupestris*).
Noria an a. böjlig, smidig, wig. –reus uden s. böjlighet. –asti adv. böjligt, smidigt, wigt. –rjenen eta v. bli smidig, böjlig. –istan aa v. böja, göra böjlig (noro).
Norkkaan kata v. snålas, wara snyltgäst. –kotan ttaa l. –kottelen tella v. stå och hängla. -rkko kon s. snyltgäst. -rke kkeen s. snyltning, ett hänglande och wäntande.
Noro on s. lågländt ställe der watten samlas, däld, rännil, noromäa låg

sumpig mark, juoksee noronansa rinner som en bäck, sorlande. -onen sen *dim.* liten däld, jäänoronen ispigg. -oinen isen *a.* full med rännilar, sumpig. -re een *s.* en fallande droppe. -rahdan htaa *v.* hastigt droppa ned. -rahtelen hdella *v.* droppa tätt. -rajan l. -raan rata l. -risen sta l. -roon rota l. -rotan ttaa *v.* flyta sakta, sorla. -run ua *v.* drypa.

Norppa pan *s.* en art skäl.

Norppaan pata, norpe ppeen = norkkaan, norke.

Norsa an *s.* solögon (*ranunculus nivalis*).

Norskaan kata, norske een = norkkaan, norke.

Norsu un *s.* elefant, norsun nokka elefantsnabel, norsun luu elfenben.

Norsi rren *s.* nors (*osmarus eperlanus*).

Norvotan ttaa *v.* dröja, wara trög.

Nosela an *a.* eldig, qwick.

Nost .... se nousen.

Notkia an *a.* böjlig, wek, wig. -keus uden *s.* böjlighet. -asti *adv.* böjligt, wigt. -istan aa *v.* böja, göra böjlig. -istus uksen *s.* böjning. -istelen lla *v.* böja småningom, böja hit och dit, göra wek. -kistun ua *v.* böja sig. -ko on *s.* böjning, dalsänkning. -koinen isen *a.* full med böjningar l. dälder. -kelma an l. -kelmo on *s.* liten böjning, bugt, liten dalsänkning. -kahdan htaa *v.* böja sig hastigt, swigta. -kahtelen hdella *v.* swigta ofta. -kun ua *v.* böja sig l. swigta fortfarande. -kutan l. -kotan ttaa *v.* ha att swigta, swinga, wagga. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* swinga l. wagga fortfarande. -kutus l. -kotus uksen *s.* fortfarande böjning, swigt.

Noud .... se nout....

Noukka kan *s.* näbb. -ukin kkia *v.* plocka fortfarande. -kkelen kella l. -kkielen lla l. -kiskelen lla *v.* plocka småningom. -kkaan kata *v.* plocka en gång. -kkasen kasta *v.* plocka som hastigast. -kkaus uksen *s.* hastig plockning, knackning med näbben (nokka).

Nousen nousta l. nosta *v.* uppstiga, stå upp, swälla, taikina nousee degen jäser, kuu nousee månen går upp, nouseva viikko nästa wecka. -su un *s.* uppstigning, höjning, kuun nousu månens uppgång, nousuvesi flödwatten, nousukala uppgångsfisk. -semto nnon l. -semus uksen *s.* uppstigning, höjning, jäsning. -sutan ttaa *v.* ha att stiga, laga att jäsa. -ostan aa *v.* upphöja, upplyfta, nostaa pellavia upptaga lin från rötning, nostaa huudon upphäfwa ett rop, nostaa kapinan uppwäcka ett uppror, nostaa kansaa uppbåda folk. -ostaja an *s.* upplyftare, wäckare. -osto on l. -ostanto nnon l. -ostanta nnan *s.* upplyftning, upphöjning, uppbåd, nostoväki uppbådadt folk, nosto-ovi fallucka. -oste een *s.* upplyftningstillstånd, upphöjning, on nosteella är under upplyftning, jäsande. -ostin imen *s.* häfstång, taikinan nostin jäsningsmedel för deg, nuotan nostin wak för winternot. -ostajainen isen *s.* upphöjning, *pl.* -set upphöjningskalas (wid namnsdag, wid uppbåd m. m). -ostantain amen l. -ostantainen isen *s.* så mycket en för gången lyftar. -ostannus uksen *s.* notwak, upplyftning. -ostelen lla *v.* lyfta småningom, nostelee sydäntä retar, rör gallan. -ostallan ltaa *v.* upplyfta lätt och hastigt. -ostalmus uksen *s.* så mycket en i gången lyftar. -ostatan ttaa *v.* låta lyfta, låta upphöja, lyfta hastigt, nostatan jalkaani lättar på foten. -ostattelen tella *v.* lyfta hastigt då och då. -ostutan ttaa *v.* ha att jäsa. -ostatutan ttaa *v.* låta wäcka.

Nousiainen isen *s.* Nousis socken.

Noudan utaa *v.* afhemta, gå efter något, följa, noutaa vettä hemta watten, on vettä noutamassa är efter watten, noutaa mieltä göra till wiljes, willfara. -ude uteen *s.* afhemtning, willfarighet, mielen noude tillfredsställelse. -uto don l. -udanto nnon *s.* afhemtning, noutopoika en gosse som hemtar (afskjutna pilar). -utaja an *s.* afhemtare. -utelen della *v.* afhemta småningom, göra fortfarande till wiljes. -utelias aan *a.* eftergifwen, willfarig. -uteliaisuus uuden *s.* eftergifwenhet. -udatan ttaa *v.* låta afhemta, efterfölja, efterkomma, willfa-

ra. -udatus uksen *s.* afhemtning, mielen n. willfarighet. -udattelen tella *v.* låta småningom afhemta, fortfarande efterkomma. -udatelma an *s.* efterföljd, iakttagande. -udatutan ttaa *v.* låta afhemta, ha att willfara.

Noverran rtaa, novertelen rrella = noperran, nopertelen.

Nuha an *s.* snut, bulnad, snufwa, nuhatauti qwarka, katarr (nyhä). -ainen isen *a.* full med snutar, plågad af snufwa, katarralisk. -hajan aa l. -hisen sta *s.* snysa, mumla. -hina an *s.* snysning, mummel. -haelen lla *v.* wistas i knutar, smyga, sjukas, lefwa eländigt.

Nuherran rtaa *v.* gnugga, arbeta ifrigt utan afbrott. -rrus uksen *s.* gnuggning, ifrigt arbete, stök.

Nuhja an, nuhjin l. nuhin ia = nuija, nuijin.

Nuhd... se nuht...

Nuhjaan l. -ailen lla *v.* dröla, röras tölpigt, stöka. -ju un l. -jus uksen *s.* dröl, tafatt menniska. -justan aa l. -jutan ttaa l. -justelen lla l. -juttelen tella *v.* bete sig dröligt. -jaannun ntua *v.* fördröjas, uttröttas.

Nuhjakka kan *a.* swår, tung.

Nuhku hun *s.* trög menniska. -uinen isen *a.* trög, sölande. -keroitsen ta *v.* bete sig trögt, söla.

Nuhraan rata *v.* nedsöla, smutsa, besudla. -raus uksen *s.* nedsmutsning. -raun uta *v.* bli nedsölad, smutsas.

Nuhde hteen *s.* tadel, bestraffning (med ord), tillrättawisning, nuhteen alainen tadelwärd. -hteetoin ttoman *a.* ostrafflig, oklanderlig. -hteettomuus uuden *s.* ostraffighet. -hteettomasti *adv.* oklanderligt. -htelen hdella *v.* tadla, förebrå, bestraffa. -htelo on l. -htelus uksen *s.* förebråelse, bestraffning. -htelia an *s.* klandrare, bestraffare. -htelutan ttaa *v.* låta bestraffa, låta tillrättawisa.

Nuija an *s.* klubba, -sota klubbkrig, -mies klubbewäpnad man. -aan ata *v.* klubba. -jin ia *v.* klubba fortfarande, bulta på med klubba. -atoin ttoman *a.* utan klubba.

Nuijotan ttaa *v.* bete sig kärft, wara stött.

Nuikutan ttaa = nujuun.

Nuiska an *s.* brunst. -kin ia *v.* wädra (såsom bunden), fnysa (nuuskin).

Nuiskotan l -kutan ttaa *v.* gäspa, ha att gäspa.

Nuisto on *s.* litet sluttande l. skef ställning. -tan aa *v.* göra sluttande l. skef.

Nutti tin *s.* spets.

Nuiva an *a.* bister, kärf, twär, ogästwänlig, njugg (nuijotan). -vistun ua *v.* wissna (näivetyn).

Nuja an l. -jakka kan l. -ju un *s.* buller, owäsende, ruskighet, storm. -juun juta *v.* wäsnas, ruska.

Nujerran rtaa *v.* förtära, dämpa, kufwa.

Nujo on *s.* leda wid mat, *a.* aptitlös. -jun ua *v.* wara utan matlust, afmagra.

Nukellan ltaa l. -kertelen rrella *v.* bråka med något, gnugga.

Nukero on *s.* ryggbenets ända, olla nukerolla ha ondt i ryggen och magen af mycket sittande. -oinen isen *a.* knarrig, qwidande. -oitsen ta *v.* qwida, sjukas, knarra, leka med dockor (nukke).

Nukka kan *s.* fjun, lo, lapp, rugg, tofs, nauriin nukka roten på rofwan, rukin nukka krok på spinnrocksrullen, nukkaviero l. -vieru losliten, nukkaan asti ända till det minsta, nukkaheinä = luikka. -ainen isen *a.* fjunig, lofwig, ruggig. -katoin ttoman *a.* utan lo, utan nock. -kin kkia *v.* inwäfwa hängande trådar, insy toffar l. lappar, nukin nauriita afskära rötterna på rofwan (listin). -kitan ttaa *v.* insy l. inwäfwa hängande trådar l. toffar, sätta krokar på spinnrocksrullen, nocka, bulta. -kitus uksen *s.* inwäfning af toffar, nockning, krokinsättning, bultning. -kkeri in *s.* fjunigt, toffigt kläde. -kistun ua l. -aannun ntua *v.* bli lofwig, repa sig. -kkelen kella *v.* förse med lo. -kelma an *s.* veran nukelma wälkläbb.

Nukkaan kata *v.* fitta och ondskas.

Nukke ken l. -ke kkeen l. -kki ken *s.* docka, nukenlehti groblad (*plantago major*).

Nukku kun *a.* trög (nuhku), sjuk (nukka), pellavan nukkuja linneskaf.

Nukun kkua *v.* sofwa, insomna. -kkuja an *s.* sofware. -kus uksen *s.* sofwande tillstånd, on nukuksissa är insomnad. -kkuvainen isen *a.* sofwande, på sömn begifwen. -kkuvaisuus uuden *s.* begifwenhet på sömn. -kkumatoin ttoman *a.* icke sofwande, sömnlös. -kkumattomuus uuden *s.* sömnlöshet. -kahdan htaa *v.* insomna hastigt, taga en liten lur. -kistun ua *v.* nedfalla insomnad. -kutan ttaa *v.* insöfwa. -kutus uksen *s.* insöfning. -kuttaja an *s.* söfware. -kuttelen tella *v.* insöfwa småningom.

Nukulainen l. -liainen l. isen *s.* nässla (nokkonen), nukulaishumala humlebinda (*cuscuta europæa*).

Nukulvainen isen = peipinen, peipponen (*galeopsis*, *lamium*).

Nulikka kan l. -ikas kkaan *s.* slyngel, knyffel.

Nulja an *a.* sned, förwriden, silmät ovat nuljallaan ögonen äro afwiga. -akka kan l. -aska an *s.* slem, slipprighet. -akas kkaan l. -jo on *a.* slipprig, hal. -an aa *v.* slinta, halka. -aan ata *v.* låta halka, runka. -astelen lla *v.* slinta ofta, gå fram halkande, bete sig osäkert. -ahdan htaa *v.* slinta hastigt. -autan l. -ahutan ttaa *v.* försträcka (en led), hastigt låta slinta, skuffa. -ju un *a.* slipprig, hal. -jun ua *v.* wara rörlig, runka, skakas. -jutan ttaa l. -juttelen tella *v.* skaka, runka, wanka omkring. -jutin ttimen = nuljusnaula. -jus uksen *s.* dröl, klåpare, nuljusnaula trubbig fil. -jutus uksen *s.* skakning, wankning. -justan aa l. -justelen lla *v.* dröla, bete sig tafatt, wanka omkring sysslolös.

Nulkka kan *s.* lunk, traf. -ari in *s.* trafware. -kkaan kata *v.* trafwa. -autan ttaa *v.* låta trafwa.

Nulkki kin = nulikka.

Nulli in = nulikka.

Nulo on *a.* modstulen, hängsjuk, nedslagen. -onen sen *dim.* nulosenlainen något modstulen.

Nulvo on = nulo. -otan ttaa *v.* wara l. blifwa modstulen.

Nummi men *s.* högländt sandfält, mo, hed, nummijäkälä = kangasjäkälä, nummen varsi = kanerva, nummen nauris = rätvänä, nummen kukoistus backtimjan (*thymus serpyllum*), nummenkukka = vaivaisten kukka, nummen vasara ett slags insekt, Nummen pitäjä St. Karins socken l. Nummis. -inen isen *dim.* mo, *a.* full af moar. -mmetoin ttoman *a.* utan mo, hedlös.

Nunna an *s.* nunna. -ainen isen *a.* ht. nunna.

Nunnu un *s.* bröstwårta, spene, blomma, ruis l. sininunnu blåklint, punanunnu rödklint, harakan n. = harakan kukka, tervan. = horsma, tulin. ältgräs (*ranunculus flamula*), voinunnu = voikukka. -nno on l. -nnonen sen l. -unen sen *dim.* spene, hjertunge (smekord). -nnottelen tella *v.* smeka. -nnostelen lla *v.* tugga lätt.

Nuod .... se nuot....

Nuoha an *s.* snas, snufwa, ei nuohaakaan icke det ringaste. -aunnun nua *v.* bli snasig. -haan ata l. -hon oa *v.* feja, snasa, älä nuoho pataa gnid dig ej mot grytan. -hoja *s.* fejare. -hotan ttaa *v.* låta feja.

Nuohkia an, nuohka an = nuoskia, nuoska.

Nuojun ua *v.* bugta sig.

Nuokka kan *s.* näbb (nokka), nickning, blund. -kkaan nuokata l. nuata *v.* hacka med näbben, nicka. -kkaelen *adv.* -kkailen lla *v.* småningom hacka, nicka. -kin kkia *v.* hacka, nicka fortfarande. -kahdan htaa *v.* hastigt docka, nicka, nucka, blunda hastigt. -kun kkua *v.* wara nickande, blunda. -kutan ttaa *v.* låta nicka, ha att blunda. -kuttelen tella *v.* låta småningom nicka, ha långsamt att blunda.

Nuolen lla *v.* slicka. -eskelen lla l. -eksentelen nnella *v.* slicka fortfarande, sleka. -lasen sta *v.* slicka hastigt. -lu un *s.* slekning, sleke, nuolusormi pekfinger. -lin imen *s.* slekkärl, sleke. -lia l. -leskelia an *s.* slickare, snål warelse.

Nuoli len *s.* pil, Nuolijoki Strelna. -inen isen *a.* pilfull, ht. pil. -itan ttaa *v.* förse med pilar. -itus uksen

s. utrustning med pil. -ittelen tella *v.* förse småningom med pil. -letoin ttoman *a.* utan pil. -litoin ttoman *a.* utan pilar.
Nuopea an *a.* olustig, nedslagen, orklös. -peus uden *s.* olust, orklöshet. -peasti *adv.* olustigt, slappt.
Nuoppaan pata *v.* nypa, lugga, hårdraga.
Nuopukka kan *s.* stump.
Nuora an *s.* rep, kalan nuora fiskref, olla nuoralla wara på krokfiske. -anen sen *dim.* litet rep, streck, olla nuorasella leka en slags lek. -ainen isen *a.* af rep, repfull, snörrät, replik. -aisuus uden *s.* repfullhet, replikhet. -aisesti *adv.* repligt. -anne nteen *s.* rottråd. -allinen isen *a.* med rep försedd, ett rep fullt. -aan ata *v.* snöra. -ritan ttaa *v.* förse med rep, binda med flera rep. -attelen tella *v.* gå snörrätt. -atoin ttoman *a.* utan rep. -attomuus uuden *s.* repbrist.
Nuori ren *a.* ung, nuorilantä något ung, -ruus uuden *s.* ungdom. -iso on *s.* ungdom, ungt folk. -rukainen isen *a.* ungdomlig, *s.* yngling. -rukaisuus uuden *s.* ynglingaålder, ungdomlighet. -rukaisesti *adv.* ungdomligt. -rekas kkaan *a.* något ung, ungdomlig. -ikko kon *s.* ungmor. -rrun rtua l. -ristun ua l. -rennun ntua *v.* bli ung, föryngras, ruoho nuortuu (wißnadt) gräs återfår sin grönska, taivas nuortuu himmeln öfwerdrages med friska moln (som båda regn), rauta nuortuu jernet blir mjukare (nuoria). -rennan ntaa l. -rrutan ttaa l. -rennutan ttaa *v.* föryngra, uppfriska, uppmjuka. -rruttelen tella *a.* mulna med unga friska moln.
Nuoria an *a.* smidig, böjlig. -rrun, -rrutan se nuori.
Nuorre rteen = nuora, nuortehen norahtelee droppar oafbrutet (såsom rep).
Nuortia an = nuoria, noria.
Nuosi in *s.* höfäck.
Nuoska an l. -kia an *a.* fuktig med blidsnö. -keus uden *s.* fuktighet. -autan ttaa *v.* fukta.
Nuot *pl.* till tuo.
Nuode teen *s.* systerman, nuodevaimo l. -mies brudens följeslagare ifrån föräldrarnas hus. -oti den *s. pl.* nuodet brudens föräldrar. -teus uden *s.* swågerskap, skyldskap i swågerlag.
Nuotio on *s.* stockeld, nödeld.
Nuotta tan *s.* not, mennä nuotalle gå på notdragning, nuotan reisi l. siipi sidostycket i noten, nuotan perä bakkilen. -anen sen *dim.* liten not. -tti tin = nuotta i ss. nuottikota notbydda. -ainen isen *a.* notrik, af not. -tallinen isen *a.* notegande, notdragare, en not full. -tus uksen *s.* notbolag, notlag. -tustan aa *v.* draga mödosamt. -ttue een *s.* notfolk.
Nuotti tin *s.* not, ton, melodi (nuotta).
Nupero on *s.* swansben.
Nupia an *a.* kort, knapp, olustig, nupia mieli kort, kärf, olustig till lynnet. -allinen isen *a.* något knapp. -vin pia *v.* wara opaßlig, olustig. -isen sta *v.* knota, wara kort om näsan, mumla. -ina an *s.* knot.
Nupo on = nuppo.
Nuppa an *s.* hornlös ko.
Nuppi in *s.* knopp.
Nuppiainen isen *s.* geting.
Nuppo pon *a.* kullig, hornlös.
Nuppu pun *s.* liten knapp, nyppa, smula. -unen sen *dim.* liten nyppa, smula. -uinen isen *a.* full med nyppor.
Nupukka kan *s.* boll, litet klot, liten knopp, näckros = ulpukka, upukka.
Nupula an = peiponen.
Nura an *s.* skåra. -raan rata *v.* draga en skåra.
Nurajan l. -raan rata l. -risen sta *v.* sorla, mumla, knota. -rina an *s.* sorl, knot. -ru un *s.* sorl, liten bäck med sorlande watten, knot. -rus uksen l. -reeen *s.* sorlande, knotande tillstånd, olla nureissansa wara mißlynt. -rahdan htaa l. -rahutan ttaa *v.* sorla hastigt, mumla till. -reksin ia l. -reksun ua *v.* knota, knorra. -ritan ttaa *v.* knota, tadla. -ristan aa *v.* låta sorla, låta rinna till sista droppen. -ristun ua *v.* bli ledsen, bli stött (nurku).
Nures eksen *s.* ljumske.

Nuri in = nurja, nurin niskoin l. niskojansa öfwerända, nurin narin förwändt, bakwändt, upp och ned, nurin puolin afwigt, nurin päin åt orätt håll, silmät nurin ögonen afwigt, menee nurin går ikull.

Nuria an, nureus uden = nurja, nurjuus.

Nurja an *a.* förwänd, omwänd, afwig, ogin, wrång, nurja mieli afwogt sinne, kantaa nurjaa kilpeä bära afwog sköld. -juus uuden *s.* afwoghet. -asti *adv.* förwändt, ogint, afwogt. -jus uksen *s.* ogin, wrång menniska. -ahdan htaa l. -ahdun htua *v.* slinta, wricka (nuljahdan).

Nurkka kan *s.* hörn, knut, wrå, nurkkaväki inhysesfolk, meren nurkka hafsbugt, nurkkavieras l. -virri l. -vilppa golfståndare, snyltgäst, nurkan takuinen som finnes bakom knuten, hemwuren tobak (naveton takuinen), nurkkapääsky husswala. -anen sen *dim.* litet hörn. -ainen isen *a.* hörnad, med knutar. -kallinen isen *a.* med hörn försedd, *s.* timmerman som för upp en knut, inhysing. -kitan ttaa *v.* förse med knutar l. hörn, dela på hörnen l. knutarna, nurkittain hörnwis, knutwis. -kkaan kata *v.* stryka fram långsmed kanten l. wägggen. -kkaus uksen *s.* kanten af en wik. -katoin ttoman *a.* utan hörn. -kattomuus uuden *s.* hörnbrist (nurku).

Nurku run *s.* mißnöjdhet, owilja, knot. -run rkua *v.* sorla, mumla, klandra, tadla, beklaga sig, knota. -kastun ua *v.* bli knotande, mißlynt.

Nurmes eksen *s.* Nurmis socken.

Nurmi men *s.* gräswall, hårdwall, linda, nurminiittu hårdwallsäng, nurmisuorsa leffeland (*anas clypeata*), nurmiheina l. pihannurmi trampgräs (*polygonum aviculare*), hirven nurmi = jussikko, isonurmi = puutarpää, luunurmi rörflen (*phalaris arundinacea*). -ikas kkaan = säärinurmi tåtel (*aira cæspitosa*). -inen isen *a.* full med gräswall. -isto on *s.* ängsmark. -ikko kon *s.* gräsmatta. -meun uta l. -metun l. -mitun ttua *v.* bli gräslupen, bilda gräswall.

Nurpia an *a.* olustig, otålig, nedslagen. -rve rpeen *s.* nedslagenhet, olla nurpeellaan wara nedslagen.

Nurppa pan = nurpia, nurpalla nenin mißlynt.

Nurraan rata *v.* sorla, mumla, qwida, marra, tigga enträget. -rrutan ttaa l. -rruttelen tella *v.* marra, tigga enträget. -rrutus uksen *s.* enträget tiggeri. -rrus uksen *s.* knarrigt tillstånd, näswis tiggare. -rrustan aa = nuristan.

Nurska an *s.* ett slags orm.

Nurtia an = nurpia.

Nuru, nurus se nuraan.

Nurun se nurku.

Nurve se nurpia.

Nuska an = nurkka.

Nuskula an = naskula se naskaan.

Nussin ia l. -iskelen lla *v.* ha samlag. -ssu un *s.* samlag.

Nuti din *s.* trissa i skjutbåge (nutiluu bentrissa), döbligt slag, bulnad, nutipää kalt hufwud. -din tia *v.* göra kal. -istan aa *v.* strypa, qwäfwa, krama, qwäsa, långsamt släpa, göra mödosamt. -istelen lla *v.* krama, qwäfwa småningom.

Nutisen sta = nurisen.

Nutkun ua *v.* knyckas, gunga. -utan ttaa *s.* knycka fortfarande, rycka. -kahdan hta *v.* swigta hastigt. -kahdus *s.* -kaus uksen *s.* hastig swigtning.

Nutraan l. -rajan rata *v.* sorla, brumma, frusa. -raunnun ntua *v.* bli knottrig.

Nutterva an *s.* höfblomster (*hieracium pilosella*).

Nuttia an *a.* kullig.

Nuttinen isen *s.* tånglake (*zoarcæus viviparus*).

Nuttu tun *s.* rock.

Nuttura an *s.* knottrighet, upplagdt hår.

Nutukka kan *s.* lappsk qwinnosko af renbenling.

Nuturoitsen ta *v.* knusla, göra något sakta.

Nutustan aa l. -telen lla *v.* knusla, göra något utan buller, göra i sakta mak.

Nuud .... se nuut ....

Nuuhaman *s.* snufwa, fjun.
Nuuhkin ia = nuuhdin.
Nuuhdin htia l. -htaan hdata *v.* wädra, stöka, nosa, snusa (nuuskin).
Nuukka kan *s.* lutande ställning, on nuukallaan är lutande. -kkaan kata *v.* nicka, luta. -kahdan htaa *v.* nicka hastigt, blunda.
Nuukko kon l. -ke kkeen = nuppo.
Nuukutan ttaa = nuukkaan.
Nuupia an = nupia.
Nuuppo pon = nuppa, nuppo.
Nuurun ua *v.* tråna, aftyna, sjukas, klaga. -u un *s.* aftyning, trånad. -utan ttaa *v.* förorsaka aftyning. -umatoin ttoman *a.* sorglös, ej beklagansmärd.
Nuusa an *s.* brist. -ainen isen *a.* nödställd.
Nuusakka kan *a.* tung, beswärlig, swår.
Nuuska an *s.* snus, panna nuuskaa snusa. -kuri in *s.* snusare. -kaan kata *v.* snusa, nosa, wädra. -kaus uksen *s.* snusning, nosning. -kin ia *v.* wädra, snoka, nosa, snysa. -kia an *s.* snokare, spion. -kelen l. -kielen lla l. -kiskelen lla *v.* snoka smått här och der. -ku un *s.* snus, snokning. -kun ua *v.* snusa, snysa. -kitan ttaa l. -kittelen tella l. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* snoka, låta snoka, snysta. -kutus l. -kitus uksen *s.* snyftning.
Nuudan taa *v.* utmatta, luta af matthet. -dun tua *v.* utmattas, förwissna, lehmä nuutuu kon afmagrar, tinar. -dutan ttaa *v.* låta wissna. -tea an *a.* hängsjuk, matt. -teus uden *s.* hängsjuka, matthet.
Nyhd .... se nyht....
Nyhermäinen isen *a.* hörnig, kantig, skroflig.
Nyhervä än *a.* trubbig.
Nyhisen stä, -hinä = nuhisen, nuhina.
Nyhjään jätä *v.* skuffa, stöta. -jäys yksen *s.* skuffning. -jäilen llä *v.* skuffa smått. -jin iä *v.* skuffa fortfarande. -jinä än *s.* fortsatt skuffning. -jäsen stä *v.* skuffa en gång. -jäytän ttää *v.* låta skuffa, skuffa hastigt.
Nyhkäre een *s.* knöl, hinder.
Nyhkään hätä *v.* rycka, handskas. -käys yksen *s.* ryckning. -hin hkiä *v.* rycka fortfarande. -käsen stä *v.* rycka en gång.
Nyhdän htää *v.* upprycka, rensa lin. -htö hdön *s.* uppryckning. -htelen hdellä *v.* upprycka småningom. -htäsen hdästä *v.* upprycka en gång. -hdätän ttää *v.* låta upprycka.
Nyhä än *s.* hörn, snut, snufwa (nuha).
Nykerä än l. -kerö ön l. -keräinen isen *a.* trubbig, afnupen, kort. -kerys yksen *s.* stump, nykerysluu = nupero. -kermä än l. -ky yn l. -kä än *s.* stump, kort ända, nykänenä l. nykynenä l. nykeränenä kort och trubbig näsa. -kyys yyden *s.* trubbighet, stumpaktighet. -kerrän rtää l. -kertelen rrellä *v.* afnyppa, sönderplocka. -kerrehdän htää *v.* rycka hastigt, knycka, rycka ut. -käsen stä *v.* knycka till, rycka en gång. -kin kkiä *v.* rycka fortfarande, sprita (fjäder). -kintä nnän l. -kintö nnön *s.* plockning. -kerryn rtyä *v.* bli trubbig, kort, hopfalla. -kerrys ykseen *s.* hopfallet tillstånd.
Nyketyn ttyä *v.* aftaga, afmagra, bli fattig.
Nyin ykiä = nykin.
Nykistän ää *v.* krama, trycka i hop. -tys yksen *s.* kramning, tryckning. -tyn yä *v.* bli kramad, tryckt, gifwa efter för tryckning, böja sig ned.
Nykkään kätä *v.* skuffa, knuffa. -käys yksen *s.* knuff.
Nykkärä än = nuttura.
Nyky ny'yn *s.* den närwarande tiden, tätä nykyä nu för tillfället, nykyään l. nykyjään för det närwarande, nykypuheinen nu ifrågawarande. -y'yt ykyen *dim.* nykyellä, nykyeltä för det närwarande. -yinen isen *a.* nuwarande, nykyisin nyligen. -yisyys yyden *s.* nuwarande tiden. -yisesti *adv.* för det närwarande (nyt, nykerä).
Nykä, nykäsen se nykerä.
Nykärä än = nykerä.
Nyljen lkeä *v.* flå, skinna. -lkiä än l. -lkyri in *s.* flåare. -ljentö nnön l. -lky lyn l. -lkö lön *s.* flåning, -ljin lkimen *s.* knif för att afskilja näfret från björken. -ljeskelen llä *v.* flå småningom. -ljetän ttää *v.* låta flå. -lkiö ön *s.* skinnlubet.

Nyljyn yä, nyljytän ttää, nyljyttelen tellä = nuljun m. fl.

Nylkkä kän l. -käs kkään s. liten backe l. upphöjning på wägar.

Nylä än a. slö. -synnyn ntyä v. bli slö, förslöas.

Nynnerö ön s. tafatt menniska, oskadlig stackare. -öinen isen a. tafatt.

Nyperä än l. -röinen isen a. fort, trubbig, stumpaktig, nyperä ohra trögt wäxande korn. -pertelen rrellä v. gnugga.

Nyplä än s. liten upphöjning, knopp, knapp (nyppylä). -lin iä v. fingrera, snatta. -lään lätä v. fingra, knyppla. -ly yn s. fingrering, knyppling, -laatikko knyppellåda, -palikko knyppelpinne. -lykkä kän = nyplä.

Nyppy pyn l. -ylä än s. blemma, knopp, liten upphöjning. -yinen isen l. -yläinen isen a. full med blemmor, knoppar. -ppään pätä v. nappa. -ppäys yksen s. nappning. -pin ppiä v. nappa fortfarande, nypa, plocka smått, knyppla. -päsen stä v. nappa hastigt. -ppelen pellä v. nappa smått. -pistän ää v. knipa ihop. -pistys yksen s. hopknipning. -pistelen llä v. knipa fortfarande. -ppylöitsen tä v. slå ut blemmor, knyppla.

Nypöstelen llä v. knyppla.

Nypötän ttää v. sitta upprätt och tiga.

Nyreä än a. slö, nedstämd, allwarsam, ängslig. -reys yden s. ängslighet. -reyn ytä l. -reydyn ytyä v. bli slö, stanna i wärten, bli nedstämd. -re een s. nedstämdt tillstånd, nedslagenhet.

Nyrhi in s. slö redskap. -in iä l. -hään hätä v. arbeta med slö redskap, grofhugga.

Nyrisen stä v. mumla, murra. -inä än s. mummel, murrande (nurisen).

Nyrjähdän htää l. -hdyn htyä, -hytän ttää, -hdys yksen = nujahdan m. fl.

Nyrkki kin s. knytnäfwe, längden från tumänden till första leden. -inen sen *dim.* olla nyrkkisillä kämpa, knytnäfswekamp, boxas. -kitän ttää v. dela i tumlängder, nyrkittäin tumlängdswis.

Nyrkkä kän a. brant, twär, wresig, nyrkkänoita underordnad trollkarl, nyrkkä mieli owilja, förargelse. -ke kkeen s. brant, brådstupa. -kästyn yä v. bli wresig, förargas. -kähdän htää v. bli hastigt wresig, bli stött. -käytän ttää v. göra wresig, stöta, förnärma. -kyttelen tellä v. gå nedslagen, bete sig trumpet (jyrkkä).

Nyrpistyn yä v. bli trumpen, slatna.

Nyrri in s. rimsaltad och på näfwer stekt strömming, a. slö (nyrhi). -iäinen isen *dim.* = nyrri

Nyrrytän ttää v. göra något tyst och trögt, mumla, qwida, enträget begära (nurrutan), förswaga (nyrri slö).

Nyrsytän ttää v. snyfta.

Nyrytän ttää v. skafwa, utmärgla.

Nyrvähdän htää, -hytän ttää = nyrjähdän, nyrjähytän.

Nyrväisen stä v. förtörna.

Nyry yn l. -yä än a. spenslig, swag, knarrig.

Nyräydyn ytyä l. -räännyn ntyä = nyreydyn.

Nyskyn yä, -kinä än, -kytän ttää = jyskyn m. fl.

Nystelmä än s. wårta, liktorn.

Nystermä än = nystelmä.

Nystylä än = nystyrä.

Nystyrä än s. knöl, bulnad, wårta, bubbla. -äinen isen a. knölig.

Nystö ön s. liten knöl, knyl.

Nysä än s. snugga, stump (nykä).

Nyt *prt.* nu (af nyty). -tyinen isen = nykyinen.

Nyte se nytte.

Nytisen stä v. knota, mumla. -inä än s. knot.

Nytkin iä v. rycka fortfarande. -kyn yä v. bli ryckt, gunga, swigta. -käsen stä v. rycka en gång. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. rycka ofta, soutaa nytkyttää ro ryckande, elää n. släpa fram lifwet. -kytys yksen s fortsatt ryckning.

Nyte tteen s. stöd med skyffa (under häsjor).

Nytty tyn s. stöd (nyte), bylte, docka. -yinen sen *dim.* liten docka. -tykkä kän s. bylte. -tystelen llä v. bylta, göra ngt långsamt, krama, qwäsa snåningom (nutistelen).

Nyttyrä än a. wresig, trumpen.

Nyttö tön s. knappen i ändan på lieskaftet.

Nyvellinen isen a. fattbar, begriplig, tydlig.

Nyykin kkiä *v.* nicka fortfarande på hufwudet. -kkään kätä l. -kän kkää *v.* nicka, knycka. -kkäys yksen *s.* nickning. -käytän ttää *v.* nicka hastigt. -kytän ttää l. -kyttelen tellä *v.* nicka, ha att nicka. -kys yksen *s.* nickande, lutande ställning, olivat nyykyksissä woro i lutande ställning, funderfamma.

Nyylä än *s.* blemma, wårta, knyl. -äyn ytä *v.* bli slö. -ään ätä *v.* förslöa, förfwaga.

Nyyrin iä *v.* röras långsamt. -istyn yä *v.* draga sig tillsamman, krympa ihop, huka ned sig.

Nyyskä än *s.* snus. -ättelen tellä *v.* nysa, fräsa, frusta (nauska).

Nyystän ää *v.* nysa, snyta (niistän).

Nyytsä än *a.* slö.

Nyökki kin *s.* slö knif.

Nyökkään kätä = nuokkaan.

Nyökäytän ttää = nyykäytän.

Nyölöitän ttää *v.* gå l. röras tölpigt, hasa. -ttäjä än *s.* hasare, wåp.

Nää .... se nät....

Näe .... se näk....

Nähd .... se näk....

Nähiä än *a.* slö.

Nähjä än *a.* mörbultad, hackad, trasig. -ään ätä *v.* hugga i sicksack, krossa, trasa. -äsen stä *v.* förorsaka kontusion.

Näivehdin htiä *v.* äta med nästan orörliga läppar.

Näiverrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* borra, gnaga sig igenom, marra, ha knipningar. -rrys yksen *s.* gnagning, knipning.

Näiverä än *a.* swag.

Näivä än *a.* förwißnad, feg, fuktig och slak. -vyn yä l. -vehdyn htyä l. -vetyn ttyä *v.* aftyna, förwißna, förtwina, bli fuktig och slak. -vetän ttää *v.* förtaga krafterna, låta aftyna, ha att afmagra. -vettäjä än *s.* som låter aftyna, twinsot. -äkkä kän *a.* feg. -äkästi *adv.* fegt, ogerna. -vistelen llä *v.* wara feg, wisa owilja l. motsträfwighet.

Näen nähdä *v.* se, anse, erfara, näkee hyväksi anser för godt, förgodtfinner, Jumala nähköön Gud bättre! näkee nälkää, vilua erfar hunger, köld, matkoilla monta nähdään på resor erfar man mycket. -htävä än *a.* (*part. pass*). synlig, att ses, silmin n. ögonskenlig. -htävästi *adv.* synbarligen, silmin nähtävästi ögonskenligen. -äkiä än *s.* skare, spåman, andeskådare. -äkemä än *s.* det sedda, syn, afstånd, silmän näkemä det ögat ser, synhåll. -äin äkimen *s.* synorgan. -äkö ön l. -äky äyn *s.* syn, utseende, näköala synwidd, näköpiiri horisont, kaunis näöltänsä l. näkyänsä l. näköjänsä skön till utseendet, vaivan näkö beswär, nälän näkö lidandet af hunger, näkyleipä skådebröd. -äköinen isen *a.* af utseende, sen näköinen af sådant utseende, veren näköinen till utseendet som blod. -äkösä än l. -äkysä än *a.* synlig, ansenlig, tulla näkösälle l. -kysälle komma till åskådning, komma fram, bli synlig, näkysä ruaksi spisfam till mat. -äe äkeen *s.* prof. -äös öksen *s.* synligt föremål. -äeskelen llä *v.* se, erfara småningom. -äyn äkyä *v.* synas, tulla näkyviin komma till åsyn, bli synlig. -äkyväinen isen *a.* synlig. -äkyväisyys yyden *s.* synlighet. -äkyväisesti *adv.* synligen, på synligt sätt. -äkymätöin ttömän *a.* osynlig. -äkymättömyys yyden *s.* osynlighet. -äkymättömästi *adv.* osynligen, på osynligt sätt. -äkylä än *a.* länge synlig, långwarig, spisfam. -äkymys yksen *s.* synwilla, sken. -äytän ttää *v.* låta se, wisa, wisa sig, näyttää valkiata hålla ljus, n. todeksi bewisa sanningen, niin näyttää så wisar det sig, så synes det, näyttää pahalta ser ut illa, niin näyttää minusta så synes det mig. -äyttäjä än *s.* wisare. -äytös öksen *s.* wisning, förewisning, bewisning. -äyte tteen l. -äytti tin *s.* prof. -äytäntä -nnän l. -äytäntö nnön *s.* wisning, framwisning. -äyttelen tellä l. -äyteskelen llä *v.* wisa småningom, fortfarande, förewisa, exponera. -äyttelijä än *s.* förewisare, utställare. -äyttelö ön *s.* förewisning, exposition, utställning. -äytelmä än *s.* det förewisade, exposition, expositionsartikel.

Näkki kin *s.* näcken, näkin kenkä l. kota snäcka (*mya margaritifera*), näkin heinä = hiiren herne, näkin hapset l.

hiukset flotagräs (*sparganium natans*), näkin valtikka kafweldun (*typha angustifolia*), näkin lehti näckrosblad. -inen isen *dim.* liten snäcka, näckrosblad.
Näky, näkysä, näkylä se näen.
Näkä. nä'än *s.* pösjord = näkämsa, hiiren näkä = kurjen papu l. virvilä. -käles een *a.* snarsticken, swår, owänlig. -käräinen isen *s.* geting.
Nälikkä kän *s.* nälikkäjuuri nejlikrot (*geum urbanum*).
Nälja än *s.* slem. -ämäinen isen *a.* slemaktig. -äinen isen l. -äkäs kkään *a.* slemmig. -äisyys yyden *s.* slemmighet. -äisesti *adv.* slemmigt. -äännyn ntyä l. -ästyn yä *v.* slemma, bli slemmig.
Nälkä län *s.* hunger, minun on nälkä, olen nälissäni jag är hungrig, nälkäkoivu dwergbjörk (*betula nana*), nälkäpellava wildlin, ängslin (*linum catharticum*), nälkäkurki storк. -äinen isen *a.* hungrig, *s.* snyltört (*orobranche major*). -äisyys yyden *s.* hungrighet. -äisesti *adv.* hungrigt. -lästyn yä l. -listyn yä *v.* bli hastigt hungrig. -lkäyn ytä *v.* bli hungrig. -lityn ttyä *v.* bli uthungrad. -litän ttää *v.* göra hungrig, minua nälittää mig hungrar.
Nällystän ää l. -telen llä *v.* mumsa, tugga som en tandlös.
Nälvehdän htää *v.* ha leda för mat, äckla.
Nälvä än, -äinen isen, -äkkä kän, -äännyn ntyä = nälja m. fl.
Nälyyn ytä *v.* gnaga med tänderna, göra slemmig (nälä).
Nälä än *s.* slem, näläkotti slembundt *ep.* åt grodan, nälämies = näälä. -äinen isen *a.* slemmig. -äkkä kän *a.* slemmig, utsliten, utnyttjad.
Nämät *pl.* af tämä.
Nänni in *s.* bröstwårta, spene, nännivieru afwänd från bröstet, *pl.* nännit swulster i näsan (ett slags hästsjukdom). -inen isen *dim.* liten spene. -illinen isen *a.* som har spenar. -itöin ttömän *a.* utan spenar, spenlös.
Näpiä än *a.* näpen, nätt, knapp, snäll. -peys yden *s.* näpenhet, nätthet. -ästi *adv.* näpet, snällt, knappt.
Näplakka kän *a.* hal.
Näplään lätä *v.* fingrera, röra med fingerspetsarna.
Näppi pin *a.* näpen, knapp (näpiä), *s.* fingerspets, emellan twå fingerspetsar, lyön näppiä spela med fingerspetsarna, on näpissä är emellan twå fingrar. -iä än = näpiä. -pisti *adv.* knappt, näpet. -ppärä än *a.* händig, qwick, snäll, färdig. -ppäryys yyden *s.* händighet. -ppärästi *adv.* händigt, qwickt. -ppäinen isen l. -päkkä kän = näppiä. -ppäräinen isen = näppärä. -pe ppeen *s.* nyppande ställning, pris, sormet ovat näppeellään fingrarna äro nyppfärdiga. -pillinen isen *a.* hwad som rymmes emellan fingerspetsarna, pris, nypa. -pin ppiä *v.* nyppa, knipa sakta och fortfarande. -ppään pätä *v.* knipa till, knäppa, slå sakta. -ppäys yksen *s.* knipning, knäppning. -päsen stä *v.* slå med fingerspetsar, knäppa en gång, tukta lindrigt. -pästys yksen *s.* knäppning med fingerspetsen, lindrig tuktan. -pitän ttää l. -pittelen tellä *v.* knäppa fortfarande, knipa. -pitin ttimen *s.* knipläng. -pistän ää l. -pistelen llä *v.* knipa, fingrera, snatta. -pistäjä än l. -pisteliä än *s.* snattare. -pistys yksen *s.* snatteri. -pisteleminen ie n *s.* snattandet.
Näppy pyn l. -ylä än *s.* blemma, qwisla. -ynen sen *dim.* liten blemma. -yinen isen l. -yläinen isen *a.* blemmig, full med qwislor.
Näpristelen llä = näpistelen se näppi.
Näpsä än l. -äs ään *a.* wig, snäll, qwick.
Näpäsen stä se näppi.
Näpyrä än = näppy.
Näpöstelen llä = näpistelen se näppi.
Näre een *s.* ung gran, ung tall, närehara hark af qwistig gran, *pl.* näreet gransnår, ulkomaan näre lärkträd (*pinus larix*). -ehyinen isen *dim.* = näre -ehikkö *s.* -eikkö kön l. -eistö ön *s.* gransnår, tallsnår, ung gran- l. tallskog.
Närhi in *s.* nötskrika (*garrulus*), kuusankan. lafskrika (*g. infaustus*), hohkan. nötskrika (*g. glandarius*), sininärhi blåkråka (*coracias garrula*). -in iä *v.* af-

bita litet i sender, gnaga. -hään hätä *v.* sarga, hugga dåligt.
Näri in *a.* knarrig, wresig. -isen stä *v.* knarra. -inä än *s.* knarr.
Närkki kin l. -kka kän *a.* snarsticken, qwick, lättsattlig. -käs kkään *a.* snarsticken, otålig. -kkäys yden *s.* snarstickenhet, otålighet. -kisti l. -kästi *adv.* hetsigt, otåligt. -kästyn yä *v.* förtrytas, bli stött. -kästys yksen *s.* förtrytelse. -kästytän ttää *v.* upphetsa, förtryta, göra stött.
Närkähytän *sdr.* närkäytän ttää = närkästytän.
Närmi in *s.* narf.
Närpeen rvetä *v.* se på med begärlighet.
Närpiö ön *s.* Nerpis socken.
Närri in = närhi.
Närte tteen *s.* häsja, aflång stack.
Närttä tän *s.* stapel.
Närvi in *s.* narf. -itän ttää *v.* slå narfwen bort, taga det yttersta skalet, snålas. -istelen tellä *v.* äta petande (utan att wara hungrig).
Närvä än *a.* snål (närvi).
Närä än *s.* halsbränna. -ästän ää *v.* åstadkomma halsbränna, minua närästää jag har halsbränna.
Näräjän rätä = närisen.
Näsekkä kän ≐ ulpukka.
Näsen enen = näsiä.
Näsiä än l. -äin ämen l. -äinen isen = nasia, näsiäniini tibast.
Näskä än *s.* lutande ställning. -ämöinen isen *dim.* något lutande, on näskällään l. näskämöisillään är lutande
Nästi in *a.* nätt, lislig, qwick att fatta.
Nästy yn *s.* blemma. -yinen isen *a.* blemmig.
Näsy yn *a.* nätt, näpen, prydlig, snäll.
Näsä än = näsy.
Näsäke kkeen *s.* hwit näckros.
Nätkin imen *s.* webelhö (*lathyrus*). -kelmä än l. -kimä än l. -kymä än = nätkin.
Nätty tyn *s.* slöja, hufwa.
Nätystän ää l. -telen llä *v.* göra ngt mödosamt, tugga mumsande, släpa med swårighet. -tin imen *s.* ringen l. öglan i ändan på en fimmerstång (letty).
Nätä dän *s.* töwäder, fuktigt snöwäder, nätäruoho = maltto, nätäsammal = kurhunsammal. -dästän ää *v.* töa, falla fuktig snö.
Nädän tää l. -telen dellä *v.* fatta i hemligen, gripa i smyg, träta i mjugg.
Näveri in l. -in imen *s.* nafware. -rrän rtää *v.* borra med nafware, gnaga. -rrys yksen *s.* borrning, gnagning. -rtelen rrellä *v.* borra småningom, gnaga sakta.
Näveskä än *s.* swärdotter.
Näviä än *a.* slank, spenslig. -verikki kin *s.* utmagrad menniska.
Nävölä än *s.* dålig surmjölk.
Näyherä än *a.* rörlig och rask, smidig.
Näyhiä än *a.* fuktig, däfwen.
Näyhin iä l. -hään hätä *v.* slå, smälla till.
Näykin kkiä *v.* nappa uti, rycka, nagga (wanl. med tänderna), kana näykkii hönan plockar sig. -kiskelen llä *v.* nagga fortfarande, gnabbas. -kkään kätä *v.* hugga i, fatta tag (med tänderna, näbben). -kkäelen llä *v.* bitas smått, gnabbas.
Näyn, näytän, näyttelen m. fl. se näen.
Nääkkä kän *s.* skeppsknä.
Näälä än *s.* hustruns broder.
Nään *sdr.* af näen.
Näännyn ntyä *v.* digna, försmäkta. -ys yksen *s.* wanmakt. -nnän ntää l. -ytän ttää *v.* utmatta. -yttelen tellä *a.* utmatta småningom. -ytys yksen *s.* utmattning.
Näärvä än *s.* ljumske.
Näärä än, näärän nappi = naaran nappi.
Näsi in = nääkkä.
Näätselmä än *s.* warietet af taimen.
Näättä tän = naatta.
Näätä dän *s.* mård, systersman, mäntynäätä skogsmård (*mustela martes*), haapanäätä stenmård (*must. foina*). -äneu sen *dim.* liten mård. -äinen isen *a.* mårdrik.
Nöhkä hän *s.* fnas (=nöhtä).
Nöhkö hön *a.* kort, undersätsig. -ötän ttää *v.* sitta framlutad, owerksam.
Nöhtä hdän *s.* fallaska, fnas. -äinen isen *a.* full med fallaska, fnas. -hdyn htyä *v.* öfwerdragas med fallaska l. fnas. -hdytän ttää *v.* öfwerdraga med fallaska l. fnas.
Nökkönen sen *s.* finhackad tobak; karduss tobak.

Nölkki kin l. -kköri in *s.* stump, knyffel, nölkkisaapas halfstöfwel.
Nöpelen llä l. -löitsen tä *v.* knyppla.
Nöperö ön *s.* stump, snugga.
Nöyhtä hdän, -äinen isen = nöhtä, nöhtäinen.
Nöyle een *s.* sömtråd (neule se neula).
Nöyrä än *a.* böjlig, ödmjuk, eftergifwen, swag, mild, nöyrä sairas swagt sjuk, nöyrä pää, nöyräpäinen swagsinnt, nöyrä ilma mildt, fuktigt wäder. -ryys yyden *s.* böjlighet, ödmjukhet. -ästi *adv.* böjligt, ödmjukt. -rryn rtyä *v.* bli böjlig, ödmjuk, ilma nöyrtyy wädret slår sig (då det börjar snöa efter köld). -ristän ttää l. -rennän ntää *v.* förödmjuka. -ristyn yä l. -rennyn ntyä l. -rynnyn ntyä *v.* bli böjlig, förswagas, förödmjukas. -rytän ttää *v.* göra böjlig, förödmjuka. -rytys yksen *s.* förödmjukelse. -ryttelen tellä *v.* förödmjuka småningom.

Oas okaan = oka.
Odas taan = ota.
Odelma an *s.* ny wärt på slagen äng l. skördad åker, ärfwing. -ainen isen *a.* full med ärfwingar. -moitsen ta *v.* slå rotskott, drifwa ärfwingar, wära till efterslåtter (aluva).
Oderva an, -ainen isen, -voitsen ta = odelma m. fl.
Odin se ota.
Odotan ttaa *v.* wänta. -tus uksen *s.* wäntning. -ttaja an *s.* wäntare. -ttajainen isen *s. pl.* -set wäntningslön. -ttamatoin ttoman *a.* icke wäntande, owäntad, oförmodad. -ttamattomasti *adv.* owäntadt, oförmodadt. -te tteen *s.* wäntningstillstånd. -ttelen tella *v.* wänta smått, wänta fortfarande. -tutan ttaa *v.* låta wänta.
Oh, oho, ohoh *int.* utrop af förundran l. klagan, l. för att drifwa på häst. -hkaan hata *v.* ropa oh, sucka, stöna. -hotan ttaa *v.* ropa oho.
Ohaisen sta = ohjasen.
Ohake kkeen, ohakas kkaan = ohdake.
Ohamus uksen, ohaus uksen, ohamo on = ohin.
Ohanto nnon *s.* isländsmossa.
Ohdake kkeen *s.* tistel, maksa ohd. = sikuri, tuliohd. = hepohierikkä, mehiläis l. onsiohd. = piikkiäinen. -kkeinen isen *a.* full med tistel. -kkeellinen isen *a* som har tistel. -kisto on *s.* tistelbewuxen ort. -ketoin ttoman *a.* utan tistel.
Ohennan, ohenen, ohennun se ohia.
Ohe een, ohellinen isen, ohelainen isen = ohi m. fl.
Ohi hen *s.* yttre kanten l. randen, stället wid sidan, brädd, ohilaudat sidobräderna på släden, sen ohessa derjemte, tämän ohessa härjemte, ohitse förbi. -illinen isen *a.* belägen wid sidan, tillgränsande. -hilainen isen *s.* sidogranne, sidokamrat. -in imen *s.* tinning. -imo on l. -imoinen isen *s.* sidan af kroppen, tinning.
Ohia an *a.* tunn. -hu un l. -hut uen l. -hukainen isen *dim.* tunn. -heus uden l. -huus uuden l. -hukaisuus uuden *s.* tunnhet. -hiasti l. -huesti l. -hukaisesti *adv.* tunnt. -hennan ntaa *v.* förtunna. -hennus uksen *s.* förtunning. -henen heta l. -hennun ntua *v.* förtunnas.
Ohja an *s.* tygel, töm. -as aksen *s.* en af tyglarna. -allinen isen *a.* med tyglar försedd. -jillinen isen *s.* kusk. -sin amen l. -ake kkeen *s.* rättesnöre, ledare. -atoin ttoman *a.* tygellös, otyglad, utan ledning. -attomuus uuden *s.* tygellöshet. -attomasti *adv.* otygladt. -aan ata *v.* styra med tyglar, länka, leda. -aus uksen l. -jo on *s.* ledning, länkning. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* småningom tygla, leda. -asen sta *v.* länka i hast, bestämma hastigt riktningen. -atutan ttaa *v.* låta tygla, låta leda.
Ohkaan se oh.
Ohkainen, ohkaisuus *sdr.* af ohukainen, ohukaisuus.
Ohova an = ohva.
Ohra an *s.* korn, kaksitahkoinen l. -sär-

mäinen twårabig, neljätahkoinen l. -teräinen l. keripää fyrrabig, hymy- l. hämä- l. hömöpää l. kahdeksantahkoinen 8rabig, lesipää l. kuusitahkoinen 6rabig, ohran kukka åkerros, oxögon (*agrostemma githago*), ohralintu fädesärla (*motacilla*), ohrasuorsa gräsand (*anas boschas*), on ohran jyvä silmässä är litet pirum. -anen sen *dim.* småkorn. -ainen isen *a.* kornig, af korn. -atoin ttoman *a.* utan korn. -attomuus uuden *s.* kornbrist.

Ohta = otsa.

Ohtain amen = ohdake.

Ohto, ohtonen = otso, otsonen.

Ohu, ohuus, ohukainen se ohia.

Ohutan ttaa = ohennan.

Ohva an l. ohvakka kan *a.* förträfflig.

Ohvainen isen = ohin.

Ohvatta tan *s.* wåghals, *a.* tilltagsen, flink, ohvatniekka lysten på ngt, liebhaber.

Oi, oi oi, oi voi *int.* utrop af förundran, löje, klagan. -ijotan ttaa *v.* ropa oi. -ivotan ttaa *v.* ropa oi woi. -ijotus l. -ivotus uksen *s.* weklagan.

Oih = oi. -hkaan kata *v.* ropa oih, stöna. -hkailen lla *v.* ropa fortsatt oi, oih, beklaga l. jämra sig.

Oikia an *a.* rak, rät, rigtig, rättwis, höger, makaa oikiana ligger rak, on oikiassa är på rätt, har rätt, oikia käsi höger hond, oikeettain l oikeestaan med rätta, egentligen, oikein rätt, oikioppinen renlärig, oikiuskoinen rättroende. -keus uden *s.* rakhet, rigtighet, rättwisa, domstol, menna oikeuteen gå för rätta, käy oikeutta processar, istuu oikeutta sitter till doms, oikeus istuu domstolen har sitt säte, sin session. -asti *adv.* rakt, rätt. -kuus uuden *s.* rakhet, ginhet. -ijeti l. -ijetensa l. -etis *adv.* rakt, gint, genast. -ijennan l. -jennan ntaa *v.* göra rak, rätta, berigtiga, gina, utsträcka. -ijentaja l. -jentaja an *s.* rättare, korrektor. -ijennus l. -jennus uksen *s.* rättelse, berigtigande, utsträckning. -ikenen l. -ikeen ijeta l. -jenen jeta l. -ijennun l. -jennun ntua *v.* bli rak, räta sig, bli utsträckt. -ikasen ijasta l. ikasta *v.* räta hastigt, gifwa rigtning, gina. -ikasu un *s.* rättelse, korrektion. -ijentelen l. -jentelen nnella l. -ikastelen lla *v.* småningom göra rak, rätta l. gina här och der, sträcka sig. -ijelmus l. -jelmus uksen *s.* sträcka, ginwäg. -jelvoinen isen *a.* rak, ginande. -ijus l. -jus uksen *s.* rak rigtning, ojuspuu rakt träd, ojusporo ren som går rakt. -ijustan l. -justan l. -ijastan aa *v.* gå rakt framåt, gina. -ikistan aa *v.* räta. -ikistus uksen *s.* rätning. -ikeutan ttaa *v.* berättiga (oiko).

Oikka kan = oikku.

Oikkaan kata = oihkaan.

Oikku kun *s.* böjelse, nyck. -kullinen isen *a.* nyckfull, frånglig.

Oiko l. oikoinen = oikia, oikotie ginwäg, oikopäätä genast, direkt, oikomatkoin ginwägen, oikoiseen rakt fram. -ikoon ojota l. -ijon ikoa *v.* rakt rätta l. gina, sträcka sig, utsträcka. -ijoskelen lla *v.* sträcka rakt fortfarande, sträcka sig. -ijostutan ttaa *v.* låta sträcka sig.

Oilinki ngin *s.* rak wägsträcka på sjöar så långt ögat når (oikia).

Oima, oimo = oiva.

Oinas aan l. -aksen *s.* snöpt bagge, gumse, wädur, olla oinahilla wara hos gumsen.

Oino on *s.* gumse (oinas), elghane.

Oinostelen lla = onnostelen.

Oirin ia *v.* ha förkänning af sjukdom, wara opaßlig. -into nnon *s.* förkänning. -re een *s.* förkänning, opaßlighet.

Oisan aa *v.* wägleda, wägwisa.

Oisto on = oikku.

Oitan ttaa = oivallan.

Oiva an l. -allinen isen *a.* bra, förträfflig, oivan tavalla dugtigt. -allisuus uuden *s.* förträfflighet. -asti l. -allisesti *adv.* förträffligt. -allan ltaa *v.* fatta, begripa, warseblifwa. -allus uksen *s.* fattning, rättelse. -annan ntaa = oivallan.

Oivukka kan l. -ke kkeen *s.* swart winbär.

Oja an *s.* dike, ojan varsi l. vieri dikeskant. -anne nteen l. -anen sen *dim.* litet dike, fåra. -ake kkeen l. -juke kkeen, l. -akas kkaan l. -kkainen isen = oivukka. -akka kan *s.* swart

winbär (oivukka), try (*lonicera xylosteum*). -as aksen *s.* blankarb på en plog. -ainen isen *a.* full med diken. -anto nnon l. -annes nteen l. -jelma an *s.* utfallsdike, flodbädd. -jaan jata l. -jin ia l. -jitan ttaa *v.* dika. -jitus uksen *s.* dikning. -jittaja an *s.* dikare. -jittaminen isen *s.* dikandet. -jitutan ttaa *v.* låta dika. -atoin ttoman *a.* utan dike. -attomuus uuden *s.* dikesbrist.

Oka oan *s.* tagg, pigg, gadd, hulling, spets, borst på korn m. m. -anen sen *dim.* liten tagg m. m. -ainen isen *a.* taggig, full med spetsar, borst m. m. -kinen sen *a.* försedd med spetsar, mångspetsig, mångtaggig. -aallinen isen *a.* med spets l. hulling försedd. -aatoin ttoman *a.* utan tagg, borst o. s. w. (oas).

Okka an = oka.

Okkela an *a.* fintlig, spetsfundig. -luus uuden *s.* fintlighet. -loitsen ta *v.* bete sig fintligt.

Okko kon, okkonen sen = ukko, ukkonen.

Okkula an *s.* korkticka (*boletus suberosus*).

Oksa an *s.* qwist, oksapuu den qwistiga delen af ett träd, oksatie biwäg. -anen sen *dim.* liten qwist. -ainen isen *a.* qwistig. -aisuus uuden *s.* qwistighet. -aisesti *adv.* qwistigt. -sikas kkaan l. -sava an *a.* qwistrik. -allinen isen *a.* med qwist försedd. -sillinen isen *a.* qwistig. -sin ia *v.* qwista. -sitan ttaa l. -sittelen tella *v.* låta qwista. -atoin ttoman *a.* utan qwist. -sitoin ttoman *a.* utan qwistar, qwistfri. -astun ua l. -situn ttua *v.* bli qwistig.

Okse een *s.* kräkning, spyor, oksevika fallenhet att kräkas. -ennan ntaa *v.* kräkas. -ennus uksen l. -ento nnon *s.* kräkning. -entelen nnella *v.* kräkas fortfarande. -etan ttaa l. -ennutan ttaa *v.* ha att kräkas, qwälja. -etus uksen *s.* qwäljning. -etin ttimen *s.* kräkmedel.

Oksukka kan = oksanen.

Okuli in *s.* groft lakan.

Ola* an *s.* flinta,* olakoivu lång, rak, qwistfri men skör björk.

Olas aan *s.* skåra under sidan. -stan aa *v.* göra skåra. -stutan ttaa *v.* låta göra skåra under sidor (olka).

Olen lla *v.* wara, finnas, befinna sig, ei siitä ole det duger icke, on ollen är wißt, ei ollenkaan allsicke, ollenkin, olletikin isynnerhet, minulla on jag har (hos mig är), olen lukenut jag har läst, olin tullut jag hade kommit, ollaan man är, hyvä oltava godt att wara, olla muonalla wara på stat, på sytning (med wiß stat), on olevanansa låtsar wara. -emus uksen *s.* wäsende. -lia an *s.* den som är, itseolia inhysing. -ento nnon *s.* warelse, wistelse, stick. -ennollinen isen *a.* som har warelse, wäsendtlig. -lo on *s.* wistelse, on ololta finnes rundligen. -lova an *a.* rymlig. -lollinen isen *a.* som har wistelse, som befinnes, som är till, tillräcklig, rundlig. -evahko on l. -labko on *a.* som är någorlunda, rundlig. -evainen isen *a.* befintlig. -evaisuus uuden *s.* befintlighet. -ematoin ttoman *a.* obefintlig, som ej är till. -emattomuus uuden *s.* obefintlighet, icke-existens. -lin imen *s.* i ss. olinsia wistelseort. -elen lla l. -eskelen l. -ekselen lla *v.* wara, wistas, dröja. -elma an l. -eskelemus uksen *s.* wistelse. -eun uta l. -eudun utua l. -eennun ntua *v.* qwarstadna, stadna för att wara, bli wan att wara. -etan ttaa l. -ettelen tella *v.* wara fortfarande, låta wara, hålla, bemöta. -etus uksen *s.* underhåll, bemötande. -eksin ia *v.* bruka wara, hängla, dröja, wistas. -eksun ua *v.* förblifwa, wänja sig wid. -lollan ltaa *v.* hinna till, wara rundlig. -etutan ttaa *v.* göra wan att wara, wänja wid wistelse.

Oljama an l. -ain amen *s.* en ung hustrus första besök i föräldrahuset.

Olka lan *s.* skuldra, olkavarsi öfwerarm, olkapää axel, olkakuli axellapp på skjorta, olkaluu l. olkavitsa nyckelben. -ainen isen *a.* hörande till axel, *s.* epålett, axellapp. -lallinen isen *a.* som har skuldra, *s.* axelbörda. -ajes een l. -ajos oksen l. -aus uksen *s.*

skulderbörda. -las lkaan *s.* fals under wenstra skidan. -lus uksen l. -luin lkumen *s.* axelband, hängsel. -aannun ntua *a.* få axeln sjuk af illa liggande.

Olkeen l. -lkenen ljeta *v.* förfoga sig af en händelse, inträffa tillfälligtwis, förswinna oförmodadt.

Olki ljen *s.* halm, olkikupo halmkärfwe. -inen isen *a.* af halm, halmrik. -isuus uuden *s.* halmrikedom. -ljetoin ttoman *a.* utan halm. -ljettomuus uuden *s.* halmbrist.

Olo se olen och olut.

Olut uen l. -lo on l. -lonen sen l. -lunen sen l. -lukkainen isen l. -luoinen isen *s.* öl. *Komp.* oluempi mer ölstark, panna olutta brygga öl, oluen pano ölbryggd. -uinen isen *a.* af öl, ölrik, ölstark. -utoin ttoman *a.* utan öl. -uttomuus uuden *s.* ölbrist.

Oma an *a.* egen, omakasvuinen hemwärxt, omatekoinen sjelfgjord, toisen oma en annans tillhörighet, omatunto samwete, omatuntoinen samwetsgrann, kadotuksen oma öfwergifwen till förderfwet, pieksi kuoleman omaksi piskade till egen åt döden, så att föga hopp om lifwet återstod, omastakaa (*sdr.* af omasta takaa) för egen räkning, på egen konto, omantakainen l. -takeinen af eget förråd, som är för egen räkning, tulla omillensa komma till de sina, få sitt igen, slå sig ut, on siihen omansa är dertill klippt och skuren. -as aksen *s.* egen, det egna. -ainen l. -ahinen l. -ahainen isen *a.* egen, förwandt, erinomainen synnerlig, utomordentlig, niminomainen namnelig, uttrycklig. -aisuus uuden *s.* egendom, egenskap, erinomaisuus synnerlighet, utomordentlighet. -aisesti *adv.* på eget sätt, eget, erinomaisesti synnerligen, utomordentligen, niminomaisesti uttryckligen. -mituinen isen *a.* egendomlig. -mituisuus uuden *s.* egendomlighet. -mituisesti *adv.* egendomligt. -minainen isen *a.* egen, min, din, sin egen. -minaisuus uuden *s.* tillhörighet, egenhet. -mikka kan *prt.* nästan, så när, omikka lankesin så när hade jag fallit. -min ia *v.* draga känsla på, tycka sig igenkänna. -mistan aa l. -mistelen lla *v.* tillegna, taga i besittning, besitta. -mistaja an *s.* tillegnare, besittningstagare, egare. -mistus uksen *s.* tillegnan, besittningstagande. -mistun ua *v.* bli egen, tillfalla. -mitan ttaa l. -matan ttaa *v.* tillegna, omattain l. omittain egentligen, isynnerhet, erinomattain synnerligen, isynnerhet, niminomattain uttryckligen.

Omena an *s.* äppel, maan omena potatis, tammen omena ollon (terhö), omenatammi ollonek. -nut uen l. -ainen isen *dim.* litet äppel. -ainen isen *a.* af äppel, äppelrik, lik äppel. -atoin ttoman *a.* utan äppel. -attomuus uuden *s.* äppelbrist.

Ometta an l. -tto ton *s.* fähus (navetto).

Ompelen mmella *v.* sy, sömma. -lu un l. -lus uksen *s.* söm, syarbete. -lia an *s.* skräddare, sömmare. -mmel mpelen *s.* söm, syarbete (umpelen).

Onales een *s.* kläswa, klyka.

One een l. onea an *a.* hemsk, dyster, glädjetom.

Onelma an *s.* däld, låg trakt, fördjupning.

Onerva an, -voitsen ta = odelma, -moitsen.

Onhe een l. onheellinen isen *a.* klen, skank, oduglig.

Onhi hin *s.* botten. -itoin ttoman *a.* bottenlös.

Onkalo on *s.* håla, ihålighet, bergskreswa. -oinen isen *dim.* liten ihålighet, *a.* full med hålor.

Onge nkeen *s.* luftdrag. -ngehdin htia wara drag (i rum).

Onki ngen *s.* metredskap, fiskkrok, ongen siima l. lanka metrek, ongen varsi l. vapa l. pahla l. raippa metspö, ongen koukku metkrok, onkimato l. -liero metmask, mennä ongelle gå på mete, olla ongella wara på mete, ottaa onkeen taga på mete, taga iakt, lägga på minnet. -ngin nkia *v.* meta, uppfiska, utleta, utforska. -ia an *s.* metare, utforskare. -kerus uksen *s.* ngt uppfiskadt, uppletadt, diktadt. -kielen lla l. -keilen lla l. -ngiskelen lla *v.* meta fortfarande, utforska. -nkeilema

l. -ngelma l. -ngerma an *s.* ngt som utforskas, letas, gåta, snärjande ord. -ngelmainen l. -ngelmoinen l. -ngervoinen isen *s.* gåta, snärjord, *a.* gåtlik, gåtartad, snärjande. -ngelmoitsen ta *v.* eftersinna. -ngitan ttaa *v.* låta meta, låta utleta. -ngittelen tella *v.* wara sysselsatt med metande, snärja med ord, utforska, begynna gräl. -ngittelemus uksen *s.* utforskning, retning till gräl.

Onnea an *a.* hemsk, dyster (onea).

Onnehdin htia = ongehdin.

Onni nen *s.* öde, lycka, handgrep, kova onni olycka, onnen kohtaus lyckträff, onnen toivotus lyckönskning, onnen pöytä kiromantiskt tecken i handen, heittää oleville onnillensa lemna åt sitt öde, onnen heitto af lyckan öfwergifwen, olycksfogel, onnen rikko olycksstiftare, onniheinä hwitwäpling. -inen isen *a.* ht. öde, lycka, kovaonninen olycklig. -nnellinen isen l. -nnelias aan *a.* lycklig. -nnellisuus uuden *s.* lycklighet. -nnellisesti *adv.* lyckligen. -nnetoin ttoman *a.* olycklig, oduglig, oansenlig. -nnettomuus uuden *s.* olycka. -nnettomasti *adv.* olyckligt. -istun ua *v.* lyckas. -istus uksen *s.* framgång, medgång. -istan aa *v.* lyckas, lyckönska. -istutan ttaa *v.* lyckliggöra. -ittelen tella *v.* lyckönska. -ittelo on *s.* lyckönskan.

Onnun ntua *v.* halta. -ntuja an *s.* haltare. -ntumus uksen *s.* haltning. -ntunnun l. -ntuvainen isen *s.* haltande. -nnahdan htaa *v.* snafwa, slinta. -nnahtelen hdella *v.* snafwa då och då. -nnahdus uksen *s.* snafwing. -utan ttaa *v.* ha att halta. -ntuilen lla l. -nnuskelen lla *v.* halta smått.

Onsi nnen *a.* ihålig, *s.* ihålighet, djup dal, on ontta vatsassa i magen finnes tomrum, puu on onnella trädet är ihåligt. -io on l. -ila an *s.* däld. -inen l. -illinen isen *a.* ihålig, full med ihåligheter. -ntelo on *a.* ihålig. -nteva an *a.* ihålig, rymlig. -in ia l. -itan ttaa *v.* urhålka. -nterva an *a.* ihålig. -ntervuus uuden *s.* ihålighet, urhålkadt tillstånd. -ntura an *s.* bugtigheten midt under foten (antura).

Ontto ton *s.* ihålighet, tomrum, skoglöst fläck i kärr. -tistan aa l. -tistelen lla l. -tistutan ttaa l. -tistuttelen tella *v.* göra ihålig.

Opas ppaan *s.* wägwisare, handledare. -stan aa l. -stelen lla *v.* wisa wäg, wägleda, handleda. -staja an *s.* wägwisare, handledare. -sto on l. -stus uksen *s.* wägledning, handledning. -stun ua *v.* bli wägledd, wänja sig wid, lära sig. -pin ppia *v.* besöka, lära känna, erfara, försöka, lära sig, afhemta hustru, oppinut lärd, litterat. -ppivainen isen *a.* som lär sig, studerande, läraktig. -ppivaisuus uuden *s.* läraktighet. -ppivaisesti *adv.* läraktigt. -ppimatoin ttoman *a.* som icke lär sig, oläraktig. -ppimattomuus uuden *s.* oläraktighet. -ppimattomasti *adv.* oläraktigt. -ppi pin *s.* lära, lärdom, oppiisä läromästare, oppipoika lärgosse, oppilapsi skolbarn, uskon oppi troslära, oppisana konstterm, opin keino studiemedel, oppimies konstnär. -ppinen isen *a.* lärd, som lär sig, lärig, kovao. trögslärd, pikao. lättlärd, vääräo. orenlärig. -pinto nnon *s.* studium. -ppia an *s.* besökare, lärjunge, hustruns afhemtare. -ppilas aan l. -ppilainen isen *s.* lärjunge, elev. -pisto on *s.* underwisningsanstalt, yliopisto högskola, yliopistolainen ht. högskolan, akademicus. -pillinen isen *a.* ht. lära, lärdom. -ppu pun l. -pe ppeen *s.* fattningsförmåga. -ppeinen isen *a.* läraktig. -ppeisuus uuden *s.* läraktighet. -piskelen lla *v.* lära sig småningom. -ppenen peta *v.* wara läraktig, lära sig. -peennun ntua *v.* bli läraktig, lära sig småningom. -petan ttaa *v.* lära, underwisa. -petus uksen *s.* underwisning, opetusvirka lärorembete, opetuslapsi lärjunge. -pettaja an *s.* lärare. -pettajatar ttaren *s.* lärarinna. -pettelen tella *v.* lära fortfarande, lära sig, öfwa sig. -petutan ttaa *v.* låta lära, ha att underwisas.

Opiitta tan *s.* nöd.

Opotta tan *s.* hage, instängd täppa.

Ora an *s.* borr, oranenä spetsnäsa, ora-

tuomi slån, starkebär (*prunus spinosa*), poltinora brännborr. -ro on *dim.* liten borr. -anen sen *dim.* liten borr, syl. -astan aa *v.* sweda med jern (oras, ori).
Orailen lla *v.* tåta till för att göra något, försöka, göra försök, stappla (wid läsning).
Orakko kon *s.* puktörne (*ononis spinosa*).
Oras aan l. aksen *s.* brodd, on oraalla wara broddbelupen. -stun ua l. -stin ia *v.* taga brodd, bli broddbewuren. -stan aa *v.* driswa brodd (ora).
Oras aan l. -asa an l. -ro on *s.* hane, orassika l. orosika fargalt, orasa kissa hankatt (orrikas, oro).
Orava an *s.* ekorre, mantal (i Savolax), oravan marja ikornbär (*convallaria bifolia*), oravikuusi gran i hwilken ekorrar wistas, kottrik gran, oravarihma ett timmer gråwerk, lepto- l. siipiorava flygande ekorre (*pteromys volans*). -ainen isen *dim.* liten ekorre, *a.* ekorrik.
Oravas aan *s.* ett sädesmått, tolftedels tunna.
Orehkipuu hassel
Orhi in *s.* hingst (ori), orhipää gulwifwa, oxlägg (*primula veris l. elatior*).
Orhia an *a.* kraftig, rask. -heus uden *s.* raskhet. -hittain *adv.* kraftigt. -hittelen tella *v.* pröfwa, känna efter.
Ori in l. -is iin *s.* hingst. -ro on l. -ronen sen *dim.* liten hingst.
Orja an *s.* träl, slaf, orjantappura l. orjanruoska törnrosbuske (*rosa canina*), orjaväki tjenstfolk. -juus uuden *s.* träldom, slafweri. -allinen isen *a.* slafwisk, trälaktig. -allisuus uuden *s.* slafwiskhet. -allisesti *adv.* slafwiskt, trälaktigt. -aan ata l. -ailen lla *v.* träla, slafwa. -juutan ttaa *v.* förslafwa, göra till träl. -juutun ua l. -jistun ua *v.* förslafwas, bli träl.
Orkin kkia *v.* wårdslöst söka, raffa ihop.
Orko ron *s.* fuktig däld. -koinen isen *a.* full af fuktiga dälder, sank.
Oro on se ora, oras, ori. oronen se ori.
Oroinen isen (= orkoinen) *a.* ht. däld, oroinen koivu i sank däld wärande björk, björk med lös wed.
Orpana an *s.* syskonbarn, kusin, *pl.* orpanat slägtingar, on orpanoissa är på besök l. kalas hos anhöriga. -nus uksen *s.* en af kusinerna. -nuus uuden *s.* kusinskap. -noitsen ta *v.* besöka anhöriga. -rvostan aa *v.* anse för slägting.
Orpo rvon *a.* fader- och moderlös, wärnlös, arflös, orpolapsen kukka timjewaronika (*veronica serpyllifolia*). -rvitsen ta *v.* göra fader- och moderlös, göra arflös (orpana).
Orrikas kkaan *s.* galt.
Orsi rren *s.* spett, ås, sparre. -inen isen l. -rtonen sen l. -rrut rtuen l. -rrukka kan *dim.* liten sparre, spett. -inen isen *a.* rik på sparrar. -rrellinen isen *a.* med sparrar försedd, ett spett fullt, en ås full. -sillinen isen *a.* sparrförsedd. -rtelo on *s.* åslikhet. -rretoin -ttoman *a.* utan ett spett l. ås. -rsitoin ttoman *a.* utan spett. -sitan ttaa *v.* förse med spett, träda på spett.
Orusti in *s.* gewär
Orvas aan *s.* öfwersta buden = orvaskesi l. -ketto l. -kettu (marraskesi).
Orvo on = orpo.
Osa an *s.* del, lott, osaveli l. osamies delegare, osakunta afdelning, osakirja aktiebref, lottsedel. -anen sen l. -sut uen l. -ake kkeen *dim.* liten del. -ainen isen *a.* delad, bestående af delar, lottad, kolmiosainen tredelad, kovaosainen wanlottad, olycklig. -aisuus uuden *s.* delighet. -allinen isen *a.* delaktig. -allisuus uuden *s.* delaktighet. -allisesti *adv.* delaktigt. -akas kkaan *s.* delegare, *a.* delaktig. -atoin ttoman *a.* odelaktig, wanlottad, lottlös. -attomuus uuden (*sdr.* osatuus) odelaktighet, lottlöshet. -suus uuden *s.* portion, andel, *pl.* osuukset hemgift. -sin ia l. -sitan ttaa l. -sittelen tella *v.* skifta i delar, osittain l. ositellen delwis, dels. -sinko ngon *s.* andel, lott, medgifte, arf. -sikas kkaan l. -sikkainen isen = osakas. -sue een *s.* lott, aktie.
Osaan sata *v.* träffa, råka, hitta fram, kunna. -aus uksen *s.* händelse träff. -aaja an *s.* som hittar, träffar, kännare. -aajainen sen *s.* kännare, *pl.* osaajaiset belöning för träff i skjutning. -aelen lla *sdr.* -ailen lla *v.* bjuda till att träffa, försöka, fresta, efterapa. -aun

uta l. -aannun ntua *v.* hända, tima. -atan ttaa l. -attelen tella *v.* låta träffa, sigta, måtta, eftersträfwa, nå.
Osma an *s.* jerf, filfraß (*gulo borealis*), brodd, osman solmu walnut, osman pelto kryddgård, trädgård, osman käämi kaswelbun, smalkabb (*typha angustifolia*).
Osotan ttaa *v.* peka, rigta, sigta, wisa, betyga, härma. -ttaja an *s.* wisare. -tin ttimen *s.* wisande instrument, bewis. -te tteen *s.* anwisning, betygande. -tus uksen *s.* anwisning, betygelse, härmning. -ttelen tella *v.* peka fortfarande, sigta, härma. -ttelemus uksen *s.* härmning. -ttelia an *s.* härmare. -telma an *s.* mimiskt framställning.
Os *int. sdr.* af oh sinä o du!
Ospitsu un *s.* koppor.
Ossunnin ntia l. -udin tia *v.* förakta, klandra, afundas.
Ostan aa *v.* köpa. -to on *s.* köp. -tosa an *a.* fal, till salu. -tokas kkaan *s.* nyligen köpt. -tos oksen *s.* uppköp. -tavainen isen *a.* som köper, köplysten. -tavaisuus uuden *s.* köplust. -tamatoin ttoman *a.* icke köpande, oköpt. -telen lla *v.* köpa fortfarande, köpa smått. -tutan ttaa *v.* låta köpa. -tattelen tella *v.* låta köpa smått.
Osun ua = osaan,
Osutan ttaa = osotan.
Osviitta tan *s.* wägwisare, handledning uttydning. -ttu tun *s.* känningstecken på wäg, kännetecken.
Ota dan l. -das taan *s.* tagg, spets. -anen sen *dim.* liten spets, tagg. -ainen isen *a.* försedd med taggar. -din timen *s.* spetsigt wapen l. werktyg, spjut. -din tia *v.* sticka, kämpa med spjut. -telen della *v.* kämpa, hålla på afstånd, bortdrifwa. -telus uksen *s.* kamp.
Otan, otatan se ottaa.
Otarva an *s.* små hår i ögonlocken (vesikarvat).
Otava an *s.* laxnät, karlawagnen l. stora björns stjernbild, vähä otava lilla björn, otavan ohra stort oskaligt kornslag. -ainen isen *dim.* = otava.
Oteri in *s.* fåfänglighet, oduglighet, *adv.* alldeles.
Otnaakka kan *s.* odugligt ting, *prt.* likwäl, kanske.
Oto don = otus se otan.
Otra an, otrainen isen = ohra, ohrainen.
Otrakas kkaan = upokas.
Otsa an *s.* panna, otsan kieru bugten emellan ögonbrynen, otsarako kronsöm, otsakulma tinning, otsavierus sidan af pannan, otsiseinä bakwäggen. -so on *s.* bredpanna, *ep.* för björn. -sonen sen *dim.* liten björn.
Otan ttaa *v.* taga, antaga, borttaga, ottaa hyväksi wäl upptaga, gilla, o. vastaan taga emot, o. yhteen taga ihop, sammandrabba, o. vaarin taga i akt, o. veroa upptaga skatt. -ttaminen isen *s.* tagandet, *pl.* ottamiset lockmat för fasttagning af hästar m. m. -ttaja an *s.* tagare, veron ottaja skattens uppbärare. -ttamus uksen *s.* tagning. -tanto nnon l. -tanta nnan *s.* tagning, otantamielinen ostadig. -tto ton *s.* tagning, emottagning, uppbörd, ottomies uppbördsman, veron otto skatteuppbörd, papin otto prestuppbörd, tokiotto utmätning, ottolapsi fosterbarn, silmän ottomäärä så långt ögat kan se, ottosanat magiska ord för att fånga häst l. annat djur, kova otoissaan sträng i sin uppbörd. -ttonen sen *dim.* = otto, lockmat. -te tteen *s.* tag, grepp, utdrag, kolmeen otteesen i tre tag, tulen otteet medel att uppfånga elden (fnöske, lappar m. m.), hevosen otteet lockmat för att fasttaga häst. -tin ttimen *s.* medel att taga med, lockmat. -tos oksen *s.* tag, fångst. -tollinen isen *s.* antaglig, giltig, behaglig, Jumalalle otollinen Gudi behaglig. -tollisuus uuden *s.* giltighet, antaglighet. -tollisesti *adv.* giltigt, behagligt. -tus uksen *s.* byte, fångst, willbråd, fräk. -tuksinen isen *a.* ht. byte, willbråd, o. tuuli sydwest. -ttelen tella *v.* taga småningom, tagas med hwarandra, kämpa. -ttelo on *s.* kamp. -ttelus uksen l -ttelemus uksen *s.* kamp (otelus, ota). -ttaun uta l. -ttaudun utua *s.* bli tagen, fästa sig. -tatan ttaa *v.* låta taga. -tattelen tella *v.* låta

småningom taga, försöka att taga. -taksun ua l. -taksin ia *v.* anse böra tagas, fattas, antaga, förmoda, niin otaksun asian så synes mig saken böra fattas, så förefaller saken mig. -tustelen lla *v.* jaga, fånga willbråd.
Otukka kan = otus se otan.
Oukkamastun l. -mustun ua *v.* studsa, häpna, bli slagen af förwåning.
Oukattelen tella *v.* täfla i sång.
Oulu un *s.* Uleåborg. -ulainen isen *s.* Uleåborgsbo.
Ounas aan *a.* slug, förslagen, listig. -aus uden *s.* slughet. -stan aa l. -stelen lla *v.* ha förkänningar, upptänka, uppfinna, wara klok, ana. -stus uksen *s.* aning. -no on *s.* förkänning till sjukdom. -non oa l. -nostelen lla *v.* ha sjukdomsförkänningar, upptänka.
Ouru un *s.* ränna, djup däld, ouruvesi flödwatten.
Ourukka kan = oivukka.
Outa dan *s.* skogsregionen af ett berg. -ainen isen *a.* skogig. -dun tua *v.* förwillas i skogen, outuva flyktig i skogen.
Outo don *a.* fremmande, obekant, owanlig, oerfaren. -ous uden *s.* obekantskap. -onen sen *dim.* = outo. -dosti l. -osesti *adv.* på fremmande sätt, owanligt, oerfaret. -dos oksen *s.* obekant tillstånd, bortkommenhet, owana, teki oudokselta gjorde af owana. -doksun ua l. -doksin ia *v.* anse för fremmande, fremmas. -dostan aa l. -dostelen lla *v.* anse för fremmande, anse för owanlig, förwånas. -dostun ua *v.* bli fremmande, känna sig fremmande, fremmas. -oun uta *v.* bli fremmande.
Ovela an *a.* förslagen, slug, listig.
Overa an = upera.
Ovi ven *s.* dörr, oven pieli l. pielinen dörrpost, oven suu dörröppning, stället närmast innanför dörren, ovi on auki, kiini, selälläan dörren är öppen, fast, på wid gafwel. -vellinen isen *a.* med dörr försedd, ht. dörr. -vut vuen l. -vonen sen *dim.* liten dörr. -vetoin ttoman *a.* dörrlös, utan dörr. -itan ttaa *v.* förse med dörr. -vus uksen *s.* dörr med tillbehör, dörr med deß omgifning.

P.

Pa *enk. prt.* ju, dock, onpa han är ju, otanpa jag tar dock, jag tar ju.
Paader, paadun, paadutan, paahdan, paahdun se paasi, paate.
Paakia an l. -kio on *s.* sammangyttrad klimp, klump, boll. -kioitun ttua *v.* sammangyttras, bli klimpig, klibbas.
Paakku kun *s.* klimp, boll, bäk.
Paaksu un *a.* tät. -usti *adv.* tätt, ofta.
Paali in *s.* påle, mål. -ikka kan *s.* fort päk, käsling, klappträd. -ikoitsen ta *v.* förfölja l. slå med käslingar.
Paalitan ttaa *v.* rulla, wältra. -ttelen tella *v.* wältra fortfarande, wältra sig (som drucken). -ttelia an *s.* som wältrar sig.
Paalu un *s.* påle. -uun uta l. -utan ttaa *v.* påla. -utus uksen *s.* pålning.
Paametti tin *s.* ombömeskraft, snille. -tin ttimen *s.* snille, snillewerk, qwick ordlek.
Paanu un *s.* takspån. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* belägga med takspån, påla. -utus uksen *s.* spånbeläggning, pålning.
Paapatan ttaa l. -potan ttaa, -ttelen tella m. fl. = papatan o. s. w.
Paappo pon *s.* barnmorska. -potan ttaa *v.* wara barnmorska.
Paari ren *s. pl.* paaret bår.
Paarma an *s.* stimm, tjog, broms, paarmalintu löfsångare (*ficedula trochilus*) (parma).
Paarmas, paarmaus = parmas.
Paarna an *s.* goße.
Paarotan ttaa *v.* gå l. röras tungt. -tin ttimen *s.* swårrörlig warelse.
Paarre rteen *s.* fäll, kant. -rran rtaa *v.* fälla, kanta. -rtelen rrella *v.* fälla småningom. -rritun ttua *v.* fällas, kantas.
Paaru un *s.* tillredning. -uun uta *v.* tillreda. -ukoitun ttua *v.* tilltaga (i fetma).

Paarva an *s.* fiſkareförkläde, förſkinn.
Paasaan ata *v.* ſtorma, beſtorma.
Paasakka kan *s.* ſpö.
Paasen = pajasen.
Paaske een l. -ku un *s.* ſmå ben i djurs leder (*phalanges*).
Paasto on *s.* faſta. -oinen isen *a.* ht. faſta. -oon ota *v.* faſta.
Paasu un *s.* ſtockfogning.
Paasi aaden *s.* bred ſten, häll. -sinen l. -sibinen isen l. -tonen sen l. -tero on l. -der teren *dim.* liten häll. -sinen isen l. -tinen isen *a.* af häll, full med hällar. -ikko kon *s.* af ſtenhällar uppfylld mark, ſtenhölſter. -ikas kkaan *s.* på häll gräddad kaka. -sukainen isen *dim.* liten kaka gräddad på häll. -aahdan (*sdr.* af paaehdan) htaa *v.* ſteka, bryna, roſta (på häll), bränna, saarnata paahtaa predika med ſtor ifwer. -aahdun htua *v.* bli brynt, brännd. -aadun tua *v.* förſtenas, förhärdas, faſtna. -aatumus uksen *s.* förſtening, förhärdelſe. -aadutan ttaa *v.* förhärda, låta faſtna, ſtanna. -aaduttaja an *s.* förhärdare. -aadutus uksen *s.* förhärdning, förſtockning.
Paatsa an l. -as aan l. -se een *s.* ſelbyna, ſadelbyna.
Paatsain amen l. -ama an *s.* brakwed (*rhamnus frangula*). -amainen isen *a.* af brakwed.
Paattain amen l. -ama an l. -tterma an = paatsain.
Paatti tin *s.* båt. -inen isen *dim.* liten båt, *a.* båtrik. -tillinen isen *a.* båtegande, en båt full.
Paatu dun = pato.
Paavi in *s.* påfwe, paavikunta påfwedöme. -inen isen *a.* påfwiſk. -isuus uuden *s.* påwiſkhet. -illinen isen *a.* påflig. -ilainen isen *s.* papiſt, katolik. -ilaisuus uuden *s.* papisteri, katolicism.
Paha an *a.* ond, elak, dålig, illa, liten, cuyttig, pahan ilkinen illaſinnad, -ilkisyys illſinnthet, -juoninen illfundig, -juonisuus illfundighet, -kurinen wanartig, -päiväinen l. -kelpoinen uſel, jämmerlig, -sisuinen okynnig, -tapainen illaartad, oſedlig, pahateko illgerning, pahantekiä illgerningsman, pahan pieksiä fallandeſot l. epileptiſk, paha tauti weneriſk ſjukdom, paha ruoho ogräs, tedä pahaa göra illa, käy pahoin det går illa, minun tekee pahaa jag känner obehag, äckel, panna pahaksi tycka illa wara. —*Komp.* pahempi ſämre, wärre.—*Sup.* pahin ſämſt, wärſt. -huus uuden *s.* ondſka, elakhet. -hemmuus uuden *s.* förſämring. -hasti *adv.* illa, dåligt. -hainen sen *dim* = paha, ei pahaista kalaa icke ſå liten, anſenlig ſkſk. -haisesti *adv.* knappt, ſwårligen. -he een *s.* laſt. -hus uksen *s.* hin onde, ſlyngel. -halainen l. -holainen isen *s.* ondt wäſende, hin onde. -hikko kon *s.* förderfware, maan p. landsplåga. -heke kkeen *s.* ſom förorſakar ondt, ſkada. -hastun l. -haksun ua *v.* anſe för illa, bli illtydt, upptaga illa. -heksin ia *v.* miſstycka. -henen heta l. -hennun ntua *v.* förſämras, förderfwas. -hennan ntaa *v.* förſämra, förtörna. -hennus uksen *s.* förſämring, anſtöt, förargelſe. -hetan ttaa *v.* förſämra. -hettamus uksen *s.* förſämring (i ſjukdom), recidiw. -hon oa l. -hoilen lla *v.* tycka illa wara, tala illa. -hotan ttaa *v.* göra illtydt, utledsna. -hotun ttua *v.* bli illtydt. -hotus uksen *s.* illtydthet. -hottelen tella *v.* ondſkas, illſkas.
Pahdan, pahdon ſe pahto.
Pahdas htaan = patsas.
Pahka an *s.* knöl, böld, veripahka blodböld, visap. maſurknöl, pahkakoivu björk med maſurknölar, peräp. gump, arsklint, tulla pahkaa l. päätäpahkaa komma bums, hufwudſtupa, pahkametsä grof obegagnad ſkog, urſkog.
Pahki *adv.* alldeles, pahkipaljas alldeles bar.
Pahkila an *s.* ſtöfwel.
Pahku hun *s.* mål. -hun hkua l. -hkuun huta *v.* måtta. -hon hkoa *v.* hugga med anſträngning, klyfwa. -koilen lla l. -kuilen lla *v.* måtta.
Pahku un l. -ura an *s.* kort och tjock ſtump, klump. -uroin ida *v.* ſpråkas förtroligt.
Pahla an l. -lain amen *s.* långt ſpö.

Pahna an *s.* strå, strö under boskap, bås, swinstia, ide, joulun pahnat julhalm, pahnakunta = pahnus. -nus uksen *s.* en full af djurungar, isf. grisar, skock, ide. -ainen isen *a.* full med strå, lefwande i strå. -aan ata *v.* beströ med strå, trassla och trampa till strå. -aus uksen *s.* halmtrassel, beströendet med strå. -noitan ttaa *v.* beströ med strå, lägga julhalm. -noitus uksen *s.* båsläggning. -nikka kan *s.* widstöfwel (hwari strå kan insättas).

Pahtana an = paatsain.

Pahtaposka renstyng (*oestrus tarandus*).

Pahto hdon *s.* skummande surmjölk, jäsmjölk, brynning. -hdun htua *v.* löpna och jäsa. -hdan htaa l. -hdon htoa l. -hdutan ttaa *v.* låta löpna, puhuu pahtaa tala fort och oredigt, råbba ihop (paahdan).

Pahdan = paahdan se paasi.

Paidon toa = paittaan.

Paija an *s.* lekiak, omtyckt sak, paijalapsi älsklingsbarn. -aan ata *v.* smeka. -aus uksen *s.* smekning.

Paikka kan *s.* ställe, lapp, duk, tyg, paikkakunta trakt, paikkapaikoin här och der, kymmenen paikoilla wid pass tio, paikkaposki fläckig kind, tuossa paikassa genast, på fläcken, käsipaikka handduk, paikan ranta duffant. -anen sen *dim.* litet ställe, liten lapp. -kkuus uuden l. -ke kkeen *s.* nejd, trakt. -ainen isen *s.* af lappar, lappig, fläckig. -kku kun *s.* fläck. -kkulainen isen *a.* lappig, fläckig, olik till färgen, paikkulaispäinen ojemn (till wärten). -kkulaisuus uuden *s.* lappighet, fläckighet, olikhet. -kkulaisesti *adv.* fläckigt, ojemnt här och der. -kallinen isen *a.* ht. stället, orten. -kottain l. -kottaisin l. -kotellen *adv.* ställwis, här och der. -kkaan kata *v.* lappa, slicka. -kkaelen *adv.* -kkailen lla *v.* lappa fortfarande. -kkaus uksen *s.* lappning. -kkaaja an *s.* lappare, slickare.

Paimen enen *s.* herde, on l. käy paimenessa går i wall, paimenkoira wallhund, paimenen neula kammnäbb (*erodium cicutarium*), paimenen sauva = piisku, paimenlintu = panakka. -mo on l. -monen sen *dim.* liten herde. -ennan ntaa *v.* walla. -entelen nnella *v.* walla fortfarande. -ennus uksen *s.* wallning. -ntaja an *s.* wallare. -nnutan ttaa *v.* låta walla.

Paimio on *s.* Pemar socken.

Painan aa *v.* wara tung, wäga, tynga, nedtynga, nedtrycka, trycka, färga, göra ngt häftigt, brottas, painaa päänsä sänka sitt hufwud, paina pajusta joutsi tryck ned (böj) af wide en båge, painaa verkaa färga kläde, painaa pakoon ta till flykten, anna hevosen painaa låt hästen fara på, painaa kirjan trycka en bok. -aja an *s.* tryckare, mara, äänen painaja heshet. -ajainen isen *dim.* mara, *pl.* painajaiset tryckningss l. färgningskostnad. -aminen isen *s.* tryckning, en kirurgisk operation i folkmedicinen. -anta nnan l. -anto nnon *s.* tryckning, färgning. -ava an l. -avainen isen *a.* wägande, wigtig. -avuus uuden *s.* wigtighet. -avaisuus uuden *s.* wägande egenskap, wigtighet. -avasti *adv.* wigtigt. -no on l. -nu un *s.* tyngd, wigt, tryckning, tryckeri, on painossa är i preß, under färgning, vastapaino motwigt, tasapaino jemwigt, kirjapaino boktryckeri, myy painolta säljer efter wigt. -nollinen isen *a.* som har wigt, wägbar. -nollisuus uuden *s.* wägbarhet. -notoin ttoman *a.* wigtlös, owägbar. -nottomuus uuden *s.* owägbarhet. -nostan l. -nustan aa l. -nostelen lla *v.* trycka, tynga. -nu un *s.* fjäder (i lås). -ne een *s.* tryck, preß, färg. -nin imen *s.* böjningswerktyg (=paininpuu), böjning. -ake kkeen *s.* nedtryckning, sänkning. -nio on *s.* färgeri, tryckeri. -ni in *s.* tryck, färg, brottning, lyövät painia brottas, sylipaini brottning med tag om lifwet. -nelen l. -neskelen lla *v.* fortfarande wäga, trycka, brottas. -nelu un l. -nelo on l. -nelus uksen l. -nelemus uksen *s.* fortfarande tryckning, brottning. -nin ia l. -ntelen nnella *v.* brottas. -aelen lla *v.* småningom trycka, nedtrycka. -atan ttaa l. -attelen tella *v.* låta trycka, påskynda. -astan aa *v.* tynga, beswä-

ra. -nun ua *v.* bli tryckt, nedtryckas, sänka sig, böjas, sjunka. -nuttan ttaa l. -nuttelen tella *v.* låta trycka, nedtynga, ha att böjas l. sjunka. -annes nteen *s.* böjning, sänkning, dalsänkning.

Paippaan pata *v.* skrika. -patan l. -potan ttaa l. -pattelen l. -pottelen tella *v.* skrika fortfarande, sladdra, göra ljud. -pahdan htaa *v.* skrika till hastigt.

Paise se paisun.

Paiskaan kata *v.* kasta med kraft, slunga, slänga. -kaus uksen l. -ke een *s.* kastning, slungning. -kelen l. -kaelen lla *v.* smått kasta, slunga. -kahdan htaa *v.* slunga hastigt, en gång. -kahutan ttaa *v.* låta hastigt slunga, slänga hastigt. -kon oa *v.* slunga kraftigt, smälla, dänga. -kin ia *v.* fortfarande slunga. -kis *adv.* ljudet af slag, smäll.

Paistan aa *v.* steka (jfr. paasi), hetta, skina med hetta. -to on *s.* stekning. -ti in *s.* stek. -tikas kkaan *s.* något stekt (t. ex. rofwa). -tin imen *s.* stekningswerktyg, det som stekes, en stek, paistinpannu stekpanna, paistinvarras stekspett, -leipä stekbröd. -te een *s.* sken med hetta, päivän p. solsken, solhetta. -aja an *s.* stekare. -annainen isen *s.* stek. -tun ua *v.* stekas, bli stekt. -atan ttaa *v.* låta steka.

Paisun ua *s.* swälla, förökas, ysfwas, sydän paisuu hjertat swäller (af wrede, högmod), vesi paisuu wattnet stiger. -unta nnan l. -unto nnon l. -umus uksen *s.* uppswällning, vedenpaisumus öfwerswämning. -se een l. -su un l. -suma an *s.* swulst, böld, paisu- l. paisumaruoho portlak (*portulaca oleracea*). -utan ttaa *v.* låta swälla, göra swällande, föröka. -utus uksen *s.* uppswällning. -ute tteen *s.* böld, blodpenna.

Paita idan *s.* skjorta, linne, rautapaita jernharnesk. -anen sen *dim.* liten skjorta, on paitasillaan är i bara skjortan. -tulainen l. -tolainen isen *a.* skjortkläd. -idotan ttaa *v.* förse med skjorta, påkläda skjorta. -toun uta *v.* ikläda skjorta, påkläda sig skjorta.

Paitilas aan *s.* underlag under en häckstång.

Paitsi *prt.* utan, undantagande, utom, förbi. -ius uden *s.* undantag, brist. -selen lla *v.* gå förbi, undwika. -io on *a.* förlustig.

Paittaan tata l. -ton ttoa *v.* stämma till rätta, twista. -aaja an *s.* stämmare. -ttaus uksen l. -ttuu uun l. -te tteen *s.* stämning, uhan paitteella med förelagdt wite, wid hot af. -ttuutan l. -ttautan ttaa *v.* låta stämma. -ttelen tella *v.* stämma, ordwexla.

Paitti tin l. ten *s.* *pl.* paitet = päitset se pää.

Paitto ton *s.* deg för beredning af färskinn, beredning, penkkipaitto beredningsstället på en bänk. -ttoon tota *v.* barka, beta, bereda (skinn, hudar). -tturi in *s.* betare, beredare. -ttaun uta *v.* bli beredd, betad.

Paja an *s.* werkstad, smidja, konepaja maskinwerkstad. -anen sen l. -jo on *dim.* liten werkstad, smidja. -allinen isen *a.* smidjeegande, i smidja wistande, en smidja full. -jotan ttaa *v.* föra i smidja, hamra, klappa. -jotus uksen *s.* hamring.

Paja an *s.* buller, oljud. -aan ata *v.* ha ljud, sjunga. -atan ttaa l. -attelen tella *v.* åstadkomma ljud, tala, sjunga, jemra sig. -atus uksen l. -atos oksen *s.* sång. -akka kan *s.* sladder, snack, panee pajakkata snackar. -ahdan htaa *v.* åstadkomma ett hastigt ljud, sjunga. -ahdus uksen *s.* sång.

Pajahka an l. -akka kan l. -ake kkeen l. -ahdin htimen l. -aisin imen = paatsain.

Pajari in *s.* rik och bål man, bojar.

Pajasen sta *v.* kyla lindrigt, lumi pajasee kättä snön kyler handen.

Pajatsin imen l. -tti tin l. -atin ttimen = paatsain.

Paju un *s.* wide (*salix*), widebamd, widebark, halapaju grönpil (*salix fragilis*), jolster, wekarpil (*s. pentandra*), hauben paju (*s. viminalis l. pentandra l. rosmarinifolia*), korip. korgpil (*s. viminalis*), nahkap. gråwide (*s. cinerea*), raitap. sälg (*s. capræa*), ruttupaju låg wideart, vaivaisten paju dwergwide,

vesip. korgpil, virnapaju (*s: glauca*), viron p. wanlig pil, vitsasp. gråwide, pajulintu l. pajutuikkinen l. pajukerttu löfsångare (*ficedula trochilus*), pajupehko widesnår, pajupulmunen wanlig domherre, rinta l. keulapaju, keskipaju, kanta- l. peräpaju de tre twärbanden af wide i slädor, nahka on pajussa huden är i bark. -uinen iseu *a.* af wide, widerik, med wideband försedd. -ukko kon l. -usto (*sdr.* paisto) on *s.* wideskog. -utin ttimen *s.* brakwide. -uun uta *v.* afbarka, barka. -utan ttaa *v.* förse med wideband, barka. -utus uksen *s.* bandning med wide, barkning.

Pakahdan, -hdun se pako.

Pakajan pajata, pakaelen lla = pakisen, pakinoitsen.

Pakana an *s.* hedning, pakanan piiri rand i klippor efter wattnets swall l. bränning. -ainen isen *dim.* hedning, *a.* hednisk. -nuus uuden *s.* hedendom. -allinen isen *a.* hednisk. -allisuus uuden *s.* hedniskhet, hedendom. -allisesti *adv.* hedniskt. -noitsen ta *v.* wanhelga, -nnun ntua *v.* bli hedning.

Pakara an *s.* klint, bakdel, skinka, silmät pakaralla päässä ögonen utstående.

Pakastan se pakkanen.

Pakatsu un l. -tsin imen = paatsain.

Pakelias aan *a.* glupsk, ej kräsmage.

Pakenen paeta *v.* fly, flykta, aflägsna sig. -nia an *s.* som flyr. -no on *s.* flykt. -ako aon *s.* flykt, tillflykt, mennä sutta pakoon fly för wargen, lähti päätänsä pakoon begaf sig (för att söka skydd för) sitt hufwud (lif), ottaa pakonsa taga sin tillflykt, pakovesi ebb. -konen sen *dim.* flykt. -kolainen isen l. -kuri in *s.* flykting. -kosa an *a.* på flykten stadd. -akoon aota *v.* fly, undkomma. -akenutan l. -aetutan ttaa *v.* aflägsna (pako).

Paki *adv.* rakt, strart, paki paraastaan omedelbart, enkom.

Pakisen pakista *sdr.* paista *v.* prata, tala. -kina an *s.* prat, samtal, käy pakinoille kommer till tals. -kinoitsen ta *v.* fortfarande prata, hålla tal. -kasen sta *v.* tala ut hastigt, ljuda plötsligt. -ae akeen *s.* tal, prat. -kitsen ista *v.* tala, tigga. -kitsia an *s.* pratare, tiggare.

Pakka kan *s.* packe, backe, äs, höjd, knöl i raukor, reisipakka tjockt lårstycke, linnun pakka = päkkä. -kkaan kata *v.* stoppa, truga, påbörda, tigga. -kkaaja an *s.* trugare, tiggare. -kkari in *s.* packare. -kkaus uksen *s.* packning, trugning. -kkaun uta *v.* stoppa sig, truga sig, påtränga. -kkaunnun l. -kkaannun ntua *v.* sammanpackas.

Pakkanen sen *s.* stark köld, winterköld, pakkastianen talgmes, talgoxe (*parus major*), pakkasen kaidat isfigurer på fönster. -kastan aa *v.* kyla starkt, hålla stark köld. -kastun ua *v.* bli stark köld.

Pakki kin = pakko.

Pakko kon *s.* twång, spänning, trängsel, nöd, nödwändighet, pakkotyö twångsarbete, pakkopäivä swår dag, nödens dag, rinnan pakko bröstwärk (af mjölkens afstannande), pakkolaina twångslån, pakkosovinto kapitulation. -oinen isen l. -kollinen isen *a.* spänd, stinn, twungen, nödwändig, wärkande. -kollisuus uuden *s.* stinnhet, twungenhet. -kollisesti *adv.* twunget. -kotoin ttoman *a.* ospänd, otwungen, smärtlös. -kottomuus uuden *s.* otwungenhet, smärtlöshet. -kottomasti *adv.* otwunget. -olainen isen *s.* tiggare. -kkoon kota *v.* truga, twinga, nödga, begära enträget, tigga. -kkooja an *s.* tiggare, trugare. -kotan ttaa *v.* twinga, truga, spänna på, wärka, maito pakottaa nisiä mjölken spänner på spenarna. -kotus uksen l. -kote tteen *s.* spänning, trugning, twång, wärk. -kitan ttaa l. -kaitsen ta *v.* spänna på, nisät pakitaan spenarna bli spända. -kkuun kuta *v.* wandra omkring och tigga. -kkuuja an *s.* tiggare.

Pakun kkua = pakoon se pako.

Pakkula an *s.* fnöskswamp (*boletus igniarius*) utan skal och skör (kääpä). -ainen isen *a.* af swamp, swampig.

Pakla an = paula.

Pako aon *s.* remna, spricka, on paolla är sprucken, har remna. -akoon aota *v.* remna, spricka, lossna. -koelen lla *v.* få remnor, spricka småningom. -kah-

dan htaa v. spränga ut, hastigt remna. -kahtelen hdella v. slå remnor fortfarande. -kahdun htua v. utbrista, spricka, remna, storkna (pakenen).
·Pakrain amen s. ljusterjern.
Paksu un a. tjock. –uus uuden s. tjockhet, tjocklek. –usti adv. tjockt. -ullainen isen l. –umainen isen l. -uläntä nnän l. -uttava an a. något tjock -uinen isen a. af tjocklek, sormen paksuinen af en fingers tjocklek. -uisuus uuden s. tjocklek. –us uksen s. tjockt tillstånd, groseß, on paksuksissa är i groseß. –uunan ntaa v. göra tjock. -uunuu ntua v. bli tjock, tjockna.
Pakura an = pakara.
Pakuri in = pakkula (jfr. pakenen).
Pala an s. bit, palan aikaa fort stund. –anen sen dim. liten bit, smula. -lottain l. –lasittain adv. bittals, styckewis. –loon lota l. -lotan ttaa v. dela i bitar, stycka. -lottelen tella v. stycka fortfarande, dela i små bitar. -lotus uksen s. styckning. –lotun ttua l. –lahdan htaa l. -lehdun htua v. gå i bitar, sönderfalla. –asti in a. sniken efter bit, nappande (palan, palaan).
Palan aa v. brinna, häftigt längta. -ava an a. brännande, het, minun on palava jag har hett, är swettig, päivä on palavimmallansa solen skiner som warmast. -avuus uuden s. hetta, swettighet. -avasti adv. brinnande, hett, swettigt. -avustun ua v. bli swettig. -avoitsen ta v. swettas. -lo on s. brand, brandplats, afbränd plats, paloapu brandhjelp, brandstod, palovakuus l. -vakuutus brandförsäkring, palomerkki brännmärke, palomies swedjekarl, palokesä brandsommar (då mycket skog brinner), palovartia brandwakt, paloviina brännwin, palokärki spillkråka, swart hackspett (*picus martius*), paloheinä = horsma. –anto nnon s. brand. -askelen l. –leskelen lla v. brinna småningom. –lelen lla l. –lenen leta v. brinna, frysa, kädet palelevat händerna frysa. -lellun ltua l. –lennun ntua v. förfrysa, förkyla. -lellan ltaa l. –lennan ntaa v. förkyla, förfrysa sig. -lelletan ttaa l. -lellutan ttaa v. förkyla, ha att förfrysa. -leltelen llella v. förkyla småningom. -lellus uksen s. förkylning, förfrysning.
Palaan l. -lajan lata v. återwända, wända om, wältra. –laus uksen s. återkomst, återwändning, tien palaus twärt slutande wäg, återwändswäg, päivän palaus solstånd. -luu uun s. återwändning, paluumatka återtåg, återresa. –laun uta l. –launnun ntua l. -laudun utua v. återkomma. -lautan ttaa l. -latan ttaa v. ha att återwända, återbringa, tillbakadrifwa. –luutan ttaa v. ha att återwända. –lauttelen l. -luuttelen tella v. fortfarande återbringa, drifwa oafbrutet tillbaka. –latus l. –luutus uksen s. återbringning, tillbakadrifning. –lattaja l. –lauttaja an s. återbringare, tillbakadrifware.
Palatti tin s. lafwe nära taket.
Pale = palje.
Palehdun htua v. förtorkas (pala).
Palhon oa v. uthugga groswa stycken, grofhugga.
Palikka kan, palikoitsen ta = paalikka m. fl.
Palja an s. slägga, räckbolster. -anen sen dim. hammare (palja).
Paljakka kan s. högra fotens skida (sivakka).
Paljas aan a. bar, blott, naken, kal, idel, paljain jaloin barfota, paljaaltansa bart, blott, ensamt. –aus udea s. barhet, kalhet, nakenhet. –aasti adv. bart, naket. –astan aa v. blotta, göra bar, naken. –astus uksen s. blottande, utblottande. –astun ua v. bli blottad, utblottas. –astelen lla v. blotta småningom.
Palas lkaan s. renbete, skogswäg (paljin).
Palje lkeen s. bälg, palkeen kieli wentil, palkeen kielellä på wentilen l. i form af en wentil, poikapalkeet pojkbytingar.
Paljin lkimen s. renbete om sommarn, nålen på söljor l. spännen (panin). -ljin lkia v. gå på sommarbete. -lkinen sen s. betande renhjord.
Paljo on a. mycken, mycket, paljon l. paljolta mycket, rundligt, ylen paljon förmycket. (*Komp.* & *sup.* enempi, enin

af enä). -ous uden *s.* myckenhet, mängd. -osti *adv.* mycket, rundligt. -okas kkaan *a.* rundlig, något mycken, mer långtande, som tar mycket för sig. -ohka an l. -ohkainen isen *a.* något för mycken, litet för rundlig. -oksun ua l. -oksin ia l. -ostun ua *v.* anse för mycket.

Palkka kan *s.* lön, lega, sold, palkkaväki besoldadt folk. -alainen isen *s.* legohjon, löntagare. -kollinen isen *s.* tjenstehjon. -kallinen isen *a.* aflönad. -katoin ttoman *a.* lönlös. -kattomuus uuden *s.* lönlöshet. -kattomasti *adv.* lönlöst, utan lön. -kkaan kata *v.* aflöna, lega, besolda. -kkaus uksen *s.* aflöning, besoldning. -kkaaja an *s.* löngifware, besoldare. -kitsen ta *v.* ersätta, wedergälla. -lke kkeen *s.* ersättning, godtgörelse. -lkkio on *s.* wedergällning. -kinto nnon *s.* wedergällning, belöning, premium. -kitsia an *s.* belönare, wedergällare.

Palkki kin *s.* balk, halfrund stock, wägg l. plank af dylikt träd.

Palkku kun *s.* block.

Palkut lkkuun *s.* förening af twå l. tre tjärtunnor wid transport.

Palko lvon l. lon *s.* skida, strimma efter slag, palkoheinä, koiran l. ukon palko åkersenap, pitkäisen palko tornört (*turritis glabra*), palkokala elritza (*leuciscus phoxinus*). -onen sen *dim.* liten skida. -oinen isen *a.* skidrik, skidfull. -oisuus uuden *s.* skidrikedom. -lvollinen isen *a.* försedd med skida. -lkoun l. -lkiun uta *v.* bilda skida, bli skidrik. -lvotoin ttoman *a.* utan skida.

Palku lvun l. lun = palko, kielipalku pladdertaska.

Palkus uksen *s.* block, pajan palkus blocket under städet (palkku).

Pallas se paltaa.

Palle se palte.

Pallea an = pallia.

Pallero on *s.* boll, klot, korpulent menniska. -oinen isen l. -rvoinen isen *a.* klotrund, korpulent.

Palli in *s.* boll. -inen isen *dim.* liten boll, ovat pallisilla leka bollspel. -ikka kan *s.* liten boll, klimp.

Pallia an l. -io on *s.* weka lifwet, sida, kant, pallioliha slaksida. -ioinen isen *a.* ht. sidan, weka lifwet.

Pallitsen ta l. -ittelen tella *v.* pladdra, snacka.

Pallo on *s.* boll, klot (palli). -llukka kan *s.* litet klot, klump. -llukas kkaan *a.* klumpig, klotformig. -oilen lla *v.* wältras som en boll, rulla, gå runkande.

Palmikko kon *s.* fläta. -mus uksen *s.* fläta kring håret på flickor. -mikkoinen isen *dim.* liten fläta, *a.* ht. fläta. -mikoitsen ta *v.* fläta.

Palmu un *s.* palm, blomhänge (*umentum*).

Palo on *s.* brand (palan), olycka (polo). -oinen isen l. -okainen isen = poloinen.

Palpaheinä = Väinön taimi l. ukon käämi.

Palpatan ttaa *v.* klappa. -tin ttimen *s.* trådklocka på kreaturs hals.

Palsta an l. -to on *s.* långt och smalt stycke, skifwa, teg, spalt, hyllbräde.

Pallas ltaan *s.* flundra (*pleuronectes platessa*).

Paltaannun ntua *v.* hopa sig, hopgyttras, stoppa.

Palle lteen *s.* fåll, skoning, skört. -ltan ttaa l. -ltaan tata l. -llistan aa *v.* fålla, sko. -ltaus uksen l. -llistus uksen *s.* fållning, skoning. -llistelen lla *v.* fålla småningom. -llistaja an *s.* fållare.

Paltinen isen *a.* för mycken, ylönpaltinen öfwerflödig, omåttlig, ylönpaltisuus öfwerflöd, omåttlighet, ylönpaltisesti öfwerflödigt, omåttligt.

Paltsasilmä utstående öga, klotöga, rundöga.

Paltta tan *s.* bergsluttning, terass, brink, linnan paltta glasis, kaupungin p. sluttning ifrån staden utåt. -tto ton *s.* sluttning, vesipaltto wattenyta. -ttonen sen *dim.* liten sluttning. -ttainen isen *a.* full med sluttningar.

Paltti tin *a.* förmycken, omåttlig, suupaltti som brukar munnen för mycket, näswis, uppstudsig i ord. -inen, -juus = paltinen.

Palttina an *s.* lärft. -ainen isen *a.* af lärft.
Paltto ton *a.* gammal och wan, förfigtig (om djur som sluppit ur giller, palttokettu, -susi), *s.* rand, trög häst. -tun ttua *v.* bli af erfarenhet försigtig (paltta).
Palttu tun *s.* palt.
Palturi in *s.* hemwuxen tobak, dålig tobak.
Palvaan vata *v.* palswa. -aus uksen *s.* palsning. -vo on *s.* palswadt kött l. fisk.
Palvelen lla *v.* tjena, dyrka. -lia an *s.* tjenare, dyrkare. -lus uksen l. -lo lon *s.* tjenst, dyrkan. -levainen isen *a.* tjenstwillig. -levaisuus uuden *s.* tjenstwillighet. -levaisesti *adv.* tjenstwilligt. -von oa l. -voon vota *v.* tjena ödmjukt, bedja, tigga. -voinen isen *a.* ödmjukt bedjande, ömklig, eländig (poloinen). -lutan ttaa *v.* ha att tjena.
Pamàjan mata l. -misen sta l. -muun muta *v.* bullra, dåna. -mu un l. -mina an *s.* buller, dån. -mahdan htaa *v.* knalla till. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* knall. -mahtelen hdella *v.* knalla fortfarande. -mahdutan l. -mahutan *sdr.* -mautan ttaa *v.* låta knalla, afskjuta skott. -mahuttelen tella *v.* låta knalla fortfarande.
Pamppu pun *s.* knekt (i kortspel), färla, karbas, åkersenap (*sinapis arvensis*). -ppari in *s.* den som för färla, karbas, öfwermodig och mäktig man.
Pampuroitsen ta *v.* fläta ihop flera trådar, trassla ihop.
Panakka kan *s.* gulärla (*motacilla flava*).
Panen nna *v.* sätta, lägga, ställa, panna vastaan göra motstånd, p. maata lägga sig till hwila, p. aitaa uppföra gärdesgård, p. kirjaan anteckna, p. muistoon lägga på minnet, p. maahan begrafwa, p. ohraa så korn, p. rupulia vaccinera, p. päällensä l. yllensä ta på sig, p. munia wärpa, p. poikia, penikoita framföda ungar, p. pahaksi taga illa upp, p. ihmeeksi förundra sig, panna tyttöä wanhedra, skämma ut en flicka, halla panee frosten förderfwar, skadar, noita panee trollkarlen förderfwar (genom magiska medel), panee omiansa berättar egna dikter, panee sanoja pratar, berättar, panee olutta, taikinaa, viinaa tillreder öl, deg, brännwin, p. lukkuun tilläsa, ukko panee åskan dånar, päätäni panee jag har hufwudwärk. -nia an *s.* sättare, insättare. -nento nnon l. -nenta nnan *s.* sättning, ställning, panenta mieli af andra ingifwen tanke. -no on *s.* sättning, ställning, tillredning, rokon pano vaccination, panorokko vaccin, aidan pano gärdning, maata pano gång till hwila, noidan pano trollskada, oluen pano ölbryggd. -nu un l. -nus uksen = pano. -nos oksen *s.* sats, insats, påsats, trollskada. -niainen isen *s. pl.* paniaiset sättningsl. tillredningskalas, maahan paniaiset graföl, oluen paniaiset kalas wid ölbryggd. -ennainen isen *a.* af andra ingifwen, påsatt, trollad, falsk. -elen l. -eskelen lla *v.* sätta fortfarande, baktala, wauryckta m. m. -etan ttaa *v.* låta sätta, låta ställa, beså, genom magiska medel inwerka. -etus uksen *s.* sättning, magisk inwerkan, förtal. -ettelen tella *v.* förtala, baktala. -ettelia an *s.* baktalare, förtalare. -ettelemus uksen *s.* förtal. -etar ttaren *s.* hera. -eun uta l. -eudun utua l. -ettaun uta l. -ettaudun utua *v.* lägga sig, hända. -etun ttua *v.* bli ställd, satt. -eutan ttaa *v.* låta sätta, förhera.
Panin imen *s.* nålen uti spänne, sölja m. m.
Panka ngan = pankku.
Panki ngin *s.* balja, bytta.
Panger nkeren = penger.
Pankka kan *s.* bylte, den tjockare delen af ngt, siipip. wingstomm, rintap. bröstköttet hos foglar.
Pankko kon *s.* ugnsbänk, bylte.
Pankku kun *s.* spänne af metall, metallprydnad (nasta), band på qwast, bärband på ämbare.
Panko ngon *s.* strimma isl. på djurs hårbeklädnad, pankokarhu ringbjörn. -oinen isen l. -ngollinen isen *a.* strimmig.

Panku ngun *s.* husmudlag för renen. -uri in *s.* påssjuka.
Panna an *s.* bann, exkommunikation, panna pannaan bannlysa. -ainen isen *a.* bannlyst, wärd att bannlysas. -ahainen l. -ahinen l. -alainen l. -allinen isen = pannainen.
Panne een *s.* swallis.
Panni in *s.* twåtredjedels tunna.
Pannu un *s.* panna. -unen sen *dim.* liten panna. -ullinen isen *a.* egande panna, en panna full.
Panta nnan *s.* band (till kärl), nosgrimma, spänne.
Pantia an *s.* halmband, kort och tjock qwinna. -tero on *s.* halmband, hafwande qwinna.
Pantio on *s.* rundt stängsel (för fogelfångst, förwaring af kål under stark tyngd), preß, kalapantio förwaring af fisk under tyngd, jäkäläpantio hög af renmoßa. -oitsen ta *v.* gärda en pantio, lägga kål i förwar.
Pantti tin *s.* pant. -ttaan tata *v.* lägga i pant, förpanta. -ttaus uksen *s.* förpantning.
Panu un *s.* eld, låga. -uinen isen *a.* eldig, lågande.
Paoskainen isen *s.* skeppsbåt.
Papahdan htaa, papatan ttaa = paapatan.
Papallan ltaa *v.* wältra, tala oredigt.
Papara an = saparo.
Papela an l. -lo on *s.* liten kula (papena), papelojuuri stenbräcka (*saxifraga granulata*). -llan ltaa *v.* trilla, tala oredigt, barra.
Papelkko kon = puikkari.
Papena an *s.* liten kula, t. ex. i dynga, hardynga.
Paperi in *s.* papper, panna paperille anteckna. -inen isen *a.* af papper.
Papka an *s.* skyl.
Papotan ttaa = puputan.
Pappaloitsen ta = papallan.
Pappi pin *s.* prest, papin tappaja ett slags skalbagge, papinkukka balderbrå (*matricaria inodora*). -inen isen *a.* prestrik, ht. prest. -pillinen isen *a.* presterlig. -pillisuus uuden *s.* presterlighet. -ppius l. -ppeus uden *s.* prestawärdighet, presterskap (egenskap). -pisto on *s.* presterskap (stånd). -ila an *s.* prestgård. -pitoin ttoman *a.* utan prest. -pittomuus uuden *s.* prestbrist.
Papu vun *s.* böna ärt, hiiren papu = hiiren herne, härkä- l. härkipapu bondböna, kohvi- l. kahvipapu l. karvaspapu lupin (*lupinus angustifolius l. linifolius*), kurjenpapu tranärter (*vicia sæpium*), pietarin papu landtknektar (*melampyrum nemorosum*), turkin papu turkisk böna (*phaseolus vulgaris*), salkopapu störböna. -unen sen *dim.* liten böna, liten ärt. -uinen isen *a.* af ärter l. bönor, ärtrik. -vutoin ttoman *a.* utan ärt. -vuttomuus uuden *s.* ärtbrist. -umus uksen *s.* fläck i hårbeklädnaden på djur, papumusilves fläckig lo. -puri in *s.* swartfläckig ko. -purikko kon *s.* fläckigt djur. -uilen lla *v.* wara fläckig.
Papukaija an *s.* papegoja.
Para an *s.* genius som befordrar riklig mjölkfångst, paran voi l. oksennus l. paska trollsmör (*ethalium flavum*).
Parahdan se parku.
Paraisten pitäjä Pargas socken.
Parempi mman *Komp.* bättre, paras rahan *sdr.* raan l. rahaan *Sup.* bäst (i st. f. positiwus begagnas hyvä), paraikaa som bäst, parhaallansa l. parhaaltaansa som bäst, bäst, parhain päin till det bästa, parahiksi till det bästa, till bästa tiden, sinun parhaakses till ditt bästa, paremmin l. paremmiten bättre, parhain l. parahiten l. parhaiten l. paraiten l. parhaimmiten bäst. -relampi mman l. -remmainen isen = parempi. -rahin *sdr.* parain l. -rahainen *sdr.* -rainen isen l. -rhain imman = paras. -rahultainen isen *a.* lagom, temmeligen god. -haasti *adv.* bäst. -rahola an *s.* bättre folk, gräddan af en societet. -reus uden l. -remmuus uuden *s.* företräde, bättre egenskap. -raus l. -rhaus uden *s.* bästa egenskap, företräde framför alla. -rannan ntaa *v.* förbättra, reparera, bota, läka. -rannus uksen *s.* förbättring, bättring, reparation, läkning. -rantaja an *s.* förbättrare, läkare.

-rantajainen isen *s. pl.* -set läkarelön, reparationskostnad. -rantamus uksen *s.* reparation, läkning. -rannes nteen *s.* botemedel. -rantelen nnella *v.* småningom förbättra, läka. -rantelia an *s.* småförbättrare, smäläkare. -rannutan ttaa *v.* låta förbättra, låta bota. -rannuttelen tella *v.* låta småningom bota. -ranen rata l. -rannun ntua *v.* bli bättre, botas. -rantumus uksen *s.* bättreblifning (parku).

Pari in *s.* par, sällskap, sällskapswana, parikunta hjonelag, paripuoli utan make, hulluin parissa i galningars sällskap, tekee koiran paria gör hundknep. -inen isen *dim.* pariskunta hjonelag, koiran parisia hundknep, pariseni min kamrat, make, *a.* ht. par, pariset lehdet parblad. -itan ttaa *v.* dela parwis, parittain parwis, partals.

Parikka, Parikkala se paritsa

Parila an *s.* jernhalster för ljusterelden.

Parisen sta, paripa an = porisen, porina.

Paritsa an *s.* winst af ocker, hwad som ges på köpet, parisniekka (i st. f. paritsniekka) gårdfarihandlare. -ikka kan *s.* ockrare. -ikkala an *s.* ockrarehem.

Parja an *s.* ocker. -aan ata *v.* ockra, förtrycka, förtala, klandra, försmäda. -jaus uksen *s.* försmädelse. -jaelen lla l. -jattelen tella *v.* tala försmädligt, smått försmäda.

Parka ran *s.* stackare. -anen sen *dim.* = parka.

Parkki kin *s.* bark, kangasparkki mjölouris. -kitsen ta *v.* barka.

Parku run l. -rkuna an *s.* tjut, högljudd gråt, jemmerskri. -ula an *s.* tjuthem, ort der mycket gråtes. -run rkua *v.* tjuta, gråta högljudt. -rkumus uksen l. -runto nnon *s.* tjutning, högljudt gråtande. -uja an *s.* storgråtare, tjutare. -rahdan htaa l. -rkaisen sta *v.* tjuta till plötsligt. -rutan ttaa *v.* ha att tjuta, ha att storgråta. -rutus uksen *s.* retelse till storgråt. -ruttaja an *s.* den som har att storgråta l tjuta. -ruttelen tella *v.* fortfarande l. småningom ha att storgråta.

Parma an *s.* broms, parmihaukka *ep.* för nattskärran. -ainen isen *s.* bromsrik.

Parma an *s.* fördjupningen emellan bröstet, bröst, sköte, äitinsä parmoilla i sin moders sköte, wid sin moders bröst. -aus uksen *s.* så mycket som kan bäras mellan bröstet och båda händerna, parmaus heiniä mannsbörda hö på armarna. -as aan *s.* parm (hömått).

Parmu un = parmas.

Parpatan ttaa, parpattelen tella = paapatan, paapattelen.

Parras, -rrus, -rrastan se partaa.

Parrun se parta.

Parru un *s.* sparre.

Parsi rren *s.* stock, sparre, ås, tilja, spilta, sätt, mode, riihen parret åsarna hwarpå säden uppläggs för att torka i rior, riås, laattian parsi golftilja, työn parsi arbetssätt, vaatteen parsi klädesmode, puheen parsi talesätt, munort, virren parsi sångart, sananparsi egendomligt talesätt, ordspråk. -ikko kon *s.* grof sparre, sparrskog, timmerskog. -rretoin ttoman *a.* utan ås. -rsitoin ttoman *a.* utan åsar.

Parsikka kan *s.* hästprånglare, hästbytare.

Parsin ia *v.* stoppa med nål, göra ånyo och bättre, gå öfwer någon så att den kommer emellan benen, parsin sukkaa stoppa strumpa, parsii jälkiänsä gör om och förbättrar sitt förra arbete, p. jälkiä gå i spåren. -in imen *s.* stoppningsinstrument, parsinneula stoppnål. -intö nnon *s.* stoppning. -iskelen lla *v.* stoppa smånigom. -itan ttaa *v.* låta stoppa. -ittelen tella *v.* trefwa, gå långsamt fram.

Parsina an *s.* dagswerke till herrgård.

Parskun ua *v.* stänka, fräsa, frusta. -utan ttaa *v.* stänka på. -utus uksen *s.* påstänkning. -uttelen tella *v.* stänka småningom. -ututan ttaa *v.* låta stänka.

Parta rran *s.* skägg, partaveitsi rakknif, ajaa l. ajella partaa raka, partahapen = rämmele, partaruoho = karvakorte, pukin parta fackelblomster (*ly-*

thrum salicaria). -ainen isen *a.* skäggig, af skägg. -rrakas l. -rrokas kkaan *a.* starkt skäggig. -rrallinen isen *a.* som har skägg. -rratoin ttoman *a.* skägglös. -rrattomuus uuden *s.* skägglöshet, skäggbrist. -alainen isen *a.* med yfwigt eller egendomligt skägg. -rtaan rrata *v.* raka. -rrun rtua l. -rroitun ttua *v.* bli skäggig, bli skäggbeluxen. -roitan ttaa *v.* påkläda l. påhänga skägg, förse med skägg.

Parras rtaan *s.* rand, kant, brädd, parraspuut l. -puolet brädgång. -rrus uksen *s.* brädgång. -astan aa *v.* jemna en kant, laga om kanten, parrastaa peltoa uppgräfta l. laga om tegkanterna.

Partio on *s.* ströftåg, ströfparti.

Partsa an *s.* som har yfwigt skägg, wälmående (parta).

Partsiheinä mannaswingel (*glyceria fluitans*).

Partti tin *s.* gräsand, braxenpanka = lahnan partti.

Partuska an *s.* hillebård, stridsyxa.

Parun, parutan, parutus se parku.

Parva an = parvi swärm, stimm.

Parvi ven *s.* swärm, stimm, skara, enkelien parvessa bland englaskaran. -vittain *adv.* skarwis. -vellinen isen *a.* ht. skara, swärm, swärmbildande. -veen veta *v.* bilda swärm, gå i stimm. -veilen lla *v.* röras i stimm, samlas då och då i stimm.

Parvi ven *s.* skulle, wind, läktare, altan, parvipääsky ladusvala (*hirundo rustica*), parvipöllö kattuggla (*strix aluco*). -vellinen isen *a.* med skulle försedd, en skulle full. -vetoin ttoman *a.* utan skulle.

Pasaan l. -sajan sata *v.* fräsa, hwäsa, sjuda. -sina an *s.* fräsning. -sahdan htaa *v.* fräsa till hastigt. -sahdus *sdr.* -saus uksen *s.* hastig fräsning.

Paseri in *s.* swart smorläder = paserinahka.

Pasi in *s.* tekee pasikseen gör utan anledning, af egen drift, itkee pasiaan gråter utan skäl.

Pasikoin ida *v.* plaska.

Paska an *s.* skit, träck, lort, smuts, raudan l. pajan p. slagg, -asia strunt sak, -mies dålig karl, -ruoho ogräs, -kieli läspig tunga, -tauti = paskuri, -silmä smutsigt ansigte. -ainen isen *a.* träckig, lortig, smutsig, -meri orent d. ä. klippfullt l. gräsfullt haf. -aisuus uuden *s.* lortighet. -aisesti *adv.* lortigt. -ke een *s.* ögonsjuka, sjuk mage, en som ofta träckar. -atti tin *s.* diarrhe, on paskatilla har diarrhe. -kuri in *s.* ögonsjuka med warflytning, storskitare. -ko on *s.* ögonsjukdom, *ep.* för warg, nötskrika, wipa, måse, slapasko strunt, odugling. -koinen l. -kollinen isen *a.* lortig, oduglig. -kannan ntaa l. -kantelen nnella l. -kin ia *v.* skita, träcka. -kannutan ttaa l. -katan ttaa *v.* befordra afföring, ha behof af afföring.

Pasma an *s.* pasman, sträng i garnhärswa. -sinen isen *a.* af pasman. -aan ata l. -ailen lla l. -motan ttaa l. -mottelen tella *v.* dela l. skilja i pasman, pasmottain pasmantals. -atoin ttoman *a.* utan pasman.

Pasmenta nnan *s.* messingsbandet på flickors hufwudbonad.

Passi in *s.* paß. -itoin ttoman *a.* paßlös.

Pasuri in *s.* braxenpanka = lahnanpasuri.

Pasuun suta *v.* skalla, gifwa klang. -suna an *s.* skall, klang, basun.

Pata dan *s.* gryta, spader (i kortspel), patarani sönbrig gryta, pataluhta gelee, patalakki mössa med bred kulle l. flat kulle, patarauta skaftad jerngaffel hwarmed grytan lyftas. -anen sen l. -to don l. -tonen sen *dim.* liten gryta. -ainen isen *a.* grytrik, ht. gryta. -dallinen isen *a.* gryteganbe, en gryta full. -turi in *s.* grytsmed.

Patama an *s.* damm, uppdämd bäck (pato), djup grop l. göl i sandmo.

Patakka kan *s.* buller, larm, oljud. -koittelen tella *v.* förorsaka larm l. oljud.

Pade teen *s. pl.* pateet wägar, stigar, tuli pateilleni besökte mig, kävi pateillani gjorde besök hos mig.

Patero on *s.* grop, fördjupning.

Patikka kan *s.* buller, jalkapatikka buller med fötterna, hastig gång. -koitsen ta *v.* springa med buller.

Patina an *s.* näfwerfko, stig (pade), tuli patinoilleni besökte mig.
Patistan aa *v.* egga.
Patja an *s.* bolster, långdyna, sadeldyna (paatsa).
Pato don *s.* damm, fördämning, korvapato damm som går blott till en del af strömmen. -toon dota *v.* uppdämma. -toun uta l. -toudun utua *v.* uppdämmas (pata).
Patsaan l. -sajan sata *v.* ljuda pats, knarra, spraka. -ahdan htaa *v.* ljuda hastigt pats. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastigt patsljud. -akehdan htaa *v.* spraka då och då.
Patskaan kata *v.* slå, smälla med hest ljud, spraka. -ahdan htaa *v.* smälla till, spraka hastigt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastigt sprakande.
Patsas aan *s.* stod, pelare, spiselståndare, spisel.
Patti tin *a.* lat. -io on *s.* lätting, solare. -ttennun ntua *v.* bli lat.
Patto ton *s.* fel, fusk, synd, förbrytelse, liten kil, sanapatto icke ordhållig, lögnare, valapatto menedare. -oinen isen *a.* fuskande, felande, syndig, valapattoinen menedig. -oisuus uuden *s.* brottslighet, valapattoisuus menedighet. -tturi in *s.* fuskare, bortskämmare. -tturoitsen ta *v.* fuska, skämma bort.
Patusavi styf lera.
Patukka kan *s.* farbas, färla, fruekål, fibler, mårrmjölk (*hypochæris maculata*). -koitsen ta *v.* piska.
Patus uksen *s.* fuskare. -stan aa l. -stelen lla *v.* fuska, klåpa (patto).
Patvaroitsen ta *v.* fördrifwa tiden.
Patvaska an *s.* talman.
Patvi in *s.* masur. -inen isen *a.* af masur. -itoin ttoman *a.* utan masur. -ikko kon *s.* masurskog.
Pauanne nteen *s.* dundrare, dunderguð, (paukun).
Pauha an *s.* grund, klippa, pauhalouve hafstrut (*larus marinus*).
Pauhaan hata *v.* wäsnas, larma, dåna. -aaja an *s.* larmare. -hu un l. -hina an l. -he een *s.* larm, dån. -haelen *sdr.* -hailen lla *v.* wäsnas smått, larma, dåna fortfarande. -hon oa *v.* larma groft.
Pauhnu un *s.* hög snö l. gyttja. -uun uta *v.* traska, mödosamt röras fram.
Paukkaan kata *v.* smälla, knalla, larma. -kun kkua *v.* smälla, knalla. -ke kkeen *s.* smäll, knall. -kkina an *s.* fortfarande smällande. -kahdan htaa *v.* smälla till hastigt, knalla till. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* knall. -kahtelen hdella *v.* knalla till flera gånger. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* förorsaka knallar, smälla, klappa, bulta. -kutus uksen *s.* smällning, bultning. -kkaelen lla *v.* bruka smälla. -kahutan *sdr.* -kautan ttaa *v.* förorsaka hastig knall. -kauttelen tella *v.* förorsaka fortfarande hastiga knallar, puffa, piffa. -kon kkoa *v.* smälla hårdt. -kku kun *s.* smäll, paukkupuu *ep.* för grau, -heinä göklyst (*lychnis dioica*).
Paukura an *s.* swullnad, knöl.
Paula an *s.* snöre, streck, band, snara, kengän paula skoband, skosnöre, linnun paula fogelsnara, verkon paula nätteluna, paularuoho skogsklöfwer (*trifolium medium*). -anen sen *dim.* litet snöre, näfwerfko med fyrhörnig öppning. -ainen isen *a.* snörrik, af snöre. -allinen isen *a.* försedd med snöre, ett band fullt. -atoin ttoman *a.* utan snöre, bandlös. -lon oa l. -loon lota *v.* snärja, fånga. -loitsen ta *v.* fånga med snara, utlägga snaror. -loitan ttaa *v.* snöra, förse med telna. -loitus uksen *s.* snörning, telnans widfästning.
Pauni in l. -io on *s.* liten wattpatt, mindre wattenkärl, wattupaß.
Paunu un = paanu.
Pauru un = pauha.
Pausahus uksen *s.* brus, ster sup.
Pauskahdan htaa *v.* kratscha, plumsa. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* kratsch, plums.
Peeveli in *s.* böbel.
Peherrän rtää *v.* röra ihop.
Pehka han *s.* murkenhet, pehkapuu murket träd. -kiö ön *s.* murken stubbe, klump. -ainen isen *a.* murken. -aun uta l. -audun utua l. -aannun ntua *v.* murkna. -annan ntaa *v.* göra murken, låta murkna.
Pehko hon *s.* sopp (*boletus*), gammal

tät buske, pajupehko gammal yfwig widebuske. -hon hkoa l. -oilen lla l. -oun uta l. -ounnun ntua *v.* bli buskaktig, slå ut qwistar, bli lummig.
Pehku hun *s.* strö, lemningar efter hö, -tade bås-l. strågödsel.
Pehmaro on, pehmarran rtaa = pehmerö, pehmerrän.
Pehmerö ön *s.* lös deglik blandning med salt. -rrän rtää *v.* göra sådan blandning, besuddla (pehmiä).
Pehmiä än *s.* mjuk, pehmiä kieli läspande tunga, pehmiä mies slapp, icke sträng man, p. pää dåligt hufwud. -meys yden *s.* mjukhet. -ästi *adv.* mjukt, läspigt. -myt yen l. -muinen l. -moinen l. -mukainen isen *dim.* något mjuk. -moisuus uuden *s.* någorlunda mjuk. -moisesti *adv.* något mjukt. -menen l. -meen metä l. -mennyn ntyä l. -miän mitä l. -min iä *v.* mjukna, wekna. -mennän ntää l. -mentelen nnellä l. -mitän ttää l. -mittelen tellä *v.* göra mjuk, uppmjuka. -mennys yksen l. -mitys yksen *s.* uppmjukning. -mittäjä l. -mentäjä än *s.* uppmjukare. -mitytän ttää *v.* låta uppmjuka.
Pehna nan *s.* strö. -aan ata *v.* göra strö, behandla hö wårdslöst, kasta huller om buller (pahna).
Pehtaroitsen ta l. -roin ida *v.* wältra sig, tumla (om hästen). -ro on l. -re een *s.* wältringsställe.
Pehtelen hdellä = pehtaroitsen.
Pehu un *s.* strö, lemningar efter hö. -ustan aa *v.* skaka ut strö, betäcka med strö. -ustun ua *v.* bli ströbetäckt. -utoin ttoman *a.* utan strö.
Peiho on *s.* gömställe. -oon ota *v.* gömma sig.
Peijaan jata *v.* bedraga, swika, narra. -jari in *s.* spetsbof, skälm. -jaus uksen *s.* bedrägeri, skälmstycke. -jailen lla *v.* narra, begå skälmstycken.
Peijainen isen *s.* hin onde, *pl.* -set begrafning, grafööl. -jakas kkaan l. -jakainen isen = peijainen.
Peijään jätä *v.* utspänna.
Peikale an *s.* kugg, tagg.
Peikalo on *s.* stolpe i wäfstol.
Peikaroitsen ta *v.* bulta, stampa.
Peiko l. peikko kon *s.* spöke, ondt wäsende, buse, elak menniska, peikoleipä fördömdt bröd.
Peili in *s.* spegel. -laan lata *v.* spegla. -laus uksen *s.* spegling. -lailen lla *v.* spegla sig fortfarande.
Peipinen isen *s.* plister, plistra, korsört, hampört (*galeopsis tetrahit*).
Peipo, peiponen sen = peippo, peipponen.
Peipotan ttaa, -tus uksen, -ttelen tella = peijaan, -jailen, -jaus.
Peippi pin l. peippinen isen = peipinen.
Peippo pon l. -onen sen *dim.* bofink (*fringilla cœlebs*), plister (peipinen), blindnässla (*lamium amplexicaule*).
Peippu pun l. -unen sen *s.* bofink, blindnässla. -putan ttaa *v.* hafwa ljud som en fink, knacka som en fink, göra ngt. swagt (peippo).
Peitsi in *s.* spjut, lans, pik, peitsiruoho kungsljus (*verbascum thapsus*). -ikäs kkään *s.* lansknekt. -in iä *v.* sticka med spjut.
Peitta tan, l. peitto ton, peittoon tota = paitto, paittoon (peitän).
Peitän ttää *v.* betäcka, öfwerskyla, dölja, peittää ohraa inmylla kornutsäde. -te tteen *s.* betäckning, täckelse, on peitteessä är betäckt, dold. -tto ton *s.* täcke, gömsle, lehmä on metsän peitossa kon är förwillad (genom trolleri) i skogen så att den ej hittar hem eller hittas, on peitossa är betäckt, hemlighållen, peittosana mystiskt, förtäckt ord. -ttonen sen *dim.* = peitto, on peittosilla leker gömlek. -ttotoin ttoman *a.* utan täcke, oförtäckt. -ttäjä än *s.* betäckare. -ttelen tellä *v.* täcka småningom, förhemliga, peittelee sanojansa talar förtäckta ord. -ttäyn ytä l. -tyn ttyä *v.* bli täckt, förborgas. -tätän ttää *v.* låta täcka, förborga. -ttelytän ttää *v.* låta småningom betäcka, låta förhemliga.
Pejo on *s.* ödemark, öde.
Pekaloitsen ta *v.* böka, gräfwa.
Peka = pika hastighet. -kellän ltää *v.* springa hastigt.
Pekko kon *s.* åkertomte, wilddjur, skampall.

Pelastan aa *v.* befria, frälsa, rädda. -taja an *s.* befriare, frälsare. -tus uksen *s.* befrielse, frälsning. -te een *s.* räddningsmedel, räddning. -tun ua l. -taudun utua *v.* bli befriad, räddas. -tutan ttaa *v.* låta befria.

Pelehdyn htyä *v.* wißna, förwißna, bleckna, gulna, pelehtynyt rakkaus förbleknad kärlek. -dys yksen *s.* förwißning.

Peli in *s.* spel. -laan lata *v.* spela. -laus uksen *s* spelning.

Pelkko kon *s.* bjelke.

Pelkkä kän *a.* idel, ren, oblandad.

Pelko lon l. -lvon *s.* fruktan, rädsla. -onen sen *dim.* on pelkoisilla är smårädd. -lvollinen isen *a.* fruktande, rädd, fruktanswärd. -kuus uuden *s.* rädd egenskap, räddhåga. -kuri in *s.* pultron, rädd warelse. -kuruus uuden *s.* pultroumässighet, stor räddhåga. -lkään lata l. ljätä *v.* frukta, rädas. -le lkeen *s.* fruktan. -lätän l. -ljätän ttää l. -lotan ttaa *v.* skrämma, göra rädd, injaga fruktan. -lätys l. -ljätys yksen l. -lotus uksen *s.* skrämmande, skrämma. -läte l. -ljäte tteen *s.* skrämma, skräckmedel. -lättelen l. -ljättelen tellä l. -lottelen tella *v.* skrämma smått, ofta. -lästyn l. -ljästyn yä *v.* bli skrämd, förskräckas. -lästys l. -ljästys yksen *s.* skrämsel, skräck, on pelästyksissä är skrämd, är förskräckt. -lon lkoa *v.* frukta, rädas. -kuroitsen ta *v.* bete sig som pultron. -kurillinen isen *a.* pultronmässig, owågsam. -lätytän l. -ljätytän ttää *v.* låta skrämma.

Pellava an *s.* lin. -ainen isen *dim.* lin, *a.* af lin, ahdepellava flugblomster (*antirrhinum linaria*), kitupellava hörkäring (*myagrum sativum*), koiran pellava = karaheinä, sian pellava l. nälkäpellava = kitveli.

Pelle lteen se pelto.

Pellervo on, pellervoinen isen se pelto.

Pelli in *s.* spjell, plåt.

Pelmu un *s.* larm. -muun muta l. -mastan aa *v.* wäsnas, larma. -muutan ttaa *v.* uppröra, häfwa huller om buller. -mutan ttaa *v.* lurfwa om.

Pelppu pun *s.* kort och tjockt ting, lunsig qwinna. -putan ttaa l. -puttelen tella *v.* röras waggande, swänga.

Pelsin imen *s.* tjock sparre l. ås, hwarpå andra mindre hwila (i ria, badstuga), underås.

Pelti llin = pelli, peltiseppä plåtslagare.

Pelto llon *s.* åker, tekee peltoa upptager nyåker, peltovares råka (*corvus frugilegus*), peltoapilas = kirppuheinä, peltohiiri markmus, peltokana ljungpipare (*charadrius apricarius*), peltopyy rapphöna, wachtel (*perdix*), peltopaula = paularuoho, peltokukka = tasku, peltovilla binka (*erigeron acre*), pellon vanha l. vanhanen l. vanhin l. vanhatin l. vanhake l. pellon humala l. peltoruoho backhumla, millefoliiblomma. -onen sen *dim.* liten åker. -oinen isen *a.* ht. åker, åkerrik. -llotoin ttoman *a.* utan åker. -llottomuus uuden *s.* åkerbrist. -ltolainen isen *s.* åkerkarl, i åker sådd råg (motsatt swedjeråg). -lle lteen *s.* lös jord, humusjord, grafmylla, graf. -llervo on l. -llervoinen isen *s.* åkertomte, åkerrå.

Pelttaan tata *v.* nedtrampa säden (pelto).

Pelu un *s. pl.* pelut stamp, agnar.

Pemaan l. -majan mata l. -misen stä l. -muun muta *v.* stöka, wäsnas, bullra. -mu un l. -minä än *s.* stök, buller. -mahdan htaa l. -mahtelen hdella l. -mahutan ttaa *v.* röras med hastigt stoj, rusa fram l. upp. -mahdus *s.* -maus uksen *s.* framrusande med stoj. -mistän ää l. -mistelen llää *v.* rycka, rifwa löst.

Pemppu pun = peppu.

Pengastan aa *v.* snoka.

Pengon nkoa = penkaan.

Peni in *s.* walp, unge, racka, penikulma l. penikuorma mil. -ikka kan *s.* walp. -ikoitsen ta l. -ikoin ida *v.* walpa.

Penkaan ngata *v.* böka, uppmylla, wräka omkull, wända upp och ned, befara, småfrukta. -kaun uta l. -kaannun ntua *v.* bli uppbökad, wändas upp och ned.

Penger nkeren *s.* affats, brink, kulle på stränder, pellon penger åkerren, un-

ninpenger ungsbrits, pilven penger tjock molntapp, pohjan penkeret nordens yttersta kuster. -nkeristö ön s. wall.
Penkka kan s. brink, isbro, sjöskum.
Penkki kin s. bänk. -kitän ttää v. förse med bänk, föra ett stillasittande lif. -killinen isen a. bänkförsedd, en bänk full. -kitöin ttömän a. utan bänk.
Pensas aan s. buske, pensaspyöri gråsparf (*fringilla domestica*) l. kungsfogel (*regulus cristatus*). -ahinen sdr. -ainen l. -aallinen isen a. buskig, buskrik. -ahisto sdr. -asto on l. -ahikko sdr. -aikko kon s. busksnår, buskage. -astun ua v. bli buskbewärt (pensiä).
Pensiä än a. yfwig, lummig, ljum, likgiltig. -seys yden s. yfwighet, ljumhet, likgiltighet. -ästi adv. yfwigt, ljumt, likgiltigt. -sin iä v. drifwa skott och grenar. -sitän ttää v. förse med skott, ha att drifwa skott. -istyn yä v. bli buskig, lummig, bli ljum. -soin omen s. skott, telning (pensas).
Pensu un s. mängd.
Pentele een s. ondt wäsende, hin.
Penter ren, penterä än, pentura an = penger.
Pentturi in s. twärträd i båt, toft.
Pentu nnun l. penturi in = peni, penikka.
Penu un = peni.
Penä än, penimys yksen, penästän ää = tenä, tenimys, tenästän.
Penään nätä v. förmana, inskärpa, försäkra med fasthet. -näys yksen s. warning.
Pepellän ltää v. stöka, bråka, skara omkring.
Peperrän rtää l -rtelen rrella v. wältra sig.
Peperö ön s. lös deglik blandning (pehmerö). -öinen isen a. lucker, liknande peperö.
Pepo on l. -onen sen s. bofink (peippo).
Peppu pun s. stuß, säte.
Peppuroitsen ta v. wältra sig (pehtaroitsen).
Pepu un = pehmerö.
Perakko se perä.
Peranko ngon s. stor brasa.
Peratuinen se perkaan.
Pere een s. famil*j*. -ehdin htiä v. få familj, hushåll. -ehdyn htyä v. wänja sig wid familjen, bli huswarm, bli tam, qwickna till, få fast fot (perhe, perkaan).
Peretnikka kan s. förkläde.
Perhana an = pentele.
Perhe een s. familj, perhekunta familjen i sin helhet. -eellinen isen a. som har familj, till familjen hörande. -etyn ttyä v. bli huswarm, bli tam.
Perho on l. -onen sen dim. l. -otti tin fjäril, perhon kukka tulkört (*asclepias vincetoxium*).
Perhus uksen = pentele.
Peri prt. blott i sammans. utmärkande det yttersta, aflägsna i rum och tid, det bakom l. i bottenwarande, det sedan fordom bestående, arf, alldeles, periseinä bakwägg, perisalo den aflägsnaste skogen, perikokka bakstam, perikato l. -turmio total förlust, fullkomlig undergång, perijuuri grundstam, perijuurin alldeles i grunden, perilapsi lyckans barn, söndagsbarn, perityhmä alldeles dum, perivanha urgammal, perisana ursprungligt l. stamord, perikuva urbild, perisuku slägtstam, perisynty första ursprung, perisynti arfsynd, perikunta samarfwa. -in iä v. komma till målet, nå, ärfwa, en peri mieltäs ja bryr ej om ditt tycke, kukin perii omansa hwar och en tager sitt, karhu perii raadon björnen återkommer till aset, lempo sinun periköön fan anamme dig, perittv kalu ärfd sak. -iä än s. ärfware, arfwinge. -illinen isen s. arfwinge, rintap. bröstarfwinge, selkäp. bakarfwinge, sivup. sidoarfwinge. -intö nnön s. arf, -jako arfskifte, -maa arfwejord. -imys yksen s. arf, arfgods. -innöllinen isen l. -imöinen isen a. ärftlig. -innötöin ttömän a. arflös. -itöin ttömän a. arfwingslös, ändlös. -inne nteen l. -intie en l. -innös öksen s. arfslott, arfwedel. -itän ttää v. föra till målet. -ittelen tella v. sträfwa till målet (peru, perä).
Perilä än s. ledstång.
Perinä än s. räckbolster, lakan.

Perjantai in *s.* fredag. -inen isen *a.* fredags.

Perkaan rata *v.* rensa, perkaa niittua rensa äng, göra nyäng genom bortrödjande af skog. -aaja an *s.* rensare. -ans uksen *s.* rensning. -rko ron *s.* rensning, perkomaa rödjadt l. under rödjning warande land. -kiö ön *s.* något rensadt, nyrödjad mark. -re ekeen *s. pl.* perkeet bortrensade ting, sopor, efterbörd. -raluinen isen *s.* skrädt bröd. -kaun uta l. -kaunnun ntua *v.* bli rensad, rödjas, tömmas. -kautan ttaa *v.* låta rensa l. rödja. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* småningom rensa, rödja. -ron rkoa *v.* rensa groft. -kasen sta *v.* rensa i hast.

Perkele een *s.* djefwul. -eellinen isen *a.* djefwulsk. -leellisyys yyden *s.* djefwulskhet. -leellisesti *adv.* djefwulskt.

Perki *adv.* alldeles, i grund (peri).

Perkko kon = perko.

Perma an = permu.

Perma an *s.* Permien. -alainen isen *s.* Permier, *a.* permisk. -akko kon *s.* permisk qwinna.

Permanto nnon *s.* golf.

Permennän ntää *v.* hacka, nagga.

Permi men l. -mio on *s.* snara, giller, kuljen permetta far utan hinder.

Permu un *s.* styng, stynglarf, knöl på djurs kropp innehållande denna larf. -unen sen *dim.* = permu. -uinen isen *a.* full af stynglarf l. knölar.

Perna an *s.* mjelte, pernaruoho wägsenap, duswekål (*sisymbicum officinale*). -ainen isen *a.* ht. mielte.

Perniö ön *s.* Bjerno socken.

Pernä än *s.* bast.

Peroitan ttaa *v.* draga tillbaka, upphäfwa (peru).

Perse een *s.* rumpa, säkin p. säckbotten. -saus uksen l. -sustin imen l. -suus uuksen *s.* bakstycke på kläder. -so on *a.* snål (på mat). -ous uden *s.* snålhet. -osti *adv.* snålt. -sokas kkaan l. -somainen isen *a.* något snål. -son oa l. -soilen lla *v.* snålas. -sotan ttaa *v.* wäcka begär l. snålhet. -sotus uksen *s.* wäckelse till snålhet. -sottelen tella *v.* snålas. -sehdin htiä *v.* afskala barken längst ned på tjärträd.

Perska an *s.* något litet, poikaperska liten gosse.

Persta an *a.* murken, skör af murkenhet, perstatauti rötfeber. -aun uta l. -aannun ntua *v.* murkna, bli skör af murkenhet.

Pertuska an *s.* rotyra, qwistyra.

Peru un *s.* grund, botten, arf, qwarlåtenskap, alldeles, perun kelvotoin alldeles oduglig, perunkin helt och hållet, perukirja bouppteckningsinstrument, perukirjoitus bouppteckning. -ullinen isen *a.* genuin. -us uksen *s.* grund, botten, bosskapsklafwe af widjor, spröd lafring, straffse (*chara vulgaris*), tafs på en krok, peruspiirre grundutkast, planritning. -usta an *s.* grund, botten. -ustin imen *s.* klafwe af widjor, tafs. -ustan aa *v.* grunda, grundlägga. -ustus uksen l. -uste een *s.* grund, grundwal, original. -usteetoin ttoman *a.* grundlös, utan grundwal. -ustaja an *s.* grundläggare. -ustun ua *v.* få grund, bli grundad. -ustutan ttaa *v.* låta grunda. -ustaun uta l. -ustaudun utua *v.* grunda sig på. -ukka kan l. -uke kkeen *s.* trasten wid yttersta ändan, lahden perukka bottnet, ändan af wiken. -uutan ttaa *v.* lägga grund, bekräfta, draga tillbaka, återa, rygga, upphäfwa (peri, perä).

Peruna an *s.* potatis.

Perä än *s.* det yttersta af något, bakdel, styre, botten, grund, veneen perä båtsafter, peräkeula akter, pidän perää styra, perän pitäjä l. perämies styrsman, perälauta aktersits, peräseinä bakwägg, kylän, pohjan perillä i yttersta ändan af byn, norden, peräsuoli ändtarm, perätuuli l. peräntakainen tuuli förlig wind, ei päätä ei perää hwarken början eller slut, juo perille asti dricker ända till botten, koloperä hemort, perän varsi l. puikko rorpinne, perätauti hemorrhoider, peräjurppu swansskruf, peräkunta aflägsen trakt, perävieri bakflint, seuraa perävilkkaa följer i hamn och häl, pääse perille

kommer till målet, till grunden, begriper, ei ole perää har ej grund, saviperä lergrund, maaperä kivi jordfast sten, peräkato = perikato, käy perässä går efter, on perässä är efter, är för att hemta, menee peräan går till aftern, går efter, perästäpäin efteråt, vuoden perästä efter ett år, *pl.* perät stamp (som wanligen malas efter annan måld), instr. perin i ss. perin pohjin, perin juurin alldeles i grund, i botten, takaperin tillbaka. *Sup.* perin immän längst bakom l. borta l. i botten belägen. -äinen isen l. -ähinen isen *a.* bakom, aflägset belägen, full med stamp m. m. sieltä kotoperäisin hemma derifrån, peräinen tuuli medwind, ovat peräisin äro efter hwarandra. -rimmäinen isen *a.* längst bakom belägen, utomordentlig. -ällinen isen *a.* bakwarande. -äläinen isen *a.* boende i aflägsen trakt, sittande bak i båten, styrman. -äsin imen *s.* styre, roder. -ätsin imen *s.* *pl.* perätsimet stamp. -äin ämen *s.* boskapsklafwe af widja. -äkäs kkään *a.* som har bred bakdel. -rakko kon *s.* stället bakom l. efter, efterlank. -ätöin ttömän *a.* ändlös, grundlös, ogrundad, halla ei pannut perättömaksi frosten tog ej helt och hållet. -ättömyys yyden *s.* ändlöshet, grundlöshet. -ättömästi *adv.* grundlöst. -ään l. -öjän ätä *v.* gå efter, träda tillbaka, upprepa, bekräfta, eftertrakta. -äilen llä *v.* gå långsamt efter, eftertrakta, efterstå. -ähdän htää l. -äsen stä *v.* draga sig hastigt tillbaka, gifwa efter, rygga. -ähdys yksen *s.* hastig eftergift. -ätän ttää *v.* ha att träda tillbaka, draga tillbaka, ha att rygga. -ätys yksen *s.* tillbakadragning. -äyn ytä l. -äännyn ntyä l. -äydyn ytyä *v.* draga sig tillbaka, gifwa efter, återwända l. komma till målet, anlända, hamna. -äytän ttää *v.* åtra, rygga, draga tillbaka, låta anlända, föra till målet. -äti *adv.* alldeles, ganska. -ättäin l. -äkkäin l. -äkkää l. -ätysten l. -ätyksin l. -äksyttä l. -äksyttäisin l. -äksyttäin l. -äkanaa l. -äkanaisin efter hwarandra.

Pesen stä *v.* twätta. -siä än *s.* twättare, twätterska. -so on l. -su un *s.* twätt. -semys yksen *s.* twättning. -se een *s.* twätt, hwad som twättas. -seminen isen *s.* twättandet. -setin ttimen *s.* twål, såpa. -sin imen *s.* twättinstrument, twättmaskin. -selen l. -seskelen llä *v.* twätta småningom. -sasen sta *v.* twätta hastigt. -setän ttää *v.* låta twätta.

Peski in *s.* lappmudd.

Pesmetti tin *s.* kort kaftan.

Pesmi in *s.* wisa.

Pesratti tin *a.* brokig.

Pessaan ata *v.* nedgöra, utrota.

Pessuota an *s.* pratande sällskap.

Pesti in *s.* städsel, fånglina. -taan tata l. -tään tätä *v.* städsla. -taus uksen *s.* städsling.

Pesä än *s.* bo, näste, mindre ugn, pesäkunta kull af ungar, piipun pesä piphufwud, hatunpesä hattkull, tuulen pesä wäderskott, knut på björkar, aurinko on pesillänsä wintersolståndet, pesän pahikko rötägg. -änen sen l. -sonen sen *dim.* litet bo. -äinen isen *a.* rik på bon, ht. näste, ugn. -ällinen isen *a.* försedd med näste, ugn, ett näste l. ugn fullt, piipun pesällinen en pipa full. -äke kkeen *s.* litet bo, puppa. -sin iä *v.* bygga bo. -sitän ttää *v.* låta bygga bo, förse med bo. -sintä nnän l. -sintö nnön *s.* bobyggnad.

Petkele een l. -kel len *s.* stampjern, böstel, stöt. -kellän ltää *v.* stampa, stöta, bulta, klappa.

Peto don *s.* rofdjur, Petolahti Petalaks. -oinen isen *a.* rofdjurslik, rofgirig. -oisuus uuden *s.* wilddjursnatur, rofgirighet. -dollinen isen *a.* wild, rofgirig. -dollisuus uuden *s.* wildhet.

Petra an = peura.

Petruska an *s.* persilja.

Pettäjäinen *adv.* pettäinen isen *s.* *pl.* -set gåfwor af nyss tjärnadt smör (kirnujaiset).

Petäjä än l. -jäs ään *s.* hög, qwistfri tall, tallbark anwänd till nödbröd. -jäinen isen *a.* af tall, af barkbröd. -jikkö kön l. -jistö ön *s.* tallskog. -ttu tun *s.* barkbröd, bark till bröd.

Petän ttää v. bedraga, swika, förråda, gifwa efter, perustus pettää grunden ger wika. -ttäjä än s. bedragare, förrädare. —te tteen s. bedrägligt tillstånd, mißtag. -tinko ngon s. bedräglighet. -tturi in s. bedragare. -ttiö ön s. bedrägeri, mißtag, tulivat pettiöön blefwo bedragne. -tos oksen s. bedrägeri, förräderi. -tollinen isen a. bedräglig. -tollisuus uuden s. bedräglighet. -tollisesti adv. bedrägligt. —ttelen tella v. smått bedraga, swika. -tyn ttyä v. bli bedragen, bedraga sig. -tätän ttää v. låta bedraga.

Petävä än = pätevä.

Peuhaan hata = pauhaan.

Peukalo on s. tumme, peukalhanka tumwinkel. -oinen isen *dim.* liten tumme, gärdsmyg (*troglodytes europaeus*), *a.* tumslång. -ollinen isen *a.* med tumme försedd, tumslång. -oitsen ta v. widröra med tumme l. fingrar, manipulera, mäta med tumme. —otoin ttoman *a.* utan tumme.

Peura an s. hjort, wildren, peuran jäkälä l. sammal l. ruoho renmossa, —peuran vehka wattenklöfwer (*menyanthes trifoliata*), peuralammas förwildadt får. -anen sen *dim.* liten hjort l. wildren. —ainen isen *a.* rik på hjortar l. renar, af hjort l. ren. —ala an s. hjortars l. renars uppehållsort. —roitun ttua v. förwildas. —roitutan taa v. förwilda.

Peuston oa v. stöka, snoka.

Pi *enkl. prt.* efter *3 pers. præs. ind.* och *konc.* (vi).

Piahto hdon = pihatto.

Piakka kan l. -kko kon s. brödspade.

Piakko, pian se pika.

Pid . . . . se pit . . . .

Pied . . . . se piet . . . . .

Piehtaroitsen = pehtaroitsen.

Piekko kon s. näbbmus (*sorex araneus*), brödspade (piakko).

Pieksen estä l. -ksän sää v. risa, piska, plagga, prygla, slå, pieksee kieltä låter tungan gå flitigt, pieksee tuulta slå i wädret, pladdra om ingenting. —siä än l. -säjä än s. risare, piskare. —sännös öksen l. -säntö nnön s. piskning. -säin ämen s. glatt kullrigt ställe på winterwäg, ställe der släden slipar och slår. —setän l. -sätän ttää v. låta piska. —selen l. -seskelen llä l. —seskentelen nnellä v. piska smått. —selmä än s. piskadt ställe l. ting, tuhat tuulen piekselmätä tusentals af winden nedpiskade, nedslakade (trån l. qwistar).

Pieksu un s. halfstöfwel. —ullinen isen *a.* som har halfstöflor.

Pieles eksen s. aflång hö- l. sädesstack. —stän ää v. stacka (pieli).

Pieli len s. stolpe, post, auman l. sauran pieli stolpe midt i höstack, hahden pielipuu l. purjen pieli mast, veräjän pieli grindstolpe, oven pieli dörrpost, akkunan p. fönsterpost. —inen isen *dim.* = pieli, Pielis. —los oksen s. stolpe, post, ryggen emellan twå plogfåror, ett illa plöjdt ställe, obrunnet ställe på swed (pälvi). —lus uksen s. stolpe, post, kubbe, dyna. —listän ää l. —listelen llä v. uppresa en stolpe, post. —len llä l. —llän ltää v. luta åt sidan, röras åt sidan, wäja, käy pielten l pieltäin går långsmed sidan, undwikande, wäjande.

Piena an s. trädlist, slå. -aan ata v. förse med list, slå.

Pieni nen *a.* liten, fin (motf. suuri), pieni raha skiljemynt, pieniläntä något liten, pieniä jauhoja fint mjöl. -nut nen l. —noinen l. -nukainen l. —nokainen l. —nekkäinen l. —nykkäinen isen *dim.* späd, klen, små. —nehkö ön *a.* något l. temeligen liten. —nemmäinen isen l. -nelämpi mmän *a.* (*komp.* pienempi) mera liten. —nuus uuden l. -nyys yyden s. litenhet, späd ålder, jo pienuudesta redan ifrån späda åren. -nemmyys yyden s. större litenhet, öfwerwägande finhet. -nenen netä l. -nennyn ntyä v. bli liten, finkrossas. -nennän ntää l. -nistän ää v. göra liten, fin, krossa till smått. -nennys yksen s. söndersmulning, söndermalning. -nentelen nnella l. -nistelen llä v. småningom göra liten, krossa. —neksyn yä l. -nestyn yä v. anse för liten (jfr. vähä).

Pientare een l. —nnar ntaren l. -ntaro

on *s.* åkerren (pyörtänö, pyöntäre).
Pieren rrä *v.* fjärta. -riä än *s.* fjärtare. -ru un *s.* fjärt. -reskelen llä *v.* fläppra fjärtar. -rahdan htaa l. -rasen sta *v.* släppa en fjärt. -retän ttää *v.* befordra fjärtning.
Pieska an *s.* wad, grundt ställe emellan twänne land.
Piessa an *s.* ondt wäsende, olycka. -ahainen isen *sdr.* -ainen isen *s.* ondt wäsende.
Pietari in *s.* Petter, St. Petersburg, Pietarsaari Pedersöre, Jakobstad, pietarin kukka = pellon vanha, p. papu se papu, p. putki se putki, p. ruoho = nappikukka.
Piedin timen *s.* wåd (pidusta af pitkä).
Pietimys yksen = piettiö.
Pietti tin *s.* rödbeta, bet i kortspel.
Piettiö ön l. -tin ttimen l. -turi in *s.* illa kastreradt djur, halfgälling.
Piha an *s.* gårdsplan, borggård, mansgård, miespiha mangård, karjapiha ladugård, hevospiha häststall. -atto ton l. -aus uksen *s.* ladugård, fähus, lammaspihatto, härkäpihatto m. m.
Pihajan hata l. -hisen stä *v.* hwäsa, helt pipa. -hinä än *s.* hwäsning. -histän ää *v.* låta hwäsa.
Pihka kan *s.* kåda, harts, pihkamaito råmjölk. -ainen isen *a.* kådig. -aisuus uuden *s.* kådighet. -hkaan hata l. -hoitan l. -hkoitan ttaa *v.* öfwerdraga med kåda, hartsa. -hkaun uta l. -hoitun l. -hkoitun ttua *v.* bli kådig. -hun hkua *v.* droppa långsamt (ss. kådan af träd), sippra ut. -hku hun *s.* sippring.
Pihlapuu = pihlaja.
Pihlaja an l. -lava an *s.* rönn, reen pihlajat twärband af rönn i släda, pitää pihlajansa står fast, pihlajalintu sidensvans. -lajainen *sdr.* pihlainen isen *dim.* liten rönn, *a.* af rönn. -jatar ttaren *s.* rönnens upprätthållande wäsende, *ep..* för björnhonan. -lajikko *sdr.* -laikko kon l. -jisto *sdr.* -laisto on *s.* rönnskog.
Pihti hdin *s.* kläfwa, tång, pärepihti kläfwa för pertbloß (irvo), linnun pihti fogelsnara, pihtipieli l. -puoli dörrpost, pihtikontti l. -polvi krokbent.
-hdistän ää l. -hdistelen llä *v.* knipa med tänger, klämma, knipa. -hdinki ngin *s.* klämma. -hdin hiiä *v.* sätta i kläfwa (näfwer).
Pii iin *s.* flinta, pigg, tinne, yttre knuten på hus, haravan, kaiteen, kamman pii tinne på räfsa, wäfsked, kam, piikivi flinta, hörnsten, selkäpii ryggrad, riihen pii = piitta, piipivo *sdr.* piipio flintnäswe, hårdhändt. -iidyn iityä l. -iinnyn ntyä l. -tyn ttyä *v.* hårdna, fastna hårdt. -iitän ttää *v.* förse med piggar, tinnar (räfsa, wäfsked), rispa, harswa. -iitämä än *s.* fel i wäf genom wäfskedens rispning, piitämä leipä stålbakadt bröd.
Piia an l. -anen sen *dim.* liten flicka (smekord).
Piika iian l. iikan *s.* mö, flicka, piga, piikakaaso brudtärna, vanha piika gammal piga, *ep.* för nattskärran (*caprimulgus europæus*). -kuus uuden *s.* mödom. -anen sen *dim.* liten flicka. -ainen isen *a.* rik på flickor, lik flickor, piikainen vasikka kokalf. -aisuus uuden *s.* flickrikedom, flicklikhet. -iiallinen l. -iikallinen isen *a.* jungfrulig. -iiun iikua *v.* bli flicka på nytt (om enkor).
Piikkara an *s.* klämma, nöd, förlägenhet.
Piikki kin *s.* tagg, spjut. -kkinen l. -kkonen sen *dim.* liten tagg. -kkinen isen *a.* taggig, spjutrik. -killinen isen *a.* tagg l. spjutbewäpnad. -ikäinen l. -ilöinen isen *s.* strandskata (*hæmatopus ostralegus*). -iäinen isen *s.* kärrtistel (*cirsium palustre*), strandskata. -kitän ttää *v.* ge slickord.
Piikkiö ön *s.* Piikkis socken.
Piikko kon *s.* twåskaftad wäf, säckwäf (pii).
Piikkoon kota = pilkkoon.
Piili in l. piilikives = piilu; -in iä = piluun.
Piilo on *s.* gömsle, gömställe = piilopaikka, *Komp.* piilompi mer undanskymd, mindre kånd. -onen sen *dim.* litet gömsle, *pl.* piiloset gömlek. -len llä l. -lon oa l. -loon lota *v.* gömma sig. -lelen l. -leskelen llä *v.* gömma sig fortfarande. -llän ltää *v.* fly hemligen. -letän ttää l. -lotan ttaa *v.* dölja, gömma. -lotus uksen *s.* gömning,

undanböljning. -lettelen l. -lottelen lla *v.* gömma fortfarande, hålla sig gömd. -oisa an *s.* gömdt tillstånd. -lokas kkaan *a.* full med gömslen, som gömmer sig. -okkaasti l. -okkali *adv.* gömdt, doldt.

Piilu un *s.* bila. -uun uta *v.* bila.

Piimä än *s.* surmjölk, piimäheinä = kärpäsen kukka. -äinen isen *a.* af surmjölk, rik på l. besuddlad med surmjölk, pitkäpiimäinen en ko som länge mjölkas, långsam, senfärdig. -ällinen isen *a.* som har surmjölk. -menen metä l. -mistyn yä *v.* bli surmjölk, löpna. -min iä l. -miin mitä *v.* tjockna, segna, leppä piimii alen utsipprar en seg wätska. -mitän ttää *v.* låta (mjölk) surna.

Piina an *s.* pina. -aan ata *v.* pina. -aus uksen *s.* pinande. -ailen lla *v.* pina långsamt.

Piinnyn se pii.

Piipatan ttaa l. -paroitsen ta l. -paroitan ttaa l. -peroitan ttaa l. -pitän ttää *v.* pipa, qwida, qwittra, gnälla. -patus uksen l. -pitys yksen *s.* pipande, qwitter. -pattaja an l. -pittäjä än *s.* pipare qwittrare (piippa).

Piipio se pii.

Piipon ppoa *v.* skutta, trippa, taga skuttar. -otan ttaa *v.* ha att skutta, löpa hoppande, skuttande, qwittra. -otin ttimen *s.* medel att skutta med, benpipa på foglar. -ottelen tella *v.* springa trippande.

Piippa pan *s.* ihålig stjelk, strå, piippalakki spetsig mössa med tofs, piippaheinä starr (*carex*). -pitän ttää *v.* framstå spetsig, uppspira. -pitys yksen *s.* uppspirandet (piipatan).

Piippo pon = piippa.

Piippu pun *s.* pipa, rör. -unen sen *dim.* liten pipa. -uri in *s.* kylsat wid bränwinsbränning.

Piippula an *s.* örhänge.

Piipuri in *s.* spikborr.

Piirama, -rallan, -rasen se piiru.

Piiras raan l. -akka kan l. -akainen isen *s.* pirog, piiraan paalikas stöt hwarmed pirogdegen blandas (piiri).

Piiri in *s.* krets, omkrets, rund, omfång, maanpiiri jordkrets, kylään piiri byområde, piirikuula krets, distrikt. -ronen sen *dim.* liten krets, *poet.* kaka, bröd. -ikka kan *s.* krets, rundel. -itän ttää *v.* omgifwa, omringa, belägra. -itys yksen *s.* omringning, belägring. -ittäjä än *s.* omringare, belägrare. -ren rtä l. -in iä *v.* omringa. -ros oksen *s.* omkretsning, omringning.

Piiro on = piiru.

Piiroo oon *s.* bakelse, pirog, *poet.* kalas (piiras).

Piirto rron *s.* inristadt streck, strimma, piirtoheinä = sälli, -laukka = purju, -luikka ångdun (*eriophorum vaginatum*), -pää blås, -rauta rist, stickel. -rrän rtää *v.* inrista, gravera, upprista, teckna genom inristning. -rrin rtimen *s.* rist, ristningsinstrument, grafstickel. -rtäjä än *s.* inristare, graverare, gravör. -rros oksen *s.* inristning, inristadt arbete, gravyr. -rtelen rrellä *v.* rista fortfarande, hit och dit. -rrätän ttää l. -rrättelen tellä *v.* låta inrista l. gravera. -rrällän ltää *v.* inrista som hastigast, inrista lätt och litet.

Piiru un *s.* linje, streck, pirog, bakelse, *pl.* piirut kalas (piiroo, piiras). -ukkeen *dim.* litet streck, liten linje. -rama an *s.* streck, blink, ögonblick, sekund. -rallan ltaa *v.* draga ett litet streck, glimta. -utan ttaa l. -ustan taa *v.* förse med streck, strecka, linjera. -utus uksen *s.* streckning, linjering. -uttelen tella *v.* strecka smått. -rasen sta *v.* draga ett streck.

Piirustus uksen, piirustan aa, piirustelen lla, piirustaja an = piirto, piirrän, piirtelen, piirtäjä.

Piiskahdan se piisku.

Piiska an *s.* piske, sqwätt, tår. -aan ata *v.* piska.

Piisku un *s.* guldris, jungfruris (*solidago virgaurea*).

Piisku un *s.* hwisselpipa, liten pipa, piiskulapsi spädt barn. -uinen isen *s.* pipande, späd. -un ua *v.* pipa (kyckling). -kahdan htaa *v.* pipa hastigt. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* åstadkomma pipning, qwittra. -kutus uksen *s.* pipning.

Piispa = pispa, piispan yrtti fingerborgsblomma (*digitalis purpurea*).
Piiteri in = Pietari.
Piitin imen l. -ime een *s.* Piteå stad.
Piitisheinä l. piitiäinen isen = punapillikäs.
Piitta tan *s.* stort träd, mastträd, bjelke som förenar flera mindre, toft, föreningsträd, pohjapiitta bottenbjelke i skepp. -ttaan tata *v.* fästa hufwudbjelke, fastspika, utspänna en flådd hud.
Piitävä än *a.* lutande, sned.
Pika pian *a.* snar, pian snart, nästan, tuota pikaa på ögonblicket. *Komp.* pikempi den snarare, pikemmin *instr.* mera snart, snarare, mitä pikemmin sitä paremmin ju förr dess bättre, piammiten l. piammasti *adv.* snarligt, nästan. *Sup.* pikin den snaraste, pikimmiten l. pikimmältä som hastigast, pikavihainen snar till wrede. -ainen isen *a.* snar, snarsticken, hetsig. -aisuus uuden *s.* snarhet, snarstickenhet, hetsighet. -aisesti *adv.* skyndsamt, hästigt. -kuus uuden *s.* snarhet, hästighet. -kastun ua *v.* bli hästigt ond, förifra sig, öfwerila. -kastus uksen *s.* öfwerilning. -kastutan ttaa *v.* ha att öfwerila sig, reta till öfwerilning. -iakko kon *s.* snarlig, piakkoon l. piakkoin snarligen.
Pikari in *s.* bägare, pikariheinä = kärpäsenkukka. -illinen isen *a.* en bägare full.
Piki pien *s.* beck, renfett, pikihiki beckolja. -inen isen *a.* beckig. -ien ikeä l. -ikeen ietä l. -ikiin iitä l. -kitän ttää *v.* becka, med beck öfwerdraga. -kiinnyn ntyä *v.* bli beckig l. beckartad. -ietöin ttömän *a.* utan beck. -iettömyys yyden *s.* beckbrist.
Pikka kan *s.* jernstör.
Pikku kun *a.* liten, pikkupöllö sparfuggla, pikkutikka liten hackspett. -unen l. -kkanen l. -uruinen l. -kkarainen l. -uriikunen l. -kkariikanen sen *dim.* mycket liten.
Pikoilen lla = pakoilen spricka.
Pikoon = pilkkoon.
Pikoun = pakoun och pilkkoun.
Pila an *s.* skämt, gäck, gycklare, skada, förderf, *a.* skygg, pilallansa l. piloillansa l. pilan vuoksi l. -päiten på skämt, för ro skull, pilapuhe skämtsamt prat, tekee pilaa gör gäck, gör skada, meni pilalle l. piloille blef förderfwad, päästää piloista befria från förderf, från ränker. -anen sen *dim.* skämt, pilaspäihin l. -päiten för ro skull. -allinen isen *a.* skämtsam, förderfwad. -aan ata *v.* skämta, göra narr, förderfwa. -aus uksen *s.* skämt, gäckeri, förderf, förderfwadt tillstånd. -aun uta l. -aannun ntua *v.* förderfwas.
Pilaste een *s.* spillra, splittra.
Pile een *s.* påle.
Pilhon oa *v.* hugga i mindre stycken (palhon).
Pilistän ää l. -telen llä *v.* hwissla, pipa. -tys yksen *s.* hwissling, pipning. -täjä än *s.* hwisslare, pipare.
Pilkka kan *s.* skämt, gäck, skymf, smädelse, pilkkasuu gäckdrifware, satiriker, pilkkakirves skälm, begabbare, gyckelmakare, kantaa pilkkaa lida försmädelse, tekee pilkoilla gör på skämt. -kallinen isen *a.* skämtsam, försmädlig. -kallisuus uuden *s.* försmädlighet. -kallisesti *adv.* skämtsamt, försmädligt. -kkaan kata *v.* gäcka, försmäda, skymfa. -kkaaja an *s.* försmädare. -kkaus uksen *s.* försmädelse (jfr. pilkka nedanföre).
Pilkka kan l. -kku kun *s.* fläck l. märke i träd genom barkens bortslagning, fläck i allmänhet, pilkkaotsa med stjerna i pannan, pilkkaturpa fläcknos, snopp, pilven pilkka molnfläck, pilkkapääsky huswala, pilkkatie skogswäg efter i träd inslagna märken. -kkanen sen l. -kkunen sen *dim.* liten fläck, prick. -kkainen isen l. -kkuinen isen l. -kallinen isen l. -kullinen isen *a.* fläckig, prickig. -kkaisuus l. -kkuisuus uuden l. -kallisuus l. -kullisuus uuden *s.* fläckighet. -kutoin ttoman *a.* fläcklös, oprickad. -kan kkaa l. -kkaan kata l. -kkuun kuta *v.* utslå barken på träd så att fläckar, märken uppstå, fläcka, märka, spjelka, hugga stycken af träd, lysa, glänsa, kuu on

pilkattu månen år i aftagande, i nedan (likſom urhuggen), pisaret pilkkaavat pensailla dropparna glänſa på buſkarna. -kon kkoa l. -kkoon kota v. ſlå märken, ſpjelka, hugga i ſmått, klyfwa, pilkkoo tietä märka wägen medelſt inhuggningar i träden, karhu pilkkoo lehmän björnen rifwer kon. -kotan ttaa l. -kottelen tella l. -kutan ttaa l. -kuttelen tella v. ſlå märken i träd, wiſa då och då en fläck, blinka, glimta. -kotus l. -kutus uksen s. märkhuggning, blinkning. -kottaja l -kuttaja an s. ſom gör fläckar, prickare. -kkaun l. -kkoun uta l. -kkounnun ntua v. bli inſlagen med märken, bli fläckig, prickig. -kun kkua v. bli ſpjelkt, briſta l. gå i fliſor. -ke kkeen s. fliſa, ſkärfwa, ſpåna, klabb, blink, silmän pilkkeeksi för ſyns ſkull. -kin kkiä v. tindra, blinka fortfarande. -kistän ää v. öppna litet på ögat, titta, lura, päivä pilkistää pilven raosta ſolen tittar fram emellan molnen. -kistelen llä v. fortfarande titta, plira. -kehdän htää v. ſkimra, tindra, lyſa på afſtånd. -kahdan htaa v. haſtigt öppna ögat, göra en blink. -kki kin s. ko med ſtjerna i pannan.

Pilkko kon l. -onen sen *dim.* pilkkopimiä l. pilkkosen pimiä alldeles mörkt, ſtickmörkt.

Pilla an s. ſkada, förderf, förluſt, förſtörelſe, lyö pillan päreiksi ſlår i ſpillror. -astun ua r. bli ſkenande, raſande. -astus uksen s. raſeri, ſkengalenhet.

Pillahdan ſe pilli.

Pillahtelen hdella = pilkin ſe pilkka fläck.

Pilles eksen s. blindnäſſla (*lamium amplexicaule*).

Pilli in s. mindre rör, pipa, flöjt, pilliheinä rörwaſſ (*arundo phragmites*), juoksee pillinänsä rinner ſåſom ur ett rör, pilliniekka pipare, blåſare på pipa, flöjtblåſare, pillikukka lejontand, ſmörblomma (*taraxacum officinale*), kurjen pilli pipnäſſla (*betonica stricta*). -ike kkeen s. blindnäſſla (*lamium*), suopillike brunwäpling (*prunella vulgaris*). -ikäs kkään a. pipig, rörformig, punapillikäs (*lamium purpureum l. amplexicaule*), valkopillikäs (*lamium album*). -ikkä kän l. -ikka kan = valkopillikäs. -itän ttää v. blåſa på flöjt, pipa, veri juoksee pillittää bloden rinner ſom ur ett rör. -itys yksen s. flöjtblåsning, pipning. -iäinen isen = peipponen (*lamium*, *galeopsis*). -llahdan htaa v. ſpruta ut ſåſom ur rör.

Pillimus uksen = pillomus.

Pillo on s. öfwerdåd, wåldswerkan, åwerkan. -on oa v. åwerka, wåldswerka. -omus uksen s. åwerkan, åwerkare, ſkadedjur (pilla).

Pillu un s. qwinnoblygd. -utan ttaa v. reta till l. begå ſamlag. -utus uksen s. retelſe, ſamlag.

Piloinen isen = poloinen.

Pilpa lvan s. fröhus på humla m. fl. wärter, ſkarnbit (pilva).

Pilppa pan l. -ppu pun s. liten bit, en i båda ändarna ſnedd trädbit till lek, lyö pilppua leker pilppa. -unen sen *dim.* olla pilppusilla leka pilppa. -ppuun puta l. -puttelen tella v. ſkära i bitar. -pustelen lla v. ſkära i ſmå bitar. -patan ttaa l. -pattelen tella v. pingla med ſmå ſtycken, drilla. -patus uksen s. drillning, plingel.

Pilpura an = pirpula.

Pilskaan kata v. plaſka. -ke een s. plaſk.

Pilsma an s. ſnas.

Pilsu un s. tunn ſpåna, roſk. -uun uta v. göra tunna ſpånor, roſka.

Pilta llan = pinta.

Piltto ton l. -omus uksen s. wåldswerkare, ſkymſare. -osa an a. wåldſam, yſter. -ttoun uta l. -ttiyn ytä v. bli yſter, ſkygga.

Pilu un s. ſpjäle.

Pilva an s. barkbit, ſkarn.

Pilvi ven s. ſky, moln, gelee, menee pilveen blir mulen, on pilvessä är mulen, umpipilvessä öfwerallt mulen, pilvisää mulen wäderlek, pilven ripset tunna ſtrömoln, pilven kauna tunnt moln, pilven penger tjock molnrand, katajapilvi eneſmör (*tremella juniperina*). -inen isen a. mulen. -ves eksen s. ſkugga. -vestyn yä v. bli mulen, mulna. -veen vetä l. -veilen llä l.

-vestelen llä l. -vittelen tellä v. mulna småningom, hålla på att mulna. -vetöin ttömän a. utan ett moln. -vitöin ttömän a. molnfri.
Pimajan mata v. hwina gällt. -mahdan htaa v. smälla gällt.
Pimiä än a. mörk, dunkel, s. mörker, pimiät silmät blinda ögon, pilkosen l. umpipimiä stickmörk, pimiän päihin l. pimein päisin i mörkret, blindtwis. -meys yden s. mörker, dunkelhet. -ästi adv. mörkt, blindt. -mento nnon l. -mentö nnön s. dunkel, mörker. -mentola an s. mörkretshem, mörk ort. -mikkö kön s. älskare af dunkel, mystiker. -menen l. -meen metä l. -miin mitä l. -menyn ytä l. -mennyn ntyä v. förmörkas, fördunklas. -meneminen isen l. -mennys yksen s. förmörkelse. -mennän ntää l. -mitän ttää v. förmörka, förbländа. -mitys yksen s. förmörkande, förbländning.
Pinkka kan s. hög, hop.
Pinkko kon, -kotan ttaa, -kan kkaa, -kailen lla = pinko, -ngotan, -nkailen.
Pinko ngon a. starkt spänd, trång, s. spänning. -nkoon ngota v. spänna på, pinkoo tiehensä begifwa sig på flykten, spänna af. -ngotan ttaa v. spänna, utspänna. -ngotus uksen s. spänning, utspänning. -ngottaja an s. spännare. -ngotin ttimen s. spänninstrument, spännare (i wäf). -ngottelen tella v. spänna småningom. -ngahdan htaa v. spänna hastigt.
Pinne, pinnistän, pinnistys, pinnistelen, pinnän, pinnehdin se pinte.
Pinno on s. litet stop.
Pinnun l. pinnyn se pinta.
Pino on s. wedtrak, wedkast. -onen sen dim. liten wedtrak. -oinen isen a. full med trakwar. -ollinen isen a. som har wedtrak, till wedtrak hörande, en trak full. -oon ota v. trakwa wed. -ous uksen s. wedtrakning. -ooja an s. wedtrakware. -oilen lla v. trakwa småningom. -otan ttaa v. låta trakwa. -otus uksen s. bestyr om wedtrakning.
Pinsi in s. messel.
Pinta nnan s. yta, pintalauta brädet ifrån stockfidan, pitää pintansa håller fast wid sitt beslut, enwisas. -ainen isen a. ht. ytan, af ytan gjord, itsepintainen enwis. -aisuus uuden s. itsepintaisuus enwishet. -ntaan nnata v. afhugga ytan, belägga l. bestryka ytan. -nnun ntua l. -nnyn ntyä v. fastna wid ytan, bilda yta, hårdna, bli trög, försmäkta, lehmä pintuu kon sinar, pintunut lapsi utmärgladt barn.
Pinne nteen s. stark spänning, preß, klämma, päästä piika pintehestä släpp flickan ifrån klämman. -ntreetyn ttyä v. bli spänd, bli inbiten -nnistän ää v. klämma, preßa, spänna till. -nnistys yksen s. klämning, tillspänning. -nnistelen llä v. fortfarande klämma, spänna till, knipa. -nnän ntää l. -nnen ntää l. -nnehdin htiä v. spänna, anstränga, yrka, älä pinnä yrka l. ansträng icke.
Pinterö ön = pantero.
Pintta tan s. twärbalk, toft, mastbänk. -ttaan tata v. förse med twärbalk.
Pio on = pivo.
Pipi in a. sjuk (barnsligt ord).
Pippa pan l. pippu pun s. pipning.
Pippi pin s. härmningsord af pappi, tuota kosi pipit, tuota papit till denna friade både prester och leviter.
Pippuri in s. peppar. -inen isen a. af peppar.
Pira an s. spillra a. skör. -akka kan a. skör, sprittande, yster, s. pirog. -akkeinen isen a. skygg, skengalen. -akoitsen ita v. spritta till, skygga, skena.
Pirajan l. -raan rata l. -roon rota v. drypa med praßel, droppwis och porlande flyta, kringströs i spillror, förgå, försflyta. -raelen sdr. -railen lla v. småningom drypa, flyta, förflyta. -rahdan htaa v. hastigt droppa, spritta ut, kasta ut en splittra, spricka med ljud (som glas). -rahdus sdr. -raus uksen s. hastig droppning, sprickning, litet kalas. -rahtelen hdella v. fortfarande och hastigt droppa, spritta ut flera gånger. -rahutan sdr. -rautan ttaa v. låta hastigt droppa, spritta ut, slinka ut. -rotan ttaa l. -rottelen tella l. -rostelen lla v. låta droppa, kringströ, droppwis kringspri-

da, stänka. -rotus uksen *s.* stänkning, kringströende (pira, pirisen).
Pirana an *s.* gröt af mjöl, ärter och rofwor.
Pirastan aa *v.* splittra, smula. -te een *s.* spillra, spån.
Pirehdyn htyä *v.* spritta till.
Piri *adv.* piri pintaan täynnä alldeles bräddfull.
Pirisen sta *v.* droppwis och praßlande flyta, sippra. -rinä än *s.* porlande, praßel.-stän ää l. -stelen llä *v.* låta porla och praßla, smått stänka. -stys yksen *s.* porl, stänkning med praßel. -styn yä *v.* kringstänkas, spillas. -istytän ttää *v.* låta stänka, strö (pirajan, piriä).
Piriä än, piristän ää, piristyn yä = pirtiä, pirtistän, pirtistyn.
Pirkale een *s.* spjäle, splittra. -rkaan rata l. -rkaelen lla *v.* splittra, slå spjälar, knäppa. -rke een *s.* knäppning.
Pirkkeli in *s.* spristång.
Piroon, pirotan, pirottelen, pirotus se pirajan.
Pirpa an = pirta.
Pirpale een = pirppa.
Pirppa pan l. pirppo pon *s.* fjäder i fälla.
Pirpula an *s.* hudfläck.
Pirrilakki = piippalakki.
Pirskaan ata *v.* stänka, spruta. -ke een *s.* stänk, praßel. -kon oa *v.* stänka rakt. -kun ua *v.* stänkas, spruta omkring, stritta. -kutan ttaa l. -kotan ttaa *v.* kringstänka, bestänka. -kuttelen tella *v.* småningom stänka. -kutus uksen *s.* stänkning. -kottaja l. -kuttaja an *s.* stänkare. -kahdan htaa *v.* hastigt stänka. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* plötslig stänkning.
Pirsta an l. -tä än l. -te een *s.* splittra, spillra. -tan aa l. -taan tata l. -tän ää *v.* slå i spillror, smula, nedgöra. -ton oa *v.* splittra rakt. -totan ttaa *v.* låta splittra l. förderfwa.
Pirta rran l. -pirto rron *s.* wäfsked, pirran päälinen wäfskedsklåfwa.
Pirtiä än *a.* klarwaken, qwick, lislig, nykter. -tistän ää *v.* uppfriska, upplifwa. -tistyn yä l. -teydyn ytyä *v.* bli klarwaken, qwickna till, tillfriskna, bli nykter. -tistys yksen *s.* tillqwickande, medel att göra klarwaken l. nykter.
Pirtti tin *s.* pörte, röksiuga, stuga, pirttivaimo l. ämmä barnmorska. -inen isen *dim.* liten stuga. -tike kkeen *s.* barnsängshustru. -ilä än *s.* Pörtom. -tillinen isen *a.* som har pörte, ett pörte fullt. -iyn ytä l. -iydyn ytyä *v.* löpna l. jäsai ugnswärmen (om mjölk).
Piru un *s.* djefwul, pirun hevonen l. piika slända (*libellula*), pirun paska dyfwelsträck, pirun purema ängwädd (*scabiosa succisa*), utslagssjukdom. -ulainen isen *s.* djefwulens tjenare. -ullinen isen *a.* djefwulsk. -ullisuus uuden *s.* djefwulskhet. -ullisesti *adv.* djefligt.
Pisa an l. pisama an *s.* fräkne. -ainen isen l. pisamainen isen *a.* fräknig. -amallinen isen *a.* fläckig, fräknig. -amoin ida *v.* få fläckar l. fräknar.
Pisar ren l. -ra an *s.* droppe. -re een l. -rainen isen *dim.* liten droppe. -ainen isen *a.* full af droppar. -arran rtaa l. -artelen rrella l. -aroitsen ta *v.* droppa. -soon sota l. -saan sata l. -soilen lla l. -sottelen tella *v.* utsippra, tillra. -rittain *adv.* droppwis.
Pisi *adv.* pisipintanaan bräddfull, pisinkitti gulärla (*motacilla flava*).
Pisiu immän *sup.* af pitkä lång.
Pisku un *s.* liten fläck, prick, droppe (tilltalsord till barn). -uinen l. -kainen isen *a.* liten, späd. -kuruinen l. -kurainen l. -karainen isen *dim.* mycket liten, späd. -ko on *s.* prick, droppe. -kun ua l. -kaun uta l. -kuilen lla *v.* utsippra, bli bestänkt med prickar, droppar. -kotan ttaa l. -kutan ttaa l. -kuitan ttaa *v.* bestänka, kringströ. -kotus l. -kutus uksen *s.* stänkning. -kahutan *sdr.* -kautan ttaa *v.* låta kringströ l. stänka, hastigt kringströ. -kukas kkaan *a.* prickig, marmorerad. -kottelen l. -kuttelen tella *v.* smått stänka l. kringströ.
Pispa an *s.* biskop, pispan keräjät biskopsvisitation. -allinen isen *a.* biskoplig. -aus uden *s.* biskopswärdighet.
Pissi-silmä *s.* glosöga.
Pistän ää *v.* stinga, sticka, reta, föror-

faka styng, spisa, räcka till, pistää sikaa slagta swin, kylkeäni pistää jag har styng i sidan, pistää riihtä uppsätta säd i rian, pistää kortin göra affpel på ett fort, taga öfwer ett fort, niemi pistää mereen landtungan sticker ut i hafwet, pisti ihmeeksi wäckte förundran. -to on l. -täntö nnön s. styng, stick, pistotauti håll och styng, pirtosana stickord, riihen pisto rieuppsättning, ovipisto sädraden till torkning närmast till riedörren, pistoneuvo stickwerktyg, pistomarja trollbär, ormbär (*paris qvadrifolia*), piston-puu ullti- stel (*onopordon acanthium*). -tos oksen s. tillstånd af styng, stickning, pistosheinä stinknäbb (*geranium robertianum*), pistoskukka styfmorsblomma (*viola bicolor*). -te een s. något stucket, punkt, påle, staket. -tinäinen l. -tännäinen isen s. pikke (med snärt af i hwarandra stuckna, ej twinnade trådar). -tike kkeen s. gadd. -tiäinen isen s. törntagg. -tin imen s. stickwerktyg, gadd. -täjä än s. stickare, styng. -täväinen isen a. stickande, tillräcklig. -tävaisyys yyden s. stickande egenskap, tillräcklighet. -täväisesti adv. stickande, tillräckligt. -telen llä l. -tä-len llä v. sticka fortfarande, ge stickord. -teliäs ään a. som brukar sticka. -tiljäinen l. -tilkäinen isen s. wägtistel (*cirsium lanceolatum*). -täyn ytä l. -täynnyn ntyä v. sticka sig, bli stucken. -täytän l. -tätän ttää v. låta sticka. -tällän ltää v. sticka hastigt och lätt, understicka. -telöitän ttää v. förarga, reta.

Pisty yn, pistyn yä = pysty, pystyn.

Pisyn yä, pisätän ttää = pysyn, pysätän.

Pite .... se pitkä.

Piti *int.* utrop af skadefröjd. -itän ttää l. -ittelen tellä v. ropa piti piti, uttala sin skadeglädje. -itys yksen s. pitirop, skadefröjdsrop (kutti).

Pitiäinen isen = peipinen.

Pitkä än a. lång, (*Komp.* pitempi, *Sup.* pisin), laskee pitkäksi l. pitkälleen lägger sig utsträckt, ennen pitkää innan fort, pitkin l. pisin tietä långsmed wägen, puhuu pitkältä talar utförligt, pitemmältä utförligare, pitkäikäinen långlifwad, pitkämielinen långmodig, pitkänomainen långlagd, pitkävetäinen utdragen, släpig. -tuus uuden s. längd, utsträckning på längden, ajan pituutcen med tiden, under tidens längd. -ästi adv. långt. -äinen isen a. lång, s. ljungeld, åska. -tuinen isen a. så lång som, af längd, sormen p. fingers lång. -tuisuus uuden s. längd. -tukainen isen l. -telä än a. något lång. -ällinen isen a. långwarig, långsam. -ällisyys yyden s. långwarighet. -ällisesti adv. långwarigt, långsamt. -idusta an s. stycke i längd, wäd. -källöinen l. -källoinen isen a. långtrådig, tråkig. -kulainen l. -kyläinen l. -tulainen isen l. -kulitsa an a. aflång. -kulaisuus l. -tulaisuus uuden s. aflång form. -kyrkäinen isen a. långsträckt. -ke een s. förlängning. -kitän ttää v. förlänga, fortsätta, räcka, fortfara, pitkittäin långsåt, på längden, pitkittävä kronisk. -kitys yksen s. förlängning, fortgång. -kite tteen s. medel till förlängning. -kittelen tellä v. förlänga småningom, söla, pitkitellen sölande. -äksyn yä v. anse för lång, långledas. -ästyn yä v. anse för lång, bli lång. -itenen idetä l. -idennyn ntyä v. bli längre, förlängas. -idennän ntää v. förlänga, göra längre, uttänja. -idennys yksen l. -identö nnön s. förlängning. -kistän = pitkitän. -kistelen = pitkittelen. -kistyn yä v. förlängas.

Pitnilkka kan s. rund mössa (= patalakki).

Pito, pitoinen se pitää.

Pitseeri in s. pitschaft, försegling. -seeraan rata v. försegla.

Pitulitsa an l. pituritsa an = pitkulitsa se pitkä.

Pituus, pituinen, pitulainen se pitkä.

Pidän itää v. hålla, behålla, anse, underhålla, behandla, fira, måste, pitää lukua hålla, föra räkning, bry sig om, pitää hyvänä hålla af, förpläga, pitää liki hålla nära, wara närgången, likipitäin nära, ungefär, pitää hullona anse för galen, mitäs siitä pidät hwad tycker du derom, pitää hevosia underhålla hästar, pitää pahoin hålla, be-

handla illa, pitää neuvoa hålla råd, rådslå, pitää häitä fira bröllopp, minun pitää sanoman l. sanoa jag måste säga. -itämä än *s.* det som hålles, firas m. m. käden pitämä handfäste, tag. -tämys yksen l. -tine een *s.* hållande, firande m. m. pitämyspuu heligt träd, mielipitine tycke, åsigt. -däntö nnön l. -däntä nnän *s.* hållande, talon pidäntö gårdshållning. -ito don *s.* hållning, firning, *pl.* pidot gästabud, hyvä pito god behandling, pitovaatteet slitkläder, pitohuone gästabudsrum, huolen l. murheen pito omsorg. -itonen sen *dim.* = pite. -itoinen isen *a.* som hålles, puolipitoinen halfsliten, hyvän pitoinen wälhållen. -ide iteen *s.* hållning, neuvon pide rådplägning. -iti idin *s.* hållande, underhåll. -dikko kon l. -däkkö kön = piti, pide. -idin itimen *s.* medel att hålla l. underhålla, liban pitimet *op.* för örnens flor, hengen pitimeksi till lifwets underhåll. -däke kkeen *s.* hållhake, hinder. -itelen idellä l. -ideskelen llä l. -itäelen llä *v.* fortfarande hålla, handtera, widröra. -tely yn l. -telys yksen *s.* handtering, bruk, widröring. -idelmä än *s.* det widrörda, pihtien pidelmä stället som tänger widrör l. fattar. -dätän ttää l. -däytän ttää *v.* återhålla, hämma, hejda. -dätys yksen *s.* återhåll, afstadnande, hållare. -dätin timen *s.* återhållsmedel, hållare, hållhake, skruf i kantele. -dättelen tellä *v.* återhålla småningom, hämma då och då, stadna flera ggr. -dätyn ttyä *v.* bli återhållen, hämmas. -dätytän ttää *v.* låta tillbakahålla. -distän ää *v.* sammantrycka l. hindra (med hållare pidin).

Pitäjä än l. -jäs ään *s.* socken, pitäjäkunta socken i sin helhet. -jäläinen isen *s.* socknebo.

Piuhkaan kata, piuhkon oa = piukun, piukin se piukka.

Piukare een *s.* flisa.

Piukea an *a.* fast, hård.

Piukka kan *a.* strängt spännd, klämd, trång, knapp, *s.* klämma, sido piukkaan bind strängt. -kasti *adv.* spändt, trångt, knappt. -kkainen isen *dim.* = piukka. -kkea an l. -kkava an *a.* strängt spännd, gält ljudande, hwinande, klingande. -kkeasti l. -kkavasti *adv.* spändt, hwinande. -ke kkeen *s.* spänning, klämma, hwin, gnäll, smäll. -kotan ttaa *v.* tillspänna, tilldraga strängt, klämma. -kotus uksen *s.* tillspänning. -kotin ttimen *s.* spännare. -kkaan kata *v.* gällt ljuda, hwina, gnälla, skrälla. -kin kkia *v.* fortfarande hwina, gnälla. -kun kkua *v.* bli spännd, gnälla. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* tillspänna, klämma, smälla, skrälla. -kahdan htaa *v.* hastigt hwina, smälla till gällt. -kahtelen hdella *v.* smälla till fortfarande gällt.

Piu'on ukoa = piukin se piukka.

Piuru un *s.* säf (*scirpus*).

Piusta an *s.* långt stycke, långwed, wåd (pidusta af pitkä).

Piuttu tun *a.* näswis.

Piuvi in *s.* ett slags kortspel. -vaan vata *v.* säga topp i piuwispel.

Pivo on *s.* näswe, göpen, umpipivo knuten näswe, pivon silmä l. pesä midten af näswen, pivon ala twärhandsmått, pivon täysi = pivollinen. -ollinen isen *a.* *ht.* näswe, en näswe full. -oon ota l. -oelen *adv.* -oilen lla *v.* trycka med näswen, knyta näswen, giswa hand, utdela näftals. -varran rtaa l. -vartelen rrella *v.* trycka, borttaga, tillegna sig. -ottain l. -ottaisin *adv.* näftals.

Piyvi in = piuvi.

Plaasti in *s.* murbruk. -taan tata *v.* rappa.

Plakkari in *s.* ficka (lakkari).

Plankku kun *s.* planka (lankku, palkki).

Pliiski in *s.* strandskata (*hæmatopus ostralegus*).

Plyijy yn *s.* bly (lyijy). -yinen isen *a.* af bly.

Plukki kin *s.* tillmäskning.

Pläkki kin *s.* bläck, bleck.

Pod .... se pot....

Pohahdan htaa *v.* framstörta susande, fräsa upp hastigt. -htelen hdella *v.* susande framstörta då och då.

Pohatta tan l. -atto ton *a.* förmögen, rik, af rikedom uppblåst. -hakas kkaan l. -hakka kan *a.* stält, stätlig. -holan

l. -hatan ttaa *v.* wara ſtålt l. ſtåtlig, lyſa. -hatun ttua *v.* bli förmögen, bli uppblåſt.
Pohdan, -hde, -hdin ſe pohti
Pohja an *s.* botten, grund, nord, ſladd, Pojo ſocken, juo pohjaan dricker i botten, palaa pohjaan widbrännas, perinpohjin alldeles i grund, kengän p. ſkoſula, pään pohja hufwudkudde, Pohjamaa Öſterbotten, Pohjameri Nordſjön, pohjatähti polſtjernan, nordſtjernan, pohjakaskeet = marinpuut, pohjalintu bofink. *Komp.* pohjempi = pohjemmainen närmare bottnet, mer nordlig. *Sup.* pohjin = pohjimmainen närmaſt bottnet, nordligaſt. -anen sen *dim.* = pohja, pohjanen palaa det är norrſken, pohjasen palo norrſken. -ainen isen l. -joinen isen *a.* belägen i botten, nordlig, *s.* nordan. -jallinen isen *a.* bottenförſedd. -atoin ttoman *a.* bottenlös. -attomuus uuden *s.* bottenlöshet. -attomasti *adv.* bottenlöſt. -ala l. -jola an *s.* nordland. -alainen isen *s.* Öſterbottning. -jukka kan *s.* botten, djupaſte l. innerſta delen, bottenwrå, djup bugt, teſtikel. -jus uksen *s.* botten. -aan ata *v.* bottna, göra botten, ſkadda. -ailen lla *v.* förſe med botten. -aun uta *v.* ſkaddas, förſes med botten. -astan aa *v.* bottna, ſöka botten. -astun ua *v.* bottna, komma till, finna botten. -audun utua *v.* nå botten, komma till botten. -aunnun ntua *v.* falla i botten. -jiu ia *v.* göra botten, bilda bottenſats. -jitsen ta *v.* förſe med botten. -jos oksen *s.* ſkaddning.
Pohje hkeen l. -hkia an l. -hkio on l. -hkioin omen *s.* wade, airon pohje den tjocka delen af åren närmaſt handtaget.
Pohkuroitsen ta *v.* mucka, knyſta.
Pohmelo on l. -milo on *s.* krapula, pohmelniekka krapulant.
Pohti hdin *s.* fart, yhteen pohtiin med ſamma fart, täyttä pohtia i full fart, pitää pohtinsa håller på, upphör ej. -ikas kkaan *a.* i fart ſtadd, häftig. -hdin htia *v.* ſkaka, wanna, dryſta, pää pohtii hufwudet darrar. -hdan htaa l. -htaan hdata *v.* wanna, dryſta. -hdin htimen *s.* dryſta, wanna. -hde hteen *s.* dryſtning, *pl.* pohteet lättſäd ſom faller från dryſtan. -htelen hdella l. -htaelen lla *v.* dryſta ſmåningom (puhti).
Pohvaan vata *v.* pöſa upp, uppſjuda, pråla, prunka. -vaus uksen *s.* pösning, tomt prål, prunk. -va an *a.* pöſande, prålande. -vaune nteen *s.* råka i is, uppſjudande watten, isſkorpa utan watten iunder (kohva), tomt prål. -vastelen lla *v.* ſkryta.
Poijes ſe poikki
Poika pojan *s.* ſon, goſſe, unge, poikapuoli ſtyfſon, poikamies ung, ogift man, kanan poika kyckling. -kanen sen l. -ikonen sen *dim.* liten goſſe, goſſe lilla. -ainen isen *a.* manlig, maſkulin, rik på goſſar l. ungar. -aisuus uuden *a.* manlighet, goſſålder. -jannin l. -jinnin ntimen l. -jintima an *s.* ſtyfſon. -kamas aan l. -kamainen isen *a.* pojkaktig, icke fullwuxen. -amaisuus uuden *s.* pojkaktighet. -amaisesti *adv.* pojkaktigt. -kuus uuden *s.* goſſålder, ſwändom, kull. -aus uden l. -kue een *s.* kull; ſonahop. -jin ikia *v.* lägga ungar, föda (om djur). -kimus uksen *s.* unglägguing, födande af ungar. -jitan ttaa *v.* låta lägga ungar, bringa att framföda. -jatoin ttoman *a.* utan ſon l. unge. -jitoin ttoman *a.* utan söner l. ungar.
Poikki ken *a.* twär, twärsaf, twärsöfwer, lyö puun poikki ſlår trädet af, poikkitie twärwäg, poikkikatu twärgata, poikkipuolin l. poikkitelaan l. poikkiteloin på twären, tien poikki twärsöfwer wägen, poikenluoma förtrollad åkomma, onaturlig, poikessa *adv.* poissa borta, poikkeen bort, poikellansa på twären, poikeksi *adv.* poijes l. pois bort, heitän poijes l. pois kaſtar bort, poikin twärsöfwer, *komp.* poikemmaksi längre bort. -inen isen *dim.* = poikki, poikkiskatu twärgata. -kkinainen isen *a.* afbruten. -kkinaisuus uuden *s.* afbrutet tillſtånd. -kkinaisesti *adv.* afbrutet, oſammanhängande. -ke kkeen *s.* twärſtällning, frånwaro. -kkein emen *a.* afbruten,

på twären warande. -kittain l. -kettain l. -kitteloin *adv.* på twären. -kkeen keta l. -kkeilen lla *v.* wika af på sidan, twären, afwika, wika in, poikettava kryppin, krog, afwäg. -kkeus uksen *s.* afwikelse, frånvaro. -kkeemus uksen *s.* wikning åt sidan, afwikelse. -kkeun uta *v.* wika af. -kkeutan ttaa *v.* ha att wika af, aflägsna. -kellan ltaa *v.* hastigt och lätt wika af, wara borta som hastigast. -kkile een *s.* afbrutet l. bräckligt ting. -kistan aa *v.* wika på twären, bilda winkel. -kistelen lla *v.* wika fortfarande i winkel, wika hit och dit, slå krumbugter. -kistun ua *v.* böja sig på twären, aflägsna sig. -oistan aa (af pois) *v.* aflägsna, afwärja, fördrifwa, sätta inslag från halfwa wäfwen. -oistelen lla *v.* afwärja småningom. -oistaja an *s.* afwärjare. -oistamus uksen *s.* afwärjning.

Poimin ia l. poimen ea *v.* plocka, knyppla, rynka. -ia an *s.* plockare, knypplare. -mento nnon l. -menta l. -minta nnan *s.* plockning. -mu un l. -me een *s.* plockning, weck, poimuhousut i linningen weckade byxor, poimulehti daggskålar (*alchemilla vulgaris*). -muinen isen *a.* weckig, *s.* korg till bärplockning. -minki ngin *s.* korg till bärplockning. -mielen lla l. -miskelen lla *v.* fortfarande plocka, knyppla. -muun muta *v.* lägga i weck, rynka. -mutan ttaa l. -muttelen tella *v.* låta lägga i weck l. rynka. -mitan ttaa *v.* låta plocka. -mehdan htaa *v.* röras plockwis, lunka. -mettelen tella *v.* trippa.

Pois, poissa, poistan, poistelen se poikki.

Poju un l. pojut poikuen = poikanen.

Poketoin ttoman *a.* olämplig, oduglig.

Pokko kon *s.* wärk. -kotan ttaa *v.* wärka. -kotus uksen *s.* wärkning, wärk (pakko).

Pokkuroitsen ta l. -roin ida *v.* bedja artigt, få genom öfwertalning.

Poksa an *s.* veneriskt sjukdom.

Pola an *s.* brits, lafwe, högt sofställe.

Polanne nteen *s.* tie on polanteella wägen bryter igenom, ehuru på ytan tillhårdnad (poljen).

Polasin imen *s.* kort kafle hwarmed renredet fästes wid slädan.

Poljen lkea *v.* trampa, träda, nedtrycka, förtrampa, träda, bestiga, kukko polkee tuppen trädar. -lkia an l. -lkuri in *s.* trampare, förtrampare, förtryckare. -ljin lkimen *s.* något som trampas, trampa. -luin lkuinen *s.* trampa, steg i trappor. -lku lun *s.* trampning, gångstig, polkuhinta wanpris, rampris, myy kalunsa polusta säljer sin wara till underpris. -kunen sen *dim.* liten gångstig, liten ingång, trappsteg. -lkuinen isen *a.* full med stigar, stående i wanpris. -lkema an *s.* det trampade, sen orin polkema afwel efter den hingsten. -lkeunnun ntua *v.* hårdtrampas, nedtystas, förtrampas. -lkelen ljella l. -ljeskelen lla l. -ljeksin ia *v.* trampa lätt. -lkuttelen tella *v.* stampa, hoppa klumsigt. -ljetan ttaa *v.* låta trampa, låta bestiga. -ljetutan ttaa *v.* låta trampas l. bestigas.

Pollistan, pollistelen, pollistun = pullistan m. fl.

Polo on *s.* stångkrok, klabb, till krok, kort kafle i ändan af renens dragrem (polasin). -onen sen *dim.* liten krok.

Polo on *s.* olycka, nöd, polon alainen nödställd, beklaganswärd. -oinen isen *a.* olycklig, jämmerfull. -otoin ttoman *a.* icke olycklig, icke nödställd. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* jemra sig, klaga.

Polskun ua *v.* plaska. -ku un l. -ke een *s.* plask, plaskande. -kutan ttaa *v.* åstadkomma plask, plaska. -kutus uksen *s.* plaskning.

Polsta an *s.* slädtäcke af läder, fotmantel. -tu un = polsta.

Poltsa an *s.* kort hylla.

Poltan ttaa *v.* bränna, polttaa viinaa bränna bränwin, p. tupakkia röka tobak, pakkainen polttaa frosten skadar, vatsaa polttaa magen lider af häftig smärta, af inflammation. -tto ton l. -tanto nnon *s.* bränning, polttopuu brännwed, brännsle, viinan poltto brännwinsbränning, polttouhri brännoffer, polttotauti hetsig feber. -tti tin =

poltto. -te tteen *s.* bränning, hetsig feber, inflammation. –ttoinen isen *a.* bräunande, hetsig, inflammatorisk. -tos oksen l. –tas aksen *s.* det som bränues, brännsle. -tin ttimen *s.* brännwerktyg, poltinora l. -rauta brännborr, poltinmerkki brännmärke. –ttama an *s.* det bräunda, putken p. spikböld. -ttaja an *s.* brännare. –ttavainen isen *a.* brännande. –ttavaisuus uuden *s.* brännande egenskap. -ttajainen l. -ttarainen l. –ttiainen isen *s.* brännäßla (*urtica dioica*). –ttelen tella l. –teskelen lla *v.* bränna smått l. fortfarande. -tatan ttaa *v.* låta bränna.

Polus, polustan, polustin se polvi.

Polvi ven *s.* knä, led, slägtled, krökning, polvihihna spannrem, polviluu l. -lumpio knäskål, polvikiverrin l. -kiverrys l. polventaivuin knäweck, polvijuuri knäböjd rot, knärot, polviluku slägtregister, genealogi, polvi polvelta led för led, ei polvenansa alldrig i sitt lif, miespolvi mansålder, pahapolvi hin onde, polvikunta slägt, generation, puhki polveni genom min hela lifstid, on polvin siellä asunut har en längre tid bott der, jäi polvemmaksi förblef en längre tid, polviheinä = satapolvi wattenbinda (*galium aparine*), hanhen polvi = pihan nurmi, kurjen p. = taskunäre, varsan p. blekuäfwa (*polygonum persicaria*), vihava varsan polvi wattenpeppar, bitternäfwa (*polygonum hydropiper*). –ves eksen *s.* generation, mansålder, polvekseheu Pohjolahan till det en mansålder (att färdas) aflägsna Pohjola. -vinen l. -vuinen l. –vahainen isen *a.* ledfull, lång till knäet, en mansålder warande, ålbrig, päivän polviset hopiat silfwerpiecer gamla som solen, urgamla. -ittain l. -ittaisin *adv.* ledwis. –ikas kkaan *a.* ledfull, full med krökningar, bugtig. -veke kkeen *s.* liten krökning, bugt. –vuri in *s.* krokigt nafwareskaft. -vus uksen *s.* ett knä, *pl.* polvukset knäpar. –vistun ua *v.* knäfalla. -in ia l. -veilen lla *v.* göra bugter, krökningar. -lus uksen *s.* knäband, strumpeband. –lustan aa *v.* förse med strumpeband, förse med knäbetäckning. –lustus uksen *s.* påläggning af strumpeband l. knäbetäckning. –lustin imen *s.* stigbygel. -veun uta *v.* härleda sig ifrån, härstamma.

Pomisen sta *v.* gifwa dofst tomt ljud. -iloitsen ta *v.* tala oförståndigt, pladdra högt.

Pompi mmin *s.* bomb. –mmitan ttaa *v.* bombardera. -mmitus uksen *s.* bombardering.

Ponka ngan *s.* koja, hydda, is. af granbark.

Ponkaan ngata *v.* bånga upp, bullra dofst.

Ponnistan aa *v.* spänna upp, sparka upp sig, sparka emot, streta, anstränga sig. -tus uksen *s.* uppspänning, ansträngning. –taja an *s.* den som spänner, stretare. –tin imen *s.* spännare, tryckfjäder, fotstöd. –ikes kkeen *s.* fotstöd att sparka emot. –telen lla *v.* fortfarande uppspänna, streta emot, med ansträngning göra ngt, käy ponnistelee går med tunga steg. -telemus uksen *s.* ansträngning, sträfsamhet, stretande.

Pono on *s.* ponojää isskorpa utan watten inunder, stöpis.

Ponta nnan = ponto.

Ponsi nnen *s.* knoppen i ändan på skaft (yxa, spjut, pil), styrka, kraft, lusikan ponsi skedskaft, ei pontta ei perää l. ei perää ponttakaan icke den ringaste grund. –nnetoin ttoman *a.* utan knopp i ändan, ändlös. -ntinen isen *a.* med knopp försedd, mäktig, mahtipontinen wäldig. -nnan ntaa *v.* göra knopp i ändan, afsluta.

Ponto nnon *s.* band. –nnotoin ttoman *a.* utan band, hejdlös, häftig.

Popotan ttaa = pupatan.

Poppa pan l. -ppo pon *s.* trollkarl, spåman = poppamies. –ana an *s.* bobin. –aunnun ntua *v.* af en händelse inträffa. -aus uksen *s.* oförmodad händelse.

Populi in *s.* inhysing.

Pora an *s.* skrän, skri, högljudd gråt, borr. –aan ata *v.* skräna, högt gråta, borra. –aaja an *s.* skränare, borrare. -ajan aa *v.* porla, slå bubblor, skräna, knorra. -ahdan htaa *v.* uppgifwa ett hastigt skrän, porla upp. –ahdus *sdr.*

-aus uksen *s*. hastigt skrän, plötsligt porl. -ahutan *sdr*. -autan ttaa *v*. framfalla hastigt skrän, låta hastigt porla upp. -astan aa *v*. borra. -re een *s*. bubbla, liten blåsa på watten, spricka, liten remna, porevesi watten som porlar upp (t. ex. ur sprickor på isen), flödwatten, porejää is på flödwatten, on poreissa är sprucken. -reinen isen *a*. full med sprickor. -reilen lla *v*. slå sprickor. -rehdin htia *v*. bubbla, slå blåsor på watten. -reetoin ttoman *a*. utan sprickor, utan bubblor. -rin ia *v*. slå fortfarande bubblor, slå tätt och ofta, klappa på. -risen sta *v*. porla, slå bubblor, knorra, qwäka. -rina an *s*. fortsatt porl, sorl, qwäkning. -ristan aa l. -ristelen lla *v*. låta porla, ha att sorla, göra skrän. -ro on *s*. spricka, wärk, buller, grus, glödaska, porokello kurirklocka, pään poro spricka i hufwud l. hufwudwärk, porokakku på aska gräddadt bröd, kahvin poro kaffesump, raukee poroksi sönderfaller i grus, porotyö klåpararbete, fuskwerk, poroseppä fuskare, poropeukalo klåpare, fuskare. -roinen isen *a*. full med sprickor l. aska l. grums, sprucken. -roon ota *v*. spricka. -roilen lla *v*. spricka småningom. -rokas kkaan *s*. på aska gräddadt bröd, *a*. grumsblandad. -rotan ttaa *v*. låta spricka, wärka, pådrifwa, klåpa, bullra, brumma, kälta på, ulos pohjani porotan bullrar l. porlar så att mitt botten utdrifwes, pohjanen kovin porotti nordan bullrade starkt, ajaa porottaa för så att gruset flyger. -rotus uksen *s*. språckning, wärk, buller, pådrifning. -rotutan ttaa *v*. låta spräcka, ha att wärka, låta pådrifwa. -ru un *s*. porl, skrän, storgråt. -rutan ttaa *v*. ha att skräna l. storgråta. -ruttaja an *s*. den som har att skräna l. storgråta. -rutus uksen *s*. twång att storgråta l. skräna. -ruttelen tella *v*. ha att forfarande skräna l. storgråta.

Pore, poreinen, poreetoin, poreilen, porehdin se pora.

Porhi in l. -ho on *s*. braxenpanka (lisu).

Pori in *s*. Björneborg.

Porisen, porina, poristan se pora.

Porkka kan *s*. stake med knopp i ändan, (för att pulsa i watten, framskjuta båt), halsswulst, qwarka. -kkaan kata *v*. framskjuta båt med stake, staka, pulsa. -kin kkia *v*. staka fortfarande, pulsa. -kkoon kota *v*. staka rakt, stöta framåt, skräna.

Porkkana an *s*. morot, aflång rofwa.

Poro on *s*. tam ren, poromekko lappmudd (pora).

Poro, poroinen, poroon, poroilen, porotan, porotun se pora.

Porohka an *s*. knut.

Porriainen isen *s*. kardborre (*arctium lappa*).

Porro on = pillike.

Porr .... se port....

Porsas aan *s*. gris. -ainen isen *dim*. liten gris, *a*. rik på grisar. -aallinen isen *a*. som har grisar. -sin ia *v*. framföda grisar, grisa.

Porskun ua *v*. qwäka, plumsa, stänka. -utan ttaa *v*. ha att qwäka, stänka på. -utus uksen *s*. stänkning. -uttaja an *s*. stänkare. -uttelen tella *v*. stänka fortfarande. -ka an = porkka.

Porstua an *s*. förstuga.

Porras rtaan *s*. trappa, spång, sammakon porras ormbunke (*polypodium filix mas*). -rtainen isen *dim*. liten trappa, *a*. st. trappa. -rrastan aa *v*. förse med trappa l. spång. -rrastus uksen *s*. trappl. spångbyggnad.

Portimo on on *s*. hermelin.

Portla tan *s*. näfwerrifwa.

Portti tin *s*. port.

Portsu un *s*. slagsmål.

Portto ton *s*. hora, sköka. -onainen isen *a*. horisk, *s*. sköka.

Poru, porutan, poruttaja, porutus, poruttelen se pora.

Porvari in *s*. borgare. -isto on *s*. borgerskap (stånd). -ruus uuden *s*. borgerskap (egenskap).

Posahdan htaa *v*. plumsa, plaska till hastigt. -ahdus *sdr*. -aus uksen *s*. hastigt plask, plums. -suun suta *a*. plaska. -sotan ttaa l. -sutan ttaa *v*. uppwäcka plåsk, plaska. -sutus uksen *s*. plaskning. -sautan ttaa *v*. åstakomma hastigt plask.

Poski ken *s.* kind, sida, poskipää kindknota, poskitie sidoväg, biväg. -inen isen l. -keinen isen *a.* ht. kind, på sidan l. afsides belägen. -kus uksen *s.* käft, den ena af kinderna. -keilen lla *v.* stryka öfwer kinder, smeka.
Posliekka kan = porstua.
Poslukka kan *s.* stor maska i nät.
Possakka kan *s.* dagswerke.
Posta an = piikkiäinen.
Posti in *s.* post.
Potaati in, potas aan, poteri in = peruna.
Potasma an *s.* högra fotens sida (potkasma).
Poden tea *v.* sjukas, krassla. -oto don *s.* sjukdom. -tilas aan *s.* sjukling.
Potisen sta *v.* pösa, mumla. -ina an *s.* pösning, mummel.
Potka an *s.* sparkredskap, bakfot, skåka, benling under högra sidan, meni juoksupotkaa begaf sig i lunk. -aan ata *v.* sparka. -ahdan hta *v.* sparka till hastigt. -aisen sta *v.* sparka till en gång. -kin ia l. -ken ea *v.* sparka förtfarande, sparkas, gå snabbt. -kia an *s.* sparkare. -kiainen isen *s.* sparkning. -kitan ttaa *v.* ha att sparka. -kittelen tella *v.* ha fortfarande att sparka, sparkas, sprattla. -ko on *s.* sparkning, sparkredskap, fjäder. -kotan ttaa *v.* ansalla med fötterna, motspärra fötterna, draga l. spänna upp en fjäder. -kotus uksen *s.* spärrning med fötterna, uppspänning. -ku un = potko (jfr. följ).
Potku un *s.* ett slags nät. -ken ea *v.* utlägga nät. -kus uksen *s.* utlagdt tillstånd.
Potokka kan *s.* takränna.
Portra an *a.* grann.
Portsi in *s.* gris.
Potska an *s.* knopp, skott.
Potskaus uksen *s.* renens dragrem.
Potsotan ttaa *v.* sjuda, pottra.
Potti tin *s.* flaska, kruka. -ilo on *s.* lergryta.
Pottu tun *s.* potatis, potta.
Potus uksen l. -usa an *s.* remmar till att hindra slädens slintning på hästens hälar.
Potuska an *s.* dyna, kudde.

Pouaan ata *v.* spå i kort.
Pouahutan ttaa *v.* uppehålla, stadna.
Pouhahdan htaa *v.* plumsa, gå i hast med buller. -hanne nteen *s.* isförja, isskorpa utan watten inunder (kohva).
Poukama an *s.* djupt ställe emellan forsar, bugt, liten wik.
Poukka kan *s.* trångmål, nöd, klämma, hast, utsprakad eldgnista. -kkaan kata *v.* nödga, klämma efter, hasta. -kkaus uksen *s.* eftersättning, ansättning, hastande. -kkailen lla *v.* nödga smått. -kko kon *s.* hastig rörelse utåt, återstudsning, ilande fart, tulipoukko sprakande gnista. -kkoon kota *v.* ila ut, återstudsa. -kkous uksen *s.* återstudsning. -kahdan htaa *v.* plötsligt utspringa, återstudsa hastigt. -kahdus uksen *s.* hastig återstudsning. -kotan ttaa *v.* ha att återstudsa, ha att ila, klämma efter, twinga, wåldsamt behandla, bulta på. -kotus uksen *s.* bringande till återstudsning, eftersättning, wåldsam behandling, bultning. -kku kun *s.* ansättning, wåld, byke. -kutan ttaa *v.* wåldsamt behandla, bulta, byka. -kutus uksen *s.* bultning, bykning. -kkura an *s.* hoppande l. studsande fart, höjlig lunk. -kkuroitsen ta *v.* löpa i hoppande fart, studsa upp fortfarande (t. ex. en trissa), lunka hoppande.
Pounu un *s.* lång och smal tufwa, tufsträng i mossor. -nikko kon *s.* mossbelupen trakt l. kulle.
Pouta dan *s.* klar och torr wäderlek, poutavuosi torrt regnlöst år, poutahaukka lärkfalk (*falco subbuteo*). -ainen isen *a.* klar och torr. -tiainen isen *s.* lärkfalk. -din tia *v.* wara klar och torr, förtorka (om wäderlek), poutiva pelto af soltorka lidande åker. -dittelen tella *v.* förtorka, plåga med torka. -ditun ttua *v.* bli förderfwad af soltorka, lida af torka.
Povi ven *s.* barm, notkil. -veilen lla *v.* känna i barmen. -vetoin ttoman *a.* utan barm.
Povoiniekka kan *s.* hufwudprydnad för qwinnor.
Prami in l. -ia an *a.* prunkande, praktälskande. -meus uden *s.* prunk, pråk,

-maan mata *v.* prunka. -maelen lla *v.* prunka smått.
Priiskun ua *v.* stänkas, stritta. -kaun uta *v.* hastigt stänkas. -kaus uksen *s.* stänk. -ko on *s.* stinkdroppe. -kutan l. -kotan ttaa *v.* stänka. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* stänka smått. -kotus uksen *s.* stänkning. -kottaja l. -kuttaja an *s.* stänkare.
Prokenen oeta *v.* tillfriskna.
Prokopää *s.* lustigt hufwud.
Prostin ia *v.* splissa.
Prostina an *s.* blårgarnstyg, öfwerrock af linne. -ainen isen *a.* af blårgarnstyg.
Protisen sta *v.* prottla, mumla.
Provasti in *s.* prost, provastikunta prosteri.
Pruikkaan kata *v.* spruta upp ur munnen, uppkasta. -kkaus uksen *s.* uppsprutning, uppkastning.
Pruuki in *s.* bruk. -kaan kata *v.* bruka. -kaus uksen *s.* brukning.
Präikkä kän *s.* skramla. -kkään kätä *v.* skramla. -kkäys yksen *s.* skramling. (räikkä).
Präiskä än, -kään kätä l. -kytän ttää, -käys yksen = präikkä m. fl.
Präntti tin *s.* boktryck, tryckeri. -ttään tätä *v.* trycka. -ttäys yksen *s.* tryckning.
Pud .... se put....
Pudistan aa *v.* skaka, afskaka, utskaka, skubba. -tus uksen *s.* skakning. -tun ua *v.* bli skakad. -tutan ttaa l. -sutan ttaa *v.* förorsaka skakning. -telen lla *v.* skaka smått.
Pue .... se puke.
Puh *int.* uttryck af uppblåsthet. -hajan hata l. -hisen sta *v.* fnysa, stånka, pösa. -hahdan htaa *v.* hastigt stånka, pösa till. -hahdus *adv.* -haus uksen *s.* hastig uppblåsning, stånkning. -hakka kan *a.* uppblåst, däst, plussig. -hallan ltaa *v.* blåsa, flåsa. -hallus uksen *s.* blåsning. -haltaja an *s.* blåsare. -hallun ltua l. -hellun ltua l. -histun ua *v.* bli uppblåst, däst, plussig, bortblåsas. -hallutan ttaa *v.* låta blåsa, flåsa, förorsaka uppblåsthet, dästhet. -hallutelen tella *v.* småningom låta blåsa. -hellan ltaa l. -histan aa *v.* uppblåsa, genom blåsning utspänna, göra plussig. -histus uksen *s.* uppblåsthet, kolik (puhka, puhki, puhun).

Puhdas se puhta.
Puhde se puhte.
Puhe, -einen, -elen, -eskelen, -elias, -eliaisuus, -eliaasti se puhun.
Puhistan, puhistun, puhistus se puh.
Puhka han *s.* flåsning, stånkning, uppblåsthet, olla puhassa wara i nöd. -hkaan hata *v.* flåsa, pusta, stånka, flåsa ut, hwila. -kelen lla *v.* fortfarande flåsa. -hku hun *s.* flåsning, yhtä puhkua med ens, *eg.* med en andning, ett andetag. -hun hkua l. -hin hkia *v.* fnysa, flåsa pösa. -kuilen lla *v.* småningom fnysa, flåsa (puh, puhki).
Puhki *adv.* genomborradt, genom-, ampua puhki seinän skjuta igenom (genomborrande) wäggen, puhuu puhki korvani blåser genom mitt öra, blåser l. talar så att öronen wilja sprängas, puhki polveni all min lifstid igenom. -hkeen hjeta *v.* spricka, brista, utbrista, utbryta. -hkeus uksen l. -hjento nnon *s.* sprickning, utbrott. -keilen lla *v.* småningom spricka, utbryta. -kaisen sta *v.* sticka hål, utsticka, utkläcka, rensa (fisk). -kaistus uksen *s.* utstickning, genomborrning. -kasu un *s.* fiskrensning, genomstickning. -hon hkoa l. -hkoon hota *v.* utsticka rakt, brista i stort. -kuri in *s.* pryl. -kaisutan ttaa l. -hotan ttaa *v.* låta utsticka, brista, låta brista (puh, puhki, puhotan, puhun).
Puhlea an *a.* uppblåst, plussig. -lakka kan *a.* fyllig, trind.
Puhna an l. -nu un *a.* öfwermåttan tjock l. seg.
Puhotan ttaa l. -ttelen tella *v.* utspricka, wära frodigt, florera, stöna, flåsa. -tta tan *s.* uppblåst menniska. -tin ttimen *s.* blåsbälg (puh, puhka, puhki).
Puhdas htaan *a.* ren. -htaus uden *s.* renhet. -htaasti *adv.* rent. -htainen isen l. -htaallinen isen *a.* renlig. -htaisuus uuden l. -htaallisuus uuden *s.* renlighet. -htaallisesti *adv.* renligen. -hdistan aa l. -hdistelen lla l. -hdastan aa l. -hdastelen lla l. -hdin htia *v.* rengöra, rena. -hdistus uksen *s.* rengörning, rening. -hdastin imen *s.* reningsmedel. -hdistaja an *s.* rengörare. -hdistun na *v.* bli ren, rengöres.

-hdistaun uta *v.* rengöra sig. -hdukainen isen *a.* något ren, snygg, nätt, renlig.
Puhde hteen *s.* otta, skymning, tiden för arbete wid eldsljus, aamupuhde, iltapuhde morgon-, aftonstund wid eldsljus. -hteinen isen *a.* ht. puhde.
Puhti hdin *s.* fart, kraft, wälstånd (pohti), konstgrepp, inre obestämd åkomma. -inen isen l. -ikas kkaan *a.* konstig.
Puhun ua *v.* blåsa, tala, puhua valkiata blåsa upp eld, puhua suunsa puhtaaksi tala rent ut. -uri in *s.* blåsare, stark wind. -huja an *s.* blåsare, talare. -huvainen isen *a.* blåsande, talande. -he een *s.* blås, tal, mundtlig proceß, puhemies talman, puheen parsi talesätt. -heinen isen *a.* talande, talig. -heellinen isen *a.* som talar, talande. -humatoin ttoman *a.* icke talande, tigande. -helen l. -heskelen l. hekselen l. -huskelen lla *v.* prata, språka, tala fortfarande. -helias aan *a.* språksam, wältalig. -heliaisuus uuden *s.* språksamhet, wältalighet. -heliaasti *adv.* språksamt, wältaligt. -hutan ttaa l. -huttelen tella *v.* ha att tala, *tilltala, samspråka, samtala (puh, puhka, puhki).
Puid . . . . puit. . . .
Puihkaan kata l. -hkuun kuta *v.* gråla.
Puihkia an *a.* qwick, egenkär.
Puikeli in = puikia, -kellan ltaa, -kennan ntaa, -keltelen llella, -kentelen nnella = puikin, puikutan.
Puikia an *a.* tappformig, långsamt afsmalnande. -kkari in *s.* tapp, nätsticka. -kko kon l. -kku kun *s.* tapp, plugg, pigg, jääpuikko ispigg, karipuikko uppstpinne, sukkapuikko = sukkavarras strumpsticka. -kkonen sen *dim.* olla puikkosilla leka sticklek. -kin kkia l. -kutan ttaa *v.* sticka fortfarande, hastigt sticka, slinka, puikkii piiloon sticker sig undan, p. tiehensä slinker bort sin wäg. -kahdan htaa *v.* hastigt sticka, slinka undan. -kahdus uksen *s.* hastigt undanstickande, bortslinkning. -kahtelen hdella *v.* slinka fortfarande. -kahutan ttaa *v.* slinka hastigt, ha att slinka.
Puilu un = puuha.
Puime een *s.* tufwa.
Puin ida *v.* slå, tröska, p. nyrkkiä pöytään slå näfwen i bordet, pui silmiänsä blinka, klippa med ögonen. -ima an *s.* tröskning, puimakone tröskmaskin. -into nnon l. -inti nnin *s.* tröskning. -itan ttaa *v.* låta slå l. tröska.
Puinen se puu.
Puippu pun *s.* kyckling, fogelunge. -peroinen isen *a.* pipande, *s.* pipare. -peroitsen ta *v.* pipa. -pottelen tella *v.* pipa, slinka undan (puikutan se puikia).
Puiskahdan htaa, puiskahdus uksen = puikahdan, puikahdus se puikia.
Puisma an = kuisma.
Puistan (*sdr.* af pudistan) aa l. -telen lla *v.* skaka, fordra, begära. -tus uksen *s.* skakning, fordran. -tatan l. -tutan ttaa *v.* förorsaka skakning. -tuttaja an *s.* skakare, *ep.* för konwulsion. -tutus uksen *s.* skakning, konwulsion.
Puisto, puistikko se puu.
Puidin tia (= pujoon) *v.* genomträda, smyga igenom, puiten smygande. -itukka kan *s.* plugg, pinne, poikapuitukka knyffel till gosse.
Puitan ttaa *v.* skaka (puistan), smyga sig bort (pujotan), sätta träd, hoppa från träd till träd (puu).
Puite se puu.
Puittaan tata *v.* smyga sig undan.
Pujantelen nnella *v.* blinka (puin).
Pujea an *a.* owal. -jo on *a.* långsamt afsmalnande, spetsig, bukande, gråbo (*artemisia vulgaris*), pujoparta pipskägg. -joinen isen *a.* full med gråbo, gjord af gråbo, långspetsig. -jaan jata l. -joon jota *v.* genomsticka, träda igenom, smyga sig, slinka fram. -jaun uta *v.* träda sig igenom, hastigt smyga, slinka fram. -jotan ttaa l. -jottelen tella *v.* genomträda, smyga igenom. -jotus uksen *s.* genomträdning, smygning. -jottaudun utua *v.* smyga sig fram, arbeta sig igenom, slinga sig igenom. -jautan ttaa *v.* låta arbeta sig igenom, kasta fram. -jahdan htaa *v.* hastigt träda igenom, smyga, slinta, slinka fram. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.*

hastigt genomträdande, smygning, slinkning. -jahtelen hdella *v.* slingra sig igenom (puikia, pukea).
Puka an *s.* sadelknapp, puckel, bulnad.
Pukahdan htaa *v.* röra sig hastigt, swänga sig.
Pukale een l. -li in *s.* oxe med krumböjdt hufwud.
Pukama an *s.* böld (puka), tallstrunt.
Pukara an *s.* långsluttande wattenfall.
Pukari in l. -are reen *a.* enwis, styfsinnt. -rainen l. -rinen isen *a.* enwis, motsträfwig. -roitsen ta *v.* enwisas.
Puen ukea *v.* påträda, påkläda. -uin ukimen l. -ukema an l. -uku uvan l. -ukuin ukumen l. -ue ukeen *s.* drägt, klädnad, pukeen parsi klädesmode. -ukia an *s.* påklädare. -ukine een *s.* beklädning, beklädnad. -ueskelen lla *v.* påkläda småningom. -uetan ttaa *v.* genomträda, sticka igenom, påkläda, -uetus uksen *s.* genomträdning, påklädning. -uettelen tella *v.* genomträda fortfarande. -keun uta *v.* påkläda sig. -kellan ltaa *v.* träda, slingra igenom.
Pukina an = uutta.
Pukka kan *s.* stöt, knuff, böjning, trotts, pock, käydä pukalleen gå till sängs, olla pukallaan ligga. -kkaan kata l. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* stöta, skuffa, böja, buga, pocka. -kkaus uksen *s.* stötning, skuffning, pock, bugning. -katan ttaa *v.* låta stöta.
Pukkari in *s.* trädnyckel till trädlås.
Pukki kin *s.* bock. -inen isen *dim.* liten bock, *a.* rik på bockar. -ila an *s.* bockars wistelseort. -kin kkia *v.* stöta, stånga (pukka).
Puksahdan htaa *v.* nedfalla hastigt, dimpa ned. -hus uksen *s.* dimpning. -hutan ttaa *v.* nedstörta, sqwätta.
Puku, pukuin se puke.
Pukuri in = pukari.
Pukuloin ida *v.* stöta emot (pukkaan).
Pula an *s.* hål i isen, nöd, fara. -ajan l. -aan ata l. -lisen sta *v.* porla, plaska, dyka. -lina an *s.* plask, porl. -lake kkeen *s.* djup wattengöl uti kärrmark. -ahdan htaa *v.* falla i wak, plumsa ned, dyka hastigt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* plumsning, hastig dykning, plask. -ari in *s.* dykare. -akka kan *s.* wak, nöd. -li in *s.* porl. plask. -likki kin *s.* plaskare, dykare. -lakoitsen l. -likoitsen ta l. -likoitan ttaa *v.* plaska.
Pulikka kan *s.* myspinne, trädplugg, kaske.
Puljahdan htaa *v.* slinta, dimpa.
Pulju un l. -ukas kkaan *a.* stormagig, korpulent.
Pulkka kan *s.* renslåde att åka uti, plugg, puls. -kkaan kata *v.* pulsa. -ari in *s.* pulsare. -kin kkia *v.* förse med pluggar l. pinnar. -kitsen ta *v.* plugga, kila, genom sammanpreßning kastrera.
Pulkko kon *s.* plugg. -kotin ttimen *s.* pinne.
Pulkkuri in = pulikka.
Pullahdan htaa *v.* slå hastigt blåsa, uppdyka som en blåsa.
Pullakka kan *a.* stinn, uppblåst, trind.
Pullero on *s.* boll. -rias aan *a.* kupig, konwex. -rtelen rrella *v.* blåsa upp munnen, bete sig högfärdigt, wara gensträfwig, knota. -rehdan htaa *v.* tumla om, trilla.
Pulli in *s.* rundt kärl, tumlare, flaska, stinnhet, uppblåsthet, silmät ovat pullillansa ögonen äro utstående som lök. -istan aa *v.* göra rund och uppblåst, utspänna, pösa upp. -istus uksen *s.* uppblåsning, swällning. -istun ua *v.* bli uppblåst, uppdrifwas, bli stinn, fyllig, bogna. -ikka kan *s.* större rundt kärl, ankare. -ikoitsen ta l. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* tala med uppblåsta kinder, tala högtrafwande, mumla, puttra, käbbla.
Pulliainen isen *s.* en uggleart.
Pullo on *s.* rundt kärl, flaska, blåsa på watten, notflöte af flarn, propp, flarn, pullonaama uppblåst ansigte. -okas kkaan *a.* kupig. -oinen isen *a.* af tallbark, försedd med flöten. -on oa l. l. -oon ota *v.* tillproppa. -otan ttaa *v.* låta korka, flarna, proppa, förse med flöten. -otus uksen *s.* korkning, förseende med flöten. -otun ttua *v.* bli öfwerdragen med bark, flarnas.
Pullus uksen *s.* tölp.

Pulma an *s.* owäsende, tillfällig åkomma, hinder. -ahinen isen *dim.* = pulma. -aan ata *v.* bullra, stoja. -astan aa l. -astelen lla = pulmaan.
Pulmo on l. -onen sen = pulmu, pulmunen snösparf.
Pulmu un *s.* nedgräfda rotfrukter till förwaring under wintern, snösparf (*emberiza nivalis*). -unen sen l. -ukainen isen *dim.* liten snösparf, punapulmunen domherre (*pyrrhula vulgaris*).
Pulpukka kan *s.* näckros (ulpukka), maan pulpukka bollerblomster (*trollius europæus*).
Pulpun ppua l. -putan ttaa *v.* ljuda pul pul, såsom då något rinner ur en butelj, porla, klunka. -putus uksen *s.* porling.
Pulsakka kan *a.* rundlagd, fyllig.
Pulska an l. -kas aan l. -ki in l. -kia an *a.* hög till wärten, ansenlig, prydlig, stolt. -keus uden *s.* prydlighet, stolthet. -kasti l. -kiasti *adv.* prydligt, ståtligt. -kastun ua *v.* förskönas, bli prydlig.
Pulsukka kan *a.* fetlagd och slamsig, *s.* trulsa.
Pulvana an *s.* perukstock, mösstock.
Pumaan ata *v.* dunka på, slå med dost ljud.
Pumppu pun *s.* pump, fröhus på karborre. -ppuun puta *v.* pumpa, pumsa. -uja an *s.* pumpare. -putan ttaa *v.* låta pumpa, röras upp och ned på watten, puttra.
Pumpula an *s.* liten blåsa, bläddra.
Pumpuli in *s.* bomull. -inen isen *a.* af bomull.
Puna an *s.* rodnad, rödfärg, rödt, punakivi rödkrita, punamaa l. -multa rödmylla, punamaali rödfärg, punatauti rödsot, punaverinen röblett, blond, punajuoksu gyllenåder, punahäntä l. -takkinen rödstjert (*lusciola phoenicurus*), punarinta gråsiska (hanne), punapää gråsiska (hona) (*fringilla linaria*), punapulmunen l. -tulkku domherre (*pyrrhula vulgaris*), punalatva hampört (*eupatorium cannabinum*), punajuuri l. -kukka blodrot (*tormentilla erecta*), punajuurikka rödbeta, punalaukka rödlök, puna-apila rödwäpling, punakettu braudräf. -ni in l. -no on l. -ne een *s.* rödfärg. -nonen sen *dim.* rödfärg. -nainen isen *a.* röd, tulipunainen eldröd. -nakka kan *a.* röblett, rödbrusig. -nahka an l. -nahko on *a.* rödaktig. -nava an *a.* starkt röd, rodnande. -alainen isen *s.* åkerros (*agrostemma githago*). -nikki kin *s.* röd ko, p. sieni ett slags ätlig swamp. -naan ata l. -nastan aa l. -nistan aa *v.* göra röd, rödmåla, rödfärga. -nastus uksen l. -nistus uksen *s.* rödfärgning, rodnande. -nastun ua l. -nistun ua *v.* bli röd, rodna. -notan ttaa *v.* rodna. -notus uksen *s.* rodnande. -nahdan htaa *v.* hastigt rodna, antaga hastig, flyktig rodnad. -nahdus uksen *s.* hastig rodnad. -nastutan ttaa *v.* göra röd, förorsaka rodnad. -nehdun htua *v.* bli röd, rodna. -netun ttua *v.* bli röd. -nehdin htia *v* fortfarande synas röd, skifta rödt. -nerran rtaa l. -nertelen rrella l. -neroitsen ta *v.* skifta rödt. -nerrun rtua *v.* bli rödtskiftande, bli rödaktig. -nulainen isen *s.* åkerros (*agrostemma githago*) (puno).
Pungastan aa *v.* mödosamt åstadkomma.
Punkalaidun itumen *s.* Pungalaitio.
Punkki kin *s.* trädlus = punkkitäi.
Punnaan ata *v.* böka, försöka med all makt.
Punnikka kan *s.* lod, kula i thermometer (punta).
Puno on *s.* rep, snodd, något snodt. -on oa *v.* sno, wrida, twinna med fingrar. -os oksen *s.* snodd, wridet tillstånd. -ne een *s.* snodd, snodt, böjdt tillstånd, snoarbete. -noja an *s.* twinnare. -nonta nnan *s.* twinning, wridning, snodd. -nonnainen isen *s.* snöre. -noilen lla *v.* sno småningom. -netan ttaa *v.* wrida, sno, träda igenom (ett snöre). -netus uksen *s.* genomträdning (puetan, puetus). -netin ttimen *s.* det som genomträdes, snöre, band (till sko). -nallan ltaa *v.* wrida, wända om. -nallus uksen *s.* wridet rep, wriden, krokig ställning (puna).
Punta nnan *s.* tyngd, pund. -ainen isen *a.* tung, pundig. -ari in *s.* besman puntaripää ängkafle (*alopecurus pratensis*), puntarikalu hwad som wäges

med besman. -nnitsen ta *v.* wäga, uppwäga. -nnitus uksen *s.* wägning. -nnitsia an *s.* wägare. -nnittelen tella *v.* småningom wäga, öfwerwäga. -ntias aan *a.* wigtig, korpulent. -nnus uksen *s.* wigt, tyngd, börda. -nnitutan ttaa *v.* låta wäga.

Puntti tin *s.* bult, byxhälft.

Punttuin uida *v.* gräla, fära emot.

Puo on *s.* ars, stuß, rumpa, födslodelarna, makiapuo läckermun. -otto ton *a.* snål (perso).

Puohaan ata *v.* stöka. -ari in l. -aaja an *s.* stökare (puuhaan).

Puohtaja an *s.* glada (*milvus regalis*).

Puohde hteen *s.* böjning.

Puohdan htaa m. fl. = pohdan o. s. w.

Puola an *s.* Polen. -alainen isen *s.* Polack.

Puola an l. -lain amen l. -lanen sen l. -lukka kan *s.* lingon, sian puola mjölon, hepopuola smörbär, swinbär (*cornus svecica*).

Puoli len *s.* hälft, half, midt, sida, parti, puolitoista halfannan, puoli kolmatta twå och en half, päivä on puolella dagen är wid hälften, middag, puolipäivä middag, puoliyö midnatt, puolikuntainen, puolieräinen halfgången, halfgjord, -eräisyys l. -kuntaisuus halfhet, halfgångenhet, puolikäinen omogen till sin ålder, wid halfwa åldern, puoliväli midtemellan, puolitiessä halfwägs, tiepuoli sidan af wägen, äitipuoli styfmor, velipuoli halfbror, mielipuoli wansinnig, puolihankainen tuuli sidawind, puolipurje klyfwäre, miespuoli l. miehenpuoli manligt kön, vaimopuoli qwinligt kön, käsipuoli enhändt, leivän puoli bröddelen af födan, tästä puolen härefter, kotopuolella i hemtrakten, lähti kotopuoleen begaf sig åt hemtrakten, kahden puolin på båda sidor, molemmin puolin å båda sidor, idän puolelta från ostkanten, puoleltani ifrån min sida, puolestani å mina wägnar, ruumiin puolesta i anseende till kroppen, pitää vaimon puolta wara på hustruns sida, pitää puolensa stå på sig, puolta pitämätöin otwetdig, antaa puolta gifwa medhåll, puolen pito medhåll. -inen isen *dim.* liten hälft, midt, middag, olla puolisella spisa middag. -istelen lla *v.* spisa middag. -linen isen l. -leinen isen *a.* till hälft l. sida l. midt hörande, pahan puolinen mera dålig, hörande till dåliga sidan, idän puolinen åt östliga sidan belägen. -iainen isen *a.* till sida hörande, pohjan puoliainen åt norden belägen. -imainen isen *s.* halfgjord, åt sidan belägen. -immainen isen *a.* mest åt sidan belägen. -limmiten l. -limmittain *adv.* halft om halft, till halfs. -inainen isen *a.* half, halfgjord, halffärdig. -inaisuus uuden *s.* halffärdighet, ofullgångenhet. -inaisesti *adv.* till hälften, halfwägs, halfgjordt. -letoin ttoman l. -letoinen isen *a.* utan hälft, utan make, utan medhåll, tygellös. -lettomuus uuden *s.* hjelplöshet, förswarslöshet, tygellöshet. -lettomasti *adv.* tygellöst, oförswarligt. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* dela i halfwor, puolittain l. puolittaisin l. puolitellen till hälften. -lennan ntaa *v.* borttaga hälften, få öfwerhand. -lenen leta *v.* förminskas (eg. till hälften). -ikka kan l. -iska an l. -ikas kkaan *s.* hälft, halfwa, sian puolikas swinsida. -isko on *s.* hälft, vagina. -ikko kon *s.* hälft, halftunna. -ikkoinen isen *a.* till hälften l. halftunna hörande, halftunns, puolikkoisin halftunnswis. -ikoitan ttaa l. -ikoitsen ita *v.* halfwera, dela i halftunnor, puolikoittain halftunnswis. -iso on l. -isa an *s.* make, gemål. -lelainen isen *s.* partiman. -llan ltaa *v.* gynna, bistå. -ltaja an *s.* biträdande sångarn wid runosång. -llun ltua *v.* blifwa halfwerad, itudelas. -lut uen *s.* hälft, parti. -lus uksen *s.* förswar, ersättning, puolusmies adwokat, medhällare. -lustan aa *v.* förswara, wärja, ersätta. -lustus uksen *s.* förswar. -lustaja an *s.* förswarare. -lustelen lla *v.* småningom förswara, hålla med.

Puolukka kan l. -ainen isen = puola, koiran puolukka = juovukka.

Puoskari in *s.* qwacksalware. -kin ia l. -karoitsen ta l. -karoin ida *v.* qwacksalwa.

Puosta an *s.* hög åstrand, till stranden l. iskanten drifwen isförja.
Puoti din *s.* bod.
Pupisen sta *v.* mumla. –ina an *s.* mummel.
Pupu un *s.* harunge, hare. –ulan ttaa *v.* smacka, låta som haren. –uttaja an *s. sp.* för haren.
Pura an l. –as aan l. –asin imen *s.* huggborr, huggjern, stor syl. -aan sta l. –astan aa *v.* borra. –aaja an l. –astaja an *s.* borrare. -aus uksen l. –astus uksen *s.* borrning. –asen sta *v.* borra hastigt (puren, puraan).
Puraan l. –rajan rata l. –risen sta *v.* porla, fräsa, prusta, frusa. –re een *s.* blåddra. –rina an *s.* porl, fräsning, sjudning. –rahdan htaa *v.* hastigt porla, frusa till, purahti itkuun utbrast i gråt. -ristan aa *v.* ha att porla, förorsaka fräsning, pressa, trycka, klämma, krama. –ristus uksen *s.* hoppressning, kramning, tryckning. –ristun ua *v.* bli hoppressad (pura, puren).
Purakka kan l. –kas kkaan l. –kko kon *s.* trädslaska ofta med dubbelt botten, korg af näfwer.
Puran rkaa = purkaan.
Puren rra *v.* bita, knipa, snöpa renar, vatsaa puree det kniper i magen. -ema an *s.* bett, pirun purema ängswädd (*scabiosa succisa*). -ria an *s.* bitare, tuggare. –re een *s.* bett, knipning. -rin imen *s.* tand, betar. -ru un *s.* tugga, tuggbuss, knipning, sahan puru sågspån. -eskelen lla l. –ekselen lla l. –entelen nnella *v.* bita fortfarande, tugga smått. –eksin ia *v.* bitas, tugga. –eksentelen nnella *v.* wilja bitas. –eun uta *v.* bita sig (t. ex. fast), förhårdas. –ehdin htia l. –ehtelen hdella *v.* tugga på, hålla länge uppå. –etan ttaa *v.* låta bita, tugga åt någon, beta. -ettaja an *s.* tuggare, betare. -etus uksen *s.* tuggning, betning. –ettelen tella *v.* tugga småningom, beta. -rto rron *s.* bete, yhteen purtoon i ett bete, pitää purtoa hwila för att beta. -rimus uksen *s.* som gerna bites. –raisen sta *v.* bita hastigt, hugga i med tänderna (puru).

Purhastan aa l. –telen lla *v.* hota.
Purhotan ttaa *v.* yswas.
Purhuun huta = pursun
Puri in = purila.
Purikas kkaan *s.* den största refwa i ett rofland (som tages för att smaka på, puren).
Purila an l. -lo on l. -las aan *s.* handbår.
Purina, –isen, -istan –istun, -istus se puraan.
Purje een *s.* segel, purjelaita segelled, peräp. aftersegel, -pieli mast, –raaka rå, –piutta mastbänk, –tuuli förlig wind, medwind. –einen l. -ehinen isen *a.* försedd med segel. –ehdin htia *v.* segla. -ehdun htua *v.* anlända med segel. –ehdus uksen *s.* segling, seglats. -ehtia an *s.* seglare. -eetoin ttoman *a.* utan segel. -eettomuus uuden *s.* segelbrist.
Purjen rkea l. purjin rkia = purka an.
Purju un *s.* gräslök (*allium scoenoprasum*) = purjulaukka.
Purkaan rata *v.* lossa, utlasta, aflossa, tömma, häfwa, nedtaga, nedrifwa, åtra, upphäfwa. –rkaus uksen *s.* lossning, aflossning, tömning. -rkaja an *s.* lossare, aflossare m. m. –rkajainen isen *s. pl.* –set ersättning wid köps häfwande. –rku run *s.* aflossning, nedtagning, tömning. –kis kkiin *a.* tömd, tom, ren. –rkaun uta l. –rkaannun ntua *v.* aflossas, uttömmas. -rkaelen lla *v.* uttömma småningom. –rkautan ttaa *v.* låta häfwa l. upphäfwa.
Purkilo on = purtilo se pursi.
Purku run *s.* yrwäder = purkuilma l. -sää. –rkuva an *s.* yrwäder, snöyra. –ruu rkua l. –rkuun ruta *v.* yra som snö (purkaan).
Purlakka kan *s.* inbyfing, wräkling.
Purmu un *s.* ett slags släde, snöspark (pulmu). –unen sen *dim.* liten släde, liten snöspark. -ustan aa *v.* glupa i sig.
Purno on l. –nu un l. –nonen sen *s.* lår, trattformig inhägnad för orrfångst, pösande wattensjuk mark. -nuun uta *v.* pösa l. fräsa upp.
Puro on *s.* bäck, bäld. –onen sen *dim.* liten bäck, ressla.

Puros oksen = purras.
Purppoon pota *v.* swälla till.
Purra an = pursi.
Purras aan *s.* isvigg, on jääpurraissa är full med isviggar. -rrikas kkaan *s.* isvigg, haukip. liten gädda, gäddsnärt. -rro on *s.* tagg, spets, airon purrot årshandtag.
Purru un *s.* långsamt ätande menniska (puren).
Purseennun ntua *v.* swälla till, slå sig.
Pursi se purte.
Pursin ia = pursun.
Purskun ua l. -kan aa *v.* frusa, spruta ut, frusta, snyfta högt. -kahdan htaa *v.* hastigt frusta, spruta ut. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* utfrustning, hastig utsprutning. -kutan ttaa *v.* låta spruta, uthållande spruta.
Pursos oksen = purtilo.
Pursto on = pyrstö.
Pursu un *s.* getpors, sqwattram (*ledum palustre*) = suopursu, pursumarja kråkbär (*empetrum nigrum*), pursurahka pors (*myrica gale*).
Pursu un = pursos.
Pursun ua l. -suun suta *v.* frusta, spruta, drypa, wattenlägga, stöta linnekläder i twätten. -utan ttaa *v.* låta frusta, ha att drypa, snyta, låta wattenlägga. -utus uksen *s.* snytning, wattenläggning.
Pursi rren *s.* fartyg, farkost. -rtio on l. -rtilo on *s.* ekstock, ho, tråg.
Purtsa an *s.* skrynkladt tillstånd, purtsaturpa rynkad nos.
Purtu rrun *s.* ren (kastrerad genom tuggning, puren).
Purvu un, purvunen usen = pulmu, pulmunen.
Pusa an *s.* påse, pung. -akka kan *s.* bälte.
Pusajan l. -saan ata *v.* arbeta med ansträngning.
Puserran rtaa *v.* trycka, preßa, pusertaa käsiänsä wrider sina händer. -rrus uksen *s.* tryckning, preßning. -rros oksen *s.* utpreßadt l. utframadt ting. -rtaja an *s.* framare, preßare. -ro on *s.* bylte, arbetsrock. -sertelen rrella *v.* småningom preßa, frama. -rrun rtua *v.* bli preßad, framas.
Puska an *s.* windpust, wäderil, det första och starkaste ölet af en bryggd. -kun ua *v.* puffa (puuska).
Pusken ea *v.* stånga, picka hål i bröd. -ko on *s.* stångning, pickning. -ku un *s.* stångning, noidan puskut trollkonster, trollskott. -kia an *s.* stångare. -kuri in *s.* stångare, brödpicka. -kiainen isen *s.* geting. -kin imen *s.* horn, brödpicka. -kelen lla l. -keskelen lla *v.* stånga smått, stångas. -kasen sta *v.* stånga till, slå till med hornen. -etan ttaa *v.* ha att stånga, reta hornboskap. -kin ia *v.* stånga fortfarande.
Puso on *s.* större näfwerflaska.
Pussahdan htaa *v.* pösa till hastigt, slårpa andan med dost ljud. -htelen hdella *v.* ofta pösa upp, puffa till dost.
Pussakka kan *s.* gördel (pusa).
Pussi in *s.* påse, qwarntratt. -ssukka kan *s.* liten påse, ridikyl. -ssus uksen *s.* uppöst tillstånd, stinnhet, påsaktighet, posket ovat pussuksissa kinderna äro pösiga, uppblåsta. -ssaan ata *v.* insätta qwarntratt.
Pusu un *s.* legel, en art hund. -utan ttaa *v.* hetsa en hund, säga buß, buß.
Pudas utaan *s.* flodgren som åter förenar sig med hufwudfloden, bugt i en flod, flodkälla, trångt och stridare ställe i en flod.
Putero on *s.* stökare, sölare. -rehdan htaa *v.* stöka, söla.
Puti din *a.* dugtig, duglig, *s.* risare, spögubbe, putipuhdas alldeles ren. -ila an *s.* risarehem.
Putikko kon *s.* wattensjukt ställe.
Putina an *s.* aflång på botten stående trädflaska, kort och tjock menniska.
Putisen sta *v.* nedfalla praßlande, praßla. -stan aa *v.* ha att praßla, warsko.
Putkama an *s.* spikböld (putki).
Putki ken *s.* rör, ihålig stängel, stida, kaliber, ohra on putkella kornaxet är inom stängeln, umpiputkessa gömd i stängeln, hukan p. wildpersilja (*æthusa cynapium*), ihmisen p. åkerrök (*fumaria officinalis*), karhun p. l. emäputki skogspipa (*angelica sylvestris*), koiran p. hundkummin (*chærophyllum sylvestre*),

maito p. = maitoheinä, paha p. skäkra; (*oenanthe fistulosa*), myrkkyp. l. syötäDp. l. villip. odört (*cicuta virosa*), putken polttama spikböld.
Putki in l. -ia an *a*. skyndsam i sin rörelse. -in ia *v*. fara skyndsamt. -kaan kata *v*. röra med kraft och skyndsamhet. -kaelen lla *v*. skjuta fram, skaka. -kahdan htaa *v*. hastigt skjuta fram, spritta till, putkahtava siemen frö som skjuter upp, grobart frö. -kahdus *sdr*. -kaus uksen *s*. hastigt framskjutande, plötslig fart. -kahtelen hdella *v*. skjuta hastigt fram en efter annan. -kaun uta *v*. skjuta fram, framträda plötsligt. -kautan ttaa *v*. låta framskjuta, slänga fram, skjuta upp hastigt. -ku un *s*. fart, rak sträckning, aika putkua med dugtig fart, putkunansa rakt fram, nousee putkullensa reser sig i rak ställning.
Putoon udota *v*. falla, nedfalla. -tous uksen *s*. fall, wattenfall. -toovainen isen *a*. fallande, som lätt faller. -toovaisuus uuden *s*. lätt fallande egenskap. -toomatoin ttoman *a*. icke fallande. -toelen *sdr*. -toilen lla l. -telen della *v*. falla småningom, falla en efter annan. -dotan ttaa *v*. fälla. -dotus uksen *s*. fällning, fall. -doke kkeen l. -dote tteen *s*. fall, wattenfall, grop l. genombrott på winterwäg. -dotteinen isen *a*. full med fall, gropig. -dottaja an *s*. fällare. -dottelen tella *v*. fälla småningom, fälla fortfarande, icke bära (om wäg som bryter igenom).
Putra an *s*. ett slags bollspel.
Putro on = puuro.
Putta tan *s*. hinder. -tan ttaa *v*. fastna, stadna. -ttelen tella *v*. fastna då och då. -tatan ttaa *v*. låta fastna.
Putti tin = pukki.
Putu dun *s*. affall, sopor, orenlighet. -ukka kan *s*. strunt, slarfwa. -uinen isen *a*. full med sopor l. orenlighet. -dun tua *v*. bli trasig, förarmas.
Puu uun *s*. träd, puun parta trädlaf, puutarha trädgård, puun suoni l. syy trädfiber, puurastas björktrast (*turdus pilaris*), puuseppä snickare, puuvilla bomull, istua puulle sitta ned (på trädbänk), hevonen on puissa hästen är förespännd, ei puusta pitkään icke ur släcken, puusäkki *ep*. för predikstol. -uuhut uen l. -uuhunen sen *dim*. litet träd. -uisto l. -uihisto on l. -uistikko kon *s*. park, alle. -uinen isen *a*. af träd, trädstark, *poet*. så. -uisuus uuden *s*. trädaktighet, trädöfwerslöd, plumphet. -uiseva an *a*. trädbewuxen, trädstark, klumpigt gjord. -uutava an l. -uulas aan *a*. trädstark, plump. -uite tteen *s*. brunnskista, *pl*. puitteet ställningar. -uukko kon *s*. täljknif. -uukkonen sen *dim*. täljknif, dolk, olla puukkosilla wara i slagsmål med knif. -uutikka kan *s*. trädblock. -uunnun ntua l. -uudun uutua *v*. förträas, bli trädaktig, domna. -uuntumus l. -uutumus uksen *s*. trädblifning, domning. -uunnutan ttaa *v*. låta förträas, ha att domna. -uunnutus uksen *s*. bringande att förträas l. domna. -uutoin ttoman *a*. trädlös, utan träd. -uuttomuus uuden *s*. trädbrist.
Puuha an *s*. bestyr, fjäs, fjäsk. -aan ata *v*. bemöda sig, ifrigt arbeta, fjäska. -aus uksen *s*. mödosamt arbetande, bestyrsamhet. -aelen *sdr*. -ailen lla *v*. bestyra, fortfarande bemöda sig. -hon oa *v*. groft bemöda sig, bestyra rasst.
Puuhakas kkaan = puuhkia.
Puuhka an *s*. bräm, luden pelskrage l. ärmuppslag.
Puuhkia an *a*. yfwig, pösig, stolt. -keus uden *s*. yfwighet. -asti *adv*. yfwigt, stolt.
Puuhoon hota l. -hotan ttaa = puhotan.
Puuhuva an *a*. skiftande l. stötande i någon färg, egande färg af.
Puujaan jata *v*. stöka, wara bestyrsam. -jaus uksen *s*. stök, bemödande, -jaelen *sdr*. -jailen l. -jelen lla *v*. bestyra fortfarande, sträfwa. -jelo on *s*. efterhängset letande.
Puukka kan *a*. rankig.
Puulea an l. -leva an *a*. fyllig, trind. -leus uden l. -levuus uuden *s*. fyllighet, trindhet.
Puumerkki kin *s*. bomärke.

Puumuli in, -inen isen = pumpuli, pumpulinen.
Puunöljy yn *s.* bomolja.
Puunnuu, puuntumus, puunnutan se puu.
Puurakka kan *s.* fuchsfärgad häst.
Puurakoitsen ta *v.* rinna med sorl, löpa med sorlande ljud.
Puurlaukka kan = purju.
Puuro on *s.* gröt. -oinen isen *a.* grötig. -os oksen *s.* grötttillbehör, grötmjöl.
Puurran rtaa l. -rtelen rrella *v.* göra inskärning, gräfwa fåror, reffla, genomsöka, stöka.
Puura an l. -ru un = puurakka.
Puuska an *s.* windstöt, wäderil, attack, skinnprydnad på rona, tuulen puuska wäderil, puuskatuuli wind med ilar, vihan puuska anfall af wrede, kuoleman p. dödsattack, noidan puuskat trollskott, häftiga sjukdoms åkommor, kädet puuskassa händerna böjda i sidan, puuskan reikä öppning bakom gummors kjortel. -anen sen *dim.* liten il, attack. -ki in l. -ku un = puuska. -inen isen l. -kuinen isen *a.* häftig men afbruten, p. tauti sjukdom med häftiga anfall. -aan ata *v.* blåsa l. anfalla häftigt med afbrott, utkasta l. uppkasta med afbrott (ss. en pump). -kun ua *v.* fortfarande blåsa med ilar, puffa, fnysa då och då, puuskuu vihassa fräser af wrede. -ahdan htaa *v.* plötsligt blåsa l. fnysa, plumsa. -ahdus *sdr.* -ahus l. -aus uksen *s.* plötslig il, windkast, hastigt fall, sanan puuskaus infall, qwickhet. -attain l. -attaisin *adv.* skåftals.
Puusniekka kan *s.* eukas man.
Puusti in *s.* windstöt, häftigt slag, knuff.
Puutiainen isen *s.* trädlus (puu, punkki).
Puutan ttaa *v.* häkta, häfta, fastna. -tto ton *s.* häfte, häktning, fastnande, puuttovene båt hwarmed noten lösgöres ifrån bottnet, verkon puutto hinder (träd, sten m. m.) hwari nätet fastnar i botten. -ttoinen isen *a.* full med dylika hinder. -tokas kkaan *s.* fånge. -ttomus uksen *s.* häktning, widfästning. -te tteen l. -tos oksen *s.* häftning, fastnande, hinder, verkko on puutteesa l. puutoksessa nätet har fastnat, pursi ei pääse puutoksesta båten slipper ej lös ifrån sitt fastnade tillstånd. -teellinen isen *a.* häktad, fästad, full med hinder. -ttelen tella *v.* häkta, häfta småningom, fastna då och då. -tun ttua *v.* häfta wid, fastna, fatta uti, taga i med, smitta, förträas, domna, pursi puuttuu båten fastnar, puuttuu asiaan tar i saken, puuttuu työhön börjar arbetet, ei puutu siihen befattar sig ej dermed, räcker icke dit, puuttunut ruoho förträadt, förtorkadt gräs, käsi puuttuu handen domnar. -tunnainen isen *a.* som fäster sig, *s.* smitta. -tus uksen *s.* förträadt, domnadt tillstånd, käteni on puutuksissa min hand är domnad. -ttunainen isen *a.* förträad, förhårdnad. -tatan ttaa *v.* låta häkta l. häfta. -tattelen tella *v.* låta fortfarande l. småningom häfta. -tutan ttaa *v.* låta förträas, ha att domna (puu, följ. puutun).
Puutun ttua *v.* fattas, brista, minulta puuttuu mig fattas. -te tteen l. -tto ton l. -tos oksen l. -ttumus uksen *s.* brist, kuoli sukupuuttoon dog så att dermed hela slägtet utdog. -tollinen l. -tteinen isen *a.* bristfällig. -tollisuus uuden *s.* bristfällighet. -tollisesti *adv.* bristfälligt. -ttuva an l. -ttuvainen isen *a.* bristande, otillräcklig, medellös. -ttuvaisuus uuden *s.* medellöshet. -ttumatoin ttoman *a.* icke bristande, tillräcklig, oafbruten, fortfarande. -ttumattomuus uuden *s.* tillräcklighet, oafbrutenhet. -ttumattomasti *adv.* oafbrutet, tillräckligt. -ttoilen lla l. -ttelen tella *v.* wilja fattas l. brista. -tutan ttaa *v.* förorsaka brist, låta fattas.
Pyhin l. -hjin hkiä l. -hkään hätä *v.* aftorka, utstryka. -hkimys yksen *s.* utstrykning, aftorkning. -he hkeen *s.* aftorkning, torkduk, handduk. -hjin l. -hin hkimen *s.* torkwerktyg, torkduk, handduk. -hkintä l. -hintä nnän *s.* aftorkning. -hkeilen llä l. -hkielen llä l. -hkäilen llä *v.* aftorka småningom. -hkäsen stä *v.* aftorka hastigt, med ens, pyhkäsi ohitseni snuddade förbi

mig. -hkäsin imen s. torktrasa, disktrasa.
Pyhtää ään s. Pyttis socken.
Pyhä än a. affstängd, särskild, helig, s. helg, fastedag. Pyhäristi Mohla socken. -hyys yyden s. helighet. -ästi adv. affstängdt, särskildt, heligt. -äinen isen a. helig, till helg hörande. -ätöin ttömän a. profan, icke helig, utan helg. -hyytöin ttömän a. ohelig, utan helighet. -hyyttömyys yyden s. ohelighet. -hyyttömästi adv. oheligt. -hään hätä l. -hin iä l. -hennän ntää v. göra helig, inwiga. -henen hetä v. bli helig. -hitän ttää v. affstänga, fridlysa, förbehålla sig, helga, fira, fasta, pyhittää vainion instänga ett gärde, pyhitti minulta ohria förbehöll sig korn af mig, pyhittää lepopäivän helga hwilodagen. -hitsen tä v. inwiga. -hitys yksen s. affstängning, fridlysning, helgande, inwigning, bigt, skriftermål. -äilen llä v. drifwa omkring på helgdag. -äkkä kän l. -äkkö kön s. heligt ting.
Py'in ykiä v. skåra, göra inskårningar, blecka, spricka. -ykimä än s. skåra, spricka (på läppar, händer). -ykiä än l. -ykä yän l. -käle een l. -kälä än s. skåra, trappsteg (inhuggna i en stock), grad, afdelning emellan twå skåror, paragraf, rand på kohorn, pykäläpuu karfstock, pykäläsarvi ep. för ko som kalfwat l. för ogift qwinna som fått barn. -ykine een s. inskärning. -ykäläinen isen a. som har skåror, ränder, karfwad, skårad, bleckad. -ykälikkö kön l. -ykälistö ön s. bleckskog, här och der afskalad skog. -ykällän ltää l. -ykälöitsen tä v. skåra, skära skåror, blecka, teckna. -ykällys yksen s. skårning, bleckning, skårräkning, anteckning. -ykö y'ön s. spricka. -y'än ykää v. spricka sönder.
Py'yn pykyä v. skjuta efter, lyfta upp undertill.
Pyljyn yä l. -jyyn jytä = pylvin.
Pylkkä kän s. stolpe. -äinen isen a. med stolpe försedd, stolpaktig. -kkäsen kästä v. sätta en stolpe för l. emot, stoppa (tylkkäsen).
Pylli in s. något rundt och kort, härkäpylli liten trind oxe. -lly yn s. något rundt och kort, framåtböjd l. upp och nedwänd ställning, meni pyllyllensä föll hufwudstupa, haränpylly kullerbytta, meni pyllyä gjorde kullerbytta. -llykkä kän a. rund och trind, klotformig. -istän ää l. -istelen llä v. kullra, skjuta fram stußen, wända upp och ned. -istyn yä v. gå hufwudstupa, tumla om. -istys yksen s. omtumling, framskjutning af stußen. -istäjä än l. -istelia än s. den som tumlar l. framskjuter stußen. -istytän ttää v. ha att tumla. -llahdan htaa v. tumla hastigt om.
Pylpyrä än s. block.
Pylsy yn s. pylsa.
Pylvin iä v. råma, böla. -inä än s. råmning, bölande.
Pylväkkö kön s. skogbewuren kulle.
Pylväs ään s. pelare, stötta, stylta. -stän ää v. förse med pelare, stylta upp. -stys yksen s. uppstyltning.
Pynnän ntää v. anstränga.
Pyperö ön s. något rundt, klotformigt.
Pyre, pyreinen, pyreilen se pyräjän.
Pyrhistän ää l. -telen llä v. skaka wingarna, rugga, ruska sig. -hahdan htaa v. hastigt skaka wingarna, ruska upp.
Pyrisen, -inä, -istän, -istelen, -istys se pyräjän.
Pyritän ttää v. ropa, kalla.
Pyrin rkiä v. sträfwa, åflas, hasta. -rkiminen isen l. -rkimys yksen s. sträfwan, stretande. -rkiä än s. sträfware. -rkiväinen isen a. sträfwande, sträfsam. -rkiväisyys yyden s. sträfsamhet. -rkiväisesti adv. sträfsamt. -rkimätöin ttömän a. osträfsam. -rkimättömyys yyden s. osträfsamhet. -rkielen l. -rkiskelen llä v. sträfwa småningom. -itän ttää v. drifwa på, ge skjuts. -ittäydyn ytyä v. pådrifwas, hasta.
Pyrky ryn = purku.
Pyrskähdän, -hdys, -kyn = purskahdan, -kahdus, -kun.
Pyrstö ön s. stjert, pyrstötähti komet.
Pyrstöön ötä v. tröska (korn) andra gången.
Pyry yn s. snöyra, yrande fart. -yinen isen a. snöyrande. -yyn ytä v. yra med snö, yra omkring. -ytän ttää v. låta yra, drifwa på god fart, yra.
Pyräjän l. -rään rätä l. -risen stä v.

wara i smått darrande rörelse, surra, snorra, porra, röras bestyrsamt, pyristen surrande, snabbt, bestyrsamt. -rinä än *s.* surrning, bestyrsam rörelse. -re een *s.* liten bubbla på watten, surr, porr. -reinen isen *a.* full med bubblor, porlande. -reilen llä *v.* slå bubblor, porra smått, bubbla. -rähdän htää *v.* surra till hastigt, flyga upp med sakta skrän (som hjerpen), rusa, stadna plötsligt med surrning. -rähdys *adv.* -räys yksen *s.* plötsligt sakta skrän, hastig surrning. -rähtelen hdellä *v.* åstadkomma ofta hastigt skrän, skara till ofta. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* sätta i darrande l. surrande rörelse, ruska, skaka, sprattla. -ristys yksen *s.* ruskning (puraan, puristan).

Pyrö ön = pyyrö.

Pyssy yn *s.* bössa. -ynen sen *dim.* liten bössa. -ytöin ttömän *a.* utan bössa. -yttömyys yyden *s.* bössbrist.

Pystyn yä *v.* skära, bita på, ta på, intränga, fatta, göra intryck, kirves pystyy yren skär, tar på, nuoli pystyi nahkaan pilen inträngde i skinnet, luku p. päähän läran fastnade i minnet, ei pysty opetukseen fattar ej undervisningen, kauneus pystyi silmiin skönheten gjorde intryck, työhön pystyvä arbetsför, jalka pystyi foten wrickades. -yväinen isen *a.* skärande, hwaß. -ymätöin ttömän *a.* icke skärande, ohwaß. -ytän ttää *v.* låta skära, ha att ta på, göra hwaß (följ. pysty).

Pysty yn l. -yä än l. -tö ön *s.* upprättstående ställning, on pystyssä l. pystössä l. pystyällä är upprättstående, pystypää upprätt hufwud, nousen pystöön l. pystyyn l. pystyälle reser mig upp, pystövalkia brasa af upprättstående träd, ruispysty mindre sädesstack, pystypilvi ett wid horisonten uppstigande moln. -tös öksen *s.* ståndare, stolpe, skjul af upprättstående träd. -yinen isen l. -ysä än *a.* upprättstående. -yän ytä l. -ytän ttää *v.* uppresa. -yttelen tellä *v.* uppresa fortfarande. -ytys yksen *s.* uppresning.

Pysyn yä *v.* qwarblifwa, förblifwa. -ymys yksen l. -yminen isen *s.* qwarblifning, beständ. -yvä än l. -yväinen isen *a.* waraktig, beständig. -yväisyys yyden *s.* waraktighet. -yväisesti *adv.* waraktigt. -ymätöin ttömän *a.* owaraktig. -ymättömyys yyden *s.* owaraktighet. -ymättömästi *adv.* owaraktigt. -sään sätä *v.* ha att stadna, hämma, stilla. -säys yksen l. -sääntö nnön *s.* hämning, stillande, halt, pysäyssanat trollformel till att hämma blodflödet. -säyn ytä *v.* blifwa stående, stadna. -sätän l. -säytän ttää *v.* ha att stadna. -sätys yksen *s.* standning, hämning. -sättelen tellä *v.* stadna då och då, hämma ofta. -sytän ttää *v.* låta qwarstadna, hålla på samma ställe, stilla. -sytys yksen *s.* hållande på ett ställe, stillande. -yttelen tellä *v.* stilla fortfarande (t. ex. ett litet barn), bjuda till att qwarhålla, hålla sig wid något. -sähdän htää *v.* ha att hastigt stadna, stadna hastigt. -sähdyn htyä *v.* bli hastigt stående. -sähdys yksen *s.* hastigt stadnande, halt. -sytytän ttää *v.* låta hålla stilla, låta stilla.

Pyterä än *a.* grumlig. -trään trätä *v.* grumla. -träkkä kän *a.* grumlig, *s.* grums, grummel.

Pytky yn l. -kö ön *s.* aflång bit. -ylä än *a.* aflång, *s.* aflångt kärl. -yläinen isen *a.* aflång. -kin iä *v.* skära i aflånga stycken, draga sig undan (pötkin). -kellän ltää = pötkellän.

Pytty tyn *s.* bytta. -ynen sen *dim.* liten bytta. -yinen isen *a.* rik på byttor. -tyllinen isen *a.* ägande bytta, en bytta full. -tykkä kän l. -tikkö kön *dim.* liten bytta. -tytän ttää *v.* lägga i bytta, förse med bytta.

Pyttynä än *s.* drillhjul i qwarn.

Pyvin iä *v.* själlas, låta narfwen lossna.

Pyy yyn *s.* hjerpe, pyypiisku l. -pilli hjerppipa, pyyn kaali = lääde, pyyn marja ikornbär (*convallaria bifolia*), pyyn paula mattegräs (*lycopodium clavatum*). -yhyt yen *dim.* liten hjerpe. -yhistö ön *s.* hjerpskog, hjerpskytte. -yinen isen *a.* hjerprik, af hjerpe. -yytöin ttömän *a.* utan hjerpe.

Pyyd . . . se pyyt . . .

Pyyhin hkiä *v.* aftorka. -hin hkimen *s.*

aftorkningsmedel, trasa. -he hkeen s. handduk. -hällän ltää v. torka lätt, sakta. -hättelen tellä v. aftorka småningom. -hkäsen hästä v. torka hastigt (pyhin).
Pyyki in s. stenröse, råsten. -itän ttää v. afrösa, uppresa råstenar, rörlägga.
Pyy'in yykiä l. -yykään yyätä v. wråla. -yykäsen sta l. -yyähdän htää v. wråla till hastigt. -yykäelen llä v. wråla smått.
Pyylin iä l. -lyyn lytä v. råma, böla (pylvin).
Pyylevä än l. -liä än l. -läs ään a. trind, rund, tjock och kort, knubbig. -levyys yyden l. -leys yden s. knubbighet. -ly yn s. knubbighet, tjockhet, tjockt ställe (pyyry)
Pyyly yn s. ringa hydda, ide, pyylypoika ep. för björn (pyylevä).
Pyyry yn s. århandtag, ringa hydda (pyyly).
Pyyrä än l. -rö ön s. framstående, utspändt tillstånd, on pyyrällänsä är utspänd, framstående, pyyräsilmä ep. för haren. -ristän ää l. -ristelen llä v. utspänna, utsträcka, söla. -ristys yksen s. utspänning, söl.
Pyysiä än = pyylevä.
Pyydän yytää v. fånga, eftersträfwa, begära, bjuda. -dys yksen s. fångredskap, bragd, fångst. -yyunös öksen s. fångst. -däntö nnön l. -däntä nnän s. fångst, begäran. -yytämys yksen s. fångst, anhållan, bjudning. -yyntö nnön l. -yynti nnin l. -yytö dön s. fångst, begäran, sträfwan, koston pyynti l. pyyntö hämdbegär, pyytöpaikka fångstort. -yytäjä än s. fångare, begärare. -yytelen dellä v. fånga småningom, begära fortfarande. -dätän ttää v. låta begära. -yytän ttää v. bjuda, stämma, instämma. -yymys yksen l. -yyttö tön l. -yytös öksen l. -yyte tteen s. bjudning, stämning. -yyttelen tellä v. bjuda fortfarande, instämma en efter annan.
Pyällän ltää, -llys yksen l. -ltö llön, -likkö kön = pykällän, pykällys, pykälikkö.
Pyöhdin htiä v. tjärna. -hdin htimen s. tjärna, pyöhdinmaito tjärnmjölk.

Pyöninki ngin s. skulle, loft, wind.
Pyörräin rtämen l. -rtänä än l. -rtänö ön l. -rtäne een s. åkerren, pyörtänäpö lö backhumla (*achillea millefolium*).
Pyörä än s. hjul, rulle, trissa, hwirfwel, pyörätauti swindelsjuka (hos djur då de gå omkring), on pyörällä rullar omkring, har swindel, pyöräsilmä rullöga ep. för haren, pyörävyö bälte med ringar för att spänna bågen, pyöräruoho pors (*myrica gale*), pyöräpää l. l. -päinen wildhjerna. -äke kkeen *dim.* litet hjul, trissa. -riäinen isen a. rullande, s. trissa, hwirfwel. -rö ön a. rund, trind, rullande, hwirflande, swindlande, s. swindelsjuka. -ry yn s. swindel, cirkel, rundel. -ryläinen isen s. något sig rullande, wältrande, ep. för orm, trissa, klot. -reä än a. rund, trind, rullande, pyöreä pää afrundad ända. -reys yden s. rund skapnad, klotformighet. -rykkä kän l. -rikkä kän s. klot. -rin iä v. rulla, löpa omkring, wara bestyrsam. -riä än s. rullare, skeckare. -riäinen isen s. tumlare, delfin. -rin imen s. rulle, pyörinrauta swarfjern. -riminen isen l. -rintä nnän l. -rintö nnön s. kringlöpning, bestyrsamhet. -rike kkeen s. som har att gå omkring. -ryn yä v. gå omkring, rulla. -rielen l. -riskelen l. -rikselen llä v. löpa fortfarande omkring, wara smått bestyrsam. -ryelen llä v. löpa sakta omkring, rulla sakta. -ritän ttää l. -rytän ttää v. ha att löpa omkring, låta rulla. -ritys l. -rytys yksen s. omwridning. -rittelen l. -ryttelen tella v. fortfarande sakta wrida omkring, låta smått rulla. -ähdän htää v. hastigt wrida omkring, hastigt wända sig om. -ähdys yksen s. hastig omwridning l. omwändning. -ähytän sdr. -äytän ttää v. wrida hastigt omkring. -ähtelen hdellä l. -äyttelen tellä v. wrida flera gånger hastigt omkring. -renen retä v. bli rund. -rennän ntää l. -ristän ää v. afrunda. -rennys yksen s. afrundning. -rrän rtää v. ha att rulla, wrida omkring, swarfwa, wända om, swindla. -rtäjä än s. omwridare, swarfware, pään pyörtäjä swindel i hufwud.

-rtäjäinen isen *s.* hwirfwel, swindel, *pl.* -set kalas l. betalning för omkringwridning af något. -rtäys yksen *s.* omkringwridning, swarfning. -rre rteen *s.* hwirfwel. -rtämä än *s.* något wridet, hwirfwel. -rtö rön l. -rtönen sen *dim.* hårhwirfwel. -rrätän l. -rräytän ttää *v.* ha att wända om, återfalla, pyörrätä sanas återkalla dina ord. -rrättelen l. -rräyttelen tellä *v.* flera ggr ha att wända, wända sig omkring af och an. -rryn rtyä *v.* swimna, afdåna. -rtymys yksen *s.* afswimning, dåning. -rrys yksen *s.* afdånadt l. afswimnadt tillstånd. -rrytän ttää l. -rryttelen tellä *v.* förorsaka swindel, förwrida, förwilla, minua pyörryttää det swindlar för mig. -rrytys yksen *s.* swindels framkallande.

Pyösynä än *s.* rund.

Pyötikkö kön *s.* djup grop.

Pä *enkl. part.* ju, dock = pa.

Päd . . . se pät . . .

Pähkinä än *s.* nöt, Pähkinälinna Nöteborg, pähkinäpuu hassel, maan pähkinä forskål (*ficaria ranunculoides*), pähkinänakkeli nötwäcka (*sitta europaea*). -äinen isen *s.* hasselträd, *a.* rik på nötter.

Pähkärä än *s.* nunneört (*corydalis bulbosa*).

Päinen, päistikkaa se pää.

Päistär ren l. -re een *s.* skäfwa, päistärkarva hwitnande hår på djur, päistärkarhu gråaktig björn. -reinen isen *a.* full med skäfwor. -rikäs kkään *a.* full med skäfwor, *s.* djur med hwitnande hår. -rikkö kön *s.* djur med hwitnande hår.

Päitset se pää.

Päivä än *s.* sol, dag, föder, päivä nousee, laskee, paistaa solen uppgår, nedgår, skiner, p. koittaa dagen gryr, päivän tasaus dagjemning, p. seisaus l. -pesä l. -palaus solstånd, p. sappi wädersol, p. kirput solrök, sydänpäivä middag, päivän rinta solbaddsställe, tänä päivänä *adv.* tänäpänä idag, päivä päivältä dag från dag, öin päivin dag och natt, päivätyö dagswerke, ottaa päiviltä afdagataga, ei päivinänsä l. ikipäivinä alldrig någonsin, olin pahemmissa kuin päivissä jag war illa utkommen, joutuu päiviin råka i bryderi, tekee päiviin göra förgäfwes, vie miehen kaluinensa päivinensä för mannen med alla deß saker, lensi linlu päivän alta flög en fågel ifrån föder, päivän kakkara gulleblommor (*chrysanthemum segetum*), päivän ampuma (*potentilla norvegica*), päivän kääntäjä solwändare, *ep.* för solros, päivän nouto solhämtning, *ep.* för solwända (*helianthemum vulgare*). -änen sen l. -vyt yen l. -vönen sen *dim.* lilla, goda dag, sol. -äinen isen *a.* ht. dag, lik, kolmen päiväinen tre dagar gammal l. lång, jokap. hwardaglig, pahan p. jemmerlig, turhanp. fåfäng, päiväinen rauta uselt jern. -vyinen isen *a.* ht. dag, en dags. -äläinen isen *s.* dagakarl. -ällinen isen *a.* ht. dag, *s.* middagsmåltid, syö päivällistä spisar middag, päivällinen rauta uselt jern. -ätöin ttömän *a.* utan sol, dag, p. pohja den mörka norden. -vittäin *adv.* dagtals. -ätär ttären *s.* solens l. dagens gudinna. -äys yksen *s.* dagsresa. -äyksittäin *adv.* dagsrestals, i dagsmarscher. -änen ätä *v.* dagas. -ällistän ää l. -ästän ää *v.* spisa middag -väyn ytä l. -vityn l. -vetyn ttyä *v.* bli solbränd, förskämd af solen. -vitän ttää *v.* låta solbrännas, förskämmas af solen, klaga, beklaga sig. -vittelen tellä *v.* sola sig, söla bort en dag, beklaga sig. -vyn yä *v.* bli utmattad af dagens hetta. -änne nteen *s.* sol- l. daglikhet.

Päkistän ää *v.* pryda, utstoffera.

Päkiä än *s.* tjockt kött, den främre tjocka delen af fotsulan. -äinen isen *dim.* = päkiä.

Päkkä kän, -änen sen = päkiä.

Päkkään kätä *v.* stångas (om gumse). -kin kkiä *v.* stångas fortfarande. -kkäsen kästä *v.* stånga till hastigt.

Päkähdän htää *v.* röras ur fläcken, göra den minsta rörelse, studsa.

Päkärä än *s.* tjockt kött (päkiä), brunst (hos får), rödbeta, potatis, päkäräpepe potatismos.

Pälkki kin *s.* spjäle. -kin kkiä *v.* slå ut en flisa, spjälka, bila.

Pälkky kyn = pälvi.
Pälkäre een *s.* splittra, flisa.
Päläs lkään *s.* näfwer l. metallplåt under foten på skidor, fotfäste, låge, päästä tästä palkähästä befria ifrån denna (swåra) ställning. -stän ää *v.* göra fotfäste.
Pällähdän htää l. -hdyn htyä *v.* rusa hastigt ifrån, störta.
Pällään ätä *v.* göra rasst, äta glupskt.
Pällötän ttää *v.* bullra, rasa.
Pälvi ven *s.* obrunnen fläck på en swed, snöfri fläck om wintern och wåren, bar tufwa (pielos). -inen l. -veinen isen *a.* full med sådana fläckar, fläckig. -vehdin htiä *v.* wara fläckig, få fläckar. -in iä *v.* bilda fläckar, smälta snön fläcktals.
Pälyn yä *v.* smickra sig fram, insinuera.
Pälä än *s.* näfwer l. metallplåt på skidan under foten (päläs pälkään).
Pälähdän htää *v.* swjälkas, flisas, splittras, flyga omkring (palkki).
Pänninki ngin *s.* kabelgarn.
Pänttäri in *s.* stormast.
Pänttään tätä *v.* göra något med ansträngning, syö l. lyö päntää.
Päntä nnän *s.* swärm, stimm.
Pänä *sdr.* af päivänä.
Päppä pän *s.* bröd.
Päre een *s.* perta. -einen isen *a.* rik på pertor, af pertor. -eellinen isen *a.* försedd med pertor. -eetöin ttömän *a.* utan perta. -eettömyys yyden *s.* pertbrist.
Pärisen stä l. -räjän stä *v.* surra, gnissla, stänka, fräsa, prusta. -inä än *s.* surr, gnissel. -rähdän htää *v.* surra l. gnissla hastigt. -ristän ää *v.* ha att surra, låta gnissla, fräsa, prusta. -ristys yksen *s.* surrning, fräsning. -ristin imen *s.* skrammelwerktyg, skramla. -ristäjä än *s.* surrare, gnisslare, ruovon p. pelikan (*bibl.*). -ristelen llä *v.* surra smått, sakta, stänka. -räbytän l. -räytän ttää *v.* ha att hastigt gnissla, braka, krewera, spränga.
Päritän ttää *v.* förpla.
Päriä än *a.* ansenlig, stor.
Pärjänne nteen *s.* öppet och högländt ställe.
Pärkkä kän *s.* skramla.
Pärmä än *s.* skinn, pergament, skinnband. -äinen isen *a.* af skinn, af pergament.
Pärpälsu un *s.* brödkaka.
Pärpätän ttää *v.* stråla. -tys yksen *s.* stråk.
Pärrä än *s.* skramla, skråflare. -ään ätä *v.* skramla, skråfla.
Pärskyn yä *v.* frusta, prusta, stänka. -kyyn *s.* prustning, stänkning, vuohi on pärskyllänsä bocken är brunstig, pärskyheinä strandkil (*achillea ptarmica*). -ytän ttää *v.* stänka på. -ytys yksen *s.* påstänkning. -yttelen tellä *v.* stänka smått, stritta. -kähdän htää *v.* frusta hastigt till. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* frustning. -käytän ttää *v.* ha att hastigt frusta, ha att prusta.
Pärstö ön *s.* frustning, fräsning.
Pärty rryn l. -rtö rrön *s.* bråte, skräp, pärtöneen päivineen med rubb och stubb. -tyilen llä *v.* skräpa, roffa.
Päräjän, -rähdän, -rähytän se pärisen.
Pässi in *s.* bäß, bagge, gumse, pässin kellukka = karvakellukka, pässin karsina gumskätta, *ep.* för dens tillstånd hwars hustru ligger i barnsäng.
Päsäkkä kän *s.* knyte.
Päden ätea *v.* duga, gå an, förmå. -ätevä än *a.* duglig, paßlig, lämplig. -äteellinen isen *a.* duglig, pålitlig.
Päteyn ytä *v.* tima, ske af en händelse.
Pätine een *s.* hufwudbonad, grannlåt (pää).
Pätkä än *s.* stump, tupakan p. tuggbuß, laiskap. lat lymmel. -kin iä *v.* stycka, skära i stumrar, plocka (humla). -kitän ttää *v.* låta stycka, låta plocka.
Pätsi in *s.* ugn.
Pättärä än *s.* kulle, hympel.
Pätän ttää *v.* gå an. -ttävä än *a.* duglig, stark, ansenlig. -ttämätöin ttömän *a.* oduglig. -ttäyn ytä *v.* bete sig kraftigt, sätta sig kraftigt.
Pädön pätöä (=päden) *v.* duga. -ätö ädön *s.* duglighet, förmåga, *iron.* uselhet. -ätöinen isen *a.* duglig, passabel, usel, ömklig.
Pää ään *s.* hufwud, ända, öfwersta l. högsta delen, lakki päässä mößan på hufwudet, pääkallo hufwudskalle, pään

alus l. alainen l. alunen hufwudkudde, päänlaki hjässa, päänkannus kilbenets utskott, päänrako söm i hufwudskålen, pään seinäluu hjässben, pääripä hufwudbindel, päärivatoin utan bindel kring hufwudet, pään pakko l. särky l. pohti hufwudwärk, pääläpi hål för hufwudet, pääoma hufwudstol, kapital, on hyvällä päällä är wid godt lynne, pääköysi stag, tappaa l. etsiä l. lesiä päätä löska hufwud, pystyy päähän fastnar i minnet, menee päähän fastnar i minnet, berusar, on päissänsä l. viinapäissä är berusad, ajattelee päänsä ympäri begrundar efter yttersta förmåga, pitää pitkin päätänsä eftersinnar noga, pistää päähän rinner i hågen, veitsen pää knifskaft, ohran pää kornax, järvenpää träskända, päästä päähän ifrån ena ändan till den andra, päivät päätänsä dagarna igenom, päälause slutyttrande, viikon päästä efter en wecka, jää päällä vesi alla isen uppå, wattnet inunder, päällä päsmäri öfwersittare, jää lähtee päältä pois isen går bort från ytan, pääsi päälle klapp öfwerst, på ytan, pukee päälle påkläder, tuota päätä genast, yhtä päätä på en gång, med ens, päätäpitäin l. päitäpitäin l. päätähavin l. -pahkaa l. -solkaa hufwudstupa, päältä iskein l. ylipäätä l. ylipään öfwerhufwudtaget, parhaasta päästä förnämligast, för det mesta, päänänsä alldeles, helt och hållet, panee päätäni klandrar mig, kantaa l. kantelee päälleni anklagar mig, ajaa päähäni beskyller mig, skyller på mig, päin emot, åt, minua päin mot mig, sinnepäin ditåt, loppumaan päin lutande mot slutet, paljain päin med bart hufwud, päältäpäin ifrån ytan l. det öfwersta, på förhand, alla päin med hängande hufwud. -ähyt yen *dim.* litet hufwud. -äinen isen *a.* hufwad, spetsad, isopäinen storhufwad, itsepäinen egensinnig, enwis, heikkopäinen swaghufwad, rubbad till sina sinnen, rautapäinen med jernspets försedd. -äisyys yyden *s.* hufwighet, itsepäisyys enwishet. -äisesti *adv.* itsepäisesti enwist. -äällinen isen *a.* öfre, yttre, på ytan warande, *s.* öfwertåg, täcke, dynwar, grädde, kaupan päälliset gåfwa på köpet, hevosen päälliset mellangift wid hästbyte, päällisvaate öfwerklädnad, ytterklädnad, päälliseksi utöfwer, slutligen. -äällisesti *adv.* öfwerhufwud, hufwudsakligen, slutligen. -ääli in *s.* det öfre, yttre, öfra sidan, Wienan päälillä vesillä på de ytterom Dwina befintliga wattendrag, päälinkokka sybåge. -äälinen isen *a.* öfre, yttre, pirran päälinen wäfskedsklåfwa, päälishame öfwerkjortel, rautapäälinen jernbeklädnad, jernbeklädd, päivän päälinen omena för solen utsatt äppel, päälitse långsmed det öfwersta, ytligt, päälimmiten ytligt, öfwerhufwudtaget. -äälimäinen isen *a.* öfwerwarande. -äälemmäinen isen *a.* mer öfwerwarande. -äälimmäinen isen *a.* öfwerst warande. -äälikkö kön *s.* öfwerman, anförare, föreståndare. -äälikkyys yyden *s.* förmanskap, befäl. -äälys yksen *s.* öfwersta delen af ngt, öfwertåg, grädde, päälysmies öfwerman, -kenkä öfwersko, -vaate öfwerklädnad, ytterklädnad, -takki öfwerrock. -äälystä än *s.* öfwertåg, öfwerdrag, skeppsdäck. -äätöin ttömän *a.* hufwudlös, ändlös. -äättömyys yyden *s.* hufwudlöshet, ändlöshet. -äättömästi *adv.* hufwudlöst, ändlöst. -äähinen isen *s.* grimma. -äähimys yksen *s.* hufwudbonad, grimma. -äätine een l. -äähine een *s.* hufwa, kapuschong, hufwudbonad. -äähkä än *s.* skabb i hufwud. -ääkkö kön l. -ääkkönen sen *s.* som har stort hufwud, *a.* swindelsjuk. -ääkkä kän *s.* bred yxa. -äitsi sen *s.* *pl.* päitset l. -äitsin imen *pl.* päitsimet hufwudlag, betsel. -äätyksin l. -äästyksin l. -ääksyin l. -ääksyttäin l. -ääksyttä l. -ääksytyksin l. -ääksyttäisin l. -äätätyksin l. -äätätysten l. -äätiksin *adv.* ända mot ända, hufwuden mot hwarandra. -äistikkaa l. -äätimysten *adv.* hufwudstupa. -äälistyksin l. -äälityksin l. -äälistysten l. -ääleksyttää l. -äälekkää l. -äällekkäin *adv.* öfwer l. på hwarandra. -äädyn tyä *v.* ändas, komma till slut, komma fram, räcka, komma l. ske af en händelse, miksi pää-

tyy hwad blir slutet, päätyi sinne stadnade der, päätyi näkemään råkade se, päätyi käsiini stadnade i mina händer, föll mig i händerna. -ääde teen *s.* händelse, trollskott. -äätö dön *s.* öfwersta gafwel på byggnad. -ääty dyn *s.* resningen på gafwelwäggen *pl.* päädyt l. päätyhirret stockar till gafwelresning. -äätyri in *s.* kroppås. -ääteyn l. -äätäyn ytä *v.* komma till slut, komma händelsewis. -äätän ttää *v.* ända, sluta, draga slutsats, besluta, afsluta, nåda. -äätös öksen *s.* afslutning, beslut, utslag, slutsats, päätökseksi till slut. -ääte tteen *s.* afslutning, slut, ändelse, nådning, päivän päätteeksi för att afsluta dagen, päälle päätteeksi till på köpet. -äätin ttimen *s.* afslutningswerktyg, afslutning, slut, nådning. -äättelen tellä *v.* afsluta småningom, öfwerwäga. -äätelmä *s.* slutledning. -äätteyn ytä l. -äätyn ttyä *v.* slutas, ändas, komma till afslutning, nådas. -äistän ää *v.* påsätta grimma, betsla, förse med ända. -äihdyn htyä *v.* bli rusig. -äihdys yksen *s.* rusigt tillstånd. -äihtymys yksen *s.* berusning, druckenhet -äihdytän ttää *v.* berusa. -äälistän ää l. -lystän ää *v.* öfwerdraga, lägga öfwertäg, gifwa på köpet, pladdra. -äälitän ttää *v.* lägga på hwarandra.

Pääkiä än = päkiä.

Pääksi in l. -sy yn *s.* kölswin.

Päärme een *s.* ärr. -ehetöin ttömän *a.* utan ärr.

Päärmä än *s.* fåll. päivän p. solring. -ään ätä *v.* fålla.

Pääsen stä *v.* slippa, löskomma, befrias, uuni pääsee eldningen är fullåndad, ugnen är färdig att grädda. -emys yksen l. -entö nnön *s.* undkomst, befrielse, utwäg. -eliäs ään *a.* som lätt slipper. -siä än *s.* som slipper. -siäinen isen *s.* påsk. -sin imen *s.* undkomstmedel, befrielse, pääsin päivä befrielsedag, afskedsdag. -sö ön l. -sy yn *s.* undkomst, befrielse. -sematöin ttömän *a.* som icke slipper, bunden wid ngt, on pääsemättömässä är illa fast. -stän ää *v.* släppa, lösgifwa, lösa, skumma. -stäjä än *s.* lösare, befriare, -stö ön *s.* lösning, lösgifning, synnin päästö absolution, päästökirja orlofssedel. -stin imen *s.* lösemedel, befrielsewerktyg, lösen, päästin avain lösennyckel. -stelen llä *v.* lösa småningom, släppa en efter annan. -stätän ttää *v.* låta lösa, låta lösgifwa. -stättelen tellä *v.* låta lösgifwa en efter annan, släppa efter då och då.

Pääsky yn *s.* swala, linna- l. viiri.- l. terva- l. mustapääsky tornswala (*cypselus apus*), haara- l. latopääsky ladusswala (*hirundo rustica*), rästäspääsky husswala (*h. urbica*), ranta- l. törmä- l. vieru- l. multapääsky strandswala (*h. riparia*), pääskyn kukka l. -hattu ängsnejlika (*dianthus deltoides*). -ynen sen l. -yläinen isen *dim.* liten swala, pääskysen ruoho swalört (*chelidonium majus*).

Päästän m. fl. se pääsen.

Päästäin ämen l. -täinen isen l. -täjäinen isen *s.* näbbmus.

Pöhd.... se pöht....

Pöhellys yksen, -llän ltää = pöhkö, pöhköilen.

Pöhisen, -istän, -istyn, -istys se pöhö.

Pöhkään kätä l. -käsen stä *v.* gå dumdristigt fram, rusa fram.

Pöhkö ön *s.* dåre, tok. -ömäinen isen *a.* dårmässig, småtassig. -öilen llä *v.* bete sig dårlikt, fånas. -öytän ttää *v.* bedåra.

Pöhkörä än = kanukka.

Pöhmerö ön *s.* lös mörja. -öinen isen *s.* mobbrig (pehmerö).

Pöhnä än *s.* rummet hwari laren wid patorna instänges, rusigt tillstånd. -ään ätä l. -äilen llä *v.* lefwa i rus.

Pöhnö ön = pöhkö.

Pöhrö ön, -öinen isen = pöhmerö, pöhmeröinen.

Pöhdän htää *v.* trippa.

Pöhö ön *s.* pösighet, swullnad, vesipöhö, pöhötauti wattusot, pöhöpiimä jäsmjölk. -önen sen *dim.* = pöhö. -öinen isen *a.* pösig, uppblåst, uppswälld. -ökäs kkään *a.* pösig, *s.* pösigt, wäljäst bröd. -hisen stä *v.* pösa, jäsa. -hinä än *s.* pösning, fräsning. -histän ää *v.* ha att pösa, göra pösig. -histys yksen *s.* uppösning, uppblåsning. -his-

telen llä v. småningom låta pösa, bete sig uppblåst. -hahdan htaa v. hastigt pösa upp. -ötän ttää v. låta pösa l. swälla, wräka sig. -ötys yksen s. uppblåsning, swällning, wräkning. -ötyn ttyä l. -öyn ytä v. swullna, bli uppöst. -öytän l. -ötytän ttää v. låta pösa, swälla.
Pöjötan ttää v. tränga sig fram, wara framfusig.
Pökellyn llyä = pökerryn.
Pökerryn rtyä v. digna ned, bli medwetslös -rrys yksen s. medwetslöshet.
Pökiö ön = pökkelö.
Pökkelö ön s. torr stubbe (pökkö). -löityn ttyä v. swälla utan att gro (om sädeskorn).
Pökin kkiä l. -kkään kätä v. stöta, böka, slå. -käsen stä v. stöta hastigt, skuffa, rusa.
Pökkylä än s. halfrutten stubbe.
Pökkärä än s. koka.
Pökkö kön s. höfuggla (*strix funerea*).
Pökkö kön s. torr stubbe. -kkiinnyn ntyä v. förhårdna, förtorka.
Pöksä än s. hydda, koja.
Pökölö ön s. owanligt kort ting, kubb.
Pökötän ttää v. wara hård och torr, sitta orörlig (pökkö). -tin ttimen s. pökötinleipä uselt bröd (af halm, stamp).
Pölhö ön s. ihålig stubbe, kanna af ett urhålkadt träd, fåne, mehiläispölhö bikupa.
Pölikkä kän = pölkky.
Pölisen, -inä, -istän se pöly.
Pölkky kyn s. block, stor stockända, rullwält. -ynen sen *dim.* litet block, kubb. -yinen isen a. af ett block gjord. -kkyyn kytä v. wälta med rullwält, hugga kort, göra till block. -kytän ttää v. göra block, hugga en stock till korta stycken.
Pölkkä kän s. kub.
Pölkäre een = pölkkä.
Pölly yn s. stoft, flygande dam l. snö, snas, natteld för att från kreatur fördrifwa insekter. -yinen isen s. full af stoft, dam. -yyn ytä v. damma, yra. -yytän ttää v. upproра dam, damma, kulkee p. fara dammande fram. -llähdän htää l. -llähytän l. -llaytän ttää v. flyga upp som dam l. yrsnö, plötsligt rusa upp, blossa, owäntadt anlända. -lläsiyn yä v. bli uppskrämd, uppjagas hastigt (pöly).
Pöllä än s. liten holme.
Pöllö ön s. uggla, uf, fåne, pöllömpi fånigare. -ötän ttää l. -öttelen tellä v. bete sig tölpaktigt. -ömäinen isen a. ufaktig, tölpaktig. -ömäisyys yyden s. tölpaktighet. -ömäisesti *adv.* tölpaktigt.
Pölvänä än l. -västi in s. dumhufwud.
Pöly yn s. dam, stoft, yrsnö, pölyhiekka flygsand. -ykkö kön s. damhop, damsamling. -yyn ytä v. damma, yra. -lisen stä l. -läjän lätä v. yra omkring. -linä än s. yra. -listän sää v. uppwäcka yra af dam l. snö. -läkkä kän s. yra, dryderi. -lähdän htää v. hastigt damma, flyga upp som dam. -lähdys yksen s. hastig yra. -lähytän *adv.* -läytän ttää v. hastigt uppwäcka yra, yra, skaka hastigt, fälla ett oöfwerlagdt ord, förhasta sig i tal. -läyttelen tellä v. fortfarande damma l. yndra.
Pölö ön s. ihålig stam, urhålkadt kärl (pölhö). -ötti tin s. stor klocka, skälla. -ötän ttää v. ljuda ihåligt, ringa på stor klocka.
Pömisen stä v. mumla. -inä än s. mummel.
Pömpö ön s. stinnt, utstående stick. -öttelen tellä v. gå stinn, röras lunsigt.
Pönkiä än s. bukig.
Pönkkä kän l. -kkö kön s. stötta, stylta, bom, on pönkillä är på styttor, pönkkähame styfkjortel, krinolin. -kkään kätä v. stötta, stylta, understödja, tillbomma. -kkäys yksen s. styltning, tillbomning. -kin kkiä v. stötta fortfarande, hålla på att bomma. -kitän ttää l. -kitsen tä v. stötta, förse med stöttor, understödja. -kitys yksen s. stöttning. -kistelen tellä v. utspänna, sträcka sig, arbeta sig ur.
Pönnistän ää = ponnistan.
Pönttö tön s. djupt l. aflångt trädkärl, trädmortel, predikstol.
Pönäkkä kän l. -kkö kön s. högfärdig, stolt, elegant. -kkyys yyden s. högfärd.
Pöperö ön s. röra, mörja, hönsdeg.

-rtelen rrellä v. röra ihop, knåda, rulla.
Pöpiseh slä v. mumla. -inä än s. mummel.
Pöppö I. pöpö ön s. buse (barnskrämma).
Pöppörö ön = pöperö.
Pöpökäinen isen s. torndyfwel.
Pöpörä än = pöperö.
Pöpöröinen isen = perho.
Pöpötän ttää = puputan.
Pörhä än s. lurfwighet, ruggighet, pörhäpää smörblomman efter blomningen. -ään ätä v. wara ruggig, hwirfla upp (rök, dam). -histän ää v. lurfwa, rugga, resa håren (pörhö, pörrö).
Pörhö ön s. lurfwighet. -önen sen l. -öläinen isen = perho. -ötän ttää l. -ötyn ttyä = pörrötän, pörrötyn. -ökäs kkään = pörröinen (pörrö, pörhä).
Pörisen slä l. -räjän rätä v. brumma, surra, sorla.
Pörnyyn ytä v. damma, hwirfla (pörhä).
Pörpätän ttää = pörisen.
Pörpöräinen isen = pöpöröinen.
Pörrinkäinen isen = pörhäpää.
Pörrö ön s. lurfwighet, spöke. -öinen isen a. lurfwig. -ötän ttää v. lurfwa, rugga, flyga med ruggiga, utspärrade wingar, surrande flyga. -ötyn ttyä v. bli lurfwig, ruggas.
Pörötän ttää = porotan.
Pössy yn s. mjärda.
Pösäkkä kän s. knyte.
Pösö ön s. knippe.
Pötikkä kän = pötsi.
Pötky yn s. långt stycke, -tupakki rulltobak. -kin iä v. skära i långa stycken, taga långa steg, lunka. -kähdän htää v. eg. hastigt skära, hastigt röras, slinka fram, plötsligt inträffa. -ytän ttää v. låta skära i långa skifwor, lunka. -käsen stä v. hastigt skära ett stycke, slinka fram. -kellän ltää v. slinka l. lunka lätt och hastigt (pötkä, pötkö).
Pötkylä än = pötkö.
Pötkä än = pötky.
Pötkö ön s. wräkling, strykare, lathund. -ötän ttää v. wräka sig, bära sig åt som wräkling (pötky).
Pötsi in s. wåmb.
Pöty dyn s. kram, småsaker.
Pöyhe een s. yfwighet, pösighet. -hiä än a. yfwig, lurfwig, pösig. -heys yden s. pösighet, uppblåsthet. -histän ää v. uppresa håren l. fjädrarna, högfärdas, uppblåsa. -histys yksen s. hårens uppresning, högfärdigt beteende. -histelen llä v. yfwas, bete sig högdraget, wara uppblåst, fråma sig. -histyn yä v. bli yfwig, pösa upp. -hitän ttää v. uppösa, upplucka. -hityn tyä v. bli pösig l. yfwig (pöyhkeä, pöyhtiä).
Pöyhke een s. medel att hålla i pösighet, ärtsticka l. spjäle. -kiä än a. pösig. -keys yden s. pösighet. -kiö ön l. -känä än s. uppblåst, dryg menniska (pöyhe, pöyhtiä).
Pöyhtiä än a. pösig. -htäri in l. -htö hdön s. uppblåst menniska, ketun pöyhtäri ep. för räfswansen. -hdyn htyä v. bli pösig. -hdytän ttää = pöyhitän se pöyhe.
Pöyhytän ttää = pöyhitän se pöyhe.
Pöyhään hätä v. wara med fjädrar l. håren uppresta, yfwas (pöyhe), ropa larma (pauhaan). -häytän ttää v. hastigt uppresa hår l. fjädrar, göra hastigt yfwig, yfwas hastigt, göra larm. -hästelen llä a. yfwas, fråma sig.
Pöyhötän ttää, -telen tellä, pöyhistän, pöyhistelen se pöyhe.
Pöykiä, -kiö = pöyhkiä, pöyhkiö.
Pöykkiä än, pöykkään, pöykästelen llä = pöyhiä, -histän, -histelen se pöyhe.
Pöykkiö ön l. -kkö kön s. fåne (pöhkö), hög, hop. -kky kyn l. -kkä kän s. hög, hop, snödrifwa. -kkyri in s. lappmudd af fullwärta renskinn.
Pöykkään kätä l. -kän kkää v. bullra, larma, tala hårdt. -kähdän htää v. larma till hastigt, slinka fram obemärkt, låta ett ord undfalla sig. -kähytän sdr. -käytän ttää v. wäcka hastigt larm, fälla ett oöfwerlagdt ord.
Pöylin iä v. böla. -inä än s. bölande.
Pöylään ätä v. röka (nät).
Pöyre een s. gnista af fet.

Pöyry yn s. ſotgniſta (pöyre), lurfwighet (pörrö), on pöyrylläosä är lurfwig. -ristän ää v. reſa håren l. fjädrarna, rugga, yfwas. -ristelen llä v. fortfarande reſa håret, kråma ſig. -ristyn yä v. bli lurfwig, ruggig. -ristytän ttää v. ha att ruggas, göra lurfwig.
Pöysti in s. ſtinka, lårſtycke.
Pöyttiö ön s. ſtorätare, böffel, ſom ſitter länge till bords.
Pöytyä än s. Pöytis ſocken.

Pöytä dän s. bord, pöytävaate l. -liina bordsduk, pöytäkunta bordsſällſkap, istuu pöydällä ſitter på bordet, istuu pöytään ſätter ſig till bords, pöytäristi korsfötter till bord, pöytäjako egodelning på karta, jalkapöytä bord med fot, fotblad. -änen sen dim. litet bord. -äinen isen a. bordrik, bt. bord. -dällinen isen a. bordegande, ett bord fullt. -tyri in s. fat. -dätöin ttömän a. utan bord.

R.

Raad .... ſe raat....
Raahaan hata v. ſläpa, draga (laahaan).
Raahdin htia v. nännas, hafwa hjerta till.
Raahkia an = raakia.
Raahtomaito = rahkamaito.
Raainta nnan s. mjölkſtäfwa.
Raaja an s. extremitet, lem, raajarikko krympling.
Raaka raa'an sdr. raan a. rå, omogen, okokt, dum, sydän on raaka känner äckel. -kuus uuden s. råhet. -asti adv. rått. -aako aa'on l. -kela l. -kila an l. -aatila an s. omogen frukt, kart. -alainen isen a. wilde, barbar. -kiun uta v. bli rå.
Raaka raa'an sdr. raan s. rå, ſtång, långt ſpö, ſlaga, ſtrimma, rand. -ainen isen a. förſedd med rå, ſpö, randig. -aa'ollinen isen a. randig, brokig. -aa'oitan ttaa l. -aa'oittelen tella v. göra randig, utmärka med ränder l. ſtreck. -aa'oitus uksen s. randning, ſtreckning.
Raake kkeen sdr. af radake.
Raakia an a. anſenlig, ſträf, kylig.
Raakkaan kata v. wräka, rata. -kkali in s. wräkare.
Raakki kin = raatikko.
Raakku kun s. ſnäcka, muſsla.
Raaku un = kraakku.
Raa'un aakua v. kraxa (kråkan). -aakuna an s. kraxande. -aautan ttaa v. ha att kraxa.
Raama an l. raamakas kkaan a. grof, raſk.
Raamastan aa v. öppna, uttaga inelfworna.
Raamattu tun s. ſkrift, bibel.
Raamu un s. ſkråma, ſkåra. -min ia l. -moitan ttaa v. ſkrapa, riſta, göra ſkråmor. -masen sta v. klöſa till, ſkrapa engång.
Raana an l. -no on l. -nu un s. något lurfwigt, utnött, wrak, ratgods, ſlarfwa, ylletäcke, rya, ſår, himmelsſtreck, meteor, ampui linnun raanaan ſårade fogeln med ſkottet, raudan raana ſår af eggjern, ilman raana wäderſtreck, meteor. -nio on s. ſlarfwa, utnött tillſtånd, ſkräk. -an aa l. -aan ata l. -nnan ntaa v. utnöta, utmatta, utmärgla, rata, wräka, pladdra, syö raanain äter glupſkt. -ni nen s. pladder, mjölkſtäfwa, tunntapp, raaniheinä = poimulehti l. rautalehti, raanilehti = ruokoruoho, raanikukka = vuoheinä, vesiraani = limma, kiroraani renfana (*tanacetum vulg.*) -aun uta v. bli utmattad, utmärglas. -nnun ntua a. utmärglas, utmattas, beſökas.
Raapakka kan s. ſläng.
Raapin ppia v. ſkrapa, ſkafwa, ſkubba. -pasen sta v. ſkrapa till haſtigt, klöſa. -ppu pun s. ſkaf. -putan ttaa l. -putan aa v. ſkrapa, ſkafwa. -putus uksen l. -pustus uksen s. ſkrapning. -puttelen tella v. ſkrapa ſmått.
Raapotan ttaa v. ſlänga, wräka, behandla wårdslöſt (riepotan, raapakka).
Raappaan pata v. tillgripa, gripa ... roffa, plundra. -ppaus uksen s. ti... grepp. -ppasen pasta v. tillgripa ... ſtigt. -ppaelen sdr. -ppailen lla v. tillgripa fortfarande, ſmått (raapin).
Raappana an s. ſwartgrå ſtrandwi... (*tringa maritima*), ſpant.

Raappo pon *s.* rishög wid wägar, i hwilka herdar fordom offrade för att bewara sin hjord.
Raasakka kan = rasa.
Raaseli in *s.* skål af största slag, byhandlande.
Raasi in *s.* häckla, karda. -in ia *v.* häckla, karda, krassa, riswa, mißhandla.
Raasku un *s.* långt spö.
Raastan aa *v.* krassa, riswa, slita lös, sköfla, rycka, ha ryckningar, slitningar. -ton oa *v.* riswa, rycka häftigt, sköfla. -to on *s.* rifning, sköfling. -ti in *s.* rifning, plåga, knipa. -tin imen *s.* rifjern. -tin ia *v.* riswa med rifjern. -tellan ltaa *v.* riswa lätt och hastigt.
Raasu un *s.* plöjarens spö.
Raata dan = raatta.
Raadan aataa *v.* arbeta tungt, rödja, odla, bruka. -aataja an *s.* arbetare, odlare. -aade teen *s.* mödosamt arbete, rödjning, odling *pl.* raateet färdigbrändt swedjeland. -aadanto nnon *sdr.* -aanto nnon l. -aadanta nnan *sdr.* -aanta nnan *s.* arbete, arbetande. -aatto ton *s.* upprödjadt ställe. -datan ttaa *v.* låta rödja, ha att uppbruka. -aato don *s.* arbete, as, död kropp. -dollinen isen *a.* riswen, plågad, eländig. -dollisuus uuden *s.* sårighet, elände. -disko on *s.* asplats, luderplats, assamling. -aatelen della *v.* riswa, sarga, plåga. -aatelu un l. -aatelo on l. -aatelus uksen l. -aatelemus uksen *s.* rifning, sargande, sköfling, förstöring. -aatelema *sdr.* -aadelma an *s.* det rifna, sargade, sköfling. -aatelutan ttaa *v.* låta sarga (raatta).
Raatake kkeen = raate.
Raatari in l. -tali in = kraatari.
Raadin tia l. -diskelen lla *v.* tillreda mat, laga sig färdig, skynda sig. -tidin *s.* tillställning, bestyr, raatimuori matlagerska på falas.
Raatikko kon *s.* snäcka, mußla.
Raatta tan *s.* war i sår, ögon m. m. -ainen isen *a.* warig. -ttaan tata *v.* försmå, förakta. -tikko on *s.* wanhäfd, öfwergifwet tillstånd, skräp, wrak.
Raattana an *s.* pertknippa, pertbloß.
Raate tteen *s.* wattenklöfwer (*menyanthes trifoliata*).
Raavas aan *s.* boskap, nöt, fä, kreatur, *a.* fullwärt, grof, dugtig. -vaasti *adv.* groft, dugtigt. -vokkinen isen *s.* en af boskapen. -vaallinen isen *a.* djurisk, fäaktig. -vahainen isen *s.* boskap, nöt, *a.* djurisk, fullwärt. -aitun ttua *v.* bli grof, dugtig, bli fullwärt. -aitutan ttaa *v.* göra dugtig. -vastan aa *v.* uttaga inelfworna, öppna (raamastan).
Raavilo on *s.* takspira.
Raavon poa = rapaan.
Raavun, -utan = raaun, raautan.
Radake kkeen = raate.
Rae ... se rake ...
Raha an *s.* skinn, pelsdjur, penning, mynt, rahasaari holme med pelsdjur, rahakarva hårigt skinn l. dyrbart hår, *ep.* om björn, rahahaltia skattmästare, kassör, rahakirja plånbok, rahanlyönti myntpregling, rahamies kapitalist, rahapula penningfris, penningknipa, puhdas raha reda pengar, kontant, pieni raha skiljemynt. -anen sen *dim.* = raha. -ainen isen l. -akas kkaan *a.* penningstark. -allinen isen *a.* penningegande, förmögen. -allisuus uuden *s.* penningtillgång, förmögenhet. -atoin ttoman *a.* utan penningar, penninglös. -attomuus uuden *s.* penningbrist. -astan aa *v.* förse med pengar. -hon oa *v.* gifwa fästningspengar, fria.
Rahdin htia = raahdin.
Rahe se rahke.
Rahi in *s.* lös bänk, isnot, winternot, olla rahilla wara på notdrägt.
Rahia an *s.* isnot.
Rahii iin *s.* isskorpa, den tid på hösten då watten börjar isbeläggas.
Rahisen sta *v.* raßla, skramla. -ina an *s.* raßel. -stan aa *v.* ha att raßla, wißna. -stun ua *v.* wißna.
Rahitsa an *s.* flyttbar bänk (rahi).
Rahjus uksen *s.* drölare, sölmakare. -stan aa l. -stelen lla *v.* dröla, söla (nahjus).
Rahka an *s.* skum, drägg, jäst, rahkasammal rödmoßa, hwitmoßa (*sphagnum*), rahkasuo kärr med röd l. hwit moßa, rahkanansa eg. med sitt skum, öfwerflödigt, rahkamaito jäsmjölk (sur-

mjölk som fått jäsa i ugn). -ainen isen *a.* skummande, bråggblandad, jäst-blandad, mossig. -kio on *s.* stor mosse med sphagnum. -audun utua *v.* bli skummande, bli bräggig, mosslupen, gyt-tra sig.
Rahe hkeen *s.* läderrem (uti ok, rankor, slagor m. m.), panna rahkeisin sätta i oket, koukun rahe tafs.
Rahkia an *a.* rask, tilltagsen.
Rahkiainen isen *s.* omoget bär (raako).
Rahkila an = raakila, raako, rahki-ainen.
Rahkine een *s.* sidenband.
Rahko on *s.* blemma, böld, utslag, kop-por (rokko), mannen i månen. -oinen isen *a.* full med utslag, koppor.
Rahmikoitsen ta *v.* sno, twinna, fläta.
Rahna an *s.* splint, spjäle, ristknif, sår (raana). -no on l. -nu un l. -nus uksen *s.* splint, sår, bark, sladd. -non oa l. -noon nota l. -naan nata *v.* spjälka, göra splint, såra, sarga, bar-ka, sladda.
Rahnikoitsen ta = rahmikoitsen. -nik-ko kon *s.* den som flätar l. slingar.
Rahon oa *v.* afplocka, rycka bort (raha).
Rahta hdan = rahitsa.
Rahtu hdun *s.* ringa ting, skärf, smula, grand. -unen sen *dim.* = rahtu. -ui-nen isen *a.* liten, ringa, klen.
Rahva an *a.* fullwärt, dugtig (raavas).
Rahvas aan *s.* folk, pöbel, folksamling. -ahainen isen *dim.* = rahvas.
Raihnas aan *a.* krasslig, opasslig. -naan nata *v.* förderfwa, förstöra. -ainen isen *a.* sjuklig, krasslig. -stan aa *v.* wara sjuklig. -stelen lla *v.* krassla. -autan l. -asutan ttaa *v.* göra sjuklig, förstö-ra (is. helsan). -audun utua *v.* bli sjuklig, krasslig.
Raikas kkaan *a.* klar, obemängd, frisk, mör, spänd, gäll. -kia an *a.* frisk, gäll. -kastun ua *v.* uppklarna, bli frisk, mör, gäll. -kun kkua l. -kkaun uta *v.* lju-da gällt, återskalla gällt. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* skrika gällt. -kka-hun ua l. -kkahutan ttaa *v.* skrika till gällt. -kku kun *s.* skall, skälla.
Rai'un raikua = raikun.
Raima an l. -mo on l. -mainen isen *a.* wildsint, häftig, snabb, eldig (raivo).
Raicka an *s.* skäfwa, *a.* knapp, liten. -asti *adv.* knappt, njuggt.
Rainas aan *a.* rifwen, sårad, stympad. -nio on *s.* något i rifwet, slitet, uselt tillstånd, wrak. -no on *s.* fragment, stump, stycke, remna, spricka. -nonen sen *s. dim.* = raino. -oinen isen *a.* fragmentarisk, bestående af stycken, bi-tar, sprickig, remnad. -nos oksen *s.* sprucket l. rifwet tillstånd. -naan nata l. -nitsen ta *v.* förderfwa genom rif-ning, göra wrak.
Raini in *s.* skäfwa.
Rainikka kan *s.* ledare af ett rentåg (raito).
Rainta nnan *s.* mjölkskäfwa (raina).
Raipakka kan *s.* häftigt, högljudt ban-nande. -koitsen ta *v.* banna strängt, högljudt.
Raippa pan *s.* spö, rep, snara, ser alns mått, raippalintu slyttfogel, vuotaraip-pa dragrem, Raippaluoto Replot. -anen sen *dim.* litet spö, streck. -ppaan pata l. -pon ppoa *v.* slå med spö. -pin ppia l. -pitsen ta *v.* slå med spö, binda med rep.
Rairo on *s.* råka, refwa, remna i isen.
Raisio on *s.* sump, kärr, öfwergifwen mark, på såfot lemnad odling, Reso socken.
Raiska an *s.* grand, smolk, slagg, raiska pelto dålig åker, lapsiraiska ömkligt barn. -ke een *s.* smolk, skräp, slagg, äänen raiske hesthet. -ainen isen *a.* skräpig, slaggig. -aan ala *v.* förderf-wa, skända, förstöra, slösa. -aus uksen *s.* förstörelse, skändning. -aelen *adv.* -ai-len lla *v.* förderfwa småningom. -kin ia *v.* strö omkring, slösa fortfarande. -kio on *s.* förderf, på såfot lemnad mark, förskämdt tillstånd, *a.* skräpig.
Raistan aa *v.* rista, wärka. -te een *s.* ristning, wärk.
Raisu un *a.* hurtig, häftig, eldig, yr.
Raita dan *s.* sälg (*salix caprea*), rand, stådspår, raidan känsä l. kääpä ett slags trädswamp (*boletus suaveolens*), raita-mänty frodigt med långa barr wäran-de tall. -anen sen *dim.* = raita. -ai-

nen isen *a.* affälg, randig. -ava an *a.* randig. -taan data l. -taelen lla *v.* randa.
Raide iteen = raitio och raita.
Raiti din *s.* lakan.
Raitio on *s.* släd l. hjulspår, rentåg (bestående wanligen af tio renar, den följande bunden wid den föregående släde), renherde, tåg, bywäg. -oin omen *s.* långt spår, tåg. -ito don *s.* rentåg, långt spår, lång linje, råka (rairo). -idon itoa *v.* leda ett rentåg, beledsaga, följa en rad l. linje. -itioitsen ta *v.* walla renar.
Raitan ttaa *v.* bilda rad l. queue, gå i rad (raitio, raitti).
Raitti tin *s.* bywäg, tåg, öppen plats emellan hus (raitio, raitan), raittimiten långsmed tåget.
Raitis ttiin *a.* sund, nykter, frisk, pigg. -ttius uden *s.* sundhet. -stun ua *v.* bli nykter, frisk, sund, qwalmfri.
Raidun tua = raivun.
Raiva an l. -vo on *s.* hufwudskål, takaraivo bakhufwud.
Raivaan vata l. -von oa *v.* rödja. -aus uksen *s.* rödjning. -vaelen *sdr.* -vailen l. -voelen *sdr.* -voilen lla *v.* rödja småningom, undanskaffa. -voun uta *v.* bli rödjad. -voutan l. -vuutan ttaa *v.* låta rödja. -vio on *s.* rödjad mark (raivo rasande).
Raivo on *s.* råka, lång spricka på is, glas m. m. -oinen isen *a.* full med råkor l. sprickor (rairo, raiva).
Raivo on *a.* rasande, wild, tygellös, on raivossa är rasande. -ous uden *s.* raseri, wildhet. -osti *adv.* wildt, tygellöst. -okas kkaan *a.* wild, tygellös. -vio on *a.* wild. -voon vota *v.* rasa, wara wild. -vistelen lla *v.* rasa smått, upphöra att rasa, stillas, lugnas. -oudun utua *v.* bli rasande.
Raivun pua *v.* nedbigna.
Raja an *s.* gräns, rå, skohasa, rajasuutari skoflickare, Rajajoki Systerbäck. -akko kon l. -alainen isen *s.* rågranne. -ainen isen *a.* ht. gräns, wid gränsen warande, hastig, trastig. -atoin ttoman *a.* gränslös, obegränsad. -attomuus uuden *s.* gränslöshet. -attomasti *adv.* gränslöst. -atuksin *adv.* gränswis, gräns mot gräns. -aan ata *v.* gå upp rå. -joitan ttaa *v.* begränsa, utstaka gräns, omgifwa. -joittelen tella *v.* småningom begränsa, inskränka. -jaus uksen l. -joitus uksen *s.* begränsning, inskränkning. -aun uta *v.* begränsa sig. -jimmainen isen *a.* närmast gränsen l. rån belägen. -jaannun ntua *v.* bli olustig, bli trastig.
Raja an *s.* gällt ljud. -anen sen *dim.* = raja, *pl.* rajaset slösad. -akka kan *a.* gällt ljudande, återskallande. -autan ttaa *v.* skrälla till (räjäytän).
Rajenta nnan = rainta.
Rajetsa an = rainta.
Raju un *a.* häftig, wåldsam, stormig, rajuilma stormwäder. -uus uuden *s.* häftighet. -usti *adv.* häftigt, wåldsamt. -uinen isen l. -ullinen isen *a.* något häftig, yrande, stormig. -uun uta *v.* rasa, yra, wara wåldsam.
Rae akeen *s.* hagel, korn, gryn, suolarae saltkorn, raesuola groft kornigt salt. -akehinen *sdr.* -akeinen isen *a.* af hagel, haglande. -aehdin htia l. -akistan aa *v.* hagla.
Rakennan kentaa *sdr.* keta *v.* bygga, uppföra, bereda, laga i ordning. -kentaminen isen l. -kentamus uksen *s.* byggandet, beredandet. -kento nnon *s* byggnad. -kentaja an *s.* byggare, beredare. -kennus uksen *s.* byggnad, beredning, tillredning. -kentelen nnella *v.* bygga småningom, bereda fortfarande. -kentelema *sdr.* -kennelma an *s.* småbyggnad, tillrustning. -kennum ntua *v.* bli byggd, beredas, lagas. -kennutan ttaa *v.* låta bygga l. bereda. -kennuttaja an *s.* den som låter bygga.
Raki in *s.* kräfta (raakku).
Rakas kkaan *a.* kär, älskad, älsklig. -kkahainen isen = rakas. -kkaus uden *s.* kärlek. -kkaasti *adv.* kärt. -kastan aa *v.* älska. -kastaja an *s.* älskare. -kastelen lla *v.* älska fortfarande, älska en och annan. -kastun ua *v.* bli kär, förälska sig. -kastus uksen *s.* kärblifning. -kastutan taa *v.* göra förälskad.
Rakka kan *s.* stengrund, stensamling. -ainen isen *a.* stenig, klippig.
Rakki kin *s.* racka, rock.

Rakkine een *s.* starkt jernredskap.
Rakkinen sen *s.* ruckel, dåligt hus.
Rakko kon *s.* blåsa, rakkopilli säckpipa, rakkotauti bråck, rakkoheinä smällor, äggling (*silene inflata*). -onen sen *dim.* liten blåsa. -oinen sen *a.* full med blåsor, af blåsa gjord. -kollinen isen *a.* försedd med blåsa, en blåsa full. -kotun ttua *v.* få blåsor. -kotoin ttoman *a.* utan blåsa, fri från blåsor. -kottomuus uuden *s.* brist på blåsa.
Rakku kun *s.* snäcka (raakku), *pl.* rakut byxor.
Rako a'on *s.* springa, spricka, glänt, ovi on raollansa dörren är på glänt, kulki miesten raossa gick imellan männer. -onen sen *dim.* liten springa. -oinen isen *a.* full med springor, ht. springa. -aollinen isen l. -aokas kkaan *a.* som har springa. -aotoin ttoman *a.* utan springa. -akoon aota *v.* bilda springa, spricka, öppna litet. -koilen lla *v.* spricka fortfarande, bilda sprickor. -aotan ttaa *v.* öppna en springa, gläuta, öppna litet. -aotus uksen *s.* gläntning, halföppning. -aottelen tella *v.* gläuta småningom.
Raksahdan htaa *v.* gifwa ett hastigt fraxande ljud, klicka, kratsa till. -sahutan ttaa *v.* låta hastigt ljuda krats, låta klicka, knäppa till. -sutan ttaa l. -suttelen tella *v.* fraxa, ljuda som trasten, qwittra. -sutus uksen *s.* qwitter.
Raksi in *s.* årring, stropp, hank. -in ia *v.* släpa, rifwa, qwista. -ila an *s.* hängsel.
Rallaan llata *v.* sjunga ral lal lal, tralla. -llatan ttaa *v.* tralla. -llatus uksen *s.* trall. -llattelen tella *v.* tralla smått, drilla i sång.
Ramajan l. -maan mata l. -misen sta *v.* skramla, sorla. -mina an *s.* skrammel, sorl. -mahdan htaa *v.* skramla hastigt. -mautan ttaa *v.* ha att skramla, slå så att det skramlar (rami).
Ramakka kan *a.* kraftig, stark, skink, beslutsam. -kasti *adv.* starkt, häftigt.
Ramasen sta *v.* utmatta, uttrötta (som solskenet).
Rami in l. -ia an *a.* stolt, prålande. -meus uden *s.* stolthet, prålighet. -maan mata l. -maelen lla *v.* skryta, pråla.
Ramistun ua = ranistun.
Ramo on = ramu.
Rampa mman *a.* lam, ramparuoho ettergräs (*linnea borealis*). -ainen isen *a.* något lam, lamig. -mpaan mmata *v.* förlama. -aus uksen *s.* förlamning, lamhet. -mmitsen ta *v.* halta, göra halt. -mmio on *s.* förlamad menniska, swag i fötterna. -mpaunnun l. -mpaannun ntua l. -mmennun ntua l. -mmettun ttua l. -mmoitun ttua l. -mmastun ua l. -mpaun uta l. -mpeun uta l. -mpiun uta *v.* bli lam, förlamas, bli swag i fötterna, förfalla. -mpantan ttaa *v.* förlama fötterna. -mmennutan ttaa *v.* försmaga, göra ofärdig. -mpailen lla *v.* gå som ofärdig.
Ramppi pin *s.* dörrhake.
Rampu mmun *s.* ett lappskt musikinstrument. -utan ttaa *v.* knäppa med fingrarna.
Ramu un *s.* skräp, wrak, bitar, pääramu hufwudskalle. -uinen isen *a.* utnött, utmattad, ålderdomsswag. -moitan ttaa l. -moittelen tella *v.* ligga i wrak, skräpa, wråkas.
Ramu un *s.* kraft, wighet. -ukas kkaan l. -mokas kkaan *a.* kraftig, dugtig, tung (ramakka).
Ramuun·muta = remuun.
Rana an *s.* drifklubba, pålkran. -aan ata *v.* drifwa in (pålar, stenar).
Rani in *s.* skräp. -in ia l. -imoitsen ta *v.* rata, wräka, utnöta, uttrötta, gnata på. -nistun ua l. -neetun ttua *v.* bli gammal, bli skräpig, förnötas (raana).
Ranka ngan *s.* långwed, stam (utan qwistar och rot), Rankasaari Ranfö, selkäranka ryggrad. -anen sen *dim.* = ranka. -ainen isen *a.* rik på långwed, af långwed. -ailen alla *v.* gå stultande, ragla. -ngon nkoa *v.* hugga långwed, slå. -nkoelen lla *v.* hugga smått, piska.
Rankaisen ata *v.* straffa, bestraffa (eg. gifwa på ryggen). -stus uksen *s.* straff, bestraffning. -sia an *s.* straffare, -stutan l. -sutan ttaa *v.* låta straffa.
Rankinen sen *s.* tält l. hänge öfwer sängen till skydd mot insekter.

Rankka kan *a.* kylig och fuktig, sqwalande, rankkasade hällregn, slagregn, stark och kall regnskur. -kkaan kata *v.* hällregna. -kkiinnun ntua *v.* bli opaßlig (af köld och wäta).
Rankki kin *s.* drank.
Ranko ngon = ranka.
Rankuilen lla *v.* gnälla.
Rann.... se rant...
Ransa an *s.* störpar. -saan ata *v.* uthugga en skog, arbeta tungt och flitigt. -sin ia *v.* arbeta tungt.
Ranta nnan *s.* strand, rantapääsky strandswala (*hirundo riparia*), -raukko l. -raukkonen l. -rauku l. -raukuja strandpipare (*charadrius hiaticula l. minor*), -sipi beckasin, -kukko brushane (*machetes pugnax*), -tilleri drillsnäppa (*totanus hypoleucos*), -räivä strandwrak, -heinä strandhafre (*elymus arenarius*), -korte = hunsian, -sappi jordgalle (*erythræa angustifolia*), -yrtti klöört (*lycopus europaeus*), -harakka strandskata (*hæmatopus ostralegus*), -maikuinen tiotaggig spigg (*gasterosteus pungitius*). -nnempi mman *a.* närmare stranden belägen. -nnut ntuen l. -ntanen sen *dim.* = ranta. -ainen isen *a.* ht. strand, syvärantainen med djup strand. -nnallinen isen *a.* wid l. på stranden warande. -nnikko kon l. -nnas ntaan l. -nne nteen l. -ntuus uuden *s.* kust. -alainen isen *s.* strandbo. -aun uta l. -aunnun *sdr.* -aannun ntua *v.* landa, lägga till. -nnoitun ttua *v.* bilda strand, tillanda. -nnoitus uksen *s.* tillandning (ranne).
Ranne nteen *s.* handled, strimma, rand, kant, rannerengas armband. -nteinen isen *a.* ht. handled, strimmig.
Rantio on = raitio.
Rante tteen *s.* wedplats wid gården, afrättsplats.
Ranttio on *s.* wräkling (ranttu).
Ranttu tun *a.* småaktig, smulgråt, mißlynt, *s.* wräkling, slarfwa, hafa.
Ranu un = rani.
Rapa vao *s.* draf, drägg, träck, går, murbruk, grus, rapakivi sjelfkrätsten, raparyöpäs hög af sådan sten, rapamänty gårtall, martall, rapakalja l. -taari sämsta spisöl (dräggblandad), suola kavi ravaksi saltet förwittrade. -akko kon *s.* wattenputt, pöl. -ainen isen *a.* drafwig, dräggig, gårig. -pikko kon *s.* grußigt ställe. -aan ata *v.* bestryka, rappa. -audun utua l. -abdan htaa l. -abdun htua l. -aun uta *v.* upplösas, förwittras, smälta, flyta. -pahtelen hdella *v.* smälta småningom, wara såsom drägg. -atan ttaa *v.* låta bestryka, rappa, droppa (rapajan).
Rapajan l. -paan vata *v.* smattra, knappra, raßla, med raßel göra något ss. slå, gripa, stiga o. s. w. -paus uksen *s.* raßel, slag. -pain amen *s.* raßel, slag, smäll. -pasen sta *v.* slå till, rycka. -pahdan htaa *v.* raßla till hastigt, rycka m. m. -pahutan ttaa *v.* åstadkomma hastigt raßel, slå till, stöta m. m. -pisen sta *v.* raßla. -pina an *s.* raßel. -pistan aa l. -pistelen lla *v.* åstadkomma raßel, skaka ned, förjaga, kringströ. -pistus uksen *s.* åstadkommande af raßel, skakning, förskingring o. s. w. -pistun ua *v.* bli nedskakad, skingras, afmagra, förfalla, komma i olag, gißna (ravistun). -pin se ripin (rapa, rappu).
Rapelo on *a.* lös, mör.
Rapi vin = rappi.
Rapia an *a.* häftig, kraftig, strid, uppblåst, uppswälld, ymnig, lucker, spröd, skör.
Rapisko on *s.* mager och swag t. ex. ko, häst.
Rappi pin *s.* sänksten för ryßjor.
Rappaan pata *v.* taga uti, roffa, röfwa. -ppaus uksen *s.* tag, rofferi, röfweri. -ppari in *s.* röfware. -patti tin *s.* tjuf.
Rappio on *s.* förfallet skick, ruin, lägerwall, obestånd, wanhäfd. -ppeudun utua *v.* förfalla, komma i olag, råka i lägerwall.
Rappo pon *s.* en slags mindre kräfta.
Rappu pun *s.* trädställa, *pl.* raput stege. -unen sen *dim. pl.* rappuset = raput. -ppuun puta *v.* klättra upp. -pahdan htaa *v.* klifwa hastigt (rapajan).
Rapsan aa l. -saan sata l. -sin ia l. -sutan ttaa l. -suttelen tella *v.* slaxa, krassa, slå l. skära med krassande ljud, slå med qwast. -si sen *s.* bladlös qwist, qwast. -sun ua l. -suun suta *v.* kras-

sa, röras med frasande ljud, rinna, drypa med ljud. –sutus uksen *s.* flarning, frasning. -sahdan htaa *v.* flara till hastigt, dimpa ned med ljud. –sahdus *sdr.* –saus uksen *s.* hastig frasning, plötslig flarning. –sahutan ttaa *v.* låta flara hastigt, knäppa till. –sehdin htia *v.* röras med sakta buller, spritta (om fisk).
Rapu vun = krapu.
Rapuli in *s.* något dåligt, odugligt, onyttigt ss. dryck, smör m. m.
Rapuska an *s.* skum, lödder.
Rapuun se rappu.
Rasa an *s.* hasa, utslitet plagg, arbetswant. -ainen isen *a.* söndrig, utsliten.
Rasahka an *a.* skroflig, grof, ojemn, hopskrumpen, rasahka mänty nödwuxen tall.
Rasajan l. -saan sata *v.* rasla. –sahdan htaa *v.* rasla till hastigt. -sahdus *sdr.* -saus uksen *s.* gny, hastigt rasel, ruskning. -sahtelen hdella *v.* rasla hastigt flera gånger, gå raslande. -sautan l. –suutan ttaa *v.* ha att rasla, göra något raslande, dasfa.
Rasakka kan = ramakka.
Rasein imman *sup.* för raskain af raskas.
Rasi in *s.* nedhuggen swed som ej blifwit afbränd på rätta tiden, obränd fläck i swedjeland, öfwergifwen brud, ogift äldre syster till en yngre som är gift, snömöja (*ranunculus nivalis*).
Rasia an *s.* ask. –ainen isen *dim.* liten ask. -allinen isen *a.* askförsedd, en ask full. –atoin ttoman *a.* utan ask. –ioin ida *v.* lägga i ask.
Rasitan, rasitus, rasittelen, rasiunnun se raskas.
Raskas aan *a.* tung beswärlig, raskas vaimo hafwande qwinna, raskas mieli tungt sinne, tungsinnthet. -aus uden *s.* tyngd, beswärlighet, hafwandeskap. –aasti *adv.* tungt, mödosamt. –autan ttaa *v.* betunga, beswära, göra hafwande. –aunnun *sdr.* –aannun ntua *v.* bli tung. -sitan ttaa *v.* betunga, beswära, betrycka, belasta. -sittavainen isen *a.* beswärande, tryckande. –sittamatoin ttoman *a.* icke beswärande, obetryckt. –situs uksen *s.* beswär, belastning, betryck. -sittelen tella *v.* beswära fortfarande, plåga. -siunnun l. -siinnun ntua *v.* bli beswärad, betryckas, utmattas. –situtan ttaa *v.* låta beswära.
Raskin ia l. –itsen ta *v.* nännas.
Raskun ua *v.* skramla. –utan ttaa l. -uttelen tella *v.* åstadkomma skrammel, skramla fortfarande.
Rassehdin htia *v.* qwista.
Rastas aan *s.* trast, korpi- l. kulorastas dubbeltrast (*turdus visciverus*), kataja- l. -kyntö l. räkättirastas björktrast (*t. pilaris*), laulu- l. hankirastas sångtrast (*t. musicus*), lahо- l. punarastas rödwingad trast (*t. iliacus*), kaulusrastas ringtrast (*t. torqvatus*), mustarastas koltrast (*t. merula*). -ahainen isen *dim.* liten trast.
Rasti in *s.* wägwisare (af många slag), stake, remmare, prick på sjön, grad, antal, räkenskap, rastitie stakad wäg. -ikka kan *s.* wägwisare, siffra, räkenwerktyg. –ikoitsen ta *v.* staka l. märka wäg, räkna, beräkna, uträkna. –turi in *s.* räkenmästare, sifferkarl. –tiin tita = rastikoitsen.
Rastin ia *v.* hyfla.
Rasu un = rasa.
Rasva an *s.* fett, flott, späck, rasvakivi späcksten. –ainen isen *a.* flottig, späckig, fet, smord. -aisuus uuden *s.* flottighet, späckighet, fettma. -aan ata l. -voitan ttaa *v.* smörja, bestryka l. blanda upp med fett. -vaus uksen l. -voitus uksen *s.* smörjning. -aun uta l. -voitun ttua *v.* bli smord, bli fettblandad. –atoin ttoman *a.* fettlös, späcklös. –attomuus uuden *s.* fettlöshet. -ailen lla l. –voittelen tella *v.* smörja smått, fortfarande.
Rata dan *s.* stig, bana, gång, linnun rata wintergata (räti).
Ratajan l. taan data l. –tisen sta *v.* knarra. –tina an *s.* knarr.
Ratas se ratt....
Rati din *s.* rad. -inen isen *dim.* liten rad, *a.* radig. –ditan ttaa l. -taan data *v* rada, radittain radwis. -don toa *v.* rada, gå i linje, gå fortfarande. -telen della *v.* rada småningom.
Ratimoitsen ta *v.* klättra.
Ratjastan aa *v.* rycka, riswa.

Ratkaisen *v.* sprätta upp, afskilja, afgöra. -kanto nnon *s.* sprättning, öppnande. -kasu un *s.* sprätning, afgörande, slitning (af en twist). -kaun uta l. -kaunnun ntua l. -keen keta l. -kenen keta l. -keun uta l. -keennun ntua *v.* bli sprättad upp, uppsprättas, afgöras. -kein kemen *s.* sprätta, spricka, öppning. -keilen lla *v.* sprättas småningom upp, spricka. -kon oa *v.* sprätta i stort, rafft, afgöra hastigt, uppbryta, ikirauhat ratko'omme låtom oß strart sluta ewig fred, ratkoo äänia afsfär, spränger strängar. -ko on *s.* stor sprätta, stor öppning, vastaratko (maa) nyß uppbruten mark. -konen sen *ep.* för bålig skräddare. -koilen l. -koskelen lla *v.* fortfarande sprätta rafft. -kautan l. -kuutan l. -kotan ttaa *v.* låta sprätta, låta afgöra.

Radon toa *v.* ofta gå af och an (rati).

Ratki *adv.* alldeles.

Ratku un = rasa.

Ratkutan ttaa *v.* knäppa.

Ratsajan sata, -sina an, -sahdan htaa, -sahtelen hdella = ratajan, -tina m. fl.

Ratsas aan *a.* ridande, astuu maahan ratsahilta stiger ned från häftryggen, ratsain l. ratsahin ridandes, -kalut ridtyg. -su un *s.* ridhäst. -sus uksen l. -sain amen *s.* ryttare. -sastan aa l. -sustan aa *v.* rida. -sastelen l. -sustelen lla *v.* rida smått. -sastus uksen *s.* ridt. -sastaja an *s.* ryttare, ridare. -sastin imen *s.* ridtyg.

Ratso on = rastas.

Ratsu, ratsustan, ratsustelen se ratsas.

Ratas ttaan *s.* hjul, *pl.* rattaat kärra, wagn, rataskala narhwal (*monodon monoceros*). -stan aa *v.* förse med hjul.

Ratto ton *s.* munterhet, tidsfördrif, ratokseni för ro skull. -tosti *adv.* muntert. -osa an l. -oinen isen *a.* munter, rolig. -ttonen tota *v.* bli roligare, gladare.

Ratuli in *s.* förlofningskalas, traktering wid förelysning.

Ratus uksen *s.* trög menniska, stackare. -stan aa *v.* draga kraftlöst, tuffla, trassla. -stin imen *s.* betseltygel. -stelen lla *v.* draga l. släpa sig fram, tuffla om något, bete sig släpigt. -stus uksen *s.* släpning, släpigt beteende.

Rauahutan, rauahdan se raukia.

Rauha an *s.* fred, lugn, rauharaha fristilling, rauhakirja fredstraktat. -ainen isen *a.* fridsam. -aisuus uuden *s.* fridsamhet. -aisesti *adv.* fridsamt. -allinen isen *a.* fredlig, fridälskande. -allisuus uuden *s.* fredlighet. -allisesti *adv.* fredligen. -atoin ttoman *a.* ofredlig, orolig. -attomuus uuden *s.* orolighet, ofred. -attomasti *adv.* ofredligt, oroligt, fredlöst. -aan ata l. -hoitan ttaa *v.* freda, lugna, beskärma. -aus uksen l. -hoitus uksen *s.* fredande, lugnande. -hoittelen tella *v.* lugna småningom. -aunnun l. -aannun ntua *v.* lugna sig. bli fredlig. -hoitun ttua *v.* bli stillad, lugnad, fredas. -henen heta *v.* bli lugn, få fred.

Rauha an *s.* förtel. -anen sen l. -ajainen isen *dim.* liten förtel. -asin imen *s.* förtel, *pl.* rauhasimet testiklar.

Rauhnaan nata *v.* slå sönder, förderfwa. -nasen sta *v.* hugga uti, slå till. -ne een *s.* hårdhet, sträfhet, hwad som hugger uti l. tar emot stråft, skroflighet.

Raukia an *a.* ramlande, upplösande, utmattande, matt, kall. -keus uden *s.* matthet, förfallet tillstånd. -ukeen u'eta *v.* ramla, förfalla, tröttna, digna. -keemus uksen *s.* utmattning, förfall. -ukenen u'eta *v.* begynna att mattas l. förfalla. -keilen lla *v.* ramla då och då, småningom förfalla l. utmattas. -kasen sta *v.* upplösa, utmatta, beswära. -kasia an *s.* upplösare. -u'on ukoa *v.* utmatta. -uahutan ttaa *v.* ha att ramla, slå ned. -uahdan htaa *v.* hastigt ramla, affalla, aftyna hastigt.

Raukka kan l. -anen sen *s.* arm, eländig, stackars menniska. -ainen isen *a.* eländig, arm.

Raukotan ttaa *v.* jemra sig, klaga. -u'un ukua *v.* klagande bedja, gnälla, qwida, jemra sig. -kuja an *s.* gnällare, pipare, rannan raukuja = rannanrauku. -uku u'un *s.* jemrare, pipare, rannan rauku strandpipare (*charadrius hiaticula l. minor*). -ukko kon l. -kkonen sen = rauku. -kuilen lla *v.* gå och gnälla, klagande tigga.

Rauma an *s.* sund, råka i isen, hafsström, Juutin rauma Öresund, Rauman kaupunki Raumo stad. -alainen isen *s.* Raumobo, *a.* ht. Raumo.
Raunio on *s.* ruin, röse, Lapin rauniot Lapprösen, rauniorastas l. -ruotti stensqwätta. -oinen isen *a.* ht. ruin, ramlande, full med rösen. -ikko kon *s.* ort full med rösen l. ruiner. -niainen isen *s.* stenlånke (*asplenium ruta muraria*).
Raunukka kan *s.* backkraße (*lepidium ruderale*).
Rauska an *s.* spillra, splittra, bråte, utkastadt as. -kan aa *v.* skrälla, krossa med skräll. -kahdan htaa *v.* skrälla till, krossas med skräll. -kahdus *sdr.*-kaus uksen *s.* hastig skräll. -kin ia *v.* kratscha, gnissla, slå i kras. -kis *udv.* kratsch, riuskis rauskis kritsch kratsch. -kon oa *v.* söndersplittra, krossa, slå i splittror. -kun ua *v.* knastra, knarka, braka. -ku un l. -kina an *s.* knastring, knarkning, kratschande, rauskukala rocka. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* åstadkomma ett knastrande ljud, kratscha, knarka. -kutus uksen *s.* kratschning, knarkning.
Raustea an *a.* frikostig.
Rauta dan *s.* jern, jernsak, harkkorauta harkjern, meltor. l. mantor. smidt jern, rääsy- l. rääkkyrauta bräckligt jern, lammasraudat fårsar, ketun raudat råssar, on raudoissa är i jern fängslad, on raudassa är jernbeklädd, (hästen) är jernskodd, reen raudat jernmedar och jernbeslag till en släde, rautakanki jernstör, kankirauta stångjern, rautapaita jernpansar, rautakivi jernmalm, rautakynnet jernsprettar i gaffelplog, rautaheinä stålgräs (*nardus stricta*), rautalehti groblad (*plantago major*), rautakukka l. -puna strandblommor, fackelblommor (*lythrum salicaria*), rautanokkonen etternässla (*urtica urens*), rautapursu = suopursu, rautayrtti jernört (*centaurea scabiosa*), rautalampi träsk med jernmalm, Rautalampi socken, rautayöt jernnätterna (13—19 juni), raudan karvainen jernfärgad, suchs. -ainen isen *a.* af jern. -tio on l. -tioinen isen *s.* jernsmed, suchshäst. -dus uksen l. -das aksen *s.* något jernaktigt, hårdt, raudusjää hård höstis, rauduskoivu = rautiaiskoivu. -tiainen isen *s.* jernsparf (*accentor modularis*), rautiaiskoivu en art björk (*betula alba, verrucosa*), rautiaisleppä en art al (*alnus glutinosa*), *pl.* rautiaiset löf af sådan björk till badqwast. -dikko kon *s.* suchshäst. -dotan ttaa l. -dottelen tella *v.* belägga med jern, jernbeslå, beslå (häst). -dotus uksen *s.* jernbeslagning. -dottaja an *s.* som jernbeslår. -dotutan ttaa *v.* låta jernbeslå. -datoin ttoman *a.* utan jern. -dattomuus uuden *s.* jernbrist. -dun tua *v.* hårdna (som jern).
Rautso on *s.* gröt af fiskrom.
Rautu oun *s.* forell, Rautus socken. -unen usen *dim.* liten forell, laxöring.
Rauvas = rautiais, rauvikko = raudikko se rauta.
Rauvun raukua = rau'un se raukotan.
Ravahdan htaa l. -hdun htua *v.* göra en hastig rörelse, springa till, ilma ravahti kylmäksi wädret sprang öfwer till köld.
Ravakka kan *a.* flink, snäll, eldig. -kas kkaan *a.* stark, grott.
Ravatti tin *s.* fång som kan bäras, flyttbar fång.
Ravia an *a.* grof, stor, stark.
Ravio on *s.* större ledamot i kroppen (raaja), stenröse (raunio).
Ravistan aa *v.* låta gissna, göra otät, låta bli gissen, skaka (rapistan). -tun ua *v.* gissna. -tus uksen *s.* gissnadt tillstånd.
Ravitsen ta *v.* nära, föda, mätta. -itsia an *s.* födare, mättare. -itsemus uksen *s.* födandet. -into nnon *s.* näring. -innotoin ttoman *a.* utan näring. -innottomuus uuden *s.* näringslöshet. -intola an *s.* wärdshus, näringsställe. -innoitsen ta *v.* föda, bespisa sig, mottaga näring. -itutan ttaa *v.* låta föda.
Ravon poa = rapajan.
Rehajan l. -haan hata *v.* leka, rasa, stoja. -haus uksen *s.* stoj, smäll (rehkiä).
Rehin iä = rehajan.
Rehiä än *a.* bredbröstad, bredaxlad, höghjertad, bröstande. -hevä än l. -heväinen isen *a.* utbröstande, skorrande, frodig, treslig. -hevyys yyden l. -heväi-

syys yyden *s.* frambröstighet, frodighet -heiän ttää *v.* frodas, trifwas. -hellän ltää *v.* wara l. röras frodig, stoltsera. -hellinen isen *a.* redlig, uppriktig, öppen. -hellisyys yyden *s.* redlighet. -hellisesti *adv.* redligen, uppriktigt. -hentelen nnellä *v.* bröfta sig, yfwas. -histelen llä *v.* bröfta sig.

Rehjana an *s.* slarf, trashank. -jotan ttaa *v.* gå som en slarf, slarfwa sig fram. -jätän ttää *v.* wara ihopfallen, wara slarfaktig, slarfwa.

Rehkaan ata l. -hkään ätä l. -hkin iä *v.* bullra, stoja, grassera. -kinä än *s.* buller.

Rehkama an *a.* mäktig, inslytelserik.

Rehko on = rekko.

Rehmä än *a.* kryppande, sig framsläpande. -ään ätä *v.* släpa sig fram, hasa, wäsnas. -min iä *v.* släpa sig fortfarande, tumla om, ragla, wada.

Rehne een *s.* skorf. -einen isen *a.* skorfwig. -eisyys yyden *s.* skorfwighet.

Rehotan ttaa l. -ttelen tella *v.* ligga widöppen, ligga wårdslöst (med utslagna ben), frodas, skratta högljudt, upplåga (rehiä).

Rehtava an *a.* wördig, ståtlig.

Rehti hden *a.* redlig, ärlig. -lelä än *a.* duglig, ordentlig. -tevä än *a.* duglig, rask, rapper, stolt (rehiä).

Rehto hdon *s.* afståndet emellan twå par gärdesgårdsstörar, rehtoaita gärdesgård, gjord af horisontelt lagd gördsel så att gärdesgården består af skillda stycken efter gärdselns längd, rehtotarha gärde som inneslutes af sådan gärdesgård, huonerehto husrad.

Rehu un *s.* kreatursfoder, bäß. -uun uta *v.* samla foder, samla sin bädd. -uilen lla *v.* wräkas. -utoin ttoman *a.* utan foder. -uttomuus uuden *s.* foderbrist.

Rehva an *s.* ruskor staplade på hwarandra till skiklek. -ana an *a.* stojande, *s.* lurk. -astan aa *v.* åslas, stoja.

Reijaan jata *v.* stoja, leka, larma. -jaus uksen *s.* stojande, bullersam lek. -jahun *adv.* -jaun uta *v.* bortlekas, fördrifwas wid lek, förnötas under lek. -jahtelen hdella *v.* hoppa, trippa, skolkas. -jahutan ttaa *v.* stå upp med buller och bång.

Reikkaan kata = reijaan.

Reikotan ttaa l. -kottelen tella *v.* göra wårdslöst, utan möda, gapskratta, wräka sig m. m.

Reikä i'än l. ijän *s.* hål, reikärahi l. -renttu gångstol. -änen sen *dim.* litet hål. -äinen isen *a.* hålig, hålfull. -ijäkäs kkään *a.* eg. full med hål, *s.* pimpsten. -ijännes nteen *s.* stort hål, remna. -ijin ikiä *v.* göra hål.

Reima an l. -akas kkaan *a.* förträfflig hurtig, rask, wig. -akkaasti *adv.* hurtigt, förträffligt. -astelen lla *v.* wisa sig hurtig. -ahdan htaa *v.* hastigt wisa sin hurtighet, bröfta sig, utbreda sig. -mistelen llä *v.* bröfta sig. -astun ua *v.* bli hurtig, upplåga.

Reimi in *s.* långref.

Reipas ppaan *a.* hurtig, rask. -ppaus uden *s.* hurtighet. -ppaasti *adv.* hurtigt, raskt. -stun ua *v.* bli hurtig. -stutan ttaa *v.* göra hurtig.

Reisi se reite.

Reiskaan kata l. -kin iä, -kaus uksen = reijaan reijaus.

Reiskutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* wara wårdslös, gå och lättjas.

Reistaan tata *v.* stoja, åslas, försöka, bjuda till, fresta. -taus uksen *s.* åslan, försök. -to on *s.* buller owäsende. -ailen lla *v.* försöka smått (reiskaan).

Reisi iden *s.* lår, nuotan reisi ena notsidan, myllyn reisi l. siipi qwarnwinge, saksen reisi sarhälft. -tonen sen *dim.* litet lår. -sinen l. -tinen isen *a.* lårförsedd, ht. lår, hajareitinen med utbredda lår. -tikka kan *s.* lårstycke, piikareitikka lårstark, långlårig slicka.

Reivas aan *s.* dräll.

Reki re'en *s.* släde, rekiveto l. -vetonen föl på andra året (som första wintern förespännes), takareet stöttingar, rekissä l. -keli slädföre. -ekinen l. -ekonen sen *dim.* liten släde. -ekinen isen *a.* slädförsedd. -e'ellinen isen *a.* med släde försedd, en släde full. -keydyn ytyä *v.* komma i släde, bli släde utaf.

Rekkale een *s.* slarfwa, slik.

Rekko kon *s.* bröstlapp, hwitt bröst (riekko).

Rekule een *s.* werktyg.
Rekutsi in *s.* kälke (reki).
Rellittelen tellä *v.* göra wårdslöst, juosta rellittelee lunkar.
Rellu un *s.* qwinnas blygd, mes (till menniska).
Rema an l. -ana an, -aun uta l. -aannun ntua = raanio, raaniun.
Remahdan htaa *v.* utbrista i ljud, prusta i skratt, blåsa upp i frasande låga, fräsa till m. m. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* ljudeligt utbrott. -akka kan *a.* bullersam, stojande. -mehdyn htyä = remahdan. -mahtelen l. -mehtelen hdellä *v.* utbrista ofta, fortfara under stoj. -mauttelen tella *v.* larma till fortfarande, skrälla då och då (remu).
Remastan aa = remestän.
Remeli in *s.* rem.
Remes een *a.* skämtsam, jollrande. -stän ää *v.* jollra, skämta.
Remetti tin *s.* kappsäck, wätsäck.
Remmään ätä *v.* bullra, wäsnas. -mmättelen tellä *v.* bullra till då och då, ha buller för sig.
Remo on *a.* wanmäktig, *s.* buller, makaa remorankana ligger raklång. -on oa *v.* röras wanmäktig, släpa sig fram. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* wräka sig, utbrista (remahdan, remu).
Remppa pan *s.* oskick, oordning. -ppaan pata *v.* bringa i oskick, förwirra. -ppaunnun ntua *v.* råka i oskick. -ppaun uta *v.* råka i oskick, utmattas. -putan ttaa *v.* göra släpigt, wårdslöst, skramla, sjunga slagdängor. -putus uksen *s.* skrammel, slagdänga. -putin ttimen *s.* släp, släpande börda.
Rempäelen llä = remmättelen.
Remu un *s.* buller, stoj, klang, skräp, raudan remuja jernskräp. -un ua l. -uun uta l. -uilen lla *v.* stoja, bullra, wäsnas, leka stojande. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* göra buller, göra med buller, hafsa, slarfwa.
Rena an *s.* oskick, oordning. -aan ata *v.* bedrifwa ofog, wara sjelfswåldig. -aun uta l. -aannun ntua *v.* blifwa oordentlig.
Renka ngan *s.* wält.
Rengas nkaan *s.* ring. -nkahainen *sdr.* -nkainen isen *dim.* liten ring. -stan aa *v.* förse med ring, ringa. -stus uksen *s.* ringpåläggning, ringning.
Renki ngen *a.* öppet, naket tillstånd, på glänt, ovi on rengellänsä dörren är på glänt. -nkeen ngetä l. -ngän nkää *v.* öppna sig, gifwa sig tid, hinna, böra. -nko ngon *a.* öppen, naken, bar, Rengo kapell, makaa reidet rengollaan. -ngotan ttaa *v.* öppna, stå öppen, naken, makaa rengottaa. -ngottelen tella *v.* wräka sig, wältra sig.
Renki ngin *s.* åmbare, dräng.
Renkkaan kata *v.* böja åtskils sågbladets tänder (renki).
Renkku kun *s.* fyrfotad bänk, pall, ställning (krenkku). -kun kkua *v.* knarra. -kutan ttaa *v.* låta knarra, prålla, sjunga dåligt, sjunga slagdängor, sladdra. -kutus uksen *s.* sladder, slagdänga.
Renkkule een *s.* gröfre hagel, warghagel.
Rensahdan htaa *v.* utbrista i ljud, snacka. -sunto nnon *s.* snack, förtal. -suttelen tella *v.* sladdra, skalkas.
Renska an *s.* äng, rhenskt win.
Rento nnon = rentto.
Rentsu un *s.* handbår (purila).
Rentto ton l. -nttu tun *a.* wek i lederna, hängande, trasig, lumpen, *s.* skarf, wräkling, renttumies, renttuherra skarf till man, lumpen herre, läksi rentonansa begaf sig med rubb och stubb. -tukka kan *s.* slarfwa, lump, sammakon rentukka kalfleka (*caltha palustris*). -tus uksen *s.* wräkling. -tustan aa l. -ttuun tuta l. -totan ttaa *v.* ligga helt wek, wräka sig, dangla, gå slarfwig.
Renttuu uun *s.* ett slags åkdon för släpning af timmer och andra grofwa ting.
Renuun nuta = renaun.
Repakko kon = repale och räpäkkö.
Repale een *s.* slarfwa. -leinen isen *a.* slarfwig, trasig. -lainen isen *s.* trashank. -lehdan hta *v.* slarfwa, hänga l. gå slarfwig.
Repana an = repale.
Repeen evetä *v.* brista, rifwas, spricka sönder. -peemys yksen *s.* bristning, sprickning. -peilen llä *v.* brista l. spricka småningom. -vin piä *v.* rifwa. -pe-

len vellä v. rifwa fortfarande. -vallan ltaa v. rifwa hastigt och lätt, rycka, slänga. -pelettelen tellä v. rifwa smått l. fortfarande. -vellytän ttää v. låta rifwa. -päisen l. -väisen stä v. rifwa hastigt, rycka. -väistys yksen s. rifning. -väisemys yksen s. rifwandet. -väisin imen s. rifningswerktyg, reväisintauti l. pl. -met slitningar i magen (af kolik). -väistytän ttää v. låta hastigt rifwa. -vehdyn htyä v. rifwas hastigt. -vitän ttää v. rifwa l. låta rifwa. -vittelen tellä v. rifwa fortfarande, rifwas med hwarandra. -vennäinen isen s. rifwet l. brustet ställe.

Repo evon s. räf, reposaari Räfsö, revon tulet norrsken, revon kaura nålbynor (*thlaspi bursa pastoris*), revon leipä = ketunleipä. -onen sen dim. liten räf. -oinen isen a. rik på räfwar.

Reposa an a. lustig, munter.

Repotan ttaa v. hänga wårdslöst (rippua), gå och hänga. -ttelen tella v. masa sig.

Reppana an s. stackare, liten.

Reppu pun s. rensel, wäska, reppureki tiggarsläde. -putan ttaa v. förse med rensel, bära wårdslöst.

Reppänä än s. rökhål, taköppning för rök.

Repsu un s. sjelfswåldig lek, buller. -una an s. moderslida. -uun uta l. -utan ttaa v. leka sjefswåldigt, bullra, bära wårdslöst, kasta sig hit och dit, hänga slarfwigt, slå lindrigt, bada. -sutus uksen s. badning. -saan sata v. kalasera. -saus uksen s. kalas. -sahdan htaa l. -sähdän htää v. hastigt kasta sig l. falla, dimpa, wältra m. m.

Reskaan kata v. lefwa öfwerdådigt, i sus och dus.

Resla an s. pl. reslat släd- l. kärrkorg.

Respeli in s. krångel.

Ressu un s. lurf, luden l. slarfwig klump, ep. för ludna ting l. djur. -utan ttaa v. löpa lurfwig, traska. -ssaudun utua v. bli lurfwig, komma i förwirring.

Resu un s. slarfwa. -uinen isen a. slarfwig.

Resuun suta v. stämta.

Retka an s. trasa, makasi retkallaan låg och wräkte sig. -ale een s. wräkling.

Retki ken s. tåg, gång, willowäg, krypphål, retkitie biwäg, ristiretki korståg. -kinen isen a. full med biwägar, kryphål, gångar, pahan retkinen illfundig. -keen ketä l. -kin iä v. tåga. -keyn ytä v. komma på wäg.

Retkahdan htaa = retskahdan.

Retkalehdan htaa v. ranta.

Retkotan ttaa l. -ttelen tella v. hängla, wräkas.

Retskahdan htaa v. dimpa, falla knall och fall.

Rettelo on = rettu.

Rettu tun s. slarfwa. -uinen isen a. slarfwig, ep. för rökhål (reppänä) fullt med sotflingor. -tukka kan s. slarfwa (retu).

Retu dun s. bladlus, slarfwa (rettu), smuts, Retusaari ön hwarpå Kronstadt är byggd. -uinen isen a. full med bladlöss, slarfwig (rettuinen), smutsig. -uutan ttaa l. -ustan aa v. slarfwa, bära sig åt slåpigt, handskas. -tus uksen s. slarf, tyttöretus slicksnärta. -ustun ua r. smutsas, slarfwas, bli handskad.

Retu dun s. diktad munter berättelse, retukirja roman, laskee retua berätta historier. -usa an a. munter, pratsam.

Retvana an = renttu.

Reudon se reutoon.

Reuhaan hata l. -hastan aa v. wäsnas, larma, rifwas. -hakka kan s. larmare.

Reuhka an l. -ana an s. luden mössa med bred bräm, karpus. -ainen isen a. klädd i luden mössa. -astan taa v. slänga som en karpus.

Reuhkaan kata = reuhaan.

Reuhon oa, -hotan ttaa = reuhaan.

Reukaloitsen ta = retustan.

Reu'un ukua = räykyn.

Reuallan ltaa v. wräka l. slänga hastigt och lätt (reutoon).

Reuna an s. brädd, kant, rand. -ainen isen l. -ahinen isen a. till kanten l. brädden hörande, wid kanten wistande, med kant försedd. -allinen isen a. wid randen belägen. -nus uksen l. -nuk-

ka kan *s.* kant, list, bräm, garnering. -nusta an *s.* rummet wid kanten, marginal. -nustan aa *v.* kanta, garnera. -nustus uksen *s.* kantning, garnering.
Reusko on *s.* brak, *ep.* för åkkan. -on oa *v.* braka.
Reutoon dota l. -don toa l. -tuun duta *v.* göra ngt med mycken ansträngning, anstränga sig, wåldsamt rifwa, bryta, kasta m. m., reuoksen rekehen släpar sig till släden, reutoihen rekehen wräkte sig i släden. -toelen l. -tuelen lla *v.* småningom anstränga sig, släpa, wräka. -toun uta *v.* anstränga sig, bli wräkt. -tuutan ttaa *v.* ha någon att anstränga sig, utmatta, illa behandla (retustan).
Reuvun = reu'un.
Rev.... se rep....
Reyhän hkää = räykyn.
Ria an *s.* skada. -allinen l. -allainen isen *a.* skadlig. -atoin ttoman *a.* oskadlig.
Riahdan htaa *v.* skrika till hastigt. -dus uksen *s.* häftigt skrik.
Riakko kon = riekko.
Riehaan hata *v.* wäsnas, bullra. -haus uksen *s.* buller. -hakoitsen ta *v.* bullra starkt, lättsinnigt fröjdas. -hun ua *v.* wäsnas, låga, brusa, pösa, fräsa, oroas. -hu un *s.* bullersamt beteende.
Riehkaan kata *v.* wäsnas, bullra, förderfwa. -kaun uta *v.* brusa upp, bli yster. -käisen l. -kaisen sta *v.* brusa hastigt upp, göra ngt hastigt, rycka med buller. -kin iä *v.* wäsnas med något, göra något bullersamt.
Riehkä än *s.* smitta, styggå, nedrig menniska. -äsen stä se riehkaan.
Riehoitan ttaa *v.* sätta i rörelse, oroa (riehun).
Riehdin htiä = riehkin.
Riehtilä än = rietilä.
Riehto hdon *s.* stycke, trasa (rehto).
Riehu, riehun se riehaan.
Riehätän ttää l. -ttelen tellä *v.* skynda med buller, bullersamt fara fram.
Riekkaan kata = riehkaan.
Riekko kon *a.* ostyrig, listig, yster (för riehko).
Riekko kon *s.* snöripa, metsäriekko dalripa (*lagopus subalpina*), tuntuririekko fjällripa (*l. alpina*) jfr. rekko.
Riekun kkua *v.* skräna, skrika. -kkuna an *s.* skrän. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* ha att skräna.
Rievun ekua, riekuna an = riekun, riekkuna.
Riemu un *s.* fröjd, jubel, haf. -uinen isen *a.* fröjdande, jublande. -ullinen isen *a.* fröjdefull. -ullisuus uuden *s.* fröjdefullhet. -ullisesti *adv.* fröjdefullt. -mas aan l. -musa an *a.* fröjdefull. -mutoin ttoman *a.* glädjelös. -muttomuus uuden *s.* glädjelöshet. -muttomasti *adv.* glädjelöst. -uitsen ta *v.* fröjdas, jubla. -uitsemus uksen *s.* fröjdandet, jublandet. -mahdan htaa *v.* uppbrusa af fröjd. -mahdus *adv.* -mus uksen *s.* hastig uppbrusning af fröjd. -mahtelen hdella *v.* fortfarande uppbrusa af fröjd. -mastun ua *v.* känna l. drifwas af fröjd, tuli riemastui palamaan elden upplågade till att brinna. -mastus uksen *s.* känsla af fröjd, fröjdefull drift.
Riena an = paitilas.
Rienas aan *a.* oregerlig, bullersam.
Riennän ntää *v.* hasta, skynda. -nto nnon' *s.* hast, skyndsamhet. -ntelen nnellä *v.* hasta smått. -nnätän ttää l. -nnättelen tellä *v.* ha att skynda, påskynda, skyndsamt föra. -nnätys yksen *s.* påskyndan, skyndsamt framskaffande. -nnyn ntyä *v.* skyndsamt l. obemärkt anlända, snart tillstunda. -nnytän ttää = riennätän.
Riepakka kan = raapakka. -pakoin ida *v.* bita l. smaka en bit då och då.
Riepale een, -loitsen ta = riepu, riepotan.
Riepas ppaan = reipas.
Rieppa pan = raapakka.
Rieppo pon *s.* rätt af rofwor, keitinrieppo roffoppa, muikia r. en annan rofrätt.
Riepsaan sata *v.* slita, rycka hastigt. -sahdan htaa = retskahdan.
Riepsutan ttaa, -ttelen tella = rieputan, rieputtelen.
Riepu vun *s.* trasa, slarfwa, äijä riepu stackars gubbe, henkiriepu det arma lifwet. -unen sen *dim.* liten slarfwa. -uinen isen *a.* slarfwig, trasig. -vullinen isen *a.* trasig, trasigt klädd. -vus-

tan aa v. slita i trasor. -putan l. -potan ttaa l. -puttelen l. -pottelen tella v. låta hänga i slarfwor, slarfwa hit och dit, wårdslöst och illa behandla. -putus l. -potus uksen s. slarfwig behandling, kringslarfwande. -putin l. -potin ttimen s. något slarfwigt hängande t. ex. örlappar.
Riepäs ppään s. grushög.
Rieska an a. färsk, osyrad, s. sötmjölk (rieskamaito), osyradt bröd (rieskaleipä), rieskamaa nyodling, rieskalta nyligen, oförmodadt, rieskakukka gullwifwa (*primula veris*), rieskaheinä = matgra. -kanen sen l. -konen sen *dim.* = rieska. -ainen isen a. färsk, osyrad, mjölkblandad.
Riesta an, -ainen isen = röhnä, röhnäinen.
Rietikkä kän = räätikkä.
Riesuun suta v. pösa, ilskas, bli skär, uppläga, inslammeras.
Rietilä än s. stekpanna.
Rietta tan s. smuts, osnygghet. -tas ttaan l. -ttainen isen a. otäck, stygg, wedersynglig. slem. -ttaus uden s. otäckhet, osnygghet. -ttaasti adv. otäckt, wederstyggligt. -ttaun uta v. bli otäck, smutsas, oroas. -ttaudun utua v. bli smutsig, otäck, bli uppretad. -tastelen lla v. förhålla sig otäckt, nedsmutsa. -tistelen llä v. bete sig otäckt, tala otäckheter, rauta rietistelee jernet ilskas (under smidningen). -ttaannun utua v. retas, få tag i något ondt.
Riete tteen = huosiain.
Riettu tun = kaarne.
Riettä tän = rietas.
Rietu dun = riepu.
Rievoinen isen = röhnäinen.
Rievun, -vutan, -vuttelen = riekun, riekutan.
Rievä än a. osyrad, söt, färsk, widare i mynningen, rieväleipä sötsurtbröd, rievälanka gillersnöre i råssar.
Riha an s. förtel, pysling, ungdom. -ainen sen a. liten, späd, swag. -atsu un s. liten gosse, poikpysling.
Rihd .... se riht....
Rihka an l. -ama an s. kram, husgeråd. -amoitsen ta l. -amoin ida v. handla med kramwaror.
Rihlaan lata v. springa af och an utan ändamål. -laus uksen s. onödigt språng.
Rihma an s. band, oravarihma ett timmer (40 st.) ekorrskinn, linnun rihma fogelsnara. -anen sen *dim.* litet band. -as aksen s. snara, ett timmer skinn. -ainen isen a. med band försedd, full med band. -mon oa v. binda med band, förse med snara. -melö ön s. trådämne, trådaktighet.
Rihdän htää v. krypa.
Rihvakka kan a. speuslig, slank.
Riiaan ata = reijaan.
Riid .... se riit....
Riiennes se riisi.
Riihatoin ttoman a. oregerlig, ostyrig. -ttomuus uuden s. oregerlighet. -ttomasti adv. oregerligt, ostyrigt.
Riihi hen s. ria, panna, l. pistää l. ahtaa riihtä uppsätta säd i ria, tappaa riihtä tröska. -inen isen a. rie-egande, en ria full. -hellinen isen a. rie-egande, en ria full. -hetöin ttömän a. utan ria. -hitsen tä l. -hitän ttää v. ria. -hen eä v. tröska, ria.
Riiho on s. ostyrighet, okastad säd i rian (riihi). -otoin ttoman a. ostyrig (riihatoin).
Riikene een s. plagg.
Riiki in s. rike, riikinkukko påfogel.
Rikolais-viholainen = nokkonen.
Riivun kua = riuvun.
Riima an s. skjul.
Riimi in s. rim, ordning, förteckning, riimisauva l. riimispuu runstaf.
Riimiska an s. wåld.
Riimu un s. rim, runbokstaf, grimma, riimusauva runstaf (riimi).
Riion oa = reijaan.
Riipasen se riipu, riivin.
Riipantelen nnella v. streta.
Riipiä än a. rask. -peys yden s. raskhet. -ästi adv. raskt. -pistyn yä v. bli rask. -pistän ää v. göra rask, upplifwa (ripiä).
Riivin piä v. afrycka (blad, knorpar, barr), afbläda. -vin pimen s. afryckningswerktyg, riivinlauta bänk för afryckning af linknoppar, riivinrauta rifjern. -von poa v. afrycka wåldsamt, groft. -poelen lla v. afrycka då och

då. -pasen sta *v.* afrycka hastigt. -veksin iä *v.* afrycka här och der.
Riipotan ttaa l. -ttelen tella *v.* bära något hängande, slarfwa hit och dit, gå och spilla något (riepotan, riepu). -tin ttimen *s.* berlock.
Riippa pan *s.* tyngd, börda, sänke, riippakoivu hängbjörk.
Riipe ppeen *s.* frans, tofs.
Riippi pin *s.* sänke, börda, wäska, nätformig höfäck (mallu).
Riipu un *s.* streck, skråma, strimma. -ustan aa *a.* strecka, göra skråmor, strimmor. -ustelen lla *v.* hålla på att göra skråmor. -pasen sta *v.* draga hastigt ett streck, en skråma (riipun, kriipun).
Riipsi sen = ripsi.
Riipun ppua, -utan aa, -ustelen lla = ripun, ripustan, ripustelen.
Riisi in *s.* engelska sjukan, atrophi, rachitis, riisiruoho l. -heinä luslummer, risgräs (*lycopodium selago*), riisimarja källarhalsbär. -inen isen *a.* behäftad med engelska sjukan.
Riisi riien l. riiden = riisi in, riien koprat stinknäsla, swinknyler (*stachys palustris*), riienmarja = riisimarja.
Riiskon oa *v.* gräla, bannas fortfarande.
Riiskun ua *v.* stritta, stänkas. -utan ttaa *v.* stänka. -utus uksen *s.* stänkning. -uttelen tella *v.* hålla på att stänka. -kahutan ttaa *v.* stänka hastigt, kasta med fräsande ljud.
Riisniekka kan *s.* saffransfärgadt riskon.
Riista an *s.* förråd af säd, willebråd, egodelar, riista-aita l. -huone wisthus, metsän riista willebråd, viinan riista blandning till brännwinsbränning. -ainen isen *a.* rik på förråder, förmögen.
Riistän ää *v.* rycka bort med wåld, afskilja, lösrycka, sprätta upp, afkläda, beröfwa, plundra. -telen llä *v.* småningom lösrycka. -to on *s.* lösryckning, sprättning, plundring. -ton oa *v.* lösrycka wåldsamt. -toja on *s.* den som lösrycker, plundrare. -tyn yä *v.* bli lösryckt, uppsprättas.
Riistäs ään = rastas.

Riisun ua *v.* afkläda, beröfwa. -uuinnan l. -unto nnon *s.* afklädning. -uja an *s.* afklädare. -umus uksen *s.* afklädning.
Riita dan *s.* twist, träta, riitaveli l. riitakumppani trätobroder, olla riidoissa wara oense, twista, riitamaa twistejord. -de teen *s.* twistigt tillstånd. -ainen isen *a.* twistig, trätosam. -aisuus uuden *s.* trätosamhet. -aisesti *adv.* trätosamt, twistigt. -dakas kkaan *s.* trätgirig. -datoin ttoman *a.* utan träte, fri från gräl. -telen della *v.* twista, träta, gräla. -tely yn l. -telö ön l. -telys yksen *s.* twist, gräl. -aan uta l. -aunnun ntua *v.* bli twistig, bli oense, komma i träta. -aannutan ttaa *v.* bringa i gräl (riite).
Riitsin iä = riistän.
Riitta tan *s.* rad, traf.
Riite tteen l. -tto ton *s.* tunn isskorpa, rimfrost, säiden riite l. keliriitto menföre. -ttehinen isen *a.* full med isskorpa, isblandad. -tyn ttyä l. -totun ttua l. -ttounnun ntua l. -ttaunnun ntua *v.* öfwerdragas med isskorpa, hårdna på ytan, folna, slockna. -tän ttää *v.* rima, afsätta rimfrost. -ttäydyn ytyä = riityn (riive, riitän).
Riitän ttää *v.* räcka till, spisa. -ttämätöin ttömän *a.* otillräcklig (riite).
Riiun iikua = riuvun.
Riivaan vata l. -ailen lla *v.* förwirra, förbrylla, ohelga, riivattu rasande, sinä riivattu du fördömde! -aus uksen *s.* förwirring, förderf, raseri. -vos oksen *s.* förwirradt tillstånd. -vi in *s.* förwirrad fart, täyttä riiviä i full fart. -viö ön *s.* rasande, besatt menniska, förderf. -vaun uta *v.* bli förwirrad, bli rasande. -vaadun tua l. -vaannun ntua = riivaun.
Riivakka kan = rivakka.
Riive een *s.* isskorpa, isgata. -ven enen l. -vannes nteen l. -vannos oksen *s.* isskorpa på snön.
Riivi in = riipiä (riivaan).
Riivun se riuvun.
Rija an *s.* gärdesgård af fällda träd = rytöaita.

Rikene neen *a.* hastig, rikeneen hastigt. -neesti *adv.* hastigt.

Rikevä än = rikene.

Rikeä än *a.* tätbewuxen.

Rikas kkaan *a.* rik. -kkaus uden *s.* rikedom. -kkaasti *adv.* rikligen. -stun ua *v.* bli rik. -stumus uksen *s.* rikblifning. -stan sa l. -stutan ttaa *v.* rikta, göra rik.

Rikka kan *s.* allt smått och odugligt, skarn, sopor, strå, rosk, rikka silmässä rosk i ögat, rikkahuoho ogräs, riidan rikka hemlig oenighet, tulla omille rikoille komma till egna sopor, d. ä. hem. -anen sen *dim.* = rikka. -ainen isen *a.* full med sopor, ogräs, rosk. -koilen lla *v.* samla sopor, sopa (rikki).

Rikki kin *s.* swafwel. -kitän ttää *v.* swafla.

Rikki *adv.* sönder, on rikki är sönder, mene rikki går sönder, rikkiviisas öfwerklok. -ke kkeen *s.* söndrighet, säiden rike menföre, *pl.* rikkeet trollade åkommor. -kko kon *s.* söndrighet, brott, bresch, raajarikko lytt, krymling, valarikko edsbrytare, menebare. -kkinäinen l. -kkonainen l. -konnainen l. -kkeinen isen l. -kein imen l. -kkiöin ömen *a.* söndrig, söndrad, *pl.* rikonnaiset trollade åkommor. -kkinäisyys yyden l. -kkonaisuus uuden *s.* söndrigt tillstånd. -kollinen isen *a.* söndrig, brottslig. -kon kkoa *v.* söndra, bryta, förbryta, rikkoa kelin förderfwa föret, rikkoa vatsan förorsaka diarrhe, rikkoa mielen förtörna. -kos oksen *s.* brott, rikosasia brottmål, hengen rikos lifssak, rikosuhri skuldoffer. -kkoja an *s.* brytare, förbryare. -konta nnan *s.* brytning, plöjning af linda. -kkoilen lla *v.* söndra smått. -kkoutan ttaa *v.* låta söndra. -kun kkua l. -kkaun uta l. -kaannun ntua l. -kkoun uta l. -kkoonnun ntua l. -kkiudun utua *v.* gå sönder, brytas (rikka).

Rikku kun *s.* prick, punkt, småsak.

Riko *adv.* rikorihma bandstump. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* pryda, utsira, förse med prydnader. -osa an *a.* prydlig, sirlig.

Riksi in *s.* riksdaler, riksisilmäinen glosögd.

Rikutan ttaa *v.* tindra, glimma.

Rilla an *s.* trissa. -llin iä *v.* rulla, trilla.

Rillaan llata *v.* exercera, öfwa. -llaus uksen *s.* exercis. -llinki ngin *s.* samling till exercis, soldatmöte.

Rima an *s.* spillra. -ale een *s.* små bit, kras.

Rimpi mmen *s.* strandrör, rörhwassa (*arundo phragmites*), sankt ställe i kärr, rimmen päst rörtofs, rimpialho sumptrakt bewuxen med rör.

Rimpoilen lla *v.* dingla.

Rimpotin ttimen *s.* tofs.

Rimsi in *s.* spets.

Rimuun muta = rämyyn, remuun.

Rinkevä än *a.* wid, rymlig.

Rinkilä än *s.* kringla.

Ringun ukua *v.* skrika, knarra. -ukutan ttaa *v.* låta knarra, slamra på något. -nkutus uksen *s.* knarrning. -kaisen sta *v.* skrika till hastigt.

Rinnistelen llä = rinnustelen se rinta.

Rinso on *a.* karg.

Rinta nnan *s.* bröst, ett högre l. framför l. wid sidan beläget ställe, rintalapsi spenbarn, -lasta bröstben, -kehä bröstkorg, rinnan ahdistus andtäppa, rinnan polte bröstinflammation, rintaliina l. -ihokas chemisette, rintavarjo bröstbetäckning, brösthårnesk, rinta rinnoin bröst mot bröst, rintarynnäkkö bestormning bröstgänges, rinnoin bröstgänges, med bröstet, rintamaa högre sluttande mark, mäen rinta backsluttning, päivän rinta sluttande och för solen öppet ställe, nuotan rinnat främre delarna af noten, sodan rinta första ledet i en slagtordning, juhlan rinta tiden närmast före helg, käyvät rinnan l. rinnoin gå jemte hwarandra, laskea rinnalle sätta i bredd, ei tule isänsä rinnalle kommer ej i jemnbredd, kan ej jemföras med sin fader. -nne nteen *s.* brant, brink, vuoren rinne bergsluttning, puolipäivän rinne tiden närmast middagen. -teinen isen *a.* h. t. brant, brink, full med branter. -ainen isen *a.* bröstig, bröstförsedd, *s.* brant. -ava an *a.* högbröstad, bredbröstad, modig, brantig. -avuus uuden

s. bred- l. högbröstighet. -avasti adv. högbröstigt, stormodigt. -aelen sdr. -ailen lla v. brösta sig. -nnain l. -nnattain l. -nnatuksin l. -nnatusten l. -nnaksutten l. -nnaksutta l. -nnaksuttain l. -nnakkain l. -nnakkaa l. -nnakkaisin adv. bredwid hwarandrá, i bredd. -nnakkainen isen a. ställd bredwid hwarandra, parallel. -nnakkaisuus uuden s. parallelism. -nnaksutan ttaa l. -nnaksuttelen tella l. -nnattelen tella l. -nnatustelen lla v. sätta i jemnbredd, jemföra. -nnus uksen s. bröstrem, bröstskärm, bröstbetäckning. -nnustin imen s. bröstrem. -nnusta an s. stället framför, sluttning, bröstrem. -nnustan aa v. spänna till bröstremmen, brösta sig, wara motsträfwig, gripa tag i bröstet, brottas. -nnustus uksen s. bröstremmens spänning, bröstning, brottning. -nnustelen lla v. spänna småningom bröstremmen, brottas. -nnustelia an s. brottare. -tuus uuden s. upphöjning.

Rio on s. qwistar på en rödjad äng, sopor, strå, rioläjä qwisthög.

Ripa van s. grepe, handtag, pääripa hufwudbonad, hårkläbsel, kangasripa upplagd wäfwänning, vyöripa säste på bältet. -ivatoin ttoman a. utan hårkläbsel, utan grepe (ripo).

Ripa an s. strunt (ripo), ripa-asia struntsak. -asin imen s. slik. -atoin ttoman a. utan slik, blott och bar (ripale).

Ripajan pata v. stänka, droppwis flyta l. falla, plaska. -paus uksen s. stänk, plask. -pahdan htaa v. hastigt stänka, stritta. -pahdus uksen s. strittning, hastig stänk, stänkande rörelse. -pakka kan s. tillstånd af stänkning, mjukhet, lättflytande, diarrhe, on ripakalla har diarrhe. -pakoin ida v. ha diarrhe.

Ripaisen sta v. hastigt göra ngt, gripa, skära, slå.

Ripakko kon s. trasa.

Ripale een s. trasa, fragment. -letoin ttoman a. utan trasa, blott och bar.

Ripe ppeen s. stänk (ripajan), affall, kringströdd qwarlefwa, lemning (ripa, ripale). -eksin iä v. dugga, stänka smått.

Ripin rapin adv. kringströdt hit och dit.

Ripistän ää, -telen llä = ripotan, ripottelen.

Ripiä än a. snäll, rask, prydlig, snyggklädd. -peys yden s. raskhet. -ästi adv. snällt, raskt. -peyn ytä v. bli rask.

Ripo on s. strunt, slarfwa, slarfwigt nedhängande ting, hårkläbsel, riporihma hårfästning (ripa). -otan ttaa l. -ottelen tella v. kringströ l. fälla småningom, spilla omkring, juoksee ripottelee springer lätt, springer och spiller, sataa ripottelee regnar smått (ripa, rippa).

Rippa pan s. sänke, sänklod. -potan ttaa v. förse med sänke. -potus uksen s. widhäftning af sänken.

Rippi pin s. skrift, skriftermål, bigt, rippilapsi skriftskolebarn, rippi-isä skriftefader, salarippi öronbigt. -pitän ttää v. skrifta, bigta. -pitys yksen s. skriftning, bigtning. -pittäjä än s. skriftare.

Ripon ppoa v. spisa, hinna till.

Rippu pun s. något nedhängande, esirippu förhänge, förlåt, ridå, rippuhapen = rämmels. -uinen isen l. -uisa an a. hängande. -pun ppua v. hänga ned, bero af. -uja an s. som nedhänger, pendel. -pus uksen s. hängande tillstånd. -uilen lla v. hänga fortfarande. -pustan aa v. hänga upp. -pustus uksen s. upphängning. -pustaja an s. upphängare. -pustelen lla v. småningom upphänga. -pustutan ttaa v. låta upphänga.

Ripsa an l. -sas aan a. hurtig, snäll. -akas kkaan a. hurtig. -aasti l. -akkaasti adv. hurtigt. -saan sata v. slänga. -ahutan ttaa v. hurtigt l. hastigt göra ngt.

Ripse een l. -si sen s. ögonbryn, blomklase, frans. -su un s. frans, rimsa. -sun ua v. hänga ned som frans. -sutan ttaa v. låta hänga ned, strö, blinka. -sutus uksen s. blinkning, stänkning. -suttelen tella v. blinka fortfarande, strö smått, sakta röras.

Ripsiä än = ripeä.

Ripukka kan s. liten grepe (ripa).

Ripuli in s. strunt, löst lif, kråkfötter (dålig skrift).

Riputan ttaa, riputus uksen, riputtelen tella = ripotan m. fl.

Risa an *s.* förtel, ställött, slarfwa, strik och rypt. -anen sen *dim.* liten förtel. -ainen isen *a.* full med förtlar. -atoin ttoman *a.* utan förtel. -aan ata *v.* slarfwa ihop, göra slarfwig, rifwa, sarga, wäsnas. -saus uksen *s.* hopslarfning, rifning, gny, ei risausta eikä rasausta hwarken knäpp eller gny.
Riskaan kata *v.* larma, bullra, leka bullersamt. -kaelen lla *v.* stämma ut, förderfwa (raiskaan). -kahutan ttaa *v.* kasta med buller.
Riskamo on *s.* båtsidans telna i harrnot (ina).
Riski in l. -kilä än l. -kiläinen isen l. -ko on *s.* grisla (*uria*).
Risku un, riskutan ttaa = risu, risutan.
Risoilen lla *v.* få små sprickor.
Risotan ttaa *v.* strika (som skatan), snattra.
Rissa an *s.* liten slätad korg.
Rista an *s.* ärt. -ainen isen *a.* af ärter, ärtrik.
Risti in *s.* kors, kristning, klöfwer (i kortspel), panna ristiin lägga i kors, ristiin naulita *adr.* ristinnaulita korsfästa, ristiluut korsryggen, ristihuuli korsläppig, ristikatu twärgata, ristiraudat korsgaller af jern, ristinokka korsnäbb, ristinrastin härs och twärs, ristilehti (*marchantia*), blåsippa, ristin päivä korsmessa (den 15 sept.). ristikanto l. ristipetäjä helig stubbe, tall (med kors försedd), kantaa ristiänsä bära sitt kors, olla ristiksi wara till kors, vie ristille för till att döpas, ristilapsi barn som skall kristnas, dopbarn, ristinimi kristningsnamn. -inen isen *dim.* litet kors, *a.* korsig, korsad, med kors försedd. -isä än *a.* beswärlig, förtretlig. -ikko kon *s* korswerk, dopbarn. -ikkä kän *s.* korswis ställning, ristikkää l. ristikkäin korswis. -ikkäinen isen *a.* korswis lagd, alternat, ristikkäisin korswis. -ikkö kön *s.* korsläggning. -iksyttä l. -itysten *adv.* korswis. -in iä l. -itsen tä *v.* döpa, kristna. -intö nnön l. -intä nnän *s.* kristning. -imä än *s.* dop, ristimänimi dopnamn. -iä än l. -itsiä än *s.* kristnare. -iäinen isen *s.* den som kristnas, *pl.* ristiäiset barnsöl. -teilen llä *v.* korsa fortfarande, krysßa, slå klöfwer. -teilys yksen *s.* korsning, kryßning.
Risto on = rista.
Risu un *s.* ris, ruska. -uinen isen *a.* full med ris. -ukko kon *s.* rissudr, rishög. -uun suta *v.* samla ihop ris, hugga ris, belägga l. ståda med ruskor. -utan ttaa *v.* beströ med ris. -ututan ttaa *v.* låta risbeströ.
Rita dan *s.* fälla, snara, warggrop, ridan toimi *ep.* för forndräll.
Ritajan l. -taan data l. -tisen stä *v.* braka stut, spraka. -tinä än *s.* brak, sprakning. -tistän ää *v.* ha att braka, låta spraka. -tistelen llä *v.* låta sprakа smått.
Ritari in *s.* riddare. -isto on *s.* ridderskap, riddareorden.
Ritta tan = riitta.
Ritustan aa l. -stelen lla *v.* handskas, göra slarfwigt, långsamt.
Ritutan ttaa l. -uttelen tella *v.* stänka smått, dugga. -utus uksen *s.* stänkning, duggning. -utin ttimen l. -ukainen isen *s.* stänkwerktyg, fin sprutkanna (tirutan).
Ritva an *s.* spö. -ala an *s.* spöort, spöbewuxet ställe.
Riuahutan ttaa *v.* hastigt aftyna, förtrötta, låta hastigt aftyna (riukeen), hastigt strika till (riu'un).
Riud .... se riut....
Riuhakka kan = riuhka.
Riuhdaistan aa = riuhkaisen.
Riuhdon htoa *v.* häftigt göra något, slå, rifwa m. m.
Riuhka an l. -kia an *a.* wig, qwick, flink. -ailen lla *v.* röras wigt. -aisen sta *v.* göra qwickt, knycka till, rycka bort, rappa till.
Riuhtaisen sta = riuhkaisen.
Riukamainen isen *a.* förtärande, som har att aftyna, *ep.* för engelska sjukan, twinsot m. m. (riukeen).
Riukeen l. riukenen riu'eta *v.* aftyna, förfalla (raukeen).
Riuku riu'un l. riuvun *s.* gärdsel, stång, spira, mittariuku mätstång, riukubäntä

qwickstjert, *pl.* riuvut handbår. -unen sen *dim.* liten stång. -uinen isen *a.* af gårdsel l. stänger gjord. -ukuun u'uta l. uvuta *v.* hoppa med stång, stängla fram.

Riuoon ota *v.* trötta sig, anstränga sig, röras häftigt. -otan ttaa *v.* förtrötta, ha att magra, låta aftyna. -ottelen tella *v.* småningom låta aftyna, wräka sig maktlös, rieskosena riuottelit du wräktes såsom färst (obearbetad) och maktlös (riukeen).

Riu'un riukua *v.* skrika gällt, skråna. -iukuilen lla *v.* skrika gällt fortfarande. -iukutan ttaa *v.* ha att skrika, skrika på någon, påskynda, tala gällt. -iukuttelen tella *v.* skrika fortfarande gällt, tralla.

Riu'utan ttaa, riu'uttelen tella = riuotan, riuottelen och riukutan, riukuttelen.

Riunias aan *a.* förträfflig.

Riusa an *s.* slaga.

Riuska an = riusa.

Riuskaan kata l. -kun ua *a.* fräsande stänka, bullra. -ke een *s.* stänk med gny, fräsande buller, kratsch. -kon oa *v.* stänka mycket, braka, bråka. -kin ia *v.* fräsa och stänka fortfarande, braka, kratscha. -kis *adv.* kratsch, riuskis rauskis kritsch kratsch. -kahutan ttaa *v.* stänka hastigt på ngn, kasta med buller och brak.

Riudon toa = riuhdon.

Riudun tua *v.* aftyna, tråna, förfalla. -iutumus uksen *s.* aftyning, själtåg. -iuto don *s.* ugt aftynadt, utnött, förfallet. -utoun uta l. -tounnun ntua *v.* aftyna, försmagas. -iutukainen isen *s.* förtärande, *ep.* för engelska sjukan. -dutan ttaa *v.* förorsaka aftyning, förtära.

Riutta tan *s.* bank, refwel, rad af klippor, ruska, lång rad, jään riutta radwis drifwande is. -ainen isen *a.* full med bankar, reslar, riuttainen maa ojemn l. kuperad mark. -tetun ttua *v.* uppfyllas af ruskor, windfällen m. m.

Riuvoon, -votan, -vottelen = riuoon, riuotan, riuottelen.

Riuvun, -vutan, -vuttelen, -vahutan = riu'un, riu'utan, riu'uttelen, riuahutan.

Riva an *s.* grepe (ripa).

Rivahdan htaa *v.* röras hastigt, rask, spritta till.

Rivaisen sta = ripaisen.

Rivakka kan l. -kas kkaan *a.* hurtig, rask.

Rivastun, rivestyn se rivo.

Riveä än = rivakka, ripiä.

Rivi in *s.* rad, traf, *a.* illa tilltygad, plundrad, rivinoma förderfwad, stympad. -in iä *v.* rada. -itän ttää *v.* rada, låta rada, rivittäin radwis (riviö).

Rivin iä *v.* dikta, drifwa. -in imen *s.* diktwerktyg, rivinrauta drifjern (rivi).

Riviö ön l. -öin ömen *a.* stympad, wanställd, förderfwad (rivi).

Rivo on *a.* smutsig, otäck, skändlig. -vous uden *s.* smutsighet. -vosti *adv.* otäckt, skändligt. -vostan l. -vastan aa *v.* smutsa, skända, tala otäckt. -vostun l. -vastun ua l. -vestyn yä bli smutsad, nedträckas. -vostus l. -vastus uksen *s.* smutsning, nedträckning. -voilen lla *v.* bete sig otäckt, tala otäckheter.

Rod .... se rot ....

Roha an *s.* häckla = rohalauta. -hin ia *v.* häckla.

Rohd ... se roht ....

Roheva an = rohkia och roteva.

Rohisen sta = röhisen.

Rohistun ua *v.* bli swampig (som en roswa).

Rohka kan *s.* häckla, kart, årt. -hin hkia *v.* häckla, afrifwa linknoppar (roha, rokka).

Rohkale een *s.* kart.

Rohki *adv.* djerft, modigt, rätt fram. -ia an *a.* modig, djerf. -keus uden *s.* djerfhet. -iasti *adv.* djerft, modigt. -ias aan *a.* modig. -hkeen l. -hkenen hjeta *v.* drista, wåga, fördrista sig. -hjennan ntaa l. -hkasen hasta *v.* gifwa mod, göra modig. -hjennus l. -hvaistus uksen *s.* uppmuntran. -hjennun ntua *v.* bli modig, uppmuntras, wederqwickas. -keilen lla *v.* ha mod, wisa sig modig. -keun uta *v.* fatta mod.

Rohko hon *s.* kart (rohka).

Rohmuska an *s.* weck.

Rohdin htia *v.* häckla. -hdin htimen *s.* blår. -htiminen isen *a.* af blår,

-blårblandad. -hdotun ttua *v.* bli blår, bli lik blår, bli swampig (rohistun).
Rohto hdon *s.* krydda, läkemedel. -oinen isen *a.* kryddad.
Rohdun htua *v.* få utslag, slå ut, bli öfwerdragen med skorpa l. snas. -htuma an *s.* utslag.
Rohvasen sta, -stus uksen, -stun ua = rohjennan, rohjennus, rohjennun se rohki.
Roid .... se roit....
Roihdin htia *v.* starkt uppläga.
Roikale een *s.* hängande slarfwa, lång och spenslig wräkling.
Roikas kkaan *a.* flitig.
Roikkaan kata *v.* slänga, skutta, sataa roikkaa hällregna. -kin kkia *v.* skutta fortfarande, hänga ned i trasor. -kahdan htaa *v.* dimpa. -kun kkua *v.* hänga ned dinglande, skrika (korpen).
Roilotan ttaa *v.* göra ngt wårdslöst.
Roima an *a.* grof, rundlig, yppig, rask, tilltagsen. roimahousu widbyxa *ep.* för en slarfwig slösare. roimakädellä med slösande hand, roimasade hällregn, roimatyö groft arbete. -san ata *v.* wara rundlig, lefwa yppigt, wifta. -aus uksen *s.* yppigt lif. -min ia *v.* göra raskt, slå fortfarande med långsamma slag.
Roina an *s.* skräp.
Roinaan nata *v.* råma, larma. -naus uksen *s.* råmning. -nistan aa *v.* larma, ryta, pocka.
Roipakka kan *a.* lång och smal.
Roipotan ttaa l. -ttelen tella *v.* trasa, handskas, släpa.
Roira an *s.* rigel, smäll (i lås), slå. -san ata *v.* rigla.
Roiska an *s.* lång stryktare, lång trasa. -an aa l. -aan ata *v.* slänga, dänga, slå med brak, röras med brak. -ke een *s.* brakande slängning l. slag, plask. -ahdan htaa *v.* dimpa, med brak göra ngt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* dimpning med hastigt brak. -ahtelen hdella *v.* dimpa ofta. -kun ua *v.* hänga ned slarfwig, stänka. -ku un *s.* skräp, trasigt ting. -kin ia *v.* bråka fortfarande, fräsa.
Roisto on s. rosk, slödder, skräp. -osa an *a.* roskig, skräpig. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* blanda med rosk, roska, gå omkring som slödder, slåntra. -oun uta *v.* bli wräkling.
Roitlio on *s.* wräkling.
Roitto ton *s.* brinnande bål, stor låga.
Roito don *s.* snyltgäst, golfståndare, roitotauti utsot, magsjuka.
Roidun tua *v.* försmäkta, tigga. -tuja an *s.* tiggare.
Roiva an *s.* smäll (roira?). -aan ata *v.* slänga, wräka bort.
Roivas aan l. -ajas aan *s.* ett band (lin, hampa).
Roja an *s.* dy, mudder, smuts (ruoja). -ainen isen *a.* dyig, muddrig, smutsig. -astan aa *v.* smutsa, besudla. -akka kan *a.* wattenhaltig, tunn, smaklös.
Rojahdan htaa *v.* falla rak lång med brak. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* fall och brak. -jahutan ttaa *v.* ha att falla, hastigt braka.
Rojo on *s.* lång wräkling, brak, smuts, träck.
Roju un *s.* hop af skräp, smuts, skräphög, ruotoinen roju *eg.* fiskbenshop, skräpigt redskap gjordt af fiskben. -uun uta *v.* samla skräp, wräkas som skräp.
Rokallan ltaa *v.* få blemmor, *eg.* få små koppor. -alun ttua *v.* få utslag, bli sårig (rokko).
Rokka kan *s.* ärt, ärtsoppa med rotfrukter. -kas aksen *s.* ärter m. fl. (ingredienser till rokka). -ainen isen *a.* af ärter l. ärtsoppa.
Rokki kin *s.* sugga, so.
Rokko kon *s.* koppor, tuhkarokko mässling, laattarokko breda wattenkoppor, vihulaisrokko frisel, rokon pano waccinering, panna rokkoa waccinera. rokonrikko l. -rikkoinen l. -arpinen koppärrig. -onen sen *dim.* små koppor. -oinen isen *a.* behäftad med koppor. -kotan ttaa *v.* waccinera. -kotus uksen *s.* waccinering.
Rokostelen lla *v.* skrapa ihop, pyssla.
Rolli in *s.* osnöpt bagge, rolliakka pratsjuk käring.
Rollotan ttaa *v.* skrälla.
Romahdan htaa *v.* braka dost (som i tomt rum). -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* dost brak. -ahtelen hdella *v.* braka fortfarande doft. -masen sta *v.* dun=

bra, båna en gång. -mahutan *adv*. -mautan ttaa *v*. dundra till, slå till med brak. -mu un *s*. dån, larm. -mallan ltaa *v*. braka hastigt och lätt. -mallus uksen *s*. litet brak, *pl*. romallukset litet kalas.
Romaska an *s*. windfälle.
Rome een *s*. windfälle, stenar m. fl. skroflighet. -entola an l. -eikko kon *s*. skog med windfällen, stenbunden, oländig mark. -einen isen *a*. skroflig.
Romennus uksen = romallus.
Romeen uta *v*. bli förskräckt, uppskrämmas.
Romi in *s*. Rom. -malainen isen *a*. romersk, *s*. Romare.
Romotan ttaa *v*. göra rasslt.
Rompakka kan *a*. hurtig, smått öfwerdådig.
Rompatan ttaa *v*. pladdra högljudt.
Rompka an *s*. brädd, kant.
Rompottelen tella *v*. röras, bete sig wårdslöst.
Romppa pan = rompakka.
Rompsis *int*. fratsch.
Rompun ppua = rumppuun.
Romsi in *s*. skogsbrand, romsivalkia stockeld, romsiköysi rep för att draga en båt uppför forsar, romsisauva stång för att skjuta ut båten från strand.
Romsu un *s*. snöflask, skräfs. -uinen isen *a*. slaskig, full med skräfs.
Romu un *s*. skräp, larm. -ut uen *s*. skräphög, hop. -uska an *s*. skräp, småsaker, yskän r. fort hosta, taudin r. lindrig sjukdom. -uinen isen *a*. skräpig, romuistauti lindrig sjukdom. -ulustan aa *v*. krasla, wara halfsjuk. (romahdan).
Roni in = rani.
Ronkka kan *s*. höft, triangelkrok, ronkallaan på sida, på gläut.
Ronkkaan kata l. -kun kkua *v*. kraxa, brumma, pocka. -kutan ttaa *v*. ha att kraxa, låta brumma l. pocka. -kutus uksen *s*. kraxning, brumning, pock (ronkin).
Ronkkeloinen isen *a*. full med gropar l. grottor, full med stenhölster (lokeroinen).
Ronkia kkia *s*. gräfwa ut. -kaisen sta *v*. hugga ut. -kutan ttaa *v*. låta gräfwa ut.
Ronni in *s*. grop i berg.
Rontto ton *s*. afhuggen trädstam, *a*. ihålig (ontto).
Rontukka kan *s*. kalleka (*caltha palustris*).
Ronkka kan *s*. af täda och albark kokad dekokt för att färja fiskredskap (ronkka).
Ropaisen sta = rapaisen.
Ropajan pata l. -pisen sta *v*. dost skramla. -pina an *s*. skrammel. -pahdan htaa *v*. skramla till hastigt, dimpa. -pahdus *adv*. -paus uksen *s*. hastigt skrammel. -pistan aa *v*. åstadkomma skrammel, skramla.
Ropakko kon *s*. göl, putt, smuts, träck, förklädd person under julhelgen. -oinen isen *a*. full med puttar, träckig (ropakko).
Ropatin *adv*. förgäfwes, till intet.
Ropatti tin *s*. bädd, brits.
Rove peen *s*. näfwerriswa, -pehut uen *dim*. liten riswa. -peellinen isen *a*. en riswa full (roppi, rovikko).
Ropio on = rovio.
Ropistun ua *v*. bli upplöst, lösas upp.
Ropo on *s*. skärf, styrk, ropoheinä höskallra (*rhinantus crista galli*), ropojää isskorpa, ropokynsi kortnagel.
Ropotan ttaa *v*. göra ngt groft, sjuska, pladdra.
Roppa pan *s*. osaltadt l. illa beredt smör.
Roppaan pata *v*. klappa, bulta, rycka undan, beröfwa.
Roppi pin *s*. näfwerkärl, riswa. -ppinen isen l. -ppoinen isen *dim*. = roppi.
Ropsa an *a*. driftig, rask, elastisk, spänstig. -asti *adv*. spänstigt, wigt. -aan ata *v*. slänga, kasta wigt. -sia ia *v*. slå, piska kratsande. -sahdan htaa *v*. hastigt slå l. falla, dimpa. -saus uksen *s*. hastigt slag l. fall, dimp. -sotan l. -sutan ttaa *v*. åstadkomma kratsande, baka, bada, slå med qwast l. spö, tröska.
Rosa an *s*. gruta, begrafningsställe.
Rosahdan htaa *v*. hastigt wäsnas, fräsa, braka. -ahdus *adv*. -aus uksen *s*. plötsligt

stigt wäsende, fräsning. -aatan ttaa v. åstadkomma häftigt wäsende, låta fräsa, braka.

Roska an s. rost, skräp, sopor, roskaruoho ogräs, roskaväki slödder. -ainen isen a. rostig, skräpig, full med sopor. -aan ata v. skräpa, smutsa.

Rosma an a. driftig, tilltagsen.

Rosmessa an s. deg.

Rosmo on, -oinen isen, -on oa = rosvo, rosvoinen, rosvon.

Rosmukka kan s. skroflig knöl, -heinä göfblomma (*veronica chamaedrys*).

Roso on s. torrt ställe i sidan af ett träd, skroflighet, häftig låga, raudan rosot jernslagg. -oinen isen a. full med torra ställen (om träd), ihålig, skroflig. -otan ttaa v. häftigt låga, flamma.

Rospuska an s. fyrhjulig kärra, arbetskärra.

Rospuutta tan l. -tto ton l. -tos oksen s. menföre.

Rossi in s. gråsparf, gråspink (*fringilla domestica*)

Rostan as l. -tin ia v. rykta, ansa, giswa gruta. -te on s. rykt, ans (rosa).

Rostina an s. farwäl, afsked.

Rostuo on s. jul.

Rosvoon vota v. plundra, röfwa. -via ia v. ströfwa, wara på ströftåg. -vo on l. -voja an s. röfware. -voinen isen a. plundrande, full med röfware.

Rota dan s. underlag under häfstång, underjorden (hos Lapparna), rotameri botteulöst haf. -aimo on s. helfwete.

Rotajan l. -taan data l. -tisen sta v. slamra, pladdra groft, skallra. -tina an s. slammer. -tilo on s. grof pladdrare. -tistan aa v. låta slamra, tala groft och högljudt.

Roteva an a. stark, rask, häftig, frimodig, tilltagsen. -asti adv. raskt, häftigt.

Roti din s. mjölke = rotimäti.

Rotikko kon s. ruin, förfallen byggnad.

Rotimo on = rutimo.

Rotkahdan htaa v. göra något med hastigt buller, falla, dimpa. -ahdus adv. -aus uksen s. hastigt brak. -ahtelen hdella v. fortfara med plötsliga brakningar. -kannan ntaa v. åstadkomma brak. -kistun ua v. förfalla.

Rotko on s. bergskrefwa, swårtillgänglig klyfta, wråkling. -oinen isen a. full med klyftor. -otan ttaa v. klucka (om höns). -ottelen tella v. gå omkring sysslolös, wråkas, wanka.

Rotkun ua v. gunga, wackla med brak.

Rotma an a. bastant, stark.

Roto don = rota, rotu och rotilo.

Rotosa an l. -ova an = roteva.

Rotsin ia = rostin.

Rotta tan s. råtta. -anen sen dim. liten råtta. -ainen isen a. full med råttor, smutsad af råttor. -tatoin ttoman a. utan råttor.

Rottarainen isen s. gråsparf.

Rotti tin s. pung, wattenputt.

Rottinen isen s. sidensvans.

Rotto ton s. häftig låga, flamma.

Rotu dun s. race, art, slägt, kön. -us uksen s. slägt, familj. -unen sen dim. = rotu, sieltä rotusin härstammande derifrån. -uinen isen a. hörande till race, art. -din tia v. härstamma, uppkomma, föda, alstra. -tina an s. barnsängsgåfwa. -tiun uta v. uppkomma, uppskjuta, uppwära.

Roud.... se rout....

Rouhaan hata l. -hin ia v. bråka, krossa, hyfla med grofhyfwel, skära groft, grofhugga. -haus uksen l. -hina an s. bråkning, krossning, grofskärning. -hasen sta v. skära till groft. -he een s. bråk, bråkning, pl. rouheet grofskurna l. bråkade ting, gröpe. -hennan ntaa v. krossa litet, bråka smått. -hennus uksen s. småbråkning. -hitan ttaa v. låta grofhugga, låta bråka.

Rouka u'an, roukaan u'ata = roukka, roukkaan.

Roukahutan ttaa v. bryta hastigt.

Roukka kan s. swärta (kokad af trädbark för nät), förwällningswatten = ruokkavesi. -kkaan kata v. koka swärta (till nät), swärta, förwälla. -kkaus uksen s. swärtning, förwällning. -kistun ua v. swartna, bli hopskrumpen (rookka).

Roukka kaa s. fäll.

Roukkio on s. stor hög. -ottain adv. högtals.

Roukko kon = roukkio och roukku.
Roukku kun *s.* twärträd på slädbotten, twärbalk.
Rouko u'on *s.* bred remna i hafsisen, fäll (roukka).
Roumakivi *s.* stenart.
Rounio on = raunio.
Rousi in *s.* golftilja i spilta, bås, rousimato snok.
Rousko on l. -ku un *s.* brosk (rystö, rusto). -oinen l. -uinen isen *a.* broskig, af brosk.
Rouskun ua *v.* knastra, kraka, braka. -ka an l. -ku un *s.* knarr, brak, knastrande, rouskanlehti l. rouskulehti guldris (*solidago virgaurea*). -kin ia *v.* tugga knastrande, bita groft, fortfarande knastra. -kina an *s.* fortfarande knarr. -kahdan htaa *v.* hastigt knastra l. braka till, falla in med brak. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* hastigt brak. -kutan ttaa *v.* knarka, knastra, krossa l tugga ljudeligen. -kutus uksen *s.* knarkning.
Rouste een l. -tane een = routa.
Rousto on = rusto.
Routa dan *s.* kraka, frusen mark, käle, routakukka slåtterblomma (*parnassia palustris*). -ainen isen *a.* krakig, skroflig, kälfull. -tikko kon l. -teikko kon *s.* wäg l. ställe med kraka, skroflighet. -taan data *v.* låta frysa, ha att förstelna. -dan taa l. -datan ttaa *v.* bli krakig, frysa till. -din tia *v.* skyffla undan kraka, skaffa undan den förfrusna skorpan, göra fri från isskorpa.
Routollinen isen *a.* rask, tilltagsen.
Routto ton *s.* häßja. -ttoon tota *v.* häßja.
Rova an *s.* bäck, bål (rovio), stenhög, skogbewuxen ås med kala ställen.
Rovatti tin = ravatti.
Rove een *s.* löst, uppsläppt tillstånd, tuohi on roveellaan näfret loßnar, hän on roveellaan han är wid godt mod. -eellinen isen l. -eisa an *a.* lössläppt, munter, frisk (rovi).
Rove peen se rope.
Rovi in l. -io on *s.* wedhög, bål, brinnande wedhög (i swed), swårighet, farligt ställe. -in ia l. -itsen ita *v.* samla swedjebränder, samla brännwed, samla i hög, rovia riihtä slå banden mot wäggen. -vehdin htia *v.* rödja mark.
Rovikko kon *s.* näfwerriswa. -vistun ua *v.* bli hopskrumpen, krympa ihop (som näfwer).
Rua .... se ruoka.
Ruha an *s.* grus, oli siellä ruhaa rompaa der fanns likt och olikt.
Ruhd .... se ruht ....
Ruhjaan jata *v.* bemöda sig tungt, arbeta ifrigt och strängt, bråka med ngt. -jon oa *v.* rådbråka, kroßa. -jus uksen l. -jainen isen *s.* en som bråkar och beswärar sig, traskare, klumsig arbetare, senfärdig menniska. -justan aa *v.* traska, bråka. -justelen lla *v.* traska smått, gå och traska, bete sig tölpigt, klumsa. -justus uksen *s.* bråk, trask. -jaisen sta *v.* hastigt anstränga sig, förorsaka en kontusion. -jenen jeta *v.* bli bråkad, förkroßas. -jennan ntaa *v.* kroßa. -jennus uksen *s.* kroßning. -jahdun htua *v.* falla som en wräkling, kasta sig wräkande.
Ruhka han *s.* smolk, småsaker, skräp, ruhkaruoho ogräs, -tauti utsot, -kivi sjelfsfrätsten, lös stenart, *pl.* ruhkat lösören.
Ruhma an l. -mo on *s.* block, hackelseträg. -men enen, -meninen isen = ruumen, ruumeninen.
Ruhmuska an *s.* weck. -ainen isen *a.* weckig, full med weck.
Ruho on *s.* bröstben (hos foglar), stor kroppsskapnad, odäke, koloß, hopskrumpen menniska (af engelska sjukan), ruhorampa hopskrumpen och lam.
Ruhtina an l. -as aan *s.* furste, isoruhtinas storfurste, ruhtinakunta furstendöme. -atar ttaren *s.* furstinna. -ainen isen l. -allinen isen *a.* furstlig. -aisuus uuden l. -allisuus uuden *s.* furstlighet. -aisesti l. -allisesti *adv.* furstligt. -nuus uuden *s.* furstewärdighet.
Ruhto hdon l. hon *s.* kroßadt tillstånd, lyö ruhoksi (för ruhdoksi) slår i kras. -hdon htoa *v.* slå i kras, kroßa, bråka, stampa, arbeta med stor ansträngning. -taisen sta *v.* kroßa med ett slag.

Ruia an = Ruija.
Ruihu un *s.* stoj. -uun uta *v.* stoja. -uuja an *s.* stojare.
Ruija an *s.* renselrem, bärrem, nordliga Norge, Ruijanmeri Ishafwet.
Ruikka kan *s.* jämrare, qwäkare, spruta, ruikkaporsas födgris, ruikkatauti diarrhé. -ainen isen *a.* gnällande, lipande. -kkaan kata *v.* gnälla, jämra sig, spruta. -kkaus uksen *s.* jämmer, sprut. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* gnälla smått, lipa. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha ett klagande läte, jämra sig, spruta. -kutus uksen *s.* jämmerlåt, sprutning. -alehdan htaa *v.* gå omkring klagande (ruisku).
Ruikka kan *a.* smal, tunn, ruikkamainen l. -moinen något smal, spenslig (ruikku). -kahdan htaa *v.* magra, aftaga hastigt.
Ruikku kun *a.* tunn, smal, liten, pikkuruikku helt liten, ringa, on ruikulla har diarrhe, ruikkutauti diarrhe, ruikkumainen l. -moinen något smal, liten. -unen sen *dim.* helt liten. = pikkuruikkunen (ruikka, ruiska).
Ruippana an *s.* rågmjöl blandadt i surmjölk.
Ruis se ruki.
Ruisautan ttaa *v.* spruta fram, stritta.
Ruiska an *s.* slaga.
Ruisku un *s.* spruta. -kaan kata *v.* spruta. -kin ia *v.* spruta fortfarande, stänka. -kahdan htaa *v.* hastigt spruta. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* hastig sprutning. -kautan ttaa *v.* åstadkomma hastig sprutning, plötsligt spruta upp. -kun ua *v.* spruta, stänka. -kutan ttaa *v.* låta spruta, hålla på att spruta, stänka. -kutus uksen *s.* sprutning, stänkning.
Ruitta tan *s.* småroff.
Ruitto ton *s.* *pl.* ruitot inelfworna i bröstkawiteten, de äldlare inre delarna.
Ruittu tun *s.* nederbörd med storm. -uinen isen *a.* stormig och yrande.
Ruitus uksen *s.* liten stackare.
Ruja an *s.* förfallet, skräpigt ting, rekiruja (raja).
Rujo on *a.* utnött, söndrig, krossad, lytt och lam.
Ruju un *a.* söndrig, skräpig. -uun uta *v.* samla skräp, skräpa, wäsnas.
Ruka uan *s.* kåda. -ainen isen *a.* kådig.
Rukale een = makale.
Rukas se rukka.
Rukeva an *a.* tjock, tät.
Ruis rukiin *s.* råg, ruisrääkkä kornknarr, ängsknarr (*gallinula crex*), ruisluste l. -kattara l. -heinä swingel (*bromus secalinus*), ruiskukka wårrågsblomma (*draba verna*), blåklint (*centaurea cyanus*), Ruissalo Runsala. -ukihinen l. -ukinen isen *a.* af råg, rågig. -uisto on *s.* rågfält. -ukihitoin ttoman *a.* utan råg. -ukihittomuus uuden *s.* rågbrist.
Rukka kan l. -kas kkaan *s.* lappmudd, handske. -anen sen *dim.* handske, saada rukkaset få korgen (i frieri). -ana an *s.* pels.
Rukka kan *a.* arm (raukka). -anen sen *dim.* = rukka.
Rukki kin *s.* spinnrock.
Ruko u'on *s.* höfåte, hop, hög, rörflen (*phalaris arundinacea*). -ukoon u'ota *v.* sätta i såtar. -u'otan ttaa *v.* låta sätta i såtar, sätta i såtar.
Rukoilen lla *v.* bedja. -koilia an *s.* bedjare. -kous uksen *s.* bön. -koilutan ttaa *v.* låta bedja.
Ruma an *a.* ful, wanskaplig, ruma henki hin onde. -muus uuden *s.* fulhet. -asti *adv.* fult, wederstyggligt. -anen sen *dim.* l. rumanlainen isen *a.* något ful, mera ful. -menen eta l. -mistun ua l. -mennun ntua *v.* bli ful. -mennan ntaa l. -mistan aa l. -mennutan ttaa *v.* göra ful, wanställa. -maksun ua *v.* anse för ful.
Rumahdan htaa *v.* dimpa ned.
Rumiska an *a.* owanligt djup, rymlig, skrymmande.
Rummakko kon *s.* sump, kärr.
Rumppa pan l. -ppi pin *s.* padda, grodunge. -ppuun puta *v.* qwäka (som grodan).
Rumppaan pata = runttaan.
Rumppu pun *s.* swansben (rumppa).
Rumu un *s.* stimm. -uun uta *v.* stimma.
Runbustan aa = runtustan.
Runko ngon *s.* kroppen utom hufwud, armar och ben, bål, himlakropp. -oinen isen *a.* till stam, bål hörande. -oilen

.lla v. röras i luften.
Runn .... se runto.
Runni in s. isberg på drift.
Runo on s. sång, poetiskt dikt, gall rensko, runoniekka skald. -ous uden s. poesi, diktning. -oon ota v. skrifwa wers, dikta. -oelen sdr. -oilen lla v. besjunga, dikta. -oilia an s. skald, diktare. -oelema sdr. -oelma an s. dikt, sång. -osto on s. diktsamling, poesi. -omus uksen s. poesi, diktning. -oja an s. sångare, ikirunoja ewärdelig sångare. -otar ttaren s. sånggudinna, sångmö. -otan ttaa l. -ottelen tella v. omskrifwa l. öfwerföra på wers, rimma. -otus uksen s. rimmande.
Runsas aan a. riklig, rundlig, ymnig. -aus uden s. ymnighet. -aasti adv. rikligen, rundligen. -stelen lla v. förhäfwa sig, sprundas.
Runsi in s. skräde, båß, runsimies renhållningshjon. -in ia v. skräda, spilla foder.
Runsu un s. båß wid tröskning, srillfoder, skräde, runsukupo båßkärfwe. -uinen isen a. af båß, båßblandad, full med skräden (runsi).
Runta nnan a. dugtig, frikostig. -tuus uuden s. frikostighet, öfwerflöd. -tuva an a. frikostig.
Runteli in s. byrlucka.
Runteva an a. korpulent, grofflemmad.
Runto nnon s. den tjockare och starkare delen af kroppen, bröst, buk, kroppsdål (runko). -nnokas kkaan a. storbukig. -nnakko kon s. den tjockare och starkare delen af kroppen, bröstgångeskraft, väkirunnakko stormlöpning, bröstgångesfart, vuoren runnakko bergskrefwa, on runnakossa är förderfwadt, krossadt, i oordning. -nnon ntoa l. -nnan ntaa v. med bröstet påtränga, sönderbryta. -nne nteen s. krossningstillstånd, förkrossning. -ntelen nnella v. krossa småningom, påtränga, anfalla. -nnahdan htaa v. hastigt påtränga, plötsligt krossa, förfalla, neddigna. -nnikoitsen ta v. hårdt behandla, mißhandla (rynnäs).
Runttaan tata v. dänga, slänga, gifwa rundligt (runta).
Runtti tin s. stackare, trashank.
Runtu nnun s. fridag ss. för tjenstehjon efter allhelgondagen, efter julhelgen m. m.
Runtukka kan s. lafwe l. bräs wid muren.
Runtus uksen s. hopskrumpen, liten stackare.
Runtuus, runtuva se runta.
Ruoa .... se ruoka.
Ruod .... se ruot....
Ruohd .... se ruoht....
Ruohi-kengät sandaler (nästan utan öfwerläder; hållas på foten medelst band).
Ruohka an s. stråka, linrepa. -hkaan hata l. -hkin ia v. stråka, repa (lin) (roha).
Ruohku un = ruohka.
Ruoho on s. gräs, ört, ruohosirkka = heinäsirkka, ruohon karvainen gräsfärgad, ruohonpää rörtofs. -oinen isen a. gräsig, gräsbewäxt. -okko kon l. -osto on l. -hikko kon s. gräsbewäxt ställe. -otun itua v. bli gräslupen, gräsbewäxt. -otan ttaa v. ha att wära gräs, låta bli gräslupen. -otoin ttoman a. gräslös. -ottomuus uuden s. gräslöshet, gräsbrist.
Ruohdin htimen = rohdin.
Ruohdin htia v. förtrista sig, wåga.
Ruohdun htua v. smitta, få utslag, bli sårig.
Ruoja an s. slam, åsja, as, wrak, slyngel, ett slags qwinnosko (ruoju). -ainen isen a. slammig, åsjig. -akko kon l. -jehikko sdr. -jeikko kon s. slammigt ställe. -jotan ttaa v. göra slammig, slamma, wara asig, wräka sig. -jottelen tella v. gå och wräka sig.
Ruoju un s. ett slags sko (sula och öfwertåg af samma läder med blott en söm), halfstöfwel, pjeksa, wrakling. -us uksen s. pl. ruojukset ett par sådana skor, tillbehör dertill. -ustan aa v. förse med ruoju, bära sådana skor, wräka. -ustelen l. -uttelen tella v. gå och wräka sig.
Ruoka ruo'an l. ruan s. mat, spis, olla rualla spisa, menee rualle gå till bords, ruokauhri spisoffer, ruokamulta matjord, ruokaruoho matnyttiga we-

getabilier, ruokapuu (Kltar II: 294) *poet.* fädesmärt, ruokamato mal (uti matwaror). -ainen isen *a.* födande, matnyttig, ätande, isoruokainen matdryg. -ava an *a.* födande, matrik, matnyttig. -avuus uuden *s.* närande egenskap, matnyttighet. -kin kkia *v.* föda, nära, underhålla, gifwa mat. -kkia an *s.* födare, underhållare, matgifware. -kkielen lla *v.* föda smått, gifwa smått näring, fortfarande underhålla. -uokaan ruo'ota l. -uokailen lla l. -uoastan aa *v.* spisa, bespisa sig, föda sig mat, furagera. -kitan ttaa l. -kittelen tella *v.* låta mata. -uo'itan ttaa *v.* förse med mat. -kastan aa *v.* skaffa mat. -kitutan ttaa *v.* låta mata. -uas aksen *a.* rätt. -uatoin ttoman *a.* utan mat. -uattomuus uuden *s.* matbrist (ruokko).

Ruoke kkeen *s. pl.* ruokkeet byror, bräckor.

Ruokki kin *s.* tordmule (*alca torda*).

Ruokko kon *s.* wård, skötsel, putsning, ans, rykt, gödning (ruoka), skråfa (ruohka). -oinen isen *a.* snygg, putsad, höfwisk. -oisuus uuden *s.* snygghet. -kotoin ttoman *a.* osnygg, wårdslös, ohyffsad. -kottomuus uuden *s.* osnygghet, wanskötsel, otäckhet. -kottomasti *adv.* osnyggt, ohyffsadt. -kon kkoa l. -kkoon kota *v.* hyffa, putsa, snygga, rykta, ansa. -kkoomus uksen *s.* hyffsning, putsning, rykt, ans. -kkolainen isen *s.* som står under någons wård l. ans, skötebarn. -kotutan ttaa *v.* låta rykta, låta göda. -kitsen ta *v.* rensa.

Ruoko uoven *s.* rör, rörhwaß (*arundo phragmites*), ruovon päristäjä rördrom (*ardea stellaris*), *bibl.* pelikan, ruovon pää rörtofs, ruokohahti rörjarkost (Es. 18, 2). -koinen isen l. -uokkoinen isen *a.* rörbewuxen, af rör. -uovosto on l. -uovikko kon l. -uo'ikko kon *s.* rörbewuxet ställe.

Ruoma an *s.* dragrem (i rankor).

Ruomi mea l. -men enen *s.* öde tillstånd, moßbelupenhet.

Ruomi in, -malainen isen = Romi, romalainen.

Ruona an *s.* ett slags ryßja, flamm, bäck, wallack (ruuna), tahkon ruona slipstensslamm.

Ruopa van, ruopainen = ruoppa, ruoppainen (ruoppi).

Ruopeennun ntua *v.* uppristas, upprispas (ss. trådar i kanten på tyg).

Ruopas ppaan *s.* stenröse.

Ruoppa pan *s.* gyttja. -ainen isen *a.* gyttjig.

Ruoppi pin *s.* hake. -ppaan pata l. -pin ppia l. -pon ppoa *v.* krassa tillsammans, krassa grop, haka. -putan ttaa l. -puttelen tella *v.* krassa. -putus uksen *s.* krafsning. -postelen lla *v.* krassa, räffa. -paisen sta *v.* krassa hastigt.

Ruoppio on *s.* nedra änden af knifbettet som ingår i skaftet, knif utan bett, odugligt redskap, oduglinng.

Ruosa an *s.* stöka.

Ruoska an *s.* piske, gißel. -anen sen *dim.* liten piske. -ainen isen *a.* bl. piske, rik på piskar. -kin ia l. -kitsen ta *v.* piska, gißla. -kia an l. -kitsia an *s.* piskare, gißlare. -kimus uksen *s.* piskning. -kittelen tella *v.* piska fortfarande. -kitutan ttaa *v.* låta piska.

Ruoste een *s.* rost, brand i säd, ruostepää brandax, ruosteperä maa mark med jernhaltig grund, ruosteheinä ett slags starr (*carex*). -ehinen *adr.* -einen isen *a.* rostig, brandfull (säd). -tun ua *v.* rosta, bli rostig. -tumus uksen *s.* rostning, -tutan ttaa *v.* göra rostig, låta rosta. -teetoin ttoman *a.* utan rost.

Ruostosa an *a.* strid (satosa).

Ruota dan, ruotainen isen = ruoto, ruotoinen.

Ruode teen *s.* ribba (ruoto).

Ruoti din = ruotu.

Ruotiainen isen = ruojus.

Ruotikas kkaan = ruodin.

Ruotiloin omen *s.* ribba, litet spö (som trädes igenom takweden) se ruode, ruoto.

Ruodin timen *s.* plogrist. -din tia *v.* rista upp jorden, föra med rist.

Ruoto don *s.* fiskben, selkäruoto ryggrad (hos fiskar), ruotopuoli den större hälften (som innehåller ryggraden), mal-

kain ruoto = ruotiloin, kynän ruoto benet i pennan. -oinen isen *a.* benig. -oisuus uuden *s.* benighet. -dollinen isen *a.* benförsedd, benig. -olainen isen *s.* stor benig fisk. -din tia *v.* borttaga benen. -ditan ttaa *v.* låta borttaga benen. -omastun ua *v.* bli benig, hårdna. -uotto ton *s.* skelett, benrangel.
Ruotsi in *s.* Swerige. -salainen isen *a.* swensk. -sakko kon *s.* swensk qwinna, swenska, krustistel (*carduus crispus*). -sitan ttaa l. -sinnan ntaa *v.* förswenska. -itus uksen l. -sinnus uksen *s.* förswenskning.
Ruotsin ia = ruohdin.
Ruotti tin = ruodin.
Ruotu dun *s.* rote, ruotukunta rotelag, ruotuvaivainen rotfattig, ruotusotamies rotesoldat. -ulainen isen *s.* rotehjon. -dutan ttaa *v.* förse med l. sätta på rote.
Ruotukka kan *s.* stenbär (*rubus saxatilis*).
Ruotus uksen *s. eg.* Herodes, elak menniska, mödosamt arbetande menniska. -stan aa *v.* mödosamt arbeta. -stus uksen *s.* mödosamt arbete.
Ruovi in *s.* form, skapnad.
Ruovin pia = ruopin.
Rupa van *s.* drak, drägg, grummel, rupaturpa drakstrnne, *ep.* för swin, rupaheinä ängsull (*filago arvensis*). -ainen isen *a.* grumlig, dräggig. -pajan aa *v.* röras bullersamt. -paan vata l. -patan ttaa *v.* grumla, prata strunt. -patus uksen *s.* skräswel.
Rupeen veta *v.* fatta uti, widhäfta, företaga sig, börja, rupee minuun fattar i mig, valkia rupee seinään elden fattar i wäggen, rupee papiksi företager sig att bli prest, rupee työhön företager sig arbetet, börjar arbeta, rupee rualle börjar spisa, rupee vaivaan åtager sig beswäret, rupee huolelle, murheelle börjar sörja, rupee puhumaan börjar tala. -peus uksen *s.* widröring, smitta. -eematoin ttoman *a.* icke widrörande, icke smittande, icke börjande, obörjad. -eema an *s.* tiden emellan twå måltider, smitta, början. -eeminen isen *s.* fattandet, smittandet, börjandet. -pelen vella *v.* widröra, handtera. -peun uta *v.* fatta, smitta, taga sin början.
Rupian, -ama, -aminen = rupeen, rupeema, rupeeminen; rupiaman sanat trollformel emot smitta, äijä käänteli niitä hyvän rupiaman gubben wände på dem en god måltidsmellanstund, teki rupiamiseen gjorde oafbrutet. -ainen isen *s.* beswärjare.
Rupi ven *s.* skorf, on ruvella l. ruvessa är skorfwig, rupisammakko ett slags groda (*rana portentosa*). -inen isen *a.* skorfwig. -ilas aan *s.* wanskaplig menniska l. djur. -vetoin ttoman *a.* utan skorf. -vetun ttua *v.* bli skorfwig.
Rupila, rupilainen = rupla.
Rupisen sta *v.* brumma, morra. -ina an *s.* brummande, morrande.
Rupla an *s.* rubel. -littain *adv.* rubelwis, en rubel i sender.
Rupoon vota = rukoon.
Ruppana an *s.* hopskrumpen stackare (runtus), palt.
Ruppo pon *s.* smal bugt, sund.
Rupsaan sata *v.* slänga, dänga (ripsaan). -saus uksen *s.* slängning, kastning. -sahdan htaa *v.* dimpa, ihopfalla med brak. -sahdus uksen *s.* brak, dimp, fall med brak.
Rupsale een *s.* löfgroda (*rana arborea*).
Ruptsa an *s.* ärr.
Rupuli in *s.* meßling, rupuliruoho aklej (*aqvilegia vulgaris*). -inen isen *a.* sjuk i meßling. -lainen isen *a.* krynklig *ep.* för grodan (rupi).
Rusa an *s.* bäß, sopor, rusakupo bäßband. -ahdan htaa l. -ahtelen hdella *v.* gifwa ett hastigt och doft ljud (som en bäßknippe). -aus uksen *s.* hastigt doft ljud. -autan ttaa *v.* åstadkomma ett sådant ljud.
Rusakka kan *s.* en insekt, rusakka.
Rusama an = rusikka.
Rusappa pan *a.* brunaktig (ruso).
Ruse een *s.* rödaktig färg, smink. -erran rtaa *v.* skifta rödaktigt, rusertava rödskiftande, rödaktig (ruska, rusko). -etun ttua *v.* bli röd (ruskia).
Rusennan ntaa *v.* krossa, förkrossa. -nnus uksen *s.* krossning. -nnun ntua *v.* bli

krossad, förkrossas. -ntelen nnella *v.* krossa småningom.
Rusikka kan *s.* knytnäfwe. -koitsen ta *v.* slå med knytnäfwe. -koitsia an *s.* knytnäfweskämpe. -koitsemus uksen *s.* knytnäfweslag.
Rusina an *s.* russin. -ainen isen *a.* af russin.
Ruska an = rusko, ruskaruoho wattenpeppar, bitternäfwa (*polygonum hydropiper*).
Ruskaan kata *v.* braka, båna. -kahdan htaa *v.* hastigt braka till. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* hastigt brak. -ke een *s.* fortsatt brak.
Ruskia an *s.* mörkröd, rödlett, ljusbrun, brandgul, munan ruskia ägg-gula. -keus uden *s.* mörkrödhet. -kiainen l. -keuinen isen *dim.* = ruskia. -ketun ttua *v.* bli brun, bli solbränd. -keutan ttaa l. -ketutan ttaa *v.* gifwa brun färg, låta solbrännas. -ko on *s.* rodnad, aamurusko morgonrodnad, ruskolehmä ljusbrun l. röd ko, ruskoruoho wattennäfwa (*polygonum amphibium*). -konen sen *dim.* liten rodnad, munan ruskonen ägg-gula. -kio on *s.* röd oxe. -kas aksen *s.* röd ko. -kotan ttaa *v.* åstadkomma rodnad, skina rödaktig. -kottelen tella *v.* hålla på att skina rödt. -kotun ttua = rusketun.
Ruskitsu un *s.* hudutslag.
Rusku un *s.* brak, ruskuleipä knäckebröd. -un ua *v.* braka. -utan ttaa *v.* ha att braka (ruskaan).
Ruso on, rusotan ttaa = rusko, ruskotan.
Russakka kan = rusakka.
Rustiainen isen *s.* amfibie.
Rusto on, rustoinen isen = rystö, rystöinen.
Rusu un = rusa.
Ruta dan *s.* underlag för häfstång, halfrutten ris, hwassa, ruskor m. m., wrak. -ainen isen *a.* full med sådant wrak.
Rutajan, -taisen se ruti.
Rutas aan *s.* ångbun (*eriophorum vaginatum*).
Rutea an *a.* bräcklig, kraslig, opaslig (ruti).
Ruteva an *a.* mycket grof, stark (roteva). -voitun ttua *v.* bli grof, stark.
Ruti *adv.* ihoptryckt, krossadt, igenom, lyön ruti slår krossande, rutihullu stormgalen, rutikiukkuinen genomarg, rutilaiska stocklat, genomlat. -tajan aa l. -tisen sta *v.* braka, knaka, qwida. -taisen sta *v.* krysta, krossa, slå till med brak. -ina an *s.* brak, knakande, qwidande. -tistan aa *v.* hoppressa, hoptrycka, skrynkla, krossa. -istus uksen *s.* hoppressning, skrynkling, krossning. -tistelen lla *v.* krossa småningom. -istun ua *v.* bli hoptryckt, skrynklas, krossas. -tistutan ttaa *v.* låta krossa.
Rutimo on *s.* gammalt träd med nedhängande qwistar, *ep.* för stort träd.
Rutiun uta *v.* bli fuktig. -us uksen *s.* fuktighet.
Rutja an *s.* Finnmarken och Nordlanden i Norge (Ruia), Rutjan meri Ishafwet, Rutjan pilvet ljusa moln som uppstiga ur Ishafwet, Rutjan koski *myth.* Malström? -alainen isen *s.* Norsk, Norrman.
Rutja an *s.* släpande rock (föraktligt), nedhängande slarfwa, wrak. -ake kkeen l. -ale een *s.* slarfwa, slarfwigt klädd menniska. -ahdan htaa *v.* rifwa l. rycka hastigt, rycka fram, kasta sig plötsligt. -jon oa *v.* rifwa, krossa, braka. -jotan ttaa *v.* låta krossa, ha att braka. -jun ua *v.* hänga ned, hängla. -justelen lla *v.* gå och hängla.
Rutkaan kata *v.* handtera wårdslöst, göra wäsende. -kale een l. -kula an *s.* slarfhank. -kahdan htaa *v.* hastigt braka, kratsa, hopfalla med brak (om ruttna saker). -kaisen sta *v.* göra hastigt brak, rycka af med krats. -kutan ttaa *v.* åstadkomma brak, skrocka (hönan). -kutus uksen *s.* skrockning. -kuttelen tella *v.* fortfarande åstadkomma brak, hålla på att skaka med brak, röras brakande. -kehdin htia *v.* släpa hasande l. sakta brakande, röras kratsande.
Rutsa an *s.* blodstämdare = sukurutsa. -aus uksen *s.* blodstam = sukurutsaus. -ainen isen *a.* blodstämdande = sukurutsainen.
Rutto ton *a.* hastig, *s.* hastig död, pest = ruttotauti, tuli ruttoon l. rutoin

kom hastigt, rutto käynti hastig gång, ruttokuolema bråddöd, rutou auoli elak böld, ruttojuuri wendelört (*valeriana officinalis*). *komp.* rutompi hastigare. -tosti *adv.* hastigt. -tommasti *adv.* hastigare. -oinen isen *a.* förhastad, hastig. -oisa an *a.* hastig. -oisesti l. -oisasti *adv.* hastigt. -ton ttoa *v.* göra hastigt.

Ruttu tun *s.* skrynkla, krokadt, preßadt tillstånd, ruttupaju en wideart med breda äggformiga blad. -uinen isen *a.* skrynklig. -ttaan tata *v.* skrynkla, krosa, krama ihop. -ttaudun utua *v.* bli skrynklig, hopskrynklas, hopkramas.

Rutu dun *s.* örlax (*salmo trutta*).

Rutuilen lla *v.* äta smått, grata sig.

Rutuinen isen = ruttuinen.

Ruuhi hen *s.* ho, ekstock, likkista. -inen isen *dim.* liten ekstock, *a.* rik på ekstockar. -hellinen isen *a.* egande ekstock, en ekstock full. -itaa ttaa *v.* urhålka.

Ruukin kkia *v.* bota, kurera.

Ruumen enen *s.* agnar, ruumenkoppi aguhus. -eninen isen *a.* agnig, agnblandad. -nus uksen *s.* agnhög, agnhus.

Ruumis iin *s.* kropp, lekamen, lik, ruumiin arkku likkista, ruumiin mato likmask, ruumiin heinä håningsgräs (*galium verum*), ruumiin madon yrtti ensblommig wintergrön (*pyrola uniflora*). -iinen iisen *a.* ht. kropp, lik, paksuruumiinen tjock till kroppen. -iikas kkaan l. -iiva an *a.* korpulent, grott, fyllig. -iillinen isen *a.* kroppslig. -iillisuus uuden *s.* kroppslighet. -iillisesti *adv.* kroppsligen. -iitoin ttoman *a.* okroppslig. -iittomuus uuden *s.* kropplöshet, okroppslighet.

Ruuna an *s.* wallak, ruunan kummi wallakfadder, *ep.* för en som ej kan läsa, ej gått till skrift, ej duger till fadder. -naan ata l. -nitsen ta *v.* göra till wallak, kastrera.

Ruuno on *s.* gall renko.

Ruunu, ruunaan = kruunu, kruunaan.

Ruuppa pan *s.* wårta, utslag, skabb. -ainen isen *a.* wårtig, skabbig.

Ruuppu pun *s.* affall, afskräde, smula, grums. -uinen isen *a.* full med affall m. m. -utaa ttaa *v.* smula, göra till grums.

Ruusa an *s.* ett slags ekstock.

Ruuska an *s.* brudtärna.

Ruusti in *s.* hwitt, stort rifsbär, mustaruusti swart stort saftigt risson.

Ruusu un *s.* ros, rosen, ruusun rucho daggskålar (*alchemilla vulgaris*), vesiruusun lehti skäfra (*phellandrium aquaticum*). -uinen isen *a.* rosig, behäftad med rosen.

Ruutana an *s.* smitta, afskywärd manniska.

Ruutta tun *s.* skräp, rosk.

Ruuti din = kruuti.

Ruv ... se rup ....

Ryhd .... se ryht ....

Ryhelmä än *s.* utslag (ryhdelmä af ryhdyn).

Ryhettelen tellä *v.* gå krokryggig.

Ryhevä än = ryhiä.

Ryhisen stä *v.* brusa, sorla, grymta. -inä än *s.* sorl, brus. -istän ää *v.* ha att sorla, brusa, fylla med drifis. -ittelen llä *v.* smått sorla, frumma sig, bröfta sig (ryhettelen, ryhkä, ryhiä).

Ryhiä än *a.* yswig. -heys yden *s.* yswighet -ästi *adv.* yswigt, högbraget.

Ryhjys ykseu, ryhjystän ää = ruhjus, ruhjustan.

Ryhkä än *s.* drifis. -hkenen hjetä *v.* fyllas med drifis, lösas ss. is.

Ryhmy yn *s.* kula, knöl, ojemnhet. -ys yksen *s.* skrynkla, skrynkligt ting. -yinen isen *a.* knölig, ojemn. -yyn ylä *v.* ojemna, skrynkla, bullra, rubba, göra oskickligt, fuska. -meläinen l. -myläinen isen *a.* något skrynklig, skrofig. -mistyn yä *v.* hopfalla, hopskrynklas.

Ryhmä än l. ryhmus ään *s.* klase, grupp, klunga.

Ryhti hdin *s.* stånd, bestånd, pitää ryhtinsä stå på sig, hålla proswet.

Ryhdyn htyä *v.* fatta uti, fastna, smitta. -htymä än *s.* hwad som fastnar, smitta, skabb. -ytän ttää *v.* låta fastna, ha att smitta. -hdynnäinen isen *a.* smittad, *s.* smittkot, utslag.

Ryhä än *s.* puckel, bröstben på foglar, käypi ryhässä niskoin går nedböjd, ry-

kuroikkainen puckelryggig. -ky yn a. pucklig.

Ryijy yn s. rya.

Ryin kiä v. hosta, harkla, wara brunstig (om renen, som derwid har hostande läte). -ykiä än s. hostare, brunstig ren. -ykimä än s. hostning, parning, brunst. -ykä yän s. hosta. -ykäinen isen a. hostande, beswärad af hosta. -ykäisen sta v. hosta till en gång. -yitän ttää v. reta till hostning. -yilytän ttää v. ha att hosta, låta hosta.

Rykämä än = ryysy.

Rymistän ää l. -telen lla v. skaka, hårdt behandla.

Rymmäkkö kön = rynnäkkö.

Rymisen stä l. -mäjän mätä l. -myyn mytä v. wäsnas, bullra. -minä än l. -my yn, s. gny, owäsende. -myinen isen a. bullersam. -mähdän htää v. hastigt wäsnas, dimpa.

Rymy, rymyinen, rymyllinen = ryhmy, ryhmyinen (rymisen).

Rymä än l. rymyys yyden, rymin iä, rymistän ää, rymeuen meiä, rymistyn yä = ruma m. fl.

Rymä än s. byting, fälle.

Rymättylä än s. Rimito socken.

Rynkkään kätä v. stöta på, häftigt skaka, bullra på (t. ex. en dörr). -kytän ttää v. fortfarande stöta l. skaka. -kytys yksen s. fortfarande bultning l. skakning. -kyttelen tellä v. smått bulta l. skaka.

Rynkä ngän s. bröst, buk, rynkävatsa storbuk, titerbuk. -ngin kiä v. tränga på (rynnäs).

Rynstäyn ytä v. tillhårdna.

Rynnäs näsn s. bröstben, bröst, spole i höfskinda. -ntänen sen dim. bröst, maata ryntäsillä ligga framstupa. -ntätysten l. -nnätysten adv. bröst mot bröst, bröstgånges. -ntäinen isen l. -nnäkäs kkään a. frambröstad, starkbröstad, -nnäkkö kön s. bröststyrka, pågående bröstgånges, häftigt anfall, stormning. -nnän ntää l. -nnistän ää l. -nnätän ttää v. brösta sig, anstränga sig, gå bröstgånges till wäga, bestorma. -ntäys yksen l. -nnistys yksen l. -nnätys yksen s. bröstning, häftigt anfall, bestormning. -ntäyn ytä l. -ntäydyn ytyä v. rusa mot, tränga på. -nnin iä v. tränga på fortfarande, giswa stöt på stöt.

Ryven peä v. söla sig, tumla om, wältra sig ss. swin i gyttja. -ve peen s. tummelplats, göl. -piä än s. wältrare, den som tumlar i gyttja. -vetän ttää v. låta wältra sig, söla, smutsa, pluttra. -vetys yksen s. wältring, sudbling. -venne nteen s. nedsmutsadt ting t. ex. klädnad. -vettelen tellä v. småningom nedsöla. -py vyn s. wältring i gyttja, tummel. -peliäs ään a. som gerna tumlar i gyttja.

Ryppy pyn s. skrynka, rynka, ryppykynnös fig. om skrynklorna i pannan. -yinen isen a. skrynklig, rynkig. -yisyys yyden s. skrynklighet. -pyllinen isen a. rynkad. -pyisesti l. -pyllisesti adv. skrynkligt. -pytöin ttömän a. oskrynkad. -pyttömyys yyden s. oskrynklighet. -pyttömästi adv. oskrynkligt, utan skrynkor. -pistän ää v. rynka, snörpa ihop, skrynkla. -pistys yksen s. skrynkning, rynkning. -pistelen llä v. skrynkla, rynka småningom. -pistyn yä v. skrynklas, rynkas, bli hopsnörpt.

Rypäle een l. -lö ön s. klase, klunga. -leinen isen a. i klasar warande, rik på klasar. -leellinen isen a. rik på klasar, en klase full. -löityn ttyä v. bli klasig, bilda klasar. -päistöi ön s. samling af klasar (ryväs).

Rypöön vötä, ryvön pöä, ryvös öksen, rypöjä än, ryvötän ttää = ryven m. fl.

Ryseä än a. snabb. -ästi adv. snabbt.

Ryskin iä l. -kään kätä v. ha att braka, bullra, wäsnas starkt, arbeta groft. -kätän ttää v. låta braka, groft arbeta. -kätys yksen s. brakande, groft arbete. -kähdän htää v. hastigt braka till. -kähdys adv. -käys yksen s. hastigt brak. -kinä än l. -ke een l. -ky yn s. brak. -kyn yä v. braka, dåna. -kytän ttyä v. ha att braka, braka på. -kytys yksen s. brakning. -kyttelen tella v. braka smått. -kähytän adv. -käytän ttää v. åstadkomma ett hastigt brak.

Rysmä än s. klase, grupp, rysmätähti sjustjernan. -äkäs kkään l. -äkkäinen isen a. gruppwis warande.
Ryssä än s. Ryße. -äläinen isen a. rysk.
Rystä än l. -äs ään s. knoge (rystö). -tynen sen dim. pl. rystyset fingerknogarna.
Rystö ön s. brosk. -önen sen dim. brosk. pl. rystöset fingerknogarna. -öinen isen a. broskig (rusto, rystä).
Rysy yn s. buller, arbete med stoj, kamp, käsirysy nappatag, käykäämme käsirysyhyn låtom oß kämpa. -yyn ytä v. bullra, stoja. -säkkä kän s. buller. -sähdän htää v. hastigt bullra, dunka, dimpa. -sähdys sdr. -säys yksen s. hastigt buller, dunkning, dimp. -sähytän sdr. -säytän ttää v. åstadkomma hastigt stoj, låta dimpa (rysä).
Rysä än s. ryßja. -syt syen dim. liten ryßja.
Rysämä än = rysmä.
Ryti din s. strandrör (*arundo phragmites*), hwaßa. -inen isen a. af rör. -ikkö kön s. ställe bewuxet med rör (rytö).
Rytimö ön = rutimo.
Rytisen stä, rytinä än, rytistän ää, rytistelen llä, rytistys yksen = rutisen m. fl.
Rytkin iä v. knycka, rycka. -kyn yä v. skakas, knyckas med brak. -kytän ttää v. skaka, knycka, klappa på. -kytys yksen s. skakning, knyckning med brak. -kyttelen tellä v. hålla på att knycka, rycka, skaka. -kään kätä v. knycka, wräka med brak. -käisen stä v. knycka till, wräka fram med brak. -kähdän htää v. braka till wid ett ryck. -kähdys sdr. -käys yksen s. ett ryck med brak. -käyn ytä v. bli ryckt, rycka sig fram.
Rytkä än s. roswa, brudsätans man (rytkö).
Rytkö ön s. slarfwa, smutsigt plagg, brudsätans man på bröllopp. -öinen isen a. slarfwig, smutsigt klädd. -ötän ttää v. gå och slarfwa. -ölä än s. brudsätans mans hem.
Rytty tyn s. hoptryckt tillstånd, skrynka, mennä ryttyyn falla ihop. -yinen isen a. skrynklig. -tystän ää v. hoptrycka, skrynkla. -ttä tän s. något hoptryckt, oansenligt, ryttähevonen liten häst.
Ryty dyn s. stoj, larm. -yinen isen a. stojande, larmande. -tyyn dytä v. stoja, larma (rytisen).
Rytystän ää = rutistan.
Rytä dän s. strandwrak. -äle een s. wrakande ting.
Rytö dön s. bråte af fällda träd, windfälle, rytöaita gärdesgård af hela trän. -öinen isen a. full af windfällen.
Ryv .... se ryp ....
Ryväs pään = rypäle.
Ryyd .... se ryyt ....
Ryyhdelmä än s. utslag (ryhelmä).
Ryyhkä än s. trißa.
Ryymään mätä v. äta glupskt.
Ryyppään pätä v. supa. -ppäys yksen s. supning. -ppy pyn s. sup. -ppääjä än l. -ppö pön s. supare. -pys yksen s. supigt tillstånd, olla ryypyksissä wara drucken. -ppäilen l. -ppelen pellä v. supa smått, då och då. -pin ppiä v. supa fortfarande, sörpla. -piksin iä l. -piskelen llä v. supa fortfarande, rucla. -ppäytän ttää v. låta supa, hjelpa att supa, göra öfwerlastad.
Ryystin iä v. sörpla fortfarande, sila genom tänderna. -tän ää v. sörpla, draga wätwaror i sig, harkla. -täjä än s. sörplare, ryystäjäpeippo grönfink (*fringilla chloris*). -tin imen s. slef. -telen llä v. sörpla småningom. -täytän ttää v. låta sörpla.
Ryystö ön s. wåld.
Ryysy yn s. trasigt plagg, lump. -yinen isen a. trasig. -ykkä kän s. trasa.
Ryytty tyn s. usel menniska l. ting.
Ryyty dyn s. stelnadt tillstånd, utmattning. -dyn tyä v. af köld och wäta stelna, styfna af smuts, bli trög. -yys yksen s. stelning, styfblifning, hopkrympning. -dytän ttää v. låta stelna l. styfna, göra trög. -dytys yksen s. stelgörning, förstelning. -tistyn yä v. bli styf, utmattas.
Ryöhiä än a. pösig, yfwig, ymnig. -hyys yden s. pösighet. -hö ön s. löst, näsigt tillstånd, sladdrande, wårdslös menniska, on ryöhöllänsä är i upplöst, slarfwigt skick. -hötän tiää v. wara l.

kigga oordnadt, pöfigt, yfwigt, flarfwigt. -hään hätä v. wäsnas, fladdra högljudt, brusa. -hinä än s. owäsende, brus. -hellän ltää v. brumma litet, krusa.

Ryöjä än a. oländig, obanad.

Ryökään -kätä l. yö'ätä v. rapa, bete sig ledt, wederwärdigt. -käys yksen s. rapning. -käle een s. rapning, led, wederwärdig menniska. -kälehdän htää v. bete sig wederwärdigt, gå och rapa. -yö'in kiä v. rapa fortfarande. -yökinä än s. fortsatt rapning.

Ryömään mätä v. krypa på alla fyra. -mi in l. -my yn s. fyrfota ställning. -mä än s. taß, labb, a. fort och tjock, neljin ryömin på alla fyra. -miä än a. fort och tjock, s. krypare på alla fyra. -miäinen isen s. krypgulld (*potentilla reptans*). -min iä v. krypa fortfarande.

Ryönä än s. wrak, uppkastadt sjögräs, modder, skorf, orenlighet. -ni in = ryönä, ryönisammakko = rupisammakko. -ninki ngin s. wrak, hafswrak. -nehikko sdr. -neikko kon s. wrakfullt ställe. -nään nätä v. nedsmutsa, plottra, kludda, uppkasta wrak. -näinen isen a. smutsig, wrakfull, skorfwig. -nystän ää v. wräka, släpa sig fram.

Ryöpeinen isen s. stock ofwanom inre taket.

Ryöpiä än a. strid, häftig. -piällinen isen a. något strid. -piälläinen isen a. stridaktig. -peilen llä v. wara strid, sjelfswåldas.

Ryöppy pyn s. yrande dam, yrwäder, yrsnö. -yinen isen a. full med yrdam l. yrsnö. -pyn ppyä v. yra, damma. -pytän ttää v. ha att yra, damma, wräka omkring, slänga hit och dit. -pytys yksen s. yrande, wräkning, kringslängning. -pyttelen tellä v. smått damma, slänga fortfarande hit och dit.

Ryöppä pän s. stridaste bränningen i en ström. -pän ppää v. förwälla.

Ryöpsähdän htää = räpsähdän.

Ryöpäs ppään s. hög, hop, öfwerrock af blaggarn (ryöpö).

Ryöpö vön s. öfwerrock af blaggarn. -öinen isen a. af groft lärft.

Ryöseikko kon = risukko.

Ryöstän ää v. slita lös, taga med wåld, utmäta, plundra. -äjä än s. utmätare, plundrare. -ty yn l. -äys yksen l. -ämys yksen s. utmätning, plundring. -tö ön s. utmätning, plundring. -äsen stä v. hastigt lösslita. -äyn ytä v. rycka sig lös, kasta sig. -telen llä v. småningom utplundra, utmäta ett efter annat.

Ryösyn yä l. -sään sätä v. brusa, frusa. -säys yksen s. brusning.

Ryötän ttää (sdr. af ryvötän) v. låta wältra sig, söla, smutsa. -ttäinen isen a. smutsig. -tys yksen s. nedsmutsning, nedsmutsad, nedsölad, slarfwig menniska. -tin ttimen s. tallrik. -tty tyn l. -ttö tön = ryökäle och ryytty.

Ryövin = ryö'in se ryökään.

Ryövään vätä v. röfwa, plundra, nedsmutsa. -väys yksen s. röfning, plundring, smutsning. -väri in s. röfware. -viö ön l. -vy yn s. röfning, plundring, rofferi, byte, rof. -vyys yyden l. -veys yden s. roflust, röfweri, rofferi. -väydyn ytyä v. nedsmutsa sig, bli plundrad.

Rähisen stä l. -häjän hätä v. skorra, skråla. -inä än s. skrål, larm. -istän ää v. göra skrål, harkla.

Rähjä än l. -änä än s. ruckel, traßhank. -ään ätä v. trasa, hasa, släpa hastigt.

Rähkä än s. ögonfluß. -äinen isen a. flußig.

Rähmin iä l. -mään mätä v. wada i snö l. gyttja, traska. -mäkkä kän s. trask, lunsig menniska. -mys yksen s. lunsig menniska.

Rähni in s. grön hackspett (*picus viridis*).

Rähnään ätä v. illa medfara, slita i trasor.

Rähvännes nteen = räijännes.

Rähy yn = rähinä.

Räihään hätä v. larma, skråla.

Räijännes nteen s. *myth*. upphofsman till engelska sjukan (riisi).

Räihkään kätä v. stöka, bullra.

Räihyyn hytä l. -hyn yä = räihkään.

Räikiä än *a.* gäll, skarp, rytande, brännande (solsken).
Räikkä kän *s.* gällt, skrällande ljud (t. ex. af en trumpet). -kin kkiä l. -kkään kätä *v.* ropa skarpt, skälla med skarp stämma, ryta. -kkinä än *s.* skarpt ropande, gällt larm, fortsatt trumpetstöt. -kyn kkyä *v.* skrälla. -kytän ttää *v.* ha att skrälla, blåsa på trumpet. -kytys yksen *s.* skrällandet, trumpetblåsning. -kyttelen tellä *v.* ha smått att skrälla, stöta fortfarande i trumpet. -kähdän htää l. -käisen stä *v.* ryta till gällt, stöta hastigt i trumpet. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* hastigt skrällande, en trumpetstöt. -kähytän *sdr.* -käytän ttää *v.* åstadkomma skräll.
Räimä än *s.* snöre, rem. -min iä *v.* snrra till, hopdraga.
Räimään mätä *v.* slå, dänga. -mytän ttää *v.* slå fortfarande, bulta, klappa. -myttäjä än *s.* klappare, bultare.
Räippä pän = raippa.
Räiskä än *s.* gny, sprakning, labb (*lestris*). -kään kätä *v.* göra gny, spraka, braka. -ke een *s.* sprak, brak, gny. -kän ää l. -kin iä *v.* hålla gny, spraka fortfarande. -kinä än *s.* fortsatt sprakande, gny, brak. -ky yn *s.* sprak, brak. -kyn yä *v.* spraka, braka. -kytän ttää *v.* låta spraka, ha att braka. -kytys yksen *s.* åstadkommandet af brak. -kyttelen tellä *v.* åstadkomma fortsatt brak, gå och stänka. -kähdän htää *v.* spraka till, braka hastigt. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* hastigt brak.
Räismä än *s.* rotrep.
Räisy yn *s.* kärrtrakt med windfällen, slarfwigt plagg, *a.* wildsinnt (rääsy). -säys yksen *s.* brak.
Räivä än *s.* wrak, stackare, odugling, *a.* stursk, upprörd, räivälintu asfogel. -vään vätä l. -vetän ttää *v.* slå med kraft, förderfwa, göra wrak, belacka. -ääjä än *s.* förderfware, belackare. -vätyn ttyä *v.* bli förderfwad, bli odnglig, bli wrak. -vittelen tellä *v.* göra pojkstreck, bete sig sjelfswåldigt (rääsä).
Räjähdän htää *v.* smälla till hastigt, skrälla till. -ähdys *sdr.* -äys yksen *s.* hastigt smäll, skräll. -ähtelen hdella *v.* skrälla till fortfarande, då och då. -ähytän *sdr.* -äytän ttää *v.* ha skrälla till, förränga med smäll, afskjuta ett skott. -hdyn htyä *v.* gå sönder l. spricka med en skräll.
Räkisen stä *v.* prata. -inä än *s.* prat.
Räkki kin *s.* hetta. -kitän ttää *v.* hetta, badda (solen), räkkirauta = räkkäysrauta.
Räkky kyn = räätty.
Räkkä kän *s.* skaf wid hudberedning, ostyg, yrfä. -kkään kätä *v.* afskafwa köttet från hudar, bereda med skafjern. -äys yksen *s.* afskafning, hudberedning, räkkäysrauta skafjern. -äytän ttää *v.* låta afskafwa, ha att bereda.
Räksyn yä, räksytän ttää = räkytän.
Räkyli in = rääky.
Räkytän ttää *v.* gläffa.
Räkä rä'än *s.* snor, räkäliina näsduk, räkäsuu l. räkänokka snorkilling. räkäjuuri wallört (*symphytum officinale*), räkämänty gårtall, mortall, räkäkuusi mjuk qwistig gran, räkähapena granlaf (*lichen plicatus*). -äinen isen *a.* snorig. -äisyys yyden *s.* snorighet. -äisen stä *v.* snyta. -ästän ää *v.* snora ned, smutsa.
Räkäjän ää l. -kätän ttää *v.* braka, skratta högljudt.
Rällähattu slokhatt.
Räme een *s.* myra, kärr bewuxet med små träd, sump, oländig sank mark. -einen isen *a.* myrartad, full med myror, sank, sumpig. -eikkö l. -ekkö kön *s.* myrartad trakt, myra.
Rämisen stä, rämiä än, rämistän ää = rämyyn, rämäkkä, rämytän.
Rämmele een l. -mmene een *s.* skägglaf (*usnea hirta*). -linen isen l. -mmeninen isen *a.* full med skägglaf, af skägglaf gjord. -mmin iä *v.* samla skägglaf.
Rämmin mpiä *v.* trafka, släpa sig fram, wada i snö, smuts, gå trögt.
Rämppä pän *s.* krokad, stympad, litt, skallrande, litet klingande, rämppäkello grof bjellra, rämppäkontti haltande fot. -pätän ttää *v.* klinga litet, skramla på.

Rämpse een *s.* owäder med regn och köld.
Rämpsahdan htaa *v.* dimpa.
Rämsy yn *s.* långt pladder, starkwigt ting. -syyn sytä l. -sään sätä l. -sytän ttää *v.* pladdra länge, behandla starkwigt.
Rämyyn mytä l. -myn yä l. -mäjän matä *v.* skallra, skramla doft. -my yn l. -mä än *s.* froßadt l. sprucket ting, skräp, skallrande l. skramlande ting, lyön rämäksi slår i kras, kellorämä sprucken och skramlande klocka, rämäkurkku hes strupe. -mäkkä kän *a.* hest ljudande, rosslig, skallrande, *s.* moras, rämäkkä mänty i kärr wärande tall, gårtall, martall. -mäkkö kön *s.* moras (räme). -mytän ttää *v.* åstadkomma skallrande ljud, ha att skallra. -mähdän htää *v.* skallra till haftigt, skrälla till. -mähdys *sdr.* -mäys yksen *s.* hastigt skallrande, skräll, brak. -mähtelen hdellä *v.* kraka l. braka då och då. -mäytän ttää *v.* ha att hastigt skallra, slå, dänga med brak.
Ränki ngen *s.* ranka, panna ränkiin förespänna. -inen isen *a.* med rankor försedd. -ngellinen isen *a.* som har rankor. -kitän ttää *v.* pålägga rankor, förespänna.
Rängyn nkyä *v.* råma, ryta.
Ränstiä än *a.* fuktig. -tyn yä *v.* bli fuktig, bli swampig.
Räntty tyn *s.* inelfworna af slagtdjur.
Räntä nnän *s.* snöslagg = lumiräntä, Räntämäki St. Marie socken. -äinen isen *a.* snöslaggig.
Räve peen *s.* förhöjning till sidbord (varpe) i lastbåtar, stänk. -äpiä än *a.* försedd med sådan förhöjning, af tunna bräder gjord. -vehdin htiä *v.* stänka.
Räpilä än = räpylä.
Räpistelen llä l. -itän ttää l. -ittelen tellä l. -isytän ttää *v.* flara, blinka (räppä).
Räppy pyn *s.* skrynkla, weck, trådskälla, on räpyllänsä är skrynklad. -yinen isen *a.* skrynklig (ryppy).
Räppä pän *s.* knapprande slag, räppäsade häftigt regn (så att det knapprar), räppäsilmä blinkande öga. -ppään pätä *v.* knappra. -pään ttää *v.* ha att knappra. -patti tin *s.* blinkande menniska, blinkare. -pähdän htää *v.* knappra till haftigt, blinka. -pähdys *sdr.* -päys yksen *s.* haftigt knapprande, slag, blink, silmänräpäys ögonblick. -pähytän *sdr.* -päytän ttää *v.* ha att knappra till haftigt, blinka. -pytän ttää l. -pyttelen tellä *v.* blinka fortfarande, skaka wingarna, flara. -pytys yksen *s.* blinkning, flarning. -pyttäjä än *s.* blinkare, flarare.
Räppänä än *s.* rökhål i taket.
Räppö pön *s.* blandning af barkmjöl och mjölk.
Räpsähdän htää *v.* göra något med hastigt, doft ljud, falla igen, slå o. s. w. -sähdys *sdr.* -säys yksen *s.* hastigt ljud af fall, slag m. m. blink. -sähytän *sdr.* -säytän ttää *v.* åstadkomma hastigt ljud, blinka. -sytän ttää l. -syttelen tellä *v.* fortfarande blinka, flara (jfr. räpistelen och räppä).
Räpy yn *s.* klo, näfwe, tass. -ylä än *s.* simfot hos djur.
Räpytän, räpytys, räpyttäjä, räpyttelen se räppä.
Räpä än l. -väs pään l. -äle een *s.* trasa, starkwa, rågblomma. -ällinen isen *a.* trasig, starkwig. -älehdän htää *v.* trasa, wara trasig. -västän ää *v.* hasa, blomma som rågen. -västelen llä *v.* hasa smått, gå och kräma sig.
Räpäkkä kän *s.* yrwäder. -kkö kön *a.* yrande, yr, yster, flygtig, *s.* wattenputt. -köitsen tä l. -köin idä *v.* yra, wara yster, tumla i gyttja (rapakko).
Räpäly yn = räpylä.
Räpästän ää *v.* traska, tala oanständigt. -telen llä *v.* flara (räpistelen).
Räseikkö l. -ehikkö kön *s.* lös sandjord.
Räsnetyn ttyä *v.* wisna alldeles (näivetyn).
Rässetyn ttyä = räsnetyn.
Rässäkäs kkään *a.* månggrenig ruska, yfwig buske, snår.
Rästäs ään *s.* takfot, wäderták, trast (rastas). -te een *s.* takfot, wädertak. -tin imen *s.* takstol. -tilöin ömen l. -tilain ämen = rästin.

Räsy yn *a.* utnött, swag, spröd. -ymäinen isen *a.* något förswagad.
Räsä än *s.* skarfwigt ting, *a.* skroslig. -äinen isen *a.* skroslig. -älikkö kön *s.* skrosligt ställe. -ähdän htää l. -ähtelen hdellä *v.* braka till, dunka.
Räsäkkä kän *s.* nödwuxen och qwistig (t. ex. tall).
Rätisen stä *v.* spraka. -tinä än *s.* sprakande. -te tteen *s.* sprakning, skramla. -tistän ää *v.* ha att spraka.
Rätkä än l. -känä än *s.* traskhank.
Rätsi in *s.* särk. -inä än *s.* särk, uselt kyffe.
Rätteri in *s.* kålrot.
Rätti tin *s.* lapp, klut, skarfwa, rättihattu slokig hatt, nenärätti näsduk, paitarätti skjortskarfwa, niitturätti ängslapp. -tty tyn = rätti. -ttinen isen l. -ttysä än *a.* skarfwig, trasig, slokig. -tistyn yä *v.* bli slokig l. skarfwig, förwißna (rässetyn).
Rättiäinen isen *s.* gråsparf.
Rättä tän = haukka.
Rättänä än *s.* honingsgräs, jungfru marie sänghalm (*galium verum*).
Rätvänä än *s.* blodrot (*tormentilla erecta*).
Räty dyn = rätinä.
Rätä dän, rätäjän ää = rätinä, rätisen.
Räviin vitä *v.* klinga doft.
Rävistän ää *v.* skaka (ravistan).
Rävystelen llä = rävästelen se räpä.
Räväjän l. -vään vätä = räviin.
Rävähdän htää, -vähtelen hdellä, -väys yksen, -väytän ttää = räjähdän m. fl.
Räv .... se räp ....

Räyhä än l. -äkkä kän *s.* skrålare, skrikare, storpratare. -hään hätä l. -hyyn hytä *v.* larma (som en drucken), skräfla. -hinä än l. -hy yn *s.* larm, skrål, skräfsmel. -häelen llä *v.* larma smått, skräfla fortfarande.

Räy'yn äykyä *v.* skrika (som räfwen), bräka, upptina. -äykymätöin ttömän l. -äykynetöin ttömän *a.* som ej upptinar (t. ex. kärr). -äykeen äy'etä *v.* upptina. -äykytän ttää l. -äykyttelen tellä *v.* ha att skrika, marra på, uppsmälta, skira. -äykäsen stä *v.* ha att upptina l. upptina hastigt.

Räyskyn yä l. -kin iä *v.* braka, ryta, skälla, tala wresigt. -kinä än *s.* ryt, skall. -ke een *s.* brak, skall. -käsen stä *v.* ryta till, braka hastigt.
Räystyn yä *v.* wißna.
Räystäs ään = rästäs, räste.
Räytyn ttyä = räystyn.
Räyttelen tellä *v.* uppsmälta, skira (räykyttelen)
Räydyn tyä *v.* fräsa.
Räyty dyn *s.* fiskafskräden hwaraf flott urkokas. -dytän ttää *v.* utkoka tran af fiskafskräden.
Räyvyn ykyä, räyvytän ttää, räyvyttelen tellä, räyvystelen llä, räyvistelen llä = räy'yn m. fl.
Räyvänne nteen = räivä.
Räähistän ää *v.* anstränga.
Räähkä än *s.* allt orent, synd, räähkäbenki djefwulen, teen räähkää begår synd, sanon räähkää bigtar, otan räähkää afhör bigt. -äinen isen *a.* oren, syndig. -kään kätä *v.* synda, förderfwa (rääkkään). -äläinen isen *a.* profan, oren.
Räähään hätä = rähisen och räyhään.
Rääkkä kän *s.* ängknarr = ruisrääkkä (*gallinula crex*), rääkkäsuorsa krickand (*anas crecca*). -kitän ttää *v.* snattra, ropa som ankan l. anden. -kitys yksen *s.* snatter.
Rääkkään kätä *v.* pina, plåga, mißhandla. -kkäys yksen *s.* plågande, mißhandling. -kkääjä än *s.* plågare.
Rääkky kyn *a.* spröd, rääkkyrauta sprödt l. bräckligt jern. -ylä än *s.* Bräkylä.
Rääkyn kkyä = räävyn rääkyä.
Rääky vyn l. -ynä än *s.* skrän, tjut. -vyn kyä *v.* skrika af ilska, skräna, tjuta (räy'yn).
Räämin iä *v.* traska, stöka.
Räämä än *s.* war i ögat. -äinen isen *a.* warig. -ätti tin *s.* warögd menniska.
Räämäle een *s.* skrikhals (läämä, läämäle).
Rääpe ppeen *s.* qwarlefwa, *pl.* rääppeet qwarlefwor, skrapor. -ppään pätä *v.* förspilla. -ppäys ykseen *s.* förspillning. -pin ppiä *v.* rifwa här och der, skrapa uti något, kräla framåt, råbba.

Rääpiö ön *a.* olåndig.
Rääppä pän *s.* ögonwar (räämä), trög menniſka (rääpys, rääpin). -äinen isen *a.* warig.
Rääpy vyn *s.* snöſlaſk, blygſel.
Rääpys yksen l. -yskä än *s.* mujka, trög menniſka, liten ſtackare. -stän ää *v.* kråla framåt, ſlara, wara trög.
Rääpäköitsen tä = rääpystän.
Rääpäle een l. -lä än *s.* qwarlefwa, ſlarfwa, kalas på qwarlefwor. -leinen l. -läinen isen *a.* ſlarfwig, full med qwarlefwor, olla rääpäläisillä wara på efterkalas. -lehdän htää *v.* hänga i ſlarfwor, ſläpa i ſlarfwor, ſlarfwa ſig fram, ſlara efter (rääpe).
Rääsikkö kön = rääsymaa.
Rääsy yn *s.* traſa, lump, onyttigt ting, rääsyrauta elakartadt jern, rääsymaa onyttig kårrjord. -yn yä *v.* bli onyttig, elakartad, ilſkas, haava rääsyy såret ilſkas.
Rääsä än *s.* ſkrikhals.
Räätikkä kän *s.* kålrot.
Räätistyn yä = ryytistyn och rätistyn (rätti).
Räätty tyn *s.* bög.
Räättä tän, räättäinen isen = rääppä, rääppäinen.
Räättään tätä, räättäys yksen, räättääjä än = rääkkään m. ſl.
Rääty dyn *s.* rad. -dytän ttää *v.* rada, räädyttäin radtals.
Räädyn tyä *v.* förfalla, förwiſna (ryydyn).
Räätykkä kän *s.* kanturäätykkä *ep.* för näſwerſko. -äinen isen *a.* ſmutſig, wanſkaplig, otäck.
Räätystän ää *v.* göra något trögt, med anſträngning, ſläpa, handtera ſläpigt (retustan).
Räätäri in, räätäröitsen tä = kraatari, kraataroitsen.
Räävytän ttää, räävyttelen tellä = räykytän, räykyttelen.
Räävä än *s.* förſmädare, hädare. -vään vätä *v.* häda, förſmäda, tala förſmädligt.
Röbetyn ttyä *v.* bli ſkroſlig.
Röhin iä, röhö ön, röhisen stä, röhinä än, röhähdän htää, röhäys yksen = röhin hkiä m. ſl. ſe röhkä hes hoſta.

Röhkä än *s.* ſtor ſkrake (*mergus merganser*), kart. -äle een *s.* kart.
Röhkä hän *s.* hes hoſta, bröſtwärk, katharr, brånad hos ſwin, röhkäruoho kungsljus (*verbascum thapsus l. nigrum*). -hkö hön *s.* ſwin, saaren röhkö en fet öbo (ſkällsord). -hin hkiä *v.* hoſta heſt, grymta. -hyn hkyä *v.* grymta. -kinä än *s.* hes hoſtning, grymtning. -käsen stä *v.* hoſta till, grymta haſtigt. -käys yksen *s.* grymtning.
Röhlötän ttää *v.* ſkratta torrt hoſtande.
Röhmiä än *a.* tung och trög. -mys yksen *s.* tung och trög menniſka. -mystän ää *v.* gå och traſka, lunſa.
Röhmy yn *s.* ſkrynkla. -yinen l. -yskäinen isen *a.* ſkrynklig, ojemn, ſkroſlig.
Röhni in = rähni.
Röhnä än *s.* ſnas, ſkorf. -äinen isen *a.* ſnaſig, ſkorfwig. -ästän ää *v.* göra ſnaſig, traſa.
Röhö ön *s.* fet och däſt (menniſka, djur). -ötän ttää *v.* bete ſig ſom fet och däſt, ſitta tjock och orörlig, ſkratta torrt hoſtande l. puſtande, ligga wräkande och puſtande (röhin).
Rökäs kkään *s.* girs.
Rökkö kön *s.* roſtling, ſtackare (raukka).
Röky yn *s.* ett ſlags täcke.
Rökä än *s.* brunſt -äinen isen *a.* brunſtig. -ästän ää *v.* wara brunſtig (röhkä).
Rökö ön = röky.
Rölly yn = rellu.
Röllötän ttää *v.* falla handlöſt.
Römi in *s.* djup däld.
Römiä än *a.* grof, framfuſig, uppblåſt. -ästi *adv.* framfuſigt.
Römmentelen nnellä *v.* yſwas, högmodas.
Römppä pän *s.* friweckan för tjenſtefolk i början af nowember = römppäviikko, pitää römppää hålla fridagar, fira kekri.
Römpsy yn = römsy.
Römseikkö kön *s.* dåligt kärr.
Römsy yn *s.* ſnöſlaſk. -yinen isen *s.* ſnöſlaſkig.
Römy yn *s.* buller, larm. -yyn ytä l. -yn yä l. -ystän ää l. -ystelen llä *v.* bullra, larma.
Römyskäinen isen = ryhmyinen.
Römäkkä kän = römiä.

Römö ön, römöinen isen = ryhmy, ryhmyinen.
Rönky ngyn s. wrål, ryt. -ngyn nkyä v. wråla, ryta, skaka med brak. -ngytän ttää v. ha att wråla, fortfarande skaka något med brakande.
Rönsy yn s. rotskott, telning. -yinen isen a. full med skott. -yyn ytä v. slå skott.
Röntin ttiä v. hoppa tungt.
Röpeliäs ään a. ojemn.
Röntiyyn tytä = rentluun.
Röppö pön s. pannkaksdeg, mat af mjölk och mjöl.
Röpä än s. smuts, rosk. -äinen isen a. smutsig.
Röpöläinen isen a. ojemn, skroflig.
Rössö ön s. palt.
Rösö ön, rösöinen isen = ryhmy, ryhmyinen.
Rötehikko kon s. skogsmark med kärriga, wattensjuka ställen.
Rötikkö kön s. ufelt gjordt ting.
Rötisen stä v. knarra doft. -tinä än s. doft knarr.
Rötky yn s. hängande, rötkytupakki långtobak.
Rötkä än s. slakt tillstånd, putosi rötkälleen föll handlöst i kull. -ähdän htää v. dimpa ned handlöst, falla långsträckt.
Rötkö ön s. sumpig däld, sankt ställe, bergskrefwa (rotko). -ötän ttää v. göra ngt slappt, släpa, wräka sig.
Röty dyn s. knaster, skruut.
Rötshyn yä v. rossla, smågrymta. -ytän ttää v. ha att rossla.
Rötö dön s. windfälle. -öinen isen a. full med windfällen, qwistar m. m. -ökkö ön s. skog med windfällen (rytö).
Röyheä än a. lurfwig, uppöst. -eys yden s. lurfwighet, uppblåsthet. -eästi adv. lurfwigt. -elyinen isen a. lurfwig, pösande, ep. för håriga djur. -entelen nnellä v. lurfwa sig, resa håren, wara uppblåst.
Röyhkiä än, röyhkeys yden, röyhkästi = röykkiä m. fl.
Röyhkäilen llä = röyhäilen och röykkäilen.
Röyhtelen hdellä, röyhtäytän ttää, röyhtelytän ttää = röyhäilen, röyhäytän.
Röyhtään = röyhään.
Röyhytän ttää s. skaka, bamma. -ys yksen s. skakning.
Röyhä än s. rapning. -äinen isen a. rapande. -hään hätä v. rapa, pladdra. -he een s. rapning, pladder. -häilen llä v. rapa smått, pladdra. -hin iä v. rapa fortfarande. -hähdän htää v. rapa hastigt. -hähdys adv. -häys yksen s. plötslig rapning. -häytän ttää v. åstadkomma rapning.
Röyhötyinen isen = röyhetyinen.
Röyke kkeen s. kraka. -kkeinen isen a. krakig.
Röykkiä än a. uppblåst, sturssk, framfusig. -kkeys yden s. sturskhet. -äsli adv. sturskt, framfusigt. -kkiö ön s. framfusig, högmodig menniska. -kkään kää l. -kkäelen adr. -kkäilen llä v. tala framfusigt, stöta på, skryta, wråla. -kkäys yksen s. skryt, wrål, högdragenhet. -kin iä v. uppföra sig framfusigt.
Röykky kyn l. -kkä kän l. -kkö kon l. -kkiö ön s. hög. -kyn kkyä v. lägga i högar. -kyttäin adv. högtals (roukkio).
Röykäs kkään, röykistelen llä = röykkiä, röykkäelen.
Röykäs kkään s. girs (rökäs).
Röykyttelen tellä v. illa medfara.
Röykytän ttää, röykytys yksen = röyhytän, röyhytys.
Röykäytän ttää = röyhäytän.
Röykötän ttää l. -ttelen tellä v. larma. wara stursk.
Röyske een s. strömoln (mörkt).
Röyskin iä, röyskö ön, röyskinä än = rouskin, rousko, rouskina.
Röyste een s. skarp ojemnhet, skroflighet. -einen isen a. skroflig. -ehikko kon s. skrofligt ställe t. ex. på is.
Röystäytän ttää v. drifwa på hostan, ha att hosta.
Röystö ön, röystöinen isen = rystö, rystöinen.
Röystöitän ttää v. åstadkomma rapningar (röyhä).
Röysy yn s. trädgren l. ruska till att täcka ryssjor wid fiske. -yinen isen a. full af sådana ruskor.
Röyty dyn l. -teikkö kön s. [illegible].
Röytä dän s. regntak, skjul.
Röytäytän ttää = röyhäytän.

S.

Sa *sdr.* af sinä du = sä.
Saaha, saahanto, saahustaa = saada, saanto, saadustaa.
Saahka an *s.* liten kyrkfläde.
Saakari in *s.* pung för tobak och elddon.
Saakeli in *s.* hin onde.
Saakka *adv.* ända till, intill.
Saakkuna an *s.* fabel, saga. -noin ida l. -noitsen ta *v.* berätta sagor.
Saalaan lata *v.* samla, hopa. -las laan *s.* samling, fångst, nyß framfödt barn. -lis iin *s.* fångst, byte, ref. -liillinen isen *a.* fångstrik, gifwande, lönande. -lihitoin *sdr.* -liitoin ttoman *a.* utan fångst, utan byte.
Saaloon ota *v.* flåsa (om renar).
Saama an *s.* ett slags nät för fiske i fors. -annan ntaa *v.* fiska med saama (saan).
Saan saada *v.* få, erhålla, bekomma, ankomma, gifwa, begynna, saa toimeen får i stånd, saa matkaan får i gång, saas l. saakaas tästä skål! sai kalan käteeni fick (= gaf) fisken mig i handen, tuli saapi semmoiset vahingot elden medför sådana skador, sai itse saneliaksi begynte sjelf till ordare (att orda), saa toteen kan bewisa, en saa ollukei jag kan ej wara, uthärda. -aatava an *a.* det som bör fås, rättighet, inkomst, uppbörd, pappi on saatavillansa presten är på sin uppbörd, on saatavissa står att fås. -aaminen isen *s.* erhållandet, minulla on saamista jag har att få, minun on saaminen jag måste få. -aama an och *dim.* -aamanen sen *s.* det erhållna, fångst, saamamies fordringsegare, saamani jälkeen efter min förmåga, *pl.* saamat håfwor. -aamatoin ttoman *a.* som ej får, förmår, tafatt. -aamattomuus uuden *s.* tafatthet. -aamattomasti *adv.* tafatt. -aamus uksen *s.* erhållandet, utförandet. -aaja an *s.* erhållare, werkställare, begynnare, brudtärna. -aajanen sen *dim.* den som får, lapsen saajasen sanat trollformel för barnaföderskor, *pl.* saajaset barnsbörd. -aajas aan l. -aajannainen isen *s.* brudsäta, brudens uppasserska. -aanti nnin l. -aanto nnon *s.* fång, fångst. -aakku kun *s.* inkomst. -aatan ttaa *v.* göra att någon får, föra, ledsaga, bringa, förmå, kunna, saattaa sanan föra ett budskap, saatta haulaan beledsaga till grafwen, saattaa pulaan bringa i nöd, en saata sanoa jag är ur stånd att säga, saatan tulla jag kan komma. -aattava an l. -aattavainen isen *a.* beledsagande, werkställande, duglig. -aattamatoin ttoman *a.* oförmögen, oduglig. -aattamattomuus uuden *s.* oförmåga. -aattaja an *s.* beledsagare, sanan s. budbärare. -aatto ton *s.* ledsagning, swit, eskort, konwoj, handlingsförmåga, saattoväki procession, följe. -aatanto nnon *s.* beledsagning. -aatin ttimen *s.* ställe der noten uppdrages. -aattelen tella *v.* beledsaga. -aattelu un *s.* beledsagning, procession. -aatatan ttaa *v.* låta ledsaga. -aavun aapua *v.* wara att fås, inträffa, blifwa, olla saapuvilla wara tillstädes, uppwakta, olla saapuvissa wara till hands, saavuin sinne inträffade (händelsewis) der, saapui sotamieheksi blef soldat. -aavutan ttaa *v.* ha att wara tillstädes, nå, uppnå, upphinna, en saavuta sanoja jag finner icke ord. -aavutus uksen *s.* upphinnandet. -aavuttelen tella *v.* bjuda till att upphinna, att nå. -aadustan aa *v.* bemöda sig att få, efterfråga. -aaksentelen nnella *v.* få ofta, bruka få.
Saani in *s.* karmsläde, bredsläde.
Saani, saanikka = saati, saatikka.
Saapas ppaan *s.* stöfwel. -put ppuen l. -ppainen isen *dim.* liten stöfwel. -ppainen isen *a.* bestöflad, rik på stöflar. -ppaallinen isen *a.* som har stöflar, en stöfwel full. -pastan aa *v.* gå i stöflar, förse med stöflar. -pastelen lla *v.* gå i stöflar, högfärdas i stöflar. -ppaatoin ttoman *a.* utan stöflar. -ppaattomuus uuden *s.* stöfwelbrist.
Saapostelen lla *v.* efterfråga, begära (jfr. saapua, saadustelen af saan).

Saapukka kan s. ett slags qwinnomössa, swansmössa.
Saara an s. gren (haara), saarapuu plogstjert.
Saarava an = saarva.
Saari ren s. ö, högre fastare ställe i ett kärr, saarikukko brushane (*macheles pugnax*). -rinen isen l. -rellinen isen a. örik, full med öar, jt. ö. -retoin ttoman a. ölös, utan ö. -ritoin ttoman a. fri från öar. -relainen isen s. öbo. -res eksen s. liten ö, holme. -rento nnon s. halfö. -rema an s. tilllandning. -risto on l. -rikko kon s. skärgård, öflock. -reke kkeen s. smal och lång ö, landtunga, åkerteg, rygg emellan plogfåror. -renne nteen s. landtunga. -rran rtaa v. bringa i öform, omgifwa, ringa, omringa, innesluta, belägra. -rtaja an s. omringare. -rto rron s. omringning, inneslutning, förskansning, circumvallation. -rros oksen s. inneslutet tillstånd, snärjande konstgrepp. -rtelen rrella v. småningom omgifwa. -rratan ttaa v. låta omringa. -rennun ntua v. bilda holme, tillanda.
Saarna an s. predikan (eg. saga, berättelse), saarnavirka predikoembete. -aan ata v. predika. -aaja an s. predikant, predikare. -ailen lla v. predika smått, då och då. -autan ttaa v. ha att predika, låta predika.
Saarni nen s. ask (*fraxinus excelsior*). -inen isen a. af ask, askrik. -isto on l. -ikko kon s. askskog.
Saarua an s. ett slags larnot.
Saarva an s. utter (saukko).
Saasta an s. orenlighet, smuts, styggelse. -ainen isen a. oren, smutsig, besmittad, wederstygglig, af sjukdom ansticken, smittande, smittosam. -aus l. -aisuus uuden s. orenlighet, smutsighet, smittosamhet. -aisesti adv. orenligen, smutsigt. -atoin ttoman a. obesmittad, ren. -tun ua v. bli oren, besmittas. -tumus uksen s. orenblifning, smitta. -tuva an l. -tuvainen isen a. smittosam. -tuvaisuus uuden s. smittosamhet. -tumatoin ttoman a. icke smittosam. -tutan ttaa v. orena, besmitta. -tutus uksen l. -tuttamus uksen s. förorening, besmittelse. -tuttelen tella v. småningom orena, fortfarande besmitta.
Saastan aa v. dricka till (af saas tästä se saan).
Saatan, saatanto, saatalan se saan.
Saatana an s. satan. -nallinen isen a. satanisk. -nallisesti adv. sataniskt.
Saate l. saaten = saati.
Saati l. saatikka prt. ända till (saakka), än mer, så mycket mer, med ei så mycket mindre, än mindre.
Saatin se saan.
Saatto ton s. höwälm (saan).
Saaveroittelen tella v.
Saavi in s. så. -illinen isen a. som har så, en så full. -itoin ttoman a. utan så.
Saavun, saavutan se saan.
Sadastan aa = sädästän.
Sadatan ttaa l. -ttelen tella v. förbanna, önska ondt. -tus uksen s. förbannelse.
Sad .... se sat.....
Saha an s. såg, sahamylly sågqwarn, wattensåg, puukkosaha stickså g, sahan puru l. jauho sågspån. -aan ata v. såga. -aus uksen s. sågning. -aaja an l. -huri in s. sågare. -ailen lla v. såga smått. -atan ttaa v. låta såga.
Sahajan jaa l. -hisen sta v. fakta sorla, susa. -hina an s. fakta sorl, susning. -hakoitan ttaa v. sqwattra (skatan).
Sahi in s. grund, wad.
Sahia an a. trögt flytande l. löpande, sahia ääni hes röst, sahia tie trög, icke glatt wäg. -iamainen isen a. trögaktig. -heus uden s. tröghet, heshet.
Sahka an = saahka.
Sahkari in s. prestafgift.
Sahko on s. handklappning. -oon ola v. klappa med händerna.
Sahkutan ttaa v. slabbra, pladdra.
Sahra an s. gaffelplog, sahran tappi twärhandtaget, s. siivet mullsöfarena, s. sankarauta fästet för gafflarna, s. kynnet gafflarna på plogen. -rin ia l. l. -raan ata v. plöja med gaffelplog.
Sahrain amen = sahra.
Sahti hdin s. swagdricka, spisöl.
Sai prt. ända till (saati).
Saiho on s. hundkoja, räfkoja, förwaringsställe, duggregn.

Saija an *s.* brudtärna (saaja, saajannainen af saan), saijarahvas bröllopsfolk. -allinen isen *s.* bröllopsgäst.
Saikara an *s.* spö.
Saikka kan *s.* stång (saitta), hwetebröd.
Saikko kon *s.* ståfwa, stång (saikka).
Sailuke kkeen *s.* smalt näs.
Saima an *s.* större båt, skuta (soima).
Saine een *a.* karg. -eesti *adv.* kargt, enträget.
Sainiainen isen *s.* körtel.
Sainikko kon *s.* thekanna.
Sainio on *s.* bleß.
Saipio on *s.* twål. -oinen isen *a.* twålig, twålhaltig, af twål. -oitsen ta *v.* twåla.
Saippio on l. -ppua an, -ppuoitsen ta l. -ppuoitan ttaa = saipio m. fl.
Saippoheinä nålrynor (*thlaspi bursa pastoris*).
Sairas aan *a.* sjuk. -aus uden *s.* sjukdom. -aallinen l. -aaloinen isen *a.* sjuklig. -aallisuus uuden *s.* sjuklighet. -astan aa *v.* wara sjuk, sjukas. -astus uksen *s.* sjukwarande. -astelen lla *v.* sjukas smått, krasla. -astun ua *v.* insjukna.
Saisotan ttaa *v.* förebåda, gifwa förkänning af sjukdom, wärka fakta.
Saita dan *a.* njdsk, njugg, afwundsjuk. -tuus uuden *s.* nidskhet, njugghet. -tu dun *a.* njugg, ogästfri. -turi in *s.* gnidare, girigbuk.
Saitta tan *s.* stång, stör, notstake (saikka).
Saitti tin *s.* torrfisk.
Saivar ren *s.* gnet, insektägg, saivarheinä grö (*poa annua*). -reinen isen *a.* full med gnetter. -rran rtaa *v.* synas full med guetter.
Saivo on *s.* klart ställe i sjö, *eg.* det ställe der första botten är genombruten i sjö med dubbelt botten.
Sakara an l. -ri in *s.* utstående spets, yttre rand, båge, huoneen sakarat tinnarna på huset, kuun sakarat månens horn, sakarisormi lillfinger, haravan sakara.
Sakaristo on l. -rsti in *s.* sakristia.
Sakeriainen isen = sakarisormi.
Sakia an *a.* trögt flytande, tjock, tät, grumlig. -keus uden *s.* tjockhet, täthet, grumlighet. -asti *adv.* tjockt, grumligt. -ako a'on *s.* tjocka, grummel, drägg, bottensats, fällning. -akaan saata *v.* blanda, göra tjockflytande. -akaannun l. -akeennun ntua *v.* bli tjockflytande, blandas. -akeen l. -akenen aeta l. -akoun uta *v.* bli tjock, tjockna. -akoon aota *v.* bli tjock, samsa sig, blandas, göra tjock, blanda. -aotan ttaa l. -akennan ntaa *v.* göra tjock, blanda. -akka kan *s.* grums, bottensats, sump. -akkaan kata *v.* blanda röra om, skålla, tabla. -kosa an *a* samsig, födande.
Sakko kon *s.* plikt, bot, uhkasakko wite, sakon alainen pliktfälld, dömd till böter, saan l. vedän sakkoa pliktar. -kotan ttaa *v.* pliktfälla. -kotus uksen *s.* pliktfällning. -kottaja an *s.* pliktfällare. -kottelen tella *v.* pliktfälla då och då. -kotutan ttaa *v.* låta pliktfälla. -kkoon kota *v.* förtala.
Saksa an *s.* Tyskland, tyska språket, köpman, utländsk, saksan viinaa win (af alla slag), saksan kataja åbrodd (*artemisia abrotanum*), saksan kiereheinä = terhus, saksan piblava hagtorn (*crategus oxycantha*), saksan palttina utländskt (fint) lärft. -alainen isen *a.* tysk. -astan aa *v.* bryta på tyska. -annan ntaa *v.* förtyska, öfwersätta till tyskan.
Saksi sen *s.* sax.
Saksiainen isen *s.* skjutbåge af jern.
Sala an *a.* hemlig, lönnlig, salakättä l. -myhkää l. -piten l. -mutua l. -vihkaa l. -viten hemligen, i tysthet, salapoika oäkta son, salapuria lömsk, salavaarna hymling, salavaimo konkubin, salavuoteus lönskaläge, salaoja täckdike, salamielinen hemlighetsfull, salakammu undangömdt spöke, salaa hemligen, on salassa är lönnlagdt. -lainen isen *a.* hemlig, salaisin hemligen. -laus l. -laisuus uuden *s.* hemlighet. -laisesti *adv.* hemligen, doldt. -laan ata *v.* förhemliga, dölja, gömma. -laus uksen *s.* förhemligande. -laaja an *s.* förböljare, gömmare. -lauu ata *v.* dölja sig, förböljas. -lakka kan *s.* hymling. -lakoitsen ta *v.* fästa l. förena med hymlingar. -lakkali *adv.* hemligen.

Salakka kan *s.* löja (*abramis alburnus*). -kkainen isen *a.* löjrik, af löjor (sala).
Salama an *s.* blixt. -moitsen ta *v.* blixtra.
Salasma an = salama.
Salava an *s.* blixt, en pilart, smärt smal häst salavan hapen l. hyöty pomerans-laf (*lecanora aurantiaca*). -ainen isen *a.* af pil. -vikko kon l. -visto on *s.* pilskog.
Sale een *s.* spjäle. -ehinen *adr.* -einen isen *a.* af spjälar. -lin ia *s.* spjäla, göra spjälar, klyfwa pertwed. -leilen lla *v.* spjäla, lossna i stickor.
Saleva an *a.* smärt, nätt.
Sali in *s.* sal. -illinen isen *a.* salegande, en sal full.
Salitin ttimen *s.* det krokiga benet som bildar struphålan = salitinluu.
Salkki kin *s.* löja (salakka). -imainen isen *a.* löjaktig, smärt, tunn.
Salkko kon *s.* kastrerad oxe (salven).
Salkku kun *s.* wäska.
Salko lon *s.* lång stång, humlestång, spristång, nätstång (för att leda nät under isen). -oinen isen *a.* med stång försedd, 40salkoinen humalisto en humlegård af 40 stänger. -lkoon lota *v.* sätta ut nät under isen.
Sallin ia l. ltia *v.* tillåta, bewilja, medgifwa, tåla. -imus uksen l -inta nnan *s.* tillåtelse, tillstädjelse, skickelse, oförmodad olyckshändelse. -imatoin ttoman *a.* icke tålande, otålig, olidlig.
Salma an = salvain.
Salmi men *s.* sund. -meke kkeen *s.* långt smalt sund. -inen *dim.* litet sund, *a.* rikt på sund, till sund hörande.
Salmi in *s.* Sallmis socken.
Salmo on = salvain
Salo on *s.* skogbewuxen ö, skog i en skoglös trakt, lund, Salo socken, päivän salo ljusstrimma wid horisonten, tuohi on salolla näfret löser sig, salopökkö fjelluggla (*strix nyctea*). -onen sen *dim.* liten lund. -oinen isen *a.* full af skogrika holmar, ht. lund, Saloisten pitäjä Salo socken.
Salpa lvan *s.* rigel, bom. -lpaan lvata *v.* rigla, tillbomma. -lpaus uksen *s.* rigling, tillbomning. -lvotin ttimen *s.* redskap hwarmed något tillbommas, *pl.* salvottimet ett slags tänger för att tillklämma borden wid båtbyggnad, rigel med tillhörande ting. -lpaun uta *v.* bli riglad, tillbommas.
Salpo lvon = salvain.
Salvan aa *v.* timra. -vain amen *s.* hörn (under timring). -vo on l. -vu un *s.* timring, salvumies l. salvomies timmerkarl, salvopuu timmerstock, jyväsalvo sädeslår. -vos oksen *s.* påstående timring, uppmtimradt hus, timmerfogning, messpringa, timrad knut. -vaja an *s.* timrare.
Salvaan vata *v.* werka, ta på, inwerka, sana salvasi sydämeen ordet inwerkade på hjertat, työ salvaa arbetet går undan för hand. -aamatoin ttoman *a.* oförmögen, owerksam, utan werkan. -aamattomuus uuden *s.* owerksamhet, oförmögenhet, brist på werkan. -akas kkaan *a.* werksam, werkande.
Salven ea l. -veen veta *v.* kastrera, snöpa. -vuri in *s.* snöpare. -via an l. -vio on l. -vikko kon *s.* snöpt djur, enuk. -vos oksen *s.* gumse. -vo on l. -vu un *s.* snöpning, snöpt djur, salvohärkä oxe, salvokukko kapun (salvaa).
Samaan ata, samaus uksen, sameilen lla = samon, samous, samoilen.
Sama an *a.* densamme, detsamma, samassa i detsamma, samanlainen *adr.* samallainen likadan, samalla tavalla l. tapaa l. muodolla l. muotoa på samma sätt, samaten l. samoten l. samoin sammaledes, sammalunda. -astī *adv.* sammaledes. -ainen isen = sama.
Samaska an l. -kainen isen *a.* mulen, oklar.
Samero on l. -oinen isen *a.* oklar (samia).
Sametti tin *s.* sammet. -inen isen *a.* af sammet.
Samia an *a.* oklar. -meus uden *s.* oklarhet. -asti *adv.* oklart.
Sammakka kan l. -akko kon *s.* groda, korpisammakko klockgroda (*bombinator igneus*), rupis. padda (*bufo vulgaris*), sammakon kukka kalfleka (*caltha palustris*), sammakon porras ormbunke (*polypodium filix mas*), sammakon ruoho = rautalehti, sammakon

marja vaddbär (*actaea spicata*), **sammakkoliha** hårdt kött (isl. i håsthof). **-oinen isen** *a.* full med grodor.

Sammal len l. **-ale een** *s.* mossa, wäggmossa (*hypnum parietinum*), **karasammal** en art björnmossa (*polytricum juniperinum*), **hukan s.** l. **karhun s.** l. **näta s.** l. **suden s.** björnmossa (*polytricum commune*), **rahka s.** l. **suo s.** röd- l. hwitmossa (*sphagnum latifolium l. capillare*), **valkia s.** hwitmossa, **ruskia s.** rödmossa, **vehmasammal.** **-linen** l. **-leinen isen** *a.* mossig, mossfull. **-likko kon** l. **-listo on** *s.* mossbewuxet ställe. **-loitsen ta** *v.* mossja, förse med mossa. **-loitun ttua** l. **-llun ltua** *v.* bli mosslupen. **-llan ltaa** *v.* läspa, tala otydligt. **-ltelen llella** *v.* läspa smått.

Samme een l. **-mmi in** = **sampi.**

Sammio on *s.* kar. **-ollinen isen** *a.* med kar försedd, ett kar fullt.

Sammun ua *v.* slockna. **-us uksen** *s.* utsläckt tillstånd, **meni sammuksiin** slocknade. **-uke kkeen** *s.* släckningsmedel. **-unnun ntua** = **sammun.** **-utan ttaa** *v.* släcka. **-utus uksen** *s.* släckning. **-utin ttimen** *s.* släckningsredskap. **-uttaja an** *s.* släckare. **-uttelen tella** *v.* släcka småningom.

Samo on *s.* snabb fart, trängtan. **-on oa** l. **-oon ota** *v.* ila, skynda, sträfwa. **-ous uksen** *s.* snabb fart. **-oilen lla** *v.* skynda smått. **-otan ttaa** *v.* fördrifwa. **-ottelen tella** *v.* färdas. **-oja an** l. **-oilia an** *s.* skyndare, farare.

Sammas mpaan *s.* torf, råsten, **sammasruoho** lyslummer (*lycopodium selago*), **sammaskuori** l. **-kynsi** torfsnäcka, **sampaan lakki** torfmossa (*peltidea aphthosa*). **-mpainen isen** *a.* med torf behäftad.

Sampi mmin *s.* stör (*acipenser sturio*), stor l. stark karl.

Samsi in *s.* dugtig syp.

Sana an *s.* ord, budskap, **sanalla sanottu** med ett ord sagdt, **sana sanasta** l. **sanasta sanaan** ord för ord, **sanalasku** ordspråk, **sanan parsi** ordasätt, talesätt, fras, **syö sanansa** håller ej sitt ord, bryter sitt ord, **vie sanan** för budskap, **sanan saattaja** budbärare, **suusanalta** muntligen, **sanajohto** ordledning, **sanapuku** ortografi, **sanasopu** syntax, ordkonstruktion, **sanajalka** ormris, bräken (*pteris aquilina*), *pl.* **sanat** trollformler, magiska beswärjningsformler, **madon sanat** mot ormbett, **haavan sanat** mot sår. **-nanen sen** *dim.* litet ord, **olla sanasilla** ordwexlas, träta. **-nasto on** *s.* ordförråd. **-nainen isen** *a.* ordrik, af ord. **-nava an** l. **-nallinen isen** *a.* ordrik. **-nollinen isen** *a.* med ord utrustad, artikulerad. **-natoin ttoman** *a.* utan ord, ordlös, oartikulerad. **-non oa** *v.* säga. **-noma an** *s.* l. **-nomainen isen** *dim.* sägen, underrättelse, rykte, **sanomakellot** själaringning. **-nomus uksen** *s.* berättelse. **-nomatoin ttoman** *a.* icke sägande, outsäglig. **-nomattomasti** *adv.* outsägligen. **-nelen lla** l. **-neskelen lla** l. **-noelen** *sdr.* **-noilen** l. **-naelen** *sdr.* **-nailen lla** *v.* orda, tala smått, prata. **-nelia an** *s.* ordare, trollkarl (med magiska ord). **-nelias aan** *a.* ordrik, pratsam.

Sangen *adv.* ganska.

Sanka ngan *a.* tjock, stark, wälmående. **-ari in** *s.* hjelte. **-arillinen isen** *a.* heroisk.

Sanka ngan *s.* bärhandtag (bågformigt), **ketun sangat** råssax. **-ngallinen isen** *a.* med bärhandtag försedd. **-nko ngon** *s.* ämbare. **-nkonen sen** *dim.* litet ämbare. **-ngollinen isen** *a.* med ämbare försedd, ett ämbare fullt. **-nkoon ngota** *s.* skutta, hoppa, springa. **-nkoilen lla** *v.* skutta smått, ärna springa, begynna springa.

Sankia an = **sanka** tjock.

Sankka kan *a.* tät. **-kkuus uuden** *s.* täthet.

Sankki kin *s.* fångpanna, **sankkireikä** fånghål.

Sanko, sankonen, sankoon, sangollinen se **sanka.**

Santa nnan *s.* sand. **-ainen isen** *a.* sandig. **-nnakas kkaan** *a.* sandstark, sandhaltig. **-nnatoin ttoman** *a.* utan sand. **-nnattomuus uuden** *s.* sandbrist. **-nnoitan ttaa** *v.* sanda. **-nnoitus uksen** *s.* sandning. **-nnoittaja an** *s.* sandare. **-nnoittelen tella** *v.* sanda småningom. **-nnoitun ttua** *v.* bli sandad, bli sandlupen.

Santalo on l. -loin omen *s.* massa wid notteluan, massa som bildas wid telnans widfästning.
Santti tin = säntti.
Sapakka kan *s.* liten fik.
Saparo on *s.* kort swans (ss. fårens), lammas on saparollansa fåret är brunstigt. -oitan ttaa l. -oittelen tella *v.* vara sig.
Sapas ppaan = saparo.
Sapatto ton *s.* stöfwel (saapas).
Sapi in *a.* näswis, snål.
Sapikka kan *s.* stöfwel af renhud.
Sapikoitsen ta *v.* sprattla.
Sapila an l. -las aan *s.* bärstång, höbår. -loin ida *v.* bära med sapilat.
Sapora an *s.* damm för fiskfänge.
Sappa pan l. -pain ppaman *s.* öppning i bakändan på ryssjor, sapan nuora rynksnöre till samma öppning.
Sappi pen l. pin *s.* galle, wrede, päivän sappi wädersol, sappiheinä = kurjenkello l. pitkäisen palko, rantasappi arun, tusengyllen (*erythræa angustifolia*), sären sappi = kärpäsen kukka. -inen isen *dim.* liten galle, *a.* gallhaltig, gallblandad. -pikas kkaan l. -pellinen isen *a.* gallblandad, gallstark. -pen ppea l -ppeen peta *v.* bli gallblandad, förbittras, wredgas.
Sapra an l. sapranen sen l. saprain amen = saura höstack.
Sapsa an l. -si in l. -so on l. -su un *s.* weka lifwet, ljumske, bogmuskel (det hängande köttet på djursboge), sapsoluu bogben, sapsutauti ett slags hästsjukdom. -suttelen tella *v.* röras (såsom bogmuskeln på nyßslagtadt djur).
Sara an *s.* starr (*carex*), Lapin sara lappskogräs (*c. vesicaria*), mätässara l. turvessara tuffstarr (*c. cæspitosa*), rantasara (*c. riparia*), vesisara blåstarr (*c. acuta*). -rainen isen *a.* starrbewuxen, rik på starr. -ravikko *sdr.* -raikko l. -rakko kon l. -ravisto on *s.* starräng. -riola an *s.* starromgifwet hus, hem i starr-rik trakt.
Sara an l. saraja an *s.* lider.
Sarajas aan = sara l. sarakko. -sjainen isen = sarainen.
Sarana an *s.* gångjern.
Saraniekka kan *s.* binikemask.
Sarastan aa *v.* dagas.
Sari in = sarja.
Saristun ua *v.* glesna, aftaga.
Saritan ttaa *v.* anförtro, öfwerlemna.
Sarja an *s.* sträcka, rad, kull, list, insläle, stör, rand, munasarja alla i ett bo l. i en fortsättning wärpta ägg, lapsia kahdesta sarjasta barn af twå kullar, hammassarja tandrad, sarjaväli mellantid emellan wärpningar. -sinen isen l. -allinen isen *a.* i långa sträckor fördelad, randig. -aan ata *v.* samla i sträckor, inbjuda.
Sarjo on = sarja.
Sarka ran *s.* tege, fyrskäftigt wadmal, starr (sara), näswerrimsa (tano). -anen sen *dim.* liten tege. -ainen isen *a.* teglaggd, af wadmal gjord. -ron rkoa *v.* teglägga, dela sig, frodas. -rkova an l. -rkovainen isen *a.* frodig.
Sarkka kan *s.* supglas, sup.
Sarkut kuen *s.* byalag.
Sarpa rvan *s.* blomhwaß (*butomus umbellatus*), rörhwaßa, sarpaheinä härtåg, fälttåg, knippletåg (*luzula pilosa l. campestris*). -rvikko kon *s.* hwaßrik ort (sarvi).
Sarpio on = sarpa.
Sarva an = sarpa.
Sarvas aan *s.* osturen (obiten) ren.
Sarvi ven *s.* horn, sarvipuoli enhornad, sarvipuu = sarvikko, sarvihauki näbbgädda (*belone vulgaris*), sarvipöllö skogsuf (*strix otus*). -inen isen *dim.* litet horn, *a.* behornad, *pl.* sarviset ett slags lek. -vellinen isen *a.* behornad, ett horn fullt. -vento nnon l. -venta nnan l. -veno on *s.* höftbenens spetsar. -vikko kon *s.* ploghandtag. -veun uta *v.* bli hornig. -vitan ttaa *v.* behorna, förse med horn, mata med horn. -vinkainen isen *s.* insekt med långa antenner (sarpa).
Sarvina an *s.* rock med rynkor öfwer rona = sarvinatakki.
Sarvo on = sarpa.
Sasu un *s.* kind, qwicke i horn, merg i renhorn, brosk, sasupäät kindknotor. -uinen isen *a.* porös och spröd, mergig. -utoin ttoman *a.* merglös.
Sata dan *s.* hundra, sata kertaa hundra gånger, satakertainen hundrafalldig,

satakerttu bladmage (hos idislande djur), satakieli nordlig näktergal (*luscinia philomela*), satajalka = satiainen, satalatva luftgräs (*milium effusum*), satalehti = satahinen, satapolvi wattenbinda (*galium aparine*). -dasti *adv.* hundra gånger. -das annen *a.* den hundrade. -dannesti *adv.* hundrade gången. -tainen isen *adv.* hundrafaldig. -dottain l. -dottaisin *a.* hundratals. -abinen isen *s.* backhumla, tusenblad (*achillea millefolium*). -tiainen isen l. -tinkainen isen *s.* flatlus.

Sadan taa *v.* regna, brista, gå af (skaften uti wäf). -de teen *s.* regn. -teinen isen *a.* regnig. -teisuus uuden *s.* regnighet. -teisesti *adv.* regnigt. -teellinen isen *a.* regnande, regnig. -teetoin ttoman *a.* utan regn. -teettomuus uuden *s.* regnbrist. -telen della *v.* regna smått, fortfara att regna.

Satahainen isen *a.* förträfflig.

Satain amen *s.* ruggfogel (sato).

Satama an *s.* hamn.

Satahdan, satannun se satun.

Satatan ttaa =satutan.

Sadin timen *s.* fälla, flaka, satimen selkäin språten hwarwid fällan hänger, s. ulku stången mot hwilken locket uppgilras, s. vihi kort gärdesgård för att leda fågeln i fällan. -atiminen isen *a.* rik på fällor.

Satka kan *s.* fiskfump.

Sato don *s.* åring, gröda, ruggning, hyvä sato god åring, siipisato ruggning, lintu on sadolla fogeln är i ruggningstillstånd, lehtisato löffällning, satolintu ruggfågel. -oinen isen l. -okas kkaan l. -oisa an *a.* åringsrik, gifwande, fruktbar. -toon dota *v.* frodas.

Sattaun uta = satun.

Satu dun *s.* saga, rättssak, trädgård, satuniekka trädgårdsmästare. -unen sen *dim.* liten saga.

Satula an *s.* sadel. -uli in *s.* sadelmakare. -ulus uksen *s. pl.* satulukset seltyg. -uloitsen ta l. -loin ida *v.* sadla. -uloitsemus uksen *s.* sadling.

Satuna an *s.* träff, händelse (satun).

Satun ttua *v.* stöta, widröra, träffa, hända, sattui jalkaan stötte mot foten, jalka sattui foten blef stött, sattui tulemaan råkade komma, satuin sinne inträffade händelsewis der. -ttumus uksen *s.* stötning, träff, händelse, tillfällighet. -tunnainen isen l. -ttunainen isen *a.* tillfällig. -tunnaisesti *adv.* tillfälligtwis. -tunto nnon *s.* widröring, stötning, träff. -ttumoinen isen *a.* träffande, händande, näin sattumoisilta såg af en händelse. -utan ttaa *v.* låta widröra, ha att stöta, beröra, stöta, skada. -utus uksen *s.* stötning, skadande. -uttelen tella *v.* stöta l. skada smått. -tahdan htaa *v.* hastigt widröra. -tannun ntua *v.* bli stött, skadas. -ttu tun *s.* widröning, likisattu leipä stålbakadt bröd.

Sau un *s.* stillfrö (*sisymbrium sofia*).

Saukko kon *s.* utter. -oinen isen *a.* rik på uttrar, ht. utter.

Sauma an *s.* söm, fogning, saumarauta preßjern, saumahöylä sponthyfwel. -ainen isen *a.* full med sömmar l. fogningar. -aan ata *v.* sammanfoga, sammansy. -aus uksen *s.* fogning, sömning. -atoin ttoman *a.* utan söm. -attomuus uuden *s.* brist på söm.

Sauna an *s.* badstuga, bad, badning, selkäsauna stryk, saunajaako l. -muija gråsugga, saunakukka kamomillblomma, sötblomster (*matricaria chamomilla*). -nallinen isen *a.* som har badstuga, en badstuga full. -naan ata *v.* bada med qwast, piska. -naaja an *s.* badare. -notan ttaa *v.* bada, föra i badstuga. -notus uksen *s.* badning. -nottaja an *s.* badare. -nottelen tella *v.* bada smått, dröja i badstuga. -natun ttua *v.* bli i badstuga, få badstuluft l. smak.

Saura an *s.* höstack, *a.* flitig, ifrig (icke fjeskig), sauran pieli l. virpi upprätt stående stör i höstack.

Saurain amen l. saurama an *s.* sauramen kukka = keltakukka och päätkyn kukka.

Sauras aan *a.* oförtruten, rask, flitig (saura).

Sautan ttaa = saavutan se saan.

Sauva an *s.* staf, käpp. -anen sen *dim.* liten staf. -ainen isen *a.* ht. staf, af staf gjord. -akas kkaan *a.* som begag-

nas ståf, krympling, orklös. -voin omen *s.* bärling, stör hwarmed båtar fram-skjutas. -vakko on *s.* bärling, staf, spjäle i wäfstol som uppbär skaften. -von oa l. -vaan ata *v.* framskjuta båt med stör, måta med stör, pejla med stör. -vaus uksen *s.* båtframskjutning, mätning, pejling. -vaelen *sdr.* -vailen l. -veelen *sdr.* -voilen lla *v.* framskjuta, stöda sig på staf, framforsla.

Savakko kon = sauvakko.

Savukko kon = savikko.

Saverikko kon *s.* länk wid slädsjättran för att fästa simmerstången, qwinnoblygd.

Savi ven *s.* lera, savipuoli l. -pyörä reform, savipera lergrund, saviastia krukmokarekärl, saven valaja krukmakare, savikotti murbrukslår, savipääsky strandswala, saviseikko lergök (skällsord), saviruoho l. -heinä = savike, savipuolen ruoho råsmjölk (*euphorbia helioscopia*), savipuolen juuri = hepohierikka. -inen isen *a.* lerig, af lera. -ike kkeen *s.* stolter henrik, målla (*chenopodium bonus Henricus, viride, glaucum*). -ikko kon *s.* lerjord, lermark, lergrund, lerfärgad häst. -veen veta l. -vitan ttaa *v.* lerslå, bestryka med lera. -veun l. -viun uta *v.* bli lerig.

Savita an = savitsin.

Savitsen ta *v.* häckla, karda. -sin imen *s.* häckla, karda.

Savitta tan *s.* spets.

Savo on *v.* Sawolaks, Sagu socken, Savonlinna Nyslott. -olainen isen *a.* sawolakskisk, *s.* Sawolaksare.

Savotta tan *s.* murbruk (savi), faktori, fabrik.

Savu un *s.* rök, savuastia rökelsekar, pyhä savu rökelse, savuviina förlank wid brännwinsbränning. -uinen isen *a.* rökig, rökfull. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* röka, nedröka. -utus uksen *s.* rökning. -utun ttua *v.* bli nedrökt. -ukka kan = savuviina. -uun uta l. -ustan aa = savutan.

Se sen *pron.* den, denne, denna, *pl.* ne desse, dessa, sentähden derföre, sentään dock, likwäl, senlainen *sdr.* sellainen, senmoinen *sdr.* semmoinen sådan, sepä se just det der, jaså, minsann, fors! sitä pätä genast, oförtöfwadt, sitä varten l. varten i och för det, derföre, siksi till dess, derföre, sillä derigenom, derunder, thy, ty, on sillänsä l. sillään är oförändrad, kohta sillään strart på stund, jää sikseensä blir derwid, jätti sillänsä lemnade strart, siten långt med det, sålunda, såmedelst, *intr. pl.* niin så, ja, wisst, niin kyllä så nog, tulee niiksi kommer derhän. Deraf härledda se under siis, sikä, silllinen.

Seena an = seitta.

Seera an *s.* backhumla (*achillea millefolium*).

Sees, seestyn, seestytän = seijas, seijastun, seijastutan.

Seh *pl.* sekäät *imp.* se der, tag (ord för hundar).

Seijas aan *a.* klar, molnfri. -astan aa *v.* wara klar, wara molnfri. -astus uksen *s.* uppklarning. -astun ua *v.* uppklarna. -astutan ttaa *v.* låta klarna.

Seijes sekeen, -stän ää, -styn yä, -ys yksen = seijas m. fl.

Seikiä än, seikenen l. seikeen seietä = seijas m. fl.

Seikka kan *s.* ärende, omständighet, affär, sak, förhållande, bryderi. -amus uksen *s.* äfwentyrare. -ailen lla *v.* aftala en sak, drifwa affärer.

Seikki kin *s.* lång stör, stafra.

Seikko kon l. -kku kun *s.* pertbållare. -onen l. -unen sen *dim.* = seikko.

Seilaan lata *v.* segla. -aus uksen *s.* segling. -li in *s.* segel.

Seimi men *s.* krubba, seimiköysi af widjor stagen tref.

Seinä än *s.* wägg, otsi- l. peri- l. peräseinä bakwägg, sivuseinä sidowägg, oviseinä dörrwägg, suppuseinä wäggen åt höger på ugnssidan, pitää seinää vasten hålla mot wäggen, bedraga. *Komp.* seinempi närmare wäggen belägen. -änen sen *dim.* liten wägg. -äinen isen *a.* wäggförsedd, wäggfast. -ällinen isen *a.* wäggförsedd, wid wäggen belägen, *pl.* seinälliset tyngsta sädeu som wid kastning faller wid wäggen. -nus uksen *s.* rummet wid wäggen, sandwall wid wäggen. -nustan aa

v. förse med wägg, förse wäggen med sandwall, fästa wid wäggen.
Seipi iven s. stämm (leuciscus grislagine).
Seipo ivon s. manslem.
Seipäinen se seiwäs.
Seiskari in s. Seitskär.
Seison oa v. stå, wara stående. -ovainen isen a. stående, beständende. -ovaisuus uuden s. stående egenskap, ständ, bestånd. -omatoin ttoman a. icke stående, icke beståënde. -oja an s. den som står. -ojainen sen dim. pl. seisojaiset ständarelön l. gåswa. -omus uksen s. ståendet. -oa an l. -saa aan s. stående tillstånd, nousi seisoalle l. seisaalle steg upp i stående ställning. -oelen sdr. -oilen lla l. -oskelen lla v. stå fortfarande, hålla på att stå. -otan ttaa v. ha att stå, ställa upprätt, bestå, pröfwa. -otus uksen s. ställande upprätt. -ottelen tella v. ställa upprätt fortfarande. -sahdan htaa v. stanna hastigt. -sahdus sdr. -saus uksen s. hastigt afstannande. -sahtelen hdella v. stanna då och då hastigt. -satan ttaa v. ha att stanna. -satus uksen s. afstannandet. -sattelen tella v. stanna ofta, uppehålla, förorsaka afbrott. -sautan ttaa l. -sauttelen tella v. stanna hastigt. -soun uta l. -saun uta l. -saannun utua l. -sahdun htua l. -soiun l. -satun ttua v. stanna, afstanna, upphöra. -soutan ttaa v. ha att stanna. -sous uksen l. -santo nnon s. stanning, ståendeblifning.
Seitsemän sdr. seitsen emän a. sju, seitsenkunta förening af sju, seitsentähtinen ep. för karlawagnen. -mästi adv. sju gånger. -mäs ännen a. den sjunde, seitsemänneksi för det sjunde. -männesti adv. för sjunde gången. -ito don l. -ionen sen s. sjua. -itseminen isen l. -itsukka kan s. sjua.
Seitti tin s. spindelwäf.
Seivi in s. spinnrock.
Seiväs ipään s. stör, gärdesgårdsstör. -ipäinen sen dim. liten stör, a. rik på störar. -stän ää l. -stelen llä v. stöta, förse med störar, instå störar, genomborra med stör, stödja med stör. -stys yksen s. störning, störinslagning. -stäjä än s. större. -stö ön s. störhop.
Seka sean s. blandning, sekaleipä blandbröd (af flera slags mjöl), sekaseura blandadt sällskap, sekaseuroin l. sekaseurasin hopblandadt, om hwartannat, sekaseuraisuus oordning, oenighet, sekasotku l. sekasorto l. sekasohro hopgyttring, oreda, wirrwar, sekamielinen rubbad, sekamälää om hwartannat, sekasortoinen förwirrad, i oordning, muiden seassa ibland andra, seoin blandadt, hoprördt. -kainen isen a. blandad, förblandad, oredig, sekaisin = seoin. -kaisuus uuden s. blandadt l. oredigt tillstånd. -kaisesti adv. = seoin. -kava an a. oredig, blandad, hoprörd. -kavasti adv. = seoin. -kalainen isen a. blandad. -kalaisuus sdr. sekaluus uuden s. blandadt tillstånd. -kalaisesti adv. = seoin. -kanainen isen = sekalainen. -kanaisuus uuden = sekalaisuus. -kanaisesti = sekalaisesti. -kali in s. blandmat. -kuli in s. blandsäd. -kalikko kon s. blandning, blandadt ting l. sak, röra. -ekaan eata v. blanda, förwirra. -ekaus uksen s. blandning, förwirring, oreda, on sekauksissa är rubbad. -kaun uta l. -kaannun utua l. -kaudun utua v. bli blandad, inblandas, inwecklas, komma i oreda. -kaannus uksen s. beblandelse, oreda, rubbning, störing. -kaannutan ttaa v. beblanda, förwirra, störa. -eko eon s. blandning, röra. -ekoon eota v. blandas, inblandas, förwirras, grumlas. -eos uksen s. gjord blandning (t. ex. till deg före knådningen). -ekoitan ttaa l. -eoitan ttaa v. blanda, hopröra, rubba, förwirra, grumla. -ekoitus l. -eoitus uksen s. blandning, hopröring, förwirring. -ekoittelen l. -eoittelen tella v. blanda småningom, hopröra fortfarande. -ekoittaun l. -ekoittaudun utua v. bli hopblandad, inblandas. -koitutan ttaa v. låta blanda.
Sekkeilen llä = selkeilen se selkiä.
Sekä prt. samt, sekä .... että både ... och, såwäl .... som, otan minä, sekä sinä jag tar, huru mycket mer du.
Selailen lla v. skåda sysslolös på något,

Selinä än *a.* gräsgrön?
Selitän, selitys, selittelen se selkiä.
Selja an *s.* fläder (*sambucus nigra*), medikament. -ainen isen *a.* af fläder.
Selkennän ntää = selkkaan.
Selkiä än *a.* klar, tydlig, redig, tekee selkiän gör klart, utreder. -keys yden *s.* klarhet, tydlighet, redighet. -ästi *adv.* klart, tydligt. -lko lon *s.* klarhet, reda. -lkoinen isen *a.* tydlig, redig. -lotoin ttoman *a.* oredig. -lkenen l. -lkeen ljetä l. -lkiin litä *v.* klarna, bli klar, bli redig, reda sig. -keilen llä *v.* småningom klarna, reda sig småningom. -litän ttää *v.* förklara, uttyda, utreda. -littäjä än *s.* uttydare, utredare. -litys yksen *s.* förklaring, utredning, uttydning. -littelen tellä *v.* småningom utreda l. förklara.
Selkkaan kata *v.* förwirra, kludda, tala oredigt. -kkaus uksen *s.* förwirring, rubbning. -kkaun uta *v.* förwirras, rubbas. -kkuun kuta = selkkaan.
Selkkä kän = selkiä.
Selko lon l. -onen sen *s.* aflägsen skog, ödemark, lankesi selkosen selällensä föll rak lång på ryggen, avasi selko selällensä oven öppnade dörren på wid gafwel (selkiä, selkä).
Selkä län *s.* rygg, ås, yttre fjärd, öppna sjön, selkäaita gärdesgård på yttre (högre) långsidan af ett fält, selkähirsi öfwersta takåsen, selkälouve fillmåse (*larus fuscus*), selkäluu l. -pii l. -ranka l. -ronkka l. -ruoto ryggrad, selkäsolmu ryggkota, selkäpuu = selkäin, selkähevonen ridhäst, selkätauti ryggmergs lidande, selkäperintö bakarf, astua hevosen selkään stiga på hästryggen, yön selkään mot natten, selkäsauna stryk, selkävesi öppna sjön, kaatuu selällensä faller på ryggen, ovi on selällänsä dörren är på wid gafwel, suu selällänsä mun widöppen, selin med ryggen, olla selkätaitteella hwila endast på midten medan båda ändarna sakna stöd. *Komp.* selempi närmare ryggen, längre ut på sjön. -änen sen *dim.* = selkä. -äinen isen *a.* ryggad, ryggig, selkäinen puu ryggformigt, uppåtböjdt träd. -läkäs kkään l. -lkävä än *a.* ryggstark, högryggig. -lällinen isen *a.* ryggig, ut på fjärden belägen, selällinen saari ö ute i öppna sjön. -kämä än *s.* ås, landtrygg. -kämäinen isen *a.* rygglik, on selkämäisillänsä är på rygg. -kämys yksen *s.* ryggbörda, ryggrem, baklädret på handsken, ryggstycke. -kämystä än *s.* ryggstycke. -länne nteen l. -länge nkeen l. -läke kkeen *s.* ås, landtrygg. -käin kämen *s.* språten hwarwid en djurfälla (sadin) hänger, wältorkningsstång. -littain l. -littäisin *adv.* rygglänges. -litysten *adv.* med ryggarna mot hwarandra. -lys yksen l. -lkus uksen *s.* telna. -lus uksen *s.* eftertropp. -lkään lätä *v.* sladda.
Sellaan llata *v.* skumma.
Sellainen se se.
Selvä än *a.* klar, utredd, redig, epäselvä oklar, oredig. -viö ön *s.* reda. -venen vetä l. -viin vitä l. -veyn ytä *v.* bli klar, redig, reda sig, bli qwitt. -vike kkeen *s.* klarning, medel att göra redig. -vitän ttää *v.* reda, utreda, göra klar. -vitys yksen *s.* utredning, klargörning. -vittelen tellä *v.* göra småningom klar, utreda fortfarande. -vittäyn ytä *v.* reda sig.
Sema an *s.* mängd (till antal, läjä hög, till storlek).
Semmenkin *prt.* isynnerhet.
Semmoinen se se.
Sempi in = sampi.
Sentti tin *s.* ett slags drälf.
Sentään *prt.* dock, ändock, likwäl (se).
Sepal len l. -le een *s.* halsning, rand kring halsen. -lus uksen *s.* bräm.
Sepel len l. -les een *s.* halsrand (sepal). -peli in l. -po on *s.* som har hwit rand om halsen (t. ex. hund).
Sepi in *s.* den höga framstäfwen af släden. -pakko kon *s.* dragrep fästad i framändan af släden.
Sepo *prt.* seposelvään till fullkomlig klarhet, seposelällensä raklång på rygg (sepel).
Sevin epiä se sepään.
Seplikoin ida *v.* gräfwa i ngt, famla.
Seppele een *s.* hårband, krans. -löitsen tä l. -löin idä *v.* bekransa.

Seppeli in *s.* wäpling, klöfwer, hjulböße, inre sidans beslag.
Seppi pin = sepi.
Seppä pän *s.* mästare, isl. smed, kultaseppä guldsmed, tinaseppä tennjutare, puuseppä snickare, sanaseppä talare, runoseppä skald, mennä sepille gå till werkstad. -pästi *adv.* konstmeßigt. -älä än *s.* smedens hem. -ppo pon l. -pponen sen *dim.* = seppä. -ppola an = seppälä. -pin ppimen *s.* sepinkalut smidjewerktyg. -pän ppää *v.* utarbeta, förfärdiga. -pin ppiä *v.* smida. -pitän ttää *v.* låta smida, tillwerka, bilda, smida. -pitys yksen *s.* tillwerkning, smidning. -pittäjä än *s.* tillwerkare. -pittelen tellä *v.* smått tillwerka, smida smått. -pitsen tä *v.* begagna smed, låta smida, sepismies som begagnar smed.
Sepro on = seuro se seura.
Sepukka kan *s.* hwithalsig hund (sepeli).
Sepustan aa *v.* inpacka i framändan af släden (sepi). -tus uksen *s.* sådan inpackning. -telen lla *v.* småningom sålunda inpacka.
Sepä vän = sepi.
Sepään vätä *v.* omarma, slå om, omfamna, omweckla. -päelen llä *v.* fortfarande omweckla, omfamna då och då. -vin piä *v.* omweckla fortfarande, nysta, sepiä auki afweckla, afnysta.
Seresniekka kan *s.* ryggrem.
Serkku kun *s.* syskonbarn, kusin. -unen sen *dim.* = serkku. -ula an *s.* kusins hem. -kus uksen *s.* en af kusinerna.
Serkönen sen = saakeli.
Serpa van *s.* soppa.
Sersin iä *v.* uträkna, utforska.
Sesteri in *s.* bräll, qwarnlykta.
Seteli in *s.* sedel.
Setkan kukka gullskålar (*ranunculus acris*).
Setki ken *s.* paroxysm, sjukdomsanfall.
Setä dän *s.* farbror. -älä än *s.* farbrors hem. -äinen isen *a.* farbrors, ht. farbror. -dätöin ttömän *a.* utan farbror.
Seuhdon htoa *v.* skaka, omröra, blanda, förwirra. -htoun uta *v.* omskakas, kringströs, kringdammas.
Seuhuu ua l. -huun huta *v.* larma, wäsnas.
Seula an *s.* såll, kantaa vettä seulalla kasta watten på gåsen. -anen sen *dim.* litet såll. -ainen isen l. -ajainen isen *a.* såll-lik. *pl.* -set sjustjernan, plejaderna. -allinen isen *a.* sållegande, en såll full. -atoin ttoman *a.* utan såll. -lon oa *v.* sålla. -lous uksen *s.* sållning. -oja an *s.* sållare. -lasen sta *v.* sålla hastigt, låta hastigt gå genom sållen. -lun ua *v.* sållas, skakas.
Seuna an *s.* brinnande wälterstock (för swedjning). -aan ata *v.* swedja med wälterstock.
Seura an *s.* sällskap, följe, följd, seurakunta församling, seurakuntalainen församlingsbo, seurahuone societetshus. -alainen isen *s.* ledamot i sällskap, parti m. m. -asto on *s.* ett slutet sällskap, hela följet, procession. -atoin ttoman *a.* utan följe, sällskapslös. -attomuus uuden *s.* sällskapslöshet, sällskapsdrift. -aan ata *v.* följa, beledsaga. -aus uksen *s.* följning, beledsagning, följd. -aaja an *s.* följare, följeslagare. -aamus uksen *s.* följning, följd. -anto nnon l. -anta nnan *s.* följning, efterföljd, följd. -annollinen isen *a.* följdrik, följder medförande. -rue een l. -ruu uun *s.* följe, sällskap. -ruus uuden *s.* sällskap, följaktighet, åtfölje. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* följa småningom, fortfarande beledsaga. -ron oa *v.* följa rakt. -ro on *s.* bolag. -rustelen l. -ruelen lla *v.* sällskapa, göra följe, gå i procession. -ruun uta *v.* förfölja.
Seutu dun *s.* omgifning, grannskap, närhet, juhlan seutu högtidstiden, yön seutu nattetiden. -ua an l. -uva an = seutu.
Sevakko kon = sepakko se sepi.
Sevelmys yksen *s.* skjortans halsöppning.
Sevi in = sepi.
Sevo on = serkka.
Sevä än *s.* hårdnad snö.
Sia an *s.* ställe, rum, plats, *gram.* kasus, saa rahaa leivän siaan får penningar i stället för bröd, on siallani

är på min plats, on siassani är i mitt ställe, panee siallensa sätter på sitt ställe, panee siaansa sätter i sitt ställe, yösia nattqwarter, tekee siaa bereder plats, bäddar. -ainen isen *s.* platshafwande, ställföreträdare, wikarie, substitut. -ahainen l. -ahinen isen -atim ttimen l. -atti tin = siainen. -aisuus uuden *s.* wikariat. -allinen isen *a.* platshafwande, som har utrymme. -ava an *s.* rymlig. -avuus uuden *s.* rymlighet. -atoin ttoman *a.* utan plats, utan ställe. -aan ala l. -aitsen ta *v.* ha plats, wistas. -aisen sta *v.* göra plats, taga plats, wistas. -allan ltaa *v.* ställa på sin plats, ordna. -astun na *v.* nedsätta sig på en plats, taga plats. -astutan ttaa *v.* låta taga plats, nedsätta på en plats, placera. -ioitan ttaa *v.* gifwa plats, ställa, ordna, nedsätta, placera, slå läger. -ioitus uksen *s.* placering, nedsättning. -ioittelen tella *v.* ställa fortfarande, ordna, maka, *gram.* deklinera. -ioitteleminen isen *s.* placering, ordnandet, *gram.* deklination. -ioitun ttua *v.* placera sig, nedsätta sig, bosätta sig, slå sig ned.

Sid .... se sit ....

Sied .... se siet ....

Siehtarlainen isen = siestarlainen.

Siekaan ata l. -kailen lla *v.* dröja, söla, släntra. -kailia an *s.* släntrare.

Siekale een *s.* flif, flisa.

Siekki kin *s.* fattighus, ljung. -ilö ön *s.* ljungsnår.

Siekla an, sieklon oa = seula, seulon.

Sielikko kon *s.* weckig fruntimmersrock, kofta.

Siellä *adv.* der, derstädes. -ltä *adv.* derifrån.

Sielu un *s.* själ, sielun paimen själaherde, själasörjare, sielujen päivä allhelgone dag. -unen sen *dim.* = sielu. -ullinen isen *a.* besjälad. -utoin ttoman *a.* själlös, obesjälad.

Siemen enen *s.* frö, korn, dynt, klunk (siemi), siemenkato fröförlust (då skörden ger mindre än utsädet war), hiedan siemen sandkorn, siemenvakka såningslåda, stålswamp (*nidularis campanulata*), siemenala utsädesområde, siemenpää ax, fröhylsa. -eninen isen *a.* full med frö, dynt. -enellinen isen *a.* fröegande, med frö försedd. -ennän ntää *v.* beså, så. -ennys yksen *s.* sådd. -enetöin ttömän *a.* utan frö, frölös, utan dynt. -enettömyys yyden *s.* fröbrist. -mukka kan *s.* frörofwa.

Siemi men *s.* klunk, andetag. -maus uden l. -meys yden l. -muus uuden l. -my yn l. -myys yyden *s.* klunk, dryck. -myt yen *dim.* liten klunk.

Siena an = seuna och sieni.

Sieni in *s.* swamp (*agaricus*), ihmisen sieni l. ruoka- l. syömä- l. riska- (*a. deliciosus*), kallio s. = karsku, kantas. murkla (*morchella esculenta*), kärpäsen l. kärväs s. flugswamp (*a. muscarius*), lampaan s. l. lammas s. l. kangass. (*a. subdulcis*), laukkas. (*a. oreodontius*), lehmän s. matsopp (*boletus edulis*), nummens. l. ahos. (*a. campestris*), sinis. (*a. violaceus*), siitas. l. sontas. (*a. fimetarius*), suolas. l. silakkas. = syömäsieni, leppäs, löpös, oravi s., pirun s., punikki s., rouskus., sikas., suden s, voi s. olika slags swampar. -inen isen *a.* swamprik, swampig. -netyn ttyä *v.* bli öfwerwuxen med swamp, bli swampig.

Sientiä än *a.* osnygg, något smutsig.

Siepale een *s.* flisa, flif (sipale).

Siepotan ttaa, -pottelen tella = viipotan, viipottelen (sieppaan).

Sieppaan pata *v.* snappa, rappa, rycka, tillgripa, sieppaa korvalle rappar till på örat. -ppasen pasta *v.* rycka hastigt, nappa. -ppaus uksen *s.* ryck, rapp, tillgrepp. -ppari in l. -ppa paan l. -ppo pon *s.* tillgripare, undansnillare, siepposissi partigängare. -ppiä ään *a.* flink, snäll, händig. -ppi pin *s.* lätt handtag. -ppaelen *adr.* -ppailen llaa *v.* rycka fortfarande, snappa.

Sieppura an *s.* krage af björnskinn, boa.

Siera an *s.* slipsten, hwit häst, sieraheinä l. sian siera = pellon vanha, sieranokkonen = rautanokkonen.

Sieraan rata *v.* spräcka, frånskilja, öfwerdraga med skorpa (som sprickor), försmå. -raun l. -roun uta l. -ratun l. -rotun ttua *v.* spricka, få sprickor,

öfwerdragas med hård sprickande skorpa. -ro on s. spricka. -rottuminen isen s. sprickning, hudömsning (t. ex. hos barn). -routan l. -rotan ttaa v. ha att spricka, låta öfwerdragas med sprickande skorpa. -rotus uksen s. skorpbildning och sprickning.
Sierain amen s. näsborr.
Sies l. siesi in = seijas.
Siestain amen l. -tama an s. swart winbär. -smainen isen a. full med swarta winbär.
Siestar ren, siesturi in, siestarlainen isen = siestain.
Siesteri in = siestain.
Siestin imen s. handtag i båtfören.
Siedän tää v. tåla, medgifwa, tillåta. -telen dellä v. småningom medgifwa.
Sieveli in s. tobak.
Sievi in s. sandkulle l. sandfält.
Sievä än a. nätt, täck, snäll, behändig, hygglig, sievään snällt. -vyys yyden s. nätthet, täckhet. -ästi adv. nätt, snällt, behändigt. -vennyn ntyä v. bli nätt. -vistän ää v. göra nätt, hyffa, pryda. -vistys yksen s. hyfsning. -vistelen llä v. göra smånätt, hyffa, pryda, bete sig artigt, smickra, komplimentera. -viin itä v. lossna lätt, reda sig. -vitän ttää v. skynda, tillskynda.
Sihajan hata l. -hisen stä v. hwäsa. -hinä än s. hwäsning. -hahdan htaa v. hwäsa hastigt. -hahdus sdr. -haus uksen s. hastig hwäsning. -hahtelen hdella v. hwäsa hastigt då och då, tassla. -hatan ttaa l. -histän ää v. åstadkomma hwäsning. -hatus uksen l. -histys yksen s. hwäsning. -hattelen l. -histelen llä v. fortfarande åstadkomma hwäsning, tassla. -herrän rtää v. hwissla hwäsande. -hertelen rrellä v. hwissla smått, qwittra.
Sihkainen isen a. sjuklig.
Sihku un s. kisning, sihkusilmä kisöga. -ura an s. kisande tillstånd, halfsöppen.
Sihteeri in s. sekreterare.
Sihti hdin s. sikt, sigt. -htaan hdata v sikta, sigta.
Sihutan ttaa v. dugga.
Sii siin s. mellersta åsen under tak = siihirsi.
Siid .... se siit....
Siika siian s. sik. -iianen sen dim. småsik. -kamas aan l. -kamainen isen a. sikaktig, slug, bakslug.
Siikainen isen s. axspets (på korn), agn (sikainen).
Siili in s. igelkott.
Siili in s. fil. -laan lata v. fila. -laus uksen s. filning. -laaja an s. filare. -lailen lla v. fila småningom.
Siiha an s. springa.
Siima an s. snöre, ref, snört, klocksträng. -maan ata l. -maelen sdr. -mailen lla v. förse med ref, snört, sträng, snärta till. -aus uksen s. widfästning af ref, snört, sträng, snärtning. -moitan ttaa v. förse med ref, springa med stora steg rakt fram.
Siimes eksen s. skugga, skuggrikt ställe.
Siinnän ntää v. skymta, se otydligt, synas oredigt (t. ex. på afstånd). -nnyn ntyä v. bli skymtande, skymta. -nne nteen l. -nto nnon s. skymt.
Siipi ven s. winge, siipipuoli enwingad, siipiorava flygande ekorre, siipiasto ruggning, siipikynkkä wingbrosk, siipikarja fjäderfä. -pinen isen dim. liten winge, a. bewingad. -vyt pyen dim. liten winge. -vellinen isen a. enwingad. -villinen isen a. bewingad. -vetöin ttömän a. utan en winge. -vitöin ttömän a. winglös. -vekäs kkään a. bewingad, wingstark. -vitän ttää v. bewinga, höja wingarna, flaxa, fläkta, kokettera. -vitys yksen s. bewingning, fläktning, kokett. -puun vuta v. med winge smeta, bestryka, smörja. -peilen llä v. släpa winge.
Siira an s. gråsugga (*oniscus asellus*). -anen sen dim. = siira. -ainen isen a. full med gråsuggor.
Siiritse adv. förbi (utan att widröra).
Siiro on s. utsprickningstillstånd, siirosilmä glosöga. -otan ttaa v. utspricka, utspärra. -ristän ää v. spärra (upp ögonen).
Siirrän rtää v. flytta, förflytta, förlägga. -rto rron s. flyttning, förflyttning. -rros oksen s. flyttning, transport, flyttlak. -rtonainen isen a. flyttbar. -rtolainen isen s. flyttande menniska, utwandrare, kolonist. -rtelen rrellä v. flytta smått. -rryn rtyä l. -rtäydyn

-ytyä v. bli flyttad, förflyttas, flytta sig. -rrähdän htää v. flytta hastigt. -rrähdys yksen s. hastig flyttning. -rrätän ttää v. låta flytta. -rrätys yksen s. föranstaltad flyttning. -rrellän ltää v. flytta lätt och hastigt, flytta smått. -rrylän ltää v. ha att flytta, röra från stället.

Siirto rron s. utspårrad spån, flisa. -oilen lla v. spricka (siiro, siirrän).

Siis prt. alltså, fördenskull.

Siisna an s. lång smal rimsa.

Siisti in a. snygg, städad. -tiä än = siisti. -teys yden s. snygghet, städighet. -tisti adv. snyggt, städadt. -tikäs kkään a. fin. -itöin ttömän a. otäck, osnygg. -in iä l. -tiin titä v. uppsnygga, rengöra, pütsa, wara fin.

Siitka an s. kjol.

Siitsa an = siitka.

Siide teen s. duggregn som genast stelnar, snöslagg, isförja. -dyn tyä v. stelna, kallna, slå sig.

Siitän, siittelen, siitin, siittämys, siitos, siitos se sikiin.

Siivatta tan s. husdjur.

Siivi in, siivitän ttää = viitta, viiton (siipi, siivo).

Siivihdän htää v. ila flarande, skynda flämtande (siipi).

Siivilä än s. mjölksil. -löitsen tä l. -löin idä v. sila, låta gå genom silen.

Siivin iä l. -vitsen tä = siivilöitsen. -vitys yksen s. silning (siipi, siivo).

Siivo on s. ordning, skick, anständighet, a. stilla, sedig, höfsam, siivo elämä stilla lif, rekisiivo stadföre. -ous uden s. anständighet, höfsamhet, moderation. -osti adv. stilla, sedigt, anständigt. -onen sen l. -ollinen isen l. -okas kkaan a. höfsam, anständig, ordentlig, snygg. -ollisuus uuden s. anständighet, höfsamhet, ordentlighet. -ollisesti adv. anständigt, ordentligt. -otoin ttoman a. osnygg, oanständig, oordentlig. -ottomuus uuden s. osnygghet, oordentlighet. -ottomasti adv. osnyggt; oordentligt. -oon ota v. städa, ordna, rensa, rensa, uppmuddra. -oun uta v. städas, rengöras. -velen l. -voilen lla v. städa småningom, uppsnygga. -vitän ttää v. rensa, uppmuddra. -velen lla v. uppsnygga.

Siivuun vuta = siipuun, se siipi.

Siiv.... se siipi.

Sika sian s. swin, sikalisko = sisilisko, sian hammas flugblomster (*antirrhinum linaria*), sian karva l. heinä = lapin sara, sian kamara l. karila l. harja stålgräs (*nardus stricta*), sian kulku wattenpeppar, bitterblad (*polygonum hydropiper*), sian kukka näckros (*nymphæa*, hwars fröhus kallas sika), sian kärsä swintryne, backhumla (*achillea millefolium*), sian leuka = valko pillikäs, sian pamppula = ulpukka, sian marja l. puola l puolain mjölon (*arbutus uva ursi*), sian rousi l. rouska smörbär, swinbär, (*cornus suecica*), sian veri johannisört (*hypericum perforatum*), sian pellava wildlin, ängslin (*linum catharticum*). -ikanen sen l. -iko ion dim. litet swin, sikopahna swinstia. -ikainen isen a. swinrik, swinaktig. -ikamainen isen a. swinaktig. -ikamaisuus uuden s. swinaktighet. -ikamaisesti adv. swinaktigt. -ikamas aan a. swinaktig, swinlik. -ikuri in s. swinaherde. -ikastun ua l. -ikamastun ua v. bli swinaktig. -ikastutan ttaa v. göra swinaktig, nedswina. -ikoelen lla v. swinas, bete sig som swin.

Sikainen isen s. forn- l. hafrehög innan de häßjas.

Sikempi = sinnempi.

Sikenen sietä = sikiin.

Sikeri in s. grupp, tähtisikeri stjernbild. -rtelen rrellä v. wäsnas i grupp, qwittra?

Sikeä än a. seg, djup, tung, nukkua sikeen l. sikein insomna djupt. -keäinen isen dim. = sikeä. -ki adv. alldeles, siki siepattu alldeles betagen, förwirrad, silmät siki umpeen ögonen alldeles fast, sikisokia stockblind, sikisoki blindtwis, siki nukkunut djupt insomnad. -kistyn yä v. segna, täta, krympa ihop (som stadnad af wäta, träd wid torkning m. m.) (sitkia).

Sikiin siitä v. aflas, wara afwelsen. -ikiimys yksen s. afling. -kiä än l. -ikiö ön s. afwel, yngel, unge, foster,

sikiöeläin afwelsdjur. -ikiävä än a. afwelsam, produktiw. -ikiävyys yyden s. afwelsamhet. -ikiävästi adv. afwelsamt. -ikiätöin ttömän a. icke afwelsam, ofruktsam, utan afwel. -ikiättömyys yyden s. oafwelsamhet, ofruktsamhet. -ikiöitsen tä v. afla, föda ungar, fortplanta. -iitän ttää (adr. af sikiän) l. -iittelen tellä v. afla, föda, fortplanta. -iitämys yksen l. -iitos oksen s. afling, fortplantning. -iitös öksen s. afwelsdjur.

Sikka kan s. brunst (hos får, getter), on sikassa l. sikoillansa är brunstig. -kkuri in s. brunstigt djur. -kotan ttaa v. wara brunstig, para sig. -kotus uksen s. löpning, parning (sikoon).

Sikkelo on l. -loin omen s. uppfårad teg för sådd. -löitän ttää v. utmärka för såningsmannen huru långt de sådda kornen fallit (sitkoittaa).

Sikko kon = sikka och seppi, olla sikossa wara brunstig, wara samlad.

Sikla an a. ej ordhållig, bedräglig, s. nettelu (siula)

Sikli in s. skafjern.

Sikoon iota l. -kotan ttaa v. dämma, samka. -kous l. -kotus uksen s. uppdämning (sikka).

Sikuna an s. bränwins lank, efterlank, finkelolja. -ainen isen a. orenad af efterlank.

Sikuri in s. cichorie (*cicorium intybus*).

Sikä prt. der, dit, komp. sikempi mera ditåt. -äli prt. denna wäg, allt eftersom, så widt, i den mon. -äläinen isen a. derboende, på den sidan boende (se).

Sila an s. tunn skifwa, lamell på ytan isl. af metaller, flaga (silu), lugnt strömfritt ställe i elfwar = silajoki (koste), pl. silat seltyg, sela. -aan ata v. öfwerdraga (isl. med metall), foliera. -aus uksen s. öfwerdragning, foliering. -aaja an s. den som öfwerdrager, folierare, beslagare. -aelen adr. -ailen lla v. småningom öfwerdraga. -ava an s. spädt (siliä).

Silakka kan s. ströming, insaltad mat (fisk, kött, swampar). -ainen isen dim. småströming, a. rik på ströming, gjord af insaltadt ämne. -koitsen ta v. fånga l. samla ströming.

Sile een s. fint slagg, flaga.

Siliä än a. slät, jemn, glatt. -leys yden s. släthet. -ästi adv. slätt. -levä än = siliä. -liähkä l. -leähkä kän a. något slät. -li in a. slät, silikerä slätt nyslan, silivili jemnt flytande, smickrare. -lo on s. släthet, glatthet, silopää kalt hufwud, silotalvi snölös winter med halka, kaatui silolla föll på halkan. -lonen sen a. slät, glatt. -loon lota v. glänsa, blomstra. -leyn ytä l. -lenen letä l. -lennyn ntyä v. bli slät, glattas. -lennän ntää v. göra slät, glatta, stryka. -lotan ttaa l. -lottelen tella l. -leilen llä v. glatta, jemna, stryka, bestryka, släta. -lotin ttimen s. slätningswerktyg, strykjern. -litän ttää l. -littelen tellä v. släta, glatta, jemna. -litys yksen l. -lotus uksen s. slätning, strykning, jemning. -litytän ttää v. låta släta, ha att stryka.

Silkka kan a. idel, ren, obemängd, silkka puu qwistfritt träd, silkka vesi idel rent watten, isfritt watten. -kko kon s. rent barkbröd, prt. alldeles, silkko tyyni alldeles noga.

Silkki kin s. silke, siden, sidenduk, silkkipää hufwud prydt med silke l. med silkeslent hår. -inen isen a. af silke.

Silkkoon kota v. halka, slinta. -koilen lla v. slinta fortfarande (silkka).

Silli in s. sill. -ineo isen a. sillrik, af sill.

Sillinen isen a. sådan, sådan som, jättää silliseksi lemnar sådant det är. -illoin prt. då, silloin tällöin då och då. -illoinen isen a. dåtidens, dåwarande. -llottelen tella v. göra något då och då. -lti prt. derföre, siltipä just derföre (se).

Silma = sinua.

Silmä än s. öga, ansigte, ögla, maska, fallåder, blad- l. blomknopp, tiiru- l. tiirosilmä surögd, liika- l. varasilmät glasögon, silmäpuoli enögd, silmäpasko l -vuoro ögonsjuka, silmäluuta ögonlock, silmähapen l. -karva ögonhår, silmän ripset ögonbryn, silmäkulma tinning, silmänetu ögonmål, ögna-

förtä; ha att knyrä, fila genom tänderna. -rahutan adv. rautan ttaa v. åstadkomma hastigt rassel, utströ med rassel. -rytän ttää v. slunga. -retän ttää v. ha att porla l. knypra, dricka starkt (så att det frusar). -rettelen tellä v. sörpla, smutta. -ro on a. hastigt utslungade t. ex. en flisa, slinga, munter, behändig, lislig, wälwert, rak, sirlig, sirotekoinen af lätt lustigt, sirligt arbete. -rous uden s. sirlighet. -rosti adv. sirligt. -ronen sen l. -runen sen dim. ganska liten stiswa, sprakande gnista. -roon rota v. spraka, fara fram sprakande. -ron oa v. utsira, kläda sig grann, sinisukkahan siroksen prydde sig i blåa strumpor. -roilen lla v. spraka smått, wisa sig sirlig. -rotan ttää v. ha att spraka, ha att knypra, utsira. -rottelen tella v. skära i små skiwor. -rouu uta v. strus.

Sirka ran s. en vilart (*salix glauca*).

Sirkeä än a. rak, upprätt, pigg. -keys yden s. rakhet, pigghet. -ästi adv. piggt, rakt. -keen ketä l. -kehdin iä v. gå rakt, tränga. -kistyn ya v. bli rak l. nätt, uppiggas.

Sirkka kan s. syrsa, hjertblad, fistyngel, ett barnlek, heinäsirkka gräshoppa, vesisirkka en art dykare (*dyticus*), rautasirkka ep. för spänne af jern, kaali on sirkalla kålen har framskjutit hjertblad, lyödä sirkkaa spela sirkka. -kkanen sen l. -kkonen sen dim. liten syrsa. -kkainen isen a. full med syrsor. -kkala an s. ställe fullt med syrsor. -kotan ttaa v. låta som en syrsa, qwittra. -kötus l. -kutus uksen s. qwittrande. -kottelen tella v. fortfarande qwittra.

Sirkkunen isen s. twärstock på riegolfwet (se ahdas).

Sirkku kun a. klar, pigg, s. sparf, aflångt messingsbeslag på bälten, keltasirkku gulsparf (*emberiza citrinella*). -unen sen l. -uainen isen dim. fiska, ett slags liten fisk, keltasirkkunen grönfiska (*fringilla spinus*), sinisirkkunen förgätmigej (*myosotis scorpioides*), sirkkusen kello ettergräs (*linnaea borealis*).

Sirkoon rota v. utströs, spricka (hud), flisas, knypra ut. -kuma an s. spricka, sårnad med utskypprande blod, såsom m. m.

Sirni in a. afwog, afskyende.

Siro . . . se sirajan.

Sirppi pin s. skära, sirppihalla förtidig skörd. -inen sen dim. liten skära, pl. sirppiset skördkalas, skördgåfwor. -pillinen isen a. med skära försedd, pl. sirpilliset = sirppiset.

Sirri in s. utspärradt tillstånd (siiro), småskit, on sirrillansä är utspärrad. -inen isen a. utspärrad. -itän ttää v. utspärra. -itys yksen s. utspärrning. -rrotan ttaa, -rrotus uksen = sirritän, sirritys.

Sirtsin iä v. skryta.

Sirun ua v. tippa, knypra. -u un s. bit, liten pinne till lek (pilppa), simala. -unen sen dim. liten bit, helt liten stiswa. -uinen isen a. nödwuren, liten (sirajan).

Sisalisko l. sisilisko on s. ödla (sikalisko), sisaliskon varsi fl. twända (*helianthemum vulgare*). -oinen isen a. full med ödlor.

Sisar ren s. syster, sisarpuoli halfsyster. -rut uen dim. liten syster. -rus uuden s. systerskap. -rus uksen l. -res eksen s. en af systrarna.

Sisi in = sisar och sisä.

Siski in s. tallstrunt.

Sisko on l. -onen sen = sisar, sisaret.

Sissi in s. partigängare, tullsnok, snattare, stråtröfware. -in iä v. göra ströftåg, idka stråtröfweri, snoka omkring. -iys yden s. ströftåg, stråtröfweri.

Sista an s. landtmätarestake.

Sisä än s. det inre, sisäpuoli inre sidan, sisätyö inarbete, sisäluku innanläsning, menee sisään l. sisälle går in, tulee sisästä l. sisältä kommer inifrån, komp. sisempi längre inåt warande. -säinen isen a. inre, inwändig. -sällinen isen a. inre, innerlig. -sällisyys yyden s. innerlighet. -sällisesti adv. innerligen. -sämäinen isen l. -sänäinen isen a. inre. -semmäinen isen a. mer inåt belägen. -simmäinen isen a. innerst. -sus uksen l. -süys yksen s. det inre, inre del, innandöme. -sään ätä l. -sällän llää v. innehålla. -sälö ön s. det inre, innan

-rande hastigt och lätt slå, rycka m. m. -vautan ttaa l. -vauttelen tella v. låta hastigt rycka, slå, slänga, sivauttaa döme. -sältö llön s. innehåll. -sällys yksen l. -sälmys yksen s. innanmäte, pl. -kset inelfwor. -su un s. inre sinnet, lynne, mod, ilska. -suinen isen a. af sinne, lynne, pahan sisuinen ilsken. -sus uksen l. -susta an s. innanrum, innanmäte, innandöme. -sustan aa v. v. inreda, fodra. -sustus uksen s. inredning, fodring. -sättäin l. -sätysten adv. inom hwarandra. -suttelen tella v. ilskas.
Sisälisko on = sisalisko.
Sisär ren, -rys yksen, -ryys yyden = sisar, sisarus, sisaruus.
Sitaisen af sidon se sito.
Sitkahdan htaa v. kasta hastigt omkring ss. en såningsman. -kahdus sdr. -kaus uksen s. kringkastning. -kahutan sdr. -kautan ttaa v. slunga omkring. -kain -amen l. -kama an l. -ka an l. -keloin ömen s. utstakning wid sådd, såningssträng. -koitan ttaa v. utstaka för såningsmannen.
Sitkiä än a. seg, karg. -keys yden s. seghet. -ästi adv. segt. -itän ttää l. -ittelen tellä v. göra seg, göra ngt segt, trögt, sitkittäin l. sitkitellen trögt, långsamt. -istyn yä v. segna, bli seg. -istän ää v. göra seg. -istys yksen s. seggörning. -istelen tella v. fortfarande göra seg, gnida. -ku un s. seg massa, klister. -keyn ytä l. -kennyn ntyä n. segna. -kistytän ttää v. låta segna.
Sidon toa v. binda, förbinda. -itoja an s. bindare. -ide iteen s. band. -iteetöin ttömän a. utan band. -idos oksen s. förband, bundet stick. -itoma an s. något bundet, band, fårfwe. -idoin itomen = sitoma. -itelen dellä l. -itoelen lla v. binda fortfarande. -itelu un s. fortsatt bindning. -toun uta l. -tounnun ntua s. bli bunden, förbindas. -idotan ttaa v. låta binda. -dottelen tella v. låta fortfarande binda. -itaisen sta v. binda hastigt.
Sitta tan l. -tti tin l. -tu tun s. lort, träck, sinder, sittaheinä mattenpeppar, bitterblad (polygonum hydropiper). -ainen isen a. lortig. -ttiainen isen l. -ttinen isen s. tordyfwel. -tun-ttua v. göra sitt tarf.
Sitte l. sitten adv. sedan, sedermera, ändock, ei sittekään icke sedan ens. -ttemmin adv. sedermera, sednare. -ttys ttyen l. -ttyinen isen pron. sådan. -töin ttömän a. utan sådan (se).
Siuhaan hata v. hwina. -haus uksen s. hwin. -haelen lla v. hwina fortfarande, flara med wingar. -hahdan htaa v. hwina hastigt, snäsa till. -hotan ttaa l. -hottelen tella v. åstadkomma hwin, flara
Siuhkaan kata v. hwina, flara, wisna.
Siukioin omen a. utnött så att tyget blifwit glest men ej fått hål. -ki adv. alldeles.
Siukkaan kata l. -kkoon kota l. -kon kkoa = siuhkaan. -kahdan htaa v. framskymta.
Siukku kun l. -unen sen dim. syster, hjertunge, sinula.
Siukoon u'ota v. hwina. -iuotan ttaa v. åstadkomma hwin. -iuottelen tella v. fortfarande åstadkomma hwin (t. ex. genom wingarnas rörelse), flara.
Siula an s. teln, flygeln af en not. -ava an a. wid på telnan.
Siunaan nata v. wälsigna. -naaja an s. wälsignare. -naus uksen s. wälsignelse. -naelen sdr. -nailen lla v. wälsigna fortfarande, framtrolla. -nautan ttaa v. låta wälsigna.
Siu'on iukoa = siukoon.
Siuotan, siuottelen se siukoon.
Siu'un kua = siukoon.
Siuvahutan ttaa l. -huttelen tella v. åstadkomma hastigt hwin, damma till, slänga, dänga (siukoon).
Sivaan vata v. göra något hastigt, gripa, rycka, slå. -vaus uksen s. ryck, slag. -vaelen lla v. småningom slå m. m. -vahdan htaa v. göra ett ryck, ett slag, skymta förbi. -vahdus uksen s. hastigt slag, ryck, förbifart. -vahtelen hdella v. göra något då och då hastigt. -vaisen sta v. slå till en gång, plötsligt gripa, bestryka med ett drag. -vallan ltaa v. göra något hastigt och lätt, hastigt och lätt rycka, slå. -vallus uksen s. hastigt ryck, slag. -valtelen llella v. fortfa-

korvalle klämma till en örfil, s. balki slå i klyf, juoksi sivautti sprang i hast, i en blink (sivu).

Sivas aan a. slät, hal. -akka kan a. slät hal, nätt, s. högra fotens skida.

Sivelen, sivelys se sivu.

Siverrän rtää, -vertelen rrellä = viserrän, visertelen.

Siviä än a. sedig, sedesam, hyffad. -veys yden s. sedighet, hyfsning. -ästi adv. sedesamt, hyffadt. -istän ää v. göra sedig, hyffa, civilisera. -istäjä än s. hyffare. -istys yksen s. hyfsning, civilisation. -istyn yä l. -veyn ytä v. bli hyffad, civiliseras. -istelen llä v. hyffa småningom, städa.

Sivokainen isen = siviä.

Sivu un s. sida, flygel, sivusuku skyldskap å sidone, sivuasia bisak, sivutie biwäg, sivupuoli som har fel i ena sidan, menee sivu l. sivutse l. sivutte går förbi. -ustuksin l. -utuksin l. -uksutta l. -uksuttaisin adv. sida mot sida. -uinen isen a. sidig, från sidan tagen, smal, klen. -uisuus uuden s. sidighet. -uisesti adv. sidigt. -ullinen isen a. med sida försedd, till sidan hörande, s. sidokamrat, make. -utoin ttoman a. utan sida, sidolam. -usta an l. -usto on s. plats på sidan, sidodel. -utan ttaa l. -uttelen tella v. skjuta åt sidan, wäja, sätta åsido, lemna, gå förbi, maka undan, sivuttain l. sivuttaisin sidlänges. -utus uksen s. skjutning åt sidan, förbigång. -un ua l. -uun uta v. widröra sidan, gå förbi, widröra i förbifarten, fatta uti, gripa, beröra, bestryka. -velen llä v. lätt beröra, bestryka, släta, skära af sidan. -velys yksen s. lätt beröring, bestrykning. -vutan ttaa v. låta gå förbi, lemna derhän, sivuttamalla i förbigående. -vallan, -vautan se sivaan.

Soh int. nog!

Sohajan aa l. -hisen sta v. wäsna, fräsa. -hina an s. sorl, brus. -hahdan htaa v. plötsligt fräsa, brusa ss. iesforsa. -hadus adv. -haus uksen s. hastig brusning. -hatan ttaa v. ha att fräsa, låta brusa. -hautan ttaa v. låta hastigt brusa, hwissla starkt.

Sohin ia l. -hon oa l. -huun huta l. -hikoitsen ta v. blindtwis göra något, stöta på måfå. -ia an s. stötare på måfå.

Sohju un s. slöp, wåt snö.

Sohka han = sohju.

Sohlaan lata l. -lin ia v. slå l. stöta på måfå. -lo on s. wärdslös menniska, skräp, hornqwicke, pl. sohlot wäsitol.

Sohmaan mata v. suska, slarfwa ihop. -mailen lla v. slarfwa -meri in s. suskare.

Sohon, sohoja se sohin, sohia.

Sohrin ia v. blanda ihop, grölsa.

Sohu un = sohina.

Soid .... se soin.

Soikia an a. lång och smal, aflång. -keus uden s. aflång skapnad, smalhet. -kulainen isen a. något smal och lång, något aflång. -käle een s. lång rimsa. -kala an a. lång och smal, s. kieli = sokala kieli. -kenen keta v. bli lång och smal. -kennan ntaa v. göra aflång. -kelehdan htaa v. hänga l. röras lång och smal, löpa på höga och spinkiga ben. -kotan ttaa v. wara l. röras som lång och smal. -karrehdan l. -kerrehdan htaa l. -kertelen rrella = soikelehdan. -kko kon s. aflångt kärl.

Soilotan ttaa v. wagga, skaka, ajaa soilottaa för guppande. -lotin ttimen s. waggande l. skakande ting, ep. för simmerstång under åkning. -lun ua v. wagga, gunga. -lu un s. waggning, sqwalpning, tindrande, ep. för norrsken. -luun luta v. wagga, tindra, wara norrsken. -lehdin htia v. tindra.

Soima an = saima.

Soimaan mata v. werka på afstånd, förebrå, lasta, beskylla, meri soimaa tänne hafwet werkar (med sin fuktighet) allt hit, soimaa varkaaksi beskyller för tjuf. -maus uksen l. -ma an l. -me een s. werkan på afstånd, beskyllning, förebråelse, soimasana skymford. -maelen sdr. -mailen lla v. werka smått på afstånd, förebrå då och då. -min ia v. fortfarande werka, förebrå.

Soimi men s. krubba. -mukainen isen dim. liten krubba (seimi).

Soimia an, soimenen meta = soipia, soipenen.

Soimin ia *v.* taga hemligen, undanskaffa (soimaan).
Soimu un *s.* bestyllning, låga. -uun uta *v.* uppläga, flamma (soimaan).
Soinen se suo.
Soin ida *v.* ljuda, låta, ringa, kellot soivat klockorna ringa, linnut soivat foglarna spela. -idin timen *s.* fogellek, djurs lek i allmänhet, soidinmies fogelfängare. -nti nnin l. -nto nnon *s.* spel, klang, ringning. -ntu nnun *s.* harmoni, tonfall. -ntuinen isen *a.* harmonisk. -nnutoin ttoman *a.* oharmonisk. -nnun ntua *v.* harmonierna, rimma. -nnutan ttaa *v.* ha att harmoniera, stämma. -itan ttaa *v.* ha att ljuda, spela, ringa, locka fogel, jaga, driswa på, störta fram, föfa bort. -ittaja an *s.* spelare, spelman, ringare. -ittajainen isen *s.* *pl.* soittajaiset instrumentalkonsert. -ittajisto on *s.* musikaliskt kapell. -itanto nnon l. -itanta nnan *s.* spelning, ringning. -ittamus uksen *s.* musik, spel. -itto ton *s.* spel, ringning, musik, jagning, drift, störtning, bloß, soittoneuvot musikinstrumenter. -itin ttimen *s.* musikinstrument. -ittelen tella *v.* spela, ringa fortfarande. -ittelo on *s.* musik, spelning. -ittelma an *s.* musikstycke, musikalisk tillställning. -itatan ttaa *v.* ha att spela, låta spela l. ringa. -itattelen tella *v.* låta fortfarande spela, ha att klinga. -itsu un *s.* eldbloß. -idun tua *v.* börja spela.
Soipalainen l. -polainen isen *s.* luden sko l. halfstöfwel.
Soipia an *a.* blid, ljum. -peus uden *s.* blidhet. -asti *adv.* blidt, ljumt. -ipenen iveta l. -ipeun uta l. -ivun ipua *v.* bli ljum, blida. -ivutan ttaa *v.* göra blid. -ivutus uksen *s.* blidgörning.
Soiro on *s.* lång och smal planka, battens, soirotie rak och lång wäg. -ottelen tella *v.* gå friskt på, stryka rakt fram.
Soiverran rtaa *v.* klänga, trippa.
Sojautan ttaa *v.* åstadkomma hastig funsning, hastigt göra något med wäsende, sojautti eteen stack sig fram med hwäsning.
Sojo on *s.* lutande ställning. -otan ttaa *v.* wara l. göra något i lutande ställning, ajaa sojotti åkte framilande.
Soka o'an *s.* grand (skabligt för ögat), snas, smuts, affall, grums, kalan soat små fiskben. -ainen isen *a.* full med små orenlighet, grumsig, smutsig. -aro een *s.* smula, grand, klimp. -okaan oata *v.* orena, göra grumlig. -aisen sta *v.* besmutsa, söla, orena, göra blind. -aistus uksen *s.* besmutsning, förorening, bländning. -ari in *s.* orenare, besmutsare. -ala an *a.* oren, läspande. -kellan ltaa *v.* läspa. -kerran rtaa l. -kertelen rrella l. -kerroin ida *v.* tala otydligt, wränga, rådbråka (ett språk). -kerrus uksen *s.* blandning, gyttring, oredigt tal, röra. -ki *adv.* blindt, sikisoki blindtwis. -kia an *a.* blind, umpi- l. uppisokia stenblind. -keus uden *s.* blindhet. -kiasti *adv.* blindt. -okeen l. -okenen oeta l. -keun uta l. -okennun ntua *v.* bli blind, förblindas, bli grumlig. -kennan ntaa l. -kistan aa *v.* göra blind, förblända. -kennus uksen *s.* förbländning. -keuttan ttaa l. -keuttelen tella *v.* förblinda.
Sokara an *s.* grus, grof sand.
Sokeri in l. -kuri in *s.* socker. -inen isen *a.* af socker, sockerhaltig.
Sokeroitsen ta *v.* slabbra. -roitan ttaa *v.* slabbra, blindtwis göra (soka).
Sokka kan *s.* sprint, *myth.* personlighet, sokan linna jättegryta.
Sokkelo on *s.* mörk ort, labyrint. -kko kon *s.* blindbock. -kkonen sen *dim.* blindbock, olla sokkosilla leka blindbock (soka).
Sokuisa an *a.* oredig, traßlig (soka).
Sola an *s.* smuga, smal gång emellan hus, paß, takutsprång, balkong. -lus uksen *s.* gång. -lukka kan l. -lukke kkeen *s.* smalt tåg, allée. -lanen sen *dim.* smal wäg emellan gården.
Solajan l. -laan lata l. -lisen sta *v.* skramla, sorla, porla. -lo on l. -lu un l. -lina an *s.* skrammel, sorlande, porlande, ääni kuuluu solonaan rösten höres tydligt och uthållande. -lahdan htaa *v.* skramla till, göra något med

hastigt skrammel, falla med ljud, dimpa, slinta. -lahdus *sdr.* -laus uksen *s.* hastigt skrammel, dimp, slintning. -listan aa l. -listelen lla *v.* åstadkomma skrammel. -lahutan *sdr.* -lautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt skrammel, slå till, dänga, stuffa. -lun ua *v.* röras med skrammel, skakas, glida ned. -lutan l. -lotan ttaa l. -luttelen l. -lottelen tella *v.* åstadkomma skrammel, forla, skaka nedåt. -listus uksen l. -lotus uksen *s.* skramling, nedskakning.

Solakka kan *a.* qwistfri, lång och smärt, wälwärt (solia), *s.* liten ingröpt handspade.

Sole een *s.* förtret.

Solia an *a.* rak och lång, smärt, slank. -leva an l. -lova an *a.* slank, smärt, wälwärt. -lehikko *sdr.* -leikko kon *s.* skog af qwistfria och raka smärta träd.

Solikoin ida *v.* röra af och an lösa ting.

Solislau *s.* nyckelben.

Soljun ua *v.* skakas med skrammel, glida ned under skakning. -juvainen isen *a.* skakande, waggande, glidande, slintande. -jahdan htaa *v.* hastigt glida, slinta, försträckas. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* slintning, försträckning (solajan).

Solkaa *prt.* päätä solkaa hufwudstupa.

Solkeva an = solia (solki).

Solki ljen = solia, soleva ss. solkikoivu lång qwistfri björk, kaatuu solkenansa stupar raklång, tulee solkenansa kommer raka wägen, fort, lätt, solkenaan hullu rent af galen, mahtuu solkenansa rymmes obehindradt.

Solki len l. -ljen *s.* spänne, sölja -lkinen isen l. -lkunen sen l. -lkeinen isen *dim.* litet spänne, sölja. -inen isen *a.* med spänne försedd, rik på spännen *s.* lafwe (solkkinen). -leilinen l. -ljellinen isen *a.* som har spänne. -litan ttaa l. -littelen tella *v.* förse med spänne, spänna på bälte med spännen.

Solkkaan kata *v.* blanda, röra ihop, skaka ihop. -kkaus uksen *s.* hopröring, skakning. -kkainen isen *a.* hoprörd, hopgyttrad, traßlad. -kkaisuus uuden *s.* hoprördt tillstånd, traßlighet. -kkaisesti *adv.* hoprördt, traßligt. -kkaunnun ntua *v.* hopröras, traßlas, bortblandas. -kahdan htaa *v.* hastigt skakas, försträckas. -kahdus uksen *s.* hastig skakning, försträckning. -kku kun *s.* röra, oreda, solkkuvesi diskwatten. -kiu kkia *v.* blanda ihop fortfarande, röra ihop likt och olikt.

Solkkinen isen *s.* liten lafwe i badstuga närmast muren, twärbjelke i badstuga (solki).

Solkotan ttaa = solkin, solkkaan.

Solkunen sen = solkkinen.

Solli in *s.* wåg i forsar.

Sollu un = solki.

Solmu un l. -mi men *s.* knut, fota, led på wäxtstängel, vetosolmu löpknut, umpisolmu blindknut, osman solmu walknut, oikia s., risti s., huoran s., sian s. olika slags knutar, sanan solmu ordwändning, soiton s. drill, oljen solmu led i halm, solmuheinä spergel (*spergula arvensis*). -munen sen l. -minen sen l. -muke kkeen *dim.* liten knut. -muinen l. -minen isen *a.* knutig, full med knutar. -mullinen l. -mellinen isen *a.* knutförsedd. -mus uksen *s.* ögla, rännsnara. -meen meta l. -miin mita l. -min ia l. -mielen l. -melen l. -miskelen lla *v.* knyta. -mustan aa l. -mustelen lla *v.* göra öglor, wirka, göra rännsnaror. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v.* låta knyta. -mitutan ttaa *v.* låta knyta. -meuuta *v.* knytas.

Solo, solotan, solotus, solottelen se solajan.

Solu, solun, solutan, soluttelen se solajan.

Soluke, solukka, solus se sola.

Solva an *s.* sned dålig ställning, ovi on solvalla dörren är på sned. -astan aa *v.* göra sned.

Solvaan vata l. -vaisen sta *v.* missfirma, förolämpa, skymfa, kränka. -vaus uksen l. -vaistus uksen *s.* förolämpning, skymfning, kränkning. -vennan ntua *v.* kränka, agera öfwersittare, hopröra. -vennus uksen *s.* öfwersitteri, hopgyttring.

Solvakka kan = solki.

Soma an l. -as aan *a.* passlig, nätt, prydlig, *s.* mängd, pässoma hufwud-

prydnad. -ainen isen *dim.* nätt, prydlig. -muus uuden l. -maus uden l. -maisuus uuden *s.* prydlighet, nätthet, paßlighet, lämplighet. -masti l. -maasti l. -maisesti *adv.* paßligt, nätt, prydligt. -matoin ttoman *a.* otjenlig, opaßlig, olämplig. -maan ata l. -maelen *sdr.* -mailen lla l. -mastan aa *v.* paßa, lämpa till, göra tjenlig. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v.* göra prydlig, uppsnygga, pryda. -mistautan ttaa *v.* paßa till. -mistun ua *v.* bli paßlig, bli prydlig.

Somer l. -ri ren l. -ro on *s.* grus, småsten, Somero socken, Someroniemi Sommarnäs kapell, somerokivi klappersten. -rinen l. -roinen isen *a.* grusig, grusblandad, rik på klappersten. -rikko kon *s.* ställe fullt med grus l. klappersten.

Somlaan lata *v.* läspa, bråka med ord.

Sommelo on *s.* aflångt nystan (med underlag af hopwikna trådar), bundt. -mmittelen tella *v.* bundta ihop, tåta till, försöka, paßa, låtsa göra.

Sommerran rtaa *v.* pladdra (somerran?)

Sommistun ua *v.* paßa sig, hampa sig (sommistua?)

Sompa mman *s.* trißan på skidstaf, på pulsstör m. m. nätsänke. -anen sen *dim.* = sompa.

Sompelo on *s.* traßlig knut, traßel. -loitsen ta *v.* knyta traßligt, traßla ihop, trockla wårdslöst.

Sompo on *s.* nätflöte af näfwer.

Songerran rtaa *v.* göra något ömkligt, otympligt, mumla, läspa, laulaa songertaa sjunger dåligt. -rrun rtua *v.* hopkrympa, stanna i wäxten, bli nödwuxen (nyreydyn).

Sonkkaan kata l. -kotan ttaa l. -kutan ttaa *v.* tadla, brumma, skälla, baktala, sqwallra. -kotus l. -kutus uksen *s.* tadel, brummande, sqwaller.

Sonni in *s.* tjur. -inen isen *dim.* liten tjur, *a.* rik på tjurar. -illinen isen *a.* tjurregande. -itoin ttoman *a.* utan tjur. -ittomuus uuden *s.* tjurbrist.

Sonnus uksen *s.* skörte, fåll. -stan aa *v.* uppskörta, påkläda sig för resa. -stus uksen *s.* uppskörtning, utstyrsel till resa. -staja an *s.* uppskörtare, utstyrare. -stelen lla *v.* småningom uppskörta.

Sonsar ren l. -re een l. -ri in *s.* loppa. -roitsen ta *v.* loppa sig.

Sonta nnan *s.* dynga, gödsel. -ainen isen *a.* dyngig, smutsig. -aisuus uuden *s.* smutsighet. -ala an *s.* dyngplats. -lia an l. -tiainen isen l. -nninkainen isen *s.* torndyfwel. -nnikko kon *s.* dynghög. -nnin ntia *v.* lorta, dynga ned. -nnitan ttaa *v.* dynga, gödsla. -nnitus uksen *s.* gödsling. -nnittaja an *s.* gödslare. -nnittelen tella *s.* gödsla smått. -nnatoin ttoman *a.* utan dynga. -nnaittomuus uuden *s.* gödselbrist. -nnun ntua l. -ntaun uta *v.* smutsas, suddlas af dynga.

Sopa van *s.* skjorta, klädnad, solisopa, krigsskjorta, harnesk.

Sopahutan ttaa *v.* kasta af, skaka bort.

Sopainen isen = sopero.

Sopajan aa = sopisen.

Soperkko kon *s.* en wattenfogel.

Sopero on *a.* oredigt talande, läspande, stammande. -rran rtaa l. -rtelen rrella l. -roitan ttaa l. -roitsen ta *v.* tala oredigt, taßla, läspa, stamma.

Sovin opia *v.* paßa, wara paßlig, rymmas, foga sig till, öfwerenskomma, försonas. -piva an l. -pivainen isen *a.* paßlig, försonlig. -pivaisuus uuden *s.* paßlighet, försonlighet. -pivasti l. -pivaisesti *adv.* paßligt, försonligt. -pimatoin ttoman *a.* opaßlig, oförsonlig. -pimattomuus uuden *s.* opaßlighet, oförsonlighet. -pimattomasti *adv.* opaßligen, oförsonligen. -pu vun *s.* sämja, öfwerensstämmelse, endrägt, sammanställning, sanasopu ordkonstruktion. -puus uuden *s.* sämja. -puisa an l. -puinen isen *a.* foglig, fördragsam. -puisuus uuden *s.* foglighet. -puisasti *adv.* fogligt, fördragsamt. -vinto nnon *s.* endrägt, försoning. -vinnollinen isen *a.* endrägtig, förliklig, försonlig. -vinnollisuus uuden *s.* försonlighet. -veliaan *a.* paßlig, lämplig, beqwäm, fredlig. -veliaisuus uuden *s.* paßlighet. -veliaasti *adv.* paßligt, beqwämt, fredligt. -vellun ltua *v.* lämpa sig, paßa. -veltuvainen isen *a.* paßande, tjenlig, förenlig. -veltumatoin ttoman *a.* oför-

enlig, opaßlig, otjenlig. -vitan ttaa *v.* passa, lämpa, försona, liqwidera. -vitus uksen *s.* passning, försoning. -vittaja an *s.* den som passar l. lämpar, försonare. -vittajainen isen *dim.* försonare, *pl.* sovittajaiset försoningsmedel, försoningsoffer. -vittelen tella *v.* passa fortfarande, inpassa. -vittelo on *s.* inpassning. -vistun ua *v.* bli passlig, bli läglig. -peun uta *v.* bli passlig, lämpa sig. -peva, -pevasti = sopiva, sopivasti. -peutan ttaa *v.* göra passlig, göra läglig, lämpa.

Sopisen sta *v.* mumla. -ina an *s.* mummel.

Soplitsa an *s.* näfwerkorg för hästfoder under resa.

Sopo on *s.* oredigt talande, skeft. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* tala oredigt, röra ihop, skäfta. -otus uksen *s.* oredigt tal, röra. -ottaja an *s.* oredig talare, hoprörare.

Soppaan pata *v.* hwiska.

Soppi pen *s.* knut, winkel, hörn, suojaksi sopen kulalle till skydd för knutstrykarn. -pimmainen isen *a.* närmast knuten belägen. -pakko kon *s.* knutstrykare, som wistas i knutarna. -pukka kan *s.* liten knut, wrå.

Soppu pun *s.* oreda, språkförbistring, otydligt uttal.

Sopsa an = nopsa.

Sopsan aa *v.* icke slinta, fästa sig (sf. foten på is).

Sopsotan ttaa *v.* pottra, sjuda.

Sopu, sopuus, sopuisa, sopuinen, sopuisuus, sopuisasti, se sovin sopia.

Sopuli in *s.* fjäll-lemmel.

Sora an *s.* grof sand, grus, skorrande ljud, sorakieli skorrande tunga, sorajouhi skorrande tagel, *ep.* för häst, sorapilli rörpipa, skalmeja. -ainen isen *a.* grusig, skorrande. -amainen isen *a.* grusaktig. -reikko kon *s.* grusfält. -rajan l. -raan ata l. -risen sta *v.* skorra, brumma. -rina an *s.* skorrning. -railen lla *v.* skorra smått, snarra. -rahdan htaa *v.* skorra till hastigt. -rahdus *adv.* -raus uksen *s.* hastig skorrning. -ratan ttaa l. -ristan aa *v.* ha att skorra, voide läpi suonien sorata låt salwan frusa genom ådrorna (soria, soro).

Sore een *s.* luftblåddra. -ehdin htia *v.* slå blåddror, gå på klöfwarna (sorkehdin se sorkka).

Soria an *a.* rak, reslig, fager, prydlig. -reus uden *s.* reslighet, fagerhet. -asti *adv.* fagert, prydligt, förträffligt. -reva an *a.* reslig. -ristan aa l. -ristelen lla l. -ron-oa *v.* göra rak, räta, pryda, hyssa. -ro on *s.* rakt och långt stycke, spjäle. -ronen sen *dim.* litet rakt stycke. -rotin ttimen *s.* rätningswerktyg, *ep.* för finger (sora, soro).

Soritan ttaa = sorotan och sohrin. -tus uksen *s.* omröring, soritnspuikko rörpinne, rörom.

Sorja an = soria.

Sorjahdan htaa *v.* halka, slinta.

Sorkia an, sorkeus uden, sorkiasti = soria, soreus, soriasti.

Sorkka kan *s.* klöf, vasaran sorkka öfra delen af hammaren (sakara), sorkkaaita ett slags gärdesgård. -snen sen *dim.* liten klöf. -ainen isen *a.* klöf försedd, af klöf gjord. -kallinen l. -killinen isen *a.* som har klöfwar. -katoin ttoman *a.* utan en klöf. -kitoin ttoman *a.* utan klöfwar, oklöfwad. -kinkkia *v.* gå på klöfwar, afdraga klöfwar. -kehdin htia *v.* gå på klöfwar. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* röras på klöfwar. -kahdan htaa *v.* wricka hasleden (nilkahtaa wricka fotleden), hastigt förfalla. -kahdus uksen *s.* wrickning. -kistan aa *v.* sträcka ut klöfwarna l. benen.

Sorko ron, sorkonen sen = soro, soronen se soria.

Sorun rkua *v.* röras med dån; sorkuva maa mark med gungfly.

Sormi men *s.* finger, ensimäinen s. pekfinger, pitkä s. långfinger, nimetöin s. ringfinger, pikku s. l. vähä s. l. sakari s. lillfinger, sormikoukku fingerkrok. -minen isen l. -mut uen *dim.* litet finger. -minen isen *a.* fingrad. -millinen isen *a.* fingrar hafwande, fingerfärdig. -metoin ttoman *a.* ett finger saknande. -mitoin ttoman *a.* fingerlös, ohändig. -min ia l. -mittelen tella l. -meilen lla *v.* fingrera.

-mikas kkaan *s.* fingerwant. -maus l. -majus uksen l. -majas aksen l. -mannes eksen *s.* lin l. hampa så mycket som med fingrar kan omfattas, häfla. -mus uksen *s.* fingerring, kihlasormus trolofningsring, sormuskukka förgätmigej (*myosotis scorpioides*). -mustaa aa *v.* förse med ring. -mustelen lla *v.* förse med ringar.

Soro on *s.* dryppande droppe, liten blåsa l. perla på watten m. m., soroin dropp-wis. -ronen sen *dim.* liten droppe, perla, tulen soronen flygande gnista. -otan ttaa *v.* droppa, drypa, porla (sora, soria).

Sorokka kan *s.* hufwa, qwinnomössa.

Sorppa pan *s.* gren (i gaffel, grepe m. m.)

Sorriainen l. sorrinkainen isen *s.* surrande insekt.

Sorran rtaa *v.* förtrycka, nedtrycka, betrycka, fälla skog. -rto rron *s.* nedtryckning, förtryck, skogfällning, gärde af fällda och på stubben lemnade träd (sortoaita), ruska, blårgarnsting. -rtoinen isen *a.* förtryckande, gjord af nedfällda träd, blårgarnsting. -rtaus uksen *s.* nedtryckning, förtryck, skogfällning. -rtaja an *s.* förtryckare, undertryckare, skogfällare. -rranto nnon l. -rranta nnan *s.* förtryck, skogfällning. -rre rteen *s.* nedtryckt tillstånd, förtryck. -rros oksen *s.* nedtryckning, förtryck, fälld skog. -rtu rrun *s.* förtryck, ruska, nedfälldt träd med qwistar. -rtelen rrella *v.* småningom nedtrycka. -rrutan ttaa l. -rruttelen tella l. -rrattelen tella *v.* låta nedtrycka, förtrycka, låta fälla skog. -rrun rtua *v.* bli nedtryckt, undertryckas, gå under, nedstörta, sortunut sääni bruten stämma. -rrutan ttaa *v.* låta nedtrycka, låta fälla skog.

Sorsa an = suorsa, sorsan leipä = limma, sorsan kukka = sammakon kukka.

Sorttaan tala *v.* fälla skog till gärdesgård, lägga gärdesgård af fällda oqwistade träd. -tto ton *s.* skogfällning till gärde, gärde af oqwistade träd (sorto, sorran).

Sortti tin *s.* swärta (*fuligula fusca*). -ttainen isen *a.* smutsig af swärta. -ttaan tata *v.* swärta.

Sorun se sorku.

Sorva an *s.* sarf (*leuciscus erythrophthalmus*). -anen sen *dim.* liten sarf. -ainen isen *a.* sarfrik.

Sorvaan vata l. -vaelen *adr.* -vailen lla *v.* swarfwa. -vaus uksen *s.* swarfning, skroflighet på isar. -vi in *s.* swarfning, skroflighet, sorvirauta swarfjern, sorvijää skroflig is (hwarest ofta skålen ylglar). -vari in l. -vaaja an *s.* swarfware. -vatan ttaa l. -vautan ttaa *v.* låta swarfwa.

Sorvottelen tella = sorkottelen.

Sorvu un = sorva.

Sose een *s.* snömos. -einen isen *a.* full med snömos. -ehdin htia *v.* öfwergå i mos.

Soska an = sose.

Sossa an l. -sso on *s.* smutsig, plump qwinna.

Soste een = sose.

Sosu un l. -ut uen = sose.

Sota dan *s.* krig, strid, sotaherra officer, sotamies soldat, sotaväki krigsmanskap, sotajoukko krigshär, trupp, sotakenttä l. -tanner stridsfält, sotalaiva örlogsskepp, sotarinta slagordning, sotakeino krigskonst, sota-ase wapen, sotapappi fältprest, sotanainen sköldmö, käydä sotia göra fälttåg. -ti din = sota, sotilakko stillestånd, sotipaikka stället för striden. -tainen isen *a.* krigisk. -taisuus uuden *s.* krigiskhet, krigslust. -aisesti *adv.* krigiskt. -dallinen isen *a.* till krig hörande. -din tia *v.* kriga, strida. -tia an l -tilas aan l. -turi in *s.* krigare. -tivainen isen *a.* i krig inwecklad, krigande. -timatoin ttoman *a.* icke krigande, neutral. -timattomuus uuden *s.* neutralitet. -tielen l. -diskelen lla *v.* kriga smått. -ditan ttaa *v.* befriga.

Sotka an *s.* sogde, knipa (*fuligula clangula*). -koon l. -onen sen *dim.* = sotka.

Sotken ea *v.* trampa, genom trampning bearbeta, uppmjuka, knåda, byka. -kin ia *v.* fortfarande trampa m. m. -kun ua *v.* trampa, knåda, byka, klappa byke. -kuja an *s.* trampare, knådare, bykare,

viinakuurnan s. den som trampar win-pressen. -ku un s. trampning, knådning, bykning, byke, sotkujauhot mjöl till knådning, vaate on sotkussa plagget är i byke, piika on sotkulla flickan är på byke, tie on sotkuna wägen är såsom att knådas, d. ä. djupt träckig. sekasotku röra, wirrwarr. -kielen lla l. -kuttelen tella v. fortfarande trampa l. knåda. -keian ttaa v. låta knåda. -kennun ntua v. hopknådas.

Sotti tin s. förbindning.

Soud.... se sout....

Soukero on s. smygwrå, winkel (soukka).

Soukka kan a. smal, trång, s. gaffelplog. -kkuus uuden s. smalhet. -kasti adv. smalt. -kkenen keta l. -kennun ntua l. -kistun ua v. bli smal, afsmalna. -kennan ntaa l. -kistan aa v. göra smal, minska på bredden, taga af. -kennus l. -kistus uksen s. smalgörning, afsmalning. -kentelen nnella l. -kistelen lla v. göra småningom smal. -kennutan ttaa v. låta göra smal, låta taga af.

Soudan utaa v. ro, soudan kätkyä rör på waggan. -to don l. -tu dun l. -danto nnon l. -danta nnan s. rodd, soutoalus roddfartyg, soutoneuvot roddwerktyg, soutukasakka roddaredräng. -taja an s. roddare. -din timen s. roddwerktyg, åre. -tuus uuden s. årspår. -telen della l. -deskelen lla l. -dekselen lla v. ro smått, hit och dit. -datan ttaa l. -dattelen tella v. låta ro, somerinen soudattelko stenen (i qwarn) må röras wara i gång.

Sovaisen sta, sovaistus uksen = sokaisen, sokaistus.

Sove peen = soppi.

Soverikko kon = saverikko.

Sov.... se sop....

Spitali in s. spetälska. -inen isen a. behäftad med spetälska.

Suaan ata l. -vaitsen ta l. -ahdan htaa = suvaitsen, suvahdan.

Suotan ttaa v. uppresa.

Suhi an s. tassel, hwäsning, frossadt tillstånd, ett slags qwinnotröja. -hajan ata l. -hisen sta v. hwäsa, susa, tassla. -hina an s. hwäsning, susning, tassel. -hakka kan a. susande. -hahlen lla v. hwäsa smått. -hahdan htaa l. -hautan ttaa v. hwäsa till hastigt. -hahdus uksen s. hastig hwäsning. -hahtelen hdella v. hwäsa till då och då. -histan aa l. -hatan ttaa v. åstadkomma hwäsning, hwäsa, tassla. -histus l. -hatus uksen s. hwäsning, gny, tassel, sorl. -histelen l. -hattelen tella v. åstadkomma då och då hwäsning, tassla fortfarande.

Suhakko kon s. wäftråd.

Suhe hkeen = suhki.

Suhjo on l. -ju un s. mörja, blandning.

Suhki hin s. sorl, tassel, owäsende (suha, suhu).

Suhkuri in s. frossadt l. småstyckadt bröd.

Suhnuun nuta v. sjuda, hwäsa (om halfstuånga).

Suhotan ttaa, suhottelen tella = suhatan, suhattelen.

Suhta hdan s. mätta, moderation, proportion, förhållande, työn ja palkan suhta förhållandet emellan arbete och lön. -hde hteen s. afseende, förhållande, sen suhteen i afseende derpå. -sinen isen a. som står i förhållande, proportionerlig, motswarande. -aisuus uuden s. motswarighet, proportionerlighet. -aisesti adv. proportionerligt. -dallinen isen a. som har mätta, modererad, måttlig. -dallisuus uuden s. moderation, hofsamhet, lämpa. -dallisesti adv. modereradt, med lämpa. -datoin ttoman a. utan mätta, omotswarig, oproportionerlig, som står i missförhållande. -dattomuus uuden s. missförhållande, disproportion. -dattomasti adv. oproportionerligt, i missförhållande.

Suhu un s. hwäsning. -un ua v. hwäsa. -utan ttaa v. låta hwäsa. -uttelen tella v. fortfarande åstadkomma hwäsning, ajaa suhuttelee åker med tasslande l. hwäsande ljud (suha).

Suihattelen tella = suihkattelen.

Suihin ja = suihkin.

Suihkean kata l. -kan aa v. hwina, swinga l. fara hwinande, hwina, gå hastigt, suihkaa sauta tryckа hastigt.

kyß. -kari in *s.* hwinare, strykare, wingsläre. -kaelen lla *v.* hwina smått, röras smått hwinande. -kasen sta *v.* hastigt hwina till, hwäsa hastigt, framsåga en hwissning. -kautan ttaa l. -kauttelen tella l. -kattelen tella *v.* åstadkomma hwinande, låta fara så det hwiner, hastigt skjuta, kasta m. m. -kin ia *v.* fortfarande hwina, tuli suihkii elden slår upp med hwin, harja suihkii savua borsten utsprutar rök. -ke een l. -ku un *s.* fortfarande hwin, hwinande rörelse, wattenstråle, uppsprutning, suihkulähde springbrunn.

Suihun hkua = suihkin.

Suija an *a.* tam, foglig, smekande, kärlig. -inen isen *dim.* = suija. -aan ata *v.* smeka, karessera, bortsnappa, undansnilla.

Suikalus uksen *s.* härswa.

Suikas kkaan *s.* spöke.

Suikia an *a.* lång och smärt, smidig. -keus uden *s.* smärthet, smidighet. -asti *adv.* smidigt, antoi suuta suikiasti kyßte behändigt. -kale een *s.* lång och smal bit, litet stycke, tyttösuikale slicka med smidig kropp. -kelo on *s.* spenstigt, smidigt ting. -kailen lla *v.* dra sig, söla. -ikeen l. -ikenen i'eta *v.* bli lång och smal, bli smärt, silmät suikeevat valosta ögonen hopdragas (bländas) af ljuset. -kera an *a.* lång och smidig, slingrig, krålande. -kerrehdan htaa *v.* slingra sig då och då, kråla fram mödosamt. -kertelen rrella *v.* slingra sig fram. -ko on *s.* långt och smidigt ting, pellavasuiko lintapp. -kula an *a.* aflång, lancettlik. -kulainen isen *a.* något aflång (soikea).

Suikkaan l. -kkajan kata l. -kkaelen *adv.* -kkailen lla *v.* hastigt göra ngt, wingla, suikkasi sudeksi förwandlade i en hast till warg, sille suuta suikkajaisin åt den skulle jag slånga en kyß. -kkari in *s.* winglare, slingrare. -kahdan htaa l. -kahtelen hdella *v.* hastigt skjuta fram, springa fram plötsligt. -kahdus *adv.* -kaus uksen *s.* plötslig framfart, handwändning. -kkautan *adv.* -kkautan ttaa *v.* låta något framskjuta, kasta fram, stuffa. -kkauttelen tella *v.* fortfarande framskjuta.

-kaisen sta *v.* stryka fram, ila. -kin kkia *v.* stryka omkring, gå omkring med traktering för att samla kik (laikkuroitsen).

Suikkeli in *s.* swickel, suikkelisukka strumpa med swickel.

Suikki kin l. -kko kon = suiko.

Suikkuilen lla = suikahtelen.

Suikkula an = suikula se suikia.

Suila an = suivero.

Suilu un *s.* ett slags hornflagg (*gasteroteus*) med trådar wid munnen.

Suilun ua *v.* slinta.

Suimainnus ntua *v.* förtörnas.

Suimanen sen *s.* wargmat, *ep.* för bålig hund.

Su'in se suka.

Suin *pro.* med efterhängdt ki l. kin och kaan, suinki päivällä isynnerhet om dagen, jos suinki jaksat om du blott orkar, ei suinkaan ingalunda (suu).

Suinen se suu.

Suipaun uta = suivaan.

Suippo pon *a.* spetsig. -ppu pun *s.* spets, suippulakki spetsmößa.

Suiraan rata *v.* wämjas.

Suistan, suistun, suisti se suu.

Suitan ttaa *v.* spisa, räcka till, ha möjlighet till, förnöja, qwitta, ei suita hinner ej till, har ej förmåga till, suitan tulla jag torde komma, suittaa pilkalla koko asian afspisar med hån hela saken, suittava sade måttligt regn, suittava ilma passabelt wäder. -ttaja an *s.* den som hinner till, qwittare, betalare. -ttamatoin ttoman *a.* wanmäktig, olidlig. -ttelen tella *v.* qwitta småningom.

Suitsen ea l. -sun na l. -suun suta *v.* ryka. -su un *s.* rök, rykande, rykande badbning åt kreatur. -sutan ttaa *v.* ha att ryka, röka, bränna rökelse. -sutus uksen *s.* rökning, rökelsebränning, rökelse. -sute tteen *s.* rökelse. -suttaja an *s.* som låter ryka, rökare. -suvainen isen *a.* rykande. -suvaisuus uuken *s.* rykande egenskap. -sumatoin ttoman *a.* icke rykande. -suttelen tella *v.* ha fortfarande att ryka, röka då och då.

Suitsi se suu.

Suitto ton *s.* suiton oljet wärfädersholm.

Suivaan vata l. suivahdun htua l. suivaun uta, suivahdus *sdr.* suivaus uksen = suuvun, suuvus se suu.

Suivea an *a.* långsmal.

Suivelo on *s.* wak på isen (sjelfmant uppkommet).

Suivero on *s.* lång stör (hwarmed hösåtor understökas).

Sujahdan htaa *v.* hwina till hastigt, plötsligt ila förbi l. fram. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* hastigt hwin, il. -jahutan *sdr.* -jautan ttaa *v.* ha att hwina l. ila hastigt. -jo on *s.* rätt fram, sträck, kulkee sujona går fram raka wägen. -jotan ttaa l. -jottelen tella *v.* befordra framgång i rak sträckning, ila fram. -jotus uksen *s.* befordran framåt, rörelse rakt fram. -juu ua *v.* böjas efter något, lämpa sig efter, foga sig efter, gå för sig, skrida fram, ei sujú siihen böjer sig ej derefter, lämpar sig ej dertill, sujuva böjlig, smidig, afpassad. -juvainen isen *a.* böjlig. -juvaisuus uuden *s.* böjlighet. -juvaisesti *adv.* böjligt. -jutan ttaa *v.* böja efter något, foga l. lämpa till, afpassa. -jutus uksen *s.* böjning, tilllämpning, afpassning. -juttelen tella *v.* småningom foga, afpassa.

Suka u'an *s.* hästskrapa, borste, borst, slutlig, klipsk, styg menniska, *a.* flink, händig, sukapää den twåklufna ändan på borst, borstlik; hufwud, myötä sukaa utföre, medföre, on aika suka är en stor klippare. -u'as aksen *s.* borst. -ahain *sdr.* -ain amen *s.* ändan af beckträden hwarwid borst fästes. -ainen isen *a.* borstig, borstlik, beskaffad, artad, vastasukainen tuuli motwind. -akaan uata *v.* borsta, bestryka. -u'in ukia *v.* borsta fortfarande, bestryka, stryka fram, bete sig klipskt, draga upp, bedraga. -u'in ukimen *s.* borste. -ukaisen sta *v.* borsta hastigt, göra något hastigt t. ex. slå, äta, springa, sukaisee sydäntä träffa smärtsamt hjertat, sukaisi korvalle slog till en örfil, sukaisi pakoon strök på foten.

Sukari in *s.* skorpa, ett slags borr.

Sukaun uta *v.* trifwas, ha framgång, lyckas, inträffa, sukausi pois begaf sig bort, niin asia sukausi så utföll saken. -kia an *a.* som trifwes, duglig, wälformad, passlig, flink, färdig. -keus uden *s.* duglighet, passlighet. -kiasti *adv.* passligt, höfwiskt. -ukeen l. -ukenen u'eta l. -ukeun uta *v.* trifwas, tillwexa, förwandlas, blifwa, bildas, inrättas. -kennan ntaa *v.* låta trifwas, gifwa framgång, förwandla, inrätta. -kentelen ntella *v.* småningom låta trifwas, gifwa fortfarande framgång. -kava an = sukia (suka).

Sukellan, sukeltelen, sukellehdan, sukeloitsen, sukellus se sukki.

Sukeva an, sukevuus uuden, sukevasti = sukia, sukeus, sukiasti se sukaun.

Sukka kan *s.* strumpa, sukkarihma l. -paula strumpeband, -varras strumpsticka. kutoa sukkaa sticka strumpa, käy mustin sukin går i swarta strumpor, är swartsjuk, sukkamieli swartsjuka, färlekens gudinna, sukkajalka fot bekläd med strumpa, *sp.* för häst som har hwita fötter nederst wid hofwarna. -anen sen *dim.* liten strumpa. -ainen isen *a.* strumpbeklädd, strumprik. -kallinen isen *a.* som har strumpa, en strumpa full. -kin kkia *v.* draga strumpor uppå, förse med strumpor. -kitan ttaa *v.* bekläda med strumpor. -katoin ttoman *a.* utan strumpa. -kattomuus uuden *s.* strumpbrist.

Sukki kin *s.* skalk, *a.* spetsfundig. -kkela an *a.* wig, lustig, qwick, förslagen. -kkeluus uuden *s.* qwickhet, lustighet, slughet. -kkelasti *adv.* lustigt, qwickt. -kkelus uksen *s.* slug, klipsk menniska. -kellan ltaa *v.* inställa sig, wara ränkfull, krångla, bemantla sina afsigter, dyka. -kellus uksen *s.* krångling, dykning. -keltaja an *s.* winglare, dykare. -keltelen llella *v.* wingla, dyka fortfarande. -kelehdan htaa l. -keloitsen ta *v.* wingla, reda sig igenom, dyka. -kkelo on *s.* dykning. -kellutan ttaa *v.* ha att dyka.

Sukku kun *s.* krossadt tillstånd, lyö sukaksi slår i kras.

Sukkula an l. -lainen isen *dim.* skottspole, wäfskottel.

Sukoilen lla *v.* bemantla, se genom fin-

grarna. -kostelen lla v. smeka, lisma (sukki).
Suks int. rop till att hetsa hundar. -sutan ttaa v. hetsa. -suttaja an s. hetsare. -sutus uksen s. hetsning. -suttelen tella v. ärta, retas, locka.
Suksi sen s. skida, suksilatu skidspår, pl. sukset skidor, tramp i wäfstol. -ses eksen s. tramp. -sin ia v. gå på skidor.
Suku u'un l. -uvun s. slägt, slägtskap, sukukunta hela slägtet, sukukunnittain slägtwis, efter slägter, suurta sukua af hög börd, ei sukuakaan icke det ringaste, tulee sukuunsa lifnar sin slägt, sukupuutto slägtets utrotning, olen sukua jag är i slägtskap, suvusta sukuun ifrån slägte till slägte, on sukuperää härstammar, sukuisä stamfader, sukuvirsi slägtsång (om slägtets bedrifter). *Komp.* suvumpi närmare beslägtad. -kuinen isen a. till slägtet hörande, beslägtad, suurisukuinen högättad, olla sukuisin härstamma. -kulainen isen s. slägting. -ulaisuus uuden s. slägtskap, skyldskap. -vutoin ttoman utan slägt.
Sula an a. smält, flytande, idel, klar, ren, s. wak, sula pelto upptinad l. uppkörd åker, sula armo blotta nåd, sula petos idel bedrägeri, sula mies wig man, ajaa sulaan åka in (i wak), matkustaa sulalla resa på bar mark, sulatalvi snölös l. bar winter. -an aa l. -aun uta v. smälta. -aan ata v. smälta, smälta upp, låta upptina, sulaa peltoa kör upp åker. -aus uksen s. smältning, uppsmältning, smält tillstånd. -aelen *adv.* -ailen lla v. småningom smälta l. uppsmälta. -atan ttaa v. uppsmälta. -attaja an s. uppsmältare. -atus uksen s. uppsmältning. -attelen tella v. småningom uppsmälta. -autan ttaa l. -auttelen tella v. uppsmälta, låta uppsmälta.
Sula an = sulo, suloinen t. ex. saajan on kädet sulimmat = suloisimmat, sulin suin = sulosuin, sulasanainen = sulosanainen, sula jumala = sulo jumala.
Suleikka kan s. flaska.
Sulha an l. -ho on l. -hainen isen l. -hokainen isen s. ungkarl, behaglig l. intagande man, friare, fästman. -hotoin ttoman a. utan käraste sin.
Sulikko kon s. se hauki.
Sulja an a. lättflytande, glatt, smidig. -ahdan htaa v. slinta. -ahutan ttaa v. ha att slinta.
Sulju un s. blandning, mörja, jääsulju issörja, kalan suljut fiskaffall. -uun uta v. röra ihop, slå igenom (isen om wåren).
Sulj .... se sulku.
Sulka lan s. fjäder, penna, pensel, tunn isskorpa, kant, sulkasato fjäderlöshet, sulkaneula kantig nål (äimä), sulkapää ohra sexradigt korn. -ki = sulka, sulkineula = sulkan., sulkiturska småtorsk (*gadus barbatus*). -anen sen *dim.* liten fjäder. -ainen isen a. fjädrad, af fjädrar gjord, kantig, kolmisulkainen neula trekantig nål. -lallinen isen a. fjädrar hafwande. -lin lkia l. -lkiin lita l. -lkaan lata l. -litan ttaa l. -littelen tella v. befjädra, förse med fjädrar t. ex. pilar.
Sulkava an s. wimba (*abramis vimba*), landtudde, Sulkawa socken a. skarp, spetsig, fjäderlik (sulka).
Sulkahkan htaa = suljahdan och surkahdan.
Sulkkava an l. -vo on s. aflångt kornbröd.
Sulkku kun = silkki, sulkkuinen isen = silkkinen.
Sulku lun s. stängsel, damm, sulkulauta dammlucka, sulkutauti andtäppa. -uinen isen a. full med stängsel, dammar, lidande af andtäppa. -lje lkeen s. dämning, stängdt tillstånd, on sulkeissa är stängd. -ljen lkea v. stänga, tillstänga. -ljin lkimen s. dämningsmedel, dammlucka. -lkeilen l. -ljeskelen lla v. stänga småningom. -ljetan ttaa v. låta tillstänga. -ljetus uksen s. instängning, kloster. -lkemus uksen s. tillstängning. -lkia an s. tillstängare. -kiainen isen s. tillstängare, pl. sulkiaiset stängarelön.
Sullon oa v. packa, sammanpacka, stoppa, inpressa. -oja an s. packare. -omus uksen s. inpackning, inpressning. -oun uta v. packas. -oskelen lla v. packa

småningom. -otan ttaa *v.* låta packa.

Sulmaan ata l. -min ia l. -mon oa *v.* tillwita, häda, förtala. -maus uksen *s.* tillwitelse, hädelse.

Sulo on *s.* behag, *a.* ljuf, mild, sulo jumala mild gud, sulosanoma ljuf underrättelse, sulopuheinen l. -sanainen ljufligt talande. -ous uden *s.* ljufhet. -oinen isen l. -ova an *a.* ljuf, angenäm, behaglig. -oisuus uuden *s.* ljufhet. -oisesti *adv.* ljufligen. -otan ttaa l. -ostan aa l. -ostutan ttaa *v.* förljufwa. -ostun ua l. -onnun ntua *v.* bli förljufwad, förälska sig. -oilen lla *v.* göra småningom ljuf, lefwa ljufligen.

Sulppu pun = silppu.

Sultani in *s.* tornört (*turritis glabra*).

Sulva an *s.* Solf.

Sumataani in *s.* kappsäck.

Sume een *s.* dimma, duggregn. -estan aa *v.* duggregna. -etto ton *s.* dimmigt, duggregnigt wäder (sumu).

Sumia an *a.* mulen, dunkel, dyster, ängslig. -meus uden *s.* dunkelhet.

Summa an *a.* dunkel, wansklig, *s.* summa, summan veren sulkia det mörka blodets hämmare, sulloo summaksi stöter i kras, tillintetgör, antaa summalta ger i stort, sumwis, summin i mängd. -mmittain *adv.* sumwis. -atoin ttoman *a.* ofantlig. -an aa *v.* fördunkla, göra wansklig, kraftlös.

Summu un *s.* kräfwa.

Sumppu pun *s.* sump.

Sumsa an *s.* skinnwäska, rensel. -anen sen l. -ahinen isen *dim.* liten wäska.

Sumu un *s.* dimma, töcken. -muinen isen l. -moinen isen *a.* dimmig, töcknig. -muun uta l. -muilen lla *v.* bli dimmig, bisda dimma.

Sunnuntai in *s.* söndag. -inen isen *a.* till söndag hörande, sunnuntaisin om söndagarna.

Sunta nnan *s.* tö. -ava an l. -ainen isen *a.* töande, blid.

Sunta nnan, suntainen isen, sunnallinen, sunnatoin ttoman = suunta m. fl.

Suntia an l. -tio on *s.* kyrkowäktare (eg. ordnare, direktor, af sunta, suunta). -nnin ntia *v.* wäcka med staf, göra wäckaretjenst, slå, utskämma, begabba. -nnitan ttaa *v.* slå, straffa.

Suo on *s.* kärr, suo-apila kråkfötter, hummelfötter (*comarum palustre*), suokanerva l. -pursu l. -kursu getpors, sqwattram (*ledum palustre*), suopillike brunwäpling (*prunella vulgaris*), suosammal rödmossa (*sphagnum latifolium l. capillare*), suokurppa l. -kuikka l. -kulli storspof (*numenius arquata*), suokukko brushane (*machetes pugnax*), suotiukka l. -vikla grönbent snäppa (*totanus glareola*). -uokulainen isen = suokukko. -uohut uen *dim.* litet kärr. -uolisto on *s.* sumpig ort, kärräng. -uodun tua *v.* bli kärr. Soinen isen *a.* kärrig.

Suod .... se suot ....

Suohko on *s.* drägg.

Suohkoon ota *v.* gnida, feja, bestryka.

Suohkuri in *s.* skorpa.

Suoho on *s.* djurslem, on suohollaan är brunstig.

Suoja an *s.* skjul, skygd, blida. *Komp.* suojempi blidare. -jainen isen *a.* skyddande, blid. -jamainen isen *a.* liknande skjul, något blid. -jaan ata *v.* gifwa skygd, bli blid. -jaelen *adr.* -jailen lla l. -jattelen lla *v.* skydda, blida. -jelen lla *v.* skydda, beskydda. -jelia an *s.* beskyddare. -jelus uksen *s.* beskydd. -jus uksen *s.* hydda, koja, granrisgärde i forsar för att hindra strömmen att slingra näten. -justan aa *v.* gifwa tak öfwer hufwudet. -juste een *s.* skjul, lider.

Suokko kon *s.* smått björklöf.

Suola an *s.* salt, suolamaito surmjölk som i ugn härdnat till klimpar (kokkelo), panee suolaan insaltar, suolavesi saltlake, suolaheinä l. -ruoho = suolake, suolakala insaltad fisk, suolarae saltkorn. -lake kkeen l. -lakkaan *s.* hästsyra, ängsyra (*rumex acetosa l. acetosella*). -lakka kan l. -listo on *s.* sälting (*triglochin palustre l. maritimum*). -lainen isen *a.* saltig. -laisuus uuden *s.* saltighet, salthalt. -laisesti *adv.* saltigt. -lakko kon *s.* saltkar. -latoin ttoman *a.* saltlös. -lattomuus uuden *s.* saltlöshet. -lattomasti

adv. saltlöst. -laan ata *v.* salta. -laelen *adv.* -lailen lla *v.* smått salta. -laus uksen *s.* saltning. -laun uta l. -laanuun ntua l. -laudun tua *v.* saltas. -lautan ttaa *v.* låta salta (suo).

Suoli len *s.* tarm, midja, uppränning, till nät, suolivyö midja l. bälte kring midjan, peräsuoli ändtarm, suolikulli l. -mulkku l. -revenne brock, suolipalle krös, tarmkär, suoliriisi ett slag af engelska sjukan. -inen isen *dim.* liten tarm, *a.* tarmig, af tarm. -illinen isen *v.* till weka lifwet hörande, *s.* bälte. -ikka kan l. -ikkainen isen l. -inkainen isen *s.* mask, springmask, spolmask, metmask. -ikas kkaan *s.* som har brock, bälte, tjock om lifwet. -ikko kon l. -listo on *s.* tarmkanal, weka lifwet, bälte (suo, suola).

Suollan ltaa *v.* plocka ned, småningom draga bort, förspilla småningom, suoltaa halkoja bär bort wedtrån en börda i sender, suoltaa heiniä draga ned hö från stacken. -ltaelen lla *v.* plocka långsamt, draga ut, *s.* surullista virttä sjunger långsamt på en sorglig wisa. -llun ltua *v.* småningom utfalla l. förminskas, bli tom, sumu suoltuu dimman förskingras småningom. -llutan ttaa *v.* låta utfalla, tömma.

Suomi men *s.* Finland, Finska språket. -malainen isen *s.* Finne, *a.* finsk. -mennan ntaa *v.* försinska. -mennus uksen *s.* förfinskning. -mentaja an *s.* öfwersättare till finskan. -mennutan ttaa *v.* låta förfinska. -mestan aa *v.* bryta på finska.

Suomin ia *v.* fjälla, rena, prygla, piska, (suomus). -itan ttaa *v.* låta prygla.

Suomistan aa *v.* ha att domna.

Suomus uksen *s.* fjäll, -lohi finnlax. -uinen l. -uksinen isen *a.* fjällig. -ustan aa *v.* fjälla. -uloitsen ta l. -uloin ida *v.* förse med fjäll. -ukka kan *s.* fjällrot (*lathraea squamaria*).

Suon uoda *v.* unna, förunna, önska, behaga, hyvän suova l. suopa som önskar godt, pahan suova som önskar ondt, afwundsman, suokoon Jumala gifwe Gud! -uopaisuus l. -uovaisuus uuden *s.* unnande l. önskande egenskap, hyvän, pahan *s.* wälwilja, illwilja. -uoma an *s.* det unnade, Jumalan suomasta af Guds skickelse. -uomuus uuden *s.* unsamhet. -uonto nnon *s.* unnande, tillönskning. -uontoinen isen *a.* unnande, hyvän s. godsinnt. -uotava an *a.* önskwärd, önskelig, suotavin terveys högönskelig wälmåga. -uotu dun *a.* unnad, önskad. -uotuinen isen l. -uotuisa an *a.* önskad, efterlängtad, wälwillig, suotuinen kuolo ljuf död. -uovun pua *v.* sämjas. -uovutan ttaa *v.* sämja. -uovuttelen tella *v.* sämja småningom, göra tillgifwen.

Suoni nen *s.* åder, sena, verisuoni åder, lihasuoni muskel, valtasuoni pulsåder, suonen veto sendrag, avaan l. isken l. lyön l. lasken suonta slår åder, suonirauta snäppare, suonivyö = suolivyö, suoniruoho gåsgräs (*potentilla anserina*). -inen isen *a.* ådrig, senig, af senor gjord. -ikas kkaan *a.* åderfull, senig.-illinen isen *a.* som har ådror, senor. -netoin ttoman *a.* utan åder l. sena. -nitoin ttoman *a.* senlös. -nittomuus uuden *s.* senlöshet. -inkainen isen *s.* spolmask. -in ia *v.* draga ihop krampaktigt, öfwerdragas med spindelwäf. -ikko kon *s.* rep af senor.

Suopa van se suon.

Suopea an *a.* blid, godmodig. -peus uden *s.* blidhet. -peasti *adv.* blidt.

Suopunki ngin *s.* kastsnara, rensnara.

Suora an *a.* rak, redig, suoraan l. suorastansa rakt, direkt, yhtä suoraa oupphörligt, päätä suoraa direkt, rakt fram, suorimmiten rakaste wägen, så rakt som möjligt. -ruus uuden *s.* rakhet, redighet. -rasti *adv.* rakt. -rattain *adv.* raka wägen, direkt. -rimmittain *adv.* så rakt som möjligt. -rea an *a.* redbar, ordentlig, noggrann. -reus uden *s.* redbarhet. -rin ia *v.* göra rak, reda, klarera, liqwidera, berigtiga. -rinta nnan *s.* betalning, utredning. -ritan ttaa l. -rittelen tella *v.* göra rak, klarera, utreda, bilägga, afbetala, uträtta. -ritus uksen *s.* rakgörning, utredning, liqwid. -ristan aa *v.* räta, gina, reda

ut. -rran rtaa v. råta, utwecfla, ut≈reda. -rrun rtua v. bli rak, redas, bli färdig. -ristun ua v. bli rak, redas, bli ginare. -riudun utua v. bli rätad, utredas. -ron oa v. råta rakt, rycka, reda till, tillreda. -ros oksen s. ut≈redt tillstånd, färdigt skick. -rostelen lla v. göra färdigt, fullända smånin≈gom. -run ua v. komma i skick, bli utredd. -rus uksen s. kosa.

Suorama an s. färgkullor, gulkullor (*anthemis tinctoria*).

Suoro on s. djurslem, suorokota förhud.

Suorsa an s. and, heinäs. l. lautas. l. hankis. l. kirsis. gräsand (*anas boschas*), jouhis. l. piikkis. stjertand, spjutand (*a. acuta*), haapanas. l. vius. blåsand (*a. penelope*), nurmis. lessland (*a. clypeata*), rääkkäs. krickand (*a. crecca*), suorsan leipä andmat (*lemna polyrrhiza* m. fl.). -anen sen *dim.* liten and. -ainen isen *a.* rik på änder, af and.

Suortua an l. -uva an s. tapp af hår, lin, hö m. m. test, hårlock. -ainen isen *a.* testig, lockig. -uasa an *a.* lockig. -vinen isen *a.* hoptofwad.

Suosio on s. ynnest, bifall, willfarighet, sämja, mielisuosio ynnest. -si in = suosio. -siollinen l. -sillinen isen *a.* ynnestfull, huld, wälwillig, medgörlig, sämjesam. -sin ia v. gynna, med yn≈nest omfatta, sämjas. -sitan ttaa v. gö≈ra wälwillig, tämja, göra förtrolig, wänlig, smeka. -situs uksen s. tämj≈ning, smekning. -siltelen tella v. små≈ningom göra förtrolig, smeka, smekas, lirka, hylla. -stun ua v. gifwa sitt bi≈fall, samtycka, bli förtrolig, bli tam. -stumus uksen s. samtycke, öfwerens≈kommelse, bifall, medgifwande. -stuma an s. bifallen l. öfwerenskommen sak. -stutan ttaa v. förmå till bifall, ha att medgifwa, smeka. -stutus uksen s. bewekelse till medgörlighet, smekning. -stuttelen tella v. småningom ha till medgörlighet, lirka.

Suosku un s. afskräde, mörja. -kuinen isen *a.* full af afskräden. -kun ua l. -kuun kuta v. röra ihop.

Suoste een s. fiskfjäll, afskräde. -einen isen *a.* fjällig, besölad med fjäll och afskräde.

Suosti in s. laxsoppa.

Suostun, suostutan, suostutus, suostumus se suosio.

Suota dan s. löpsk hop af ston, on suodilla l. suodassa l. suodalla är löpsk. -ainen isen *a.* löpsk. -din tia v. wa≈ra löpsk.

Suodan taa v. slå igenom (watten ge≈nom skinn).

Suoti din s. kastanjebrun häst.

Suotta *adv.* för ro skull. -ainen isen *a.* afsigtslös. -tten *adv.* för ro skull, meni suottenki gick ändock. -ttailen lla v. göra ngt utan afsigt, skämta.

Suotti tin = suoti.

Suotuinen, suotuisa se suon.

Suova an s. rund höstack, luon suovaa stackar, suovan ala ängsareal som af≈kastar en stack. -anen sen *dim.* liten stack. -ainen isen *a.* rik på stackar. -aan ata v. stacka. -ailen lla v. sta≈ka småuingom (suon).

Suovattu tun s. lördag.

Suovero on s. föreningen af käppkrikan (sompa) och käppen (sauva), förenin≈gen af skaftet och bettet på ett spjut, fogning, ringformigt beslag till fogning.

Suovia an s. gammalt hö som samlas om wåren.

Suovun, suovutan, suovuttelen se suon.

Supaa aan s. grotta.

Supi *adv.* alldeles, söi supi åt upp allt.

Supia an *a.* nedtryckt, eftergifwen. -peus uden s. nedtrycktbet, eftergifwenhet (suppia).

Supisen sta v. tassla, hwiska. -ina an s. tassel.

Suppia an *a.* trång, hopdragen, hop≈tryckt. -ppuun puta v. hopdragas, hopsnörpa, hoppressas, sammandra≈gas. -ppeennun ntua l. -ppenen peta v. bli hopdragen, hopsnörpas, -pistun ua v. bli trång, hopfalla, hopdragas, gå ihop. -pistan aa v. snörpa, hopdraga, göra trång. -ppilo on s. qwarntratt, strut, burk. -ppo poa s. sörja, mörja. -ppu pua s. hopdra≈get tillstånd, stockning, issörja (som till≈

stoppar forsar, floder, qwarnrännor m. m.), badbning åt kreatur, suppusuu hopsnörpt mun, hopdragen l. smalare mynning, marja on supussa bäret är i sin hylsa, marjasuppu bärhylsa, bärrifwa. -ppula an *s.* kart. -pikka kan *s.* bärrifwa. -vus uksen l. -pu vun *s.* hopdraget tillstånd, stockning. -putan ttaa *v.* hopsnörpa, stocka, förstoppa, tappa. -putus uksen *s.* hopsnörpning, förstockning, tappel.

Surajan l. -raan rata l. -risen sta *v.* surra. -rina an *s.* surrning. -rahdan htaa *v.* surra till hastigt. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* hastig surrning. -rahtelen hdella *v.* surra till då och då. -rahutan *sdr.* -rautan ttaa *v.* ha att hastigt surra.

Surehdun htua = surkastun.

Suren rra *v.* sörja, wara bekymrad, känna smärta, wärka, ei luun surematा, ei suuruksen surematа icke en smula, ej det ringaste. -ria an *s.* sörjare -remus uksen *s.* sörjning. -reilen lla l. -reksin ia l. -reen eta *v.* wara sorgsen, bekymras, känna medlidande. -retan ttaa *v.* ha att sörja, tillfoga sorg l. smärta, tära på. -retus uksen *s.* tillfogandet af smärta, plåga. -rettaja an *s.* den som tillfogar sorg. -rettava an l. -rettavainen isen *a.* sorg medförande, smärtande, smärtsam. -rettavaisuus uuden *s.* smärtsamhet. -rettavaisesti *adv.* smärtsamt (suru).

Surja an *s.* larnät (suuri).

Surkastun ua l. -kamastun ua l. -kaannun ntua *v.* wissna, hopfalla, förfalla, bli hopskrumpen. -kahdan htaa l. -kahdun htua *v.* förfalla hastigt, wissna plötsligt.

Surkeennun ntua l. surkenen eta = surkastun.

Surkia an *a.* ömkelig, eländig, beklaglig. -keus uden *s.* elände. -asti *adv.* eländigt. -ainen isen l. -allinen isen *a.* någorlunda ömkelig l. beklaglig. -rko ron l. -rku run *s.* medlidande, minun tulee surku jag känner medlidande. -run rkua *v.* känna medlidande. -kutan ttaa l. -kuttelen tella l. -kailen lla *v.* beklaga, känna medlidande. -kutus uksen *s.* beklagan, medlidsamhet. -keutan ttaa *v.* göra ömkelig, bedröfwa.

Surma an *s.* brådöd, wåldsam död, undergång, surmasilmus rännknut, surmasolmu löpknut, en surmakseni l. surmikseni icke till min död. -ainen isen l. -allinen isen *a.* dödlig, förderflig. -aan ala *v.* mörda, tillfoga wåldsam död, nedgöra, förderfwa. -aus uksen *s.* mördande, förderf. -aaja an *s.* baneman. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* mörda då och då, förderfwa fortfarande. -autan ttaa *v.* låta mörda, ha att nedgöra.

Surraan rata *v.* surra.

Surtsin ia = surajan.

Suru un *s.* sorg, omsorg, bekymmer. -uinen isen l. -ullinen isen *a.* sorglig, sorgsen, bekymrad. -ullisuus uuden *s.* sorgsenhet, bekymmersamhet. -ullisesti *adv.* sorgligen. -utoin ttoman *a.* sorglös. -uttomuus uuden *s.* sorglöshet. -uttomasti *adv.* sorglöst. -run ua *v.* wara sorgsen, bekymras, känna medlidande. -us uksen *s.* sorgset tillstånd. -ustan aa *v.* bedröfwa. -ustun ua *v.* bedröfwas (suren, surkia).

Survaan vata *v.* wräka, skuffa, slå. -vatan ttaa *v.* låta wräka. -vaelen lla *v.* småningom wräka. -vaisen sta *v.* hastigt wräka, skuffa, gripa uti, slå till. -von oa *v.* stampa sönder, stöta, hyttyset survovat myggorna hoppa lekande upp och ned. -vo on *s.* stamp, survoleipä stampbröd. -oinen isen *a.* stampig, stampblandad. -votoin ttoman *a.* utan stamp, rent (bröd). -vonta nnan *s.* stampning. -vous uksen *s.* stampning, stampadt tillstånd. -voin omen l. -vin imen *s.* stampwerktyg, stötel, survinrauta stampjern. -viainen isen l. -vojainen isen *s.* lekande mygga, knott, *pl.* survojaiset l. surviaiset stampningskalas. -voelen *sdr.* -voilen l. -velen lla *v.* stampa smått. -votan ttaa *v.* låta stampa. -vottaja an *s.* den som låter stampa.

Susi uden *s.* warg, suden korento trollslända, suden silmä l. marja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*), suden petkel l. sammal björnmossa. -utonen

sen *dim.* liten warg. -usimas aan l. -usimainen isen *a.* wargaktig. -usinen isen *a.* ht. warg, olla susilla leka warglek.
Sussuna an *s.* kjortel med lifstycke.
Susutan ttaa *v.* hyssja. -tus uksen *s.* hyssjning. -ttaja an *s.* hyssjare.
Suteva an *a.* passlig. -vuus uuden *s.* passlighet. -vasti *adv.* passligt.
Suti din *s.* sudd, pensel. -din tia *v.* bestryka. -taan data l. -tustan aa *v.* sudda, besuddla. -titan ttaa *v.* låta sudda.
Sutikka kan *s.* långbänk, liten brygga.
Sutja an *s.* lös menniska, sqwallertaska, wräkling. -aan ata *v.* tassla. -jotan ttaa *v.* wräka sig, drifwa omkring sysslolös.
Sutkahdan htaa *v.* röras hastigt. -kin ia *v.* röra på något fortfarande, läksi sutkimaan begaf sig på färd, sutki selkään piskade på ryggen.
Sutsuna an *s.* kjortel af finare tyg jemte lifstycke, klädning (sussuna).
Suttu tun *s.* baddning (åt kor).
Suu uun *s.* mun, mynning, öppning, suun laki gom, suun pieli munwinkel, suupaltti stor i mun, försmädlig i ord, annan suuta kysser, suun anto kyssning, joen suu åmynning, åminne, oven suu dörröppning, säkin suu säckmynning, avain on suulla nyckeln är före, kirveen suu yrbett, suumalo munöppning, suuvuoro tillfälle att tala i sin ordning, suusana muntlig underrättelse, suusanaisin muntligen, suutasuksin l. suuksutusten l. suutasusten l. suutatusten l. suutusten mun mot mun. -uinen isen *a.* med mun l. mynning försedd, isosuinen stormunt. -uullinen isen *a.* muntlig, munnen full. -uullisuus uuden *s.* muntlighet. -uullisesti *adv.* muntligen. -uutoin ttoman *a.* munlös. -uulas aan *a.* munwig, stor i mun. -uulastun ua *v.* bli munwig. -uukko kon *s.* stormun, stortalig menniska. -uukkonen l. -uupponen sen *dim.* liten mun. -uukostelen lla *v.* slåta om munnen. -uutan ttaa *v.* stoppa i mun, fylla, spisa, räcka till (suitan). -uute tteen *s.* ratadt foder, spillfoder. -uutelen della *v.* kyssa. -uutelo on l. -uutelus l. -uudelmus uksen *s.* kyssning. -uudan taa l. -uudin tia l. -uuditsen ta *v.* kila, inslå kil för att tillproppa, proppa. -uuditus uksen *s.* kilning, tillproppning. -uude teen *s.* kil, propp, *pl.* suuteet spillfoder. -uitsi sen *s. pl.* suitset betsel. -uitsetan ttaa *v.* betsla. -uitsitoin ttoman *a.* utan betsel, obetslad. -uistan aa *v.* tygla, styra, länka, skjelpa med mun nedåt. -uitsia an *s.* betslare. -uistun ua *v.* stupa på munnen, bli tyglad, hämmas, förfalla. -uuvun pua *v.* förstoppas i mun l. mynning, förqwäfwas (t. ex. af mat i strupen), tråka, trötta ut sig, mylly suupuu qwarnen stannar (af underwatten), suupuu veteen stupar i watten. -uuvus uksen *s.* stoppadt l. stockadt tillstånd, qwäfning, mattighet. -uuvutan ttaa *v.* förstoppa, proppa (= suutan). -uutamoinen isen *a.* framstupa, on suutamoisillaan är framstupa. -uutaksuttelen l. -uutasuttelen tella *v.* ställa mun mot mun, mot hwarandra. -uulittelen tella *v.* stoppa igen, nedtysta.
Suukkona an *s.* gädda.
Suula an *s.* hampknopp.
Suunta nnan *s.* wäderstreck, rigtning, mål, sikt, hofsamhet, måtta, ilmasuunta wäderstreck, suuntamies hofsam man. -ainen isen *a.* rigtad, wettande, hofsam. -aisuus uuden *s.* rigtning, hofsamhet. -aisesti *adv.* hofsamt. -nnallinen isen *a.* rigtad, lämpad, ändamålsenlig, måttlig. -nnallisuus uuden *s.* ändamålsenlighet, lämplighet, måtta. -nnallisesti *adv.* ändamålsenligt. -nnatoin ttoman *a.* utan rigtning, oändamålsenlig, olämplig, omåttlig, oformlig. -nnattomuus uuden *s.* olämplighet, oformlighet. -nnattomasti *adv.* olämpligen, oformligt. -ntaan nnata *s.* rigta, lämpa. -ntaun uta *v.* rigtas, lämpas, inträffa. -nnin ntia *v.* rigta, sigta, försöka, bjuda till. -nnitan ttaa *v.* rigta, ordna, dana, forma. -nnitus uksen *s.* rigtning, ordnande, formning. -nnittelen tella *v.* småningom rigta, forma, lämpa efter (sunta, suntia).

Suupaun uta = suuvun se suu.
Suupponen sen *dim.* liten mun (suu).
Suuri ren *a.* stor, förnäm, Suursaari Hogland, suuriarvoinen högt ansedd, högwördig. -ruus uuden *s.* storlek, storhet. -resti *adv.* storligen, högeligen. -ruinen l. -ruhinen isen *a.* så stor som. -rehko on l. -rehkoinen isen *a.* något stor. -rellinen isen *a.* något stor, högdragen, högfärdig. -rellisuus uuden *s.* högdragenhet. -rellisesti *adv.* högdraget. -renlainen isen *a.* storartad. -remmainen isen *a.* mera stor, temligen stor. -rio on *s.* not för storfisk, larnot (surja). -rima an *s.* gryn. -rimus uksen *s.* magnat. -renen reta l. -rennun ntua *v.* bli stor, förstoras. -rennan ntaa *v.* förstora. -rennus uksen *s.* förstoring. -rentelen nnella *v.* förstora småningom, bete sig högdraget. -reksun ua *v.* anse för stor. -reilen lla *v.* högfärdas. -rran rtaa *v.* mala gryn.
Suurus uksen *s.* frukost, gruta, afredning (i matlagning). -ruksellinen isen *a.* ht. frukost l. afredning, grutad. -rustan aa l. -rustelen lla *v.* frukostera, gruta, afreda. -rustus uksen *s.* frukostering, afredning. -rustaja an *s.* frukosterare, afredare.
Suutan ttaa = suitan (suu).
Suutari in *s.* skomakare, linbare (*tinca vulgaris*). -roitsen ta l. -roin ida *v.* idka skomakareyrke.
Suutun ttua *v.* ledsna, bli otålig, förargas. -ttumus uksen l. -te tteen l. -tto ton *s.* ledsnad, otålighet, förargelse. -tus uksen *s.* ledset l. förargadt tillstånd. -tuke kkeen *s.* anledning till förargelse. -ttumatoin ttoman *a.* oförtruten, oförarglig. -ttumattomuus uuden *s.* oförtrutenhet. -ttumattomasti *adv.* oförtrutet. -tutan ttaa *v.* göra ledsen, förarga. -tutus uksen *s.* retning till förargelse. -tuttelen tella *v.* småningom utledsna, förarga. -tuksennan ntaa *v.* börja att förargas. -ttaun uta *v.* bli led, ledas wid (suu).
Suuvittelen tella *v.* efterssträfwa.
Suuvun, suuvus, suuvutan se suu.

Suvaitsen ta *v.* tåla, medgifwa, tillåta, behaga. -vaan vata l. -vahdan htaa = suvaitsen. -vatan ttaa *v.* låta behaga, duga, suvattava paßabel, duglig.
Suvainen isen *s.* bärblomma. -vistan taa *v.* blomma (bär).
Suvakko kon l. -valikko kon *s.* stock hwarpå ränningen windas i wäfstol.
Suvanto nnon l. -nne nteen *s.* lugnt watten emellan strömställen, den lugna uppåtgående sidan i ett strömdrag, spegelblankt ställe på sjöar. -tolainen isen *s.* boende wid stillwatten, *ep.* för Wäinämöinen.
Suvi ven *s.* sommar, blida, söder, sydänsuvi högsommar, suvikausi sommartiden, suvikunta sommartiden, årsgammalt föl, diläpp, suvipäivä sommardag, blid dag, Tiburtius den 14 april, suven ihana harsyra (*oxalis acetosella*), *komp.* suvempi blidare, sydligare. -vinen isen *a.* till sommar hörande, blid, sydlig. -vellinen isen = suvinen. -vikas kkaan *s.* sommarråg. -veen veta *v.* blida, töa. -veilen lla *v.* blida, bli sommarlikt. -vetan ttaa *v.* töa, göra sommar. -vikko kon *s.* sommarkalf, sommarlamm.
Suvero on *a.* rauk.
Suvus se suppia.
Sydän ämen *s.* hjerta, midt, kärna, wese, sydänala hjertgrop, maggrop, sydänkarsina hjertsäck, sydänkalvo mellangärde (*diaphragma*), sydäntauti mjeltsjuka, sydänpaltti ondsinnt, öfwerdådig, sydän on vallallansa l. sydämen irkitauti hysteri, hypokondri, sydän tykyttää hjertat klappar, käy sydämelle tar på hjertat, förorsakar äckel, kääntää l. katkoo sydäntä förorsakar äckel, on sydämissä ilskas, sydänkäpy hjertunge, sydäntalvi midwinter, högwinter, sydänkesä högsommar, sydänpäivä, sydänyö middag, midnatt, sydänmaa inre aflägsnare delen af ett land, sydänvesi det mellersta djupaste wattnet, puun sydän trädets kärna, kynttilän sydän ljusweke. -ämyt yen *dim.* litet hjerta. -äminen isen *a.* hjertad, af hjerta tillredd. -ämellinen isen *a.* hjertlig. -ämellisyys yyden *s.* hjert-

lighet. -ämellisesti *adv.* hjertligen. -ämikäs kkään *a.* behjertad. -ämetöin ttömän *a.* hjertlös, klenmodig. -ämettömyys yyden *s.* hjertlöshet, klenmodighet. -ämettömästi *adv.* hjertlöst, klenmodigt. -ämikkö kön *a.* egensinnig, ilsken, ondsinnt. -ämys yksen *s.* inelfworna i bröstshålan, tanke, längten, paßion. -ännyn ntyä *v.* lägga på sinnet, bli paßionerad, bli uppblåst, ilskas, wredgas. -ännys yksen *s.* hjertlidande, paßion, sinnesrörelse, wrede. -ännyksennän ntää *v.* göra paßionerad, förarga, reta. -ännän ntää *v.* förarga.

Syeldys yksen *s.* förargelse.

Syhtään dätä *v.* skafwa.

Syhyn yä *v.* klia. -hy yn l. -hä än *s.* klining, klåda. -helmä än *s.* klåda, syhelmäruoho blåmunkar (*scabiosa arvensis*). -helmäinen isen *a.* full med klåda. -ytän ttää *v.* klå, skubba, skrapa. -ytys yksen *s.* skubbning, skrapning. -yttäjä än *s.* skubbare. -yttelen tellä *v.* klå fortfarande.

Syi in *s.* fiber, tråd. -inen isen *a.* fiberfull, trådig (syy).

Syititän ttää *v.* stilla.

Sykehdyn htyä *v.* runda sig som en boll, hopfalla, utslockna. -kerö ön *s.* klänge (på wärt), hoprullad hårkladsel, snurrighet. -kerrän rtää *v.* göra snurrig, hopweckla, twinna. -kerrys yksen *s.* snurrning, twinning, linknäcka. -kerryn rtyä *v.* snurra sig, twinna sig. -kertelen rrellä *v.* slingra ihop.

Sykki kin = sykky.

Sykin kkiä = sykän.

Sykky kyn *s.* boll. -yrä än *s.* snurra, hopweckladt l. traßladt garn. -yräinen isen *a.* snurrig (sykehdyn).

Sykkä kän = sykky.

Sykkö kön *s.* hopweckladt l. traßlad boll, listig menniska.

Syksy yn *s.* höst. -yinen isen *a.* ht. hösten.

Sykyinen = syksyinen.

Sykysy, sykysyinen = syksy, syksyinen.

Sykän kkää l. -kytän ttää *v.* stöta, klappa, skaka. -ähtelen hdellä *v.* klappa då och då, ha konwulsioner.

Sykörö ön *s.* hårslåta.

Syköytan ttää *v.* intaga, röra (hjertat).

Syli len l. -lin *s.* famn, sylikummi famnfadder, syli puita en famn wed, syli vettä famnsdjupt watten. -inen isen *a.* famnslång l. djup. -illinen isen *a.* ht. famn, en famn full. -lennös öksen *s.* famnsbörda. -litän ttää *v.* måta i famnar, sylittäin famntals. -letysten l. -litysten *adv.* omfamnande hwarandra. -lennäinen isen *s.* en famn full, famnslängd. -len eä l. -leen letä l. -liin litä l. -lelen llä l. -leilen llä *v.* omfamna. -leilys yksen *s.* omfamning. -leiliä än *s.* omfamnare. -leilytän ttää *v.* låta omfamna, föra i famn. -letän ttää l. -lettelen tellä *v.* draga famntals.

Sylki ljen *s.* spott. -ljen lkeä *v.* spotta, bespotta. -lkö lön *s.* spottning. -lky lyn *s.* bespottning, pidän sylkynä anser wärd bespottning, kärmeen sylky (*sumaria mucilago*). -lkiä än *s.* spottare. -lkemys yksen *s.* spottning. -lkielen l. -lkeilen l. -ljeskelen l. -ljekselen llä l. -ljeskentelen nnellä *v.* fortfarande spotta. -ljeksin iä *v.* fortfarande spotta l. bespotta. -ljetän ttää *v.* ha att spotta, framkalla salivation. -ljetys yksen *s.* salivation. -ljetyn ttyä *v.* bli bespottad. -ljetytän ttää *v.* låta bespottas. -lkäisen stä *v.* spotta hastigt. -ljeskelytän ttää *v.* ha att bespotta. -ljettelen tellä *v.* fortfarande framkalla salivation, bespotta. -ljetytän ttää = syljetän. -ljetyttelen tellä = syljettelen.

Sylkky kyn *s.* hampknopp, linknopp. -ynen sen *dim.* liten knopp. -yinen isen *a.* full med knopp.

Sylkky kyn *s.* sqwalp, skakning. -kyn kkyä *v.* skakas, röras häftigt, sukat sylkkyvät strumporna falla ihop. -kytän ttää *v.* skaka, röras fram och åter, kenkä sylkyttää skon skafwar. -kytys yksen *s.* skakning. -kyttelen tellä *v.* skaka fortfarande. -kähdän htää l. -käytän ttää *v.* skaka hastigt, skakas plötsligt, stöta. -käys yksen l. -kämä än *s.* hastig skakning, grop i hjulspåret (af

åkdons skafning). -kin kkiä *v.* skaka fortfarande.

Sylky yn = sylkky (sylki).

Sylän ikää *v.* göra gropar i hjulspåret.

Syltty tyn *s.* i weck nedfallet tillstånd, sylta, sukat syltyssä strumporna ihopfallna, sylttykeinot syltämnen. -yinen isen *a.* hopfallen, full med weck, ht. sylta. -ttyyn tytä *v.* hopfalla, hopweckslas, sylta. -tytän ttää *v.* ha att hopfalla, låta sylta.

Syltä llän *s.* famnsmått. -äinen isen *a.* famslång, l. djup m. m. -llittäin *adv.* famutals. -ltäilen llä *v.* mäta i famnar. -llättelen tellä *v.* draga famutals (syli).

Sylvään vätä *v.* stöta, drifwa, fösa. -vänne nteen *s.* wågformiga upphöjningar på winterwäg (hwilka ha släden att stöta). -väisen stä *v.* stöta hastigt, wräka, kasta sig, störta.

Syly yn l. -lys yksen = syli.

Synkiä än *a.* dunkel, ryslig, tät (skog). -keys yden *s.* dunkelhet. -kiästi *adv.* dunkelt, rysligt. -keyn ytä l. -kenen ketä l. -keennyn ntyä l. -kistyn yä *v.* fördunklas. -keytän ttää *v.* fördunkla. -kiö ön *s.* ödemark.

Synkkä kän l. -kkö kön = synkiä.

Synserä än *s.* sakta fortskridande.

Synti nnin *s.* synd, synnin lankeemus syndafall, tekee syntiä begår synd. -inen isen *a.* syndig, *s.* syndare. -nnillinen isen *a.* syndbelastad, syndig. -nnillisyys yyden *s.* syndighet. -nnitöin ttömän *a.* syndlös. -nnittömyys yyden *s.* syndfrihet.

Synty nnyn *s.* ursprung, uppkomst, födelse, syntyänsä ursprungligen, med afseende å ursprunget, till börden, synnyltänsä ifrån födelsen, syntyperäinen medfödd, *pl.* synnyt ursprungsord, trollord beskrifwande ett tings uppkomst. -ynen sen *dim.* = synty, on syntysin Ruotsista är till börden swensk. -nnynnäinen isen *a.* ht. födelsen, född, *s.* födelsemärke. -nnyn ntyä *v.* uppkomma, uppstå, födas, råka, bli utaf. -tyminen isen l. -tymys yksen *s.* uppkomst, födelse. -tymä än l. -nnyntä nnän l. -nnyntö nnön *s.* födelse, uppkomst. -ntyväinen isen *a.* som födes. -tyväisyys yyden *s.* nativitet. -tymätöin ttömän *a.* ofödd, som ej blir utaf. -nnytän ttää *v.* föda, åstadkomma. -nnytys yksen *s.* framfödandet, åstadkommandet. -nnyttelen tellä *v.* föda fortfarande, bjuda till att åstadkomma. -nnyttäjä än *s.* som föder, åstadkommer. -nnytär ttären *s.* föderska.

Syplä än = syylä.

Syrjä än *s.* kant, rand, sida, näs, wäfbom, syrjäkämmen twärhand, syrjävesa sidoskott, syrjäjoki biflod, syrjäsyy biorsak, syrjätie biwäg, *komp.* syrjempi närmare sidan l. kanten belägen. -äinen isen *a.* kantad, med rand försedd, på sidan belägen, icke lill saken hörande. -äisyys yyden *s.* kantighet, belägenhet på sidan. -ällinen isen *a.* med kant försedd, på sidan warande. -äläinen isen *s.* på sidan l. afsides boende, ej till saken hörande. -ään ätä l. -äilen llä *v.* kanta, bestryka l. hyfla kanten, wika åt sidan, gå sidlänges. -äys yksen *s.* kantning, kantstrykning. -jin iä *v.* kanta, kantstryka, gnaga på kanten, luta sig på sidan. -jittäin *adv.* sidlänges. -jätyksin l. -jätysten *adv.* sida mot sida, kant mot kant. -äsen stä *v.* rödja åt sidan. -äyn ytä l. -ähdyn htyä l. -ästyn yä l. -äydyn ytyä *v.* komma åt sidan l. kanten, wika åt sidan.

Syrväisen stä = survaisen.

Sysi yden *s.* kol, sysihauta kolmila. -ysinen isen l. -ytinen isen *a.* kolfull, kolrik, af kol. -itän ttää *v.* bränna kol, förbränna. -ityn ttyä *v.* förkolas.

Sysmä än *s.* tjockaste skog, Sysmä socken.

Sysyriä än l. -äinen isen = ynsiä.

Sysään sätä *v.* stöta, skuffa, framskjuta. -säys yksen *s.* stötning, stöt, knuff, framskjutning. -säelen *sdr.* -säilen llä *v.* stöta fortfarande, framskjuta då och då. -sin iä *v.* stöta oafbrutet, gifwa stöt på stöt. -säyn ytä l. -säynnyn ntyä *v.* stötas, framskjutas. -säisen stä *v.* framskjuta hastigt.

Syden ytea *v.* hugga wak, häftigt wärka.

Sytty tyn *s.* tände. -tyn ttyä *v.* tändas, utbrista. -ymys yksen *s.* tändning.

utbrott. -tyke kkeen *s.* tände, tändmedel, retmedel. -yte tteen *s.* tände, fol. -ttö tön *s.* eldfång. -tytän ttää *v.* antända, upptända. -tytys yksen *s.* antändning, upptändning. -tyttäjä än *s.* antändare, uppwiglare. -tyttelen tellä *v.* antända småningom. -tähdän htää *v.* tända hastigt.

Sytään dätä = sysään.

Syve een = syi.

Syvä än *a.* djup. -vyys yyden *s.* djuphet, djuplek. -västi l. -älti *adv.* djupt. -vänen sen *dim.* = syvä. -vyinen isen *a.* så djup som. -änne nteen *s.* fördjupning. -ällinen isen *a.* djupsinnig, djupgående. -ällisyys yyden *s.* djupsinnighet. -ällisesti *adv.* djupsinnigt. -äitse *adv.* långsmed djupen. -veen vetä *v.* hugga wak (syden). -venen vetä l. -vennyn ntyä *v.* bli djup, fördjupas. -vään vätä l. -vennän ntää l. -vään ttää *v.* göra djup, fördjupa. -väys yksen l. -vennys yksen l. -vätys yksen *s.* fördjupning, djupgörning. -ventelen nnellä l. -väelen llä l. -vättelen tellä *v.* fördjupa småningom. -vennytän ttää *v.* låta fördjupa. -vin iä *v.* fördjura fortfarande.

Syy yyn *s.* orsak, skäl, fiber, safring (syi), syystä med skäl, syyttä utan orsak, saklöst, syynalainen skyldig. -syyllinen isen *a.* skyldig, saker. -yytöin ttömän *a.* skuldfri, icke saker, oskyldig. -yyttömyys yyden *s.* skuldfrihet, oskuld. -yyttömästi *adv.* oskyldigt. -yytän ttää *v.* wara orsak till, beskylla, anklaga, åtala. -yyttämä än *s.* åtal, tilltal, åtalad sak. -yytös öksen l. -yytäntö nnön *s.* åtal, beskyllning. -yyte tteen *s.* beskyllning. -yyttelen tellä *v.* fortfarande beskylla (syytän, syyhyn).

Syyd .... se syyt ....

Syyhyn yä, -helmä än, -hy yn, -hytän ttää, -hyttelen tellä = syhyn m. fl.

Syyky yn = lyyky.

Syyli len *s.* safring. -inen isen *a.* ringad, randad.

Syylinki ngin l. -nkä ngän *s.* strumpfot, socka.

Syylä än *s.* wårta, swulst, knöl, syyläjuuri flenört (*scrophularia nodosa*). -äinen isen *a.* full med wårtor, knölig. -ätän ttää l. -lytän ttää *v.* förorsaka wårtor, knölar, skafwa (om sko). -ättelen tellä *v.* göra smått knölig, skafwa smått.

Syymä än = syhelmä.

Syymään mätä l. -mäelen *sdr.* -mäilen llä *v.* jäswa. -mäys yksen *s.* jäs.

Syys (*sdr.* af syksy) höst, Syyskuu September, syysilma höstwäder, syyskylvö höstsådd. -stän sä *v.* göra höst, bereda till hösten (åker).

Syysyriä = sysyriä.

Syytän ttää (*sdr.* af syhytän) klå. -yytö tön l. -tty tyn *s.* klåda. -tös öksen *s.* klining, klåda, ömhet (syy).

Syydän tää *a.* häfwa, kasta hoptals, wräka. -telen dellä l. -dättelen tellä *v.* småningom häfwa.

Syän ämen, syännyn ntyä = sydän, sydännyn.

Syöksen yöstä *v.* störta, skjuta fram häftigt, ränna. -sän sä l. -sään sätä = syöksen. -selen l. -yöskelen llä *v.* störta fortfarande. -syn yä *v.* rusa, framdrifwas häftigt. -sy yn *s.* störtning, framrusning, förlopp. -sin imen l. -stävä än l. -staväinen isen *s.* skottspole, wäfskyttel. -sähdän htää *v.* hastigt störta, ränna plötsligt. -sähytän ttää *v.* låta hastigt framstörta.

Syökäilen llä *v.* göra bugter (ss. framlastad båt).

Syökänne een = sylvänne.

Syömi men, syömikkö kön = sydän, sydämikkö.

Syön yödä *v.* äta, förtära, fräta, syöpä l. syövä ätande, frätande, kräfta, fallbrand, syötävä ätbar, syö sanansa bryter sitt ord. -yöjä än *s.* ätare, frätare, fallbrand. -yöjätär ttären *s.* fräterska, *myht.* ormens moder. -yöläs ään *a.* glupsk, mättad. -yömä än *s.* mat, innanmäte, inkrom, syömäaika mattid, syömähammas oxeltand, syömäsieni ätbar swamp (*agaricus deliciosus*), makkaran syömä inkrom i korf. -yömätöin ttömän *a.* icke ätande, oäten, fastande. -yömättömyys yyden *s.* bristande matlust, fastande. -yöminki ngin *s.* kalas med mat. -yömäri in *s.* storätare, sparre

under mellantal. -yömys yksen s. åtande tillstånd, båsthet. -yömyys yyden s. ätning, ylönsyömyys omåttligt åtande. -yönti nnin l. -yöntö nnön l. -yönnös öksen l. -yönnys yksen s. åtning. -yöpäläinen isen s. glupsk insekt, maggen. -yöskelen llä l. -yöskentelen nnellä v. äta smått, då och då. -yötän ttää v. låta äta, mata, göda, beta. -yötti tin s. bete, agn, särjen syötti mörtbete, dagslända (*ephemera vulgata*). -yöte tteen s. betning, matning, gödning, foder, lockmat. -yöttiläs ään l. -yöttiläinen isen s. gödkräk. -yöttö tön s. matning, betning, gödning. -yötinkäinen isen s. bete is., metmask. -yöttelen tellä v. föda l. göda l. beta småningom. -yövyn pyä v. fråtas, förtäras, lida, tie syöpyy wägen får gropar. -yövytän ttää v. låta förtäras, etsa. -yötätän ttää v. låta beta, mata upp. -yöttelytän ttää v. låta småningom uppätas.

Syönnyn ntyä = sydännyn.

Syöstän ää, syöstäyn l. -tyn yä, syöstäin = syöksen, syöksyn, syöksin.

Syötäoputki odört (*cicuta virosa*).

Syöveri in = syvänne.

Säd .... se sät ....

Säe .... se säk ...

Säestän = sädestän.

Sähin iä l. -isen stä v. stöna, wara hes, stimma. -inä än s. stön, susning, stimm. -iä än a. hes. -heys yden s. heshet. -iästi adv. hest. -istän ää v. åstadkomma hest ljud, ha att stöna. -hähdän htää l. -hähtelen hdellä v. hastigt stöna, susa till, fräsa.

Sähkö ön s. sprakning, elektricitet. -hin hkiä v. spraka, gnistra. -hkinä än s. sprakning (sähin, säihkyn).

Säihkyn yä l. -kän ää v. spraka, gnistra, blixtra, lödbra. -kyelen llä v. fortfarande spraka, gnistra.

Sähätän ttää = sähistän.

Säihäytän ttää v. swänga, slunga.

Säije ikeen l. -ijes eksen l. -ikä ijän s. tråsända (efter nål). -ikinen l. -ikäinen l. -ikeinen isen a. af tråsändar bestående, trådig.

Säikkä kän s. skramla, sandrefwel, bank. -kähdän htää v. spritta till, skygga, bli skrämd. -kähdys sdr. -käys yksen s. hastig skrämsel, skräck. -kähtelen hdellä v. spritta till då och då. -kähdyn htyä l. -kytyn ttyä = säikähdän. -kky kyn s. sinnesrörelse, skräck. -kyn kkyä v. bli skrämd, bli skygg, lödbra (säihkyn). -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. skrämma. -kytys yksen s. uppskrämning. -kähytän sdr. -käytän ttää v. uppskrämma, skrämma hastigt. -kättelen tellä = säikähtelen.

Säikäle een s. afskildt stycke, stump, splittra, ben, skänka. -lehdän htää v. gå i bitar, stympas. -löitsen tä v. wara i stycken, sladdra i trasor.

Säilin iä v. wärka (*rheumatism*).

Säily yn l. -lö ön l. -lös öksen s. förwar. -yn yä v. förwaras, wara i förwar. -ys yksen s. förwaradt tillstånd, förwaringsställe. -liö ön s. förwaringsställe, reservoir. -ytän ttää v. förwara. -ytys yksen s. förwaring. -yttäjä än s. förwarare. -yttelen tellä v. förwara fortfarande. -ylytän ttää v. låta förwara.

Säilä än s swärdsklinga, sabel. -ähdän htää v. blänka hastigt, swänga, röras hastigt.

Säinen se sää.

Säippy pyn s. torr trädgren. -ppä pän s. långt spö. -ppään pätä v. slå med spö, skrämma fiskar i bragder.

Säiryttelen tellä = säyhyttelen.

Säistän se sää.

Säisy = säysy.

Säen äkeä l. -äkeen l. -äkenen äetä v. samla i hög (t. ex. glöd), betäcka (t. ex. glöd med aska), hölja, nedtysta, glimma, tindra, bli stjernklart. -äe äkeen l. -äes äkeen s. betäckt hög, gnista. -äkeinen l. -äkeäinen isen a. full med hopar, gnistrande, glimmande. -äehdin htiä v. gnistra. -äkeilen llä l. -äestän ää v. tindra, glimma, gnistra, bli klart, klarna upp. -äkene een l. -äen kenen s. gnista. -äkenöitsen tä v. gnistra.

Säke een s. malfisk (*silurus glanis*).

Säkeennyn ntyä = säkehdyn.

Säkehdyn htyä v. fastna, bli hastigt stående. -eyn ytä l. -eydyn ytyä v. fastna, utmattas och stadna, smutsas. -ehytän sdr. -eytän ttää v. ha att fastna, qwarhålla, fördröja, förjaga (säikähytän).

Säkelöitän ttää *v.* reta, ärta.
Säketän ttää *v.* sqwattra (som skatan).
Säkeytän ttää *v.* betäcka kol (säen).
Säki äen l. -äe äkeen *s.* mank, höjd på skuldrorna. -äekäs kkään *s.* skulderblad, bogblad.
Säkki kin *s.* säck. -inen isen *dim.* påse, *a.* säckrik, af säck gjord. -killinen isen *s.* säckegande, en säck full. -kitöin ttömän *a.* utan säck. -kittömyys -yyden *s.* säckbrist.
Säkkään kätä l. -kän kkää *v.* röra, förorsaka, tillgöra.
Säkähdyn htyä = säkehdyn.
Säkä ään *s.* gnista, mank. -ä'än kää *v.* gnistra (säke, säki).
Säkäinen isen *s.* ett slags ögonsjukdom.
Säkö äön *s.* hög, hop (säe).
Säle een l. sälö ön, säleilen llä l. sälöilen llä = sale, saleilen.
Sälisen stä l. -läjän lätä *v.* skramla. -inä än *s.* skrammel. -lähdän htää *v.* skramla till hastigt. -lähdys *sdr.* -läys yksen *s.* hastigt skrammel. -listän ää l. -listelen llä *v.* åstadkomma skrammel, skramla på. -listys yksen *s.* skramling. -listäjä än *s.* skramlare.
Sälke een l. -käre een = säle.
Sälkevä än l. -lkö lön *s.* twååriat föl (rekiveto).
Sälli in *s.* öfwerdådig menniska, gesäll, knappsäf (*scirpus palustris*). -ittelen tellä *v.* öfwerdådas. -ikkö kön *s.* med knappsäf bewuxet ställe.
Sällöys yden *s.* dån, buller.
Säly yn *s.* trådskräp, skräp, skulderbörda. -ytän ttää *v.* lasta på (eg. skuldrorna), påbörda, påhäfwa. -ytys yksen *s.* påläggning, påbördande. -yttelen tellä *v.* småningom pålasta.
Sälö ön *s.* remna i brottet, spillra.
Sämpi in = sampi.
Sämpylä än *s.* sämla.
Sämsä än *s.* qwinnas hufwudbonad.
Sämä än *s.* brott.
Sänkin gen *s.* stubb. -inen isen *a.* stubbig. -iäinen isen *s.* första sommarens kalf.
Sänky ngyn *s.* säng. -ynen sen *dim.* liten säng. -yinen isen *a.* hörande till säng, rik på sängar. -ngyllinen isen *s.* sängegande, en säng full.

Säntti tin *s.* ordning, bodkram, slipsten, panna säntillensä lägga i ordning.
Säntään tätä *v.* swära.
Sänäjalka = sanajalka.
Säpi in = seipi.
Säpla än *s.* lösa skaft till pannor.
Säppi pin *s.* dörrhake. -pistän tää *v.* förse med hake. -pin ppiä *v.* sätta haken på.
Säppäle een l. -päl ppälen *s.* unga stickors hufwudprydnad, angelika (*angelica archangelica*).
Säpsyn yä, säpsytän ttää, säpsähdän htää, säpsähdyn htyä, säpsäytän ttää, säpsyttelen tellä = säikyn m. fl.
Säpäke kkeen l. -kkö kön *s.* fotlös benbeklädnad af renbenling.
Säpäle een *s.* spillra, skarfwa, lump.
Säre een *s.* sprucket l. splittradt tillstånd så att delarna sammanhänga, spricka, akkuna on säreissä fönstret är sprucket, har sprickor. -reinen isen *a.* full med sprickor. -risen stä l. -räjän *sdr.* -rään rätä *v.* dallra, skallra, slamra. -rinä än *s.* dallring, skallrande. -rähdän htää *v.* skallra till hastigt. -rähdys *sdr.* -räys yksen *s.* hastig dallring. -rähtelen hdellä *v.* skallra till då och då. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* åstadkomma dallring, skallra på. -ristys yksen *s.* dallring. -reilen llä *v.* dallra smått, sprickas småningom.
Särettelen tellä *v.* spritta, leka.
Särjen l. -ren rkeä *v.* krossa, söndra, wärka, werla till mindre myntsort, rygga, wädja, särkee kiviä krossar stenar, s. liiton bryter förbundet, s. kanpan ryggar köpet, s. päätä, hammasta ha hufwud-, tandwärk, s. luita ha torrwärk, gift, särjetty sydän förkrossadt hjerta. -rkiä än *s.* krossare, wärlare till småmynt. -rkemys yksen l. -rky ryn l. -rkö rön *s.* förkrossning, söndring, wärk, werling, ryggande, wad. -rkelen l. -rkielen llä l. -rjeskelen llä *v.* krossa smått, wärka fortfarande. -kiän l. -rkiin ritä = särjen. -rkiäminen *v.* wärkande sår l. swulst. -ryn rkyä l. -rkeyn ytä l. -rkeydyn ytyä l. -rkeynnyn ntyä *v.* krossas, spricka, gå sönder, utwärka. -rkyvä än l. -rkyväinen isen *a.* bräcklig. -rkyväisyys

yyden *s.* bräcklighet. -kähdän htää *v.* gå hastigt sönder, krossas hastigt.
Särki rjen l. -ren *s.* mört. -könen sen *dim.* liten mört. -inen isen *dim.* liten mört, *a.* mörtrik, af mört.
Särkkä kän l. -rkä rän *s.* sandrefwel, sandås (säikkä).
Särmi in l. -mä än *a.* klen, späd, *s.* kant, facett. -in iä *v.* göra kanter, splittra, wärka. -miö ön *s.* prisma. -mäinen isen l. -mäkäs kkään *a.* kantig, kaksisärmäinen ohra twåradigt l. gumriks korn.
Särppään pätä l. -pään vätä l. -rvän rpää *v.* supa, sörpla. -rpäjä än *s.* supare, sörplare. -rvin rpimen *s.* sofwel. -rvikäs kkään *a.* sofwelrik. -rvillinen l. -rpimellinen isen *a.* till sofwel tjenande, som har sofwel. -rvitöin ttömän *a.* utan sofwel. -rvittömyys yyden *s.* sofwelbrist. -ppäelen llä l. -rpelen rvellä *v.* sörpla småningom. -rvin piä l. -rpin ppiä *v.* sörpla fortfarande. -rvähdän htää *v.* sörpla hastigt. -rvähdys *sdr.* -rväys yksen *s.* hastig sörpling. -rvähtelen hdellä *v.* sörpla hastigt då och då. -rvätän ttää l. -rvättelen tellä *v.* låta sörpla, erbjuda till sörpling. -rvätys yksen *s.* tillbud till sörpling. -rvyn rpyä *v.* bli sörplad.
Särvi en *a.* spenslig, späd, *s.* hwass kant, ram. -inen isen *a.* kantig, hörnig.
Särysverkko *s.* nät med grofwa maskor (siulaverkko).
Säräjän, särähdän, säräys, särähtelen se säre.
Säräkkä kän *s.* landtunga (särkkä).
Säränä än = sarana.
Särö ön, säröisä än l. säröinen isen l. särökäs kkään, säröilen llä = säre, säreinen, säreilen.
Särös öksen *s.* sönderspilttrad wed (säre).
Säsi in *s.* ett qwarter.
Sässi in *s.* hoffamt beteende, anständighet.
Säsy yn *s.* merg, gelee, mörja, smuts. -ytöin ttömän *a.* smutsfri. -yinen isen *a.* mergig, af merg.
Säsär ren *s.* förtretlighet, beswärlighet.
Säde äteen *s.* stråle, gnista. -ätene een = säde. -äteinen isen l. -äteninen isen *a.* strålande, strålfull, gnistrande.
-ädestän ää *v.* stråla, lysa, gry. -ädestys ykseen *s.* strålning, gryning. -ädehdin htiä l. -äteilen llä *v.* bestråla, utstråla. -dästän ää l. -döstän ää *v.* gry. -ätenöitsen tä *v.* gnistra, stråla. -ätelikko kon *s.* focus, brännpunkt.
Sädin tiä *v.* tala ifrigt, gråla på, banna. -dän tää *v.* göra ifrigt l. fort.
Säterinen isen *v.* af något dyrbart ämne, ceder(?).
Sätke een l. -ki ken *s.* födslowärk.
Sätkä än *s.* rad, ordning, serie, ögonsjukdom af flera slag, ss. tuulisätkä, saunasätkä etc. s. w. sätkävesi blywatten. -ään ätä *v.* göra något i ordning, radwis, ordna, rada, göra något utan omswep, rakt fram, slå. -ätän ttää = sätkään. -ähdän htää = säikähdän.
Sätin ttiä *v.* klandra, förebrå, banna. -titän ttää *v.* ge stickord, skämta på en annans bekostnad.
Sättä tän *s.* bete (på krok).
Sätään dätä *v.* göra något ifrigt l. fort (sädin).
Säviä än *a.* nätt, täck, foglig. -veys yden *s.* foglighet. -vy yn *s.* lynne, ton, nyck. -vyinen isen l. -vykäs kkään l. -vyisä än *a.* foglig, sällig, saktmodig. -vyisyys yyden *s.* foglighet, saktmodighet. -vyisesti *adv.* fogligt, saktmodigt. -vytöin ttömän *a.* ostadig, nyckfull. -vyttömyys yyden *s.* ostadighet, nyckfullhet. -vytän ttää l. -vyttelen tellä *v.* göra lynnet föränderligt, göra mjeltsjuk. -vel len l. -vele een l. -ven nen *s.* ljud, ton, strof. -velikko kon *s.* tonskala. -vellän ltää *v.* tonsätta, gifwa ton, sjunga. -veltäjä än *s.* sångare, tonsättare. -velytän ttää *v.* stämma.
Säväidän htää *v.* ske hastigt, göra något hastigt. -vähdys *sdr.* -väys yksen *s.* hastig händelse, hugg, slag. -vähytän *sdr.* -väytän ttää l. -väyttelen tellä = säikäytän, säikäyttelen.
Säyhkään kätä = säihkään.
Säyhytän ttää l. -hyttelen tellä *v.* skaka, skyffla, omröra.
Säykyn kkyä, säykytän ttää = säikyn, säikytän.
Säyly yn, säylyn yä, säylytän ttää = säily, säilyn, säilytän.

Säylä än l. -läs ään *s.* spräte, trådpinne. -ään ätä *v.* fästa med trådpinnar. -äys yksen *s.* sådan hopfästning.

Säynäs ään l. -näjä än l. -nävä än *s.* id, säynäskukka gulwifwa, oxlägg (*primula veris*). -näinen isen *a.* rik på id, af id.

Säyrytän ttää, -ttelen tellä = säykytän.

Säysiä än l. -sy yn *a.* stilla, fridsam.

Säyvytän ttää, -ttelen tellä = säykytän.

Sää ään *s.* tråd uti twinning, snodd, wäderlek, ordning, kolme säätä tre trådar i twinning, sääpuoli nuora rep hwari en tråd brister, pitää säätä wänta på före l. bättre wäderlek, säiden riite l. liihe menföre, on säällänsä är i sin ordning. -äinen isen *a.* af tråd, wäderlek beträffande, ordnad. -äistän ää l. -äistelen llä *v.* slå rep, twinna, slå tredje tråden till twänne redan twinnade, skarfwa, upprepa förfångarens ord (i runosång), inwända (i tal). -äistäjä än *s.* repslagare, efterfångare som upprepar förfångarens ord (puoltaja). -äistö ön *s.* repslageri. -ääde teen *s.* tråsända, snodd, ordning. -äätehesti *adv.* formligen, ordentligen. -äädän tää *v.* ordna, reglera, anordna, förordna, stifta. -äätämä än *s.* det ordnade, reglerade, stiftelse, försyn. -ääntö nnön *s.* anordning, reglemente, skickelse. -nnöllinen isen *a.* regelbunden, enligt reglemente, reglementarisk. -äännötöin ttömän *a.* oreglerad, oregelbunden. -äätös öksen *s.* anordning, stiftelse, förordning. -äätö dön *s.* anordning, stiftelse. -ääty dyn *s.* stånd, ceremoni, ordning, aviosääty äkta stånd, talonpoikainen sääty bondeståndet, paulan sääty utspänd gillertråd. -äädyllinen isen *a.* ordentlig, ceremoniell, wälordnad, wälskickad, wälbeställd, hyfsad. -äädyllisyys yyden *s.* ordnadt skick, ordentlighet, hyfsning. -äädyllisesti *adv.* ordentligen, hyfsadt. -äätyläinen isen *s.* ståndsmedlem. -äädytöin ttömän *a.* oordentlig, oordnad, ordningslös, ohyfsad. -äädyttömyys yyden *s.* bristande ordning l. hyfsning, oordnadt skick. -äädyttömästi *adv.* oordentligt, ohyfsadt. -äättelen dellä *v.* ordna småningom, anordna fortfarande. -äätäilen llä *v.* sjunga (om foglar). -äädyn tyä *v.* ordnas, foga sig efter. -äädytän ttää l. -äädyttelen tellä *v.* indela i stånd, låta ordna sig, laga att man ordnar sig. -äädytys yksen *s.* ståndsindelning, iordningställande.

Säädän se sää.

Sääksi sen *s.* liten fluglik insekt (mygga?), kalasääksi = sääski. -inen isen *a.* full af dylika insekter. -selä än, -seläinen isen = sääskelä, sääskeläinen.

Sääksin siä *v.* ordna, reglera, kriticera.

Sääli in *s.* medlidande, ömhet, ynkande, minun käy sääliksi l. on sääli jag har medlidande. -in iä *v.* ynkla, ömma för, ha medlidande, skona, spara, utrusta, förbereda. -iväinen isen *a.* skonsam. -iväisyys yyden *s.* skonsamhet. -iväisesti *adv.* skonsamt. -imätöin ttömän *a.* skonlös, oskonsam. -imättömyys yyden *s.* skonlöshet.

Säälitsä än *s.* näsduk.

Säämiskä än *s.* sämskskinn. -äinen isen *a.* af sämsk.

Sä'än se säkä.

Säännyn ntyä = säädyn (se sää) och sydännyn.

Säännän ntää = säädän se sää.

Sääpäle een = säpäle.

Sääri ren *s.* smalben, säärilun skenben, benpipa, säärisukka = säärys, säärikenkä stöfwel, säärinurmi = nurmikas, hevosen sääri kungkarls spira (*pedicularis sceptrum corolinum*). -inen isen *a.* bent, pitkäsäärinen långbent. -rin iä *v.* springa lätt, skynda i lopp. -ivä än *a.* hastig. -ittäin *adv.* hastigt. -rys yksen *s.* smalbensstrumpa (utan fot). -rystän ää l. -rystelen llä *v.* förse med benstrumpor, löpa l. gå med sådana. -rystin imen *s.* benbeklädnad.

Sääski ken *s.* glada (*milvus regalis*). -inen isen *a.* rik på glador. -kelä än *s.* ställe der glador uppehålla sig. -keläinen isen *s.* hemma ifrån en ort der glador finnas, *ep.* för gladan sjelf.

Säässy yn *s.* koja, hydda. -ynä än *s.* hydda, mindre kapell.

Säästän ää *v.* spara, skona. -täväinen

isen *a.* sparsam, skonsam. –täväisyys yyden *s.* sparsamhet, skonsamhet. –täväisesti *adv.* sparsamt. –tämätöin ttömän *a.* osparsam. -tämättömyys yyden *s.* bristande sparsamhet. –tämättömästi *adv.* osparsamt. –tämys yksen l. -täntö nnön *s.* sparning, besparning. –ti in l. –tö ön *s.* besparing. –töinen isen l. -tösä än *a.* sparande, sparsam. –tös öksen l. -tys yksen *s.* besparingstillstånd. -telen llä *v.* spara småningom. –tyn yä *v.* bli besparad, besparas. -tymätöin ttömän *a.* som ej besparas, som går åt. -tyväinen isen *a.* som besparas, som bibehålles. –tytän ttää *v.* hålla i besparing, låta besparas. -teliäsään *a.* sparsam. -teliäisyys yyden *s.* sparsamhet.

Säätän ttää = säädän se sää.

Sääty se sää.

Sääveli in *s.* tobakspung.

Sökkään kätä *v.* stoppa, sticka.

Sössarpuu = oivukka.

T.

Taa aan = tämä.

Taa *adv.* af ta'a se taka.

Taahe hteen = tade.

Taaja an *a.* tät. –juus uuden *s.* täthet. -jasti *adv.* tätt. -jennan ntaa *v.* förtäta, göra tät. -jennus uksen *s.* förtätning. –jun ua l. -jennun ntua *v.* bli tät, förtätas, ei taaju blir ej tät, lyckas ej, passar ej.

Taakea an *a.* oklar, dunkel.

Taakka kan *s.* börda.

Taakse se taka.

Taale een *s.* gräddе. -leinen isen *a.* gräddig, af grädde. -lehikko kon *s.* gräddsnäcka.

Taammoinen isen = tämmöinen se tämä.

Taamuun ua *v.* tämja. –uja an *s.* tämjare.

Taamuun muta *v.* fatta, begripa. –mu un *s.* fattningsgåfwa, begrepp (taju).

Taana an *a.* icke snar, icke bråd.

Taanne *adv.* bakut. -nnun ntua *v.* bli efter, komma bakut, draga sig tillbaka, försämras, bli wan. –ntelen nnella *v.* skjuta tillbaka (ss. hästen). -nnoin *adv.* nyligen, för en tid sedan. -nnoinen isen *a.* bakom warande, för en tid sedan skedd, förfluten. -nnehdin htia *v.* gå fortfarande tillbaka, ha retrograd rörelse, werka retroaktiwt (taka).

Taantai *adv.* i ons.

Taanu un *s.* hydda.

Taarakainen isen l. –rasti in *s.* byfogde, byälste.

Taari in *s.* spisöl, rapataari grumligt, gement spisöl.

Taarna an *s.* en art starr (*carex dioica*).

Taaron *adv.* förgäfwes.

Taas *adv.* åter, ånyo. –stun ua *v.* bli efter, draga sig tillbaka (taka).

Taasen = taas.

Taastin ia = tastin.

Taata an l. -tto ton *s.* fader. –ttonen sen *dim.* far lilla. –ttola an *s.* fadershem.

Taatse se taka.

Taaverrun rtua *v.* digna, förswagas.

Tade teen *s.* dynga. -dikko kon *s.* dyngrepe, dynggaffel. –ateinen isen *a.* dyngig, dyngbefölad. -adetan ttaa *v.* dynga, gödsla. -adetus uksen *s.* gödsling. -adikoitsen ta l. -adikoin ida *v.* skyffla dynga (med tadikko).

Taha an *s.* wilja, teki tahallansa gjorde med wilja, afsigtligt, kenen tahansa hwems som helst, kuinka tahansa huru som helst.

Tahdas taan *s.* knådad deg, smet. -histun ua *v.* bli klibbig, klibbas.

Tahd .... se taht....

Taherran rtaa *v.* intrassla, inmänga. -rrun rtua *v.* intrasslas. -rrus uksen *s.* intrassling.

Tahi l. tahikka = taikka.

Tahje hkeen = tahas.

Tahkiainen isen *s.* karborre (*arctium lappa*). -kimus uksen *s.* komlig, tafatt menniska.

Tahko hon *s.* kant, sida, slipsten, joka taholta ifrån alla kanter, käsitahko flyttbar slipsten. –hkoinen sen *a.* kantig, kuusitahkoinen ohra sexradigt korn. -kollinen isen *a.* kantig. -hkulainen

isen *a.* något kantig. -hotoin l. -hkotoin ttoman *a.* kantlös, utan slipsten. -hon hkoa l. -hkoon hota *v.* slipa, gnida, aftorka. -hkous uksen l. -hkomus uksen *s.* slipning, gnidning. -hkoelen *sdr.* -hkoilen lla *v.* gnida småningom, slipa smått. -kaisen sta *v.* gnida l. slipa hastigt.

Tahma an l. -maska an *s.* segt ämne som fastnar då det widröres, slem. -mainen isen l. -maskainen isen l. -mia an *a.* med segt ämne öfwerdragen, klibbig. -maisuus uuden l. -meus uden *s.* seghet, klibbighet. -maan ata l. -maelen *sdr.* -mailen lla *v.* göra slemmig, klibbig, besudbla med segt ämne. -min ia l. -mielen lla *v.* göra klibbig, kräla i slem, dröla. -maun uta *v.* bli seg på ytan, besudblas. -muun ua *v.* bifwa seg, bli trög.

Tahnia an *s.* fuktig.

Tahraan rata l. -raelen *sdr.* -railen lla *v.* sudda, besmutsa. -raus uksen *s.* suddning, besudbling, smutsning. -ro on *s.* widhängande smuts. -roinen isen *a.* besudblad. -rotan ttaa *v.* låta sudda, besudbla. -rin ia l. -rielen l. -riskelen lla *v.* sudda fortfarande, måla. -rin imen *s.* sudd. -re een *s.* ämne som påsudbas, bestrykning. -riska an = tahro. -raun uta l. -raannun utua *v.* bli besudblad, häfta wid, klibba sig fast. -rautan tta = tahrotan. -rus uksen *s.* drölare. -rustan taa l. -rustelen lla *v.* dröla, söla, bete sig söligt.

Tahdas htaan = tahas.

Tahto hdon l. -hdoin htomen *s.* täppa, inhägnad backbrink = tahtomaa.

Tahto hdon *s.* wilja, kenen tahtonsa hwems som helst, kuinka tahtonsa huru som helst. -oinen isen *a.* willig, hyvätahtoinen wålwillig. -oisuus uuden *s.* willighet. -oisesti *adv.* willigt. -hdollinen isen *a.* som har wilja, bestämd, beslutsam. -hdollisuus uuden *s.* beslutsamhet. -hdotoin ttoman *a.* wiljelös. -dottomuus uuden *s.* wiljelöshet. -hdottomasti *adv.* wiljelöst. -don htoa *v.* wilja. -htomus uksen *s.* wiljandet. -htoja an *s.* den som will, den hugade. -htovainen isen *a.* wiljande, lysten. -ovaisuus uuden *s.* lystenhet. -htovaisesti *adv.* lystet, gerna. -htomatoin ttoman *a.* icke wiljande, obenägen. -ttomattomuus uuden *s.* obenägenhet. -htomattomasti *adv.* obenäget, ogerna. -oelen *sdr.* -oilen lla l. -htellen hdella l. -hdoskelen lla *v.* wilja smått, önska sig.

Tai in *pron. dem.* = tämä denne; tainkaltainen isen = tämmöinen sådan.

Taid .... se tait ....

Taika i'an *s.* förebud, fördom, widskepelse, trolldom, ohran taika förebud, tecken till fornwärt, unen taika tecken till sömn, lätt sömn, taikausko widskepelse, ei siihen ole taikaa dertill finns intet tecken, deraf blir intet, taikapussi trollpåse, amulett. -amainen isen *a.* herlik, widskeplig. -amaisuus uuden *s.* widskeplighet. -amaisesti *adv.* widskepligt. -ainen isen *a.* fördomsfull. -aisuus uuden *s.* fördomsfullhet. -aisesti *adv.* fördomsfullt. -kaan i'ata l. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* idka swartkonster, tyda tecken, trolla smått. -aus uksen *s.* teckentydning, trolleri, spådom. -kuri in *s.* hermästare, swartkonstnär. -i'e ikeen *s.* magiskt inwerkan (isr. skadlig), förherad smitta, genom magiska konster pålagd åkomma. -kia an *s.* åkomma genom widskepliga medel. -iko i'on *s.* trolleri, widskepelse, dårskap. -i'on ikoa *v.* wara hermästare, bruka widskepliga medel, trolla. -ikoja an *s.* förherare. -ikoma an *s.* mythologi.

Taikina an *s.* deg, taikinamarja, taikinapuu degbär (*ribes alpinum*). -nainen isen *a.* degig, *s.* degbär = taikinapuu. -noitsen ta l. -noin ida *v.* bli degig, antaga degliklhet.

Taikka *prt. sdr.* af tahikka eller, taikka mar hwad ännu, hwad i all werlden.

Taikko kon = tadikko.

Taima an *s.* takås.

Taimen nen *s.* taimen, röding (*salmo alpinus*), ten (taina).

Taimi men *s.* det första som af en wärt skjuter upp, planta, on taimella har nyß uppskjutit, står i plantor, taimilava drifbänk. -minen isen *a.* rik på plantor. -metto ton *s.* drifbänk. -min

ia *v.* uppskjuta plantor, skott.
Taina an *s.* planta (taimi), ten (taimen).
Tainakka kan *a.* ofruktsam.
Tainehdun htua = tainnun.
Tainio on *s.* wanmakt, swimning. -neus uden *s.* medwetslöshet, swimning. -nnun ntua *v.* falla i wanmakt, swimna. -nnus uksen l. -nnos oksen *s.* tillstånd af wanmakt l. swimning, omedwetenhet.
Tainna an = tainta.
Taino on = taina.
Tainta nnan *s.* ten, stånda.
Taintio on = tainio.
Taipale een *s.* näs, wägalängd emellan twänne ställen. -ivallan ltaa *v.* draga båt öfwer ett näs, färdas ett wägstycke. -ivaltelen llella *v.* småningom draga öfwer näs. -ivallun ltua *v.* komma öfwer näs.
Taivun ipua *v.* böjas, få böjelse för, bli begifwen på, taipunut viinaan begifwen på brännwin. -ipumus uksen *s.* böjelse, böjning. -ipuvainen isen l. -ipusa an *a.* böjlig, benägen, begifwen. -ipuvaisuus nuden *s.* böjlighet, begifwenhet. -ipuvaisesti *adv.* böjligt, benäget. -ipumattomuus uuden *s.* oböjlighet. -ve een *s.* böjning, bugt, weck. -ivutan ttaa *v.* böja, bewekas, göra benägen, förmå till ngt. -ivutus uksen *s.* böjning, beweke lse, öfwertalning. -vuttelen tella *v.* småningom beweka, böja, öfwertala.
Taistan aa l. -telen lla *v.* brottas, kämpa. -to on l. -tu un *s.* tässling, kamp, taistutoveri medkämpe. -telu un l. -telus uksen l. -telemus uksen *s.* kamp, strid, taistelukisa kämpalek. -telia an *s.* kämpare.
Taistun ua *v.* wänjas wid, förlera skygghet (barn, djur).
Taito idon *s.* kunskap (praktisk), skicklighet, erfarenhet, taitomaa = tahtomaa. -idollinen isen *a.* kunnig, skicklig. -idollisuus uuden *s.* kunnighet. -idollisesti *adv.* kunnigt. -idotoin ttoman *a.* okunnig, oskicklig. -aidottomuus uuden *s.* okunnighet. -idottomasti *adv.* okunnigt. -ide iteen *s.* konst, taideniekka konstnär. -iteinen isen l. -iteellinen isen *a.* rörande konst, konsterfaren, konstnärlig. -iteellisuus uuden *s.* konstnärlighet, konsterfarenhet. -iteellisesti *adv.* konstnärligt. -idan itaa *v.* kunna, wara skicklig till, taiten skickligt. -itaja an *s.* den som kan. -itavainen isen *a.* skicklig. -itavuus uuden l. -itavaisuus uuden *s.* kunnighet, skicklighet. -itavaisesti l. -tavasti *adv.* skickligt, kunnigt. -itamatoin ttoman *a.* oskicklig, okunnig. -tamattomuus uuden *s.* okunnighet, oskicklighet. -tamattomasti *adv.* oskickligt, okunnigt. -telen della *v.* kunna smått, förmå.
Taitan ttaa *v.* bryta, böja. -tos oksen *s.* brytning, böjning, brutet tillstånd. -te tteen *s.* böjning, wikning. -tun ttua *v.* böjas, brytas. -ttumus uksen *s.* brytning, brott. -ttuma an *s.* afbrutet stycke, fragment. -ttunainen isen *a.* afbruten, *s.* afbrutet stycke. -ttaja an *s.* brytare. -ttelen tella *v.* bryta småningom, wika ett efter annat.
Taival ipalen = taipale.
Taivas aan *s.* himmel, taivaan kaari regnbåge, taivaan karvainen himmelsblå, taivaan kansi l. -laki himlahwalf, taivaan napa zenith, taivaan vuohi l. mäkärä beckasin (*scolopax gallinago*), taivaan ohra skalfritt korn, taivaan ruoho majs. -vo on l. -vonen sen *dim.* himmel. -ahinen *adr.* -ainen isen *dim.* himmel, *a.* himmelsk. -aallinen isen *a.* himmelsk, ei tään taivaallista icke det minsta. -astan aa *v.* under bar himmel göra ngt, blöta under bar himmel, klarna i luften, lunta taivastaa huoneesen snö tränger l. drifwes in i rummet. -astus uksen *s.* blötning under bar himmel. -astelen lla *v.* klarna småningom, gapa åt himlen. -voittelen tella *v.* gapa åt himlen, himla sig. -astun ua *v.* blötas under bar himmel.
Taivassalo (trol. af tavi och salo) Töfsala socken.
Taiv .... se taip ....
Taju un *s.* böjning, sans, sansning, fattningsförmåga, förstånd, soiton tajut böjningar, driller i musik. -un ua l. -uun uta *v.* böja sig, skicka sig, lämpa sig, foga sig efter, begripa, fatta, soitto soitolle tajuu spelet fogar sig

efter musiken d. ä. klingar harmoniskt. -uelen lla *v.* foga sig småningom, begripa långsamt. -jon oa l. -joun uta l. -jounnan ntua *v.* foga sig, harmoniera. -jutan ttaa *v.* foga, lämpa efter, joksikin tajuttaa går an någotsånär.

Taka taan *s.* det bakom warande, takaalka bakk ot, takamaa utjord, utmark (belägen bakom andra ägor), takaperin tillbaka, takaperäinen l. -peroinen bakwänd, takapuoli bakdel, takapää bakände, takareki stötting, takapaju bakersta widjebandet på en släde, olla takapajulla wara på efterkälken, takaraiva bakdelen af hufwudskålen, takaeräinen aflägsen, takatuuppari drängaskändare, veitsi on takapivossa knifwen är i näswen med bettet bakut, rupesi takatekoon började åtra sig, voimastakaa af alla krafter, luvan takaa med tillstånd, takavarikko förwar hos en annan, qwarstad, deposition, seqwester, takavara deponeradt gods, mene takani gå bakom mig, katso takasi *sdr.* taas se bakom dig, pani rahat hänen takansa deponerade pengarna i förwar hos honom, tuli takaa kom bakifrån, ajaa takaa förfölja, vuoden takaa efter ett år, juoksi seinän takaan *sdr.* taan l. taa sprang bakom wäggen, on seinän takana är bakom wäggen, taaksi *sdr.* taas åter, ånyo, taatse bak förbi. *Komp.* taampi l. taempi längre bakom belägen, tulee taampaa kommer längre bakifrån, on taampana är längre bakom. *Sup.* tain imman l. takin kimman längst bakom belägen. -akamainen isen *a.* bakom warande. -aemmainen *sdr.* taemmainen isen *a.* längre bakom warande. -akimmainen isen *a.* längst bakom warande. -akanen taata *v.* komma bakut, bli efter. -akainen l. -akuinen isen *a.* bakom warande, kannan takainen bakläder, bakstyfwing, lukun takainen inläst, navetantakuiset hemwuren tobak, takaisin tillbaka, edestakaisin fram och tillbaka. -akala an *s.* bakom beläget ställe l. boning. -akalainen isen *a.* bakom boende l. wistande. -alo on *s.* utmark. -akalisto on = takalo. -akusta *sdr.* tausta, taus bakdel, bakom warande ställe, kannan taus bakläder, pellon tausta oupptagen mark bakom åkern. -akaun uta *v.* wika tillbaka, gifwa efter, linbras. -akaisen sta *sdr.* taaista l. -akautan ttaa *v.* ha att wika tillbaka, tillbakadraga, hämma. -akaan taata *v.* gifwa ryggstöd, borga, gå i borgen. -akaus uksen *s.* borgen, borgning. -akaaja an *s.* den som borgar, borgesman. -akuu uun l. -ake een *s.* borgen. -akaelen *sdr.* -akailen lla *v.* borga för, försäkra, bedyra.

Takahdun htua = takerrun.

Takallun ltua = takellun.

Takaltelen se takentelen.

Takeinen isen se taki.

Takellan ltaa, takellun ltua = takerran, takerrun.

Takeen = takia.

Takenen taeta = takanen.

Takerran rtaa *v.* knåda, göra klibbig, klibba, inweckla, innästla. -rrus uksen *s.* knådning, klibbning, insnärjning, förweckling. -rtelen rrella *v.* knåda småningom, klibba då och då, hopgyttra, fastna då och då, stappla. -rrun rtua *v.* knådas, klibbas, insnärjas, intrasslas, fastna, stadna.

Taki *adv.* alldeles, taki tahallaan med wett och wilja.

Taki l. takia *prt.* för skull, sentaki fördenskull, derföre. -keinen isen *a.* förskull warande.

Takin ia l. -kitan ttaa *v.* knäppa.

Takiainen isen = tahkiainen, keltatakiainen brunskära (*bidens tripartita*).

Takisen sta *v.* fastna. -stan aa *v.* widfästa, klibba, hämma. -stus uksen *s.* fästning, klibbning, hämning. -stelen lla *v.* fästa, klibba småningom, haka sig fast, gnabbas, söka gräl. -stelias aan *a.* trätgirig, fastnande. -stun ua *v.* fastna, klibbas, snärjas, utmattas, nedtyngas.

Takka kan *s.* börda (taakka), spis, härd, eldstad, fogelfälla. -anen sen *dim.* liten börda, liten spis. -kallinen isen *a.* som har eldstad, en börda full.

Takkala an *s.* snöns fastnande om wintern, klibbighet, tungt före, takkalakeli = sipsukeli.

Takkela an *s.* listig, tilltagsen. -asti *adv.* listigt.

Takki kin *s.* rock, tackjern. -inen isen *a.* med rock försedd, af tackjern. -killinen isen *a.* rockegande.

Takkiainen isen = tahkiainen.

Takku kun *s.* ragg, rugg, takkuvilla grof hopgyttrad ull, ajaa takkua fälla hår, ruohon takku tofwigt gräs, takkuvarsa föl (yngre) med ruggigt hår, takkuruoho = sian takku stålgräs (*nardus stricta*), puun takku afflaf (*lichen fraxineus*). -kkuinen isen l. -kullinen isen *a.* raggig, grofhårig. -umus uksen *s.* raggigt djur. -umas aan l. -umainen isen *a.* något grofhårig, något raggig. -kutun ttua *v.* bli raggig, tofwig.

Takkula an *s.* swansrem, *pl.* takkulat remtyg.

Takla an = taula.

Tako *int.* uttryck för att locka får.

Ta'on akoa *v.* smida. -aonta nnan l. -aonto nnon *s.* smidning. -akoja an *s.* smidare. -ako a'on *s.* smidning. -a'e akeen *s.* smide, *pl.* takeet jernaffall wid smidning, jernspån. -akehinta noan = taonta. -a'ollinen isen *a.* som låter smida åt sig. -akoilen lla l. -a'oskelen l. -a'okselen lla *v.* smida smått, smida hwarjehanda. -a'otan ttaa *v.* låta smida.

Takra an *s.* krok (?), takrapohja = talkapohja.

Takuu se taka.

Tala an l. -as aan *s.* skjul för båt, not, löf, lapp till båt, lafwe i träd för att lura på wilddjur. -anen sen *dim.* = tala. -aan ata *v.* lappa båt. -atan ttaa *v.* låta lappa (talka l. talla).

Tali in *s.* talg, talitiitinen l. talitianen l. talitikka talgmes (*parus major*). -inen isen *a.* talgig, af talg. -iin ita l. -itsen ta *v.* talga, besmörja med talg. -itoin ttoman *a.* talgfri. -ittomuus uuden *s.* talgbrist. -iun uta l. -iunnun ntua *v.* bli talgig.

Talikko kon, talikoitsen ta = tadikko, tadikoitsen.

Talja an l. -jo on *s.* rå hud, slädfäll.

Taljus uksen = toljake.

Talka lan *s.* köl, yrhammare, underlag under häfstång, talkapohja kölbotten, kölswin. -lkaan lata = talaan.

Talkkuna an *s.* hård deg af kokadt och krossadt korn l. hafre. -nus uksen *s.* tillbehör till talkkuna.

Talkoo oon *s.* arbete med kalas, heinätalkoo slotteröl. -kous uden *s.* hållandet af arbetskalas, talkousruno sång wid ett sådant kalas. -oollinen isen *a.* hörande till arbetskalas.

Talla an l. -as aan *s.* skena, skoning, brädlapp under båt, trädmede under släden, walk emellan qwarnstenar, isklimp under hästhofwen (tilsa), kloss, årsgammalt swin, kirveentalla yrhammare. -ainen isen *a.* med skena l. skoning försedd. -llotan ttaa l. -llottelen tella *v.* förse med skena, sko, lappa (båt). -llotus uksen *s.* skoning, beläggning med skena.

Tallan aa l. -aan ata *v.* förtrampa, nedtrampa, tallaa hirttä passa in stock wid wäggtimring. -aus uksen *s.* trampning, nedtrampning. -aaja an *s.* trampare. -aelen *adr.* -ailen lla *v.* trampa småningom. -audun utua *v.* bli trampad, förtrampas.

Tallero on *a.* rundaktig. -oinen isen *a.* något rund, kort och knubbig, *ep.* för björn.

Talli in *s.* stall.

Tallikka kan = tallo.

Tallina an *s.* Rewal.

Tallitsen, tallitan, tallitus se talsi.

Tallo on l. -os oksen = talla.

Talloitan ttaa, talloittelen tella = tallitan, tallittelen (talla).

Tallu un = tallo swin.

Tallukka kan *s.* swin (tallo), tossa (tallus, tollukas).

Tallukas kkaan = tallus.

Tallun ltua = taltun.

Tallus uksen *s.* tossa, socka, lapp under foten i skoplagg. -stan aa l. -stelen lla *v.* gå i sockor, gå sakta, traska fram. -stus uksen *s.* sådan gång.

Talma an l. -maska an *s.* oren l. klibbig ansats på något, ärg på metal-

ler, orenlighet på tungan, klibbigt snas på fötterna, töcken, dimtäcke. -mainen isen l. -mia an *a.* klibbig, snasig, oklar, oren, ärgig. -maisuus uuden *s.* klibbighet, dimdunkel, ärgighet. -maan ata l. -mitan ttaa *v.* klibba wid, smörja. -mastun ua l. -metun ttua l. -mistun ua *v.* bli klibbig, ärgas, orenas genom ansats på ytan, bli oklar.

Talmitta tan *s.* mejsel, huggborr.

Talo on *s.* hemman, gård, talon hävitys gårdsförstörelse, ett slags kortspel, talonpoika bonde, talonpoikainen bondisk. -ous uden *s.* hushållning, ekonomi, asettaa taloutta anlägga hushåll. -onen sen *dim.* litet hemman, liten gård. -oinen isen *a.* full af gårdar, rörande gård. -ollinen isen *a.* gårds- l hemmansägare. -okas kkaan *a.* hemmansägande, *s.* bonde. -ollisuus uuden *s.* bofasthet. -otoin ttoman *a.* utan hemman l. gård, icke bofast. -ottomuus uuden *s.* brist på hemman l. gård, icke bofasthet. -otun ttua *v.* bosätta sig, bli bofast. -oilen lla *v.* gå gård ut och gård in.

Talos lkoon = talkoo.

Talvon lpoa *v.* knåda, älta. -lvoin lpomen *s.* knådningsspade.

Talsin ia l. -iskelen lla *v.* wada i gyttja, bila l. hugga med bottenyxa, långsamt, hugga l. göra något. -so on *s.* bottenyxa, böjd bila hwarmed tråg m. m. urgröpas.

Talsi llen *s.* gömma, förwar, tallekalu i förwar satt, deponerad sak, panna talteen l. tallelle sätta i förwar, olla tallessa l. tallella wara i förwar, talteen sanoin, tein sade, gjorde förgäfwes. -lteva an l. -ltevas aan *a.* som sorgfälligt förwarar sitt, sorgfällig, aktsam, försigtig. -lteen lleta l. -llitsen ta l. -llitan ttaa l. -llellan ltaa *v.* förwara, ha i förwar, gömma, underhålla. -llitsia an l. -llittaja an *s.* förwarare. -llitus uksen *s.* förwaring.

Taltan ttaa *v.* klibba fast, hejda, stilla, hämma, sakta. -ltun ttua *v.* klibbas wid, fastna, hejdas, sakta sig, wänjas wid. -lttumus uksen *s.* fastklibbning, widhäftning, fastnande, hejd. -ltutan ttaa l. -ltuttelen tella *v.* låta klibbas, heida, småningom sakta l. wänja wid. -ltutus uksen l. -ltuttamus uksen *s.* hejdning, hämning. -ltuttaja an *s.* hejdare.

Taltta tan *s.* mejsel, huggborr (talmitta).

Taluitta tan = taltta.

Talus uksen *s.* skoplagg (tallus), kifwor under fotsulan i stöflor.

Talun ua l. -uun uta *v.* nalkas långsamt, gå långsamt, ledas, leda wid handen. -u un *s.* långsam rörelse, ledning. -utan ttaa *v.* leda wid hand, handleda, föra. -utus uksen *s.* handledning, ledning. -uttelen tella *v.* leda småningom. -uttaja an *s.* ledare.

Talvaan vata = tallustan och talun.

Talvi ven *s.* winter, pitää talvea öfwerwintra, talviliha dödkött, talvileipä moderkaka, poikatalvi förwinter, slyngelwinter, takatalvi efterwinter, talvilahdot giller för foglar i trädtoppar under hösten och wintern, maitotalvi första wintern för en häst, talven selkä wintergata, sednare delen af wintern, suvin talvin sommar och winter. -vinen isen *a.* wintrig. -vellainen l. -vimainen isen *a.* winterlik. -vias aan l. -viainen isen *a.* wintergammal, kolmitalvias varsa treårigt föl. -vikko kon *s.* diktad warelse, hwit till färgen, som tros wistas i fähus, rida for m. m. *a.* född om wintern, om wintern till finnandes ss. lar som wistas wintern i elf, orm (snok) som påträffas om wintern i fähus o. s. w. -velen lla l. -veilen lla *v.* bilda winter, bli winter. -vetan ttaa *v.* hålla öfwer winter, öfwerwintra. -vittelen tella *v.* bli småningom winter, tillbringa wintern. -vitun ttua *v.* stanna öfwer wintern, taga winterqwarter.

Tamia an *a.* bastant.

Tamine een *s. pl.* tamineet full rustning, full uniform, gala drägt.

Tamma an *s.* sto. -anen sen *dim.* litet sto. -ainen isen *a.* rik på ston, rörande sto. -mmon oa l. -mmoilen lla *v.* springa efter sto (om hingstar). -mmottain *adv.* stowis.

Tammaan ata *v.* inträffa, träffa, slå in. **-aus uksen** *s.* träff. **-mmun ua l. -mmon oa** = tammaan. **-mmous uksen** = tammaus (tamma).
Tammakko kon *s.* en art taimen, forell.
Tammelikko kon *s.* plogfåra, tammelikkoon på punkten, omständligen, uttryckligen.
Tammi men *s.* ek, Saksan tammi bok, tammikuu januari månad, tammipakkainen sträng köld, Tammisaari Ekenäs. **-inen isen** *a.* rik på ek, af ek. **-isto on l. -ikko kon** *s.* ekskog.
Tammitsen ta *v.* wåga.
Tammukka kan = tammakko.
Tamo on = tamu.
Tamosna an *s.* tullafgift.
Tampere (*sdr.* Tammer) **en** *s.* Tammerfors stad, tammerkoski sjelfwa forsen.
Tampistun ua *v.* styfna, stelna.
Tamppi pin *s.* spännrem, swältrem.
Tampsa an *s.* maska wid telnan.
Tamppu pun *s.* stamp. **-uinen isen** *a.* af stamp, full med stamp.
Tampsia an = tamia.
Tamu un *s.* ordning, skick. **-usti** *adv.* ordentligt, säkert. **-ullinen isen** *a.* ordentlig, duglig, fast. **-ukas kkaan** *a.* ordenlig, stark.
Tana an *s.* beredd ställning, beredskap. **-akka kan** *a.* stark, fast, styf, pålitlig, ihärdig. **-aan ata** *v.* utsläppa (tråd), utlägga mer än nödigt. **-akoidun tua** *v.* stadgas, bli styf (tania).
Tanhu un *s.* dans. **-uelen lla** *v.* dansa.
Tanhua an *s.* fätåg, boskapsgård, skjul emellan fähus och lada. **-ainen isen** *dim.* litet tåg. **-allinen isen** *a.* med fätåg försedd, en boskapsgård full.
Tania an *a.* stadig, stadgad, bastant, styf. **-nistun ua** *v.* stadgas, bli styf. **-neudun utua** *v.* stadga sig, bli beskedlig.
Tanikka kan *s.* jalkatanikassa till fots, Tanikan linna = Tarttolinna?
Tankkaan kata l. -kkoon kota *v.* hete sig stelt, stapla, stamma. **-kki kin** *s.* stelhet, lifrock (takki). **-kistun ua** *v.* styfna. **-kistan aa** *v.* göra styf. **-kistus uksen** *s.* styfgörning, styfhet.
Tanko ngon *s.* stång. **-onen sen** *dim.* liten stång. **-oinen isen** *a.* med stång försedd. **-ngollinen isen** *a.* med stång försedd, ett stångs mått, en stång full. **-ngotan ttaa** *v.* förse med stänger, mäta stångwis, tangottain stångwis. **-ngotoin ttoman** *a.* utan stång.
Tankutan ttaa l. -ttelen tella *v.* stapla, tala med afbrott, med swårighet. **-tus uksen** *s.* stapling.
Tanno on *s.* hufwudbindel.
Tann.... se tantere.
Tano on *s.* näfwerrimsa, tanotorvi näfwerlur, tanokontti wäska af näfwerrimsor. **-oinen isen** *a.* af näfwerrimsor gjord. **-okas kkaan** *l.* **-okainen isen** *s.* näfwerskor. **-otan ttaa l. -ottelen tella** *v.* omwira med näfwerrimsa, uttänja, långta. **-otus uksen** *s.* omwirning med näfwerrimsa, uttänjning.
Tansi in *s.* dans. **-in ia l. -saan sata** *v.* dansa.
Tantere (*sdr.* tanner) **en** *s.* hård mark, fält, trampadt ställe, tannermaa twå gånger bränd swedjemark. **-nnerran rtaa l. -nnertelen rrella** *v.* trampa, tumla, skyffla bort gräsmattan, bränna för andra gången en swed, trampa hård. **-nnerrus uksen** *s.* trampning, skyffling, swedbränning för andra ggn. **-nteroitan ttaa** *v.* trampa. **-nnerrun rtua** *v.* bli hård (om marken), bli gräslupen.
Tanttu tun *s.* kolt.
Tanu un *s.* hwit qwinnohufwa (tanno, tano). **-utan ttaa** *v.* förse med hufwa.
Tao.... se tako....
Tapa van *s.* sed, wana, händelse, tillfällighet, pahat tavat dåliga seder, tavallansa på sitt sätt, tavasta af wana, stundom, aika tavasta källan, tavastaan wanligen, i allmänhet, tavan taiten obehindradt, noggrannt, tavantakaa tid efter annan, tidt och ofta, tapaturma slump, oförmodad händelse (ks. elaki), teki tapaturmaa gjorde oförwarandes, af en händelse, tapaturmainen tillfällig, oförutsedd, utan föresats, tapaturmaisuus tillfällighet, oförutsedd tilldragelse, olycka, tapaturmaisesti oförwarandes. **-anen sen** *dim.* = tapa, tapasiaan efter sin wana. **-ainen isen**

a. artad, beskaffad, lifnande, hyvän tapainen wälfrejdad, epätapainen ostadig, wanstlig, veitsen tapainen lifnande knif. -aisuus uuden *s.* sedlig beskaffenhet. -aisesti *adv.* sedligt beskaffadt, lifnande. -vallinen isen *a.* wanlig. -vallisuus uuden *s.* wanlighet. -vallisesti *adv.* wanligen, wanligtwis. -vatoin ttoman *a.* owanlig. -vattomuus uuden *s.* owanlighet. -vattomasti *adv.* owanligt, ostadigt, ostickligt. -votoin ttoman *a.* utan skick och seder, ostyrig, wåldsam. -paan vata *v.* träffa, hända, råka, gripa efter, tapasi sanoa råkade säga, tapasi hänen råkade honom, tapasi miekan grep efter swärdet, tapaa sanoja söker efter ord, meni tapaamaan gick för att råka, för att söka. -paus uksen *s.* händelse, träffgåta. -paelen *sdr.* -pailen lla *v.* råka fortfarande, famla efter, försöka att komma åt, eftersöka, jaga efter. -paisen sta *v.* hastigt råka, gripa till. -pahdun htua *v.* inträffa på samma ställe, hända, inträffa, tilldraga sig. -pahtuma an l. -pahtumainen isen *s.* inträffad händelse. -pahtumus uksen *s.* tilldragelse, händelse. -pahtelen hdella *v.* hända då och då. -voitan ttaa *v.* eftertrakta, famla efter, söka efter, följa i spåren, efterrapa, söka nå, tarhan tammisen tavoitti upphann en ekgård, lakkia päästänsä tavoitti hjöd till att få mössan från sitt hufwud, lasku tavoitti tuhannen resultatet af räkningen war ett tusen. -voitus uksen *s.* eftertraktan, sträfwan, resultat, efterrapning. -voittaja an *s.* eftertraktare, efterrapare. -voittelen tella *v.* småningom eftertrakta, syfta på, alludera. -paudun utua *v.* infinna sig. -vastan aa *v.* pläga. -vastelen lla *v.* pläga ofta.

Tapani in *s.* Stefan.

Tapanto nnon *s.* golftilja (tapan).

Tapi vin = tavi.

Tapio on *s.* skogsgud, gransångare (*ficedula abietina*), tapion kanto stubbe som slår skott omkring sig, tapion pöytä *ep.* för en trädtopp som utbreder sig horisontelt. -ola an *s.* Tapios hem. -olainen isen *s.* en af Tapios folk.

Taplikkainen isen *a.* prickig, fläckig. -kki kin *s.* fläckigt djur (täpli).

Tapan ppaa *v.* döda, dräpa, slagta, träffa. -ppo pon *s.* dråp, tappotanner dråpfält, dråpplats. -ppaja an *s.* dräpare, tröskare, papin tappaja ett slags skalbagge. -ppajainen isen *s. pl.* tappajaiset slagtkalas, tröskkalas, tröskningslön. -panto nnon *s.* tröskning. -ppelen pella *v.* småningom döda, tröska, slåss. -ppelu un *s.* träffning, drabbning, slagtning, slagsmål. -ppelus uksen *s.* slagsmål. -ppelias aan *s.* slagskämpe, slagsbulte. -patan ttaa *v.* låta döda, låta tröska. -pattaja an *s.* den som låter slagta, tröska. -pattelen tella *v.* småningom låta döda l. slagta.

Tappaan pata *v.* tappa, förlora. -ppio on l. -ppo pon *s.* förlust.

Tappara an *s.* yxa, bila, swärd. -ainen isen *dim.* = tappara.

Tappi pin *s.* tapp, tapin vääntäjä ängsknarr (*gallinula crex*), tappiniekka försedd med tapp. -inen sen *a.* med tapp försedd. -pitan ttaa *v.* förse med tapp.

Tappo pon *s.* tärpa. -onen sen *dim.* liten täppa. -oinen isen *a.* rik på täppor (tapan, tappaan).

Tappura an *s.* blår, tappuralanka blårgarn, tappuran marja njupon, orjantappura törnrosbuske (*rosa canina*). -rainen isen *a.* af blår, af törnrosbuske gjord. -risto on *s.* blårhög, skog af törnrosbuskar. -roitsen ta l. -roitan ttaa *v.* drifwa (med blår). -roitun tua *v.* bli som blår.

Tapuin ppumen *s.* klappträd. -utan ttaa *v.* klappa. -utus uksen *s.* klappning. -uttaja an *s.* klappare. -uttelen tella *v.* klappa fortfarande.

Tapuli in *s.* stapel, kellotapuli klockstapel.

Tapuna an *s.* hop, flock (hästar).

Taraha an = tarha.

Tarakka kan *s.* hästbak, baksadel, på berg warande dwärglikt träd (gran, tall), liemare, istuu tarakalla sitta bakom sadeln.

Taratan ttaa *v.* prata, sladdra.

Tare een = tarakka.

Tarha an *s.* inhägnad, gärde, gård (isför boskap), ladugård, hem omkring en

skockflotta, puutarha inhägnad trädplantering, park, luutarha bengård, benhus, kirkkotarha kyrkogård, tarhapiika ladugårdspiga, yrttitarha kryddgård, trädgård, tarhakakko = tarhapöllö berguf (*strix bubo*), tarhakärme snok, tarhalatvainen tättoppig. -hanen sen l. -hasin imen *dim.* liten inhägnad, liten gård, olla tarhasilla leka gårdslek (med i ring satta stenar). -huri in *s.* gårdswakt, yrttitarhuri trädgårdsmästare. -hila an *s.* krans, ram. -haan ata l. -hailen lla *v.* omgifwa, omhägna. -haus uksen *s.* omgifning, omhägnad. -hoitan ttaa l. -hoitsen ta *v.* omgårda, inhägna (is. för boskap). -hoitus uksen *s.* omhägnad.

Tarikainen isen = torikainen.

Tarisen sta *v.* berätta. -ina an *s.* berättelse, historie. -inainen isen *dim.* liten berättelse, fabel. -inallinen isen *a.* berättande, historisk. -inoin ida l. -inoitsen ta *v.* berätta. -inoima an *s.* berättelse, nowell.

Taritsen ta, taritselen l. tarittelen = tarjoon, tarjoelen.

Tarjo on *s.* anbud, tillbud, on tarjona är till buds. -on oa l. -oon ota *v.* erbjuda, bjuda, tillbjuda. -ous uksen l. -oomus uksen *s.* tillbjudning, anbud -oja an *s.* tillbjudare, bjudare, ropare (på auktion), -oelen *sdr.* -oilen lla l. -oskelen lla l. -ontelen nnella *v.* bjuda fortfarande, då och då. -oun uta *v.* erbjuda sig, erbjudas.

Tarkenen rjeta l. -kennun ntua *v.* uthärda köld, icke frysa.

Tarkia an = tärkiä.

Tarkka kan l. -kas kkaan *a.* skarp, noga, noggrann, aktsam, tarkkaan l. tarkalleen l. tarkoin noga, noggrannt, tarkkapäinen som har skarpt hufwud, tarkampuja skarpskytt, tarkka Tapiola det skarpsynta Tapiola d. ä. Tapiofolket. -kkuus uuden l. -kkaus uden l. -kkuu uun *s.* skarphet, noggrannhet, uppmärksamhet, aktsamhet. -kasti *adv.* skarpt, noggrannt. -kan kkaa l. -kkaan kata l. -kastan aa *v.* behandla med noggrannhet, aktgifwa, akta, undersöka. -kastelen lla *v.* aktgifwa fortfarande, bete sig aktsamt, öfwerwäga, besigtiga. -kkaus uksen *s.* aktgifning. -kastus uksen *s.* aktgifning, undersökning. -kkaun uta l. -kastun ua *v.* bli noggrann, bli skarpsinnig. -koitan ttaa l. -koittelen tella *v.* syfta, sigta, rigta, måtta, ha för afsigt. -koitus uksen *s.* syfte, syftning, afsigt, afseende. -kotin ttimen *s.* medel att syfta l. sigta, sigt, *ep.* för Tapiola wärdinnan såsom skarpsinnig. -kistan aa *v.* göra noggrannare, förbättra. -kistus uksen *s.* förbättring, skärpning. -kistun ua *v.* bli noggrannare, skärpas. -kistutan ttaa *v.* skärpa, göra noggrann.

Tarkkiainen isen = takkiainen.

Tarma an l. -mo on l. -mu un *s.* känsla, kraft, raskhet, tarmoin takaa med yttersta kraft. -mu un l. -muas aan l. -mokas kkaan l. -mukas kkaan *a.* kraftfull. -motoin ttoman *a.* kraftlös. -mos oksen *s.* kraftlöst tillstånd, wanmakt. -moun uta *v.* få krafter l. känsla, komma till sans. -mosa an *s. pl* tarmosat slädstänger.

Tarna an = taarna.

Tarne een = tarve.

Tarnu un, tarnuinen isen = turnu, turnuinen.

Tarpa van l. -voin pomen l. -vin pimen *s.* stör att framskjuta båt. -von poa *v.* skotta, stöta fram båt med stång, slå med sådan stång (för att skrämma fiskar i nät), gå l. trassa i smutsen. -poilen lla *v.* skotta smått. -paan vata *v.* slå. -paisen sta *v.* slå till en gång. -po von l. -pomus uksen l. -rvonta nnan *s.* slag med sådan stör, plaskning, fiskdrifning i nät, tarpoverkko l. tarvinverkko skottnät, pulsnät.

Tarpia an *a.* knapp. -rve l. -rves peen *s.* behof, tarf, nöd, tarvekalu behöfligt redskap, tarvetila då behof göres, tehdä tarpeensa göra sitt tarf, olla tarpeellansa wara på sitt tarf. -peinen isen l. -peellinen isen *a.* behöflig, nödig. -peellisuus uuden *s.* behöflighet. -peellisesti *adv.* nödigtwis. -peetoin ttoman *a.* obehöflig, onödig. -peettomuus uuden *s.* obehöflighet.

-peettomasti *adv*. onödigtwis. -rvitsen ta *v*. ha af nöden, behöfwa, ei minun tarvitse tulla jag behöfwer ei komma. -vitsevainen isen *a*. behöfwande, nödställd. -vitsevaisuus uuden *s*. nödställd belägenhet.
Tarri in *s*. kärrskäfte (*eqvisetum palustre*).
Tarrus uksen = tahrus.
Tartto ton *s*. potatis, Tarttolinna Dorpat.
Tartun ttua *v*. fastna, häfta wid, smitta, gripa uti, fatta, tarttuva tauti smittosam sjukdom, tarttuneen ruoho = piisku. -ttumus uksen *s*. widhäftning, smitta. -ttuvainen isen *a*. fastnande, smittande, smittosam, t. virna = kiereheinä. -ttuvaisuus uuden *s*. widhäftande egenskap, smittosamhet. -ttumatoin ttoman *a*. icke fastnande, osmittosam. -tos oksen *s*. anhäftning, gripning. -ttiainen isen = tahkiainen kardborr. -tunnainen l. -ttunainen isen *a*. smittosam, *s*. smitta, utslag. -tuksentelen nnella *v*. fastna smått, häfta wid. -tutan ttaa *v*. ha att fastna, häfta, ansticka, besmitta, inympa. -tutus uksen *s*. widhäftning, inympning. -tuttelen tella *v*. småningom ha att fastna, besmitta gång efter annan.
Taru un *s*. berättelse, historie, fabel. -uinen isen *a*. historisk, fabelaktig (tarina).
Tarvas aan *s*. stort djur (Elefant, Mammuthdjur?).
Tarv.... se tarp....
Tasa an *a*. jemn, plan, slät, panna tasan dela jemnt, tasajako jemn delning, lumi on aidan tasalla snön är jemnhögt med gärdesgården, tasapaino jemwigt, tasamäärä proportion, analogi, tasapää tappelo enwig, tasasauma fråwel, tasakerta sista stockhwarfwet intill röstet på hus (utom gaflarna), takjemna, tasakärsä plattnos, *ep*. för björn, tasaturpa *ep*. för häst, tasaterä jemnt bett, bila, tasalanko l. tasapolvinen jemnskyld, tasavalta republik. -ainen isen *a*. jemn, platt, epätasainen ojemn. -aisuus uuden *s*. jemnhet, epätasaisuus ojemnhet. -aisesti *adv*. jemnt, epätasaisesti ojemnt. -akka kan *a*. jemn, tasakkaa jemnt fördelad. -aan ata *v*. jemna, dela jemnt, göra lika. -aus uksen *s*. jemning, päivän tasaus dagjemning. -aaja an *s*. jemnare, eqvator. -ailen lla *v*. jemna smått, jemka. -aun uta l. -aannun ntua *v*. bli jemn, jemnas, jemka sig. -soitan ttaa *v*. jemna, göra jemn, släta, ersätta, godtgöra. -soitus uksen *s*. jemning, ersättning, godtgörelse. -soittelen tella *v*. jemna småningom, jemka, släta. -sin ia *v*. jemna fortfarande, stadga.
Taskin imen *s*. krum yxa (till urhålkning).
Tasku un *s*. ficka, höskallra (*rhinanthus crista galli*), taskukello fickur, taskuvaras ficktjuf, kivitasku stenskwätta, taskunäre liewarg (*pedicularis sylvatica*, *palustris*). -uinen isen *a*. med ficka försedd. -uttelen tella *v*. gå med ficka, skramla, klappa.
Tasma an l. -mio on *s*. ek. -mia an *a*. stark.
Tassaan ata *v*. gå tassande, röras sakta hasande. -ssu un *s*. sakta hasande ljud, tassujalka tassande fot, kivitassu stenskwätta, kiven tassu stenmossa, färgmossa (*lichen saxatilis*, *tinctorius*). -ssukka kan *s*. en sakta gående, hasare. -ssin ia *v*. röras med doft ljud fortfarande, tråda. -ssutan ttaa l. -ssuttelen tella *v*. åstadkomma sakta doft ljud, gå tassande. -ssutus uksen *s*. rörelse med sakta ljud. -ssuttaja an *s*. stenskwätta. -ssahdan htaa *v*. hasa hastigt.
Tasso on = taskin.
Tastin ia *v*. hämma, hejda, tämja. -iun uta l. -iunnun ntua *v*. hämmas, hejdas. -iutan ttaa *v*. hejda, göra tam. -iuttelen tella *v*. hejda småningom, tämja fortfarande.
Tateinen se tade.
Tatio on = tasainen.
Tatjus uksen, tatjustelen lla = nahjus, nahjustelen.
Tatron oa *v*. uppweckla, underköka, utforska, subbla (tahraan). -oskelen lla *v*. uppweckla småningom, subbla fortfarande (tahraelen). -oinen isen = tahrainen.

Tattara an *s.* Zigenare. -ainen isen *a.* Zigeunerisk, månggift.

Tattari in *s.* bohwete = tattarkaura l. tattarvehnä; tattarheinä = kahsoisruoho l. vinkeriäinen, linnun tattari = pihan nurmi, siantattar knoppar, mortåg (*polygonum viviparum*). -inen isen *a.* af bohwete.

Tatti tin *s.* swamp (*boletus*), hepotatti (*b. scaber*), lehmän t. (*b. edulis*), voitatti (*b. bovinus*), rahka t. mörkbrun hård swamp, haapat. saffiansärgad rar swamp, keltat. mörkbrun swamp.

Tauha an *a.* rå, obildad. -aan ata *v.* stoja, larma.

Taukkeloihten ta *v.*

Tauko u'on *s.* tåg, rep, tauko päästäsi tapoa bind ett rep från ditt huswud.

Taukoon u'ota *v.* stanna, upphöra, taukoomatta oupphörligen. -kous uksen *s.* afstanning, uppehör. -koutan ttaa *v.* ha att stanna, låta upphöra, uppskjuta, fördröja, förhala.

Taula an *s.* fnöske, taulakääpä fnösktika (*boletus fomentarius*), taulaheinä solögon (*ranunculus acris*), takoo taulaa bereda fnöske, förargas. -anen sen *dim.* fnöskbit. -ainen isen *a.* af fnöske, fnöskrik. -akas kkaan *a.* trög, sölande. -aan ata *v.* anwända l. giswa fnöske. -loitan ttaa l. -lastan aa *v.* samla fnöske.

Taulu un *s.* tafla.

Tauna an *a.* spak, stilla, saktlig.

Taurio on *s.* förderf.

Tauru un *a.* mör, mjuk, *s.* ofkalad tjärweb. -run ua l. -ruun uta l. -rou oa *v.* bli mör, uppmjukas, swälla (förk fik wid kokning).

Tauskaan kata l. -kon oa = tiuskaan.

Tauta dan = säynäs? touta?

Tauti din *s.* sjukdom, sjuka, kulkutauti farsot, kivit. stenpaßion, vilutauti froßa, keltat. gulsot, vesit. wattusot, luutauti gikt, panentatauti påtrollad sjukdom, tautivuode sjukbädd, vatsatauti diarrhe, Jumalan tauti obekant sjukdom som föreställes särskildt af Gud tillskickad. -tinen isen *a.* sjuklig, som sjukas, vilutautinen froßpatient. -tisuus uuden *s.* sjuklighet, kraßlighet. -dillinen isen *a.* som har l. medför sjukdom, osund. -dillisuus uuden *s.* sjuklighet, osundhet. -tiudun utua l. -tiunnun utua l. -distun ua *v.* insjukna, få sjukdom, bli sjuklig. -distan aa l. -distelen lla *v.* lida af sjukdom.

Tautta *prt.* för skull, derigenom (taki, kautta).

Tau'un ukua, tau'utan ttaa = taukoon, taukoutan.

Tavaan vata l. -vaelen *adr.* -vailen lla *v.* stafwa. -vaus uksen *s.* stafning. -vaun *s.* stafwelse. -vuinen isen *a.* stafwig. -vautan ttaa *v.* ha att stafwa, låta stafwa.

Tavara an *s.* wara, egendom, tavara-aitta warumagasin. -sinen isen *a.* rik på waror, förmögen.

Tavaskainen isen *a.* ojemn.

Tavi in *s.* krickand (*anas crecca*).

Taviokuurna tallbit (*corythys enucleator*).

Tavoitan, tavoittelen, tavoitus se tapa.

Tavon takoa = ta'on.

Tavuu uun = tavaus.

Te teidän I, Eder, *pl.* af sinä.

Teen tehdä se tek...

Teeri ren *s.* orre, teeren riput fråknar, teerimetso rackelhane (*tetrao hybridus*). -inen isen *a.* rik på orrar.

Teesin imen *s.* en slags yxe.

Teetän se tek...

Teevin iä *v.* halsa (om barn).

Tehdas, tehdastelia se tek...

Tehkiä än l. -kä än l. -käsä än l. -kä-nen sen *a.* trög, senfärdig, obegriplig. -käännyn ntyä *v.* bli trög, utmattas.

Teho on *s.* kraft, lifsighet, drift, framgång. -ollinen isen l. -okas kkaan l. -oisa an *a.* werksam, driftig, spissam. -oisuus uuden *s.* driftighet, wighet, spissamhet. -otoin ttoman *a.* kraftlös, owerksam, otillräcklig. -oon ota *v.* trifwas, wara wid kraft, förslå. -otan ttaa l. -oitsen ta *v.* ha att trifwas, ådagalägga drift, utwecklas, ha framgång, skjuta fott, förslå. -oinnun ntua *v.* bli driftig, utwecklas, börja att trifwas. -ottelen tella *v.* utweckla småningom drift, erbjuda, hota.

Tehto hdon, tehtoisa an = teho, tehoisa.
Teijaan ata l. -jailen lla v. gå med lätta steg, trippa, sprättas. -aus uksen s. lätt gång, sprättning.
Teikki kin s. stång.
Teikkaan kata l. -kun kkua = teijaan sprättas. -kari in s. sprätt.
Teikäläinen isen a. hos eder boende, af edert parti (te).
Teili in s. stegel. -laan lata v. stegla.
Teinen se tie.
Teini in s. djekne, teinisolmu walknut.
Teippaan pata l. -ppailen lla l. -pastan aa l. -pastelen lla = teijaan, teipastus = teijaus.
Teiri in = teeri.
Teiskaan ata l. -kaelen sdr. -kailen lla l. -kun ua v. trippa, sprättas. -kari in s. sprätt. -ka an l. -ko on s. sprättaktighet (teijaan).
Teivastan aa l. -telen lla = teipastan.
Teivin iä v. skymma undan.
Teen tehdä (st. teke) v. göra, förfärdiga, tillwerka, utgöra, tekee työtä arbetar, tekee tietä bygger wäg, t. ohraa sår korn, tekee peltoa upptager åker, tekee eloa skördar, t. heinää slår hö, t. lapsia aflar l. föder barn, tekee veroa utgör skatt, tekee leikkiä skämtar, t. pilkkaa gör narr, tekee kalaa rensar fisk, tekee siaa bäddar, mieleni tekee jag har lust, mig lyster. -ekiä än s. görare, työn tekiä arbetare. -ekiäinen isen dim. pl. tekiäiset betalning l. belöning för arbete, de ätbara inelfworna af fisken, hyväntekiäiset godtgörelse. -ekiäin ämen s. arbetslön. -ekemys yksen s. handling. -ekemä än s. werk. -e'e ekeen s. under arbete, on tekeellä l. tekeillä är under arbete. -ein kimen s. instrument. -eko e'on s. gerning, werk, förställning, työn teko arbete, heinän teko höslåtter, tekosynti werksynd, tekomieli tillgjordhet, tekosyy swepskäl, tekopyhä skenhelig, tekosonta artificiell spillning, tekoviisas tillgjordt wis. -ekonen sen dim. litet werk, spratt. -ekoinen isen a. gjord, puolitekoinen halfgjord, omatekoinen sjelfgjord. -ehtyinen isen dim. af tehty gjord. -eos oksen s. werk, on teoksilla är under arbete. -eente l. -eento nnon l -eentä nnän l. -eentö nnön s. görning, arbete, veneenteentäruno sång under båtarbetet. -ehdas htaan s. werkstad, fabrik, karjan tehdas boskapens hwiloplats, venheen tehdas båtrummet der wattnet samlas, kölswin, yrttitarhan tehdas kryddgårdsbänk, rabatt. -ekelen e'ellä l. -eentelen eennellä v. göra smått, arbeta smått. -eelmä än s. småwerk, ofulländadt arbete, verkon teelmä under arbete warande nät. -eeskelen llä l. -eeskentelen nnellä v. göra smått, göra sig till, förställa sig, agera. -eeskelemys yksen s. förställning. -eeskelmä än s. låtsadt werk, teaterpjes. -eetän ttää l. -eettelen tellä v. låta göra. -eettäjä än s. som låter göra, arbetsfogde, uppsyningsman. -eetto ton l. -eetäntö nnön s. föranstaltning. -eotan ttaa l. -eottelen lla v. låta göra, beskylla. -ekeyn ytä l. -ekeennyn nnyä l. -ekeydyn ytyä v. göra sig, blifwa, göras, wänjas, förwandlas, öfwergå. -ehdastelen lla v. idka fabriksrörelse. -ehdastelia s. fabrikant, industriidkare. -ekaisen sta l. -ekäisen stä v. göra hastigt.
Tekka kan s. stut, ett slags gräshoppa.
Teksti in s. text.
Tela an s. allt bortskämdt, förderfwadt, bränder på swedjeland, rullstock, kafwel, rulle, telapuu tillhugg som medför ens bane, poikkitelaan på twären, telat täynnä tynnyriä tunnställningarna fulla med tunnor, telalauta rullbräde, telarattaat blockwagn. -laan ata v. skada, förderfwa, förgöra, bringa om lifwet. -laus uksen s. skada, förderf, förnärmelse, sårande, lemlästning, bane. -latan ttaa v. förlora. -laun ata l. -laannun ntua v. skadas, förderfwas, förloras, förgöras, få sin bane. -loitan ttaa v. förgöra, afrätta, nedgöra. -loitus uksen s. förgörande, afrättning. -loittaja an s. förgörare, skarprättare. -lotan ttaa v. förse med kaflar l. rullar.
Teli in s. rulle, kafwel, jääteli isklimp, maa on telein marken består af frusna klimpar, knölar, telipää isknöl på

wäg l. isär. -ikko kon s. knyffel. -ine neen s. ställning, pl. telineet ställningar.
Teljahdan htaa v. klinga till doft.
Teljo on s. toft, roddarbänk, pl. teljot garnering (i båt).
Telki ljin = tela, teli.
Telki ljen s. bom, rigel, smäll (i lås), panna telkeen tillbomma, rigla. -kinen l. -keinen isen a. med rigel försedd. -lkeen ljetä l. -ljin lkiä v. tillbomma, rigla, tillsluta, stänga. -ljin lkimen s. bom, rigel, stängsel, hinder. -lje lkeen s. tillbommadt stick, axel. -ljitän ttää v. förse med rigel, bom. -kasen sta v. tillbomma hastigt. -kentelen nnellä v. bomma, stänga småningom.
Telkin kkiä l. -kitsen tä v. fila, drifwa med kil l. wigg, plugga, hoppa på ett ben (barnlek). -kin kkimen s. kil, wigg, plugg. -kitän ttää v. inkila, teräsvöihin telkitäksen inkilar sig (innesluter sig) i stålband (stålharnesk).
Telkku kun s. underlag, akkunan t. undre fönsterbrädet.
Telkkä kän s. wigg, knipa, swärta (fuligula), telkkäpää hinder.
Telkkä kän l. -ämä än s. ordnadt tillstånd, godt skick. -ämöinen isen a. ordnad, i godt skick.
Telkytän ttää l. -ttelen tellä v. hacka, stöta.
Tellin iä v. omfamna wid helsning (om barn, teevin).
Tellitelen tellä v. hacka, hamra. -llään ätä v. hacka, stampa, trampa, stryka fram ryckwis. -lläys yksen s. stöt, skakning. -llastan l. -llustan aa l. -llustelen lla v. lunka, ragla, traska fram.
Telly yn = teljo.
Telme een s. stoj, buller, gny. -meen etä l. -min iä l. -män ää l. -mään ata v. bullra, stimma, stoja, knuffa. -mäko kkeen s. stoj, buller. -mäys yksen s. knuff. -mäelen sdr. -mäilen llä v. wäsnas, stoja, knuffas.
Teloitan, telotan, teloitus se tela.
Telon oa, teloon ota = telaan.
Telpäs ään s. skogslund.
Telsa an s. smäll i lås, rigel.
Telso on s. holkyxe. -on oa v. hugga med sådan yxe, groshugga.
Telta llan l. ltan s. tält, himmel öfwer något, sänghimmel, sparlakan, pell, brudhimmel. -amoinen isen s. som har eget tält, egen sänghimmel, förmögen, lycklig, säll (smekord). -turi in s. den som håller pell.
Telus uksen = teline.
Temmaan ata v. rycka, bortrycka. -mmaus uksen s. ryckning, paroxysm, ryckt -mmaelen sdr. -mmailen lla v. rycka smått, då och då. -mmon oa v. rycka groft, raskt. -mmotan ttaa l. -mottelen tella v. ha att rycka starkt. -mmotin ttimen s. medel att rycka fram, ep. för hästhof, örnens klor o. s. w.
Temminkäinen isen a. städad, grann.
Tempaan mmata, tempaus uksen, tempaelen sdr. -pailen lla, temmon mpoa = temmaan, temmaus, temmaelen, temmon. -paisen sta v. rycka till en gång. -mmin mpiä v. rycka fortfarande.
Temppu pun s. takt, grepp, tag, knep, omständighet. -unen sen dim. = temppu. -uinen isen a. konstig, ränkfull, nyckfull. -pustan aa l. -pustelen lla v. ha knep för sig, wara ränkfull, nyckfull.
Temun ua l. -muun uta v. bullra, larma, wäsnas. -mähdän htää v. åstadkomma ett hastigt dån.
Tenho on s. kraftyttring, förtrollning, förhexning, ei tule tenhoa gör ej werkan, tenhon päivällinen olycksbådande, tenhoterää godt skärande stål. -ola an s. Tenala socken. -ollinen isen l. -oisa an a. kraftig, werkande, bedårande, förtrollande, förderflig. -ous uden s. kraftighet, karlawulenhet, friskhet. -oon ota l. -otan ttaa l. -ottelen tella v. förtrolla, förtjusa, intaga, förhexa, bota med ondt. -hetär l. -hätär ttären s. tjuserska, hexa.
Tenii se tenä.
Tenka ngan s. penning, ränta, -t. heinä = kukkaroheinä.
Tenkelikki kin = tenlikka.

Tenkkeli in, tenkkelen kellä, tenkelmys yksen = tenkkä, tenkkään.
Tenkkä kän *s.* hinder, motstånd. -kkään kätä *v.* göra motstånd, hindra.
Tenlikka kan *s.* skospik, klackspik. -ainen isen *dim.* nubb.
Tennastelen lla = tenhottelen.
Teno on = tenho, tenoteräs.
Tentteri in *s.* swimning.
Tenttu tun *s.* liten backhympel.
Tenä än *s.* motstånd, tekee tenää sätter sig emot. -nin iä l. -nästän ää *v.* göra motstånd, jyvä tenii pellossa säden will ej slå brodd, ej komma upp. -nimys yksen *s.* istadig häst. -näyn ytä *v.* bli arg. -näännyn ntyä *v.* inweckłas, bortblandas.
Teos, teotan, teottelen se teke.
Tepasen sta *v.* taga korta steg, stiga smått, nätt.
Tepan ppaa l. -pastan aa l. -pastelen lla *v.* stoja, wäsnas, ifrigt syssla, snoka. -pastus uksen *s.* stoj, ifrigt sysslande, snokande.
Teperryn rtyä *v.* digna.
Tepin ppiä *v.* trippa, trafwa, öfwerlägga, bilägga. -pistelen llä l. -ppailen lla *v.* trippa, hoppa smått. -pon ppoa *v.* hoppa rasst, trippa med större steg. -ppo pon *s.* tripp, teppovesi degwatten. -pponen sen *dim.* småtripp, tekee tepposia gör otyg, begår galenskaper.
Tepo tehty, alldeles paßligt.
Tepsaan sata *v.* stoppa, göra skäl för sig, spisa, räcka till. -sin iä *v.* stoppa fortfarande, skaka, gå med lätta steg, förslå, räcka till. -suttelen tella *v.* strö, skaka, göra lätt.
Tepuli in = temppu.
Teputan ttaa = taputan.
Tere een *s.* läderrimsa i sömmar, rand i sko.
Terentelen nnellä *v.* bjuda till, hota, skrämma.
Terhen nen *s.* skjul, skygd, lä, dimma. -ninen isen l. -nellinen isen *a.* lugn, warm, wek, len, dimmig. -nnän ntää *v.* göra lugn, stilla, skymma, saari terhentää holmen bildar lugnt watten (på läsidan), terhentää näköä skymmer synen. -ntäinen isen *s.* lugnande wind, windstilla (terho).
Terhistelen llä = terentelen.
Terho on *s.* ollon, *a.* frisk, wälmående, lugn (fri för wind, terhen). -heninen isen *a.* full med ollon. -holainen isen *a.* boende i lugn, wälmående, säll (teltamoinen).
Terhu un *s.* abborgräs (*potamogeton*), meriterhu (*p. gracilis*).
Terhus uksen l. -usta an *s.* ormögon (*asperugo procumbens*).
Teriläpää *ep.* för hjortron.
Terma an, termä än = törmä.
Termon oa *v.* bortskaffa, skotta undan.
Terne een l. -ni in *s.* råmjölk, kalfdans, ternikarva det första fina håret wid födelsen, ternepilvi tunnt moln. -ninen isen *a.* af råmjölk, råmjölksblandad. -nikkö kön *s.* djur som ännu ej fällt det första håret, gulblack häst.
Teroitan, teroitus se terä.
Terve rpeen *a.* hårdad, hårdnad.
Terri in l. -terrinen isen = teeri, teerinen.
Tersaannun ntua *v.* fastna, klibbas.
Tersikkä kän *a.* kort, trubbig, nödwuxen. -sistyn yä *v.* bli nödwuxen, bli kort, trubbig.
Tersin iä l. -iskelen llä *v.* göra något med upprepade bemödanden, åslas, tersii työssä, tyttöä.
Terska an *s.* ollon, knopp, poikaterska pojkknyffel.
Terstyn yä = tersistyn se tersikkä.
Tersuttelen tella *v.* skaka, sålla.
Terton *adv.* alldeles.
Terttu tun *s.* klase, hänge, tallstrunt, tofs på hårband, leppäterttu rödstjert (*luscinia phoenicurus*).
Terva an *s.* tjära, tervahauta tjärdal, tervakukka = tervakka, tervapääsky tornswala (*cypselus apus*), tervarinta tjärbröst, *ep.* för skåde, båt, tervavesi l. tervan kusi tjärwatten, tervaheinä allehanda klibbiga wexter, tervanunnu råmjölke (*epilabium angustifolium*). -ainen isen *a.* tjärig. -akka kan *s.* tjärört, flugfånga (*lychnis viscaria*). -as aksen *s.* tjärwed, tervasleppä al med klibbiga blad. -aksinen isen *a.* rik på tjärwed. -aan ata *v.* tjära, för-

bittra. -aus uksen *s.* tjärning, kirkontervaus kyrktjärning, *ep.* för otidigt sångelag. -aaja an *s.* tjärare. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* tjära smått. -autan ttaa *v.* låta tjära.

Terve een *a.* frisk, sund, helbregda, tervetultu wälkommen, terve l. terve mies! hell! war helsad! -ehyinen isen l. -einen isen *dim.* = terve, terveisiä kaupungista helsningar ifrån staden, terveisillä käyntö besök, visit. -eys yden *s.* helsa. -eesti *adv.* sundt. -eellinen isen *a.* helsosam. -eellisyys yyden *s.* helsosamhet, sundhetstillstånd. -eellisesti *adv.* helsosamt. -ehdän htää l. -ehdin htiä *v.* helsa, helsa på. -ehdys yksen *s.* helsning, påhelsning. -ehtelen hdellä *v.* helsa fortfarande, en efter annan, gå på visiter. -ehytän *sdr.* -eytän ttää l. -eyttelen tellä *v.* låta helsa, bota, läka. -ehdyn htyä *v.* bli frisk, läkas, botas.

Tervetän ttää, tervetys yksen, tervettelen tellä = tervehdän, tervehdys, tervehtelen.

Tervoitan ttaa = tervaan.

Terä än *s.* i allmänhet för alla ting det hwarmed de yttra sin werkan, ss. egg, bett, klinga, spets, udd, ax, skida, korn, veitsen terä knifbett, egg, päivän terä solskifwa l. solstråle, teräkasvut ax l. skidwäxter, ruis tekee terää rågen bildar ax l. korn, silmäterä ögonsten, kiukaan terä öfwersta delen af en badstuugn, sukan, saappaan terä foten af strumpan, stöfweln, teräpää spetsig, sahran terät gaffelplogens gaffar, airon terä årblad. -änen sen *dim.* litet bett m. m. *pl.* teräset sockor, halfstrumpor. -äinen isen *a.* skarp, spetsig, kornfull o. s. w. -äisä än *a.* rik på korn, skidor m. m. -äisyys yyden *s.* skarphet, kornrikhet. -ävä än *a.* skarp, hwaß, qwick. -ävyys yyden *s.* skärpa, hwaßhet, qwickhet. -ävästi *adv.* skarpa, hwaßt, qwickt. -ätöin ttömän *a.* utan bett, slö, utan korn, kornlös. -ättömyys yyden *s.* slöhet, kornlöshet. -ään ätä *v.* förse med bett l. klinga, göra kornrik. -roitan ttaa l. -roittelen tellä *v.* skärpa, hwäßa, inskärpa. göra fot till strumpa l. stöfwel. -roitus oksen *s.* skärpning, hwäßning, inskärpning. -roitun ttua *v.* bli skärpt. -ritän ttää l. -rittelen tellä *v.* förskorn, wänta på kornets wert. -ritys yksen *s.* förskoning. -rävöitän ttää *v.* hwäßa. -rävöityn ttyä *v.* bli hwaß. -rännyn ntyä *v.* bli hwaß. -räs äksen *s.* stål, teräsjää kårnis, teräsheinä = ruosteheinä, teräsperä försedd med stål i ändan. -räksinen isen *a.* af stål. -räksellinen isen *a.* som har stål. -rästän ää *v.* förse med stål, härda. -rästys yksen *s.* förstålning. -rästyn yä *v.* bli stålad, härdas, terveys terästyy helsan blir uppriggad. -räsin imen *s.* skarpt werktyg, stampjern, stampstål. -ruke kkeen *s.* benlös strumpa, socka.

Tesmä än *s.* ordning, skick.

Tesseli in l. -sso on *s.* ett slags yxe.

Testamentti tin *s.* testament.

Tetina an *s.* oformligt tjock menniska.

Tetri ren l. -ryt yen, tetrinen isen = teeri, teerinen.

Teuhaan hata l. -haelen *sdr.* -hailen lla l. -hon oa l. -hastan aa l. -hakehdan htaa l. -haloitsen ta *v.* fäjstra, larma, stoja. -haus uksen *s.* larm, stoj.

Teuhka an = reuhka.

Teuhko on, teuhkoinen isen = keuhko, keuhkoinen.

Teuoon ota l. -on oa *v.* rycka fram, gunga, wagga fram. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* skaka, ruska, rycka, fara fram ryckwis, waggande,

Teuras aan *s.* slagtkräk, slagtboskap. -astan aa *v.* slagta. -astus uksen *s.* slagtning, slagt. -astaja an *s.* slagtare. -astelen lla *v.* slagta smått. -astutan ttaa *v.* låta slagta.

Teuri ren, teurinen isen = teeri, teerinen.

Teuro on = tiera.

Teutaroin ida *v.* röras wårdslöst, wara i bestyr, wäsnas.

Teuva an *s.* Östermark socken.

Teuvon oa, teuvotan ttaa = teuon, teuotan.

Teva an *s.* elghane. -ana an l. -ane een *s.* elghona.

Tia an *s. myth.* fträckfogel. -anen sen *dim.* liten fogel, mes (*parus*), talitiainen l. pakkaist. talgoxe (*p. major*), mustat. swartmes (*p. ater*), tupsut. tofsmes (*p. cristatus*), lappit. (*p. lapponicus*), pensast. kärrmes (*p. palustris*), sinit. blåmes (*p. cæruleus*), tiasen pihka l. ravi fin genomskinlig fåda, tiasen kieli läspande barnsligt språk med inslickadt ti.

Tiakka kan *s.* diakon.

Tidun se titu.

Tie en *s.* wäg, maantie landswäg, tieohi l. tievieri wägkant, tien haara wägskillnad, sivutie sidowäg, biwäg, mennä tiehensä gå sin wäg, on tiellä är på wäg, är i wägen, tien takainen i ändan på wägen belägen. -ehyt yen *dim.* liten wäg. -ietöin ttömän *a.* utan wäg, wäglös. -iettömyys yyden *s.* brist på wäg. -iekko kon *s.* som är på wäg, wistas wid wägar, *ep.* för warg. Teinen isen *a.* försedd med l. rik på wägar.

Tienaan nata l. -naelen lla *v.* tjena, arbeta för betalning.

Tienoo oon *s.* nejd, omgifning, kirkon tienoilla i trakten af kyrkan, joulun tienoilla wid jultiden, ei laske tienoollensa lemnar ej tillträde till sig. -oinen isen *a.* till trakten hörande.

Tiepsu un = tupsu.

Tiera an *s.* snöklimp under hästfoten (tilsa), stenmossa, färgmossa (*lichen saxatilis*), kiven tiera (*byssus jolithus*). -roitan ttaa *v.* bilda snöklimp. -rotin ttimen *s.* boll, kula, klimp. -rotun ttua *v.* få snöklimp under foten.

Tieraan rata l. -raelen *sdr.* -railen lla *v.* göra under ledigheten, ha lediga stunder, gå af och an, wara i besityr utan att uträtta något.

Tierantelen nnella = tieraelen och teivastelen och terentelen.

Tiere een *s.* andra bränning på swed då den wid första bränningen obrända weden samlas och brännes, polttaa tierettä. -elen llä *v.* bränna obrunna ställen och bränder på swed.

Tieron oa *v.* wältra.

Tieto don *s.* kunskap, kännedom, underrättelse, epätieto owißhet, tietokärkäs l. tietohaluinen wettgirig, tietokukkaro trollpung. -toinen isen *a.* kunnig, wetande, epätietoinen owiß, twifwelaktig. -toisuus uuden *s.* kunnighet, epätietoisuus owißhet. -dollinen isen *a.* som är föremål för wetande, möjlig för wetandet. -dollisuus uuden *s.* möjlighet för wetandet. -dokas kkaan *a.* wettgirig, nyfiken. -dotoin ttoman *a.* saknande kunskap l. underrättelse. -dän tää *v.* weta, ha kunskap, tieteni med min wetskap, tietääkseni så widt jag wet, till min kännedom, tietämättä utan att weta, owetande, tietävä wetande, kaikkitietävä allwetande, tiedetty *sdr.* tietty känd, olla tietyillä l. tietyissä wara på bekanta ställen, wara så att man wet utaf det, tulla tietyihin komma inom kunskapskretsen. -tysti *adv.* såsom bekant, weterligen. -täjä än *s.* wetare, spåman, tietäjä-ämmä spåkäring. -täväinen isen *a.* wetande. -täväisyys yyden *s.* wetenhet, kaikkitietäväisyys allwetenhet. -tämätöin ttömän *a.* owetande, obekant. -tämättömyys yyden *s.* owetenhet, obekantskap. -de teen *s.* wetenskap, tiedemies l. tiedeniekka wetenskapsman. -teinen isen l. -teellinen isen *a.* wetenskaplig. -teellisyys yyden *s.* wetenskaplighet. -teellisesti *adv.* wetenskapligen. -telen dellä *v.* weta smått, weta något, kunskapa. -dustan aa l. -dustelen lla *v.* kunskapa, göra sig underrättad, utforska, höra efter, höra åt. -dustus uksen *s.* utforskning, efterspaning. -dustelia an *s.* kunskapare. -doa toa l. -toilen lla = tiedustan. -doitsen ta *v.* sysselsätta sig med wetande, forska. -doitsia an *s.* forskare, filosof. -dyn tyä *v.* bli bekant, komma till kunskap, uppdagas, tulla tietyviin komma till kunskap. -tymätöin ttömän *a.* som ej kommer till kunskap, outgrundelig, katosi tietymättömiin försvann i obekanta öden.

Tietän ttää = teetän se teke.

Tieva an *s.* holme i ett kärr, skogskulle. -aannun ntua *v.* bilda sådan holme, bli smutsig, dammig.

Tiherrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* gå-

ra i mjugg, smußla. -rrys yksen s. smußel.
Tihisen stä v. hwäsa sakta. -inä än s. hwäsning.
Tihiä än a. tät, karg. -heys yden s. täthet. -hiästi adv. tätt. -hennän ntää l. -hitän ttää v. göra tät, förtäta. -hennys yksen l. -hitys yksen s. förtätning. -henen hetä l. -heyn ytä l. -hennyn ntyä v. bli tät, förtätas. -heikkö kön s. tät skog. -heytän ttää l. -hennytän ttää v. låta förtäta.
Tihkiä än a. tät, knapp, karg (tihiä). -keys yden s. täthet, karghet. -kiästi adv. tätt. -kaan kata v. felas, brista. -kaisen sta v. hastigt göra tät, tillstoppa, hindra. -kaannun ntua v. bli wid litet lif, digna.
Tihku hun s. dagg, fin fuktighet, stypring, a. tät, knapp, nöjd med litet (tihkiä). -hun hkua v. genomstippra, fint genomtränga, tåras. -hutan ttaa l. -huttelen tella v. låta stippra, tåras, gråta sakta, astua tihuttelee stiger trippande. -hutus uksen s. stippring, sakta gråt, snyftning.
Tihkuri in = tuhkuri.
Tihma an s. dugg, duggregn, tihmasilmä rinnande öga, surögd. -maska an s. surögdhet. -mo on l. -mu un = tihma. -maan ata l. -muu ua l. -muun mnta v. dugga. -maus uksen s. duggning. -maelen sdr. -mailen lla v. dugga smått. -melen llä v. dugga smått, wara surögd.
Tihnetin ttiä v. skynda, skäska.
Tihnu un s. dugg. -uton ttaa v. dugga.
Tiho on s. ogerning, ondt. -olainen isen a. ondskefull, afskywärd, hin onde.
Tihoon ota v. fräsa l. sjuda, framstippra.
Tihraan rata v. frossa.
Tihru un s. surögdhet. -uun uta v. wara surögd. -uton ttaa v. droppa, dugga, plira.
Tihta hdan s. wäsiked.
Tihtaan hdata = tähtään.
Tihtiä än = tihiä.
Tihu un = tihiä, tiho och tihku. -uus uuden = tiheys.
Tihun, tihutan, tihuttelen se tihku.
Tihunti nnin s. tionde.
Tihvaroitsen ta v. tindra.
Tihverä än a. skarp, noga. -äsli adv. skarpt, noga.
Tiikka kan s. bolsterwar, penis pueruli.
Tiikki kin s. wattngrop för linrötning.
Tiiksi in = tiiski kopp, tiiksin luomat tinat i kopp gjutna tennsaker.
Tiili len s. tegel, ruter i kortspel, tiiliarkku tegelform, tiiliherne tegelärt (warietet af wanliga ärter). -inen isen a. rik på tegel, af tegel, s. dim. litet tegel. -lari in s. tegelslagare, stigbygel.
Tiima an s. timme, tiimapatsas solwisare. -anen sen dim. en timme. -aus uksen s. en timmes wäg. -ainen isen a. en timmes.
Tiimakka kan a. stark, stadig, uthållande.
Tiimelen llä v. brottas.
Tiinalainen isen s. mellanbalk i rior.
Tiine een a. drägtig, hafwande. -eys yden s. drägtighet, hafwandeskap.
Tiinu un s. tina. -ullinen isen a. med tina försedd, en tina full.
Tiippoon pota v. wippa. -potan ttaa v. ha att wippa, gifwa efter l. böja sig.
Tiira an s. tärna (sterna), raukutiira skräntärna (s. caspia), kalatiira fisktärna (s. hirundo), mustatiira swart tärna (s. nigra).
Tiirikka kan s. dyrk.
Tiiro on l. -ru un = tiira.
Tiisa an s. mal, ostmask.
Tiiska an s. hoftång.
Tiiski in a. njugg, s. fat, kopp, tiiskinsä nojalta på grund af sin njugghet.
Tiistai in s. tisdag. -ainen isen a. tisdags.
Tiistakka kan s. stensqwätta (saxicola oenanthe).
Tiisteri in s. horntistel (carduus lanceolatus).
Tiis int. lockord för hundar. -sti in l. -stinen sen s. walp, racka. -stitän ttää l. -stittelen tellä v. locka walpar l. hundar. -stitys yksen s. lockning af hundar.
Tiiteroihten ta v. trippa.
Tiiti in l. -inen isen s. tätting, mes (parus).

Tiittera än *a.* qwick, behändig.
Tiivi in *a.* tät, fast, njugg, karg, *s.* wipa (*tringa*). -veys yden *s.* täthet, karghet. -visti *adv.* tätt, kargt. -vistän ää *v.* göra tät, förtäta. -vistys yksen *s.* förtätning. -vistelen tellä *v.* smått förtäta, wara karg, knoga -venen veta l. -vistyn yä *v.* bli tät, förtätas, bli karg.
Tiivis iin = tiivi, tivis.
Tika *s.* tikapuut stege. -kas kkaan *s. pl.* tikkaat stege.
Tikahdan htaa *v.* hastigt röras, knysta, mucka. -kahdun htua *v.* kikna. -kaisen sta *v.* kärft tilltala, mucka.
Tikari in *s.* dolk
Tikelä än *a.* trång, snäf.
Tikerä än = tiku.
Tikiä än, tikeys yden, tikiästi = tihiä, tiheys, tihiästi, tikiä vatsa hårdt lif.
Tikisen stä *v.* pipa, fint droppa.
Tikistän ää l. -telen llä *v.* streta emot, motsäga. -tys yksen *s.* motstretning, motsägning.
Tikka kan *s.* hackspett (*picus*), stake, musta t. swart hackspett (*p. martius*), isotikka stor hackspett (*p. major*), pikkut. liten hackspett (*p. minor*), kirjat. hwitryggig hackspett (*p. leuconotus*), tikkatie stakad wäg. -kkanen sen *dim.* liten hackspett. -koitan ttaa *v.* staka.
Tikkelä än *a.* syrlig, bitter.
Tikku kun *s.* sticka, strigel, talgmes. -unen sen *dim.* liten sticka, strigel. -uinen isen *a.* full med stickor, ht. strigel. -kutan ttaa *v.* förse med stickor, sticka, strigla. -kutus uksen *s.* beläggning med stickor, strigling.
Tikkuri in *s.* tiotal, däcker (kalfskinn), yllewant.
Tikkävä än = tihiä.
Tiku un *s.* os. -uinen isen *a.* osande, osig. -uun uta *v.* osa. -utan ttaa *v.* sticka i ögonen såsom os l. rök, laga os. -utus uksen *s.* stickning i ögonen till följe af rök (tikku).
Tikusnaariainen *s.* tretaggig spigg (*gasterosteus aculeatus*).
Tikute tteen *s.* band, hårfästning med band, tikutemato binnikemask. -tan ttaa l. -ttelen tellä *v.* fästa ihop hår med band (tikku, tiku).
Tila an *s.* rum, utrymme, plats, lägenhet, belägenhet, läge, ställning, tillstånd, före, napp, lädermunstycke till horn hwarmed barn matas, dihorn, ei ole tilaa utrymme finnes ej, laske tilallensa sätt på sitt ställe, oma tila egen lägenhet, hyvässä tilassa i godt stånd, ei lapsi ota tilaa barnet tar ej horn, tilariite menföre. -anen sen *dim.* litet rum, liten lägenhet. -ainen isen *a.* ht. rum, lägenhet, före. -aisuus uuden *s.* tillfälle, läglighet, tillstånd. -ava an *s.* rymlig. -avuus uuden *s.* rymlighet. -avasti *adv.* rymligt. -allinen isen *s.* lägenhetsinnehafware, possessionat, *a.* bofast. -allisuus uuden *s.* bofasthet. -atoin ttoman *a.* utan lägenhet, icke bofast. -attomuus uuden *s.* brist på lägenhet. -asto on *s.* statistik. -lus uksen l. -lustus uksen *s.* lägenhet if. mindre. -lustan aa l. -lustelen lla *v.* förse med lägenhet. -loitan ttaa l. -loittelen tella *v.* placera, ställa, maka, gifwa rum. -luri in *s.* oftadig åbo, flyttande ofta.
Tilaan lata *v.* beställa, prenumerera. -laus uksen *s.* beställning. -aaja an *s.* beställare. -laelen lla *v.* beställa småningom.
Tilahdan htaa = tilkahdan se tilkka.
Tilhi in *s.* sidenswans (*bombycilla garrula*).
Tili in *s.* redogörelse, räkenskap, besked, tilin teko redowisning, tehdä tilin göra redo, göra räkenskap, tilin alainen redowisningsskyldig.
Tiljahevonen häst på foder (ruokohevonen).
Tilka lan *s.* lapp, flik, fil. -anen sen *dim.* liten lapp. -ainen isen *a.* lappig. -koitan ttaa *v.* lappa. -koittelen tella *v.* lappa smått. -koitus uksen *s.* lappning.
Tilkka kan *s.* droppe, sqwätt. -anen sen *dim.* liten droppe, liten sqwätt. -ainen isen *a.* droppig, sqwättig. -kkaan kata *v.* sqwätta. -kkaus uksen *s.* sqwättning. -kahdan htaa *v.* hälla en sqwätt. -kahdus uksen *s.* hastig sqwättning.
Tilkin kkiä *v.* stoppa, drifwa. -kin kki-

men *s.* drifjern, skoppningsfil. -kitsen ta *I.* -kitän ttää *v.* drifwa, tillstoppa, dikta, kalfatra.
Tilkon kkoa *v.* låta droppa (tilkka).
Tilkku kun *s.* lapp, sqwätt (tilka, tilkka). -unen sen *s.* liten lapp, liten sqwätt. -kun kkua *v.* gå i bitar, droppa. -kkumus uksen *s.* droppning, lappigt ting. -kkuun kuta l. -kuitsen ta *v.* lappa. -kkuilen lla *v.* klippa i lappar. -kutan ttaa *v.* hopflicka, låta droppa, drypa, dela i lappar l. små bitar. -kutus uksen *s.* hopflickning, dryppning, droppning. -kuttelen tella *v.* flicka småningom, drypa smått, dela, trippa.
Tilkastan aa *v.* hotfullt fordra.
Tilleroinen isen l. -röinen isen *a.* rund, trillande.
Tillukas kkaan = tillus.
Tillukka kan *s.* liten bägare, halfstrumpa, näckblad. -ainen isen *dim.* liten bägare, *a.* rund och fort, knubbig.
Tillus uksen *s.* halfstrumpa, socka.
Tilsa an *s.* snöklimp under hästfoten, tilsakirves hammare för att bortslå isklimp. -sainen isen *a.* som har sådan isklimp. -soitun ttua *v.* få sådan isklimp.
Timiero on *s.* tobaksolja, bittert ämne.
Timon oa *v.* utlåta sig.
Timppi pin *s.* hårbindel.
Timu un = sima.
Tina an *s.* tenn, tinapää tennhufwud, hufwud med tennprydnader, tinarinta tennbröst, bröst med tennspänne, tennfärgadt bröst, bröst med klingande röst, tinaseppä tenngjutare, tinasavi hård blålera, tinasilmä *ep.* för starr i ögat. -ainen isen *a.* af tenn, tennrik. -aan ata *v.* förtenna. -aus uksen *s.* förtenning. -aaja an *s.* förtennare. -ailen lla *v.* småningom förtenna. -autan ttaa *v.* låta förtenna. -atoin ttoman *a.* utan tenn. -attomuus uuden *s.* tennbrist.
Tinka ngan *s.* beting, prut. -kaan gata *v.* betinga, pruta, dikta, fila bräder tätt till hwarandra. -aelen *adr.* -ailen lla *v.* betinga fortfarande, pruta smått. -aus uksen *s.* betingning, prutning. -ki gin *s.* beting, *a.* knapp, nidsk. -ngin kiä l. -ngon nkoa *v.* pruta. -kiä än *s.* prutare, gnidare i handel. -ngitän ttää *v.* låta pruta. -ngittelen tellä *v.* pruta, låta smått pruta.
Tinkki kin l. -inen isen *s.* mes (parus).
Tinnerrän rtää *v.* trampa marken hård på ett ställe (tannertaa).
Tinnervyö = tinavyö.
Tinnitän ttää l. -ttelen tellä *v.* ljuda gällt ss. en klocka, bjellra.
Tintti tin *s.* klunk, snaps. -ttaelen lla *v.* smutta.
Tioitan ttaa l. -ttelen tella *v.* gräla på någon, gnata, marra. -tus uksen *s.* gnat, fortfarande träta. -ttaja an *s.* gnatare.
Tipakoitsen ta = tippaan.
Tipla an *s.* prick, punkt, fläck. -likas l. -lokas kkaan *a.* prickig. fläckig, fläckig. -lotan ttaa l. -lutan ttaa l. -lottelen l. -luttelen tella *v.* göra prickig, pricka, göra spräcklig.
Tipo on l. -onen sen *s.* styfwer, hwitten, alldeles (tippo).
Tippa pan l. -ppu pun *s.* droppe, tippukivi droppsten, stalaktit, tippatauti stranguri, stämma, jälkitippu efterlank, tippujuoksu trippande lopp. -ippaan pata *v.* droppa, trippa. -pun ppua *v.* droppa, flyta droppwis. -pahdan htaa *v.* droppa hastigt. -pahdus *adr.* -paus uksen *s.* hastig droppning, en hastigt fallen droppe. -pahtelen hdella *v.* droppa hastigt fortfarande, då och då. -putan ttaa *v.* droppa, ha att droppa, drypa. -putus uksen *s.* dryppning, droppning. -puttelen tella *v.* droppa fortfarande. -pautan ttaa *v.* låta hastigt droppa. -pauttelen tella *v.* låta fortfarande droppa hastigt, fälla en och annan liten droppe.
Tippo l. tipponen uti ss. meni tippotiehensä l. tipposen tiehensä gick sina färde, pani tipposen tyhjäksi gjorde alldeles slut, tömde alldeles.
Tipsuttelen *v.* trippa.
Tirajan jaa *v.* träta fortfarande (tora).
Tirhakka kan *a.* pigg, skarp. -kasti *adv.* skarpt. -koin ida l. -koitsen ta *v.* wara pigg, se till noga.
Tirhiä än *a.* arg, grälig, munwig (hund, käring).

Tiri in *s.* = tirilauta bräde på notkilen.
Tirikka kan = tirhiä.
Tirisen stä *v.* skyyra, sorla fint. -inä än *s.* fint sorl. -rahdan htaa *v.* skyyra ut hastigt, ge hastigt ett fint sorl. -ristän ää *v.* åstadkomma fint sorl, låta skyyra.
Tiritän ttää *v.* tillsluta ögat till hälften, plira.
Tirkatti tin *s.* hufwa, slöja.
Tirkiä än *a.* klar, plirande, pigg, flink. -keys yden *s.* pigghet. -kiästi *adv.* piggt, flinkt. -kistän ää *v.* glutta, titta, lura, plira, se noga. -kistys yksen *s.* plirning, kisning. -kistelen llä *v.* titta, kisa. -kahdan htaa *v.* titta upp hastigt. -kahdus uksen *s.* hastigt uppseende. -kistytän ttää *v.* låta lura.
Tirkka kan (= tiirikka) *s.* dyrk, kalatirkka strandskata (*hæmotopus ostralegus*). -kkaan kata *v.* uppdyrka. -kkaus uksen *s.* uppdyrkning.
Tirkkenen ketä *v.* upphöra, förswinna.
Tirkku kun = tirkka.
Tirmaan ata *v.* dricka starkt och fortfarande.
Tirpaan rvata *v.* wänta, bida.
Tirpatti tin *s.* tobaksolja l. annat mycket bäskt ämne.
Tirskun ua *v.* fnysa, gnissla, qwittra. -ke een l. -kuna an *s.* gnisslan, fnysning. -kahdan htaa *v.* strilta, gnissla hastigt. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* hastig gnisslan. -kutan ttaa *v.* ha att fnysa l. gnissla, puhui tirskutti talade gnisslande. -kutus uksen *s.* gnisslans framkallande, gnisslan. -kuttelen tella *v.* småningom framkalla prustning, gnissla då och då.
Tirsmu un = nirsu.
Tirso on *s.* för långt utstående ända, lång näsa.
Tirutan ttaa, tiruttelen tella, tirutin ttimen = ritutan, rituttelen, ritukainen.
Tisma an = tihma och täsmä, tismainen, tismelen = tihmainen, tihmailen.
Tismu un = tihma.
Tissi in *s.* spene. -inen isen *dim.* liten spene.
Tissu un *s.* luden sko, mjuk hasa. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* gå med ludna skor, gå lätt och mjukt. -utus uksen *s.* gång med mjuka skoplagg, hasning.
Titi din *s.* pip, *ep.* för liten fogel, talgmes (*parus major*). -isen stä *v.* pipa. -inä än *s.* pipning. -itän ttää l. -ittelen tellä *v.* låta pipa, ha att pipa. -itys yksen *s.* pipnings framkallande (tiiti).
Titkiä än, titkin iä = tihiä, tihitän.
Titti tin = tiiti.
Tidun tua *v.* friskna, qwickna till.
Tiu un *s.* tjog.
Tiuha an = tihiä.
Tiuhta an *s.* kors i wäfwen, tiuhtapuikko pinne hwarpå garnet, som inwäfwes, är uppnystadt, *pl.* tiuhtat l. tiuhliistat pertor som omgifwa tiuhta, ohran tiuhtat kornagnar.
Tiuhti in *s.* en utan släde ledig löpande häst, spannhäst. -ia an *a.* ledig löpande (häst).
Tiukka kan *a.* tät, sparsam, njugg, spänd, Tjöck gästgifweri. -kkenen keta *v.* tätna.
Tiukkanen sen *s.* timmerman (insekt).
Tiukku kun *s.* droppe, kalas. -kun kkua *v.* droppa, drypa, roa sig. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* droppa, hälla droppwis. -kutus uksen *s.* droppning. -kahdan htaa *v.* droppa hastigt.
Tiuku iu'un l. -iuvun *s.* pipning, pingling, bjällra. -unen sen *dim.* småpipning, tätting. -iu'un iukua *v.* pipa, pingla. -iu'utan ttaa *v.* pingla.
Tiunti nnin *s.* tionde (tihunti).
Tiuris iin = tyyris.
Tiuru un *s.* löja.
Tiurun ua *v.* skyyra, stritta.
Tiusahus uksen *s.* sqwätt.
Tiuskaan kata l. -kin ia l. -kun ua *v.* snäsa, ryta, tala snäsigt, wresigt. -ku un l. -kumus uksen *s.* snäsning, wresigt tilltal, bann. -kuna an l. -kina an = tiusku. -kailen lla *v.* snäsa då och då. -kasen sta *v.* snäsa till en gång, ryta till wresigt. -kahdan htaa *v.* hastigt snäsa. -kaus uksen *s.* hastig snäsning. -kon oa *v.* snäsa groft, snäsa ofta.
Tiuvastan ta *v.* tala wresigt.
Tiuvun tiukua, tiuvutan ttaa = tiu'un, tiu'utan se tiuku.

Tivaan sta v. anfatta med ord.
Tivakka kan = tihiä.
Tivi in l. -iä än l. -is iin a. tät, fast, kompakt, karg, noga. -veys yden s. täthet. -visti l. -viisti l. -viästi adv. tätt, fast, kargt. -vistyn yä v. tätna, bli fast, kompakt, bli sparsam. -vistelen llä v. wara sparsam, wara noga (tiivi).
Tivotan ttaa = tiotan.
Tiyris iin = tyyris.
Toari in s. fart, påökning.
Tod .... se tosi.
Toe se toke.
Toennan ntaa v. urskilja, fatta, få reda.
Tohin ia = tohvaan.
Tohisen, tohina, tohistan se tohu.
Tohitan ttaa v. ränna.
Tohkio on a. plumpt byggd, tung och swår (slädr).
Tohko on s. dumhufwud, laivan tohko bakstam. -omainen isen a. något dum. -otan ttaa v. stöllas.
Tohlo on s. fåne (tolho).
Tohlus uksen s. bröl. -ustan aa l. -ustelen llä v. bröla.
Tohmia an a. moddrig. -mero on s. moddler, rådlöshet, dumhet. -meroinen isen a. något moddrig, tafatt, förswårande. -merron rtaa v. gå i modder, arbeta tafatt, fuska. -melo on = tohmero.
Toholan ttaa = tohitan.
Tohrin ia v. stöka, täta ihop.
Tohtaja an l. -tava an s. storlom (colymbus arcticus).
Tohdin htia v. töras, wåga. -htelias aan a. wågsam. -htelaisuus uuden s. wågsamhet,
Tohu un s. dån, buller, dost. -uu ua l. -uun uta v. dosta. -utan ttaa v. förorsaka dostning. -uinen isen a. susande, dammig, dostfull. -hisen sta v. susa, wäsnas. -hina an s. susning, stråk. -histan aa v. åstadkomma susning l. stråk.
Tohvaan vata v. göra ngt blindtwis, rycka, slå, krossa m. m. tohvaa tuonelaan störta i afgrunden. -vaisen sta v. hastigt och blindtwis göra ngt, tohvaisee tukkaan fatta i luggen.
Tohvikka kan = tohko.
Tol = tuo.
Toikkalanta boddist.
Toikkaan kata l. -kkaelen lla v. stöta på måsa.
Toikkaroin ida l. -roitsen ta v. ragla, stapla, göra på måsa, fuska.
Toikki kin s. granngård.
Toikkonen sen; yksitoikkonen enstörig.
Toimi men s. trådarna i en fyrskaftad wäfnad, warp, uppränning, omtanke, bestyrsamhet, werkställighet, toimikangas fyrskäftadt tyg, kangas on toimella wäfwen år uppränd, ei ole toimta har ej omtanke, bestyrsamhet, saa toimeen får i stånd, tulee (äy)teen toimeen kommer till full werkställighet, toimimies kommissionär, toimikunta werkställande myndighet, bestyrelse, direktion. -minen isen a. gjord af fyrskäfta tyg. -mikas kkaan a. fyrskäftad, bestyrsam, s. fyrskäftadt tyg. -mikkainen isen a. fyrskäftad. -meva an a. omtänksam, bestyrsam. -mellinen isen l. -melias aan l. -mias aan a. bestyrsam, beställsam, werksam, omtänksam. -mellisuus uuden l. -meliaisuus uuden s. bestyrsamhet, omtänksamhet, werksamhet, drift. -melliseti l. -meliaisesti adv. omtänksamt, driftigt. -metoin ttoman a. obestyrsam, oomtänksam, owerksam, sorglös. -mettomuus uuden s. owerksamhet. -mettomasti adv. oomtänksamt, owerksamt. -meen meta v. reda sig. -meunun ntua v. komma till besinning. -mitan ttaa l. -mittelen tella v. uträtta, werkställa, besörja, skaffa, bestyra. -mitus uksen s. förrättning, werkställighet, göromål, bestyrelse, redaktion. -mittaja an s. förrättare, werkställare, redaktör. -mistan aa = toimitan. -miskelen lla v. wara bestyrsam, syssla.
Toinen isen a. den andre, en annan, toiseksi för det andra, kaksitoista (kymmentä) tolf, kolmetoista tretton, kahdestoista den tolfte, kolmastoista den trettonde, toisin annorlunda, toisinansa understundom, joka toinen hwarannan, toisena (adv. toisna, toissa, tois) vuonna året näst för det sista, toispäivänä i förrgår, sanoivat toinen toisellensa sade at hwarandra. Komp. toisempi mer annorlunda, toisemmin

annorlundare. -isanne *adv.* åt annat håll. -isa aan l. -isia aan *s.* annat ställe, toisapäin åt annat håll, meni toisaalle l. toisialle gick åt annat håll, tuli toisaalta l. toisialta kom annorstädes ifrån. -isesti *adv.* för andra gången. -iste l. -isti l. -isten *adv.* en annan gång. -istan aa *v.* göra om, göra andra gången, toistaa peltoa plöja andra gången, toistamiseen för andra gången, ånyo. -istainen isen *a.* till annan tid hörande, jättää toistaiseksi lemna till en annan gång. -isin ia *v.* upprepa, göra om, berätta annorlunda. -isin imen l. -isinto noon *s.* variant. -isekkali *sdr.* -iskali *adv.* genom en annan, enligt en annan.

Toinnun ntua *v.* repa sig, hemta sig, komma sig före, qwickna till, bli redig. -ntumus uksen *s.* tillfriskning, tillqwickning. -nnus uksen *s.* wederqwickningstillstånd ifrån dwala. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* ha att repa sig, befordra uppkomst ifrån lägerwall.

Toivun ipua *v.* tillfriskna, qwickna till, hemta sig. -ipumus uksen *s.* tillfriskning. -ivutan ttaa l. -ivuttelen tella *v.* uppfriska, wederqwicka. -ivutus uksen *s.* wederqwickelse, förfriskning.

Toidun itua = toinnun.

Toitan ttaa *v.* trifwas, finna sig, fatta, ropa.

Toitotan ttaa *v.* blåsa på lur (åstadkomma ljudet toitoto). -itotus uksen *s.* blåsning på lur. -itahutan ttaa *v.* stöta i lur. -itattelen tella *v.* stöta i lur då och då, fortfarande.

Toivennun ntua = toivun.

Toivikki kin *s.* brudhjelpsamling, käydä toivikilla gå på insamling till brudhjelp.

Toivo on *s.* hopp, önskan, epätoivo förtwiflan. -vio on l. -ve een *s.* förhoppning. -voinen isen *a.* som hoppas, hoppfull, epätoivoinen förtwiflad. -votoin ttoman *a.* hopplös. -vottomuus uuden *s.* hopplöshet. -vottomasti *adv.* hopplöst. -von oa *s.* hoppas, önska. -voja an *s.* den som hoppas, önskare. -vojainen isen *dim. pl.* toivojaiset betalning för önskan, önskelön. -voma an *s.* något önskadt, önskan. -votan ttaa *v.* ha att hoppas, tillönska. -votus uksen *s.* tillönskan, onnen toivotus gratulation. -vottaja an *s.* önskare, onnen toivottaja gratulant. -vottelen tella *v.* tillönska fortfarande.

Toivun, toivutan, toivutus se toipua.

Tojotan ttaa *v.* ställa upp, uppsätta.

Tokaan l. tokajan kata *v.* göra på måfå, tåta till, rappa till. -kasen sta *v.* göra hastigt och blindtwis. -kautaa ttaa *v.* hastigt och blindtwis göra något, slå igenom ss. wårsnön. -kahdan htaa l. -kadin tia *v.* warsna, förmärka, gissa. -katan ttaa *v.* förmärka, erinra sig.

Tokari in *s.* mygga.

Toe okeen *s.* damm, stängsel i watten för fiskbragder. -okeinen isen *a.* med damm l stängsel försedd. -oetoin ttoman *a.* utan damm.

Tokero on *s.* ett slags mjölblandning (pehmerö).

Toki *prt.* säkert, wisst, dock, tokipuheinen rakt fram talande, fritalig, tokietto fräckt tagande, dumdristig, framfusig, rofferi. -inen isen l. -inainen isen *a.* rakfram, djerf, fräck.

Tokka kan *s.* bylte, knippe, fardus, flock, porotokka renflock, terveen tokka friskare. -anen sen *dim.* litet bylte, liten ask.

Tokkaan kata *v.* sticka, stinga, picka. -kkari in *s.* pickare, bröddigg. -kkaroitsen ta *v.* picka, hacka. -kkaroitan ttaa *v.* låta picka. -kin kkia *v.* pigga, picka, nagga. -kitan ttaa *v.* låta hacka l. picka.

Tokkimus uksen *s.* brushane (*machetes pugnax*).

Tokko *prt.* monne, monne wäl, monne dock. -oinen isen; yksitokkoinen = yksitoikkonen.

Tokutan ttaa *v.* drifwa på, påskynda.

Tola an *s.* spår efter släde l. skida i snön, gångstig, olla tolalla wara på spår, begripa. -aan ata *v.* göra spår i snön. -ahdan htaa *v.* hastigt komma i spåren, rinna i hågen.

Tolaan l. tolajan lata *v.* smutsa, besudla. -laun uta *v.* bli smutsad (tola).

Tolho on *s.* stor näsa, trut, fåne. -os oksen *s.* bredkäftad menniska (tohlo).
Toli in *s.* plats, wågnar, on miehen tolissa är i mans ställe, i en mans göromål. minun tolini å mina wågnar, tulla miestoliin komma i beräkning med män.
Tolikka kan *s.* kort och knubbigt ting.
Toljaan jata, -jaun uta = tolaan, tolaun.
Toljake kkeen l. -jus uksen *s.* senfärdig, fomlig menniska. -jotan ttaa l. -jottelen tella l. -justan aa l. -justelen lla *v.* göra något fomligt, senfärdigt, dröla. -jotus uksen *s.* dröligt beteende.
Tolkki kin *s.* ask, suolatolkki saltkar.
Tolkku kun *s.* begrepp, reda. -kullinen isen *a.* begriplig. -kullisuus uuden *s.* begriplighet. -kullisesti *adv.* begripligt. -kutoin ttoman *a.* obegriplig. -kuttomuus uuden *s.* obegriplighet. -kuttomasti *adv.* obegripligt. -kuin ida l. -kuitsen ta l. -kkuun kuta *v.* förstå, mena, utreda med ord, prata.
Tolkuttelen tella *v.* gå wårdslöst.
Tolla an *s.* hydda.
Tollakka kan *s.* fåne, dummerjöns. -koitsen ta *v.* bete sig dumt, stå och gapa.
Tollero on *s.* rundt bylte, dumhufwud.
Tollikka kan = tollakka.
Tollisko on, -istelen lla = tollakka, tollakoitsen.
Tollo on *s.* rundt bylte, dumhufwud, lymmel, brackstut, tuohitollo näfwerrulle till nätflöte, on tollossa är hopbyltad, makaa tollollansa ligger wråkande, på rygg.
Tollukka kan l. -kas kkaan *s.* socka af trasor l. skinn (talus). -ustan aa l. -ustelen lla *v.* gå på socker, hasa, traska.
Tolma an *s.* stoft, dam. -ainen isen *a.* dammig. -aan ata *v.* damma, röra upp dam.
Tolokka kan *s.* winterlax.
Tolppo on *s.* bläckhorn.
Tolva an *s.* rentraf, tolfskilling. -aan ata *v.* trafwa.
Tolvana an, -noitsen ta = tollakka, tollakoitsen.
Tolvelo on = tolvana.
Tomajan l. tomaan mata l. -misen sta *v.* dåna, ljuda doft. -mina an *s.* dån. -mahdan htaa *v.* hastigt dåna till. -mahdus *adv.* -maus uksen *s.* hastigt dån. -mahtelen hdella *v.* dunka till då och då. -mautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt dån, slå till dånande. -mauttelen tella *v.* åstadkomma då och då ett hastigt dån. -mistan aa *v.* åstadkomma fortfarande dån. -mikoitsen ta *v.* åstadkomma fortsatt dån, bannas, gråla på någon högljudt.
Tomera an *a.* häftigt talande, bannande, dumhufwud.
Tomerrun rtua *v.* utmattas, digna ned.
Tomia an *a.* oklar, dunkel.
Tommoinen isen = tuommoinen se tuo.
Tomppeli in *a.* pundhufwud, tölp. -listi *adv.* dumt, tölpigt.
Tomperoitsen ta = toikkaroitsen.
Tomsa an *s.* unkenhet. -aan ata *v.* lukta unket, gå plumpt. -aannun ntua *v.* unkna.
Tomu un *s.* dam, tomuperhoinen mal (*tinea*). -uinen isen *a.* dammig. -uisuus uuden *s.* dammighet. -uisesti *adv.* dammigt. -utoin ttoman *a.* damfri. -uttomuus uuden *s.* damfrihet, dambrist. -un ua l. -uun uta *v.* damma, flyga dam. -utan ttaa *v.* damma upp l. bort. -uttelen tella *v.* damma småningom, ajaa tomuttelee åker dammande. -utus uksen *s.* damning. -uttaja an *s.* dammare. -utun ttua l. -uunnun ntua *v.* neddammas, bli dammig.
Tongin nkia *v.* böka, gifwa stickord, pika. -nkaisen sta *v.* böka hastigt, stöta upp jorden. -ngaistan aa *v.* böka, plöja.
Tonko ngon *s.* forell, fors som drar till sig.
Tonne = tuonne se tuo.
Tontti tin *s.* tomt, tolft. -ttu tun *s.* tomte, tontun parta kaklök (*sedum telephium*).
Topakka kan *a.* sjelfständig, icke eftergifwande.
Topi in *s.* sjukdomsanfall, paroxysm.
Topostan aa *v.* äta glupskt.

Toppa an *s.* hosta.
Toppinen isen *s.* liten abborre.
Toppoinen isen *s.* socka af tyg.
Toppu pun *s.* kruka, potta.
Topsin ia *v.* trampa.
Tora an *s.* träta, kif, bannor, skrapa, tekee toran framkallar träta, saa toria får bannor, torahammas hörntand, ögontand, huggtand, bete, torajyvä mjöldrygа. -ainen isen l. -asa an l. -akas kkaan *a.* grälig, trätosam. -aisuus uuden *s.* grälighet. -aisesti *adv.* gräligt. -atoin ttoman *a.* icke grälig, utan gräl. -attomasti *adv.* utan gräl. -re een *s. pl.* toreet bannor. -raan l. -rajan ata *v.* kifwa, slåss, bannas, qwida, sorla. -railen lla l. -relen lla *v.* bannas. -relias aan *a.* grälig. -rastelen lla *v.* wara grälig. -run ua *v.* gräla, kifwas, träta, bannas, tillrättawisa -ruskelen lla l. -reskelen lla *v.* gräla smått, bannas fortfarande, gnata på. -rahdan htaa *v.* hastigt gräla, snäsa till. -rutan ttaa *v.* låta banna, gifwa muntlig skrapa (tores).
Torakka kan *s.* torakan.
Toratsu un *a.* istadig.
Tores een *s.* slummer, hengen toreet själtåg (tora).
Toreudun utua *v.* komma i gräl (tora).
Torho on *s.* dumhufwud.
Tori in *s.* torg, wattuledning, qwarntratt. -ikainen isen *s.* lik qwarntratt, *ep.* för björntryne. -itan ttaa *v.* leda watten.
Torjun ua *v.* afwärja, afwända, fösa bort, fördrifwa. -unto nnon *s.* bortfösning. -uja an *s.* afwändare, bortfösare. -uskelen lla *v.* fortfarande och smått afwärja.
Torkka kan *s.* nickning af slummer, blund, kyrkowäckare. -ari in *s.* kyrkowäckare. -kanto nnon *s.* slummer, nickning. -kahdan htaa *v.* nicka till af slummer, swigta, wackla, snafwa. -kailen lla *v.* nicka hit och dit i slummer. -katan ttaa *v.* ha att nicka, låta nicka. -kahtelen hdella l. -kattelen tella *v.* nicka till då och då i slummer, wackla fortfarande, swigta. -kahutan ttaa *v.* ha att hastigt nicka, wackla, astui torkahutti steg med en nickning, steg nickwis. -kku kun *s.* blund, slummer, ilta virkku aamu torkku talon hävittää aftonwaka morgonsömn förstör gården. -kus uksen *s.* slumrande tillstånd. -kun kkua *v.* blunda, slumra nickande. -kkuja an *s.* blundare. -kunta nnan *s.* blundning. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att nicka och blunda, tynga, gå wacklande, swänga. -kutus uksen *s.* inslumring, sömnaktighet, sömntyngd. -kon kkoa *v.* peka fram, räcka ut, slanta. -kotan ttaa l. -kottelen tella *v.* peka, wisa med utsträckt hand l. redskap. -kotin ttimen *s.* pekstick. -kotus uksen *s.* pekning, fingerwisning. -kko kon *s.* slantkrok, triangelkrok.
Torkuvoitsen ta *v.* söla, låtsa göra något, fjeska.
Torni in *s.* torn, torniniekka med torn försedd. -nu un *s.* upptornadt moln, åskmoln uppstaplade på hwarandra. -nuun uta *v.* upptornas, uppstaplas (moln, rök).
Tornio on *s.* Torneå.
Toro on *s.* qwarntratt, dumhufwud.
Torokkasilmä = torkkasilmä blundöga, blundare.
Torppa pan l. -ppi pin *s.* torp. -anen sen *dim.* litet torp. -ari in *s.* torpare. -ainen isen *a.* rik på torp.
Torrailen lla *v.* bete sig karst, gå och störas.
Torrakko kon *s.* stolpe på kärror för att sammanhålla lasset.
Torro on *s.* utstående ställning (i dålig mening), torropäa skrytsamt upphöjdt hufwud, on torrollansa är illa utstående, är med näsan i wädret. -omainen isen *a.* något utstående, något skrytsam. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* wara utstående, låta utstå, torrottaa jalkojansa utsträcker sina ben oskickligt.
Torrus uksen *s.* sömnyrsla, domnadt tillstånd.
Torskahdan htaa *v.* sjunka hastigt t. ex. i smuts.
Torstai in = tuorstai.
Torto rron = tortto.
Tortti tin *s.* spinnrock.
Tortto ton *s.* trädtratt, aflångt trädkärl.
Turun, toruskelen, torutan se tora.
Torvi ven *s.* rör, lur, basun, trumpet,

vp. för sqwalleraktig, pratsam menniska, kurkkutorvi luftstrupe. -vinen isen *dim.* liten lur, litet rör, *a.* ht. rör, lur. -veen veta *v.* blåsa i lur, skynda? -vetan ttaa *v.* blåsa i lur, basun m, m.

Tosi oden *a.* sann, werklig, *s.* sanning, allwar, puhuu totta talar sanning, näytän todeksi bewisar wara sannt, totta, tosin i sanning, tehdä totta göra skäl för sig, todenteko allwar, todenteolla' på allwar, toden totta sannfärdeligen, olla tosissansa wara helt allwarsam, todesta l. todestaan l. toden perästä på fullt allwar, todenperäinen sanningsenlig, todenmukainen, todenlainen sannolik, todenmukaisuus, todenlaisuus sannolikhet, todenlaisesti sannolikt, tosiansa i sanning. -odesti *adv.* sannerligen. -otuus uuden *s.* sanning. -otinen isen *a.* sannfärdig, allwarsam = yksitotinen, totinen tosi werklig sanning. -otisuus uuden *s.* sannfärdighet, allwarsamhet. -otisesti *adv.* sannerligen, allwarsamt. -otinainen isen *a.* sann, sannfärdig, trowärdig. -otinaisuus uuden *s.* trowärdighet. -odellinen isen *a.* wiß, werklig. -odistan aa l. -odistelen lla *v.* bekräfta sanningen, betyga, intyga, wittna. -odistaja an *s.* wittne. -odistus uksen *s.* wittnesmål, intyg. -odistin imen *s.* bewisningsmedel. -oteudun ntua l. -oteennun ntua *v.* bekräfta sig, besannas. -oteutan ttaa *v.* bekräfta, besanna, leda i bewis.

Toskaan kata *v.* äta glupskt.

Tosmempi *komp.* bättre.

Tosso on *s.* såne.

Toten *prt.* för skull.

Totero on *a.* enfaldig (tosi).

Totku un l. -unen sen *s.* fiskaffall, afskräde wid fiskrensning, fiskräs. -uinen isen *a.* full af fiskaffall.

Tottelen tella *v.* bry sig om, bekymra sig om, hörsamma, lyda, tauti ei tottele rohtoja sjukdomen ger ej wika för läkemedel. -levainen isen *a.* lydaktig, lydig. -levaisuus uuden *s.* lydaktighet. -levaisesti *adv.* lydaktigt, lydigt. -lematoin ttoman *a.* olydaktig, olydig. -lemattomuus uuden *s.* olydnad. -lemattomasti *adv.* olydigt. -lemus uksen *s.* lydnad.

Totti tin = kuontalo.

Totto ton *s.* spisel, eldstad. -ttonen sen *dim.* liten spis. -ttoinen isen *a.* ht. spisel. -tollinen isen *a.* med spisel försedd, i spiseln wistande, spisen full.

Totun ttua *v.* wänja sig, bli wan. -ttumus uksen *s.* wanblifning, wana. -ttuvainen isen *a.* som wänjer sig, läraktig i öfningar. -ttuvaisuus uuden *s.* läraktighet, lätthet att wänjas. -ttumatoin ttoman *a.* som ej wänjes, owan. -ttumattomuus uuden *s.* brist på wana, owana. -tutan ttaa *v.* wänja, göra wan, öfwa. -tutus uksen *s.* wänjning. -tuttaja an *s.* wänjare. -tuttelen tella *v.* wänja småningom. -tuskelen lla *v.* wänjas småningom.

Touhaan hata *v.* stoja. -hin ia *v.* stoja, stöka. -hina an l. -hu un *s.* stoj, stök. -hotan ttaa l. -hottelen tella *v.* uppwäcka stoj, göra larm, slamsa.

Toukaan u'ata, toukaisen u'aista = toukkaan, toukkaisen.

Toukka kan *s.* larf, trädmask, *fig.* orm, kammnäbb (*erodium cicutarium*), *pl.* toukat tänger. -anen sen *dim.* liten larf. -ainen isen *a.* full med larfwer.

Toukkaan kata *v.* göra ngt blindtwis, stöta, slå, stånga. -ailen lla *v.* smått stöta m. m. -aisen sta *v.* stöta till, sticka. -kin kkia *v.* fortfarande stöta m. m. -kkina an *s.* blindt stötande l. stångande.

Toukki kin *s.* klimp.

Touko u'on l. uvon *s.* sädd, säde, isl. wårsäde, tekee toukoa sår, touon teko wårsädd, toukomaa wårsädesland, talvitouko höstsädd, leikkaa toukoa skördar isl. wårsäde, toukokuu maj månad, toukoleipä större bröd af förstlingssäd att ätas i maj, toukomettinen skogsdufwa (*columba œnas*), toukolintu ringärla (*motacilla alba*). -ukoon u'ota *v.* göra sädd, bereda åkern till sädd isl. om wåren.

Tou'on toukoa = toukoon.

Toupikas kkaan *s.* yllewant.

Tourin ia *v.* gräfwa, omröra med hand.

Tousu un *s.* gunga. -un ua *v.* gunga.

-utan ttaa *v.* ha att gunga, låta gunga. -uttelen tella *v.* ha att gunga fortfarande, gunga sig. -utus uksen *s.* gungning. -utaja an *s.* gungare.

Touta dan i. -ain amen *s.* karp.

Touvi in *s.* tåg. -inen isen *a.* af tåg.

Touvaan ata l. -ailen lla *v.* stå och gapa, stå handfallen.

Toveri in *s.* kamrat, följeslagare. -ritsa an *s.* kamrat, följeslagarinna. -rus uksen *s.* en af kamraterna. -ruus uuden *s.* kamratskap.

Tovi ven l. vin *s.* resa, gång, tähän toviin, tällä tovella denna gången, toisella tovella andra gången.

Tovoti in *s.* ett slags brädspel, schack.

Trankki kin *s.* drank.

Trenki ngin *s.* dräng.

Trumpu mmun *s.* trumma. -pari in *s.* trumslagare. -putan ttaa *v.* trumma. -putus uksen *s.* trumning. -puttelen tella *v.* trumma smått.

Tue .... se tuki.

Tuhajan hata l. -hisen sta *v.* susa, mysa, fläsa. -hina an *s.* sus, fläsning. -hahdan htaa *v.* susa till hastigt, fläsa hastigt. -haus uksen *s.* hastig susning, fräsa upp. -hahtelen della *v.* susa hastigt då och då, flämta. -hatan ttaa *v.* ha att fläsa, susa, rusa, flyga med susning. -hin ia *v.* susa fortfarande, rusa l. slå blindtwis, hit och dit.

Tuhat l. tuhannen *a.* tusen, tuhat l. tuhannen miestä tusen man, tuhannen miehen tusen mans, tuhannen tuhatta million, tuhansin tusentals. -hannesti *adv.* tusen gånger. -hannes nnennen *a.* den tusende. -hannennesti *adv.* tusende gången. -hansittain *adv.* tusentals. -hansinen l. -hantinen isen *a.* tusenfaldig.

Tuhe een *s.* stök, susning, bruckenhet. -erran rtaa l. -ertelen rrella *v.* gnida, stöka, kläpa. -errun rtua *v.* gnidas, gnuggas. -errus uksen *s.* gnidning. stök (tuhajan).

Tuhisen, tuhina, tuhin se tuhajan.

Tuhjakka kan *a.* tung.

Tuhka han *s.* aska, tuhkapää brandar, tuhkarupuli l. -rokko mäßling, tuhkaneula *ep.* för dålig skräddare, tuhkapesä askgrop, askrum. -ainen isen *a.* askig, askblandad, af aska, *s.* mäßling, *pl.* tuhkaiset minsta slag myggor. -hkaan hata l. -hoitan ttaa l. -hoittelen tella *v.* beströ med aska. -hoitus uksen *s.* askning. -hkelo on l. -hkiainen isen l. -hkuainen isen *s.* bosist (*lycoperdon bovista*). -kuri in *s.* menk, mäßling, bosist. -kimo on l. -kimus uksen *s.* askfis.

Tuhkaan hata l. -hin hkia *v.* nosa. -kuhun *s.* nosning, lukt (tuhka).

Tuhku hun, tuhkuun huta, tuhkutan ttaa = tuhu, tuhutan (tuhkaan).

Tuhla an *s.* potatis.

Tuhlaan lata *v.* slösa, förslösa, förslingra, mißhushålla. -laus uksen *s.* mißhushållning. -laaja an *s.* slösare. -lari in *s.* slösare. -laelen *sdr.* -lailen lla *v.* smått förslösa.

Tuhli in *s.* potatis (tuhla).

Tuhma an l. -anen sen l. -atsuinen isen *a.* dum, oförståndig. -muus uuden *s.* dumhet. -masti *adv.* dumt. -mennun ntua l. -menen meta *v.* bli dum. -mennan ntaa *v.* göra dum, undertrycka, hämma.

Tuhnin ia *v.* böka, stöka, nosa. -nio on *s.* uppbökad hög, hop, bosist (*lycoperdon bovista*), snöskswamp, snöske, dröl, drucken. -niainen isen *a.* full med högar, bosistar, gjord af dem, drölig. -nu un *s.* nosning, fis, bökare, dröl, oravan tuhnu ekorrbo. -nus uksen *s.* stökare, nosare, dröl. -nustan aa *v.* söla, dröla, göra smutsigt.

Tuho on *s.* förderf, ofärd, undergång, *komp.* tuhompi förderfligare, sämre. -oinen isen *a.* förderflig, skadlig, liten. -otoin ttoman *a.* utan vederlag, fri från ofärd. -on oa l. -otan ttaa *v.* förderfwa, förgöra, förstöra, tillintetgöra. -oon ota *v.* skada, förderfwa, förgöra, lindra (smärta). kringspridas (för wind), kringströs, uppblåsas (tuhka, tuhoitan).

Tuhostan aa *v.* andas, pusta, flämta. -tun ua *v.* bli andtruten, förlora andan. -tus uksen *s.* andtrutet tillstånd.

Tuhotan ttaa *v.* fläsa. -tin ttimen *s.* windöppning i blåsbälg, klaff (tuho, tuhka).

Tuhraan rata l. -raelen *sdr.* -railen lla *v.* böka i smutsen, wältra sig i smuts, smutsa, besudbla. -re een *s.* uppbökadt tillstånd, bökning. -raus uksen *s.* bökning, smutsning. -raun uta l. -raannun ntua *v.* smutsa sig, bli smutsad, nedsölas. -rin ia *v.* böka fortfarande. -rasen sta *v.* böka upp hastigt. -ruun ruta *v.* böka upp. -rutan ttaa *v.* söla, sudda, bestryka. -ru un *s.* sölning, smutsning, sölare, bökare, tuhrusilmä surögd (*eg.* smutsöga). -rus uksen *s.* bökare, sölare, dröl. -rustan aa l. -ruslelen lla *v.* böka, stöka, smutsa, göra smutsigt.

Tuhtolaudat twärbräderna emellan gaffelplogens handtag.

Tuhto hdon *s.* toft, tulle.

Tuhu un *s.* duggregn, snöning, windpust. -un ua l. -uun uta l. -uelen *sdr.* -uilen lla *v.* susa. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* dugga, åstadkomma snöning (gående, springande o. s. w.), jfr. tuhajan.

Tuihon oa = tuikin.

Tuijon oa, -oon ota, -otan ttaa, -ottelen tella = tuion m. fl.

Tuiki *adv.* alldeles, helt och hållet, menee tuiki går om intet. -ia an *a.* stickande, skarp, amper, frätande, stötande, wresig. -keus uden *s.* skarphet, wresighet. -kiasti *adv.* skarpt, wresigt. -kiainen isen *s.* elritza (*leuciscus phoxinus*). -kinen isen *a.* stickande, skarp, stötande. -kelehdan htaa *v.* sticka fortfarande hastigt.

Tuikka kan *a.* stötande, häftig, skarp, wresig, *s.* som stöter med trynet, häftig menniska, häftig wrede. -ainen isen *a.* stötande med trynet, häftig, skarp, wresig. -are een *s.* något utspringande ss. gnista, spån m. m. -kan kkaa l. -kkaan kata *v.* stöta (ss. med tryne, horn), skuffa hastigt, slå till oförmärkt, droppwis hälla, hastigt utfara, tindra (is. om stjernfall). -kkailen lla *v* stöta då och då, droppa fortfarande. -kahdan htaa *v.* stöta hastigt, störta fram l. förbi, dorpa. -kahdus *sdr.* -kkaus uksen *s.* hastig stöt, plötsligt framstörtande. -kahun ua *v.* bli framstött, störta ut. -kki kin *s.* framstötning, tuikkipäinen häftig, ostadig. -kkinen isen *s.* spigg (*gasterosteus*), pajutuikkinen löfsångare (*ficedula trochilus*). -kin kkia *v.* skuffa fortfarande (med nos, horn o. s. w.), bitas (som arga hästar). -kkiloitsen ta *v.* sticka fortfarande, picka. -kku kun = tuikki. -kutan ttaa *v.* stöta fortfarande, sticka, binda nät, wara wresig, bitas. -kutus uksen *s.* fortfarande stötning, stickning, nätbindning. -kuttelen tella *v.* stöta då och då, fortfarande sticka, fara fram ryckwis, hälla droppwis.

Tuima an *a.* wåldsam, häftig, skarp, wild, ohyfsad, rå, saltlös. -muus uuden *s.* häftighet. -masti *adv.* wåldsamt, häftigt, wildt. -men enen *a.* rå, osaltad. -menetoin ttoman *a.* oduglig, förderfwad. -metuinen isen *a.* osaltad, rå. -maan ata l. -man aa l. -maelen lla *sdr.* -melen lla l. -mellan ltaa *v.* qwälja ss. saltlös mat l. hunger, på obehagligt sätt plåga, wara häftig, skärpa till. -menen meta l. -mennun ntua *v.* bli saltlös, osmaklig, bli häftig. -mennan ntaa *v.* göra saltlös, äcklig. -mistun ua *v.* bli häftig, bli wåldsam, upplåga, wredgas. -mistelen lla *v.* bete sig häftigt, wåldsamt. -mistutan ttaa *v.* göra häftig.

Tuion oa l. -oon ota *v.* stöta (hufwudet fram), draga i sig, sörpla. -otan ttaa *v.* stöta fram (tuikkaan), titta fram, se förstulet. -ottelen tella *v.* stöta fortfarande (hufwudet fram), titta, glutta.

Tuippaan pata = tuikkaan.

Tuira an *s.* hwit slipsten.

Tuiretuinen isen *a.* oansenlig, obetydlig.

Tuis *int.* hyss, utrop wid foglars fördrifwande.

Tuiskan aa l. -kaan kata l. -kin ia *v.* kasta omkring, strö hit och dit, skuffa, stöta. -kina an l -kinus uksen *s.* kringkastning, kringspridning, stötning, skuffning. -ke een *s.* kringkastadt ting, wirrwarr, kanan tuiskeet hwad hönan kringkastat. -kahdan htaa *v.* hastigt kringkasta, bli utströdd, utbryta och hastigt flyga omkring, falla kringströdt l. handlöst. -kitan ttaa l. -kittelen tella *v.* låta kringströ, kringkasta. -ku un *s.* kringkastning, snöyra, snöfall. -kuinen

isen *a.* full af kringkastade saker, snöyrande. -kun ua *v.* kringströs, snöa. -kuun kuta *v.* kringkastas, snöa, tuli tuiskuun elden kastar lågor omkring. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att kringströ, snöa, yra, tulee tuiskuttain kommer som en snöyra, dammande.

Tuitan ttaa se tuki.

Tuitti tin *s.* ei tuittia ei taittia icke medwetande, i sus och dus.

Tuittu tun *s.* ryck, snarstickenhet, otålighet, hetsighet, tuittupäinen snarsticken, hetsig, tuittupäisyys snarstickenhet, hetsighet, häftighet. -uinen isen *a.* nyckfull, häftig. -ten *adv.* häftigt. -ttuilen lla *v.* wara snarsticken.

Tuiverran rtaa *v.*

Tuiviloihten ida *v.* sticka.

Tuivu un

Tujahdan htaa *v.* hastigt framstörta, ila förbi. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* hastig framstörtning, förbifart. -jakas kkaan *a.* hastig, ilande (tuikka).

Tujainen isen *s.* mindre näfwerflaska.

Tukahdun l. -kehdun htua l. -kaun uta *v.* förqwäfwas, storkna, dämpas. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* förqwäfning. -kahutan *sdr.* -kautan ttaa *v.* qwäfwa, hämma, dämpa. -kauttelen tella *v.* förqwäfwa småningom, en efter annan, dämpa smått. -keutan ttaa *v.* qwäfwa. -keuttavainen isen *a.* qwäfwande.

Tukala an *a.* swår, beswärlig, mödosam. -luus uuden *s.* swårighet. -lasti *adv.* swårt, mödosamt. -lustun ua *v.* utledsna.

Tukela an, -luus uuden, -lasti = tukala m. fl.

Tuki tuen *s.* stöd, tukiseiväs stödjande gärdesgårdsstör, tukitoivo tillförlitligt hopp, tukiturva wärn, *pl.* tuet styltor. -ukeva an *a.* stadig, stödd, fast, stark, pålitlig. -ue ukeen *s.* stöd, understödt tillstånd. -uen ukea l. -ukeen ueta *v.* stödja, understödja, upprätthålla, styrka. -ukia an *s.* stödjare, förswarare. -uetoin ttoman *a.* utan stöd, wärnlös. -uitan ttaa *sdr.* af tuetan ttaa *v.* låta stödja.

Tuki *adv.* alldeles = tuiki.

Tukka kan *s.* lugg, hår, tukkanuora l. tukkanuotta l. tukkanuottanen hårdragning, kirveen tukka yxhammare. -ainen isen *a.* luggig. -amainen isen *a.* lugglik, långhårig. -kkaan kata l. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla l. -kistan aa l. -kistelen lla *v.* lugga. -kistus uksen *s.* luggning. -kistaja an *s.* luggare.

Tukkeen keta l. -ken kkea l. -kin kkia l. -kitsen ta *v.* tillstoppa. täppa, stoppa. -ke kkeen *s.* igentäppt tillstånd, täppningsmedel, stoppa, förband, dref. -kkia an *s.* täppare, tillstoppare. -kkio on *s.* tillstoppning, förstoppning. -kkielen lla l. -kkiskelen lla *v.* tillstoppa småningom, hålla på att stänga, täppa, påtruga. -kkeun uta l. -kkeennun ntua l. -kkeunnun ntua *v.* bli tillstoppad, täppas, steckas. -kitan ttaa *v.* låta tillstoppa, täppa. -kitus uksen *s.* tillstoppning. -kittelen tella *v.* låta småningom tillstoppa, täppa småningom. -kitutan ttaa *v.* låta tillstoppa. -kko kon *s.* tapp, stoppa, bundt, förband, heinätukko hötapp, ei yhdestä tukkoa tule af ett blir ingen bundt, haavan tukko sårbindel, vesitukko wåt trasa, tie on tukossa wägen är stängd, tilltäppt. -kos oksen *s.* tilltäppt tillstånd. -kon kkoa *v.* stoppa till rafft. -kkoon kota *v.* göra knippor, stacka säd. -kotan ttaa *v.* förse med bindel (sår), dela i bundtar, tukottain bundtwis. -kku kun *s.* knippe, bundt, tukkukauppa großhandel, tukkukauppias großhandlare, rahatukku penningbundt, tukkunaan alltihop, rubb och stubb, ei tukkunaan alldrig i werlden, tukulta en groß, i parti, tukummin mer i bundt, närmare hwarandra. -kkunen sen *dim.* liten bundt. -kun kkua l. -kkuelen lla *v.* stoppa in, inweckla, gömma. -kkuun kuta *v.* fösa ihop, hopa, samla. -kutan ttaa *v.* sätta i bundtar, tukuttain bundtwis.

Tuko *prt.* = tako.

Tukustan aa, tukustelen lla, tukustus uksen, tukustaja = tukistan m. fl. se tukka.

Tukuun tu'uta = tukkuun se tukkeen.

Tulen lla *v.* komma, uppkomma, bli utaf, blifwa, mogna, affasta, kännas, tillkomma, böra, beträffa, aika tulee tiden tillstundar, tulee aikaan l. toimeen kommer till rätta, ei tule jos ei ole tullakseen kommer ej om det så icke är af ödet bestämdt, tullen mennen gående och kommande, terve tultuas wälkommen, minun tulee ikävä jag får ledsamt, tuho hänen tulevi förderfwet öfwergår honom, tuleva aika den tillkommande tiden, ei siitä tule mitään deraf blir intet, tulee terveeksi blir frisk, pahoin tullut illa utkommen, tulin sanoneeksi jag blef den som sagt, kom att säga, ohra tulee kornet mognar, pellosta tuli tynnyri åkern affastade en tunna, tulee kalalle l. kalalta kännes som (smakar l. luktar af) fisk, minun tulee saada jag har att få, minun tulee tehdä mig tillkommer att göra, mitä asiaan tulee hwad saken angår, tulee isäänsä bräs på sin fader. -eskelen lla *v.* komma småningom. -evainen isen *a.* kommande, tillkommande. -evaisuus uuden *s.* framtid. -evaisesti *adv.* i framtiden, framdeles. -ento nnon l. -enta nnan *s.* ankomst, mogning. -ennasti *adv.* wid ankomsten, strax från början. -lia an *s.* som kommer, ankommande. -liainen isen *s. pl.* -set ankomstgåfwor, hemkomstöl. -lemus uksen *s.* ankomst, tillkomst, taudin tulemus sjukdomsanfall. -lo on *s.* ankomst, affastning. -lonen sen *dim.* liten affastning. -los oksen l. -lokki kin *s.* affastning. -loisa an *a.* rik på affastning, ymnig, inbringande, winstgifwande. -lokas kkaan *s.* nykomling. -leun uta l. -leennun ntua l. -lehdun htua l. -letun ttua *v.* mogna. -leus uksen l. -leumus uksen *s.* mogning, mognad. -letan ttaa *v.* låta komma, ha att mogna, låta blifwa, förwandla. -lettelen tella *v.* låta ofta komma, komma tidt och ofta, ikävä tulettelevi ledsnaden påkommer tidt och ofta. -leutan ttaa l. -leennutan ttaa l. -leennuttelen tella *v.* låta mogna (tuli).

Tuli len *s.* eld, tulikivi swafwel, tulikivinen af swafwel, tulikorento eldgaffel, tulikurkku eldgap, tulirauta eldstål, tulipalo eldswåda, brand, tulihehku eldslåga, kalevan tuli kornblixt, tulisoitto bloß, tulipunainen eldröd, tulisia eldstad, härd, tulimuju lawa, tulimato lysmask, tulen lento reform, hudutslag l. det som förorsakar utslag, hwitsida (*potentilla argentea*), ångsull (*filago arvensis*), tuli-öljy stenwatten, tulimaa swedjad mark, tulikerta öfwersta stenlagret i ugnsbotten (arina), tulenkestävä eldfast, tulen omille tulille kommer till egen härd, hem, olen tulillani är wid min härd, olen tulissani jag är wred, upphettad, tulihormu = horsma, tulinunnu åltgräs (*ranunculus flammula*), tuliruoho, tuliohjake krussyra, swinsyra (*rumex crispus*). -lonen sen *dim.* liten eld. -lehma an *s.* glöd, brasa. -lennos oksen l. -lennus uksen *s.* brasa, eldstad. -linen isen *a.* eldig, eldad. -lisuus uuden *s.* eldighet. -lisesti *adv.* eldigt. -lellinen isen *a.* som har eld. -lus uksen *s. pl.* tulukset elddon. -listan aa *v.* upphetta, glödga, göra eldig. -listus uksen *s.* upphettning, uppglödgning. -listun ua *v.* bli upphettad, uppglödgas, uppeldas. -lehdun htua *v.* bli het, eldig, inflammeras. -lehdus l. -lehus l. -leus uksen *s.* inflammeradt tillstånd, inflammation. -lennun ntua *v.* bli eldig, bli brännd, tulentunut jyvä brandskadadt sädeskorn. -likka kan *s.* eldröd get. -litun ttua l. -llun ltua *v.* bli eldig, bli eldröd, tulittu vuohi = tulikka. -litan ttaa l. -littelen tella *v.* swafla, göra eldig, färga eldröd. -litus uksen *s.* swafling, färgning till eldröd.

Tuljun ua *v.* skakas. -utan ttaa *v.* skaka.

Tulkka kan *s.* mutter (i hjul och skrufwar), hjulbössa.

Tulkki kin *s.* tolk. -ila an *s.* tolkens hem. -kitsen ta *v.* tolka. -kitus uksen *s.* tolkning. -kitsia an *s.* tolkare.

Tulkku kun *s.* klabb emellan twänne stockar, domherre = punatulkku (*pyrrhula vulgaris*), jokitulkku åmynning.

Tulla an *s.* tulle (hanka).

Tulli in *s*. tull, tullipäälys tullförwaltare. -llaan ala *v*. förtulla. -llaus uksen *s*. förtullning.
Tullikko kon *s*. snodd, nahkatullikko lädersnodd, piske.
Tullo on *s*. rulle, bylte. -oon ota *v*. pösa upp.
Tullu un = tulla.
Tulppa pan *s*. fil, propp, kork. -ppaan pata *v*. infila, korka, proppa. -ppaus uksen *s*. proppning.
Tulva an *s*. wårflöde, tulvavesi flödwatten, joki on tulvillansa ån flödar öfwer, öfwerswämmar. -vaan ata l. -vailen lla l. -vin ia l. -vehdin htia *v*. öfwerswämma, flöda öfwer.
Tuma an *s*. kärna. -akas kkaan *a*. kärnrik, kärnfull. -mehtelen hdella *v*. uttaga kärnan, undersöka.
Tumakka kan *a*. dimmig.
Tumma an *a*. dunkel, mörklett, tumman punainen mörkröd. -akka kan l. -ava an *a*. något dunkel, mörklett. -mmehdan htaa l. -mmehtelen hdella *v*. fördunkla, nedsätta. -mmennan ntaa l. -mmentelen nnella *v*. fördunkla, fläcka, hämma. -mmennus uksen *s*. fördunkling. -mmenen eta l. -mmennun ntua l. -mmetun ttua l. -mmehdun htua l. -mmoun uta l. -mmuun uta l. -mmun ua *v*. fördunklas, utslockna. -mmeksun ua *v*. anse för mörk. -mmutan ttaa = tummennan.
Tummeli in *s*. spändt, stinnt jufwer.
Tumppu pun *s*. want. -ppunen sen l. -pponen sen *dim*. liten want.
Tumpukas kkaan = tumppu.
Tumpuloitsen ta *v*. tuffla, handskas.
Tumpura an = tumma, tymperä.
Tungen nkea l. -nkeen ngeta *v*. tränga, intränga, påtränga, påtruga, pådrifwa. -nkia an *s*. påträngare, trugare. -nkemus uksen *s*. påträngning, påpackning. -nko ngon l. -nku ngun *s*. trängsel, tunkometsä l. -laiho skog l. säd så tät att man måste tränga sig igenom. -nkoinen isen *a*. träng, att genomträngas. -ngos oksen *s*. sammanträngdt tillstånd, trängsel. -nkeilen lla l. -ngeskelen lla *v*. tränga l. påtruga småningom. -nkeun uta l. -nkeudun utua *v*. bli inträngd, påträngas, intränga sig. -ngetan ttaa *v*. intränga, påpacka, påtränga. -ngetus uksen *s*. påträngsel, påpackning. -ngettelen tellä *v*. smått påtränga, wara påhängsen. -ngeksin ia *v*. tränga fortfarande. -ngeitsen ta *v*. tränga sig. -nkaisen sta *v*. tränga hastigt.
Tunkio on *s*. dyngstod, dynghög. -oinen isen *a*. full med sopor l. dynghögar. -oilan ttaa *v*. göra dynghög.
Tunkka kan *s*. unkenhet. -ainen isen *a*. unken. -aannun ntua l. -ahun l. -aun uta *v*. unkna. -autan ttaa *v*. låta unkna.
Tunnen ntea *v*. känna, tunteakseni så widt jag känner. -ntia an *s*. kännare. -ntemus uksen *s*. känning, känsla, känsel. -ntevainen isen *a*. kännande. -ntematoin ttoman *a*. icke kännande, obekant. -ntemattomuus uuden *s*. brist på känsla, obekantskap. -nne nteen *s*. känsla. -nto nnon *s*. känsla, känsel, medwetande, omatunto samwete, on tunnollansa har sitt medwetande, tunnon mies samwetsgrann man, tunnon vaiva l. tuska samwetsqwal, tuntomerki igenkänningstecken. -ntoinen isen *a*. känslig, kännande, medweten, samwetsgrann. -ntoisuus uuden *s*. känslighet. -ntoisesti *adv*. känsligt, medwetet, samwetsgrannt. -nnollinen isen *a*. känslig, samwetsgrann. -nnollisuus uuden *s*. samwetsgrannhet. -nnollisesti *adv*. samwetsgrannt. -nnotoin ttoman *a*. känslolös, medwetslös, samwetslös. -nnottomuus uuden *s*. känslolöshet, samwetslöshet. -nnottomasti *adv*. känslolöst, samwetslöst. -nti nnin *s*. känsel. -ntelen nnella l. -nteilen lla *v*. känna smått, känna efter, få känning af, igenkänna. -nnelma an *s*. känsla -nnun ntua *v*. kännas, märkas, lehmä tuntuu fostret i kon kännes, kan märkas. -ntumus uksen *s*. känning. -nnus uksen *s*. kännemärke, kännetecken, = tunnustähti l. -merkki, tunnussana lösen, paroll. -nnustan aa *v*. bekänna. -nnustus uksen *s*. bekännelse. -nnustaja an *s*. bekännare. -nnustelen lla *v*. draga känsla af något, känna sig före, känna ef-

ter. -unehdin htia l. -ntasen unasta v. kånna, hafwa kånsla af. -unistan aa v. igenkånna

Tunturi in s. fjell, tunturipöllö fjelluggla (*strix nyctea*).

Tuo on *pron.* den der, tuota pikaa strart, genast, en pane tuokseni bryr mig ej derom, tuonpään hals öfwer hufwud, utan betänkande, tuo tuostakin tid efter annan, tuolla der, tuollempana der långre bort, tuolta derifrån, tuommoinen l. tuollainen sådan der, tuonaan för en tid sedan, tuonaampi för långre tid sedan.

Tuohi hen s. näfwer, tuohikontti näfwerwäska. -inen isen a. af näfwer, s. näfwerrifwa. -ikko kon s. näfwerrifwa. -ikka kan l. -ikkainen isen s. näfwerstko. -itan ttaa v. belägga med näfwer. -itun ttua v. bli öfwerdragen med näfwer, bli näfwerlik. -hon oa l. -hoon hota l. -haan hata v. gå med näfwerbloß omkring på ett kyttland, kytta med näfwer, göra wårdslöst. -honen sen *dim* = tuohi. -hus uksen s. näfwerbloß, bloß, ljus, ljustring, tuohusneuvot ljustringsredskap, tuohuskala fisk fångad med ljuster, rasvatuohus talgljus, tuohuskanta ljusstake. -hustan aa v. ljustra. -hustus uksen s. ljustring. -hustaja an s. ljustrare. -hustelen lla v. ljustra smått.

Tuohku un = tuoksu.

Tuokempi a. *komp.* långre bort belägen, tuokempana der längre bort (tuo).

Tuokio on s. ögonblick, en stund. -oinen isen a. ett ögonblicks.

Tuokkoinen isen = tuohikkainen.

Tuoksu un s. doft, yrande stoft, kukan t. blommans doft, tuoksulumi yrsnö l. lös snö som kringföres af winden. -uinen isen a. doftfull, yrande, dammig. -un ua l. -uun uta v. dofta, yra, damma, flyga omkring, ryka. -umus uksen s. yra. -utan ttaa l. -uttelen tella v. damma, ha att yra. -utus uksen s. damning. -sin ia v. yra fortfarande. -sina an s. fortsatt yra, ifrig rörelse, fjeff.

Tuoli in s. stol. -inen isen *dim.* liten stol, a. full af stolar.

Tuollinen se tuon.

Tuolloin, tuolloinen = tuonain, tuonainen.

Tuomi men s. hägg (*prunus padus*). -inen isen a. af hägg, rik på hägg. -ikas kkaan a. rik på hägg, s. häggbär. -isto on l. -ikko kon s. häggskog. -ikka kan = tuomi.

Tuomio on s. dom. -mitsen ta v. dömma. -mari in s. domare.

Tuon uoda v. hemta. -uominen isen s. hemtning, *pl.* -set hemkomstgåfwor. -uoja an s. hemtare. -uonti nnin s. hemtning, införsel, affastning. -uominki ngin s. hemtning. -uollinen isen a. hemtad, *pl.* tuolliset hemkomstgåfwor, hemtning. -uotan ttaa l. -uottelen tella v. låta hemta, inhemta, importera, affasta. -uottaja an s. som låter hemta, importör. -uottamus uksen s. inhemtning. -uote tteen s. det hemtade, produkt, affastning. -uodun tua v. hemtas, bli hemtad.

Tuonain l. -nattain *adv.* för en tid sedan. -nainen isen l. -noinen isen a. för en tid sedan warande. -nne *adv.* dit, *komp.* tuonnempi långre ditåt (tuo).

Tuoni nen s. dödsgud, död, tuonen koira tuonis hund, luden fjärillarf. -nela an s. tuonis hem, underjorden, graf. -ninen isen a. Tuonis, dödande.

Tuoppi pin s. stop. -inen isen *dim.* litet stop. -pillinen isen a. som har stop, ett stop fullt.

Tuore een l. -res een l. -ri ren a. rå, färsk, fuktig, frisk. -reus uden s. färskhet. -reesti *adv.* färskt, friskt. -reun uta l. -reennun ntua l. -rehdun htua v. bli färsk l. fuktig. -rrun rtua = tuoreun. -rehdin htia v. wisa sig färsk, fuktas, uppfriskas. -rennan ntaa l. -retan ttaa l. -reutan ttaa v. göra färsk l. frisk, fukta. -rikki kin s. fonamn. -rustan aa l. -rustelen lla v. fukta småningom, uppmjuka.

Tuoro on = turve.

Tuorstai in s. thorsdag. -inen isen a. thorsdags.

Tuovila an s. Toby.

Tuovus uksen, tuovustan as, tuovus-

tus uksen = tuohus, tuohustan, tuohustus.

Tupa van *s*. stuga, tupasirkka syrsa (*achetes domestica*). -anen sen *dim*. liten stuga, sofrum. -vallinen isen *a*. stugegande, en stuga full. -vatoin ttoman *a*. utan stuga.

Tupakka kan l. -kki kin *s*. tobak, polttaa tupakkia röka tobak. -koin ida l. -koitsen ta *v*. nyttja tobak, is. röka.

Tupas ppaan *s*. tuswa (typäs).

Tupehdun htua, tupehdus uksen, tupehutan ttaa = tukehdun, tukehdus, tukehutan.

Tuper, uti ss. tuperkeikka kullerbytta = tupermylly, tupermullikka. -rran rtaa l. -rtelen rrella *v*. göra kullerbytta, wältra sig med kullerbyttor, fara en moddrig wäg. -rrun rtua l. -rrehdan htaa *v*. slå kullerbytta, tumla (kuper).

Tupina an *s*. tillhugg, påk (tupiu, tuppaan).

Tupo *adv*. alldeles, tupoturha alldeles fåfäng.

Tuppaan pata *v*. stoppa, skuffa, packa. -ppaja an *s*. stoppare, skuffare. -ppaus uksen *s*. stoppning, packning. -ppaelen lla *v*. stoppa smått, packa på, påtränga. -pin ppia *v*. stoppa fortfarande, stöta på oafbrutet, skuffa ständigt. -pitan ttaa *v*. ha att stöta på, driswa fram, klappa på, skynda på. -ppo pon *s*. stoppa, stoppning. -pottelen tella *v*. stöta på smått, tuoda tupottelee hemtar skyndande, *eg*. stötande på.

Tuppero on *s*. modder (tuper).

Tuppi pen *s*. slida, balja, siementuppi fröhus, tuppisuu utstående tillsnörpt mun, ohra on tupella kornet är i slida, kornaxet håller på att framträda, tuppihalla frost som skadar säden innan den gått i ax, tuppisaksa gårdfarihandlare, tuppipisto i kortspel falskt aſſpel med mindre kort än det utslagna, piika on tupella flickan är wid ålder att bära slida (knif). -inen isen *dim*. liten slida, *a*. försedd med slida. -pes eksen *s*. slida med tillbehör. -ppelo on *s*. kort slida, kort ting i allmänhet, kort knubbig menniska. -petoin ttoman *a*. utan slida. -pikas kkaan *a*. slidformig, *s*. en slags want.

Tuppura an l. -ri in *s*. hwirfwel, ordan, strynka.

Tupru un *s*. rökpelare, hwirfwel, sladdring, rykning, doft. -uun uta l. -uelen lla *v*. hwirsla, bilda rökpelare, ryka, sladdra, röras sladdrande. -utan ttaa l. -uttelen tella *v*. låta hwirsla, sladdra, röras sladdrande. -rakka kan *s*. hwirfwel, yrwäder, häftighet, naimatuskan tuprakka häftig giftaslust, trumpun t. trumhwirfwel.

Tupsu un *s*. tofs, tupsupäinen som har tofs i ändan, tupsuniska *ep*. för sidensmans (*bombycilla garrula*), tupsuhyyppä tofswipa (*vanellus cristatus*), tupsukukka *ep*. för wäpling. -unen sen *dim*. liten tofs. -uinen isen *a*. toffig, tofsad. -uun uta *v*. sladdra som en tofs, swaja. -utan ttaa l. -uttelen tella *v*. ha att swaja, sladdra, skaka, wiska, ajaa tupsuttelee åker swajande, sladdrande. -sahdan htaa l. -sahtelen hdella *v*. swaja hastigt, dimpa, dunka (t. ex. fallande). -sautan ttaa *v*. ha att hastigt swaja, fälla hastigt, ha att dimpa. -sin ia *v*. wiska fortfarande (t. ex. med swansen), borsta l. damma med wiska.

Tupu vun *s*. kyckling.

Tupuri in *s*. nätmärke i hafwet, flöte, ställning i trädtopp för mätning, tupuriherra *ep*. för landtmätare.

Tnra an l. -ro on *s*. nedsänkta granoch tallruskor för fisklek, *a*. mjuk, wattensjuk (turisen).

Turaan rata l. -ron oa *v*. lappa, stoppa (is. nät).

Turahtelen hdella = tuurittelen.

Turahdun htua *v*. skadas af hetta.

Turakka kan *s*. kortspelet par och påförare, twå herrar och en narr.

Turha an *a*. fåfäng, onyttig, wansklig, tekee turhaksi tillintetgör, menee turhaan gå om intet, puhuu turhia talar strunt, tuli turhaan l. turhinpäin kom förgäfwes, turhamielinen, turhapäinen fåfänglig, inbilsk, turhanaikainen wansklig, onyttig. -huus uuden *s*. fåfänga, slärd, wansklighet.

-hasti *adv.* fåfängligt, onyttigt. -hae-len *sdr.* -hailen lla *v.* wara fåfäng, tala fåfängligheter. -haun uta *v.* bli fåfäng.

Turila an l. -as aan *s.* ollonborre, för wårter skadlig ohyra. -lo on *s.* förderfligt ting.

Turisen sta *r.* gnißla, fräsa, frusta (watten under foten på sank mark, tura). -ina an *s.* gnißel, knarr. -ikko kon *s.* wattensjuk mark. -istan aa *v.* ha att frusta, åstadkomma fräsning (t. ex. snytning).

Turistun ua *v.* swälla.

Turja an *s.* bakdelen af nacken, Landet på andra sidan fjellen i norden, Norge, Lappland, Lapp, trashank. Turjan meri Ishafwet, Turjan tunturit lappska fjellen. -ake kkeen *s.* want, trashank. -alainen isen *s.* Lapp, Norrman.

Turjutan ttaa l. -ttelen tella *v.* skaka, wagga.

Turki = tuiki.

Turkka kan *a.* eländig, krösplig, öfwergifwen, turkkaliha benlöst kött. -ainen iten = turkka, turkkainen tuli ryslig eld.

Turkkaan kata l. -kin kkia *v.* skuffa, stöta.

Turkki kin *s.* pels, Turk, ihoturkki pelsrock, lifpels. -inen isen *dim.* liten pels. -killinen isen *a.* som har pels. -ilainen isen *s.* Turk, *a.* turkisk. -kkuri in *s.* bundtmakare, körsnär. -kis iksen *s.* tillbehör till pels, pelswerk. -kitan ttaa *v.* pelsa på.

Turku run *s.* torg, Åbo stad. -unen sen *dim.* litet torg. -ulainen isen *s.* Åbo-bo, *a.* till Åbo hörande.

Turkutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* inwagga, stöta på fortfarande, truga. -tus uksen *s.* waggning, påstötning (turkkaan).

Turma an *a.* oförsigtig; förwägen, *s.* förwägenhet, förderf, olycka, skada, tapaturma owäntad, oförmodad olycka, öde, oaktsamligt olycksfall, tapaturmaa af en händelse. -asti *adv.* oförsigtigt, förwäget. -ainen isen *a.* förwägen, förderflig, skadlig, tapaturmainen tillfälligt, oförmodadt olycklig. -aisuus uuden *s.* förwägenhet, förderflighet, tapaturmaisuus tillfällighet, oförmodad (elak) händelse. -aisesti *adv.* förwäget, förderfligt, tapaturmaisesti oförwarandes. -mio on *s.* förderf, skada, förödelse, turmiolta förwäget. -miollinen isen *a.* förderflig. -melen lla *v.* förderfwa, skada. -melus uksen *s.* förderf, förstörelse. -melia an *s.* förderfware, förstörare. -meun uta l. -meennun ntua l. -miun uta l. -mellun ltua *n.* förderfwas.

Turnu un *s.* lapp på kläder. -uinen isen *a.* lappig.

Turo on *s.* ruska till fisklek, säckpipe (tura).

Turpa van *s.* nos, mule, trut. -ainen isen *a.* med nos, mule försedd. -ailen lla *v.* bruka trut l. mule, lehmät turpailevat.

Turpa van *s.* asp (*cyprinus aspius*). -rpainen isen *a.* rik på aspar.

Turve l. turves peen *s.* torfwa, tilta, gräswål, turpeen alainen under torfwan warande, begrafwen, afliden, turvessara tufstarr (*carex caespitosa*). -rpeinen isen *a.* torfwig, af torf. -rpeisuus uuden *s.* torfwighet. -rpeellinen isen *a.* som har torf. -rpeetoin ttoman *a.* utan torf. -rpehikko kon l. -rveikko kon *s.* torfmark, torftägt. -rpeennun ntua *v.* bli torflupen, bli torfwig.

Turpia an *a.* uppswälld, swulstig, fyllig, fet. -peus uden *s.* fyllighet, uppswäldt tillstånd, fetma. -puus uuden *s.* fyllighet, obstruktion. -penen vota l. -vun pua l. -poon vota l. -poun uta l. -pounnun ntua *v.* tillswälla, swullna till, bli fyllig. -votan ttaa l. -vutan ttaa l. -vottelen tella l. -vuttelen tella l. -vustutan ttaa *v.* ha att swälla, låta swullna, låta bli fyllig. -votus l. -vutus uksen *s.* uppswällning, turvotustauti pössjuka, wattusot.

Turras aan = tursas och turilas.

Turri in *s.* lurf, pudel. -ikas kkaan l. -isas aan *a.* lurfwig.

Turr.... se turta.

Tursas aan *a.* pösig, *s.* fabelaktigt hafswidunder, krake = meritursas. -saan

ata *v.* pösa upp, göra pösig. -sastun ua l. -sistun ua *v.* bli pösig.

Tursin ia l. -sahuttelen tella *v.* sticka fortfarande, träckla.

Turska an *s.* torsk, hafswidunder (tursas), isoturska stortorsk, stockfisk, sulkiturska små torsk, turskahapen torskmossa (*peltidea aphthosa*).

Turskun ua, turskahdan htaa, turskutan ttaa, turskutus uksen = purskun m. fl.

Tursuun uta = purskun och tursastun.

Turta rran *a.* stel, styf, känslolös, halfmurken, sur. -taun uta l. -teun uta l. -rrun rtua l. -rtaannun ntua *v.* stelna, styfna, förlora känslan, bli murken, bli sur. -rrus uksen *s.* stelnadt, styfnadt tillstånd. -rto rron *s.* stelnadt, styfnadt, murket, surt ting, turtopuu surt halfmurket träd, gammalt windfälle.

Turu un *s.* hörn i säck l. påse, qwarntratt, torg (turku).

Turva an *s.* beskydd, tillflykt, förtröstan, tillförsigt, tillit, turvapaikka tillflyktsort, turva-ase förswarswapen, on turvissani är i mitt hägn, panee turvansa Jumalaan sätter sin förtröstan till Gud. -ainen isen l. -allinen isen *a.* beskyddad, wärnad, säker, förtröstansfull. -allisuus uuden *s.* säkerhet. wärnadt tillstånd. -allisesti *adv.* förtröstansfullt, med tillförsigt, tillitsfullt. -atoin ttoman *a.* wärnlös, obeskyddad, oförsörjd. -attomuus uuden *s.* wärnlöshet. -attomasti *adv.* wärnlöst. -aan ata l. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* skydda, wärna, göra skyddande, förse med skydd, taga sin tillflykt, förtro sig åt, öfwerlemna sig åt beskydd, turvaa pakoon taga till flykten, turvaa huoneen förser rummet. -velen lla = turvailen. -vaun uta *v.* taga sin tillflykt. -vittelen tella *v.* söka sin tillflykt, söka sitt skydd, hålla sig till. -aunnun ntua *v.* skyddas, wärnas.

Turvakko kon l. -vikas kkaan *s.* luden want. -oinen isen *dim.* liten want, *a.* med want försedd, *ep.* för björn.

Turvas rpaan = turpa asp.

Turvastun ua l. -vetun ttua = turpeennun.

Turv .... se turp ....

Tuska an *s.* ångest, nöd, wedermöda, tuskin näppeligen, knappt, hädin tuskin med njuggan nöd, tuskahiki ångestswett. -ainen isen *a.* ångestfull, ängslande, mödosam. -aisuus uuden *s.* ångestfullhet, ängslan. -allinen isen l. -aloinen isen *a.* ängslig, pinsam. -allisuus uuden l. -aloisuus uuden *s.* ängslighet, pinsamhet. -allisesti l. -aloisesti *adv.* ängsligt, pinsamt. -aun uta l. -aannun ntua l. -audun utua l. -astun ua l. -kistun ua *v.* bli ängslig, komma i nöd, bli utledsen. -kittelen tella l. -kistelen lla l. -kailen lla *v.* ängslas, beklaga sig. -ahutan *sdr.* -autan ttaa l. -astutan l. -atutan ttaa *v.* förorsaka ångest. -kiinnun ntua *v.* komma i ångest, utmattas af ängslan.

Tutsan l. tutajan data l. -tisen sta *v.* darra, skakas. -tina an *s.* darrning, skakning. -tistan aa l. -tistelen lla *v.* ha att darra, skaka. -tistus uksen *s.* skakning. -tistaja an *s.* skakare, darrare.

Tutka an *s.* udd, undersökning, kritik. -katoin ttoman *a.* utan udd, ounderstökt. -kain amen *s.* udd, äfsing. -kametoin ttoman *a.* utan udd, utan äfsing. -kaan kata *v.* utforska, besöka. -kaelen lla *v.* besöka då och då, efterfråga. -kin ia *v.* forska, undersöka, utgrunda, granska. -kia an *s.* granskare, forskare. -kimus uksen *s.* forskning, granskning. -kinto nnon *s.* granskning, betraktelse, undersökning. -kelen l. -kielen lla *v.* forska fortfarande, granska smått. -kelma an *s.* forskning, trollformel. -kelmus uksen *s.* thema. -kistelen lla *v.* undersöka, begrunda, betrakta. -kistelemus uksen *s.* undersökning, betraktelse. -kaisen sta *v.* hastigt utforska, fråga efter. -kaisia an *s.* efterfrågare. -kitan ttaa *v.* låta granska. -ku un *s.* granskning, beräkning. -kutoin ttoman *a.* outgrundelig, oberäknelig, oerhörd.

Tuttava, tuttavuus, tuttu se tuun.

Tutti tin l. -inen isen *s.* tott, sughorn för barn, elddon.

Tuud .... se tuuti.

Tuuhia an *a*. yfwig, yöfig, ftåtlig. -heus uden *s*. yfwighet. -hiasti *adv*. yfwigt, yöfigt. -hakka kan l. -hakas kkaan *a*. mycket yfwig, trafig, ftarfwig. -helen lla *v*. breda ut, göra yöfande. -hon oa *v*. yöfa, fläfa, wara ifrigt beftyrfam. -hotan ttaa *v*. låta yöfa, ha att fläfa, tulla tuuhottaa fomma fläfande. -hahdan htaa l. -hahtelen hdella *v*. fläfta. -haus uksen *s*. fläft. -hu un *s*. fläft, luft, tranfpiration. -huun huta *v*. lufta, fläfta, tranfpirera.

Tuuhku hun *s*. fläft.

Tuukkaja an *s*. uggla.

Tuulas aan *s*. ljufter, tuulaskopra ljufter-hålfter, olla tuulaalla wara på ljuftring. -stan aa l. -stelen lla *v*. ljuftra. -staus uksen *s*. ljuftring. -staja an *s*. ljuftrare.

Tuuli len *s*. wind, wäder, blåft, tuulihaukka = poutahaukka, tuulen lento hudutflag, tuulen pyörre ftydrag, tuulen pyöriäinen wäderhwirfwel, puhua tuuleen tala i wädret, tuulen pieksiä yrhätta, wildbafare, tuulen pesä l. kopra ftälle upp i träd derifrån en mängd frodiga grenar utgå, tuulen kopra ormbunke (för deß frodiga grening), tuulen sääri = horsma, tuuliahmalo = paukkuheinä, tuuliraututunen = tuikkinen -linen isen *a*. blåfig, windfull, tuulispää orfan. -leinen isen *a*. windig, *h*t. wind, *s*. ftälfyäck (fom wräkes på ftrand af winden). -liainen isen *a*. windfull, tuuliaismuna windägg, tuuliaispää = tuulispää, tuuliaiskoura mindre ankare, dragg. -likas kkaan *s*. *pl*. tuulikkaat twänne med topparna fammanwridna björkwidjor, fom faftas öfwer hö för att hindra det att kringkaftas af winden. -len lla *v*. blåfa (om wind). -leskelen lla *v*. blåfa fmått. -letan ttaa l. -litan ttaa l. -lutan ttaa l. -letutan ttaa *v*. wädra, rena l. torka i blåft, kafta fäd. -letus uksen l. -litus uksen l -lutus uksen *s*. wädring. -lettelen l. -littelen l. -luttelen tella *v*. wädra fmått, wädra fig, röras i fria luften, låta blåfa på fig, taga frifk luft. -leun uta l. -lennun utua l. -letun ttua *v*. bli wädrad. -llun ltua = tuuleun.

Tuulias aan = tuuhia.

Tuulos oksen *s*. Tuulois.

Tuuma an *s*. råd, affigt, plan, rådflag, pitää tuumaa rådflå, omin tuumin på eget råd, fjelfmant, yksin tuumin gemenfamt, enhälligt, tuuman mies förflagen man, tuuman seppä projektmakare. -akas kkaan *a*. rådig, förflagen. -ainen isen *a*. rådig, rådgörande, yksituumainen enhällig, enfe, ruttotuumainen haftig i beflut. -akkaasti l. -aisesti *adv*. rådigt, yksituumaisesti enhälligt, gemenfamt. -aan ata l. -aelen *sdr*. -ailen lla *v*. refonnera, rådflå, öfwerlägga, utkafta plan. -aus uksen *s*. rådplägning, plananläggning. -aaja an *s*. tänkare. -min ia *v*. öfwerlägga, betänka, öfwerwäga. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v*. rådgöra, öfwerlägga.

Tuuma an *s*. tum. -ainen isen *a*. tums. -allinen isen *s*. tumslängd.

Tuume een, tuumeinen isen = tuumi, tuuminen.

Tuumen nen *s*. jufwer.

Tuumi in *s*. kärna. -minen isen *a*. kärnfull, kärnig (tuuma).

Tuun tuta (*sdr*. af tunnen tuntea) *v*. känna, erfara, tuten genom att känna, fåfom kändt, *pass*. tutaan kännes, igenkännes. -uttava an *a*. den fom kännes, bekant, förtrogen. -uttavuus uuden *s*. bekantfkap, förtrogenhet, förtrolighet. -uttavasti *adv*. förtroget, förtroligt. -uttu tun *a*. den fom är känd, bekant, förtrogen. -utusti *adv*. på bekant fätt, förtroligt. -utustan aa l. -utustutan ttaa *v*. göra bekant l. förtrogen.

Tuuppaan pata *v*. ftuffa. -ppaus uksen *s*. ftuffning. -ppari in *s*. ftuffare, takatuuppari. -ppailen lla *v*. ftuffa då och då. -pin ppia *v*. ftuffa fortfarande. -pahdan htaa *v*. haftigt ftuffa, framftöta.

Tuura an *s*. isbill, tuurakala ftockfifk. -rin ia *v*. hugga med isbill. -ritan ttaa *v*. hugga med isbill, hugga, fticka, -rittelen tella *v*. fortfarande hugga, fticka, ajoi tuuritteli körde ftampande,

tuuritteli auotan stad, knypplade noten.
Tuurikka kan s. haspel, keriä tuurikalla haspla.
Tuuru un se niska.
Tuusin ia v. wädra, spåra, ana. -ittelen tella v. bekymra, ängsla.
Tuusula an s. Thusby.
Tuuti in s. sömn (barnord). -tilainen isen s. barn som söfwes. -tu un s. wagga, barnbädd. -tunen sen s. liten wagga. -to on s. sofställe. -din tia l. -ditan ttaa l. -dittelen tella v. wagga, söfwa barn, skaka. -ditus uksen s. waggning. -dun tua v. sofwa eg. i wagga, waggas, skakas. -dutan ttaa l. -duttelen tella v. söfwa. -dutus uksen s. insöfning.
Tuutti tin s. strut is. af näfwer för bärplockning, myllyn tuutti qwarntratt, sokerituutti sockertopp. -inen isen dim. liten strut, näfwerriswa, a. försedd med riswa.
Tuuttilo on s. strunt, hacka.
Tuuvin ia, tuuvitan ttaa, tuuvittelen tella, tuuvitus uksen l. -tuuvinta nnan = tuudin, tuuditan, tuuditielen, tuuditus se tuuti.
Tyd ... se tyti, tyty.
Tyhevä än = tyhvä.
Tyhiä än = tyhjä.
Tyhjä än a. tom, menee tyhjään går om intet, teen tyhjäksi gör om intet, tyhjin käsin med toma händer, tyhjä viljasta tom på säd, tyhjänpysty tomstående, inbilsk. -jyys yyden s. tomhet. -jästi adv. tomt, förgäfwes. -jänen sen l. -jönen sen dim. tom, s. inbillningsfoster. -jämäinen isen a. tomlik, fåfänglig. -jennän ntää v. tömma, uttömma, göra tom. -jennys yksen s. uttömning, tomgörning. -jentäjä än s. uttömmare. -jentelen nnellä v. tömma småningom. -jennyn ntyä l. -jenen jetä v. bli tom, uttömmas. -jennytän ttää v. låta tömma.
Tyhkä a. idel, adv. alldeles, helt och hållet, tyhkä tyven fullkomligt lugnt (tykkä).
Tyhmä än, a. fåwitsk, dum, enfaldig. -myys yyden s. dumhet. -mästi adv. dumt. enfaldigt, däraktigt. -menen metä l. -mennyn ntyä v. bli dum, bedåras. -mistyn yä v. bli förfagt, häpna. -mennän ntää v. bedåra, hämma, hejda. -mistän ää v. göra häpen, förwåna. -mistys yksen s. förfagdhet, häpenhet, förwåning, öfwerraskning.
Tyhvä än a. frodig, lummig med grenarna uppåt, qwistig (tuuhia).
Tyhyttelen tellä v. bete sig trögt, göra långsamt.
Tyhä = tyhkä.
Tykki kin s. kanon. -kistö ön s. artilleri. -kitän ttää v. bestycka. -kitys yksen s. bestyckning.
Tykin kkiä v. picka. -kkään kätä v. stöta sakta, skuffa, klappa, sydän tykkää hjertat klappar. -kyn kkyä v. skakas, hoppa, guppa. -kytän ttää v. låta hoppa, skaka, klappa, sydän tykyttää hjertat klappar. -kyttäjä än s. skakare, klappare. -kytys yksen s. klappning. -kyttelen tellä v. stöta, klappa fortfarande, istuu tykyttelee sitter nackande.
Tykkä kän l. -kkö kön l. -kky kyn s. stort stycke, block, a. större än wanligt, korpulent, tjock, adv. alldeles, helt och hållet (tyhkä), tykkänänsä l. tykkönään helt och hållet, tyvenee tykkään lugnar alldeles, hastigt, metsä on tykössä skogen är full med snö (ger intet återljud), tykkä tyven fullkomlig stiltje, tykkynänsä (= tukkunansa) alldeles.
Tykö s. närhet, tyköpaikka stället närmast, tuli tyköni kom till mig, meni tyköäni gick ifrån mig, on tykönäni är hos mig, kirkon tykönä i närheten af kyrkan. -öinen isen a. nära warande.
Tyköön y'ötä v. strömma.
Tylkiä än a. tillbakastötande (sf. istadig häst), motbjudande, äcklig, led. -keys yden s. äcklighet, leda. -lin lkiä v. stöta tillbaka, streta emot, uppstöta, studsa, äckla. -kintö nnön s. tillbakastötning. -kittelen tellä v. låta smått stöta, skumpa. -käisen sta v. hastigt stöta tillbaka, ha en uppstötning. -kistyn yä v. bli uppstudsig, bli motsträ-

stig l. motbjudande. -kytän ttää v. stöta fram och tillbaka. -kytys yksen s. fram och tillbakastötning. -kyttelen tellä v. fortfarande stöta fram och tillbaka.
Tyllerö ön s. kort och rundt ting, klot. -öinen isen a. kort och trind, knubbig, klotformig.
Tylpiä än = tylppä.
Tylppä pän a. trubbig, icke spetsig.
Tylpä vän = tylppä.
Tylsä än a. slö. -syys yyden s. slöhet. -sästi adv. slött. -syn yä l. -senen setä l. -sennyn ntyä l. -sistyn yä sdr. -styn yä l. -syn yä v. bli slö, förslöas. -symys yksen s. slöblifning. -sytän l. -stytän ttää v. förslöa. -sytys yksen s. förslöandet. -syttelen tellä v. förslöa småningom.
Tylvä än s. stubb, qwarlemnad skogstäppa då öfriga skogen blifwit nedhuggen. -äinen isen a. stubbig, rik på skogstäppor.
Tyly yn a. drng, swår, sträng. -yys yyden s. dryghet, stränghet. -ysti adv. drygt, kärft, strängt. -ystyn yä v. bli kärf, förgrymmas.
Tymeen metä v. stämma, hämma, med magiska medel stilla blodflödet. -metys yksen s. stämning. -mäisen stä v. stämma hastigt.
Tymperä än a. dunkelfärgad (tumpura).
Tympiä än a. wämjelig, äcklig, tympiä tuuli swår obehaglig blåst. -peys yden s. wämjelighet, wämjelse. -piästi adv. wämjeligt. -peyn ytä l. -pistyn yä l. -päyn ytä v. få wämjelse, ledas wid. -peytän ttää v. göra wämjelig. -päisen stä v. framkalla hastig wämjelse. -päilen llä v. wämja smått, äckla.
Tymä än s. lim. -äinen isen a. limmig. -äkäs kkään a. limmig, slemmig, wämjelig.
Tynki ngen l. -nkä ngän s. afstympadt stycke, stump, stubb, veitsen tynki knifstump, luudan t. qwaststump, sitoman t. tjockändan af ett fädesband, aidan tynkä stör för gärdesgård. -ngin nkiä l. -nkööu ngötä v. stödja, sätta stöd för något. -nkö ngön s. stöd.
Tynkkeli in s. kort swans (fjälens).
Tynnyri in s. tunna, tynnyrilintu gransångare (ficedula abietina). -rillinen isen a. en tunna full.
Tyny yn l. tynys yksen s. galt, swin.
Typerä än l. -räinen isen a. stympad, kort, trumpen, eländig, tafatt, fåkunnig, enfaldig. -ryys yyden s. tafatthet. -rästi adv. tafatt, trumpet, enfaldigt. -rryn rtyä v. bli stympad, bli tafatt, förslöas, digna. -rrys yksen s. sanslöst tillstånd, afdåning. -rrän rtää v. stympa, sammandraga, göra tåpigt. -rtelen rrellä v. kläpa, bete sig tafatt. -röitsen tä = typertelen.
Typi adv. stympadt, alldeles, typityhjä alldeles tom, typihäntä stubbswans. -iä än = typerä.
Type ppeen l. -ppi pin l. -ppy pyn s. stump, skate, stubb, propp, aidan type stöd för gärdesgård, typpyhäntä stubbswans, hännän typpi swansstump. -ppiä än a. stympad. -pin ppiä l. -ppään pätä v. stympa, förse med stump, tillstoppa, proppa. -pistän ää l. -pistelen llä l. -pestelen llä v. stubba, stympa, afstympa. -pitän ttää v. handtera en stump, minä tynkällä typitän jag suger på en pipsnugga, jag handterar en stump l. snugga.
Typpyrä än s. kulle, a. stympad (typerä).
Typyrä än l. -räinen isen a. kort och tjock, kortwärt.
Typäle een = typpyrä.
Typäs ppään s. liten tufwa (type).
Typö, typösen adv. alldeles, typö l. typösen tyyni alldeles noga, alltsammans.
Tyranni in s. tyran. -ius uden s. tyranni. -inen isen a. tyrannisk.
Tyretän ttää v. stämma, hämma strömmen l. loppet. -etys yksen s. stämning, hämning. -ehyn eytä sdr. -eyn ytä l. -ehdyn htyä v. stämmas, stillas, stadna, upphöra. -eys yksen l. -ehdys yksen s. stämning, afstadning, uppehör. -ehytän sdr. -eytän ttää = tyretän -eytys l. -ehytys yksen = tyretys och tyrehdys.
Tyrjä än = Turja.
Tyrjään jätä v. stoja.
Tyrkkään kätä v. skjuta fram, skuffa på, stöta efter. -kkäys yksen s. påstötning, efterskjutning, utskjutning. -kkäelen sdr. -kkäilen llä v. stöta småningom. -ky-

tän ttää l. -kyttelen tellä v. stöta fortfarande efter, drifwa på, truga, påtruga. -kytys yksen s. pådrifning, påtrugning. -kin kkiä v. stöta l. sticka fortfarande, trockla.

Tyrky ryn a. ymnig, wigtig.

Tyrmiä än l. -miäs ään a. stel, oböjlig, trög, halsstarrig. -meys yden s. stelhet, oböjlighet. -miästi a. stelt, oböjligt. -mistyn yä l. -meyn ytä v. stelna af häpnad, förskräckelse, häpna, förlora sansningen. -mistys yksen s. förstelning, häpnad, förskräckelse. -mistytän ttää v. ha att stelna af fasa. -mys yksen s. stelnadt, medwetslöst tillstånd, dåning.

Tyrmä än s. stel, oböjlig, s. mörkt rum, fängelse, torn, flytande blod, tyrmäluontoinen hårdhjertad, ogin, tyrmäksi lyöty ihjälslagen. -syn ytä = tyrmistyn. -äys yksen = tyrmys. -ään ätä v. göra stel (tyrmiä).

Tyrni in s. hafstörne (*hippophaë rhamnoides*). -niä än = tyrmiä.

Tyrpäännyn ntyä = tyrtyn.

Tyrsky yn s. frus, prustning, gapskratt, stark snyftning, soppityrskyt skratt i knuten, i mjugg. -yn yä v. frusa, prusta, snyfta. -ytän ttää v. ha att frusa, sqwalpa. -kin iä v. frusa, snyfta fortfarande. -ke een l. -kinä nän s. fortsatt brus l. snyftning. -kähdän htää v. brusa till, utbrista i snyftning, prusta till.

Tyrtyn yä v. bli öfwermätt, få matleda. -ymys yksen s. matleda, öfwermätthet. -ytän ttää l. -yttelen tellä v. öfwermätta, stilla blod. -ytys yksen s. öfwermättning, blodstämning.

Tyrwää ään s. Tyrwis socken.

Tyrä än s. testickel, *pl.* tyrät brock, trollkulor, trollskott, tyräruoho ettergräs (*linnæa borealis*), tyrän neste riformsört (*euphorbia helioscopia*), tyräheinä brocksört, wågört (*herniaria glabra*), tyrävyö brockband, tyrämaiset brock. -änen sen *dim.* = tyrä. -äinen isen a. försedd med testiklar, trollkulor. -äkäs kkään a. beswärad af brock.

Tyrö ön s. djup göl, Tyris.

Tyserä än = tukeva.

Tysky yn s. tung, owig, swår.

Tyssään sätä v. afskära, stympa, slacka, raka, göra uppstående, pösa upp.

Tystäinen isen s. tramp i fogelgiller.

Tyti din = tyrö.

Tytisen stä, tytinä än = tutisen, tutina.

Tytky yn s. den pulserande rörelsen på ett wärkande ställe, bulnad, sår. -ytän ttää v. knycka, rycka, klappa, slå (som pulsen, hjertat).

Tytrintimä än s. stjufdotter (tytär).

Tytti tin s. flicka (tyttö), docka, tyttikääpä hwitticka, forttticka (*boletus suberosus*). -tin tliä v. få flickor (tytär).

Tytty tyn s. flicka, docka (tytti). -ynen ysen *dim.* liten flicka, docka. -yinen isen a. rik på flickor, dockor (tytär).

Tyttö tön s. jungfru, flicka, tyttölapsi flickebarn. -önen sen *dim.* liten flicka. -öinen isen a. rik på flickor. -öys yden s. jungfrudom, flicklif. -töstän ää v. besöka flickor (tytär).

Tyty dyn s. damm, hinder emot flytande watten, blod, mjölk o. s. w. vesityty wattenreserwoar, liten damm. -dyn tyä v. dämmas, hämmas, uppfyllas, tillfredsställas, bli nöjd, tytyy onneensa är nöjd med sin lott. -tyväinen isen a. nöjd, förnöjd, tillfredsställd. -tyväisyys yyden s. förnöjsamhet, tillfredsställelse. -tyväisesti adv. förnöjsamt. -tymätöin ttömän a. mißnöjd, oförnöjd, otillfredsställd. -tymättömyys yyden s. mißnöje. -tymys yksen s. fördämt tillstånd, mätthet, förnöjdhet. -dytän ttää l. -dyttelen tellä v. dämma, förnöja, tillfredsställa. -dytys yksen s. dämning, förnöjandet, tillfredsställandet. -dyttäjä än s. förnöjare.

Tytär ttären s. dotter, tytärpuoli, tytärlentämä stjufdotter, Tytärsaari Tyttersskär. -ttärinen isen a. rik på döttrar, angående dotter.

Tyven nen a. lugn, stilla, s. windstilla, lugn. -entö nnön s. windstilla, lugn, stiltje. -enesti adv. lugnt, stilla. -enen etä l. -ennyn ntyä v. bli lugn, stillas, bli stiltje. -ennän ntää v. göra lugn, stilla, lugna. -ennys yksen s. lugnandet (tyvi).

Tyvi ven *s.* rotänban, storänban på ett träd, nedra änban af ett ting, istuu tyvemmälle sätter sig närmare roten. -vinen isen *a.* med rotända försedd, af rotändar gjord. -vistö ön *s.* hop af rotändan, ställe fullt med stubbar. -vikäs kkään *a.* tjock wid rotändan. -veen vetä l. -vin iä *v.* bli tjock wid nedra delen af stammen, afskala nedra delen af stammen (till tjärwed). -vennän ntää *v.* afskala stammen. -vennys yksen *s.* afskalning (tyven).

Tyvyn yä, tyvytän ttää, tyvytys yksen = tyvennyn, tyvennän, tyvennys se tyven.

Tyyhyttelen tellä = tyhyttelen.

Tyyli in *s.* remmen emellan betslet och tömmen. -in iä *v.* styra, tygla.

Tyynelä än *s.* tulle.

Tyyne een l. -ni nen *a.* lugn. -neys yden *s.* lugn, stillhet. -nnän ntää *v.* lugna. -nnyn ntyä *v.* lugnas, stillas. -nnytän ttää *v.* lugna. -nistelen llä *v.* börja lugnas (tyven).

Tyyni *adv.* noga, alldeles.

Tyyppä pän *s.* tut, lur. -ppään pätä *v.* tuta, trumpeta.

Tyypäs ppään *s.* backe, kulle (typäs).

Tyyris iin *a.* dyr. -reys yyden *s.* dyrhet. -riisti *adv.* dyrt. -ristyn yä *v.* bli dyr, fördyras. -ristän ää *v.* fördyra, stegra priset. -risiys yksen *s.* prisstegring.

Tyyskä än *a.* noga, sparsam, tyyskä puu tjockt träd. -ästi *adv.* noga. sparsamt.

Tyyssia *s.* uppehållsort, tillhåll.

Tyysti in l. -tä än *a.* stilla, lugn, noga, sparsam, tyystin nogrannt, noga. -tyyn *s.* lugn, stillhet. -tyys yyden *s.* noggrannhet, sparsamhet. -tisti l. -tästi *adv.* noga, sparsamt. -tö ön *s.* stilla ort, hwiloplats. -tyn yä *v.* stillas, lugnas, tystna. -tytän ttää *v.* lugna, stilla, bringa till tystnad. -tytys yksen *s.* lugnandet. -tyttelen tellä *v.* lugna småningom.

Tyyten = tyyni noga.

Tyyty dyn, tyydyn tyä, tyydytän ttää, tyydytys yksen, tyydyttelen tellä = tyty m. fl.

Tyytty tyn *s.* skalmeja, lur. -tyn ttyä l. -tytän ttää l. -tyttelen tellä *v.* blåsa på lur. -tytys yksen *s.* blåsning på lur.

Tyyvyn, tyyvytän, tyyvyttelen = tydyn m. fl.

Työ yön *s.* arbete, werk, möda, hampa, päivätyö dagswerke, tehdä työtä arbeta, työmies arbetskarl, työsia l. työsio arbetsställe, nyplog, nyswed, yhtä työnäosä utan uppehåll, työn takaa med all möda, töin tuskin med njuggan nöd, työala werksamhetsfält, työpiiri werkningskrets. -yöllinen isen *a.* werklig, faktisk. -yöllisesti *adv.* med gerningar, faktiskt. -yöläs ään l. -yöläinen isen *a.* arbetsdryg, swår, beswärlig. -yöläys yden l. -yöläisyys yyden *s.* beswärlighet, mödosamhet, swårighet. -yöläästi *adv.* swårligen, med möda. -yöläyn ytä l. -yölästyn yä *v.* utmattas af arbete, få arbetsleda, bli beswärlig, swår. -yölästytän ttää *v.* utmatta genom arbete, förswåra. -yöteliäs ään *a.* arbetsam, werksam. -yöteliäisyys yyden *s.* arbetsamhet. -yötöin ttömän *a.* arbetslös, sysslolös. -yöttömyys yyden *s.* arbetslöshet, sysslolöshet. -yöttömästi *adv.* arbetslöst, sysslolöst. -yönnyn ntyä *v.* komma i werksamhet, slå sig på något. -yönnän ntää l. -yöntelen nnellä l. -yöntäelen llä *v.* mödosamt sträfwa, mödosamt framdrifwa, stöta fram, skjuta fram, affärda. -yönnekselen llä l. -yönneskelen llä *v.* fortfarande framdrifwa, truga på. -yöntö nnön l. -yönti nnin *s.* mödosam sträfwan, stöt, framskjutning, beskickning. -yönnin ntimen *s.* sträke. -yönnätän ttää = työnnän. -yönnättelen = työntelen. -yönnällän ltää *v.* stöta lätt, skjuta fram lätt. -yöhdyn htyä *v.* stanna i arbete. -yönelöitsen tä *v.* ha planer.

Työkkään kätä *v.* skuffa. -kin kkiä *v.* skuffa fortfarande, sticka, picka.

Työrä än?

Tä = tämä.

Tähd .... se taht ....

Tähkä kän l. hän *s.* ax, tähkäputki l. -tuppi axhylsa, tähkäpääheinä ängkafle (*alopecurus pratensis*). -änen sen *dim.* litet ax. -äinen isen *a.* arrik, axbä-

rande. -ällinen isen *a.* arbärande, förfedd med ar, ett ar fullt.
Tähmä än = tärmä, täsmä.
Tähne een *s.* prick, fläck. -eellinen isen *a.* prickig, fläckig, brokig.
Tähde hteen *s.* qwarlefwa, öfwerskott, huoneen tähteet ruiner efter hus, ruohon tähteet qwarlefwor af gräs, pane tähteelle lägg i förwar, maistaa tähteelle gifwa leda i smaken, jää tähteeksi blir öfrig (till förwaring), pitää tähteellä hålla i förwar. -hteinen isen *a.* som har qwarlefwor, i förwar lagd. -hteetöin ttömän *a.* som saknar qwarlefwor, tuli tähteetöin vieras eller är en gäst som ej lemnar något qwar (tähti).
Tähti hden *s.* stjerna, prick, tecken, för skull, taivas on tähdessä himmelen är stjernklar, pohjantähti nordstjernan, polstjernan, kointähti morgonstjernan, pyrstötähti komet, tähtirysmä stjerngrupp, tähtikunta stjernsystem, tähtiruoho åkerfryle (*spergula arvensis*), tähti otsassa fläck uti pannan, bläs, tuunnustähti känneteckn, sentähden derföre, tähteni för min skull, pojan tähden för sonens skull, pitää tähdellä hålla i förwar, panna tähdelle lägga i förwar, eg. lägga till märke, lägga märke till. -htinen isen l. -hyt htyen *dim.* liten stjerna m. m. -htinen isen *a.* stjernfull, bestjernad. -hdellinen isen *a.* med stjerna l. märke förfedd, angelägen, wigtig. -hdellisyys yyden *s.* wigtighet. -hdellisesti *adv.* angeläget. -hdetöin ttömän *a.* stjernlös, utan märke, utan tecken till, utan qwarlefwa (tähde). -hdistö ön *s.* stjernbild, konstellation. -htilö ön *s.* asterisk, asteroid. -hitän ttää l. -hytän ttää *v.* bestjerna, förse med stjernor. -tyri in *s.* stjernört (*stellaria graminea*). -hteilen llä *v.* bilda stjernor.
Tähdän htää l. -htään hdätä *v.* måtta, sigta, märka, warsna. -htäjä än *s.* måttare, sigtare. -htämys yksen *s.* måttning, sigtning, rigtning, warseblifning. -htäilen llä l. -htelen hdellä *v.* sigta smått, måtta fortfarande. -hdystän ää l. -hdystelen llä = tähdän, tähtelen.
Tähyyn hytä *v.* warsna, märka, se, sigta. -hystän ää l. -hystelen llä *v.* bese, besika, titta, gapa, söka (tähdystän).
Täi in *s.* lus, tulee täihin får löß, täitarha *ep.* för reform. -inen isen *dim.* liten lus, *a.* lusig, full af löß. -illinen isen *a.* som har löß. -itöin ttömän *a.* utan löß. -idyn ityä *v.* få löß, nedlusas. -itelen dellä *v.* plocka löß, löska. -itelys yksen *s.* löskning. -itän ttää *v.* nedlusa, söka löß. -ittelen tellä *v.* nedlusa.
Täkempi se tämä.
Täki *adv.* alldeles, täki täynnä (täpi).
Täkkä kän *s.* det feta, föttiga af något, linnun täkkä fogelbröst, täkkäkaula späckhals, *ep.* för häst, täkkään hastigt. -kähdän htää *v.* röras hastigt och litet. -kähtämätöin ttömän *a.* som ej röres det minsta.
Täky äyn *s.* lunga, täkytauti lungsot.
Täky äyn l. -äkö öön *s.* agn, bete på krok. -äystän ää l. -äystelen llä *v.* beta krok, bereda. -äystys yksen *s.* betning, tillredning.
Täkä, täkäli se tämä.
Täkälä än l. -läinen isen *a.* ostickig, oduglig, olämplig (tämä).
Tällään ätä *v.* packa, stampa, trampa (tallaan). -lläys yksen *s.* packning, stampning. -lläri in *s.* packare. -lläilen llä *v.* packa fortfarande. -llyytän ttää l. -llyyttelen tellä *v.* låta packa. -llitän ttää *v.* packa.
Tällöin, tällöinen se tämä.
Tämä än *pron.* den här, *pl.* nämät desse, deßa, on tällänsä är så här, tänäpänä (*sdr.* af päivänä) idag, on tässä är här så, lähti tästä begaf sig härifrån, tämmöinen isen sådan här = tällainen l. tälläinen. -äkä *adv.* här, hit. *Komp.* täkempi närmare hitåt belägen. -äkäli *adv.* i denna mon, härigenom, i enlighet med detta. -äkälä än *s.* ort här i närheten. -äkäläinen isen *a.* här l. hitåt boende l. warande, härwarande. -änne *adv.* hit. *Komp.* tänempi, tule tännemmäksi kom närmare hit. -ällöin *adv.* wid den här tiden. -ällöinen isen *a.* denna tids.

Täni *adv.* så här mycket.
Tän .... se tämä.
Täpehdin htiä *v.* röras långsamt och bullersamt.
Täpi *adv.* alldeles, täpitäynnä alldeles full, bräddfull. -inen isen *a.* full packad, täpisten täynnä = täpitäynnä. -itän ttää *v.* packa, drifwa, fylla. -ityn ttyä *v.* bli packad, fyllas.
Täplä än *s.* fläck. -likäs kkään *a.* fläckig, spräcklig, apelkastad. -linki ngin *s.* apelkastad häst.
Täppy pyn *s.* sämre blår.
Täppyrä än = täpärä.
Täppä pän *s.* fläck, prick.
Täppään päiä *v.* fylla, stoppa, packa. -ätän ttää *v.* låta fylla, låta drifwa, ha att stoppa.
Täpyttelen tellä *v.*
Täpärä än *a.* wid yttersta randen wa- rande, knapp, trång, seisoo täpärällä står på yttersta branten, panee täpä- rälle sätter på yttersta randen, täpä- rältä knappt, täpärä aika mot slutet li- dande tid, knapp tid, angelägen tid, tä- pärä mieli knapp omdömesförmåga, inskränkthet. -räinen isen l. -räläinen isen = täpärä. -rästi l. -räisesti *adv.* jemnt wid randen, just jemnt.
Täpätti tin *s.* sängtäcke.
Täpö, täpönen = täpi, täpinen.
Tärisen, tärinä, täristän, täristelen se täräjän.
Täritän ttää *v.* begripa.
Tärkiä än *a.* böjd för, angelägen, pick- hågad, wigtig. -keys yden *s.* willig- het, wigtighet. -kiästi *adv.* gerna, wig- tigt, noggrannt.
Tärkki kin l. -kkä kän *a.* kort, knapp, noga, wigtig, tärkki aika knapp, bråd tid, tärkältä knappt, knappast tillräck- ligt, tärkin tuskin med njuggan nöd. -kisti *adv.* knappt, noga, just jemnt. -kimmästi *adv.* som nogast, på spiken.
Tärkötän ttää, -ttelen tellä = tarkoitan, tarkoittelen se tarkka.
Tärmä än *s.* kraft, wälbefinnande, till- börligt skick (tarmo). -äinen isen *a.* kraftig. -ällinen isen *a.* kraftfull, wäl- ordnad.
Tärppä pän *s.* brödknäcka, nappning. -ppään päiä *v.* knäcka bröd, nappa (fisken). -ppäys yksen *s.* knäckning, napp- ning. -päisen sta *v.* nappa hastigt, en gång. -pin ppiä *v.* nappa fortfarande.
Tärrytän ttää *v.* rista, wärka.
Tärskin iä l. -kyn yä *v.* stånka, frusta, fräsa. -kinä än l. -kynä än *s.* stånk- ning, fräsning. -kytän ttää *v.* stånka på, förorsaka frustning, fräsning. -käh- dän htää *v.* stånka, frusta hastigt. -käisen stä *v.* stånka engång, frusta till.
Tärtän ttää *v.* gifwa sig tid l. tålamod. -ttämys yksen *s.* tålamod.
Tärvään vätä *v.* förderfwa, försämra, förolämpa, skymfa. -viö ön *s.* förderf- wadt skick. -väys yksen *s.* försämring, tadel. -väelen llä l. -valen llä *v.* smått förderfwa, tadla fortfarande. -väy- dyn ytyä *v.* försämras, bli billigare.
Täryytän ttää, täryyttelen tellä, täryy- tys yksen = täristän, täristelen, tä- ristys.
Täräjän l. tärään rätä l. -risen stä *v.* darra, dallra. -rinä än *s.* dallring. -rähdän htää *v.* dallra hastigt, skrälla till. -rähdys *adv.* -räys yksen *s.* hastig dallring, skräll. -rähtelen hdellä *v.* dallra till då och då. -rähytän *adv.* -räytän ttää *v.* åstadkomma hastig dall- ring, skrälla. -räyttelen tellä *v.* åstad- komma hastiga dallringar, en efter annan. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* ha att dallra, skaka, skallra. -ristys yksen *s.* skakning med åtföljande dall- ring. -ristytän ttää *v.* ha att dallra.
Täsmä än *s.* kraft, ordning, noggrannhet (tärmä), tekee täsmälleen uträttar till punkt och pricka, täsmältä jemnt upp, täsmällä jemnt, på punkten, just så, täsmän ruoho honingsklöfwer (*melilotus officinalis*).
Täti din *s.* faster, moster. -inen, isen *dim.* moster l. faster lilla. -ilä *s.* mosters l. fasters. -ilä än *s.* mosters l. fasters hem.
Täty dyn *s.* lunga, tätytauti lungsot, tätyruoho ehrenpris (*veronica officina- lis*). -tyinen isen *a.* beträffande lunga, af lunga. -dytöin ttömän *a.* utan lunga.
Tätys ttyen = tämmöinen se tämä.

Tävy yn s. lunga, ett slags mossa (*usnea plicata*). -vyinen isen = tätyinen (täty, täky, keuhko).

Täysi yden a. full, uppfylld, s. fullhet, täysihullu fullt galen, täysi mies fullwärt man, täysi kuu fullmåne, täysivartinen fyrskäftadt lärft, astia on täysi l. täynnä (*sdr.* af täytenä) kärlet är fullt, laivat tuovat täytensä viljaa fartygen hemta fulla laster säd, suun täysi mun full, tekee täyden göra fullt, täyden täysi alldeles full, öfwerfull, pane täyteen sätt fullt, täysin käsin med fulla händer, niin täydellensä fullkomligt så. *Komp.* täydempi mera full, fullare. *Sup.* täysin fullast. -yteys yden s. fullhet. -ydesti adv. fullt. -ysinäinen isen a. full, fullständig. -yksinäisyys yyden s. fullhet, fullständighet. -ysinäisesti adv. fullt, fullständigt. -ysittäin adv. fullkomligt, alldeles. -ydellinen isen a. fullkomlig. -ydellisyys yyden s. fullkomlighet. -ydellisesti adv. fullkomligt. -ydemmäinen isen (af *komp.*) a. mer full. -ysimmäinen isen (af *sup.*) a. fullast. -yteläinen isen a. fyllig. -yteläisyys yyden s. fyllighet. -ysiläs ään a. fylld. -ydyn ytyä v. bli full, fyllas, räcka till, behöfwas, nödgas, måste, toivoni täytyy mitt hopp går i fullbordan, minun täytyy mennä jag nödgas gå, miesten täytyi vaan ei vaimoin täytynyt männerna måste, men qwinnorna måste icke, miehen täytyy rahaa mannen måste ha penningar. -ytymys yksen s. fullblifning, fullbordan, nödwändighet, twång. -ytymätöin ttömän a. som ej kan fyllas, omättlig, omåttlig. -ytymättömyys yyden s. omättlighet. -ytän ttää v. fylla, uppfylla, tärna, fullgöra, fullborda, räcka till, tränga på, ansätta. -yttämys yksen s. fyllning, fulländning, ansättning, anfall. -ytös öksen s. fyllningstillstånd, fyllning, fulländning, täytösuhri fyllelseoffer. -yttö tön l. -yte tteen s. fyllnad, fullbordan. -yttäjä än s. fyllare, fullbordare. -yttelen tellä v. fylla småningom. -ydennän ntää v. påfylla, förfullständiga. -ydennys yksen s. påfyllning.
-ydytän ttää v. låta fylla, göra tillräcklig, nödga, twinga. -ytytän ttää v. låta fylla l. fullborda.

Täystän, täystys, täystelen se täky.

Tää tään *pron.* denne (tämä), täällä här, täältä härifrån.

Täälinkä ngän l. -nki ngin s. strumpfot.

Tääny yn = taanu.

Töherrän rtää v. klätta, peta. -rrys ksen s. klätt, kludd.

Töhläkäs kkään s. dubbel näswerkko.

Töhlään lätä v. skarfwa, göra wårdslöst. -lö ön s. skarf, haskig menniska, fåne.

Töhmerö ön = tohmero.

Töhrin iä v. sudda, kludda. -rään rätä v. = töhrin.

Töinen isen a. hörande till arbete, arbets (työ).

Töiseva än a. arbetsam, arbetsdryg. -vyys yyden s. arbetsamhet (työ).

Tökerö ön l. -ri in s. kort och trubbig, klump, poikatökerö pojkkusse(?)l. -rrän rtää v. göra trubbig, göra plump, klumsig, peta, sticka wårdslöst.

Tökkään kätä v. sticka, stöta, stoppa. -käyn ytä v. stickas, hämmas, bli stående, stanna. -kähdän htää v. stanna hastigt. -käisen stä v. stöta till (slå, sticka) en gång. -kitän ttää v. hålla på att stöta, sticka fortfarande.

Tökrö ön s. smuts, putt.

Töksähdän htää v. stöta mot, stöta på hastigt.

Töktörä än = tökerö.

Tökötti tin s. rysolja, näswerolja.

Tölisen stä v. bullra. -inä än s. buller.

Tölkiä än = törkiä.

Tölkki kin s. stöt, stötel, burk. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. stöta.

Tölkkö kön s. näswerkärl, saltkar, flaska.

Töllerö ön l. -rä än = tökerö.

Tölli in s. backstuga, torp. -llikkä kän l. -llykkä kän s. kyffe.

Töllistän ää l. -telen llä v. bete sig fånigt, ställas, gapa enfaldigt. -iskö ön l. -istäjä än s. stolling.

Töllyn yä v. lossna, uppswälla, pösa, lösas.

Töllähdän htää v. göra owäntadt, dimpe-

Töllö ön s. dum, fånig, enfaldig menniska.

-ötän ttää l. -öttelen tellä *v.* fånas, stå och gapa enfaldigt (töllistän).
Töllöön llötä *v.* dö, stupa.
Tölmä än *s.* högre brant, kulle, brink (törmä), påle, stöt. -äinen isen *a.* full med branter, kullar. -ään ätä *v.* stöta, skuffas, säga stickord. -äys yksen *s.* knuff. -min iä *v.* stöta fortfarande, skuffa. -mästän ää *v.* bullra.
Tölpiä än = tölppä.
Tölppä pän *a.* trubbig, tekee tölpän afbryter, afwisar, t. kieli trög tunga. -änä än *s.* dumhufwud, tölp.
Töään lätä *v.* söla, fuska, blanda bort, smutsa. -läntä nnän *s.* sölande, fusk, smutsning. -läkkä kän *a.* otymplig, dum.
Tömisen stä l. -mäjän mätä *v.* dåna. -minä än *s.* dån. -mähdän htää *v.* dåna hastigt. -mäys yksen *s.* hastigt dån. -mähtelen hdellä *v.* dåna hastigt flera ggr. -mistän ää l. -mistelen llä *v.* framkalla dån, bulta, stampa. -mistys yksen *s.* bultning, stampning. -mistytän ttää *v.* ha att dåna, bullra på.
Tömppeli, tömppelisti = tomppeli, tomppelisti.
Tömyri in *s.* lång lur, språkrör, ropare.
Tömsään sätä *v.* röras lunkigt, tungt.
Tönkiä än *s.* stel, styf. -istyn yä *v.* stelna, styfna.
Tönkki kin *s.* klump, klunga, t. maa mark full med kokor, tufwor m. m. -kittäin *adv.* klumpwis, i klunga.
Tönkkä kän *a.* stel, styf (tönkiä), *s.* klump, block (tönkki), pilven tönkkä molntapp.
Tönkkö kön l. -kyrä än l. -kyrö ön = tönkkä.
Tönkä ngän *s.* stång för att stödja l. stänga (tynkö), dörrstång. -nkään ngätä *v.* sätta stöd för, stänga med stång (en dörr).
Tönkäle een *s.* klump.
Tönkö ngön, tönköön ngötä, töngötän ttää = tönkä, tönkään. -ngötyn tyä *v.* bli uppstyltad, stelna, styfna.
Tönnä än *s.* backe, kulle.
Tönttö tön = pönttö.
Töpe ppeen *s.* tofs, tapp. -ppi pen *s.* stump, *a.* stympad. -ppy pyn *s.* tofs, tapp, dåliga blår, dref. -ppyinen isen *a.* tofsig, af blår l. dref. -pytän ttää *v.* dikta, kalfatra. -ppö pön *a.* stympad, *s.* stump.
Töppä pän *a.* trubbig.
Töppönen isen *s.* *pl.* töppöset fottrasa, öfwerstrumpa, tossa (töpe).
Topräkkä kän *a.* dunkel, mörk.
Töpäkkö kön = töppä.
Töpö i ss. töpöhäntä stubbswans, töpösuu hopsnörpt mun med framskjutande läppar.
Törehikkö *sdr.* töreikkö kön *s.* slögräs, mark full med windfällen.
Törikkö kön *s.* högt karl i förhållande till bredden.
Töristyn yä *v.* stelna, fastna på.
Törin rkiä *v.* lunka.
Törkiä än *a.* plump, grof, wanskaplig. -keys yden *s.* plumphet, grofhet. -kiästi *adv.* plumpt, groft.
Törkkä kän = törky.
Törky ryn *s.* ogräs, rosk, sopor, affall, dåligt foder, törkytyö dåligt arbete. -yinen sen *a.* roskig, osnygg. -yllinen isen *a.* smutsig.
Törmistyn yä, törmistytän ttää = tyrmistyn, tyrmistytän.
Törmä än *s.* åbrant, brink, sluttning, törmäpääsky strandswala (*hirundo riparia*). -äinen isen *a.* full med branter. -ään ätä = tölmään.
Törni in = terni.
Törpäkkö kön *s.* mindre karl för högt i förhållande till bredden (törikkö).
Törri in *s.* som står och gapar, piikatörri lat, drölig piga. -rrötän ttää *v.* stå och gapa. -rrys yksen *s.* gapande tillstånd, swimning.
Törrytän ttää *v.* skallra på, skrälla.
Törsilö ön *s.* dumhufwud.
Törstö ön *s.* stelnad klimp, isklimp, blodklimp (töristyn).
Törtö rrön *s.* strut, hylsa, omslag.
Töräilen llä = törötän.
Törö ön *s.* twär, käck, bister menniska. -ötän ttää l. -öttelen tellä *v.* bete sig karst, twärt, wara surmulen, stå rak och bister.
Tössänä än = töttö.
Tötisen stä = tutisen.

Tötterö ön *s.* strut, *a.* strutlik, hög och spetsig.
Töttö tön = tötterö.
Töyhtö ön *s.* tofs, töyhtöpää *ep.* för sidensvans (tupsu).
Töykiä än *a.* stel, tvär, *s.* tvärvigg.
Töykkenen ketä *v.* sjunka, luta, stelna?
Töykin kkiä l. -kkään kätä *v.* stuffa, stöta, stumpa. -kiskelen llä *v.* stuffa smått.
Töykky kyn = tönkki.
Töykkä kän l. -ämä än *s.* kulle, sluttning.
Töykkö kön = tönkkä och töykkä.
Töykyrä än = töykkä.
Töykä y'än *s.* strandis när vattnet runnit undan.
Töylikkä kän *s.* andhål i tunna.
Töylä än *v.* tufva. -äinen isen *a.* tufvig. -leikko kon *s.* tufvig mark.
Töyri in, töyrinen isen = teeri, teerinen.
Töyrin iä l. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* böka, gräfva upp.
Töyry yn *s.* upphöjning, kullrighet. -ryinen isen *a.* full med ojemnheter.
Töyrä än l. -äs ään, töyräinen isen = törmä, törmäinen.
Töyskään kätä *v.* vara arg, snäsa, bitas. -ke een *s.* snäsning.
Töyttään tätä *v.* stöta på, rusa (täyttää). -tin ttiä *v.* stöta fortfarande, stumpa, stuffa. -ttäilen llä l. -ttelen tellä *v.* stöta då och då, stuffa smått. -ttäjä än *s.* stötare, stuffare.
Töytään dätä *v.* störta fram, rusa. -tyytän ttää *v.* hemta rusande.
Töyvään vätä *v.* rusa på, öfverfalla, störta öfver.
Töyvös öksen *s.* kulle, brant (dit ej solen skiner).

U.

Udelma an *s.* bun (utu).
Udin timen = uudin.
Udus uksen = uudin.
Uh! utrop af rysning. -hisen sta *v.* ropa uh. -ina an *s.* uh-ropning. -hahdan htaa *v.* ropa uh hastigt.
Uhari in *s.* liten borr, spikborr.
Uhersin imen = uhari.
Uhe een = uhku.
Uhia an *a.* frodig, välvärt, prydlig. -heus uden *s.* frodighet. -hiasti *adv.* frodigt, prydligt. -hitan ttaa *v.* uppmuntra, ägga.
Uhka han *s.* hot, vite, uhkapuhe, uhkasana hotelse, uhkasakko vite, tekee uhalla gör på trots. -hasti *adv.* dugtigt. -hallinen isen *a.* hotfull, stor, dugtig, mycken. -hkaan hata *v.* hota, vara öfvermodig, uhaten hotande, öfvermodigt. -hkailen lla *v.* hota smått, då och då. -hkaus uksen *s.* hotelse. -hkaaja an *s.* hotare. -hotan ttaa l. -hottelen tella *v.* hota, lofva förut, skryta. -hotus uksen *s.* hot, skryt (uho).
Uhittelen tella = uhkailen och uhitan.
Uhki *adv.* utmärkt, ganska. -ia an *a.* fyllig, frodig, välvärt, präktig. -keus uden *s.* fyllighet. -kiasti *adv.* frodigt, präktigt (uhia).
Uhku hun *s.* vatten och sörja på isen, stöpe, dimma, mist, uhkuvesi flödvatten, ukkureikä hål i isen hvarifrån vatten porlar upp, uhkutalvi vinter med flödvatten, uhkujää svallis. -hkuinen isen l. -hullinen isen *a.* af flödvatten, med vatten på isen. -hun hkua l. -hkuun huta *v.* porla upp, flöda öfver, svälla, utarilla uhkuvilla med svällande, flödande jufver. -kuilen lla *v.* smått porla, flöda öfver. -hutan l. -hkutan ttaa *v.* ha att porla upp, låta flöda öfver. -kiinnun ntua *v.* fastna i vatten och sörja.
Uhma an *s.* trots, förtret, storätare, *a.* hurtig, flink, tekee uhmalla gör på trots, tehdä uhmaa göra förtret, sytytti uhmilla tulen antände elden af förargelse, hämd. -maan ata *v.* trotsa, vara hurtig, driftig. -mittelen tella *v.* göra förtret. -mas aan *a.* hurtig, flink.
Uho on *a.* grott, kolossal, ståtlig (uhkia), *s.* flödvatten på isen, svårt före, svårighet, luftdrag, rimfrost (uhku),

uho uusi alldeles ny, olla uhossa wara i flödwatten, icke slippa fram, wara i nöd, kylmä uho käypi raosta kallt drag kommer in genom springan, pakkaisen uho rimfrost efter köld. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* låta porla upp (uhkutan), ha att flöda öfwer, stöpa. -ostan aa *v.* draga (luft). -oon ota *v.* draga, berätta skrytaktigt (uhka).
Uhri in *s.* offer, uhriteuras offerdjur, uhriropo offerpenning, uhrisana magiskt ord hwarmed t. ex. gömda skatter fås fram. -raan rata *v.* offra. -raus uksen *s.* offring. -raaja an *s.* offrare. -railen lla *v.* offra fortfarande, då och då. -ron oa *v.* offra hastigt l. mycket.
Uhti in *a.* hetsig, otålig.
Uhtu hdun = uutu och uudin.
Uhu un *int.* uhu-rop, us. *a.* grott (uho). -uun uta l. -uilen lla *v.* ropa uhu (uhku).
Uhvallutan ttaa *v.* uttrötta. -vetun ttua *v.* tröttna.
Ui *int.* utrop af klagan, afsky, fy. -ikkaan kata *v.* ropa ui, qwida, jämra sig, tjuta. -ikerran rtaa *v.* qwida. -ikahdan htaa *v.* ropa hastigt ui, framstöta ett qwidande ljud. -ikutan ttaa l. -ikuttelen tella *v.* ha att ropa ui, weklaga, qwinka, qwida. -ikutus uksen *s.* qwidande, weklagan. -ikuttaja an *s.* qwidare, jemrare.
Uijutan ttaa *v.* skrika ui, qwida, gnälla.
Uikenen uieta l. -kennun ntua *v.*
Uikka kan l. -kko kon *s.* bofink (*fringilla cœlebs*).
Uikki kin *s.* smal gång emellan hus, brandgata.
Uikukko kon *s.* wetta (för wattenfågel). fogelformigt bräde till nätmärke, ss. af ui (uin) och kukko.
Uiku un *s.* dopping (*podiceps*).
Uikula an *a.* späd, klen.
Uik . . . . se Ui.
Uilo on *s.* halfstöfwel med bred uppåtböjd sula och söm midt på foten.
Uilotan ttaa *v.* klaga, skrika, tjuta.
Uilu un *s.* flod i hafwet (motsats till ebb).
Uin ida *v.* simma. -ija an *s.* simmare. -ima an *s.* simning, uimanahka simhud, uimajalkainen simfotad. -imari in *s.* storsimmare. -imus uksen *s.* fena. -inti nnin l. -inta nnan *s.* simning. -iskelen lla l. -ikselen lla l. -iskennan ntaa l. -iksennan ntaa l. -iskentelen nnella l. -iksentelen nnella *v.* simma fortfarande, hit och dit. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* låta simma, ha att simma, sätta öfwer watten. -itto ton l. -ittonen sen *s.* simning, simställe, ställe att simma öfwer, stång för att leda nät under isen. -ita dan l. -itas ttaan l. -ite tteen l. -idus uksen l. -ittu tun *v.* stång hwarmed not l. nät ledas från wak till wak. -itin ttimen = uimus, uittamo och uita. -itti tin *s.* rännil, wattenledning, uittisuorsa en andart. -ittamo on *s.* ställe der man låter hästar simma öfwer. -ittaja an *s.* som låter simma.
Uinaan nata l. -naelen *sdr.* -nailen lla *v.* somna, slumra. -nahdan htaa *v.* hastigt inslumra. -nahtelen hdella *v.* hastigt inslumra då och då. -non oa l. -nun ua *v.* insomna. -nutan ttaa *v.* insöfwa. -nutus uksen *s.* insöfning. -nuun ntua *v.* bli sömnig, bli tung. -nus uksen *s.* slummertillstånd, on uinuksissa är inslumrad. -nastun ua *v.* bli sömnig, utmattas, duka under, gå under.
Uisma an *s.* uisman heinä = piiskunlehti och kiroruoho.
Uisti in *s.* fiskdrag, uistinheinä flotagräs (*sparganium natans*). -tan aa l. -telen lla *v.* ro drag. -tin imen *s.* drag.
Uitan ttaa *v.* gå omkring med bränwin, m. m. för att samla fisk (suikin), tiggande samla (uin).
Uivelo on *s.* sölare, långsam menniska.
Uivotan ttaa l uivottelen tella = uilotan.
Ujakka kan l. -kko kon *a.* stark, snabb, häftig, drisig, hastig.
Ujea an *a.* spetsig.
Ujellan ltaa = uilotan.
Ujen nen *s.* smula, grand.
Ujerran rtaa = uilotan.
Ujo on *a.* blyg, blygsam, ofrygg, sunstig, ujolaiska ytterst lat. -jomainen ien

a. något blyg, fallen för ofnygghet, oborstad. -jous uden *s.* blyghet. -josti *adv.* blygt, blygsamt. -joon ota l. -joelen *sdr.* -joilen lla l. -jelen lla l. -jotan ttaa l. -jottelen tella *v.* wara blyg, blygas, wara bakslug. -joksun ua l. -jokselen l. -joskelen lla l. -jostan aa l. -jostelen lla *v.* blygas, wara blygsam.

Ukisen sta *v.* stånka, jämra sig. -ina an *s.* jämmer, stön.

Ukitan ttaa *v.* briswa på.

Ukki kin *s.* pöl.

Ukko kon *s.* man, gubbe, farfar, *ep.* för öfwerguden i runorna (ylijumala), åska, ukon puoli mankön, ukon haude åskqwalm, ukko jyrisee åskan går, ukon ilma åskwäder, ukon nuoli åskwigg, ukon kivi qwarts, ukon koira fjärillarf, ukkovarvas flortå, ukon istukas åkerrättika (*raphanus raphanistrum*), ukon kaura flyghafra, landthafra (*avena fatua*), ukon lehti kattswans (*verbascum nigrum*), ukon lumme kalfleka (*caltha palustris*), ukon nauris l. -palko åkersenap (*sinapis arvensis*), ukon narsku nåldynor (*thlaspi bursa pastoris*), ukon tuhnu l. tuhnio l. tussu bofist (*lycoperdon bovista*). -onen sen *dim.* liten gubbe, åska, ukkosen nalkki åskwigg, ukkosen heinä ängkrasse (*cardamine pratensis*). -oinen isen *a.* gubblik, angående gubbe, rik på gubbar. -ola an *s.* farfars hem, gubbhem, gubbhus. -kollinen isen *a.* som har man. -kotoin ttoman *a.* som ej har man.

Uksi sen *s.* dörr. -itoin ttoman *a.* utan dörr.

Ukura an *s.* grop, grotta, grufwa, silmät ovat ukurassaan ögonen äro insjunkna ss. hos gammalt folk.

Ulappa pan *s.* öppen fjärd, öppna sjön, widsträckt öppet fält.

Ulasvesi = kulasvesi.

Ule een *s.* kall wårwind.

Ulhi hen *s.* ho.

Ulhia an = uljas.

Ulia an l. -as aan *a.* blek, af lidande utseende, ståtlig, stolt (uljas). -ainen isen = ulia. -asti *adv.* ståtligt.

Ulisen sta *v.* jämra. -ina an *s.* jämmer.

Uljas aan *a.* hurtig, rask, käck, stolt. -juus uuden l. -jaus uden *s.* hurtighet, stolthet. -jaasti *adv.* hurtigt, käckt, stolt. -jainen isen *a.* hurtig, stormodig. -jaisuus uuden *s.* stormodighet, wäldigt mod. -jamoinen isen = uljas. -jaelen *sdr.* -jailen lla *v.* prunka, yfwas. -jastelen lla l. -juttelen tella *v.* prunka, skryta, sprättas. -jastan aa *v.* uppmuntra. -jastun ua *v.* bli munter, hurtig.

Ulkki kin *s.* rötsimpa (*cottus scorpius?*)

Ulko (lon) *s.* det yttre af något, rummet utanför, ulkopuoli yttre sidan, ulkomaa utland, ulkomuisti ur minnet, utantill, ulkokatto yttre tak, ulkoilma yttre luften, ulkokullattu l. ulkokullainen på yttre sidan förgyld, skrymtaktig, skrymtare, ulkokultaisuus skrymtaktighet, ulkotauti diarrhé, ulkotyö utarbete, ulkomeno yttre skick, tuli ulkoa kom utifrån, meni ulos (*sdr.* af uloksi) gick ut, on ulkona är ute, on ulolla har utsot, tulee ulolle, haisee ulolta luktar fränt, ha uthuslukt. *Komp.* ulompi längre utåt belägen. *Sup.* uloin längst ut belägen. -lkoinen isen *a.* yttre, utom belägen, *s.* diarrhé, tulee ulkoisesta kommer utifrån. -lkosa an *a.* utom belägen, yttre, olla ulkosalla wara ute. -lkonainen isen *a.* yttre, utwändig. -lkonaisuus uuden *s.* utwändighet. -lkonaisesti *adv.* utwändigt. -lkolainen isen *s.* utlänning. -lkomainen isen *a.* utländsk. -lommainen isen *a.* längre ut belägen. -lommuus l. -lommaisuus uuden *s.* belägenhet längre bort, ut. -loimmainen isen *a.* ytterst belägen. -lon lkoa *v.* wara ute, sakna hus och hem. -lkoon lota *v.* gå ut, begifwa sig ut, härstamma. -lkoun uta l. -lostun ua l. -lkoudun tua *v.* komma ut, komma längre bort, sträcka sig. -lotun ttua *v.* sträcka sig, räcka till, hinna till, käsi ulottuu kattoon handen räcker till taket, ruoka ulottuu vuodeksi maten hinner till för ett år. -lottuva an l. -lottuvainen isen *s.*

som räcker, hinner till, tillräcklig. -lottuvaisuus uuden *s.* tillräcklighet. -lottuvaisesti *adv.* tillräckligt. -lottumatoin ttoman *a.* som ej räcker, otillräcklig. -lottumattomuus uuden *s.* otillräcklighet. -lotutan ttaa *v.* ha att räcka, göra tillräcklig. -lotan ttaa l. -lottelen tella *v.* utsträcka, sträcka, söka att räcka, försöka, sträfwa. -lotus uksen *s.* utsträckning. -lonnan ntaa *v.* utsträcka, utdraga. -lohtaa aan *s.* ställe utom, på afstånd. -lostan aa *v.* afföra, laxera. -lostun ua *v.* komma ut, afläggas fig. -lostus uksen *s.* afföring, laxering. -lostutan ttaa *v.* bringa till afföring (ulo).

Ulku lun *s.* ställning till att upphänga not, gillerstång (sadin).

Ulla an *s.* hemlighet, ullan kanteella hemligen, blindtwis, på måfå.

Ullakko kon *s.* wind, windsrum, skulle.

Ullottelen tella *v.* skrida framåt, fara fram.

Ullutan ttaa = ullottelen.

Ulo on *s.* kall wårwind (ule, ulko).

Ulpea an *a.* kulen.

Ulppa pan *s.* täflan, sträfwan.

Ulppaan pata *v.* porla upp.

Ulpukka kan *s.* näckros (*nymphæa*), keltainen u. gul näckros (*n. lutea*), valkia l. valkoinen u. hwit näckros (*n. alba*). -sinen isen *dim.* = ulpukka, *a.* rik på näckrosor.

Ulvi in *s.* kläfwa hwarmed båtbräder böjas.

Ulvila an *s.* Ulfsby.

Ulvon oa l. -voon ota *v.* tjuta, ryta. -vina an l. -vonto nnon *s.* tjut. -voja an *s.* tjutare. -voilen lla l. -voskelen lla *v.* tjuta smått. -vahdan htaa *v.* tjuta hastigt, ryta till. -vahdun htua *v.* komma att ryta, tjuta af en händelse, gifwa ett tjutande ljud. -vaisen sta *v.* ryta till engång, upphäfwa ett tjut. -votan ttaa *v.* ha att tjuta, låta ryta. -vottaja an *s.* som har att tjuta. -votutan ttaa *v.* låta tjuta.

Ume een *s.* dimma, töcken. -mia an *a.* dimmig, dunkel. -mennan ntaa *v.* töa med dagg och dimma.

Ummenetoin ttoman *a.* oduglig, oskicklig, oförståndig.

Ummerran rtaa *v.* aflida.

Umpi mmen *s.* tilltäppt, alldeles omkringslutet tillstånd, öppningslöshet, förstoppning, umpijärvi, umpilampi träsk utan aflopp, umpiaita oafbruten gärdesgård rundtomkring, rundtomkring gärdad täppa, umpiluu ben utan ihålighet, *poet.* tand, umpisilmä tillslutet öga, umpisilmin med tillslutna ögon, umpisokia stockblind (på båda ögonen), umpitauti förstoppning, obstruktion, umpisolmu blindknut, umpiperä i ändan tillsluten, wäg eller wik utan utgång, hwarifrån man måste återwända, umpitie, umpikatu återwändswäg, gata, umpipursi däckad farkost, umpikenkä ett slags pieksor, umpikulju helbetäckt, umpisuomalainen som endast kan finska, umpikielinen som kan blott ett språk, umpimaho gall och afsinad, umpimähkään, umpitohkoon, umpipäin på måfå, umpimääräinen ungefärlig, i rundt tal beräknad, menee umpisukkulaan dyker under watten, kastaa umpipäähän döpa medelst nedsänkning under watten, umpimäärin i rundt tal, umpisana twetydigt ord, umpi vaivaa förstoppning plågar, mennä umpeen gå fast, täppas, vuoden umpeen året om, tie on ummessa wägen är tilltäppt, igenyrd, vatsa on ummella magen lider af förstoppning, tulla ummelle få förstoppning, paranee umpeen gror igen. -mpeus uden *s.* täpthet. -mpinen isen *a.* täppt, ummiskenkä = umpikenkä. -mpiainen isen l. -mpinainen isen *a.* täppt, på alla sidor omsluten, ungefärlig, på måfå gjord, umpinainen uni oafbruten sömn, umpiaisesta tehty på måfå gjord, uppdiktad. -mmikko kon *s.* som kan blott ett språk. -mme mpeen *s.* förstoppning. -mmetti tin l. -mmettu tun *s.* förstoppning, obstruktion, on ummetulla har förstoppning. -mmehdun htua *v.* bli täppt, tillsluten, få förstoppning, bli unken (genom att wara i ett tillslutet rum), leipä ummehtuu brödet unknar. -mmehdus l. -mme-

tus uksen *s.* tillslutning, tilltäppning, unkenblifning, förstoppning, wattustämma. -mpeen mmeta *v.* tillslutas, omslutas. -mpeutan ttaa *v.* tillsluta hastigt, täppa plötsligt. -mmitan ttaa l. -mmistan aa *v.* tillsluta, tillstoppa, swepa. -mmitus uksen l. -mmistus uksen *s.* tillslutning, förstoppning, swepning. -mpeun uta l. -mmistun ua *v.* tillsluta sig. -mpelen mmella *v.* tillsluta, sy, ihopsy, sömma. -mpelu un *s.* söm, syarbete. -mpelus uksen *s.* sömning. -mpu mmun *s.* obanad winterwäg.

Unehdun htua *v.* glömma, förgätas. -eus l. -ehdus uksen *s.* glömska. -hdutan l. -hutan ttaa *v.* låta glömma, låta falla ur minne (unhotun).

Uni nen *s.* sömn, dröm, on unissansa är sömnig, unen huope l. vienos l. vietto lätt sömn, näkee unta drömmer, unennäkö dröm, unikukka wallmo (*papaver*), unikeko sjusofware, unilukkari kyrkwäckare, unilun tinningsben, uniluun rako fjällsöm, univesi l. -öljy sömndryck. -nonen sen *dim.* = uni. -ninen isen l. -nellinen isen *a.* sömnig. -nisuus uuden l. -nellisuus uuden *s.* sömnighet. -nisesti l. -nellisesti *adv.* sömnigt. -nelias aan l. -nelikas kkaan l. -ntelias aan l. -nikas kkaan *a.* sömnaktig. -neliaisuus uuden *s.* sömnaktighet. -neliaasti *adv.* sömnaktigt. -nekko kon l. -nikko kon l. -ntelo on *s.* sömnaktig menniska, untelompi mer sömnaktig. -nteluus uuden *s.* försoffning. -ntero on l. -ntio on *s.* sömnig menniska. -netoin ttoman *a.* sömnlös. -nettomuus uuden *s.* sömnlöshet. -nettomasti *adv.* sömnlöst. -neen neta l. -neksin ia l. -neksun ua l. -nin ia *v.* drömma. -nelen lla l. -niskelen lla *v.* drömma smått. -nelma an *s.* dröm. -netan ttaa l. -nitan ttaa *v.* ha att sofwa, minua unittaa jag betungas af sömn. -netin ttimen *s.* sömndryck. -nestun ua l. -nnun ntua *v.* wara sömnaktig, betungas af sömn, bli dufwen. -ntuva an *a.* sömnaktig. -nekselen lla *v.* gå i sömnen. -nekselia an *s.* sömngångare.

Unha an *s.* snufwa (nuha).

Unhotan ttaa *v.* glömma, förgäta. -heen *s.* glömska. -hottaja an *s.* glömmare. -hottavainen isen *a.* glömsk. -hottavaisuus uuden *s.* glömskhet. -hotus uksen *s.* glömska. -hotun ttua *v.* glömmas förgätas. -hottumatoin ttoman *a.* oförgätlig. -hottumattomasti *adv.* oförgätligt. -hotutan ttaa *v.* ha att glömma, låta förgäta, låta falla ur minnet.

Unka ngan *s.* wälterstock (junka). -nkaan ngata *v.* föra med wälterstock, envist påstå.

Unkka kan *s.* unkenhet. -ainen isen *a.* unken. -aun uta *v.* unkna.

Unnan-kanteelta l.¹ -kanteelle = allankanteelta, tehdä unnalla göra med yttersta kraft, puhua unnankanteen tala förtäckt.

Unohdan htaa, -hdus uksen, -hdun htua, -hdutan ttaa = unhotan m. fl.

Unner nteren *s.* fält? susi ulisi unterella.

Unnun ntua, untelias, unteluus, untio, untero se uni.

Untelo on *s.* fjun (se uni).

Unnin ntimen l unnuin ntumen *s.* fjun, dun (untuva).

Untuva an *s.* fjun, dun (se uni).

Uokko kon *s.* sippa (*anemone*).

Uoma an *s.* djup, däld.

Uopaja an *s.* djup och smal wik.

Uotan ttaa, uottelen tella = odotan, odottelen.

Upa, upainen = uppa, uppainen.

Upakko kon *s.* sank göl (uppi).

Uve peen, uvehdin htia = upia, upeilen.

Upera an l. -ras aan l. -rias aan *a.* ihållig, trägen, idog. -ruus uuden l. -riaisuus uuden *s.* trägenhet, idoghet. -rasti l. -riaasti *adv.* träget, idogt. -rran rtaa *v.* wara idog.

Upi *adv.* uppi.

Upia an l. -as aan *a.* ypperlig, stolt, öfwermodig, ogin, *poet.* häst is. hingst. -peus uden *v.* ypperlighet. -piasti *adv.* förträffligt. -peilen lla *s.* högfärdas, prunka, yfwas.

Upikas kkaan = upia.

Upisen sta = ukisen.

Upo, upoti = uppo.
Upokas kkaan *s.* degel, gjutform, ett slags stöfwel.
Uppa pan *s.* bottensats, grummel, grums. -ainen isen *a.* grumlig. -pakko kon *s.* sank mark, bottenlös dy (uppi).
Uppalanti nnin *a.* tygellös, halsstarrig.
Uppi pin *s.* stång med jernspets l. isbill i ändan.
Uppi *adv.* i botten, alldeles, ganska, uppiniska styfnacke, uppiniskainen halsstarrig, uppiniskaisuus halsstarrighet, uppiniskaisesti halsstarrigt, uppilaiska stocklat. -ppo pon *adv.* i botten, alldeles, i grund, *s.* försänkning, i sank, bottensats, grums, uppotalvi winter med mycken snö hwari man sjunker, upposokia stockblind, upponoita grundlärd trollkarl, uppovalkia alldeles ljus, uppouusi alldeles ny. -pponen sen *dim.* = uppo, upposen uusi alldeles ny. -ppoinen isen l. -pposa an *a.* sjunkande, grumlig, on upposalla är sjunken, i sank. -ppu pun *s.* sankt ställe, djup snö, uppuyöt nätterna igenom, upputie wäg som sjunker af mycken snö, uppukeli före på sjunkande l. stöpig wäg, uppuilma swårt snöfall. -pon ppoa l. -ppoon pota l. -pun ppua l. -puun puta *v.* sjunka, försjunka, nedsjunka. -ppomus uksen *s.* nedsjunkning, försjunkning. -pos oksen *s.* försjunket tillstånd, i sank, meni upoksiin gick i sank. -pe ppeen *s.* försjunket tillstånd, sänkställe, rötställe för lin. -ppio on *s.* försjunkning. -ppoun uta l. -ppoonnun ntua *v.* försjunka, försänkas. -ppous uksen *s.* sjunkning, försjunkenhet. -potan ttaa *v.* försänka, nedsänka, dränka. -potus uksen *s.* nedsänkning, försänkning, dränkning. -pottaja an *s.* sänkare, dränkare. -pottelen tella *v.* nedsänka småningom, slå igenom (om wäg).
Upukka kan *s.* näckros (ulpukka).
Ura an *s.* fåra, skåra, bädd, stråk, dålig wäg, stig, tie on urilla wägen är full med fåror. -ranen sen l. -re een *s.* liten fåra, skåra. -rainen isen l. -rakka kan l. -rakainen isen *a.* full med fåror, skåror. -ras aksen *s.* hjulspår. -raan ata l. -rastan aa *v.* skåra, fåra. aflägsnas, öppna sig. -railen lla *v.* göra skåror, följa en skåra, gå fram på en stig. -reun uta t. -renen reta komma åstad.
Uraa aan *s.* swagsinnt, galen, dum.
Uraan l. -rajan rata l. -risen sta *v.* morra, mumla, qwida. -rajanta nnan l. -rina an *s.* morrande, mummel, qwidande. -rahdan htaa *v.* morra till, mumla hastigt. -rahtelen hdella *v.* morra till då och då (ura).
Urakka kan *s.* beting, entreprenad, årsgammal ren, urakkamies entreprenör, tekee urakalla gör på beting, på entreprenad (ura).
Ure, ureun, urenen se ura.
Urhas aan l. urhakka kan, urhakkuus uuden = urhia, urheus.
Urhia an *a.* modig, djerf, manhaftig. -heus uden *s.* modighet. -hiasti *adv.* modigt, manhaftigt. -himus uksen *s.* hjelte.
Urho on *a.* modig, *s.* man, urhoin modigt. -ous uden *s.* manndom. -oinen isen *a.* rik på kämpar, manlig. -ollinen isen *a.* modig, manhaftig, tapper. -ollisuus uuden *s.* tapperhet, manhaftighet. -ollisesti *adv.* tappert, modigt. -otun ttua *v.* bli modig. -ostelen lla *v.* bete sig modigt, låtsa wara modig.
Urimoin ida l. -itsen ta *v.* leda sig fram, tåga fram med swårighet på dålig wäg (ura).
Urisen, urina se uraan.
Urjala an *s.* Urdiala.
Urkenen reta = urenen se ura.
Urkin kkia *v.* utleta, fiska ut, snoka fram, urkkimalla genom mödosamt utletande, här och der hopsamlande. -kinto nnon *s.* mödosamt sökande, snokande.
Urkko kon = urakka.
Urkopäivittynyt solbränd, brunlett, brunett.
Urku run, *pl.* urut *s.* orgor. -unisti in *s.* orgelnist.
Urmas aan *a.* frodig, rask, *s.* bulnad (urme).
Urme een *s.* knöl, bulnad på kreatur i huden, brömslarf (permu), urmaskettu öfwersta huden, epidermis.

Uro on l. -os oon s. fullwuren man, tapper man, hjelte, urotyö l. urostyö hjeltebedrift, urolaulu hjeltesång, uroruno hjeltesång, hjeltedikt. -onen sen dim. = uro. -oinen isen l. -ohoinen isen a. rik på män. -ous uden s. mansdom, tapperhet, mankön. -os oksen l. -osa an s. mankön, hankön, urosliutu hanfogel, urosporo renhane, urospuoli mankön. -okas kkaan a. manlig, grof. -ollinen isen l. -oollinen isen a. manslig, tapper, hjeltemodig. -ollisuus uuden l. -oollisuus uuden s. manlighet, tapperhet. -ollisesti l. -oollisesti adv. manligen, tappert. -olainen isen s. en art stor skalbagge (urho).

Urpa van l. -pi ven l. -pu vun s. björkl. alknopp, urpalintu = urpuvarpunen = urpiainen, urpasavi jäslera, urpamaa jäsjord. -painen isen l. -pinen isen a. full med björk- l. alknopp. -piainen isen s. gråsiska (*fringilla linaria*). -paan vata l. -pailen lla v. plocka björk- l. alknopp.

Urpikka kan s. en sjukdom som börjar med swullnad i händer och fötter.

Urrin ia v. gnälla (uraan).

Ursa an s. åtting, ursanluu knölben i stortån.

Uru un = ura (urku).

Urvakko on = urhas.

Urvelo on l. -lu un s. dum, trög menniska.

Us! hetsningsord för hundar. -saan sata v. hetsa hundar.

Usia an s. mången, flere, usein ofta. *Komp.* usiampi flere, usiammin oftare. *Sup.* usein fleste, useimmin oftast. -seus uden s. flerhet, mängd. -siasti adv. ofta.

Usisen sta v. sakta fräsa, stypra ut med fräsning. -ina an s. sakta fräsning.

Usitan ttaa l. -ttelen tella v. tussa, hetsa hundar, -tus uksen s. tussning, hetsning (us).

Usko on s. tro, öfwertygelse, förtroende, epäusko wantro, kristin usko kristnatron, uskon kappale trosartikel, uskon oppi troslära, panna uskonsa siihen sätta sitt förtroende dertill. -osti adv. flitigt. -oinen isen a. som har tro, troende, heikkouskoinen som har swag tro, epäuskoinen som har wantro. -oisuus uuden s. trogenhet, epäuskoisuus wantrogenhet. -oisesti adv. på troende sätt. -ollinen isen a. trogen, flitig. -ollisuus uuden s. trohet, flit. -ollisesti adv. troget, flitigt. -olainen isen s. trosförwandt. -onto nnon s. religion. -otoin ttoman a. trolös, utan tro. -ottomuus uuden s. trolöshet, otrohet. -ottomasti adv. otroget, trolöst. -on oa v. tro, förtro, anförtro, uskoo asiansa hänelle förtror sin sak åt honom, uskottava trowärdig, uskottavasti på trowärdigt sätt. -ovainen isen a. troende. -ovaisuus uuden s. troende sinnesart. -omatoin ttoman a. icke troende, otrogen, otrolig. -omattomuus uuden s. bristande tro, otro. -omattomasti adv. otroget, otroligt. -omus uksen s. troendet, religion. -otan ttaa v ha att tro, intala, öfwertala. -otus uksen s. öfwertalning. -ottelen tella v. locka att tro, inbilla. -ottelia an s. öfwertalare, inbillare. -ottelemus uksen s. öfwertalning, inbillning. -kallan ltaa v. ha förtroende till, lita på, förlita sig, fördrista sig. -kallus uksen s. förtroende, tillit, förlitande, dristighet. -kalias aan a. tillitsfull, dristig, tilltagsen. -kaliaisuus uuden s. tilltagsenhet, dristighet. -kaliaasti adv. tilltagset, dristigt. -kallutan ttaa v. göra tillitsfull, lofwa. -kotutan ttaa v. ha att tro, öfwertyga.

Usma an, usmainen isen = usva, usvainen, usman ruoho honingsklöfwer (*melilotus officinalis*).

Uspakki kin s. öfwermåttan, för mycket.

Uss, ussaan ata l. ussutan ttaa = us, usaan.

Ussina an a. flitig, idog. -nuus uuden s. flitighet. -nasti adv. flitigt, flinkt.

Ussakka kan s. bälte, gördel.

Usva an s. dimma, töcken, ånga. -ainen isen a. dimmig, töcknig.

Utala an a. rask, djerf, lustig, behändig.

Utar ren l. -are een s. jufwer.

Utaun uta l. -ahun ua l. -audun tua v. hända, inträffa, råka, af en händelse ske, utauin näkemään jag råkade se, työmiehiä utautui rannalle arbets-

farlar råkade mara på stranden, råkade inträffa på stranden, unhotti utaumasta glömde af en händelse.
Utava an = utala.
Utelen della *v.* fråga noga efter, flitigt utforska. -lus uksen *s.* efterfrågan. -lias aan *s.* frågwis, nyfiken. -liaisuus uuden *s.* nyfikenhet, -liaasti *adv.* nyfiket.
Uten *adv.* flitigt, noga.
Uti *int.* tillrop för att locka får.
Utiainen isen = utuheinä.
Utra an *a.* arm, eländig.
Utsniekka kan *a.* örring, kolmiliippaiset utsniekat örring med tre hängen l. tillsatser.
Ute tteen = untuva.
Uttera an = uuttera.
Uttu tun *s.* honlamm (uti).
Utu dun *s.* dunst, imma, fjun, knypplad spets, utusade duggregn, utupilvi dunstmoln, lätt moln, utumaa sumpig mark, utukarva fjun, utuhöyhen dun, utupaita fjunig len särk, utuköyhä utfattig. -ukka kan *s.* tjock rök, liten fluga. -uinen isen *a.* dunstfull, immig, mörk, sorgsen, finhårig, knullig, fjunig af dun. -dutoin ttoman *a.* icke dunstfull, icke fjunig. -dustan aa *v.* dugga, duggregna. -dustelen lla *v.* göra till fjun, göra knasig, gnida.
Utura an *s.* åsja?
Uu nun = uuttu.
Uudin se uuti.
Uudus uksen = uuttu.
Uudutan ttaa = uutan.
Uud.... se uusi.
Uuhi hen *s.* tacka. -inen isen *dim.* liten tacka, *a.* rik på tackor, -ho on *dim.* tacka.
Uuhka an *a.* werksam, driftig.
Uuhkajainen isen = uhu uggla, uf.
Uuhtu dun = uuttu.
Uukahdan htaa *v.* röras hastigt, slinta.
Uukko kon = uuhi.
Uuksi sen = uksi.
Uukutan ttaa, uukutus uksen = uikutan, uikutus se ui.
Uula an = ura.
Uulas aan l. -lia an *a.* ofantlig, ytterlig. -lu un *s.* styrka, kraft. -luus uuden l. -leus uden *s.* kraftighet, styrka.
Uuma an *s.* midja, weka lifwet (uumi).
Uumaan mata *v.* gifwa ifrån wärme l. köld, muuri uumaa lämmintä muren utstrålar wärme.
Uumarran rtaa *v.* bemöda sig, sträfwa.
Uumen nen *s.* spricka, ingröpning i träd, *pl.* uumenet inelfwor, maan uumenissa i jordens inre.
Uumi men *s.* midja (uuma), förstånd, fogelnäste uti ihåligt träd (uuttu).
Uuni in *s.* ugn, uuninkoukku brandstake, uunin tukko ugnsdörr, stängsel för ugn. -illinen isen *a.* med ugn försedd, en ugn full. -itoin ttoman *a.* utan ugn.
Uuppera an = upera.
Uup.... se uuvun.
Uura an l. -as aan *a.* driftig, idog. Uuraan salmi Trångsund. -aus uden *s.* drift, idoghet. -aasti *adv.* driftigt. -astan aa *v.* idka, winnlägga sig om, beflita sig om.
Uuro on *s.* djup däld.
Uuros oksen = ura.
Uurre rteen *s.* lagg, inskärning för ett kärilbotten, uurresaha laggare, laggsåg. -rteinen isen *a.* med lagg försedd, med inskärning försedd. -rtehuinen isen *dim.* liten lagg, liten skåra, *a.* med lagg försedd. -rran rtaa l. -rrastan aa *v.* göra inskärning, lagga, färdas genom skog som jägare, halkaisee puuta uurtamalla klyfwer ett träd med förut huggen skåra långsmed trädet, uurtaa tien pahaksi fårar wägen till dålig. -rros oksen l. -rto rron *s.* laggskåra, wildrensjagt, käy uurtoa jagar i skogen, genomfärdas skogsmarker. -rtaja an *s.* laggare. -rtelen rrella *v.* lagga l. skåra småningom. -rrun rtua l. -rrastun ua *v.* skåras, laggas. -rteetoin ttoman *a.* utan lagg.
Uusahdan htaa = uukahdan.
Uusakka kan *s.* öfwerdåd.
Uusi den *a.* ny, rå, okokt, Uusikaupunki Nystad, Uusimaa Nyland, uusviikko nästa wecka, uudelleen på nytt, uusi uudelta impromtu, syö uudelta lihaa äter rått kött, liha uusi lihottaa, kala uusi kuolettaa rått kött gör fet, rå fisk dödar, skadar. -desti *adv.* på nytt, ånyo. -tinen isen l. -tonen sen *dim.*

-nuutisuutos -n nyhet, förstling. uutisleipä bröd af nysäd, saa nutisia få nyheten. uutispelto, uutismaa nyodling. uutisala nybygge. uutisasunto koloni. -tunen sen l. -tukainen isen -sen. uutuinen nyss. uutunen, uutukainen splitterny. -des eisen s. nyhet, tillskott. -distan sa l. -distelen lla v. förnya, upprepa. -distaja an s. förnyare. -distus uksen s. förnyelse, återuppväckning. -distunut ua s. förnyad, bli ny. -telen della v. wara nyfiken. -teliaisuus en s. nyfikenhet (uutelen).

Uudin uimen s. sparlakan, fång med garding, hängmatta (uuttu).

Uudistaa = uudistan.

Uutan ttaa v. utmärgla, urlaka, omsmälta metaller, sammanlöda, smeta. -tto ton s. utmärgling, urlakning, smetning. -tettu un urlakad, utmärglad. -ta tteen l. -tos oksen s. urlakning, lödning, urlakadt l. lödt ting. -tua ttua l v. bli urlakad, lödas, bli seg (om snön deri skiden fastnar).

Uuttera an a. flitig, driftig. -rus. uuden s. flitighet, flit, drift. -rasti adv. flitigt, driftigt. -roitsen ta l. -roin ida l. -roitan ttaa l. -roittelen tella v. wara driftig, beflita sig om.

Uuttu tun s. ihåligt träd hwari fiöfoglar wärpa, konstgjordt fogelnäste uti ihåligt träd.

Uutu dun == uuttu.

Uuvana an s. ettergräs (*Linnaea borealis*).

Uuve een s. windwak == uve.

Uuvetta tan s. bädd, säng.

Uuvin imen == uudin.

Uuvun pua v. sjunka ned af swaghet, tröttna, uttröttas, sattas, brista, falna. -vus uksen s. utmattadt tillstånd, maktighet. -pumus uksen s. nedsjunkning af matthet, utmattning. -vutan ttaa l. -vuttelen tella v. ha att nedsjunka, utmatta, försmaga, uttrötta. -vutus uksen s. utmattning, försmagande.

Uvanto nnon == uuve.

Uvar ren s. masur.

Uve peen, uvehdin htia == upia, upeilen.

Uve een s. windwak (uuve), a. ogäld, osfuren, uvehärkä tjur.

W.

Waad ... se vaat.

Waahku un == vauhti.

Waahtera, vaahterinen == vahtera, vahterinen.

Waahti hden l. -hde, hteen s. fradga, skum. -inen isen a. fradgande, skummig. -hdon htoa l. -hden htea v. fradga, skumma.

Waaja an s. kil, wigg, påle, vaajapahkuri pålkran. -janen sen *dim.* liten kil, liten påle. -ainen isen a. med kilar, pålar försedd. -aan ata l. -ailen lla v. kila, påla. -aus uksen s. kilning, pålning.

Waajo on, vaajotan, vaajottelen, vaajotus == vaaja, vaajaan vaajailen, vaajaus.

Waaka an s. wåg, vaakalintu stor fogel, örn, grip (vaaku).

Waaksa an s. spann (afståndet emellan spetsen på tummen och spetsen på långfingret). -sainen isen a. spannlång. -saan ata l. -sen ea v. mäta spannwis. -saus uksen s. spannmätning. -sottain *adv.* spannwis, spannitals.

Waaksalainen isen == vaapsiainen.

Waaksi sen, vaaksinen isen, vaaksoo oa, vaaksun ua == vaahti, vaahtinen, vaahdon.

Waaku un s. kraxning (kråkans ljud). vaakulintu *sp.* för kråka. -uun uu v. kraxa (vaava).

Waakuna an s. wapen, sköldemärke.

Waalaan ata v. ana, förespå.

Waalas aan l. -lia an l. -lakka kaan l. -lakas kkaan l. -leva an a. blek, ljus. -leus uden s. blekhet. -lenen leta l. -lastun l. -listun ua l. -leun uta v. blekna, bli blekare, ljusare. -lastan aa v. skina ljus, synas blek, göra blek. -lastus uksen s. ljusskensförblekning. -lennan ntaa l. -listan aa v. bleka. -latan ttaa v. skina, wara ljus. -lahdan htaa v. skina glittrigt, synas att ljusskena. -lahdin hkia v. skina skiftande, bljuka. -lenottan taa v. bleka, göra blekare. -likki kin s. hwit, ljus (vaali).

Waale een = vaahti.
Waali in *s.* wal, förslag, papin vaali prestwal, panna vaaliin uppföra på förslag, vaalisaarna profpredikan. -in ia *v.* sköta, wårda, ansa, gnugga. -ia an *s.* skötare. -imus uksen *s.* skötsel, ans. -ikko kon *s.* wälskött. -itan ttaa *v.* låta sköta. -imoinen isen *a.* skött, ansad (vaalas).
Waallan ltaa = vaellan.
Waalu un *s.* census, ränta, skatt.
Waan *konj.* men, utan, en minä vaan sinä icke jag, utan du, tulee vaankin kommer wißt (jfr. vakaa).
Waana an *a.* njugg, liten, *s.* plogbill, vaanasta njuggt, knappt.
Waanin ia *v.* lura på willebråd, smyga sig på skotthåll, få spår på, förfölja.
Waapahdan htaa *v.* slinta, snafwa, wackla hastigt. -pahdus *adv.* -paus uksen *s.* sidosteg, felsteg, knyckning, ryck. -pahutan *adv.* -pautan ttaa *v.* ha att slinta, göra en knyck. -potan ttaa l. -pottelen tella *v.* wagga, skaka, röra hit och dit, lentää vaapottaa flyger långsamt, waggande.
Waapin *adv.* viipin vaapin på måfå.
Waappera an = vapera.
Waapsainen isen l. -salainen isen l. -sahainen isen = vaapsiainen.
Waapsautan ttaa, vaapsaus uksen = vaapautan, vaapaus se vaapahdan.
Waapsiainen isen *s.* geting.
Waapukka kan *s.* hallon. -ainen isen *a.* rik på hallon.
Waavun pua *v.* swänga af och an, runka, gunga, wara rank.
Waapustan aa l. -telen lla *v.* skaka, wagga, gå wacklande.
Waaputan ttaa, -ttelen tella = vaapotan, vaapottelen se vaapahdan.
Waara an *s.* berg, klippa, fara, beck, vaaramaa bergland, on vaarassa är i fara, vaarapaikka farligt ställe. -ainen isen *a.* bergig. -allinen isen *a.* farlig. -allisuus uuden *s.* farlighet. -allisesti *adv.* farligt. -aloinen isen *a.* farlig, äfwentyrlig. -aloisuus uuden *s.* äfwentyrlighet. -aloisesti *adv.* äfwentyrligt. -aan ata *v.* warsko, afwända fara, bewara. -roitan ttaa l. -roittelen tella *v.* låta warsko, warna. -roitus uksen *s.* warning. -ratoin ttoman *a.* utan berg, ofarlig. -rattomuus uuden *s.* ofarlighet. -rattomasti *adv.* ofarligt, utan fara.
Waarain l. -rama an *s.* hallon (vaapukka). -aminen isen *a.* rik på hallon.
Waarannan ntaa *v.* widröra, angå, beträffa.
Waari in *s.* wård, akt, ota vaari siita gif akt derpå, tag wård derom, pitää vaarin hålla wård, gifwa akt, ei pidä vaaria håller icke wård, gifwer ej akt, ottaa vaariin taga i wård, vaarin ottamus iakttagelse, uppmärksamhet. -ikko kon *s.* förwaring, takavaarikko se taka.
Waarna an *s.* plugg, trädnagel, salavaarna dymling. -nainen isen *a.* full med pluggar, naglar. -naan ata l. -nitsen ta l. -noitan ttaa *v.* plugga, dymla.
Waarnas aan = plogbill (vannas).
Waarniainen isen l. -ninka ngan l. -ninkainen isen l. -nikka kan l. -nikas kkaan l. -ningas nkaan *s.* swinlus.
Waaron oa = varun.
Waarran rtaa l. -rtelen rrella *v.* luta, wara lutande, ha att luta, nedlägga. -rtaja an *s.* nedlutare, mara. -rrannan ntaa *v.* ha att luta, nedlägga, bringa i nöd (vaara).
Waartaan rrata *v.* sigta.
Waaru un *s.* regnmoln.
Waarun ua *v.* luta, swigta, kränga.
Waasa an *s.* Wasa. -salainen isen *s.* Wasabo.
Waassa an *s.* swagdricka.
Waassikivi alun.
Waadin timen *s.* tre- l. fyraårig renko.
Waadin tia *v.* fordra, yrka, nödga, twinga, pådrifwa. -dinta nnan *s.* fordran, yrkande, twång. -tia an *s.* fordrare, pådrifware, plågare. -timus uksen *s.* fordran, twång. -diskelen lla *v.* fordra smått, yrka fortfarande. -ditan ttaa l. -dittelen tella *v.* fordra, utfordra, utforska.
Waatisen sta, vaatitsen ta = viitisen.
Waadon toa *v.* pladdra, slabbra.
Waate tteen *s.* kläde, duk, lärft, klädnad,

vaatepankko kläbesvacke, pöytävaate bordsduk, kaulavaate halsduk, halsband, vaateasu beklädnad, vaatteen parsi klädesmode, klädesperfedel, vaatekerta omgång kläder, vaatevarpa mast (som uppbär segelduken), vaatevalkeuinen hwit som lärft, *pl.* vaatteet kläder, pitovaatteet slitkläder, pyhävaatteet helgdagskläder. -ttehut uen l. -ttehuinen isen *dim.* = vaate. -tteus uksen *s.* beklädnad, klädedrägt. -tteinen isen *a.* med kläder försedd, af lärft. -tteellinen isen *a.* som har kläder. -tteetoin ttoman *a.* utan kläder. -tteettomuus uuden *s.* brist på kläder. -tetoin ttoman *a.* utan beklädnad, naken, utan duk. -tetan ttaa l. -tehdin htia *v.* kläda, bekläda, dyka. -tetus uksen *s.* beklädning, dukning. -tettamus uksen *s.* beklädandet. -tteun uta l. -tetun ttua *v.* bli beklädd, klädas, dukas. -telsin ia = vaatehdin.

Waavitan ttaa l. -ttelen tella *v.* beweka, öfwertala, utgrunda.

Waava an *s.* litet barn, docka. -vun kua *v.* kraxa (som kråkan), gråta (som litet barn). -vutan ttaa l. -vuttelen tella *v.* ha att kraxa, ha att gråta. -vutus uksen *s.* framkallandet af kraxning, gråt. -vatar l. -vutar ttaren *s.* *myth.* qwinnligt wäsende som har barn att gråta (vaaku, vaapu).

Waderma an *s.* hallon. -mainen isen *a.* af hallon, rik på hallon.

Waadon toa = vatustan.

Wadus uksen *s.* ref.

Waellan ltaa l. -ltelen llella *v.* wandra. -ltaja an *s.* wandrare. -ltamus uksen l. -llus uksen *s.* wandring.

Waha an *s.* klippa, häll, war, vahatuohus warljus. -anen sen *dim.* warljus. -amen isen *a.* af war, warrik. -atoin ttoman *a.* utan war. -attomuus uuden *s.* warbrist.

Wahaus uksen *s.* degålta.

Wahder hteren = vahtera.

Wahetan ttaa, vahetus uksen, vahetun ttua = vaihetan m. fl.

Wahinko ngon *s.* skada, förlust, teki vahingossa l. vahingosta gjorde af wåda, oförseendes, vahingon valkia wådeld. -nkoinen isen *a.* skadande. -ngollinen isen *a.* skadlig, medförande förlust, wådlig. -ngollisuus uuden *s.* skadlighet, wådlighet. -ngollisesti *adv.* skadligt, wådligen. -ngotoin ttoman *a.* oskadlig, skadeslös. -ngottomuus uuden *s.* oskadlighet, skadeslöshet. -ngottomasti *adv.* oskadligen. -ngoitsen ta l. -ngoin ida l. -ngoitan ttaa *v.* skada, medfara, förderfwa. -nkoun uta l. -ngoitun ttua *v.* bli skadad, förderfwas.

Wahla an *s.* dregel, skum. -aan ata *v.* dregla, skumma.

Wahta an = vatsa.

Wahtera an l. -ri in *s.* lönn. -rainen isen l. -rinen isen *a.* af lönn. -risto on *s.* lönnskog.

Wahti hdin *s.* wakt. -htaan hdata l. -htaelen lla *v.* wakta. -htaus uksen *s.* waktande, wakt. -hdin htia *v.* hålla wakt, paßa upp. -hdiskelen lla *v.* wakta smått, lura.

Wahti hden l. -hto hdon l. -htu hdun *s.* fradga, skum, vahtoharja aalto skumryggig wåg. -htinen isen l. -htoinen isen l. -htuinen isen *a.* fradgande, skummande. -hdotoin ttoman *a.* utan skum. -hdottomuus uuden *s.* brist på fradga. -htoon hdota l. -htuun hduta *v.* fradga, skumma. -hdun htua l. -htoun uta l. -htiun uta *v.* bli skummig, börja fradgas. -hdotan ttaa *v.* ha att skumma, framkalla fradga. -hdotus uksen *s.* framkallandet af skum.

Wahturi in = vatturi.

Wahva an *a.* stark, hållbar, fast, kraftig, tjock, hafwande. -vuus uuden *s.* styrka, fasthet, hållbarhet. -vasti *adv.* starkt, kraftigt, hållbart. -vallinen isen *a.* stark, hållande, uthållande. -vallisuus uuden *s.* hållighet, uthållighet. -vun ua l. -venen veta l. -vennun ntua *v.* bli stark, tilltaga i styrka l. tjocklek. -vennan ntaa l. -von oa *v.* göra stark, förstärka. -vennus uksen *s.* förstärkning. -vistan aa l. -vistelen lla *v.* förstärka, bekräfta, stadfästa, fastställa. -vistus uksen *s.* förstärkning, bekräftelse, stadfästelse, faststälelse. -vistaja an *s.* förstärkare, bekräftare, stadfästare. -vistun ua *v.* bli stark, förstärkas, repa sig. -vute tteen l. -vike

kkeen *s.* hwad som ger styrka, förstärkning, stöd, fäste.

Wahveroinen isen *s.* riskon.

Wai *prt.* eller (i alternatiwt förnekande sats), hänkö vai kuka tulee kommer han eller hwem, tuleeko vai meneekö kommer eller går han, vai niin jaså, är det så.

Wai l. vaiti *prt.* tyst, ole vai l. vaiti war tyst, tig, vaioleminen l. -olo tystnad. -ikenen iketa l. i'eta *v.* tystna, stillas, tröttna, förswagas. -ikenemus uksen *s.* tystblifning. -ikennan ntaa l. -ketan ttaa l. -kitan ttaa *v.* tysta, stilla. -ikennus uksen l. -iketus uksen l. -ikitus uksen *s.* nedtystning, stillande. -ikahutan ttaa *v.* nedtysta l. stilla hastigt. -ikurus uksen *s.* bakslug menniska, *a.* tyst och listig, lömsk. -ikuri in *s.* stilla, tystlåten menniska, slukling. -ikuro on *s.* slummer. -ikastun ua *v.* tystna hastigt.

Waihe een *s.* mellanrum, skifte, skede, byte, vaiheaika mellantid, vaiheaita mellangärdesgård, vaihemies medlare, pellon ja niitun vaiheella emellan åkern och ängen, kahden mielen vaiheella i wal och qwal, kylän vaiheilla i närheten af byn, tulee vaiheesta kommer emellanåt, wexelwis, oli vaiheessa war en gång, elämän vaihe lifwets wexling, vaiheen alainen omwexling underkastad, ombytlig, vaiheen alaisuus ombytlighet, *pl.* vaiheet öden, skickelser, wexlingar. -heellinen isen *a.* mellanliggande, wexlingsrik, *s.* mellanrum, medlare. -heinen isen l. -hetteinen isen *a.* omwexlande, wexlingsrik. -hoinen isen *a.* forbna, ombytt. -hetan ttaa *sdr.* -hdan htaa *v.* byta, ombyta, wexla, v. huonon parempaan byta dåligt mot bättre, vaihtaa hopian kupariksi wexlar silfret till koppar. -hettaja an *sdr.* -htaja an *s.* bytare, wexlare. -hetus uksen *s.* byte, wexling. -hto hdon *s.* wexel = vaihtoseteli, wexling, vaihtokalu bytessak, vaihtonimi pseudonym. -hettelen tella *sdr.* -htelen hdella *v.* byta l. wexla fortfarande, omwexla, wara omwexlande, lämmin ja kylmä vaihtelevat wärme och köld omwexla. -htelo on *s.* fortsatt byte, omwexling. -hettelemus uksen *s.* fortsatt byte, omwexling, ombyte. -hetun ttua *sdr.* -hdun htua *v.* bli bytt, ombytas, förwexlas. -hdus uksen *s.* tillstånd af byte. -htelehdan htaa *v.* wara ombytlig, omwexla tidt och ofta. -haan hata l. -haelen lla l. -hon oa *v.* byta, wexla (= vaihetan). -hos oksen *s.* tillstånd af byte, byting. -hokka kan l. -hokas kkaan *s.* byteswara, byting. -hetutan ttaa *v.* låta byta.

Waihlo on *a.* matt, swag.

Waikahutan, vaikastun, vaikenen, vaikennan, vaikennus, vaiketus se vai.

Waikia an *a.* swår, beswärlig, smärtsam, ömkelig. -keus uden *s.* swårighet, beswärlighet. -keasti *adv.* swårt, med möda, ömkligen. -keutan ttaa *v.* förswåra, göra beswärlig. -keudun utua *v.* förswåras, bli beswärlig, uttråkas. -kera an *a.* jemmerlig, klagande. -keroinen isen *a.* jemrande, jemmerfull, eländig. -keroitsen ita l. -keroin ida *v.* jemra sig, klaga. -keroitsemus uksen *s.* jemmerklagan. -kerran rtaa l. -kertelen rrella *v.* åstadkomma jemmer, klaga jemrande. -kertaja an l. -kertelia an *s.* jemrare. -kerrehdan htaa *v.* stöta fram jemmerrop.

Waikitan ttaa, vaikitus uksen = vaikeroitsen, vaikeroitsemus och vaikennan, vaikennus (vai).

Waikka *prt.* fastän, ehuru, änskönt, om ock, vaikka koska l. milloin när som helst, vaikka kohta om ock, om äfwen strax, vaikka vapaan om fritt, änskönt.

Waikkaan kata, vaikkaelen l. vaikkailen = vaikeroitsen.

Waikkana an *s.* lång stör för upphängning l. torkning, klädstång.

Waikku kun *s.* örwax, flytande kåda, vaikkuluut tinningbenen. -uinen isen *a.* full af örwax, kådig.

Waikuri, vaikuro, vaikurus se vai.

Waikustan aa = vaikeroitsen.

Waikutan ttaa l. -ttelen tella *v.* werka, bewerka, förmå, ei vaikuta siihen mitään inwerkar, har intet inflytande derpå, vaikuttava syy werkande orsak. -ttavainen isen *a.* werkande, inwerkande,

insinuelserik, werksam, -ttavaisuus uuden *s.* werkande egenskap, inflytande, werksamhet. -ttavaisesti *adv.* werksamt, på werkande sätt, följdrikt. -tus uksen *s.* werkan. -te tteen *s.* werkning, werkande medel. -ttamus uksen *s.* werkan, werkning, inwerkan. -ttaja an *s.* werkare.

Wailahdan htaa *v.* förminskas hastigt, röras l. skakas hastigt (*eg.* så att förminskning deraf uppstår). -lahun *adv.* -laun uta *v.* förminskas med en del, bli bristfällig, lindras. -lennan ntaa *v.* förminska med en del, taga bort en del, göra bristfällig, aftappa. -lennus uksen *s.* förminskning, borttagning af en del. -linen isen l. -linainen isen *a.* icke full, bristfällig. -lisuus uuden l. -linaisuus uuden *s.* icke-fullhet, bristfällighet. -lisesti l. -linaisesti *adv.* bristfälligt, ofullständigt (vajaa).

Wailla, vaille se vajaa.

Waimallan ltaa *v.* wärka, beswära.

Waimenen meta l. -mennun ntua *v.* stillas, lindras, upphöra. -mennan ntaa l. -mentelen nnella *v.* stilla, lindra, hämma (vai).

Waimo on *s.* hustru, qwinna, vaimon puoli qwinnokön, salavaimo l. jalkavaimo frilla, konkubin, vaimoihminen qwinnsperson. -onen sen *dim.* liten qwinna, hustru lilla. -oinen isen *a.* qwinnlig, qwinno-, vaimoiset menot qwinnliga regler. -oisuus uuden *s.* qwinnlighet. -ollinen isen *a.* som har hustru, gift, qwinnlig. -ollisuus uuden *s.* gift tillstånd. -ola an *s.* qwinnohem, harem. -otoin ttoman *s.* utan qwinna, utan hustru. -ottomuus uuden *s.* qwinnobrist. (...)

Wain, vainen *art.* i sanning, wißt, dock.

Wainaja an *adv.*, vainaa aan *a.* afliden, salig (...) -ne l. -nes, een *s.* de dödas ställe l. tillstånd, vainaa vainoonen afleda (...)

Wainio on *s.* större gärde af åker l. äng, hage, ketovainio nåsa hemmet belägen gärde, vainioittain gärdswis, åkrarnes gärden, -oinen isen *dim.* litet gärde, *s.* ... på inhägnade gärden. -nikko kon = vainio (...)

Wainilainen isen = vajaavainen.

Waino on *s.* wäderkorn, förföljelse, fiendskap, krig, koira sai karhun vainon hunden wädrade upp en björn, vaino vetää ruokaan wäderkorn leder till maten, vainomies förföljare, vainovaatteet krigsdrägt. -ous uden *s.* förföljelse, uppwädring, försåt. -oinen isen *a.* uppwädrande, uppspårande, förföljande. -ollinen isen *a.* förföljande, *s.* fiende. -otoin ttoman *a.* utan wäderkorn, utan hat, icke förföljande. -on oa l. -oon ota *v.* wädra, uppspåra, ställa försåt, förfölja. -oja an *s.* uppwädrare, försåtställare, förföljare. -omus uksen *s.* uppwädring, förföljelse (vainos, vainu).

Wainoo oon = vainio.

Wainos oksen l. -nonen sen *s.* hudkramp, ryckning.

Wainu un *s.* wäderkorn, spår, koira tuli karhun vainulle hunden som en björn på spåren, vainukoira spårhund, stöfware. -uinen isen *a.* spårande, wädrande. -un ua l. -uun uta *v.* wädra upp, uppspåra, göra spår. -ustan aa *v.* uppspåra, minua vainustaa jag har känning. -ustus uksen *s.* wädring, uppspårning, känning. -ustelen lla *v.* wädra l. uppspåra rundt omkring, söka spår (vaino).

Waippa pan *s.* täcke, mantel, kappa.

Waippines een *s.* hoptraßling.

Waipu vun *s.* nedsjunkning, matthet, miesvaipu af matthet nedsjunkande man. -vun pua *v.* nedsjunka, sjunka. -pumus uksen *s.* sjunkning, nedsjunkning. -puelen lla *v.* sjunka småningom. -vutan ttaa l. -vuttelen tella *v.* ha att sjunka, sänka, nedtrycka, utmatta. -vutus uksen *s.* sänkning, utmattning. -vus uksen *s.* sjunket tillstånd, matthet. -pumatoin ttoman *a.* icke sjunkande, som icke afmattas.

Waisto on *s.* instinkt, kulkee omaa vaistoaan går utan all hänwisning.

Waisu un *s.* ettikrädligt gräddadt, leipä on vaisu brödet är halfgräddadt, ättligt, vainulammin oälkrädlig, ...gräddande ... ångan af halfgräddadt bröd ...

Waitelen della l. -loitsen la v. sakna, yttra saknad af något, klaga öfwer brist, klaga. -lus uksen s. yttrad saknad, klagan. -lia an l. -loitsia an s. saknare, klagare (vajaa).

Waiti prt. tyst (se vai). -tiainen isen a. tystlåten, on vaitiaisilla sitter och tiger. -toleva an a. tystlåten.

Waiva an s. beswär, möda, elände, plåga, näkee vaivaa har beswär, vaivan näkö beswär, möda, vaivan palkka mödans lön, on vaivoissa är i plågor, vaivoin l. vaivalla med möda, knappt. -vainen isen a. tryckt af beswär l. mödor l. plågor, fattig, s. fattighjon, vaivaishoito fattigförsörjning, vaivaiskunta fattigdistrikt, vaivaiskoivu dwärgbjörk (*betula nana*), vaivaisten kukka ögontröst (*euphrasia officinalis*), vaivaisen villa = villapää. -vaisuus uuden s. elände, plågsamt tillstånd, egenskap af fattighjon. -vaisesti adv. eländigt, fattigt, nödwuret. -valoinen isen a. beswärlig, mödosam, plågsam, eländig. -valoisuus uuden s. beswärlighet, plågsamhet. -valoisesti adv. beswärligt, mödosamt. -vallinen isen a. beswärad, plågad. -veri in s. rödpors (*andromeda polyfolia*). -veroinen isen a. eländig, arm. -vatoin tioman a. fri från beswär, möda, plåga. -vattomuus uuden s. frihet från beswär, m. m. -vattomasti adv. utan beswär l. möda. -vio on s. ställe l. ting hwarpå mycket arbete blifwit nedlagdt. -vus uksen s. plågotillstånd. -van aa l. -vaan ata l. -vaelen sdr. -vailen lla v. beswära, plåga, bearbeta (lera, läder), knåda. -vaaja an s. plågare, bearbetare. -vaus uksen s. beswärande, plåga, bearbetning. -vanto nnon l. -vanne nteen s. beswärande, plågsam swårighet. -vatar ttaren s. myth. plågerska. -viotar ttaren = vaivatar. -vaun uta l. -vaannun utaa l. -veun uta l. -veudun tua v. bli beswärad, plågas, bearbetas. -vuitan ttaa = vaivaan. -voitus uksen = vaivaus.

Waivenen veta, vaivennun atua, vaivennan ntaa, vaiventelen anella = vaimenen m. fl.

Waivun, vaivus, vaivotan, vaivutus, vaivuttelen se vaipu.

Waja an s. skjul, lider, öfwerbyggd krubba. -anen sen dim. litet skjul. -ainen isen a. rik på skjul, bl. lider.

Wajaa aan a. det bristande, icke fulla, ofullständiga, olla vajaa brista, sakna, astia on vajaa vettä kärlet är icke fullt med watten, vajaa lakkaa det bristfälliga, ofullkomliga upphör, jätä pata vettä vaille (sdr. af vajaalle) lemna grytan icke fylld med watten, on vettä vailla (sdr. af vajaalla) saknar watten. -jaus uden s. brist. -java an l. -javainen isen l. -jakka kan l. -jainen isen l. -janainen isen l. -jallinen isen a. icke full, bristande, ofullständig, bristfällig, ledig, vajava astia icke fullt kärl, vajava mies ledig karl. -javuus uuden l. -javaisuus uuden l. -jaisuus uuden l. -jallisuus uuden s. icke fullt tillstånd, bristfällighet, ofullständighet, ledighet. -javasti l. -javaisesti l. -jallisesti adv. icke fullt, bristfälligt, ofullständigt. -jaan jata v. wara icke full, brista, fela, wara ofullständig, icke ha fullt, wara ledig. -jaus uksen s. ofullhet, brist, ledighet. -jaantelen unella v. brista l. fela då och då, fattas ofta.

Waje een l. -jea an = vajaa, teki pa-ria vajeeksi gjorde ett par mindre, vajeelle, vajeella = vaille, vailla. -jenen eta = vailenen. -jennus uksen = vailennus.

Wajehdan htaa, vajehtelen hdella, vajehdus uksen, vajehtelo on = vaihetan, vaihettelen, vaihetus, vaihtelo.

Wajo on s. trappa (vaja).

Wajo on s. sjunkning. -oon ota v. sjunka, insjunka, nedsjunka, jalka vajoo lumeen foten sjunker i snön, lumi vajoo snön sjunker, ger efter. -ous uksen s. sjunkning. -oilen lla v. sjunka smått, då och då. -oun uta v. sjunka, sänkas. -otan ttaa l. -ottan ttaa v. låta sjunka, sänka. -otus uksen s. sänkning. -ottaja an s. sänkare. -ottelen tella v. sänka då och då. -omaton ttoman a. icke sjunkande. -ottamatoin

ttoman *a.* icke sånkande, icke insjunkande (vajoo).
Wajoo oon = vajaa, vajonainen isen = vajanainen; vajonainen kuu icke fullmåne. -joutan ttaa = vailenuan.
Wajun ua, vajuun uta = vajoon, vajoun se vajo.
Wakaa vakaan *adr.* vaan l. -kava an l. -kainen isen *a.* fast, säker, stadig, ståndaktig, redlig, skärdfri, uppriktig, rättrådig, vakainen lapsi stilla, ostyldigt barn. -kaus uden l. -kuus uuden l. -kavuus uuden l. -kaisuus uuden *s.* fasthet, säkerhet, stadighet, tillförlitlighet, ståndaktighet, försäkring. vakuusyhtiö försäkringsbolag, palovakuus brandförsäkring. -kaasti l. -kavasti l. -kaisesti *adv.* fast, säkert, ståndaktigt. -kinainen isen *a.* stadig, ordinarie. -kinaisuus uuden *s.* stadighet, egenskap af ordinarie. -kinaisesti *adv.* stadigt, ordinarie. -akaan vaata *v.* bekräfta, betyga, försäkra. -kaamus uksen *s.* bekräftelse, försäkran. -kaun uta l. -kaudun utua l. -kaunnun *adr.* -kaunnun ntua l. -kiinnun ntua *v.* stadga sig, befästas, bli stadig, bli beständande. -kamoitsen ta *v.* bekräfta, lofwa säkert. -kautan ttaa l. -kustan aa *v.* göra säker, stadig, försäkra, göra beståndande. -kitan ttaa *v.* lugna, stämma, stilla. -kittaja an *s.* stillare, lugnare. -kitus uksen *s.* stillandet, lugnandet. -kuutan ttaa l. -kuuttelen tella *v.* göra säker, försäkra, bekräfta, öfwertyga, olen vakuutettu jag är öfwertygad, huone on vakuutettu huset är försäkradt. -kuutus uksen *s.* försäkring, försäkran, öfwertygelse. -kuuttaja an *s.* försäkrare, betryggare.
Waketan ttaa *v.* klaga, weklaga.
Waketi klagande?
Wakka kan *s.* skäppa, wacka, olla vakoillansa wara på uppbörd. -kkanen sen *dim.* liten wacka. -kallinen isen *a.* en skäppa full, som har skäppa. -kkuri in *s.* skäppomakare.
Wako aon *s.* fåra, plogfåra, vesivako wattenfåra, vakomitta (*eg.* längden af en fåra) 125 steg, stadie. -akoinen isen *a.* full med fåror, fårad. -aon akoa l. -akoon aota l. -akoilen lla *v.* fåra, plöja fåror, bespeja, spionera. -akoja an *s.* bespejare, spion. -akous uksen *s.* kunskapning, spioneri. -akoumnun ntua *v.* bli fårad, fåras. -aotan ttaa *v.* låta göra fåror. -aotoin ttoman *a.* utan fåra.
Waku aun *s.* wagga. -kutan ttaa *v.* wagga. -kutus uksen *s.* waggning (vakaa).
Wala an *s.* ed, tehdä l. vannoa valan göra l. gå ed, väärä vala mened, valapatto mened, valapattoinen l. valapatturi menedare, valapattoius menederi, falskt wittnesmål, valaside genom ed bekräftad förbindelse, todistusvala wittnesed, puhdistusvala wärjemålsed. -lainen isen *a.* edig, edelig, vääravalainen menedig. -laisesti *adv.* edeligen. -lallinen isen *a.* beedigad, beswuren.
Walahdan, valahutan se valan och valo.
Walaisen, valaistus se vala.
Walakka kan *s.* wallack. -koitsen ta *v.* wallacka, utskära hingst.
Walakka kan l. -kko kon *s.* hjortronkart.
Walama an = vahtera.
Walan aa *v.* gjuta, öfwergjuta, öfwerskölja, spola. -laja an l. -luri in *s.* gjutare, sköljare. -laus uksen l. -lanto nnon l. -le een l. -lo on l. -lu un *s.* gjutning, sköljning, spolning. valantovaski messing, valevesi sköljwatten, vale varpu = valanne varpu, verivalo blodström. -lia an *a.* gjuten. -lanne nteen *s.* medel att öfwergjuta med, gjutgods, valanne varpu rakt och slätt spö ss. gjutet, valanne vuori glatt berg. -lannainen isen *a.* gjuten, *s.* gjutgods. -lin imen *s.* gjutwerktyg, valinkauha stöpslef, gjutslef, valinvaski, valinteräs gjutkoppar, gjutstål, *pl.* valimet gjutformar. -lailen lla l. -lelen lla l. -lekelen lla *v.* gjuta smått, öfwerskölja då och då, spola fortfarande. -laun uta l. -loun uta l. -lon oa l. -lun ua *v.* gjutas, sköljas, spolas, flyta småningom, drypa, glida, vesi valuu vaatteista wattnet dryper ifrån kläderna, vaate valuu pöydältä duken glider ned från bordet, suoni valaun senan sträckes. -lenen leta *v.* drypa, sträckas, wid-

gas, haava v. såret utwidgas. -lahdan htaa l. -lahtelen hdella v. gjutas hastigt, droppa, glida ned plötsligt, sjunka, falla, digna ned. -latan ttaa l. -lotan ttaa l. -lutan ttaa v. låta gjuta, låta skölja, spola, ha att drypa, uttänja, mjölka. -lattaja l. -lottaja an s. som låter gjuta, sköljare, mjölkare. -latus uksen l. -lotus uksen l. -lutus uksen s. bestyr om gjutning, öfwersköljning, uttänjning. -latin ttimen s. gjutningsmedel, sköljwatten. -lattelen tella l. -lottelen tella l. -luttelen tella v. gjuta fortfarande, spilla sqwättals. -lahutan ttaa sdr. -lautan ttaa v. hastigt låta gjuta, hastigt öfwerskölja (valo).
Walas aan s. hwal, valaskala hwalfisk (jfr. valkia).
Walaus se valan och valo.
Walava an a. ljus, blek, ljuslett (valo), gjutande, sköljande (valan).
Wale een s. lögn, sken, ajaa valeeksi drifwa till lögn, påstå wara osanning, valekuva skenbild, irrbild, valekatto prowisionelt tak, valepuku förklädnad, valekuollut skendöd, valehauta lönngraf, valenimi pseudonym, valerikkaus skenrikedom, kyntää valeesen plöja träde. -ehellinen sdr. -eellinen isen a. lögnaktig, falsk, skenbar. -eellisuus uuden s. lögnaktighet, skenbarhet. -eellisesti adv. lögnaktigt, falskt. -ehtelen hdella v. ljuga, tala osanning. -ehtelia an s. lögnare (valan).
Walenen leta v. ljusna, blekna. -lennan ntaa v. göra ljus, bleka, bestryka med hwitt. -lennus uksen s. blekning (valo).
Walesniekka windfälle.
Waleva an = valava.
Walhe een, valheellinen l. valheinen isen, valhettelen tella, valhettelia an = vale m. fl.
Wali in s. den nedra qwistfria delen af en trädstam, stepsskräf.
Wali in s. wal, valikunta walkomite, walmanskap, valiruhtinas kurfurste. -ikko kon s. något utwaldt, elit. -inia l. -ikoitsen ta l. -itsen ta v. wälja, valittu utwald. -itsemus uksen s. wal, wäljning. -io on s. något utwaldt, valio vaimo utmärkt qwinna, *Sup.* valioin den utmärktaste.
Walia an se valan och valo.
Walimo on s. ljust ting, *ep.* för hwitt djur ss. hermelin (valo).
Walistan, valistus, valistaja, valistavainen, valistun se valo.
Walitan ttaa l. -ttelen tella v. klaga, beklaga, anklaga. -ttaja an s. klagare, klagande part, anklagare. -tus uksen s. klagan, klagomål.
Waljakka kan a. blek (valia).
Waljas aan s. *pl.* valjaat rede, rankor, selttyg, panna valjaisin förespänna, sätta i rede, päästää valjaista afspänna, slippa ur redet. -stan aa l. -stelen lla v. förespänna. -staja an s. förespännare. -stus uksen s. förespänning. -stun ua v. förespännas. -stutan ttaa v. låta förespänna.
Waljo on = valju.
Walju un a. kulen, fylig, kallsinnig, trumpen, knarrig, wedersträgglig. -juus uuden s. kulenhet. -justi adv. kulet, kallsinnigt, trumpet. -jahdan htaa l. -jahdun htua v. bli hastigt kulen, trumpen, bli andlös, bli andfallen. -jaannun ntua v. bli kulen, bli andfallen. -jenen jeta v. bli kulen. -jehdun htua v. kulna, bli fylig l. andfallen, blekna (valkia).
Walka an l. -ama an s. båthamn, landningsplats, öfwerfartsort.
Walkia an a. hwit, ljus, lysande, s. eld, låga, brasa, valkia sammal hwitmossa, valkia juuri qwickrot (*triticum repens*), valkiapää hwithufwud, ängdun (*eriophorum latifolium*), iskee valkiaa slår upp eld, puhuu valkiaa blåser upp eld, seisoo valkian edessä står för brasan, elden, valkiasoitto eldbloss, munan valkia ägghwita, valkian juoksu hwitfluß, Walkiasaari Bieloström. -kiainen isen *dim.* munan valkiainen ägghwita, valkiaisen juoksu = valkian juoksu. -keus uden s. hwithet, ljushet, ljus, tuo valkeuteen hemtar fram i ljuset. -kiasti adv. hwitt, ljust. -kolon s. hwita, hwithet, valkopää = valkiapää, valkopää spillas hwit wäpling.

valkoparta hwitt skägg. -koinen isen s. hwita. -koinen isen l. -keuinen isen a. hwit, munan valkoinen äggshwita. -koisuus uuden s. hwithet. -kin imen s. hwithet, bleke. -lkeen l. -lkenen ljeta v. hwitna, ljusna, bleкna. -lkoon lota l. -lkoilen lla v. göra hwit, hwitmena. -keilen lla v. bränna eldar, illuminera. -kaitsen ta v. hwitmena. -kaisen sta v. hastigt göra hwit l. ljus, upplysa hastigt, valkaisee hevosen slår en häst, v. puun afbarkar ett träd. -kaistus uksen s. hastig hwitgörning, blekning, upplysning, afbarkning (valenen, valo).

Walkan kkaa l. -kkaan kata v. bulta, slå, stöta, enständigt påstå, försäkra i sten, valkkamalla genom bultande, bultning. stöt. -kkaus uksen s. bultning, stötning, enständigt påstående, walkning. -kain kkamen s. stöt, påk. -kki kin s. walk, påk, stör. -kitsen ta v. stöta fram en stör under isen.

Walkas kkaan s. hwit ko. -kki kin l. -kko kon s. hwit häst (valkia, valkan).

Walkku kun s. hårhwirfwel, barnmössa, bläs, fläck (valkia).

Walkuin kkumen l. -kkuna an l. -kkune een = valkain se valkan.

Walko, valkonen, valkoon, valkoilen, valkoainen, valkoinen se valkia.

Walkottelen tella v. blicka (valkia?)

Wallaan ata v. bestryka med watten för att få isyta. -lli in s. isyta, isskorpa, wall.

Wall .... se valta.

Walmas aan s. bragmuskel, pl. valmaat renbröstet emellan frambenen, valmakukka ettergräs (*linnæa borealis*). -aun uta v. få fel i bogen. -astan aa v. försträna ren. -aan ata v. draga till sig. -aus uksen s. tillbragning.

Walmima an s. piva, flöjt.

Walmis iin a. färdig, beredd, tillredd, mogen, wälgiord, wacker, valmis lähtemään färdig att fara. -meus uden s. färdighet, beredskap, mogenhet. -mistan aa v. förfärdiga, bereda, tillreda, tillrusta. -mistus uksen s. beredning, tillredning, förfärdigande. -mistaja an s. beredare, tillredare. -mistelen lla v. småningom förfärdiga, tillreda fortfarande. -mistun ua v. bli färdig, tillredas, mogna. -mistandun utua v. laga sig färdig, bli förfärdigad. -mistuttan ttaa v. låta förfärdiga.

Walmu un s. wallmo = unikukka.

Walo on s. smärta, wärk, luuvalo gikt, torrwärk. -luilen lla v. ha gikt, lida af torrwärk.

Walo on s. ljus, sken. -loinen isen l. -losa an a. ljus, lysande. -lollinen isen a. ljusegande, försedd med eld (valke). -lotoin ttoman a. utan ljus. -lottomuus uuden s. ljusbrist, brist på upplysning. -loon ota l. -lostan aa v. lysa, wara ljus, illuminera. -lahdan htaa l. -lahtelen hdella v. lysa hastigt, blänka fram. -lahdus adv. -laus uksen s. hastigt ljus, blänkning. -lahutan adv. -lautan ttaa v. låta hastigt lysa fram, kasta blixtsnabbt, wista. -laisen sta v. upplysa. -laistus uksen s. upplysning. -laisia an s. upplysare. -lia an a. ljus, blek. -listan aa v. upplysa, illuminera. -listus uksen s. upplysning, illumination. -listavainen isen a. upplysande. -listaja an s. upplysare. -listun ua v. upplysas, bli ljus (valan, valkia).

Walokki kin l. -okas kkaan s. hjortron. -kkinen isen l. -kkainen isen a. rik på hjortron.

Walon lkoa = valkoon se valkia.

Walon oa, valotan, valotus, valottaja, valotin, valottelen, valoon se valaa.

Walpakka kan = valvas.

Walpas ppaan, valppaus uden, valppaannun utua, valppaun uta = valvas m. fl.

Walvas lpaan a. waken, wakssam. -lppaus uden s. wakenhet, waksamhet. -lppaasti, adv. waksamt. -lpaun uta l. -lpaannun adv. -lpaannun utua l. -lpausinna l. -lpastun ua v. wakna, bli waksam, bli liflig. -lva lpeen s. waket tillstånd, olla valpeella wara, waken (valvon).

Walsain aimen s. watterfåra, hål i båtwrånger.

Walta lian *s.* wälde, makt, herrawälde, *pl.* vallat herrskap, ståndspersoner, valtamies maktegande, kaikkivalta allmakt, vallan alainen underkastad en annans wälde, omyndig, undersåte, esivalta öfwerhet, valtakunta rike, on vallassani står i min makt, on valta sanoa har rättighet att säga, mielivalta godtycke, väkivalta wåld, valtatie allmän wäg, valtaoja utfallsdike, afloppsdike, valtasuoni pulsåder, valtavalhe idel lögn, valtaisä ättefader, stamfader, valtaäiti ättemoder, stammoder, valtavanhemmat stamföräldrar, päästää vallallensa släppa lös, on vallallansa är lös, on vallassa är i makten, har makten, valtameri ocean, werldshaf, vallanhimo herrsklystnad, valtaistuin thron, vallan kivestä af bara sten, vallan iso ganska stor. -ltanen sen *dim.* = valta, vallasväki l. -sääty herrskap, ståndspersonsklassen, vallasnainen förnäm dam. -ltainen isen l. -ava an *a.* mäktig, itsevaltainen egenmäktig, omavaltainen sjelfständig, myndig, mielivaltainen godtycklig. -ltaisuus uuden *s.* mäktighet, itsevaltaisuus egenmäktighet *o.* s. w. -ltaisesti *adv.* mäktigt, itsevaltaisesti egenmäktigt m. fl. -llatoin ttoman *a.* ostyrig, bångstyrig, oregerlig, sjelfswåldig. -llattomuus uuden *s.* ostyrighet, oregerlighet, anarki. -llattomasti *adv.* ostyrigt, oregerligt, anarkiskt. -ltaan llata *v.* tillegna sig, mikä valtaa hwad går åt, hwad fattas. -ltaus uksen *s.* besittningstagande, öfwerwäldigande, förwållande, beswär, tryckande omständighet, kenen valtauksesta genom hwems förwållande. -ltias aan l. -ltiainen isen *a.* mäktig, herrskande, kaikkivaltias allsmäktig, itsevaltias sjelfherrskare. -tiaisuus uuden *s.* mäktighet, wälde, kaikkivaltiaisuus allsmäktighet, monivaltiaisuus mångwälde. -ltiaasti *adv.* mäktigt, kaikkivaltiaasti allsmäktigt. -ltikka kan *s.* spira, skepter. -ltikas kkaan l. -ltikkainen isen *s.* spira, *a.* magnat, potentat. -llitsen ta *v.* herrska, regera. -llitsemus uksen *s.* herrskandet. -llitsia an *s.* herrskare. -llinto nnon l. -llitus uksen *s.* herradöme, herrawälde, regering. -ltio on *s.* stat. -ltioinen isen l. -tiollinen isen *a.* st. stat, politisk. -ltiomus uksen *s.* statsman. -ltimus uksen *s.* drift, trängtan, höd, åtkomma. -llikko kon *s.* tyrann. -lloin omen *a.* lös, fri, obunden, vallton-omaisuus lösegendom. -ltojain aimen *a.* lös, ledig, sysslolös. -lloitan ttaa *v.* bemäktiga sig, tillwälla sig, eröfra. -lloitus uksen *s.* besittningstagande, eröfring. -lloittaja an *s.* eröfrare. -lloittelen tella *v.* taga småningom i besittning, bemäktiga sig det ena efter det andra, bete sig wåldsamt. -ltuu uun *s.* fullmakt. -tuutan ttaa *v.* befullmäktiga.

Waltti tin *s.* trumf.

Walu un = valkia och valo, valujakka mjellfetad. -uilen lla = valostan.

Waluu, valuun, valuri, valutan, valutus se valan.

Walvakka kan *a.* hwitaktig. -vaannun ntua *v.* hwitna (valvon).

Walvon oa *v.* waka, noga undersöka, reda l. rensa (ull, blår), jää valvoo ifen har ännu ej lagt sig öfwer hela (sundet på) sjön. -voja an *s.* wakare, som wakar. -vojainen isen *s. pl.* -set wakande t. ex. wid sjuka, lik m. m. wakolön. -vonta nnan l. -vonto nnon *s.* -vous uksen *s.* wakande. -ve een *s.* wakande tillstånd, on valveella l. valveilla är waken, on valppa valveilla är klarwaken. -vosä an *s.* waksam. -voilen lla *v.* waka smått. -venen weta l. -vaannun ntua *v.* bli waken, wakna. -voitan ttaa l. -voittelen tella l. -veutan ttaa *v.* wäcka, göra waken, minua valvoittaa jag lider af sömnlöshet. -voitus uksen *s.* uppwäckning, sjukdom som ej medgifwer sömn. -vatan ttaa *v.* låta waka, ha att waka, hålla isen öppen, waka isen. -mitti *s.* förenad för sömnlöshet, den som wäntas få att sömnen blev störd, tycket efterlängtad. -vatus uksen *s.* wakenhållning, wid isen hålles ständigt öppen. -vasme oleen *s.* -vakko kkean *s.* öppning i isen, wattenhål. -vattelen lla *v.* ligga waken, hjelpa

till l. wänta någon så att sömnen förjagas (valpas, valvakka).
Wamma an *s.* åkomma, sår, böld. -anen sen *dim.* liten åkomma. -ainen isen *a.* med åkommor behäftad, bräcklig. -allinen isen *a.* bräcklig. -allisuus uuden *s.* bräcklighet. -aan ata *v.* förnärma, såra, kränka, hämma, stämma (blodflöde). -aus uksen *s.* förnärmelse, sår. -mmas aksen l. -mmus uksen *s.* sårande werktyg, wapen, spjut, plogbill (vannas), vammukset rakennat, keihäät terävät teroitat du förfärdigar spjuten, hwässer de spetsiga lansarna. -mmautan ttaa *v.* tillfoga hastigt en åkomma, hämma, stilla, stämma.
Wampa mman = vamma. -piainen isen = ampiainen.
Wana an *s.* spår efter släde, efter fartyg i sjön, fåra, ränna, graf, streck, råka på isen, blad, skaft, stjelk, tupakin vana tobaksstjelk. -anen sen *dim.* litet spår, skåra. -ainen isen *a.* försedd med spår, fåror m. m. -aan ata *v.* fåra.
Wanaja an *s.* Wåno socken.
Wanakka kan *a.* uthållig (navakka).
Wanastan aa *v.* berga sjöfoder (vana, vanaja).
Wang .... se vank....
Wanha an *a.* gammal, ålderstigen, vanha luku gamla stilen, vanha vuosi året efter gamla stilen, det förflutna året, vanha joulu julen efter gamla stilen, vanha piika gammal piga, *ep.* för enkel beckasin, vanhastansa af gammalt, olla vanhoillaan wara wid det gamla, vanhalänta något gammal, pellon vanha backhumla (*achillea millefolium*). *Komp.* vanhempi äldre, *pl.* vanhemmat föräldrar, esivanhemmat första föräldrar, vanhemmiten med åldern, på gamla dar. *Sup.* vanhin äldst, kaupungin vanhin stadens äldst, maan vanhin landshöfding. -huus uuden *s.* ålderdom, hög ålder, vanhuudesta af ålder. -hasti *adv.* på gammalt wis. -hamainen isen l. -hakas kkaan l. -hakko kon *a.* gammalaktig. -hamaisuus uuden *s.* gammalaktighet, ålderstigenhet. -hamaisesti *adv.* gammalaktigt. -hemmainen isen (*komp.*) *a.* mer gammalaktig. -himmainen isen (*sup.*) *a.* mest gammalaktig. -hemmuus uuden (*komp.*) *s.* företräde i ålder, större ålder, vanhemmuulen med åldern (wid högre ålder). -heun uta l. -henen heta l. -hennun ntua l. -hetun itua *v.* åldras. -hennan ntaa *v.* göra gammal, sköta barnlösa gamla för att träda i deras besittning. -hentaja an *s.* skötare af barnlösa gamla. -hennus uksen *s.* gammalgörning, skötsel af gamla. -haksun ua *v.* anse för gammal. -hala an *s.* hem l. samlingsort för gamla l. gammalt, antiqwitetsmuseum. -hasto on *s* samling af gamla l. gammalt. -hatan ttaa *v.* göra gammal, minua vanhattaa jag känner mig ålderstrött. -hus uksen *s.* gubbe, oltfar.
Wanhurskas aan (sf. af vakaa, *gen.* vaan och hurskas) *a.* rättfärdig. -kaus uden *s.* rättfärdighet. -kaasti *adv.* rättfärdeligen. -kautan ttaa *v.* rättfärdiggöra. -kauttaminen isen l. -kauttamus uksen *s.* rättfärdiggörelse. -kastun ua *v.* rättfärdiggöras, bli rättfärdig.
Wania an = vanakka.
Wanka ngan *s.* jernhake hwarmed brinnande stockar wältras öfwer swedjeland. -amoinen isen *s.* den som wältrar brinnande stockar, swedjebräntare.
Wangas nkaan *s.* ödla, *poet.* orm.
Wankaisen sta *v.* hastigt gnälla till, ljuda, dåna gällt. -kahun *sdr.* -kaun uta *v.* ljuda, dåna. -ngun nkua *v.* gnälla, dåna. -ngutan ttaa l. -nguttelen tella *v.* ha att gnälla, dåna. -ngutus uksen *s.* åstadkommandet af gnäll, dån.
Wanki ngin *s.* fånge, heinävanki ett ombundet hölass, vankinauhat fångremmar. -ius uden *s.* fångenskap. -ngitsen ta *v.* göra fången, fängsla.
Wankka kan l. -kkava an *a.* wäldig, ofantlig, stark, beståndande. -kasti *adv.* wäldigt, ståtligt, elää vankasti. -kemmasti *adv.* wäldigare, starkare, ståtligare. -kkaan kata *v.* hålla i styr, hålla under toffeln.
Wankkuri in *s. pl.* vankkurit lastwagn, arbetswagn.

Wanko ngon l. -**nku ngun** = vanka.
Wannas aan *s.* plogbill, uppstående stammen på fartyg, råka, keulavannas framstam, perävannas bakstam (vamma och vana).
Wannelen lla = vannoilen. -**nnelo on** *s.* edgång.
Wannenruoho bockrot (*pimpinella saxifraga*).
Wanne nteen *s.* tunnband, band, krans, strimma (efter slag m. m.). -**nnin ntimen** *s.* bandämne, band. -**nteellinen isen** *a.* bandad, strimmig. -**nteinen isen** *a.* rik på band. -**nnikko kon** l. -**nnikka kan** *s.* krans, kukka vannikko blomsterkrans, vannikkoraha brudgåfwa. -**nnehdin htia** *v.* banda, kransa. -**nnehtia an** *s.* bandare, tunnbindare.
Wannon oa *v.* swärja, göra ed. -**omus uksen** *s.* sworbom, edgång. -**oja an** *s.* swärjare, edgångare. -**oilen lla** *v.* swära smått, begå ed. -**otan ttaa** l. -**ottelen tella** *v.* ha att swära, taga ed, beediga. -**ottaja an** *s.* som tar eden. -**otus uksen** *s.* edtagning, beedigande. -**onn uta** l. -**otun ttua** *v.* förbinda sig (med ed).
Wanotan ttaa *v.* draga streck, linjera (vana).
Wanta nnan = vanne.
Wantera an *a.* tjock, grof, rask.
Wanti in *s.* handbår.
Wantti tin *s.* bakändan af slädmeden, vanttimies man som står bak på medarna, lakej. -**titsen ta** *v.* stå bak på medarna, wara lakej.
Wantto ton *s.* sexörers slant.
Wanttu l. **vantus ttuun** *s.* wank. -**ttuinen isen** *s. dim.* liten want, *a.* med wantar försedd, rik på wantar. -**ttuullinen isen** *a.* som har wantar, en want full. -**ttuun tuta** *v.* traska, släpa. -**tutan ttaa** *v.* påkläda wantar.
Wanttura an = vantera.
Wanun ua *v.* walka sig, bli tjock och tät, häfta sig wid, klibba, vanun vaimoon fästa sig wid, gifta sig med en qwinna. -**uke kkeen** *s.* walkadt tillstånd, klibbighet, begälta, tukka on vannukkeissa- luggen har toswat sig. -**ukkeinen isen** *a.* toswig, ältad. -**umatoin ttoman** *a.* som icke walkas. -**utan ttaa** l. -**uttelen tella** *v.* walka, knåda, älta, genomarbeta, vanuttaa puuta sukta ett träd ofta så att det ej mera kastar sig. -**utus uksen** *s.* walkning, ältning, bearbetning, vanutusmylly walk. -**uttaja an** *s.* walkare.
Wao .... se vako.
Wapa van *s.* lång och smal stång, ongen vapa metspö, verkon vapa nätstör, grenigt träd till torkning af nät. -**ve peen** *s.* lång stör, isynnerhet för nät- l. nottorkning. -**paan vata** l. -**peilen lla** l. -**vehdin htia** *v.* upphänga nät l. not till torkning, leda not l. nät medelst stör. -**vatan ttaa** *v.* sätta spön i rad.
Wapaa aan *a.* fri, försedd med laga förswar, vapaa ehto fri wilja, vapaehtoinen friwillig, vapaehtoisuus friwillighet, vapaehtoisesti friwilligt, vapamielinen frisinnad, vapamielisyys frisinnthet, vapamielisesti frisinnadt, vapaherra friherre, vapasuku adel, vapasukuinen wälboren, vapasukuisuus adelskap, wälborenhet, vapakirja fribref, priwilegium. -**paus uden** *s.* frihet, laga förswar. -**paasti** *adv.* fritt. -**paan ata** *v.* förklara fri, befria, gifwa laga förswar. -**pahdan htaa** *v.* befria, lösa, frälsa. -**pahtaja an** *s.* befriare, frälsare. -**pahdus uksen** *s.* befrielse, frälsning. -**paun uta** l. -**paudun utua** l. -**pahdun htua** *v.* bli fri, frälsas. -**pahdutan** l. -**pahutan** *sdr.* -**pautan ttaa** *v.* frigöra, befria, entlediga, lösa.
Wapaan l. **vapajan vavata** l. -**pisen sta** *v.* darra, skälfwa, bäfwa. -**pina an** *s.* darrning, slammer. -**pisevainen isen** *a.* darrande, bäfwande. -**pisevaisuus uuden** *s.* bäfwande egenskap. -**pisematoin ttoman** *a.* icke bäfwande. -**vahdan htaa** l. -**vahdun htua** *v.* skälfwa till hastigt, hoppa upp af bäfwan, skakas. -**vahdus** *sdr.* -**vaus uksen** *s.* hastig bäfwan, hastig skakning, skalf. -**vahtelen hdella** *v.* bäfwa till då och då. -**vahutan** *sdr.* -**vautan ttaa** *v.* skaka hastigt, knycka. -**pistan aa** l. -**vistan aa** l. -**pistelen lla** l. -**vistelen lla** *v.* skaka, göra darrande, slamra. -**pistutan** l. -**pisutan ttaa** l. -**pisuttelen** l. -**pisut-**

telen tella *v.* förorsaka darrning. -pistuttaja an *s.* som har att darra, *ep.* för frossa.
Wapera an *a.* rank, ostadig, slipprig, hal.
Wapere een?
Wavon poa *v.* skaka starkt, pladdra. -nta nnan *s.* orediqt prat.
Wapsainen l. vapsahinen l. vapsahainen l. vapsiainen l. vapsalainen = vaapsiainen.
Wapustan aa, vapustelen lla = vaapustan, vaapustelen.
Wapuutan ttaa = vapautan se vapaa.
Wara an *s.* förråd, tillgång, reserv, stöd, hjelp, försyn, aktsamhet, warsamhet, warning, mossdrag (instrumet hwarmed mossprinqor justeras), varahuone förrådshus, takavara förråd för framtiden, varainsa jälkeen efter hans tillgångar, talven varaksi till winterförråd, vararikko bankrutt, onko vieraan varaa finnes det råd, tillgång för fremmande? omilla varoilla l. omin varoin med egna tillgångar, jättää omalle varalle lemna på egen hand, hänellä on sauva varana honom återstår blott (tiggare) stafwen, vanhat sauvojen varahan de gamle till stafwen (ss. deras stöd), varamies reservkarl, varatuomari vicedomare, varaleipä nödbröd, varaseiväs stödstör, varasilmät glasögon, konserver, varalauta brädgång, sidbord, tillskottsbräde på båtkanten, sqwättbord, varamakso tillskott (wid betalning), pitää varalla hålla i beredskap, taga i akt, olla varoissansa wara på sin wakt, varoilta valmis på förhand färdig, ei vara venettä kaada aktsamhet stjelper icke båt, istu melan vaskisen varahan sitt ned för att akta på styrbladet af koppar, omain vanhempain varassa i egna föräldrars wård, pään varalle Wäinämöisen med aktsamhet (sigtande) på Wäinämöinens hufwud, onko valsassa varaa finns det utrymme i maqgen. -apen sen *dim.* = vara. -ainen isen l. -akas kkaan *a.* med förråder l. tillgångar försedd, behållen, aktsam, försigtig, vähävarajnen med små tillgångar, epävarainen af twifwelaktiga tillgångar, oförsigtig. -aisuus uuden l. -akkuus uuden *s.* behållenhet, tillgångar, aktsamhet, vähävaraisuus ringa förmögenhet. -allinen isen l. -akoinen isen *a.* förmögen, bemedlad. -allisuus uuden l. -akoisuus uuden *s.* förmögenhet. -allisesti l. -akoisesti *adv.* förmöget, utan brist. -ava an *a.* tillräcklig, rymlig, stark, rundlig, varavalta rundligt. -avuus uuden *s.* rymlighet, utrymme. -atoin ttoman *a.* medellös, oaktsam, opålitlig. -attomuus uuden *s.* medellöshet, oaktsamhet, oförsigtighet. -attomasti *adv.* obemedladt, oaktsamt. -asto on *s.* samling af förråd, fond. -ajan l. -aan ala l. -ailen lla *v.* förse, utrusta, se sig före, göra rum, akta sig, gifwa akt, wara försigtig, warna, justera mossprinqa, hyvältä varaten wäl mätt, rundligt tilltaget. -aus uksen *s.* utrustning, aktsamhet, warning, justering. -ahun *sdr.* -aun uta *v.* bli försedd med, utrüstas, bli warnad l. warskodd. -audun utua *v.* bli warskodd, få ana, om, ana, misstänka. -rikko kon *s.* förwar (varas, varo, varu).
Waras ahan *sdr.* aan *a.* tidig, varahin *sdr.* varhain l. varain tidigt, aamulla varhain tidigt om morgonen. *Komp.* varahampi *sdr.* varaampi l. varempi tidigare, varahammin l. varemmin tidigare. *Sup.* varahin *sdr.* varain tidigaste, varahimmin *sdr.* varaimmin tidigast. -ahinen *sdr.* -ainen isen *a.* tidig.
Waras rkaan, varastan, varastelen, varastus, varastaja se varka.
Ware een *s. pl.* vareet agnar, varejalka styl, *eg.* tre mot hwarandra uppresta sädeskärfwar. -ehinen *sdr.* -einen isen *a.* af agnar, full med agnar.
Wares eksen *s.* kråka, vareksen hattu skogsnäbb (*geranium sylvaticum*), vareksen leipä hundviol (*viola canina*), vareksen lapa blomris, röppors (*andromeda polyfolia*), vareksen marja l. varsi kråkbär, kråkris (*empetrum nigrum*), vareksen ruis björnmossa (*polytricum commune*), vareksen varpaat färglummer (*lycopodium complanatum*), skogsfräken, skafgegge (*equisetum*, ...

mus), ormris (*pteris aquilina*). -eksinen isen *a.* rik på kräkor.
Warhain se varas.
Warhe een *s.* småskog.
Wari in *s.* sjudande watten, *a.* het, varitaikina sötsur deg, varileipä = varikko, varimakia blandning af sirap och hett watten. -imus uksen *s.* stor gryta (inmurad). -ikko kon l. -ikoinen isen *a.* sötsur, *s.* sötsurt bröd. -itsen ta l. -istan aa l. -itan ttaa *v.* låta sjuda, upphetta, koka. -istun ua *v.* bli upphettad (vara, varisen).
Wariala l. varijalka = varejalka.
Warisen sta *v.* affalla småningom. -stan aa l. -stelen lla *v.* låta småningom falla, skaka ned, strö omkring. -stus uksen *s.* nedskakning, kringströende. -stin imen *s.* ströskeb. -staja an *s.* skakare, som kringströr. -stun ua *v.* bli nedskakad, kringströs (vari).
Warjo on *s.* skugga, skjul, beskärm, skydd, förewänning, sken, sateen varjo skydd för regn, rakkauden varjolla med sken af kärlek. -onen sen *dim.* liten skugga m. m. -oinen isen l. -osa an l. -okas kkaan *a.* skuggrik, skuggig. -oisuus uuden *s.* skuggighet, skuggrikedom. -ollinen isen *a.* som har l. ger skugga. -otoin ttoman *a.* skugglös, utan skydd. -os oksen *s.* skjul. -on oa l. -oon ota l. -ostan aa l. -otan ttaa *v.* beskugga, beskärma, skydda, har förewänning. -ostin imen *s.* solskjäder. -je een *s.* skydd. -jelen lla l. -joelen *sdr.* -joilen lla l. -jostelen l. -jottelen lla *v.* beskugga fortfarande, beskydda. -jelus uksen *s.* beskydd. -jelia an *s.* beskyddare. -levainen isen *a.* skyddande, beskyddande.
Waras rkaan *s.* tjuf, on varkaissa är på stöld stadd, meni varkaisin begaf sig att stjäla, varkain hemligen, stjälandes. -rkaus uden *s.* tjufnad, stöld. -rkaallinen isen *a.* tjufaktig, tjufsk. -rkaallisuus uuden *s.* tjufaktighet. -rkaallisesti *adv.* tjufaktigt. -rastan aa *v.* stjäla. -rastaja an *s.* den som stjäl, tjuf. -rastus uksen *s.* stöld. -rastelen llä *v.* stjäla smått, snatta. -rastutan ttaa *v.* låta stjäla. -rkaitoin ttoman *a.* utan tjufwar.
Warkki kin *s.* swärta (*fuligula fusca*).
Warma an *a.* stadig, säker, stark, wiß, tillförlitlig, sann, varmaan wißt, säkert. -muus uuden *s.* stadighet, säkerhet, wißhet. -masti *adv.* wißt, säkert. -mistun ua *v.* bli stark, få krafter, repa sig, -mati *adv.* wißt, säkert. -mistan aa *v.* försäkra.
Warma an l. -anen sen *s.* krans till underlag för kokkärl.
Warmahdan htaa *v.* spritta till af förskräckelse. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* bäfwan.
Waro on *s.* förråd, tillgång, aktsamhet, stöd, sät, moßspringa, ei ole varoa tillgång finnes ej, kylmän varoksi till skydd mot kölden, olla varolla wara på sin wakt, varoin försigtigt, aktsamt, i förråd. -os oksen *s.* sät, moßspringa. -osa an l. -oinen isen *a.* aktsam, försigtig. -oisuus uuden *s.* aktsamhet. -osasti l. -oisesti *adv.* aktsamt. -otoin ttoman *a.* oaktsam. -ottomuus uuden *s.* oaktsamhet. -ottomasti *adv.* oaktsamt. -oke kkeen *s.* stöd (t. ex. för gärdesgård). -okas kkaan *s.* stöd, *a.* aktsam. -on oa l. -oon ota *v.* wara aktsam, akta sig, akta på, warsko, tro, mißtänka, varoi loppunsa lähenevän trodde sitt slut nalkas, varoi salatuksi mißtänkte wara undanbold. -oja an *s.* aktgifware, warnare. -oelen *sdr.* -oilen lla *v.* wara smått aktsam, befara, försigtigt undwika. -ovainen isen *a.* försigtig. -ovaisuus *s.* försigtighet. -ovaisesti *adv.* försigtigt. -omatoin ttoman *a.* oförsigtig. -omattomuus uuden *s.* oförsigtighet. -omattomasti *adv.* oförsigtigt, utan att se för sig. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* akta på, göra aktsam, fästa uppmärksamhet på, warna, förmana. -otus uksen *s.* warning. -ottaja an *s.* warnare. -otun ttua *v.* bli warnad, warskos (vara, varu).
Warolainen isen *s.* ett slags fisk (*cyprinus sari*).
Warpa van *s.* ris, qwist, gren (bladlös), stjälk, varpapuu mast, varpaiide stda

med sidbord, bräddfull. -anen sen *dim.* liten qwist, skott. -ainen isen *a.* af ris, qwistar gjord. -vikko kon l. -visto on *s.* risskog, ställe fullt med qwistar l. skott. -ve peen *s.* långt smalt spö, ribba, spjäle (för att uppstylta lin, ärter), sidbord, sqwättbord. -vennan ntaa l. -ventelen nnella *v.* qwista, afqwista, underqwista, rensa, minska, hämma, dämpa. -vennus uksen *s.* afqwistning, dämpning. -venen veta l. -vennun ntua *v.* afqwistas, glesna, minskas, dämpas (varpu).

Warvas rpaan *s.* tå, varvaskenkä sandal, toffel (med öfwerdrag endast på tåna), harakan varpaat mattegräs (*lycopodium clavatum*). -rpahuinen l. -rpahainen *sdr.* -rpahinen l. -rpainen *dim.* liten tå, *a.* med tår försedd, *pl.* varpaiset traktering wid barns födelse, olla varpaisillaan wara på tåspetsarna. -rvakas kkaan *s.* toffel, sandal. -rpaatoin ttoman *a.* utan tå. -rvastan aa l. -rvastelen lla *v.* gå på tå, trippa. -rvastus uksen *s.* trippning. -rvastin imen l. -rpaallinen isen *s.* fotrem på skidor.

Warpe ppeen l. -ppine een *s.* sidbord, varpelaitehilla bräddfull. -pehdin htia *v.* förse med sidbord (varpa).

Warpu rvun *s.* qwist, ris, gren, litet spö, varpulintu sparf. -rpunen sen *dim.* liten qwist, sparf, fink (*fringilla*), kotivarpunen gråsparf (*f. domestica*), hamppuv. hämpling (*f. cannabina*), varpusen rieska = neularuoho, varpusen ruoka humlebinda (*cuscuta europæa*), varpushaukka sparfhök (*astur nisus*), varpuspöllö sparfuggla (*strix passerina*). -rvutan ttaa l. -rvuttelen tella *v.* förse med ris, qwistar, spjäla upp (ärter, lin). -rvutus uksen *s.* uppspjälning.

Warpulainen isen *s.* socka (varvas), stare (*sturnus vulgaris*) (varpu).

Warr.... se varras och varsi (vart....)

Warsa an *s.* fåle, föl, takkuvarsa föl på första året, varsan polvi trampgräs (*polygonum aviculare*), kråkfötter (*comarum palustre*), varsan kavio hästhof (*tussilago farfara*), wintergrön (*pyrola rotundifolia*), slotterblomma (*parnassia palustris*), hundviol (*viola canina*). -anen sen *dim.* litet föl. -ainen isen *a.* fölrik. -allinen isen *a.* fölegande. -son oa l. -soitsen ta *v.* föla.

Warski in *a.* driftig, rask, uthållig.

Warsta an *s.* slaga. -anen sen *dim.* liten slaga. -ainen isen *a.* med slagor försedd.

Warras rtaan *s.* spett, varrasruoho rödklöfwer, sukkavarras strumpsticka, panna vartaalle hänga på spett, panna vartaasen träda på spett. -rtahinen *sdr.* -rtainen isen *dim.* litet spett, *a.* full med spett, *st.* spett. -rrastan aa *v.* träda på spett.

Warrin ia *v.* fräla.

Warsi rren *s.* skaft, stjelk, stängel, bål, utsträckning långsmed något, saappaan varsi stöfwelskaft, piipun varsi pipskaft, pavun varsi ärtstjelk, läksi varresta lossnade ifrån skaftet, varsityö skaftarbete, tungt arbete (med skaftadt werktyg), kirveen varsi yxskaft, täysi varrelta fullwuxen till kroppen, varsiveikka af lika wäxt l. längd, sauvan varsi stommen af en käpp (utom knopp, doppsko), varsioja långsträckt, större dike, käy, menee varteen passar till skaftet, går an, går för sig, saada varteen få i stånd, kadun varrella wid gatan belägen, viljelee joen varsia odlar åstränderna, varsin alldeles, ganska, varsin varten enkom, varsin vastaa swarar genast, ei varsinkaan icke så heller, alls icke. -rrut rtuen *dim.* litet skaft m. m. -rsinen isen *a.* skaftad, med stjelk försedd, pitkävarsinen långskaftad. -rsinainen isen *a.* egentlig, werklig, ordinarie. -rsinaisuus uuden *s.* egentlighet, egenskap af ordinarie. -rsinaisesti *adv.* enkannerligen, egentligen. -rtinen isen *a.* skaftad, skäftad, kaksivartinen twåskäftad, neljävartinen fyrskäftad. -rrellinen isen *a.* skaftad, med stjelk försedd, puhdasvarrellinen snygg till kroppen, wälwäxt, joen varrellinen långsmed ån belägen. -rteva an *a.* med tjockt, starkt skaft försedd, stark, långwäxt. -rretoin ttoman *a.* utan skaft l. stjelk. -rteen

-uta v. få skaft, stängel. -rtan ttaa v. skafta. -rrun rtua l -rtun ttua v. bilda stängel, tillwäxa, tillfriskna, repa sig, bli redig.

Wartalo on s. bål (af kroppen).

Warten prt. förskull, mitä varten hwarföre, sitä varten derföre, häntä varten i och för honom, vallan varten enkom.

Wartia an s. wakt, waktare, wäktare, -rtio on s. wakt, wäkt, on vartiolla är på wakt, vartiovaha wårdsten. -rtius uden s. wakthållning. -rtioin ida l. -rtioitsen ta v. wakta, bewaka. -rtioitsemus uksen s. bewakning, waktning. -rtioitsia an s. waktare, bewakare, uppsyningsman. -rron rtoa l. -rtoon rrota v. bewaka, wara uppmärksam, wakta, afwakta, wänta. -rtoja an s. waktare, wäntare. -tun ttua v. bli waktad, bewakas (varsi). -tutan ttaa l. -tuttelen tella l. -rtioitan ttaa v. låta bewaka.

Wartta tan s. slaga (varsta).

Wartti tin s. blårgarnstyg. -inen isen a. af blårgarnswäf gjord.

Waru un s. förråd, beredskap, stöd, aktsamhet, on varulla är i beredskap, i reserv, ole varullas war på din wakt, äiti lapsen varu modren barnets stöd. -usa an l. -ullinen isen a. warsam, aktsam, försigtig. -ullisuus uuden s. warsamhet. -usasti l. -ullisesti adv. warsamt, försigtigt. -utoin ttoman a. utan förråd l. stöd, owarsam. -un ua v. bereda till förråd, förse sig med. -ute tteen s. förråd, reserv, ostaa varutteeksi köper till reserv, förråd, för säkerhets skull. -utin ttimen s. skyddsmedel, beklädnad, rustning. -us uksen s. warning, skyddsmedel. -usta an s. förråd, tillgång. -ustan aa l. -ustelen lla v. förse med, utrusta, göra färdig, befästa, förskansa. -ustus uksen s. utrustning, befästning, fäste, förskansning. -ustelma an s. fäste, skans. -ustin imen s. skyddsmedel, beklädnad, rustning (varutin), peipon sulilla, varpusen varustimilla med bofinkens fjädrar, sparfwens beklädnad. -uste een s. rustadt tillstånd. -ustun ua v. bli försedd, bli utrustad l. rustad (vara, varo).

Warvin ia v. bestyra, ha att göra.

Warvis iksen = varvikko och varve.

Warv .... se varp ....

Wasa an = vasikka.

Wasama an s. pil med knopp i ändan, kolf.

Wasara an s. hammare, väkivasara slägga. -ainen isen dim. liten hammare, a. ht. hammare. -roin ida l. -roitsen ta v. hamra.

Wasen l. vasempi emman a. wenstra, vasemmalle åt wenster. -emmut mpuen = vasen. -suri in a. wensterhändt.

Waserran rtaa v. hwissla (viserrän).

Waseten, vaseti adv. med flit, enkom, ei vaseti icke just, icke precist.

Wasikka kan s. kalf, vasikan marja degbär (*ribes alpinum*), vasikan silmä kalfleka (*caltha palustris*), vasikka valtaa toista den ena stackarn befaller den andra. -kkainen isen dim. liten kalf, a. ht. kalf, kalfkrik, kalfskinn. -kallinen isen s. som har kalf. -katoin ttoman a. utan kalf. -koin ida l. -koitsen ta v. kalfwa.

Waska an = vasikka.

Waski ken s. koppar, valkia vaski messing, vaskiseppä kopparslagare, vaskikieli kopparsträng (på instrument), vaskikirjat kintahissa kopparstrater på handskarna, vaskikärme ormslå, kopparorm, vaskimato (*carabus nitens*). -kinen isen a. af koppar. -kitsen ta v. koppra. -kuri in s. kopparslagare. -kitsa an s. ormslå. -kitan ttaa v. förse med koppar, koppra. -kitus uksen s. koppring. -kitutan ttaa v. låta koppra.

Wasta an s. qwast, vastarauniot se vatturauniot. -as aksen s. löf till qwast, olla vastaksessa wara på löfbrott till qwarstar.

Wasta an s. det gent motstående, det motstående, motsatta, prt. framdeles, nyligen, nyss, ändteligen, vastapäätä midtemot, vastapäinen motsatt, vastatuuli l. vastailma motwind, vetää vastakyntä gör motstånd, stretar emot, vastahaka motstridighet, sanoa vastahakaa säga twärtemot, vastahakaan twärtom,

vastahakoinen l. vastakorvainen l. vastamielinen l. vastapintainen motsträfwig, vastahakoisuus motsträfwighet, motwillighet, vastahakoisesti motsträfwigt, motwilligt, vastarinta motstånd, vastaluku moträkning, vastamaa l. vastamäki motbacke, annan vastakin ger åfwen framdeles, en vasta sinua vaivaa icke så snart skall jag beswära dig, vasta silloin först då, vasta ikään helt nyß, vasta nyt först nu, nu ändteligen, vasta-alkavainen nybörjare, vasta aikaa först tid nu, tulee vastaan kommer emot, pistää vastaan sätta sig emot, pitää vastaan hålla emot, on minua vastaan är gentemot l. emot mig, on minua vastassa är mig till möte, tulee vastasta kommer ifrån att ha warit emot l. till möte, vastoin tahtoani emot min wilja, vastoinkäyminen motgång. -anen sen s. motwind. -ainen isen a. motsatt, bestäntlig midtemot, motstridig, framdeles skeende, framtida, vastainen tuuli motwind, jäädä vastaiseksi lemnas på framtiden. -aisuus uuden s. belägenhet emot, motstridighet, framtid. -aisesti adv. motsatt, motstridigt, framdeles. -allinen isen a. motsatt, kontrår. -ten adv. emot, vasten suuta emot mun. -takkaa l. -takkain l. -tuksin l. -tatuksin l. -tatusten l. -taksutta l. -taksuttain l. -taksutten adv. emot hwarandra. -taan l. -tajan ata l. -taelen adv. -tailen lla v. gå emot, wara emot, wara motswarig, swara, swara för, answara, inknåda mjöl, vastaa valkista hämma elden, ei tämä vastaa sitä det här swarar ej emot detta, vastaa minua swarar mig, vastaa sen answarar derför, vastaa hänen puolestansa swarar å hans wägnar. -taus uksen s. motsättning, swar, inknådning af mjöl. -taaja an s. swarande, answarare. -tau uun s. motstånd, swar. -tin imen s. motsättningsmedel, förswarsanstalt, mjöl till knådning. -tine een s. motswarighet, pant, make, kengän vastine maken till en sko. -tike kkeen s. motswarighet, pant, intecknad egendom. -taavainen isen a. motswarande, swarande. -taamatoin ttoman a. icke motswarande, omotswarig, icke swarande, icke jemngod. -tus uksen s. motstånd, hinder, beswär, wederwärdighet. -tuksellinen isen a. motsträfwig, beswärlig, förtretlig. -tustan aa l. -tustelen lla v. göra motstånd, streta emot, emottaga, sköta (barn, sjuka). -tustaja an s. motståndare, motstretare. -tustus uksen s. motstånd, stretning emot. -ti in s. brudgum. -tuli in s. brudfölje (som mottager bruden och ledsagar henne till brudgummen).

Wasu un s. pertkorg (vasen).

Wata dan s. ett slags not (brages icke till land utan i båt), fördämning af ruskor, vataruoho maltgräs (*stellaria media*).

Wataja an s. sumpig mark, kärr. -jikko kon s. kärrigt ställe. -jainen isen a. sumpig, kärrig.

Wati din s. fat. -inen isen dim. litet fat. a. rik på fat. -dillinen isen a. som har fat, ett fat fullt.

Watikoitsen ta v. slinga (släta med slingring).

Watimo on s. skedwatten.

Watisen sta v. sqwattra.

Watja an s. Woternas land. -jalainen isen a. wotisk, wotländare.

Watkaan kata l. -kutan ttaa v. walka, knåda, gnugga.

Wadon toa = vatustan.

Watsa an s. mage, buk, vatsapaita bukhinna, vatsani on rikki jag har diarrhé, vatsani on ummella jag har obstruktion, vatsan pure magknipning, vatsaani puree jag har magknipningar, vatsavihle magristning, vatsan väänne magplåga, vatsatauti diarrhé, vatsaruoho blodrot (*tormentilla erecta*). -sanen sen dim. liten mage. -sainen isen a. bukig. -sakas kkaan a. storbukig. -suri in s. diarrhé, utsot. -sistun ua v. få stor buk.

Watta tan, vattikas kkaan, vatturi in = vatsa, vatsakas, vatsuri.

Wattalo on = vatta och vyhti.

Wattu tun s. hallon, åkerbär, vatturaniot steniga backar l. höjder bewurna

med hallonris, heliga ställen i forntiden (jfr. lyly). -tiuinen isen a. hallonrik. -tukko kon s. ställe rikt på hallon.
Watukka kan = vattu.
Watustan aa l. -stelen lla v. göra något ostickligt, flåpa, handskas, fuska, gniba, trassa, mumsa. -stus uksen s. ostickligt handterande.
Watven on v. utplocka, blanda, trassla.
Wauhka an a. stygg, follrig, rasande. -ko on s. stygg, rasande menniska, häst m. m. -kaan kata v. pladdra sänigt.
Wauhti in s. fart.
Waukka kan, vaukko kon = vauhka, vauhko.
Waula an l. -lo on l. -lu un s. widjeband till nät, nät, årtullar, slädor m. m. -lon oa v. wrida, gnugga. -lotan ttaa v. förse med widjeband.
Waunu nu s. pl. vaunut wagn. -ullinen isen a. wagnegande, en wagn full.
Waura an s. flaga, groft fäll.
Wauras aan a. försigkommen, återställd efter sjukdom, rask, kraftfull, ymnig, drög. -raus uden s. sundhet, kraftfullhet, ymnighet, dryghet. -raasti adv. raskt, drygt. -rastun ua v. komma sig före, återställas till hälsan, repa sig, bli starkare, ymnigare.
Waurio on s. ofall, olycka.
Wauva an s. litet barn, docka. -vaan ata l. -vatan ttaa l. -vattelen tella v. sköta ett litet barn, wagga. -vautan ttaa v. låta wagga (vaava).
Wavia an = vaaja; vaviainen isen = vaajanen och vaajainen.
Way .... se vap ....
Wed .... se vet....
Wentustelen lla v. prata dumheter, skämta groft.
Wehka an s. mißne (calla palustris), mäkivehka dockblad (convallaria polygonatum), peuran vehka = raate, Wehkalahti Weckelaks socken. -ainen isen a. af mißne, rik på mißne.
Wehke eep s. werkstng, företag. -keys yden s. företag, i. i elak afsigt. -keilen lla a. wada företagsam, ha planer.
Wehma an = vehka, vehmahuhmar nödbrödsmortel (deri mißnrötter krossas).

Wehmas aan a. rikskog, ungskog, lund, Wehmo socken. -ainen isen a. lummig, löfrik, vehmaismaa tättbewuxen, fet jord. -asto on s. lummigt ställe, lund. -astun ua v. wära ånyo med skog, bli buskbewärt.
Wehmaro on l. -mare een l. -merä än l. -märe een s. tistelstång.
Wehna an l. -nä än s. hwete, juolavehnä = juolas. -nainen isen l. -näinen isen a. af hwete, s. hwetebröd.
Wehria än l. -äinen isen a. grön. -äisyys yyden s. grönska (vihriä, viheriä).
Weijaan jata v. wingla, bedraga. -jaus uksen s. wingleri, bedrägeri. -jari in s. winglare. -jakas kkaan a. bedräglig.
Weihlähdän htää v. skära till hastigt, ha att rinna (blod).
Weijo on s. broder. -onen sen dim. bror lilla (veikko).
Weikaan i'ata l. kata l. -kaelen lla l. -kastelen l. -kistelen llä v. sprätta, kokettera, brösta sig. -kari in s. sprätt, kokett.
Weikele een s. äfwentyrare.
Weikka kan s. täflan, strid, wad, ei sanan veikkaa icke ett ords stridighet, lyö l. panna veikkaa slå wad. -kkaan kata v. täfla, strida, hålla wad, v. tuhannen ruplaa slå wad om tusen rubel.
Weikka kan l. -kko kon s. broder, veikkokunta broderlag. -kkous uden s. broderskap. -kkanen l. -kkonen sen dim. bror lilla. -kkoinen sen a. broderlig. -kkoisuus uuden s. broderlighet. -kkoisesti adv. broderligen. -kkamoinen isen = veikkanen. -kottelen tella v. kalla till bror, tala förtroligt.
Weikuna an s. aprilmånad (huhtikuu).
Weinari in s. slyngel, lymmel.
Weinen isen = vetinen l. vesinen se vesi.
Weisaan sata v. sjunga. -saaja an s. sångare. -su un l. -suu uun s. sång, veisuväylä sångled, ep. för struppa. -saelen adr. -sailen lla v. sjunga smått, tralla. -sautan ttaa l. -sauttelen tella v. ha att sjunga, låta sjunga.
Weistän ää v. tälja, bjälka, planka, hugga. -ti in s. knif (veitsi). -tin imen s. täljinstrument, veistinkirves plank-

ningsyxa, täljyxa. -te een *s.* täljnings- tillstånd, on veisteellä år under tälj- ning. -to on l. -tö ön l. -täntö unön *s.* täljning, huggning. -tos oksen *s.* täljarbete, täljningstillstånd. -täjä än *s.* täljare, huggare, kuvan veistäjä bild- huggare. -tämö ön l. -tämöinen isen *s. pl.* veistämöt l. veistämöiset ställe för täljning, warf. -telen llä *v.* tälja smått, tälja fortfarande. -telys yksen *s.* täljarbete. -tätän ttää *v.* låta tälja, hugga. -telytän ttää *v.* låta småning- om tälja. -tyn yä *v.* bli täljd.
Weiterä än *a.* skarp, qwick (veitsi)
Weitikka kan *s.* skälm, sälle, skalk. -kkai- nen isen *dim.* = veitikka. -koitsen ta *v.* begå dårskaper.
Weitikki kin *s.* maskin.
Weitikkä kän = veitikka.
Weito on, veitonen sen = veikko, veik- konen.
Weitsi sen *s.* knif, partaveitsi rakknif. -sinen isen l. -sonen sen l. -syt yen *dim.* liten knif. -sellinen isen *a.* knif- egande. -setöin ttömän *a.* knif lös. -set- tömyys yyden *s.* knifbrist.
Weiva an l. -vi in *s.* knep, konstgrepp, bedrägeri. -vaan ata l. -vaelen *adr.* -vailen lla *v.* konstla, bedraga. -vaus uksen *s.* bedrägeri. -vittelen tellä *v.* nyttja knep, krångla, bedraga.
Wekara an *s.* krokigt ting sy. largål, gren, fiskkrok, spjutspets, klo, *ep.* för skälm (veitikka).
Wekkuli in *s.* skalk. -lehdin htia *v.* skalkas.
Wekkärä än = vipperä.
Wekoilen lla *v.* wråkas, ragla. -kous uksen *s.* klunga.
Weku un *s.* kosa, skräcka.
Wekärä än = vekara.
Wela an *s.* långref (velka).
Welho on *s.* trollkarl, hexa, velhovai- mo hexa, spåqwinna. -onainen isen *s.* trollkona, *a.* trollad, förhexad. -ous uden *s.* hexeri. -oinen isen *a.* trolsk, magisk. -oisuus uuden *s.* trolskhet. -oi- sesti *adv.* trolskt. -on oa *v.* trolla, förhexa. -ous uksen *s.* förtrollning, förhexning. -oja an *s.* trollkarl. -oun uta *v.* trollas, förhexas, bli trollkarl.

Weli (i st. för velji) ljen *s.* broder, tsy- siveli sambroder, velipuoli styfbroder, velivaino broderhat. -ljenen sen l. -ljyt yen *dim.* bror lilla. -ljeys yden *s.* broderskap. -ljellinen isen *a.* bro- derlig. -ljellisyys yyden *s.* broderlig- het. -ljellisesti *adv.* broderligen. -lin- timä än *s.* styfbroder, fosterbroder. -ljes eksen *s.* en af bröderna. -ljeksyys yy- den *s.* broderskapet emellan bröder. -ljestyn yä l. -ljeydyn ytyä *v.* för- brödras, ingå broderskap.
Welike kkeen *s.* handtag i dörr.
Welj . . . . se veli.
Welka lan *s.* skuld, olen velkaa hänelle år skyldig honom, otan velaksi tar på skuld, päävelka hufwudstol, velkakirja skuldsedel, velan alainen skuldbelastad, skuldsatt, velkamies borgenär, velkapää skyldig, förbunden, förpligtad. -lallinen isen *a.* skyldig. -lallisuus uuden *s.* skuldsatt tillstånd. -latoin ttoman *a.* skuldfri. -lattomuus uuden *s.* skuldfri- het. -lkaun uta l. -lkaannun utua l. -lastun ua *v.* bli skyldig, bli skuldsatt, råka i skuld. -lkauminen isen *s.* skuld- sättning. -lon lkoa *v.* fordra, utsöka en skuld. -lkomus uksen *s.* fordran, utsökning. -lkoja an *s.* fordringsegare, indrifware af skuld. -lkoilen lla *v.* fordra då och då, gå och utsöka skuld. -lvollinen isen *a.* förpligtad, skyldig, pligtig. -lvollisuus uuden *s.* pligt, skyl- dighet. -lvollisesti *adv.* af skyldighet, som sig bör. -lvotan ttaa l. -lvottelen tella *v.* förpligta, förbinda. -lvotus uksen *s.* förpligtelse.
Wellamoitsen ta *v.* frodas, wara lummig.
Wellava an *a.* frodig, lummig.
Welli in *s.* bror (veli), wälling.
Wellon oa *v.* trampa, knåda, sqwalpa, bölja, skaka. -omus uksen *s.* knådning, bråkning. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* låta trampa, knåda, rycka hit och dit, skaka, bete sig trögt, släpigt. -otus uksen *s.* knådning, bråk, ryckning hit och dit, släpigt beteende. -oskelen lla *v.* knåda smått, bråka.
Wellun ua, vellutan ttaa, vellutus uk- sen = vellon m. fl.
Welmetän ttää l. -ttelen tellä l. -min

iä v. lefwa sorgfritt, lefwa i sus och dus.
Welo on, velotan ltaa = veulo, veulotan.
Welpperi in s. trådflaska.
Welputtelen tella v. flabbra.
Weltava an = vellava.
Weltto ton a. flapp, trög, olustig. makaa veltonansa ligger löst, flappt. -ttous uden s. flapphet, weklighet. -tostutan ltaa v. förflappa.
Welv.... se velka.
Wemmel mpelen s. båge, leka, stråke, band omkring något, ilman vemmel poët. regnbåge. -mpelöinen l. -mpeleinen isen a. bågig, kröft. -mmellän ltää v. böja, kröka, linka, gå ostadigt.
Wempele een = vemmel.
Wemmon mpoa v. rycka, draga ryckwis (temmon).
Wenahdan htaa = venahdän se venyn.
Wenakka, venakko se venäjä.
Wene een s. båt, veneväylä båtled. -nehinen sdr. -neinen isen l. -no on l. -nonen sen dim. liten båt, julle. -neinen isen a. beträffande båt, båtrik. -neellinen isen a. båtegande, en båt full, båtlast. -neeläinen isen s. båtkarl, roddare. -neetöin ttömän a. båtlös, utan båt. -neettömyys yyden s. båtbrist.
Weng.... se venk....
Wenhe een, venheinen isen, venheellinen isen, venheläinen isen, venheetöin ttömän = vene m. fl.
Wenjoki Slawänka.
Wengas nkaan a. kröft, böjd, obäklig, ewig. -nkala an l. -nkale een s. obäkligt ting, klump, obäkligt djur, obäke. -nkailen lla v. böja, kröka, förwrida, göra obäklig, bete sig owigt. -nko ngon s. owigt, obäkligt framskridande. -nkoon ngota v. fortskrida, röras fram owigt. -ngotan ttaa l. -ngottelen tella v. ha att skrida fram owigt, röras fram obäkligt, fara fram med stora tag.
Wenku ngun = vengas.
Wenna an s. lucker, mör.
Wennehdin htiä v. träta, kifwas.
Wenni in s. rå bast (ouppmjukad).
Wenno on s. kamrat, förtrogen. -onen sen dim. = venno. -ollinen isen a. kamratlig, förtrolig (vento).
Wennon oa v. släpa, draga långsamt. -ottelen tella v. låta släpa långsamt, släpa sig fram (vengottelen se vengas).
Wennä än = venäjä, vennäpuu lind, vennämatto bastmatta.
Wennään nätä, vennäilen = vennon, vennää nahkaa gnuggar, uppmjukar skinn.
Weno on s. trög, långsam menniska. -onen sen dim. = veno. -ollinen isen a. trög. -otan ttaa l. -ottelen tella v. göra trögt, bete sig trögt (vene).
Wento nnon a. ren, idel, gungande, mjuk, s. gyttjig sjöstrand, sumpigt ställe, ventovesi l. vennon vesi idel watten, öppen klar sjö, ventovieras l. vennon vieras alldeles fremmande. -nnollinen isen = vento (venno).
Wentsä än s. wigsel. -seen etä v. wiga.
Wentlura an = väntlyrä.
Wenun ua, venutan ttaa, venuttelen tella, venutus uksen = venyn m. fl.
Wenyn yä v. utsträckas, utspännas, wara elastisk, uttänjas, tågna, sträcka sig, ligga utsträckt, raklång, wräka sig, jalka venyy foten blir försträckt, venymäheinä ettergräs (linnaea borealis). -yjä än s. som ligger utsträckt, wräkling. -yntä nnän l. -yntö nnön s. utsträckning, utspänning, elasticitet, wräkning. -ykäinen isen a. uttänjbar, elastisk. -yväinen isen a. som töjes, som ger ut, uttänjbar. -ymätöin ttömän a. outtöjbar, som icke tågnar. -yelen llä v. utsträckas smått, utsträcka sig långsamt. -ytän ttää l. -yttelen tellä v utsträcka, töja, utspänna, uttänja, förlänga. -ytys yksen l. -yttelö ön s. uttänjning, utsträckning. -yttäjä än s. uttänjare, töjare, utspännare. -yytän ttää v. låta utspänna. -nähdän htää v. utspänna hastigt. -nähtelen hdellä v. töja hastigt då och då. -nähdyn htyä v. utspännas hastigt, försträcka sig, lägga sig rak lång som hastigast. -nähytän sdr. -näytän ttää v. töja hastigt, låta töja hastigt.
Wenäjä än sdr. Wenää ään s. Ryssland, puhuu venäjää talar ryska, murtaa venäjäksi bryter på ryska. -näjäinen isen a. rysk. -näläinen isen a. rysk,

s. rysse, hornitistel (*carduus acanthoides*). -nakka kan *s.* ryss man. -nakko kon *s.* ryss qwinna, russinna.
Wenät äen = Wenäjä.
Wenään ätä *v.* rasa, wara sjelfswåldig.
Weranko ngon *s.* brant hafsstrand.
Wera.... se verka.
Werehdän htää = vierähdän.
Werha an = verho
Werhelen llä = verhoelen.
Werho on *s.* täckelse, plagg, klädnad, gömställe, jalkaverhot fotplagg, silmän verho hinna på ögat. -oinen isen *a.* betäckt, skuggig. -otoin ttoman *a.* obetäckt, utan skydd l. plagg. -ottomuus uuden *s.* brist på täcke, skydd, plagg. -on oa l. -oon ota *v.* betäcka, skydda, bekläda. -oelen lla *v.* betäcka smått, dölja. -otan ttaa l -ottelen tella *v.* förse med kläder, låta betäcka l. skydda, -otus uksen *s.* betäckning, beklädning. -ottaja an *s.* betäckare, skylare. -otun ttua *v.* bli betäckt, skyddas. -otutan ttaa *v.* låta betäcka, låta bekläda, förse med plagg.
Weri ren *s.* blod (*inf.* verta l. vertä), verikoira blodhund, verikorva lottlös, verinaarma blodwite, veripahka blodböld, verimato blodigel, verivalo blodwärk, verisylky blodspottning, verijimma blodtörstighet, veritauti gyllenåder, verenheitto blodpinkning, verinirhaia blodriipa, veriruoho blodört (*tormentilla*), veriheinä strandhafra (*elymus arenarius*), verimaksaheinä binka (*erigeron acre*), verimänty en tallart, sian veriheinä johannisört (*hypericum perforatum*). -inen isen *a.* blodig, af blod, färgad, mustan v. brunett, mörklett, valkian v. blond, ljuslett. -isyys yyden *s.* blodighet, färg. -isesti *adv.* blodigt. -rellinen isen *a.* blodfull, *s.* blodsförwandt. -rellisyys yyden *s.* blodfullhet. -retöin ttömän *a.* blodlös. -rettömyys yyden *s.* blodlöshet, blodbrist. -revä än l. -reväinen isen *a.* blodfull, frisk, färsk, färgad, verevä touko frodigt wårsäde, verevä tähkä friskt ax, verevä juuri beckblad (*convallaria polygonatum*), mustan v. mörklett, valkian v. ljuslett, tuliverevä eldröd, purpurröd. -revyys yyden *s.* blodfullhet, friskhet, färg. -rees eksen *s.* blodigt, friskt, färskt, lifligt, rödt tillstånd, syö vereksellä äter i blodigt, färskt tillstånd, veres vesi friskt watten, vereksetsanomat färska underrättelser, verekset kasvot lifligt, friskt, rödt ansigte. -restö ön *s.* blodsamling, blodförråd. -ristän ää l. -restän ää *v.* nedbloda, söla med blod, såra, sarga, synas blodröd, frisk. -ristys yksen l. -ristämys yksen *s.* nedblodning, blodbesuddling. -restyn yä *v.* bli blodad, sölas med blod, bli skär, wara färsk, ny, nyssfedd, tima. -rehdyn htyä *v.* bli blodig, frisk, återställas, repa sig. -ryn ryä *v.* bli blodig, verlynyt hasva sår med ifstelnadt blod. -rrytän ttää *v.* nedbloda.
Werka ran *s.* kläde. -rkainen isen *a.* af kläde, verkainen lammas finulligt får. -ratoin ttoman *a.* utan kläde. -rattomuus uuden *s.* klädesbrist. -roitan ttaa *v.* bekläda l. förse med kläde, öfwerdraga med kläde. -roitutan ttaa *v.* låta öfwerdraga med kläde (vero).
Werkanen sen *s.* verkasen poika förbannad.
Werkka kan *a.* långsam, saktlig, stark, flitig, kulkee verkaa l. verkalleen l. verkallensa l. verkkaan far fram sakta, siihen verkkaan i den mon. -kkainen isen l. -kollinen isen *a.* saktlig, maklig, trög. -kkaisesti *adv.* sakta. -kkailen kailla l. -kastelen lla *v.* fortskrida i sakta mak. -kastun ua *v.* sakta sig. -kkaan kata *v.* hålla ut.
Werkko kon *s.* nät, kutoo verkkoa binder nät, panee l laskee verkkoa lägger ut nät, katsoa v. se efter nät, kokee v. witja nät, hämmähäkin verkko spindelwäf. -onen sen *dim.* litet nät. -oinen isen *a.* rik på nät, ht. nät. -omus uksen *s.* upplagsställe för nät. -kollinen isen *a.* nätegande, ett nät fullt. -kotoin ttoman *a.* utan nät. -kottomuus uuden *s.* nätbrist.
Werkkule een *s.*
Werma an *a.* stark, *s.* ring till grytunderlag, reisiverma höftpanna. -mas uksen *s.* styrka.

Wernukehdin htia *v.* upprepa samma ord, tälta, tära.
Wero on *s.* skatt, jordränta, wärde, måltid, veron alainen skattskyldig, laskee veroa pålägga skatt, veron lasku skattläggning, koko veron maa helt hemman, puolen veron maa halft hemman, halft mantal, verolunnas skattelösen, lähti verolle begaf sig på uppbörd, vetää veroa erlägga skatt, vähä veroltaan ringa till sitt wärde, söi pettua leivän verosta åt bark i stället för bröd, käy miehen verosta går för man, ruokavero måltid. veroväli tiden mellan måltiderna. -oinen isen *a.* wärd, jemförlig, miehen veroinen jemförlig med en man, att sättas i en mans ställe, ei minkään veroinen af intet wärde, ei suuren veroinen icke af stort wärde, af ringa wärde. -ollinen isen *a.* skattskyldig. -ollisuus uuden *s.* skattskyldighet. -olainen isen *s.* skattdragande. -otoin ttoman *s.* skattefri. -ottomuus uuden *s.* skattefrihet. -ottomasti *adv.* skattefritt. -otan ttaa *v.* skattlägga, beskatta. -otus uksen *s.* skattläggning, beskattning (verka).
Wersa an l. -as aan *s.* klase, marjaversa bärklase.
Werso on *s.* skott, telning, buske. -soinen isen *a.* rik på skott, telningar, frodig. -son oa l. -syn yä *v.* slå ut skott, frodas, tilltaga. -somatoin ttoman *a.* som ej slår ut skott, utan telningar (vesa).
Wersuttelen tella *v.* sladdra.
Werta rran *s.* något jemförbart, like, make, verta verrasta lika mot lika, kouran verta ungefär en näfwe, minkä verta huru mycket, sen verta så mycket, kaksi sen vertaa dubbelt så mycket, antoi saman verran gaf ungefär lika mycket, ei verroinkaan icke ditåt ens, vetää vertoja l. vertaa komma upp mot, tåla jemförelse, ei liene maailmassa vertaani veistäjätä i werlden torde ej finnas min like till täljare. -rtainen isen *a.* jemförlig, lik, wuren, ei sen vertaista ole deß like, make finns ej. -rtaisuus uuden *s.* jemförlighet, likhet, wurenhet. -rrallinen isen *a.* motswarande. -rratoin ttoman *a.* ojemförlig, oförliknelig. -rrattomuus uuden *s.* ojemförlighet. -rrattomasti *adv.* ojemförligen. -rtaan rrata l. -rtailen lla *v.* jemföra, förlikna wid, vertaa Suomea saareen jemför Finland med en ö, vertaa S. saareksi förliknar F. wid en ö. -rtaus uksen *s.* jemförelse, liknelse, parabel. -rtaaja an *s.* jemförare, förliknare. -rranto nnon *s.* jemförelse. -rrallan ltaa *v.* jemföra hastigt. -taun uta *v.* jemföras, förliknas wid. -tautan ttaa *v.* låta jemföra.
Wertti tin *s.* lönskaläge, konkubinat, verttimies horkarl, verttivaimo hora (vertti).
Weruke kkeen *s.* ursäkt, pikande, stickord, vetää verukkeita förebära ursäkter. -ruttelen tella *v.* småskälla, gifwa stickord, gå åt.
Werus uksen *s.* hästkrake.
Weräjä än *s.* grind. -räjäinen isen *dim.* liten grind, *a.* rik på grindar. -räilen llä *v.* stå wid grind. -rajöin idä l. -räjöilän ttää *v.* förse med grind.
Wesa an l. -so on *s.* skott, telning. -sanen sen *dim.* liten telning. -sainen isen *a.* rik på skott, gjord af telning. -sakko kon *s.* snår af skott och telningar. -sakkoinen isen *a.* full af telningssnår. -son oa *v.* afskära telningar, qwista, afhugga skott. -somus uksen *s.* löfskärning, afqwistning. -soin omen *s.* löfskära. -soon sota l. -soilen lla *v.* slå ut skott och telningar, frodas. -soitun ttua l. -soun uta *v.* bli rik på skott, bli full med telningar.
Wesi, vesinen, vesikko, vesittelen se vete.
Wesin imen = vesuin.
Wesla an *s.* styre på flottor.
Weslakka kan, vesloitun ttua = vetelä, vetelöitsen se vesi.
Weso, veson, vesoitun, vesoin se vesa.
Westän ää, vestelen llä, vestos, vestämys, vesto, vestämöinen = veistän m. fl.
Wesuin umen *s.* krokig yxa till urhålkning.
Wesuri in = vesoin af vesa (vesi).
Wesselä än *a.* lustig, treflig.
Wesi eden *s.* watten, vedenpaisumus

öfwerswämning. emävedet de djupaste hafswatten, vedet silmissä tårar i ögonen, vesiajo wräkning l. hwad som wräkes hit och dit på sjön, veden emäntä hafsfru, sjöfru, vesihiisi wattenrå, sjörå, vesikello l. -kellukka wattenbubla, blåsa, vesikivi sten som följes af watten, strandsten, vesinapa l. pyörre wattenhwirfwel, vesiperämaa wattensjuk mark, vesiperä apaja tomt warp, vesitauli wattusot, veden visa l. märkä l. vesiherne andmat (*lemna polyrrhiza*), vesiluste wattenpeppar, bitterblad (*polygonum hydropiper*), vesiahma sken, kardialgi, kärrskäfte (*equisetum palustre*), vesikorte fräken (*equ. fluviatile*), vesiheinä maltgräs (*stellaria media*), vesipaju korgpil (*salix viminalis*), vesisara blåstarr (*carex acuta*), vesiahmalo wattenklöfwer (*menyanthes trifoliata*), vesikarvat små rettande hår i ögonen, vesilintu sjöfogel, vesiruubi watturänna, vesiroma fartygswrak. -eto don l. -etonen sen *dim.* watten. -esinen l. -etinen isen *a.* wattig, wattlagd, wattenhaltig. -esikko kon *s.* wattenödla, skrotabbore, menk, dank. -esu un l. -esunen sen *s.* wattendjur, wattenorm. -esuri in *s.* wattenqwarn. -etehinen isen *s.* wattenrå, wattentroll, sjörå. -etevä än *a.* wattenrik. -etevyys yyden *s.* wattenrikedom. -edetöin ttömän *a.* utan watten. -edettömyys yyden *s.* wattenbrist. -etyn ttyä l. -etityn ttyä *v.* bli wattendränkt, swälla till af watteninsupning. -ettymys yksen *s.* wattendränkning. -ettän ttää *v.* wattendränka, wattna. -etytys yksen *s.* wattning. -etistän ää l. -esitän ttää l. -etistelen llä l. -esittelen tellä *v.* wattnas, tåras. -etistäjä än *s.* som utgjuter tårar, gråtare. -etelä än *a.* wattenaktig, flytande, sank, tulla vetelälle komma på sankt ställe, få löst lif. -etelyys yyden *s.* wattenaktighet, flytbarhet, löshet. -etelästi *adv.* wattenaktigt, slappt, löst. -etelys yksen *s.* slapp, lösslappt menniska, lätting. -eteläinen isen *a.* något wattenaktig, någorlunda flytande. -etelikkö kön *s.* ställe fullt med puttar. -eteiöitsen tä l. -etelöin idä *v.* bli wattig, wattnas, bli flytande. -etelöittää *v.* göra wattig, ha att wattnas (vedän, vesa).

Wesin imen = vesuin.

Wet *adv.* utmärkande bekräftelse, bejakning.

Wetjustan aa l. -stelen lla l. -stelehdän htaa *v.* släpa mödosamt, trakka, arbeta dröligt.

Wetkiä än *a.* seg, miuk. -kä än *a.* seg, saltlös. -kistyn yä *v.* segna, uppmjukas. -kyn yä *v.* uttänjas. -kään kätä l. -käelen *adr.* -käilen llä l. -kelen llä *v.* uttänja, utdraga, -käisen stä *v.* utdraga hastigt. -ko on l. -kula an l. -kuri in *s.* trög menniska, häst m, m. -kätan ttää *v.* låta uttänja, minua vetkättää ja har sugning.

Wedän tää *v.* draga, astia vetää kannun kärlet drar (inrymmer) en kanna, leipä vetää rahaa brödet drar (erfordrar) pengar. -etäjä än *s.* dragare, den som drager. -etämä än *s.* drag. -etämys yksen *s.* dragning, lass till släpning. -ede teen *s.* dragning, spänning (af båge). -edin timen *s.* draginstrument, handtag, tistelstång, släplass. -edikkeen l. -dikko kon *s.* handtag, fäste, tistelstång. -däntö nnön l. -däntä nnän *s.* dragning, släpning. -dätti tin *s.* handtag, reen vedätti = saverikko. -eturi in *s.* liten släde (som drages af menniskor på isar), kälke, spanskfluga. -etelen dellä l. -edeskelen llä l. -edäskelen llä *v.* draga, släpa smått, föla. -eteli in *s.* fyrhjulig kärra, Yliveteli Öfwerwetil församling, Aliveteli Nederwetil. -etelys yksen *s.* wräkling. -etelehdän htää l. -etelehtelen hdellä *v.* släpa sig fram, släpa, drifwa omkring. -dällän llää *v.* draga lätt och hastigt, rycka lätt. -dälletän ttää *v.* låta rycka lätt, draga lätt, sakta. -etäisen stä *v.* draga hastigt. -edehdin htiä *v.* släpa sig fram. -edyn tyä l. -etäyn ytä l. -etäännyn ntyä l. -etäydyn ytyä *v.* dragas, draga sig, nahka vetäytyi kuivaksi skinnet drog sig (blef) tort. -dätän ttää *v.* låta draga, låta släpa, befordra fram. -dätys yksen *s.* släpning, framskaffning. -dättelen tellä

v. låta småningom släpa. -eto don s. dragning, släpning, last, utrymme, drägtighet, wad, rekiveto hevonen häst på andra året (som första gången förespännes släden), vetosolmu löpknut, hengen veto dragning af andan, lyödä vetoa slå wad, vetoraha wadpenning, panna vetoon wädja. -etonen sen dim. = veto, rekivetonen = rekiveto, ihon v. spasm, suonen, ruumiin v. kramp. -etoinen isen a. som drager, inrymmer, kannun vetoinen som drager en kanna, af en kannas drägtighet. -edon toa l. -etoon edota v. wädja, vedottu asia wädjadt mål. -edäperäinen l. -edäperoinen a. som slärar efter, långtrådig, släpig, trög, efterlåten. -edäperäisyys yyden l. -edäperoisuus uuden s. långsläpighet, efterlåtenhet. -edäperäisesti l. -edäperoisesti adv. långsläpigt, efterlåtet (vesi).

Wetre een s. bitter.

Weuhka an a. ombytlig, lättsinnig, fjeskig. -kaan ata v. wara ombytlig, handla fjoskigt. -kuri in s. lättsinnig, ombytlig, fjaskig menniska. -koon ota v. sladdra om allehanda.

Weulo on a. böjd, skef, sned, veulosuu snedmun. -oskainen isen a. något sned, skef. -otan ttaa v. göra snedt, puhuu veuloitaa talar snedmynt.

Wi enkl. part. = pi.

Wia .... se vika.

Wid .... se vit ....

Wiehe een = vihi.

Wiehka an s. wägsticka, wägwisare, wägstake, viehkatie stakad wäg. -kon oa l. -kotan ttaa v. staka wäg.

Wiehkuri in s. hwirfwel. -roin ida l. -roitsen ta v. hwirfla, wältra sig, swärma omkring.

Wiehdän htää v. förleda, förföra. -hde hteen s. lockelse, hwirfwel. -hdake kkeen s. lockmat.

Wiehe een s. hwirfwel.

Wiehätän ttää v. förleda, hänföra. -tys yksen s. lockelse, hänförelse. -ttelen tellä v. locka. -tyn ttyä v. bli förledd, hänföras. -tteleväinen isen a. lockande, förledande, hänförande. -ttajä än l. -tteliä än s. förledare, hänförare.

Wiekas kkaan a. qwick, listig, spetsfundig, slug, bakslug, förslagen. -kkaus uuden s. qwickhet. -kkaasti adv. qwickt, slinkt, slugt. -kastelen lla v. bete sig slugt, lisma. -kistelen llä v. bete sig bakslugt, förställa sig. -kastelia l. -kistelia än s. lismare, bakslug menniska. -koittelen tella l. -kittelen tellä v. bete sig bakslugt, föra bakom ljuset, tubba, narra, smickra. -kastelemus uksen l. -koittelemus uksen l. -kittelemys yksen s. tubbning, lismeri, hyckleri.

Wiekki kin s. fart (vien).

Wiekko kon s. wåg, wigt af omkr. 2 lispund (norrskt mått).

Wiekseltän ttää v. förleda.

Wiekun kua v. miskras, hwiskas, pipa, gnälla. -utan ttaa v. mistra, hwiska, ha att gnälla.

Wielis iin s. handgåfwa, förning (vien).

Wielä adv. ännu, ytterligare, mitä vielä hwad ännu, hwad mer.

Wiemaan mata l -maelen adr. -mailen lla v. swindla. -maus uksen s. swindel. -mistän tää l. -mistelen llä v. förorsaka swindel. -mistys yksen s. orsak till swindel, swimning, swindelsjuka. -mistyn yä v. swimna, få swindel.

Wien iedä v. föra, afföra. -iejä än s. förare. -ieminen isen s. förning, pl. viemiset förning, handgåfwor. -ieminki ngin s. förning, handgåfwa. -ientö nnön l. -ienti nnin s. förning. -ienos oksen s. förning, i tillstånd att föras. -iemäri in l. -iemerö ön s. fluttning, afloppsdike. -iepä vän a. förande, s. fluttning. -iepävä än a. fluttande. -iepävyys yyden s. lutning, fluttande egenskap. -ietän ttää v. låta föra, flutta, tillbringa, fira, förleda, vietän joulua firar jul. -iettämys yksen l. -ietäntö nnön l. -ietäntä nnän s. omsorg att föra, firning, tillbringning. -ietto ton l. -iete tteen s. ledning, afförning, tillbringning, firning, förledelse, lock, viettomaa fluttande mark, ajan vietto tidsfördrif, jälkiviete spårledning, vietelintu lockfogel, vietepilli lockpipa. -ietinki ngin s. ledning, fluttning, till-

bringning. -ietas oksen *s.* fluttning, lockelse. -iettoinen isen l. -ietteinen isen *a.* fluttande, lätt att föra l. förleda, ledig. -iettelen tellä *v.* föra fortfarande, locka, förleda, förföra. -iettelijä än *s.* förförare, förledare. -iettelys yksen *s.* förförelse, förledelse, bedräglig menniska, skälm. -iettelemys yksen *s.* förförelse. -ietteleväinen isen *a.* förledande, förförande. -ietteleväisyys yyden *s.* förledande egenskap. -ietätän ttää *v.* låta föra. -tyn ttyä *v.* föras, förledas, förföras, hänföras, förgå.

Wiena an *s.* trakten kring Dwina floden och Hwita hafwet, Wienajoki Dwinafloden, Wienameri Hwita hafwet.

Wieno on *a.* tunn, spåd, lindrig, lugn, unen vieno slummer. -oinen isen = vieno.

Wiento unon, vientoinen isen = vieno, vienoinen.

Wieppaan pata, vieppaaja an, viepotan ttaa, viepottelen tella, viepotus uksen = viippaan, viipotan m. fl.

Wiepra an *s.* wildswin.

Wiepraan rata l. -raelen lla *v.* göra något med fräsande ljud, slå, dänga, slänga, släpa, siipi taivoa tapasi, toinen vettä viepraeli ena wingen widrörde himmeln, den andra släpade (fräsande) långsmed wattnet. -rahdan htaa l. -rahtelen hdella *v.* göra med hastig fräsning, slå till, dänga till, wifta.

Wierahdan htaa, vierahtelen hdella = vierähdän, vierähtelen.

Wierauto unon = vieres.

Wieras aan *a.* fremmande, *s.* gäst, *ep.* för qwesa, vieras mies wittne, käy vieraissa går på visiter, besök, on vieraissa är på bjudning, vieraan vara råd, tillgångar för en fremmande, vieras sormessa qwesa i fingret. -rahainen isen *adr.* -rahinen isen l. -rainen isen = vieras, on vieraisilla är på besök. -raus uden l. -raisuus uuden *s.* fremlingskap, egenskap at gäst. -raasti l. -raisesti *adv.* på fremmade sätt, gästlikt. -railen lla *v.* gästa gå på besök. -raan uta l. -raannun ntua l. -raudun tua *v.* bli fremmande, aflägsnas. -rastun ua *v.* bli fremmande, anse för fremmande. -rautan l. -rastutan ttaa *v.* göra fremmande. -rastan aa *v.* taga mot fremmande, ha gäster, gästa, wara gäst, anse för fremmande, lapsi vierastaa barnet anser för fremmande, skyr. -rastus uksen *s.* gästning, blyghet. -rastaja an *s.* gästare, besökare, gäst. -rastelen lla *v.* wara såsom fremmande hos någon, besöka ofta, bete sig som fremmande. -raksun ua l. -ramustun ua *v.* anse för fremmande, wara blyg. -ro on *s.* afsky, afwänjning, olla vierolla hålla på att afwänjas. -ron oa l. -roon rota *v.* bete sig som fremmande, undwika något såsom fremmande, sky, vieroo työtä skyr arbete, v. valitusta skyr att klaga. -roja an *s.* den som skyr. -rotan ttaa l. -routan ttaa l. -rottelen tella *v.* göra fremmande, afhända, afwänja. -rotus uksen *s.* afwänjning, afhändning, abalienation. -roun uta l. -rounnun ntua *v.* bliswa afwänd, skiljas.

Wieren rrä l. -reen etä *v.* rulla, trilla, rasa ned, flutta, fara fram långsmed något, viereva rullande, fluttande, vierryt rullad, framfaren, vierreet ajat framfarna tider. -res eksen *s.* rullning, fluttning, kant, rand, kyynelvieres tårflöde. -reskutasin l. -reksyten l. -reksyttä l. -reksyttäin *adv.* sida wid sida, kant wid kant. -remä än *s.* rullning, nedrasning, trakten inwid l. långsmed något, virran vieremät strömmens stränder. -reskelen llä l. -reskentelen l. -reksentelen nnellä *v.* rulla smått, wältra sig, trilla, tillra. -reyn ytä *v.* bli rullad, ramla, rasa ned. -retän ttää *v.* ha att rulla, wältra, vierettää herneitä rensa ärter, vierettää sanoja prata, omtala. -retys yksen *s.* wältring, rullning, rensning, ställning wid hwarandras sida, sammanträffning, beröring. -retysten l. -retyksin *adv.* sida wid sida. -rettelen tellä *v.* wältra fortfarande, rulla, brilla. -rehytän ttää l. -rehdän htää *v.* rulla hastigt, slå en brill. -rrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* wältra, rulla fram, flutta, viertää kaskea l. paloa bränna swed medelst wältring af brinnande stock, mas viertää marken fluttar. -rto rron *s.* wält-

tring. flattning, viertomaa flattland, swedjemark, viertomies swedbrännare. -rre rteen s. rullning, flattning. rullande ställning, hwirfwel, rullstock (för swedbränning), rullhake (för stockwältring), kant, rand, veden vierre wattenhwirfwel, perävierteet årsklintar, virran vierteet strömsträndér, kesävierre sommarbränd swed för att nästa sommar ansas, kukkavierteet blomsterkanter. -rtehinen adv. -rteinen isen dim. = vierre, a. flattande, rullande, wid sidan belägen, full af hwirflar. -rtelöin ömen s. rullhake, sidobalk under taket. -rtilöin ömen s. rullhake (vieri).

Wieri ren s. rullning, kant, rand, brädd, sida, kyynelvieri tårflöde, vierimaa flattande mark, sidoland, ylivieri öfre kant, istuu viereeni sätter sig bredwid mig, nousee vierestäni stiger upp från min sida, vieritse förbi sidan, långsmed kanten. -rinen isen l. -reinen isen a. kantad, randad, med kant försedd, wid sidan warande. -rimäinen isen a. wid sidan warande. -remmäinen isen a. närmare wid sidan. -rimmäinen isen a. närmast sidan. -rellinen isen a. wid sidan warande, s. sidokamrat. -rekkäin adv. sida wid sida. -rin iä l. -rielen llä v. rulla, trilla, wältras, ramla, rasa ned. -rinys yksen s. rullning, nedrasning, ras. -rin imen s. rulle, kafwel. -ristö ön s. ställe fullt med flattningar, branter, fullt af jordras. -rikkö kön s. ställe fullt med branter, flattning, brant. -riyn ytä v. rulla, wältra sig. -ritän ttää l. -rittelen tellä v. rulla, wältra. -ritys yksen s. rullning, wältring. -rittäjä än l. -ritteliä än s. rullare, wältrare. -ristyksin adv. sida wid sida (vieren, vieru).

Wieri in s. björn.

Wierkku kun s. ett omkringlöpande jern på renens bringa, hwarwid förremmen är fästad, den med knopp försedda rörliga kroken på ett grimskaft.

Wieroksun ua = vieraksun se vieras.

Wierre rteen s. wört, rullning m. m. -rteinen isen a. af wört (vieren).

Wierr ... och viert ... se vieren.

Wieru un s. wältstock, bladd, flattning, ramling, ras, rispning i tygkanter, vierulehti håsthof (*tussilago farfara*), multavieru mullras, vierupääsky strandswala, vierumaa = viertomaa. -uinen isen a. flattande, full af branter l. jordras. -un ua l. -uelen llä v. rulla, wältra, rasa ned, ramla. -us uksen s. rullning, trakten inwid något, kyynelvierus tårflöde, otsavierus tinning. -usta an s. trakten inwid (vieren, vieri).

Wiery yn, vieryinen isen, vieryn = vieru, vieruinen, vierun.

Wierähdän htää v. wältra hastigt, rulla plötsligt. -htelen htellä v. rulla lätt, då och då. -hytän ttää v. wältra hastigt, stjelpa (vieren, vieri).

Wieskaan ata v. utstaka.

Wieska an s. strömdrag, lugnare strömning ofwan och nedanom forsar, taudin vieskat sjukdomsattacker, ylivieska lugnt ställe ofwan fors, alivieska lugnt ställe nedanom fors. -kallinen isen a. bedräglig, förledande.

Wiessa an s. wåg. -ssaan ata v. uppwåga, upplyfta. -son oa v. uppwåga, öfwerwåga. -sin iä v. wåga, långsamt öfwerwåga, betänka sig.

Wiesti in s. budskap, underrättelse. -inen isen dim. = viesti.

Wiestävä än a. flattande.

Wietriä än a. glad.

Wiet .... se vien.

Wieun l. vievun = viekun.

Wiha an s. hat, owänskap, fiendskap, on vihoissaan är wredgad, vihamies fiende, vihan kauna groll, iso viha stora ofreden, vihavuosi krigsår, kiven viha lärka (*alauda arvensis*), kärmeen viha ormgift, haavan viha små blemmor omkring sår, stark sweda i sår, pakkasen vihat små snöflingor under stark köld, ilskenhet i sår till följe af köld. -hainen isen a. arg, wredgad, häftig, vihainen virsta drygt werst. -haisuus uuden s. wresighet. -haisesti adv. wredgadt, wresigt, häftigt. -hallinen isen a. hatande, fiendtlig. -hallisuus uuden s. fiendtlighet. -hallisesti adv. hatfullt, fiendligt. -hatoin ttoman a. utan wrede, utan hat. -halainen isen s. myra, et-

ternäßla (*urtica urens*). -haan ata *v.* hata. -haaja an *s.* hatare. -hastua ua *v.* bli arg, förtörnas, bli häftig. -hastutan ttaa *v.* göra förargad, reta till wrede, förarga. -hava an l. -hakka kan *a.* ond, häftig, frodigt wärande, eldig, bitter. -havuus uuden *s.* ondska, ilska, frodig wärt, eldighet. -havasti *adv.* ilsket, frodigt. -havoin ida l. -havoitsen ta *v.* ilskas, swida, frodas. -hanta annan *a.* frodig, lifaktig, frisk, grönskande. -hannuus uuden *s.* frodighet, grönska. -hantava an *a.* grönaktig, grönskiftande. -hannus uksen *s.* frodigt, eldigt, grönskande tillstånd. -hannan ntaa l. -hantelen nnella *v.* frodas, grönska. -hannun ntua *v.* bli frodig, bli grön. -hanto nnon *s.* grönskning. -hantoinen isen *a.* frodande, grönskande. -havoitan ttaa l. -havoittelen tella *v.* förorsaka häftig sweda, swida, ha att swida (viho, viheriä).

Wihajan aa = vihisen.

Wihdikko kon l. vihdikkö och vihdon se vihta.

Wihdoin *adv.* ändteligen. -hdin htiä l. -dyn htyä *v.* ske ändteligen, inträffa slutligen, gifwa sig till tåls, trifwas (viihdyn).

Wihelen llä *v.* reta, plåga, kieltä suusta vihelee plågar så att tungan will gå förlorad. -liäinen isen *a.* eländig. -liäisyys yyden *s.* elände, eländighet. -liäisesti *adv.* eländigt.

Wiheliä än, vihelä än = viheriä.

Wihellän ltää l. -ltelen llellä *v.* hwißla, pipa. -llys yksen *s.* hwißling. -ltäjä än *s.* hwißlare. -llytän ttää *v.* ha att hwißla, låta pipa.

Wiheriä än l. -riäinen isen *a.* grön. -riäisyys yyden *s.* grönhet, grönska. -rrän rtää *v.* skifta grönt, lysa grönt. -riöitsen tä *v.* grönska. -rryn rtyä *v.* bli grön, antaga grön färg.

Wiherä än = viheriä.

Wiherrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* hwißla, pipa (hjerpen), kuttra (orren). -rrys yksen *s.* hwißling, pip.

Wiheän hetä *v.* redas, framkomma. -heyn ytä *v.* uppwecklas.

Wihetän ttää = viihetän.

Wihi in *s.* stängsel af ris, ifl. wid fogelsnaror för att leda fogeln, gry, tecken.

Wihisen stä *v.* sakta susa, qwittra, kråla, hwimla. -inä än *s.* susning, qwitter, hwimmel.

Wihi .... se vihki.

Wihja an *s.* wink, antydning, löst rykte. -jaan ata l. -jailen lla *v.* antyda, ge winkar. -jaisen sta *v.* ge en wink, hastigt antyda, ila framåt (vihkaan). -jahdan htaa *v.* gifwa hastig wink. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* hastig wink. -jautan ttaa *v.* låta winka, låta antyda.

Wihka han *s.* wink, salavihkaa hemligen, i mjugg. -hkaan hata l. -kaelen lla *v.* ge hemliga winkar. -kaisen sta l. -kahdan htaa *v.* ge en hemlig wink (vihja).

Wihki hin *s.* stängsel (vihi), wigsel, wärde, vihki viiden vaimon fem hustrus wigsel d. ä. fem wigda hustrurs wärde, vihkisanat wigselord, on vihillä är under wigsel, vihkipari brudpar, vihkituoli brudstol. -hkiä än *s.* wigare, inwigare. -hkiäinen isen *s. pl.* vihkiäiset wigsel, wigningskalas, inwigningshögtid, vihkiäispari brudpar. -hin hkiä l. -hkiin hitä *v.* wiga, inwiga. -hkiys yksen l. -hkimys yksen *s.* wigning, inwigning -hitän ttää *v.* låta wiga, låta inwiga.

Wihko hon *s.* lös knippe, löst band, häfte. -onen sen *dim.* liten knippe, litet häfte. -oinen isen *a.* rik på knippor.

Wihkoma an = vihko.

Wihlaan ata *v.* skära en skifwa, spjelka, bedåra, tjusa. -laus uksen *s.* skärning af en skifwa, spjelkning, bedårande, tjusning, sydämen vihlaus hastig smärta, ristning i hjertat, pirun vihlaukset djefwulens hemsökelser, anfall af mjeltsjuka. -le een *s.* ref, knipning. -lekkeen *s.* tunn och lång skifwa. -laisen sta *v.* skära till hastigt. -lon oa *v.* skära på rakt. -loon lota l. -luun luta = vihlaan.

Wihma an *s.* duggregn. -mainen isen *a.* duggregnig, mulen och fuktig, dimmig. -maan ata l. -mun ua *v.* dugga. -maelen *sdr.* -mailen lla l. -melen llä *v.* dugga smått. -mon oa *v.* dugga starkt.

Wihne een *s.* borst, pigg, borst på ax; agn. -nehinen *adr.* -neinen isen *a.* borstig, med borst försedd, full af agnar.
Wiho on *s.* hat, häftighet, frodighet, grönska, omogen frukt, vihoviiminen den aldrasista, vihovesi starkwatten. *ep.* för lut, vihovirta häftig ström. -olainen isen *s.* myra, etternäßla. -ollinen isen *a.* fiendtlig, *s.* fiende. -ollisuus uuden *s.* fiendtlighet, fiendskap. -ollisesti *adv.* fiendtligen. -oon ota *v.* frodas, grönska. -oilen lla *v.* frodas, illskas. -oitan ttaa *v.* ha att frodas, reta, göra wred, frodas, grönska. -oitus uksen *s.* retelse, wredgadt sinne. -oittelen tella *v.* ha småningom att frodas, reta fortfarande, ilskas (viha, viheriä).
Wihta dan *s.* qwast, badqwast, vihtaparta yfwigt skägg. -hdas aksen *s.* badqwastämne, löf till badqwast, olla vihdaksessa wara på löfbrytning till badqwast. -htanen sen *dim.* liten qwast. -htainen isen *a.* qwastrik, qwastlik, yfwig. -hdikkö kön *s.* qwastskog, ung björkskog. -hdon htoa *v.* bada med qwast, basa. -htoja an *s.* badare. -htomus uksen *s.* badning. -htelen hdellä l. -htoelen lla *v.* bada smått.
Wihti din *s.* hårfwa, Wichtis socken. -inen isen *dim.* liten hårfwa, *a.* rik på hårfwor. -hdin htiä l. -htiin hditä *v.* hårfwa. -hdin htimen *s.* hårfwel = vihdinpuut.
Wihu un = viho och vihma.
Wihuri in *s.* stormil, windstöt, by.
Wihvilä än *s.* kärrgräs, starr. -äinen isen *dim.* = vihvilä, *a.* rik på kärrgräs.
Wiiakko kon = viidakko se viita.
Wiibaan ata *v.* länka, gå undan.
Wiihetän ttää, viihetys yksen, viihettelen = viihdytän m. fl.
Wiihka an, viihkotan ttaa = viitta, viitotan.
Wiihdin htiä *v.* idas, gifwa sig till tåls. -hdyn htyä *v.* wara stilla, tålig, stillas, triswas, dröja, wistas, lapsi viihtyy barnet lugnas. -dyke kkeen *s.* medel att lugna med, leksak. -dytän ttää *v.* lugna, stilla. -dytys yksen *s.* stillandet, lugnandet. -dyttelen tellä *v.* lugna småningom.
Wiihyn yä, viihytän ttää, viihyttelen tellä, viihytys yksen = viihdyn m. fl.
Wiikahde hteen = vikahde.
Wiikaisen sta *v.* hindra, hämma, wara i wägen.
Wiikari in *s.* wikareskäl.
Wiikate tteen = vikahde.
Wiikko kon *s.* wecka, längre tidsrymd, viikkokausi en weckas tid, keskiviikko onsdag, en viikkoa viivy jag dröjer icke länge, jäi sinne viikommaksi blef dit för en längre tid. -kkolainen isen *s.* weckoarbetare. -kkonen sen *dim.* = viikko. -kkoinen isen *a.* ht. wecka, en weckas, långwarig. -kollinen isen *a.* en weckas, långwarig, dröjande, menneen viikollinen förra weckans. -kotan ttaa *v.* fördela i weckor, viikottain weckotals, en wecka i sender. -kottelen tella *v.* fördela i weckor, dröja, söla. -kostun ua *v.* stanna qwar längre tid. -kommainen isen *a.* mera långwarig, viikommaiset juonet längre tids ränker.
Wiiksi sen l. sin *s.* morrhår, mustasch.
Wiilakoidun tua = viilistyn se viiliä.
Wiileheinä *s.* blåstar (*carex acuta*) (viilen).
Wiilen llä l. -llän ltää *v.* skära en skifwa, uppriста, släcka upp, viilten tietä snedt öfwer wägen. -li in *s.* rist, viilivannas plogrist. -lo on *s.* uppristning, inskärning. -lin iä l. -leksin iä *v.* rista fortfarande, ha ristningar i magen l. lederna. -lle lteen *s.* lång inskärning, lång skifwa. -lto llon *s.* inskärning, uppristning, ristfåra, snedhet, menee viiltoon går på sned. -leke kkeen *s.* lång och smal skifwa, hängsel, bärrem, plogtilta. -ltelen llellä l. -leskelen l. -lekselen llä *v.* skära skifwor, göra inskärningar. -ltelemys l. -leskelemys yksen *s.* fortfarande inskärning l. uppristning. -letän ttää *v.* låta upprista; ha att flyfwa, styra en båt. -letin ttimen *s.* redskap hwarmed man låter flyfwa, roder, styrblad. -lettäjä än *s.*

som låter upprista, styrman. -leittelen tellä v. låta småningom klyswa. skifwa, klyswa (luften), ila fram. -leksin iä v. skära, rista, knipa (i magen). -llähdän htää l. -laisen sta v. skära till hastigt, viilähti veren juoksemaan skar till så att bloden började rinna. -llätän ttää = viiletän. -llättelen tellä = viilettelen.

Wiilis än a. swal, frisk, lisslig. -leys yden s. swalhet. -listyn yä v. bli swal, bli frisk, qwickna till. -listän ää v. göra swal, frisk.

Wiilu un s. skifwa (viilen).

Wiima an s. drag, streck, tuulen viima luftdrag, pakkaisen viima luftdrag i köld. -ainen isen a. dragig, streckad, linjerad. -aan ata v. draga, förleda, bortblanda, päätä viimaa det swindlar i hufwudet. -aus uksen s. dragning, bortblandning.

Wiime a. sista, yttersta, viime viikolla under förra weckan, viimein slutligen, vihdoin viimein ändteligen, viimen sednast, förra gången. -meinen isen l. -minen isen a. sista, yttersta, sednaste, viiminen päivä yttersta dagen, viiminen tuomio yttersta domen, viimiseksi för det sista, viimistäkin sednast, viimiseltä slutligen, mot slutet, viimisviikko sednaste weckan, viiminen voitto sista sticket (ett slags kortspel). -meistän ää l. -meistelen l. -mistelen llä v. lägga sista handen wid något, afsluta, döda. -mestyn yä v. blifwa sist färdig, bli till sist, dröja.

Wiina an s. win, paloviina bränwin, saksan viina utländskt win, viinamarja winbär, drufwa, viinapuu winträd, viinapensas winbärsbuske, viinamäki l. -tarha wingård, viinalaskia munskänk, on viinassa l. viinapäissä l. viinapäin är drucken, viinakukka guldris (*solidago virgaurea*), viinaheinä mannablod (*hypericum quadrangulare*). -ainen isen a. full med win, drucken, winblandad.

Wiini nen s. koger, *poet.* pil. -nikäs kkään l. -nike kkeen s. rem för att bära kogret på ryggen. -niköitsen tä v. fästa kogret på ryggen.

Wiinišinen *adv.* viinäinen sen a. ren, obesläckad. fin.

Wiino on, viinoinen isen = vino, vinoinen

Wiinto nnon, viintoinen isen = vino, vinoinen.

Wiipale een s. skifwa.

Wiippaan l. viippajan pata v. slunga, slänga, swinga, swänga omkring, röras af och an, löpa bestyrsam omkring. -ppaaja an s. som slungar, swingar, går häftigt omkring. -ppaus uksen s. slängning, slungning, swingning, häftigt kringlöpande. -pahdan htaa v. hastigt slunga, bli slängd, wippa till. -pahutan *adv.* -pautan ttaa v. slänga hastigt, wippa till. -pauttelen tella v. slänga hastigt då och då, wippa gång på gång. -pon ppoa v. slänga rakt, löpa häftigt omkring. -potan ttaa l. -pottelen tella v. ha att swinga, wifta omkring. -potus uksen s. swängning, wiftning.

Wiipperö ön = vipperä.

Wiippi pin s. pasmanband i härfwa, öfwerhoppning af ett hwarf wid garnrefning så att garnet blir kortare, tuli viippi blef misshäng.

Wiipsi in s. hårstråd, hårfwel = viipsipuu. -in in v. härfwa. -in imen s. hårfwel = viipsinpuu, viipsinrihma pasmanband i härfwa.

Wiipuri in s. Wiborg.

Wiipy vyn s. dröjsmål. -vyn pyä v. dröja, qwardröja, uppskjutas. -pymys yksen s. dröjsmål, qwardröjande. -vytän ttää l. -vyttelen tellä v. ha att dröja, fördröja, uppskjuta. -vytys yksen s. fördröjning, uppskof. -vyte tteen s. uppskof. -vykki kin l. -vyke kkeen s. dröjsmål, medel att fördröja. -vähdän htää v. dröja som hastigast. -vähdys yksen s. hastigt dröjsmål, kort uppskof. -vähtelen hdellä v. dröja som hastigast då och då. -päydyn ytyä l. -västyn yä v. komma att dröja, komma för sent.

Wiiri in s. flagga, flöjel, viiripää ostadig, rubbad menniska, viiripääsky tornswala (*cypselus apus*), viirin varsi flaggstång -riäinen isen s. rapphöna (*perdix*

cinerea). -ristelen llä *v.* wrida af och an, qwinka, grina, wrida sig. -riö ön *s.* ryck af wildhet, raseri.

Wiiru un *s.* streck, stråma, viirunaama fåradt anfigte, *pl.* viirut broderier långsmed skjortärmen. -uinen isen *a.* skårad, fårad, streckad. -utan ttaa *v.* skåra, strecka. -ustelen lla *v.* draga streck härs och twärs.

Wiisas aan *a.* wis, itseviisas sjelfklok, rikkiviisas öfwerwis, språngwis. -saus uuden *s.* wishet. -saasti *adv.* wist. -sakas kkaan *a.* wislig. -sakkaasti *adv.* wisligen. -sastun ua *v.* bli wis. -sastelen lla *v.* wara spetsfundig, wara klyftig. -sastelia an *s.* spetsfundig menniska, hårklyfware. -sastelemus uksen *s.* spetsfundighet, hårklyfweri. -so on *s.* spetsfundig menniska, hårklyfware, sjelfklok, tillgjord, olla viisoissaan göra sig till, wara tillgjord. -sastutan ttaa *v.* göra wis.

Wiisi, viisinen, viisikko se viite.

Wiisku un, viiskun ua, viiskutan ttaa, viiskuttelen tella = visku m. fl.

Wiisto on *a.* sned, wind, *s.* skifwa, menee viistoon går på sned, on viistossa är i sned ställning, viistopurje klyfware. -toinen isen *a.* sned, skef. -tosti l. -toisesti *adv.* snedt, på snedden. -tän ää *v.* göra något på snedden, yksi siipi vettä viisti den ena wingen snedbade wid, skrapade i wattnet. -telen llä *v.* snedda fortfarande, viistellen snedbande, på snedden.

Wiita dan *s.* buskskår, tät skog. -tikko kon l. -dakko kon *s.* tät skogspark, löfrik lund.

Wiitake kkeen = viikate, Wäinämöisen viitakkeet Orions stjernbild.

Wiisi iiden *a.* fem, viisin fem i sender, viisivartinen femskafta, viisiloppinen femhörning, viisihaara femgren, gaffel till att omröra med, viisilehti krypgull (*potentilla reptans*). -iidesti *adv.* fem gånger. -iides dennen *a.* den femte, viidenneksi för det femte. -iidennesti *adv.* för femte gången. -iisiä än *s.* femhörning, viisiälle åt fem håll. -iisikko kon *s.* kornskyl af fem dubbelband, hafreskyl af fem band, femma. -iito don l. -iitonen sen *s.* femma. -iitinen isen *a.* innehållande fem. -iitelen dellä l. -iitelöitsen tä *v.* fläta fem trådar. -iisitän ttää l. -iisittelen tellä *v.* dela fem och fem, viisittäin l. viisitellen fem i sender, fem och fem.

Wiitisen stä *v.* påkläda fem drägter, viitiseikse vaatiseikse påkläder sig fem drägter, af viisi, viitta, vaate.

Wiitsin iä *v.* idas, icke sky, wara idog, trägen. -seliäs ään l. -seliä än l. -seliäinen isen *a.* idog, trägen. -seliäisyys yyden *s.* idoghet, trägenhet. -seliäästi l. -seliäisesti *adv.* idogt, träget. -seriä än l. -seriäinen isen = viitseliäs. -seruus uuden = viitseliäisyys.

Wiitta tan *s.* wägwisare, öfwerrock, kapprock, sarkaviitta wadmalsöfwerrock. -ttanen sen *dim.* = viitta. -ttainen isen *a.* försedd med wägwisare l. öfwerrock. -ttaan tata *v.* staka wäg, gifwa tecken, winka med hand, hissa upp. -ttaus uksen *s.* wägstakning, winkning, upphissning. -ton ttoa *v.* staka wäg. -tonta nnan *s.* wägstakning. -ttoja an *s.* wägstakare. -totan ttaa l. -tottelen tellä *v.* gifwa tecken, staka wäg. -totus uksen *s.* wägstakning.

Wiite tteen *s.* sätt, sed. -tteinen isen *a.* ht. sätt.

Wiiva an *s.* streck, linje. -vaan ata *v.* teckna linjer. -vanto nnon *s.* linearteckning. -vainen isen *a.* streckad, full med linjer. -vailen lla *v.* draga streck, linjera. -von oa *v.* draga streck raskt, linjera fort.

Wiiv.... se viipy.

Wika ian *s.* fel, skuld, vikapää skyldig, vikauhri skuldoffer, vian alainen felaktig. -ikanen sen *dim.* litet fel. -ikainen isen l. -iakas kkaan *a.* felaktig, skadad. -iallinen isen *a.* felaktig, skyldig, skuldbelastad. -iallisuus uuden *s.* felaktighet, skyldighet. -iallisesti *adv.* felaktigt. -ialloinen isen *a.* felaktig, skadad, bräcklig, stympad. -ialloisuus uuden *s.* felaktighet, bräcklighet, skadadt, stympadt tillstånd. -iatoin ttoman *a.* felfri, oskyldig. -iattomuus uuden *s.* felfrihet, oskuld. -iattomasti *adv.* felfritt, oskyldigt. -ion ikoa *v.*

känna fel, känna smärta, mißtänka, befara. -ikaan iata *v.* skada. -ikailen lla *v.* hålla för felaktig. -ikaun uta *v.* taga skada. -ikoon iota *v.* få fel. -iotan ttaa l. -ikoitan ttaa *v.* skada, förderfwa, göra skyldig. beskylla. -iotun ttua *v.* få fel, bli beskylld. -ikautan ttaa *v.* sätta i olag, göra felaktig, skada.
Wikahde hteen l. -ate tteen l. -ahdin htimen l. -atin ttimen *s.* lia, vikateheinä swärdsgräs (*sparganium erectum l. ramosum*).
Wikajan aa = vikisen.
Wikeroinen isen = vikuri.
Wikevä än, vikevyys yyden, vikevästi = vikkelä m. fl.
Wikisen stä *v.* pipa, gnälla. -kinä än *s.* pip, gnäll.
Wikiö ön *s.* bläsand (*anas penelope*).
Wikkara an *s.* skinnlapp, menee että vikkarat vilkkuvat far så att stopporna flyga.
Wikkelä än *a.* snabb, qwick, lislig. -kkelyys yyden *s.* qwickhet. -kkelästi *adv.* snabbt, qwickt, lisligt. -kellän ltää *v.* wara lislig, slingra fram, hasta. -keltäjä än *s.* voltigör. -kellyn ltyä *v.* börja ila, komma hastigt undan, packa sig bort.
Wikkuri in *s.* skoslickning (vikkara).
Wikla an *s.* en som ständigt upprepar samma sak, snäppa (*totanus*). -lutan ttaa *v.* upprepa ett och detsamma.
Wiksi in *a.* qwick.
Wikuri in *a.* istadig, *s.* istadig häst. -rainen l. -rinen isen *a.* istadig, motspänstig, -roitsen ta *v.* wara istadig (vika).
Wikutan ttaa *v.* skada. -tus uksen *s.* förnärmelse, skada. -ttamatoin ttoman *a.* oskadlig, icke skadlig (vika).
Wilaan lata *v.* glimma, glimta, glindra. -laelen lla *sdr.* -lailen lla *v.* glimma smått. -lahdan htaa l. -laisen sta *v.* glimma hastigt, blinka, hastigt ila förbi. -lahdus *sdr.* -laus uksen *s.* hastig glimtning, blink, yhdessä vilauksessa i en blink, vilaukselta som hastigast, i blinken. -lahtelen hdella *v.* blinka hastigt då och då. -lahutan *sdr.* -lautan ttaa l. -lauttelen tella *v.* framkalla hastig blinkning, göra något i en blink, vilautti ohitse for blixtsnabbt förbi.
Wilajan aa = vilaan och vilisen.
Wilappa pan *a.* slug, listig.
Wilhon oa l. -hoilen lla *v.* hugga i stycken. -hous uksen *s.* sönderhuggning.
Wilhun ua *v.* kasta ögonen hit och dit, blänga. -haisen sta *v.* kasta hastigt en blick.
Wilisen stä *v.* klinga, sorla gällt. -linä än *s.* gällt sorl, kling. -listän ää l. -listelen llä *v.* ha att klinga l. sorla, hwißla. -listys yksen *s.* klingning, sorling.
Wilitän ttää l. -ttelen tellä *v.* springa flinkt.
Wiliä än = viiliä.
Wilja an *s.* affastning, produkt (fl. säd, wildbråd), ymnighet, viljavuosi ymnigt år, viljalta l. viljoin rikligen, vilja käy vikomatta boskapen går utan att taga skada, få fel. *Komp.* viljempi ymnigare, viljemmältä l. viljemmin rikligare, i rikare mått. -jainen isen l. -jasa an l. -java an l. -jakas kkaan *a.* riklig, ymnig, frodig, gifwande, lönande. -jaisuus uuden l. -javuus uuden *s.* ymnighet, god affastning, tillgång på säd. -javasti *adv.* ymnigt, rikligen. -jallinen isen *a.* ymnig, rik på spannmål. -jallisuus uuden *s.* ymnighet, rikedom på säd. -jaan sta l. -jelen llä l. -jeskelen llä *v.* odla, anwända, draga nytta. -jelys yksen *s.* odling, bruk. -jeliä än *s.* odlare, brukare. -jelemys yksen l. -jeskelemys yksen *s.* odlandet, bruket, anwändning
Wiljo on *a.* förträfflig, ypperlig. -jon oa = viljelen.
Wilju un = valju.
Wiljun ua *v.* hwißla l. pipa starkt (som björnen). -umus uksen l. -una an *s.* pipning, hwißling.
Wilkka kan *s.* kruswåge, krusning på watten, liljekonwalj (*convallaria majalis*), seuraa perävilkkaa följer i hamn och häl.
Wilkas kkaan *a.* snabb, lislig, munter.

-kki kin *a.* snabb, qwick. -kkaus uden *s.* snabbhet, lifligthet. -kkaasti *adv.* lifligt.

Wilkun kkua *v.* glindra, glimta, blinka, tindra. -kku kun l. -kkuna an *s.* tindring, glimtning, blinkning, vilkonvalkku liljekonwalje. -kkuri in *s.* blinkare, skälm, filur. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att glimta, blinka, skaka något blänkande ting. -kutus uksen *s.* blinkning, blänkning. -kuttaja an *s.* som låter blinka. -kaisen sta *v.* klipra till med ögonen, blicka hastigt, blinka. -kahdan htaa *v.* blänka fram hastigt, blinka, glimta hastigt. -kahdus *sdr.* -kkaus uksen *s.* glimt, blinkning.

Willa an *s.* ull, villakoira pudel, puuvilla bomull, villavuona oklippt lamm, villapää ängsull (*eriophorum*) *poët. ep.* för skumhöljda wågor, villavaippa ylle mantel. -ainen isen *a.* af ull, ylle. -ava an *a.* ullrik, ullstark. -avuus uuden *s.* ullrikedom. -aus uksen *s.* ulltott. -atoin ttoman *a.* utan ull. -attomuus uuden *s.* ullbrist. -aunnun ntua *v.* bli ull-lik. -lluri in *s.* ulligt djur, pudel.

Willi in *a.* wild, *s.* raseri, villikoira wild hund, villipää rasande mennisska l. djur, raseri, tulee villiin blir rasande, on villissä är i raseri, är tokig, villiruoho hundtunga, munklöß (*cynoglossum officinale*), villihumala humlebinda (*cuscuta europæa*). -iys yden *s.* wildhet, raseri. -ikko kon l. -ikkö kön *s.* rasande mennisska l. djur. -itsen tä *v.* göra rasande, förwilla, bedåra, förleda till dårskaper. -itsiä än *s.* förledare, förwillare. -itän ttää *v.* göra wild, förwilla. -itys yksen *s.* förwildning, förledning, bedårning. -llehdin htiä *v.* fara rasande omkring, stryka omkring.

Wilmi in l. -meikko kon *s.* skog af unga och raka tallar.

Wilottelen tella *v.* skimra, glänsa.

Wilpiä än, vilponen sen, vilvas lpaan, vilpoitan ttaa, vilpoittelen tella = vilpas, vilpastan, vilpastelen.

Wilpas ppaan *a.* kylig, frisk, liflig flink, rörlig. -ppaus uden *s.* kylighet, friskhet, lifligthet, snabbhet. -ppaasti *adv.* lifligt. -ppaun uta l. -ppaunnun *sdr.* -ppaannun ntua l. -pastun ua *v.* bli kylig, frisk, liflig, qwickna till efter utmattning af wärme. -pastan aa *v.* göra kylig, uppfriska, upplifwa. -pastus uksen *s.* uppfriskning. -pastelen lla *r.* upplifwa småningom, swalka sig, bete sig lifligt, muntert. -pastutan ttaa *v.* wederqwicka. -ppa pan *s.* liflig mennisska, nurkkavilppa knutstrykare. -ppo pon *s.* golfstånbare.

Wilppi pin *s.* swek. -ppinen isen *a.* swekfull. -pillinen isen *a.* swekfull. -pillisyys yyden *s.* swekfullhet. -pillisesti *adv.* swekfullt. -pitöin ttömän *a.* sweklös, utan swek, menlös. -pittömyys yyden *s.* sweklöshet, menlöshet. -pittömästi *adv.* sweklöst, menlöst. -pistelen llä *v.* bete sig swekfullt, trolöst öfwergifwa. -pistyn yä *v.* swekfullt öfwergifwa, affalla. -pistys yksen *s.* trolöst öfwergifwande, affall. -pisteleväinen isen *a.* swikande, ostadig. -pistelväisyys yyden *s.* ostadighet, swiklighet.

Wilskun ua *v.* glimta, hwimla. -kuna an l. -ke een *s.* glimtning, hwimmel. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att glimta, låta hwimla. -kutus uksen *s.* glimtning, hwimmel.

Wiltiö ön *s.* raseri, skymf, on viltiöissään är rasande. -öin ömen *s.* rasande, skymfande mennisska. -öitsen tä *v.* rasa, skymfa.

Wilu un *s.* köld, frost, *a.* kall, minun on vilu jag har kallt, vilu panee ohran kölden förderfwar kornet, vilutauti frossa, vilu ilma kallt wäder, vilukala sjurygg (*cyclopterus lumpus*), vilukieli bofink (*fringilla coelebs*), vilulintu trädkrypare (*certhia familiaris*), viluruoho fetknoppar, pallgräs (*sedum acre*), sminkrot (*lithospermum arvense*), vilukukka sippa (*anemone*), kalfleka (*caltha palustris*). -uinen isen *a.* kall, frysande, frostig. -uisuus uuden *s.* kylighet, swalhet. -ukka kan *s.* blåsippa. -ukainen isen *s.* frossa. -un ua *v.* blåsa kallt, wara kallt luftdrag. -utan ttaa *v* låta

frysa, afkyla; minua viluttaa jag har frossa. -ulas uksen s. afkylning, frysning. -utua ttua v. bli afkyld, förkyla sig. -uttelen tella v. afkyla småningom, rötas i kölden. -ustan aa v. afkyla, kyla. -ustus uksen s. afkylning, kylning. -ustun ua v. bli kall, börja att frysa, förkyla sig.
Wilvas, vilvastan, vilvoitan, vilvahutan, vilvastelen, vilvoittelen, vilvastun l. vilvaannun = vilpas, vilpastan, vilpastelen, vilpastun.
Wimele een a. ostadig.
Wimma an s. raseri, ursinnighet, vanvett, vimmapäinen rasande, vildsint, tulla vimmaan falla i raseri. -saan ata v. göra rasande, förvirra. -aus uksen s. förvirring. -astun ua v. bli rasande, förbryllas, förvirras.
Wimpa mman, vimpaan mmata, vimpaus uksen, vimpaun uta = vimma m. fl.
Wimpa an l. -mpu un s. vimba (*abramis vimba*). -ainen isen a. rik på vimba.
Wimppura an l. vimpura an a. puckelryggig.
Wina an = vinha och vino.
Wine een s. kallt vinddrag.
Wingahdan, vingellän, vingun, vingutan se vinku.
Wingerrän rtää = vinkkuroin.
Winha an l. -hia än l. -hakka kan a. duglig, förträfflig, snäll, vinha aika god tid, rund tid. -huus uuden l. -heys yden s. duglighet, drift. -hasti l. -hiästi adv. dugligt, snällt. -hakas kkaan a. höflig.
Winhe een = vine.
Winisen sta v. gnissla.
Winka ngan s. os, hwinande storm, krok l. sked för att hänga kokande grytan, a. snäll (vinha, vinkka).
Winkalo on s. remua, vuoren v. bergsfreswa.
Winkerä än a. skarp, hwinande, bäsk, amper, s. stark lukt, os, viinan vinkerä bränwinsånga. -riäinen isen s. binda (*polygonum convolvulus*).
Winkiä än a. häftig, hwinande, driftig.
Winkka kan s. hastig, hwinande, s. glänta, klarhet wid horisonten, zickzack, tekee vinkan koukkuja går i zickzack.
Winkkuri in s. zickzack. -roin ida l. -roitsen ta v. gå i zickzack, göra bugter.
Winkosiipi s. knipa (*fuligula clangula*) jfr. vinku.
Winku ngun l. -nkuna an s. hwin, gnäll. -ngun nkua v. hwina, gnälla. -nkuri in s. som gnäller, hwiner, storm. -nkuja an s. gnällare. -nkaisen sta l. -ngahdan htaa v. gnälla till, hwina hastigt. -ngahdus sdr. -kaus uksen s. hastigt hwin. -ngellän ltää v. hwina lått, gnälla gällt. -ngutan ttaa l. -nguttelen tella v. ha att gnälla, låta hwina. -ngutus uksen l. -ngunta nnan s. framkallandet af gnäll, hwin. -ngutaja an s. som låter gnälla, birfilare.
Winkura an = vinkalo.
Winnaan ata v. winda, uppwinda, walsa, medelst walsning krossa l. bereda. -nnari in s. windare, walsare, vinnarin nahka mäntläder. -nnuri in s. wals, walsformig krossmaskin. -nnaus uksen s. windning, walsning. -nnaroitsen ta v. bereda läder till mänt.
Wino on a. sned, menee vinoon går på sned, vinosilmä windögd. -oinen isen a. sned. -ous uden l. -oisuus uuden s. snedhet. -osti adv. snedt. -oon ota v. göra sned, förwrida, snedda. -oilen lla v. göra snedsprång.
Winsun ua v. kytta, brinna som wåt wed.
Wintele een l. -telä än l. -tilä än s. liten borr med krokigt skaft.
Wintiä än a. hård och seg. -teynnyn nyä v. torka till seg.
Wintiö ön s. windböjtel, lymmel, fusk.
Wintti in s. wind, wals. -ttaan tata l. -ttaus uksen l. -tturi in = vinnaan m. fl.
Winttura an = vimppura.
Wintturi in s. windspel, jalat lyövät vintturia fötterna slå klöfwet.
Wipajan l. -paan vata v. hastigt röras omkring, ila, vipajava virta ilande ström. -pautan ttaa v. hastigt swänga omkring, ila, gå i en blink.

Wipale een *s.* skifwa, rimsa.
Wipele een *s.* skifwa, långt och smalt spö.
Wipla an l. -lo on *s.* skifwa. -lainen isen l. -loinen isen *a.* skifwig, bestående af skifwor.
Wippainen isen *a.* konstig, inwecklad.
Wippelehdän htää *v.* springa l. röras med lediga ben, trippa, polkera.
Wipperä än *s.* lekan, *a.* snabb, ilande. -rästi *adv.* snabbt, qwickt. -ppoon pola *v.* hastigt drifwas omkring (vipajan).
Wippu puu, vipun ppua = vipu, vivun.
Wipsi in *s.* härfwel, hårstråd. -sin iä *v.* härkla. -su un *s.* tofs af trådändar, wippa, vipsuhuuli hängläpp.
Wipu vun *s.* ett till giller nedböjdt wärande träd, som wid lossning slår upp och hänger willbrådet, häftyg, häfstång, domkraft, hißwerk, swängel, wågbalk, wågbalans, kaivon vipu brunnswind, ankkurin vipu windspel, virittää vipua nedböja och gillra ett träd, linnun vivut fogelns stjertpennor (böjda och rörliga upp och ned). -punen sen *dim.* = vipu, päästä pääskyltä vipunen töö en liten stjertpenna af swalan. -puinen isen *a.* rik på gillerträd, häftyg m. m. fjädrande, elastisk. -vun pua l. -puun vuta *v.* nedböja och gillra ett träd, häfwa upp, upplyfta med häftyg, swängel, hißa upp, wäga. -pusin imen *s.* häftyg, winge. -vutan ttaa låta häfwa upp, låta hißa, låta uppwinda. -vutus uksen *s.* upphöjning, hißning, swängning. -vustan aa = vivutan. -vustin imen = vipusin.
Wipula an = vipale.
Wipuli in *s.* jemmergråt.
Wirake kkeen *s.* ängsyra (*rumex crispus, acutus*).
Wirantelen nnella = virkailen.
Wire een *s.* krusning på watten. -ehdin htiä *v.* gå i krusningar.
Wirhe een l. -hi hen *s.* lyte, fel, brist, wank, virhesakko plikt af tillfogadt lyte, virhiaset skadewerktyg. -heinen l. -hinen l. -heellinen l. -hellinen l. -hillinen isen *a.* felaktig, bristfällig, lytt. -heisyys l. -hisyys yyden l. -heellisuus l -hellisuus uuden *s.* bristfällighet, felaktighet, lytthet. -heellisesti *adv.* felaktigt. -heys yden *s.* egenskap af fel, lyte, felaktighet. -heetöin l. -hetöin ttömän *a.* fri från fel, utan lyte, utan wank. -heettömyys l. -hettömyys yyden *s.* felfrihet. -heettömästi l. -hettömästi *adv.* felfritt.
Wiri in *s.* sorl, brus. -risen stä *v.* sorla fint, skppra. -rinä än *s.* fint sorl, skppring.
Wiriä än *a.* flitig, rörlig, driftig, liflig, ansa on viriä gillret är uppspändt, viriä tuli lifligt brinnande eld, klar eld. -reys yden *s.* flit, rörlighet, drift, liflighet. -reen l. -renen retä l. -riin ritä *v.* bli flitig, idog, bli rörlig, liflig, antändas, upptändas, uppspännas, uppstämmas, valkia virii elden tändes, viulu virii stolen uppspännes, stämmes, valistus on virinnyt upplysningen har blifwit upptänd. -re een *s.* sporre till liflighet, driffkraft, tände, uppspänndt l. gillradt tillstånd, ansa on vireellä gillret är uppspänndt, virevarpu gillerpinne. -ritän ttää l. -rittelen tellä *v.* göra liflig, ha att bli flitig, antända, tända, uppspänna, uppgillra, stämma (instrument), uppstämma (sång), ställa försåt, slunga. -ritys yksen *s.* pådrifning till liflighet, flit, uppspänning, antändning, stämning, uppstämning, slungning. -rittäjä än *s.* pådrifware till liflighet, antändare, stämmare, uppstämmare, sångare (virkiä).
Wirka ran *s.* embete, tjenst, befattning, virkamies embetsman, virkakunta embetswerk, virkaveli embetsbroder, virkaheitto afdankad, afsatt, virkapuoli suspension, permivirka fogelfångst, virkakoira god hund, jagthund, virkapuku uniform, virkavuosi tjenstedr. -rkanen sen *dim.* = virka. -rkainen isen *a.* tjenstgörande, sysselsatt, officiös. -rkaisuus uuden *s.* tjenstförrättning, egenskapen af officiös. -rkaisesti *adv.* officiöst, -rallinen isen *a.* som har tjenst l. befattning, officiell. -rallisuus uuden *s.* egenskapen af officiell. -rallisesti *adv.* officiellt, på embets wägnar. -ratoin ttoman *a.* tjenstlös, utan befattning, oduglig -rattomuus uuden

s. tjenstlöshet, sysslolöshet, obuglighet. -rkailen lla *v.* syssla, beityra, officiera (virkiä).
Wirkiä än *a.* rörlig, hurtig, flink, wedergwickt, återställd. -rkeys yden *s.* rörlighet, wederqwickt tillstånd. -rkiästi *adv.* rörligt, lifligt. -rkenen l. -rkeen, retä l. -rkiin ritä l. -kistyn yä l. -kastun ua *v.* bli rörlig, bli wederqwickt, återställas, qwickna till. -kistän ää *v.* upplifwa, uppfriska, återställa. -kistys yksen *s.* upplifning, uppfriskning. -kistytän tää *v.* upplifwa. -ron l. -rvon rkoa l. -rkoon rota l. -rvota *v.* bli liflig, få lif, qwickna till, repa sig, komma sig. -rokas kkaan *a.* liflig, *s.* wärt med full wärtkraft (motf. maatiainen). -rkoilen lla *v.* småningom qwickna till. -rvotan ttaa *v.* wederqwicka, gifwa nytt lif, ha att repa sig, förfriska. -rvotus uksen *s.* wederqwickning, uppfriskning, uppwäckelse till nytt lif. -rvottaja an *s.* uppfriskare. -rvote tteen *s.* uppfriskningsmedel, wederqwickelsemedel. -rvottelen tella *v.* småningom wederqwicka.
Wirkka kan *s.* all slags yttring, käden virkka rörelse l. wink med hand, tuulen v. windens susande rörelse. -kan kkaa l. -kkaan kata *v.* knysa, yttra, orda, säga. -kanta nnan *s.* yttran, tal. -kkaelen la l. -kkelen kellä *v.* yttra smått, orda fortfarande. -kahdan htaa *v.* yttra hastigt. -kon kkoa *v.* yttra rafft.
Wirkku kun *a.* liflig, *s.* lifligt djur. -kkuinen isen *a.* liflig. -kkuus uuden l. -kkuisuus uuden *s.* liflighet, lifaktighet. -kun kkua l. -kkuun kuta *v.* bli liflig. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* upplifwa. -kutus uksen *s.* upplifning, uppfriskning. -kuttaja an *s.* upplifware. -kustun ua *v.* upplifwas, qwickna (virkka).
Wirko ...., se virkiä.
Wirma an *a.* eldig, snabb, *s.* fel, lyte, isän virma pojalla sonen har fadrens fel, virmaruoho ettergräs (*linnæa borealis*), virma (= viruma) noriheinä ängsruta (*thalictrum flavum*). -anen sen *dim.* liten åkomma. -ainen isen *a.* yster, häftig, artad, beskaffad. -allinen isen *a.* yster, eldig. -asti l. -aisesti l. -allisesti *adv.* ystert, rafft. -aus uksen *s.* hastig åkomma, anstöt, tillstöt. -ailen lla *v.* wara yster. -aun uta *v.* bli yster, få en anstöt.
Wirna an l. -as aan *s.* wicker (*vicia*), kikärt, i allm. wärt med lång och smal stängel, ss. slingerwärt. -ainen isen *a.* rik på wicker, m. m.
Wirnakka kan *a.* kokett. -naan ata *v.* röras långsamt. -nailen lla *v.* kokettera, stå och yswas -nahtelen hdella *v.* stå ilsken, wisa tänderna. -nistelen llä *v.* wrida på munnen, grina, flina.
Wirnaska an *s.* en tobakssort med röda blommor, fremmande tobak.
Wiro on *s.* Estland, Wirolahti Wederlaks socken, Wirokannas eg. född i Estland (Wirossa kanneltu), viron paju pil. -olainen isen *s.* Est, *a.* estländsk. -osin imen *s.* gillerpinne, flipsten = Wiron kivi.
Wiroitan ttaa *v.* beforbra (virka).
Wirokas, viron se virkiä.
Wirpi in l. -rven *s.* spö, qwist, rör, lång stång. -rvikkö kön *s.* skog med långa och smala träd, ungskog. -rvitän ttää *v.* staka wäg med unga trän. -rvitys yksen *s.* utstakning.
Wirpiin rvitä *v.* wakna.
Wirpo on *s.* spö. -pojan aa *v.* piska (virpi).
Wirpu rvun *s.* långt smalt spö (virpi), flöjel.
Wirri in *s.* snyltgäst, nurkkavirri golfstådare.
Wirsi rren *s.* psalm, sång, virsikirja psalmbok. -inen isen l. -ikäs kkään *a.* rik på psalmer, sånger, bestående af psalmer. -in iä *v.* sjunga psalmer.
Wirssi sin *s.* pertkorg.
Wirsta an *s.* werst, fjerdingswäg, urin, gödselwatten. -anen sen *dim* = virsta. -ainen isen *a.* en werst lång, urinhaltig (virtsa).
Wirsu un l. -ukka kan *s.* näfwerske. -uilen lla *v.* gå med näfwerskor.
Wirta rran *s.* ström, virtahepo flodhäst. -rtanen sen *dim.* liten ström. -rtainen isen l. -rtava an *a.* strömande, strömfull. -rtaisuus uuden l. -rtavuus uu-

den *s.* strömfullhet, stark ström. -rran rtaa l. -rtaan rrata *v.* strömma. -rtaus uksen *s.* strömning. -tailen lla *v.* strömma smått. -rron rtoa l. -rtoon rroia *v.* strömma rasst, virrottain strömwis, i strömmar. -rtoilen lla *v.* strömma rasst, fortfarande.

Wirtaa aan *s.* Wirdois.

Wirtsa an *s.* boskaps urin, gödselwatten, virtsakinner smutslår, *ep.* för dyngigt kreatur. -ainen isen *a.* full af urin l. dyngwatten. -aan ata *v.* kasta watten.

Wirtyn ttyä *v.* förlora färgen, changera, blekas.

Wiru un *s.* qwitter. -uun uta *v.* qwittra.

Wirun ua *v.* sköljas, ligga i watten, töjas, flyta sakta, utsträcka sig, ligga utsträckt, wräka sig raklång. -uma an *s.* sköljning, senssträckning, uttöjning, wräkning, virumaheinä = pistosheinä och ramparuoho. -uja an *s.* som sköljes, som ligger utsträckt. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* skölja, spola, uttöja, uttänja. -utus uksen *s.* sköljning, uttöjning. -uttaja an *s.* sköljare, töjare. -ututan ttaa *v.* låta skölja.

Wirva an *s.* lyktgubbe, irrbloß, *a.* yster, virvapaju jolster (*salix pentandra*). -allinen isen *a.* full af irrbloß, yster (virma).

Wirvalo on *s.* krans (under grytor, pannor).

Wirvanto nnon l. -vanne nteen *s.* krans (virvalo), randlist.

Wirve een *s.* band, bindel, wägstake. -veitän ttää = virvitän se virpi.

Wirveli in *s.* wicker, reksgräs (*vicia* och *lathyrus*).

Wirvikko, virvitän, virvilys se virpi.

Wirvilä än *s.* duslins (*ervum hirsutum*), wicker (virveli).

Wirv .... se virkiä.

Wisa an *s.* masur, visapahka masurknöl, visaperä l. -peräinen = visainen, veden visa andmat (*lemna polyrrhiza*). -sainen isen *a.* af masur, masurstark. -sakas kkaan *s.* masurbjörk, *a.* masurstark. -saun uta *v.* bli masurlik, få masur.

Wise een *s.* duggregn.

Wiserrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* qwittra, drilla. -rrys yksen *s.* qwitter. -rre rteen *s.* drill. -rtäjä än *s.* qwittrare, sångfogel.

Wiskaan l. viskajan kata *v.* kasta, slänga, viskaa jyviä kasta l. rena säd. -kaaja an *s.* kastare. -kaus uksen *s.* kastning, slungning. -kin imen l. -kuri in *s.* kastwerktyg, kastskofwel, viskinlapio kastskofwel. -kain amen *s.* ösfar. -kin *prt.* viskin vaskin kringströdt hårs och twärs. -ku un *s.* kastning. -kaelen *sdr.* -kailen lla l. -kelen llä *v.* kasta smått, kasta fortfarande, hit och dit. -kahdan htaa l. -kasen sta *v.* kasta hastigt. -kon oa *v.* kasta rasst. -koilen l. -koskelen lla *v.* kasta rasst fortfarande. -kaun uta l. -kaudun utua l. -kaunnum *sdr.* -kaannun nnua *v.* bli kastad, slungas, tuuli viskautui vastaiseksi winden kastade sig emot. -koun uta *v.* kastas rasst, slängas. -kautan ttaa *v.* låta kasta. -kotan ttaa *v.* låta kasta rasst. -kottelen tella *v.* fortfarande låta kasta rasst, slänga sig wåldsamt hit och dit.

Wiskari in *s.* ett slags som begagnadt i stället för hästsko.

Wisku un l. -una an *s.* hwiskning. -un ua *v.* knysta, hwiska. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* knysta, taßla, mumla. -utus uksen *s.* hwiskning, mummel, taßel (viskaan).

Wisma an, vismon oa = visva, visvon, vismaheinä = vinkeriäinen.

Wiso on = vino och visu.

Wispiläinen isen *s.* wintergrön (*pyrola umbellata*).

Wissi in *a.* wiß, säker. -sseys yden *s.* wißhet. -ssisti *adv.* wißt, säkert. -ssitän ttää l. -sseytän ttää *v.* förwißa, försäkra. -ssitys yksen *s.* förwißning, försäkring. -sseyn ytä *v.* förwißas.

Wisto on *a.* obehaglig. -totan ttaa *v.* wäcka obehag, åstadkomma ristningar, rysningar, minua vistottaa jag känner obehag, har rysningar.

Wisu un *a.* tät, icke läck, noga, sparsam, listig, visu astia tätt kärl, ota visu vaari gif noga akt, visukinttu snåling, gnidare, visuvesi = visva. -uus uuden *s.* täthet, noggrannhet, karghet, listighet. -usti *adv.* tätt, noga. -uutan ttaa l. -uuttelen tella *v.* wara tät,

moga, sparsam, göra tät, bete sig lifligt. -uutus uksen s. tätgörning, sparsamt l. lifligt beteende.

Wisva an s. wätska i sår l. bölder, wattenhaltigt war, visvaheinä folögen (ranunculus acris). -vainen isen a. wätskande, warig. -von oa v. wätskas, waras.

Wita dan s. sned, s. wätta i ändan på wät till deß igenfinnande, braxengräs (littoles lacustris), flotagräs (sparganium natans), menee vitahan går på sned. -säde iteen s. snedt tillstånd, menee vitaalle l. vitohin går på sned. -itainen isen l. -itvinen isen a. sned, vitaisin på snedden, katkee viteiseen brister på sned, vitainen lampi träsk fullt med braxengräs. -italikko kon s. snedt tillstånd, ung risskog. -tikko kon el. -tikkö kön s. ung risskog. -itas uksen s. långt ris, gren, gärdesband (vitsa). -idin timen s. skafknif ss. i linstabba. -idin tiä l. -itelen dellä v. skafwa med skafknif, skära långa skifwor, stryka fram. -itiö ön skafning, hamprening, vitiöveitsi trädknif hwarmed hampa renas ifrån skäfwor. -itaisen sta v. hastigt skära en skiswa, stryka hastigt fram på snedden. -idoa toa l. -itoilen lla v. skära till rakt, stryka fram, rensa hampa från skäfwor.

Witi din s. nyß fallen snö, ss. i kallt wäder, så att ett qwidande låte uppstår, vitikeli före i sådan snö, swårt före, pitää vitia håller ett qwidande låte. -itinen isen a. fullt med nyßfallen snö, trögt (före). -itisen sta v. qwida, pipa, gnissla. -itinä än s. qwidning, pipning, gnissel. -itiya ytä v. bli trögt före (vita).

Witja an s. fed, rautavitjoihin rakennus. fläd i jernfed, vyöllisvitja bälte af spännen l. häkten.

Witka an a. senfärdig, trög, långsam, vitkaan l. vitkaen l. vitkoin långsamt. -kainen isen l. -kallinen isen a. senfärdig. -kallisuus uuden s. senfärdighet. -kallisesti adv. senfärdigt. -kutan tian l. -kuttelen tella l. -kistelen llä -kastelen lla v. wara senfärdig, göra långsamt. -kutus uksen s. senfärdigt beteende.

Wito doa s. sned (vita).

Witrin iä v. sty i tysthet, tuli vitrii samalissa metsään elden flyger ljudlöst långsmed mossan i skogen, hiiri vitrii.

Witsa an s. ris, spö, band i gärdesgård l. färl, antaa vitsaa gifwa ris, saa vitsaa får ris, saa vitsoja för spö (ris), vitsaamies risare, vitsaväli afståndet emellan gärdesgårdsbanden, vitsaruoho farbaser, tornört (turritis glabra). -sanen sen dim litet ris, band. -sas aksen s. ris l. gren till band, vitsaspuju till band dugligt wide (salix cinerea). -sikko kon s. risbuske, rismark, widjeskog, ung löfskog (vitikko se vita). -saan sata l. -saelen står. -sailen lla v. risa, basa, hudstryka, tukta, förse med widjeband. -saus uksen s. risning, hudstrykning, tuktan, hemsökelse. -son oa l. -soskelen llä v. risa, hudstryka, tukta starkt, förse med widjeband. -sastan aa l. -sastelen lla v. förse med widjeband, binda gärdesgård. -sastus uksen s. gärdesgårds bindning.

Witskun ua, vitskutan ttaa = viskun, viskutan.

Witta tan, vitas aksen o. s. w. = vitsa m. fl.

Wittu tun s. qwinnoblygd.

Wiu int. hwinande ljud, viuuorsa blåsand (anas penelope). -uahutan ttaa v. ropa l. ljuda wiu. -uhahdan htaa v. ljuda hastigt wiu, hwina till hastigt. -uhakka kan s. hwinande, häftig, viuhakka kävi det hwinade. -uhina an l. -uhu un s. hwin -hua ua v. hwina. -uhuelen lla v. hwina smått, röras hwinande. -uhautan ttaa v. hu att ljuda wiu, låta hwina -uhöttelen tella v. röras med hwin hit och dit.

Wiuhka an s. skarp hwinande wind, windstäkt, winddrag, wifta, fläkt, plogbill, plogrist, iltaviuhka aftonfläkt, tytöviuhka flicksnärta, mips. -ku un s. fläkt, hwin. -kana an s. fläkt, poet. winge. -kuri in s. hwin, dån, brus. -kalainen isen a. försedd med rist, ep. för plog. -kaan kata v. hwina, röras hwinande, skära upp med plogrist. -kava

an *a*. stiftande. -kale een *s*. lång stifwa, tilta. -kaisen sta *v*. skära hastigt. -hon hkoa *v*. skära rafft. -kautan ttaa *v*. låta hwina.

Wiuhdon htoa *v*. wifta, mennä viuhtoo. -htane een = viuhkana.

Wiuhu un *s*. öskar, hwin (viu).

Wiukahdan htaa = vivahdan.

Wiukale en *s*. stifwa, klimp.

Wiukelo on *s*. renna, bergskrefwa.

Wiukka kan *a*. häftig, hwinande (viu).

Wiulu un *s*. fiol, viulun vinguttaja birfilare.

Wiura an *s*. fall genomträngande blåst. -rahutan ttaa = viuahutan se viu.

Wiuru un *a*. sned, förwriden. -ukka kan *s*. förwridet ting, något som wrider sig (vierukka).

Wiuskahdan htaa *v*. slungas, kastas med hwin.

Wivahdan htaa *v*. hastigt wippa upp (vipu), glimta hastigt förbi, ha tycke af ngt wid hastigt ögonkast, hwina till (viu), vivahti punaiselta glimtade hastigt af rödt, vivahti veljehensä hade tycke af sin broder. -vahdus uksen *sdr*. -vaus uksen *s*. hastig wippning, hastig glimtning, vivaukselta som hastigast, i en blink. -vahutan ttaa *sdr*. -vautan ttaa l. -vauttelen lla *v*. wifta hastigt, slå så att det hwiner. -vahtelen hdella *v*. då och då glimta l. wippa.

Wivikko kon = vitsikko.

Wiv .... se vip....

Woh *int*. stönande ljud. -hkaan kata l. -hkaelen *sdr*. -hkailen lla *v*. ropa woh, stöna, stånka. -hun hkua l. -huilen lla *v*. stöna, flåsa. -hutan ttaa l. -hkutan ttaa l. -huttelen tella l. -hkuttelen lla *v*. ha att stöna, stånka. -hkutus l. -hutus uksen *s*. stön, stånkning.

Wohla an *s*. kid, munkaswel. -anen sen *dim*. killing. -ainen isen *a*. rik på kid. -lin ia *v*. föda kid, killa.

Wohlaan ata *v*. slabbra.

Woi l. voih *int*. utrop af jemmer, we, ack. -ikka kan *s*. en som ropar woi, jemrande, eländig, sjukling. -ikkaan kata l. -ihkaan kata l. -ikkaelen *sdr*. -ikkailen lla *v*. ropa woi, jemra sig. -ikahdan htaa *v*. ropa hastigt woi, uppgifwa ett jemmerrop. -ikerran ttaa l. -ikerrehdan htaa *v*. jemra sig. -ivotan ttaa l. -ivottelen tella *v*. ropa woi woi, jemra sig. -ivotus uksen *s*. weklagan, klagolåt.

Woi in *s*. smör, voileipä smörgås, voikukka smörblomma (*taraxacum officinale*), voihcinä kråkhwete, wildt hwete (*melampyrum*), voisipuli smörlök, voisieni ett slags swamp. -ikoinen sen *dim*. liten smörbit. -ikko kon l. -itio on l. -itikko kon *s*. djur af smörgul färg, isabellfärgad isl. häst. -ikkoinen isen *a*. gulaktig. -inen isen *a*. smörig, smörrik. -ilakka kan *s*. smörfärgad, black. -idan taan *v*. smörja. -itia an l. -itaja an *s*. smörjare. -ide teen l. -isin imen *s*. smörja, salwa, balsam. -iteinen isen *a*. smörjig, rik på smörja. -itelen della *v*. smörja. -itelus uksen l. -itelemus uksen *s*. smörjning, smörjelse. -itelia an *s*. smörjare. -idun tua *v*. bli besmord, besudlas. -idutan ttaa *v*. besmörja, besudla. -iteroinen isen = voisinni. -itoin ttoman *a*. utan smör. -ittomuus uuden *s*. smörbrist (voin).

Woiluke kkeen *s*. halsdyna under ramor.

Woin ida *v*. förmå, orka, wara i stånd, kunna, kuinka voit huru mår du, ei voi saada förmår ej, är ej i stånd att få, voi niin olla kan så wara, voipa förmögen, förmående, voitava hwarmed man förmår, beqwäm, tjenlig, voitu öfwer hwilken en annan förmår, illamående, swag, sjuklig, unesta voitu tyngd af sömn, tunnolta voitu betwingt af samwetet. -inti nnin *s*. förmåga, styrka. -ivas paan *a*. förmående, förmögen. -ima an *s*. kraft, styrka, makt. -imakas kkaan *a*. stark, wälmående, sig wälbefinnande. -imus uksen *s*. wäldt, öfwermakt. -imuus uuden *s*. kraft, förmåga. -ituus uuden *s*. illamående. -imallinen isen *a*. stark, mäktig. -imallisuus uuden *s*. starkhet, mäktighet. -imallisesti *adv*. starkt, kraftigt, mäktigt. -imatoin ttoman *a*. kraftlös, wanmäktig, oförmögen. -imattomuus uuden *s*. kraftlöshet, wanmäktighet, oförmögenhet. -imattomasti *adv*. kraftlöst, wanmäktigt. -imenen mela *a*. [illegible]

ka, förkofra sig. -imastua ua v. få styrka. -imistaa aa l. -imistutaa ttaa v. gifwa styrka. -imistus uksen s. styrkning. -imistelen lla v. gifwa småningom styrka, uppöfwa sina krafter, gymnasticera. -imistelu un s. gymnastik. -imustaa aa v. få öfwerhand, bli öfwerlägsen. -innun ntua v. få krafter, repa sig. -itan ttaa v. wara öfwerlägsen, öfwerträffa, öfwerwinna, besegra, winna, bekomma, edellä voittain på förhand. -ittamus uksen s. winning, besegring. -ittaja an s. öfwerwinnare, besegrare, winnare. -ito tteen s. öfwerwunnet tillstånd, on taudin voitteessa, unen voitteessa är i sjukdoms, sömnens wåld, något sjuk, sömnig. -itinki ngin s. ställe der någon besegras. -itto ton s. winst, seger, voittosankari segerhjelte, voittomaa eröfradt land, prowins, voittoretki segertåg, on unen voitossa är något sömnig, rukiit tulevat harvan voitoiksi rågen blir gles, på glesare stdan. -ittonen sen dim. olla voittosilla wara i bardalek, kämpa. -ittoinen isen l. -itollinen isen a. segrande, winnande, öfwerlägsen, förbelaktig. -itollisuus uuden s. öfwerlägsenhet, förbelaktighet. -itollisesti adv. segrande, förbelaktigt. -ittelen tella v. winna småningom, kämpa, mäta sin styrka. -ittelo on s. täflan i styrka, kamp. -iteskelen lla v. segra småningom. -idun tua v. förswagas af sjukdom (voitu). -ivun ipua v. få något krafter, utmattas, digna. -ipumus uksen s. utmattning. -ivus uksen s. utmattningstillstånd. -ivutan ttaa v. utmatta, undertrycka, nedtrycka. -ivutus uksen s. nedtryckning, utmattning. -imatuunnun ntua l. -imattaudun utua v. förlora krafter, bli orklös (voi).

Wokisen sta v. mumla. -ina an s. mummel.

Wokki kin s. spinnrock.

Woli in l. -linto nnon s. frihet, rättighet. -lin ia v. handla fritt, efter godtycke.

Wolkka kan l. -kki kin s. tölp, ep. för warg.

Wollu un s. qwinnoblygd. -utan ttaa v. ha samlag.

Wolo on s. lång stråra, volomsama ep. för warg. -lotan ttaa v. tjuta. -lotus uksen s. tjut.

Wolus uksen pl. volukset = purilaat.

Wonka ngan s. blåst och yrwäder, storm, fart. -nkaisen sta v. tjuta till doft ss. stormen. -ngun nkua v. tjuta doft. -nkula an s. wräkling.

Wonukka kan s. elak menniska.

Woolme een s. sjukdomsanfall, attack.

Wora an l. -ro on s. tjuf, röfware. -ruun ruta v. bedraga, stjäla, röfwa. -rokka kan s. liten skälm.

Wormu un s. elggräs (*spiræa ulmaria*), tulivormu himmelsgräs, råmjölke (*epilobium angustifolium*).

Wornin ia v. kråla. -itan ttaa v. kråla, ha att kråla.

Woro se vora.

Worota an s. windspel. -rotti tin s. skruf, skrufformig nyckel.

Worsmin ia v. trockla.

Wosa an s. wägwisare.

Wosuun uta v. slabbra.

Wotka an l. -ko on s. lätting, ep. för warg. -kistelen lla v. lättjas, wräka sig.

Wotaahdan htaa v. plumsa, dimpa, slå till med doft ljud.

Woura an s. hyra, arrende, frakt. -aan ata v. lega, hyra, frakta. -aus uksen s. legning, fraktning.

Wouti din s. fogde.

Wuhisen sta v. susa.

Wuitin ttia v. gå bort.

Wuitti tin s. andel, lott.

Wujun ua v. ligga och wräkas.

Wunukka kan s. barnunge, snyffel.

Wuo vuon s. strömfåra, ström, strömigt ställe, vuokivi sten i strömfåra (ofta af besynnerligt utseende), vuoheinä wattenmöja (*batrachium heterophyllum*), sen vuoksi derföre, i anseende dertill, rahan vuoksi i och för pengars skull, ikänsä vuoksi i anseende till sin ålder. -uodan taa v. flyta, läka, veri vuotaa haavasta bloden flyter från såret, astia vuotaa kärlet läker, vuotava flytande, läkande. -uotavainen isen a. flytande, läkande.

-uotavaisuus uuden *s.* flytande l. läckande egenskap. -uoto don *s.* flytning, läcka, vuotokivi droppsten, stalaktit. -uolas aan *a.* flytande ymnigt, ymnig, fyllig. -uotaja an *s.* som läker, flyter. -uodatan ttaa l. -uodattelen tella *v.* utgjuta. -uodattaja an *s.* utgjutare. -uodatus uksen *s.* utgjutning. -uoksi sen *s.* flod, ström, Wuoksen ström, luode ja vuoksi ebb och flod. -uoksinen isen *dim.* liten flod, *a.* rik på floder (vuolaan).

Wuod .... se vuo och vuot....

Wuohi hen *s.* get, vuohen kukka l. herukka hwitsippa (*anemone nemorosa*), vuohen miekka swärdslilja (*iris pseudacorus*), vuohen silmä hwitsippa l. prestkrage, vuohen sieni murkla (*morchella esculenta*), taivaan vuohi enkel beckasin (*scolopax gallinago*). -inen isen *dim.* liten get, *a.* rik på getter.

Wuohinen isen l. -hiainen isen l. -hunen sen l. -honen sen l. -hus uksen *s.* hasled på hästar (vuohi).

Wuojo on *s.* täljsten = vuojokivi.

Wuojunen sen = vuohiainen.

Wuoka an *s.* sätt, form, siihen vuokaan tehty gjord på det sättet, efter den formen.

Wuokki kin *s.* elf (joki).

Wuokko kon *s.* skäk, humör, lynne, sinnestillstånd, hwitsippa (uokko). -kottain *adv.* skäkstals.

Wuokonen sen = vuohonen.

Wuokra an, vuokraan ata, vuokraus uksen = voura m. fl.

Wuoksi, vuoksinen se vuo.

Wuolaan lata l. -len lla l. -lin ia *v.* utskära tunna skifwor, skafwa, glatta, urhålka, vuoltu l. vuolittu kivi glatt huggen sten. -lama an *s.* urhålkning i wärande träd (till följe af eld, röta m. m). -li len *s.* sparre (täljdt träd), fiskblåsa. -liainen isen l. -lunen sen *dim.* mindre takfparre. -le een *s.* sparre. -letoin ttoman *a.* utan sparre. -lia an *s.* glättare, huggare, urhålkare. -lin imen *s.* werktyg för att skafwa, skafjern, hålknif. -las aan *a.* glatt, slät (vuo). -leke kkeen l. -lake kkeen *s.* tunn skifwa, skäfwa. -lu un *s.* glattning. skafning, urgröpning, tunn skifwa. -los oksen *s.* täljning, glattning. -linta nnan *s.* glattning, urhålkning -laiken lla l. -leskelen lla l. -liskelen lla *v.* skära fortfarande skifwor. -laisen sta *v.* skära en skifwa.

Wuolainen isen l. -ahinen isen l. -ahainen isen l. -ankoinen isen *s.* uti kärr wistande myth. personlighet, myrmalmens alstrare, i myror wistande, *ep.* för jern. -lahatar *sdr.* -latar ttaren *s.* qwinlig personlighet af samma egenskap, jernalstrarinna.

Wuolehdun htua *v.* bli öm ss. tänderna af syra.

Wuollan ltaa *v.* strömma starkt, rycka med sig som en ström. -llo lteen *s.* starkt strömdrag, strömmande ställe. -llas ltaan *a.* starkt strömmande (vuo).

Wuolu un *s.* fiskblåsa. -unen sen *dim.* liten blåsa (vuolaan).

Wuoma an *s.* stort widsträckt kärr (vuono).

Wuona an *s.* lamm, villavuona får som ännu icke blifwit klippt. -nin ia *v.* lamma.

Wuonilo on *s.* årsgammal renko. -ngas kaan *s.* frisk ren, hwarmed t. ex. ännu icke under året blifwit körd. -ngun nkua *v.* bli brukbar, färsknа, förnyas.

Wuono on *s.* fjord.

Wuopa van l. -paja an l. -pio on *s.* djup inskärning i flod l. träskstränder.

Wuori ren *s.* berg, vuoren kukkula l. kummu bergstopp, vuoriseutu bergstrakt, vuoren kulma bergsklack, vuoren vaate *ep.* för färgmossa (*lichen saxatilis*), vuoren kukkanen bräddlaf (*lecanora tartarea*), vuoren haltia bergsrå, vuoren väki myth. wäsenden i berg, mene vuoreen l. vuoriin gå åt fanders. -rinen isen *dim.* litet berg, *a.* bergig. -ilainen isen *s.* bergsbo. -isto on *s.* bergmassa, bergland. -retoin ttoman l. -ritoin ttoman *a.* utan berg.

Wuoro on *s.* skifte, tur, werling, hyra, vuoroin turwis, åmsom, suun l. sanan vuoro tur att tala, hengen vuoro andrum, vuorokausi dygn, vuorostaan i sin tur, vuorovirsi werelsång, vuoroviljelys werelbruk, vuoro sihnissä

ögonfluß, panna vuorolle förpakta, utlega, uthyra. -roon ota v. uthyra, förpakta. -rous uksen s. förpaktning, utarrendering. -roinen isen a. turande, alternerande. -rotan ttaa l. -rottelen tella v. omwerla, göra turwis, alternera, vuorottain l. vuorotellen turwis. -rottainen isen a. omwerlande, alternativ. -ottaisesti adv. alternativt. -rotus uksen s. omwerling, turwis görning. -rotoin ttoman a. utan tur, utan werling.

Wuorsa an s. treårig ren. -su un l. -so on s. treårig renko l. båfwer, vuorsuvaadin treårig renko, vuorsuhärkä 3årig renore.

Wuosa an s. wråkling, afskrap.

Wuostava an a. brant.

Wuode teen s. bädd, tehdä vuodetta bädda, vuoteen oma sängliggande, tautivuode sotsäng, kuolinvuode dödsbädd. -teus uden s. liggning, salavuoteus lönskaläge. -teinen isen a. hörande till bädd, rik på bäddar, s. sängkamrat, salavuoteinen till lönskaläge hörande, salavuoteinen lapsi oäkta barn. -teisuus uuden s. sängkamratskap, salavuoteisuus lönskaläge. -teellinen isen a. som har bädd, sängliggande.

Wuosi den s. år, vuotena sdr. vuonna 1860 år 1860, vuosikausi året om, vuosiluku årtal, mennyt vuosi sistlidet år, tuleva vuosi nästkommande år, vuoden tulo årsaffastning, vuosi vuodelta år från år, vuosikertomus årsberättelse, joka vuosi hwarje år, joka toinen vuosi hwartannat år. -tonen sen dim. = vuosi. -tinen isen l. -tuinen isen a. årig, menneen vuotinen fjolårig, vuotinen työ årsarbete, vuonna vuotuisena sdr. vuotuissa hwarje år, vuonna vuotuisenansa hwar sitt år. -tiainen isen l. -tias aan a. årig, årsgammal. -tuus uuden s. året i sin helhet, årswärt, årsgröda. -sinainen isen a. hwarje årig, för hwarje år. -sittain l. -sitellen adv. årligen.

Wuota dan s. hud, vuot-raippa dragrem af hud. -tanen sen dim. liten hud. -täinen isen a. af hud, rik på hudar. -tikainen l. -tiainen isen s. sko af rå hud. -tava an a. hudstark, bred.

Wuotan ttaa, vuottelen tella = odotan, odottelen.

Wuotan ttaa v. följa efter, gå efter spår. -tos oksen s. då spår synas, lumella on kyllä vuotos på snön äro nog spår synliga. -tun ttua v. hinna, komma i sigte, wisa spår, ei vuottunut jälkiä inga spår syntes till.

Wuot... se vuo och vuosi.

Wutkastan aa l. -kustan aa v. wråla.

Wyhdytän ttää v. tysta, stilla (barn).

Wyhisen stä v. mysa, mumla. -inä än s. sakta mummel.

Wyhti hdin s. hårfwa. -hdin htiä v. hårfwa. -hdin htimen s. hårfwel, hårftråd = vyhdinpuut (vihti).

Wyräjän ää l. vyrisen stä v. surrä. -rinä än s. surr.

Wyö vyön s. bälte, gördel, kärlband, kroppens midja, vyöliina förkläde, miekka vyöllä swärdet i sidan, miekka vyössä swärdet i bältet. -yöhyt yen l. -yönen sen dim. litet bälte. -yös öksen s. kärlbandsämne, trädgren m. m. -yötärä än l. -yötärö ön l. -ylistö ön s. linning kring midjan (på byxor, kjortlar). -yölimä än s. förkläde. -yötäin ämen l. -yötäinen isen l. -yötiö ön l. -yötelys yksen s. midja. -yötärys yksen s. lif på kläder, vyötärystäin kring midjan.. -yötäinen isen s. midja, pl. vyötäiset korsryggen. -yöti den s. band, ring, vyöden nuorat snören på plogen hwarmed den regleras, vyötikaula ringhals. -yöllinen isen a. försedd med gördel l. band, gördlad, bandad, s. förkläde, vyöllisvitja gördelkedja, vyölliskoukku gördelkrok. -yötän ttää l. -yöttelen tellä v. gördla, omgjorda, banda. -yöttäjä än s. gördlare, bandare. -yötös öksen s. omgjordning, bandning. -yöde teen s. midja, pl. vyöteet höfter. -yötin ttimen s. medel att omgjorda l. banda, gördel, midja. -yötöin ttömän a. utan gördel, bandlös, obandad.

Wyöre een = vöyräs.

Wyöry yn s. hwirfwel, jordras, glidning på wägar (der man lätt skjener).

-ryinen isen *a.* hwirflande, full med hwirflar l. ras, fluttande. -ryn yä *v.* wältras, rasa ned, rulla. -rys yksen *s.* rullning, rullande tillstånd. -rymys yksen *s.* rullning, ras. -ryke kkeen *s.* rullande ting, rulle, lumivyöryke snöras, lavin. -ryskelen llä *v.* rulla smått. -rähdän htää *v.* rulla hastigt, hwälfwas en gång. -rähdys yksen *s.* hastig omhwälfning. -rytän ttää l. -ryttelen tella *v.* rulla, wältra. -ryttäjä än *s.* rullare, omwridare. -rytys yksen *s.* wältring, omkringwridning. -rähytän *sdr.* -räytän ttää *v.* wältra l. wrida en gång omkring. -räyttelen tellä *v.* wrida l. wältra en gång då och då. -rin iä *v.* rulla l. rasa ned fortfarande.

Wyöt.... se vyö.

Wäe.... se väki.

Wähkyrä än l. -räinen isen *a.* tjock och kort, undersätsig.

Wähä än *a.* liten, ringa, vähän vähä l. vähin vähin mycket litet, vähäarvoinen af ringa wärde, vähämielinen enfaldig, oeftertänksam, vähävarainen med små tillgångar, vähäväkinen med ringa krafter, ringa mannskap, litet folk, vähäpätöinen obetydlig, oansenlig, vähin voimin med ringa krafter, vähin puhumin med få ord, vähä l. vähän parempi litet bättre, on vähissä är förminskadt, finns föga qwar, on vähällä saada är nära att få, vähiltä olisi kuollut war nära att dö, vähäpä siitä hwad mer, föga är deraf att wänta, hwad betyder det, vähemmäksi i mindre grad, vähintäkin l. vähinnäkin l. vähinnään åtminstone, ei vähintäkään ej det ringaste, icke det minsta. -häinen isen *a.* liten. -hyys yyden *s.* litenhet, ringhet. -hähkö ön l. -häläntä nnän l. -häläntäinen isen *a.* något liten, temligen ringa. -henen hetä l. -hennyn ntyä *v.* bli liten, förminskas. -hennän ntää l. -hentelen nnellä *v.* göra till mindre, förminska, förringa. -hentäjä än *s.* förminskare. -hennys yksen *s.* förminskning. -häksyn yä l. -hästyn yä l. -heksin iä *v.* anse för ringa, anse för litet. -hitän ttää l. -hittelen tellä *v.* fördela i små delar, vähittäin l. vähittäisin l. vähitellen småningom, litet i sender. -hennytän ttää *v.* låta förminska. -hätän ttää *v.* wara knapp, icke fullt räcka till.

Wäijyn yä l. -yilen llä *v.* ställa försåt, lura på. -yjä än *s.* som ställer försåt, lurare. -ymys yksen *s.* försåt, lurning. -yinen isen *a.* försåtlig, lurande. -ys yksen *s.* försåt, bakhåll. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* låta ställa försåt, bilda bakhåll. -ytys yksen *s.* bildandet af bakhåll. -yttäjä än *s.* den som låter ställa försåt.

Wäijän ää *v.* blänka, skimra.

Wäikylä än *s.* putsmakare.

Wäikyn kkyä *v.* flara, swärma, swäfwa, wagga af och an.

Wäikärehdän htää *v.* hoppa, bullra, skramla.

Wäikästelen llä *v.* lura, titta.

Wäilyn yä l. -läyn ytä l. -lähdyn htyä l. -lehdyn htyä *v.* stillas, upphöra, försvinna, juoma väilähtyy drycken blir andfallen. -lähytän ttää *v.* stilla l. låta upphöra hastigt, göra i en blink.

Wäinistelen llä = väinästän.

Wäinä än *s.* väinän taimi kafweldun (*typha latifolia*).

Wäinämöinen isen *s.* Wäinämöinen, pl. Wäinämöiset l. Wäinämöisen virsut sjustjernan.

Wäinästän ää *v.* anstränga. -tyn yä *v.* bli ansträngd, ansträngas, försträcka sig. -tytän ttää *v.* anstränga, låta anstränga sig.

Wäipäs ppään *a.* swag i benen, trögt framskridande. -stän ää l. -stelen llä *v.* trögt framskrida, ragla, wackla fram, krypa. -stys yksen *s.* trögt framskridande, raglande.

Wäistän ää *v.* wika undan för någon, maka åt sidan, undwika, gå undan, parera. -telen llä *v.* wika långsamt undan, wända fortfarande. -tyn yä l. -täydyn ytyä *v.* wika undan, gå undan, draga sig åt sidan, fly.

Wäitän ttää l. -ttelen tellä *v.* påstå, disputera, anstränga sig. -ttäjä än *s.*

disputator. -tös öksen s. disputation, påstående.

Wäive een l. -vä än s. kreaturslus. -veinen isen dim. liten lus, a. full af löß.

Wäivyn ikyä = väikyn.

Wäjyn yä v. skimra, blänka. -ystän ää l. -ystelen llä = väjyn (väijän).

Wäkerryn rtyä v. tigna ned.

Wäki sen s. kraft, styrka, wåld, folk, ohran väki kornets must, öl, dricka, sonnan väki gödselmust, väkiviina sprit, väkivasara slägga, väkikapula l. -karttu handkafwel, väkirynnäkkö storm, bestormning, väkivalta wåld, väkivaltainen wåldsam, väkivaltaisuus wåldsamhet, väkivirta starkaste strömfåran, väkisuoni sena, väkisuuri öfwermåttan stor, väkipakko nödtwungenhet, väkiala hwad som med arbete förtjenats, väkipyörä block, väkivointi all kraft, all förmåga, väkipala bröd bit som lemnas oäten, väkihammas wisdomstand, väkipuoli half kraft, halffolk, träl, kirkkoväki kyrkfolk, palkkaväki tjenstefolk, työväki arbetsfolk, sotaväki krigsfolk, menee sotaväkeen går i krigstjenst, jalkaväki fotfolk, infanteri, hevoisväki rytteri, väenlasku folkräkning, tulla väkeensä komma till krafters, återfå krafterna, en lähde väkeen jag går icke, wiker icke för wåld, vatsan väki foster, tekee vihan väessä handlar i wredesmod. -äkinen isen a. kraftig, wåldsam, twungen, folkrik, väkisin l. väkiseen l. väkisten med wåld, väkinen työ twunget arbete, käydä väkisille anwända wåld, olla väkisillä leka natthugg. -äkisyys yyden s. twungenhet. -äkisesti adv. med wåld. -äkiäinen isen a. ansenlig. -äellinen isen a. kraftig, folkrik. -äekäs kkään a. folkrik. -äellisyys yyden s. folkrikhet, kraftighet. -äestö ön s. folkmängd, manskap. -äkevä än a. stark, wåldig. -äkevyys yyden s. styrka, starkhet. -äkevästi adv. starkt, wåldigt. -äkinäinen isen a. wåldsam, twungen. -äkinäisyys yyden s. wåldsamhet, twungenhet. -äin äkiä v. få styrka, förökas. -äkeyn ytä l. -äkeynnyn ntyä l. -äkeydyn ytyä v. bli stark l. folkrik. -äetän ttää v. göra stark, krysta, gödsla. -äete tteen s. starkgörning, gödsling, gödsel. -äetys yksen s. starkgörning, gödsling, krystning, ansträngning. -äestän ää v. befolka, wåldföra. -äetöin ttömän a. utan kraft, folktom. -äettömyys yyden s. kraftlöshet, folktomhet. -äettömästi adv. kraftlöst, maktlöst.

Wäkisen stä v. mumla, hwäsa.

Wäkkärä än s. lekan, hårfläta i nacken.

Wäkä vä'än s. hulling, väkäpiikki, väkäkeihäs harpun, väkärauta jernredskap med hulling, krok m. m., skena på yxa, hammare m. m. -äkänen sen dim. liten hulling. -äkäinen isen a. försedd med hulling. -äkään väätä v. förse med hulling.

Wäkäisen stä = väkisen.

Wäleä än a. snabb, skyndsam, väleben joudu, välehemmin tarvitahan skynda snart, snarare du behöfwes, välehimmin snarast. -leys yden s. hastighet, -leästi adv. hastigt, skyndsamt.

Wälhyn yä v. gifwa ett pladdrande ljud, pladdra. -hään hätä v. pladdra.

Wäli in s. mellanrum, mellantid, mellangift, välikappale medel, Wälimeri Medelhafwet, väliaika mellantid, väliseinä mellanwägg, välipuhe aftal, välipala mellanmål, välikirja kontrakt, välipappi interimspredikant, välimies medlare, juoksee kyläin väliä springer emellan byarna, virsta taloin väliä en werst emellan gårdarna, maksaa väliä betalar emellan, pitää väliä hålla upp emellan, göra afseende på, bry sig om, ei ole väliä det är detsamma, suorittavat välinsä göra upp liqwid sinsemellan, qwitta sinsemellan, välipää mellanskof, välikauppias mäklare, välistä emellanåt, stundom, välitse genom mellanstället, meni jalkain välitse gick fram emellan benen. -listi l. -listäin l. -littäin l -limmiten l. -limittäin adv. stundom. -linen isen a. mellanwarande, avainten väliset nyckelband, nyckelring, veitsen väliset band l. kedja hwarmed knifwen hänger i bältet. -likkö kön s. tistelstång. -lin imen s. föreningsband. -litän ttää v. medla, bemedla. -littäjä än s. medlare. -litys

yksen s. bemedling. -lite tteen s. mellangift. -littelen tellä v. bemedla, medla fortfarande, hålla upp emellan. -linäinen isen a. ömsesidig. -lys yksen s. vakoin välykset fång emellan diken l. fåror. -liyn ytä v. komma emellan.
Wälisen stä = väljään.
Wäljä än a. wid, rymlig, on väljällä är på öppna fältet. -jyys yyden s. widd, rymlighet. -jästi adv. rymligt. -jäkkö kön a. något wid. -jenen etä v. bli wid, widgas.
Waljähdän htää l. väljähdyn htyä v. gisna, domna, bli andfallet (väilähdän).
Wäljäkkä kän s. sillnät (väljä).
Wälkiä än = väleä.
Wälkyn kkyä l. -kkään kätä v. blänka. -kkymys yksen l. -kkynä än s. blänkning. -kähdän htää v. blänka hastigt. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. ha att blänka, swänga ett blankt ting. -kyttäjä än s. som låter blänka, swängare. -kytys yksen s. blänkning, swängning. -kähytän ttää v. ha att hastigt blänka.
Wällä än s. djupare watten emellan forsande ställen.
Wälppä pän s. groft såll, rissel, a. grof, stor, on väljällä välpällä är på wida öppna fältet -ppään pätä l. -ppäelen sdr. -ppäilen llä v. sålla, asikilja. -ppäys yksen s. sållning. -ppääjä än s. sållare.
Wälsyn yä v. gifwa ett pladdrande, oredigt ljud, pladdra. -sään sätä v. pladdra. -säkkä kän a. pladdrande, fylsig.
Wältti tin s. plog, trädesstock l. trädstock. -ttään tätä v. plöja upp linda. -ttäys yksen s. upplöjning.
Wältän ttää l. -ttelen tellä v. gå ur wägen, wäja, undwika, gå an, duga någorlunda, välttävä behjelplig, anna välttää låt gå, låt stå, ha anstånd. -ttäväinen isen a. undwikande, behjelplig. -ttäväisyys yyden s. undwikenhet, behjelplighet. -ttävästi l. -ttäväisesti adv. behjelpligen, temligen. -ttäjä än s. som undwiker, wäjare. -ttämätöin ttömän a. oundwiklig. -ttämättömyys yyden s. oundwiklighet. -ttämättömästi adv. oundwikligen. -ttämys yksen s. undwikande. -te tteen s. undwikande, skyft. -tyn ttyä v. undgå, undslippa, gå förbi.
Walään lätä v. blänka. -lähdän htää v. glänsa l. blänka hastigt. -lähdys sdr. -läys yksen s. hastig glans, blink, tuli väläykseltä kom för en blink, ett ögonblick. -lähtelen hdellä v. blänka hastigt då och då, glimta. -lähytän sdr. -läytän ttää v. ha att hastigt blänka, blinka, göra något i en blink.
Walötän ttää v. blänka, lysa, flamma fortfarande.
Wämmiä än a. stadig, fast. -mmeys yden s. stadighet.
Wänkelä än = vänkiä.
Wänkiä än a. oböjlig, styf, fast, stark. -nkeys yden s. oböjlighet, starkhet. -nkästi adv. oböjligt, starkt. -nkään ngätä v. böja trögt, med ansträngning, draga mödosamt åt sidan, streta, opponera enwist. -nkäilen llä v. böja långsamt och trögt, böjas hit och dit trögt, röras stelt. -ngytän ttää v. gnata, hålla styft på, omtugga samma sak.
Wänni in l. vännikäinen isen s. hårdt, segt ting.
Wänttyrä än s. trög, tölpig menniska.
Wänttään tätä v. slå wåldsamt och starkt, damma till, bylta på. -ttäys yksen s. wåldsamt slag, påpackning.
Wänttö tön s. gammalt silfwermynt (vantto).
Wänään ätä v. brottas.
Wäppään pätä v. gå hastigt.
Wäpyrä än s. block (väkipyörä).
Wäre een s. lindrig darrning, krusning, vilun väreet frossbrytningar. -ry yn s. krusning på wågor. -räjän rätä l. -risen stä v. darra. -rinä än s. fortsatt darrning. -rähdän htää v. darra till hastigt, spritta till, skälfwa. -rähdys sdr. -räys yksen s. hastig darrning. -rähtelen hdellä v. darra till då och då. -ristän ää l. -ristelen llä v. ha att darra, skaka. -ristys yksen s. darrning, skakning. -räytän ttää v. framkalla hastig darrning, skaka hastigt. -risytän ttää l. -ristytän ttää v. framkalla darrning.

Wäri in *s*. färg, värilusikka målad grann sked. -rinen isen *a*. färgig, färgad.
Wärjyn yä *v*. darra, skakas. -jymätöin ttömän *a*. som ej skakas, orubblig, orörlig, oböjlig, ovägsam. -jähdän htää *v*. skakas hastigt, rubbas plötsligt. -jähtelen hdellä *v*. skakas då och då, skälfwa.
Wärjättelen tellä *v*. hålla sig undan, dröja.
Wärjöttelen tellä *v*. dröja.
Wärny yn *s*. skrattsjuk menniska.
Wärrä än *s*. blåsand (*anas penelope*).
Wärsy yn *s*. werf. -ynen sen *dim*. liten werf. -yinen isen *a*. bestående af werf. -yttäin *adv*. werfswis.
Wärtsi in *s*. påse, wäska, säck.
Wärtti tin = vertti.
Wärttinä än *s*. slända, hjulekra, värttinälnu lilla armpipan.
Wärttä tän = vertti.
Wärtäjä än *s*. putsmakare, flippare.
Wärvennän ntää = varvennan.
Wärvittelen tellä *v*. undwika.
Wärvin iä l. -vyn yä *v*. darra, hoppa, röras bestyrsam, liha värvii köttet hoppar, röres spasmodiskt -vähdän htää *v*. darra till, spritta till. -vähdys yksen *s*. sprittning. -vähytän *adr*. -väytän ttää *v*. åstadkomma hastig darrning, skaka hastigt. -viäinen l. -väinen isen *s*. spasmer l. ryckning i huden, hudkramp. -vytän ttää *v*. ha att darra. -vyttäjä än *s*. den som har att darra, *ep*. för spasmer.
Wäsenen setä l. -sennyn ntyä *v*. utmattas. -sennän ntää *v*. utmatta.
Wäserrän rtää = vaserran.
Wäskynä än *s*. swekson.
Wässyn yä *v*. prata dumheter. -ssä än *s*. oordnadt, förfallet skick, kaikki on vässällänsä allt är i oordning, förfallet.
Wästi in *s*. fäste, ringärla (*motacilla alba*).
Wästäräkki *s*. sädesärla, ringärla, gulärla (*motacilla alba, flava*), på gaffelplog ett twärträd som förbinder aisat. -täkäinen isen *a*. smekord för småfogel, lilla nätta fogel.
Wäsyn yä *v*. bli trött, förtröttas. -sys yksen *s*. trötthetstillstånd. -symys yksen *s*. trötthet, matthet. -syskelen llä *v*. småningom tröttas. -sytän ttää l. -syttelen tellä *v*. trötta, utmatta. -syttäjä än *s*. den som uttröttar. -sytys yksen *s*. uttröttning. -säyn ytä l. -säydyn ytyä *v*. bli något trött, förminskas, bli slut. -säytän ttää *v*. trötta något, förminska. -sähdän htää l. -sähdyn htyä *v*. bli hastigt och litet trött, nedsigna, skakas, kuyckas. -sytytän ttää *v*. låta uttrötta.
Wätjästelen llä *v*. dra sig, slåntra.
Wätkään kätä *v*. slunga, störta, skala. -käle een l. -kälä än *s*. långt stycke (som slänges). -kähdän htää *v*. slunga hastigt. -kähdys *adr*. -käys yksen *s*. wåldsam slungning, störtning, skakning. -käyn ytä *v*. bli slungad, störta ned, falla utsträckt, kastas till marken. -kytän ttää *v*. slunga hit och dit, tuffla, handskas. -kistelen tellä l. -kyttelen tellä l. -kystelen llä l. -kylöttsen tä *v*. kasta hit och dit, slå fingerbultar, röras långsamt.
Wätsykkäinen isen = vähäinen.
Wätylöitsen tä = vätkylöitsen.
Wätystän ää, vätystelen llä = vätkytän, vätkyttelen.
Wätöstän ää = vätkytän.
Wävy yn *s*. måg, swärson. -ynen sen *dim*. måg lilla. -yinen isen *a*. rik på mågar, beträffande måg. -ytöin ttömän *a*. utan måg.
Wävähdän htää l. -htelen hdellä *v*. skaka, skälfwa hastigt, spritta (vavahdan).
Wäylä än *s*. kungsådra, farled, djupaste strömfåran. -länen sen *dim*. liten kungsådra. -lävä än *a*. med stor kungsådra försedd.
Wäähätän ttää, vääbäke kkeen = viehätän, viehäte.
Wääjään jätä *v*. gå ur wägen för någon, undwika.
Wääkkä kän = vakä.
Wään väätä *v*. wrida. -ääntö nnön *s*. wridning. -ätti tin *s*. något wridet, widja, widjelänk (väännän).
Wäännän ntää *v*. wrida, kringwrida, förwrida, vääntää vatsaa magen knipen,

vääntää mieltä qwäljer. -ntäjä än *s.* wridare. -nne nteen l. -nnäntö nnön *s.* wridning, vatsan väänne bukref, magplåga, väännejuuri blodrot (*tormentilla erecta*). -nnin ntimen *s.* wridningswerktyg, skruf, wridning, hwirfwel. -nti nnin l. -ntiö ön l. -ntiä än l. -ntiäin ämen l -ntiäinen isen *s.* borr, nafware, skruf. -nnys yksen *s.* wridet tillstånd, dåning. -ntelen nnellä l. -nneskelen llä l. -nnekselen llä l. -nneksin iä *v.* wrida fortfarande, wrida sig, slingra sig, klänga. -nnelä än l. -nneliä än l. -nneliäs ään *s.* ranka, klänge. -ntelö ön *s.* wridning, klängning. -ntäyn ytä *v.* wända sig, wrida sig. -nnyn ntyä *v.* bli wriden, wridas, wändas. -ntymys yksen *s.* wändning, wridning. -ntymatöin ttömän *a.* som ej kan wridas. -nnätän ttää l. -nnättelen tellä l. -nnytän ttää l. -nnyttelen tellä *v.* låta wrida, ha att wrida. -nnätys yksen *s.* wridning.

Väärä än *a.* krokig, origtig, orätt, falsk, on väärässä är i krok, har orätt, tekee väärin gör orätt, tekee vääräksi gör krokig, förfalskar, väärä puoli afwig sida, väärin puolin afwigt, on tullut väärään har gått i krok l. krokwäg, gått wilse, väärä vala mened, väärinkäytös mißbruk. -ryys yyden *s.* krokighet, orätt, orättwisa, tekee vääryyttä gör orätt. -rästi *adv.* krokigt, orätt. -ryskäinen isen *a.* något krokig. -ristan ää *v.* kröka, böja, förwränga. -ristelen llä *v.* kröka fortfarande, kröka sig hit och dit, slingra sig. -ristys yksen *s.* krökning, böjning. -ristäjä än *s.* krökare, wrängare. -ritän ttää l. -rittelen tellä *v.* förwränga. -ritteliä än *s.* förwrängare. -räunän ntää *v.* förfalska. -räntäminen isen *s.* förfalskning. -ristyn yä *v.* krökas, bli krokig. -rytän ttää *v.* orättwist behandla, göra orättwisa. -ryttelen tellä *v.* orättwist behandla, nyttja ränker, ha falska knep. -rytteliä än *s.* som gör orättwisa.

Vääsy yn *s.* knippe, bundt.

Väätiäinen isen *s.* hylling (väkä).

Vääityri in *s.* tygellös menniska.

Vääiystän ää *v.* röras långsamt, handskas.

Wääyn ääkyä, vääytän l. vääkytän ttää = vaaun, vaautan.

Wöinen isen *a.* bandad, gördlad, ht. bälte (vyö).

Wöllehdin htiä l. völlehdän htää *v.* lösa, loßa.

Wömpölö ön = vempele.

Wönötän ttää *v.* wräka sig (venyn).

Wötkä än l. vötkäke kkeen, vötkistelen llä = votka, votkistelen.

Wöyri in *s.* Wörå socken.

Wöyräs ään *a.* tillfrisknande, sund, lifslig. -riä än l. -re een = vöyräs. -ristyn yä *v.* tillfriskna, bli frisk, uppmuntras.

Y.

Yd .... se yt ....

Yh *int.* fy!

Yhdeksän *a.* nio, yhdeksän miestä nio man, yhdeksin nio i gången, niotals. -sästi *adv.* nio gånger. -sinen isen *a.* niotalig, niofaldig, *s.* nia. -sää ännen *a.* den nionde. -sännesti *adv.* nionde gången. -siä än *s.* nio håll, yhdeksiänne l. yhdeksiälle åt nio håll.

Yksi yhden *a.* en, samme, yksijalkainen enfotad, yksikantainen nuoli enfjädrad pil, yksijako enskifte, yksimielinen enstämmig, endrägtig, yksimielisyys enstämmighet, yksimielisesti enstämmigt, yksipintainen enständig, enwis, yksipäinen enhöfdad, enwis, yksitokkoinen l. -toikoinen enstörig, tölpaktig, yksitotinen allwarsam, yksivakainen allwarsam, rättskaffens, yksivalta monarki, yksivaltainen monarkisk, ei yksikään ingen, yhden ikäinen jemnårig, yhden arvoinen af samma wärde, yhden vertainen l. -veroinen jemförlig, lika, ei yhtäkään *adv.* yhtään ingen, intet, pitää yhtä hålla ett, yhtä hyvä lika god, yhtä kaikki sak samma, yhtä haavaa på en gång, yhtä päätä, yhtä perää, yhtä puhkua med ens, yhtäkkiä

plötsligt, yhtenänsä med ens, oafbrutet, yhteen till ett, tillsammans, yhteen suuhun till en mun, med en mun, yhdellensä l. yhelleen med ens, elävät yhdessä lefwa tillsammans, yhdessä kohden i samma trakt, på ungefär samma ställe, on yhdellänsä är wid sitt gamla, på gammal fot, yhdeltä kohden från samma håll, från ett håll, yhdet rattaat en kärra l. samma kärra, käyvät yksiä jalkia gå i samma spår, on yksinänsä är ensam, yksin ensam, allena, yksin mielin enstämmigt, endrägtigt, yksin oma fullt egen, helegen, yksinkertainen enfaldig, enkel, yksin raudankin raatelee förstör tillochmed jernet, yksilehtinen slotterblomma (*parnassia palustris*). –ksinäinen isen *a.* ensam, särdeles. –ksinäisyys yyden *s.* ensamhet. –ksinäisesti *adv.* ensamt. –ksinen isen *a.* ensam, utan make, utan par. –kseys yden *s.* enhet, egenskap af en, ett. –ksitän ttää l. –ksittelen tellä *v.* dela en och en, gifwa en i gången, yksittäin l. yksitellen en i sender. –ksikkö kön *s.* ental, singularis. –hdes ennen *a.* den första (blott uti sammansatta tal, ss. yhdestoista den elfte, yhdeskolmatta den 21). –hdetöin ttömän *a.* som har icke en qwar. –hteys yden l. –htyys yyden *s.* förening, enhet, sammanwaro, pitää yhteyttä l. yhtyyttä lefwa tillsamman, umgås, hafwa kötslig umgängelse. –hteinen isen *a.* gemensam. –hteisyys yyden *s.* gemensamhet. -hteisesti *adv.* gemensamt. –htähä *adv.* -htää *s.* ett l. samma håll, menevät yhtäälle gå åt ett håll l. samma håll, tulevat yhtäältä komma ifrån ett l. samma håll. -hdellinen isen *a.* oupphörlig. –hdänne *adv.* åt ett håll. -htiä än *s.* samma håll, yhtiäpäin l. yhtiälle åt ett håll. –hkö ön l. –hkönen ösen *s.* etta, äß. –hdys yksen *s.* föreningstillstånd, yhdyskunta samfund, yhdysmies bolagsman, förbunden, kompanjon, ovat yhdyksissä äro förenade, sitta fast i hwarandra. –hdyksittä *adv.* i förening, fast i hwarandra. –hdyn htyä l. –hteyn ytä *v.* bli en, förena sig, sammanträffa, beröra, träffa, binda sig, yhtyi tulemaan förenade sig om att komma, råkade komma. –htymys yksen l. -hdyntä nnän *s.* förening, sammanträffning. –htiö ön *s.* förening, bolag. –hdistyn yä l. –hdistäyn ytä *v.* förena sig, samlas, förenas, koncentreras. –hdistän ää l. -hdistelen llä *v.* förena, sammanfoga. -hdistys yksen *s.* förening, sammanfogning. –hdytän ttää l. –hdistytän ttää *v.* låta förenas, beröras, låta träffa. –hteynnyn ntyä *v.* förena sig. –hdyttäytän ttää = yhdytän. -hdät *adv.* lika, på samma sätt, sammaledes, yhdätpäin åt samma håll. –hä l. –häti *adv.* fortfarande, med ens, oafbrutet, yhäpäin åt ett håll. –hytysten *adv.* den ena efter den andra. –htäläinen isen *a.* likadan. -htäläisyys yyden *s.* likhet, öfwensstämmelse. –htäläisesti *adv.* lika, likformigt. –hdelmä än *s.* hwad som är förenadt, sammanhängande, sataa yhdelmää regnar fortfarande. –hdelmys yksen *s.* sammanträffning, kamp.

Yle... se yli.

Ylhä *prt.* upp, kulkee ylhä går, sträfwar upp. –hännä *prt.* uppe, ylhäänä taivosessa uppe i himmelen. –hänne *prt.* uppåt, upp. –häinen isen *a.* högtbelägen, upphöjd, förnäm. –häisyys yyden *s.* höghet, upphöjdhet, förnämhet. –häisesti *adv.* högt, upphöjdt (ylä).

Yli len *s.* det öfra, ofwanbelägen, öfwer, ylihuomen öfwermorgon, ylimaa det öfre inre landet, ylimaalainen upplandsbo, ylimielinen öfwermodig, ylimielisyys öfwermod, ylimielisesti öfwermodigt, ylimalkainen öfwerhufwudtagen, ylimalkaan l. -malkaisesti öfwerhufwudtaget, ylimäärä öfwermått, ylimäärin öfwermåttan, ylimuistoinen urminnes, ylipalo ytbränning, ylivalta öfwermakt, ylivaltainen öfwermäktig, herskande, ylimpäri rundtomkring, ylitse långsmed ytan, öfwer något hän, ylikerta öfre wåning, yliikäinen öfweråårig, ylitekoinen öfwergjord, gjord öfwer aftal, ylenpaljo för mycket, ylenpaltinen öfwerflödig, ylenpaltisuus öfwerflöd, ypighet, ylenannettu öfwer=

gifwen, öfwerdådig, ylenvatsainen qwiga som bär först fjerde året, katsoa ylen förakta, ylenkatse förakt, yleensä öfwerhufwud, i allmänhet, yllensä på sig, öfwer sig. *Komp.* ylempi öfre, högre, on ylempänä är högre upp. *Sup.* ylin högst, öfwerst, on ylinnä är högst upp, on ylimmällänsä är wid sitt högsta, på sin högsta punkt, ylimmiten längsmed det öfwersta, öfwerhufwudtaget. -limäinen isen *a.* öfre, öfwerbelägen. -lemmäinen isen *a.* högre belägen. -lemyys yyden *s.* öfre läge, öfwerlägsenhet. -limmäinen isen *a.* högst belägen, öfwerst. -leys yden *s.* höghet. -leinen isen *a.* allmän. -leisyys yyden *s.* allmännelighet. -leisesti *adv.* allmänt. -leisö ön *s.* allmänhet, menige man. -lellinen isen *a.* öfwerflödig, öfwermåttan, omåttlig, öfwerdådig -lellisyys yyden *s.* öfwerflöd, omåttlighet, öfwerdådighet. -lellisesti *adv.* öfwerflödigt, omåttligt, öfwerdådigt. -levä än *a.* något hög, högsinnad, sublim. -levyys yyden *s.* högländthet, högstämdhet. -levästi *adv.* högstämdt, sublimt. -letysten *adv.* öfwer hwarandra -lenen letä l. -lennyn ntyä *v.* bli hög, upphöjas, uppwära, kuu ylenee månen går upp. -lennän ntää l. -lentelen nnellä *v.* upphöja, förhöja. -lennys yksen *s.* upphöjelse, förhöjning, saukon ylennys giller hwarmed uttern upphänges. -lentäjä än *s.* upphöjare. -lentäväinen isen *a.* upphöjande. -letan ttää *v.* räcka upp, hinna, nå, bära fram. -letyn ttyä *v.* räcka, hinna till. -linen isen *a.* öfre, *s.* det öfwerst belägna, ylinen ystävä förnämsta, bästa wän, huoneen ylinen l. ylistupa windsrum, skulle, maidon ylinen gräddе, karhun ylinen björnspeck, paidan yliset l. ylispuoli öfre delen af linnet. -limys yksen *s.* högre stående, öfwerträffande, aristokrat, ylimysvalta aristrokrati. -lityinen isen *a.* öfwerallt warande, allmän, ylityisin öfwerallt, öfwer det hela. -liä än *a.* högre, förträfflig. -listän ää *v.* upphöja, prisa, berömma, öfwerdraga med swallis. -listys yksen *s.* upphöjelse, pris, beröm, lof. -listäjä än *s.* lofprisare, berömmare. -listyn yä *v.* bli upphöjd, prisas, berömmas, öfwerdragas med swallis. -lius een *s.* upphöjdhet (ylla, ylta, ylä).

Ylkä ljän *s.* brudgum. -känen sen *dim.* = ylkä. -käinen isen *a.* rik på brudgumar.

Yllä *adess.* till yli, ylläpäinen öfwermodig, hänellä on vaatteet yllänsä han har kläderna på sig, kuorma on ylläperin lasset är längre än släden. -äinen isen *a.* öfwerflödig, öfwermodig. -äisyys yyden *s.* öfwerflöd, öfwermod. -äkkö kön *s.* öfwermod, öfwerwåld, orätt, *komp.* ylläkömpi öfwermodigare. -äytän ttää *v.* öfwerlasta, betunga. -llötän ttää *v.* komma öfwer, öfwersiwämma (yltä).

Ylpiä än *a.* högfärdig, stolt, öfwermodig. -peys yden *s.* högfärd, öfwermod. -piästi *adv.* högfärdigt. -peydyn ytyä l. -pistyn yä l. -penen l. -poen vetä l. -peyn ytä l. -peynnyn ntyä *v.* bli högmodig. -peilen llä *v.* högmodas, högfärdas.

Yltä (eg. *inf.* och *abl.* af yli), yltäkyllä l. -kyllin öfwernog, yltäkylläinen öfwermåttan, yltä yli öfwerallt, -ltäympäri rundtomkring, yltärikki öfwerallt sönder, juoda yltään dricka utan dricks kärl direkt från källa m. m. riisuu vaatteet yltänsä afkläder sig kläderna. -ltäinen isen *a.* öfwerflödande, öfwerflödig, yppig. -ltäisyys yyden *s.* öfwerflöd. -ltäisesti *adv.* öfwerflödigt. -llän ltää *v.* räcka l. hinna upp, få fast, uppnå, bära fram. -llätän ttää *v.* hinna upp, låta upphinna, ha att upphinna. -lty llyn *s.* upphöjning, drift, pådrifning, retelse, ottaa yltyä taga humör, uppeggas. -llyn ltyä *v.* upphöjas, uppeggas, retas, vesi yltyy wattnet stiger, tager öfwerhand, yltyy vihaan uppeggas till wrede. -ltymys yksen *s.* uppswällning, drift, eggelse, retelse. -llyke kkeen *s.* retmedel. -llytän ttää *v.* uppdrifwa, uppegga, reta. -llytys yksen *s.* uppwiggling, retning. -llyttäjä än *s.* uppeggare, uppwigglare.

Ylys yksen *s.* fetma på länderna, björnfläsk (ylinen).

Ylä = yli, ylää uppåt, ylätse öfwer hån = ylitse, yläpuoli öfra sidan, yläkuu nymånad, yläsyrjä öfre kanten. -läinen isen, -läisyys yyden, -läisesti = ylinen l. ylhäinen, ylhäisyys, ylhäisesti. -lähähkö ön *a.* något hög. -lähinen isen = ylinen. -ävä än = ylevä. -läne een *s.* mindre höjd, swallis på wåg, ång m. m. -länko ngön *s.* höjd, höjdsträckning. -läs ähän *adv.* ylhään l. ylään = ylä, yläkse högt upp hän, ylhäältä l. yläältä uppifrån, on ylhäällä l. yläällä är högt uppe. -lähäinen isen = ylhäinen. -änehdän htää *v.* rinna öfwer, flyta öfwerst.

Ylö ön = yli ylen, ylös (*adv.* af ylöksi) upp, *komp.* ylömpi högre, öfre. -lölli-nen isen, -löllisyys yyden, -löllisesti = ylellinen, ylellisyys, ylellisesti. -löksyttä l.-löksyttäin l. löksyttäisin = yletysten. -lönen ötä l. -lönnyn ntyä = ylenen, ylöten öfwermåttan, öfwerflödigt. -lönnän ntää, -lönnys yksen = ylennän, ylennys. -lötyn ttyä = yletyn.

Ymmy yn, ymmyriäinen isen, ymmyrkäinen isen = ympy, ympyriäinen.

Ymmä än *s.* willrådighet, tuli ymmä eteen, tuli ymmälle wißte ej ut eller in på sig, blef willrådig, on ymmällä är willrådig.

Ymmärrän rtää *v.* förstå, begripa, ymmärtävä förståndig. -rtäväinen isen *a.* förståndig. -rtäväisyys yyden *s.* förståndighet. -rtäväisesti *adv.* förståndigt. -rrys yksen *s.* förstånd, betydelse. -rtämätöin ttömän *a.* oförståndig. -rtämättömyys yyden *s.* oförståndighet. -rtämättömästi *adv.* oförståndigt. -rre rteen *s.* begrepp. -rtelen rrellä *v.* förstå småningom, komma till förstånd af något. -rryn rtyä *v.* förstås. -rrytän ttää *v.* ha att förstå, gifwa förstånd.

Ympy mmyn l. -mpyrä än *s.* cirkel, rundel, trißa. -pyriäinen isen l. -pyräinen isen *a.* rund, *s.* krets, rundel. -pyriäisyys l. -pyräisyys yyden *s.* rundhet (ympäri).

Ympäri *s.* det rundtomkring warande, omfring, käy ympäri går omfring, panee ympäri puun l. puun ympärille lägger omfring trädet, ottaa pois ympäriltä tager bort det omfring warande. -ristö ön *s.* omkrets, omgifning, trakten rundtomkring. -rys yksen *s.* krets omkrets, periferi. -rystä än *s.* trakten rundtomkring, omgifning, område. -röitsen tä l. -röin idä *v.* omringa, omgifwa.

Ynin iä l. -isen stä *v.* gnälla dost, qwida, böla fint.

Ynnä *prt.* (*adv.* af yhtenä se yksi) tillika med, jemte, tillsammans, på en gång. -ällinen isen *a.* hel. -äinen isen *a.* wanlig.

Ynsiä än l. -sy yn *a.* sturst, genwördig, motsträfwig. -seys yden l. -syys yyden *s.* sturskhet, motsträfwighet, sidwördnad. -siästi l. -systi *adv.* sturskt. -seilen llä l. -sistelen llä *v.* sturskas. -seyn ytä *v.* bli genwördig, bli sturst.

Ynyyn ytä l. ynäjän ää = ynin.

Ynys yksen *s.* hundswett, hundlukt.

Ynähdän htää *v.* hastigt qwida, gifwa ett gnällande läte (ynin).

Ype ppeen *s.* swinbrunst.

Ypi = ypö.

Ypykkä kän *s.* kulle, knubbigt ting.

Ypäle een *s.* spets, topp.

Ypö, ypönen *prt.* ypö yksin l. ypöseen l. ypösten yksin helt allena.

Yre een l. yreinen isen l. yreellinen isen, yreys l. yreisyys yyden, yren eä, yrehdyn htyä l. yreyn ytä l. yreydyn ytyä = yrhiä m. fl. (yrki).

Yrhiä än *a.* knarrig, otålig, snarsticken, granntyckt. -heellinen isen = yrhiä. -heys yden l. -heellisyys yyden *s.* snarstickenhet, knarrighet. -hiästi l. -heellisesti *adv.* snarstickt. -hen eä l. -hin iä l. -hyn yä *v.* wresigt tilltala, trotsigt fordra. -hetyn ttyä *v.* bli snarsticken.

Yrisen stä *v.* knarra, tala trotsigt. -inä än *s.* knarr, trotsigt tal.

Yritän ttää l. -ttelen tellä *v.* försöka, bjuda till, företaga sig, ärna, wara i begrepp att, yrittää sanomaan försöka, wara i beråd att säga, yrittää tuiskuksi håller på att begynna yra. -tys yksen *s.* företag, bemödande, försök. -ite tteen *s.* företag, retelsemedel till

förföt. -ttämä än l. -telmä än s. förföf. -ttajä än s. förföfare.
Yriä än, yriästi = yrhiä, yrhiästi.
Yrki ren s. liten stund, oli siellä yren aikaa l. ajan dröjde der en liten stund, yreltä som brådast, innan kort, yreltä aikaa för en kort stund, tuli yreksi aikaa kom till en liten stund, som hastigast.
Yrkynen sen dim. till yrki och yrkä.
Yrkä rjän s. brudgum (ylkä).
Yrkö rön dim. till yrki och yrkä.
Yrmi in s. motwilja, leda. -miä än l. -mikäs kkään l. -minen sen l. -myyn a. motwillig, led på något, snäsig, knarrig. -min iä l. -myn yä v. känna leda, knota, förkasta, klandra snäsigt. -myilen llä v. gå och ledas wid något, gå knarrig och knotande, wara snäsig.
Yrrin iä v. brumma. -istelen llä v. wara brummande, qwida, bete sig knarrigt.
Yrtti tin s. ört, kryddwärt, odört = isoyrtti (*cicuta virosa*), yrttitarha örtagård, yrttitarhuri trädgårdsmästare, ylimmäinen yrtti mästerrot (*imperatoria ostruthium*).
Yry yn a. snarstickon, knarrig (yrhiä), s. knarr, sto (yrinä). -rylä än s. Skafwaböle. -ryn yä = yrhin och yrisen.
Yräjän ää v. knarra, ryta. -rähdän htää v. knarra till hastigt, ryta till (yrisen).
Yrö ön = uro och yrhiä.
Yskä än s. hosta, bröst, barm, famn, yskän kohja snuswa, yskäruoho häst-hof (*tussilago farfara*). -käinen isen a. hostande, fyrstäfta. -kään ätä v. trycka mot bröstet. -kin iä v. hosta fortfarande. -kinä än l. -kimys yksen s. hostning. -käsen stä v. hosta till hastigt. -kiskelen llä l. -kielen llä v. hosta smått. -kitän ttää l. -keytän ttää l. -kytän ttää v. framkalla hosta.
Ystävä än s. wän (sfr. yskä). -vyys yyden s. wänskap. -vys yksen s. en af wännerna. -välkinen isen a. wänlig. -vällisyys yyden s. wänlighet. -vällisesti adv. wänligen. -vätöin ttömän a. wänlös, owänlig. -vättömyys yyden s. wänlöshet, wänbrist, owänlighet. -vyn yä v. bli wän. -vytän ttää v. göra till wän.
Ytelä än a. fötaktig, fötig, ädlig (äitelä).
Yti din a. swinbrunst, sika on ydillänsä swinet är brunstigt.
Ytikkö kön = itikka.
Ydin timen s. märg, kärna. -dillinen isen l. -timellinen isen a. af märg, märgrik. -telmä än l. -delmä än s. märg. -delmäinen l. -telmäinen isen a. märgig. -ditöin ttömän l. -timetöin ttömän a. märglös.
Yty dyn, ydyllinen isen = ydin, ydillinen.
Yynnaula s. trådspik emellan bräder.
Yynnä = ynnä.
Yypesäs ään = yosiä.
Yysyriäinen isen, yysyriäisyys yyden = yrhiä, yrheys.
Yysähdän htää v. röras hastigt, e yysähdä röres ej från fläcken.
Yyvi in = yti, on yyvillänsä.
Yö ön s. natt, hyvää yötä godnatt, pidän l. vietän yötä tillbringar natten, öin päivin natt och dag, puoliyö, keskiyö, sydänyö midnatt, yösia nattläger, yökausi natten igenom, yökylmä nattfrost, yökunta nattbol, läslag wid läsförhör, yöjuoksu nattlopp, yön sentuna under nattens lopp, käydä yöjalassa wara på nattlopp, yöjalkainen nattlöpare, yön selkään emot natten, yökesrä gepars och flickors samling om qwällarna, yöhaukka kattuggla (*strix aluco*), yölipakko l. yölepakko l. yöleilakka l. yöliekko nattuggla, nattflärra, flädermus, yörastas nordlig näktergal (*lusciola philomela*). -öhyt yen l. -önen sen dim. = yö. -ötinen sen a. nattlig, natten igenom warande. -öllinen isen a. nattlig, nattetid skende, s. qwällswärd. -ökkö kön s. om natten rörligt djur, flädermus, nattuggla, nattflärra, yökönlehti tätgräs (*pinguicula vulgaris*). -ökkönen sen dim. = yökkö. -ötsy yn s. nattfrem-mande (qwinna som med sitt arbete går till granngården till natten). -ödyn

-tyä l. -övyn yöpyä l. -önnyn ntyä v. bli öfwer natten, taga nattqwarter. -ötymys l. -öpymys yksen s. tillbringning af natten, blifning till natten. -ödytän ttää v. laga att någon blir öfwer natten. -ötän ttää v. gifwa nattqwarter, hysa under natten. -ötyri in s. som tillbringar natten, nattwandrare. -öttelen tellä v. hysa öfwer natten, tillbringa natten, hålla natt. -öttelijä än s. nattwandrare. -ötöin ttömän a. utan natt (öi).

Yökyri in s. stång till att omröra bränder, yösande menniska.

Yökkään kätä v. kasta upp, spy. -kinkkiä v. fråkas fortfarande. -kätän ttää v. reta till fråkning.

Yöksyn yä v. förwillas, gå wilse (eksyn).

Yöryn yä v. brilla i säng.

Yötän ttää v. ödelägga, härja (jfr. yö).

Yöttö tön s. fett djur.

Äe . . . . se äk . . . .

Äh int. utrop af afsky, stön, stånkning. -hisen stä v. stöna, pusta. -hky hyn l. -hkä kän s. stön, stånkning, kolik, magref. -hyn hkyä v. stöna, pusta, stånka. -hkään hätä l. -kätä v. ropa åh, stöna, pusta, sucka, göra förstoppning, tillstoppa. -hkäilen llä v. ropa åh, fortfarande sucka. -hkäyn ytä v. komma till att stöna; bli stönande, andtruten, bli förstoppad. -hkäisen stä v. ropa hastigt åh, förstoppa, hämma, stilla.

Ähmä än s. häftig andning med åh-ljud, swårt arbete medförande pustning, harm, förargelse, on ähmissään pustar, flåsar, är ifrigt sysselsatt, förargas, är uppblåst, dryg, hänelle kävi ähmiksi han förargades, teki ähmällään gjorde i förtreten. -min iä v. stöna, flåsa, arbeta flåsande. -mistyn yä v. förargas. -mäkkä kän s. tung börda, a. flåsande. -märöinen l. -meröinen l. -meryinen isen a. flåsande, af wäder, kolik stönande. -meröitsen tä v. stöna, bragas med wäderkolik.

Ähriin iä v. wara trög, slöka. -riö ön l. -rimys yksen s. trög, tafatt menniska.

Ähvärikkö kön = ähmäkkä.

Ähä int. utrop af förtret, hämd, gäck. -hähdän htää l. -hähtelen hdellä v. ropa åhå, pusta, flåsa (äh). -hättelen tellä v. retas, bry, kittla.

Äihkälé een = äijä.

Äijä än s. gubbe, man, farfar, a. stor, mycken, ofantlig, äijän perin råframpot (equisetum arvense), äijän päivä ep. för påsk, äijähauki gammal gädda, äijän suuri ofantligt stor, äijän äykkäämpi mycket förståndigare, äijän aikaa länge, äijemmin mer, längre. -jänen sen l. -jetyinen isen dim. liten gubbe. -jäinen isen a. rik på gubbar. -jällinen isen a. som har gubbe, man, gift. -jämäs ään l. -ämäinen isen s. gubblik. -jätär ttären s. gubbålderns gubinna, gymnarinna af myckenhet. -jälä än s. farfadrens hem, gubbehus.

Äijämys yksen l. -möinen isen s. afdåning, äijämöisissään afdånad.

Äijö ön = äijä.

Äikiä an a. häftig.

Äikis int. utrop af begabberi, förebråelse. -stän ää l. -stelen llä v. begabba, reta, förebrå, wrida sig af olust. -stys yksen s. begabberi, förebråelse (äikkiä).

Äikkä kän s. flygghet; flyggning. äikkäpäinen flyggande, häftig (äikiä). -kähdän htää v. flygga plötsligt, ropa till af skräck. -kähdys yksen s. flyggning, rop af förskräckelse. -kahtelen hdella v. ropa till af skräck då och då, flygga ofta.

Äikäjuuri s. pepparrot.

Äimä än l. -me een s. gröfre synål med trekantig udd, seklärsnål, förskräckelse, a. orörlig af skräck, lyöty äimäksi slagen så att en icke kan röra sig. -mys yksen l. -mäys yksen s. orörligt tillstånd, känslolöst tillstånd af pålägor, dwala. -mästyn yä l. -mistyn yä v.

bli orörlig, förlora medwetandet. -mä-röinen l. -meröinen isen *a.* orörlig, dås-sig. -min iä l -mistän ää l. -mistelen llä *v.* plågas, wåndas. -mistytän tiää *v:* förorsaka plågor, ha att wåndas. -mätär ttären *s.* plågonymf, furie. -me-nen metä l. -mennyn nlyä *v.* bli o-rörlig, förstummas.

Äitelä än *a.* sötig, äcklig. -läinen isen = äitelä. -lyys yyden l. -läisyys yy-den *s.* äckligbet. -lästi *adv.* äckligt. -löitän tiää *v.* göra äcklig.

Äiti tin l. din l. den *s.* moder, äitipuoli styfmor, styfmorsblomma (*viola bico-lor*). -tinen isen *dim.* moder lilla, *a.* moderlig, moders. -tillinen l. -dillinen isen *a.* som har moder, moderlig, modren tillhörig. -titöin ttömän *a.* moderlös. -tittömyys yyden *s.* moderlöshet.

Äidyn tyä *v.* få krafter, eggas, retas, bli ifrig.

Äivi in *s.* nål.

Äe- äkeen = äkäisyys

Äes äkeen *s.* harf. -keinen isen *dim.* liten harf, *a.* rik på harfwar. -keel-linen isen *a.* som har harf. -estän ää *v.* harfwa. -estys yksen *s.* harfning. -estäjä än *s.* harfware. -estelen llä *v.* harfwa småningom.

Äkerrän rtää = äkisen.

Äke.... se äes och äkiä.

Äkisen stä l. -kistelen llä *v.* pusta, stöna, trånga ut stönande.

Äkitän tiää *v.* stamma, hacka i uttal.

Äkiä än *a.* häftig, skarp, retsam, snäsig, brant, äkia koira arg hund, äkiä kos-ki strid forß, äkiäsuolainen skarpt sal-tad, äkiänlainen något skarp. -keys yden *s.* skärpa, snarstickenhet, argsint-het. -kiästi *adv.* häftigt, skarpt, argt. -keyn ytä *v.* bli häftig, wresig, kom-ma hastigt. -kimys yksen *s.* istadig häst, wresig menniska.

Äkki kin *a.* plötslig, oförmodad, äkki-syvä bråddjup, brant, äkkipäinen häf-tig, besinningslös, äkkipäätä l. yhtäk-kiä plötsligt, hufwudstupa, aivan äkkiä alldeles hastigt, oförmodadt, äkkipikai-nen häftig, hetsig, äkitse l. äkiten plöts-ligt, oförmodadt, äkkiheinä wendelört (*valeriana officinalis*). -kisti *adv.* ha-stigt, plötsligt. -kimmästi *adv.* hasti-gare -kkinen isen l. -kkinäinen isen *a.* hastig, brådstört, hetsig, oeftertänk-sam, oerfaren, okunnig, äkkiseltä bråd-stört, hastigt. -kkinäisesti *adv.* bråd-stört, oskickligt. -kkinäisyys yyden *s.* häftighet, brådstörtning, oerfarenhet, o-kunnighet. -killinen isen *a.* häftig, brådstört. -killisyys yyden *s.* häftighet. -kkään kätä *v.* hastigt warseblifwa, warsna, bemärka. -kkäys yksen *s.* ha-stig warseblifning. -kkäsen kästä *v.* komma hastigt på en sak. -kkäyn ytä *v.* bli hastigt warsnad, igenkännas hastigt.

Äkkä kän = äakkä.

Äkey yn *a.* istadig, snarsticken, wresig.

Äkäs- kkään *s.* skarpt werktyg.

Äkä ä'än *s.* groll, agg, wredesmod, äkä-tuppi argsippa, on ä'issänsä är i wre-desmod, äkä on heidän välillä groll finnes dem emellan. -käinen isen l. -käsä än *a.* wresig, otålig, hårdnackad, ista-dig. -käisyys yyden *s.* wresighet, otålig-het. -käisesti *adv.* wresigt, otåligt. -kämys yksen l. -kämös öksen *s.* istadig häst, wresig menniska. -käyn ytä l. -kään-nyn ntyä *v.* bli wresig, halsstarrig, bli istadig, stanna af häpnad, häpna. -kämystyn yä *v.* bli wresig, häpna. -käytän tiää *v.* göra wresig, förtörna, trö, göra istadig, ha att stanna af häpnad. -käilen llä *v.* bete sig wresigt, wara istadig. -källelen llellä *v.* wara wresig, istadig, stanna af häpnad då och då, förlora andan, kikna, känna äckel. -köitän tiää *v.* uppreta, förarga (äkiä).

Äkämä än *s.* blodböld, öfwermodig men-niska.

Äkötän tiää = äkitän (äkä).

Älhy yn *a.* sträng, bister.

Älhö ön = äälio.

Äliä än *a.* gällt ljudande, gnällande, ty-gellös. -lisen stä *v.* ljuda gällt, gnälla, larma. -linä än *s.* gällt ljud, larm.

Älköön, älkööt nekande optativ, älköön tulko må han ej komma, allös menkö du må ej gå.

Ällertelen rrellä = ällittelen.

Älli in *s.* nyck, grill, dum och enwis tanke. -itöin ttömän *a.* nyckfri, tröig.

-iö ön *s.* tölp. -iömäinen isen *a.* tölpaktig. -iskö ön *s.* tölp, dumhufwud. -istyn yä *v.* härna så att man ej kan röras från stället (t. ex. foglar), öfwerfallas af blygsel. -istys yksen *s.* häpenhet. -istelen tellä *v.* stå och gapa orörlig, stå tölpaktigt med mun öppen. -ittelen tellä *v.* stå och gapa, larma (älisen).
Ällä än *s.* häpnad, förwirring, on ällälläänsä är slagen af häpnad, älläpää af häpnad slagen menniska, som gapar och intet kan göra. -ämöitsen tä *v.* af häpenhet gapa, bete sig afwita, förwirrad se omkring. -ämöistyn yä l. -ämystyn yä *v.* häpna, barna, stanna owerksam af häpnad, förwirras. -ästyn yä *v.* linnut ällästyvät foglarna bli förwirrade, gapa med utsträckt hals utan att fly. -äelen llä *v.* stå och gapa. -ästän ää *v.* ha att barna, stå och gapa. -ähdän htää *v.* barna, hastigt förwirras (älli).
Ällös se älköön.
Ällötän ttää l. -ttelen tellä *v.* tjuta, gråta öfwerljudt. -tys yksen *s.* tjut.
Älmyyn ytä *v.* skälla, gråla öfwerljudt.
Älmä än = äsmä.
Älppi pin *s.* gissning, mening. -pin ppiä *v.* gissa, förmena.
Älväisen stä *v.* qwäfwa, undertrycka.
Älvänä än *s.* dumhufwud.
Äly yn *s.* wett, förstånd, skarpsinne, slughet, on oikialla älyllä är wid sitt fulla förstånd. -yinen isen l. -ykäs kkään l. -yllinen isen *a.* skarpsinnig, förståndig, sintlig, slug. -yisyys yyden l. -yllisyys yyden *s.* skarpsinnighet, slughet. -yisesti l. -yllisesti *adv.* skarpsinnigt, slugt. -ytöin ttömän *a.* oförståndig, fåkunnig, oförnuftig. -yttömyys yyden *s.* oförstånd, dumhet. -yttömästi *adv.* oförståndigt, dumt. -yn yä l. -yyn ytä *v.* förstå, fatta, begripa, erinra sig. -ytän ttää *v.* låta förstå, ha att begripa, bemärka.
Älä, älkään, älkäämme, älkäätte, älkäät nekande imperativ, älä tule kom icke, älkäämme sanoko låtom oss icke säga, älkäätte menkä gån icke.
Äläkkä kän = äliä.

Ämmä än *s.* gumma, mormor, hustru, lastenämmä barnmorska, ämmän virta bakström i forsar, ämmälauri man som står under toffeln, ämmän marja swart winbär, ämmänhampaat örtblomster, räfflor (*anthyllis vulneraria*), ämmän kenkä kardborre (*arctium lappa*), ämmän billukka l. lillukka l. liunkka l. marja jungfrubär, käringbär, klöfsebär (*rubus saxatilis*), ämmän puu hundtry, hålstry (*viburnum opulus*) ämmän ruisheinä winterkrasse (*barbarea vulgaris*). -mmö ön *dim.* = ämmä. -ällinen isen *a.* som har gumma, käringaktig. -äkäs kkään l. -ämäinen isen *a.* käringaktig. -äkkö kön *s.* swart winbärsbuske. -ällän ltää l. -ältelen llellä *v.* tala utan sammanhang. -ätöin ttömän *a.* utan gumma. -älä än *s.* mormors hem.
Ämmin mpiä *v.* wilja gissa, försöka att gissa.
Ämpäri in *s.* åmbare. -rillinen isen *a.* som har åmbare, ett åmbare fullt.
Ämyri in *s.* trädlur.
Ämä än l. -mö ön l. -mönen sen = emä, emo, emonen.
Ängelmä än, änkervä än = ankelma.
Ängerrän rtää, ängytän ttää = änkään.
Änkiä än *a.* djup, tjock.
Änkkiä än *a.* högmodig, stor på sig.
Änisen stä = ynisen.
Änkkä kän *a.* stammande, *s.* stammande menniska. -kkään kätä l. -kytän ttää l. -kyttelen tellä *v.* stamma. -kytys yksen *s.* stamning.
Änkään ngätä *v.* tränga, trycka, trotsigt påstå, fordra. -käys yksen *s.* trängning, trotsigt tal, fordran. -nkäri in *s.* trotsare, öfwermodig menniska. -ngin nkiä *v.* tränga fortfarande, påtränga, trotsigt påstå. -nkä ngän l. -nge nkeen *s.* trängning, trotsig fordran, ängällä med hat. -nki ngen *s.* trängande kraft, häftighet, twång, ylen änkeni öfwer mina krafter. -käelen *adv.* -käilen llä *v.* smått tränga, fordra fortfarande. -käisen stä *v.* tränga hastigt, förtränga, tillwälla sig.
Änskä än *s.* förargelse, förtret. -kään ätä *v.* reta, göra förtret.

Ännti tin s. ordning, tillbörligt skick, saa kuntoon få i stånd.
Änpystä än s. egensinne, näswishet.
Änäjän tää = yniseä.
Äppi in s. docka.
Äppy pyn s. kas se on äppyä se det smakte illa.
Äpräs ään = äyräs.
Äpärä än l. -re een s. senfödd wårt, efterslåtter, väkta (barn), led, wrång. -päröitsen tä v. slå ut skott efter slåttern l. skörden. -pö ön l. -pönen sen s. senfödling, senfödt lamm, sommarlamm, höstlamm, klemadt barn. -pöinen isen a. rik på senfödlingar, beträffande sommarlamm. -päroityn ltyä v. bli senfödd.
Äri in l. -riä än s. knarrig, kinkig, otålig, snarsticken, morrande. -reys yden s. knarrighet, kinkighet. -riästi adv. knarrigt, kinkigt, wresigt. -risen stä l. -räjän adv. -rään rätä v. knarra, morra, wara kinkig, brumma. -rinä än s. morrning, knarrning, brumning. -rähdän htää v. morra till hastigt. -ristän ää l. -ristelen llä l. -risyjän tää l. -risyttelen tellä v. ha att morra, reta, ärta.
Ärje een l. -jenne nteen s. hafswrak, isl. gräs.
Ärjy yn s. ryt, häftigt skri, tjut. -jyn yä l. -jyskelen llä v. ryta, skria. -jyntä nnän s. rytning. -jäsen stä l. -jähdän htää v. ryta till. -jännän ntää v. ryta till med ord, ansalla i wredesmod. -jäs ään a. rytande, wresig. -jämöinen isen a. rytande, wresigt anfallande, ep. för stark köld. -jystelen l. -jästelen llä v. fortfarande ryta, tala wresigt.
Ärjsät pl. torkad sjöskum (ärje).
Ärkytän ttää v. reta, hetsa, förtörna.
Ärmin iä v. jollra.
Ärmistän ää v. fördrifwa, förtränga.
Ärmäkkä kän s. ett slags rock, kaftan.
Ärmätti tin s. slyngel, lymmel, grinig l. näswis menniska, isl. ungdom.
Ärri in l. -rry yn = äri, ärjy, ärtipurri hornkissel (*cirsium lanceolatum*).
Ärtelen rrellä = ärryttelen.
Ärryn ryä v. retas, upptändas af wrede, ärtynyt haava inflammeradt sår, tauti ärtyy sjukdomen förwärras. -ytän ttää l. -yttelen tellä v. reta, hetsa.
Ärsytän ttää l. -yttelen tellä v. reta hetsa.
Ärvin iä l. -vään vata v. gråta, tjuta.
Ärvötän ttää v. blånka, skimra.
Äry yn s. morrning, brumning, knarrighet. -yisä än a. morrande, knarrig. -yn yä v. morra, brumma. -ytän ttää v. ha att morra, reta, hetsa (äri, ärjy).
Äräjän, äraän, ärähdän se äri.
Äräkäs kkään = äriä.
Äsken adv. nyligen, först sedan, då först, äsken syntynyt nyligen född, vasta äsken först nyligen, äsken annan tyttäreni kuin sä då först ger jag min dotter, när du, äsken hyvä ganska god, ei ole äskeen käynyt har ej på god tid gått. -kettäin l. -kettäisin l. -keltään adv. helt nyß. -kinen isen l. -keinen isen a. nyligen skedd, nyßförfluten.
Äskön, äsköinen, äsköttäin = äsken m. fl.
Ästärä än a. raggig, uppblåst ...
Äsähdän htää v. utbrista.
Ätisen stä v. qwida.
Äty dyn s. groll, wrede.
Ätyräs ään a. tafatt. -röitsen tä v. bete sig tafatt, krypa som ett barn.
Ätyytän ttää v. göra makligt, wräka sig.
Ätö dön s. wekling, lätting.
Äveriäs ään a. rik, stolt öfwer sin rikedom, dryg. -riäisyys yyden s. rikedom, penningdryghet. -riäästi adv. högmodigt, drygt. -rryn rtyä v. bli rik.
Äyhkiä än a. wresig, af wrede fräsande. -keys yden s. wresigt brummande. -kiästi adv. wresigt, snäsigt. -kin iä l. -kään katä v. snäsa, fräsa, ryta, pusta, stöfa. -hky hyn l. hkyn s. fräsning af wrede, wredesmod, snäsning, slåsning, meren äyhky hafswall, dyning. -hkyn hkyä v. fräsa af wrede, slåsa, ryta. -kaisen stä v. fräsa till af wrede, wändas, pusta till. -käelen ellä v. brumma wresigt, wändas smått, fortfarande.
Äykiä än, äyky yn, äykyn yä = äyhkiä m. fl.
Äyliä än a. äcklig.
Äyri in s. öre. -rittelen tellä v. dela örwis, betala öre för öre. -rittäin adv. örwis.

Äyriäinen isen *s.* fräfta.
Äyrytän ttää = ärrytän.
Äyräs ään *s.* åbrant, *a.* brant. -räälli-
 nen isen *a.* brantig, full med branter,
 angående åbrant.
Äyskyn yä l. -kään kätä *v.* skrika, föra
 stort tal. -käelen llä *v.* skryta.
Äyskäri in *s.* öskar (auskari). -kättelen
 tellä *v.* öfa fortfarande, hopa.
Äystään tätä *v.* bullra, skria, larma.
Äytäri in *a.* wresig, knarrig. -röitsen tä
 v. tilltala wresigt.
Äyvästän ää *v.* påstå enwist.
Ääh *int.* utrop af afsky. -htöin ttömän
 a. som icke säger ääh, icke afskyende.
 -hkään kätä *v.* lorta -hkä kän *s.* lort.
Äakkä kän, ääkkään kätä = äähkä, ääh-
 kään.
Äälio ön *s.* dumhufwud.
Äälakkä kän *s.* flagan, jämmer.
Ääni nen *s.* röst, ljud, läte, stämma,
 sträng, ääni lankee rösten blir hes,
 puhuu ääneensä tala ljudeligen, yhteen
 ääneen med en röst, ratkoo äänia rif-
 wer strängar på stränginstrument, pitää
 ääntä wäsnas, antaa äänensä gifwer
 sin röst. -nyt yen l. -nönen sen *dim.*
 = ääni. -ninen isen *a.* som har röst,
 ljud m. m. -nellinen isen *a.* som har
 röst m. m. ljudande. -nellisyys yyden
 s. ljudighet, ljudande egenskap. -nisesti
 l. -nellisesti *adv.* ljudeligen, med stäm-
 ma, yksiäänisesti enstämmigt. -nekäs
 kkään l. -neliäs ään *a.* ljudande, klin-
 gande, ljudstark. -netöin ttömän *a.*
 ljudlös. -nettömyys yyden *s.* ljudlös-
 het. -nettömästi *adv.* ljudlöst. -neti
 adv. ljudlöst, tyst, ole äaneti war tyst,
 tig. -nnän ntää *v.* gifwa ljud, uttala.
 -ntö nnön l. -nnös öksen l. -nne
 nteen *s.* uttal. -ntäjä än *s.* uttalare,
 vokal. -ntelen nnellä *v.* gifwa fortfa-
 rande ljud, uttala, ljuda, klinga. -nte-
 lö ön *s.* uttal. -nnyn ntyä *v.* bli ut-
 talad, ljuda efter något. -ntyjä än *s.*
 konsonant. -nestän ää *v.* rösta, om-
 rösta. -nestys yksen *s.* omröstning. -nit-
 telen tellä *v.* gifwa ljud, larma, wäsnas.
 -nnin ntimen *s.* sträng på instrument.
Ääri ren *s.* rand, yttersta kant, ände,
 gräns, istuu pöydän, valkian ääressä
 sitter wid bordskanten, till bords, wid
 elden, pahain ääressä wid l. ibland de
 onda. äärin vierin bräddfull, jääpi ää-
 ripuoleen blir åsidosatt. *Komp.* äärem-
 pi närmare kanten, aflägsnare. *Sup.*
 äärin ytterst, aflägsnast. -reh *adv.* bort.
 -rinen isen *a.* som har kant, till kan-
 ten hörande. -rellinen isen *a.* som har
 kant, wid kanten warande. -rimäinen
 isen *a.* wid sidan warande. -remmäi-
 nen isen *a.* närmare sidan belägen.
 -rimmäinen isen *a.* ytterst wid sidan.
 -rehinen *adv.* -reinen isen *a.* wid grän-
 sen, randen warande, angränsande. -re-
 töin ttömän *a.* gränslös, obegränsad.
 -rettömyys yyden *s.* gränslöshet, o-
 ändlighet. -rettömästi *adv.* gränslöst,
 oändligen. -rryn rtyä *v.* räcka ända till
 randen, brädden, utbreda sig wid kan-
 terna, widgas.
Äätöin ttömän = äähtöin.

Öh *int.* utrop af uppblåsthet. -hkään
 hätä l. -hyn hkyä *v.* stöna, fläsa, pu-
 sta. -hkänä än *a.* dumdristig, *s.* tölp.
 -hähdän htää *v.* ropa öh, pusta till.
Öinen isen *a.* nattlig. -itsin iä *v.* wa-
 ra på nattligt åfwentyr, besöka om
 natten. -itsilö ön *s.* nattligt åfwentyr.
 -ittelen tellä = yöttelen se yö.
Ökisen stä *v.* mumla, stöna.
Öljy yn *s.* olja, öljypuu olivträd, öljy-
 mäki oljoberget. -jyinen isen *a.* oljig,
 oljad, af olja. -jyys yyden *s.* oljskty-
 ka. -jytöin ttömän *a.* utan olja.
Ölkyinen isen = varpulainen.
Öllerö ön = ölliskö.
Ölletän ttää *v.* tjuta, jemra sig.
Ölliskö ön *s.* dumhufwud. -stän ää l.
 -stelen llä *v.* gapa med öppen mun
 (älli).
Önnistän ää, önnistys yksen = onnis-
 tan, onnistus.
Önnähdän htää *v.* stappla hastigt, wika
 hastigt undan, stanna, studsa, barna.

-hdys yksen s. stappling, häpnad. -hdyn htyä v. studsa, barna, skämmas.
Önnästyn yä = önnähdyn.
Öntyri in s. öfwermodig menniska.
Öpläkkä kän a. fomlig, tafatt. -köitsen ta v. wara tafatt, bete sig fomligt.
Örisen stä v. mumla morrande. -rinä än s. mummel, rosling.
Örrähdän htää v. qwäfwas, storkna.
Örrätän ttää = örrähdän.
Örsä än a. skärande?
Öröstän ää v. göra trögt och tråget.
Öttötän ttää v. wräka sig.

Öyhkiä, öyhkään, öyhkäelen sdr. öyhkäilen, öyhkäri = öykkiä m. fl.
Öykkiä än a. skrytsam, uppblåst. -kkään kätä v. skryta, pråla, bete sig uppblåst, spotskt fordra l. yrka. -kkäelen sdr. -kkäilen llä v. skryta fortfarande, stoltsera. -kkäys yksen s. skryt, öfwermodigt yrkande. -kkäri in s. storskrytare, öfwermodig l. uppblåst menniska. -kkäytän ttää v. göra uppblåst, åstadkomma kräfning.
Öylätti tin s. oblat.
Öynästelen llä v. efterspåra, snoka.
Öysti in s. rummet nederst wid pumpen.

Tillägg

(under arbetets tryckning tillkomna).

Aappa pan *s.* flackt och sankt kärr.
Ahku un *s.* wånda, oro.
Aika; aikaa päiviä långesedan.
Airi in *s.* ett slags not.
Aulisti *adv.* frikostigt, gerna.
Ehtone een *s.* aftonqwist.
Eleksin iä = eleskelen.
Haikasen sta = haikahdan.
Haipale een l. haipa vun = haivale.
Haippari in *s.* fjeskig menniska.
Hanka; hage.
Hankkina an *s.* kostym.
Haporuoho ängssyra (*rumex acetosa*).
Haristutan ttaa *v.* kylmä kevätuuli haristuttaa pellon den kalla wårwinden har brodden att förwissna.
Hatapää blomma med hårpensel.
Helokka kan *s.* gul nädros.
Helosuu gällt skrattande mun, helosuin med fröjd, helosuinen.
Helppihihna stropp (t. ex. i stöflor).
Hemmottelen tella = hemmuttelen.
Hempu mmun *s.* smekbarn.
Hevoskusiainen största slaget af myra.
Herotun ttua = heraaunun.
Hiistelen llä *v.* anstränga sig.
Hiirikkö kyn = hiirakko.
Hippusa an *s.* bestående af små bitar (hipe), h. tavara småkram.
Hirvon kukka ängsbräsma (*cardamine pratensis*).
Hokisen sta = hokistan, hoen.
Huissun ua?
Hunnu un = vainaa.
Huokasin imen *s.* hofskägg.
Huoran körtti daggskålar (*alchemilla vulgaris*).
Hylehdin htia l. hylistän ää *v.* hwissla.
Hyvitys yksen *s.* frydda.
Hyypylä än *s.* hympel.
Hämeinen isen *a.* dunstfull.
Härmetyn ttyä *v.* öfwerdragas med rimfrost (härmä).
Häynään ätä = häynin.
Hääni in *s.* hulling.
Häppö pön *s.* fjesk, fjolla.
Iltama an *s.* aftonqwist.
Ispunlehti gullris (*solidago virgaurea*).
Jaakki kin *s.* hållhake.
Joku; joinkuin på något sätt, så godt man kan.
Jurskahdan htaa *v.* fratsa, braka hastigt.
Jyllään ätä *v.* bullra, larma.
Jähmä än = jähmäkkä.
Jäni in = jänö; jänimuurain åkerbär; jäninkakku harsyra.
Jää; jäähilla l. jäämurteet l. jääsulut issörja.
Jääliskä än *s.* isglopp.
Kahera an l. kaherainen isen *s.* slokbjörk, hängbjörk.
Kaikittain *adv.* fullkomligt, alldeles (kaikki).
Kaisa an *s.* ofruktbar högfjäll.
Kaiskanlehti lånke (*asplenium trichomanes*).
Kalman juuri kalmusrot.
Kalpaan vata = kalvin pia.
Kamu un; auringon l. lämpimän kamu solrök.
Kanan varvas = kanan jalka ormbunke.
Kaperrus uksen *s.* smuskare.
Kare een *s.* windflåkt. -ehdin htia l. -ehdun htua *v.* krusas (watten af wind).
Karistun ua *v.* förtorka, förfina (kari).
Karnaan ata *v.* gnaga.
Karrikka kan = karrike, kärrike.
Kaskanen sen *s.* wårtbitare (*locusta*).
Katka an *s.* gråsugga (*oniscus asellus*).
Katku un *s.* häststrake (katkeen).
Kauhdun htua = kauhistun.
Kauruun uta *v.* samla, taga i hop med skära (kaurran).
Kehkerä än *a.* fullrig.
Keituri in *s.* bock.
Kekkala an *s.* som har lätt och ledig gång. -kkaloitsen ta *v.* gå lätt och ledigt.
Kekkana an = kekkiä (kekka).
Kesämä än = keso björkna.
Ketri in *s.* lersten, hårdnad lera.

Ketun vihdas ormbunke (*pteris aquilina*).
Kiekkura an *s.* bögel (på blåsinstrument).
Kiemahdan htaa = kiemaisen och kumahdan.
Killi in *a.* utstående, fyllig, kukon kupu on killillänsä tuppens kräfwa hänger (af fyllnad, mätthet).
Kirmaan ata *v.* hwimla.
Kimilinki ngin *s.* skymmel (häst), kiplinki.
Kirsi utswultet swin.
Kiski ken, kiskennyt nneen *a.* halfsliten, losliten.
Kitukasvuinen nödwuxen, kituvalkia sakta eld.
Kome een = kontti näswerrenkel.
Kommolukku stockläs.
Kompuroin ida *v.* ragla, stulta fram.
Konelo on *s.* liten wik.
Konnan kukka kalfleka (*caltha palustris*).
Konno on *s.* sophög.
Konolainen isen *s.* harkrank.
Kornaan ata *v.* gnaga groft (karnaan).
Korrutan ttaa *v.* gnaga.
Korsun ua *v.* swälla.
Koukkara an = koukkari (koukku).
Krenkku kun *s.* långstol med fyra fötter, ugnsbänk.
Kuivitus uksen *s.*, torkande ämne (t. ex. silfwerglitt i målning).
Kunnekka = kunnes (ku).
Kuorskun ua = kuorsaan.
Kuotto ton *s.* smuts, damm, sopor (kuotta).
Kutakuinki någorlunda, kutenkuinki si och så, huru som helst (ku).
Kurikas kkaan = kureellinen (kuri).
Kyönään ätä *v.* se arg ut, tjuras.
Käen hame daggskålar (*alchemilla vulgaris*).
Käpristän ää *v.* hoprulla, rynka (näsa).
Kärrike kkeen *s.* horntistel (*cirsium lanceolatum*).
Käsiurut harmonika.
Käskyläinen isen *s.* åska.
Köhmäröitsen tä = köhmin, köhmystelen.
Köljään ätä *v.* gräfwa uti, wända upp och ned, köljäsi koko arkun.
Laapakka kan *s.* slarp, tofatt (laappa).
Lahti *konj.* fastän, ehuru.
Lamaan ata l. lamehdin htia *v.* drifwa (om fartyg).
Lapale een *s.* höbörda (med armen och räfsgrenen, haravan lapa).
Laukkoon kota = laukkaan.
Lauskain amen *s.* siddräde i släde.
Lauskutan ttaa *v.* pladdra.
Lehmän miekka swärdslilja (*iris pseudacorus*), lehmän nisä kospene, gulwikswa (*primula veris*).
Leinas an *a.* blid, ljum.
Liepposin *adv.* ihop, pane huivi l. wik ihop duken.
Lempenen mmetä *v.* bli öm (lempi).
Lepposa an = leppyisä.
Letty-öljy stinkande hjorthornsolja (*oleum cornu cervi foetidum*).
Letytän ttää *v.* ha att slå skott (letty).
Liika liian *s.* spatt, luuliika benspatt.
Liinakko kon = liinikkö.
Loihdollinen isen *a.* trolsk.
Loimennan ntaa *v.* gå med stora steg, stryka fram.
Loitti tin *s.* brandstake, eldgaffel.
Lonakka kan *s.* lång sträcka, lonakkanansa i en sträcka, med ens.
Lonson oa *v.* rasa ned, sjunka (lonsa).
Lopuska an *s.* rest, behållning (loppu).
Lorvi in *s.* en slags fisk.
Luohin ia *v.* hugga stora stycken (louhi).
Luinaan ata *v.* glo.
Luudas aksen *s.* sopqwastämne, ris till sopqwast.
Lyötyn ttyä *v.* bli öm (ss. tänderna af syra).
Löyhään ätä *v.* fläkta. -häys yksen *s.* fläktning, fläkt.
Maaskentelen nnella *v.* masa sig, wräka sig (makaan).
Mahjun ua = maheudun.
Meisu un *s.* stampsäck (mallu).
Meren kehrääjäinen gråsugga (*oniscus asellus*).
Merivasikka en art manet.
Miekkatörtönen l. -tortonen blomkolf hos kalmuswärten.
Miesväen kleiniruoho storknäf (*geranium sylvaticum*).
Moksa an *s.* liten gosse l. flicka.
Mossahdan htaa *v.* falla mot något mjukt.
Mukamasten *adv.* sannolikt, troligen.

Mullaaan ata = muljaan.
Mädänneisyys yyden s. ruttenhet (mäta).
Mäkylä än = mukula.
Möyrinkäinen (julus).
Nakaus uksen s. knäpp, sup.
Nariruoho ehrenpris (veronica spicata).
Natto toa s. hinna, skal. -totan ttaa v. bilda skal l. hinna. -tun ttua v. öfwerdragas med skal l. hinna.
Nihkulainen isen s. en art hafskrabba (oniscus armadillus?)
Nihkutan ttaa l. -ttelen tella v. suhfta.
Nikahdus hdua v. kifna, digna ned. -hdus uksen s. kifning, viiminen nikahdus sista andetaget.
Nopsun ua v. droppa.
Norehdin -htia l. norehdun htua v. dyppa.
Norpotan ttaa v. nicka, luta.
Nutin kurin upp och nedwändt, bakfram.
Nutipää hornlös.
Nyrhi in s. föttyxa.
Näpö ön s. Cactus.
Ojarentukka kalsleka (caltha palustris).
Olusärpikkä ölsupa.
Paaselian itaa = paasen, pajasen.
Pakonen sen, olla pakosilla leka gömlek.
Pamputan ttaa v. bulta på, piska.
Pamppaannun ntua v. tillpackas, bli styf, hård.
Peittäjä än s. hållare (i gömlek).
Perunan mommo potatisknopp, perunamoska l. -voi potatismos.
Pesäkoukkari brandstake.
Piirtopää ep. för häst med hwit rand från nosen till pannan.
Pisku int. lockord för kalfwar, piskulehti ängwädd (succisa pratensis).
Poppo pon s. ätting, timröfstunna. -oinen isen a. st. ätting, en ätting full.
Porokynsi fartnagel (pora).
Pulmun ua = pulpun.
Puubin is = puohaan.
Pääkäry förlank.
Raudon toa = raudotan.
Reuhentelen nnellä = reuhaan.
Rypystän ää = rypistän (rynka).
Saderva an s. nätmärke.
Säpsä än s. huswa.
Säveynnyn ntyä v. bli foglig.
Tavastun ua v. bli wan, bli hemmastadd (tapa).
Wässin iä v. lunka.

Rättelser:

Sid. 83 rad. 17 falröl läs: folröl.
— 232 — 19 Muljuun juta läs: Muljaan jata.
— 400 — 8 alka läs: jalka.

